

Librer Genesis

1 in principio creavit Deus caelum et terram
² terra autem erat inanis et vacua et tenebrae
super faciem abyssi et spiritus Dei ferebatur super
aquas
³ dixitque Deus fiat lux et facta est lux
⁴ et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit lu-
cem ac tenebras
⁵ appellavitque lucem diem et tenebras noctem
factumque est vespere et mane dies unus
⁶ dixit quoque Deus fiat firmamentum in medio
aquarum et dividat aquas ab aquis
⁷ et fecit Deus firmamentum divisitque aquas quae
erant sub firmamento ab his quae erant super fir-
mamentum et factum est ita
⁸ vocavitque Deus firmamentum caelum et factum
est vespere et mane dies secundus
⁹ dixit vero Deus congregentur aquae quae sub
caelo sunt in locum unum et appareat arida factum-
que est ita
¹⁰ et vocavit Deus aridam terram congregationesque
aquarum appellavit maria et vidit Deus quod esset
bonum
¹¹ et ait germinet terra herbam virentem et facien-
tem semen et lignum pomiferum faciens fructum
iuxta genus suum cuius semen in semet ipso sit
super terram et factum est ita
¹² et protulit terra herbam virentem et adferentem
semen iuxta genus suum lignumque faciens fructum
et habens unumquodque sementem secundum spe-
ciem suam et vidit Deus quod esset bonum
¹³ factumque est vespere et mane dies tertius
¹⁴ dixit autem Deus fiant luminaria in firmamento
caeli ut dividant diem ac noctem et sint in signa et
tempora et dies et annos
¹⁵ ut luceant in firmamento caeli et inluminent ter-
ram et factum est ita
¹⁶ fecitque Deus duo magna luminaria luminare
maius ut praeesset diei et luminare minus ut
praeesset nocti et stellas
¹⁷ et posuit eas in firmamento caeli ut lucenter super
terram
¹⁸ et praeesset diei ac nocti et dividerent lucem ac
tenebras et vidit Deus quod esset bonum
¹⁹ et factum est vespere et mane dies quartus
²⁰ dixit etiam Deus producant aquae reptile animae
viventis et volatile super terram sub firmamento
caeli
²¹ creavitque Deus cete grandia et omnem animam
virentem atque motabilem quam produxerant aquae

in species suas et omne volatile secundum genus
suum et vidit Deus quod esset bonum
²² benedixitque eis dicens crescite et multiplicamini
et replete aquas maris avesque multiplicentur super
terram
²³ et factum est vespere et mane dies quintus
²⁴ dixit quoque Deus producat terra animam viven-
tem in genere suo iumenta et reptilia et bestias ter-
rae secundum species suas factumque est ita
²⁵ et fecit Deus bestias terrae iuxta species suas et
iumenta et omne reptile terrae in genere suo et vidit
Deus quod esset bonum
²⁶ et ait faciamus hominem ad imaginem et similitu-
dinem nostram et praesit piscibus maris et volatili-
bus caeli et bestiis universaeque terrae omnique
reptili quod movetur in terra
²⁷ et creavit Deus hominem ad imaginem suam ad
imaginem Dei creavit illum masculum et feminam
creavit eos
²⁸ benedixitque illis Deus et ait crescite et multipli-
camini et replete terram et subicite eam et domi-
namini piscibus maris et volatilibus caeli et univer-
sis animantibus quae moventur super terram
²⁹ dixitque Deus ecce dedi vobis omnem herbam
adferentem semen super terram et universa ligna
quae habent in semet ipsis sementem generis sui ut
sint vobis in escam
³⁰ et cunctis animantibus terrae omnique volucri
caeli et universis quae moventur in terra et in
quibus est anima vivens ut habeant ad vescendum
et factum est ita
³¹ viditque Deus cuncta quae fecit et erant valde
bona et factum est vespere et mane dies sextus
2 igitur perfecti sunt caeli et terra et omnis or-
natus eorum
² conplevitque Deus die septimo opus suum quod
fecerat et requievit die septimo ab universo opere
quod patrarat
³ et benedixit diei septimo et sanctificavit illum quia
in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit
Deus ut faceret
⁴ istae generationes caeli et terrae quando creatae
sunt in die quo fecit Dominus Deus caelum et ter-
ram
⁵ et omne virgultum agri antequam oreretur in terra
omnemque herbam regionis priusquam germinaret
non enim pluerat Dominus Deus super terram et
homo non erat qui operaretur terram

GENESIS 2:6

⁶ sed fons ascendebat e terra inrigans universam superficiem terrae
⁷ formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terrae et inspiravit in faciem eius spiraculum vitae et factus est homo in animam viventem
⁸ plantaverat autem Dominus Deus paradysum voluptatis a principio in quo posuit hominem quem formaverat
⁹ produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescendum suave lignum etiam vitae in medio paradysi lignumque scientiae boni et mali
¹⁰ et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad inrigandum paradysum qui inde dividitur in quattuor capita
¹¹ nomen uni Phison ipse est qui circuit omnem terram Evilat ubi nascitur aurum
¹² et aurum terrae illius optimum est ibique invenitur bdellium et lapis onychinus
¹³ et nomen fluvio secundo Geon ipse est qui circuit omnem terram Aethiopiae
¹⁴ nomen vero fluminis tertii Tigris ipse vadit contra Assyrios fluvius autem quartus ipse est Eufates
¹⁵ tulit ergo Dominus Deus hominem et posuit eum in paradiso voluptatis ut operaretur et custodiret illum
¹⁶ praecepitque ei dicens ex omni ligno paradysi comede
¹⁷ de ligno autem scientiae boni et mali ne comedas in quocumque enim die comederis ex eo morte morieris
¹⁸ dixit quoque Dominus Deus non est bonum esse hominem solum faciamus ei adiutorium similem sui
¹⁹ formati igitur Dominus Deus de humo cunctis animantibus terrae et universis volatilibus caeli adduxit ea ad Adam ut videret quid vocaret ea omne enim quod vocavit Adam animae viventis ipsum est nomen eius
²⁰ appellavitque Adam nominibus suis cuncta animantia et universa volatilia caeli et omnes bestias terrae Adam vero non inveniebatur adiutor similis eius
²¹ inmisit ergo Dominus Deus soporem in Adam cumque obdormisset tulit unam de costis eius et replevit carnem pro ea
²² et aedificavit Dominus Deus costam quam tulerat de Adam in mulierem et adduxit eam ad Adam
²³ dixitque Adam hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea haec vocabitur virago quoniam de viro sumpta est
²⁴ quam ob rem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una
²⁵ erant autem uterque nudi Adam scilicet et uxor eius et non erubescabant

3 sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terrae quae fecerat Dominus Deus qui dixit ad mulierem cur praecepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradysi
² cui respondit mulier de fructu lignorum quae sunt in paradiso vescemur
³ de fructu vero ligni quod est in medio paradysi praecepit nobis Deus ne comederemus et ne tangeremus illud ne forte moriamur
⁴ dixit autem serpens ad mulierem nequaquam morte moriemini
⁵ scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo aperientur oculi vestri et eritis sicut dii scientes bonum et malum
⁶ vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum et pulchrum oculis aspectuque delectabile et tulit de fructu illius et comedit deditque viro suo qui comedit
⁷ et aperti sunt oculi amborum cumque cognovissent esse se nudos consuerunt folia ficus et fecerunt sibi perizomata
⁸ et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem abscondit se Adam et uxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradysi
⁹ vocavitque Dominus Deus Adam et dixit ei ubi es
¹⁰ qui ait vocem tuam audivi in paradiso et timui eo quod nudus essem et abscondi me
¹¹ cui dixit quis enim indicavit tibi quod nudus esses nisi quod ex ligno de quo tibi praeceperam ne comederes comedisti
¹² dixitque Adam mulier quam dedisti sociam mihi dedit mihi de ligno et comedi
¹³ et dixit Dominus Deus ad mulierem quare hoc fecisti quae respondit serpens decepit me et comedi
¹⁴ et ait Dominus Deus ad serpentem quia fecisti hoc maledictus es inter omnia animantia et bestias terrae super pectus tuum gradieris et terram comedes cunctis diebus vitae tuae
¹⁵ inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius
¹⁶ mulieri quoque dixit multiplicabo aerumnas tuas et conceptus tuos in dolore paries filios et sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui
¹⁷ ad Adam vero dixit quia audisti vocem uxoris tuae et comedisti de ligno ex quo praeceperam tibi ne comederes maledicta terra in opere tuo in laboribus comedes eam cunctis diebus vitae tuae
¹⁸ spinas et tribulos germinabit tibi et comedes herbas terrae
¹⁹ in sudore vultus tui vesceris pane donec revertaris in terram de qua sumptus es quia pulvis es et in pulverem reverteris

²⁰ et vocavit Adam nomen uxoris suae Hava eo quod mater esset cunctorum viventium

²¹ fecit quoque Dominus Deus Adam et uxori eius tunicas pellicias et induit eos

²² et ait ecce Adam factus est quasi unus ex nobis sciens bonum et malum nunc ergo ne forte mittat manum suam et sumat etiam de ligno vitae et comedat et vivat in aeternum

²³ emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis ut operaretur terram de qua sumptus est

²⁴ eiecitque Adam et conlocavit ante paradisum voluptatis cherubin et flammeum gladium atque versatilem ad custodiendam viam ligni vitae

4 Adam vero cognovit Havam uxorem suam quae concepit et peperit Cain dicens possedi hominem per Dominum

² rursusque peperit fratrem eius Abel fuit autem Abel pastor ovium et Cain agricola

³ factum est autem post multos dies ut offerret Cain de fructibus terrae munera Domino

⁴ Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui et de adipibus eorum et respexit Dominus ad Abel et ad munera eius

⁵ ad Cain vero et ad munera illius non respexit iratusque est Cain vehementer et concidit vultus eius

⁶ dixitque Dominus ad eum quare maestus es et cur concidit facies tua

⁷ nonne si bene egeris recipies sin autem male statim in foribus peccatum aderit sed sub te erit appetitus eius et tu dominaberis illius

⁸ dixitque Cain ad Abel fratrem suum egrediamur foras cumque essent in agro consurrexit Cain adversus Abel fratrem suum et interfecit eum

⁹ et ait Dominus ad Cain ubi est Abel frater tuus qui respondit nescio num custos fratris mei sum

¹⁰ dixitque ad eum quid fecisti vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra

¹¹ nunc igitur maledictus eris super terram quae aperuit os suum et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua

¹² cum operatus fueris eam non dabit tibi fructus suos vagus et profugus eris super terram

¹³ dixitque Cain ad Dominum maior est iniquitas mea quam ut veniam merear

¹⁴ ecce eicis me hodie a facie terrae et a facie tua abscondar et ero vagus et profugus in terra omnis igitur qui invenerit me occidet me

¹⁵ dixitque ei Dominus nequaquam ita fiet sed omnis qui occiderit Cain septuplum punietur posuitque Dominus Cain signum ut non eum interficeret omnis qui invenisset eum

¹⁶ egressusque Cain a facie Domini habitavit in terra profugus ad orientalem plagam Eden

¹⁷ cognovit autem Cain uxorem suam quae concepit et peperit Enoch et aedificavit civitatem vocavitque nomen eius ex nomine filii sui Enoch

¹⁸ porro Enoch genuit Irad et Irad genuit Maviahel et Maviahel genuit Matusahel et Matusahel genuit Lamech

¹⁹ qui accepit uxores duas nomen uni Ada et nomen alteri Sella

²⁰ genuitque Ada Iabel qui fuit pater habitantium in tentoriis atque pastorum

²¹ et nomen fratris eius Iubal ipse fuit pater canentium cithara et organo

²² Sella quoque genuit Thubalcain qui fuit malleator et faber in cuncta opera aeris et ferri soror vero Thubalcain Noemma

²³ dixitque Lamech uxoribus suis Adae et Sellae audite vocem meam uxores Lamech auscultate sermonem meum quoniam occidi virum in vulnus meum et adulescentulum in livorem meum

²⁴ septuplum ultio dabitur de Cain de Lamech vero septuagies septies

²⁵ cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam et peperit filium vocavitque nomen eius Seth dicens posuit mihi Deus semen aliud pro Abel quem occidit Cain

²⁶ sed et Seth natus est filius quem vocavit Enos iste coepit invocare nomen Domini

5 hic est liber generationis Adam in die qua creavit Deus hominem ad similitudinem Dei fecit illum

² masculum et feminam creavit eos et benedixit illis et vocavit nomen eorum Adam in die qua creati sunt

³ vixit autem Adam centum triginta annis et genuit ad similitudinem et imaginem suam vocavitque nomen eius Seth

⁴ et facti sunt dies Adam postquam genuit Seth octingenti anni genuitque filios et filias

⁵ et factum est omne tempus quod vixit Adam anni nongenti triginta et mortuus est

⁶ vixit quoque Seth centum quinque annos et genuit Enos

⁷ vixitque Seth postquam genuit Enos octingentis septem annis genuitque filios et filias

⁸ et facti sunt omnes dies Seth nongentorum duodecim annorum et mortuus est

⁹ vixit vero Enos nonaginta annis et genuit Cainan

¹⁰ post cuius ortum vixit octingentis quindecim annis et genuit filios et filias

¹¹ factique sunt omnes dies Enos nongentorum quinque annorum et mortuus est

¹² vixit quoque Cainan septuaginta annis et genuit Malalehel

¹³ et vixit Cainan postquam genuit Malalehel octingentos quadraginta annos genuitque filios et filias

GENESIS 5:14

¹⁴ et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni et mortuus est
¹⁵ vixit autem Malalehel sexaginta quinque annos et genuit Iared
¹⁶ et vixit Malalehel postquam genuit Iared octingentis triginta annis et genuit filios et filias
¹⁷ et facti sunt omnes dies Malalehel octingenti nonaginta quinque anni et mortuus est
¹⁸ vixitque Iared centum sexaginta duobus annis et genuit Enoch
¹⁹ et vixit Iared postquam genuit Enoch octingentos annos et genuit filios et filias
²⁰ et facti sunt omnes dies Iared nongenti sexaginta duo anni et mortuus est
²¹ porro Enoch vixit sexaginta quinque annis et genuit Mathusalam
²² et ambulavit Enoch cum Deo postquam genuit Mathusalam trecentis annis et genuit filios et filias
²³ et facti sunt omnes dies Enoch trecenti sexaginta quinque anni
²⁴ ambulavitque cum Deo et non apparuit quia tulit eum Deus
²⁵ vixit quoque Mathusalam centum octoginta septem annos et genuit Lamech
²⁶ et vixit Mathusalam postquam genuit Lamech septingentos octoginta duos annos et genuit filios et filias
²⁷ et facti sunt omnes dies Mathusale nongenti sexaginta novem anni et mortuus est
²⁸ vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis et genuit filium
²⁹ vocavitque nomen eius Noe dicens iste consolabitur nos ab operibus et laboribus manuum nostrarum in terra cui maledixit Dominus
³⁰ vixitque Lamech postquam genuit Noe quingentos nonaginta quinque annos et genuit filios et filias
³¹ et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuaginta septem anni et mortuus est
³² Noe vero cum quingentorum esset annorum genuit Sem et Ham et Iafeth

6 cumque coepissent homines multiplicari super terram et filias procreassent
² videntes filii Dei filias eorum quod essent pulchrae acceperunt uxores sibi ex omnibus quas elegerant
³ dixitque Deus non permanebit spiritus meus in homine in aeternum quia caro est eruntque dies illius centum viginti annorum
⁴ gigantes autem erant super terram in diebus illis postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum illaeque genuerunt isti sunt potentes a saeculo viri famosi
⁵ videns autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore

⁶ paenituit eum quod hominem fecisset in terra et tactus dolore cordis intrinsecus
⁷ delebo inquit hominem quem creavi a facie terrae ab homine usque ad animantia a reptili usque ad volucres caeli paenitet enim me fecisse eos
⁸ Noe vero invenit gratiam coram Domino
⁹ haec generationes Noe Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis cum Deo ambulavit
¹⁰ et genuit tres filios Sem Ham et Iafeth
¹¹ corrupta est autem terra coram Deo et repleta est iniquitate
¹² cumque vidisset Deus terram esse corruptam omnis quippe caro corruperat viam suam super terram
¹³ dixit ad Noe finis universae carnis venit coram me repleta est terra iniquitate a facie eorum et ego disperdam eos cum terra
¹⁴ fac tibi arcam de lignis levigatis mansiunculas in arca facies et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus
¹⁵ et sic facies eam trecentorum cubitorum erit longitudo arcae quinquaginta cubitorum latitudo et triginta cubitorum altitudo illius
¹⁶ fenestram in arca facies et in cubito consummabis summitatem ostium autem arcae pones ex latere deorsum cenacula et tristega facies in ea
¹⁷ ecce ego adducam diluvii aquas super terram ut interficiam omnem carnem in qua spiritus vitae est subter caelum universa quae in terra sunt consumentur
¹⁸ ponamque foedus meum tecum et ingredieris arcam tu et filii tui uxor tua et uxores filiorum tuorum tecum
¹⁹ et ex cunctis animantibus universae carnis bina induces in arcam ut vivant tecum masculini sexus et feminini
²⁰ de volucribus iuxta genus suum et de iumentis in genere suo et ex omni reptili terrae secundum genus suum bina de omnibus ingredientur tecum ut possint vivere
²¹ tolles igitur tecum ex omnibus escis quae mandi possunt et conportabis apud te et erunt tam tibi quam illis in cibum
²² fecit ergo Noe omnia quae praeceperat illi Deus

7 dixitque Dominus ad eum ingredere tu et omnis domus tua arcam te enim vidi iustum coram me in generatione hac
² ex omnibus animantibus mundis tolle septena septena masculum et feminam de animantibus vero non mundis duo duo masculum et feminam
³ sed et de volatilibus caeli septena septena masculum et feminam ut salvetur semen super faciem universae terrae
⁴ adhuc enim et post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus

et delebo omnem substantiam quam feci de superficie terrae

⁵ fecit ergo Noe omnia quae mandaverat ei Dominus

⁶ eratque sescentorum annorum quando diluvii aquae inundaverunt super terram

⁷ et ingressus est Noe et filii eius uxor eius et uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluvii

⁸ de animantibus quoque mundis et inmundis et de volucris et ex omni quod movetur super terram

⁹ duo et duo ingressa sunt ad Noe in arcam masculus et femina sicut praeceperat Deus Noe

¹⁰ cumque transissent septem dies aquae diluvii inundaverunt super terram

¹¹ anno sescentesimo vitae Noe mense secundo septimodecimo die mensis rupti sunt omnes fontes abyssi magnae et cataractae caeli apertae sunt

¹² et facta est pluvia super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus

¹³ in articulo diei illius ingressus est Noe et Sem et Ham et Iafeth filii eius uxor illius et tres uxores filiorum eius cum eis in arcam

¹⁴ ipsi et omne animal secundum genus suum universaque iumenta in genus suum et omne quod movetur super terram in genere suo cunctumque volatile secundum genus suum universae aves omnesque volucres

¹⁵ ingressae sunt ad Noe in arcam bina et bina ex omni carne in qua erat spiritus vitae

¹⁶ et quae ingressa sunt masculus et femina ex omni carne introierunt sicut praeceperat ei Deus et inclusit eum Dominus de foris

¹⁷ factumque est diluvium quadraginta diebus super terram et multiplicatae sunt aquae et elevaverunt arcam in sublime a terra

¹⁸ vehementer inundaverunt et omnia repleverunt in superficie terrae porro arca ferebatur super aquas

¹⁹ et aquae praevaluerunt nimis super terram operitque sunt omnes montes excelsi sub universo caelo

²⁰ quindecim cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat

²¹ consumptaque est omnis caro quae movebatur super terram volucrum animantium bestiarum omniumque reptilium quae reptant super terram universi homines

²² et cuncta in quibus spiraculum vitae est in terra mortua sunt

²³ et delevit omnem substantiam quae erat super terram ab homine usque ad pecus tam reptile quam volucres caeli et deleta sunt de terra remansit autem solus Noe et qui cum eo erant in arca

²⁴ obtinueruntque aquae terras centum quinquaginta diebus

8 recordatus autem Deus Noe cunctarumque animantium et omnium iumentorum quae erant cum eo in arca adduxit spiritum super terram et inminutae sunt aquae

² et clausi sunt fontes abyssi et cataractae caeli et prohibitae sunt pluviae de caelo

³ reversaeque aquae de terra euntes et redeuntes et coeperunt minui post centum quinquaginta dies

⁴ requievitque arca mense septimo vicesima septima die mensis super montes Armeniae

⁵ at vero aquae ibant et decrescebant usque ad decimum mensem decimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina montium

⁶ cumque transissent quadraginta dies aperiens Noe fenestram arcae quam fecerat dimisit corvum

⁷ qui egrediebatur et revertebatur donec siccarentur aquae super terram

⁸ emisit quoque columbam post eum ut videret si iam cessassent aquae super faciem terrae

⁹ quae cum non invenisset ubi requiesceret pes eius reversa est ad eum in arcam aquae enim erant super universam terram extenditque manum et adprehensam intulit in arcam

¹⁰ expectatis autem ultra septem diebus aliis rursum dimisit columbam ex arca

¹¹ at illa venit ad eum ad vesperam portans ramum olivae virentibus foliis in ore suo intellexit ergo Noe quod cessassent aquae super terram

¹² expectavitque nihilominus septem alios dies et emisit columbam quae non est reversa ultra ad eum

¹³ igitur sescentesimo primo anno primo mense prima die mensis inminutae sunt aquae super terram et aperiens Noe tectum arcae aspexit viditque quod exsiccata esset superficies terrae

¹⁴ mense secundo septima et vicesima die mensis arefacta est terra

¹⁵ locutus est autem Deus ad Noe dicens

¹⁶ egredere de arca tu et uxor tua filii tui et uxores filiorum tuorum tecum

¹⁷ cuncta animantia quae sunt apud te ex omni carne tam in volatilibus quam in bestiis et in universis reptilibus quae reptant super terram educ tecum et ingredimini super terram crescite et multiplicamini super eam

¹⁸ egressus est ergo Noe et filii eius uxor illius et uxores filiorum eius cum eo

¹⁹ sed et omnia animantia iumenta et reptilia quae repunt super terram secundum genus suum arcam egressa sunt

²⁰ aedificavit autem Noe altare Domino et tollens de cunctis pecoribus et volucris mundis obtulit holocausta super altare

²¹ odoratusque est Dominus odorem suavitatis et ait ad eum nequaquam ultra maledicam terrae propter homines sensus enim et cogitatio humani cordis in

GENESIS 8:21

malum prona sunt ab adolescentia sua non igitur ultra percutiam omnem animantem sicut feci

²² cunctis diebus terrae sementis et messis frigus et aestus aestas et hiemps nox et dies non requiescent
9 benedixitque Deus Noe et filiis eius et dixit ad eos crescite et multiplicamini et implete terram

² et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terrae et super omnes volucres caeli cum universis quae moventur in terra omnes pisces maris manui vestrae traditi sunt

³ et omne quod movetur et vivit erit vobis in cibum quasi holera virentia tradidi vobis omnia

⁴ excepto quod carnem cum sanguine non comedetis

⁵ sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum et de manu hominis de manu viri et fratris eius requiram animam hominis

⁶ quicumque effuderit humanum sanguinem fundetur sanguis illius ad imaginem quippe Dei factus est homo

⁷ vos autem crescite et multiplicamini et ingredimini super terram et implete eam

⁸ haec quoque dixit Deus ad Noe et ad filios eius cum eo

⁹ ecce ego statuam pactum meum vobiscum et cum semine vestro post vos

¹⁰ et ad omnem animam viventem quae est vobiscum tam in volucris quam in iumentis et pecudibus terrae cunctis quae egressa sunt de arca et universis bestiis terrae

¹¹ statuam pactum meum vobiscum et nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluvii neque erit deinceps diluvium dissipans terram

¹² dixitque Deus hoc signum foederis quod do inter me et vos et ad omnem animam viventem quae est vobiscum in generationes sempiternas

¹³ arcum meum ponam in nubibus et erit signum foederis inter me et inter terram

¹⁴ cumque obduxero nubibus caelum apparebit arcus meus in nubibus

¹⁵ et recordabor foederis mei vobiscum et cum omni anima vivente quae carnem vegetat et non erunt ultra aquae diluvii ad delendam universam carnem

¹⁶ eritque arcus in nubibus et videbo illum et recordabor foederis sempiterni quod pactum est inter Deum et inter omnem animam viventem universae carnis quae est super terram

¹⁷ dixitque Deus Noe hoc erit signum foederis quod constitui inter me et inter omnem carnem super terram

¹⁸ erant igitur filii Noe qui egressi sunt de arca Sem Ham et Iafeth porro Ham ipse est pater Chanaan

¹⁹ tres isti sunt filii Noe et ab his disseminatum est omne hominum genus super universam terram

²⁰ coepitque Noe vir agricola exercere terram et plantavit vineam

²¹ bibensque vinum inebriatus est et nudatus in tabernaculo suo

²² quod cum vidisset Ham pater Chanaan verenda scilicet patris sui esse nuda nuntiavit duobus fratribus suis foras

²³ at vero Sem et Iafeth pallium inposuerunt umeris suis et incedentes retrorsum operuerunt verecunda patris sui faciesque eorum aversae erant et patris virilia non viderunt

²⁴ evigilans autem Noe ex vino cum didicisset quae fecerat ei filius suus minor

²⁵ ait maledictus Chanaan servus servorum erit fratribus suis

²⁶ dixitque benedictus Dominus Deus Sem sit Chanaan servus eius

²⁷ dilatet Deus Iafeth et habitet in tabernaculis Sem sitque Chanaan servus eius

²⁸ vixit autem Noe post diluvium trecentis quinquaginta annis

²⁹ et impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum et mortuus est

10 hae generationes filiorum Noe Sem Ham Iafeth nati sunt eis filii post diluvium

² filii Iafeth Gomer Magog et Madai Iavan et Thubal et Mosoch et Thiras

³ porro filii Gomer Aschenez et Rifath et Thogorma

⁴ filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim

⁵ ab his divisae sunt insulae gentium in regionibus suis unusquisque secundum linguam et familias in nationibus suis

⁶ filii autem Ham Chus et Mesraim et Fut et Chanaan

⁷ filii Chus Saba et Hevila et Sabatha et Regma et Sabathaca filii Regma Saba et Dadan

⁸ porro Chus genuit Nemrod ipse coepit esse potens in terra

⁹ et erat robustus venator coram Domino ab hoc exivit proverbium quasi Nemrod robustus venator coram Domino

¹⁰ fuit autem principium regni eius Babylon et Arach et Archad et Chalanne in terra Sennaar

¹¹ de terra illa egressus est Assur et aedificavit Nineven et plateas civitatis et Chale

¹² Resen quoque inter Nineven et Chale haec est civitas magna

¹³ at vero Mesraim genuit Ludim et Ananim et Laabim Nephthim

¹⁴ et Phetrusim et Cesluim de quibus egressi sunt Philisthim et Capthurim

¹⁵ Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum Ettheum

¹⁶ et Iebuseum et Amorreum Gergeseum

¹⁷ Eveum et Araceum Sineum
¹⁸ et Aradium Samariten et Amatheum et post haec disseminati sunt populi Chananeorum
¹⁹ factique sunt termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram usque Gazam donec ingrediaris Sodomam et Gomorram et Adama et Seboim usque Lesa
²⁰ hii filii Ham in cognationibus et linguis et generationibus terrisque et gentibus suis
²¹ de Sem quoque nati sunt patre omnium filiorum Eber fratre Iafeth maiore
²² filii Sem Aelam et Assur et Arfaxad et Lud et Aram
²³ filii Aram Us et Hul et Gether et Mes
²⁴ at vero Arfaxad genuit Sala de quo ortus est Eber
²⁵ natiqque sunt Eber filii duo nomen uni Faleg eo quod in diebus eius divisa sit terra et nomen fratris eius Iectan
²⁶ qui Iectan genuit Helmodad et Saleph et Asar-moth Iare
²⁷ et Aduram et Uzal Decla
²⁸ et Ebal et Abimahel Saba
²⁹ et Ophir et Evila et Iobab omnes isti filii Iectan
³⁰ et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus usque Sephar montem orientalem
³¹ isti filii Sem secundum cognationes et linguas et regiones in gentibus suis
³² hae familiae Noe iuxta populos et nationes suas ab his divisae sunt gentes in terra post diluvium
11 erat autem terra labii unius et sermonum eorundem
² cumque proficiscerentur de oriente invenerunt campum in terra Sennaar et habitaverunt in eo
³ dixitque alter ad proximum suum venite faciamus lateres et coquamus eos igni habueruntque lateres pro saxis et bitumen pro cemento
⁴ et dixerunt venite faciamus nobis civitatem et turrem cuius culmen pertingat ad caelum et celeberrimum nomen nostrum antequam dividamur in universas terras
⁵ descendit autem Dominus ut videret civitatem et turrem quam aedificabant filii Adam
⁶ et dixit ecce unus est populus et unum labium omnibus coeperuntque hoc facere nec desistent a cogitationibus suis donec eas opere compleant
⁷ venite igitur descendamus et confundamus ibi linguam eorum ut non audiat unusquisque vocem proximi sui
⁸ atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras et cessaverunt aedificare civitatem
⁹ et idcirco vocatum est nomen eius Babel quia ibi confusum est labium universae terrae et inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum

¹⁰ hae generationes Sem Sem centum erat annorum quando genuit Arfaxad biennio post diluvium
¹¹ vixitque Sem postquam genuit Arfaxad quingentos annos et genuit filios et filias
¹² porro Arfaxad vixit triginta quinque annos et genuit Sale
¹³ vixitque Arfaxad postquam genuit Sale trecentis tribus annis et genuit filios et filias
¹⁴ Sale quoque vixit triginta annis et genuit Eber
¹⁵ vixitque Sale postquam genuit Eber quadringentis tribus annis et genuit filios et filias
¹⁶ vixit autem Eber triginta quattuor annis et genuit Faleg
¹⁷ et vixit Eber postquam genuit Faleg quadringentis triginta annis et genuit filios et filias
¹⁸ vixit quoque Faleg triginta annis et genuit Reu
¹⁹ vixitque Faleg postquam genuit Reu ducentis novem annis et genuit filios et filias
²⁰ vixit autem Reu triginta duobus annis et genuit Sarug
²¹ vixitque Reu postquam genuit Sarug ducentis septem annis et genuit filios et filias
²² vixit vero Sarug triginta annis et genuit Nahor
²³ vixitque Sarug postquam genuit Nahor ducentos annos et genuit filios et filias
²⁴ vixit autem Nahor viginti novem annis et genuit Thare
²⁵ vixitque Nahor postquam genuit Thare centum decem et novem annos et genuit filios et filias
²⁶ vixitque Thare septuaginta annis et genuit Abram et Nahor et Aran
²⁷ hae sunt autem generationes Thare Thare genuit Abram et Nahor et Aran porro Aran genuit Loth
²⁸ mortuusque est Aran ante Thare patrem suum in terra nativitatis suae in Ur Chaldeorum
²⁹ duxerunt autem Abram Sarai et Nahor uxores nomen autem uxoris Abram Sarai et nomen uxoris Nahor Melcha filia Aran patris Melchae et patris Ieschae
³⁰ erat autem Sarai sterilis nec habebat liberos
³¹ tulit itaque Thare Abram filium suum et Loth filium Aran filium filii sui et Sarai nurum suam uxorem Abram filii sui et eduxit eos de Ur Chal-deorum ut irent in terram Chanaan veneruntque usque Haran et habitaverunt ibi
³² et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorum et mortuus est in Haran
12 dixit autem Dominus ad Abram egredere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris tui in terram quam monstrabo tibi
² faciamque te in gentem magnam et benedicam tibi et magnificabo nomen tuum erisque benedictus
³ benedicam benedicientibus tibi et maledicam maledicentibus tibi atque in te benedicentur universae cognationes terrae

⁴ egressus est itaque Abram sicut praeceperat ei Dominus et ivit cum eo Loth septuaginta quinque annorum erat Abram cum egrederetur de Haran
⁵ tulitque Sarai uxorem suam et Loth filium fratris sui universamque substantiam quam possederant et animas quas fecerant in Haran et egressi sunt ut irent in terram Chanaan cumque venissent in eam
⁶ pertransivit Abram terram usque ad locum Sychem usque ad convallem Inlustrem Chananeus autem tunc erat in terra
⁷ apparuitque Dominus Abram et dixit ei semini tuo dabo terram hanc qui aedificavit ibi altare Domino qui apparuerat ei
⁸ et inde transgrediens ad montem qui erat contra orientem Bethel tetendit ibi tabernaculum suum ab occidente habens Bethel et ab oriente Ai aedificavit quoque ibi altare Domino et invocavit nomen eius
⁹ perrexitque Abram vadens et ultra progrediens ad meridiem
¹⁰ facta est autem fames in terra descenditque Abram in Aegyptum ut peregrinaretur ibi praevalu-erat enim fames in terra
¹¹ cumque prope esset ut ingrederetur Aegyptum dixit Sarai uxori suae novi quod pulchra sis mulier
¹² et quod cum viderint te Aegyptii dicturi sunt uxor ipsius est et interficient me et te reservabunt
¹³ dic ergo obsecro te quod soror mea sis ut bene sit mihi propter te et vivat anima mea ob gratiam tui
¹⁴ cum itaque ingressus esset Abram Aegyptum viderunt Aegyptii mulierem quod esset pulchra nimis
¹⁵ et nuntiaverunt principes Pharaoni et laudaverunt eam apud illum et sublata est mulier in domum Pharaonis
¹⁶ Abram vero bene usi sunt propter illam fueruntque ei oves et boves et asini et servi et famulae et asinae et cameli
¹⁷ flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis et domum eius propter Sarai uxorem Abram
¹⁸ vocavitque Pharaonem Abram et dixit ei quidnam est quod fecisti mihi quare non indicasti quod uxor tua esset
¹⁹ quam ob causam dixisti esse sororem tuam ut tollerem eam mihi in uxorem nunc igitur ecce coniu-ux tua accipe eam et vade
²⁰ praecepitque Pharaonem super Abram viris et deduxerunt eum et uxorem illius et omnia quae habebat
13 ascendit ergo Abram de Aegypto ipse et uxor eius et omnia quae habebat et Loth cum eo ad australem plagam
² erat autem dives valde in possessione argenti et auri

³ reversusque est per iter quo venerat a meridie in Bethel usque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel et Ai
⁴ in loco altaris quod fecerat prius et invocavit ibi nomen Domini
⁵ sed et Loth qui erat cum Abram fuerunt greges ovium et armenta et tabernacula
⁶ nec poterat eos capere terra ut habitarent simul erat quippe substantia eorum multa et non quibant habitare communiter
⁷ unde et facta est rixa inter pastores gregum Abram et Loth eo autem tempore Chananeus et Ferezeus habitabant in illa terra
⁸ dixit ergo Abram ad Loth ne quaeso sit iurgium inter me et te et inter pastores meos et pastores tuos fratres enim sumus
⁹ ecce universa terra coram te est recede a me obsecro si ad sinistram ieris ego ad dexteram tenebo si tu dexteram elegeris ego ad sinistram pergam
¹⁰ elevatis itaque Loth oculis vidit omnem circa regionem Iordanis quae universa inrigabatur antequam subverteret Dominus Sodomam et Gomorram sicut paradisi Domini et sicut Aegyptus venientibus in Segor
¹¹ elegitque sibi Loth regionem circa Iordanem et recessit ab oriente divisique sunt alterutrum a fratre suo
¹² Abram habitavit in terra Chanaan Loth moratus est in oppidis quae erant circa Iordanem et habitavit in Sodomis
¹³ homines autem Sodomitae pessimi erant et peccatores coram Domino nimis
¹⁴ dixitque Dominus ad Abram postquam divisus est Loth ab eo leva oculos tuos et vide a loco in quo nunc es ad aquilonem et ad meridiem ad orientem et ad occidentem
¹⁵ omnem terram quam conspicias tibi dabo et semini tuo usque in sempiternum
¹⁶ faciamque semen tuum sicut pulverem terrae si quis potest hominum numerare pulverem semen quoque tuum numerare poterit
¹⁷ surge et perambula terram in longitudine et in latitudine sua quia tibi daturus sum eam
¹⁸ movens igitur Abram tabernaculum suum venit et habitavit iuxta convallem Mambre quod est in Hebron aedificavitque ibi altare Domino
14 factum est autem in illo tempore ut Amrafel rex Sennaar et Arioch rex Ponti et Chodorlahomor rex Aelamitarum et Thadal rex Gentium
² inirent bellum contra Bara regem Sodomorum et contra Bersa regem Gomorrae et contra Sennaab regem Adamae et contra Semeber regem Seboim contraque regem Balae ipsa est Segor

³ omnes hii convenerunt in vallem Silvestrem quae nunc est mare Salis
⁴ duodecim enim annis servierant Chodorlahomor et tertio decimo anno recesserunt ab eo
⁵ igitur anno quartodecimo venit Chodorlahomor et reges qui erant cum eo percusseruntque Rafaim in Astharothcarnaim et Zuzim cum eis et Emim in Savecariathaim
⁶ et Chorreos in montibus Seir usque ad campestria Pharan quae est in solitudine
⁷ reversique sunt et venerunt ad fontem Mesfat ipsa est Cades et percusserunt omnem regionem Amalechitarum et Amorreum qui habitabat in Asa-sonthamar
⁸ et egressi sunt rex Sodomorum et rex Gomorrae rexque Adamae et rex Seboim necnon et rex Balae quae est Segor et direxerunt contra eos aciem in valle Silvestri
⁹ scilicet adversum Chodorlahomor regem Aelamitarum et Thadal regem Gentium et Amrafel regem Sennaar et Arioch regem Ponti quattuor reges adversus quinque
¹⁰ vallis autem Silvestris habebat puteos multos bituminis itaque rex Sodomorum et Gomorrae terga verterunt cecideruntque ibi et qui remanserant fugerunt ad montem
¹¹ tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomorrae et universa quae ad cibum pertinent et abierunt
¹² necnon et Loth et substantiam eius filium fratris Abram qui habitabat in Sodomis
¹³ et ecce unus qui evaserat nuntiavit Abram Hebraeo qui habitabat in convalle Mambre Amorrei fratris Eschol et fratris Aner hii enim pepigerant foedus cum Abram
¹⁴ quod cum audisset Abram captum videlicet Loth fratrem suum numeravit expeditos vernaculos suos trecentos decem et octo et persecutus est eos usque Dan
¹⁵ et divisit sociis inruit super eos nocte percussitque eos et persecutus est usque Hoba quae est ad levam Damasci
¹⁶ reduxitque omnem substantiam et Loth fratrem suum cum substantia illius mulieres quoque et populum
¹⁷ egressus est autem rex Sodomorum in occursum eius postquam reversus est a caede Chodorlahomor et regum qui cum eo erant in valle Save quae est vallis Regis
¹⁸ at vero Melchisedech rex Salem proferens panem et vinum erat enim sacerdos Dei altissimi
¹⁹ benedixit ei et ait benedictus Abram Deo excelso qui creavit caelum et terram

²⁰ et benedictus Deus excelsus quo protegente hostes in manibus tuis sunt et dedit ei decimas ex omnibus
²¹ dixit autem rex Sodomorum ad Abram da mihi animas cetera tolle tibi
²² qui respondit ei levo manum meam ad Dominum Deum excelsum possessorem caeli et terrae
²³ quod a filo subteminis usque ad corrigiam caligae non accipiam ex omnibus quae tua sunt ne dicas ego ditavi Abram
²⁴ exceptis his quae comederunt iuvenes et partibus virorum qui venerunt mecum Aner Eschol et Mambre isti accipient partes suas
15 his itaque transactis factus est sermo Domini ad Abram per visionem dicens noli timere Abram ego protector tuus sum et merces tua magna nimis
² dixitque Abram Domine Deus quid dabis mihi ego vadam absque liberis et filius procuratoris domus meae iste Damascus Eliezer
³ addiditque Abram mihi autem non dedisti semen et ecce vernaculus meus heres meus erit
⁴ statimque sermo Domini factus est ad eum dicens non erit hic heres tuus sed qui egredietur de utero tuo ipsum habebis heredem
⁵ eduxitque eum foras et ait illi suspice caelum et numera stellas si potes et dixit ei sic erit semen tuum
⁶ credidit Domino et reputatum est ei ad iustitiam
⁷ dixitque ad eum ego Dominus qui eduxi te de Ur Chaldeorum ut darem tibi terram istam et possideres eam
⁸ at ille ait Domine Deus unde scire possum quod possessurus sim eam
⁹ respondens Dominus sume inquit mihi vaccam triennem et capram trimam et arietem annorum trium turturem quoque et columbam
¹⁰ qui tollens universa haec divisit per medium et utrasque partes contra se altrinsecus posuit aves autem non divisit
¹¹ descenderuntque volucres super cadavera et abiebat eas Abram
¹² cumque sol occumberet sopor inruit super Abram et horror magnus et tenebrosus invasit eum
¹³ dictumque est ad eum scito praenosces quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua et subicient eos servituti et adfligent quadringentis annis
¹⁴ verumtamen gentem cui servituri sunt ego iudicabo et post haec egredientur cum magna substantia
¹⁵ tu autem ibis ad patres tuos in pace sepultus in senectute bona
¹⁶ generatione autem quarta revertentur huc necdum enim completae sunt iniquitates Amorreorum usque ad praesens tempus

¹⁷ cum ergo occubisset sol facta est caligo tenebrosa et apparuit clibanus fumans et lampas ignis transiens inter divisiones illas

¹⁸ in die illo pepigit Dominus cum Abram foedus dicens semini tuo dabo terram hanc a fluvio Aegypti usque ad fluvium magnum flumen Eufraten

¹⁹ Cineos et Cenezeos et Cedmoneos

²⁰ et Hettheos et Ferezeos Rafaim quoque

²¹ et Amorreos et Chananeos et Gergeseos et Iebuseos

16 igitur Sarai uxor Abram non genuerat liberos sed habens ancillam aegyptiam nomine Agar

² dixit marito suo ecce conclusit me Dominus ne parerem ingredi ad ancillam meam si forte saltem ex illa suscipiam filios cumque ille adquiesceret deprecanti

³ tulit Agar Aegyptiam ancillam suam post annos decem quam habitare coeperant in terra Chanaan et dedit eam viro suo uxorem

⁴ qui ingressus est ad eam at illa concepisse se videns despexit dominam suam

⁵ dixitque Sarai ad Abram inique agis contra me ego dedi ancillam meam in sinum tuum quae videns quod conceperit despectui me habet iudicet Dominus inter me et te

⁶ cui respondens Abram ecce ait ancilla tua in manu tua est utere ea ut libet adfligente igitur eam Sarai fugam iniit

⁷ cumque invenisset illam angelus Domini iuxta fontem aquae in solitudine qui est in via Sur

⁸ dixit ad eam Agar ancilla Sarai unde venis et quo vadis quae respondit a facie Sarai dominae meae ego fugio

⁹ dixitque ei angelus Domini revertere ad dominam tuam et humiliare sub manibus ipsius

¹⁰ et rursum multiplicans inquit multiplicabo semen tuum et non numerabitur prae multitudine

¹¹ ac deinceps ecce ait concepisti et paries filium vocabisque nomen eius Ismahel eo quod audierit Dominus adfflictionem tuam

¹² hic erit ferus homo manus eius contra omnes et manus omnium contra eum et e regione universorum fratrum suorum figet tabernacula

¹³ vocavit autem nomen Domini qui loquebatur ad eam Tu Deus qui vidisti me dixit enim profecto hic vidi posteriora videntis me

¹⁴ propterea appellavit puteum illum puteum Viventis et videntis me ipse est inter Cades et Barad

¹⁵ peperitque Abrae filium qui vocavit nomen eius Ismahel

¹⁶ octoginta et sex annorum erat quando peperit ei Agar Ismahelem

17 postquam vero nonaginta et novem annorum esse coeperat apparuit ei Dominus dixitque ad eum ego Deus omnipotens ambula coram me et esto perfectus

² ponamque foedus meum inter me et te et multiplicabo te vehementer nimis

³ cecidit Abram pronus in faciem

⁴ dixitque ei Deus ego sum et pactum meum tecum erisque pater multarum gentium

⁵ nec ultra vocabitur nomen tuum Abram sed appellaberis Abraham quia patrem multarum gentium constitui te

⁶ faciamque te crescere vehementissime et ponam in gentibus regesque ex te egredientur

⁷ et statuam pactum meum inter me et te et inter semen tuum post te in generationibus suis foedere sempiterno ut sim Deus tuus et seminis tui post te

⁸ daboque tibi et semini tuo terram peregrinationis tuae omnem terram Chanaan in possessionem aeternam eroque Deus eorum

⁹ dixit iterum Deus ad Abraham et tu ergo custodies pactum meum et semen tuum post te in generationibus suis

¹⁰ hoc est pactum quod observabitis inter me et vos et semen tuum post te circumcidetur ex vobis omne masculinum

¹¹ et circumcidetis carnem praeputii vestri ut sit in signum foederis inter me et vos

¹² infans octo dierum circumcidetur in vobis omne masculinum in generationibus vestris tam vernaculus quam empticius circumcidetur et quicumque non fuerit de stirpe vestra

¹³ eritque pactum meum in carne vestra in foedus aeternum

¹⁴ masculus cuius praeputii caro circumcisa non fuerit delebitur anima illa de populo suo quia pactum meum irritum fecit

¹⁵ dixit quoque Deus ad Abraham Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai sed Sarram

¹⁶ et benedicam ei et ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum eritque in nationes et reges populorum orientur ex eo

¹⁷ cecidit Abraham in faciem et risit dicens in corde suo putasne centenario nascetur filius et Sarra nonagenaria pariet

¹⁸ dixitque ad Deum utinam Ismahel vivat coram te

¹⁹ et ait Deus ad Abraham Sarra uxor tua pariet tibi filium vocabisque nomen eius Isaac et constituam pactum meum illi in foedus sempiternum et semini eius post eum

²⁰ super Ismahel quoque exaudivi te ecce benedicam ei et augebo et multiplicabo eum valde duodecim duces generabit et faciam illum in gentem magnam

²¹ pactum vero meum statuam ad Isaac quem pariet tibi Sarra tempore isto in anno altero

²² cumque finitus esset sermo loquentis cum eo ascendit Deus ab Abraham

²³ tulit autem Abraham Ismahelem filium suum et omnes vernaculos domus suae universosque quos emerat cunctos mares ex omnibus viris domus suae et circumcidit carnem praeputii eorum statim in ipsa die sicut praeceperat ei Deus

²⁴ nonaginta novem erat annorum quando circumcidit carnem praeputii sui

²⁵ et Ismahel filius eius tredecim annos impleverat tempore circumcisionis suae

²⁶ eadem die circumcisis est Abraham et Ismahel filius eius

²⁷ et omnes viri domus illius tam vernaculi quam empticii et alienigenae pariter circumcisi sunt

18 apparuit autem ei Dominus in convalle Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso fervore diei

² cumque elevasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes propter eum quos cum vidisset cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi et adoravit in terra

³ et dixit Domine si inveni gratiam in oculis tuis ne transeas servum tuum

⁴ sed adferam paucillum aquae et lavate pedes vestros et requiescite sub arbore

⁵ ponam buccellam panis et confortate cor vestrum postea transibitis idcirco enim declinastis ad servum vestrum qui dixerunt fac ut locutus es

⁶ festinavit Abraham in tabernaculum ad Sarram dixitque ei accelera tria sata similiae commisce et fac subcinericios panes

⁷ ipse vero ad armentum cucurrit et tulit inde vitulum tenerimum et optimum deditque puero qui festinavit et coxit illum

⁸ tulit quoque butyrum et lac et vitulum quem coxerat et posuit coram eis ipse vero stabat iuxta eos sub arbore

⁹ cumque comedissent dixerunt ad eum ubi est Sarra uxor tua ille respondit ecce in tabernaculo est

¹⁰ cui dixit revertens veniam ad te tempore isto vita comite et habebit filium Sarra uxor tua quo audito Sarra risit post ostium tabernaculi

¹¹ erant autem ambo senes provectaeque aetatis et desierant Sarrae fieri muliebria

¹² quae risit occulte dicens postquam consenui et dominus meus vetulus est voluptati operam dabo

¹³ dixit autem Dominus ad Abraham quare risit Sarra dicens num vere paritura sum anus

¹⁴ numquid Deo est quicquam difficile iuxta condictum revertar ad te hoc eodem tempore vita comite et habebit Sarra filium

¹⁵ negavit Sarra dicens non risi timore perterrita Dominus autem non est inquit ita sed risisti

¹⁶ cum ergo surrexissent inde viri direxerunt oculos suos contra Sodomam et Abraham simul gradiebatu deducens eos

¹⁷ dixitque Dominus num celare potero Abraham quae gesturus sum

¹⁸ cum futurus sit in gentem magnam ac robustissimam et benedicendae sint in illo omnes nationes terrae

¹⁹ scio enim quod praecepturus sit filiis suis et domui suae post se ut custodiant viam Domini et faciant iustitiam et iudicium ut adducat Dominus propter Abraham omnia quae locutus est ad eum

²⁰ dixit itaque Dominus clamor Sodomorum et Gomorrae multiplicatus est et peccatum earum adgravatum est nimis

²¹ descendam et videbo utrum clamorem qui venit ad me opere conpleverint an non est ita ut sciam

²² converteruntque se inde et abierunt Sodomam Abraham vero adhuc stabat coram Domino

²³ et adpropinquans ait numquid perdes iustum cum impio

²⁴ si fuerint quinquaginta iusti in civitate peribunt simul et non parces loco illi propter quinquaginta iustos si fuerint in eo

²⁵ absit a te ut rem hanc facias et occidas iustum cum impio fiatque iustus sicut impius non est hoc tuum qui iudicas omnem terram nequaquam facies iudicium

²⁶ dixitque Dominus ad eum si invenero Sodomis quinquaginta iustos in medio civitatis dimittam omni loco propter eos

²⁷ respondens Abraham ait quia semel coepi loquar ad Dominum meum cum sim pulvis et cinis

²⁸ quid si minus quinquaginta iustis quinque fuerint debebis propter quinque universam urbem et ait non delebo si invenero ibi quadraginta quinque

²⁹ rursumque locutus est ad eum sin autem quadraginta inventi fuerint quid facies ait non percutiam propter quadraginta

³⁰ ne quaeso inquit indigneris Domine si loquar quid si inventi fuerint ibi triginta respondit non faciam si invenero ibi triginta

³¹ quia semel ait coepi loquar ad Dominum meum quid si inventi fuerint ibi viginti dixit non interficiam propter viginti

³² obsecro inquit ne irascaris Domine si loquar adhuc semel quid si inventi fuerint ibi decem dixit non delebo propter decem

³³ abiit Dominus postquam cessavit loqui ad Abraham et ille reversus est in locum suum

19 veneruntque duo angeli Sodomam vespere sedente Loth in foribus civitatis qui cum

GENESIS 19:1

vidisset surrexit et ivit obviam eis adoravitque pronus in terra

² et dixit obsecro domini declinate in domum pueri vestri et manete ibi lavate pedes vestros et mane proficiscimini in viam vestram qui dixerunt minime sed in platea manebimus

³ conpulit illos oppido ut deverterent ad eum ingressisque domum illius fecit convivium coxit azyma et comederunt

⁴ prius autem quam irent cubitum viri civitatis vallaverunt domum a puero usque ad senem omnis populus simul

⁵ vocaveruntque Loth et dixerunt ei ubi sunt viri qui introierunt ad te nocte educ illos huc ut cognoscamus eos

⁶ egressus ad eos Loth post tergum adcludens ostium ait

⁷ nolite quaeso fratres mei nolite malum hoc facere

⁸ habeo duas filias quae necdum cognoverunt virum educam eas ad vos et abutimini eis sicut placuerit vobis dummodo viris istis nihil faciatis mali quia ingressi sunt sub umbraculum tegminis mei

⁹ at illi dixerunt recede illuc et rursus ingressus es inquit ut advena numquid ut iudices te ergo ipsum magis quam hos adfligemus vimque faciebant Loth vehementissime iam prope erat ut refringerent fores

¹⁰ et ecce miserunt manum viri et introduxerunt ad se Loth cluseruntque ostium

¹¹ et eos qui erant foris percusserunt caecitate a minimo usque ad maximum ita ut ostium invenire non possent

¹² dixerunt autem ad Loth habes hic tuorum quempiam generum aut filios aut filias omnes qui tui sunt educ de urbe hac

¹³ delebimus enim locum istum eo quod increverit clamor eorum coram Domino qui misit nos ut perdamus illos

¹⁴ egressus itaque Loth locutus est ad generos suos qui accepturi erant filias eius et dixit surgite egredimini de loco isto quia delebit Dominus civitatem hanc et visus est eis quasi ludens loqui

¹⁵ cumque esset mane cogebant eum angeli dicentes surge et tolle uxorem tuam et duas filias quas habes ne et tu pariter pereas in scelere civitatis

¹⁶ dissimulante illo adprehenderunt manum eius et manum uxoris ac duarum filiarum eius eo quod parceret Dominus illi

¹⁷ et eduxerunt eum posueruntque extra civitatem ibi locutus est ad eum salva animam tuam noli respicere post tergum nec stes in omni circa regione sed in monte salvum te fac ne et tu simul pereas

¹⁸ dixitque Loth ad eos quaeso Domine mi

¹⁹ quia invenit servus tuus gratiam coram te et magnificasti misericordiam tuam quam fecisti mecum ut

salvares animam meam nec possum in monte salvari ne forte adprehendat me malum et moriar

²⁰ est civitas haec iuxta ad quam possum fugere parva et salvabor in ea numquid non modica est et vivet anima mea

²¹ dixitque ad eum ecce etiam in hoc suscepi preces tuas ut non subvertam urbem pro qua locutus es

²² festina et salvare ibi quia non potero facere quicquam donec ingrediaris illuc idcirco vocatum est nomen urbis illius Segor

²³ sol egressus est super terram et Loth ingressus est in Segor

²⁴ igitur Dominus pluit super Sodomam et Gomorram sulphur et ignem a Domino de caelo

²⁵ et subvertit civitates has et omnem circa regionem universos habitatores urbium et cuncta terrae virentia

²⁶ respiciensque uxor eius post se versa est in statuam salis

²⁷ Abraham autem consurgens mane ubi steterat prius cum Domino

²⁸ intuitus est Sodomam et Gomorram et universam terram regionis illius viditque ascendentem favillam de terra quasi fornacis fumum

²⁹ cum enim subverteret Deus civitates regionis illius recordatus est Abrahae et liberavit Loth de subversione urbium in quibus habitaverat

³⁰ ascenditque Loth de Segor et mansit in monte duae quoque filiae eius cum eo timuerat enim manere in Segor et mansit in spelunca ipse et duae filiae eius

³¹ dixitque maior ad minorem pater noster senex est et nullus virorum remansit in terra qui possit ingredi ad nos iuxta morem universae terrae

³² veni inebriemus eum vino dormiamusque cum eo ut servare possimus ex patre nostro semen

³³ dederunt itaque patri suo bibere vinum nocte illa et ingressa est maior dormivitque cum patre at ille non sensit nec quando accubuit filia nec quando surrexit

³⁴ altera quoque die dixit maior ad minorem ecce dormivi heri cum patre meo demus ei bibere vinum etiam hac nocte et dormies cum eo ut salvemus semen de patre nostro

³⁵ dederunt et illa nocte patri vinum ingressaque minor filia dormivit cum eo et nec tunc quidem sensit quando concubuerit vel quando illa surrexit

³⁶ conceperunt ergo duae filiae Loth de patre suo

³⁷ peperitque maior filium et vocavit nomen eius Moab ipse est pater Moabitarum usque in praesentem diem

³⁸ minor quoque peperit filium et vocavit nomen eius Ammon id est filius populi mei ipse est pater Ammanitarum usque hodie

20 profectus inde Abraham in terram australem habitavit inter Cades et Sur et peregrinatus est in Geraris

² dixitque de Sarra uxore sua soror mea est misit ergo Abimelech rex Gerarae et tulit eam

³ venit autem Deus ad Abimelech per somnium noctis et ait ei en morieris propter mulierem quam tulisti habet enim virum

⁴ Abimelech vero non tetigerat eam et ait Domine num gentem ignorantem et iustam interficies

⁵ nonne ipse dixit mihi soror mea est et ipsa ait frater meus est in simplicitate cordis mei et munditia manuum mearum feci hoc

⁶ dixitque ad eum Deus et ego scio quod simplici corde feceris et ideo custodivi te ne peccares in me et non dimisi ut tangeres eam

⁷ nunc igitur redde uxorem viro suo quia propheta est et orabit pro te et vives si autem nolueris reddere scito quod morte morieris tu et omnia quae tua sunt

⁸ statimque de nocte consurgens Abimelech vocavit omnes servos suos et locutus est universa verba haec in auribus eorum timueruntque omnes viri valde

⁹ vocavit autem Abimelech etiam Abraham et dixit ei quid fecisti nobis quid peccavimus in te quia induxisti super me et super regnum meum peccatum grande quae non debuisti facere fecisti nobis

¹⁰ rursusque expostulans ait quid vidisti ut hoc faceres

¹¹ respondit Abraham cogitavi mecum dicens forsitan non est timor Dei in loco isto et interficient me propter uxorem meam

¹² alias autem et vere soror mea est filia patris mei et non filia matris meae et duxi eam uxorem

¹³ postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei dixi ad eam hanc misericordiam facies mecum in omni loco ad quem ingrediemur dices quod frater tuus sim

¹⁴ tulit igitur Abimelech oves et boves et servos et ancillas et dedit Abraham reddiditque illi Sarram uxorem suam

¹⁵ et ait terra coram vobis est ubicumque tibi placuerit habita

¹⁶ Sarrae autem dixit ecce mille argenteos dedi fratri tuo hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt et quocumque perrexeris mementoque te deprehensam

¹⁷ orante autem Abraham sanavit Deus Abimelech et uxorem ancillasque eius et pepererunt

¹⁸ concluderat enim Deus omnem vulvam domus Abimelech propter Sarram uxorem Abraham

21 visitavit autem Dominus Sarram sicut promiserat et implevit quae locutus est

² concepitque et peperit filium in senectute sua tempore quo praedixerat ei Deus

³ vocavitque Abraham nomen filii sui quem genuit ei Sarra Isaac

⁴ et circumcidit eum octavo die sicut praeceperat ei Deus

⁵ cum centum esset annorum hac quippe aetate patris natus est Isaac

⁶ dixitque Sarra risum fecit mihi Deus quicumque audierit conridebit mihi

⁷ rursumque ait quis auditorum crederet Abraham quod Sarra lactaret filium quem peperit ei iam seni

⁸ crevit igitur puer et ablactatus est fecitque Abraham grande convivium in die ablactationis eius

⁹ cumque vidisset Sarra filium Agar Aegyptiae ludentem dixit ad Abraham

¹⁰ eice ancillam hanc et filium eius non enim erit heres filius ancillae cum filio meo Isaac

¹¹ dure accepit hoc Abraham pro filio suo

¹² cui dixit Deus non tibi videatur asperum super puero et super ancilla tua omnia quae dixerit tibi Sarra audi vocem eius quia in Isaac vocabitur tibi semen

¹³ sed et filium ancillae faciam in gentem magnam quia semen tuum est

¹⁴ surrexit itaque Abraham mane et tollens panem et utrem aquae inposuit scapulae eius tradiditque puerum et dimisit eam quae cum abisset errabat in solitudine Bersabee

¹⁵ cumque consumpta esset aqua in utre abiecit puerum subter unam arborum quae ibi erant

¹⁶ et abiit seditque e regione procul quantum potest arcus iacere dixit enim non videbo morientem puerum et sedens contra levavit vocem suam et flevit

¹⁷ exaudivit autem Deus vocem pueri vocavitque angelus Domini Agar de caelo dicens quid agis Agar noli timere exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est

¹⁸ surge tolle puerum et tene manum illius quia in gentem magnam faciam eum

¹⁹ aperuitque oculos eius Deus quae videns puteum aquae abiit et implevit utrem deditque puero bibere

²⁰ et fuit cum eo qui crevit et moratus est in solitudine et factus est iuvenis sagittarius

²¹ habitavitque in deserto Pharan et accepit illi mater sua uxorem de terra Aegypti

²² eodem tempore dixit Abimelech et Fichol princeps exercitus eius ad Abraham Deus tecum est in universis quae agis

²³ iura ergo per Dominum ne noceas mihi et posteris meis stirpique meae sed iuxta misericordiam quam feci tibi facies mihi et terrae in qua versatus es advena

²⁴ dixitque Abraham ego iurabo

²⁵ et increpavit Abimelech propter puteum aquae quem vi abstulerant servi illius

²⁶ respondit Abimelech nescivi quis fecerit hanc rem sed et tu non indicasti mihi et ego non audivi praeter hodie

²⁷ tulit itaque Abraham oves et boves et dedit Abimelech percusseruntque ambo foedus

²⁸ et statuit Abraham septem agnas gregis seorsum

²⁹ cui dixit Abimelech quid sibi volunt septem agnae istae quas stare fecisti seorsum

³⁰ at ille septem inquit agnas accipies de manu mea ut sint in testimonium mihi quoniam ego fodi puteum istum

³¹ idcirco vocatus est locus ille Bersabee quia ibi uterque iuraverunt

³² et inierunt foedus pro puteo Iuramenti

³³ surrexit autem Abimelech et Fichol princeps militiae eius reversique sunt in terram Palestinorum Abraham vero plantavit nemus in Bersabee et invocavit ibi nomen Domini Dei aeterni

³⁴ et fuit colonus terrae Philisthinorum diebus multis

22 quae postquam gesta sunt temptavit Deus Abraham et dixit ad eum Abraham ille respondit adsum

² ait ei tolle filium tuum unigenitum quem diligis Isaac et vade in terram Visionis atque offer eum ibi holocaustum super unum montium quem monstravero tibi

³ igitur Abraham de nocte consurgens stravit asinum suum ducens secum duos iuvenes et Isaac filium suum cumque concidisset ligna in holocaustum abiit ad locum quem praeceperat ei Deus

⁴ die autem tertio elevatis oculis vidit locum procul

⁵ dixitque ad pueros suos expectate hic cum asino ego et puer illuc usque properantes postquam adoraverimus revertemur ad vos

⁶ tulit quoque ligna holocausti et inposuit super Isaac filium suum ipse vero portabat in manibus ignem et gladium cumque duo pergerent simul

⁷ dixit Isaac patri suo pater mi at ille respondit quid vis fili ecce inquit ignis et ligna ubi est victima holocausti

⁸ dixit Abraham Deus providebit sibi victimam holocausti fili mi pergebant ergo pariter

⁹ veneruntque ad locum quem ostenderat ei Deus in quo aedificavit altare et desuper ligna composuit cumque conligasset Isaac filium suum posuit eum in altari super struem lignorum

¹⁰ extenditque manum et arripuit gladium ut immolaret filium

¹¹ et ecce angelus Domini de caelo clamavit dicens Abraham Abraham qui respondit adsum

¹² dixitque ei non extendas manum tuam super puerum neque facias illi quicquam nunc cognovi quod

timeas Dominum et non pepercis filio tuo unigenito propter me

¹³ levavit Abraham oculos viditque post tergum arietem inter vepres herentem cornibus quem adsumens obtulit holocaustum pro filio

¹⁴ appellavitque nomen loci illius Dominus videt unde usque hodie dicitur in monte Dominus videbit

¹⁵ vocavit autem angelus Domini Abraham secundo de caelo dicens

¹⁶ per memet ipsum iuravi dicit Dominus quia fecisti rem hanc et non pepercisti filio tuo unigenito

¹⁷ benedicam tibi et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli et velut harenam quae est in litore maris possidebit semen tuum portas inimicorum suorum

¹⁸ et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae quia oboedisti voci meae

¹⁹ reversus est Abraham ad pueros suos abieruntque Bersabee simul et habitavit ibi

²⁰ his itaque gestis nuntiatum est Abraham quod Melcha quoque genuisset filios Nahor fratri suo

²¹ Hus primogenitum et Buz fratrem eius Camuhel patrem Syrorum

²² et Chased et Azau Pheldas quoque et Iedlaph

²³ ac Bathuel de quo nata est Rebecca octo istos genuit Melcha Nahor fratri Abraham

²⁴ concubina vero illius nomine Roma peperit Tabea et Gaom et Thaas et Maacha

23 vixit autem Sarra centum viginti septem annis

² et mortua est in civitate Arbee quae est Hebron in terra Chanaan venitque Abraham ut plangeret et fleret eam

³ cumque surrexisset ab officio funeris locutus est ad filios Heth dicens

⁴ advena sum et peregrinus apud vos date mihi ius sepulchri vobiscum ut sepeliam mortuum meum

⁵ responderuntque filii Heth

⁶ audi nos domine princeps Dei es apud nos in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuum nullusque prohibere te poterit quin in monumento eius sepelias mortuum tuum

⁷ surrexit Abraham et adoravit populum terrae filios videlicet Heth

⁸ dixitque ad eos si placet animae vestrae ut sepeliam mortuum meum audite me et intercedite apud Ephron filium Soor

⁹ ut det mihi speluncam duplicem quam habet in extrema parte agri sui pecunia digna tradat mihi eam coram vobis in possessionem sepulchri

¹⁰ habitabat autem Ephron in medio filiorum Heth responditque ad Abraham cunctis audientibus qui ingrediebantur portam civitatis illius dicens

¹¹ nequaquam ita fiat domine mi sed magis ausculta quod loquor agrum trado tibi et speluncam quae in

eo est praesentibus filiis populi mei sepeli mortuum tuum

¹² adoravit Abraham coram populo terrae

¹³ et locutus est ad Ephron circumstante plebe quaeso ut audias me dabo pecuniam pro agro suscipe eam et sic sepeliam mortuum meum in eo

¹⁴ respondit Ephron

¹⁵ domine mi audi terram quam postulas quadringentis argenti siclis valet istud est pretium inter me et te sed quantum est hoc sepeli mortuum tuum

¹⁶ quod cum audisset Abraham adpendit pecuniam quam Ephron postulaverat audientibus filiis Heth quadringentos siclos argenti et probati monetae publicae

¹⁷ confirmatusque est ager quondam Ephronis in quo erat spelunca duplex respiciens Mambre tam ipse quam spelunca et omnes arbores eius in cunctis terminis per circuitum

¹⁸ Abrahae in possessionem videntibus filiis Heth et cunctis qui intrabant portam civitatis illius

¹⁹ atque ita sepelivit Abraham Sarram uxorem suam in spelunca agri duplici qui respiciebat Mambre haec est Hebron in terra Chanaan

²⁰ et confirmatus est ager et antrum quod erat in eo Abrahae in possessionem monumenti a filiis Heth

24 erat autem Abraham senex dierumque multorum et Dominus in cunctis benedixerat ei

² dixitque ad servum seniore[m] domus suae qui praeerat omnibus quae habebat pone manum tuam subter femur meum

³ ut adiurem te per Dominum Deum caeli et terrae ut non accipias uxorem filio meo de filiabus Chanaanorum inter quos habito

⁴ sed ad terram et ad cognationem meam proficiscaris et inde accipias uxorem filio meo Isaac

⁵ respondit servus si noluerit mulier venire mecum in terram hanc num reducere debeo filium tuum ad locum de quo egressus es

⁶ dixit Abraham cave nequando reducas illum filium meum

⁷ Dominus Deus caeli qui tulit me de domo patris mei et de terra nativitatis meae qui locutus est mihi et iuravit dicens semini tuo dabo terram hanc ipse mittet angelum suum coram te et accipies inde uxorem filio meo

⁸ sin autem noluerit mulier sequi te non teneberis iuramento filium tantum meum ne reducas illum

⁹ posuit ergo servus manum sub femore Abraham domini sui et iuravit illi super sermone hoc

¹⁰ tulitque decem camelos de grege domini sui et abiit ex omnibus bonis eius portans secum profectusque perrexit Mesopotamiam ad urbem Nahor

¹¹ cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aquae vespere eo tempore quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam dixit

¹² Domine Deus domini mei Abraham occurre obsecro hodie mihi et fac misericordiam cum domino meo Abraham

¹³ ecce ego sto propter fontem aquae et filiae habitatorum huius civitatis egredientur ad hauriendam aquam

¹⁴ igitur puella cui ego dixero inclina hydriam tuam ut bibam et illa responderit bibe quin et camelis tuis dabo potum ipsa est quam praeparasti servo tuo Isaac et per hoc intellegam quod feceris misericordiam cum domino meo

¹⁵ necdum intra se verba compleverat et ecce Rebecca egrediebatur filia Bathuel filii Melchae uxoris Nahor fratris Abraham habens hydriam in scapula

¹⁶ puella decora nimis virgoque pulcherrima et incognita viro descenderat autem ad fontem et impleverat hydriam ac revertebatur

¹⁷ occurritque ei servus et ait pauxillum mihi ad sorbendum praebe aquae de hydria tua

¹⁸ quae respondit bibe domine mi celeriterque deposuit hydriam super ulnam suam et dedit ei potum

¹⁹ cumque ille bibisset adiecit quin et camelis tuis hauriam aquam donec cuncti bibant

²⁰ effundensque hydriam in canalibus recurrit ad puteum ut hauriret aquam et haustam omnibus camelis dedit

²¹ ille autem contemplantur eam tacitus scire volens utrum prosperum fecisset iter suum Dominus an non

²² postquam ergo biberunt cameli protulit vir in aures aureas adpendentes siclos duos et armillas totidem pondo siclorum decem

²³ dixitque ad eam cuius es filia indica mihi est in domo patris tui locus ad manendum

²⁴ quae respondit filia Bathuelis sum filii Melchae quem peperit Nahor

²⁵ et addidit dicens palearum quoque et faeni plurimum est apud nos et locus spatiosus ad manendum

²⁶ inclinavit se homo et adoravit Dominum

²⁷ dicens benedictus Dominus Deus domini mei Abraham qui non abstulit misericordiam et veritatem suam a domino meo et recto me itinere perduxit in domum fratris domini mei

²⁸ cucurrit itaque puella et nuntiavit in domum matris suae omnia quae audierat

²⁹ habebat autem Rebecca fratrem nomine Laban qui festinus egressus est ad hominem ubi erat fons

³⁰ cumque vidisset in aures et armillas in manibus sororis suae et audisset cuncta verba referentis haec

locutus est mihi homo venit ad virum qui stabat iuxta camelos et propter fontem aquae

³¹ dixitque ad eum ingredi benedictae Domini cur foris stas praeparavi domum et locum camelis

³² et introduxit eum hospitium ac destravit camelos deditque paleas et faenum et aquam ad lavandos pedes camelorum et virorum qui venerant cum eo

³³ et adpositus est in conspectu eius panis qui ait non comedam donec loquar sermones meos respondit ei loquere

³⁴ at ille servus inquit Abraham sum

³⁵ et Dominus benedixit domino meo valde magnificatusque est et dedit ei oves et boves argentum et aurum servos et ancillas camelos et asinos

³⁶ et peperit Sarra uxor domini mei filium domino meo in senectute sua deditque illi omnia quae habuerat

³⁷ et adiuravit me dominus meus dicens non accipies uxorem filio meo de filiabus Chananeorum in quorum terra habito

³⁸ sed ad domum patris mei perges et de cognatione mea accipies uxorem filio meo

³⁹ ego vero respondi domino meo quid si noluerit venire mecum mulier

⁴⁰ Dominus ait in cuius conspectu ambulo mittet angelum suum tecum et diriget viam tuam accipiesque uxorem filio meo de cognatione mea et de domo patris mei

⁴¹ innocens eris a maledictione mea cum veneris ad propinquos meos et non dederint tibi

⁴² veni ergo hodie ad fontem et dixi Domine Deus domini mei Abraham si direxisti viam meam in qua nunc ambulo

⁴³ ecce sto iuxta fontem aquae et virgo quae egredietur ad hauriendam aquam audierit a me da mihi pauxillum aquae ad bibendum ex hydia tua

⁴⁴ et dixerit mihi et tu bibe et camelis tuis hauriam ipsa est mulier quam praeparavit Dominus filio domini mei

⁴⁵ dum haec mecum tacitus volverem apparuit Rebecca veniens cum hydia quam portabat in scapula descenditque ad fontem et hausit aquam et aio ad eam da mihi paululum bibere

⁴⁶ quae festina deposuit hydriam de umero et dixit mihi et tu bibe et camelis tuis potum tribuam bibi et adequavit camelos

⁴⁷ interrogavique eam et dixi cuius es filia quae respondit filia Bathuelis sum filii Nahor quem peperit illi Melcha suspendi itaque in aures ad ornandam faciem eius et armillas posui in manibus

⁴⁸ pronusque adoravi Dominum benedicens Domino Deo domini mei Abraham qui perduxisset me recto itinere ut sumerem filiam fratris domini mei filio eius

⁴⁹ quam ob rem si facitis misericordiam et veritatem cum domino meo indicate mihi sin autem aliud placet et hoc dicite ut vadam ad dextram sive ad sinistram

⁵⁰ responderunt Laban et Bathuel a Domino egressus est sermo non possumus extra placitum eius quicquam aliud tecum loqui

⁵¹ en Rebecca coram te est tolle eam et proficiscere et sit uxor filii domini tui sicut locutus est Dominus

⁵² quod cum audisset puer Abraham adoravit in terra Dominum

⁵³ prolatisque vasis argenteis et aureis ac vestibus dedit ea Rebecca pro munere fratribus quoque eius et matri dona obtulit

⁵⁴ initoque convivio vescentes pariter et bibentes manserunt ibi surgens autem mane locutus est puer dimittite me ut vadam ad dominum meum

⁵⁵ responderunt fratres eius et mater maneat puella saltem decem dies apud nos et postea proficiscetur

⁵⁶ nolite ait me retinere quia Dominus direxit viam meam dimittite me ut pergam ad dominum meum

⁵⁷ dixerunt vocemus puellam et quaeramus ipsius voluntatem

⁵⁸ cumque vocata venisset sciscitati sunt vis ire cum homine isto quae ait vadam

⁵⁹ dimiserunt ergo eam et nutricem illius servumque Abraham et comites eius

⁶⁰ inprecantes prospera sorori suae atque dicentes soror nostra es crescas in mille milia et possideat semen tuum portas inimicorum suorum

⁶¹ igitur Rebecca et puellae illius ascensis camelis secutae sunt virum qui festinus revertebatur ad dominum suum

⁶² eo tempore Isaac deambulabat per viam quae ducit ad puteum cuius nomen est Viventis et videtis habitabat enim in terra australi

⁶³ et egressus fuerat ad meditandum in agro inclinata iam die cumque levasset oculos vidit camelos venientes procul

⁶⁴ Rebecca quoque conspecto Isaac descendit de camelo

⁶⁵ et ait ad puerum quis est ille homo qui venit per agrum in occursum nobis dixit ei ipse est dominus meus at illa tollens cito pallium operuit se

⁶⁶ servus autem cuncta quae gesserat narravit Isaac

⁶⁷ qui introduxit eam in tabernaculum Sarrae matris suae et accepit uxorem et in tantum dilexit ut dolorem qui ex morte matris acciderat temperaret

25 Abraham vero aliam duxit uxorem nomine Cetthuram

² quae peperit ei Zamram et Iexan et Madan et Madian et Iesboch et Sue

³ Iexan quoque genuit Saba et Dadan filii Dadan fuerunt Assurim et Lathusim et Loommim

⁴ at vero ex Madian ortus est Epha et Opher et Enoch et Abida et Eldaa omnes hii filii Cetthurae
⁵ deditque Abraham cuncta quae possederat Isaac
⁶ filiis autem concubinarum largitus est munera et separavit eos ab Isaac filio suo dum adhuc ipse viveret ad plagam orientalem
⁷ fuerunt autem dies vitae eius centum septuaginta quinque anni
⁸ et deficiens mortuus est in senectute bona provectaeque aetatis et plenus dierum congregatusque est ad populum suum
⁹ et sepelierunt eum Isaac et Ismahel filii sui in spelunca duplici quae sita est in agro Ephron filii Soor Hetthei e regione Mambre
¹⁰ quem emerat a filiis Heth ibi sepultus est ipse et Sarra uxor eius
¹¹ et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius qui habitabat iuxta puteum nomine Viventis et videntis
¹² hae sunt generationes Ismahel filii Abraham quem peperit ei Agar Aegyptia famula Sarrae
¹³ et haec nomina filiorum eius in vocabulis et generationibus suis primogenitus Ismahelis Nabaioth dein Cedar et Abdeel et Mabsam
¹⁴ Masma quoque et Duma et Massa
¹⁵ Adad et Thema Itur et Naphis et Cedma
¹⁶ isti sunt filii Ismahel et haec nomina per castella et oppida eorum duodecim principes tribuum suarum
¹⁷ anni vitae Ismahel centum triginta septem deficiens mortuus est et adpositus ad populum suum
¹⁸ habitavit autem ab Evila usque Sur quae respicit Aegyptum introeuntibus Assyrios coram cunctis fratribus suis obiit
¹⁹ hae quoque sunt generationes Isaac filii Abraham Abraham genuit Isaac
²⁰ qui cum quadraginta esset annorum duxit uxorem Rebeccam filiam Bathuel Syri de Mesopotamiam sororem Laban
²¹ deprecatusque est Dominum pro uxore sua eo quod esset sterilis qui exaudivit eum et dedit conceptum Rebeccae
²² sed conlidebantur in utero eius parvuli quae ait si sic mihi futurum erat quid necesse fuit concipere perrexitque ut consuleret Dominum
²³ qui respondens ait duae gentes in utero tuo sunt et duo populi ex ventre tuo dividuntur populusque populum superabit et maior minori serviet
²⁴ iam tempus pariendi venerat et ecce gemini in utero repperti sunt
²⁵ qui primus egressus est rufus erat et totus in morem pellis hispidus vocatumque est nomen eius Esau protinus alter egrediens plantam fratris tenebat manu et idcirco appellavit eum Iacob
²⁶ sexagenarius erat Isaac quando nati sunt parvuli

²⁷ quibus adultis factus est Esau vir gnarus venandi et homo agricola Iacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis
²⁸ Isaac amabat Esau eo quod de venationibus illius vesceretur et Rebecca diligebat Iacob
²⁹ coxit autem Iacob pulmentum ad quem cum venisset Esau de agro lassus
³⁰ ait da mihi de coctione hac rufa quia oppido lassus sum quam ob causam vocatum est nomen eius Edom
³¹ cui dixit Iacob vende mihi primogenita tua
³² ille respondit en morior quid mihi proderunt primogenita
³³ ait Iacob iura ergo mihi iuravit Esau et vendidit primogenita
³⁴ et sic accepto pane et lentis edulio comedit et bibit et abiit parvipendens quod primogenita vendidisset

26 orta autem fame super terram post eam sterilitatem quae acciderat in diebus Abraham abiit Isaac ad Abimelech regem Palestinorum in Gerara
² apparuitque ei Dominus et ait ne descendas in Aegyptum sed quiesce in terra quam dixero tibi
³ et peregrinare in ea eroque tecum et benedicam tibi tibi enim et semini tuo dabo universas regiones has complens iuramentum quod sponendi Abraham patri tuo
⁴ et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli daboque posteris tuis universas regiones has et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae
⁵ eo quod oboedierit Abraham voci meae et custodierit praecepta et mandata mea et caerimonias legesque servaverit
⁶ mansit itaque Isaac in Geraris
⁷ qui cum interrogaretur a viris loci illius super uxore sua respondit soror mea est timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata coniugio reputans ne forte interficerent eum propter illius pulchritudinem
⁸ cumque pertransissent dies plurimi et ibi demoraretur prospiciens Abimelech Palestinorum rex per fenestram vidit eum iocantem cum Rebecca uxore sua
⁹ et accersito ait perspicuum est quod uxor tua sit cur mentitus es sororem tuam esse respondit timui ne morerer propter eam
¹⁰ dixitque Abimelech quare inposuisti nobis potuit coire quispiam de populo cum uxore tua et induxeras super nos grande peccatum praecepitque omni populo dicens
¹¹ qui tetigerit hominis huius uxorem morte morietur
¹² servit autem Isaac in terra illa et invenit in ipso anno centuplum benedixitque ei Dominus

¹³ et locupletatus est homo et ibat proficiens atque succrescens donec magnus vehementer effectus est
¹⁴ habuit quoque possessionem ovium et armentorum et familiae plurimum ob haec invidentes ei Palestini
¹⁵ omnes puteos quos foderant servi patris illius Abraham illo tempore obstruxerunt implentes humo
¹⁶ in tantum ut ipse Abimelech diceret ad Isaac recede a nobis quoniam potentior nostri factus es valde
¹⁷ et ille discedens veniret ad torrentem Gerarae habitaretque ibi
¹⁸ rursum fodit alios puteos quos foderant servi patris sui Abraham et quos illo mortuo olim obstruxerant Philisthim appellavitque eos hisdem nominibus quibus ante pater vocaverat
¹⁹ foderunt in torrente et reppererunt aquam vivam
²⁰ sed et ibi iurgium fuit pastorum Gerarae adversum pastores Isaac dicentium nostra est aqua quam ob rem nomen putei ex eo quod acciderat vocavit Calumniam
²¹ foderunt et alium et pro illo quoque rixati sunt appellavitque eum Inimicitias
²² profectus inde fodit alium puteum pro quo non contenderunt itaque vocavit nomen illius Latitudo dicens nunc dilatavit nos Dominus et fecit crescere super terram
²³ ascendit autem ex illo loco in Bersabee
²⁴ ubi apparuit ei Dominus in ipsa nocte dicens ego sum Deus Abraham patris tui noli metuere quia tecum sum benedicam tibi et multiplicabo semen tuum propter servum meum Abraham
²⁵ itaque aedificavit ibi altare et invocato nomine Domini extendit tabernaculum praecepitque servis suis ut foderent puteum
²⁶ ad quem locum cum venissent de Geraris Abimelech et Ochozath amicus illius et Fichol dux militum
²⁷ locutus est eis Isaac quid venistis ad me hominem quem odistis et expulistis a vobis
²⁸ qui responderunt vidimus tecum esse Dominum et idcirco nunc diximus sit iuramentum inter nos et ineamus foedus
²⁹ ut non facias nobis quicquam mali sicut et nos nihil tuorum adtigimus nec fecimus quod te laederet sed cum pace dimisimus auctum benedictione Domini
³⁰ fecit ergo eis convivium et post cibum et potum
³¹ surgentes mane iuraverunt sibi mutuo dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum
³² ecce autem venerunt in ipso die servi Isaac adnuntiantes ei de puteo quem foderant atque dicentes invenimus aquam
³³ unde appellavit eum Abundantiam et nomen urbi inpositum est Bersabee usque in praesentem diem

³⁴ Esau vero quadragenarius duxit uxores Iudith filiam Beeri Hetthei et Basemath filiam Helon eiusdem loci
³⁵ quae ambae offenderant animum Isaac et Rebeccae
27 senuit autem Isaac et caligaverunt oculi eius et videre non poterat vocavitque Esau filium suum maiorem et dixit ei fili mi qui respondit adsum
² cui pater vides inquit quod senuerim et ignorem diem mortis meae
³ sume arma tua faretram et arcum et egredere foras cumque venatu aliquid adprehenderit
⁴ fac mihi inde pulmentum sicut velle me nosti et adfer ut comedam et benedicat tibi anima mea antequam moriar
⁵ quod cum audisset Rebecca et ille abisset in agrum ut iussionem patris expleret
⁶ dixit filio suo Iacob audi vi patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo et dicentem ei
⁷ adfer mihi venationem tuam et fac cibos ut comedam et benedicam tibi coram Domino antequam moriar
⁸ nunc ergo fili mi acquiesce consiliis meis
⁹ et pergens ad gregem adfer mihi duos hedos optimos ut faciam ex eis escas patri tuo quibus libenter vescitur
¹⁰ quas cum intuleris et comederit benedicat tibi priusquam moriatur
¹¹ cui ille respondit nosti quod Esau frater meus homo pilosus sit et ego lenis
¹² si adtractaverit me pater meus et senserit timeo ne putet sibi voluisse includere et inducat super me maledictionem pro benedictione
¹³ ad quem mater in me sit ait ista maledictio fili mi tantum audi vocem meam et perge adferque quae dixi
¹⁴ abiit et adtulit deditque matri paravit illa cibos sicut noverat velle patrem illius
¹⁵ et vestibus Esau valde bonis quas apud se habebat domi induit eum
¹⁶ pelliculasque hedorum circumdedit manibus et colli nuda protexit
¹⁷ dedit pulmentum et panes quos coxerat tradidit
¹⁸ quibus inlatis dixit pater mi et ille respondit audio quis tu es fili mi
¹⁹ dixitque Iacob ego sum Esau primogenitus tuus feci sicut praecepisti mihi surge sede et comede de venatione mea ut benedicat mihi anima tua
²⁰ rursum Isaac ad filium suum quomodo inquit tam cito invenire potuisti fili mi qui respondit voluntatis Dei fuit ut cito mihi occurreret quod volebam
²¹ dixitque Isaac accede huc ut tangam te fili mi et probem utrum tu sis filius meus Esau an non

²² accessit ille ad patrem et palpato eo dixit Isaac vox quidem vox Iacob est sed manus manus sunt Esau

²³ et non cognovit eum quia pilosae manus similitudinem maioris expresserant benedicens ergo illi

²⁴ ait tu es filius meus Esau respondit ego sum

²⁵ at ille offer inquit mihi cibos de venatione tua fili mi ut benedicat tibi anima mea quos cum oblatos comedisset obtulit ei etiam vinum quo hausto

²⁶ dixit ad eum accede ad me et da mihi osculum fili mi

²⁷ accessit et osculatus est eum statimque ut sensit vestimentorum illius flagrantiam benedicens ait ecce odor filii mei sicut odor agri cui benedixit Dominus

²⁸ det tibi Deus de rore caeli et de pinguedine terrae abundantiam frumenti et vini

²⁹ et serviant tibi populi et adorent te tribus esto dominus fratrum tuorum et incurventur ante te filii matris tuae qui maledixerit tibi sit maledictus et qui benedixerit benedictionibus repleatur

³⁰ vix Isaac sermonem impleverat et egresso Iacob foras venit Esau

³¹ coctosque de venatione cibos intulit patri dicens surge pater mi et comede de venatione filii tui ut benedicat mihi anima tua

³² dixitque illi Isaac quis enim es tu qui respondit ego sum primogenitus filius tuus Esau

³³ expavit Isaac stupore vehementi et ultra quam credi potest admirans ait quis igitur ille est qui dudum captam venationem adtulit mihi et comedi ex omnibus priusquam tu venires benedixique ei et erit benedictus

³⁴ auditis Esau sermonibus patris inrugiit clamore magno et consternatus ait benedic etiam mihi pater mi

³⁵ qui ait venit germanus tuus fraudulenter et accepit benedictionem tuam

³⁶ at ille subiunxit iuste vocatum est nomen eius Iacob subplantavit enim me in altera vice primogenita mea ante tulit et nunc secundo subripuit benedictionem meam rursumque ad patrem numquid non reservasti ait et mihi benedictionem

³⁷ respondit Isaac dominum tuum illum constitui et omnes fratres eius servituti illius subiugavi frumento et vino stabilivi eum tibi post haec fili mi ultra quid faciam

³⁸ cui Esau num unam inquit tantum benedictionem habes pater mihi quoque obsecro ut benedicas cumque heulatu magno fletet

³⁹ motus Isaac dixit ad eum in pinguedine terrae et in rore caeli desuper

⁴⁰ erit benedictio tua vives gladio et fratri tuo servies tempusque veniet cum excutias et solvas iugum eius de cervicibus tuis

⁴¹ oderat ergo semper Esau Iacob pro benedictione qua benedixerat ei pater dixitque in corde suo veniant dies luctus patris mei ut occidam Iacob fratrem meum

⁴² nuntiata sunt haec Rebeccae quae mittens et vocans Iacob filium suum dixit ad eum ecce Esau frater tuus minatur ut occidat te

⁴³ nunc ergo fili audi vocem meam et consurgens fuge ad Laban fratrem meum in Haran

⁴⁴ habitabisque cum eo dies paucos donec requiescat furor fratris tui

⁴⁵ et cesset indignatio eius obliviscaturque eorum quae fecisti in eum postea mittam et adducam te inde huc cur utroque orbabor filio in una die

⁴⁶ dixit quoque Rebecca ad Isaac taedet me vitae meae propter filias Heth si acceperit Iacob uxorem de stirpe huius terrae nolo vivere

28 vocavit itaque Isaac Iacob et benedixit praecepitque ei dicens noli accipere coniugem de genere Chanaan

² sed vade et proficiscere in Mesopotamiam Syriae ad domum Bathuel patrem matris tuae et accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban avunculi tui

³ Deus autem omnipotens benedicat tibi et crescere te faciat atque multiplicet ut sis in turbas populorum

⁴ et det tibi benedictiones Abraham et semini tuo post te ut possideas terram peregrinationis tuae quam pollicitus est avo tuo

⁵ cumque dimisisset eum Isaac profectus venit in Mesopotamiam Syriae ad Laban filium Bathuel Syri fratrem Rebeccae matris suae

⁶ videns autem Esau quod benedixisset pater suus Iacob et misisset eum in Mesopotamiam Syriae ut inde uxorem duceret et quod post benedictionem praecepisset ei dicens non accipies coniugem de filiabus Chanaan

⁷ quodque oboediens Iacob parentibus isset in Syriam

⁸ probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan pater suus

⁹ ivit ad Ismahelem et duxit uxorem absque his quas prius habebat Maeleth filiam Ismahel filii Abraham sororem Nabaioth

¹⁰ igitur egressus Iacob de Bersabee pergebat Haran

¹¹ cumque venisset ad quendam locum et vellet in eo requiescere post solis occubitum tulit de lapidibus qui iacebant et subponens capiti suo dormivit in eodem loco

¹² viditque in somnis scalam stantem super terram et cacumen illius tangens caelum angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eam

¹³ et Dominum innixum scalae dicentem sibi ego sum Dominus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac terram in qua dormis tibi dabo et semini tuo

¹⁴ eritque germen tuum quasi pulvis terrae dilataberis ad occidentem et orientem septentrionem et meridiem et benedicentur in te et in semine tuo cunctae tribus terrae

¹⁵ et ero custos tuus quocumque perrexeris et reducam te in terram hanc nec dimittam nisi complevero universa quae dixi

¹⁶ cumque evigilasset Iacob de somno ait vere Dominus est in loco isto et ego nesciebam

¹⁷ pavensque quam terribilis inquit est locus iste non est hic aliud nisi domus Dei et porta caeli

¹⁸ surgens ergo mane tulit lapidem quem subposuerat capiti suo et erexit in titulum fundens oleum desuper

¹⁹ appellavitque nomen urbis Bethel quae prius Luza vocabatur

²⁰ vovit etiam votum dicens si fuerit Deus mecum et custodierit me in via per quam ambulo et dederit mihi panem ad vescendum et vestem ad induendum

²¹ reversusque fuero prospere ad domum patris mei erit mihi Dominus in Deum

²² et lapis iste quem erexi in titulum vocabitur Domus Dei cunctorumque quae dederis mihi decimas offeram tibi

29 profectus ergo Iacob venit ad terram orientalem

² et vidit puteum in agro tresque greges ovium acubantes iuxta eum nam ex illo adaquabantur pecora et os eius grandi lapide claudebatur

³ morisque erat ut cunctis ovibus congregatis devolverent lapidem et refectis gregibus rursus super os putei ponerent

⁴ dixitque ad pastores fratres unde estis qui responderunt de Haran

⁵ quos interrogans numquid ait nostis Laban filium Nahor dixerunt novimus

⁶ sanusne est inquit valet inquirunt et ecce Rahel filia eius venit cum grege suo

⁷ dixitque Iacob adhuc multum diei superest nec est tempus ut reducantur ad caulas greges date ante potum ovibus et sic ad pastum eas reducite

⁸ qui responderunt non possumus donec omnia pecora congregentur et amoveamus lapidem de ore putei ut adaquemus greges

⁹ adhuc loquebantur et ecce Rahel veniebat cum ovibus patris sui nam gregem ipsa pascebat

¹⁰ quam cum vidisset Iacob et sciret consobrinam suam ovesque Laban avunculi sui amovit lapidem quo puteus claudebatur

¹¹ et adaquato grege osculatus est eam elevataque voce flevit

¹² et indicavit ei quod frater esset patris eius et filius Rebeccae at illa festinans nuntiavit patri suo

¹³ qui cum audisset venisse Iacob filium sororis suae cucurrit obviam complexusque eum et in os-

cula ruens duxit in domum suam auditis autem causis itineris

¹⁴ respondit os meum es et caro mea et postquam expleti sunt dies mensis unius

¹⁵ dixit ei num quia frater meus es gratis servies mihi dic quid mercedis accipias

¹⁶ habebat vero filias duas nomen maioris Lia minor appellabatur Rahel

¹⁷ sed Lia lippis erat oculis Rahel decora facie et venusto aspectu

¹⁸ quam diligens Iacob ait serviam tibi pro Rahel filia tua minore septem annis

¹⁹ respondit Laban melius est ut tibi eam dem quam viro alteri mane apud me

²⁰ servivit igitur Iacob pro Rahel septem annis et videbantur illi pauci dies prae amoris magnitudine

²¹ dixitque ad Laban da mihi uxorem meam quia iam tempus expletum est ut ingrediar ad eam

²² qui vocatis multis amicorum turbis ad convivium fecit nuptias

²³ et vespere filiam suam Liam introduxit ad eum

²⁴ dans ancillam filiae Zelpham nomine ad quam cum ex more Iacob fuisset ingressus facto mane vidit Liam

²⁵ et dixit ad socerum quid est quod facere voluisti nonne pro Rahel servivi tibi quare inposuisti mihi

²⁶ respondit Laban non est in loco nostro consuetudinis ut minores ante tradamus ad nuptias

²⁷ imple ebdomadem dierum huius copulae et hanc quoque dabo tibi pro opere quo serviturus es mihi septem annis aliis

²⁸ adquievit placito et ebdomade transacta Rahel duxit uxorem

²⁹ cui pater servam Balam dederat

³⁰ tandemque potitus optatis nuptiis amorem sequentis priori praetulit serviens apud eum septem annis aliis

³¹ videns autem Dominus quod despiceret Liam aperuit vulvam eius sorore sterili permanente

³² quae conceptum genuit filium vocavitque nomen eius Ruben dicens vidit Dominus humilitatem meam nunc amabit me vir meus

³³ rursusque concepit et peperit filium et ait quoniam audivit Dominus haberi me contemptui dedit etiam istum mihi vocavitque nomen illius Symeon

³⁴ concepit tertio et genuit alium dixitque nunc quoque copulabitur mihi maritus meus eo quod pepere- rim illi tres filios et idcirco appellavit nomen eius Levi

³⁵ quarto concepit et peperit filium et ait modo confitebor Domino et ob hoc vocavit eum Iudam cesavitque parere

30 cernens autem Rahel quod infecunda esset invidit sorori et ait marito suo da mihi

liberos alioquin moriar
² cui iratus respondit Iacob num pro Deo ego sum
 qui privavit te fructu ventris tui
³ at illa habeo inquit famulam Balam ingredi ad
 eam ut pariat super genua mea et habeam ex ea
 filios
⁴ deditque illi Balam in coniugium quae
⁵ ingresso ad se viro concepit et peperit filium
⁶ dixitque Rahel iudicavit mihi Dominus et exaudi-
 vit vocem meam dans mihi filium et idcirco appel-
 lavit nomen illius Dan
⁷ rursumque Bala concipiens peperit alterum
⁸ pro quo ait Rahel comparavit me Deus cum sorore
 mea et invalui vocavitque eum Nephtalim
⁹ sentiens Lia quod parere desisset Zelpham ancil-
 lam suam marito tradidit
¹⁰ qua post conceptum edente filium
¹¹ dixit feliciter et idcirco vocavit nomen eius Gad
¹² peperit quoque Zelpha alterum
¹³ dixitque Lia hoc pro beatitudine mea beatam
 quippe me dicent mulieres propterea appellavit eum
 Aser
¹⁴ egressus autem Ruben tempore messis triticeae in
 agro reperit mandragoras quos matri Liae detulit
 dixitque Rahel da mihi partem de mandragoris filii
 tui
¹⁵ illa respondit parumne tibi videtur quod
 praepriveris maritum mihi nisi etiam mandragoras
 filii mei tuleris ait Rahel dormiat tecum hac nocte
 pro mandragoris filii tui
¹⁶ redeuntque ad vesperam de agro Iacob egressa
 est in occursum Lia et ad me inquit intrabis quia
 mercede conduxisti te pro mandragoris filii mei dor-
 movit cum ea nocte illa
¹⁷ et exaudivit Deus preces eius concepitque et
 peperit filium quintum
¹⁸ et ait dedit Deus mercedem mihi quia dedi ancil-
 lam meam viro meo appellavitque nomen illius
 Isachar
¹⁹ rursum Lia concipiens peperit sextum filium
²⁰ et ait ditavit me Deus dote bona etiam hac vice
 mecum erit maritus meus eo quod genuerim ei sex
 filios et idcirco appellavit nomen eius Zabulon
²¹ post quem peperit filiam nomine Dinam
²² recordatus quoque Dominus Rahelis exaudivit
 eam et aperuit vulvam illius
²³ quae concepit et peperit filium dicens abstulit
 Deus obprobrium meum
²⁴ et vocavit nomen illius Ioseph dicens addat mihi
 Dominus filium alterum
²⁵ nato autem Ioseph dixit Iacob socero suo dimitte
 me ut revertar in patriam et ad terram meam
²⁶ da mihi uxores et liberos meos pro quibus servivi
 tibi ut abeam tu nosti servitum qua servivi tibi

²⁷ ait ei Laban inveniam gratiam in conspectu tuo
 experimento didici quod benedixerit mihi Deus
 propter te
²⁸ constitue mercedem tuam quam dem tibi
²⁹ at ille respondit tu nosti quomodo servierim tibi
 et quanta in manibus meis fuerit possessio tua
³⁰ modicum habuisti antequam venirem et nunc
 dives effectus es benedixitque tibi Dominus ad in-
 troitum meum iustum est igitur ut aliquando
 provideam etiam domui meae
³¹ dixitque Laban quid dabo tibi at ille ait nihil volo
 sed si feceris quod postulo iterum pascam et custo-
 diam pecora tua
³² gyra omnes greges tuos et separa cunctas oves
 varias et sparso vellere et quodcumque furvum et
 maculosum variumque fuerit tam in ovibus quam in
 capris erit merces mea
³³ respondebitque mihi cras iustitia mea quando
 placiti tempus advenerit coram te et omnia quae
 non fuerint varia et maculosa et furva tam in ovibus
 quam in capris furti me arguent
³⁴ dixit Laban gratum habeo quod petis
³⁵ et separavit in die illo capras et oves hircos et
 arietes varios atque maculosos cunctum autem gre-
 gem unicolore id est albi et nigri velleris tradidit
 in manu filiorum suorum
³⁶ et posuit spatium itineris inter se et generum
 dierum trium qui pascebat reliquos greges eius
³⁷ tollens ergo Iacob virgas populeas virides et
 amigdalinas et ex platanis ex parte decorticavit eas
 detractisque corticibus in his quae spoliata fuerant
 candor apparuit illa vero quae integra erant viridia
 permanserunt atque in hunc modum color effectus
 est varius
³⁸ posuitque eas in canalibus ubi effundebatur aqua
 ut cum venissent greges ad bibendum ante oculos
 haberent virgas et in aspectu earum conciperent
³⁹ factumque est ut in ipso calore coitus oves in-
 tuerentur virgas et parerent maculosa et varia et
 diverso colore respersa
⁴⁰ divisitque gregem Iacob et posuit virgas ante
 oculos arietum erant autem alba quaeque et nigra
 Laban cetera vero Iacob separatis inter se gregibus
⁴¹ igitur quando primo tempore ascendebantur oves
 ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum ante
 oculos arietum et ovium ut in earum contemplati-
 one conciperent
⁴² quando vero serotina admissura erat et conceptus
 extremus non ponebat eas factaque sunt ea quae
 erant serotina Laban et quae primi temporis Iacob
⁴³ ditatusque est homo ultra modum et habuit greges
 multos ancillas et servos camelos et asinos
31 postquam autem audivit verba filiorum
 Laban dicentium tulit Iacob omnia quae

GENESIS 31:1

fuerunt patris nostri et de illius facultate ditatus factus est inclitus

² animadvertit quoque faciem Laban quod non esset erga se sicut heri et nudius tertius

³ maxime dicente sibi Domino revertere in terram patrum tuorum et ad generationem tuam eroque tecum

⁴ misit et vocavit Rahel et Liam in agrum ubi pascebat greges

⁵ dixitque eis video faciem patris vestri quod non sit erga me sicut heri et nudius tertius Deus autem patris mei fuit mecum

⁶ et ipsae nostis quod totis viribus meis servierim patri vestro

⁷ sed pater vester circumvenit me et mutavit mercedem meam decem vicibus et tamen non dimisit eum Deus ut noceret mihi

⁸ si quando dixit variae erunt mercedes tuae pariebant omnes oves varios fetus quando vero e contrario ait alba quaeque accipies pro mercede omnes greges alba pepererunt

⁹ tulitque Deus substantiam patris vestri et dedit mihi

¹⁰ postquam enim conceptus ovium tempus advenerat levavi oculos meos et vidi in somnis ascendentes mares super feminas varios et maculosos et diversorum colorum

¹¹ dixitque angelus Dei ad me in somnis Iacob et ego respondi adsum

¹² qui ait leva oculos tuos et vide universos masculos ascendentes super feminas varios respersos atque maculosos vidi enim omnia quae fecit tibi Laban

¹³ ego sum Deus Bethel ubi unxisti lapidem et votum vovisti mihi nunc ergo surge et egredere de terra hac revertens in terram nativitatis tuae

¹⁴ responderunt Rahel et Lia numquid habemus residui quicquam in facultatibus et hereditate domus patris nostri

¹⁵ nonne quasi alienas reputavit nos et vendidit comeditque pretium nostrum

¹⁶ sed Deus tulit opes patris nostri et nobis eas tradidit ac filiis nostris unde omnia quae praecepit fac

¹⁷ surrexit itaque Iacob et inpositis liberis et coniugibus suis super camelos abiit

¹⁸ tulitque omnem substantiam et greges et quicquid in Mesopotamiam quaesierat pergens ad Isaac patrem suum in terram Chanaan

¹⁹ eo tempore Laban ierat ad tondendas oves et Rahel furata est idola patris sui

²⁰ noluitque Iacob confiteri socero quod fugeret

²¹ cumque abisset tam ipse quam omnia quae iuris eius erant et amne transmissis pergeret contra montem Galaad

²² nuntiatum est Laban die tertio quod fugeret Iacob

²³ qui adsumptis fratribus suis persecutus est eum diebus septem et comprehendit in monte Galaad

²⁴ viditque in somnis dicentem sibi Dominum cave ne quicquam aspere loquaris contra Iacob

²⁵ iamque Iacob extenderat in monte tabernaculum cum ille consecutus eum cum fratribus suis in eodem monte Galaad fixit tentorium

²⁶ et dixit ad Iacob quare ita egisti ut clam me abigeres filias meas quasi captivas gladio

²⁷ cur ignorante me fugere voluisti nec indicare mihi ut prosequerer te cum gaudio et canticis et tympanis et cithara

²⁸ non es passus ut oscularer filios meos ac filias stulte operatus es et nunc

²⁹ valet quidem manus mea reddere tibi malum sed Deus patris vestri heri dixit mihi cave ne loquaris cum Iacob quicquam durius

³⁰ esto ad tuos ire cupiebas et desiderio tibi erat domus patris tui cur furatus es deos meos

³¹ respondit Iacob quod inscio te profectus sum timui ne violenter auferres filias tuas

³² quod autem furti arguis apud quemcumque inveneris deos tuos necetur coram fratribus nostris scrutare quicquid tuorum apud me inveneris et aufer haec dicens ignorabat quod Rahel furata esset idola

³³ ingressus itaque Laban tabernaculum Iacob et Liae et utriusque famulae non invenit cumque intrasset tentorium Rahelis

³⁴ illa festinans abscondit idola subter stramen cameli et sedit desuper scrutantique omne tentorium et nihil invenienti

³⁵ ait ne irascatur dominus meus quod coram te adurgere nequeo quia iuxta consuetudinem feminarum nunc accidit mihi sic delusa sollicitudo quaerentis est

³⁶ tumensque Iacob cum iurgio ait quam ob culpam meam et ob quod peccatum sic exarsisti post me

³⁷ et scrutatus es omnem supellectilem meam quid invenisti de cuncta substantia domus tuae pone hic coram fratribus meis et fratribus tuis et iudicent inter me et te

³⁸ idcirco viginti annis fui tecum oves tuae et caprae steriles non fuerunt arietes gregis tui non comedi

³⁹ nec captum a bestia ostendi tibi ego damnum omne reddebam quicquid furto perierat a me exigebas

⁴⁰ die noctuque aestu urebar et gelu fugiebat somnus ab oculis meis

⁴¹ sic per viginti annos in domo tua servivi tibi quattuordecim pro filiabus et sex pro gregibus tuis inmutasti quoque mercedem meam decem vicibus

⁴² nisi Deus patris mei Abraham et Timor Isaac adfuisset mihi forsitan modo nudum me dimisisses

ad afflictionem meam et laborem manuum mearum respexit Deus et arguit te heri

⁴³ respondit ei Laban filiae et filii et greges tui et omnia quae cernis mea sunt quid possum facere filiis et nepotibus meis

⁴⁴ veni ergo et ineamus foedus ut sit testimonium inter me et te

⁴⁵ tulit itaque Iacob lapidem et erexit illum in titulum

⁴⁶ dixitque fratribus suis adferte lapides qui congregantes fecerunt tumulum comederuntque super eum

⁴⁷ quem vocavit Laban tumulus Testis et Iacob acervum Testimonii uterque iuxta proprietatem linguae suae

⁴⁸ dixitque Laban tumulus iste testis erit inter me et te hodie et idcirco appellatum est nomen eius Galaad id est tumulus Testis

⁴⁹ intueatur Dominus et iudicet inter nos quando recesserimus a nobis

⁵⁰ si adflixeris filias meas et si introduxeris uxores alias super eas nullus sermonis nostri testis est absque Deo qui praesens respicit

⁵¹ dixitque rursus ad Iacob en tumulus hic et lapis quem erexi inter me et te

⁵² testis erit tumulus inquam iste et lapis sint in testimonio si aut ego transiero illum pergens ad te aut tu praeterieris malum mihi cogitans

⁵³ Deus Abraham et Deus Nahor iudicet inter nos Deus patris eorum iuravit Iacob per Timorem patris sui Isaac

⁵⁴ immolatisque victimis in monte vocavit fratres suos ut ederent panem qui cum comedissent manserunt ibi

⁵⁵ Laban vero de nocte consurgens osculatus est filios et filias suas et benedixit illis reversus in locum suum

32 Iacob quoque abiit itinere quo coeperat fueruntque ei obviam angeli Dei

² quos cum vidisset ait castra Dei sunt haec et appellavit nomen loci illius Manaim id est Castra

³ misit autem et nuntios ante se ad Esau fratrem suum in terram Seir regionis Edom

⁴ praecepitque eis dicens sic loquimini domino meo Esau haec dicit frater tuus Iacob apud Laban peregrinatus sum et fui usque in praesentem diem

⁵ habeo boves et asinos oves et servos atque ancillas mittoque nunc legationem ad dominum meum ut inveniam gratiam in conspectu tuo

⁶ reversi sunt nuntii ad Iacob dicentes venimus ad Esau fratrem tuum et ecce properat in occursum tibi cum quadringentis viris

⁷ timuit Iacob valde et perterritus divisit populum qui secum erat greges quoque et oves et boves et camelos in duas turmas

⁸ dicens si venerit Esau ad unam turmam et percusserit eam alia turma quae reliqua est salvabitur

⁹ dixitque Iacob Deus patris mei Abraham et Deus patris mei Isaac Domine qui dixisti mihi revertere in terram tuam et in locum nativitatis tuae et benefaciam tibi

¹⁰ minor sum cunctis miserationibus et veritate quam explesti servo tuo in baculo meo transivi Iordanem istum et nunc cum duabus turmis egredior

¹¹ erue me de manu fratris mei de manu Esau quia valde eum timeo ne forte veniens percutiat matrem cum filiis

¹² tu locutus es quod bene mihi faceres et dilatares semen meum sicut harenam maris quae prae multitudine numerari non potest

¹³ cumque dormisset ibi nocte illa separavit de his quae habebat munera Esau fratri suo

¹⁴ capras ducentas hircos viginti oves ducentas arietes viginti

¹⁵ camelos fetas cum pullis suis triginta vaccas quadraginta et tauros viginti asinas viginti et pullos earum decem

¹⁶ et misit per manus servorum suorum singulos seorsum greges dixitque pueris suis antecedit me et sit spatium inter gregem et gregem

¹⁷ et praecepit priori dicens si obvium habueris Esau fratrem meum et interrogaverit te cuius es et quo vadis et cuius sunt ista quae sequeris

¹⁸ respondebis servi tui Iacob munera misit domino meo Esau ipse quoque post nos venit

¹⁹ similiter mandata dedit secundo ac tertio et cunctis qui sequebantur greges dicens hisdem verbis loquimini ad Esau cum inveneritis eum

²⁰ et addetis ipse quoque servus tuus Iacob iter nostrum insequitur dixit enim placabo illum muneribus quae praecedunt et postea videbo forsitan propitiabitur mihi

²¹ praecesserunt itaque munera ante eum ipse vero mansit nocte illa in Castris

²² cumque mature surrexisset tulit duas uxores suas et totidem famulas cum undecim filiis et transivit vadum Iaboc

²³ transductisque omnibus quae ad se pertinebant

²⁴ remansit solus et ecce vir luctabatur cum eo usque mane

²⁵ qui cum videret quod eum superare non posset tetigit nervum femoris eius et statim emarcuit

²⁶ dixitque ad eum dimitte me iam enim ascendit aurora respondit non dimittam te nisi benedixeris mihi

²⁷ ait ergo quod nomen est tibi respondit Iacob

²⁸ at ille nequaquam inquit Iacob appellabitur nomen tuum sed Israhel quoniam si contra Deum fortis fuisti quanto magis contra homines praevaleris

²⁹ interrogavit eum Iacob dic mihi quo appellaris nomine respondit cur quaeris nomen meum et benedixit ei in eodem loco

³⁰ vocavitque Iacob nomen loci illius Phanuhel dicens vidi Deum facie ad faciem et salva facta est anima mea

³¹ ortusque est ei statim sol postquam transgressus est Phanuhel ipse vero claudicabat pede

³² quam ob causam non comedunt filii Israhel nervum qui emarcuit in femore Iacob usque in praesentem diem eo quod tetigerit nervum femoris eius et obstipuierit

33 levans autem Iacob oculos suos vidit ventientem Esau et cum eo quadringentos viros divisitque filios Liae et Rahel ambarumque famularum

² et posuit utramque ancillam et liberos earum in principio Liam vero et filios eius in secundo loco Rahel autem et Ioseph novissimos

³ et ipse praegrediens adoravit pronus in terram septies donec adpropinquaret frater eius

⁴ currens itaque Esau obviam fratri suo amplexatus est eum stringensque collum et osculans flevit

⁵ levatisque oculis vidit mulieres et parvulos earum et ait quid sibi volunt isti et si ad te pertinent respondit parvuli sunt quos donavit mihi Deus servo tuo

⁶ et adpropinquantes ancillae et filii earum incurvati sunt

⁷ accessitque Lia cum liberis suis et cum similiter adorassent extremi Ioseph et Rahel adoraverunt

⁸ quanam sunt inquit istae turmae quas obvias habui respondit ut invenirem gratiam coram domino meo

⁹ et ille habeo ait plurima frater mi sint tua tibi

¹⁰ dixit Iacob noli ita obsecro sed si inveni gratiam in oculis tuis accipe munusculum de manibus meis sic enim vidi faciem tuam quasi viderim vultum Dei esto mihi propitius

¹¹ et suscipe benedictionem quam adtulit tibi et quam donavit mihi Deus tribuens omnia vix fratre compellente suscipiens

¹² ait gradiamur simul eroque socius itineris tui

¹³ dixit Iacob nosti domine mi quod parvulos habeam teneros et oves ac boves fetas mecum quas si plus in ambulando fecero laborare morientur una die cuncti greges

¹⁴ praecedat dominus meus ante servum suum et ego sequar paulatim vestigia eius sicut videro posse parvulos meos donec veniam ad dominum meum in Seir

¹⁵ respondit Esau oro te ut de populo qui mecum est saltem socii remaneant viae tuae non est inquit necesse hoc uno indigeo ut inveniam gratiam in conspectu domini mei

¹⁶ reversus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir

¹⁷ et Iacob venit in Soccoth ubi aedificata domo et fixis tentoriis appellavit nomen loci illius Soccoth id est Tabernacula

¹⁸ transivitque in Salem urbem Sycimorum quae est in terra Chanaan postquam regressus est de Mesopotamiam Syriae et habitavit iuxta oppidum

¹⁹ emitque partem agri in qua fixerat tabernaculum a filiis Emor patris Sychem centum agnis

²⁰ et erecto ibi altari invocavit super illud Fortissimum Deum Israhel

34 egressa est autem Dina filia Liae ut videret mulieres regionis illius

² quam cum vidisset Sychem filius Emor Evei princeps terrae illius adamavit et rapuit et dormivit cum illa vi opprimens virginem

³ et conglutinata est anima eius cum ea tristemque blanditiis delinivit

⁴ et pergens ad Emor patrem suum accipe mihi inquit puellam hanc coniugem

⁵ quod cum audisset Iacob absentibus filiis et in pastu occupatis pecorum siluit donec redirent

⁶ egresso autem Emor patre Sychem ut loqueretur ad Iacob

⁷ ecce filii eius veniebant de agro auditoque quod acciderat irati sunt valde eo quod foedam rem esset operatus in Israhel et violata filia Iacob rem inlicitam perpetrasset

⁸ locutus est itaque Emor ad eos Sychem filii mei adhesit anima filiae vestrae date eam illi uxorem

⁹ et iungamus vicissim conubia filias vestras tradite nobis et filias nostras accipite

¹⁰ et habitate nobiscum terra in potestate vestra est exercete negotiamini et possidete eam

¹¹ sed et Sychem ad patrem et ad fratres eius ait inveniam gratiam coram vobis et quaecumque statueritis dabo

¹² augete dotem munera postulate libens tribuam quod petieritis tantum date mihi puellam hanc uxorem

¹³ responderunt filii Iacob Sychem et patri eius in dolo saevientes ob stuprum sororis

¹⁴ non possumus facere quod petitis nec dare sororem nostram homini incircumciso quod inlicitum et nefarium est apud nos

¹⁵ sed in hoc valebimus foederari si esse volueritis nostri similes et circumcidatur in vobis omne masculini sexus

¹⁶ tunc dabimus et accipiemus mutuo filias nostras ac vestras et habitabimus vobiscum erimusque unus populus

¹⁷ sin autem circumcidi nolueritis tollemus filiam nostram et recedemus

¹⁸ placuit oblatio eorum Emor et Sychem filio eius

¹⁹ nec distulit adulescens quin statim quod petebatur expleret amabat enim puellam valde et ipse erat inclitus in omni domo patris sui

²⁰ ingressisque portam urbis locuti sunt populo

²¹ viri isti pacifici sunt et volunt habitare nobiscum negotientur in terra et exerceant eam quae spatiosa et lata cultoribus indiget filias eorum accipiemus uxores et nostras illis dabimus

²² unum est quod differtur tantum bonum si circumcidamus masculos nostros ritum gentis imitantes

²³ et substantia eorum et pecora et cuncta quae possident nostra erunt tantum in hoc adquiescamus et habitantes simul unum efficiemus populum

²⁴ adsensi sunt omnes circumcisis cunctis maribus

²⁵ et ecce die tertio quando gravissimus vulnere dolor est arreptis duo Iacob filii Symeon et Levi fratres Dinae gladiis ingressi sunt urbem confidenter interfectisque omnibus masculis

²⁶ Emor et Sychem pariter necaverunt tollentes Dinam de domo Sychem sororem suam

²⁷ quibus egressis inruerunt super occisos ceteri filii Iacob et depopulati sunt urbem in ultionem stupri

²⁸ oves eorum et armenta et asinos cunctaque vastantes quae in domibus et in agris erant

²⁹ parvulos quoque et uxores eorum duxere captivas

³⁰ quibus patratis audacter Iacob dixit ad Symeon et Levi turbastis me et odiosum fecistis Chananeis et Ferezeis habitatoribus terrae huius nos pauci sumus illi congregati percipient me et delebor ego et domus mea

³¹ responderunt numquid ut scorto abuti debuere sorore nostra

35 interea locutus est Deus ad Iacob surge et ascende Bethel et habita ibi facque altare Deo qui apparuit tibi quando fugiebas Esau fratrem tuum

² Iacob vero convocata omni domo sua ait abicite deos alienos qui in medio vestri sunt et mundamini ac mutate vestimenta vestra

³ surgite et ascendamus in Bethel ut faciamus ibi altare Deo qui exaudivit me in die tribulationis meae et fuit socius itineris mei

⁴ dederunt ergo ei omnes deos alienos quos habebant et in aures quae erant in auribus eorum at ille infodit ea subter terebinthum quae est post urbem Sychem

⁵ cumque profecti essent terror Dei invasit omnes per circuitum civitates et non sunt ausi persequi recedentes

⁶ venit igitur Iacob Luzam quae est in terra Chanaan cognomento Bethel ipse et omnis populus cum eo

⁷ aedificavitque ibi altare et appellavit nomen loci Domus Dei ibi enim apparuit ei Deus cum fugeret fratrem suum

⁸ eodem tempore mortua est Debbora nutrix Rebeccae et sepulta ad radices Bethel subter quercum vocatumque est nomen loci quercus Fletus

⁹ apparuit autem iterum Deus Iacob postquam reversus est de Mesopotamiam Syriae benedixitque ei

¹⁰ dicens non vocaberis ultra Iacob sed Israhel erit nomen tuum et appellavit eum Israhel

¹¹ dixitque ei ego Deus omnipotens cresce et multiplicare gentes et populi nationum erunt ex te reges de lumbis tuis egredientur

¹² terramque quam dedi Abraham et Isaac dabo tibi et semini tuo post te

¹³ et recessit ab eo

¹⁴ ille vero erexit titulum lapideum in loco quo locutus ei fuerat Deus libans super eum libamina et effundens oleum

¹⁵ vocansque nomen loci Bethel

¹⁶ egressus inde venit verno tempore ad terram quae ducit Efratham in qua cum parturiret Rahel

¹⁷ ob difficultatem partus periclitari coepit dixitque ei obsetrix noli timere quia et hunc habebis filium

¹⁸ egrediente autem anima prae dolore et imminente iam morte vocavit nomen filii sui Benoni id est filius doloris mei pater vero appellavit eum Beniamin id est filius dexterarum

¹⁹ mortua est ergo Rahel et sepulta in via quae ducit Efratham haec est Bethleem

²⁰ erexitque Iacob titulum super sepulchrum eius hic est titulus monumenti Rahel usque in praesentem diem

²¹ egressus inde fixit tabernaculum trans turrem Gregis

²² cumque habitaret in illa regione abiit Ruben et dormivit cum Bala concubina patris sui quod illum minime latuit erant autem filii Iacob duodecim

²³ filii Liae primogenitus Ruben et Symeon et Levi et Iudas et Isachar et Zabulon

²⁴ filii Rahel Ioseph et Beniamin

²⁵ filii Balae ancillae Rahelis Dan et Nephtalim

²⁶ filii Zelphae ancillae Liae Gad et Aser hii filii Iacob qui nati sunt ei in Mesopotamiam Syriae

²⁷ venit etiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitatem Arbee haec est Hebron in qua peregrinatus est Abraham et Isaac

²⁸ et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum

²⁹ consumptusque aetate mortuus est et adpositus populo suo senex et plenus dierum et sepelierunt eum Esau et Iacob filii sui

36 hae sunt autem generationes Esau ipse est Edom

² Esau accepit uxores de filiabus Chanaan Ada filiam Elom Hetthei et Oolibama filiam Anae filiae Sebeon Evei

GENESIS 36:3

³ Basemath quoque filiam Ismahel sororem Nabaioth
⁴ peperit autem Ada Eliphaz Basemath genuit Rauhel
⁵ Oolibama edidit Hieus et Hielom et Core hii filii Esau qui nati sunt ei in terra Chanaan
⁶ tulit autem Esau uxores suas et filios et filias et omnem animam domus suae et substantiam et pecora et cuncta quae habere poterat in terra Chanaan et abiit in alteram regionem recessitque a fratre suo Iacob
⁷ divites enim erant valde et simul habitare non poterant nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum prae multitudine gregum
⁸ habitavitque Esau in monte Seir ipse est Edom
⁹ hae sunt generationes Esau patris Edom in monte Seir
¹⁰ et haec nomina filiorum eius Eliphaz filius Ada uxoris Esau Rauhel quoque filius Basemath uxoris eius
¹¹ fueruntque filii Eliphaz Theman Omar Sephu et Gatham et Cenez
¹² erat autem Thamna concubina Eliphaz filii Esau quae peperit ei Amalech hii sunt filii Adae uxoris Esau
¹³ filii autem Rauhel Naath et Zara Semma et Meza hii filii Basemath uxoris Esau
¹⁴ isti quoque erant filii Oolibama filiae Ana filiae Sebeon uxoris Esau quos genuit ei Hieus et Hielom et Core
¹⁵ hii duces filiorum Esau filii Eliphaz primogeniti Esau dux Theman dux Omar dux Sephu dux Cenez
¹⁶ dux Core dux Gatham dux Amalech hii filii Eliphaz in terra Edom et hii filii Adae
¹⁷ hii quoque filii Rauhel filii Esau dux Naath dux Zara dux Semma dux Meza hii duces Rauhel in terra Edom isti filii Basemath uxoris Esau
¹⁸ hii autem filii Oolibama uxoris Esau dux Hieus dux Hielom dux Core hii duces Oolibama filiae Ana uxoris Esau
¹⁹ isti filii Esau et hii duces eorum ipse est Edom
²⁰ isti filii Seir Horrei habitatores terrae Lotham et Sobal et Sebeon et Anan
²¹ Dison et Eser et Disan hii duces Horrei filii Seir in terra Edom
²² facti sunt autem filii Lotham Horrei et Heman erat autem soror Lotham Thamna
²³ et isti filii Sobal Alvam et Maneeth et Hebal Sephi et Onam
²⁴ et hii filii Sebeon Ahaia et Anam iste est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine cum pasceret asinos Sebeon patris sui
²⁵ habuitque filium Disan et filiam Oolibama
²⁶ et isti filii Disan Amdan et Esban et Iethran et Charan

²⁷ hii quoque filii Eser Balaan et Zevan et Acham
²⁸ habuit autem filios Disan Hus et Aran
²⁹ isti duces Horreorum dux Lothan dux Sobal dux Sebeon dux Ana
³⁰ dux Dison dux Eser dux Disan isti duces Horreorum qui imperaverunt in terra Seir
³¹ reges autem qui regnaverunt in terra Edom antequam haberent regem filii Israhel fuerunt hii
³² Bale filius Beor nomenque urbis eius Denaba
³³ mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra
³⁴ cumque mortuus esset Iobab regnavit pro eo Husan de terra Themanorum
³⁵ hoc quoque mortuo regnavit pro eo Adad filius Badadi qui percussit Madian in regione Moab et nomen urbis eius Ahuith
³⁶ cumque mortuus esset Adad regnavit pro eo Semla de Maserecha
³⁷ hoc quoque mortuo regnavit pro eo Saul de fluvio Rooboth
³⁸ cumque et hic obisset successit in regnum Baalam filius Achobor
³⁹ isto quoque mortuo regnavit pro eo Adad nomenque urbis eius Phau et appellabatur uxor illius Meezabel filia Matred filiae Mizaab
⁴⁰ haec ergo nomina Esau in cognationibus et locis et vocabulis suis dux Thamna dux Alva dux Ietheth
⁴¹ dux Oolibama dux Ela dux Phinon
⁴² dux Cenez dux Theman dux Mabsar
⁴³ dux Mabdiel dux Iram hii duces Edom habitantes in terra imperii sui ipse est Esau pater Idmeorum
37 habitavit autem Iacob in terra Chanaan in qua peregrinatus est pater suus
² et hae sunt generationes eius Ioseph cum sedecim esset annorum pascebat gregem cum fratribus suis adhuc puer et erat cum filiis Balae et Zelphae uxorum patris sui accusavitque fratres suos apud patrem crimine pessimo
³ Israhel autem diligebat Ioseph super omnes filios suos eo quod in senectute genuisset eum fecitque ei tunicam polymitam
⁴ videntes autem fratres eius quod a patre plus cunctis filiis amaretur oderant eum nec poterant ei quicquam pacificum loqui
⁵ accidit quoque ut visum somnium referret fratribus quae causa maioris odii seminarium fuit
⁶ dixitque ad eos audite somnium meum quod vidi
⁷ putabam ligare nos manipulos in agro et quasi consurgere manipulum meum et stare vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum
⁸ responderunt fratres eius numquid rex noster eris aut subiciemur dicioni tuae haec ergo causa somniorum atque sermonum invidiae et odii fomitem ministravit

⁹ aliud quoque vidit somnium quod narrans fratribus ait vidi per somnium quasi solem et lunam et stellas undecim adorare me

¹⁰ quod cum patri suo et fratribus rettulisset increpavit eum pater et dixit quid sibi vult hoc somnium quod vidisti num ego et mater tua et fratres adorabimus te super terram

¹¹ invidebant igitur ei fratres sui pater vero rem tacitus considerabat

¹² cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sychem

¹³ dixit ad eum Israhel fratres tui pascunt oves in Sychemis veni mittam te ad eos quo respondente

¹⁴ praesto sum ait vade et vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos et pecora et renuntia mihi quid agatur missus de valle Hebron venit in Sychem

¹⁵ invenitque eum vir errantem in agro et interrogavit quid quaereret

¹⁶ at ille respondit fratres meos quaero indica mihi ubi pascant greges

¹⁷ dixitque ei vir recesserunt de loco isto audivi autem eos dicentes eamus in Dothain perrexit ergo Ioseph post fratres suos et invenit eos in Dothain

¹⁸ qui cum vidissent eum procul antequam accederet ad eos cogitaverunt illum occidere

¹⁹ et mutuo loquebantur ecce somniator venit

²⁰ venite occidamus eum et mittamus in cisternam veterem dicemusque fera pessima devoravit eum et tunc apparebit quid illi prosint somnia sua

²¹ audiens hoc Ruben nitebatur liberare eum de manibus eorum et dicebat

²² non interficiamus animam eius nec effundatis sanguinem sed proicite eum in cisternam hanc quae est in solitudine manusque vestras servate innoxias hoc autem dicebat volens eripere eum de manibus eorum et reddere patri suo

²³ confestim igitur ut pervenit ad fratres nudaverunt eum tunica talari et polymita

²⁴ miseruntque in cisternam quae non habebat aquam

²⁵ et sedentes ut comederent panem viderunt viatores Ismahelitas venire de Galaad et camelos eorum portare aromata et resinam et stacten in Aegyptum

²⁶ dixit ergo Iudas fratribus suis quid nobis prodest si occiderimus fratrem nostrum et celaverimus sanguinem ipsius

²⁷ melius est ut vendatur Ismahelitis et manus nostrae non polluantur frater enim et caro nostra est acquieverunt fratres sermonibus eius

²⁸ et praetereuntibus Madianitis negotiatoribus extrahentes eum de cisterna vendiderunt Ismahelitis viginti argenteis qui duxerunt eum in Aegyptum

²⁹ reversusque Ruben ad cisternam non invenit puerum

³⁰ et scissis vestibus pergens ad fratres ait puer non conparet et ego quo ibo

³¹ tulerunt autem tunicam eius et in sanguinem hedi quem occiderant tinxerunt

³² mittentes qui ferrent ad patrem et dicerent hanc invenimus vide utrum tunica filii tui sit an non

³³ quam cum agnovisset pater ait tunica filii mei est fera pessima comedit eum bestia devoravit Ioseph

³⁴ scissisque vestibus indutus est cilicio lugens filium multo tempore

³⁵ congregatis autem cunctis liberis eius ut lenirent dolorem patris noluit consolationem recipere et ait descendam ad filium meum lugens in infernum et illo perseverante in fletu

³⁶ Madianei vendiderunt Ioseph in Aegypto Putiphar eunucho Pharaonis magistro militiae

38 eo tempore descendens Iudas a fratribus suis divertit ad virum odollamitem nomine Hiram

² viditque ibi filiam hominis chananei vocabulo Suae et uxore accepta ingressus est ad eam

³ quae concepit et peperit filium vocavitque nomen eius Her

⁴ rursum concepto fetu natum filium nominavit Onam

⁵ tertium quoque peperit quem appellavit Sela quo nato parere ultra cessavit

⁶ dedit autem Iudas uxorem primogenito suo Her nomine Thamar

⁷ fuitque Her primogenitus Iudae nequam in conspectu Domini et ab eo occisus est

⁸ dixit ergo Iudas ad Onam filium suum ingredere ad uxorem fratris tui et sociare illi ut suscites semen fratri tuo

⁹ ille sciens non sibi nasci filios introiens ad uxorem fratris sui semen fundebat in terram ne liberi fratris nomine nascerentur

¹⁰ et idcirco percussit eum Dominus quod rem detestabilem faceret

¹¹ quam ob rem dixit Iudas Thamar nurui suae esto vidua in domo patris tui donec crescat Sela filius meus timebat enim ne et ipse moreretur sicut fratres eius quae abiit et habitavit in domo patris sui

¹² evolutis autem multis diebus mortua est filia Suae uxor Iudae qui post luctum consolatione suscepta ascendebat ad tonsos ovium suarum ipse et Hiras opilio gregis Odollamita in Thamnas

¹³ nuntiatumque est Thamar quod socer illius ascenderet in Thamnas ad tondendas oves

¹⁴ quae depositis viduitatis vestibus adsumpsit thistrum et mutato habitu sedit in bivio itineris quod ducit Thamnam eo quod crevisset Sela et non eum accepisset maritum

¹⁵ quam cum vidisset Iudas suspicatus est esse meretricem operuerat enim vultum suum ne cognosceretur

¹⁶ ingrediensque ad eam ait dimitte me ut coeam tecum nesciebat enim quod nurus sua esset qua respondente quid mihi dabis ut fruaris concubitu meo

¹⁷ dixit mittam tibi hedum de gregibus rursum illa dicente patiar quod vis si dederis mihi arrabonem donec mittas quod polliceris

¹⁸ ait Iudas quid vis tibi pro arrabone dari respondit anulum tuum et armillam et baculum quem manu tenes ad unum igitur coitum concepit mulier

¹⁹ et surgens abiit depositoque habitu quem adsumpserat induta est viduitatis vestibus

²⁰ misit autem Iudas hedum per pastorem suum Odollamitem ut reciperet pignus quod dederat mulieri qui cum non invenisset eam

²¹ interrogavit homines loci illius ubi est mulier quae sedebat in bivio respondentibus cunctis non fuit in loco isto meretrix

²² reversus est ad Iudam et dixit ei non inveni eam sed et homines loci illius dixerunt mihi numquam ibi sedisse scortum

²³ ait Iudas habeat sibi certe mendacii nos arguere non poterit ego misi hedum quem promiseram et tu non invenisti eam

²⁴ ecce autem post tres menses nuntiaverunt Iudae dicentes fornicata est Thamar nurus tua et videtur uterus illius intumescere dixit Iudas producite eam ut conburatur

²⁵ quae cum educeretur ad poenam misit ad socerum suum dicens de viro cuius haec sunt concepi cognosce cuius sit anulus et armilla et baculus

²⁶ qui agnitis muneribus ait iustior me est quia non tradidi eam Sela filio meo attamen ultra non cognovit illam

²⁷ instante autem partu apparuerunt gemini in utero atque in ipsa effusione infantum unus protulit manum in qua obsetrix ligavit coccinum dicens

²⁸ iste egreditur prior

²⁹ illo vero retrahente manum egressus est alter dixitque mulier quare divisa est propter te maceria et ob hanc causam vocavit nomen eius Phares

³⁰ postea egressus est frater in cuius manu erat coccinum quem appellavit Zara

39 igitur Ioseph ductus est in Aegyptum emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis princeps exercitus vir aegyptius de manu Ismahelitarum a quibus perductus erat

² fuitque Dominus cum eo et erat vir in cunctis prospere agens habitabatque in domo domini sui

³ qui optime noverat esse Dominum cum eo et omnia quae gereret ab eo dirigi in manu illius

⁴ invenitque Ioseph gratiam coram domino suo et ministrabat ei a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum et universa quae tradita fuerant

⁵ benedixitque Dominus domui Aegyptii propter Ioseph et multiplicavit tam in aedibus quam in agris cunctam eius substantiam

⁶ nec quicquam aliud noverat nisi panem quo vescebatur erat autem Ioseph pulchra facie et decorus aspectu

⁷ post multos itaque dies iecit domina oculos suos in Ioseph et ait dormi mecum

⁸ qui nequaquam adquiescens operi nefario dixit ad eam ecce dominus meus omnibus mihi traditis ignorat quid habeat in domo sua

⁹ nec quicquam est quod non in mea sit potestate vel non tradiderit mihi praeter te quae uxor eius es quomodo ergo possum malum hoc facere et peccare in Deum meum

¹⁰ huiusmodi verbis per singulos dies et mulier molesta erat adulescenti et ille recusabat stuprum

¹¹ accidit autem ut quadam die intraret Ioseph domum et operis quippiam absque arbitris faceret

¹² et illa adprehensa lacinia vestimenti eius diceret dormi mecum qui relicto in manu illius pallio fugit et egressus est foras

¹³ cumque vidisset mulier vestem in manibus suis et se esse contemptam

¹⁴ vocavit homines domus suae et ait ad eos en introduxit virum hebraeum ut inluderet nobis ingressus est ad me ut coiret mecum cumque ego succlassassem

¹⁵ et audisset vocem meam reliquit pallium quod tenebam et fugit foras

¹⁶ in argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito revertenti domum

¹⁷ et ait ingressus est ad me servus hebraeus quem adduxisti ut inluderet mihi

¹⁸ cumque vidisset me clamare reliquit pallium et fugit foras

¹⁹ his auditis dominus et nimium credulus verbis coniugis iratus est valde

²⁰ tradiditque Ioseph in carcerem ubi vincti regis custodiebantur et erat ibi clausus

²¹ fuit autem Dominus cum Ioseph et misertus illius dedit ei gratiam in conspectu principis carceris

²² qui tradidit in manu ipsius universos vinctos qui in custodia tenebantur et quicquid fiebat sub ipso erat

²³ nec noverat aliquid cunctis ei creditis Dominus enim erat cum illo et omnia eius opera dirigebat

40 his ita gestis accidit ut peccarent duo eunuchi pincerna regis Aegypti et pistor domino suo

² iratusque Pharaon contra eos nam alter pincernis praeerat alter pistioribus
³ misit eos in carcerem principis militum in quo erat vinctus et Ioseph
⁴ at custos carceris tradidit eos Ioseph qui et ministrabat eis aliquantum temporis fluxerat et illi in custodia tenebantur
⁵ videruntque ambo somnium nocte una iuxta interpretationem congruam sibi
⁶ ad quos cum introisset Ioseph mane et vidisset eos tristes
⁷ sciscitatus est dicens cur tristior est hodie solito facies vestra
⁸ qui responderunt somnium vidimus et non est qui interpretetur nobis dixitque ad eos Ioseph numquid non Dei est interpretatio referte mihi quid videritis
⁹ narravit prior praepositus pincernarum somnium videbam coram me vitem
¹⁰ in qua erant tres propagines crescere paulatim gemmas et post flores uvas maturescere
¹¹ calicemque Pharaonis in manu mea tuli ergo uvas et expressi in calicem quem tenebam et tradidi poculum Pharaoni
¹² respondit Ioseph haec est interpretatio somnii tres propagines tres adhuc dies sunt
¹³ post quos recordabitur Pharaon magisterii tui et restituet te in gradum pristinum dabisque ei calicem iuxta officium tuum sicut facere ante consueveras
¹⁴ tantum memento mei cum tibi bene fuerit et facies tecum misericordiam ut suggeras Pharaoni et educat me de isto carcere
¹⁵ quia furto sublatus sum de terra Hebraeorum et hic innocens in lacum missus sum
¹⁶ videns pistiorum magister quod prudenter somnium dissolvisset ait et ego vidi somnium quod haberem tria canistra farinae super caput meum
¹⁷ et in uno canistro quod erat excelsius portare me omnes cibos qui fiunt arte pistoria avesque comedere ex eo
¹⁸ respondit Ioseph haec est interpretatio somnii tria canistra tres adhuc dies sunt
¹⁹ post quos auferet Pharaon caput tuum ac suspendet te in cruce et lacerabunt volucres carnes tuas
²⁰ exin dies tertius natalicius Pharaonis erat qui faciens grande convivium pueris suis recordatus est inter epulas magistri pincernarum et pistiorum principis
²¹ restituitque alterum in locum suum ut porrigeret regi poculum
²² alterum suspendit in patibulo ut coniectoris veritas probaretur
²³ et tamen succedentibus prosperis praepositus pincernarum oblitus est interpretis sui
41 post duos annos vidit Pharaon somnium putabat se stare super fluvium

² de quo ascendebant septem boves pulchrae et crassae nimis et pascebantur in locis palustribus
³ aliae quoque septem emergebant de flumine foedae confectaeque macie et pascebantur in ipsa amnis ripa in locis virentibus
⁴ devoraveruntque eas quarum mira species et habitudo corporum erat expergefactus Pharaon
⁵ rursus dormivit et vidit alterum somnium septem spicae pullulabant in culmo uno plenae atque formosae
⁶ aliae quoque totidem spicae tenues et percussae uredine oriebantur
⁷ devorantes omnem priorum pulchritudinem evigilans post quietem
⁸ et facto mane pavore perterritus misit ad coniectores Aegypti cunctosque sapientes et accersitis narravit somnium nec erat qui interpretaretur
⁹ tunc demum reminiscens pincernarum magister ait confiteor peccatum meum
¹⁰ iratus rex servis suis me et magistrum pistiorum retrudi iussit in carcerem principis militum
¹¹ ubi una nocte uterque vidimus somnium praesagium futurorum
¹² erat ibi puer hebraeus eiusdem ducis militum famulus cui narrantes somnia
¹³ audivimus quicquid postea rei probavit eventus ego enim redditus sum officio meo et ille suspensus est in cruce
¹⁴ protinus ad regis imperium eductum de carcere Ioseph totonderunt ac veste mutata obtulerunt ei
¹⁵ cui ille ait vidi somnia nec est qui edisserat quae audivi te prudentissime conicere
¹⁶ respondit Ioseph absque me Deus respondebit prospera Pharaoni
¹⁷ narravit ergo ille quod viderat putabam me stare super ripam fluminis
¹⁸ et septem boves de amne conscendere pulchras nimis et obesis carnibus quae in pastu paludis virecta carpebant
¹⁹ et ecce has sequebantur aliae septem boves in tantum deformes et macilentae ut numquam tales in terra Aegypti viderim
²⁰ quae devoratis et consumptis prioribus
²¹ nullum saturitatis dedere vestigium sed simili macie et squalore torpebant evigilans rursus sopore depressus
²² vidi somnium septem spicae pullulabant in culmo uno plenae atque pulcherrimae
²³ aliae quoque septem tenues et percussae uredine oriebantur stipula
²⁴ quae priorum pulchritudinem devoraverunt narravi coniectoris somnium et nemo est qui edisserat
²⁵ respondit Ioseph somnium regis unum est quae facturus est Deus ostendit Pharaoni

²⁶ septem boves pulchrae et septem spicae plenae septem ubertatis anni sunt eandemque vim somnii comprehendunt
²⁷ septem quoque boves tenues atque macilentae quae ascenderunt post eas et septem spicae tenues et vento urente percussae septem anni sunt venturae famis
²⁸ qui hoc ordine complebuntur
²⁹ ecce septem anni venient fertilitatis magnae in universa terra Aegypti
³⁰ quos sequentur septem anni alii tantae sterilitatis ut oblivioni tradatur cuncta retro abundantia consumptura est enim fames omnem terram
³¹ et ubertatis magnitudinem perditura inopiae magnitudo
³² quod autem vidisti secundo ad eandem rem pertinens somnium firmitatis indicium est eo quod fiat sermo Dei et velocius impleatur
³³ nunc ergo provideat rex virum sapientem et industrium et praeficiat eum terrae Aegypti
³⁴ qui constituat praepositos per singulas regiones et quintam partem fructuum per septem annos fertilitatis
³⁵ qui iam nunc futuri sunt congreget in horrea et omne frumentum sub Pharaonis potestate condatur serveturque in urbibus
³⁶ et paretur futurae septem annorum fami quae pressura est Aegyptum et non consumetur terra inopia
³⁷ placuit Pharaoni consilium et cunctis ministris eius
³⁸ locutusque est ad eos num invenire poterimus talem virum qui spiritu Dei plenus sit
³⁹ dixit ergo ad Ioseph quia ostendit Deus tibi omnia quae locutus es numquid sapienterem et similem tui invenire poteris
⁴⁰ tu eris super domum meam et ad tui oris imperium cunctus populus oboediet uno tantum regni solio te praecedam
⁴¹ dicens quoque rursus Pharaonem ad Iosephem ecce constitui te super universam terram Aegypti
⁴² tulit anulum de manu sua et dedit in manu eius vestivitque eum stola byssina et collo torquem auream circumposuit
⁴³ fecitque ascendere super currum suum secundum clamante praefecto ut omnes coram eo genuflecterent et praepositum esse scirent universae terrae Aegypti
⁴⁴ dixit quoque rex ad Iosephem ego sum Pharaonem absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegypti
⁴⁵ vertitque nomen illius et vocavit eum lingua aegyptiaca Salvatorem mundi dedit quoque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos egressus itaque Ioseph ad terram Aegypti

⁴⁶ triginta autem erat annorum quando stetit in conspectu regis Pharaonis circumivit omnes regiones Aegypti
⁴⁷ venitque fertilitas septem annorum et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea Aegypti
⁴⁸ omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est
⁴⁹ tantaque fuit multitudo tritici ut harenae maris coaequaretur et copia mensuram excederet
⁵⁰ nati sunt autem Ioseph filii duo antequam veniret fames quos ei peperit Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos
⁵¹ vocavitque nomen primogeniti Manasse dicens oblivisci me fecit Deus omnium laborum meorum et domum patris mei
⁵² nomen quoque secundi appellavit Ephraim dicens crescere me fecit Deus in terra paupertatis meae
⁵³ igitur transactis septem annis ubertatis qui fuerant in Aegypto
⁵⁴ coeperunt venire septem anni inopiae quos praedixerat Ioseph et in universo orbe fames praevaluit in cuncta autem terra Aegypti erat panis
⁵⁵ qua esuriente clamavit populus ad Pharaonem alimenta petens quibus ille respondit ite ad Iosephem et quicquid vobis dixerit facite
⁵⁶ crescebat autem cotidie fames in omni terra aperuitque Ioseph universa horrea et vendebat Aegyptiis nam et illos opprimerat fames
⁵⁷ omnesque provinciae veniebant in Aegyptum ut emerent escas et malum inopiae temperarent
42 audiens autem Iacob quod alimenta venderentur in Aegypto dixit filiis suis quare neglegitis
² audiivi quod triticum venundetur in Aegypto descendite et emite nobis necessaria ut possimus vivere et non consumamur inopia
³ descendentes igitur fratres Ioseph decem ut emerent frumenta in Aegypto
⁴ Benjamin domi retento ab Iacob qui dixerat fratribus eius ne forte in itinere quicquam patiat malum
⁵ ingressi sunt terram Aegypti cum aliis qui pergebant ad emendum erat autem fames in terra Chanaan
⁶ et Ioseph princeps Aegypti atque ad illius nutum frumenta populis vendebantur cumque adorassent eum fratres sui
⁷ et agnovisset eos quasi ad alienos durius loquebatur interrogans eos unde venistis qui responderunt de terra Chanaan ut emamus victui necessaria
⁸ et tamen fratres ipse cognoscens non est agnitus ab eis

⁹ recordatusque somniorum quae aliquando viderat ait exploratores estis ut videatis infirmiora terrae venistis
¹⁰ qui dixerunt non est ita domine sed servi tui venerunt ut emerent cibos
¹¹ omnes filii unius viri sumus pacifici venimus nec quicquam famuli tui machinantur mali
¹² quibus ille respondit aliter est inmunita terrae huius considerare venistis
¹³ et illi duodecim inquit servi tui fratres sumus filii viri unius in terra Chanaan minimus cum patre nostro est alius non est super
¹⁴ hoc est ait quod locutus sum exploratores estis
¹⁵ iam nunc experimentum vestri capiam per salutem Pharaonis non egrediemini hinc donec veniat frater vester minimus
¹⁶ mittite e vobis unum et adducat eum vos autem eritis in vinculis donec probentur quae dixistis utrum falsa an vera sint alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis
¹⁷ tradidit ergo eos custodiae tribus diebus
¹⁸ die autem tertio eductis de carcere ait facite quod dixi et vivetis Deum enim timeo
¹⁹ si pacifici estis frater vester unus ligetur in carcere vos autem abite et ferte frumenta quae emistis in domos vestras
²⁰ et fratrem vestrum minimum ad me adducite ut possim vestros probare sermones et non moriamini fecerunt ut dixerat
²¹ et locuti sunt invicem merito haec patimur quia peccavimus in fratrem nostrum videntes angustiam animae illius cum deprecaretur nos et non audivimus idcirco venit super nos ista tribulatio
²² e quibus unus Ruben ait numquid non dixi vobis nolite peccare in puerum et non audistis me en sanguis eius exquiritur
²³ nesciebant autem quod intellexeret Ioseph eo quod per interpretem loquebatur ad eos
²⁴ avertitque se parumper et flevit et reversus locutus est ad eos
²⁵ tollens Symeon et ligans illis praesentibus iussitque ministris ut implerent saccos eorum tritico et reponerent pecunias singulorum in sacculis suis datis supra cibariis in via qui fecerunt ita
²⁶ at illi portantes frumenta in asinis profecti sunt
²⁷ apertoque uno sacco ut daret iumento pabulum in diversorio contemplatus pecuniam in ore sacculi
²⁸ dixit fratribus suis reddita est mihi pecunia en habetur in sacco et obstupefacti turbatique dixerunt mutuo quidnam est hoc quod fecit nobis Deus
²⁹ veneruntque ad Iacob patrem suum in terra Chanaan et narraverunt ei omnia quae accidissent sibi dicentes
³⁰ locutus est nobis dominus terrae dure et putavit nos exploratores provinciae

³¹ cui respondimus pacifici sumus nec ulla molimur insidias
³² duodecim fratres uno patre geniti sumus unus non est super minimus cum patre versatur in terra Chanaan
³³ qui ait nobis sic probabo quod pacifici sitis fratrem vestrum unum dimittite apud me et cibaria domibus vestris necessaria sumite et abite
³⁴ fratremque vestrum minimum adducite ad me ut sciam quod non sitis exploratores et istum qui tenetur in vinculis recipere possitis ac deinceps emendi quae vultis habeatis licentiam
³⁵ his dictis cum frumenta effunderent singuli reppererunt in ore saccorum ligatas pecunias exteritisque simul omnibus
³⁶ dixit pater Iacob absque liberis me esse fecistis Ioseph non est super Symeon tenetur in vinculis Benjamin auferetis in me haec mala omnia reciderunt
³⁷ cui respondit Ruben duos filios meos interfice si non reduxero illum tibi trade in manu mea et ego eum restituum
³⁸ at ille non descendet inquit filius meus vobiscum frater eius mortuus est ipse solus remansit si quid ei adversi acciderit in terra ad quam pergitis deducetis canos meos cum dolore ad inferos
43 interim fames omnem terram vehementer premebat
² consumptisque cibis quos ex Aegypto detulerant dixit Iacob ad filios suos revertimini et emite pauillum escarum
³ respondit Iudas denunciavit nobis vir ille sub testificatione iurandi dicens non videbitis faciem meam nisi fratrem vestrum minimum adduxeritis vobiscum
⁴ si ergo vis mittere eum nobiscum pergemus pariter et ememus tibi necessaria
⁵ si autem non vis non ibimus vir enim ut saepe diximus denunciavit nobis dicens non videbitis faciem meam absque fratre vestro minimo
⁶ dixit eis Israhel in meam hoc fecistis miseriam ut indicaretis ei et alium habere vos fratrem
⁷ at illi responderunt interrogavit nos homo per ordinem nostram progeniem si pater viveret si haberemus fratrem et nos respondimus ei consequenter iuxta id quod fuerat sciscitatus numquid scire poteramus quod dicturus esset adducite vobiscum fratrem vestrum
⁸ Iudas quoque dixit patri suo mitte puerum mecum ut proficiscamur et possimus vivere ne moriamur nos et parvuli nostri
⁹ ego suscipio puerum de manu mea require illum nisi reduxero et tradidero eum tibi ero peccati in te reus omni tempore

¹⁰ si non intercessisset dilatio iam vice altera venissemus

¹¹ igitur Israhel pater eorum dixit ad eos si sic necesse est facite quod vultis sumite de optimis terrae fructibus in vasis vestris et deferte viro munera modicum resinae et mellis et styracis et stactes et terebinthi et amigdalarum

¹² pecuniamque duplicem ferte vobiscum et illam quam invenistis in sacculis reportate ne forte errore factum sit

¹³ sed et fratrem vestrum tollite et ite ad virum

¹⁴ Deus autem meus omnipotens faciat vobis eum placabilem et remittat vobiscum fratrem vestrum quem tenet et hunc Benjamin ego autem quasi orbatus absque liberis ero

¹⁵ tulerunt ergo viri munera et pecuniam duplicem et Benjamin descenderuntque in Aegyptum et steterunt coram Ioseph

¹⁶ quos cum ille vidisset et Benjamin simul praecepit dispensatori domus suae dicens introduc viros domum et occide victimas et instrue convivium quoniam mecum sunt comesuri meridie

¹⁷ fecit ille sicut fuerat imperatum et introduxit viros domum

¹⁸ ibique exterriti dixerunt mutuo propter pecuniam quam rettulimus prius in saccis nostris introducti sumus ut devolvat in nos calumniam et violenter subiciat servituti et nos et asinos nostros

¹⁹ quam ob rem in ipsis foribus accedentes ad dispensatorem

²⁰ locuti sunt oramus domine ut audias iam ante descendimus ut emeremus escas

²¹ quibus emptis cum venissemus ad diversorium aperuimus sacculos nostros et invenimus pecuniam in ore saccorum quam nunc eodem pondere reportamus

²² sed et aliud adtulimus argentum ut emamus quae necessaria sunt non est in nostra conscientia quis eam posuerit in marsuppiis nostris

²³ at ille respondit pax vobiscum nolite timere Deus vester et Deus patris vestri dedit vobis thesauros in sacculis vestris nam pecuniam quam dedistis mihi probatam ego habeo eduxitque ad eos Symeon

²⁴ et introductis domum adtulit aquam et laverunt pedes suos deditque pabula asinis eorum

²⁵ illi vero parabant munera donec ingrederetur Ioseph meridie audierant enim quod ibi comesuri essent panem

²⁶ igitur ingressus est Ioseph domum suam obtuleruntque ei munera tenentes in manibus et adoraverunt proni in terram

²⁷ at ille clementer resalutatis eis interrogavit dicens salvusne est pater vester senex de quo dixeratis mihi adhuc vivit

²⁸ qui responderunt sospes est servus tuus pater noster adhuc vivit et incurvati adoraverunt eum

²⁹ ad tollens autem oculos Ioseph vidit Benjamin fratrem suum uterinum et ait iste est frater vester parvulus de quo dixeratis mihi et rursus Deus inquit misereatur tui fili mi

³⁰ festinavitque quia commota fuerant viscera eius super fratre suo et erumpebant lacrimae et introiens cubiculum flevit

³¹ rursusque lota facie egressus continuit se et ait ponite panes

³² quibus adpositis seorsum Ioseph et seorsum fratribus Aegyptiis quoque qui vesebantur simul seorsum inlicitum est enim Aegyptiis comedere cum Hebraeis et profanum putant huiuscemodi convivium

³³ sederunt coram eo primogenitus iuxta primogenita sua et minimus iuxta aetatem suam et mirabantur nimis

³⁴ sumptis partibus quas ab eo acceperant maiorque pars venit Benjamin ita ut quinque partibus excederet biberuntque et inebriati sunt cum eo

44 praecepit autem Ioseph dispensatori domus suae dicens imple saccos eorum frumento quantum possunt capere et pone pecuniam singulorum in summitate sacci

² scyphum autem meum argenteum et pretium quod dedit tritici pone in ore sacci iunioris factumque est ita

³ et orto mane dimissi sunt cum asinis suis

⁴ iamque urbem exierant et processerant paululum tum Ioseph accessit dispensatore domus surge inquit perseguere viros et adprehensis dicito quare reddidistis malum pro bono

⁵ scyphum quem furati estis ipse est in quo bibit dominus meus et in quo augurari solet pessimam rem fecistis

⁶ fecit ille ut iusserat et adprehensis per ordinem locutus est

⁷ qui responderunt quare sic loquitur dominus noster ut servi tui tantum flagitii commiserint

⁸ pecuniam quam invenimus in summitate saccorum reportavimus ad te de terra Chanaan et quomodo consequens est ut furati simus de domo domini tui aurum vel argentum

⁹ apud quemcumque fuerit inventum servorum tuorum quod quaeris moriatur et nos servi erimus domini nostri

¹⁰ qui dixit fiat iuxta vestram sententiam apud quem fuerit inventum ipse sit servus meus vos autem eritis innoxii

¹¹ itaque festinato deponentes in terram saccos aperuerunt singuli

¹² quos scrutatus incipiens a maiore usque ad minimum invenit scyphum in sacco Benjamin

¹³ at illi scissis vestibus oneratisque rursum asinis reversi sunt in oppidum
¹⁴ primusque Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph necdum enim de loco abierat omnesque ante eum in terra pariter corruerunt
¹⁵ quibus ille ait cur sic agere voluistis an ignoratis quod non sit similis mei in augurandi scientia
¹⁶ cui Iudas quid respondebimus inquit domino meo vel quid loquemur aut iusti poterimus obtendere Deus invenit iniquitatem servorum tuorum en omnes servi sumus domini mei et nos et apud quem inventus est scyphus
¹⁷ respondit Ioseph absit a me ut sic agam qui furatus est scyphum ipse sit servus meus vos autem abite liberi ad patrem vestrum
¹⁸ accedens propius Iudas confidenter ait oro domine mi loquatur servus tuus verbum in auribus tuis et ne irascaris famulo tuo tu es enim post Pharaonem
¹⁹ dominus meus interrogasti prius servos tuos habetis patrem aut fratrem
²⁰ et nos respondimus tibi domino meo est nobis pater senex et puer parvulus qui in senecta illius natus est cuius uterinus frater est mortuus et ipsum solum habet mater sua pater vero tenere diligit eum
²¹ dixistisque servis tuis adducite eum ad me et ponam oculos meos super illum
²² suggessimus domino meo non potest puer relinquere patrem suum si enim illum dimiserit morietur
²³ et dixisti servis tuis nisi venerit frater vester minimus vobiscum non videbitis amplius faciem meam
²⁴ cum ergo ascendissemus ad famulum tuum patrem nostrum narravimus ei omnia quae locutus est dominus meus
²⁵ et dixit pater noster revertimini et emite nobis parum tritici
²⁶ cui diximus ire non possumus si frater noster minimus descendet nobiscum proficiscemur simul alioquin illo absente non audemus videre faciem viri
²⁷ atque ille respondit vos scitis quod duos genuerit mihi uxor mea
²⁸ egressus est unus et dixistis bestia devoravit eum et hucusque non conparet
²⁹ si tuleritis et istum et aliquid ei in via contigerit deducetis canos meos cum maerore ad inferos
³⁰ igitur si intravero ad servum tuum patrem nostrum et puer defuerit cum anima illius ex huius anima pendeat
³¹ videritque eum non esse nobiscum morietur et deducet famuli tui canos eius cum dolore ad inferos

³² ego proprie servus tuus qui in meam hunc recepi fidem et sponendi dicens nisi reduxero eum peccati reus ero in patrem meum omni tempore
³³ manebo itaque servus tuus pro puero in ministerium domini mei et puer ascendat cum fratribus suis
³⁴ non enim possum redire ad patrem absente puero ne calamitatis quae oppressura est patrem meum testis adsistam
45 non se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram adstantibus unde praecepit ut egrederentur cuncti foras et nullus interesset alienus agnitioni mutuae
² elevavitque vocem cum fletu quam audierunt Aegyptii omnisque domus Pharaonis
³ et dixit fratribus suis ego sum Ioseph adhuc pater meus vivit nec poterant respondere fratres nimio timore perterriti
⁴ ad quos ille clementer accedite inquit ad me et cum accessissent prope ego sum ait Ioseph frater vester quem vendidistis in Aegypto
⁵ nolite pavere nec vobis durum esse videatur quod vendidistis me in his regionibus pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Aegyptum
⁶ biennium est quod fames esse coepit in terra et adhuc quinque anni restant quibus nec arari poterit nec meti
⁷ praemisitque me Deus ut reservemini super terram et escas ad vivendum habere possitis
⁸ non vestro consilio sed Dei huc voluntate missus sum qui fecit me quasi patrem Pharaonis et dominum universae domus eius ac principem in omni terra Aegypti
⁹ festinate et ascendite ad patrem meum et dicetis ei haec mandat filius tuus Ioseph Deus me fecit dominum universae terrae Aegypti descende ad me ne moreris
¹⁰ et habita in terra Gessen erisque iuxta me tu et filii tui et filii filiorum tuorum oves tuae et armenta tua et universa quae possides
¹¹ ibique te pascam adhuc enim quinque anni residui sunt famis ne et tu pereas et domus tua et omnia quae possides
¹² en oculi vestri et oculi fratris mei Benjamin vident quod os meum loquatur ad vos
¹³ nuntiate patri meo universam gloriam meam et cuncta quae vidistis in Aegypto festinate et adducite eum ad me
¹⁴ cumque amplexatus recidisset in collum Benjamin fratris sui flevit illo quoque flente similiter super collum eius
¹⁵ osculatusque est Ioseph omnes fratres suos et ploravit super singulos post quae ausi sunt loqui ad eum

¹⁶ auditumque est et celebri sermone vulgatum in aula regis venerunt fratres Ioseph et gavisus est Pharao atque omnis familia eius

¹⁷ dixitque ad Ioseph ut imperaret fratribus suis dicens onerantes iumenta ite in terram Chanaan

¹⁸ et tollite inde patrem vestrum et cognationem et venite ad me et ego dabo vobis omnia bona Aegypti ut comedatis medullam terrae

¹⁹ praecipe etiam ut tollant plaustra de terra Aegypti ad subvectionem parvulorum suorum et coniugum ac dicito tollite patrem vestrum et properate quanto citius venientes

²⁰ ne dimittatis quicquam de suppellectili vestra quia omnes opes Aegypti vestrae erunt

²¹ fecerunt filii Israhel ut eis mandatum fuerat quibus dedit Ioseph plaustra secundum Pharaonis imperium et cibaria in itinere

²² singulisque proferri iussit binas stolas Benjamin vero dedit trecentos argenteos cum quinque stolis optimis

²³ tantundem pecuniae et vestium mittens patri suo addens eis asinos decem qui subveherent ex omnibus divitiis Aegypti et totidem asinas triticum in itinere panesque portantes

²⁴ dimisit ergo fratres suos et proficiscentibus ait ne irascamini in via

²⁵ qui ascendentes ex Aegypto venerunt in terram Chanaan ad patrem suum Iacob

²⁶ et nuntiaverunt ei dicentes Ioseph vivit et ipse dominatur in omni terra Aegypti quo audito quasi de gravi somno evigilans tamen non credebat eis

²⁷ illi contra referebant omnem ordinem rei cumque vidisset plaustra et universa quae miserat revixit spiritus eius

²⁸ et ait sufficit mihi si adhuc Ioseph filius meus vivit vadam et videbo illum antequam moriar

46 profectusque Israhel cum omnibus quae habebat venit ad puteum Iuramenti et mactatis ibi victimis Deo patris sui Isaac

² audivit eum per visionem nocte vocantem se et dicentem sibi Iacob Iacob cui respondit ecce adsum ³ ait illi Deus ego sum Fortissimus Deus patris tui noli timere et descende in Aegyptum quia in gentem magnam faciam te ibi

⁴ ego descendam tecum illuc et ego inde adducam te revertentem Ioseph quoque ponet manum suam super oculos tuos

⁵ surrexit Iacob a puteo Iuramenti tuleruntque eum filii cum parvulis et uxoribus suis in plaustris quae miserat Pharao ad portandum senem

⁶ et omnia quae possederat in terra Chanaan venitque in Aegyptum cum omni semine suo

⁷ filii eius et nepotes filiae et cuncta simul progenies

⁸ haec sunt autem nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt in Aegyptum ipse cum liberis suis primogenitus Ruben

⁹ filii Ruben Enoch et Phallu et Esrom et Charmi

¹⁰ filii Symeon Iemuhel et Iamin et Ahod et Iachin et Saher et Saul filius Chananitidis

¹¹ filii Levi Gerson Caath et Merari

¹² filii Iuda Her et Onan et Sela et Phares et Zara mortui sunt autem Her et Onan in terra Chanaan nati sunt filii Phares Esrom et Amul

¹³ filii Isachar Thola et Phua et Iob et Semron

¹⁴ filii Zabulon Sared et Helon et Iahelel

¹⁵ hii filii Liae quos genuit in Mesopotamiam Syriae cum Dina filia sua omnes animae filiorum eius et filiarum triginta tres

¹⁶ filii Gad Sephion et Haggi Suni et Esebon Heri et Arodi et Areli

¹⁷ filii Aser Iamne et Iesua et Iesui et Beria Sara quoque soror eorum filii Beria Heber et Melchihel

¹⁸ hii filii Zelphae quam dedit Laban Liae filiae suae et hos genuit Iacob sedecim animas

¹⁹ filii Rahel uxoris Iacob Ioseph et Benjamin

²⁰ nati sunt Ioseph filii in terra Aegypti quos genuit ei Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos Manasses et Ephraim

²¹ filii Benjamin Bela et Bechor et Asbel Gera et Naaman et Ehi et Ros Mophim et Opphim et Ared

²² hii filii Rahel quos genuit Iacob omnes animae quattuordecim

²³ filii Dan Usim

²⁴ filii Nephtalim Iasihel et Guni et Hieser et Saalem

²⁵ hii filii Balae quam dedit Laban Raheli filiae suae et hos genuit Iacob omnes animae septem

²⁶ cunctae animae quae ingressae sunt cum Iacob in Aegyptum et egressae de femore illius absque uxoribus filiorum sexaginta sex

²⁷ filii autem Ioseph qui nati sunt ei in terra Aegypti animae duae omnis anima domus Iacob quae ingressa est Aegyptum fuere septuaginta

²⁸ misit autem Iudam ante se ad Ioseph ut nuntiaret ei et ille occurreret in Gessen

²⁹ quo cum pervenisset iuncto Ioseph curru suo ascendit obviam patri ad eundem locum vidensque eum inruit super collum eius et inter amplexus flevit

³⁰ dixitque pater ad Ioseph iam laetus moriar quia vidi faciem tuam et superstitem te relinquo

³¹ et ille locutus est ad fratres et ad omnem domum patris sui ascendam et nuntiabo Pharaoni dicamque ei fratres mei et domus patris mei qui erant in terra Chanaan venerunt ad me

³² et sunt viri pastores ovium curamque habent alendorum gregum pecora sua et armenta et omnia quae habere potuerunt adduxerunt secum

³³ cumque vocaverit vos et dixerit quod est opus vestrum

³⁴ respondebitis viri pastores sumus servi tui ab infantia nostra usque in praesens et nos et patres nostri haec autem dicetis ut habitare possitis in terra Gessen quia detestantur Aegyptii omnes pastores ovium

47 ingressus ergo Ioseph nuntiavit Pharaoni dicens pater meus et fratres oves eorum et armenta et cuncta quae possident venerunt de terra Chanaan et ecce consistunt in terra Gessen

² extremos quoque fratrum suorum quinque viros statuit coram rege

³ quos ille interrogavit quid habetis operis responderunt pastores ovium sumus servi tui et nos et patres nostri

⁴ ad peregrinandum in terra tua venimus quoniam non est herba gregibus servorum tuorum ingravescente fame in regione Chanaan petimusque ut esse nos iubeas servos tuos in terra Gessen

⁵ dixit itaque rex ad Ioseph pater tuus et fratres tui venerunt ad te

⁶ terra Aegypti in conspectu tuo est in optimo loco fac habitare eos et trade eis terram Gessen quod si nosti esse in eis viros industrios constitue illos magistros pecorum meorum

⁷ post haec introduxit Ioseph patrem suum ad regem et statuit eum coram eo qui benedicens illi

⁸ et interrogatus ab eo quot sunt dies annorum vitae tuae

⁹ respondit dies peregrinationis vitae meae centum triginta annorum sunt parvi et mali et non pervenerunt usque ad dies patrum meorum quibus peregrinati sunt

¹⁰ et benedicto rege egressus est foras

¹¹ Ioseph vero patri et fratribus suis dedit possessionem in Aegypto in optimo loco terrae solo Ramesses ut praeceperat Pharaon

¹² et alebat eos omnemque domum patris sui praebens cibaria singulis

¹³ in toto enim orbe panis deerat et oppresserat fames terram maxime Aegypti et Chanaan

¹⁴ e quibus omnem pecuniam congregavit pro venditione frumenti et intulit eam in aerarium regis

¹⁵ cumque defecisset emptoris pretium venit cuncta Aegyptus ad Ioseph dicens da nobis panes quare morimur coram te deficiente pecunia

¹⁶ quibus ille respondit adducite pecora vestra et dabo vobis pro eis cibos si pretium non habetis

¹⁷ quae cum adduxissent dedit eis alimenta pro equis et ovibus et bubus et asinis sustentavitque eos illo anno pro commutatione pecorum

¹⁸ veneruntque anno secundo et dixerunt ei non celamus dominum nostrum quod deficiente pecunia

pecora simul defecerint nec clam te est quod absque corporibus et terra nihil habeamus

¹⁹ cur ergo morimur te vidente et nos et terra nostra tui erimus eme nos in servitutem regiam et praebe semina ne pereunte cultore redigatur terra in solitudinem

²⁰ emit igitur Ioseph omnem terram Aegypti vendentibus singulis possessiones suas prae magnitudine famis subiecitque eam Pharaoni

²¹ et cunctos populos eius a novissimis terminis Aegypti usque ad extremos fines eius

²² praeter terram sacerdotum quae a rege tradita fuerat eis quibus et statuta cibaria ex horreis publicis praebebantur et idcirco non sunt compulsi vendere possessiones suas

²³ dixit ergo Ioseph ad populos en ut cernitis et vos et terram vestram Pharaon possidet accipite semina et serite agros

²⁴ ut fruges habere possitis quintam partem regi dabitur quattuor reliquas permitto vobis in seminem et in cibos famulis et liberis vestris

²⁵ qui responderunt salus nostra in manu tua est respiciat nos tantum dominus noster et laeti serviemus regi

²⁶ ex eo tempore usque in praesentem diem in universa terra Aegypti regibus quinta pars solvitur et factum est quasi in legem absque terra sacerdotali quae libera ab hac condicione fuit

²⁷ habitavit ergo Israhel in Aegypto id est in terra Gessen et possedit eam auctusque est et multiplicatus nimis

²⁸ et vixit in ea decem et septem annis factique sunt omnes dies vitae illius centum quadraginta septem annorum

²⁹ cumque adpropinquare cerneret mortis diem vocavit filium suum Ioseph et dixit ad eum si inveni gratiam in conspectu tuo pone manum sub femore meo et facies mihi misericordiam et veritatem ut non sepelias me in Aegypto

³⁰ sed dormiam cum patribus meis et auferas me de hac terra condasque in sepulchro maiorum cui respondit Ioseph ego faciam quod iussisti

³¹ et ille iura ergo inquit mihi quo iurante adoravit Israhel Deum conversus ad lectuli caput

48 his ita transactis nuntiatum est Ioseph quod aegrotaret pater eius qui adsumptis duobus filiis Manasse et Ephraim ire perrexit

² dictumque est seni ecce filius tuus Ioseph venit ad te qui confortatus sedit in lectulo

³ et ingresso ad se ait Deus omnipotens apparuit mihi in Luza quae est in terra Chanaan benedixitque mihi

⁴ et ait ego te augebo et multiplicabo et faciam in turbas populorum daboque tibi terram hanc et semini tuo post te in possessionem sempiternam

⁵ duo igitur filii tui qui nati sunt tibi in terra Aegypti antequam huc venirem ad te mei erunt Ephraim et Manasses sicut Ruben et Symeon reputabuntur mihi
⁶ reliquos autem quos genueris post eos tui erunt et nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis
⁷ mihi enim quando veniebam de Mesopotamiam mortua est Rahel in terra Chanaan in ipso itinere eratque vernum tempus et ingrediebar Ephratam et sepelivi eam iuxta viam Ephratae quae alio nomine appellatur Bethleem
⁸ videns autem filios eius dixit ad eum qui sunt isti
⁹ respondit filii mei sunt quos dedit mihi Deus in hoc loco adduc inquit eos ad me ut benedicam illis
¹⁰ oculi enim Israhel caligabant prae nimia senectute et clare videre non poterat adplicitosque ad se deosculatus et circumplexus
¹¹ dixit ad filium non sum fraudatus aspectu tuo insuper ostendit mihi Deus semen tuum
¹² cumque tulisset eos Ioseph de gremio patris adoravit pronus in terram
¹³ et posuit Ephraim ad dexteram suam id est ad sinistram Israhel Manassen vero in sinistra sua ad dexteram scilicet patris adplicitusque ambos ad eum
¹⁴ qui extendens manum dextram posuit super caput Ephraim iunioris fratris sinistram autem super caput Manasse qui maior natu erat commutans manus
¹⁵ benedixitque Ioseph filio suo et ait Deus in cuius conspectu ambulaverunt patres mei Abraham et Isaac Deus qui pascit me ab adulescentia mea usque in praesentem diem
¹⁶ angelus qui eruit me de cunctis malis benedicat pueris et invocetur super eos nomen meum nomina quoque patrum meorum Abraham et Isaac et crescant in multitudinem super terram
¹⁷ videns autem Ioseph quod posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim graviter accepit et adprehensam patris manum levare conatus est de capite Ephraim et transferre super caput Manasse
¹⁸ dixitque ad patrem non ita convenit pater quia hic est primogenitus pone dexteram tuam super caput eius
¹⁹ qui rennuens ait scio fili mi scio et iste quidem erit in populos et multiplicabitur sed frater eius iunior maior illo erit et semen illius crescet in gentes
²⁰ benedixitque eis in ipso tempore dicens in te benedicetur Israhel atque dicetur faciat tibi Deus sicut Ephraim et sicut Manasse constituitque Ephraim ante Manassen
²¹ et ait ad Ioseph filium suum en ego morior et erit Deus vobiscum reducetque vos ad terram patrum vestrorum

²² do tibi partem unam extra fratres tuos quam tuli de manu Amorrei in gladio et arcu meo
49 vocavit autem Iacob filios suos et ait eis congregamini ut adnuntiem quae ventura sunt vobis diebus novissimis
² congregamini et audite filii Iacob audite Israhel patrem vestrum
³ Ruben primogenitus meus tu fortitudo mea et principium doloris mei prior in donis maior imperio
⁴ effusus es sicut aqua non crescas quia ascendisti cubile patris tui et maculasti stratum eius
⁵ Symeon et Levi fratres vasa iniquitatis bellantia
⁶ in consilio eorum ne veniat anima mea et in coetu illorum non sit gloria mea quia in furore suo occiderunt virum et in voluntate sua suffoderunt murum
⁷ maledictus furor eorum quia pertinax et indignatio illorum quia dura dividam eos in Iacob et dispergam illos in Israhel
⁸ Iuda te laudabunt fratres tui manus tua in cervicibus inimicorum tuorum adorabunt te filii patris tui
⁹ catulus leonis Iuda a praeda fili mi ascendisti requiescens accubuisti ut leo et quasi leaena quis suscitabit eum
¹⁰ non auferetur sceptrum de Iuda et dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est et ipse erit expectatio gentium
¹¹ ligans ad vineam pullum suum et ad vitem o fili mi asinam suam lavabit vino stolam suam et sanguine uvae pallium suum
¹² pulchriores oculi eius vino et dentes lacte candidiores
¹³ Zabulon in litore maris habitabit et in statione navium pertingens usque ad Sidonem
¹⁴ Isachar asinus fortis accubans inter terminos
¹⁵ vidit requiem quod esset bona et terram quod optima et subposuit umerum suum ad portandum factusque est tributis serviens
¹⁶ Dan iudicabit populum suum sicut et alia tribus Israhel
¹⁷ fiat Dan coluber in via cerastes in semita mordens ungulas equi ut cadat ascensor eius retro
¹⁸ salutare tuum expectabo Domine
¹⁹ Gad accinctus proeliabitur ante eum et ipse accingetur retrorsum
²⁰ Aser pinguis panis eius et praebebit delicias regionibus
²¹ Nephthalim cervus emissus et dans eloquia pulchritudinis
²² filius ad crescens Ioseph filius ad crescens et decorus aspectu filiae discurrerunt super murum
²³ sed exasperaverunt eum et iurgati sunt invideruntque illi habentes iacula

²⁴ sedit in forti arcus eius et dissoluta sunt vincula brachiorum et manuum illius per manus potentis Iacob inde pastor egressus est lapis Israhel

²⁵ Deus patris tui erit adiutor tuus et Omnipotens benedicet tibi benedictionibus caeli desuper benedictionibus abyssi iacentis deorsum benedictionibus uberum et vulvae

²⁶ benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum eius donec veniret desiderium collium aeternorum fiant in capite Ioseph et in vertice nazarei inter fratres suos

²⁷ Benjamin lupus rapax mane comedet praedam et vespere dividet spolia

²⁸ omnes hii in tribubus Israhel duodecim haec locutus est eis pater suus benedixitque singulis benedictionibus propriis

²⁹ et praecepit eis dicens ego congregor ad populum meum sepeliteme cum patribus meis in spelunca duplici quae est in agro Ephron Hetthei

³⁰ contra Mambre in terra Chanaan quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hettheo in possessionem sepulchri

³¹ ibi sepelierunt eum et Sarram uxorem eius ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge ibi et Lia condita iacet

³² finitisque mandatis quibus filios instruebat collegit pedes suos super lectulum et obiit adpositusque est ad populum suum

50 quod cernens Ioseph ruit super faciem patris flens et deosculans eum

² praecepitque servis suis medicis ut aromatibus condirent patrem

³ quibus iussa explentibus transierunt quadraginta dies iste quippe mos erat cadaverum conditorum flevitque eum Aegyptus septuaginta diebus

⁴ et expleto planctus tempore locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis si inveni gratiam in conspectu vestro loquimini in auribus Pharaonis

⁵ eo quod pater meus adiuraverit me dicens en morior in sepulchro meo quod fodi mihi in terra Chanaan sepelies me ascendam igitur et sepeliam patrem meum ac revertar

⁶ dixitque ei Pharao ascende et sepeli patrem tuum sicut adiuratus es

⁷ quo ascendente ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis cunctique maiores natu terrae Aegypti

⁸ domus Ioseph cum fratribus suis absque parvulis et gregibus atque armentis quae dereliquerant in terra Gessen

⁹ habuit quoque in comitatu currus et equites et facta est turba non modica

¹⁰ veneruntque ad aream Atad quae sita est trans Iordanem ubi celebrantes exequias planctu magno atque vehementi impleverunt septem dies

¹¹ quod cum vidissent habitatores terrae Chanaan dixerunt planctus magnus est iste Aegyptiis et idcirco appellaverunt nomen loci illius Planctus Aegypti

¹² fecerunt ergo filii Iacob sicut praeceperat eis

¹³ et portantes eum in terram Chanaan sepelierunt in spelunca duplici quam emerat Abraham cum agro in possessionem sepulchri ab Ephron Hettheo contra faciem Mambre

¹⁴ reversusque est Ioseph in Aegyptum cum fratribus suis et omni comitatu sepulto patre

¹⁵ quo mortuo timentes fratres eius et mutuo conloquentes ne forte memor sit iniuriae quam passus est et reddat nobis malum omne quod fecimus

¹⁶ mandaverunt ei pater tuus praecepit nobis antequam moreretur

¹⁷ ut haec tibi verbis illius diceremus obsecro ut obliviscaris sceleris fratrum tuorum et peccati atque malitiae quam exercuerunt in te nos quoque oramus ut servis Dei patris tui dimittas iniquitatem hanc quibus auditis flevit Ioseph

¹⁸ veneruntque ad eum fratres sui et proni in terram dixerunt servi tui sumus

¹⁹ quibus ille respondit nolite timere num Dei possumus rennuere voluntatem

²⁰ vos cogitastis de me malum et Deus vertit illud in bonum ut exaltaret me sicut inpraesentiarum cernitis et salvos faceret multos populos

²¹ nolite metuere ego pascam vos et parvulos vestros consolatusque est eos et blande ac leniter est locutus

²² et habitavit in Aegypto cum omni domo patris sui vixitque centum decem annis et vidit Ephraim filios usque ad tertiam generationem filii quoque Machir filii Manasse nati sunt in genibus Ioseph

²³ quibus transactis locutus est fratribus suis post mortem meam Deus visitabit vos et ascendere faciet de terra ista ad terram quam iuravit Abraham Isaac et Iacob

²⁴ cumque adiurasset eos atque dixisset Deus visitabit vos asportate vobiscum ossa mea de loco isto

²⁵ mortuus est expletis centum decem vitae suae annis et conditus aromatibus repositus est in loculo in Aegypto

Liber Exodi

1 haec sunt nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt Aegyptum cum Iacob singuli cum domibus suis introierunt
² Ruben Symeon Levi Iuda
³ Isachar Zabulon et Benjamin
⁴ Dan et Neptholim Gad et Aser
⁵ erant igitur omnes animae eorum qui egressi sunt de femore Iacob septuaginta Ioseph autem in Aegypto erat
⁶ quo mortuo et universis fratribus eius omnique cognatione illa
⁷ filii Israhel creverunt et quasi germinantes multiplicati sunt ac roborati nimis impleverunt terram
⁸ surrexit interea rex novus super Aegyptum qui ignorabat Ioseph
⁹ et ait ad populum suum ecce populus filiorum Israhel multus et fortior nobis
¹⁰ venite sapienter opprimamus eum ne forte multiplicetur et si ingruerit contra nos bellum addatur inimicis nostris expugnatisque nobis egrediatur e terra
¹¹ praeposuit itaque eis magistros operum ut adfligerent eos oneribus aedificaveruntque urbes tabernaculorum Pharaoni Phiton et Ramesses
¹² quantoque opprimebant eos tanto magis multiplicabantur et crescebant
¹³ oderantque filios Israhel Aegyptii et adfligebant inludentes eis
¹⁴ atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti et lateris omnique famulatu quo in terrae operibus premebantur
¹⁵ dixit autem rex Aegypti obsetricibus Hebraeorum quarum una vocabatur Sefra altera Phua
¹⁶ praecipiens eis quando obsetricabitis Hebraeas et partus tempus advenerit si masculus fuerit interficite illum si femina servate
¹⁷ timuerunt autem obsetrices Deum et non fecerunt iuxta praeceptum regis Aegypti sed conservabant mares
¹⁸ quibus ad se accersitis rex ait quidnam est hoc quod facere voluistis ut pueros servaretis
¹⁹ quae responderunt non sunt hebraeae sicut aegyptiae mulieres ipsae enim obsetricandi habent scientiam et priusquam veniamus ad eas pariunt
²⁰ bene ergo fecit Deus obsetricibus et crevit populus confortatusque est nimis
²¹ et quia timuerant obsetrices Deum aedificavit illis domos

²² praecepit autem Pharaos omni populo suo dicens quicquid masculini sexus natum fuerit in flumen proicite quicquid feminei servate
2 egressus est post haec vir de domo Levi accepta uxore stirpis suae
² quae concepit et peperit filium et videns eum elegantem abscondit tribus mensibus
³ cumque iam celare non posset sumpsit fiscellam scirpeam et linivit eam bitumine ac pice posuitque intus infantulum et exposuit eum in carecto ripae fluminis
⁴ stante procul sorore eius et considerante eventum rei
⁵ ecce autem descendebat filia Pharaonis ut lavaretur in flumine et puellae eius gradiebantur per crepidinem alvei quae cum vidisset fiscellam in papyrione misit unam e famulis suis et adlatam
⁶ aperiens cernensque in ea parvulum vagientem miserta eius ait de infantibus Hebraeorum est
⁷ cui soror pueri vis inquit ut vadam et vocem tibi hebraeam mulierem quae nutrire possit infantulum
⁸ respondit vade perrexit puella et vocavit matrem eius
⁹ ad quam locuta filia Pharaonis accipe ait puerum istum et nutri mihi ego tibi dabo mercedem tuam suscepit mulier et nutritivum puerum adultumque tradidit filiae Pharaonis
¹⁰ quem illa adoptavit in locum filii vocavitque nomen eius Mosi dicens quia de aqua tuli eum
¹¹ in diebus illis postquam creverat Moses egressus ad fratres suos vidit afflictionem eorum et virum aegyptium percutientem quendam de Hebraeis fratribus suis
¹² cumque circumspexisset huc atque illuc et nullum adesse vidisset percussum Aegyptium abscondit sabulo
¹³ et egressus die altero conspexit duos Hebraeos rixantes dixitque ei qui faciebat iniuriam quare percutis proximum tuum
¹⁴ qui respondit quis constituit te principem et iudicem super nos num occidere me tu dicis sicut occidisti Aegyptium timuit Moses et ait quomodo palam factum est verbum istud
¹⁵ audivitque Pharaos sermonem hunc et quaerebat occidere Mosen qui fugiens de conspectu eius moratus est in terra Madian et sedit iuxta puteum
¹⁶ erant sacerdoti Madian septem filiae quae venerunt ad hauriendas aquas et impletis canalibus adaquare cupiebant greges patris sui

EXODI 2:17

¹⁷ supervenere pastores et eiecerunt eas surrexitque Moses et defensis puellis adaquavit oves earum
¹⁸ quae cum revertissent ad Raguhel patrem suum dixit ad eas cur velocius venistis solito
¹⁹ responderunt vir aegyptius liberavit nos de manu pastorum insuper et hausit aquam nobiscum potumque dedit ovibus
²⁰ at ille ubi est inquit quare dimisistis hominem vocate eum ut comedat panem
²¹ iuravit ergo Moses quod habitaret cum eo accepitque Sefforam filiam eius
²² quae peperit filium quem vocavit Gersam dicens advena fui in terra aliena
²³ post multum temporis mortuus est rex Aegypti et ingemescentes filii Israhel propter opera vociferati sunt ascenditque clamor eorum ad Deum ab operibus
²⁴ et audivit gemitum eorum ac recordatus foederis quod pepigerat cum Abraham et Isaac et Iacob
²⁵ respexit filios Israhel et cognovit eos

3 Moses autem pascebat oves Iethro cognati sui sacerdotis Madian cumque minasset gregem ad interiora deserti venit ad montem Dei Horeb
² apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi et videbat quod rubus arderet et non conburetur
³ dixit ergo Moses vadam et videbo visionem hanc magnam quare non conburatur rubus
⁴ cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum vocavit eum de medio rubi et ait Moses Moses qui respondit adsum
⁵ at ille ne adpropies inquit huc solve calciamentum de pedibus tuis locus enim in quo stas terra sancta est
⁶ et ait ego sum Deus patris tui Deus Abraham Deus Isaac Deus Iacob abscondit Moses faciem suam non enim audebat aspicere contra Deum
⁷ cui ait Dominus vidi afflictionem populi mei in Aegypto et clamorem eius audivi propter duritiam eorum qui praesunt operibus
⁸ et sciens dolorem eius descendi ut liberarem eum de manibus Aegyptiorum et educerem de terra illa in terram bonam et spatiosam in terram quae fluit lacte et melle ad loca Chananei et Hetthei et Amorrei Ferezei et Evei et Iebusei
⁹ clamor ergo filiorum Israhel venit ad me vidique afflictionem eorum qua ab Aegyptiis opprimuntur
¹⁰ sed veni mittam te ad Pharaonem ut educas populum meum filios Israhel de Aegypto
¹¹ dixit Moses ad Deum quis ego sum ut vadam ad Pharaonem et educam filios Israhel de Aegypto
¹² qui dixit ei ero tecum et hoc habebis signum quod miserim te cum eduxeris populum de Aegypto immolabis Deo super montem istum

¹³ ait Moses ad Deum ecce ego vadam ad filios Israhel et dicam eis Deus patrum vestrorum misit me ad vos si dixerint mihi quod est nomen eius quid dicam eis
¹⁴ dixit Deus ad Mosen ego sum qui sum ait sic dices filiis Israhel qui est misit me ad vos
¹⁵ dixitque iterum Deus ad Mosen haec dices filiis Israhel Dominus Deus patrum vestrorum Deus Abraham Deus Isaac et Deus Iacob misit me ad vos hoc nomen mihi est in aeternum et hoc memoriale meum in generationem et generationem
¹⁶ vade congrega seniores Israhel et dices ad eos Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob dicens visitans visitavi vos et omnia quae acciderunt vobis in Aegypto
¹⁷ et dixi ut educam vos de afflictione Aegypti in terram Chananei et Hetthei et Amorrei Ferezei et Evei et Iebusei ad terram fluentem lacte et melle
¹⁸ et audient vocem tuam ingredierisque tu et seniores Israhel ad regem Aegypti et dices ad eum Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos ibimus viam trium dierum per solitudinem ut immolemus Domino Deo nostro
¹⁹ sed ego scio quod non dimittet vos rex Aegypti ut eatis nisi per manum validam
²⁰ extendam enim manum meam et percutiam Aegyptum in cunctis mirabilibus meis quae facturus sum in medio eorum post haec dimittet vos
²¹ daboque gratiam populo huic coram Aegyptiis et cum egrediemini non exhibitis vacui
²² sed postulabit mulier a vicina sua et ab hospita vasa argentea et aurea ac vestes ponetisque eas super filios et filias vestras et spoliabitis Aegyptum

4 respondens Moses ait non credent mihi neque audient vocem meam sed dicent non apparuit tibi Dominus
² dixit ergo ad eum quid est hoc quod tenes in manu tua respondit virga
³ ait proice eam in terram proiecit et versa est in colubrum ita ut fugeret Moses
⁴ dixitque Dominus extende manum tuam et adprende caudam eius extendit et tenuit versaque est in virgam
⁵ ut credant inquit quod apparuerit tibi Dominus Deus patrum tuorum Deus Abraham Deus Isaac Deus Iacob
⁶ dixitque Dominus rursum mitte manum in sinum tuum quam cum misisset in sinum protulit leprosam instar nivis
⁷ retrahe ait manum in sinum tuum retraxit et protulit iterum et erat similis carni reliquae
⁸ si non crediderint inquit tibi neque audierint sermonem signi prioris credent verbo signi sequentis

⁹ quod si nec duobus quidem his signis crediderint neque audierint vocem tuam sume aquam fluminis et effunde eam super aridam et quicquid hauseris de fluvio vertetur in sanguinem

¹⁰ ait Moses obsecro Domine non sum eloquens ab heri et nudius tertius et ex quo locutus es ad servum tuum inpeditoris et tardioris linguae sum

¹¹ dixit Dominus ad eum quis fecit os hominis aut quis fabricatus est mutum et surdum videntem et caecum nonne ego

¹² perge igitur et ego ero in ore tuo doceboque te quid loquaris

¹³ at ille obsecro inquit Domine mitte quem missurus es

¹⁴ iratus Dominus in Mosen ait Aaron frater tuus Levites scio quod eloquens sit ecce ipse egreditur in occursum tuum vidensque te laetabitur corde

¹⁵ loquere ad eum et pone verba mea in ore eius ego ero in ore tuo et in ore illius et ostendam vobis quid agere debeatis

¹⁶ ipse loquetur pro te ad populum et erit os tuum tu autem eris ei in his quae ad Deum pertinent

¹⁷ virgam quoque hanc sume in manu tua in qua facturus es signa

¹⁸ abiit Moses et reversus est ad Iethro cognatum suum dixitque ei vadam et revertar ad fratres meos in Aegyptum ut videam si adhuc vivunt cui ait Iethro vade in pace

¹⁹ dixit ergo Dominus ad Mosen in Madian vade revertere in Aegyptum mortui sunt omnes qui quae-rebant animam tuam

²⁰ tulit Moses uxorem et filios suos et inposuit eos super asinum reversusque est in Aegyptum portans virgam Dei in manu sua

²¹ dixitque ei Dominus revertenti in Aegyptum vide ut omnia ostenta quae posui in manu tua facias coram Pharaone ego indurabo cor eius et non dimittet populum

²² dicesque ad eum haec dicit Dominus filius meus primogenitus meus Israhel

²³ dixi tibi dimitte filium meum ut serviat mihi et noluisti dimittere eum ecce ego interficiam filium tuum primogenitum

²⁴ cumque esset in itinere in diversorio occurrit ei Dominus et volebat occidere eum

²⁵ tulit ilico Seffora acutissimam petram et circumcidit praeputium filii sui tetigitque pedes eius et ait sponsus sanguinum tu mihi es

²⁶ et dimisit eum postquam dixerat sponsus sanguinum ob circumcisionem

²⁷ dixit autem Dominus ad Aaron vade in occursum Mosi in deserto qui perrexit ei obviam in montem Dei et osculatus est eum

²⁸ narravitque Moses Aaron omnia verba Domini quibus miserat eum et signa quae mandaverat

²⁹ veneruntque simul et congregaverunt cunctos seniores filiorum Israhel

³⁰ locutusque est Aaron omnia verba quae dixerat Dominus ad Mosen et fecit signa coram populo

³¹ et credit populus audieruntque quod visitasset Dominus filios Israhel et quod respexisset afflictionem eorum et proni adoraverunt

5 post haec ingressi sunt Moses et Aaron et dixerunt Pharaoni haec dicit Dominus Deus Israhel dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto

² at ille respondit quis est Dominus ut audiam vocem eius et dimittam Israhel nescio Dominum et Israhel non dimittam

³ dixerunt Deus Hebraeorum vocavit nos ut eamus viam trium dierum in solitudinem et sacrificemus Domino Deo nostro ne forte accidat nobis pestis aut gladius

⁴ ait ad eos rex Aegypti quare Moses et Aaron sollicitatis populum ab operibus suis ite ad onera vestra

⁵ dixitque Pharaon multus est populus terrae videtis quod turba succreverit quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus

⁶ praecepit ergo in die illo praefectis operum et exactoribus populi dicens

⁷ nequaquam ultra dabit paleas populo ad conficiendos lateres sicut prius sed ipsi vadant et colligant stipulam

⁸ et mensuram laterum quos prius faciebant inponetis super eos nec minuētis quicquam vacant enim et idcirco vociferantur dicentes eamus et sacrificemus Deo nostro

⁹ opprimantur operibus et expleant ea ut non adquirent verbis mendacibus

¹⁰ igitur egressi praefecti operum et exactores ad populum dixerunt sic dicit Pharaon non do vobis paleas

¹¹ ite et colligite sicubi invenire potueritis nec minuetur quicquam de opere vestro

¹² dispersusque est populus per omnem terram Aegypti ad colligendas paleas

¹³ praefecti quoque operum instabant dicentes complete opus vestrum cotidie ut prius facere solebatis quando dabantur vobis paleae

¹⁴ flagellatique sunt qui praeerant operibus filiorum Israhel ab exactoribus Pharaonis dicentibus quare non impletis mensuram laterum sicut prius nec heri nec hodie

¹⁵ veneruntque praepositi filiorum Israhel et vociferati sunt ad Pharaonem dicentes cur ita agis contra servos tuos

¹⁶ paleae non dantur nobis et lateres similiter imperantur en famuli tui flagellis caedimur et iniuste agitur contra populum tuum

¹⁷ qui ait vacatis otio et idcirco dicitis eamus et sacrificemus Domino

¹⁸ ite ergo et operamini paleae non dabuntur vobis et reddetis consuetum numerum laterum

¹⁹ videbantque se praepositi filiorum Israhel in malo eo quod diceretur eis non minuetur quicquam de lateribus per singulos dies

²⁰ occurreruntque Mosi et Aaron qui stabant ex adverso egredientes a Pharaone

²¹ et dixerunt ad eos videat Dominus et iudicet quoniam fetere fecistis odorem nostrum coram Pharao et servis eius et praebuistis ei gladium ut occideret nos

²² reversusque Moses ad Dominum ait Domine cur adflixisti populum istum quare misisti me

²³ ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer nomine tuo adflixit populum tuum et non liberasti eos

6 dixit Dominus ad Mosen nunc videbis quae facturus sum Pharaoni per manum enim fortem dimittet eos et in manu robusta eiciet illos de terra sua

² locutusque est Dominus ad Mosen dicens ego Dominus

³ qui apparui Abraham Isaac et Iacob in Deo omnipotente et nomen meum Adonai non indicavi eis

⁴ pepigique cum eis foedus ut darem illis terram Chanaan terram peregrinationis eorum in qua fuerunt advenae

⁵ ego audivi gemitum filiorum Israhel quo Aegyptii oppresserunt eos et recordatus sum pacti mei

⁶ ideo dic filiis Israhel ego Dominus qui educam vos de ergastulo Aegyptiorum et eruam de servitute ac redimam in brachio excelso et iudiciis magnis

⁷ et adsumam vos mihi in populum et ero vester Deus scietisque quod ego sim Dominus Deus vester qui eduxerim vos de ergastulo Aegyptiorum

⁸ et induxerim in terram super quam levavi manum meam ut darem eam Abraham Isaac et Iacob daboque illam vobis possidendam ego Dominus

⁹ narravit ergo Moses omnia filiis Israhel qui non adquieverunt ei propter angustiam spiritus et opus durissimum

¹⁰ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

¹¹ ingredere et loquere ad Pharao regem Aegypti ut dimittat filios Israhel de terra sua

¹² respondit Moses coram Domino ecce filii Israhel non me audiunt et quomodo audiet me Pharao praesertim cum sim incircumcisis labiis

¹³ locutus est Dominus ad Mosen et Aaron et dedit mandatum ad filios Israhel et ad Pharao regem Aegypti ut educerent filios Israhel de terra Aegypti

¹⁴ isti sunt principes domorum per familias suas filii Ruben primogeniti Israhelis Enoch et Phallu Aesrom et Charmi

¹⁵ hae cognationes Ruben filii Symeon Iamuhel et Iamin et Aod Iachin et Soer et Saul filius Chanantidis hae progenies Symeon

¹⁶ et haec nomina filiorum Levi per cognationes suas Gerson et Caath et Merari anni autem vitae Levi fuerunt centum triginta septem

¹⁷ filii Gerson Lobeni et Semei per cognationes suas

¹⁸ filii Caath Amram et Isuar et Hebron et Ozihel annique vitae Caath centum triginta tres

¹⁹ filii Merari Mooli et Musi hae cognationes Levi per familias suas

²⁰ accepit autem Amram uxorem Iocabed patruelem suam quae peperit ei Aaron et Mosen fueruntque anni vitae Amram centum triginta septem

²¹ filii quoque Isuar Core et Napheg et Zechri

²² filii quoque Ozihel Misahel et Elsaphan et Sethri

²³ accepit autem Aaron uxorem Elisabe filiam Aminadab sororem Naasson quae peperit ei Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar

²⁴ filii quoque Core Asir et Helcana et Abiasab hae sunt cognationes Coritarum

²⁵ at vero Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutihel quae peperit ei Finees hii sunt principes familiarum leviticarum per cognationes suas

²⁶ iste est Aaron et Moses quibus praecepit Dominus ut educerent filios Israhel de terra Aegypti per turmas suas

²⁷ hii sunt qui loquuntur ad Pharao regem Aegypti ut educant filios Israhel de Aegypto iste Moses et Aaron

²⁸ in die qua locutus est Dominus ad Mosen in terra Aegypti

²⁹ et locutus est Dominus ad Mosen dicens ego Dominus loquere ad Pharao regem Aegypti omnia quae ego loquor tibi

³⁰ et ait Moses coram Domino en incircumcisis labiis sum quomodo audiet me Pharao

7 dixitque Dominus ad Mosen ecce constitui te Deum Pharaonis Aaron frater tuus erit propheta tuus

² tu loqueris omnia quae mando tibi ille loquetur ad Pharaonem ut dimittat filios Israhel de terra sua

³ sed ego indurabo cor eius et multiplicabo signa et ostenta mea in terra Aegypti

⁴ et non audiet vos inmittamque manum meam super Aegyptum et educam exercitum et populum meum filios Israhel de terra Aegypti per iudicia maxima

⁵ et scient Aegyptii quod ego sim Dominus qui extenderim manum meam super Aegyptum et eduxerim filios Israhel de medio eorum

⁶ fecit itaque Moses et Aaron sicut praeceperat Dominus ita egerunt

⁷ erat autem Moses octoginta annorum et Aaron octoginta trium quando locuti sunt ad Pharaonem
⁸ dixitque Dominus ad Mosen et Aaron
⁹ cum dixerit vobis Pharao ostendite signa dices ad Aaron tolle virgam tuam et proice eam coram Pharao ac vertatur in colubrum
¹⁰ ingressi itaque Moses et Aaron ad Pharaonem fecerunt sicut praeceperat Dominus tulitque Aaron virgam coram Pharao et servis eius quae versa est in colubrum
¹¹ vocavit autem Pharao sapientes et maleficos et fecerunt etiam ipsi per incantationes aegyptias et arcana quaedam similiter
¹² proieceruntque singuli virgas suas quae versae sunt in dracones sed devoravit virga Aaron virgas eorum
¹³ induratumque est cor Pharaonis et non audivit eos sicut praeceperat Dominus
¹⁴ dixit autem Dominus ad Mosen ingravatum est cor Pharaonis non vult dimittere populum
¹⁵ vade ad eum mane ecce egredietur ad aquas et stabis in occursum eius super ripam fluminis et virgam quae conversa est in draconem tolles in manu tua
¹⁶ dicesque ad eum Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens dimitte populum meum ut mihi sacrificet in deserto et usque ad praesens audire noluisti
¹⁷ haec igitur dicit Dominus in hoc scies quod Dominus sim ecce percutiam virga quae in manu mea est aquam fluminis et vertetur in sanguinem
¹⁸ pisces quoque qui sunt in fluvio morientur et computrescent aquae et adfligentur Aegyptii bibentes aquam fluminis
¹⁹ dixit quoque Dominus ad Mosen dic ad Aaron tolle virgam tuam et extende manum tuam super aquas Aegypti et super fluvios eorum et rivos ac paludes et omnes lacus aquarum ut vertantur in sanguinem et sit cruor in omni terra Aegypti tam in ligneis vasis quam in saxeis
²⁰ feceruntque ita Moses et Aaron sicut praeceperat Dominus et elevans virgam percussit aquam fluminis coram Pharao et servis eius quae versa est in sanguinem
²¹ et pisces qui erant in flumine mortui sunt conputruitque fluvius et non poterant Aegyptii bibere aquam fluminis et fuit sanguis in tota terra Aegypti
²² feceruntque similiter malefici Aegyptiorum incantationibus suis et induratum est cor Pharaonis nec audivit eos sicut praeceperat Dominus
²³ avertitque se et ingressus est domum suam nec adposuit cor etiam hac vice
²⁴ foderunt autem omnes Aegyptii per circuitum fluminis aquam ut biberent non enim poterant bibere de aqua fluminis

²⁵ impletique sunt septem dies postquam percussit Dominus fluvium

8 dixitque Dominus ad Mosen ingredi ad Pharao et dices ad eum haec dicit Dominus dimitte populum meum ut sacrificet mihi

² sin autem nolueris dimittere ecce ego percutiam omnes terminos tuos ranis

³ et ebulliet fluvius ranas quae ascendent et ingredientur domum tuam et cubiculum lectuli tui et super stratum tuum et in domos servorum tuorum et in populum tuum et in furnos tuos et in reliquias ciborum tuorum

⁴ et ad te et ad populum tuum et ad omnes servos tuos intrabunt ranae

⁵ dixitque Dominus ad Mosen dic Aaron extende manum tuam super fluvios et super rivos ac paludes et educ ranas super terram Aegypti

⁶ extendit Aaron manum super aquas Aegypti et ascenderunt ranae operueruntque terram Aegypti

⁷ fecerunt autem et malefici per incantationes suas similiter eduxeruntque ranas super terram Aegypti

⁸ vocavit autem Pharao Mosen et Aaron et dixit orate Dominum ut auferat ranas a me et a populo meo et dimittam populum ut sacrificet Domino

⁹ dixitque Moses Pharaoni constitue mihi quando deprecer pro te et pro servis tuis et pro populo tuo ut abigantur ranae a te et a domo tua et tantum in flumine remaneant

¹⁰ qui respondit cras at ille iuxta verbum inquit tuum ut scias quoniam non est sicut Dominus Deus noster

¹¹ et recedent ranae a te et a domo tua et a servis tuis et a populo tuo tantum in flumine remanebunt

¹² egressique sunt Moses et Aaron a Pharaone et clamavit Moses ad Dominum pro sponione ranarum quam condixerat Pharaoni

¹³ fecitque Dominus iuxta verbum Mosi et mortuae sunt ranae de domibus et de villis et de agris

¹⁴ congregaveruntque eas in immensos aggeres et conputruit terra

¹⁵ videns autem Pharao quod data esset requies ingravit cor suum et non audivit eos sicut praeceperat Dominus

¹⁶ dixitque Dominus ad Mosen loquere ad Aaron extende virgam tuam et percute pulverem terrae et sint scinifes in universa terra Aegypti

¹⁷ feceruntque ita et extendit Aaron manu virgam tenens percussitque pulverem terrae et facti sunt scinifes in hominibus et in iumentis omnis pulvis terrae versus est in scinifes per totam terram Aegypti

¹⁸ feceruntque similiter malefici incantationibus suis ut educerent scinifes et non potuerunt erantque scinifes tam in hominibus quam in iumentis

EXODI 8:19

¹⁹ et dixerunt malefici ad Pharaonem digitus Dei est induratumque est cor Pharaonis et non audivit eos sicut praeceperat Dominus

²⁰ dixit quoque Dominus ad Moysen consurge diluculo et sta coram Pharaone egreditur enim ad aquas et dices ad eum haec dicit Dominus dimitte populum meum ut sacrificet mihi

²¹ quod si non dimiseris eum ecce ego inmittam in te et in servos tuos et in populum tuum et in domos tuas omne genus muscarum et implebuntur domus Aegyptiorum muscis diversi generis et in universa terra in qua fuerint

²² faciamque mirabilem in die illa terram Gessen in qua populus meus est ut non sint ibi muscae et scias quoniam ego Dominus in medio terrae

²³ ponamque divisionem inter populum meum et populum tuum cras erit signum istud

²⁴ fecitque Dominus ita et venit musca gravissima in domos Pharaonis et servorum eius et in omnem terram Aegypti corruptaque est terra ab huiusmodi muscis

²⁵ vocavit Pharaonem Moysen et Aaron et ait eis ite sacrificate Deo vestro in terra

²⁶ et ait Moyses non potest ita fieri abominationes enim Aegyptiorum immolabimus Domino Deo nostro quod si mactaverimus ea quae colunt Aegyptii coram eis lapidibus nos obruent

²⁷ via trium dierum pergemus in solitudine et sacrificabimus Domino Deo nostro sicut praeceperit nobis

²⁸ dixitque Pharaonem ego dimittam vos ut sacrificetis Domino Deo vestro in deserto verumtamen longius ne abeatis rogate pro me

²⁹ et ait Moyses egressus a te orabo Dominum et recedet musca a Pharaone et a servis et a populo eius cras verumtamen noli ultra fallere ut non dimittas populum sacrificare Domino

³⁰ egressusque Moyses a Pharaone oravit Dominum

³¹ qui fecit iuxta verbum illius et abstulit muscas a Pharaone et a servis et a populo eius non superfuit ne una quidem

³² et ingravatatum est cor Pharaonis ita ut ne hac quidem vice dimitteret populum

9 dixit autem Dominus ad Moysen ingredi ad Pharaonem et loquere ad eum haec dicit Dominus Deus Hebraeorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi

² quod si adhuc rennuis et retines eos

³ ecce manus mea erit super agros tuos et super equos et asinos et camelos et boves et oves pestis valde gravis

⁴ et faciet Dominus mirabile inter possessiones Israhel et possessiones Aegyptiorum ut nihil omnino intereat ex his quae pertinent ad filios Israhel

⁵ constituitque Dominus tempus dicens cras faciet Dominus verbum istud in terra

⁶ fecit ergo Dominus verbum hoc altero die mortuaeque sunt omnia animantia Aegyptiorum de animalibus vero filiorum Israhel nihil omnino periit

⁷ et misit Pharaonem ad videndum nec erat quicquam mortuum de his quae possidebat Israhel ingravatatumque est cor Pharaonis et non dimisit populum

⁸ et dixit Dominus ad Moysen et Aaron tollite plenas manus cineris de camino et spargat illud Moyses in caelum coram Pharaone

⁹ sitque pulvis super omnem terram Aegypti erunt enim in hominibus et in iumentis vulnera et vesicae turgent in universa terra Aegypti

¹⁰ tuleruntque cinerem de camino et steterunt contra Pharaonem et sparsit illud Moyses in caelum factaque sunt vulnera vesicarum turgentium in hominibus et in iumentis

¹¹ nec poterant malefici stare coram Moysen propter vulnera quae in illis erant et in omni terra Aegypti

¹² induravitque Dominus cor Pharaonis et non audivit eos sicut locutus est Dominus ad Moysen

¹³ dixit quoque Dominus ad Moysen mane consurge et sta coram Pharaone et dices ad eum haec dicit Dominus Deus Hebraeorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi

¹⁴ quia in hac vice mittam omnes plagas meas super cor tuum super servos tuos et super populum tuum ut scias quod non sit similis mei in omni terra

¹⁵ nunc enim extendens manum percutiam te et populum tuum peste peribisque de terra

¹⁶ idcirco autem posui te ut ostendam in te fortitudinem meam et narretur nomen meum in omni terra

¹⁷ adhuc retines populum meum et non vis eum dimittere

¹⁸ en pluam hac ipsa hora cras grandinem multam nimis qualis non fuit in Aegypto a die qua fundata est usque in praesens tempus

¹⁹ mitte ergo iam nunc et congrega iumenta tua et omnia quae habes in agro homines enim et iumenta et universa quae inventa fuerint foris nec congregata de agris cecideritque super ea grando morientur

²⁰ qui timuit verbum Domini de servis Pharaonis fecit confugere servos suos et iumenta in domos

²¹ qui autem neglexit sermonem Domini dimisit servos suos et iumenta in agris

²² et dixit Dominus ad Moysen extende manum tuam in caelum ut fiat grando in universa terra Aegypti super homines et super iumenta et super omnem herbam agri in terra Aegypti

²³ extenditque Moyses virgam in caelum et Dominus dedit tonitrua et grandinem ac discurrentia fulgura super terram pluitque Dominus grandinem super terram Aegypti

²⁴ et grando et ignis inmixta pariter ferebantur tantaeque fuit magnitudinis quanta ante numquam apparuit in universa terra Aegypti ex quo gens illa condita est

²⁵ et percussit grando in omni terra Aegypti cuncta quae fuerunt in agris ab homine usque ad iumentum cunctam herbam agri percussit grando et omne lignum regionis confregit

²⁶ tantum in terra Gessen ubi erant filii Israhel grando non cecidit

²⁷ misitque Pharaon et vocavit Mosen et Aaron dicens ad eos peccavi etiam nunc Dominus iustus ego et populus meus impii

²⁸ orate Dominum et desinant tonitrua Dei et grando ut dimittam vos et nequaquam hic ultra maneatis

²⁹ ait Moses cum egressus fuero de urbe extendam palmas meas ad Dominum et cessabunt tonitrua et grando non erit ut scias quia Domini est terra

³⁰ novi autem quod et tu et servi tui necdum timeatis Dominum Deum

³¹ linum ergo et hordeum laesum est eo quod hordeum esset virens et linum iam folliculos germinaret

³² triticum autem et far non sunt laesa quia serotina erant

³³ egressusque Moses a Pharaone et ex urbe tetendit manus ad Dominum et cessaverunt tonitrua et grando nec ultra stillavit pluvia super terram

³⁴ videns autem Pharaon quod cessasset pluvia et grando et tonitrua auxit peccatum

³⁵ et ingravatatum est cor eius et servorum illius et induratum nimis nec dimisit filios Israhel sicut praecerat Dominus per manum Mosi

10 et dixit Dominus ad Mosen ingredi ad Pharaonem ego enim induravi cor eius et servorum illius ut faciam signa mea haec in eo

² et narres in auribus filii tui et nepotum tuorum quotiens contriverim Aegyptios et signa mea fecerim in eis et sciatis quia ego Dominus

³ introierunt ergo Moses et Aaron ad Pharaonem et dixerunt ad eum haec dicit Dominus Deus Hebraeorum usquequo non vis subici mihi dimitte populum meum ut sacrificet mihi

⁴ sin autem resistis et non vis dimittere eum ecce ego inducam cras lucustam in fines tuos

⁵ quae operiat superficiem terrae nec quicquam eius appareat sed comedatur quod residuum fuit grandini conrodet enim omnia ligna quae germinant in agris

⁶ et implebunt domos tuas et servorum tuorum et omnium Aegyptiorum quantam non viderunt patres tui et avi ex quo orti sunt super terram usque in praesentem diem avertitque se et egressus est a Pharaone

⁷ dixerunt autem servi Pharaonis ad eum usquequo patiemur hoc scandalum dimitte homines ut sacrificent Domino Deo suo nonne vides quod perierit Aegyptus

⁸ revocaveruntque Mosen et Aaron ad Pharaonem qui dixit eis ite sacrificate Domino Deo vestro quoniam sunt qui ituri sunt

⁹ ait Moses cum parvulis nostris et senibus pergemus cum filiis et filiabus cum ovibus et armentis est enim sollemnitas Domini nostri

¹⁰ et respondit sic Dominus sit vobiscum quomodo ego dimittam vos et parvulos vestros cui dubium est quod pessime cogitatis

¹¹ non fiet ita sed ite tantum viri et sacrificate Domino hoc enim et ipsi petistis statimque eieci sunt de conspectu Pharaonis

¹² dixit autem Dominus ad Mosen extende manum tuam super terram Aegypti ad lucustam ut ascendat super eam et devoret omnem herbam quae residua fuit grandini

¹³ extendit Moses virgam super terram Aegypti et Dominus induxit ventum urentem tota illa die ac nocte et mane facto ventus urens levavit lucustas

¹⁴ quae ascenderunt super universam terram Aegypti et sederunt in cunctis finibus Aegyptiorum innumerabiles quales ante illud tempus non fuerant nec postea futurae sunt

¹⁵ operueruntque universam superficiem terrae vastantes omnia devorata est igitur herba terrae et quicquid pomorum in arboribus fuit quae grando quicquid pomorum in arboribus fuit quae grando dimiserat nihilque omnino virens relictum est in lignis et in herbis terrae in cuncta Aegypto

¹⁶ quam ob rem festinus Pharaon vocavit Mosen et Aaron et dixit eis peccavi in Dominum Deum vestrum et in vos

¹⁷ sed nunc dimittite peccatum mihi etiam hac vice et rogate Dominum Deum vestrum ut auferat a me mortem istam

¹⁸ egressusque est de conspectu Pharaonis et oravit Dominum

¹⁹ qui flare fecit ventum ab occidente vehementissimum et arreptam lucustam proiecit in mare Rubrum non remansit ne una quidem in cunctis finibus Aegypti

²⁰ et induravit Dominus cor Pharaonis nec dimisit filios Israhel

²¹ dixit autem Dominus ad Mosen extende manum tuam in caelum et sint tenebrae super terram Aegypti tam densae ut palpari queant

²² extendit Moses manum in caelum et factae sunt tenebrae horribiles in universa terra Aegypti tribus diebus

²³ nemo vidit fratrem suum nec movit se de loco in quo erat ubicumque autem habitabant filii Israhel lux erat

²⁴ vocavitque Pharaos Mosen et Aaron et dixit eis ite sacrificate Domino oves tantum vestrae et armenta remaneant parvuli vestri eant vobiscum

²⁵ ait Moses hostias quoque et holocausta dabis nobis quae offeramus Domino Deo nostro

²⁶ cuncti greges pergant vobiscum non remanebit ex eis ungula quae necessaria sunt in cultum Domini Dei nostri praesertim cum ignoremus quid debeat immolari donec ad ipsum locum perveniamus

²⁷ induravit autem Dominus cor Pharaonis et noluit dimittere eos

²⁸ dixitque Pharaos ad eum recede a me cave ne ultra videas faciem meam quocumque die apparueris mihi morieris

²⁹ respondit Moses ita fiat ut locutus es non videbo ultra faciem tuam

11 et dixit Dominus ad Mosen adhuc una plaga tangam Pharaonem et Aegyptum et post haec dimittet vos et exire compellet

² dices ergo omni plebi ut postulet vir ab amico suo et mulier a vicina sua vasa argentea et aurea

³ dabit autem Dominus gratiam populo coram Aegyptiis fuitque Moses vir magnus valde in terra Aegypti coram servis Pharaos et omni populo

⁴ et ait haec dicit Dominus media nocte egrediar in Aegyptum

⁵ et morietur omne primogenitum in terra Aegyptiorum a primogenito Pharaonis qui sedet in solio eius usque ad primogenitum ancillae quae est ad molam et omnia primogenita iumentorum

⁶ eritque clamor magnus in universa terra Aegypti qualis nec ante fuit nec postea futurus est

⁷ apud omnes autem filios Israhel non muttiet canis ab homine usque ad pecus ut sciatis quanto miraculo dividat Dominus Aegyptios et Israhel

⁸ descendentque omnes servi tui isti ad me et adorabunt me dicentes egredere tu et omnis populus qui subiectus est tibi post haec egrediemur

⁹ et exivit a Pharaone iratus nimis dixit autem Dominus ad Mosen non audiet vos Pharaos ut multa signa fiant in terra Aegypti

¹⁰ Moses autem et Aaron fecerunt omnia ostenta quae scripta sunt coram Pharaone et induravit Dominus cor Pharaonis nec dimisit filios Israhel de terra sua

12 dixit quoque Dominus ad Mosen et Aaron in terra Aegypti

² mensis iste vobis principium mensuum primus erit in mensibus anni

³ loquimini ad universum coetum filiorum Israhel et dicite eis decima die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domos suas

⁴ sin autem minor est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum adsumet vicinum suum qui

iunctus est domui eius iuxta numerum animarum quae sufficere possunt ad esum agni

⁵ erit autem agnus absque macula masculus anniculus iuxta quem ritum tolletis et hedum

⁶ et servabitis eum usque ad quartamdecimam diem mensis huius immolabitque eum universa multitudo filiorum Israhel ad vesperam

⁷ et sument de sanguine ac ponent super utrumque postem et in superliminaribus domorum in quibus comedent illum

⁸ et edent carnes nocte illa assas igni et azymos panes cum lactucis agrestibus

⁹ non comedetis ex eo crudum quid nec coctum aqua sed assum tantum igni caput cum pedibus eius et intestinis vorabitis

¹⁰ nec remanebit ex eo quicquam usque mane si quid residui fuerit igne comburetis

¹¹ sic autem comedetis illum renes vestros accingetis calciamenta habebitis in pedibus tenentes baculos in manibus et comedetis festinantes est enim phase id est transitus Domini

¹² et transibo per terram Aegypti nocte illa percutiamque omne primogenitum in terra Aegypti ab homine usque ad pecus et in cunctis diis Aegypti faciam iudicia ego Dominus

¹³ erit autem sanguis vobis in signum in aedibus in quibus eritis et videbo sanguinem ac transibo vos nec erit in vobis plaga disperdens quando percussero terram Aegypti

¹⁴ habebitis autem hanc diem in monumentum et celebrabitis eam sollempnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno

¹⁵ septem diebus azyma comedetis in die primo non erit fermentum in domibus vestris quicumque comederit fermentatum peribit anima illa de Israhel a primo die usque ad diem septimum

¹⁶ dies prima erit sancta atque sollempnis et dies septima eadem festivitate venerabilis nihil operis facietis in eis exceptis his quae ad vescendum pertinent

¹⁷ et observabitis azyma in eadem enim ipsa die educam exercitum vestrum de terra Aegypti et custodietis diem istum in generationes vestras ritu perpetuo

¹⁸ primo mense quartadecima die mensis ad vesperam comedetis azyma usque ad diem vicesimam primam eiusdem mensis ad vesperam

¹⁹ septem diebus fermentum non invenietur in domibus vestris qui comederit fermentatum peribit anima eius de coetu Israhel tam de advenis quam de indigenis terrae

²⁰ omne fermentatum non comedetis in cunctis habitaculis vestris edetis azyma

²¹ vocavit autem Moses omnes seniores filiorum Israhel et dixit ad eos ite tollentes animal per familias vestras immolate phase

²² fasciculumque hysopi tinguite sanguine qui est in limine et aspergite ex eo superliminare et utrumque postem nullus vestrum egrediatur ostium domus suae usque mane

²³ transibit enim Dominus percutiens Aegyptios cumque viderit sanguinem in superliminari et in utroque poste transcendet ostium et non sinet percussorem ingredi domos vestras et laedere

²⁴ custodi verbum istud legitimum tibi et filiis tuis usque in aeternum

²⁵ cumque introieritis terram quam Dominus daturus est vobis ut pollicitus est observabitis caerimonias istas

²⁶ et cum dixerint vobis filii vestri quae est ista religio

²⁷ dicetis eis victima transitus Domini est quando transivit super domos filiorum Israhel in Aegypto percutiens Aegyptios et domos nostras liberans incurvatusque populus adoravit

²⁸ et egressi filii Israhel fecerunt sicut praeceperat Dominus Mosi et Aaron

²⁹ factum est autem in noctis medio percussit Dominus omne primogenitum in terra Aegypti a primogenito Pharaonis qui sedebat in solio eius usque ad primogenitum captivae quae erat in carcere et omne primogenitum iumentorum

³⁰ surrexitque Pharaon nocte et omnes servi eius cunctaque Aegyptus et ortus est clamor magnus in Aegypto neque enim erat domus in qua non iaceret mortuus

³¹ vocatisque Mosen et Aaron nocte ait surgite egredimini a populo meo et vos et filii Israhel ite immolate Domino sicut dicitis

³² oves vestras et armenta adsumite ut petieratis et abeuntes benedicite mihi

³³ urguebantque Aegyptii populum de terra exire velociter dicentes omnes moriemur

³⁴ tulit igitur populus conspersam farinam antequam fermentaretur et ligans in palliis posuit super umeros suos

³⁵ feceruntque filii Israhel sicut praeceperat Moses et petierunt ab Aegyptiis vasa argentea et aurea vestemque plurimam

³⁶ dedit autem Dominus gratiam populo coram Aegyptiis ut commodarent eis et spoliaverunt Aegyptios

³⁷ profectique sunt filii Israhel de Ramesse in Socoth sescenta ferme milia peditum virorum absque parvulis

³⁸ sed et vulgus promiscuum innumerabile ascendit cum eis oves et armenta et animantia diversi generis multa nimis

³⁹ coxeruntque farinam quam dudum conspersam de Aegypto tulerant et fecerunt subcinericios panes azymos neque enim poterant fermentari cogentibus exire Aegyptiis et nullam facere sinentibus moram nec pulmenti quicquam occurrerant praeparare

⁴⁰ habitatio autem filiorum Israhel qua manserant in Aegypto fuit quadringentorum triginta annorum

⁴¹ quibus expletis eadem die egressus est omnis exercitus Domini de terra Aegypti

⁴² nox est ista observabilis Domini quando eduxit eos de terra Aegypti hanc observare debent omnes filii Israhel in generationibus suis

⁴³ dixitque Dominus ad Mosen et Aaron haec est religio phase omnis alienigena non comedet ex eo

⁴⁴ omnis autem servus empticius circumcidetur et sic comedet

⁴⁵ advena et mercennarius non edent ex eo

⁴⁶ in una domo comedetur nec efferetis de carnibus eius foras nec os illius confringetis

⁴⁷ omnis coetus filiorum Israhel faciet illud

⁴⁸ quod si quis peregrinorum in vestram voluerit transire coloniam et facere phase Domini circumcidetur prius omne masculinum eius et tunc rite celebrabit eritque sicut indigena terrae si quis autem circumcisis non fuerit non vescetur ex eo

⁴⁹ eadem lex erit indigenae et colono qui peregrinatur apud vos

⁵⁰ fecerunt omnes filii Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi et Aaron

⁵¹ et in eadem die eduxit Dominus filios Israhel de terra Aegypti per turmas suas

13 locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vulvam in filiis Israhel tam de hominibus quam de iumentis mea sunt enim omnia

³ et ait Moses ad populum mementote diei huius in qua egressi estis de Aegypto et de domo servitutis quoniam in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto ut non comedatis fermentatum panem

⁴ hodie egredimini mense novarum frugum

⁵ cumque te introduxerit Dominus in terram Chananei et Hetthei et Amorrei et Evei et Iebusei quam iuravit patribus tuis ut daret tibi terram fluentem lacte et melle celebrabis hunc morem sacrorum mense isto

⁶ septem diebus vesceris azymis et in die septimo erit sollemnitas Domini

⁷ azyma comedetis septem diebus non apparebit apud te aliquid fermentatum nec in cunctis finibus tuis

⁸ narrabisque filio tuo in die illo dicens hoc est quod fecit Dominus mihi quando egressus sum de Aegypto

⁹ et erit quasi signum in manu tua et quasi monumentum ante oculos tuos et ut lex Domini semper

EXODI 13:9

in ore tuo in manu enim forti eduxit te Dominus de Aegypto

¹⁰ custodies huiusmodi cultum statuto tempore a diebus in dies

¹¹ cumque introduxerit te in terram Chananei sicut iuravit tibi et patribus tuis et dederit eam tibi

¹² separabis omne quod aperit vulvam Domino et quod primitivum est in pecoribus tuis quicquid habueris masculini sexus consecrabis Domino

¹³ primogenitum asini mutabis ove quod si non redemeris interficies omne autem primogenitum hominis de filiis tuis pretio redimes

¹⁴ cumque interrogaverit te filius tuus cras dicens quid est hoc respondebis ei in manu forti eduxit nos Dominus de Aegypto de domo servitutis

¹⁵ nam cum induratus esset Pharaon et nollet nos dimittere occidit Dominus omne primogenitum in terra Aegypti a primogenito hominis usque ad primogenitum iumentorum idcirco immolo Domino omne quod aperit vulvam masculini sexus et omnia primogenita filiorum meorum redimo

¹⁶ erit igitur quasi signum in manu tua et quasi adpensum quid ob recordationem inter oculos tuos eo quod in manu forti eduxerit nos Dominus de Aegypto

¹⁷ igitur cum emisisset Pharaon populum non eos duxit Dominus per viam terrae Philisthim quae vicina est reputans ne forte paeniteret eum si vidisset adversum se bella consurgere et reverteretur in Aegyptum

¹⁸ sed circumduxit per viam deserti quae est iuxta mare Rubrum et armati ascenderunt filii Israhel de terra Aegypti

¹⁹ tulit quoque Moses ossa Ioseph secum eo quod adiurasset filios Israhel dicens visitabit vos Deus efferte ossa mea hinc vobiscum

²⁰ profectique de Socoth castrametati sunt in Etham in extremis finibus solitudinis

²¹ Dominus autem praecedebat eos ad ostendendam viam per diem in columna nubis et per noctem in columna ignis ut dux esset itineris utroque tempore

²² numquam defuit columna nubis per diem nec columna ignis per noctem coram populo

14 locutus est autem Dominus ad Mosén dicens

² loquere filiis Israhel reversi castrametentur e regione Phiahiroth quae est inter Magdolum et mare contra Beelsephon in conspectu eius castra ponetis super mare

³ dicturusque est Pharaon super filiis Israhel coartati sunt in terra conclusit eos desertum

⁴ et indurabo cor eius ac persequetur vos et glorificabor in Pharaon et in omni exercitu eius scientque Aegyptii quia ego sum Dominus feceruntque ita

⁵ et nuntiatum est regi Aegyptiorum quod fugisset populus inmutatumque est cor Pharaonis et servorum eius super populo et dixerunt quid volumus facere ut dimitteremus Israhel ne serviret nobis

⁶ iunxit ergo currum et omnem populum suum adsumpsit secum

⁷ tulitque sescentos currus electos quicquid in Aegypto curruum fuit et duces totius exercitus

⁸ induravitque Dominus cor Pharaonis regis Aegypti et persecutus est filios Israhel at illi egressi erant in manu excelsa

⁹ cumque persequerentur Aegyptii vestigia praecedentium reppererunt eos in castris super mare omnis equitatus et currus Pharaonis et universus exercitus erant in Ahiroth contra Beelsephon

¹⁰ cumque adpropinquasset Pharaon levantes filii Israhel oculos viderunt Aegyptios post se et timerunt valde clamaveruntque ad Dominum

¹¹ et dixerunt ad Mosén forsitan non erant sepulchra in Aegypto ideo tulisti nos ut moreremur in solitudine quid hoc facere voluisti ut educeres nos ex Aegypto

¹² nonne iste est sermo quem loquebamur ad te in Aegypto dicentes recede a nobis ut serviamus Aegyptiis multo enim melius est servire eis quam mori in solitudine

¹³ et ait Mosés ad populum nolite timere state et videte magnalia Domini quae facturus est hodie Aegyptios enim quos nunc videtis nequaquam ultra videbitis usque in sempiternum

¹⁴ Dominus pugnabit pro vobis et vos tacebitis

¹⁵ dixitque Dominus ad Mosén quid clamás ad me loquere filiis Israhel ut proficiscantur

¹⁶ tu autem eleva virgam tuam et extende manum super mare et divide illud ut gradientur filii Israhel in medio mari per siccum

¹⁷ ego autem indurabo cor Aegyptiorum ut persequantur vos et glorificabor in Pharaone et in omni exercitu eius in curribus et in equitibus illius

¹⁸ et scient Aegyptii quia ego sum Dominus cum glorificatus fuero in Pharaone et in curribus atque in equitibus eius

¹⁹ tollensque se angelus Dei qui praecedebat castra Israhel abiit post eos et cum eo pariter columna nubis priora dimittens post tergum

²⁰ stetit inter castra Aegyptiorum et castra Israhel et erat nubes tenebrosa et inluminans noctem ut ad se invicem toto noctis tempore accedere non valerent

²¹ cumque extendisset Mosés manum super mare abstulit illud Dominus flante vento veheménti et urente tota nocte et vertit in siccum divisaque est aqua

²² et ingressi sunt filii Israhel per medium maris sicci erat enim aqua quasi murus a dextra eorum et leva

²³ persequentesque Aegyptii ingressi sunt post eos omnis equitatus Pharaonis currus eius et equites per medium maris

²⁴ iamque advenerat vigilia matutina et ecce respiciens Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis et nubis interfecit exercitum eorum

²⁵ et subvertit rotas curruum ferebanturque in profundum dixerunt ergo Aegyptii fugiamus Israhel Dominus enim pugnat pro eis contra nos

²⁶ et ait Dominus ad Mosen extende manum tuam super mare ut revertantur aquae ad Aegyptios super currus et equites eorum

²⁷ cumque extendisset Moses manum contra mare reversum est primo diluculo ad priorem locum fugientibusque Aegyptiis occurrerunt aquae et involvit eos Dominus in mediis fluctibus

²⁸ reversaeque sunt aquae et operuerunt currus et equites cuncti exercitus Pharaonis qui sequentes ingressi fuerant mare ne unus quidem superfuit ex eis

²⁹ filii autem Israhel perrexerunt per medium sicci maris et aquae eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris

³⁰ liberavitque Dominus in die illo Israhel de manu Aegyptiorum

³¹ et viderunt Aegyptios mortuos super litus maris et manum magnam quam exercuerat Dominus contra eos timuitque populus Dominum et crediderunt Domino et Mosi servo eius

15 tunc cecinit Moses et filii Israhel carmen hoc Domino et dixerunt cantemus Domino gloriose enim magnificatus est equum et ascensorem deiecit in mare

² fortitudo mea et laus mea Dominus et factus est mihi in salutem iste Deus meus et glorificabo eum Deus patris mei et exaltabo eum

³ Dominus quasi vir pugnator Omnipotens nomen eius

⁴ currus Pharaonis et exercitum eius proiecit in mare electi principes eius submersi sunt in mari Rubro

⁵ abyssi operuerunt eos descenderunt in profundum quasi lapis

⁶ dextera tua Domine magnifice in fortitudine dextera tua Domine percussit inimicum

⁷ et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios meos misisti iram tuam quae devoravit eos ut stipulam

⁸ et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae stetit unda fluens congregatae sunt abyssi in medio mari

⁹ dixit inimicus persequar et conprehendam dividam spolia implebitur anima mea evaginabo gladium meum interficiet eos manus mea

¹⁰ flavit spiritus tuus et operuit eos mare submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus

¹¹ quis similis tui in fortibus Domine quis similis tui magnificus in sanctitate terribilis atque laudabilis et faciens mirabilia

¹² extendisti manum tuam et devoravit eos terra

¹³ dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti et portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum

¹⁴ adtenderunt populi et irati sunt dolores obtulerunt habitatores Philisthim

¹⁵ tunc conturbati sunt principes Edom robustos Moab obtinuit tremor obriguerunt omnes habitatores Chanaan

¹⁶ inruat super eos formido et pavor in magnitudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis donec pertranseat populus tuus Domine donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti

¹⁷ introduces eos et plantabis in monte hereditatis tuae firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine sanctuarium Domine quod firmaverunt manus tuae

¹⁸ Dominus regnabit in aeternum et ultra

¹⁹ ingressus est enim equus Pharao cum curribus et equitibus eius in mare et reduxit super eos Dominus aquas maris filii autem Israhel ambulaverunt per siccum in medio eius

²⁰ sumpsit ergo Maria prophetis soror Aaron tympanum in manu egressaeque sunt omnes mulieres post eam cum tympanis et choris

²¹ quibus praecinebat dicens cantemus Domino gloriose enim magnificatus est equum et ascensorem eius deiecit in mare

²² tulit autem Moses Israhel de mari Rubro et egressi sunt in desertum Sur ambulaveruntque tribus diebus per solitudinem et non inveniebant aquam

²³ et venerunt in Marath nec poterant bibere aquas de Mara eo quod essent amarae unde et congruum loco nomen inposuit vocans illud Mara id est amaritudinem

²⁴ et murmuravit populus contra Mosen dicens quid bibemus

²⁵ at ille clamavit ad Dominum qui ostendit ei lignum quod cum misisset in aquas in dulcedinem versae sunt ibi constituit ei praecepta atque iudicia et ibi temptavit eum

²⁶ dicens si audieris vocem Domini Dei tui et quod rectum est coram eo feceris et oboedieris mandatis eius custodierisque omnia praecepta illius cunctum languorem quem posui in Aegypto non inducam super te ego enim Dominus sanator tuus

²⁷ venerunt autem in Helim ubi erant duodecim fontes aquarum et septuaginta palmae et cas-trametati sunt iuxta aquas

16 profectique sunt de Helim et venit omnis multitudo filiorum Israhel in desertum Sin quod est inter Helim et Sinai quintodecimo die mensis secundi postquam egressi sunt de terra Aegypti

² et murmuravit omnis congregatio filiorum Israhel contra Mosen et contra Aaron in solitudine

³ dixeruntque ad eos filii Israhel utinam mortui essemus per manum Domini in terra Aegypti quando sedebamus super ollas carnum et comedebamus panes in saturitate cur eduxistis nos in desertum istud ut occideretis omnem multitudinem fame

⁴ dixit autem Dominus ad Mosen ecce ego pluam vobis panes de caelo egrediatur populus et colligat quae sufficiunt per singulos dies ut temptem eum utrum ambulet in lege mea an non

⁵ die autem sexta parent quod inferant et sit duplum quam colligere solebant per singulos dies

⁶ dixeruntque Moses et Aaron ad omnes filios Israhel vespere scietis quod Dominus eduxerit vos de terra Aegypti

⁷ et mane videbitis gloriam Domini audivit enim murmur vestrum contra Dominum nos vero quid sumus quia mussitatis contra nos

⁸ et ait Moses dabit Dominus vobis vespere carnes edere et mane panes in saturitate eo quod audivit murmurationes vestras quibus murmurati estis contra eum nos enim quid sumus nec contra nos est murmur vestrum sed contra Dominum

⁹ dixitque Moses ad Aaron dic universae congregationi filiorum Israhel accedite coram Domino audivit enim murmur vestrum

¹⁰ cumque loqueretur Aaron ad omnem coetum filiorum Israhel respexerunt ad solitudinem et ecce gloria Domini apparuit in nube

¹¹ locutus est autem Dominus ad Mosen dicens

¹² audivi murmurationes filiorum Israhel loquere ad eos vespere comedetis carnes et mane saturabimini panibus scietisque quod sim Dominus Deus vester

¹³ factum est ergo vespere et ascendens coturnix operuit castra mane quoque ros iacuit per circuitum castrorum

¹⁴ cumque operuisset superficiem terrae apparuit in solitudine minutum et quasi pilo tunsum in similitudinem pruinae super terram

¹⁵ quod cum vidissent filii Israhel dixerunt ad invicem man hu quod significat quid est hoc ignorabant enim quid esset quibus ait Moses iste est panis quem dedit Dominus vobis ad vescendum

¹⁶ hic est sermo quem praecepit Dominus colligat ex eo unusquisque quantum sufficiat ad vescendum gomor per singula capita iuxta numerum animarum vestrarum quae habitant in tabernaculo sic tolletis

¹⁷ feceruntque ita filii Israhel et collegerunt alius plus alius minus

¹⁸ et mensi sunt ad mensuram gomor nec qui plus collegerat habuit amplius nec qui minus paraverat repperit minus sed singuli iuxta id quod edere poterant congregarunt

¹⁹ dixitque Moses ad eos nullus relinquat ex eo in mane

²⁰ qui non audierunt eum sed dimiserunt quidam ex eis usque mane et scatere coepit vermibus atque conputruit et iratus est contra eos Moses

²¹ colligebant autem mane singuli quantum sufficere poterat ad vescendum cumque incaluisset sol liquefiebat

²² in die vero sexta collegerunt cibos duplices id est duo gomor per singulos homines venerunt autem omnes principes multitudinis et narraverunt Mosi

²³ qui ait eis hoc est quod locutus est Dominus requies sabbati sanctificata erit Domino cras quodcumque operandum est facite et quae coquenda sunt coquite quicquid autem reliquum fuerit repone usque in mane

²⁴ feceruntque ita ut praeceperat Moses et non conputruit neque vermis inventus est in eo

²⁵ dixitque Moses comedite illud hodie quia sabbatum est Domino non invenietur hodie in agro

²⁶ sex diebus colligite in die autem septimo sabbatum est Domino idcirco non invenietur

²⁷ venit septima dies et egressi de populo ut colligerent non invenerunt

²⁸ dixit autem Dominus ad Mosen usquequo non vultis custodire mandata mea et legem meam

²⁹ videte quod Dominus dederit vobis sabbatum et propter hoc tribuerit vobis die sexto cibos duplices maneat unusquisque apud semet ipsum nullus egrediatur de loco suo die septimo

³⁰ et sabbatizavit populus die septimo

³¹ appellavitque domus Israhel nomen eius man quod erat quasi semen coriandri album gustusque eius quasi similiae cum melle

³² dixit autem Moses iste est sermo quem praecepit Dominus imple gomor ex eo et custodiatur in futuris retro generationes ut noverint panem quo alui vos in solitudine quando educti estis de terra Aegypti

³³ dixitque Moses ad Aaron sume vas unum et mitte ibi man quantum potest capere gomor et repone coram Domino ad servandum in generationes vestras

³⁴ sicut praecepit Dominus Mosi posuitque illud Aaron in tabernaculo reservandum

³⁵ filii autem Israhel comederunt man quadraginta annis donec venirent in terram habitabilem hoc cibo aliti sunt usquequo tangerent fines terrae Chanaan

³⁶ gomor autem decima pars est oephi

17 igitur profecta omnis multitudo filiorum Israhel de deserto Sin per mansiones suas iuxta sermonem Domini castrametata est in Raphidim ubi non erat aqua ad bibendum populo² qui iurgatus contra Mosen ait da nobis aquam ut bibamus quibus respondit Moses quid iurgamini contra me cur temptatis Dominum³ sitivit ergo populus ibi pro aquae penuria et murmuravit contra Mosen dicens cur nos exire fecisti de Aegypto ut occideres et nos et liberos nostros ac iumenta siti⁴ clamavit autem Moses ad Dominum dicens quid faciam populo huic adhuc pauxillum et lapidabunt me⁵ ait Dominus ad Mosen antecede populum et sume tecum de senibus Israhel et virgam qua percussisti fluvium tolle in manu tua et vade⁶ en ego stabo coram te ibi super petram Horeb percutiesque petram et exhibit ex ea aqua ut bibat populus fecit Moses ita coram senibus Israhel⁷ et vocavit nomen loci illius Temptatio propter iurgium filiorum Israhel et quia temptaverunt Dominum dicentes estne Dominus in nobis an non⁸ venit autem Amalech et pugnabat contra Israhel in Raphidim⁹ dixitque Moses ad Iosue elige viros et egressus pugna contra Amalech cras ego stabo in vertice collis habens virgam Dei in manu mea¹⁰ fecit Iosue ut locutus ei erat Moses et pugnavit contra Amalech Moses autem et Aaron et Hur ascenderunt super verticem collis¹¹ cumque levaret Moses manus vincebat Israhel sin autem paululum remisisset superabat Amalech¹² manus autem Mosi erant graves sumentes igitur lapidem posuerunt subter eum in quo sedit Aaron autem et Hur sustentabant manus eius ex utraque parte et factum est ut manus ipsius non lassarentur usque ad occasum solis¹³ fugavitque Iosue Amalech et populum eius in ore gladii¹⁴ dixit autem Dominus ad Mosen scribe hoc ob monumentum in libro et trade auribus Iosue delebo enim memoriam Amalech sub caelo¹⁵ aedificavitque Moses altare et vocavit nomen eius Dominus exaltatio mea dicens¹⁶ quia manus solii Domini et bellum Dei erit contra Amalech a generatione in generationem

18 cumque audisset Iethro sacerdos Madian cognatus Mosi omnia quae fecerat Deus Mosi et Israhel populo suo eo quod eduxisset Dominus Israhel de Aegypto² tulit Sefforam uxorem Mosi quam remisera³ et duos filios eius quorum unus vocabatur Gersan dicente patre advena fui in terra aliena

⁴ alter vero Eliezer Deus enim ait patris mei adiutor meus et eruit me de gladio Pharaonis⁵ venit ergo Iethro cognatus Mosi et filii eius et uxor ad Mosen in desertum ubi erat castrametatus iuxta montem Dei⁶ et mandavit Mosi dicens ego cognatus tuus Iethro venio ad te et uxor tua et duo filii tui cum ea⁷ qui egressus in occursum cognati sui adoravit et osculatus est eum salutaveruntque se mutuo verbis pacificis cumque intrasset tabernaculum⁸ narravit Moses cognato suo cuncta quae fecerat Deus Pharaoni et Aegyptiis propter Israhel universum laborem qui accidisset eis in itinere quo liberarat eos Dominus⁹ laetatusque est Iethro super omnibus bonis quae fecerat Dominus Israheli eo quod eruisset eum de manu Aegyptiorum¹⁰ et ait benedictus Dominus qui liberavit vos de manu Aegyptiorum et de manu Pharaonis qui eruit populum suum de manu Aegypti¹¹ nunc cognovi quia magnus Dominus super omnes deos eo quod superbe egerint contra illos¹² obtulit ergo Iethro cognatus Mosi holocausta et hostias Deo veneruntque Aaron et omnes senes Israhel ut comederent panem cum eo coram Domino¹³ altero autem die sedit Moses ut iudicaret populum qui adsistebat Mosi de mane usque ad vespem¹⁴ quod cum vidisset cognatus eius omnia scilicet quae agebat in populo ait quid est hoc quod facis in plebe cur solus sedes et omnis populus praestolatur de mane usque ad vespem¹⁵ cui respondit Moses venit ad me populus quae-rens sententiam Dei¹⁶ cumque acciderit eis aliqua disceptatio veniunt ad me ut iudicem inter eos et ostendam praecepta Dei et leges eius¹⁷ at ille non bonam inquit rem facis¹⁸ stulto labore consumeris et tu et populus iste qui tecum est ultra vires tuas est negotium solus illud non poteris sustinere¹⁹ sed audi verba mea atque consilia et erit Deus tecum esto tu populo in his quae ad Deum pertinent ut referas quae dicuntur ad eum²⁰ ostendasque populo caerimonias et ritum colendi viamque per quam ingredi debeant et opus quod facere²¹ provide autem de omni plebe viros potentes et timentes Deum in quibus sit veritas et qui oderint avaritiam et constitue ex eis tribunos et centuriones et quinquagenarios et decanos²² qui iudicent populum omni tempore quicquid autem maius fuerit referant ad te et ipsi minora

tantummodo iudicent leviusque tibi sit partito in alios onere

²³ si hoc feceris implebis imperium Dei et praecepta eius poteris sustentare et omnis hic populus revertetur cum pace ad loca sua

²⁴ quibus auditis Moses fecit omnia quae ille suggererat

²⁵ et electis viris strenuis de cuncto Israhel constituit eos principes populi tribunos et centuriones et quinquagenarios et decanos

²⁶ qui iudicabant plebem omni tempore quicquid autem gravius erat referebant ad eum faciliora tantummodo iudicantes

²⁷ dimisitque cognatum qui reversus abiit in terram suam

19 mense tertio egressionis Israhel de terra Aegypti in die hac venerunt in solitudinem Sinai

² nam profecti de Raphidim et pervenientes usque in desertum Sinai castrametati sunt in eodem loco ibique Israhel fixit tentoria e regione montis

³ Moses autem ascendit ad Deum vocavitque eum Dominus de monte et ait haec dices domui Iacob et adnuntiabis filiis Israhel

⁴ vos ipsi vidistis quae fecerim Aegyptiis quomodo portaverim vos super alas aquilarum et adsumpserim mihi

⁵ si ergo audieritis vocem meam et custodieritis pactum meum eritis mihi in peculium de cunctis populis mea est enim omnis terra

⁶ et vos eritis mihi regnum sacerdotale et gens sancta haec sunt verba quae loqueris ad filios Israhel

⁷ venit Moses et convocatis maioribus natu populi exposuit omnes sermones quos mandaverat Dominus

⁸ responditque universus populus simul cuncta quae locutus est Dominus faciemus cumque rettulisset Moses verba populi ad Dominum

⁹ ait ei Dominus iam nunc veniam ad te in caligine nubis ut audiat me populus loquentem ad te et credat tibi in perpetuum nuntiavit ergo Moses verba populi ad Dominum

¹⁰ qui dixit ei vade ad populum et sanctifica illos hodie et cras laventque vestimenta sua

¹¹ et sint parati in diem tertium die enim tertio descendet Dominus coram omni plebe super montem Sinai

¹² constituesque terminos populo per circuitum et dices cavete ne ascendatis in montem nec tangatis fines illius omnis qui tetigerit montem morte morietur

¹³ manus non tanget eum sed lapidibus opprimetur aut confodietur iaculis sive iumentum fuerit sive

homo non vivet cum coeperit clangere bucina tunc ascendant in montem

¹⁴ descenditque Moses de monte ad populum et sanctificavit eum cumque lavissent vestimenta sua

¹⁵ ait ad eos estote parati in diem tertium ne adpropinquetis uxoribus vestris

¹⁶ iam advenerat tertius dies et mane inclaruerat et ecce coeperunt audiri tonitrua ac micare fulgura et nubes densissima operire montem clangorque bucinæ vehementius perstrepebat timuit populus qui erat in castris

¹⁷ cumque eduxisset eos Moses in occursum Dei de loco castrorum steterunt ad radices montis

¹⁸ totus autem mons Sinai fumabat eo quod descendisset Dominus super eum in igne et ascenderet fumus ex eo quasi de fornace eratque mons omnis terribilis

¹⁹ et sonitus bucinæ paulatim crescebat in maius et prolixius tendebatur Moses loquebatur et Dominus respondebat ei

²⁰ descenditque Dominus super montem Sinai in ipso montis vertice et vocavit Mosen in cacumen eius quo cum ascendisset

²¹ dixit ad eum descende et contestare populum ne forte velint transcendere terminos ad videndum Dominum et pereat ex eis plurima multitudo

²² sacerdotes quoque qui accedunt ad Dominum sanctificentur ne percutiat eos

²³ dixitque Moses ad Dominum non poterit vulgus ascendere in montem Sinai tu enim testificatus es et iussisti dicens pone terminos circa montem et sanctifica illum

²⁴ cui ait Dominus vade descende ascendesque tu et Aaron tecum sacerdotes autem et populus ne transeant terminos nec ascendant ad Dominum ne forte interficiat illos

²⁵ descendit Moses ad populum et omnia narravit eis

20 locutus quoque est Dominus cunctos sermones hos

² ego sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti de domo servitutis

³ non habebis deos alienos coram me

⁴ non facies tibi sculptile neque omnem similitudinem quae est in caelo desuper et quae in terra deorsum nec eorum quae sunt in aquis sub terra

⁵ non adorabis ea neque coles ego sum Dominus Deus tuus fortis zelotes visitans iniquitatem patrum in filiis in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me

⁶ et faciens misericordiam in milia his qui diligunt me et custodiunt praecepta mea

⁷ non adsumes nomen Domini Dei tui in vanum nec enim habebit insontem Dominus eum qui adsumserit nomen Domini Dei sui frustra

⁸ memento ut diem sabbati sanctifices
⁹ sex diebus operaberis et facies omnia opera tua
¹⁰ septimo autem die sabbati Domini Dei tui non facies omne opus tu et filius tuus et filia tua servus tuus et ancilla tua iumentum tuum et advena qui est intra portas tuas
¹¹ sex enim diebus fecit Dominus caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt et requievit in die septimo idcirco benedixit Dominus diei sabbati et sanctificavit eum
¹² honora patrem tuum et matrem tuam ut sis longevus super terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi
¹³ non occides
¹⁴ non moechaberis
¹⁵ non furtum facies
¹⁶ non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium
¹⁷ non concupisces domum proximi tui nec desiderabis uxorem eius non servum non ancillam non bovem non asinum nec omnia quae illius sunt
¹⁸ cunctus autem populus videbat voces et lampadas et sonitum bucinae montemque fumantem et perterriti ac pavore concussi steterunt procul
¹⁹ dicentes Mosi loquere tu nobis et audiemus non loquatur nobis Dominus ne forte moriamur
²⁰ et ait Moses ad populum nolite timere ut enim probaret vos venit Deus et ut terror illius esset in vobis et non peccaretis
²¹ stetitque populus de longe Moses autem accessit ad caliginem in qua erat Deus
²² dixit praeterea Dominus ad Mosen haec dices filiis Israhel vos vidistis quod de caelo locutus sum vobis
²³ non facietis mecum deos argenteos nec deos aureos facietis vobis
²⁴ altare de terra facietis mihi et offeretis super eo holocausta et pacifica vestra oves vestras et boves in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei veniam ad te et benedicam tibi
²⁵ quod si altare lapideum feceris mihi non aedificabis illud de sectis lapidibus si enim levaveris cultrum tuum super eo polluetur
²⁶ non ascendes per gradus ad altare meum ne revoletur turpitudine tua
21 haec sunt iudicia quae propones eis
² si emeris servum hebraeum sex annis serviet tibi in septimo egredietur liber gratis
³ cum quali veste intraverit cum tali exeat si habens uxorem et uxor egredietur simul
⁴ sin autem dominus dederit illi uxorem et peperit filios et filias mulier et liberi eius erunt domini sui ipse vero exhibit cum vestitu suo
⁵ quod si dixerit servus diligo dominum meum et uxorem ac liberos non egrediar liber

⁶ offeret eum dominus diis et adplicabitur ad ostium et postes perforabitque aurem eius subula et erit ei servus in saeculum
⁷ si quis vendiderit filiam suam in famulam non egredietur sicut ancillae exire consuerunt
⁸ si displicuerit oculis domini sui cui tradita fuerit dimittet eam populo autem alieno vendendi non habet potestatem si spreverit eam
⁹ sin autem filio suo desponderit eam iuxta morem filiarum faciet illi
¹⁰ quod si alteram ei acceperit providebit puellae nuptias et vestimenta et pretium pudicitiae non negabit
¹¹ si tria ista non fecerit egredietur gratis absque pecunia
¹² qui percusserit hominem volens occidere morte moriatur
¹³ qui autem non est insidiatus sed Deus illum tradidit in manu eius constituam tibi locum quo fugere debeat
¹⁴ si quis de industria occiderit proximum suum et per insidias ab altari meo evelles eum ut moriatur
¹⁵ qui percusserit patrem suum et matrem morte moriatur
¹⁶ qui furatus fuerit hominem et vendiderit eum convictus noxae morte moriatur
¹⁷ qui maledixerit patri suo et matri morte moriatur
¹⁸ si rixati fuerint viri et percusserit alter proximum suum lapide vel pugno et ille mortuus non fuerit sed iacuerit in lectulo
¹⁹ si surrexerit et ambulaverit foris super baculum suum innocens erit qui percussit ita tamen ut operas eius et inpensas in medicos restituat
²⁰ qui percusserit servum suum vel ancillam virga et mortui fuerint in manibus eius criminis reus erit
²¹ sin autem uno die supervixerit vel duobus non subiacebit poenae quia pecunia illius est
²² si rixati fuerint viri et percusserit quis mulierem praegnantem et abortivum quidem fecerit sed ipsa vixerit subiacebit damno quantum expetierit maritus mulieris et arbitri iudicant
²³ sin autem mors eius fuerit subsecuta reddet animam pro anima
²⁴ oculum pro oculo dentem pro dente manum pro manu pedem pro pede
²⁵ adustionem pro adustione vulnus pro vulnere livorem pro livore
²⁶ si percusserit quispiam oculum servi sui aut ancillae et luscus eos fecerit dimittet liberos pro oculo quem eruit
²⁷ dentem quoque si excusserit servo vel ancillae suae similiter dimittet eos liberos
²⁸ si bos cornu petierit virum aut mulierem et mortui fuerint lapidibus obruetur et non comedentur carnes eius dominusque bovis innocens erit

²⁹ quod si bos cornipeta fuerit ab heri et nudius tertius et contestati sunt dominum eius nec reclisit eum occideritque virum aut mulierem et bos lapidibus obruetur et dominum illius occident

³⁰ quod si pretium ei fuerit inpositum dabit pro anima sua quicquid fuerit postulatus

³¹ filium quoque et filiam si cornu percusserit simili sententiae subiacebit

³² si servum ancillamque invaserit triginta siclos argenti dabit domino bos vero lapidibus opprimetur

³³ si quis aperuerit cisternam et foderit et non operuerit eam cecideritque bos vel asinus in eam

³⁴ dominus cisternae reddet pretium iumentorum quod autem mortuum est ipsius erit

³⁵ si bos alienus bovem alterius vulnerarit et ille mortuus fuerit vendent bovem vivum et dividunt pretium cadaver autem mortui inter se dispertient

³⁶ sin autem sciebat quod bos cornipeta esset ab heri et nudius tertius et non custodivit eum dominus suus reddet bovem pro bove et cadaver integrum accipiet

22 si quis furatus fuerit bovem aut ovem et occiderit vel vendiderit quinque boves pro uno bove restituet et quattuor oves pro una ove

² si effringens fur domum sive suffodiens fuerit inventus et accepto vulnere mortuus fuerit percussor non erit reus sanguinis

³ quod si orto sole hoc fecerit homicidium perpetravit et ipse morietur si non habuerit quod pro furto reddat venundabitur

⁴ si inventum fuerit apud eum quod furatus est vivens sive bos sive asinus sive ovis duplum restituet

⁵ si laeserit quispiam agrum vel vineam et dimiserit iumentum suum ut depascatur aliena quicquid optimum habuerit in agro suo vel in vinea pro damni aestimatione restituet

⁶ si egressus ignis invenerit spinas et comprehenderit acervos frugum sive stantes segetes in agris reddet damnum qui ignem succenderit

⁷ si quis commendaverit amico pecuniam aut vas in custodiam et ab eo qui susceperat furto ablata fuerint si invenitur fur duplum reddet

⁸ si latet dominus domus adplicabitur ad deos et iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui

⁹ ad perpetranda fraudem tam in bove quam in asino et ove ac vestimento et quicquid damnum inferre potest ad deos utriusque causa perveniet et si illi iudicaverint duplum restituet proximo suo

¹⁰ si quis commendaverit proximo suo asinum bovem ovem et omne iumentum ad custodiam et mortuum fuerit aut debilitatum vel captum ab hostibus nullusque hoc viderit

¹¹ iusiurandum erit in medio quod non extenderit manum ad rem proximi sui suscipietque dominus iuramentum et ille reddere non cogetur

¹² quod si furto ablatum fuerit restituet damnum domino

¹³ si comestum a bestia deferet ad eum quod occisum est et non restituet

¹⁴ qui a proximo suo quicquam horum mutuo postularit et debilitatum aut mortuum fuerit domino non praesente reddere compelletur

¹⁵ quod si inpraesentiarum fuit dominus non restituet maxime si conductum venerat pro mercede operis sui

¹⁶ si seduxerit quis virginem necdum desponsatam et dormierit cum ea dotabit eam et habebit uxorem

¹⁷ si pater virginis dare noluerit reddet pecuniam iuxta modum dotis quam virgines accipere consueverunt

¹⁸ maleficos non patieris vivere

¹⁹ qui coierit cum iumento morte moriatur

²⁰ qui immolat diis occidetur praeter Domino soli

²¹ advenam non contristabis neque adfliges eum advenae enim et ipsi fuistis in terra Aegypti

²² viduae et pupillo non nocebitis

²³ si laeseritis eos vociferabuntur ad me et ego audiam clamorem eorum

²⁴ et indignabitur furor meus percutiamque vos gladio et erunt uxores vestrae viduae et filii vestri pupilli

²⁵ si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat tecum non urges eum quasi exactor nec usuris opprimes

²⁶ si pignus a proximo tuo acceperis vestimentum ante solis occasum redde ei

²⁷ ipsum enim est solum quo operitur indumentum carnis eius nec habet aliud in quo dormiat si clamaverit ad me exaudiam eum quia misericors sum

²⁸ diis non detrahes et principi populi tui non maledices

²⁹ decimas tuas et primitias non tardabis offerre primogenitum filiorum tuorum dabis mihi

³⁰ de bubus quoque et ovibus similiter facies septem diebus sit cum matre sua die octavo reddes illum mihi

³¹ viri sancti eritis mihi carnem quae a bestiis fuerit praegustata non comedetis sed proicietis canibus

23 non suscipies vocem mendacii nec iunges manum tuam ut pro impio dicas falsum testimonium

² non sequeris turbam ad faciendum malum nec in iudicio plurimorum adquiesces sententiae ut a vero devies

³ pauperis quoque non misereberis in negotio

⁴ si occurreris bovi inimici tui aut asino erranti reduce ad eum

⁵ si videris asinum odientis te iacere sub onere non pertransibis sed sublevabis cum eo
⁶ non declinabis in iudicio pauperis
⁷ mendacium fugies insontem et iustum non occides quia aversor impium
⁸ nec accipias munera quae excaecant etiam prudentes et subvertunt verba iustorum
⁹ peregrino molestus non eris scitis enim advenarum animas quia et ipsi peregrini fuistis in terra Aegypti
¹⁰ sex annis seminabis terram tuam et congregabis fruges eius
¹¹ anno autem septimo dimittes eam et requiescere facies ut comedant pauperes populi tui et quicquid reliqui fuerit edant bestiae agri ita facies in vinea et in oliveto tuo
¹² sex diebus operaberis septima die cessabis ut requiescat bos et asinus tuus et refrigeretur filius ancillae tuae et advena
¹³ omnia quae dixi vobis custodite et per nomen externorum deorum non iurabitis neque audietur ex ore vestro
¹⁴ tribus vicibus per singulos annos mihi festa celebrabitur
¹⁵ sollemnitatem azymorum custodies septem diebus comedes azyma sicut praecepi tibi tempore mensis novorum quando egressus es de Aegypto non apparebis in conspectu meo vacuus
¹⁶ et sollemnitatem messis primitivorum operis tui quaecumque serueris in agro sollemnitatem quoque in exitu anni quando congregaveris omnes fruges tuas de agro
¹⁷ ter in anno apparebit omne masculinum tuum coram Domino Deo
¹⁸ non immolabis super fermento sanguinem victimae meae nec remanebit adeps sollemnitatis meae usque mane
¹⁹ primitias frugum terrae tuae deferes in domum Domini Dei tui nec coques hedum in lacte matris suae
²⁰ ecce ego mittam angelum meum qui praecedat te et custodiat in via et introducat ad locum quem paravi
²¹ observa eum et audi vocem eius nec contemnedum putes quia non dimittet cum peccaveritis et est nomen meum in illo
²² quod si audieris vocem eius et feceris omnia quae loquor inimicus ero inimicis tuis et adfligam adfligentes te
²³ praecedetque te angelus meus et introducet te ad Amorream et Hettheum et Ferezeum Chananeumque et Eveum et Iebuseum quos ego contribo
²⁴ non adorabis deos eorum nec coles eos non facies opera eorum sed destrues eos et confringes statuas eorum

²⁵ servietisque Domino Deo vestro ut benedicam panibus tuis et aquis et auferam infirmitatem de medio tui
²⁶ non erit infecunda nec sterilis in terra tua numerum dierum tuorum implebo
²⁷ terrorem meum mittam in praecursum tuum et occidam omnem populum ad quem ingredieris cunctorumque inimicorum tuorum coram te terga vertam
²⁸ emittens crabrones prius qui fugabunt Eveum et Chananeum et Hettheum antequam introeas
²⁹ non eiciam eos a facie tua anno uno ne terra in solitudinem redigatur et crescant contra te bestiae
³⁰ paulatim expellam eos de conspectu tuo donec augearis et possideas terram
³¹ ponam autem terminos tuos a mari Rubro usque ad mare Palestinorum et a deserto usque ad Fluvium tradam manibus vestris habitatores terrae et eiciam eos de conspectu vestro
³² non inibis cum eis foedus nec cum diis eorum
³³ non habitent in terra tua ne forte peccare te faciant in me si servieris diis eorum quod tibi certo erit in scandalum

24 Mosi quoque dixit ascende ad Dominum tu et Aaron Nadab et Abiu et septuaginta senes ex Israhel et adorabitis procul
² solusque Moses ascendet ad Dominum et illi non adpropinquabunt nec populus ascendet cum eo
³ venit ergo Moses et narravit plebi omnia verba Domini atque iudicia responditque cunctus populus una voce omnia verba Domini quae locutus est faciemus
⁴ scripsit autem Moses universos sermones Domini et mane consurgens aedificavit altare ad radices montis et duodecim titulos per duodecim tribus Israhel
⁵ misitque iuvenes de filiis Israhel et obtulerunt holocausta immolaveruntque victimas pacificas Domino vitulos
⁶ tulit itaque Moses dimidiam partem sanguinis et misit in crateras partem autem residuam fudit super altare
⁷ adsumensque volumen foederis legit audiente populo qui dixerunt omnia quae locutus est Dominus faciemus et erimus oboedientes
⁸ ille vero sumptum sanguinem respersit in populum et ait hic est sanguis foederis quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his
⁹ ascenderuntque Moses et Aaron Nadab et Abiu et septuaginta de senioribus Israhel
¹⁰ et viderunt Deum Israhel sub pedibus eius quasi opus lapidis sapphirini et quasi caelum cum sere-num est

EXODI 24:11

¹¹ nec super eos qui procul recesserant de filiis Israhel misit manum suam videruntque Deum et comederunt ac biberunt
¹² dixit autem Dominus ad Moysen ascende ad me in montem et esto ibi daboque tibi tabulas lapideas et legem ac mandata quae scripsi ut doceas eos
¹³ surrexerunt Moyses et Iosue minister eius ascendensque Moyses in montem Dei
¹⁴ senioribus ait expectate hic donec revertamur ad vos habetis Aaron et Hur vobiscum si quid natum fuerit quaestionis referetis ad eos
¹⁵ cumque ascendisset Moyses operuit nubes montem
¹⁶ et habitavit gloria Domini super Sinai tegens illum nube sex diebus septimo autem die vocavit eum de medio caliginis
¹⁷ erat autem species gloriae Domini quasi ignis ardens super verticem montis in conspectu filiorum Israhel
¹⁸ ingressusque Moyses medium nebulae ascendit in montem et fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus
25 locutusque est Dominus ad Moysen dicens
² loquere filiis Israhel ut tollant mihi primitias ab omni homine qui offert ultroneus accipietis eas
³ haec sunt autem quae accipere debetis aurum et argentum et aes
⁴ hyacinthum et purpuram coccumque bis tinctum et byssum pilos caprarum
⁵ et pelles arietum rubricatas pelles ianthinas et ligna sethim
⁶ oleum ad luminaria concinnanda aromata in unguentum et thymiana boni odoris
⁷ lapides onychinos et gemmas ad ornandum ephod ac rationale
⁸ facientque mihi sanctuarium et habitabo in medio eorum
⁹ iuxta omnem similitudinem tabernaculi quod ostendam tibi et omnium vasorum in cultum eius sicque facietis illud
¹⁰ arcam de lignis sethim conpingite cuius longitudo habeat duos semis cubitos latitudo cubitum et dimidium altitudo cubitum similiter ac semissem
¹¹ et deaurabis eam auro mundissimo intus et foris faciesque supra coronam auream per circuitum
¹² et quattuor circulos aureos quos pones per quattuor arcae angulos duo circuli sint in latere uno et duo in altero
¹³ facies quoque vectes de lignis sethim et operies eos auro
¹⁴ inducesque per circulos qui sunt in arcae lateribus ut portetur in eis
¹⁵ qui semper erunt in circulis nec umquam extrahentur ab eis
¹⁶ ponesque in arcam testificationem quam dabo tibi

¹⁷ facies et propitiatorium de auro mundissimo duos cubitos et dimidium tenebit longitudo eius cubitum ac semissem latitudo
¹⁸ duos quoque cherubin aureos et productiles facies ex utraque parte oraculi
¹⁹ cherub unus sit in latere uno et alter in altero
²⁰ utrumque latus propitiatorii tegant expandentes alas et operientes oraculum respiciantque se mutuo versis vultibus in propitiatorium quo operienda est arca
²¹ in qua pones testimonium quod dabo tibi
²² inde praecipiam et loquar ad te supra propitiatorio scilicet ac medio duorum cherubin qui erunt super arcam testimonii cuncta quae mandabo per te filiis Israhel
²³ facies et mensam de lignis sethim habentem duos cubitos longitudinis et in latitudine cubitum et in altitudine cubitum ac semissem
²⁴ et inaurabis eam auro purissimo faciesque illi labium aureum per circuitum
²⁵ et ipsi labio coronam interrasilem altam quattuor digitis et super illam alteram coronam aureolam
²⁶ quattuor quoque circulos aureos praeparabis et pones eos in quattuor angulis eiusdem mensae per singulos pedes
²⁷ subter coronam erunt circuli aurei ut mittantur vectes per eos et possit mensa portari
²⁸ ipsosque vectes facies de lignis sethim et circumdabis auro ad subvehendam mensam
²⁹ parabis et acetabula ac fialas turibula et cyatos in quibus offerenda sunt libamina ex auro purissimo
³⁰ et pones super mensam panes propositionis in conspectu meo semper
³¹ facies et candelabrum ductile de auro mundissimo hastile eius et calamos scyphos et spherulas ac lilia ex ipso procedentia
³² sex calami egredientur de lateribus tres ex uno latere et tres ex altero
³³ tres scyphi quasi in nucis modum per calamos singulos spherulaque simul et lilium et tres similiter scyphi instar nucis in calamo altero spherulaque et lilium hoc erit opus sex calamorum qui producendi sunt de hastili
³⁴ in ipso autem candelabro erunt quattuor scyphi in nucis modum spherulaeque per singulos et lilia
³⁵ spherula sub duobus calamis per tria loca qui simul sex fiunt procedentes de hastili uno
³⁶ et sphaerae igitur et calami ex ipso erunt universa ductilia de auro purissimo
³⁷ facies et lucernas septem et pones eas super candelabrum ut luceant ex adverso
³⁸ emunctoria quoque et ubi quae emuncta sunt extinguantur fient de auro purissimo
³⁹ omne pondus candelabri cum universis vasis suis habebit talentum auri mundissimi

⁴⁰ inspice et fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est

26 tabernaculum vero ita fiet decem cortinas de bysso retorta et hyacintho ac purpura coccoque bis tincto variatas opere plumario facies ² longitudo cortinae unius habebit viginti octo cubitos latitudo quattuor cubitorum erit unius mensurae fient universa tentoria

³ quinque cortinae sibi iungentur mutuo et aliae quinque nexu simili coherebunt

⁴ ansulas hyacinthinas in lateribus ac summitatibus facies cortinarum ut possint invicem copulari

⁵ quinquagenas ansulas cortina habebit in utraque parte ita insertas ut ansa contra ansam veniat et altera alteri possit aptari

⁶ facies et quinquaginta circulos aureos quibus cortinarum vela iungenda sunt ut unum tabernaculum fiat

⁷ facies et saga cilicina undecim ad operiendum tectum tabernaculi

⁸ longitudo sagi unius habebit triginta cubitos et latitudo quattuor aequa erit mensura sagorum omnium

⁹ e quibus quinque iunges seorsum et sex sibi mutuo copulabis ita ut sextum sagum in fronte tecti duplices

¹⁰ facies et quinquaginta ansas in ora sagi unius ut coniungi cum altero queat et quinquaginta ansas in ora sagi alterius ut cum altero copuletur

¹¹ quinquaginta fibulas aeneas quibus iungantur ansae et unum ex omnibus operimentum fiat

¹² quod autem superfuerit in sagis quae parantur tecto id est unum sagum quod amplius est ex medietate eius operies posteriora tabernaculi

¹³ et cubitus ex una parte pendebit et alter ex altera qui plus est in sagorum longitudine utrumque latus tabernaculi protegens

¹⁴ facies et operimentum aliud tecto de pellibus arietum rubricatis et super hoc rursum aliud operimentum de ianthinis pellibus

¹⁵ facies et tabulas stantes tabernaculi de lignis setthim

¹⁶ quae singulae denos cubitos in longitudine habent et in latitudine singulos ac semissem

¹⁷ in lateribus tabulae duae incastraturae fient quibus tabula alteri tabulae conectatur atque in hunc modum cunctae tabulae parabuntur

¹⁸ quarum viginti erunt in latere meridiano quod vergit ad austrum

¹⁹ quibus quadraginta bases argenteas fundes ut binae bases singulis tabulis per duos angulos subiciantur

²⁰ in latere quoque secundo tabernaculi quod vergit ad aquilonem viginti tabulae erunt

²¹ quadraginta habentes bases argenteas binae bases singulis tabulis subponentur

²² ad occidentalem vero plagam tabernaculi facies sex tabulas

²³ et rursum alias duas quae in angulis erigantur post tergum tabernaculi

²⁴ eruntque coniunctae a deorsum usque sursum et una omnes conpago retinebit duabus quoque tabulis quae in angulis ponendae sunt similis iunctura servabitur

²⁵ et erunt simul tabulae octo bases earum argenteae sedecim duabus basibus per unam tabulam suppunitatis

²⁶ facies et vectes de lignis setthim quinque ad continendas tabulas in uno latere tabernaculi

²⁷ et quinque alios in altero et eiusdem numeri ad occidentalem plagam

²⁸ qui mittentur per medias tabulas a summo usque ad summum

²⁹ ipsasque tabulas deaurabis et fundes eis anulos aureos per quos vectes tabulata contineant quos operies lamminis aureis

³⁰ et eriges tabernaculum iuxta exemplum quod tibi in monte monstratum est

³¹ facies et velum de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumario et pulchra varietate contextum

³² quod adpendes ante quattuor columnas de lignis setthim quae ipsae quidem deauratae erunt et habebunt capita aurea sed bases argenteas

³³ inseretur autem velum per circulos intra quod pones arcam testimonii et quo sanctuarium et sanctuarii sanctuaria dividuntur

³⁴ pones et propitiatorium super arcam testimonii in sancta sanctorum

³⁵ mensamque extra velum et contra mensam candelabrum in latere tabernaculi meridiano mensa enim stabit in parte aquilonis

³⁶ facies et tentorium in introitu tabernaculi de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumarii

³⁷ et quinque columnas deaurabis lignorum setthim ante quas ducetur tentorium quarum erunt capita aurea et bases aeneae

27 facies et altare de lignis setthim quod habebit quinque cubitos in longitudine et totidem in latitudine id est quadrum et tres cubitos in altitudine

² cornua autem per quattuor angulos ex ipso erunt et operies illud aere

³ faciesque in usus eius lebetas ad suscipiendos cineres et forcipes atque fuscinulas et ignium receptacula omnia vasa ex aere fabricabis

⁴ craticulamque in modum retis aeneam per cuius quattuor angulos erunt quattuor anuli aenei

⁵ quos pones subter arulam altaris eritque craticula usque ad altaris medium

⁶ facies et vectes altaris de lignis sethim duos quos operies lamminis aeneis

⁷ et induces per circulos eruntque ex utroque latere altaris ad portandum

⁸ non solidum sed inane et cavum intrinsecus facies illud sicut tibi in monte monstratum est

⁹ facies et atrium tabernaculi in cuius plaga australi contra meridiem erunt tentoria de bysso retorta centum cubitos unum latus tenebit in longitudine

¹⁰ et columnas viginti cum basibus totidem aeneis quae capita cum celaturis suis habebunt argentea

¹¹ similiter in latere aquilonis per longum erunt tentoria centum cubitorum columnae viginti et bases aeneae eiusdem numeri et capita earum cum celaturis suis argentea

¹² in latitudine vero atrii quod respicit ad occidentem erunt tentoria per quinquaginta cubitos et columnae decem basesque totidem

¹³ in ea quoque atrii latitudine quae respicit ad orientem quinquaginta cubiti erunt

¹⁴ in quibus quindecim cubitorum tentoria lateri uno deputabuntur columnaeque tres et bases totidem

¹⁵ et in latere altero erunt tentoria cubitos obtinentia quindecim columnas tres et bases totidem

¹⁶ in introitu vero atrii fiet tentorium cubitorum viginti ex hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumarii columnas habebit quattuor cum basibus totidem

¹⁷ omnes columnae atrii per circuitum vestitae erunt argenti lamminis capitibus argenteis et basibus aeneis

¹⁸ in longitudine occupabit atrium cubitos centum in latitudine quinquaginta altitudo quinque cubitorum erit fietque de bysso retorta et habebit bases aeneas

¹⁹ cuncta vasa tabernaculi in omnes usus et caerimonias tam paxillos eius quam atrii ex aere facies

²⁰ praecipe filiis Israhel ut adferant tibi oleum de arboribus olivarum purissimum piloque contusum ut ardeat lucerna semper

²¹ in tabernaculo testimonii extra velum quod opansum est testimonio et conlocabunt eam Aaron et filii eius ut usque mane luceat coram Domino perpetuus erit cultus per successiones eorum a filiis Israhel

28 adplica quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filiis suis de medio filiorum Israhel ut sacerdotio fungantur mihi Aaron Nadab et Abi Eleazar et Ithamar

² faciesque vestem sanctam fratri tuo in gloriam et decorem

³ et loqueris cunctis sapientibus corde quos replevi spiritu prudentiae ut faciant vestes Aaron in quibus sanctificatus ministret mihi

⁴ haec autem erunt vestimenta quae facient rationale et superumerale tunicam et lineam strictam cidarim et balteum facient vestimenta sancta Aaron fratri tuo et filiis eius ut sacerdotio fungantur mihi

⁵ accipientque aurum et hyacinthum et purpuram coccumque bis tinctum et byssum

⁶ facient autem superumerale de auro et hyacintho ac purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere polymito

⁷ duas oras iunctas habebit in utroque latere summitatum ut in unum redeant

⁸ ipsaque textura et cuncta operis varietas erit ex auro et hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta

⁹ sumesque duos lapides onychinos et sculpes in eis nomina filiorum Israhel

¹⁰ sex nomina in lapide uno et sex reliqua in altero iuxta ordinem nativitatis eorum

¹¹ opere sculptoris et celatura gemmarii sculpes eos nominibus filiorum Israhel inclusos auro atque circumdatos

¹² et pones in utroque latere superumeralis memoriale filiis Israhel portabitque Aaron nomina eorum coram Domino super utrumque umerum ob recordationem

¹³ facies et uncinos ex auro

¹⁴ et duas catenulas auri purissimi sibi invicem coherentes quas inseres uncinis

¹⁵ rationale quoque iudicii facies opere polymito iuxta texturam superumeralis ex auro hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta

¹⁶ quadrangulum erit et duplex mensuram palmi habebit tam in longitudine quam in latitudine

¹⁷ ponesque in eo quattuor ordines lapidum in primo versu erit lapis sardius et topazius et zmaragdus

¹⁸ in secundo carbunculus sapphyrus et iaspis

¹⁹ in tertio ligyrius achates et amethystus

²⁰ in quarto chrysolitus onychinus et berillus inclusi auro erunt per ordines suos

²¹ habebuntque nomina filiorum Israhel duodecim nominibus celabuntur singuli lapides nominibus singulorum per duodecim tribus

²² facies in rationali catenas sibi invicem coherentes ex auro purissimo

²³ et duos anulos aureos quos pones in utraque rationalis summitate

²⁴ catenasque aureas iunges anulis qui sunt in marginibus eius

²⁵ et ipsarum catenarum extrema duobus copulabis uncinis in utroque latere superumeralis quod rationale respicit

²⁶ facies et duos anulos aureos quos pones in summitatibus rationalis et in oris quae e regione sunt superumeralis et posteriora eius aspiciunt

²⁷ nec non et alios duos anulos aureos qui ponendi sunt in utroque latere superumeralis deorsum quod respicit contra faciem iuncturae inferioris ut aptari possit cum superumerali

²⁸ et stringatur rationale anulis suis cum anulis superumeralis vitta hyacinthina ut maneat iunctura fabrefacta et a se invicem rationale et superumerale nequeant separari

²⁹ portabitque Aaron nomina filiorum Israhel in rationali iudicii super pectus suum quando ingreditur sanctuarium memoriale coram Domino in aeternum

³⁰ pones autem in rationali iudicii doctrinam et veritatem quae erunt in pectore Aaron quando ingreditur coram Domino et gestabit iudicium filiorum Israhel in pectore suo in conspectu Domini semper

³¹ facies et tunicam superumeralis totam hyacinthinam

³² in cuius medio supra erit capitium et ora per gyrum eius textilis sicut fieri solet in extremis vestium partibus ne facile rumpatur

³³ deorsum vero ad pedes eiusdem tunicae per circuitum quasi mala punica facies ex hyacintho et purpura et cocco bis tincto mixtis in medio tintinabulis

³⁴ ita ut tintinabulum sit aureum et malum rursumque tintinabulum aliud aureum et malum punicum

³⁵ et vestietur ea Aaron in officio ministerii ut audiatur sonitus quando ingreditur et egreditur sanctuarium in conspectu Domini et non moriatur

³⁶ facies et lamminam de auro purissimo in qua sculpes opere celatoris Sanctum Domino

³⁷ ligabisque eam vitta hyacinthina et erit super tiam

³⁸ inminens fronti pontificis portabitque Aaron iniquitates eorum quae obtulerint et sanctificaverint filii Israhel in cunctis muneribus et donariis suis erit autem lammina semper in fronte eius ut placatus eis sit Dominus

³⁹ stringesque tunicam bysso et tiam byssinam facies et balteum opere plumarii

⁴⁰ porro filiis Aaron tunicas lineas parabis et balteos ac tias in gloriam et decorem

⁴¹ vestiesque his omnibus Aaron fratrem tuum et filios eius cum eo et cunctorum consecrabis manus sanctificabisque illos ut sacerdotio fungantur mihi

⁴² facies et feminalia linea ut operiant carnem turpitudinis suae a renibus usque ad femina

⁴³ et utentur eis Aaron et filii eius quando ingreditur tabernaculum testimonii vel quando adpropinquat ad altare ut ministrent in sanctuario ne iniquitatis rei moriantur legitimum sempiternum erit Aaron et semini eius post eum

29 sed et hoc facies ut mihi in sacerdotio consecrentur tolle vitulum de armento et arietes duos immaculatos

² panesque azymos et crustula absque fermento quae conspersa sint oleo lagana quoque azyma oleo lita de simila triticea cuncta facies

³ et posita in canistro offeres vitulum autem et duos arietes

⁴ et Aaron ac filios eius adplicabis ad ostium tabernaculi testimonii cumque laveris patrem cum filiis aqua

⁵ indues Aaron vestimentis suis id est linea et tunica et superumerali et rationali quod constringes balteo

⁶ et pones tiam in capite eius et lamminam sanctam super tiam

⁷ et oleum unctionis fundes super caput eius atque hoc ritu consecrabitur

⁸ filios quoque illius adplicabis et indues tunicis lineis cingesque balteo

⁹ Aaron scilicet et liberos eius et inpones eis mitras eruntque sacerdotes mei in religione perpetua postquam initiaveris manus eorum

¹⁰ adplicabis et vitulum coram tabernaculo testimonii inponentque Aaron et filii eius manus super caput illius

¹¹ et mactabis eum in conspectu Domini iuxta ostium tabernaculi testimonii

¹² sumptumque de sanguine vituli pones super cornua altaris digito tuo reliquum autem sanguinem fundes iuxta basim eius

¹³ sumes et adipem totum qui operit intestina et reticulum iecoris ac duos renes et adipem qui super eos est et offeres incensum super altare

¹⁴ carnes vero vituli et corium et fimum conbures foris extra castra eo quod pro peccato sit

¹⁵ unum quoque arietem sumes super cuius caput ponent Aaron et filii eius manus

¹⁶ quem cum mactaveris tolles de sanguine eius et fundes circa altare

¹⁷ ipsum autem arietem secabis in frusta lotaque intestina eius ac pedes pones super concisas carnes et super caput illius

¹⁸ et offeres totum arietem in incensum super altare oblatio est Domini odor suavissimus victimae Dei

¹⁹ tolles quoque arietem alterum super cuius caput Aaron et filii eius ponent manus

²⁰ quem cum immolaveris sumes de sanguine ipsius et pones super extremum dextrae auriculae Aaron et filiorum eius et super pollices manus eorum et pedis dextri fundesque sanguinem super altare per circuitum

²¹ cumque tuleris de sanguine qui est super altare et de oleo unctionis asperges Aaron et vestes eius filios et vestimenta eorum consecrabisque et ipsis et vestibus

²² tolles adipem de ariete et caudam et arvinam quae operit vitalia ac reticulum iecoris et duos renes atque adipem qui super eos est armumque dextrum eo quod sit aries consecrationum
²³ tortam panis unius crustulum conspersum oleo laganum de canistro azymorum quod positum est in conspectu Domini
²⁴ ponesque omnia super manus Aaron et filiorum eius et sanctificabis eos elevans coram Domino
²⁵ suscipiesque universa de manibus eorum et incendes super altare in holocaustum odorem suavissimum in conspectu Domini quia oblatio eius est
²⁶ sumes quoque pectusculum de ariete quo initiatus est Aaron sanctificabisque illud elatum coram Domino et cedet in partem tuam
²⁷ sanctificabis et pectusculum consecratum et armum quem de ariete separasti
²⁸ quo initiatus est Aaron et filii eius cedentque in partem Aaron et filiorum eius iure perpetuo a filiis Israhel quia primitiva sunt et initia de victimis eorum pacificis quae offerunt Domino
²⁹ vestem autem sanctam qua utitur Aaron habebunt filii eius post eum ut unguantur in ea et consecrentur manus eorum
³⁰ septem diebus utetur illa qui pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis eius et qui ingredietur tabernaculum testimonii ut ministret in sanctuario
³¹ arietem autem consecrationum tolles et coques carnes eius in loco sancto
³² quibus vescetur Aaron et filii eius panes quoque qui sunt in canistro in vestibulo tabernaculi testimonii comedent
³³ ut sit placabile sacrificium et sanctificentur offerentium manus alienigena non vescetur ex eis quia sancti sunt
³⁴ quod si remanserit de carnibus consecratis sive de panibus usque mane combures reliquias igni non comedentur quia sanctificata sunt
³⁵ omnia quae praecepi tibi facies super Aaron et filiis eius septem diebus consecrabis manus eorum
³⁶ et vitulum pro peccato offeres per singulos dies ad expiandum mundabisque altare cum immolaris expiationis hostiam et ungues illud in sanctificationem
³⁷ septem diebus expiabis altare et sanctificabis et erit sanctum sanctorum omnis qui tetigerit illud sanctificabitur
³⁸ hoc est quod facies in altari agnos anniculos duos per singulos dies iugiter
³⁹ unum agnum mane et alterum vespere
⁴⁰ decimam partem similiae conspersae oleo tunso quod habeat mensuram quartam partem hin et vinum ad libandum eiusdem mensurae in agno uno

⁴¹ alterum vero agnum offeres ad vesperam iuxta ritum matutinae oblationis et iuxta ea quae diximus in odorem suavitatis
⁴² sacrificium Domino oblatione perpetua in generationes vestras ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino ubi constituam ut loquar ad te
⁴³ ibique praecipiam filiis Israhel et sanctificabitur altare in gloria mea
⁴⁴ sanctificabo et tabernaculum testimonii cum altari et Aaron cum filiis eius ut sacerdotio fungantur mihi
⁴⁵ et habitabo in medio filiorum Israhel eroque eis Deus
⁴⁶ et scient quia ego Dominus Deus eorum qui eduxi eos de terra Aegypti ut manerem inter illos ego Dominus Deus ipsorum
30 facies quoque altare in adolendum thymiama de lignis setthim
² habens cubitum longitudinis et alterum latitudinis id est quadrangulum et duos cubitos in altitudine cornua ex ipso procedent
³ vestiesque illud auro purissimo tam craticulam eius quam parietes per circuitum et cornua faciesque ei coronam aureolam per gyrum
⁴ et duos anulos aureos sub corona per singula latera ut mittantur in eos vectes et altare portetur
⁵ ipsos quoque vectes facies de lignis setthim et inaurabis
⁶ ponesque altare contra velum quod ante arcam pendet testimonii coram propitiatorio quo tegitur testimonium ubi loquar tibi
⁷ et adolebit incensum super eo Aaron suave fragrans mane quando conponet lucernas incendet illud
⁸ et quando conlocat eas ad vesperum uret thymiama sempiternum coram Domino in generationes vestras
⁹ non offeretis super eo thymiama compositionis alterius nec oblationem et victimam nec liba libabitis
¹⁰ et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annum in sanguine quod oblatum est pro peccato et placabit super eo in generationibus vestris sanctum sanctorum erit Domino
¹¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens
¹² quando tuleris summam filiorum Israhel iuxta numerum dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino et non erit plaga in eis cum fuerint recensiti
¹³ hoc autem dabit omnis qui transit ad nomen dimidium sicli iuxta mensuram templi siclus viginti obolos habet media pars sicli offeretur Domino
¹⁴ qui habetur in numero a viginti annis et supra dabit pretium
¹⁵ dives non addet ad medium sicli et pauper nihil minuet

¹⁶ susceptamque pecuniam quae conlata est a filiis Israhel trades in usus tabernaculi testimonii ut sit monumentum eorum coram Domino et propitietur animabus illorum

¹⁷ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

¹⁸ facies et labium aeneum cum basi sua ad lavandum ponesque illud inter tabernaculum testimonii et altare et missa aqua

¹⁹ lavabunt in eo Aaron et filii eius manus suas ac pedes

²⁰ quando ingressuri sunt tabernaculum testimonii et quando accessuri ad altare ut offerant in eo thymiana Domino

²¹ ne forte moriantur legitimum sempiternum erit ipsi et semini eius per successiones

²² locutusque est Dominus ad Mosen

²³ dicens sume tibi aromata prima et zmyrnae electae quingentos siclos et cinnamomi medium id est ducentos quinquaginta calami similiter ducentos quinquaginta

²⁴ cassiae autem quingentos siclos in pondere sanctuarii olei de olivetis mensuram hin

²⁵ faciesque unctionis oleum sanctum unguentum compositum opere unguentarii

²⁶ et ungues ex eo tabernaculum testimonii et arcam testamenti

²⁷ mensamque cum vasis suis candelabrum et utensilia eius altaria thymiamatis

²⁸ et holocausti et universam supellectilem quae ad cultum eorum pertinent

²⁹ sanctificabisque omnia et erunt sancta sanctorum qui tetigerit ea sanctificabitur

³⁰ Aaron et filios eius ungues sanctificabisque eos ut sacerdotio fungantur mihi

³¹ filiis quoque Israhel dices hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in generationes vestras

³² caro hominis non unguetur ex eo et iuxta compositionem eius non facietis aliud quia sanctificatum est et sanctum erit vobis

³³ homo quicumque tale composuerit et dederit ex eo alieno exterminabitur de populo suo

³⁴ dixitque Dominus ad Mosen sume tibi aromata stacten et onycha galbanen boni odoris et tus lucidissimum aequalis ponderis erunt omnia

³⁵ faciesque thymiana compositum opere unguentarii mixtum diligenter et purum et sanctificatione dignissimum

³⁶ cumque in tenuissimum pulverem universa contuderis pones ex eo coram testimonio tabernaculi in quo loco apparebo tibi sanctum sanctorum erit vobis thymiana

³⁷ talem compositionem non facietis in usus vestros quia sanctum est Domino

³⁸ homo quicumque fecerit simile ut odore illius perfruatur peribit de populis suis

31 locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² ecce vocavi ex nomine Beselehel filium Uri filii Hur de tribu Iuda

³ et implevi eum spiritu Dei sapientia intellegentia et scientia in omni opere

⁴ ad excogitandum fabre quicquid fieri potest ex auro et argento et aere

⁵ marmore et gemmis et diversitate lignorum

⁶ dedique ei socium Hooliab filium Achisamech de tribu Dan et in corde omnis eruditi posui sapientiam ut faciant cuncta quae praecepi tibi

⁷ tabernaculum foederis et arcam testimonii et propitiatorium quod super eam est et cuncta vasa tabernaculi

⁸ mensamque et vasa eius candelabrum purissimum cum vasis suis et altaria thymiamatis

⁹ et holocausti et omnia vasa eorum labium cum basi sua

¹⁰ vestes sanctas in ministerio Aaron sacerdoti et filiis eius ut fungantur officio suo in sacris

¹¹ oleum unctionis et thymiana aromatum in sanctuario omnia quae praecepi tibi facient

¹² et locutus est Dominus ad Mosen dicens

¹³ loquere filiis Israhel et dices ad eos videte ut sabbatum meum custodiatis quia signum est inter me et vos in generationibus vestris ut sciatis quia ego Dominus qui sanctifico vos

¹⁴ custodite sabbatum sanctum est enim vobis qui polluerit illud morte morietur qui fecerit in eo opus peribit anima illius de medio populi sui

¹⁵ sex diebus facietis opus in die septimo sabbatum est requies sancta Domino omnis qui fecerit opus in hac die morietur

¹⁶ custodiant filii Israhel sabbatum et celebrent illud in generationibus suis pactum est sempiternum

¹⁷ inter me et filios Israhel signumque perpetuum sex enim diebus fecit Dominus caelum et terram et in septimo ab opere cessavit

¹⁸ dedit quoque Mosei completis huiusmodi sermonibus in monte Sinai duas tabulas testimonii lapideas scriptas digito Dei

32 videns autem populus quod moram faceret descendendi de monte Moses congregatus adversus Aaron ait surge fac nobis deos qui nos praecedant Mosei enim huic viro qui nos eduxit de terra Aegypti ignoramus quid acciderit

² dixitque ad eos Aaron tollite inaures aureas de uxorum filiorumque et filiarum vestrarum auribus et adferite ad me

³ fecit populus quae iusserat deferens inaures ad Aaron

⁴ quas cum ille accepisset formavit opere fusorio et fecit ex eis vitulum conflatilem dixeruntque hii sunt dii tui Israhel qui te eduxerunt de terra Aegypti

⁵ quod cum vidisset Aaron aedificavit altare coram eo et praeconis voce clamavit dicens cras sollemnitatis Domini est

⁶ surgentesque mane obtulerunt holocausta et hostias pacificas et sedit populus comedere ac bibere et surrexerunt ludere

⁷ locutus est autem Dominus ad Moysen vade descende peccavit populus tuus quem eduxisti de terra Aegypti

⁸ recesserunt cito de via quam ostendisti eis feceruntque sibi vitulum conflatilem et adoraverunt atque immolantes ei hostias dixerunt isti sunt dii tui Israhel qui te eduxerunt de terra Aegypti

⁹ rursumque ait Dominus ad Moysen cerno quod populus iste durae cervicis sit

¹⁰ dimitte me ut irascatur furor meus contra eos et deleam eos faciamque te in gentem magnam

¹¹ Moyses autem orabat Dominum Deum suum dicens cur Domine irascitur furor tuus contra populum tuum quem eduxisti de terra Aegypti in fortitudine magna et in manu robusta

¹² ne quaeso dicant Aegyptii callide eduxit eos ut interficeret in montibus et deleat e terra quiescat ira tua et esto placabilis super nequitia populi tui

¹³ recordare Abraham Isaac et Israhel servorum tuorum quibus iurasti per te ipsum dicens multiplicabo semen vestrum sicut stellas caeli et universam terram hanc de qua locutus sum dabo semini vestro et possidebitis eam semper

¹⁴ placatusque est Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat adversus populum suum

¹⁵ et reversus est Moyses de monte portans duas tabulas testimonii manu scriptas ex utraque parte

¹⁶ et factas opere Dei scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis

¹⁷ audiens autem Iosue tumultum populi vociferantis dixit ad Moysen ululatus pugnae auditur in castris

¹⁸ qui respondit non est clamor adhortantium ad pugnam neque vociferatio compellentium ad fugam sed vocem cantantium ego audio

¹⁹ cumque adpropinquasset ad castra vidit vitulum et choros iratusque valde proiecit de manu tabulas et confregit eas ad radices montis

²⁰ arripiensque vitulum quem fecerant combusit et contrivit usque ad pulverem quem sparsit in aqua et dedit ex eo potum filiis Israhel

²¹ dixitque ad Aaron quid tibi fecit hic populus ut induceres super eum peccatum maximum

²² cui ille respondit ne indignetur dominus meus tu enim nosti populum istum quod pronus sit ad malum

²³ dixerunt mihi fac nobis deos qui praecedant nos huic enim Mosi qui nos eduxit de terra Aegypti nescimus quid acciderit

²⁴ quibus ego dixi quis vestrum habet aurum tul-
erunt et dederunt mihi et proieci illud in ignem
egressusque est hic vitulus

²⁵ videns ergo Moyses populum quod esset nudatus
spoliaverat enim eum Aaron propter ignominiam
sordis et inter hostes nudum constituerat

²⁶ et stans in porta castrorum ait si quis est Domini
iungatur mihi congregatique sunt ad eum omnes
filii Levi

²⁷ quibus ait haec dicit Dominus Deus Israhel ponat
vir gladium super femur suum ite et redite de porta
usque ad portam per medium castrorum et occidat
unusquisque fratrem et amicum et proximum suum

²⁸ fecerunt filii Levi iuxta sermonem Mosi
cecideruntque in die illo quasi tria milia hominum

²⁹ et ait Moyses consecratis manus vestras hodie
Domino unusquisque in filio et fratre suo ut detur
vobis benedictio

³⁰ facto autem die altero locutus est Moyses ad
populum peccastis peccatum maximum ascendam
ad Dominum si quo modo eum quivero deprecari
pro scelere vestro

³¹ reversusque ad Dominum ait obsecro peccavit
populus iste peccatum magnum feceruntque sibi
deos aureos aut dimitte eis hanc noxam

³² aut si non facis dele me de libro tuo quem scrip-
sisti

³³ cui respondit Dominus qui peccaverit mihi
delebo eum de libro meo

³⁴ tu autem vade et duc populum istum quo locutus
sum tibi angelus meus praecedet te ego autem in
die ultionis visitabo et hoc peccatum eorum

³⁵ percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli
quem fecit Aaron

33 locutusque est Dominus ad Moysen vade
ascende de loco isto tu et populus tuus
quem eduxisti de terra Aegypti in terram quam iur-
avi Abraham Isaac et Iacob dicens semini tuo dabo
eam

² et mittam praecursorem tui angelum ut eiciam
Chananeum et Amorreum et Hettheum et Ferezeum
et Eveum et Iebuseum

³ et intres in terram fluentem lacte et melle non
enim ascendam tecum quia populus durae cervicis
est ne forte disperdam te in via

⁴ audiens populus sermonem hunc pessimum luxit
et nullus ex more indutus est cultu suo

⁵ dixitque Dominus ad Moysen loquere filiis Israhel
populus durae cervicis es semel ascendam in medio
tui et delebo te iam nunc deponere ornatum tuum ut
sciam quid faciam tibi

⁶ deposuerunt ergo filii Israhel ornatum suum a
monte Horeb

⁷ Moyses quoque tollens tabernaculum tetendit extra
castra procul vocavitque nomen eius tabernaculum

foederis et omnis populus qui habebat aliquam quaestionem egrediebatur ad tabernaculum foederis extra castra

⁸ cumque egrederetur Moses ad tabernaculum surgebat universa plebs et stabat unusquisque in ostio papilionis sui aspiciebantque tergum Mosi donec ingrederetur tentorium

⁹ ingresso autem illo tabernaculum foederis descendebat columna nubis et stabat ad ostium loquebaturque cum Mosi

¹⁰ cernentibus universis quod columna nubis staret ad ostium tabernaculi stabantque ipsi et adorabant per fores tabernaculorum suorum

¹¹ loquebatur autem Dominus ad Mosen facie ad faciem sicut loqui solet homo ad amicum suum cumque ille reverteretur in castra minister eius Iosue filius Nun puer non recedebat de tabernaculo

¹² dixit autem Moses ad Dominum praecipis ut educam populum istum et non indicas mihi quem misurus es mecum praesertim cum dixeris novi te ex nomine et invenisti gratiam coram me

¹³ si ergo inveni gratiam in conspectu tuo ostende mihi viam tuam ut sciam te et inveniam gratiam ante oculos tuos respice populum tuum gentem hanc

¹⁴ dixitque Dominus facies mea praecedet te et requiem dabo tibi

¹⁵ et ait Moses si non tu ipse praecedes ne educas nos de loco isto

¹⁶ in quo enim scire poterimus ego et populus tuus invenisse nos gratiam in conspectu tuo nisi ambulaveris nobiscum ut glorificemur ab omnibus populis qui habitant super terram

¹⁷ dixit autem Dominus ad Mosen et verbum istud quod locutus es faciam invenisti enim gratiam coram me et te ipsum novi ex nomine

¹⁸ qui ait ostende mihi gloriam tuam

¹⁹ respondit ego ostendam omne bonum tibi et vocabo in nomine Domini coram te et miserebor cui voluero et clemens ero in quem mihi placuerit

²⁰ rursumque ait non poteris videre faciem meam non enim videbit me homo et vivet

²¹ et iterum ecce inquit est locus apud me stabis super petram

²² cumque transibit gloria mea ponam te in foramine petrae et protegam dextera mea donec transeam

²³ tollamque manum meam et videbis posteriora mea faciem autem meam videre non poteris

34 ac deinceps praecide ait tibi duas tabulas lapideas instar priorum et scribam super eas verba quae habuerunt tabulae quas fregisti

² esto paratus mane ut ascendas statim in montem Sinai stabisque mecum super verticem montis

³ nullus ascendat tecum nec videatur quispiam per totum montem boves quoque et oves non pascantur e contra

⁴ excidit ergo duas tabulas lapideas quales ante fuerant et de nocte consurgens ascendit in montem Sinai sicut ei praeceperat Dominus portans secum tabulas

⁵ cumque descendisset Dominus per nubem stetit Moses cum eo invocans nomen Domini

⁶ quo transeunte coram eo ait Dominator Domine Deus misericors et clemens patiens et multae miserationis ac verus

⁷ qui custodis misericordiam in milia qui auferunt iniquitatem et scelera atque peccata nullusque apud te per se innocens est qui reddis iniquitatem patrum in filiis ac nepotibus in tertiam et quartam progeniem

⁸ festinusque Moses curvatus est pronus in terram et adorans

⁹ ait si inveni gratiam in conspectu tuo Domine obsecro ut gradiaris nobiscum populus enim durae cervicis est et auferas iniquitates nostras atque peccata nosque possideas

¹⁰ respondit Dominus ego inibo pactum videntibus cunctis signa faciam quae numquam sunt visa super terram nec in ullis gentibus ut cernat populus in cuius es medio opus Domini terribile quod facturus sum

¹¹ observa cuncta quae hodie mando tibi ego ipse eiciam ante faciem tuam Amorreum et Chananeum et Hethaeum Ferezeum quoque et Eveum et Iebuseum

¹² cave ne umquam cum habitatoribus terrae illius iungas amicitias quae tibi sint in ruinam

¹³ sed aras eorum destrue confringe statuas lucosque succide

¹⁴ noli adorare deum alienum Dominus Zelotes nomen eius Deus est aemulator

¹⁵ ne in eas pactum cum hominibus illarum regionum ne cum fornicati fuerint cum diis suis et adoraverint simulacra eorum vocet te quispiam ut comedas de immolatis

¹⁶ nec uxorem de filiabus eorum accipies filiis tuis ne postquam ipsae fuerint fornicatae fornicari faciant et filios tuos in deos suos

¹⁷ deos conflabiles non facies tibi

¹⁸ sollemnitatem azymorum custodies septem diebus vesceris azymis sicut praecepi tibi in tempore mensis novorum mense enim verni temporis egresus es de Aegypto

¹⁹ omne quod aperit vulvam generis masculini meum erit de cunctis animantibus tam de bubus quam de ovibus meum erit

²⁰ primogenitum asini redimes ove sin autem nec pretium pro eo dederis occidetur primogenitum

filiorum tuorum redimes nec apparebis in conspectu meo vacuus

²¹ sex diebus operaberis die septimo cessabis arare et metere

²² sollemnitatem ebdomadaram facies tibi in primitiis frugum messis tuae triticeae et sollemnitatem quando redeunte anni tempore cuncta conduntur

²³ tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu omnipotentis Domini Dei Israhel

²⁴ cum enim tulero gentes a facie tua et dilatavero terminos tuos nullus insidiabitur terrae tuae ascendente te et apparente in conspectu Domini Dei tui ter in anno

²⁵ non immolabis super fermento sanguinem hostiae meae neque residebit mane de victima sollemnitatis phase

²⁶ primitias frugum terrae tuae offeres in domum Domini Dei tui non coques hedum in lacte matris suae

²⁷ dixitque Dominus ad Moysen scribe tibi verba haec quibus et tecum et cum Israhel pepigi foedus

²⁸ fecit ergo ibi cum Domino quadraginta dies et quadraginta noctes panem non comedit et aquam non bibit et scripsit in tabulis verba foederis decem

²⁹ cumque descenderet Moyses de monte Sinai tenebat duas tabulas testimonii et ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Dei

³⁰ videntes autem Aaron et filii Israhel cornutam Mosi faciem timuerunt prope accedere

³¹ vocatique ab eo reversi sunt tam Aaron quam principes synagogae et postquam locutus est

³² venerunt ad eum etiam omnes filii Israhel quibus praecepit cuncta quae audierat a Domino in monte Sinai

³³ impletisque sermonibus posuit velamen super faciem suam

³⁴ quod ingressus ad Dominum et loquens cum eo auferebat donec exiret et tunc loquebatur ad filios Israhel omnia quae sibi fuerant imperata

³⁵ qui videbant faciem egredientis Mosi esse cornutam sed operiebat rursus ille faciem suam si quando loquebatur ad eos

35 igitur congregata omni turba filiorum Israhel dixit ad eos haec sunt quae iussit Dominus fieri

² sex diebus facietis opus septimus dies erit vobis sanctus sabbatum et requies Domini qui fecerit opus in eo occidetur

³ non succenditis ignem in omnibus habitaculis vestris per diem sabbati

⁴ et ait Moyses ad omnem catervam filiorum Israhel iste est sermo quem praecepit Dominus dicens

⁵ separate apud vos primitias Domino omnis voluntarius et proni animi offerat eas Domino aurum et argentum et aes

⁶ hyacinthum purpuram coccumque bis tinctum et byssum pilos caprarum

⁷ et pelles arietum rubricatas et ianthinas

⁸ ligna setthim

⁹ et oleum ad luminaria concinnanda et ut conficiatur unguentum et thymiama suavissimum

¹⁰ lapides onychinos et gemmas ad ornatum superumeralis et rationalis

¹¹ quisquis vestrum est sapiens veniat et faciat quod Dominus imperavit

¹² tabernaculum scilicet et tectum eius atque operimentum anulos et tabulata cum vectibus paxillos et bases

¹³ arcam et vectes propitiatorium et velum quod ante illud oppanditur

¹⁴ mensam cum vectibus et vasis et propositionis panibus

¹⁵ candelabrum ad luminaria sustentanda vasa illius et lucernas et oleum ad nutrimenta ignium

¹⁶ altare thymiamatis et vectes oleum unctionis et thymiama ex aromatibus tentorium ad ostium tabernaculi

¹⁷ altare holocausti et craticulam eius aeneam cum vectibus et vasis suis labrum et basim eius

¹⁸ cortinas atrii cum columnis et basibus tentorium in foribus vestibuli

¹⁹ paxillos tabernaculi et atrii cum funiculis suis

²⁰ vestimenta quorum usus est in ministerio sanctuarii vestes Aaron pontificis ac filiorum eius ut sacerdotio fungantur mihi

²¹ egressaque omnis multitudo filiorum Israhel de conspectu Mosi

²² obtulit mente promptissima atque devota primitias Domino ad faciendum opus tabernaculi testimonii quicquid in cultum et ad vestes sanctas necessarium erat

²³ viri cum mulieribus praebuerunt armillas et in aures anulos et dextralia omne vas aureum in donaria Domini separatim est

²⁴ si quis habuit hyacinthum purpuram coccumque bis tinctum byssum et pilos caprarum pelles arietum rubricatas et ianthinas

²⁵ argenti et aeris metalla obtulerunt Domino lignaque setthim in varios usus

²⁶ sed et mulieres doctae dederunt quae neverant hyacinthum purpuram et vermiculum ac byssum

²⁷ et pilos caprarum sponte propria cuncta tribuentes

²⁸ principes vero obtulerunt lapides onychinos et gemmas ad superumerale et rationale

²⁹ aromataque et oleum ad luminaria concinnanda et ad praeparandum unguentum ac thymiana odoris suavissimi componendum

³⁰ omnes viri et mulieres mente devota obtulerunt donaria ut fierent opera quae iusserat Dominus per manum Mosi cuncti filii Israhel voluntaria Domino dedicaverunt

³¹ dixitque Moses ad filios Israhel ecce vocavit Dominus ex nomine Beselehel filium Uri filii Hur de tribu Iuda

³² implevitque eum spiritu Dei sapientiae et intellegentiae et scientiae omni doctrina

³³ ad excogitandum et faciendum opus in auro et argento et aere sculpendisque lapidibus et opere carpentario quicquid fabre adinveniri potest

³⁴ dedit in corde eius Hooliab quoque filium Achisamech de tribu Dan

³⁵ ambos eruditur sapientia ut faciant opera abietarii polymitarii ac plumarii de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso et texant omnia ac nova quaeque repperiant

36 fecit ergo Beselehel et Hooliab et omnis vir sapiens quibus dedit Dominus sapientiam et intellectum ut scirent fabre operari quae in usus sanctuarii necessaria sunt et quae praecepit Dominus

² cumque vocasset eos Moses et omnem eruditum virum cui dederat Deus sapientiam et qui sponte sua obtulerant se ad faciendum opus

³ tradidit eis universa donaria filiorum Israhel qui cum instarent operi cotidie mane vota populus offerebat

⁴ unde artifices venire compulsi

⁵ dixerunt Mosi plus offert populus quam necessarium est

⁶ iussit ergo Moses praeconis voce cantari nec vir nec mulier quicquam ultra offerat in opere sanctuarii sicque cessatum est a muneribus offerendis

⁷ eo quod oblata sufficerent et superabundarent

⁸ feceruntque omnes corde sapientes ad explendum opus tabernaculi cortinas decem de bysso retorta et hyacintho et purpura coccoque bis tincto opere vario et arte polymita

⁹ quarum una habebat in longitudine viginti octo cubitos et in latitudine quattuor una mensura erat omnium cortinarum

¹⁰ coniunxitque cortinas quinque alteram alteri et alias quinque sibi invicem copulavit

¹¹ fecit et ansas hyacinthinis in ora cortinae unius ex utroque latere et in ora cortinae alterius similiter

¹² ut contra se invicem venirent ansae et mutuo iungerentur

¹³ unde et quinquaginta fudit circulos aureos qui morderent cortinarum ansas et fieret unum tabernaculum

¹⁴ fecit et saga undecim de pilis caprarum ad operiendum tectum tabernaculi

¹⁵ unum sagum habebat in longitudine cubitos triginta et in latitudine cubitos quattuor unius mensurae erant omnia saga

¹⁶ quorum quinque iunxit seorsum et sex alia separatim

¹⁷ fecitque ansas quinquaginta in ora sagi unius et quinquaginta in ora sagi alterius ut sibi invicem iungerentur

¹⁸ et fibulas aeneas quinquaginta quibus neceretur tectum et unum pallium ex omnibus sagis fieret

¹⁹ fecit et opertorium tabernaculi de pellibus arietum rubricatis aliudque desuper velamentum de pellibus ianthinis

²⁰ fecit et tabulas tabernaculi de lignis sethim stantes

²¹ decem cubitorum erat longitudo tabulae unius et unum ac semis cubitum latitudo retinebat

²² binae incastraturae erant per singulas tabulas ut altera alteri iungeretur sic fecit in omnibus tabulis tabernaculi

²³ e quibus viginti ad plagam meridianam erant contra austrum

²⁴ cum quadraginta basibus argenteis duae bases sub una tabula ponebantur ex utraque angulorum parte ubi incastraturae laterum in angulis terminantur

²⁵ ad plagam quoque tabernaculi quae respicit ad aquilonem fecit viginti tabulas

²⁶ cum quadraginta argenteis basibus duas bases per singulas tabulas

²⁷ contra occidentem vero id est ad eam partem tabernaculi quae mare respicit fecit sex tabulas

²⁸ et duas alias per singulos angulos tabernaculi retro

²⁹ quae iunctae erant deorsum usque sursum et in unam conpagem pariter ferebantur ita fecit ex utraque parte per angulos

³⁰ ut octo essent simul tabulae et haberent bases argenteas sedecim binas scilicet bases sub singulis tabulis

³¹ fecit et vectes de lignis sethim quinque ad continendas tabulas unius lateris tabernaculi

³² et quinque alios ad alterius lateris tabulas coaptandas et extra hos quinque alios vectes ad occidentalem plagam tabernaculi contra mare

³³ fecit quoque vectem alium qui per medias tabulas ab angulo usque ad angulum perveniret

³⁴ ipsa autem tabulata deauravit et circulos eorum fecit aureos per quos vectes induci possint quos et ipsos aureis lamminis operuit

³⁵ fecit et velum de hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta opere polymitario varium atque distinctum

³⁶ et quattuor columnas de lignis setthim quas cum capitibus deauravit fuis basibus earum argenteis
³⁷ fecit et tentorium in introitu tabernaculi ex hyacintho purpura vermiculo byssoque retorta opere plumarii
³⁸ et columnas quinque cum capitibus suis quas operuit auro basesque earum fudit aeneas
37 fecit autem Beselehel et arcam de lignis setthim habentem duos semis cubitos in longitudinem et cubitum ac semissem in latitudinem altitudo quoque uno cubito fuit et dimidio vestivitque eam auro purissimo intus ac foris
² et fecit illi coronam auream per gyrum
³ conflans quattuor anulos aureos per quattuor anulos eius duos anulos in latere uno et duos in altero
⁴ vectes quoque fecit de lignis setthim quos vestivit auro
⁵ et quos misit in anulos qui erant in lateribus arcae ad portandum eam
⁶ fecit et propitiatorium id est oraculum de auro mundissimo duorum cubitorum et dimidio in longitudine et cubito ac semisse in latitudine
⁷ duos etiam cherubin ex auro ductili quos posuit ex utraque parte propitiatorii
⁸ cherub unum in summitate huius partis et cherub alterum in summitate partis alterius duos cherubin in singulis summitatibus propitiatorii
⁹ extendentes alas et tegentes propitiatorium seque mutuo et illud respectantes
¹⁰ fecit et mensam de lignis setthim in longitudine duorum cubitorum et in latitudine unius cubiti quae habebat in altitudine cubitum ac semissem
¹¹ circumdeditque eam auro mundissimo et fecit illi labium aureum per gyrum
¹² ipsique labio coronam interrasilem quattuor digitorum et super eandem alteram coronam auream
¹³ fudit et quattuor circulos aureos quos posuit in quattuor angulis per singulos pedes mensae
¹⁴ contra coronam misitque in eos vectes ut possit mensa portari
¹⁵ ipsos quoque vectes fecit de lignis setthim et circumdedit eos auro
¹⁶ et vasa ad diversos usus mensae acetabula fialas cyatos et turibula ex auro puro in quibus offerenda sunt liba
¹⁷ fecit et candelabrum ductile de auro mundissimo de cuius vecte calami scyphi spherulae ac lilia procedebant
¹⁸ sex in utroque latere tres calami ex parte una et tres ex altera
¹⁹ tres scyphi in nucis modum per calamos singulos spherulaeque simul et lilia et tres scyphi instar nucis in calamo altero spherulaeque simul et lilia

aequum erat opus sex calamorum qui procedebant de stipite candelabri
²⁰ in ipso autem vecte erant quattuor scyphi in nucis modum spherulaeque per singulos et lilia
²¹ et sphaerae sub duobus calamis per loca tria qui simul sex fiunt calami procedentes de vecte uno
²² et sphaerae igitur et calami ex ipso erant universa ductilia de auro purissimo
²³ fecit et lucernas septem cum emunctoriis suis et vasa ubi quae emuncta sunt extinguuntur de auro mundissimo
²⁴ talentum auri adpendebat candelabrum cum omnibus vasis suis
²⁵ fecit et altare thymiamatis de lignis setthim habens per quadrum singulos cubitos et in altitudine duos e cuius angulis procedebant cornua
²⁶ vestivitque illud auro purissimo cum craticula ac parietibus et cornibus
²⁷ fecitque ei coronam aureolam per gyrum et duos anulos aureos sub corona per singula latera ut mittantur in eos vectes et possit altare portari
²⁸ ipsos autem vectes fecit de lignis setthim et operuit lamminis aureis
²⁹ composuit et oleum ad sanctificationis unguentum et thymiamata de aromatibus mundissimis opere pigmentarii
38 fecit et altare holocausti de lignis setthim quinque cubitorum per quadrum et trium in altitudine
² cuius cornua de angulis procedebant operuitque illud aeneis lamminis
³ et in usus eius paravit ex aere vasa diversa lebetes forcipes fuscinulas uncinos et ignium receptacula
⁴ craticulamque eius in modum retis fecit aeneam et subter eam in altaris medio arulam
⁵ fuis quattuor anulis per totidem retiaculi summitates ad inmittendos vectes ad portandum
⁶ quos et ipsos fecit de lignis setthim et operuit lamminis aeneis
⁷ induxitque in circulos qui in altaris lateribus eminebant ipsum autem altare non erat solidum sed cavum ex tabulis et intus vacuum
⁸ fecit et labrum aeneum cum base sua de speculis mulierum quae excubabant in ostio tabernaculi
⁹ et atrium in cuius australi plaga erant tentoria de bysso retorta cubitorum centum
¹⁰ columnae aeneae viginti cum basibus suis capita columnarum et tota operis celatura argentea
¹¹ aequae ad septentrionalis plagam tentoria columnae basesque et capita columnarum eiusdem et mensurae et operis ac metalli erant
¹² in ea vero plaga quae occidentem respicit fuere tentoria cubitorum quinquaginta columnae decem cum basibus suis aeneae et capita columnarum celata argentea

¹³ porro contra orientem quinquaginta cubitorum paravit tentoria
¹⁴ e quibus quindecim cubitos columnarum trium cum basibus suis unum tenebat latus
¹⁵ et in parte altera quia utraque introitum tabernaculi facit quindecim aequae cubitorum erant tentoria columnae tres et bases totidem
¹⁶ cuncta atrii tentoria byssus torta texuerat
¹⁷ bases columnarum fuere aeneae capita autem earum cum celaturis suis argentea sed et ipsas columnas atrii vestivit argento
¹⁸ et in introitu eius opere plumario fecit tentorium ex hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta quod habebat viginti cubitos in longitudine altitudo vero quinque cubitorum erat iuxta mensuram quam cuncta atrii habebant tentoria
¹⁹ columnae autem ingressus fuere quattuor cum basibus aeneis capitaque earum et celaturae argenteae
²⁰ paxillos quoque tabernaculi et atrii per gyrum fecit aeneos
²¹ haec sunt instrumenta tabernaculi testimonii quae numerata sunt iuxta praeceptum Mosi in caerimoniis Levitarum per manum Ithamar filii Aaron sacerdotis
²² quas Beselehel filius Uri filii Hur de tribu Iuda Domino per Mosen iubente compleverat
²³ iuncto sibi socio Hooliab filio Achisamech de tribu Dan qui et ipse artifex lignorum egregius fuit et polymitarius atque plumarius ex hyacintho purpura vermiculo et bysso
²⁴ omne aurum quod expensum est in opere sanctuarii et quod oblatum in donariis viginti novem talentorum fuit et septingentorum triginta siclorum ad mensuram sanctuarii
²⁵ oblatum est autem ab his qui transierant ad numerum a viginti annis et supra de sescentis tribus milibus et quingentis quinquaginta armatorum
²⁶ fuerunt praeterea centum talenta argenti e quibus conflatae sunt bases sanctuarii et introitus ubi velum pendet
²⁷ centum bases factae sunt de talentis centum singulis talentis per bases singulas supputatis
²⁸ de mille autem septingentis et septuaginta quinque fecit capita columnarum quas et ipsas vestivit argento
²⁹ aeris quoque oblata sunt talenta septuaginta duo milia et quadringenti supra sicli
³⁰ ex quibus fusae sunt bases in introitu tabernaculi testimonii et altare aeneum cum craticula sua omniaque vasa quae ad usum eius pertinent
³¹ et bases atrii tam in circuitu quam in ingressu eius et paxilli tabernaculi atque atrii per gyrum
39 de hyacintho vero et purpura vermiculo ac bysso fecit vestes quibus indueretur Aaron

quando ministrabat in sanctis sicut praecepit Dominus Mosi
² fecit igitur superumerale de auro hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta
³ opere polymitario inciditque bratteas aureas et extenuavit in fila ut possint torqueri cum priorum colorum subtemine
⁴ duasque oras sibi invicem copulatas in utroque latere summitatum
⁵ et balteum ex hisdem coloribus sicut praeceperat Dominus Mosi
⁶ paravit et duos lapides onychinos adstrictos et inclusos auro et sculptos arte gemmaria nominibus filiorum Israhel
⁷ posuitque eos in lateribus superumeralis in monumentum filiorum Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi
⁸ fecit et rationale opere polymito iuxta opus superumeralis ex auro hyacintho purpura coccoque bis tincto et bysso retorta
⁹ quadrangulum duplex mensurae palmi
¹⁰ et posuit in eo gemmarum ordines quattuor in primo versu erat sardius topazius zmaragdus
¹¹ in secundo carbunculus sapphyrus iaspis
¹² in tertio ligyrius achates amethystus
¹³ in quarto chrysolitus onychinus berillus circumdati et inclusi auro per ordines suos
¹⁴ ipsique lapides duodecim sculpti erant nominibus duodecim tribuum Israhel singuli per nomina singularum
¹⁵ fecerunt in rationali et catenulas sibi invicem coherentes de auro purissimo
¹⁶ et duos uncinos totidemque anulos aureos porro anulos posuerunt in utroque latere rationalis
¹⁷ e quibus penderent duae catenae aureae quas inseruerunt uncinis qui in superumeralis angulis eminebant
¹⁸ haec et ante et retro ita conveniebant sibi ut superumerale et rationale mutuo necterentur
¹⁹ stricta ad balteum et anulis fortius copulata quos iungebat vitta hyacinthina ne laxae fluerent et a se invicem moverentur sicut praecepit Dominus Mosi
²⁰ fecerunt quoque tunicam superumeralis totam hyacinthinam
²¹ et capitium in superiori parte contra medium oramque per gyrum capitii textilem
²² deorsum autem ad pedes mala punica ex hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta
²³ et tintinabula de auro mundissimo quae posuerunt inter mala granata in extrema parte tunicae per gyrum
²⁴ tintinabulum aureum et malum punicum quibus ornatus incedebat pontifex quando ministerio fungebatur sicut praecepit Dominus Mosi

²⁵ fecerunt et tunicas byssinas opere textili Aaron et filiis eius
²⁶ et mitras cum coronulis suis ex bysso
²⁷ feminalia quoque linea byssina
²⁸ cingulum vero de bysso retorta hyacintho purpura ac vermiculo distinctum arte plumaria sicut praecepit Dominus Mosi
²⁹ fecerunt et lamminam sacrae venerationis de auro purissimo scripseruntque in ea opere gemmario Sanctum Domini
³⁰ et strinxerunt eam cum mitra vitta hyacinthina sicut praecepit Dominus Mosi
³¹ perfectum est igitur omne opus tabernaculi et tecti testimonii feceruntque filii Israhel cuncta quae praeceperat Dominus Mosi
³² et obtulerunt tabernaculum et tectum et universam supellectilem anulos tabulas vectes columnas ac bases
³³ opertorium de pellibus arietum rubricatis et aliud operimentum de ianthinis pellibus
³⁴ velum arcam vectes propitiatorium
³⁵ mensam cum vasis et propositionis panibus
³⁶ candelabrum lucernas et utensilia eorum cum oleo
³⁷ altare aureum et unguentum thymiama ex aromatibus
³⁸ et tentorium in introitu tabernaculi
³⁹ altare aeneum retiaculum vectes et vasa eius omnia labrum cum basi sua tentoria atrii et columnas cum basibus suis
⁴⁰ tentorium in introitu atrii funiculosque illius et paxillos nihil ex vasis defuit quae in ministerium tabernaculi et in tectum foederis iussa sunt fieri
⁴¹ vestes quoque quibus sacerdotes utuntur in sanctuario Aaron scilicet et filii eius
⁴² obtulerunt filii Israhel sicut praeceperat Dominus
⁴³ quae postquam Moses cuncta vidit expleta benedixit eis
40 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
² mense primo die prima mensis eriges tabernaculum testimonii
³ et pones in eo arcam dimittesque ante illam velum
⁴ et inlata mensa pones super eam quae rite praecepta sunt candelabrum stabit cum lucernis suis
⁵ et altare aureum in quo adoletur incensum coram arca testimonii tentorium in introitu tabernaculi pones
⁶ et ante illud altare holocausti
⁷ labrum inter altare et tabernaculum quod implebis aqua
⁸ circumdabisque atrium tentorii et ingressum eius
⁹ et adsumpto unctionis oleo ungues tabernaculum cum vasis suis ut sanctificentur
¹⁰ altare holocausti et omnia vasa eius

¹¹ labrum cum basi sua omnia unctionis oleo consecrabis ut sint sancta sanctorum
¹² applicabisque Aaron et filios eius ad fores tabernaculi testimonii et lotos aqua
¹³ indues sanctis vestibus ut ministrent mihi et unctio eorum in sacerdotium proficiat sempiternum
¹⁴ fecitque Moses omnia quae praeceperat Dominus
¹⁵ igitur mense primo anni secundi in prima die mensis conlocatum est tabernaculum
¹⁶ erexitque illud Moses et posuit tabulas ac bases et vectes statuitque columnas
¹⁷ et expandit tectum super tabernaculum inposito desuper operimento sicut Dominus imperarat
¹⁸ posuit et testimonium in arca subditis infra vectibus et oraculum desuper
¹⁹ cumque intulisset arcam in tabernaculum adpendit ante eam velum ut expleret Domini iussionem
²⁰ posuit et mensam in tabernaculo testimonii ad plagam septentrionalem extra velum
²¹ ordinatis coram propositionis panibus sicut praeceperat Dominus Mosi
²² posuit et candelabrum in tabernaculo testimonii e regione mensae in parte australi
²³ locatis per ordinem lucernis iuxta praeceptum Domini
²⁴ posuit et altare aureum sub tecto testimonii contra velum
²⁵ et adolevit super eo incensum aromatum sicut iusserat Dominus
²⁶ posuit et tentorium in introitu tabernaculi
²⁷ et altare holocausti in vestibulo testimonii offerens in eo holocaustum et sacrificia ut Dominus imperarat
²⁸ labrum quoque statuit inter tabernaculum testimonii et altare implens illud aqua
²⁹ laveruntque Moses et Aaron ac filii eius manus suas et pedes
³⁰ cum ingrederentur tectum foederis et accederent ad altare sicut praeceperat Dominus
³¹ erexit et atrium per gyrum tabernaculi et altaris ducto in introitu eius tentorio postquam cuncta perfecta sunt
³² operuit nubes tabernaculum testimonii et gloria Domini implevit illud
³³ nec poterat Moses ingredi tectum foederis nube operiente omnia et maiestate Domini coruscante quia cuncta nubes operuerat
³⁴ si quando nubes tabernaculum deserebat proficebantur filii Israhel per turmas suas
³⁵ si pendebat desuper manebant in eodem loco
³⁶ nubes quippe Domini incubabat per diem tabernaculo et ignis in nocte videntibus populis Israhel per cunctas mansiones suas

Liber Leviticus

1 vocavit autem Mosen et locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonii dicens

² loquere filiis Israhel et dices ad eos homo qui obtulerit ex vobis hostiam Domino de pecoribus id est de bubus et ovibus offerens victimas

³ si holocaustum fuerit eius oblatio ac de armento masculum immaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonii ad placandum sibi Dominum

⁴ ponetque manus super caput hostiae et acceptabilis erit atque in expiationem eius proficiens

⁵ immolabitque vitulum coram Domino et offerent filii Aaron sacerdotes sanguinem eius fundentes super altaris circuitum quod est ante ostium tabernaculi

⁶ detractaque pelle hostiae artus in frusta concident

⁷ et subicient in altari ignem strue lignorum ante composita

⁸ et membra quae caesa sunt desuper ordinantes caput videlicet et cuncta quae adherent iecori

⁹ intestinis et pedibus lotis aqua adolebitque ea sacerdos super altare in holocaustum et suavem odorem Domino

¹⁰ quod si de pecoribus oblatio est de ovibus sive de capris holocaustum anniculum et absque macula offeret

¹¹ immolabitque ad latus altaris quod respicit ad aquilonem coram Domino sanguinem vero illius fundent super altare filii Aaron per circuitum

¹² dividentque membra caput et omnia quae adherent iecori et inponent super ligna quibus subiciendus est ignis

¹³ intestina vero et pedes lavabunt aqua et oblata omnia adolebit sacerdos super altare in holocaustum et odorem suavissimum Domino

¹⁴ sin autem de avibus holocausti oblatio fuerit Domino de turturibus et pullis columbae

¹⁵ offeret eam sacerdos ad altare et retorto ad collum capite ac rupto vulneris loco decurrere faciet sanguinem super crepidinem altaris

¹⁶ vesiculam vero gutturis et plumas proiciet propter altare ad orientalem plagam in loco in quo cineres effundi solent

¹⁷ confringetque ascillas eius et non secabit nec ferro dividet eam et adolebit super altare lignis igne subposito holocaustum est et oblatio suavissimi odoris Domino

2 anima cum obtulerit oblationem sacrificii Domino simila erit eius oblatio fundetque super eam oleum et ponet tus

² ac deferet ad filios Aaron sacerdotes quorum unus tollet pugillum plenum similiae et olei ac totum tus et ponet memoriale super altare in odorem suavisimum Domino

³ quod autem reliquum fuerit de sacrificio erit Aaron et filiorum eius sanctum sanctorum de oblationibus Domini

⁴ cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano de simila panes scilicet absque fermento conspersos oleo et lagana azyma oleo lita

⁵ si oblatio tua fuerit de sartagine similiae conspersae oleo et absque fermento

⁶ divides eam minutatim et fundes supra oleum

⁷ sin autem de craticula sacrificium aequae similiae oleo conspergetur

⁸ quam offeres Domino tradens manibus sacerdotis

⁹ qui cum obtulerit eam tollet memoriale de sacrificio et adolebit super altare in odorem suavitatis Domino

¹⁰ quicquid autem reliquum est erit Aaron et filiorum eius sanctum sanctorum de oblationibus Domini

¹¹ omnis oblatio quae offertur Domino absque fermento fiet nec quicquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domini

¹² primitias tantum eorum offeretis et munera super altare vero non ponentur in odorem suavitatis

¹³ quicquid obtuleris sacrificii sale condies nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo in omni oblatione offeres sal

¹⁴ sin autem obtuleris munus primarum frugum tularum Domino de spicis adhuc virentibus torres eas igni et confringes in morem farris et sic offeres primitias tuas Domino

¹⁵ fundens supra oleum et tus inponens quia oblatio Domini est

¹⁶ de qua adolebit sacerdos in memoriam muneris partem farris fracti et olei ac totum tus

3 quod si hostia pacificorum fuerit eius oblatio et de bubus voluerit offerre marem sive feminam immaculata offeret coram Domino

² ponetque manum super caput victimae suae quae immolabitur in introitu tabernaculi fundentque filii Aaron sacerdotes sanguinem per circuitum altaris

³ et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domini adipem qui operit vitalia et quicquid pinguedinis intrinsecus est

⁴ duos renes cum adipe quo teguntur ilia et reticulum iecoris cum renunculis

LEVITICI 3:5

⁵ adolebuntque ea super altare in holocaustum lignis igne subposito in oblationem suavissimi odoris Domino

⁶ si vero de ovibus fuerit eius oblatio et pacificorum hostia sive masculum sive feminam obtulerit immaculata erunt

⁷ si agnum obtulerit coram Domino

⁸ ponet manum super caput victimae suae quae immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonii fundentque filii Aaron sanguinem eius per altaris circuitum

⁹ et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino adipem et caudam totam

¹⁰ cum renibus et pinguedinem quae operit ventrem atque universa vitalia et utrumque renunculum cum adipe qui est iuxta ilia reticulumque iecoris cum renunculis

¹¹ et adolebit ea sacerdos super altare in pabulum ignis et oblationis Domini

¹² si capra fuerit eius oblatio et obtulerit eam Domino

¹³ ponet manum suam super caput eius immolabitque eam in introitu tabernaculi testimonii et fundent filii Aaron sanguinem eius per altaris circuitum

¹⁴ tollentque ex ea in pastum ignis dominici adipem qui operit ventrem et qui tegit universa vitalia

¹⁵ duos renunculos cum reticulo qui est super eos iuxta ilia et arvinam iecoris cum renunculis

¹⁶ adolebitque ea sacerdos super altare in alimoniam ignis et suavissimi odoris omnis adeps Domini erit

¹⁷ iure perpetuo in generationibus et cunctis habitaculis vestris nec adipem nec sanguinem omnino comedetis

4 locutusque est Dominus ad Moysen dicens
² loquere filiis Israel anima cum peccaverit per ignorantiam et de universis mandatis Domini quae praecepit ut non fierent quippiam fecerit
³ si sacerdos qui est unctus peccaverit delinquere faciens populum offeret pro peccato suo vitulum immaculatum Domino

⁴ et adducet illum ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino ponetque manum super caput eius et immolabit eum Domino

⁵ hauriet quoque de sanguine vituli inferens illud in tabernaculum testimonii

⁶ cumque intinxerit digitum in sanguinem asperget eo septies coram Domino contra velum sanctuarii

⁷ ponetque de eodem sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi Domino quod est in tabernaculo testimonii omnem autem reliquum sanguinem fundet in basim altaris holocausti in introitu tabernaculi

⁸ et adipem vituli auferet pro peccato tam eum qui operit vitalia quam omnia quae intrinsecus sunt

⁹ duos renunculos et reticulum quod est super eos iuxta ilia et adipem iecoris cum renunculis

¹⁰ sicut aufertur de vitulo hostiae pacificorum et adolebit ea super altare holocausti

¹¹ pellem vero et omnes carnes cum capite et pedibus et intestinis et fimo

¹² et reliquo corpore efferet extra castra in locum mundum ubi cineres effundi solent incendetque ea super lignorum struem quae in loco effusorum cinerum cremabuntur

¹³ quod si omnis turba Israel ignoraverit et per inperitiam fecerit quod contra mandatum Domini est

¹⁴ et postea intellexerit peccatum suum offeret vitulum pro peccato adducetque eum ad ostium tabernaculi

¹⁵ et ponent seniores populi manus super caput eius coram Domino immolatoque vitulo in conspectu Domini

¹⁶ inferet sacerdos qui unctus est de sanguine eius in tabernaculum testimonii

¹⁷ tincto digito aspergens septies contra velum

¹⁸ ponetque de eodem sanguine in cornibus altaris quod est coram Domino in tabernaculo testimonii reliquum autem sanguinem fundet iuxta basim altaris holocaustorum quod est in ostio tabernaculi testimonii

¹⁹ omnemque eius adipem tollet et adolebit super altare

²⁰ sic faciens et de hoc vitulo quomodo fecit et prius et rogante pro eis sacerdote propitius erit Dominus

²¹ ipsum autem vitulum efferet extra castra atque comburet sicut et priorem vitulum quia pro peccato est multitudinis

²² si peccaverit princeps et fecerit unum e pluribus per ignorantiam quod Domini lege prohibetur

²³ et postea intellexerit peccatum suum offeret hostiam Domino hircum de capris immaculatum

²⁴ ponetque manum suam super caput eius cumque immolaverit eum in loco ubi solet mactari holocaustum coram Domino quia pro peccato est

²⁵ tinguet sacerdos digitum in sanguine hostiae pro peccato tangens cornua altaris holocausti et reliquum fundens ad basim eius

²⁶ adipem vero adolebit supra sicut in victimis pacificorum fieri solet rogabitque pro eo et pro peccato eius ac dimittetur ei

²⁷ quod si peccaverit anima per ignorantiam de populo terrae ut faciat quicquam ex his quae Domini lege prohibentur atque delinquat

²⁸ et cognoverit peccatum suum offeret capram immaculatam

²⁹ ponetque manum super caput hostiae quae pro peccato est et immolabit eam in loco holocausti

³⁰ tolletque sacerdos de sanguine in digito suo et tangens cornua altaris holocausti reliquum fundet ad basim eius

³¹ omnem autem auferens adipem sicut auferri solet de victimis pacificorum adolebit super altare in odorem suavitatis Domino rogabitque pro eo et dimittetur ei

³² sin autem de pecoribus obtulerit victimam pro peccato ovem scilicet immaculatam

³³ ponet manum super caput eius et immolabit eam in loco ubi solent holocaustorum caedi hostiae

³⁴ sumetque sacerdos de sanguine eius digito suo et tangens cornua altaris holocausti reliquum fundet ad basim eius

³⁵ omnem quoque auferens adipem sicut auferri solet adeps arietis qui immolatur pro pacificis et cremabit super altare in incensum Domini rogabitque pro eo et pro peccato eius et dimittetur illi

5 si peccaverit anima et audierit vocem iurantis testisque fuerit quod aut ipse vidit aut conscius est nisi indicaverit portabit iniquitatem suam

² anima quae tetigerit aliquid inmundum sive quod occisum a bestia est aut per se mortuum vel quodlibet aliud reptile et oblita fuerit inmunditiae suae rea est et deliquit

³ et si tetigerit quicquam de inmunditia hominis iuxta omnem impuritatem qua pollui solet oblitaque cognoverit postea subiacebit delicto

⁴ anima quae iuraverit et protulerit labiis suis ut vel male quid faceret vel bene et id ipsum iuramento et sermone firmaverit oblitaque postea intellexerit delictum suum

⁵ agat paenitentiam pro peccato

⁶ et offerat agnam de gregibus sive capram orabitque pro eo sacerdos et pro peccato eius

⁷ sin autem non potuerit offerre pecus offerat duos turtures vel duos pullos columbarum Domino unum pro peccato et alterum in holocaustum

⁸ dabitque eos sacerdoti qui primum offerens pro peccato retorquet caput eius ad pinnulas ita ut collo hereat et non penitus abrumpatur

⁹ et asperget de sanguine eius parietem altaris quicquid autem reliquum fuerit faciet destillare ad fundamentum eius quia pro peccato est

¹⁰ alterum vero adolebit holocaustum ut fieri solet rogabitque pro eo sacerdos et pro peccato eius et dimittetur ei

¹¹ quod si non quiverit manus eius offerre duos turtures vel duos pullos columbae offeret pro peccato similam partem oephi decimam non mittet in eam oleum nec turis aliquid inponet quia pro peccato est

¹² tradetque eam sacerdoti qui plenum ex toto pugillum hauriens cremabit super altare in monumentum eius qui obtulit

¹³ rogans pro illo et expians reliquam vero partem ipse habebit in munere

¹⁴ locutus est Dominus ad Mosen dicens

¹⁵ anima si praevaricans caerimonias per errorem in his quae Domino sunt sanctificata peccaverit offeret pro delicto suo arietem immaculatum de gregibus qui emi potest duobus siclis iuxta pondus sanctuarii

¹⁶ ipsumque quod intulit damni restituet et quintam partem ponet supra tradens sacerdoti qui rogabit pro eo offerens arietem et dimittetur ei

¹⁷ anima si peccaverit per ignorantiam feceritque unum ex his quae Domini lege prohibentur et peccati rea intellexerit iniquitatem suam

¹⁸ offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti iuxta mensuram aestimationemque peccati qui orabit pro eo quod nesciens fecerit et dimittetur ei

¹⁹ quia per errorem deliquit in Dominum

6 locutus est Dominus ad Mosen dicens

² anima quae peccaverit et contempto Domino negaverit depositum proximo suo quod fidei eius creditum fuerat vel vi aliquid extorsit aut calumniam fecerit

³ sive rem perditam invenerit et infitians insuper peierarit et quodlibet aliud ex pluribus fecerit in quibus peccare solent homines

⁴ convicta delicti reddet

⁵ omnia quae per fraudem voluit obtinere integra et quintam insuper partem domino cui damnum intulerat

⁶ pro peccato autem suo offeret arietem immaculatum de grege et dabit eum sacerdoti iuxta aestimationem mensuramque delicti

⁷ qui rogabit pro eo coram Domino et dimittetur illi pro singulis quae faciendo peccaverit

⁸ locutus est Dominus ad Mosen dicens

⁹ praecipe Aaron et filiis eius haec est lex holocausti cremabitur in altari tota nocte usque mane ignis ex eodem altari erit

¹⁰ vestietur sacerdos tunica et feminalibus lineis tolletque cineres quos vorans ignis exusit et ponens iuxta altare

¹¹ spoliabitur prioribus vestimentis indutusque aliis efferet eos extra castra et in loco mundissimo usque ad favillam consumi faciet

¹² ignis autem in altari semper ardebit quem nutrit sacerdos subiciens ligna mane per singulos dies et inposito holocausto desuper adolebit adipem pacificorum

¹³ ignis est iste perpetuus qui numquam deficiet in altari

¹⁴ haec est lex sacrificii et libamentorum quae offerent filii Aaron coram Domino et coram altari

¹⁵ tollet sacerdos pugillum similiae quae conspersa est oleo et totum tus quod super similiae positum

LEVITICI 6:15

est adolebitque illud in altari in monumentum odoris suavissimi Domino

¹⁶ reliquam autem partem similae comedet Aaron cum filiis suis absque fermento et comedet in loco sancto atrii tabernaculi

¹⁷ ideo autem non fermentabitur quia pars eius in Domini offertur incensum sanctum sanctorum erit sicut pro peccato atque delicto

¹⁸ mares tantum stirpis Aaron comedent illud legitimum ac sempiternum est in generationibus vestris de sacrificiis Domini omnis qui tetigerit illa sanctificabitur

¹⁹ et locutus est Dominus ad Mosen dicens

²⁰ haec est oblatio Aaron et filiorum eius quam offerre debent Domino in die unctionis suae decimam partem oephi offerent similae in sacrificio sempiterno medium eius mane et medium vespere

²¹ quae in sartagine oleo conspersa frigetur offeret autem eam calidam in odorem suavissimum Domino

²² sacerdos qui patri iure successerit et tota cremabitur in altari

²³ omne enim sacrificium sacerdotum igne consumetur nec quisquam comedet ex eo

²⁴ locutus est Dominus ad Mosen dicens

²⁵ loquere Aaron et filiis eius ista est lex hostiae pro peccato in loco ubi offertur holocaustum immolabitur coram Domino sanctum sanctorum est

²⁶ sacerdos qui offert comedet eam in loco sancto in atrio tabernaculi

²⁷ quicquid tetigerit carnes eius sanctificabitur si de sanguine illius vestis fuerit aspersa lavabitur in loco sancto

²⁸ vas autem fictile in quo cocta est confringetur quod si vas aeneum fuerit defricabitur et lavabitur aqua

²⁹ omnis masculus de genere sacerdotali vescetur carnibus eius quia sanctum sanctorum est

³⁰ hostia enim quae caeditur pro peccato cuius sanguis infertur in tabernaculum testimonii ad expiandum in sanctuario non comedetur sed conburetur igni

7 haec quoque est lex hostiae pro delicto sancta sanctorum est

² idcirco ubi immolatur holocaustum mactabitur et victima pro delicto sanguis eius per gyrum fundetur altaris

³ offerent ex ea caudam et adipem qui operit vitalia

⁴ duos renunculos et pinguedinem quae iuxta ilia est reticulumque iecoris cum renunculis

⁵ et adolebit ea sacerdos super altare incensum est Domini pro delicto

⁶ omnis masculus de sacerdotali genere in loco sancto vescetur his carnibus quia sanctum sanctorum est

⁷ sicut pro peccato offertur hostia ita et pro delicto utriusque hostiae lex una erit ad sacerdotem qui eam obtulerit pertinebit

⁸ sacerdos qui offert holocausti victimam habebit pellem eius

⁹ et omne sacrificium similae quod coquitur in clibano et quicquid in craticula vel in sartagine preparatur eius erit sacerdotis a quo offertur

¹⁰ sive oleo conspersa sive arida fuerit cunctis filiis Aaron aequa mensura per singulos dividetur

¹¹ haec est lex hostiae pacificorum quae offertur Domino

¹² si pro gratiarum actione fuerit oblatio offerent panes absque fermento conspersos oleo et lagana azyma uncta oleo coctamque similam et collyridas olei admixtione conspersas

¹³ panes quoque fermentatos cum hostia gratiarum quae immolatur pro pacificis

¹⁴ ex quibus unus pro primitiis offeretur Domino et erit sacerdotis qui fundet hostiae sanguinem

¹⁵ cuius carnes eadem comedentur die nec remanebit ex eis quicquam usque mane

¹⁶ si voto vel sponte quisquam obtulerit hostiam eadem similiter edetur die sed et si quid in crastinum remanserit vesci licitum est

¹⁷ quicquid autem tertius invenerit dies ignis absumet

¹⁸ si quis de carnibus victimae pacificorum die tertio comederit irrita fiet oblatio nec proderit offerenti quin potius quaecumque anima tali se edulio contaminarit praevaricationis rea erit

¹⁹ caro quae aliquid tetigerit immundum non comedetur sed conburetur igni qui fuerit mundus vescetur ea

²⁰ anima polluta quae ederit de carnibus hostiae pacificorum quae oblata est Domino peribit de populis suis

²¹ et quae tetigerit immunditiam hominis vel iumenti sive omnis rei quae polluere potest et comederit de huiusmodi carnibus interibit de populis suis

²² locutusque est Dominus ad Mosen dicens

²³ loquere filiis Israhel adipem bovis et ovis et caprae non comedetis

²⁴ adipem cadaveris morticini et eius animalis quod a bestia captum est habebitis in usus varios

²⁵ si quis adipem qui offerri debet in incensum Domini comederit peribit de populo suo

²⁶ sanguinem quoque omnis animalis non sumetis in cibo tam de avibus quam de pecoribus

²⁷ omnis anima quae ederit sanguinem peribit de populis suis

²⁸ locutus est Dominus ad Mosen dicens

²⁹ loquere filiis Israhel qui offert victimam pacificorum Domino offerat simul et sacrificium id est libamenta eius

³⁰ tenebit manibus adipem hostiae et pectusculum cumque ambo oblata Domino consecrarit tradet sacerdoti

³¹ qui adolebit adipem super altare pectusculum autem erit Aaron et filiorum eius

³² armus quoque dexter de pacificorum hostiis cedet in primitias sacerdotis

³³ qui obtulerit sanguinem et adipem filiorum Aaron ipse habebit et armum dextrum in portione sua

³⁴ pectusculum enim elationis et armum separationis tuli a filiis Israhel de hostiis eorum pacificis et dedi Aaron sacerdoti ac filiis eius lege perpetua ab omni populo Israhel

³⁵ haec est unctio Aaron et filiorum eius in caerimoniis Domini die qua obtulit eos Moses ut sacerdotio fungerentur

³⁶ et quae praecepit dari eis Dominus a filiis Israhel religione perpetua in generationibus suis

³⁷ ista est lex holocausti et sacrificii pro peccato atque delicto et pro consecratione et pacificorum victimis

³⁸ quas constituit Dominus Mosi in monte Sinai quando mandavit filiis Israhel ut offerrent oblationes suas Domino in deserto Sinai

8 locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² tolle Aaron cum filiis suis vestes eorum et unctionis oleum vitulum pro peccato duos arietes canistrum cum azymis

³ et congregabis omnem coetum ad ostium tabernaculi

⁴ fecit Moses ut Dominus imperarat congregataque omni turba ante fores

⁵ ait iste est sermo quem iussit Dominus fieri

⁶ statimque obtulit Aaron et filios eius cumque lavisset eos

⁷ vestivit pontificem subucula linea accingens eum balteo et induens tunica hyacinthina et desuper umerale inposuit

⁸ quod adstringens cingulo aptavit rationali in quo erat doctrina et veritas

⁹ cidarim quoque textit caput et super eam contra frontem posuit lamminam auream consecratam in sanctificationem sicut praeceperat ei Dominus

¹⁰ tulit et unctionis oleum quo levit tabernaculum cum omni supellectili sua

¹¹ cumque sanctificans aspersisset altare septem vicibus unxit illud et omnia vasa eius labrumque cum basi sua sanctificavit oleo

¹² quod fundens super caput Aaron unxit eum et consecravit

¹³ filios quoque eius oblatos vestivit tunicis lineis et cinxit balteo inposuitque mitras ut iusserat Dominus

¹⁴ obtulit et vitulum pro peccato cumque super caput eius posuissent Aaron et filii eius manus suas

¹⁵ immolavit eum hauriens sanguinem et tincto digito tetigit cornua altaris per gyrum quo expiato et sanctificato fudit reliquum sanguinem ad fundamenta eius

¹⁶ adipem autem qui erat super vitalia et reticulum iecoris duosque renunculos cum arvinulis suis adolevit super altare

¹⁷ vitulum cum pelle carnibus et fimo cremans extra castra sicut praeceperat Dominus

¹⁸ obtulit et arietem in holocaustum super cuius caput cum inposuissent Aaron et filii eius manus suas

¹⁹ immolavit eum et fudit sanguinem eius per altaris circuitum

²⁰ ipsumque arietem in frustra concidens caput eius et artus et adipem adolevit igni

²¹ lotis prius intestinis et pedibus totumque simul arietem incendit super altare eo quod esset holocaustum suavissimi odoris Domino sicut praeceperat ei

²² obtulit et arietem secundum in consecrationem sacerdotum posueruntque super caput illius Aaron et filii eius manus suas

²³ quem cum immolasset Moses sumens de sanguine tetigit extremum auriculae dextrae Aaron et pollicem manus eius dextrae similiter et pedis

²⁴ obtulit et filios Aaron cumque de sanguine arietis immolati tetigisset extremum auriculae singulorum dextrae et pollices manus ac pedis dextri reliquum fudit super altare per circuitum

²⁵ adipem vero et caudam omnemque pinguedinem quae operit intestina reticulumque iecoris et duos renes cum adipibus suis et armo dextro separavit

²⁶ tollens autem de canistro azymorum quod erat coram Domino panem absque fermento et collyridam conspersam oleo laganumque posuit super adipem et armum dextrum

²⁷ tradens simul omnia Aaron et filiis eius qui postquam levaverunt ea coram Domino

²⁸ rursum suscepta de manibus eorum adolevit super altare holocausti eo quod consecrationis esset oblatio in odorem suavitatis sacrificii Domini

²⁹ tulit et pectusculum elevans illud coram Domino de ariete consecrationis in partem suam sicut praeceperat ei Dominus

³⁰ adsumensque unguentum et sanguinem qui erat in altari aspersit super Aaron et vestimenta eius et super filios illius ac vestes eorum

³¹ cumque sanctificasset eos in vestitu suo praecepit eis dicens coquite carnes ante fores tabernaculi et ibi comedite eas panes quoque consecrationis edite qui positi sunt in canistro sicut praecepit mihi dicens Aaron et filii eius comedent eos

³² quicquid autem reliquum fuerit de carne et panibus ignis absumet

³³ de ostio quoque tabernaculi non exhibitis septem diebus usque ad diem quo complebitur tempus consecrationis vestrae septem enim diebus finitur consecratio

³⁴ sicut et inpraesentiarum factum est ut ritus sacrificii compleretur

³⁵ die ac nocte manebitis in tabernaculo observantes custodias Domini ne moriamini sic enim mihi praeceptum est

³⁶ feceruntque Aaron et filii eius cuncta quae locutus est Dominus per manum Mosi

9 factum autem octavo die vocavit Moses Aaron et filios eius ac maiores natu Israhel dixitque ad Aaron

² tolle de armento vitulum pro peccato et arietem in holocaustum utrumque immaculatos et offer illos coram Domino

³ et ad filios Israhel loqueris tollite hircum pro peccato et vitulum atque agnum anniculos et sine macula in holocaustum

⁴ bovem et arietem pro pacificis et immolate eos coram Domino in sacrificio singulorum similam oleo conspersam offerentes hodie enim Dominus apparebit vobis

⁵ tulerunt ergo cuncta quae iusserat Moses ad ostium tabernaculi ubi cum omnis staret multitudo

⁶ ait Moses iste est sermo quem praecepit Dominus facite et apparebit vobis gloria eius

⁷ dixit et ad Aaron accede ad altare et immola pro peccato tuo offer holocaustum et deprecare pro te et pro populo cumque mactaveris hostiam populi ora pro eo sicut praecepit Dominus

⁸ statimque Aaron accedens ad altare immolavit vitulum pro peccato suo

⁹ cuius sanguinem obtulerunt ei filii sui in quo tinguens digitum tetigit cornua altaris et fudit residuum ad basim eius

¹⁰ adipemque et renunculos ac reticulum iecoris quae sunt pro peccato adolevit super altare sicut praeceperat Dominus Mosi

¹¹ carnes vero et pellem eius extra castra combusit igni

¹² immolavit et holocausti victimam obtuleruntque ei filii sui sanguinem eius quem fudit per altaris circuitum

¹³ ipsam etiam hostiam in frusta concisam cum capite et membris singulis obtulerunt quae omnia super altare cremavit igni

¹⁴ lotis prius aqua intestinis et pedibus

¹⁵ et pro peccato populi offerens mactavit hircum expiatoque altari

¹⁶ fecit holocaustum

¹⁷ addens in sacrificio libamenta quae pariter offeruntur et adolens ea super altare absque caerimoniis holocausti matutini

¹⁸ immolavit et bovem atque arietem hostias pacificas populi obtuleruntque ei filii sui sanguinem quem fudit super altare in circuitu

¹⁹ adipem autem bovis et caudam arietis renunculosque cum adipibus suis et reticulum iecoris

²⁰ posuerunt super pectora cumque cremati essent adipem in altari

²¹ pectora eorum et armos dextros separavit Aaron elevans coram Domino sicut praeceperat Moses

²² et tendens manum contra populum benedixit eis sicque completis hostiis pro peccato et holocaustis et pacificis descendit

²³ ingressi autem Moses et Aaron tabernaculum testimonii et deinceps egressi benedixerunt populo apparuitque gloria Domini omni multitudini

²⁴ et ecce egressus ignis a Domino devoravit holocaustum et adipem qui erant super altare quod cum vidissent turbae laudaverunt Dominum ruentes in facies suas

10 arreptisque Nadab et Abiu filii Aaron turibulis posuerunt ignem et incensum desuper offerentes coram Domino ignem alienum quod eis praeceptum non erat

² egressusque ignis a Domino devoravit eos et mortui sunt coram Domino

³ dixitque Moses ad Aaron hoc est quod locutus est Dominus sanctificabor in his qui adpropinquant mihi et in conspectu omnis populi glorificabor quod audiens tacuit Aaron

⁴ vocatis autem Moses Misahel et Elsaphan filios Ozihel patrum Aaron ait ad eos ite et colligite fratres vestros de conspectu sanctuarii et asportate extra castra

⁵ confestimque pergentes tulerunt eos sicut iacebant vestitos lineis tunicis et eiecerunt foras ut sibi fuerat imperatum

⁶ locutus est Moses ad Aaron et ad Eleazar atque Ithamar filios eius capita vestra nolite nudare et vestimenta nolite scindere ne forte moriamini et super omnem coetum oriatur indignatio fratres vestri et omnis domus Israhel plangent incendium quod Dominus suscitavit

⁷ vos autem non egredimini fores tabernaculi alioquin peribitis oleum quippe sanctae unctionis est super vos qui fecerunt omnia iuxta praeceptum Mosi

⁸ dixit quoque Dominus ad Aaron

⁹ vinum et omne quod inebriare potest non bibetis tu et filii tui quando intratis tabernaculum testimonii ne moriamini quia praeceptum est sempiternum in generationes vestras

¹⁰ et ut habeatis scientiam discernendi inter sanctum et profanum inter pollutum et mundum

¹¹ doceatisque filios Israhel omnia legitima mea quae locutus est Dominus ad eos per manum Mosi

¹² locutusque est Moses ad Aaron et ad Eleazar atque Ithamar filios eius qui residui erant tollite sacrificium quod remansit de oblatione Domini et comedite illud absque fermento iuxta altare quia sanctum sanctorum est

¹³ comedetis autem in loco sancto quod datum est tibi et filiis tuis de oblationibus Domini sicut praeceptum est mihi

¹⁴ pectusculum quoque quod oblatum est et armum qui separatus est edetis in loco mundissimo tu et filii tui ac filiae tuae tecum tibi enim ac liberis tuis reposita sunt de hostiis salutaribus filiorum Israhel ¹⁵ eo quod armum et pectus et adipis qui cremantur in altari elevaverint coram Domino et pertineant ad te et ad filios tuos lege perpetua sicut praecepit Dominus

¹⁶ inter haec hircum qui oblatum fuerat pro peccato cum quaereret Moses exustum repperit iratusque contra Eleazar et Ithamar filios Aaron qui remanserant ait

¹⁷ cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto quae sancta sanctorum est et data vobis ut portetis iniquitatem multitudinis et rogetis pro ea in conspectu Domini

¹⁸ praesertim cum de sanguine illius non sit inlatum intra sancta et comedere eam debueritis in sanctuario sicut praeceptum est mihi

¹⁹ respondit Aaron oblata est hodie victima pro peccato et holocaustum coram Domino mihi autem accidit quod vides quomodo potui comedere eam aut placere Domino in caerimoniis mente lugubri ²⁰ quod cum audisset Moses recepit satisfactionem

11 locutus est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

² dicite filiis Israhel haec sunt animalia quae comedere debetis de cunctis animantibus terrae

³ omne quod habet divisam unguam et ruminat in pecoribus comedetis

⁴ quicquid autem ruminat quidem et habet unguam sed non dividit eam sicut camelus et cetera non comedetis illud et inter immunda reputabitur

⁵ chyrogyllius qui ruminat unguamque non dividit immundus est

⁶ lepus quoque nam et ipse ruminat sed unguam non dividit

⁷ et sus qui cum unguam dividat non ruminat

⁸ horum carnibus non vescemini nec cadavera contingetis quia immunda sunt vobis

⁹ haec sunt quae gignuntur in aquis et vesci licitum est omne quod habet pinnulas et squamas tam in mari quam in fluminibus et stagnis comedetis

¹⁰ quicquid autem pinnulas et squamas non habet eorum quae in aquis moventur et vivunt abominabile vobis

¹¹ et execrandum erit carnes eorum non comedetis et morticina vitabitur

¹² cuncta quae non habent pinnulas et squamas in aquis polluta erunt

¹³ haec sunt quae de avibus comedere non debetis et vitanda sunt vobis aquilam et grypem et alietum

¹⁴ milvum ac vulturem iuxta genus suum

¹⁵ et omne corvini generis in similitudinem suam

¹⁶ strutionem et noctuam et larum et accipitrem iuxta genus suum

¹⁷ bubonem et mergulum et ibin

¹⁸ cycnum et onocrotalum et porphirionem

¹⁹ erodionem et charadriionem iuxta genus suum opupam quoque et vespertilionem

²⁰ omne de volucris quod graditur super quattuor pedes abominabile erit vobis

²¹ quicquid autem ambulat quidem super quattuor pedes sed habet longiora retro crura per quae salit super terram

²² comedere debetis ut est brucus in genere suo et attacus atque ophiomachus ac lucusta singula iuxta genus suum

²³ quicquid autem ex volucris quattuor tantum habet pedes execrabile erit vobis

²⁴ et quicumque morticina eorum tetigerit polluetur et erit immundus usque ad vesperum

²⁵ et si necesse fuerit ut portet quippiam horum mortuum lavabit vestimenta sua et immundus erit usque ad solis occasum

²⁶ omne animal quod habet quidem unguam sed non dividit eam nec ruminat immundum erit et quicquid tetigerit illud contaminabitur

²⁷ quod ambulat super manus ex cunctis animantibus quae incedunt quadrupedia immundum erit qui tetigerit morticina eorum polluetur usque ad vesperum

²⁸ et qui portaverit huiusmodi cadavera lavabit vestimenta sua et immundus erit usque ad vesperum quia omnia haec immunda sunt vobis

²⁹ hoc quoque inter polluta reputabitur de his quae moventur in terra mustela et mus et corcodillus singula iuxta genus suum

³⁰ migale et cameleon et stelio ac lacerta et talpa

³¹ omnia haec immunda sunt qui tetigerit morticina eorum immundus erit usque ad vesperum

³² et super quod ceciderit quicquam de morticinis eorum polluetur tam vas ligneum et vestimentum quam pelles et cilicia et in quocumque fit opus tingentur aqua et polluta erunt usque ad vesperum et sic postea mundabuntur

³³ vas autem fictile in quo horum quicquam intro ceciderit polluetur et idcirco frangendum est

³⁴ omnis cibus quem comeditis si fusa fuerit super eum aqua immundus erit et omne liquens quod bibitur de universo vase immundum erit

³⁵ et quicquid de morticinis istiusmodi ceciderit super illud inmundum erit sive clibani sive cytopodes destruentur et inmundi erunt

³⁶ fontes vero et cisternae et omnis aquarum congregatio munda erit qui morticinum eorum tetigerit polluetur

³⁷ si ceciderint super sementem non polluent eam

³⁸ sin autem quispiam aqua sementem perfuderit et postea morticinis tacta fuerit ilico polluetur

³⁹ si mortuum fuerit animal quod licet vobis comedere qui cadaver eius tetigerit inmundus erit usque ad vesperum

⁴⁰ et qui comederit ex eo quippiam sive portaverit lavabit vestimenta sua et inmundus erit usque ad vesperum

⁴¹ omne quod reptat super terram abominabile erit nec adsumetur in cibum

⁴² quicquid super pectus quadrupes graditur et multos habet pedes sive per humum trahitur non comedetis quia abominabile est

⁴³ nolite contaminare animas vestras nec tangatis quicquam eorum ne inmundi sitis

⁴⁴ ego enim sum Dominus Deus vester sancti estote quoniam et ego sanctus sum ne polluatis animas vestras in omni reptili quod movetur super terram

⁴⁵ ego sum Dominus qui eduxi vos de terra Aegypti ut essem vobis in Deum sancti eritis quia et ego sanctus sum

⁴⁶ ista est lex animantium et volucrum et omnis animae viventis quae movetur in aqua et reptat in terra

⁴⁷ ut differentias noveritis mundi et inmundi et sciatis quid comedere et quid respuere debeatis

12 locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere filiis Israel et dices ad eos mulier si suscepto semine pepererit masculum inmundum erit septem diebus iuxta dies separationis menstruae

³ et die octavo circumcidetur infantulus

⁴ ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis suae omne sanctum non tanget nec ingredietur sanctuarium donec impleantur dies purificationis eius

⁵ sin autem feminam pepererit inmundum erit duabus ebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui et sexaginta ac sex diebus manebit in sanguine purificationis suae

⁶ cumque expleti fuerint dies purificationis eius pro filio sive pro filia deferet agnum anniculum in holocaustum et pullum columbae sive turturem pro peccato ad ostium tabernaculi testimonii et tradet sacerdoti

⁷ qui offeret illa coram Domino et rogabit pro ea et sic mundabitur a profluvio sanguinis sui ista est lex parientis masculum ac feminam

⁸ quod si non invenerit manus eius nec potuerit offerre agnum sumet duos turtures vel duos pullos columbae unum in holocaustum et alterum pro peccato orabitque pro ea sacerdos et sic mundabitur

13 locutus est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

² homo in cuius carne et cute ortus fuerit diversus color sive pustula aut quasi lucens quippiam id est plaga leprae adducetur ad Aaron sacerdotem vel ad unum quemlibet filiorum eius

³ qui cum viderit lepram in cute et pilos in album mutatos colorem ipsamque speciem leprae humiliorem cute et carne reliqua plaga leprae est et ad arbitrium eius separabitur

⁴ sin autem lucens candor fuerit in cute nec humilior carne reliqua et pili coloris pristini recludet eum sacerdos septem diebus

⁵ et considerabit die septimo et siquidem lepra ultra non creverit nec transierit in cute priores terminos rursum includet eum septem diebus aliis

⁶ et die septimo contemplabitur si obscurior fuerit lepra et non creverit in cute mundabit eum quia scabies est lavabitque homo vestimenta sua et mundus erit

⁷ quod si postquam a sacerdote visus est et redditus munditiae iterum lepra creverit adducetur ad eum

⁸ et inmunditiae condemnabitur

⁹ plaga leprae si fuerit in homine adducetur ad sacerdotem

¹⁰ et videbit eum cumque color albus in cute fuerit et capillorum mutarit aspectum ipsa quoque caro viva apparuerit

¹¹ lepra vetustissima iudicabitur atque inolita cuti contaminabit itaque eum sacerdos et non recludet quia perspicue inmunditia est

¹² sin autem effluerit discurrens lepra in cute et operuerit omnem carnem a capite usque ad pedes quicquid sub aspectu oculorum cadit

¹³ considerabit eum sacerdos et teneri lepra mundissima iudicabit eo quod omnis in candorem versa sit et idcirco homo mundus erit

¹⁴ quando vero caro vivens in eo apparuerit

¹⁵ tunc sacerdotis iudicio polluetur et inter inmundos reputabitur caro enim viva si lepra aspergatur inmundum est

¹⁶ quod si rursum versa fuerit in alborem et totum hominem operuerit

¹⁷ considerabit eum sacerdos et mundum esse discernet

¹⁸ caro et cutis in qua ulcus natum est et sanatum

¹⁹ et in loco ulceris cicatrix apparuerit alba sive subrufa adducetur homo ad sacerdotem

²⁰ qui cum viderit locum leprae humiliorem carne reliqua et pilos versos in candorem contaminabit eum plaga enim leprae orta est in ulcere

²¹ quod si pilus coloris est pristini et cicatrix subobscura et vicina carne non est humilior recludet eum septem diebus
²² et siquidem creverit adiudicabit eum leprae
²³ sin autem steterit in loco suo ulceris est cicatrix et homo mundus erit
²⁴ caro et cutis quam ignis exuserit et sanata albam sive rufam habuerit cicatricem
²⁵ considerabit eam sacerdos et ecce versa est in alborem et locus eius reliqua cute humilior contaminabit eum quia plaga leprae in cicatrice orta est
²⁶ quod si pilorum color non fuerit inmutatus nec humilior plaga carne reliqua et ipsa leprae species fuerit subobscura recludet eum septem diebus
²⁷ et die septimo contemplantur si creverit in cute lepra contaminabit eum
²⁸ sin autem in loco suo candor steterit non satis clarus plaga combustionis est et idcirco mundabitur quia cicatrix est combusturae
²⁹ vir sive mulier in cuius capite vel barba germinavit lepra videbit eos sacerdos
³⁰ et siquidem humilior fuerit locus carne reliqua et capillus flavus solitoque subtilior contaminabit eos quia lepra capitis ac barbae est
³¹ sin autem viderit et locum maculae aequalem vicinae carni et capillum nigrum recludet eos septem diebus
³² et die septimo intuebitur si non creverit macula et capillus sui coloris est et locus plagae carni reliquae aequalis
³³ radetur homo absque loco maculae et includetur septem diebus aliis
³⁴ si die septimo visa fuerit stesisse plaga in loco suo nec humilior carne reliqua mundabit eum lotisque vestibus mundus erit
³⁵ sin autem post emundationem rursus creverit macula in cute
³⁶ non quaeret amplius utrum capillus in flavum colorem sit commutatus quia aperte immundus est
³⁷ porro si steterit macula et capilli nigri fuerint noverit hominem esse sanatum et confidenter eum pronuntiet mundum
³⁸ vir et mulier in cuius cute candor apparuerit
³⁹ intuebitur eos sacerdos si deprehenderit subobscurum alborem lucere in cute sciat non esse lepram sed maculam coloris candidi et hominem mundum
⁴⁰ vir de cuius capite capilli fluunt calvus ac mundus est
⁴¹ et si a fronte ceciderint pili recalvaster et mundus est
⁴² sin autem in calvitio sive in recalvatione albus vel rufus color fuerit exortus
⁴³ et hoc sacerdos viderit condemnabit eum haut dubiae leprae quae orta est in calvitio

⁴⁴ quicumque ergo maculatus fuerit lepra et separatus ad arbitrium sacerdotis
⁴⁵ habebit vestimenta dissuta caput nudum os veste contactum contaminatum ac sordidum se clamabit
⁴⁶ omni tempore quo leprosus est et immundus solus habitabit extra castra
⁴⁷ vestis lanea sive linea quae lepram habuerit
⁴⁸ in stamine atque subtemine aut certe pellis vel quicquid ex pelle confectum est
⁴⁹ si alba aut rufa macula fuerit infecta lepra reputabitur ostendeturque sacerdoti
⁵⁰ qui consideratam recludet septem diebus
⁵¹ et die septimo rursus aspiciens si crevisse deprehenderit lepra perseverans est pollutum iudicabit vestimentum et omne in quo fuerit inventa
⁵² et idcirco conburetur flammis
⁵³ quod si eam viderit non crevisse
⁵⁴ praecipiet et lavabunt id in quo lepra est recludetque illud septem diebus aliis
⁵⁵ et cum viderit faciem quidem pristinam non reversam nec tamen crevisse lepram immundum iudicabit et igne conburet eo quod infusa sit in superficie vestimenti vel per totum lepra
⁵⁶ sin autem obscurior fuerit locus leprae postquam vestis est lota abrumpet eum et a solido dividet
⁵⁷ quod si ultra apparuerit in his locis quae prius immaculata erant lepra volatilis et vaga debet igne conburi
⁵⁸ si cessaverit lavabit ea quae pura sunt secundo et munda erunt
⁵⁹ ista est lex leprae vestimenti lanei et linei staminis atque subteminis omnisque supellectilis pelliciae quomodo mundari debeat vel contaminari
14 ² locutusque est Dominus ad Mosen dicens hic est ritus leprosi quando mundandus est adducetur ad sacerdotem
³ qui egressus e castris cum invenerit lepram esse mundatam
⁴ praecipiet ei qui purificatur ut offerat pro se duos passeris vivos quos vesci licitum est et lignum cedrinum vermiculumque et hysopum
⁵ et unum e passeribus immolari iubebit in vase fictili super aquas viventes
⁶ alium autem vivum cum ligno cedrino et cocco et hysopo tinguet in sanguine passeris immolati
⁷ quo asperget illum qui mundandus est septies ut iure purgetur et dimittet passerem vivum ut in agrum avolet
⁸ cumque laverit homo vestimenta sua radet omnes pilos corporis et lavabitur aqua purificatusque ingrediatur castra ita dumtaxat ut maneat extra tabernaculum suum septem diebus
⁹ et die septimo radat capillos capitis barbamque et supercilia ac totius corporis pilos et lotis rursum vestibus et corpore

LEVITICI 14:10

¹⁰ die octavo adsumet duos agnos immaculatos et ovem anniculam absque macula et tres decimas similiae in sacrificium quae conspersa sit oleo et seorsum olei sextarium

¹¹ cumque sacerdos purificans hominem statuerit eum et haec omnia coram Domino in ostio tabernaculi testimonii

¹² tollet agnum et offeret eum pro delicto oleique sextarium et oblati ante Dominum omnibus

¹³ immolabit agnum ubi immolari solet hostia pro peccato et holocaustum id est in loco sancto sicut enim pro peccato ita et pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia sancta sanctorum est

¹⁴ adsumensque sacerdos de sanguine hostiae quae immolata est pro delicto ponet super extremum auriculae dextrae eius qui mundatur et super pollices manus dextrae et pedis

¹⁵ et de olei sextario mittet in manum suam sinistram

¹⁶ tinguetque digitum dextrum in eo et asperget septies contra Dominum

¹⁷ quod autem reliquum est olei in leva manu fundet super extremum auriculae dextrae eius qui mundatur et super pollices manus ac pedis dextri et super sanguinem qui fusus est pro delicto

¹⁸ et super caput eius

¹⁹ rogabitque pro eo coram Domino et faciet sacrificium pro peccato tunc immolabit holocaustum

²⁰ et ponet illud in altari cum libamentis suis et homo rite mundabitur

²¹ quod si pauper est et non potest manus eius invenire quae dicta sunt adsumet agnum pro delicto ad oblationem ut roget pro eo sacerdos decimamque partem similiae conspersae oleo in sacrificium et olei sextarium

²² duosque turtures sive duos pullos columbae quorum sit unus pro peccato et alter in holocaustum

²³ offeretque ea die octavo purificationis suae sacerdoti ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino

²⁴ qui suscipiens agnum pro delicto et sextarium olei levabit simul

²⁵ immolatoque agno de sanguine eius ponet super extremum auriculae dextrae illius qui mundatur et super pollices manus eius ac pedis dextri

²⁶ olei vero partem mittet in manum suam sinistram

²⁷ in quo tinguens digitum dextrae manus asperget septies contra Dominum

²⁸ tangetque extremum dextrae auriculae illius qui mundatur et pollices manus ac pedis dextri in loco sanguinis qui effusus est pro delicto

²⁹ reliquam autem partem olei quae est in sinistra manu mittet super caput purificati ut placet pro eo Dominum

³⁰ et turturem sive pullum columbae offeret

³¹ unum pro delicto et alterum in holocaustum cum libamentis suis

³² hoc est sacrificium leprosi qui habere non potest omnia in emundationem sui

³³ locutus est Dominus ad Moysen et Aaron dicens

³⁴ cum ingressi fueritis terram Chanaan quam ego dabo vobis in possessionem si fuerit plaga leprae in aedibus

³⁵ ibit cuius est domus nuntians sacerdoti et dicet quasi plaga leprae videtur mihi esse in domo mea

³⁶ at ille praecipiet ut efferant universa de domo priusquam ingrediatur eam et videat utrum lepra sit ne immunda fiant omnia quae in domo sunt intrabitque postea ut consideret domus lepram

³⁷ et cum viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore sive rubore deformes et humiliores superficie reliqua

³⁸ egredietur ostium domus et statim claudet eam septem diebus

³⁹ reversusque die septimo considerabit eam si invenerit crevisse lepram

⁴⁰ iubebit erui lapides in quibus lepra est et proici eos extra civitatem in loco immundo

⁴¹ domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitum et spargi pulverem rasurae extra urbem in loco immundo

⁴² lapidesque alios reponi pro his qui ablati fuerint et luto alio liniri domum

⁴³ sin autem postquam eruti sunt lapides et pulvis elatus et alia terra lita

⁴⁴ ingressus sacerdos viderit reversam lepram et parietes aspersione maculis lepra est perseverans et immunda domus

⁴⁵ quam statim destruent et lapides eius ac ligna atque universum pulverem proicient extra oppidum in loco immundo

⁴⁶ qui intraverit domum quando clausa est immundus erit usque ad vesperum

⁴⁷ et qui dormierit in ea et comederit quippiam lavabit vestimenta sua

⁴⁸ quod si introiens sacerdos viderit lepram non crevisse in domo postquam denuo lita est purificabit eam reddita sanitate

⁴⁹ et in purificationem eius sumet duos passeris lignumque cedrinum et vermiculum atque hysopum

⁵⁰ et immolato uno passere in vase fictili super aquas vivas

⁵¹ tollet lignum cedrinum et hysopum et coccum et passerem vivum et intinguet omnia in sanguine passeris immolati atque in aquis viventibus et asperget domum septies

⁵² purificabitque eam tam in sanguine passeris quam in aquis viventibus et in passere vivo lignoque cedrino et hysopo atque vermiculo

⁵³ cumque dimiserit passerem avolare in agrum libere orabit pro domo et iure mundabitur
⁵⁴ ista est lex omnis leprae et percussurae
⁵⁵ leprae vestium et domorum
⁵⁶ cicatricis et erumpentium papularum lucentis maculae et in varias species coloribus inmutatis
⁵⁷ ut possit sciri quo tempore mundum quid vel inmundum sit

15 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens
² loquimini filiis Israhel et dicite eis vir qui patitur fluxum seminis inmundus erit
³ et tunc iudicabitur huic vitio subiacere cum per momenta singula adhererit carni illius atque concreverit foedus humor
⁴ omne stratum in quo dormierit inmundum erit et ubicumque sederit
⁵ si quis hominum tetigerit lectum eius lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
⁶ si sederit ubi ille sederat et ipse lavabit vestimenta sua et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
⁷ qui tetigerit carnem eius lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
⁸ si salivam huiusmodi homo iecerit super eum qui mundus est lavabit vestem suam et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
⁹ sagma super quo sederit inmundum erit
¹⁰ et quicquid sub eo fuerit qui fluxum seminis patitur pollutum erit usque ad vesperum qui portaverit horum aliquid lavabit vestem suam et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
¹¹ omnis quem tetigerit qui talis est non lotis ante manibus lavabit vestimenta sua et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
¹² vas fictile quod tetigerit confringetur vas autem ligneum lavabitur aqua
¹³ si sanatus fuerit qui huiusmodi sustinet passionem numerabit septem dies post emundationem sui et lotis vestibus ac toto corpore in aquis viventibus erit mundus
¹⁴ die autem octavo sumet duos turtures aut duos pullos columbae et veniet in conspectu Domini ad ostium tabernaculi testimonii dabitque eos sacerdoti
¹⁵ qui faciet unum pro peccato et alterum in holocaustum rogabitque pro eo coram Domino ut emundetur a fluxu seminis sui
¹⁶ vir de quo egreditur semen coitus lavabit aqua omne corpus suum et inmundus erit usque ad vesperum
¹⁷ vestem et pellem quam habuerit lavabit aqua et inmundus erit usque ad vesperum
¹⁸ mulier cum qua coierit lavabitur aqua et inmundus erit usque ad vesperum

¹⁹ mulier quae redeunte mense patitur fluxum sanguinis septem diebus separabitur
²⁰ omnis qui tetigerit eam inmundus erit usque ad vesperum
²¹ et in quo dormierit vel sederit diebus separationis suae polluetur
²² qui tetigerit lectum eius lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
²³ omne vas super quo illa sederit quisquis adtigerit lavabit vestimenta sua et lotus aqua pollutus erit usque ad vesperum
²⁴ si coierit cum ea vir tempore sanguinis menstrualis inmundus erit septem diebus et omne stratum in quo dormierit polluetur
²⁵ mulier quae patitur multis diebus fluxum sanguinis non in tempore menstruali vel quae post menstruum sanguinem fluere non cessat quamdiu huic subiacet passioni inmundus erit quasi sit in tempore menstruo
²⁶ omne stratum in quo dormierit et vas in quo sederit pollutum erit
²⁷ quicumque tetigerit eam lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
²⁸ si steterit sanguis et fluere cessarit numerabit septem dies purificationis suae
²⁹ et octavo die offeret pro se sacerdoti duos turtures vel duos pullos columbae ad ostium tabernaculi testimonii
³⁰ qui unum faciet pro peccato et alterum in holocaustum rogabitque pro ea coram Domino et pro fluxu inmunditiae eius
³¹ docebitis ergo filios Israhel ut caveant inmunditiam et non moriantur in sordibus suis cum polluerint tabernaculum meum quod est inter eos
³² ista est lex eius qui patitur fluxum seminis et qui polluitur coitu
³³ et quae menstruis temporibus separatur vel quae iugi fluit sanguine et hominis qui dormierit cum ea

16 locutusque est Dominus ad Mosen post mortem duum filiorum Aaron quando offerentes ignem alienum interfecti sunt
² et praecepit ei dicens loquere ad Aaron fratrem tuum ne omni tempore ingrediatur sanctuarium quod est intra velum coram propitiatorio quo tegitur arca ut non moriatur quia in nube apparebo super oraculum
³ nisi haec ante fecerit vitulum offeret pro peccato et arietem in holocaustum
⁴ tunica linea vestietur feminalibus lineis verecunda celabit accingetur zona linea cidarim lineam inponet capiti haec enim vestimenta sunt sancta quibus cunctis cum lotus fuerit induetur
⁵ suscipietque ab universa multitudine filiorum Israhel duos hircos pro peccato et unum arietem in holocaustum

LEVITICI 16:6

⁶ cumque obtulerit vitulum et oraverit pro se et pro domo sua
⁷ duos hircos stare faciet coram Domino in ostio tabernaculi testimonii
⁸ mittens super utrumque sortem unam Domino et alteram capro emissario
⁹ cuius sors exierit Domino offeret illum pro peccato
¹⁰ cuius autem in caprum emissarium statuet eum vivum coram Domino ut fundat preces super eo et emittat illum in solitudinem
¹¹ his rite celebratis offeret vitulum et rogans pro se et pro domo sua immolabit eum
¹² adsumptoque turibulo quod de prunis altaris impleverit et hauriens manu compositum thymiana in incensum ultra velum intrabit in sancta
¹³ ut positus super ignem aromatibus nebula eorum et vapor operiat oraculum quod est super testimonium et non moriatur
¹⁴ tollet quoque de sanguine vituli et asperget digito septies contra propitiatorium ad orientem
¹⁵ cumque mactaverit hircum pro peccato populi inferet sanguinem eius intra velum sicut praeceptum est de sanguine vituli ut aspergat e regione oraculi
¹⁶ et expiet sanctuarium ab inmunditiis filiorum Israhel et a praevaricationibus eorum cunctisque peccatis iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonii quod fixum est inter eos in medio sordium habitationis eorum
¹⁷ nullus hominum sit in tabernaculo quando pontifex ingreditur sanctuarium ut roget pro se et pro domo sua et pro universo coetu Israhel donec egressiatur
¹⁸ cum autem exierit ad altare quod coram Domino est oret pro se et sumptum sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum
¹⁹ aspergensque digito septies expiet et sanctificet illud ab inmunditiis filiorum Israhel
²⁰ postquam emundarit sanctuarium et tabernaculum et altare tunc offerat hircum viventem
²¹ et posita utraque manu super caput eius confiteatur omnes iniquitates filiorum Israhel et universa delicta atque peccata eorum quae inprecans capiti eius emittet illum per hominem paratum in desertum
²² cumque portaverit hircus omnes iniquitates eorum in terram solitariam et dimissus fuerit in deserto
²³ revertetur Aaron in tabernaculum testimonii et depositis vestibus quibus prius indutus erat cum intraret sanctuarium relictisque ibi
²⁴ lavabit carnem suam in loco sancto indueturque vestimentis suis et postquam egressus obtulerit

holocaustum suum ac plebis rogabit tam pro se quam pro populo

²⁵ et adipem qui oblatum est pro peccatis adolebit super altare

²⁶ ille vero qui dimiserit caprum emissarium lavabit vestimenta sua et corpus aqua et sic ingreditur in castra

²⁷ vitulum autem et hircum qui pro peccato fuerant immolati et quorum sanguis inlatus est ut in sanctuario expiatio conpleretur asportabunt foras castra et comburent igni tam pelles quam carnes eorum et fimum

²⁸ et quicumque combuserit ea lavabit vestimenta sua et carnem aqua et sic ingreditur in castra

²⁹ eritque hoc vobis legitimum sempiternum mense septimo decima die mensis adfligatis animas vestras nullumque facietis opus sive indigena sive advena qui peregrinatur inter vos

³⁰ in hac die expiatio erit vestri atque mundatio ab omnibus peccatis vestris coram Domino mundabimini

³¹ sabbatum enim requietionis est et adfligatis animas vestras religione perpetua

³² expiabit autem sacerdos qui unctus fuerit et cuius initiatae manus ut sacerdotio fungatur pro patre suo indueturque stola linea et vestibus sanctis

³³ et expiabit sanctuarium et tabernaculum testimonii atque altare sacerdotes quoque et universum populum

³⁴ eritque hoc vobis legitimum sempiternum ut oretis pro filiis Israhel et pro cunctis peccatis eorum semel in anno fecit igitur sicut praeceperat Dominus Mosi

17 et locutus est Dominus ad Mosen dicens
² loquere Aaron et filiis eius et cunctis filiis Israhel et dices ad eos iste est sermo quem mandavit Dominus dicens

³ homo quilibet de domo Israhel si occiderit bovem aut ovem sive capram in castris vel extra castra

⁴ et non obtulerit ad ostium tabernaculi oblationem Domino sanguinis reus erit quasi sanguinem fuderit sic peribit de medio populi sui

⁵ ideo offerre debent sacerdoti filii Israhel hostias suas quas occidunt in agro ut sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonii et immolent eas hostias pacificas Domino

⁶ fundetque sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonii et adolebit adipem in odorem suavitatis Domino

⁷ et nequaquam ultra immolabunt hostias suas daemonibus cum quibus fornicati sunt legitimum sempiternum erit illis et posteris eorum

⁸ et ad ipsos dices homo de domo Israhel et de advenis qui peregrinantur apud vos qui obtulerit holocaustum sive victimam

⁹ et ad ostium tabernaculi testimonii non adduxerit eam ut offeratur Domino interibit de populo suo

¹⁰ homo quilibet de domo Israhel et de advenis qui peregrinantur inter eos si comederit sanguinem obfirmabo faciem meam contra animam illius et disperdam eam de populo suo

¹¹ quia anima carnis in sanguine est et ego dedi illum vobis ut super altare in eo expietis pro animabus vestris et sanguis pro animae piaculo sit

¹² idcirco dixi filiis Israhel omnis anima ex vobis non comedet sanguinem nec ex advenis qui peregrinantur inter vos

¹³ homo quicumque de filiis Israhel et de advenis qui peregrinantur apud vos si venatione atque aucupio ceperit feram vel avem quibus vesci licitum est fundat sanguinem eius et operiat illum terra

¹⁴ anima enim omnis carnis in sanguine est unde dixi filiis Israhel sanguinem universae carnis non comedetis quia anima carnis in sanguine est et quicumque comederit illum interibit

¹⁵ anima quae comederit morticinum vel captum a bestia tam de indigenis quam de advenis lavabit vestes suas et semet ipsum aqua et contaminatus erit usque ad vesperum et hoc ordine mundus fiet

¹⁶ quod si non laverit vestimenta sua nec corpus portabit iniquitatem suam

18 locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² loquere filiis Israhel et dices ad eos ego Dominus Deus vester

³ iuxta consuetudinem terrae Aegypti in qua habitastis non facietis et iuxta morem regionis Chanaan ad quam ego introducturus sum vos non ageris nec in legitimis eorum ambulabitis

⁴ facietis iudicia mea et praecepta servabitis et ambulabitis in eis ego Dominus Deus vester

⁵ custodite leges meas atque iudicia quae faciens homo vivet in eis ego Dominus

⁶ omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet ut revelet turpitudinem eius ego Dominus

⁷ turpitudinem patris et turpitudinem matris tuae non discoperies mater tua est non revelabis turpitudinem eius

⁸ turpitudinem uxoris patris tui non discoperies turpitudinem enim patris tui est

⁹ turpitudinem sororis tuae ex patre sive ex matre quae domi vel foris genita est non revelabis

¹⁰ turpitudinem filiae filii tui vel neptis ex filia non revelabis quia turpitudinem tua est

¹¹ turpitudinem filiae uxoris patris tui quam peperit patri tuo et est soror tua non revelabis

¹² turpitudinem sororis patris tui non discoperies quia caro est patris tui

¹³ turpitudinem sororis matris tuae non revelabis eo quod caro sit matris tuae

¹⁴ turpitudinem patris tui non revelabis nec accedes ad uxorem eius quae tibi adfinitate coniungitur

¹⁵ turpitudinem nurus tuae non revelabis quia uxor filii tui est nec discoperies ignominiam eius

¹⁶ turpitudinem uxoris fratris tui non revelabis quia turpitudinem fratris tui est

¹⁷ turpitudinem uxoris tuae et filiae eius non revelabis filiam filii eius et filiam filiae illius non sumes ut reveles ignominiam eius quia caro illius sunt et talis coitus incestus est

¹⁸ sororem uxoris tuae in pelicatum illius non accipies nec revelabis turpitudinem eius adhuc illa vivente

¹⁹ ad mulierem quae patitur menstrua non accedes nec revelabis foeditatem eius

²⁰ cum uxore proximi tui non coibis nec seminis commixtione maculaberis

²¹ de semine tuo non dabis ut consecretur idolo Moloch nec pollues nomen Dei tui ego Dominus

²² cum masculo non commisceberis coitu femineo quia abominatio est

²³ cum omni pecore non coibis nec maculaberis cum eo mulier non subcumbet iumento nec miscetur ei quia scelus est

²⁴ ne polluamini in omnibus his quibus contaminatae sunt universae gentes quas ego eiciam ante conspectum vestrum

²⁵ et quibus polluta est terra cuius ego scelera visitabo ut evomat habitatores suos

²⁶ custodite legitima mea atque iudicia et non faciat ex omnibus abominationibus istis tam indigena quam colonus qui peregrinatur apud vos

²⁷ omnes enim execrationes istas fecerunt accolae terrae qui fuerunt ante vos et polluerunt eam

²⁸ cavete ergo ne et vos similiter evomat cum paria feceritis sicut evomuit gentem quae fuit ante vos

²⁹ omnis anima quae fecerit de abominationibus his quippiam peribit de medio populi sui

³⁰ custodite mandata mea nolite facere quae fecerunt hii qui fuerunt ante vos et ne polluamini in eis ego Dominus Deus vester

19 locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere ad omnem coetum filiorum Israhel et dices ad eos sancti estote quia ego sanctus sum Dominus Deus vester

³ unusquisque matrem et patrem suum timeat sabbata mea custodite ego Dominus Deus vester

⁴ nolite converti ad idola nec deos conflatilem faciatis vobis ego Dominus Deus vester

⁵ si immolaveritis hostiam pacificorum Domino ut sit placabilis

⁶ eo die quo fuerit immolata comedetis eam et die altero quicquid autem residuum fuerit in diem tertium igne comburetis

LEVITICI 19:7

⁷ si quis post biduum comederit ex ea profanus erit et impietatis reus
⁸ portabit iniquitatem suam quia sanctum Domini polluit et peribit anima illa de populo suo
⁹ cum messueris segetes terrae tuae non tondebis usque ad solum superficiem terrae nec remanentes spicas colliges
¹⁰ neque in vinea tua racemos et grana decidentia congregabis sed pauperibus et peregrinis carpenda dimittes ego Dominus Deus vester
¹¹ non facietis furtum non mentiemini nec decipiet unusquisque proximum suum
¹² non peierabis in nomine meo nec pollues nomen Dei tui ego Dominus
¹³ non facies calumniam proximo tuo nec vi opprimes eum non morabitur opus mercennarii apud te usque mane
¹⁴ non maledices surdo nec coram caeco pones offendiculum sed timebis Deum tuum quia ego sum Dominus
¹⁵ non facies quod iniquum est nec iniuste iudicabis nec consideres personam pauperis nec honores vultum potentis iuste iudica proximo tuo
¹⁶ non eris criminator et susurro in populis non stabis contra sanguinem proximi tui ego Dominus
¹⁷ ne oderis fratrem tuum in corde tuo sed publice argue eum ne habeas super illo peccatum
¹⁸ non quaeres ultionem nec memor eris iniuriae civium tuorum diliges amicum tuum sicut temet ipsum ego Dominus
¹⁹ leges meas custodite iumenta tua non facies coire cum alterius generis animantibus agrum non seres diverso semine veste quae ex duobus texta est non indueris
²⁰ homo si dormierit cum muliere coitu seminis quae sit ancilla etiam nubilis et tamen pretio non redempta nec libertate donata vapulabunt ambo et non morientur quia non fuit libera
²¹ pro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonii arietem
²² orabitque pro eo sacerdos et pro delicto eius coram Domino et repropitiabitur ei dimitteturque peccatum
²³ quando ingressi fueritis terram et plantaveritis in ea ligna pomifera auferetis praepudia eorum poma quae germinant imunda erunt vobis nec edetis ex eis
²⁴ quarto anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino
²⁵ quinto autem anno comedetis fructus congregantes poma quae proferunt ego Dominus Deus vester
²⁶ non comedetis cum sanguine non augurabimini nec observabitis somnia
²⁷ neque in rotundum adtondebitis comam nec radatis barbam

²⁸ et super mortuo non incidetis carnem vestram neque figuras aliquas et stigmata facietis vobis ego Dominus
²⁹ ne prostituas filiam tuam et contaminetur terra et impleatur piaculo
³⁰ sabbata mea custodite et sanctuarium meum metuite ego Dominus
³¹ ne declinetis ad magos nec ab ariolis aliquid sciscitemini ut polluamini per eos ego Dominus Deus vester
³² coram cano capite consurge et honora personam senis et time Deum tuum ego sum Dominus
³³ si habitaverit advena in terra vestra et moratus fuerit inter vos ne exprobetis ei
³⁴ sed sit inter vos quasi indigena et diligetis eum quasi vosmet ipsos fuistis enim et vos advenae in terra Aegypti ego Dominus Deus vester
³⁵ nolite facere iniquum aliquid in iudicio in regula in pondere in mensura
³⁶ statera iusta et aequa sint pondera iustus modius aequusque sextarius ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti
³⁷ custodite omnia praecepta mea et universa iudicia et facite ea ego Dominus
20 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
² haec loqueris filiis Israhel homo de filiis Israhel et de advenis qui habitant in Israhel si quis dederit de semine suo idolo Moloch morte moriatur populus terrae lapidabit eum
³ et ego ponam faciem meam contra illum succidamque eum de medio populi sui eo quod dederit de semine suo Moloch et contaminaverit sanctuarium meum ac polluerit nomen sanctum meum
⁴ quod si negligens populus terrae et quasi parvipendens imperium meum dimiserit hominem qui dederit de semine suo Moloch nec voluerit eum occidere
⁵ ponam faciem meam super hominem illum et cognitionem eius succidamque et ipsum et omnes qui consenserunt ei ut fornicarentur cum Moloch de medio populi sui
⁶ anima quae declinaverit ad magos et ariolos et fornicata fuerit cum eis ponam faciem meam contra eam et interficiam illam de medio populi sui
⁷ sanctificamini et estote sancti quia ego Dominus Deus vester
⁸ custodite praecepta mea et facite ea ego Dominus qui sanctifico vos
⁹ qui maledixerit patri suo et matri morte moriatur patri matrique maledixit sanguis eius sit super eum
¹⁰ si moechatus quis fuerit cum uxore alterius et adulterium perpetrarit cum coniuge proximi sui morte moriantur et moechus et adultera

¹¹ qui dormierit cum noverca sua et revelaverit ignominiam patris sui morte moriantur ambo sanguis eorum sit super eos

¹² si quis dormierit cum nuru sua uterque moriantur quia scelus operati sunt sanguis eorum sit super eos

¹³ qui dormierit cum masculino coitu femineo uterque operati sunt nefas morte moriantur sit sanguis eorum super eos

¹⁴ qui supra uxorem filiam duxerit matrem eius scelus operatus est vivus ardebit cum eis nec permanebit tantum nefas in medio vestri

¹⁵ qui cum iumento et pecore coierit morte moriatur pecus quoque occidite

¹⁶ mulier quae subcubuerit cuilibet iumento simul interficietur cum eo sanguis eorum sit super eos

¹⁷ qui acceperit sororem suam filiam patris sui vel filiam matris suae et viderit turpitudinem eius illaque conspexerit fratris ignominiam nefariam rem operati sunt occidentur in conspectu populi sui eo quod turpitudinem suam mutuo revelarint et portabunt iniquitatem suam

¹⁸ qui coierit cum muliere in fluxu menstruo et revelaverit turpitudinem eius ipsaque aperuerit fontem sanguinis sui interficientur ambo de medio populi sui

¹⁹ turpitudinem matererae tuae et amitae tuae non discoperies qui hoc fecerit ignominiam carnis suae nudavit portabunt ambo iniquitatem suam

²⁰ qui coierit cum uxore patris sui vel avunculi sui et revelaverit ignominiam cognationis suae portabunt ambo peccatum suum absque liberis morientur

²¹ qui duxerit uxorem fratris sui rem facit illicitam turpitudinem fratris sui revelavit absque filiis erunt

²² custodite leges meas atque iudicia et facite ea ne et vos evomat terra quam intraturi estis et habitaturi

²³ nolite ambulare in legitimis nationum quas ego expulsurus sum ante vos omnia enim haec fecerunt et abominatus sum eos

²⁴ vobis autem loquor possidete terram eorum quam dabo vobis in hereditatem terram fluentem lacte et melle ego Dominus Deus vester qui separavi vos a ceteris populis

²⁵ separate ergo et vos iumentum mundum ab immundo et avem mundam ab immunda ne polluatis animas vestras in pecore et in avibus et cunctis quae moventur in terra et quae vobis ostendi esse polluta

²⁶ eritis sancti mihi quia sanctus ego sum Dominus et separavi vos a ceteris populis ut essetis mei

²⁷ vir sive mulier in quibus pythonicus vel divinationis fuerit spiritus morte moriantur lapidibus obruent eos sanguis eorum sit super illos

21 dixit quoque Dominus ad Moysen loquere ad sacerdotes filios Aaron et dices eis ne contaminetur sacerdos in mortibus civium suorum

² nisi tantum in consanguineis ac propinquis id est super matre et patre et filio ac filia fratre quoque

³ et sorore virgine quae non est nupta viro

⁴ sed nec in principe populi sui contaminabitur

⁵ non radent caput nec barbam neque in carnibus suis facient incisuras

⁶ sancti erunt Deo suo et non polluent nomen eius incensum enim Domini et panes Dei sui offerunt et ideo sancti erunt

⁷ scortum et vile prostibulum non ducet uxorem nec eam quae repudiata est a marito quia consecratus est Deo suo

⁸ et panes propositionis offert sit ergo sanctus quia et ego sanctus sum Dominus qui sanctifico vos

⁹ sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stupro et violaverit nomen patris sui flammis exuretur

¹⁰ pontifex id est sacerdos maximus inter fratres suos super cuius caput fustum est unctionis oleum et cuius manus in sacerdotio consecratae sunt vestitusque est sanctis vestibus caput suum non discoperiet vestimenta non scindet

¹¹ et ad omnem mortuum non ingredietur omnino super patre quoque suo et matre non contaminabitur

¹² nec egredietur de sanctis ne polluat sanctuarium Domini quia oleum sanctae unctionis Dei sui super eum est ego Dominus

¹³ virginem ducet uxorem

¹⁴ viduam et repudiatam et sordidam atque meretricem non accipiet sed puellam de populo suo

¹⁵ ne commisceat stirpem generis sui vulgo gentis suae quia ego Dominus qui sanctifico eum

¹⁶ locutusque est Dominus ad Moysen dicens

¹⁷ loquere ad Aaron homo de semine tuo per familias qui habuerit maculam non offeret panes Deo suo

¹⁸ nec accedet ad ministerium eius si caecus fuerit si claudus si vel parvo vel grandi et torto naso

¹⁹ si fracto pede si manu

²⁰ si gibbus si lippus si albuginem habens in oculo si iugem scabiem si insetiginem in corpore vel hirniosus

²¹ omnis qui habuerit maculam de semine Aaron sacerdotis non accedet offerre hostias Domino nec panes Deo suo

²² vescetur tamen panibus qui offeruntur in sanctuario

²³ ita dumtaxat ut intra velum non ingrediatur nec accedat ad altare quia maculam habet et contaminare non debet sanctuarium meum ego Dominus qui sanctifico eos

²⁴ locutus est ergo Moyses ad Aaron et filios eius et ad omnem Israhel cuncta quae sibi fuerant imperata

22 locutus quoque est Dominus ad Moysen dicens

² loquere ad Aaron et ad filios eius ut caveant ab his quae consecrata sunt filiorum Israhel et non contaminent nomen sanctificatorum mihi quae ipsi offerunt ego Dominus

³ dic ad eos et ad posteros eorum omnis homo qui accesserit de stirpe vestra ad ea quae consecrata sunt et quae obtulerunt filii Israhel Domino in quo est immunditia peribit coram Domino ego sum Dominus

⁴ homo de semine Aaron qui fuerit leprosus aut patiens fluxum seminis non vescetur de his quae sanctificata sunt mihi donec sanetur qui tetigerit immundum super mortuo et ex quo egreditur semen quasi coitus

⁵ et qui tangit reptile et quodlibet immundum cuius tactus est sordidus

⁶ immundus erit usque ad vesperum et non vescetur his quae sanctificata sunt sed cum laverit carnem suam aqua

⁷ et occubuerit sol tunc mundatus vescetur de sanctificatis quia cibus illius est

⁸ morticinum et captum a bestia non comedent nec polluentur in eis ego sum Dominus

⁹ custodient praecepta mea ut non subiaceant peccato et moriantur in sanctuario cum polluerint illud ego Dominus qui sanctifico eos

¹⁰ omnis alienigena non comedet de sanctificatis inquilinus sacerdotis et mercennarius non vescetur ex eis

¹¹ quem autem sacerdos emerit et qui vernaculus domus eius fuerit hii comedent ex eis

¹² si filia sacerdotis cuiuslibet ex populo nupta fuerit de his quae sanctificata sunt et de primitiis non vescetur

¹³ sin autem vidua vel repudiata et absque liberis reversa fuerit ad domum patris sui sicut puella conuersa aletur cibus patris sui omnis alienigena comedendi ex eis non habet potestatem

¹⁴ qui comederit de sanctificatis per ignorantiam addet quintam partem cum eo quod comedit et dabit sacerdoti in sanctuarium

¹⁵ nec contaminabunt sanctificata filiorum Israhel quae offerunt Domino

¹⁶ ne forte sustineant iniquitatem delicti sui cum sanctificata comederint ego Dominus qui sanctifico eos

¹⁷ locutus est Dominus ad Mosen dicens

¹⁸ loquere ad Aaron et filios eius et ad omnes filios Israhel dicesque ad eos homo de domo Israhel et de advenis qui habitant apud vos qui obtulerit oblationem suam vel vota solvens vel sponte offerens quicquid illud obtulerit in holocaustum Domini

¹⁹ ut offeratur per vos masculus immaculatus erit ex bubus et ex ovibus et ex capris

²⁰ si maculam habuerit non offeretis neque erit acceptabile

²¹ homo qui obtulerit victimam pacificorum Domino vel vota solvens vel sponte offerens tam de bubus quam de ovibus immaculatum offeret ut acceptabile sit omnis macula non erit in eo

²² si caecum fuerit si fractum si cicatricem habens si papulas aut scabiem vel inpetiginem non offeretis ea Domino neque adolebitis ex eis super altare Domini

²³ bovem et ovem aure et cauda amputatis voluntarie offerre potes votum autem ex his solvi non potest

²⁴ omne animal quod vel contritis vel tunsis vel sectis ablatisque testiculis est non offeretis Domino et in terra vestra hoc omnino ne faciatis

²⁵ de manu alienigenae non offeretis panes Deo vestro et quicquid aliud dare voluerint quia corrupta et maculata sunt omnia non suscipietis ea

²⁶ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

²⁷ bos ovis et capra cum genita fuerint septem diebus erunt sub ubere matris suae die autem octavo et deinceps offerri poterunt Domino

²⁸ sive illa bos sive ovis non immolabuntur una die cum fetibus suis

²⁹ si immolaveritis hostiam pro gratiarum actione Domino ut possit esse placabilis

³⁰ eodem die comedetis eam non remanebit quicquam in mane alterius diei ego Dominus

³¹ custodite mandata mea et facite ea ego Dominus

³² ne polluat nomen meum sanctum ut sanctificer in medio filiorum Israhel ego Dominus qui sanctifico vos

³³ et eduxi de terra Aegypti ut essem vobis in Deum ego Dominus

23 locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere filiis Israhel et dices ad eos hae sunt feriae Domini quas vocabitis sanctas

³ sex diebus facietis opus dies septimus quia sabbati requies est vocabitur sanctus omne opus non facietis in eo sabbatum Domini est in cunctis habitationibus vestris

⁴ hae sunt ergo feriae Domini sanctae quas celebrare debetis temporibus suis

⁵ mense primo quartadecima die mensis ad vesperum phase Domini est

⁶ et quintadecima die mensis huius sollemnitas azymorum Domini est septem diebus azyma comedetis

⁷ dies primus erit vobis celeberrimus sanctusque omne opus servile non facietis in eo

⁸ sed offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus dies autem septimus erit celebrior et sanctior nullumque servile opus fiet in eo

⁹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

¹⁰ loquere filiis Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis et messueritis segetem feretis manipulos spicarum primitias messis vestrae ad sacerdotem

¹¹ qui elevabit fasciculum coram Domino ut acceptabile sit pro vobis altero die sabbati et sanctificabit illum

¹² atque in eodem die quo manipulus consecratur caedetur agnus immaculatus anniculus in holocaustum Domini

¹³ et libamenta offerentur cum eo duae decimae similiae conspersae oleo in incensum Domini odoremque suavissimum liba quoque vini quarta pars hin

¹⁴ panem et pulentam et pultes non comedetis ex segete usque ad diem qua offeratis ex ea Deo vestro praeceptum est sempiternum in generationibus cunctisque habitaculis vestris

¹⁵ numerabitis ergo ab altero die sabbati in quo obtulistis manipulum primitiarum septem ebdomadas plenas

¹⁶ usque ad alteram diem expletionis ebdomadae septimae id est quinquaginta dies et sic offeretis sacrificium novum Domino

¹⁷ ex omnibus habitaculis vestris panes primitiarum duos de duabus decimis similiae fermentatae quos coquetis in primitias Domini

¹⁸ offeretisque cum panibus septem agnos immaculatos anniculos et vitulum de armento unum et arietes duos et erunt in holocausto cum libamentis suis in odorem suavissimum Domino

¹⁹ facietis et hircum pro peccato duosque agnos anniculos hostias pacificorum

²⁰ cumque elevaverit eos sacerdos cum panibus primitiarum coram Domino cedent in usum eius

²¹ et vocabitis hunc diem celeberrimum atque sanctissimum omne opus servile non facietis in eo legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis et generationibus vestris

²² postquam autem messueritis segetem terrae vestrae non secabitis eam usque ad solum nec remanentes spicas colligetis sed pauperibus et peregrinis dimittetis eas ego Dominus Deus vester

²³ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

²⁴ loquere filiis Israhel mense septimo prima die mensis erit vobis sabbatum memorabile clangentibus tubis et vocabitur sanctum

²⁵ omne opus servile non facietis in eo et offeretis holocaustum Domino

²⁶ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

²⁷ decimo die mensis huius septimi dies expiationum erit celeberrimus et vocabitur sanctus adfligetisque animas vestras in eo et offeretis holocaustum Domino

²⁸ omne opus non facietis in tempore diei huius quia dies propitiationis est ut propitietur vobis Dominus Deus vester

²⁹ omnis anima quae adflicta non fuerit die hoc peribit de populis suis

³⁰ et quae operis quippiam fecerit delebo eam de populo suo

³¹ nihil ergo operis facietis in eo legitimum sempiternum erit vobis in cunctis generationibus et habitationibus vestris

³² sabbatum requietionis est adfligetis animas vestras die nono mensis a vespero usque ad vesperum celebrabitis sabbata vestra

³³ et locutus est Dominus ad Mosen dicens

³⁴ loquere filiis Israhel a quintodecimo die mensis huius septimi erunt feriae tabernaculorum septem diebus Domino

³⁵ dies primus vocabitur celeberrimus atque sanctissimus omne opus servile non facietis

³⁶ et septem diebus offeretis holocausta Domino dies quoque octavus erit celeberrimus atque sanctissimus et offeretis holocaustum Domino est enim coetus atque collectae omne opus servile non facietis in eo

³⁷ hae sunt feriae Domini quas vocabitis celeberrimas et sanctissimas offeretisque in eis oblationes Domino holocausta et libamenta iuxta ritum uniuscuiusque diei

³⁸ exceptis sabbatis Domini donisque vestris et quae offertis ex voto vel quae sponte tribuitis Domino

³⁹ a quintodecimo ergo die mensis septimi quando congregaveritis omnes fructus terrae vestrae celebrabitis ferias Domini septem diebus die primo et die octavo erit sabbatum id est requies

⁴⁰ sumetisque vobis die primo fructus arboris pulcherrimae spatulasque palmarum et ramos ligni densarum frondium et salices de torrente et laetabimini coram Domino Deo vestro

⁴¹ celebrabitisque sollemnitatem eius septem diebus per annum legitimum sempiternum erit in generationibus vestris mense septimo festa celebrabitis

⁴² et habitabitis in umbraculis septem diebus omnis qui de genere est Israhel manebit in tabernaculis

⁴³ ut discant posteri vestri quod in tabernaculis habitare fecerim filios Israhel cum educerem eos de terra Aegypti ego Dominus Deus vester

⁴⁴ locutusque est Moses super sollemnitatibus Domini ad filios Israhel

24 ² et locutus est Dominus ad Mosen dicens praecipe filiis Israhel ut adferant tibi oleum de olivis purissimum ac lucidum ad concinandas lucernas iugiter

³ extra velum testimonii in tabernaculo foederis ponetque eas Aaron a vesperis usque in mane coram

LEVITICI 24:3

Domino cultu rituque perpetuo in generationibus vestris

⁴ super candelabro mundissimo ponentur semper in conspectu Domini

⁵ accipies quoque similam et coques ex ea duodecim panes qui singuli habebunt duas decimas

⁶ quorum senos altrinsecus super mensam purissimam coram Domino statues

⁷ et pones super eos tus lucidissimum ut sit panis in monumentum oblationis Domini

⁸ per singula sabbata mutabuntur coram Domino suscepti a filiis Israhel foedere sempiterno

⁹ eruntque Aaron et filiorum eius ut comedant eos in loco sancto quia sanctum sanctorum est de sacrificiis Domini iure perpetuo

¹⁰ ecce autem egressus filius mulieris israhelitis quem pepererat de viro aegyptio inter filios Israhel iurgatus est in castris cum viro israhelite

¹¹ cumque blasphemasset nomen et maledixisset ei adductus est ad Mosen vocabatur autem mater eius Salumith filia Dabri de tribu Dan

¹² miseruntque eum in carcerem donec nossent quid iuberet Dominus

¹³ qui locutus est ad Mosen

¹⁴ dicens educ blasphemum extra castra et ponant omnes qui audierunt manus suas super caput eius et lapidet eum populus universus

¹⁵ et ad filios Israhel loqueris homo qui maledixerit Deo suo portabit peccatum suum

¹⁶ et qui blasphemaverit nomen Domini morte moriatur lapidibus opprimet eum omnis multitudo sive ille civis seu peregrinus fuerit qui blasphemaverit nomen Domini morte moriatur

¹⁷ qui percusserit et occiderit hominem morte moriatur

¹⁸ qui percusserit animal reddat vicarium id est animam pro anima

¹⁹ qui inrogaverit maculam cuilibet civium suorum sicut fecit fiet ei

²⁰ fracturam pro fractura oculum pro oculo dentem pro dente restituet qualem inflixerit maculam talem sustinere cogetur

²¹ qui percusserit iumentum reddet aliud qui percusserit hominem punietur

²² aequum iudicium sit inter vos sive peregrinus sive civis peccaverit quia ego sum Dominus Deus vester

²³ locutusque est Moses ad filios Israhel et eduxerunt eum qui blasphemaverat extra castra ac lapidibus opprimerunt feceruntque filii Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi

25 locutusque est Dominus ad Mosen in monte Sinai dicens

² loquere filiis Israhel et dices ad eos quando ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis sabbatizet sabbatum Domini

³ sex annis seres agrum tuum et sex annis putabis vineam tuam colligesque fructus eius

⁴ septimo autem anno sabbatum erit terrae requietionis Domini agrum non seres et vineam non putabis

⁵ quae sponte gignit humus non metes et uvas primitiarum tuarum non colliges quasi vindemiam annus enim requietionis terrae est

⁶ sed erunt vobis in cibum tibi et servo tuo ancillae et mercenario tuo et advenae qui peregrinantur apud te

⁷ iumentis tuis et pecoribus omnia quae nascuntur praebebunt cibum

⁸ numerabis quoque tibi septem ebdomades annorum id est septem septies quae simul faciunt annos quadraginta novem

⁹ et clanges bucina mense septimo decima die mensis propitiationis tempore in universa terra vestra

¹⁰ sanctificabisque annum quinquagesimum et vocabis remissionem cunctis habitatoribus terrae tuae ipse est enim iobeus revertetur homo ad possessionem suam et unusquisque rediet ad familiam pristinam

¹¹ quia iobeus est et quinquagesimus annus non seretis neque metetis sponte in agro nascentia et primitias vindemiae non colligetis

¹² ob sanctificationem iobei sed statim ablata comedetis

¹³ anno iobei redient omnes ad possessiones suas

¹⁴ quando vendes quippiam civi tuo vel emes ab eo ne contristes fratrem tuum sed iuxta numerum annorum iobei emes ab eo

¹⁵ et iuxta supputationem frugum vendet tibi

¹⁶ quanto plus anni remanserint post iobeum tanto crescet et pretium et quanto minus temporis numeraveris tanto minoris et emptio constabit tempus enim frugum vendet tibi

¹⁷ nolite adfligere contribules vestros sed timeat unusquisque Deum suum quia ego Dominus Deus vester

¹⁸ facite praecepta mea et iudicia custodite et implete ea ut habitare possitis in terra absque ullo pavore

¹⁹ et gignat vobis humus fructus suos quibus vescamini usque ad saturitatem nullius impetum formidantes

²⁰ quod si dixeritis quid comedemus anno septimo si non seruerimus neque collegerimus fruges nostras

²¹ dabo benedictionem meam vobis anno sexto et faciet fructus trium annorum

²² seretisque anno octavo et comedetis veteres fruges usque ad nonum annum donec nova nascantur edetis vetera
²³ terra quoque non veniet in perpetuum quia mea est et vos advenae et coloni mei estis
²⁴ unde cuncta regio possessionis vestrae sub redemptionis condicione vendetur
²⁵ si adtenuatus frater tuus vendiderit possessionem suam et voluerit propinquus eius potest redimere quod ille vendiderat
²⁶ sin autem non habuerit proximum et ipse pretium ad redimendum potuerit invenire
²⁷ computabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit et quod reliquum est reddet emptori sicque recipiet possessionem suam
²⁸ quod si non invenerit manus eius ut reddat pretium habebit emptor quod emerat usque ad annum iobeleum in ipso enim omnis venditio redit ad dominum et ad possessorem pristinum
²⁹ qui vendiderit domum intra urbis muros habebit licentiam redimendi donec unus impleatur annus
³⁰ si non redemerit et anni circulus fuerit evolutus emptor possidebit eam et posterius eius in perpetuum et redimi non poterit etiam in iobeleo
³¹ sin autem in villa fuerit domus quae muros non habet agrorum iure vendetur si ante redempta non fuerit in iobeleo revertetur ad dominum
³² aedes Levitarum quae in urbibus sunt semper possunt redimi
³³ si redemptae non fuerint in iobeleo revertentur ad dominos quia domus urbium leviticarum pro possessionibus sunt inter filios Israhel
³⁴ suburbana autem eorum non venient quia possessio sempiterna est
³⁵ si adtenuatus fuerit frater tuus et infirmus manu et suscepit eum quasi advenam et peregrinum et vixerit tecum
³⁶ ne accipias usuras ab eo nec amplius quam dedisti time Deum tuum ut vivere possit frater tuus apud te
³⁷ pecuniam tuam non dabis ei ad usuram et frugum superabundantiam non exiges
³⁸ ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ut darem vobis terram Chanaan et essem vester Deus
³⁹ si paupertate compulsus vendiderit se tibi frater tuus non eum opprimes servitute famulorum
⁴⁰ sed quasi mercennarius et colonus erit usque ad annum iobeleum operabitur apud te
⁴¹ et postea egredietur cum liberis suis et revertetur ad cognationem et ad possessionem patrum suorum
⁴² mei enim servi sunt et ego eduxi eos de terra Aegypti non venient condicione servorum
⁴³ ne adfligas eum per potentiam sed metuito Deum tuum

⁴⁴ servus et ancilla sint vobis de nationibus quae in circuitu vestro sunt
⁴⁵ et de advenis qui peregrinantur apud vos vel qui ex his nati fuerint in terra vestra hos habebitis famulos
⁴⁶ et hereditario iure transmittetis ad posteros ac possidebitis in aeternum fratres autem vestros filios Israhel ne opprimatis per potentiam
⁴⁷ si invaluerit apud vos manus advenae atque peregrini et adtenuatus frater tuus vendiderit se ei aut cuiquam de stirpe eius
⁴⁸ post venditionem potest redimi qui voluerit ex fratribus suis redimet eum
⁴⁹ et patruus et patruelis et consanguineus et affinis sin autem et ipse potuerit redimet se
⁵⁰ supputatis dumtaxat annis a tempore venditionis suae usque ad annum iobeleum et pecunia qua venditus fuerat iuxta annorum numerum et rationem mercennarii supputata
⁵¹ si plures fuerint anni qui remanent usque ad iobeleum secundum hos reddet et pretium
⁵² si pauci ponet rationem cum eo iuxta annorum numerum et reddet emptori quod reliquum est annorum
⁵³ quibus ante servivit mercedibus inputatis non adfliget eum violenter in conspectu tuo
⁵⁴ quod si per haec redimi non potuerit anno iobeleo egredietur cum liberis suis
⁵⁵ mei sunt enim servi filii Israhel quos eduxi de terra Aegypti
26 ego Dominus Deus vester non facietis vobis idolum et sculptile nec titulos erigetis nec insignem lapidem ponetis in terra vestra ut adoretis eum ego enim sum Dominus Deus vester
² custodite sabbata mea et pavete ad sanctuarium meum ego Dominus
³ si in praeceptis meis ambulaveritis et mandata mea custodieritis et feceritis ea dabo vobis pluvias temporibus suis
⁴ et terra gignet germen suum et pomis arbores replebuntur
⁵ adprehendet messium tritura vindemiam et vindemia occupabit sementem et comedetis panem vestrum in saturitatem et absque pavore habitabitis in terra vestra
⁶ dabo pacem in finibus vestris dormietis et non erit qui exterreat auferam malas bestias et gladius non transibit terminos vestros
⁷ persequemini inimicos vestros et corruent coram vobis
⁸ persequentur quinque de vestris centum alienos et centum ex vobis decem milia cadent inimici vestri in conspectu vestro gladio
⁹ respiciam vos et crescere faciam multiplicabimini et firmabo pactum meum vobiscum

LEVITICI 26:10

¹⁰ comedetis vetustissima veterum et vetera novis supervenientibus proicietis
¹¹ ponam tabernaculum meum in medio vestri et non abiciet vos anima mea
¹² ambulabo inter vos et ero vester Deus vosque eritis populus meus
¹³ ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegyptiorum ne serviretis eis et qui confregi catenas cervicium vestrarum ut incederetis erecti
¹⁴ quod si non audieritis me nec feceritis omnia mandata mea
¹⁵ si spreveritis leges meas et iudicia mea contempseritis ut non faciatis ea quae a me constituta sunt et ad irritum perducatis pactum meum
¹⁶ ego quoque haec faciam vobis visitabo vos velociter in egestate et ardore qui conficiat oculos vestros et consumat animas frustra seretis semen-tem quae ab hostibus devorabitur
¹⁷ ponam faciem meam contra vos et corruetis coram hostibus vestris et subiciemini his qui oderunt vos fugietis nemine persequente
¹⁸ sin autem nec sic oboedieritis mihi addam correptiones vestras septuplum propter peccata vestra
¹⁹ et conteram superbiam duritiae vestrae daboque caelum vobis desuper sicut ferrum et terram aeneam
²⁰ consumetur in cassum labor vester non proferet terra germen nec arbores poma praebebunt
²¹ si ambulaveritis ex adverso mihi nec volueritis audire me addam plagas vestras usque in septuplum propter peccata vestra
²² emittamque in vos bestias agri quae consumant et vos et pecora vestra et ad paucitatem cuncta redigant desertaque fiant viae vestrae
²³ quod si nec sic volueritis recipere disciplinam sed ambulaveritis ex adverso mihi
²⁴ ego quoque contra vos adversus incedam et percutiam vos septies propter peccata vestra
²⁵ inducamque super vos gladium ultorem foederis mei cumque confugeritis in urbes mittam pestilentiam in medio vestri et trademini hostium manibus
²⁶ postquam confregero baculum panis vestri ita ut decem mulieres in uno clibano coquant panes et reddant eos ad pondus et comedetis et non saturabimini
²⁷ sin autem nec per haec audieritis me sed ambulaveritis contra me
²⁸ et ego incedam adversus vos in furore contrario et corripiam vos septem plagis propter peccata vestra
²⁹ ita ut comedatis carnes filiorum et filiarum vestrarum
³⁰ destruam excelsa vestra et simulacra confringam cadetis inter ruinas idolorum vestrorum et abominabitur vos anima mea

³¹ in tantum ut urbes vestras redigam in solitudinem et deserta faciam sanctuaria vestra nec recipiam ultra odorem suavissimum
³² disperdamque terram vestram et stupebunt super ea inimici vestri cum habitatores illius fuerint
³³ vos autem dispergam in gentes et evaginabo post vos gladium eritque terra vestra deserta et civitates dirutae
³⁴ tunc placebunt terrae sabbata sua cunctis diebus solitudinis suae quando fueritis
³⁵ in terra hostili sabbatizabit et requiescet in sabbatis solitudinis suae eo quod non requieverit in sabbatis vestris quando habitabatis in ea
³⁶ et qui de vobis remanserint dabo pavorem in cordibus eorum in regionibus hostium terrebit eos sonitus folii volantis et ita fugient quasi gladium cadent nullo sequente
³⁷ et corruent singuli super fratres suos quasi bella fugientes nemo vestrum inimicis audebit resistere
³⁸ peribitis inter gentes et hostilis vos terra consumet
³⁹ quod si et de his aliqui remanserint tabescent in iniquitatibus suis in terra inimicorum suorum et propter peccata patrum suorum et sua adfligentur
⁴⁰ donec confiteantur iniquitates suas et maiorum suorum quibus praevaricati sunt in me et ambulaverunt ex adverso mihi
⁴¹ ambulabo igitur et ego contra eos et inducam illos in terram hostilem donec erubescat incircumcisa mens eorum tunc orabunt pro impietatibus suis
⁴² et recordabor foederis mei quod pepigi cum Iacob et Isaac et Abraham terrae quoque memor ero
⁴³ quae cum relicta fuerit ab eis conplacebit sibi in sabbatis suis patiens solitudinem propter illos ipsi vero rogabunt pro peccatis suis eo quod abiecerint iudicia mea et leges meas despexerint
⁴⁴ et tamen etiam cum essent in terra hostili non penitus abieci eos neque sic despexi ut consumerentur et irritum facerem pactum meum cum eis ego enim sum Dominus Deus eorum
⁴⁵ et recordabor foederis mei pristini quando eduxi eos de terra Aegypti in conspectu gentium ut essem Deus eorum ego Dominus Deus haec sunt praecepta atque iudicia et leges quas dedit Dominus inter se et inter filios Israhel in monte Sinai per manum Mosi
27 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
² loquere filiis Israhel et dices ad eos homo qui votum fecerit et sponderit Deo animam suam sub aestimatione dabit pretium
³ si fuerit masculus a vicesimo usque ad sexagesimum annum dabit quinquaginta siclos argenti ad mensuram sanctuarii
⁴ si mulier triginta

⁵ a quinto autem anno usque ad vicesimum masculus dabit viginti siclos femina decem

⁶ ab uno mense usque ad annum quintum pro masculino dabuntur quinque sicli pro femina tres

⁷ sexagenarius et ultra masculus dabit quindecim siclos femina decem

⁸ si pauper fuerit et aestimationem reddere non valebit stabit coram sacerdote et quantum ille aestimaverit et viderit eum posse reddere tantum dabit

⁹ animal autem quod immolari potest Domino si quis voverit sanctum erit

¹⁰ et mutari non poterit id est nec melius malo nec peius bono quod si mutaverit et ipsum quod mutatum est et illud pro quo mutatum est consecratum erit Domino

¹¹ animal immundum quod immolari Domino non potest si quis voverit adducetur ante sacerdotem

¹² qui diiudicans utrum bonum an malum sit statuet pretium

¹³ quod si dare voluerit is qui offert addet supra aestimationis quintam partem

¹⁴ homo si voverit domum suam et sanctificaverit Domino considerabit eam sacerdos utrum bona an mala sit et iuxta pretium quod ab eo fuerit constitutum venundabitur

¹⁵ sin autem ille qui voverat voluerit redimere eam dabit quintam partem aestimationis supra et habebit domum

¹⁶ quod si agrum possessionis suae voverit et consecraverit Domino iuxta mensuram sementis aestimabitur pretium si triginta modiis hordei seritur terra quinquaginta siclis veniet argenti

¹⁷ si statim ab anno incipientis iobelei voverit agrum quanto valere potest tanto aestimabitur

¹⁸ sin autem post aliquantum temporis supputabit sacerdos pecuniam iuxta annorum qui reliqui sunt numerum usque ad iobeleum et detrahetur ex petio

¹⁹ quod si voluerit redimere agrum ille qui voverat addet quintam partem aestimatae pecuniae et possidebit eum

²⁰ sin autem noluerit redimere sed alteri cuilibet fuerit venundatus ultra eum qui voverat redimere non poterit

²¹ quia cum iobelei venerit dies sanctificatus erit Domino et possessio consecrata ad ius pertinet sacerdotum

²² si ager emptus et non de possessione maiorum sanctificatus fuerit Domino

²³ supputabit sacerdos iuxta annorum numerum usque ad iobeleum pretium et dabit ille qui voverat eum Domino

²⁴ in iobeleo autem revertetur ad priorem dominum qui vendiderat eum et habuerat in sortem possessionis suae

²⁵ omnis aestimatio siclo sanctuarii ponderabitur siclus viginti obolos habet

²⁶ primogenita quae ad Dominum pertinent nemo sanctificare poterit et vovere sive bos sive ovis fuerit Domini sunt

²⁷ quod si immundum est animal redimet qui obtulit iuxta aestimationem tuam et addet quintam partem pretii si redimere noluerit vendetur alteri quantumque a te fuerit aestimatum

²⁸ omne quod Domino consecratur sive homo fuerit sive animal sive ager non veniet nec redimi poterit quicquid semel fuerit consecratum sanctum sanctorum erit Domino

²⁹ et omnis consecratio quae offertur ab homine non redimetur sed morte morietur

³⁰ omnes decimae terrae sive de frugibus sive de pomis arborum Domini sunt et illi sanctificantur

³¹ si quis autem voluerit redimere decimas suas addet quintam partem earum

³² omnium decimarum boves et oves et caprae quae sub pastoris virga transeunt quicquid decimum venerit sanctificabitur Domino

³³ non eligetur nec bonum nec malum nec altero commutabitur si quis mutaverit et quod mutatum est et pro quo mutatum est sanctificabitur Domino et non redimetur

³⁴ haec sunt praecepta quae mandavit Dominus Mosi ad filios Israhel in monte Sinai

Liber Numerorum

1 locutusque est Dominus ad Moſen in deserto Sinai in tabernaculo foederis prima die mensis ſecundi anno altero egressionis eorum ex Aegypto dicens
² tollite ſummam univerſae congregationis filiorum Iſrahel per cognationes et domos ſuas et nomina ſingulorum quicquid ſexus eſt masculini
³ a vicesimo anno et ſupra omnium virorum fortium ex Iſrahel et numerabitis eos per turmas ſuas tu et Aaron
⁴ eruntque vobis cum principes tribuum ac domorum in cognationibus ſuis
⁵ quorum iſta ſunt nomina de Ruben Eliſur filius Sedeur
⁶ de Symeon Salamihel filius Surisaddai
⁷ de Iuda Naaſſon filius Aminadab
⁸ de Iſaſhar Nathanahel filius Suar
⁹ de Zabulon Heliab filius Helon
¹⁰ filiorum autem Ioseph de Ephraim Helisama filius Ammiud de Manasse Gamalihel filius Phadaſſur
¹¹ de Benjamin Abidan filius Gedeonis
¹² de Dan Ahiezer filius Amisaddai
¹³ de Aſer Phegihel filius Ochran
¹⁴ de Gad Heliaſaph filius Duhel
¹⁵ de Nepthali Ahira filius Henan
¹⁶ hii nobiliſſimi principes multitudinis per tribus et cognationes ſuas et capita exercitus Iſrahel
¹⁷ quos tulerunt Moſes et Aaron cum omni vulgi multitudine
¹⁸ et congregaverunt primo die mensis ſecundi reſcensentes eos per cognationes et domos ac familias et capita et nomina ſingulorum a vicesimo anno et ſupra
¹⁹ ſicut praeceperat Dominus Moſi numeratique ſunt in deserto Sinai
²⁰ de Ruben primogenito Iſrahelis per generationes et familias ac domos ſuas et nomina capitum ſingulorum omne quod ſexus eſt masculini a vicesimo anno et ſupra procedentium ad bellum
²¹ quadraginta ſex milia quingenti
²² de filiis Symeon per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt per nomina et capita ſingulorum omne quod ſexus eſt masculini a vicesimo anno et ſupra procedentium ad bellum
²³ quinquaginta novem milia trecenti
²⁴ de filiis Gad per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt per nomina

ſingulorum a viginti annis et ſupra omnes qui ad bella procederent
²⁵ quadraginta quinque milia ſeſcenti quinquaginta
²⁶ de filiis Iuda per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum per nomina ſingulorum a vicesimo anno et ſupra omnes qui poterant ad bella procedere
²⁷ reſcensiti ſunt ſeptuaginta quattuor milia ſeſcenti
²⁸ de filiis Iſaſhar per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum per nomina ſingulorum a vicesimo anno et ſupra omnes qui ad bella procederent
²⁹ reſcensiti ſunt quinquaginta quattuor milia quadringenti
³⁰ de filiis Zabulon per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt per nomina ſingulorum a vicesimo anno et ſupra omnes qui poterant ad bella procedere
³¹ quinquaginta ſeptem milia quadringenti
³² de filiis Ioseph filiorum Ephraim per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt per nomina ſingulorum a vicesimo anno et ſupra omnes qui poterant ad bella procedere
³³ quadraginta milia quingenti
³⁴ porro filiorum Manasse per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt per nomina ſingulorum a viginti annis et ſupra omnes qui poterant ad bella procedere
³⁵ triginta duo milia ducenti
³⁶ de filiis Benjamin per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt nominibus ſingulorum a vicesimo anno et ſupra omnes qui poterant ad bella procedere
³⁷ triginta quinque milia quadringenti
³⁸ de filiis Dan per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt nominibus ſingulorum a vicesimo anno et ſupra omnes qui poterant ad bella procedere
³⁹ ſexaginta duo milia ſeptingenti
⁴⁰ de filiis Aſer per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt per nomina ſingulorum a vicesimo anno et ſupra omnes qui poterant ad bella procedere
⁴¹ quadraginta milia et mille quingenti
⁴² de filiis Nepthali per generationes et familias ac domos cognationum ſuarum reſcensiti ſunt nominibus ſingulorum a vicesimo anno et ſupra omnes qui poterant ad bella procedere
⁴³ quinquaginta tria milia quadringenti

NUMERORUM 1:44

⁴⁴ hii sunt quos numeraverunt Moses et Aaron et duodecim principes Israhel singulos per domos cognationum suarum

⁴⁵ fueruntque omnes filiorum Israhel per domos et familias suas a vicesimo anno et supra qui poterant ad bella procedere

⁴⁶ sescenta tria milia virorum quingenti quinquaginta

⁴⁷ Levitae autem in tribu familiarum suarum non sunt numerati cum eis

⁴⁸ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

⁴⁹ tribum Levi noli numerare neque ponas summam eorum cum filiis Israhel

⁵⁰ sed constitue eos super tabernaculum testimonii cuncta vasa eius et quicquid ad caerimonias pertinet ipsi portabunt tabernaculum et omnia utensilia eius et erunt in ministerio ac per gyrum tabernaculi metabuntur

⁵¹ cum proficiscendum fuerit deponent Levitae tabernaculum cum castra metanda erigent quisquis externorum accesserit occidetur

⁵² metabuntur autem castra filii Israhel unusquisque per turmas et cuneos atque exercitum suum

⁵³ porro Levitae per gyrum tabernaculi figent tentoria ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israhel et excubabunt in custodiis tabernaculi testimonii

⁵⁴ fecerunt ergo filii Israhel iuxta omnia quae praeceperat Dominus Mosi

2 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

² singuli per turmas signa atque vexilla et domos cognationum suarum castrametabuntur filiorum Israhel per gyrum tabernaculi foederis

³ ad orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui eritque princeps filiorum eius Naasson filius Aminadab

⁴ et omnis de stirpe eius summa pugnantium septuaginta quattuor milia sescentorum

⁵ iuxta eum castrametati sunt de tribu Isachar quorum princeps fuit Nathanahel filius Suar

⁶ et omnis numerus pugnatorum eius quinquaginta quattuor milia quadringenti

⁷ in tribu Zabulon princeps fuit Heliab filius Helon

⁸ omnis de stirpe eius exercitus pugnatorum quinquaginta septem milia quadringenti

⁹ universi qui in castris Iudae adnumerati sunt fuerunt centum octoginta sex milia quadringenti et per turmas suas primi egredientur

¹⁰ in castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit princeps Elisur filius Sedeur

¹¹ et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta sex milia quingenti

¹² iuxta eum castrametati sunt de tribu Symeon quorum princeps fuit Salamihel filius Surisaddai

¹³ et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quinquaginta novem milia trecenti

¹⁴ in tribu Gad princeps fuit Heliasaph filius Duhel

¹⁵ et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta quinque milia sescenti quinquaginta

¹⁶ omnes qui recensiti sunt in castris Ruben centum quinquaginta milia et mille quadringenti quinquaginta per turmas suas in secundo loco proficiscuntur

¹⁷ levabitur autem tabernaculum testimonii per officia Levitarum et turmas eorum quomodo erigetur ita et deponetur singuli per loca et ordines suos proficiscuntur

¹⁸ ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim quorum princeps fuit Helisama filius Ammiud

¹⁹ cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta milia quingenti

²⁰ et cum eis tribus filiorum Manasse quorum princeps fuit Gamalihel filius Phadassur

²¹ cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt triginta duo milia ducenti

²² in tribu filiorum Beniamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis

²³ et cunctus exercitus pugnatorum eius qui recensiti sunt triginta quinque milia quadringenti

²⁴ omnes qui numerati sunt in castris Ephraim centum octo milia centum per turmas suas tertii proficiscuntur

²⁵ ad aquilonis partem castrametati sunt filii Dan quorum princeps fuit Ahiezer filius Amisaddai

²⁶ cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt sexaginta duo milia septingenti

²⁷ iuxta eum fixere tentoria de tribu Aser quorum princeps fuit Phegihel filius Ochran

²⁸ cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta milia et mille quingenti

²⁹ de tribu filiorum Nephtalim princeps fuit Ahira filius Henan

³⁰ cunctus exercitus pugnatorum eius quinquaginta tria milia quadringenti

³¹ omnes qui numerati sunt in castris Dan fuerunt centum quinquaginta septem milia sescenti et novissimi proficiscuntur

³² hic numerus filiorum Israhel per domos cognationum suarum et turmas divisi exercitus sescenta tria milia quingenti quinquaginta

³³ Levitae autem non sunt numerati inter filios Israhel sic enim praecepit Dominus Mosi

³⁴ feceruntque filii Israhel iuxta omnia quae mandaverat Dominus castrametati sunt per turmas suas et profecti per familias ac domos patrum suorum

3 haec sunt generationes Aaron et Mosi in die qua locutus est Dominus ad Mosen in monte

Sinai

² et haec nomina filiorum Aaron primogenitus eius Nadab dein Abiu et Eleazar et Ithamar

³ haec nomina filiorum Aaron sacerdotum qui uncti sunt et quorum repletae et consecratae manus ut sacerdotio fungerentur

⁴ mortui sunt Nadab et Abiu cum offerrent ignem alienum in conspectu Domini in deserto Sinai absque liberis functique sunt sacerdotio Eleazar et Ithamar coram Aaron patre suo

⁵ locutus est Dominus ad Mosen dicens

⁶ adplica tribum Levi et fac stare in conspectu Aaron sacerdotis ut ministrent ei et excubent

⁷ et observent quicquid ad cultum pertinet multitudinis coram tabernaculo testimonii

⁸ et custodiant vasa tabernaculi servientes in ministerio eius

⁹ dabisque dono Levitas

¹⁰ Aaron et filiis eius quibus traditi sunt a filiis Israhel Aaron autem et filios eius constitues super cultum sacerdotii externus qui ad ministrandum accesserit morietur

¹¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

¹² ego tuli Levitas a filiis Israhel pro omni primogenito qui aperit vulvam in filiis Israhel eruntque Levitae mei

¹³ meum est enim omne primogenitum ex quo percussi primogenitos in terra Aegypti sanctificavi mihi quicquid primum nascitur in Israhel ab homine usque ad pecus mei sunt ego Dominus

¹⁴ locutus est Dominus ad Mosen in deserto Sinai dicens

¹⁵ numera filios Levi per domos patrum suorum et familias omnem masculum ab uno mense et supra

¹⁶ numeravit Moses ut praeceperat Dominus

¹⁷ et inventi sunt filii Levi per nomina sua Gerson et Caath et Merari

¹⁸ filii Gerson Lebni et Semei

¹⁹ filii Caath Amram et Iessaar Hebron et Ozihel

²⁰ filii Merari Mooli et Musi

²¹ de Gerson fuere familiae duae lebnitica et se-meitica

²² quarum numeratus est populus sexus masculini ab uno mense et supra septem milia quingentorum

²³ hii post tabernaculum metabuntur ad occidentem

²⁴ sub principe Eliasaph filio Lahel

²⁵ et habebunt excubias in tabernaculo foederis

²⁶ ipsum tabernaculum et operimentum eius tentorium quod trahitur ante fores tecti foederis et cortinas atrii tentorium quoque quod adpenditur in introitu atrii tabernaculi et quicquid ad ritum altaris pertinet funes tabernaculi et omnia utensilia eius

²⁷ cognatio Caath habebit populos Amramitas et Iessaaritas et Hebronitas et Ozihelitas hae sunt familiae Caathitarum recensitae per nomina sua

²⁸ omnes generis masculini ab uno mense et supra octo milia sescenti habebunt excubias sanctuarii

²⁹ et castrametabuntur ad meridianam plagam

³⁰ princepsque eorum erit Elisaphan filius Ozihel

³¹ et custodient arcam mensamque et candelabrum altaria et vasa sanctuarii in quibus ministratur et velum cunctamque huiuscemodi supellectilem

³² princeps autem principum Levitarum Eleazar filius Aaron sacerdotis erit super excubitores custodiae sanctuarii

³³ at vero de Merari erunt populi Moolitae et Musitae recensiti per nomina sua

³⁴ omnes generis masculini ab uno mense et supra sex milia ducenti

³⁵ princeps eorum Surihel filius Abiahihel in plaga septentrionali castrametabuntur

³⁶ erunt sub custodia eorum tabulae tabernaculi et vectes et columnae ac bases earum et omnia quae ad cultum huiuscemodi pertinent

³⁷ columnaeque atrii per circuitum cum basibus suis et paxilli cum funibus

³⁸ castrametabuntur ante tabernaculum foederis id est ad orientalem plagam Moses et Aaron cum filiis suis habentes custodiam sanctuarii in medio filiorum Israhel quisquis alienus accesserit morietur

³⁹ omnes Levitae quos numeraverunt Moses et Aaron iuxta praeceptum Domini per familias suas in genere masculino a mense uno et supra fuerunt viginti duo milia

⁴⁰ et ait Dominus ad Mosen numera primogenitos sexus masculini de filiis Israhel a mense uno et supra et habebis summam eorum

⁴¹ tollesque Levitas mihi pro omni primogenito filiorum Israhel ego sum Dominus et pecora eorum pro universis primogenitis pecoris filiorum Israhel

⁴² recensuit Moses sicut praeceperat Dominus primogenitos filiorum Israhel

⁴³ et fuerunt masculi per nomina sua a mense uno et supra viginti duo milia ducenti septuaginta tres

⁴⁴ locutusque est Dominus ad Mosen

⁴⁵ tolle Levitas pro primogenitis filiorum Israhel et pecora Levitarum pro pecoribus eorum eruntque Levitae mei ego sum Dominus

⁴⁶ in pretio autem ducentorum septuaginta trium qui excedunt numerum Levitarum de primogenitis filiorum Israhel

⁴⁷ accipies quinque siclos per singula capita ad mensuram sanctuarii siclus habet obolos viginti

⁴⁸ dabisque pecuniam Aaron et filiis eius pretium eorum qui supra sunt

⁴⁹ tulit igitur Moses pecuniam eorum qui fuerant amplius et quos redemerant a Levitis

⁵⁰ pro primogenitis filiorum Israhel mille trecentorum sexaginta quinque siclorum iuxta pondus sanctuarii

NUMERORUM 3:51

⁵¹ et dedit eam Aaroni et filiis eius iuxta verbum quod praeceperat sibi Dominus

4 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

² tolle summam filiorum Caath de medio Levitarum per domos et familias suas

³ a tricesimo anno et supra usque ad quinquagesimum annum omnium qui ingrediuntur ut stent et ministrent in tabernaculo foederis

⁴ hic est cultus filiorum Caath tabernaculum foederis et sanctum sanctorum

⁵ ingredientur Aaron et filii eius quando movenda sunt castra et deponent velum quod pendet ante fores involventque eo arcam testimonii

⁶ et operient rursus velamine ianthinarum pellium extendentque desuper pallium totum hyacinthinum et inducent vectes

⁷ mensam quoque propositionis involvent hyacinthino pallio et ponent cum ea turibula et mortariola cyatos et crateras ad liba fundenda panes semper in ea erunt

⁸ extendentque desuper pallium coccineum quod rursus operient velamento ianthinarum pellium et inducent vectes

⁹ sument et pallium hyacinthinum quo operient candelastrum cum lucernis et forcipibus suis et emunctoriis et cunctis vasis olei quae ad concinnandas lucernas necessaria sunt

¹⁰ et super omnia ponent operimentum ianthinarum pellium et inducent vectes

¹¹ nec non et altare aureum involvent hyacinthino vestimento et extendent desuper operimentum ianthinarum pellium inducentque vectes

¹² omnia vasa quibus ministratur in sanctuario involvent hyacinthino pallio et extendent desuper operimentum ianthinarum pellium inducentque vectes

¹³ sed et altare mundabunt cinere et involvent illud purpureo vestimento

¹⁴ ponentque cum eo omnia vasa quibus in ministerio eius utuntur id est ignium receptacula fuscinulas ac tridentes uncinos et vatilla cuncta vasa altaris operient simul velamine ianthinarum pellium et inducent vectes

¹⁵ cumque involverint Aaron et filii eius sanctuarium et omnia vasa eius in commotione castrorum tunc intrabunt filii Caath ut portent involuta et non tangant vasa sanctuarii ne moriantur ista sunt onera filiorum Caath in tabernaculo foederis

¹⁶ super quos erit Eleazar filius Aaron sacerdotis ad cuius pertinet curam oleum ad concinnandas lucernas et compositionis incensum et sacrificium quod semper offertur et oleum unctionis et quicquid ad cultum tabernaculi pertinet omniumque vasorum quae in sanctuario sunt

¹⁷ locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

¹⁸ nolite perdere populum Caath de medio Levitarum

¹⁹ sed hoc facite eis ut vivant et non moriantur si tetigerint sancta sanctorum Aaron et filii eius intrabunt ipsique disponent opera singulorum et dividant quid portare quis debeat

²⁰ alii nulla curiositate videant quae sunt in sanctuario priusquam involvantur alioquin morientur

²¹ locutus est Dominus ad Mosen dicens

²² tolle summam etiam filiorum Gerson per domos ac familias et cognationes suas

²³ a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta numera omnes qui ingrediuntur et ministrant in tabernaculo foederis

²⁴ hoc est officium familiae Gersonitarum

²⁵ ut portent cortinas tabernaculi et tectum foederis operimentum aliud et super omnia velamen ianthinum tentoriumque quod pendet in introitu foederis tabernaculi

²⁶ cortinas atriis et velum in introitu quod est ante tabernaculum omnia quae ad altare pertinent funiculos et vasa ministerii

²⁷ iubente Aaron et filiis eius portabunt filii Gerson et scient singuli cui debeant oneri mancipari

²⁸ hic est cultus familiae Gersonitarum in tabernaculo foederis eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis

²⁹ filios quoque Merari per familias et domos patrum suorum recensebis

³⁰ a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta omnes qui ingrediuntur ad officium ministerii sui et cultum foederis testimonii

³¹ haec sunt onera eorum portabunt tabulas tabernaculi et vectes eius columnas et bases earum

³² columnas quoque atriis per circuitum cum basibus et paxillis et funibus suis omnia vasa et supellectilem ad numerum accipient sicque potabunt

³³ hoc est officium familiae Meraritarum et ministerium in tabernaculo foederis eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis

³⁴ recensuerunt igitur Moses et Aaron et principes synagogae filios Caath per cognationes et domos patrum suorum

³⁵ a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ad ministerium tabernaculi foederis

³⁶ et inventi sunt duo milia septingenti quinquaginta

³⁷ hic est numerus populi Caath qui intrat tabernaculum foederis hos numeravit Moses et Aaron iuxta sermonem Domini per manum Mosi

³⁸ numerati sunt et filii Gerson per cognationes et domos patrum suorum

³⁹ a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ut ministrent in tabernaculo foederis

⁴⁰ et inventi sunt duo milia sescenti triginta

⁴¹ hic est populus Gersonitarum quos numeraverunt Moses et Aaron iuxta verbum Domini

⁴² numerati sunt et filii Merari per cognationes et domos patrum suorum

⁴³ a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ad explendos ritus tabernaculi foederis

⁴⁴ et inventi sunt tria milia ducenti

⁴⁵ hic est numerus filiorum Merari quos recensuerunt Moses et Aaron iuxta imperium Domini per manum Mosi

⁴⁶ omnes qui recensiti sunt de Levitis et quos fecit ad nomen Moses et Aaron et principes Israhel per cognationes et domos patrum suorum

⁴⁷ a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum ingredienti ad ministerium tabernaculi et onera portanda

⁴⁸ fuerunt simul octo milia quingenti octoginta

⁴⁹ iuxta verbum Domini recensuit eos Moses unumquemque iuxta officium et onera sua sicut praeceperat ei Dominus

5 locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² praecipe filiis Israhel ut eiciant de castris omnem leprosum et qui semine fluit pollutusque est super mortuo

³ tam masculum quam feminam eicite de castris ne contaminent ea cum habitaverim vobiscum

⁴ feceruntque ita filii Israhel et eiecerunt eos extra castra sicut locutus erat Dominus Mosi

⁵ locutus est Dominus ad Mosen dicens

⁶ loquere ad filios Israhel vir sive mulier cum fecerint ex omnibus peccatis quae solent hominibus accidere et per negligentiam transgressi fuerint mandatum Domini atque deliquerint

⁷ confitebuntur peccatum suum et reddent ipsum caput quintamque partem desuper ei in quem peccaverint

⁸ sin autem non fuerit qui recipiat dabunt Domino et erit sacerdotis excepto ariete qui offertur pro expiatione ut sit placabilis hostia

⁹ omnes quoque primitiae quas offerunt filii Israhel ad sacerdotem pertinent

¹⁰ et quicquid in sanctuarium offertur a singulis et traditur manibus sacerdotis ipsius erit

¹¹ locutus est Dominus ad Mosen dicens

¹² loquere ad filios Israhel et dices ad eos vir cuius uxor erraverit maritumque contemnens

¹³ dormierit cum altero viro et hoc maritus deprehendere non quiverit sed latet adulterium et testibus argui non potest quia non est inventa in stupro

¹⁴ si spiritus zelotypiae concitaverit virum contra uxorem suam quae vel polluta est vel falsa susceptione appetitur

¹⁵ adducet eam ad sacerdotem et offeret oblationem pro illa decimam partem sati farinae hordiiciae non fundet super eam oleum nec inponet tus quia sacrificium zelotypiae est et oblatio investigans adulterium

¹⁶ offeret igitur eam sacerdos et statuet coram Domino

¹⁷ adsumetque aquam sanctam in vase fictili et pauxillum terrae de pavimento tabernaculi mittet in eam

¹⁸ cumque steterit mulier in conspectu Domini discoperiet caput eius et ponet super manus illius sacrificium recordationis et oblationem zelotypiae ipse autem tenebit aquas amarissimas in quibus cum execratione maledicta congressit

¹⁹ adiurabitque eam et dicet si non dormivit vir alienus tecum et si non polluta es deserto mariti toro non te nocebunt aquae istae amarissimae in quas maledicta congressi

²⁰ sin autem declinasti a viro tuo atque polluta es et concubuisti cum altero

²¹ his maledictionibus subiacebis det te Dominus in maledictionem exemplumque cunctorum in populo suo putrescere faciat femur tuum et tumens uterus disrumpatur

²² ingredientur aquae maledictae in ventrem tuum et utero tumescente putrescat femur et respondebit mulier amen amen

²³ scribetque sacerdos in libello ista maledicta et debet ea aquis amarissimis in quas maledicta congressit

²⁴ et dabit ei bibere quas cum exhauserit

²⁵ tollet sacerdos de manu eius sacrificium zelotypiae et elevabit illud coram Domino inponetque super altare ita dumtaxat ut prius

²⁶ pugillum sacrificii tollat de eo quod offertur et incendat super altare et sic potum det mulieri aquas amarissimas

²⁷ quas cum biberit si polluta est et contempto viro adulterii rea pertransibunt eam aquae maledictionis et inflato ventre computrescet femur eritque mulier in maledictionem et in exemplum omni populo

²⁸ quod si polluta non fuerit erit innoxia et faciet liberos

²⁹ ista est lex zelotypiae si declinaverit mulier a viro suo et si polluta fuerit

³⁰ maritusque zelotypiae spiritu concitatus adduxerit eam in conspectu Domini et fecerit ei sacerdos iuxta omnia quae scripta sunt

³¹ maritus absque culpa erit et illa recipiet iniquitatem suam

6 locutus est Dominus ad Mosen dicens
² loquere ad filios Israhel et dices ad eos vir sive mulier cum fecerit votum ut sanctificentur et se voluerint Domino consecrare
³ vino et omni quod inebriare potest abstinebunt acetum ex vino et ex qualibet alia potione et quicquid de uva exprimitur non bibent uvas recentes siccasque non comedent
⁴ cunctis diebus quibus ex voto Domino consecrantur quicquid ex vinea esse potest ab uva passa usque ad acinum non comedent
⁵ omni tempore separationis suae novacula non transibit super caput eius usque ad completum diem quo Domino consecratur sanctus erit crescente caesarie capitis eius
⁶ omni tempore consecrationis suae super mortuum non ingredietur
⁷ nec super patris quidem et matris et fratris sororisque funere contaminabitur quia consecratio Dei sui super caput eius est
⁸ omnes dies separationis suae sanctus erit Domino
⁹ sin autem mortuus fuerit subito quispiam coram eo polluetur caput consecrationis eius quod radet ilico et in eadem die purgationis suae et rursus septima
¹⁰ in octavo autem die offeret duos turtures vel duos pullos columbae sacerdoti in introitu foederis testimonii
¹¹ facietque sacerdos unum pro peccato et alterum in holocaustum et deprecabitur pro eo quia peccavit super mortuo sanctificabitque caput eius in die illo
¹² et consecrabit Domino dies separationis illius offerens agnum anniculum pro peccato ita tamen ut dies priores irriti fiant quoniam polluta est sanctificatio eius
¹³ ista est lex consecrationis cum dies quos ex voto decreverat conplebuntur adducet eum ad ostium tabernaculi foederis
¹⁴ et offeret oblationem eius Domino agnum anniculum immaculatum in holocaustum et ovem anniculum immaculatam pro peccato et arietem immaculatum hostiam pacificam
¹⁵ canistrum quoque panum azymorum qui conspersi sunt oleo et lagana absque fermento uncta oleo ac libamina singulorum
¹⁶ quae offeret sacerdos coram Domino et faciet tam pro peccato quam in holocaustum
¹⁷ arietem vero immolabit hostiam pacificam Domino offerens simul canistrum azymorum et libamenta quae ex more debentur
¹⁸ tunc radetur nazareus ante ostium tabernaculi foederis caesarie consecrationis suae tolletque capillos eius et ponet super ignem qui est subpositus sacrificio pacificorum

¹⁹ et armum coctum arietis tortamque absque fermento unam de canistro et laganum azymum unum et tradet in manibus nazarei postquam rasum fuerit caput eius
²⁰ susceptaque rursus ab eo elevabit in conspectu Domini et sanctificata sacerdotis erunt sicut pectusculum quod separari iussum est et femur post haec potest bibere nazareus vinum
²¹ ista est lex nazarei cum voverit oblationem suam Domino tempore consecrationis suae exceptis his quae invenerit manus eius iuxta quod mente devoverat ita faciet ad perfectionem sanctificationis suae
²² locutus est Dominus ad Mosen dicens
²³ loquere Aaron et filiis eius sic benedicetis filiis Israhel et dicetis eis
²⁴ benedicat tibi Dominus et custodiat te
²⁵ ostendat Dominus faciem suam tibi et misereatur tui
²⁶ convertat Dominus vultum suum ad te et det tibi pacem
²⁷ invocabunt nomen meum super filios Israhel et ego benedicam eis
7 factum est autem in die qua conplevit Moses tabernaculum et erexit illud unxitque et sanctificavit cum omnibus vasis suis altare similiter et vasa eius
² obtulerunt principes Israhel et capita familiarum qui erant per singulas tribus praefecti eorum qui numerati fuerant
³ munera coram Domino sex plaustra tecta cum duodecim bubus unum plaustrum obtulere duo duces et unum bovem singuli obtuleruntque ea in conspectu tabernaculi
⁴ ait autem Dominus ad Mosen
⁵ suscipe ab eis ut serviant in ministerio tabernaculi et tradas ea Levitis iuxta ordinem ministerii sui
⁶ itaque cum suscepisset Moses plaustra et boves tradidit eos Levitis
⁷ duo plaustra et quattuor boves dedit filiis Gerson iuxta id quod habebant necessarium
⁸ quattuor alia plaustra et octo boves dedit filiis Merari secundum officia et cultum suum sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis
⁹ filiis autem Caath non dedit plaustra et boves quia in sanctuario serviunt et onera propriis portant umeris
¹⁰ igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris die qua unctum est oblationem suam ante altare
¹¹ dixitque Dominus ad Mosen singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris
¹² primo die obtulit oblationem suam Naasson filius Aminadab de tribu Iuda

¹³ fueruntque in ea acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum fiala argentea habens septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
¹⁴ mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso
¹⁵ bovem et arietem et agnum anniculum in holocaustum
¹⁶ hircumque pro peccato
¹⁷ et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec est oblatio Naasson filii Aminadab
¹⁸ secundo die obtulit Nathanahel filius Suar dux de tribu Isachar
¹⁹ acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
²⁰ mortariolum aureum habens decem siclos plenum incenso
²¹ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
²² hircumque pro peccato
²³ et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Nathanahel filii Suar
²⁴ tertio die princeps filiorum Zabulon Heliab filius Helon
²⁵ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
²⁶ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
²⁷ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
²⁸ hircumque pro peccato
²⁹ et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec est oblatio Heliab filii Helon
³⁰ die quarto princeps filiorum Ruben Helisur filius Sedeur
³¹ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
³² mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
³³ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
³⁴ hircumque pro peccato
³⁵ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Helisur filii Sedeur

³⁶ die quinto princeps filiorum Symeon Salamihel filius Surisaddai
³⁷ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
³⁸ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
³⁹ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
⁴⁰ hircumque pro peccato
⁴¹ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Salamihel filii Surisaddai
⁴² die sexto princeps filiorum Gad Heliasaph filius Duhel
⁴³ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
⁴⁴ mortariolum aureum adpendens siclos decem plenum incenso
⁴⁵ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
⁴⁶ hircumque pro peccato
⁴⁷ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Heliasaph filii Duhel
⁴⁸ die septimo princeps filiorum Ephraim Helisama filius Ammiud
⁴⁹ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
⁵⁰ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
⁵¹ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
⁵² hircumque pro peccato
⁵³ et in hostias pacificas boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Helisama filii Ammiud
⁵⁴ die octavo princeps filiorum Manasse Gamalihel filius Phadassur
⁵⁵ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
⁵⁶ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
⁵⁷ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
⁵⁸ hircumque pro peccato

⁵⁹ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Gamalihel filii Phadassur
⁶⁰ die nono princeps filiorum Benjamin Abidan filius Gedeonis
⁶¹ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
⁶² mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
⁶³ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
⁶⁴ hircumque pro peccato
⁶⁵ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Abidan filii Gedeonis
⁶⁶ die decimo princeps filiorum Dan Ahiezer filius Amisaddai
⁶⁷ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
⁶⁸ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
⁶⁹ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
⁷⁰ hircumque pro peccato
⁷¹ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Ahiezer filii Amisaddai
⁷² die undecimo princeps filiorum Aser Phagaihel filius Ochran
⁷³ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
⁷⁴ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
⁷⁵ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
⁷⁶ hircumque pro peccato
⁷⁷ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Phagaihel filii Ochran
⁷⁸ die duodecimo princeps filiorum Nepthalim Achira filius Henan
⁷⁹ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium
⁸⁰ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
⁸¹ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum

⁸² hircumque pro peccato
⁸³ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Achira filii Henan
⁸⁴ haec in dedicatione altaris oblata sunt a principibus Israhel in die qua consecratum est acetabula argentea duodecim fialae argenteae duodecim mortariola aurea duodecim
⁸⁵ ita ut centum triginta argenti siclos haberet unum acetabulum et septuaginta siclos una fiala id est in commune vasorum omnium ex argento sicli duo milia quadringenti pondere sanctuarii
⁸⁶ mortariola aurea duodecim plena incenso denos siclos adpendentia pondere sanctuarii id est simul auri sicli centum viginti
⁸⁷ boves de armento in holocaustum duodecim arietes duodecim agni anniculi duodecim et libamenta eorum hirci duodecim pro peccato
⁸⁸ hostiae pacificorum boves viginti quattuor arietes sexaginta hirci sexaginta agni anniculi sexaginta haec oblata sunt in dedicatione altaris quando unctum est
⁸⁹ cumque ingrederetur Moses tabernaculum foederis ut consuleret oraculum audiebat vocem loquentis ad se de propitiatorio quod erat super arcam testimonii inter duos cherubin unde et loquebatur ei
8 locutus est Dominus ad Mosen dicens
² loquere Aaroni et dices ad eum cum posueris septem lucernas contra eam partem quam candelabrum respicit lucere debebunt
³ fecitque Aaron et inposuit lucernas super candelabrum ut praeceperat Dominus Mosi
⁴ haec autem erat factura candelabri ex auro ductili tam medius stipes quam cuncta ex utroque calamorum latera nascebantur iuxta exemplum quod ostendit Dominus Mosi ita operatus est candelabrum
⁵ et locutus est Dominus ad Mosen dicens
⁶ tolle Levitas de medio filiorum Israhel et purificabis eos
⁷ iuxta hunc ritum aspergantur aqua lustrationis et radant omnes pilos carnis suae cumque laverint vestimenta sua et mundati fuerint
⁸ tollant bovem de armentis et libamentum eius similam oleo conspersam bovem autem alterum de armento tu accipies pro peccato
⁹ et adplicabis Levitas coram tabernaculo foederis convocata omni multitudine filiorum Israhel
¹⁰ cumque Levitae fuerint coram Domino ponent filii Israhel manus suas super eos
¹¹ et offeret Aaron Levitas munus in conspectu Domini a filiis Israhel ut serviant in ministerio eius
¹² Levitae quoque ponent manus suas super capita bouum e quibus unum facies pro peccato et alterum in holocaustum Domini ut depreceris pro eis

¹³ statuesque Levitas in conspectu Aaron et filiorum eius et consecrabis oblatos Domino
¹⁴ ac separabis de medio filiorum Israhel ut sint mei
¹⁵ et postea ingrediantur tabernaculum foederis ut serviant mihi sicque purificabis et consecrabis eos in oblationem Domini quoniam dono donati sunt mihi a filiis Israhel
¹⁶ pro primogenitis quae aperiunt omnem vulvam in Israhel accipi eos
¹⁷ mea sunt omnia primogenita filiorum Israhel tam ex hominibus quam ex iumentis ex die quo percussi omnem primogenitum in terra Aegypti sanctificavi eos mihi
¹⁸ et tuli Levitas pro cunctis primogenitis filiorum Israhel
¹⁹ tradidique eos dono Aaroni et filiis eius de medio populi ut serviant mihi pro Israhel in tabernaculo foederis et orent pro eis ne sit in populo plaga si ausi fuerint accedere ad sanctuarium
²⁰ feceruntque Moses et Aaron et omnis multitudo filiorum Israhel super Levitas quae praeceperat Dominus Mosi
²¹ purificatique sunt et laverunt vestimenta sua elevavitque eos Aaron in conspectu Domini et oravit pro eis
²² ut purificati ingrederentur ad officia sua in tabernaculum foederis coram Aaron et filiis eius sicut praeceperat Dominus Mosi de Levitis ita factum est
²³ locutus est Dominus ad Mosen dicens
²⁴ haec est lex Levitarum a viginti quinque annis et supra ingredientur ut ministrent in tabernaculo foederis
²⁵ cumque quinquagesimum annum aetatis impleverint servire cessabunt
²⁶ eruntque ministri fratrum suorum in tabernaculo foederis ut custodiant quae sibi fuerint commendata opera autem ipsa non faciant sic dispones Levitas in custodiis suis
9 locutus est Dominus ad Mosen in deserto Sinai anno secundo postquam egressi sunt de terra Aegypti mense primo dicens
² faciant filii Israhel phase in tempore suo
³ quartadecima die mensis huius ad vespeream iuxta omnes caerimonias et iustificationes eius
⁴ praecepitque Moses filiis Israhel ut facerent phase
⁵ qui fecerunt tempore suo quartadecima die mensis ad vespeream in monte Sinai iuxta omnia quae mandaverat Dominus Mosi fecerunt filii Israhel
⁶ ecce autem quidam inmundi super animam hominis qui non poterant facere pascha in die illo accedentes ad Mosen et Aaron
⁷ dixerunt eis inmundi sumus super animam hominis quare fraudamur ut non valeamus offerre oblationem Domino in tempore suo inter filios Israhel

⁸ quibus respondit Moses state ut consulam quid praecipiat Dominus de vobis
⁹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens
¹⁰ loquere filiis Israhel homo qui fuerit inmundus super anima sive in via procul in gente vestra faciat phase Domino
¹¹ mense secundo quartadecima die mensis ad vespeream cum azymis et lactucis agrestibus comedent illud
¹² non relinquent ex eo quippiam usque mane et os eius non confringent omnem ritum phase observabunt
¹³ si quis autem et mundus est et in itinere non fuit et tamen non fecit phase exterminabitur anima illa de populis suis quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo peccatum suum ipse portabit
¹⁴ peregrinus quoque et advena si fuerit apud vos faciet phase Domini iuxta caerimonias et iustificationes eius praeceptum idem erit apud vos tam advenae quam indigenae
¹⁵ igitur die qua erectum est tabernaculum operuit illud nubes a vespere autem super tentorium erat quasi species ignis usque mane
¹⁶ sic fiebat iugiter per diem operiebat illud nubes et per noctem quasi species ignis
¹⁷ cumque ablata fuisset nubes quae tabernaculum protegebat tunc proficiscebantur filii Israhel et in loco ubi stetisset nubes ibi castrametabantur
¹⁸ ad imperium Domini proficiscebantur et ad imperium illius figebant tabernaculum cunctis diebus quibus stabat nubes super tabernaculum manebant in eodem loco
¹⁹ et si evenisset ut multo tempore maneret super illud erant filii Israhel in excubiis Domini et non proficiscebantur
²⁰ quotquot diebus fuisset nubes super tabernaculum ad imperium Domini erigebant tentoria et ad imperium illius deponebant
²¹ si fuisset nubes a vespere usque mane et statim diluculo tabernaculum reliquisset proficiscebantur et si post diem et noctem recessisset dissipabant tentoria
²² si biduo aut uno mense vel longiori tempore fuisset super tabernaculum manebant filii Israhel in eodem loco et non proficiscebantur statim autem ut recessisset movebant castra
²³ per verbum Domini figebant tentoria et per verbum illius proficiscebantur erantque in excubiis Domini iuxta imperium eius per manum Mosi
10 locutus est Dominus ad Mosen dicens
² fac tibi duas tubas argenteas ductiles quibus convocare possis multitudinem quando movenda sunt castra
³ cumque increpaueris tubis congregabitur ad te omnis turba ad ostium foederis tabernaculi

NUMERORUM 10:4

⁴ si semel clangueris venient ad te principes et capita multitudinis Israhel

⁵ sin autem prolixior atque concisus clangor increpauerit movebunt castra primi qui sunt ad orientalem plagam

⁶ in secundo autem sonitu et pari ululatu tubae leuabunt tentoria qui habitant ad meridiem et iuxta hunc modum reliqui facient ululantibus tubis in profectioe

⁷ quando autem congregandus est populus simplex tubarum clangor erit et non concise ululabunt

⁸ filii Aaron sacerdotes clangent tubis eritque hoc legitimum sempiternum in generationibus vestris

⁹ si exieritis ad bellum de terra vestra contra hostes qui dimicant aduersum vos clangetis ululantibus tubis et erit recordatio vestri coram Domino Deo vestro ut eruamini de manibus inimicorum vestrorum

¹⁰ si quando habebitis epulum et dies festos et kalendas canetis tubis super holocaustis et pacificis victimis ut sint vobis in recordationem Dei vestri ego Dominus Deus vester

¹¹ anno secundo mense secundo vicesima die mensis elevata est nubes de tabernaculo foederis

¹² profectique sunt filii Israhel per turmas suas de deserto Sinai et recubuit nubes in solitudine Paran

¹³ moveruntque castra primi iuxta imperium Domini in manu Mosi

¹⁴ filii Iuda per turmas suas quorum princeps erat Naasson filius Aminadab

¹⁵ in tribu filiorum Isachar fuit princeps Nathanahel filius Suar

¹⁶ in tribu Zabulon erat princeps Heliab filius Helon

¹⁷ depositumque est tabernaculum quod portantes egressi sunt filii Gerson et Merari

¹⁸ profectique sunt et filii Ruben per turmas et ordinem suum quorum princeps erat Helisur filius Sedor

¹⁹ in tribu autem filiorum Symeon princeps fuit Salamihel filius Surisaddai

²⁰ porro in tribu Gad erat princeps Heliasaph filius Duhel

²¹ profectique sunt et Caathitae portantes sanctuarium tamdiu tabernaculum portabatur donec venirent ad erectionis locum

²² moverunt castra et filii Ephraim per turmas suas in quorum exercitu princeps erat Helisama filius Ammiud

²³ in tribu autem filiorum Manasse princeps fuit Gamalihel filius Phadassur

²⁴ et in tribu Benjamin dux Abidan filius Gedeonis

²⁵ novissimi castrorum omnium profecti sunt filii Dan per turmas suas in quorum exercitu princeps fuit Ahiezer filius Amisaddai

²⁶ in tribu autem filiorum Aser erat princeps Phagihel filius Ochran

²⁷ et in tribu filiorum Nephtalim princeps Achira filius Henan

²⁸ haec sunt castra et profectioes filiorum Israhel per turmas suas quando egrediebantur

²⁹ dixitque Moses Hobab filio Rahuhel Madianiti cognato suo proficiscimur ad locum quem Dominus daturus est nobis veni nobiscum ut beneficiamus tibi quia Dominus bona promisit Israheli

³⁰ cui ille respondit non vadam tecum sed revertar in terram meam in qua natus sum

³¹ et ille noli inquit nos relinquere tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus et eris ductor noster

³² cumque nobiscum veneris quicquid optimum fuerit ex opibus quas nobis traditurus est Dominus dabimus tibi

³³ profecti sunt ergo de monte Domini via trium dierum arcaque foederis Domini praecedebat eos per dies tres providens castrorum locum

³⁴ nubes quoque Domini super eos erat per diem cum incederent

³⁵ cumque eleuaretur arca dicebat Moses surge Domine et dissipentur inimici tui et fugiant qui oderunt te a facie tua

³⁶ cum autem deponeretur aiebat revertere Domine ad multitudinem exercitus Israhel

11 interea ortum est murmur populi quasi dolentium pro labore contra Dominum quod cum audisset iratus est et accensus in eos ignis Domini devoravit extremam castrorum partem

² cumque clamasset populus ad Mosem oravit Moses Dominum et absortus est ignis

³ vocavitque nomen loci illius Incensio eo quod succensus fuisset contra eos ignis Domini

⁴ vulgus quippe promiscuum quod ascenderat cum eis flagrauit desiderio sedens et flens iunctis sibi pariter filiis Israhel et ait quis dabit nobis ad vescendum carnes

⁵ recordamur piscium quos comedebamus in Aegypto gratis in mentem nobis veniunt cucumeres et pepones porrique et cepae et alia

⁶ anima nostra arida est nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi man

⁷ erat autem man quasi semen coriandri coloris bdellii

⁸ circuibatque populus et colligens illud frangebatur mola sive terebat in mortario coquens in olla et faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati

⁹ cumque descenderet nocte super castra ros descendebat pariter et man

¹⁰ audivit ergo Moses flentem populum per familias singulos per ostia tentorii sui iratusque est furor Domini valde sed et Mosi intoleranda res visa est

¹¹ et ait ad Dominum cur adflixisti servum tuum quare non invenio gratiam coram te et cur inposuisti pondus universi populi huius super me

¹² numquid ego concepi omnem hanc multitudinem vel genui eam ut dicas mihi porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum et defer in terram pro qua iurasti patribus eorum

¹³ unde mihi carnes ut dem tantae multitudini flent contra me dicentes da nobis carnes ut comedamus

¹⁴ non possum solus sustinere omnem hunc populum quia gravis mihi est

¹⁵ sin aliter tibi videtur obsecro ut interficias me et inveniam gratiam in oculis tuis ne tantis adficiar malis

¹⁶ et dixit Dominus ad Moysen congrega mihi septuaginta viros de senibus Israhel quos tu nosti quod senes populi sint ac magistri et duces eos ad ostium tabernaculi foederis faciesque ibi stare tecum

¹⁷ ut descendam et loquar tibi et auferam de spiritu tuo tradamque eis ut sustentent tecum onus populi et non tu solus graveris

¹⁸ populo quoque dices sanctificamini cras comedetis carnes ego enim audivi vos dicere quis dabit nobis escas carniū bene nobis erat in Aegypto ut det vobis Dominus carnes et comedatis

¹⁹ non uno die nec duobus vel quinque aut decem nec viginti quidem

²⁰ sed usque ad mensem dierum donec exeat per nares vestras et vertatur in nausiam eo quod repletur Dominum qui in medio vestri est et flevit coram eo dicentes quare egressi sumus ex Aegypto

²¹ et ait Moyses sescenta milia peditum huius populi sunt et tu dicis dabo eis esum carniū mense integro

²² numquid ovium et boum multitudo caedetur ut possit sufficere ad cibum vel omnes pisces maris in unum congregabuntur ut eos satient

²³ cui respondit Dominus numquid manus Domini invalida est iam nunc videbis utrum meus sermo opere compleatur

²⁴ venit igitur Moyses et narravit populo verba Domini congregans septuaginta viros de senibus Israhel quos stare fecit circa tabernaculum

²⁵ descenditque Dominus per nubem et locutus est ad eum auferens de spiritu qui erat in Moysen et dans septuaginta viris cumque requievisset in eis spiritus prophetaverunt nec ultra cessarunt

²⁶ remanserant autem in castris duo viri quorum unus vocabatur Heldad et alter Medad super quos requievit spiritus nam et ipsi descripti fuerant et non exierant ad tabernaculum

²⁷ cumque prophetarent in castris cucurrit puer et nuntiavit Mosi dicens Heldad et Medad prophetant in castris

²⁸ statim Iosue filius Nun minister Mosi et electus e pluribus ait domine mi Moyses prohibe eos

²⁹ at ille quid inquit aemularis pro me quis tribuat ut omnis populus prophetet et det eis Dominus spiritum suum

³⁰ reversusque est Moyses et maiores natu Israhel in castra

³¹ ventus autem egrediens a Domino arreptas trans mare coturnices detulit et dimisit in castra itinere quantum uno die confici potest ex omni parte castrorum per circuitum volabantque in aere duobus cubitis altitudine super terram

³² surgens ergo populus toto die illo et nocte ac die altero congregavit coturnicum qui parum decem choros et siccaverunt eas per gyrum castrorum

³³ adhuc carnes erant in dentibus eorum nec defecerat huiusmodi cibus et ecce furor Domini concitatus in populum percussit eum plaga magna nimis

³⁴ vocatusque est ille locus sepulchra Concupiscentiae ibi enim sepelierunt populum qui desideraverat egressi autem de sepulchris Concupiscentiae venerunt in Aseroth et manserunt ibi

12 locutaque est Maria et Aaron contra Moysen propter uxorem eius aethiopiā

² et dixerunt num per solum Moysen locutus est Dominus nonne et nobis similiter est locutus quod cum audisset Dominus

³ erat enim Moyses vir mitissimus super omnes homines qui morabantur in terra

⁴ statim locutus est ad eum et ad Aaron et Mariam egredimini vos tantum tres ad tabernaculum foederis cumque fuissent egressi

⁵ descendit Dominus in columna nubis et stetit in introitu tabernaculi vocans Aaron et Mariam qui cum essent

⁶ dixit ad eos audite sermones meos si quis fuerit inter vos propheta Domini in visione apparebo ei vel per somnium loquar ad illum

⁷ at non talis servus meus Moyses qui in omni domo mea fidelissimus est

⁸ ore enim ad os loquor ei et palam non per enigmata et figuras Dominum videt quare igitur non timuistis detrahare servo meo Mosi

⁹ iratusque contra eos abiit

¹⁰ nubes quoque recessit quae erat super tabernaculum et ecce Maria apparuit candens lepra quasi nix cumque respexisset eam Aaron et vidisset perfusam lepra

¹¹ ait ad Moysen obsecro domine mi ne inponas nobis hoc peccatum quod stulte commisimus

¹² ne fiat haec quasi mortua et ut abortivum quod proicitur de vulva matris suae ecce iam medium carnis eius devoratum est lepra

¹³ clamavitque Moses ad Dominum dicens Deus obsecro sana eam

¹⁴ cui respondit Dominus si pater eius spuisset in faciem illius nonne debuerat saltem septem dierum rubore suffundi separetur septem diebus extra castra et postea revocabitur

¹⁵ exclusa est itaque Maria extra castra septem diebus et populus non est motus de loco illo donec revocata est Maria

13 profectus est de Aseroth fixis tentoriis in deserto Pharan

² ibi locutus est Dominus ad Mosen dicens

³ mitte viros qui considerent terram Chanaan quam daturus sum filiis Israhel singulos de singulis tribubus ex principibus

⁴ fecit Moses quod Dominus imperarat de deserto Pharan mittens principes viros quorum ista sunt nomina

⁵ de tribu Ruben Semmua filium Zecchur

⁶ de tribu Symeon Saphat filium Huri

⁷ de tribu Iuda Chaleb filium Iepphonne

⁸ de tribu Isachar Igal filium Ioseph

⁹ de tribu Ephraim Osee filium Nun

¹⁰ de tribu Benjamin Phalti filium Raphu

¹¹ de tribu Zabulon Geddihel filium Sodi

¹² de tribu Ioseph sceptri Manasse Gaddi filium Susi

¹³ de tribu Dan Ammihel filium Gemalli

¹⁴ de tribu Aser Sthur filium Michahel

¹⁵ de tribu Nephthali Naabbi filium Vaphsi

¹⁶ de tribu Gad Guhel filium Machi

¹⁷ haec sunt nomina virorum quos misit Moses ad considerandam terram vocavitque Osee filium Nun Iosue

¹⁸ misit ergo eos Moses ad considerandam terram Chanaan et dixit ad eos ascendite per meridianam plagam cumque veneritis ad montes

¹⁹ considerate terram qualis sit et populum qui habitator est eius utrum fortis sit an infirmus pauci numero an plures

²⁰ ipsa terra bona an mala urbes quales muratae an absque muris

²¹ humus pinguis an sterilis nemorosa an absque arboribus confortamini et adferte nobis de fructibus terrae erat autem tempus quando iam praecoquae uvae vesci possunt

²² cumque ascendissent exploraverunt terram a deserto Sin usque Roob intrantibus Emath

²³ ascenderuntque ad meridiem et venerunt in Hebron ubi erant Ahiman et Sisai et Tholmai filii Enach nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Aegypti condita est

²⁴ pergentesque usque ad torrentem Botri absciderunt palmitem cum uva sua quem portaverunt

in vecte duo viri de malis quoque granatis et de ficis loci illius tulerunt

²⁵ qui appellatus est Neelescol id est torrens Botri eo quod botrum inde portassent filii Israhel

²⁶ reversique exploratores terrae post quadraginta dies omni regione circuita

²⁷ venerunt ad Mosen et Aaron et ad omnem coetum filiorum Israhel in desertum Pharan quod est in Cades locutique eis et omni multitudini ostenderunt fructus terrae

²⁸ et narraverunt dicentes venimus in terram ad quam misisti nos quae re vera fluit lacte et melle ut ex his fructibus cognosci potest

²⁹ sed cultores fortissimos habet et urbes grandes atque muratas stirpem Enach vidimus ibi

³⁰ Amalech habitat in meridie Hettheus et Iebuseus et Amorreus in montanis Chananeus vero moratur iuxta mare et circa fluenta Iordanis

³¹ inter haec Chaleb conpescens murmur populi qui oriebatur contra Mosen ait ascendamus et possideamus terram quoniam poterimus obtinere eam

³² alii vero qui fuerant cum eo dicebant nequaquam ad hunc populum valemus ascendere quia fortior nobis est

³³ detraxeruntque terrae quam inspexerant apud filios Israhel dicentes terram quam lustravimus devorat habitatores suos populum quem aspeximus procerae staturae est

³⁴ ibi vidimus monstra quaedam filiorum Enach de genere giganteo quibus comparati quasi lucustae videbamur

14 igitur vociferans omnis turba flevit nocte illa

² et murmurati sunt contra Mosen et Aaron cuncti filii Israhel dicentes

³ utinam mortui essemus in Aegypto et non in hac vasta solitudine utinam pereamus et non inducat nos Dominus in terram istam ne cadamus gladio et uxores ac liberi nostri ducantur captivi nonne melius est reverti in Aegyptum

⁴ dixeruntque alter ad alterum constituamus nobis ducem et revertamur in Aegyptum

⁵ quo audito Moses et Aaron ceciderunt proni in terram coram omni multitudine filiorum Israhel

⁶ at vero Iosue filius Nun et Chaleb filius Iepphonne qui et ipsi lustraverant terram sciderunt vestimenta sua

⁷ et ad omnem multitudinem filiorum Israhel locuti sunt terram quam circuivimus valde bona est

⁸ si propitius fuerit Dominus inducet nos in eam et tradet humum lacte et melle manantem

⁹ nolite rebelles esse contra Dominum neque timeatis populum terrae huius quia sicut panem ita eos possumus devorare recessit ab illis omne praesidium Dominus nobiscum est nolite metuere

¹⁰ cumque clamaret omnis multitudo et lapidibus eos vellet opprimere apparuit gloria Domini super tectum foederis cunctis filiis Israhel

¹¹ et dixit Dominus ad Mosen usquequo detrahet mihi populus iste quousque non credent mihi in omnibus signis quae feci coram eis

¹² feriam igitur eos pestilentia atque consumam te autem faciam principem super gentem magnam et fortiolem quam haec est

¹³ et ait Moses ad Dominum ut audiant Aegyptii de quorum medio eduxisti populum istum

¹⁴ et habitatores terrae huius qui audierunt quod tu Domine in populo isto sis et facie videaris ad faciem et nubes tua protegat illos et in columna nubis praecedas eos per diem et in columna ignis per noctem

¹⁵ quod occideris tantam multitudinem quasi unum hominem et dicant

¹⁶ non poterat introducere populum in terram pro qua iuraverat idcirco occidit eos in solitudine

¹⁷ magnificentur ergo fortitudo Domini sicut iurasti dicens

¹⁸ Dominus patiens et multae misericordiae auferens iniquitatem et scelera nullumque innoxium derelinquens qui visitas peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem

¹⁹ dimitte obsecro peccatum populi tui huius secundum magnitudinem misericordiae tuae sicut propitiu fuisti egredientibus de Aegypto usque ad locum istum

²⁰ dixitque Dominus dimisi iuxta verbum tuum

²¹ vivo ego et implebitur gloria Domini universa terra

²² attamen omnes homines qui viderunt maiestatem meam et signa quae feci in Aegypto et in solitudine et temptaverunt me iam per decem vices nec obedierunt voci meae

²³ non videbunt terram pro qua iuravi patribus eorum nec quisquam ex illis qui detraxit mihi intuebitur eam

²⁴ servum meum Chaleb qui plenus alio spiritu secutus est me inducam in terram hanc quam circuivit et semen eius possidebit eam

²⁵ quoniam Amalechites et Chananeus habitant in vallibus cras movete castra et revertimini in solitudinem per viam maris Rubri

²⁶ locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

²⁷ usquequo multitudo haec pessima murmurat contra me querellas filiorum Israhel audivi

²⁸ dic ergo eis vivo ego ait Dominus sicut locuti estis audiente me sic faciam vobis

²⁹ in solitudine hac iacebunt cadavera vestra omnes qui numerati estis a viginti annis et supra et murmurastis contra me

³⁰ non intrabitis terram super quam levavi manum meam ut habitare vos facerem praeter Chaleb filium Iepphonne et Iosue filium Nun

³¹ parvulos autem vestros de quibus dixistis quod praedae hostibus forent introducam ut videant terram quae vobis displicuit

³² vestra cadavera iacebunt in solitudine

³³ filii vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta et portabunt fornicationem vestram donec consumantur cadavera patrum in deserto

³⁴ iuxta numerum quadraginta dierum quibus considerastis terram annus pro die inputabitur et quadraginta annis recipietis iniquitates vestras et scietis ultionem meam

³⁵ quoniam sicut locutus sum ita faciam omni multitudini huic pessimae quae consurrexit adversum me in solitudine hac deficiet et morietur

³⁶ igitur omnes viri quos miserat Moses ad contemplandam terram et qui reversi murmurare fecerant contra eum omnem multitudinem detrahentes terrae quod esset mala

³⁷ mortui sunt atque percussi in conspectu Domini

³⁸ Iosue autem filius Nun et Chaleb filius Iepphonne vixerunt ex omnibus qui perrexerant ad considerandam terram

³⁹ locutusque est Moses universa verba haec ad omnes filios Israhel et luxit populus nimis

⁴⁰ et ecce mane primo surgentes ascenderunt verticem montis atque dixerunt parati sumus ascendere ad locum de quo Dominus locutus est quia peccavimus

⁴¹ quibus Moses cur inquit transgredimini verbum Domini quod vobis non cedit in prosperum

⁴² nolite ascendere non enim est Dominus vobiscum ne corruiatis coram inimicis vestris

⁴³ Amalechites et Chananeus ante vos sunt quorum gladio corruetis eo quod nolueritis adquiescere Domino nec erit Dominus vobiscum

⁴⁴ at illi contenebrati ascenderunt in verticem montis arca autem testamenti Domini et Moses non recesserunt de castris

⁴⁵ descenditque Amalechites et Chananeus qui habitabant in monte et percutiens eos atque concidens persecutus est usque Horma

15 locutus est Dominus ad Mosen dicens
² loquere ad filios Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis terram habitationis vestrae quam ego dabo vobis

³ et feceritis oblationem Domino in holocaustum aut victimam vota solventes vel sponte offerentes munera aut in sollemnitatibus vestris adolentes odorem suavitatis Domino de bubus sive de ovibus

⁴ offeret quicumque immolaverit victimam sacrificium similiae decimam partem oephi conspersae oleo quod mensuram habebit quartam partem hin

NUMERORUM 15:5

⁵ et vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae dabit in holocausto sive in victima per agnos singulos
⁶ et arietis erit sacrificium similiae duarum decimarum quae conspersa sit oleo tertiae partis hinc
⁷ et vinum ad libamentum tertiae partis eiusdem mensurae offeret in odorem suavitatis Domino
⁸ quando vero de bubus feceris holocaustum aut hostiam ut impleas votum vel pacificas victimas
⁹ dabis per singulos boves similiae tres decimas conspersae oleo quod habeat medium mensurae hinc
¹⁰ et vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae in oblationem suavissimi odoris Domino
¹¹ sic facietis
¹² per singulos boves et arietes et agnos et hedos
¹³ tam indigenae quam peregrini
¹⁴ eodem ritu offerent sacrificia
¹⁵ unum praeceptum erit atque iudicium tam vobis quam advenis terrae
¹⁶ locutus est Dominus ad Moysen dicens
¹⁷ loquere filiis Israel et dices ad eos
¹⁸ cum veneritis in terram quam dabo vobis
¹⁹ et comederitis de panibus regionis illius separabitis primitias Domino
²⁰ de cibis vestris sicut de areis primitias separatis
²¹ ita et de pulmentis dabitur primitiva Domino
²² quod si per ignorantiam praeterieritis quicquam horum quae locutus est Dominus ad Moysen
²³ et mandavit per eum ad vos a die qua coepit iubere et ultra
²⁴ oblitaque fuerit facere multitudo offeret vitulum de armento holocaustum in odorem suavissimum Domino et sacrificium eius ac liba ut caerimoniae postulant hircumque pro peccato
²⁵ et rogabit sacerdos pro omni multitudine filiorum Israel et dimittetur eis quoniam non sponte peccaverunt nihilominus offerentes incensum Domino pro se et pro peccato atque errore suo
²⁶ et dimittetur universae plebi filiorum Israel et advenis qui peregrinantur inter vos quoniam culpa est omnis populi per ignorantiam
²⁷ quod si anima una nesciens peccaverit offeret capram anniculam pro peccato suo
²⁸ et deprecabitur pro ea sacerdos quod inscia peccaverit coram Domino inpetrabitque ei veniam et dimittetur illi
²⁹ tam indigenis quam advenis una lex erit omnium qui peccaverint ignorantes
³⁰ anima vero quae per superbiam aliquid commiserit sive civis sit ille sive peregrinus quoniam adversum Dominum rebellis fuit peribit de populo suo
³¹ verbum enim Domini contempsit et praeceptum illius fecit irritum idcirco delebitur et portabit iniquitatem suam

³² factum est autem cum essent filii Israel in solitudine et invenissent hominem colligentem ligna in die sabbati

³³ obtulerunt eum Moysi et Aaron et universae multitudini

³⁴ qui recluserunt eum in carcerem nescientes quid super eo facere deberent

³⁵ dixitque Dominus ad Moysen morte moriatur homo iste obruat eum lapidibus omnis turba extra castra

³⁶ cumque eduxissent eum foras obruerunt lapidibus et mortuus est sicut praeceperat Dominus

³⁷ dixit quoque Dominus ad Moysen

³⁸ loquere filiis Israel et dices ad eos ut faciant sibi fimbrias per angulos palliorum ponentes in eis vitas hyacinthinas

³⁹ quas cum viderint recordentur omnium mandatorum Domini nec sequantur cogitationes suas et oculos per res varias fornicantes

⁴⁰ sed magis memores praeceptorum Domini faciant ea sintque sancti Deo suo

⁴¹ ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ut essem vester Deus

16 ecce autem Core filius Isaar filii Caath filii Levi et Dathan atque Abiram filii Heliab Hon quoque filius Pheleth de filiis Ruben

² surrexerunt contra Moysen aliique filiorum Israel ducenti quinquaginta viri proceres synagogae et qui tempore concilii per nomina vocabantur

³ cumque stetissent adversum Moysen et Aaron dixerunt sufficiat vobis quia omnis multitudo sanctorum est et in ipsis est Dominus cur elevamini super populum Domini

⁴ quod cum audisset Moses cecidit pronus in faciem

⁵ locutusque ad Core et ad omnem multitudinem mane inquit notum faciet Dominus qui ad se pertineant et sanctos applicabit sibi et quos elegerit adpropinquabunt ei

⁶ hoc igitur facite tollat unusquisque turibula sua tu Core et omne concilium tuum

⁷ et hausto cras igne ponite desuper thymiama coram Domino et quemcumque elegerit ipse erit sanctus multum erigimini filii Levi

⁸ dixitque rursum ad Core audite filii Levi

⁹ num parum vobis est quod separavit vos Deus Israel ab omni populo et iunxit sibi ut serviretis ei in cultu tabernaculi et staretis coram frequentia populi et ministraretis ei

¹⁰ idcirco ad se fecit accedere te et omnes fratres tuos filios Levi ut vobis etiam sacerdotium vindicetis

¹¹ et omnis globus tuus stet contra Dominum quid est enim Aaron ut murmuretis contra eum

¹² misit ergo Moyses ut vocaret Dathan et Abiram filios Heliab qui responderunt non venimus

¹³ numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra quae lacte et melle manabat ut occideres in deserto nisi et dominatus fueris nostri

¹⁴ re vera induxisti nos in terram quae fluit rivis lactis et mellis et dedisti nobis possessiones agrorum et vinearum an et oculos nostros vis eruere non venimus

¹⁵ iratusque Moses valde ait ad Dominum ne respicias sacrificia eorum tu scis quod ne asellum quidem umquam acceperim ab eis nec adflixerim quempiam eorum

¹⁶ dixitque ad Core tu et omnis congregatio tua state seorsum coram Domino et Aaron die crastino separatim

¹⁷ tollite singuli turibula vestra et ponite super ea incensum offerentes Domino ducenta quinquaginta turibula Aaron quoque teneat turibulum suum

¹⁸ quod cum fecissent stantibus Mosen et Aaron

¹⁹ et coacervassent adversum eos omnem multitudinem ad ostium tabernaculi apparuit cunctis gloria Domini

²⁰ locutusque Dominus ad Mosen et Aaron ait

²¹ separamini de medio congregationis huius ut eos repente disperdam

²² qui ceciderunt proni in faciem atque dixerunt fortissime Deus spirituum universae carnis num uno peccante contra omnes tua ira desaeviet

²³ et ait Dominus ad Mosen

²⁴ praecipe universo populo ut separetur a tabernaculis Core et Dathan et Abiram

²⁵ surrexitque Moses et abiit ad Dathan et Abiram et sequentibus eum senioribus Israhel

²⁶ dixit ad turbam recedite a tabernaculis hominum impiorum et nolite tangere quae ad eos pertinent ne involvamini in peccatis eorum

²⁷ cumque recessissent a tentoriis eorum per circuitum Dathan et Abiram egressi stabant in introitu papilionum suorum cum uxoribus et liberis omnique frequentia

²⁸ et ait Moses in hoc scietis quod Dominus miserit me ut facerem universa quae cernitis et non ex proprio ea corde protulerim

²⁹ si consueta hominum morte interierint et visitaverit eos plaga qua et ceteri visitari solent non misit me Dominus

³⁰ sin autem novam rem fecerit Dominus ut aperiens terra os suum degluttat eos et omnia quae ad illos pertinent descenderintque viventes in infernum scietis quod blasphemaverint Dominum

³¹ confestim igitur ut cessavit loqui disrupta est terra sub pedibus eorum

³² et aperiens os suum devoravit illos cum tabernaculis suis et universa substantia

³³ descenderuntque vivi in infernum operiti humo et perierunt de medio multitudinis

³⁴ at vero omnis Israhel qui stabat per gyrum fugit ad clamorem pereuntium dicens ne forte et nos terra degluttat

³⁵ sed et ignis egressus a Domino interfecit ducentos quinquaginta viros qui offerebant incensum

³⁶ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

³⁷ praecipe Eleazaro filio Aaron sacerdotis ut tollat turibula quae iacent in incendio et ignem huc illucque dispergat quoniam sanctificata sunt

³⁸ in mortibus peccatorum producatque ea in lamminas et adfigat altari eo quod oblatum sit in eis incensum Domino et sanctificata sint ut cernant ea pro signo et monumento filii Israhel

³⁹ tulit ergo Eleazar sacerdos turibula aenea in quibus obtulerant hii quos incendium devoravit et produxit ea in lamminas adfigens altari

⁴⁰ ut haberent postea filii Israhel quibus commonerentur ne quis accedat alienigena et qui non est de semine Aaron ad offerendum incensum Domino ne patiatur sicut passus est Core et omnis congregatio eius loquente Domino ad Mosen

⁴¹ murmuravit autem omnis multitudo filiorum Israhel sequenti die contra Mosen et Aaron dicens vos interfecistis populum Domini

⁴² cumque oreretur seditio et tumultus incresceret

⁴³ Moses et Aaron fugerunt ad tabernaculum foederis quod postquam ingressi sunt operuit nubes et apparuit gloria Domini

⁴⁴ dixitque Dominus ad Mosen

⁴⁵ recedite de medio huius multitudinis etiam nunc delebo eos cumque iacerent in terra

⁴⁶ dixit Moses ad Aaron tolle turibulum et hausto igne de altari mitte incensum desuper pergens cito ad populum ut roges pro eis iam enim egressa est ira a Domino et plaga desaevit

⁴⁷ quod cum fecisset Aaron et cucurrisset ad medium multitudinem quam iam vastabat incendium obtulit thymiamam

⁴⁸ et stans inter mortuos ac viventes pro populo deprecatus est et plaga cessavit

⁴⁹ fuerunt autem qui percussi sunt quattuordecim milia hominum et septingenti absque his qui perierant in seditione Core

⁵⁰ reversusque est Aaron ad Mosen ad ostium tabernaculi foederis postquam quievit interitus

17 et locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere ad filios Israhel et accipe ab eis virgas singulas per cognationes suas a cunctis principibus tribuum virgas duodecim et uniuscuiusque nomen superscribes virgae suae

³ nomen autem Aaron erit in tribu Levi et una virga cunctas eorum familias continebit

⁴ ponesque eas in tabernaculo foederis coram testimonio ubi loquar ad te

⁵ quem ex his elegero germinabit virga eius et cohibebo a me querimonias filiorum Israhel quibus contra vos murmurant

⁶ locutusque est Moses ad filios Israhel et dederunt ei omnes principes virgas per singulas tribus fueruntque virgae duodecim absque virga Aaron

⁷ quas cum posuisset Moses coram Domino in tabernaculo testimonii

⁸ sequenti die regressus invenit germinasse virgam Aaron in domo Levi et turgentibus gemmis eruperant flores qui foliis dilatatis in amigdalas deformati sunt

⁹ protulit ergo Moses omnes virgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israhel videruntque et receperunt singuli virgas suas

¹⁰ dixitque Dominus ad Mosen refer virgam Aaron in tabernaculum testimonii ut servetur ibi in signum rebellium filiorum et quiescant querellae eorum a me ne moriantur

¹¹ fecitque Moses sicut praeceperat Dominus

¹² dixerunt autem filii Israhel ad Mosen ecce consumpti sumus omnes perivimus

¹³ quicumque accedit ad tabernaculum Domini moritur num usque ad internicionem cuncti delendi sumus

18 dixitque Dominus ad Aaron tu et filii tui et domus patris tui tecum portabitis iniquitatem sanctuarii et tu et filii tui simul sustinebitis peccata sacerdotii vestri

² sed et fratres tuos de tribu Levi et sceptro patris tui sume tecum praestoque sint et ministrent tibi tu autem et filii tui ministrabitis in tabernaculo testimonii

³ excubabuntque Levitae ad praecepta tua et ad cuncta opera tabernaculi ita dumtaxat ut ad vasa sanctuarii et altare non accedant ne et illi moriantur et vos pereatis simul

⁴ sint autem tecum et excubent in custodiis tabernaculi et in omnibus caerimoniis eius alienigena non miscebitur vobis

⁵ excubate in custodia sanctuarii et in ministerio altaris ne oriatur indignatio super filios Israhel

⁶ ego dedi vobis fratres vestros Levitas de medio filiorum Israhel et tradidi donum Domino ut serviant in ministeriis tabernaculi eius

⁷ tu autem et filii tui custodite sacerdotium vestrum et omnia quae ad cultum altaris pertinent et intra velum sunt per sacerdotes administrabuntur si quis externus accesserit occidetur

⁸ locutus est Dominus ad Aaron ecce dedi tibi custodiam primitiarum mearum omnia quae sanctificantur a filiis Israhel tibi tradidi et filiis tuis pro officio sacerdotali legitima sempiterna

⁹ haec ergo accipies de his quae sanctificantur et oblata sunt Domino omnis oblatio et sacrificium et

quicquid pro peccato atque delicto redditur mihi et cedet in sancta sanctorum tuum erit et filiorum tuorum

¹⁰ in sanctuario comedes illud mares tantum edent ex eo quia consecratum est tibi

¹¹ primitias autem quas voverint et obtulerint filii Israhel tibi dedi et filiis ac filiabus tuis iure perpetuo qui mundus est in domo tua vescetur eis

¹² omnem medullam olei et vini ac frumenti quicquid offerunt primitiarum Domino tibi dedi

¹³ universa frugum initia quas gignit humus et Domino deportantur cedent in usus tuos qui mundus est in domo tua vescetur eis

¹⁴ omne quod ex voto reddiderint filii Israhel tuum erit

¹⁵ quicquid primum erumpet e vulva cunctae carnis quam offerunt Domino sive ex hominibus sive de pecoribus fuerit tui iuris erit ita dumtaxat ut pro hominis primogenito pretium accipias et omne animal quod immundum est redimi facias

¹⁶ cuius redemptio erit post unum mensem siclis argenti quinque pondere sanctuarii siclus viginti obolos habet

¹⁷ primogenitum autem bovis et ovis et caprae non facies redimi quia sanctificata sunt Domino sanguinem tantum eorum fundes super altare et adipem adolebis in suavissimum odorem Domino

¹⁸ carnes vero in usum tuum cedent sicut pectusculum consecratum et armus dexter tua erunt

¹⁹ omnes primitias sanctuarii quas offerunt filii Israhel Domino tibi dedi et filiis ac filiabus tuis iure perpetuo pactum salis est sempiternum coram Domino tibi ac filiis tuis

²⁰ dixitque Dominus ad Aaron in terra eorum nihil possidebitis nec habebitis partem inter eos ego pars et hereditas tua in medio filiorum Israhel

²¹ filii autem Levi dedi omnes decimas Israhelis in possessionem pro ministerio quo serviunt mihi in tabernaculo foederis

²² ut non accedant ultra filii Israhel ad tabernaculum nec committant peccatum mortiferum

²³ solis filiis Levi mihi in tabernaculo servientibus et portantibus peccata populi legitimum sempiternum erit in generationibus vestris nihil aliud possidebunt

²⁴ decimarum oblatione contenti quas in usus eorum et necessaria separavi

²⁵ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

²⁶ praecipe Levitis atque denuntia cum acceperitis a filiis Israhel decimas quas dedi vobis primitias earum offerte Domino id est decimam partem decimae

²⁷ ut reputetur vobis in oblationem primitivorum tam de areis quam de torcularibus

²⁸ et universis quorum accipitis primitias offerte Domino et date Aaron sacerdoti

²⁹ omnia quae offertis ex decimis et in donaria Domini separatis optima et electa erunt

³⁰ dicesque ad eos si praeclara et meliora quaeque obtuleritis ex decimis reputabitur vobis quasi de area et torculari dederitis primitias

³¹ et comedetis eas in omnibus locis vestris tam vos quam familiae vestrae quia pretium est pro ministerio quo servitis in tabernaculo testimonii

³² et non peccabitis super hoc egregia vobis et pingua reservantes ne polluatis oblationes filiorum Israhel et moriamini

19 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

² ista est religio victimae quam constituit Dominus praecipite filiis Israhel ut adducant ad te vaccam rufam aetatis integrae in qua nulla sit macula nec portaverit iugum

³ tradetisque eam Eleazaro sacerdoti qui eductam extra castra immolabit in conspectu omnium

⁴ et tinguens digitum in sanguine eius asperget contra fores tabernaculi septem vicibus

⁵ conburetque eam cunctis videntibus tam pelle et carnibus eius quam sanguine et fimo flammae traditis

⁶ lignum quoque cedrinum et hysopum coccumque bis tinctum sacerdos mittet in flammam quae vaccam vorat

⁷ et tunc demum lotis vestibus et corpore suo ingreditur in castra commaculatusque erit usque ad vesperam

⁸ sed et ille qui conbuserit eam lavabit vestimenta sua et corpus et immundus erit usque ad vesperam

⁹ colliget autem vir mundus cineres vaccae et effundet eos extra castra in loco purissimo ut sint multitudini filiorum Israhel in custodiam et in aquam aspersionis quia pro peccato vacca conbusta est

¹⁰ cumque laverit qui vaccae portaverat cineres vestimenta sua immundus erit usque ad vesperum habebunt hoc filii Israhel et advenae qui habitant inter eos sanctum iure perpetuo

¹¹ qui tetigerit cadaver hominis et propter hoc septem diebus fuerit immundus

¹² aspergetur ex hac aqua die tertio et septimo et sic mundabitur si die tertio aspersus non fuerit septimo non poterit emundari

¹³ omnis qui tetigerit humanae animae morticinum et aspersus hac commixtione non fuerit polluet tabernaculum Domini et peribit ex Israhel quia aqua expiationis non est aspersus immundus erit et manebit spurcitia eius super eum

¹⁴ ista est lex hominis qui moritur in tabernaculo omnes qui ingrediuntur tentorium illius et universa vasa quae ibi sunt polluta erunt septem diebus

¹⁵ vas quod non habuerit operculum nec ligaturam desuper immundum erit

¹⁶ si quis in agro tetigerit cadaver occisi hominis aut per se mortui sive os illius vel sepulchrum immundus erit septem diebus

¹⁷ tollent de cineribus combustionis atque peccati et mittent aquas vivas super eos in vas

¹⁸ in quibus cum homo mundus tinxerit hysopum asperget eo omne tentorium et cunctam supellectilem et homines huiusmodi contagione pollutos

¹⁹ atque hoc modo mundus lustrabit immundum tertio et septimo die expiatusque die septimo lavabit et se et vestimenta sua et mundus erit ad vesperam

²⁰ si quis hoc ritu non fuerit expiatus peribit anima illius de medio ecclesiae quia sanctuarium Domini polluit et non est aqua lustrationis aspersus

²¹ erit hoc praeceptum legitimum sempiternum ipse quoque qui aspergit aquas lavabit vestimenta sua omnis qui tetigerit aquas expiationis immundus erit usque ad vesperam

²² quicquid tetigerit immundus immundum faciet et anima quae horum quippiam tetigerit immunda erit usque ad vesperam

20 veneruntque filii Israhel et omnis multitudo in desertum Sin mense primo et mansit populus in Cades mortuaeque est ibi Maria et sepulta in eodem loco

² cumque indigeret aqua populus coierunt adversum Mosen et Aaron

³ et versi in seditionem dixerunt utinam perissemus inter fratres nostros coram Domino

⁴ cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudinem ut et nos et nostra iumenta moriantur

⁵ quare nos fecistis ascendere de Aegypto et adduxistis in locum istum pessimum qui seri non potest qui nec ficum gignit nec vineas nec mala granata insuper et aquam non habet ad bibendum

⁶ ingressusque Moses et Aaron dimissa multitudine tabernaculum foederis corruerunt proni in terram et apparuit gloria Domini super eos

⁷ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

⁸ tolle virgam et congrega populum tu et Aaron frater tuus et loquimini ad petram coram eis et illa dabit aquas cumque eduxeris aquam de petra bibet omnis multitudo et iumenta eius

⁹ tulit igitur Moses virgam quae erat in conspectu Domini sicut praeceperat ei

¹⁰ congregata multitudine ante petram dixitque eis audite rebelles et increduli num de petra hac vobis aquam poterimus eicere

¹¹ cumque elevasset Moses manum percutiens virga bis silicem egressae sunt aquae largissimae ita ut et populus biberet et iumenta

¹² dixitque Dominus ad Mosen et Aaron quia non credidistis mihi ut sanctificaretis me coram filiis Israhel non introducetis hos populos in terram quam dabo eis

¹³ haec est aqua Contradictionis ubi iurgati sunt filii Israhel contra Dominum et sanctificatus est in eis

¹⁴ misit interea nuntios Moses de Cades ad regem Edom qui dicerent haec mandat frater tuus Israhel nosti omnem laborem qui adprehendit nos

¹⁵ quomodo descenderint patres nostri in Aegyptum et habitaverimus ibi multo tempore adflixerintque nos Aegyptii et patres nostros

¹⁶ et quomodo clamaverimus ad Dominum et exaudierit nos miseritque angelum qui eduxerit nos de Aegypto ecce in urbe Cades quae est in extremis finibus tuis positi

¹⁷ obsecramus ut nobis transire liceat per terram tuam non ibimus per agros nec per vineas non bibemus aquas de puteis tuis sed gradiemur via publica nec ad dextram nec ad sinistram declinantes donec transeamus terminos tuos

¹⁸ cui respondit Edom non transibis per me alioquin armatus occurram tibi

¹⁹ dixeruntque filii Israhel per tritam gradiemur viam et si biberimus aquas tuas nos et pecora nostra dabimus quod iustum est nulla erit in pretio difficultas tantum velociter transeamus

²⁰ at ille respondit non transibis statimque egressus est obvius cum infinita multitudine et manu forti

²¹ nec voluit adquiescere deprecanti ut concederet transitum per fines suos quam ob rem devertit ab eo Israhel

²² cumque castra movissent de Cades venerunt in montem Or qui est in finibus terrae Edom

²³ ubi locutus est Dominus ad Mosen

²⁴ pergat inquit Aaron ad populos suos non enim intrabit terram quam dedi filiis Israhel eo quod incredulus fuerit ori meo ad aquas Contradictionis

²⁵ tolle Aaron et filium eius cum eo et duces eos in montem Or

²⁶ cumque nudaveris patrem veste sua indues ea Eleazarum filium eius et Aaron colligetur et morietur ibi

²⁷ fecit Moses ut praeceperat Dominus et ascenderunt in montem Or coram omni multitudine

²⁸ cumque Aaron spoliasset vestibus suis induit eis Eleazarum filium eius

²⁹ illo mortuo in montis supercilio descendit cum Eleazaro

³⁰ omnis autem multitudo videns occubuisse Aaron flevit super eo triginta diebus per cunctas familias suas

21 quod cum audisset Chananeus rex Arad qui habitabat ad meridiem venisse scilicet Israhel per exploratorum viam pugnavit contra illum et victor existens duxit ex eo praedam

² at Israhel voto se Domino obligans ait si tradideris populum istum in manu mea delebo urbes eius

³ exaudivitque Dominus preces Israhel et tradidit Chananeum quem ille interfecit subversis urbibus eius et vocavit nomen loci illius Horma id est anathema

⁴ profecti sunt autem et de monte Or per viam quae ducit ad mare Rubrum ut circumirent terram Edom et taedere coepit populum itineris ac laboris

⁵ locutusque contra Deum et Mosen ait cur eduxisti nos de Aegypto ut moreremur in solitudine deest panis non sunt aquae anima nostra iam nausiat super cibo isto levissimo

⁶ quam ob rem misit Dominus in populum ignitos serpentes ad quorum plagas et mortes plurimorum

⁷ venerunt ad Mosen atque dixerunt peccavimus quia locuti sumus contra Dominum et te ora ut tollat a nobis serpentes oravit Moses pro populo

⁸ et locutus est Dominus ad eum fac serpentem et pone eum pro signo qui percussus aspexerit eum vivet

⁹ fecit ergo Moses serpentem aeneum et posuit pro signo quem cum percussi aspicerent sanabantur

¹⁰ profectique filii Israhel castrametati sunt in Oboth

¹¹ unde egressi fixere tentoria in Hieabarim in solitudine quae respicit Moab contra orientalem plagam

¹² et inde moventes venerunt ad torrentem Zared

¹³ quem relinquentes castrametati sunt contra Arnon quae est in deserto et prominet in finibus Amorrei siquidem Arnon terminus est Moab dividens Moabitas et Amorreos

¹⁴ unde dicitur in libro bellorum Domini sicut fecit in mari Rubro sic faciet in torrentibus Arnon

¹⁵ scopuli torrentium inclinati sunt ut requiescerent in Ar et recumberent in finibus Moabitarum

¹⁶ ex eo loco apparuit puteus super quo locutus est Dominus ad Mosen congrega populum et dabo ei aquam

¹⁷ tunc cecinit Israhel carmen istud ascendat puteus concinebant

¹⁸ puteus quem foderunt principes et paraverunt duces multitudinis in datore legis et in baculis suis de solitudine Matthana

¹⁹ de Matthana Nahalihel de Nahalihel in Bamoth

²⁰ de Bamoth vallis est in regione Moab in vertice Phasga et quod respicit contra desertum

²¹ misit autem Israhel nuntios ad Seon regem Amorreorum dicens

²² obsecro ut transire mihi liceat per terram tuam non declinabimus in agros et vineas non bibemus aquas ex puteis via regia gradiemur donec transeamus terminos tuos

²³ qui concedere noluit ut transiret Israhel per fines suos quin potius exercitu congregato egressus est obviam in desertum et venit in Iasa pugnavitque contra eum

²⁴ a quo percussus est in ore gladii et possessa est terra eius ab Arnon usque Ieboc et filios Ammon quia forti praesidio tenebantur termini Ammanitarum

²⁵ tulit ergo Israhel omnes civitates eius et habitavit in urbibus Amorrei in Esebon scilicet et viculis eius

²⁶ urbs Esebon fuit regis Seon Amorrei qui pugnavit contra regem Moab et tulit omnem terram quae dicionis illius fuerat usque Arnon

²⁷ idcirco dicitur in proverbio venite in Esebon aedificetur et construatur civitas Seon

²⁸ ignis egressus est de Esebon flamma de oppido Seon et devoravit Ar Moabitarum et habitatores excelsorum Arnon

²⁹ vae tibi Moab peristi popule Chamos dedit filios eius in fugam et filias in captivitatem regi Amorreorum Seon

³⁰ iugum ipsorum disperiit ab Esebon usque Dibon lassi pervenerunt in Nophe et usque Medaba

³¹ habitavit itaque Israhel in terra Amorrei

³² misitque Moses qui explorarent Iazer cuius ceperunt viculos et possederunt habitatores

³³ verteruntque se et ascenderunt per viam Basan et occurrit eis Og rex Basan cum omni populo suo pugnaturus in Edrai

³⁴ dixitque Dominus ad Mosen ne timeas eum quia in manu tua tradidi illum et omnem populum ac terram eius faciesque illi sicut fecisti Seon regi Amorreorum habitatori Esebon

³⁵ percusserunt igitur et hunc cum filiis suis univsumque populum eius usque ad internicionem et possederunt terram illius

22 profectique castrametati sunt in campes-tribus Moab ubi trans Iordanem Hierichus sita est

² videns autem Balac filius Sepphor omnia quae fecerat Israhel Amorreo

³ et quod pertimissent eum Moabitae et impetum eius ferre non possent

⁴ dixit ad maiores natu Madian ita delebit hic populus omnes qui in nostris finibus commorantur quomodo solet bos herbas usque ad radices carpere ipse erat eo tempore rex in Moab

⁵ misit ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum qui habitabat super flumen terrae filiorum Ammon ut vocarent eum et dicerent ecce egressus est

populus ex Aegypto qui operuit superficiem terrae sedens contra me

⁶ veni igitur et maledic populo huic quia fortior me est si quo modo possim percutere et eicere eum de terra mea novi enim quod benedictus sit cui benedixeris et maledictus in quem maledicta con-gesseris

⁷ perrexerunt seniores Moab et maiores natu Madian habentes divinationis pretium in manibus cumque venissent ad Balaam et narrassent ei omnia verba Balac

⁸ ille respondit manete hic nocte et respondebo quicquid mihi dixerit Dominus manentibus illis apud Balaam venit Deus et ait ad eum

⁹ quid sibi volunt homines isti apud te

¹⁰ respondit Balac filius Sepphor rex Moabitarum misit ad me

¹¹ dicens ecce populus qui egressus est de Aegypto operuit superficiem terrae veni et maledic ei si quo modo possim pugnans abicere eum

¹² dixitque Deus ad Balaam noli ire cum eis neque maledicas populo quia benedictus est

¹³ qui mane consurgens dixit ad principes ite in terram vestram quia prohibuit me Deus venire vobiscum

¹⁴ reversi principes dixerunt ad Balac noluit Balaam venire nobiscum

¹⁵ rursum ille multo plures et nobiliores quam ante miserat misit

¹⁶ qui cum venissent ad Balaam dixerunt sic dicit Balac filius Sepphor ne cuncteris venire ad me

¹⁷ paratum honorare te et quicquid volueris dare veni et maledic populo isti

¹⁸ respondit Balaam si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri non potero inmutare verbum Domini Dei mei ut vel plus vel minus lo-quar

¹⁹ obsecro ut hic maneatis etiam hac nocte et scire queam quid mihi rursum respondeat Dominus

²⁰ venit ergo Deus ad Balaam nocte et ait ei si vocare te venerunt homines isti surge et vade cum eis ita dumtaxat ut quod tibi praecepero facias

²¹ surrexit Balaam mane et strata asina profectus est cum eis

²² et iratus est Deus stetitque angelus Domini in via contra Balaam qui sedebat asinae et duos pueros habebat secum

²³ cernens asina angelum stantem in via evaginato gladio avertit se de itinere et ibat per agrum quam cum verberaret Balaam et vellet ad semitam reduc-ere

²⁴ stetit angelus in angustiis duarum maceriarum quibus vineae cingebantur

²⁵ quem videns asina iunxit se parieti et adtrivit sedentis pedem at ille iterum verberabat

²⁶ et nihilominus angelus ad locum angustum transiens ubi nec ad dextram nec ad sinistram poterat deviari obuius stetit

²⁷ cumque vidisset asina stantem angelum concidit sub pedibus sedentis qui iratus vehementius caedebat fuste latera

²⁸ aperuitque Dominus os asinae et locuta est quid feci tibi cur percutis me ecce iam tertio

²⁹ respondit Balaam quia commeruisti et inlusisti mihi utinam haberem gladium ut te percuterem

³⁰ dixit asina nonne animal tuum sum cui semper sedere consuesti usque in praesentem diem dic quid simile umquam fecerim tibi at ille ait numquam

³¹ protinus aperuit Dominus oculos Balaam et vidit angelum stantem in via evaginato gladio adoravitque eum pronus in terram

³² cui angelus cur inquit tertio verberas asinam tuam ego veni ut adversarer tibi quia perversa est via tua mihi que contraria

³³ et nisi asina declinasset de via dans locum resistenti te occidisset et illa viveret

³⁴ dixit Balaam peccavi nesciens quod tu stares contra me et nunc si displicet tibi ut vadam revertar

³⁵ ait angelus vade cum istis et cave ne aliud quam praecepero tibi loquaris ivit igitur cum principibus

³⁶ quod cum audisset Balac egressus est in occursum eius in oppido Moabitarum quod situm est in extremis finibus Arnon

³⁷ dixitque ad Balaam misi nuntios ut vocarent te cur non statim venisti ad me an quia mercedem adventui tuo reddere nequeo

³⁸ cui ille respondit ecce adsum numquid loqui poterō aliud nisi quod Deus posuerit in ore meo

³⁹ perrexerunt ergo simul et venerunt in urbem quae in extremis regni eius finibus erat

⁴⁰ cumque occidisset Balac boves et oves misit ad Balaam et principes qui cum eo erant munera

⁴¹ mane autem facta duxit eum ad excelsa Baal et intuitus est extremam partem populi

23 dixitque Balaam ad Balac aedifica mihi hic septem aras et para totidem vitulos eiusdemque numeri arietes

² cumque fecisset iuxta sermonem Balaam inposuerunt simul vitulum et arietem super aram

³ dixitque Balaam ad Balac sta paulisper iuxta holocaustum tuum donec vadam si forte occurrat mihi Dominus et quodcumque imperaverit loquar tibi

⁴ cumque abisset velociter occurrit ei Deus locutusque ad eum Balaam septem inquit aras erexi et inposui vitulum et arietem desuper

⁵ Dominus autem posuit verbum in ore eius et ait revertere ad Balac et haec loqueris

⁶ reversus invenit stantem Balac iuxta holocaustum suum et omnes principes Moabitarum

⁷ adsumptaque parabola sua dixit de Aram adduxit me Balac rex Moabitarum de montibus orientis veni inquit et maledic Jacob propra et detestare Israhel

⁸ quomodo maledicam cui non maledixit Deus qua ratione detester quem Dominus non detestatur

⁹ de summis silicibus videbo eum et de collibus considerabo illum populus solus habitabit et inter gentes non reputabitur

¹⁰ quis dinumerare possit pulverem Iacob et nosse numerum stirpis Israhel moriatur anima mea morte iustorum et fiant novissima mea horum similia

¹¹ dixitque Balac ad Balaam quid est hoc quod agis ut malediceres inimicis vocavi te et tu e contrario benedicis eis

¹² cui ille respondit num aliud possum loqui nisi quod iusserit Dominus

¹³ dixit ergo Balac veni mecum in alterum locum unde partem Israhelis videas et totum videre non possis inde maledicito ei

¹⁴ cumque duxisset eum in locum sublimem super verticem montis Phasga aedificavit Balaam septem aras et inpositis supra vitulo atque ariete

¹⁵ dixit ad Balac sta hic iuxta holocaustum tuum donec ego pergam obvius

¹⁶ cui cum Dominus occurrisset posuissetque verbum in ore eius ait revertere ad Balac et haec loqueris ei

¹⁷ reversus invenit eum stantem iuxta holocaustum suum et principes Moabitarum cum eo ad quem Balac quid inquit locutus est Dominus

¹⁸ at ille adsumpta parabola sua ait sta Balac et ausculta audi fili Sepphor

¹⁹ non est Deus quasi homo ut mentiatur nec ut filius hominis ut mutetur dixit ergo et non faciet locutus est et non implebit

²⁰ ad benedicendum adductus sum benedictionem prohibere non valeo

²¹ non est idolum in Iacob nec videtur simulacrum in Israhel Dominus Deus eius cum eo est et clangor victoriae regis in illo

²² Deus eduxit eum de Aegypto cuius fortitudo similis est rinocerotis

²³ non est augurium in Iacob nec divinatio in Israhel temporibus suis dicetur Iacob et Israheli quid operatus sit Deus

²⁴ ecce populus ut leaena consurget et quasi leo erigetur non accubabit donec devoret praedam et occisorum sanguinem bibat

²⁵ dixitque Balac ad Balaam nec maledicas ei nec benedicas

²⁶ et ille nonne ait dixi tibi quod quicquid mihi Deus imperaret hoc facerem

²⁷ et ait Balac ad eum veni et ducam te ad alium locum si forte placeat Deo ut inde maledicas eis

²⁸ cumque duxisset eum super verticem montis Phogor qui respicit solitudinem
²⁹ dixit ei Balaam aedifica mihi hic septem aras et para totidem vitulos eiusdemque numeri arietes
³⁰ fecit Balac ut Balaam dixerat inposuitque vitulos et arietes per singulas aras
24 cumque vidisset Balaam quod placeret Domino ut benediceret Israheli nequaquam abiit ut ante perrexerat ut augurium quaereret sed dirigens contra desertum vultum suum
² et elevans oculos vidit Israhel in tentoriis commorantem per tribus suas et inruente in se spiritu Dei
³ adsumpta parabola ait dixit Balaam filius Beor dixit homo cuius obturatus est oculus
⁴ dixit auditor sermonum Dei qui visionem Omnipotentis intuitus est qui cadit et sic aperiuntur oculi eius
⁵ quam pulchra tabernacula tua Iacob et tentoria tua Israhel
⁶ ut valles nemorosae ut horti iuxta fluvios inrigui ut tabernacula quae fixit Dominus quasi cedri propter aquas
⁷ fluet aqua de situla eius et semen illius erit in aquas multas tolletur propter Agag rex eius et auferetur regnum illius
⁸ Deus eduxit illum de Aegypto cuius fortitudo similis est rinocerotis devorabunt gentes hostes illius ossaque eorum confringent et perforabunt sagittis
⁹ accubans dormivit ut leo et quasi leaena quam suscitare nullus audebit qui benedixerit tibi erit ipse benedictus qui maledixerit in maledictione reputabitur
¹⁰ iratusque Balac contra Balaam conplosis manibus ait ad maledicendum inimicis meis vocavi te quibus e contrario benedixisti
¹¹ revertere ad locum tuum decreveram quidem magnifice honorare te sed Dominus privavit te honore disposito
¹² respondit Balaam ad Balac nonne nuntiis tuis quos misisti ad me dixi
¹³ si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri non potero praeterire sermonem Domini Dei mei ut vel boni quid vel mali proferam ex corde meo sed quicquid Dominus dixerit hoc loquar
¹⁴ verumtamen pergens ad populum meum dabo consilium quid populus tuus huic populo faciat extremo tempore
¹⁵ sumpta igitur parabola rursum ait dixit Balaam filius Beor dixit homo cuius obturatus est oculus
¹⁶ dixit auditor sermonum Dei qui novit doctrinam Altissimi et visiones Omnipotentis videt qui cadens apertos habet oculos
¹⁷ videbo eum sed non modo intuebor illum sed non prope orietur stella ex Iacob et consurget virga de

Israhel et percutiet duces Moab vastabitque omnes filios Seth
¹⁸ et erit Idumea possessio eius hereditas Seir cedet inimicis suis Israhel vero fortiter aget
¹⁹ de Iacob erit qui dominetur et perdat reliquias civitatis
²⁰ cumque vidisset Amalech adsumens parabolam ait principium gentium Amalech cuius extrema perdentur
²¹ vidit quoque Cineum et adsumpta parabola ait robustum est quidem habitaculum tuum sed si in petra posueris nidum tuum
²² et fueris electus de stirpe Cain quamdiu poteris permanere Assur enim capiet te
²³ adsumptaque parabola iterum locutus est heu quis victurus est quando ista faciet Deus
²⁴ venient in trieribus de Italia superabunt Assyrios vastabuntque Hebraeos et ad extremum etiam ipsi peribunt
²⁵ surrexitque Balaam et reversus est in locum suum Balac quoque via qua venerat rediit
25 morabatur autem eo tempore Israhel in Setthim et fornicatus est populus cum filiabus Moab
² quae vocaverunt eos ad sacrificia sua at illi comederunt et adoraverunt deos earum
³ initiatusque est Israhel Beelphegor et iratus Dominus
⁴ ait ad Mosen tolle cunctos principes populi et suspende eos contra solem in patibulis ut avertatur furor meus ab Israhel
⁵ dixitque Moses ad iudices Israhel occidat unusquisque proximos suos qui initiati sunt Beelphegor
⁶ et ecce unus de filiis Israhel intravit coram fratribus suis ad scortum madianitin vidente Mose et omni turba filiorum Israhel qui flebant ante fores tabernaculi
⁷ quod cum vidisset Finees filius Eleazari filii Aaron sacerdotis surrexit de medio multitudinis et arrepto pugione
⁸ ingressus est post virum israhelitem in lupanar et perfodit ambos simul virum scilicet et mulierem in locis genitalibus cessavitque plaga a filiis Israhel
⁹ et occisi sunt viginti quattuor milia homines
¹⁰ dixitque Dominus ad Mosen
¹¹ Finees filius Eleazari filii Aaron sacerdotis avertit iram meam a filiis Israhel quia zelo meo commotus est contra eos ut non ipse delerem filios Israhel in zelo meo
¹² idcirco loquere ad eos ecce do ei pacem foederis mei
¹³ et erit tam ipsi quam semini illius pactum sacerdotii sempiternum quia zelatus est pro Deo suo et expiavit scelus filiorum Israhel

¹⁴ erat autem nomen viri israhelitae qui occisus est cum Madianitide Zambri filius Salu dux de cognatione et tribu Symeonis

¹⁵ porro mulier madianitis quae pariter interfecta est vocabatur Chozbi filia Sur principis nobilissimi Madianitarum

¹⁶ locutusque est Dominus ad Mosen dicens

¹⁷ hostes vos sentiant Madianitae et percutite eos

¹⁸ quia et ipsi hostiliter egerunt contra vos et decipere insidiis per idolum Phogor et Chozbi filiam ducis Madian sororem suam quae percussa est in die plagae pro sacrilegio Phogor

26 postquam noxiorum sanguis effusus est dixit Dominus ad Mosen et Eleazarum filium Aaron sacerdotem

² numerate omnem summam filiorum Israhel a viginti annis et supra per domos et cognationes suas cunctos qui possunt ad bella procedere

³ locuti sunt itaque Moses et Eleazar sacerdos in campestribus Moab super Iordanem contra Hierichum ad eos qui erant

⁴ a viginti annis et supra sicut Dominus imperarat quorum iste est numerus

⁵ Ruben primogenitus Israhel huius filius Enoch a quo familia Enochitarum et Phallu a quo familia Phalluitarum

⁶ et Esrom a quo familia Esromitarum et Charmi a quo familia Charmitarum

⁷ hae sunt familiae de stirpe Ruben quarum numerus inventus est quadraginta tria milia et septingenti triginta

⁸ filius Phallu Heliab

⁹ huius filii Namuhel et Dathan et Abiram isti sunt Dathan et Abiram principes populi qui surrexerunt contra Mosen et Aaron in seditione Core quando adversum Dominum rebellaverunt

¹⁰ et aperiens terra os suum devoravit Core morientibus plurimis quando combustis ignis ducentos quinquaginta viros et factum est grande miraculum

¹¹ ut Core pereunte filii illius non perirent

¹² filii Symeon per cognationes suas Namuhel ab hoc familia Namuhelitarum Iamin ab hoc familia Iaminitarum Iachin ab hoc familia Iachinitarum

¹³ Zare ab hoc familia Zareitarum Saul ab hoc familia Saulitarum

¹⁴ hae sunt familiae de stirpe Symeon quarum omnis numerus fuit viginti duo milia ducentorum

¹⁵ filii Gad per cognationes suas Sephon ab hoc familia Sephonitarum Aggi ab hoc familia Aggitarum Suni ab hoc familia Sunitarum

¹⁶ Ozni ab hoc familia Oznitarum Heri ab hoc familia Heritarum

¹⁷ Arod ab hoc familia Aroditarum Arihel ab hoc familia Arihelitarum

¹⁸ istae sunt familiae Gad quarum omnis numerus fuit quadraginta milia quingentorum

¹⁹ filii Iuda Her et Onan qui ambo mortui sunt in terra Chanaan

²⁰ fueruntque filii Iuda per cognationes suas Sela a quo familia Selanitarum Phares a quo familia Pharesitarum Zare a quo familia Zareitarum

²¹ porro filii Phares Esrom a quo familia Esromitarum et Amul a quo familia Amulitarum

²² istae sunt familiae Iuda quarum omnis numerus fuit septuaginta milia quingentorum

²³ filii Isachar per cognationes suas Thola a quo familia Tholaitarum Phua a quo familia Phuaitarum

²⁴ Iasub a quo familia Iasubitarum Semran a quo familia Semranitarum

²⁵ hae sunt cognationes Isachar quarum numerus fuit sexaginta quattuor milia trecentorum

²⁶ filii Zabulon per cognationes suas Sared a quo familia Sareditarum Helon a quo familia Helonitarum Ialel a quo familia Ialelitarum

²⁷ hae sunt cognationes Zabulon quarum numerus fuit sexaginta milia quingentorum

²⁸ filii Ioseph per cognationes suas Manasse et Ephraim

²⁹ de Manasse ortus est Machir a quo familia Machitarum Machir genuit Galaad a quo familia Galaaditarum

³⁰ Galaad habuit filios Hiezer a quo familia Hiezeritarum et Elec a quo familia Elecarum

³¹ et Asrihel a quo familia Asrihelitarum et Sechem a quo familia Sechemitarum

³² et Semida a quo familia Semidatarum et Ephher a quo familia Ephheritarum

³³ fuit autem Ephher pater Salphaad qui filios non habebat sed tantum filias quarum ista sunt nomina Maala et Noa et Egla et Melcha et Thersa

³⁴ hae sunt familiae Manasse et numerus earum quinquaginta duo milia septingentorum

³⁵ filii autem Ephraim per cognationes suas fuerunt hii Suthala a quo familia Suthalitarum Becher a quo familia Becheritarum Tehen a quo familia Tehenitarum

³⁶ porro filius Suthala fuit Heran a quo familia Heranitarum

³⁷ hae sunt cognationes filiorum Ephraim quarum numerus triginta duo milia quingentorum

³⁸ isti sunt filii Ioseph per familias suas filii Benjamin in cognationibus suis Bale a quo familia Baleitarum Azbel a quo familia Azbelitarum Ahiram a quo familia Ahiramitarum

³⁹ Supham a quo familia Suphamitarum Hupham a quo familia Huphamitarum

⁴⁰ filii Bale Hered et Noeman de Hered familia Hereditarum de Noeman familia Noemitarum

⁴¹ hii sunt filii Benjamin per cognationes suas quorum numerus quadraginta quinque milia sescentorum

⁴² filii Dan per cognationes suas Suham a quo familia Suhamitarum hae cognationes Dan per familias suas

⁴³ omnes fuere Suhamitae quorum numerus erat sexaginta quattuor milia quadringentorum

⁴⁴ filii Aser per cognationes suas Iemna a quo familia Iemnaitarum Iessui a quo familia Iessuitarum Brie a quo familia Briearum

⁴⁵ filii Brie Haber a quo familia Haberitarum et Melchihel a quo familia Melchihelitarum

⁴⁶ nomen autem filiae Aser fuit Sara

⁴⁷ hae cognationes filiorum Aser et numerus eorum quinquaginta tria milia quadringentorum

⁴⁸ filii Nephtalim per cognationes suas Iessihel a quo familia Iessihelitarum Guni a quo familia Gunitarum

⁴⁹ Iesser a quo familia Iesseritarum Sellem a quo familia Sellemitarum

⁵⁰ hae sunt cognationes filiorum Nephtalim per familias suas quorum numerus quadraginta quinque milia quadringentorum

⁵¹ ista est summa filiorum Israhel qui recensiti sunt sescenta milia et mille septingenti triginta

⁵² locutusque est Dominus ad Mosen dicens

⁵³ istis dividetur terra iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas

⁵⁴ pluribus maiorem partem dabis et paucioribus minorem singulis sicut nunc recensiti sunt tradetur possessio

⁵⁵ ita dumtaxat ut sors terram tribus dividat et familiis

⁵⁶ quicquid sorte contigerit hoc vel plures accipient vel pauciores

⁵⁷ hic quoque est numerus filiorum Levi per familias suas Gerson a quo familia Gersonitarum Caath a quo familia Caathitarum Merari a quo familia Meraritarum

⁵⁸ hae sunt familiae Levi familia Lobni familia Hebroni familia Mooli familia Musi familia Cori at vero Caath genuit Amram

⁵⁹ qui habuit uxorem Iochabed filiam Levi quae nata est ei in Aegypto haec genuit viro suo Amram filios Aaron et Mosen et Mariam sororem eorum

⁶⁰ de Aaron orti sunt Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar

⁶¹ quorum Nadab et Abiu mortui sunt cum obtulissent ignem alienum coram Domino

⁶² fueruntque omnes qui numerati sunt viginti tria milia generis masculini ab uno mense et supra quia non sunt recensiti inter filios Israhel nec eis cum ceteris data possessio

⁶³ hic est numerus filiorum Israhel qui descripti sunt a Mosen et Eleazaro sacerdote in campestribus Moab supra Iordanem contra Hiericho

⁶⁴ inter quos nullus fuit eorum qui ante numerati sunt a Mose et Aaron in deserto Sinai

⁶⁵ praedixerat enim Dominus quod omnes morerentur in solitudine nullusque remansit ex eis nisi Chaleb filius Iepphonne et Iosue filius Nun

27 accesserunt autem filiae Salphaad filii Epher filii Galaad filii Machir filii Manasse qui fuit filius Ioseph quarum sunt nomina Maala et Noa et Egla et Melcha et Thersa

² steteruntque coram Mosen et Eleazaro sacerdote et cunctis principibus populi ad ostium tabernaculi foederis atque dixerunt

³ pater noster mortuus est in deserto nec fuit in seditione quae concitata est contra Dominum sub Core sed in peccato suo mortuus est hic non habuit mares filios cur tollitur nomen illius de familia sua quia non habet filium date nobis possessionem inter cognatos patris nostri

⁴ rettulitque Moses causam earum ad iudicium Domini

⁵ qui dixit ad eum

⁶ iustam rem postulant filiae Salphaad da eis possessionem inter cognatos patris sui et ei in hereditate succedant

⁷ ad filios autem Israhel loqueris haec

⁸ homo cum mortuus fuerit absque filio ad filiam eius transibit hereditas

⁹ si filiam non habuerit habebit successores fratres suos

¹⁰ quod si et fratres non fuerint dabitur hereditatem fratribus patris eius

¹¹ sin autem nec patruos habuerit dabitur hereditas his qui ei proximi sunt eritque hoc filiis Israhel sanctum lege perpetua sicut praecepit Dominus Mosi

¹² dixit quoque Dominus ad Mosen ascende in montem istum Abarim et contemplare inde terram quam daturus sum filiis Israhel

¹³ cumque videris eam ibis et tu ad populum tuum sicut ivit frater tuus Aaron

¹⁴ quia offendisti me in deserto Sin in contradictione multitudinis nec sanctificare me voluistis coram ea super aquas hae sunt aquae Contradictionis in Cades deserti Sin

¹⁵ cui respondit Moses

¹⁶ provideat Dominus Deus spirituum omnis carnis hominem qui sit super multitudinem hanc

¹⁷ et possit exire et intrare ante eos et educere illos vel introducere ne sit populus Domini sicut oves absque pastore

¹⁸ dixitque Dominus ad eum tolle Iosue filium Nun virum in quo est spiritus et pone manum tuam super eum

¹⁹ qui stabit coram Eleazaro sacerdote et omni multitudine

²⁰ et dabis ei praecepta cunctis videntibus et partem gloriae tuae ut audiat eum omnis synagoga filiorum Israhel

²¹ pro hoc si quid agendum erit Eleazar sacerdos consulat Dominum ad verbum eius egredietur et ingredietur ipse et omnes filii Israhel cum eo et cetera multitudo

²² fecit Moses ut praeceperat Dominus cumque tulisset Iosue statuit eum coram Eleazaro sacerdote et omni frequentia populi

²³ et inpositis capiti eius manibus cuncta replicavit quae mandaverat Dominus

28 dixit quoque Dominus ad Mosen ² praecipe filiis Israhel et dices ad eos oblationem meam et panes et incensum odoris suavissimi offerite per tempora sua

³ haec sunt sacrificia quae offerre debetis agnos anniculos immaculatos duos cotidie in holocaustum sempiternum

⁴ unum offeretis mane et alterum ad vesperam

⁵ decimam partem oephi similiae quae conspersa sit oleo purissimo et habeat quartam partem hin

⁶ holocaustum iuge est quod obtulistis in monte Sinai in odorem suavissimum incensi Domini

⁷ et libabitis vini quartam partem hin per agnos singulos in sanctuario Domini

⁸ alterumque agnum similiter offeretis ad vesperam iuxta omnem ritum sacrificii matutini et libamentorum eius oblationem suavissimi odoris Domino

⁹ die autem sabbati offeretis duos agnos anniculos immaculatos et duas decimas similiae oleo conspersae in sacrificio et liba

¹⁰ quae rite funduntur per singula sabbata in holocausto sempiterno

¹¹ in kalendis autem id est in mensuum exordiis offeretis holocaustum Domino vitulos de armento duos arietem unum agnos anniculos septem immaculatos

¹² et tres decimas similiae oleo conspersae in sacrificio per singulos vitulos et duas decimas similiae oleo conspersae per singulos arietes

¹³ et decimam decimae similiae ex oleo in sacrificio per agnos singulos holocaustum suavissimi odoris atque incensi est Domino

¹⁴ libamenta autem vini quae per singulas fundenda sunt victimas ista erunt media pars hin per vitulos singulos tertia per arietem quarta per agnum hoc erit holocaustum per omnes menses qui sibi anno vertente succedunt

¹⁵ hircus quoque offeretur Domino pro peccatis in holocaustum sempiternum cum libamentis suis

¹⁶ mense autem primo quartadecima die mensis phase Domini erit

¹⁷ et quintadecima die sollempnitas septem diebus vescentur azymis

¹⁸ quarum dies prima venerabilis et sancta erit omne opus servile non facietis in ea

¹⁹ offeretisque incensum holocaustum Domino vitulos de armento duos arietem unum agnos anniculos immaculatos septem

²⁰ et sacrificia singulorum ex similia quae conspersa sit oleo tres decimas per singulos vitulos et duas decimas per arietem

²¹ et decimam decimae per agnos singulos id est per septem agnos

²² et hircum pro peccato unum ut expietur pro vobis

²³ praeter holocaustum matutinum quod semper offertis

²⁴ ita facietis per singulos dies septem dierum in fomitem ignis et in odorem suavissimum Domino qui surget de holocausto et de libationibus singulorum

²⁵ dies quoque septimus celeberrimus et sanctus erit vobis omne opus servile non facietis in eo

²⁶ dies etiam primitivorum quando offertis novas fruges Domino expletis ebdomadibus venerabilis et sancta erit omne opus servile non facietis in ea

²⁷ offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulos de armento duos arietem unum et agnos anniculos immaculatos septem

²⁸ atque in sacrificiis eorum similiae oleo conspersae tres decimas per singulos vitulos per arietes duas

²⁹ per agnos decimam decimae qui simul sunt agni septem hircum quoque

³⁰ qui mactatur pro expiatione praeter holocaustum sempiternum et liba eius

³¹ immaculata offeretis omnia cum libationibus suis

29 mensis etiam septimi prima dies venerabilis et sancta erit vobis omne opus servile non facietis in ea quia dies clangoris est et tubarum

² offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulum de armento unum arietem unum agnos anniculos immaculatos septem

³ et in sacrificiis eorum similiae oleo conspersae tres decimas per singulos vitulos duas decimas per arietem

⁴ unam decimam per agnum qui simul sunt agni septem

⁵ et hircum pro peccato qui offertur in expiationem populi

⁶ praeter holocaustum kalendarum cum sacrificiis suis et holocaustum sempiternum cum libationibus

solitis hisdem caerimoniis offeretis in odorem suavissimum incensum Domino

⁷ decima quoque dies mensis huius septimi erit vobis sancta atque venerabilis et adfligetis animas vestras omne opus servile non facietis in ea

⁸ offeretisque holocaustum Domino in odorem suavissimum vitulum de armento unum arietem unum agnos anniculos immaculatos septem

⁹ et in sacrificiis eorum similiae oleo conspersae tres decimas per vitulos singulos duas decimas per arietem

¹⁰ decimam decimae per agnos singulos qui sunt simul septem agni

¹¹ et hircum pro peccato absque his quae offerri pro delicto solent in expiationem et holocaustum sempiternum in sacrificio et libaminibus eorum

¹² quintadecima vero die mensis septimi quae vobis erit sancta atque venerabilis omne opus servile non facietis in ea sed celebrabitis sollemnitatem Domino septem diebus

¹³ offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulos de armento tredecim arietes duos agnos anniculos quattuordecim immaculatos

¹⁴ et in libamentis eorum similiae oleo conspersae tres decimas per vitulos singulos qui sunt simul vituli tredecim et duas decimas arietem uno id est simul arietibus duobus

¹⁵ et decimam decimae agnis singulis qui sunt simul agni quattuordecim

¹⁶ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno et sacrificio et libamine eius

¹⁷ in die altero offeres vitulos de armento duodecim arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim

¹⁸ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis

¹⁹ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine

²⁰ die tertio offeres vitulos undecim arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim

²¹ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis

²² et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno et sacrificio et libamine eius

²³ die quarto offeres vitulos decem arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim

²⁴ sacrificiaque eorum et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis

²⁵ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine

²⁶ die quinto offeres vitulos novem arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim

²⁷ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis

²⁸ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine

²⁹ die sexto offeres vitulos octo arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim

³⁰ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis

³¹ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine

³² die septimo offeres vitulos septem arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim

³³ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis

³⁴ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine

³⁵ die octavo qui est celeberrimus omne opus servile non facietis

³⁶ offerentes holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulum unum arietem unum agnos anniculos immaculatos septem

³⁷ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis

³⁸ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine

³⁹ haec offeretis Domino in sollemnitatibus vestris praeter vota et oblationes spontaneas in holocausto in sacrificio in libamine et in hostiis pacificis

30 narravitque Moses filiis Israel omnia quae ei Dominus imperarat

² et locutus est ad principes tribuum filiorum Israel iste est sermo quem praecepit Dominus

³ si quis virorum votum Domino voverit aut se constrinxerit iuramento non faciet irritum verbum suum sed omne quod promisit implebit

⁴ mulier si quippiam voverit et se constrinxerit iuramento quae est in domo patris sui et in aetate adhuc puellari si cognoverit pater votum quod pollicita est et iuramentum quo obligavit animam suam et tacuerit voti rea erit

⁵ quicquid pollicita est et iuravit opere complebit

⁶ sin autem statim ut audierit contradixerit pater et vota et iuramenta eius irrita erunt nec obnoxia tenebitur sponsioni eo quod contradixerit pater

⁷ si maritum habuerit et voverit aliquid et semel verbum de ore eius egrediens animam illius obligaverit iuramento

⁸ quo die audierit vir et non contradixerit voti rea erit reddet quodcumque promiserat

⁹ sin autem audiens statim contradixerit et irritas fecerit pollicitationes eius verbaque quibus obstrinxerat animam suam propitius ei erit Dominus

¹⁰ vidua et repudiata quicquid voverint reddent

¹¹ uxor in domo viri cum se voto constrinxerit et iuramento

¹² si audierit vir et tacuerit nec contradixerit sponsioni reddet quodcumque promiserat

¹³ sin autem extemplo contradixerit non tenebitur promissionis rea quia maritus contradixit et Dominus ei propitius erit

¹⁴ si voverit et iuramento se constrinxerit ut per ieiunium vel ceterarum rerum abstinentiam adfligat animam suam in arbitrio viri erit ut faciat sive non faciat

¹⁵ quod si audiens vir tacuerit et in alteram diem distulerit sententiam quicquid voverat atque promiserat reddet quia statim ut audivit tacuit

¹⁶ sin autem contradixerit postquam rescivit portabit ipse iniquitatem eius

¹⁷ istae sunt leges quas constituit Dominus Mosi inter virum et uxorem inter patrem et filiam quae in puellari adhuc aetate est vel quae manet in parentis domo

31 locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² ulciscere prius filios Israhel de Madianitis et sic colligeris ad populum tuum

³ statimque Moses armate inquit ex vobis viros ad pugnam qui possint ultionem Domini expetere de Madianitis

⁴ mille viri de singulis tribubus eligantur Israhel qui mittantur ad bellum

⁵ dederuntque millenos de cunctis tribubus id est duodecim milia expeditorum ad pugnam

⁶ quos misit Moses cum Finees filio Eleazari sacerdotis vasa quoque sancta et tubas ad clangendum tradidit ei

⁷ cumque pugnassent contra Madianitas atque vicissent omnes mares occiderunt

⁸ et reges eorum Evi et Recem et Sur et Ur et Rebe quinque principes gentis Balaam quoque filium Beor interfecerunt gladio

⁹ ceperuntque mulieres eorum et parvulos omniaque pecora et cunctam supellectilem quicquid habere potuerant depopulati sunt

¹⁰ tam urbes quam viculos et castella flamma consumpsit

¹¹ et tulerunt praedam et universa quae ceperant tam ex hominibus quam ex iumentis

¹² et adduxerunt ad Mosen et Eleazarum sacerdotem et ad omnem multitudinem filiorum Israhel reliqua etiam utensilia portaverunt ad castra in campestribus Moab iuxta Iordanem contra Hiericho

¹³ egressi sunt autem Moses et Eleazar sacerdos et omnes principes synagogae in occursum eorum extra castra

¹⁴ iratusque Moses principibus exercitus tribunis et centurionibus qui venerant de bello

¹⁵ ait cur feminas reservastis

¹⁶ nonne istae sunt quae deceperunt filios Israhel ad suggestionem Balaam et praevaricari vos fecerunt in Domino super peccato Phogor unde et percussus est populus

¹⁷ ergo cunctos interficite quicquid est generis masculini etiam in parvulis et mulieres quae noverunt viros in coitu iugulate

¹⁸ puellas autem et omnes feminas virgines reseruate vobis

¹⁹ et manete extra castra septem diebus qui occiderit hominem vel occisum tetigerit lustrabitur die tertio et septimo

²⁰ et de omni praeda sive vestimentum fuerit sive vas et aliquid in utensilia praeparatum de caprarum pellibus et pilis et ligno expiabitur

²¹ Eleazar quoque sacerdos ad viros exercitus qui pugnauerant sic locutus est hoc est praeceptum legis quod mandavit Dominus Mosi

²² aurum et argentum et aes et ferrum et stagnum et plumbum

²³ et omne quod potest transire per flammam igne purgabitur quicquid autem ignem non potest sustinere aqua expiationis sanctificabitur

²⁴ et lavabitis vestimenta vestra die septimo et purificati postea castra intrabitis

²⁵ dixitque Dominus ad Mosen

²⁶ tollite summam eorum quae capta sunt ab homine usque ad pecus tu et Eleazar sacerdos et principes vulgi

²⁷ dividesque ex aequo praedam inter eos qui pugnauerunt et egressi sunt ad bellum et inter omnem reliquam multitudinem

²⁸ et separabis partem Domino ab his qui pugnauerunt et fuerunt in bello unam animam de quingentis tam ex hominibus quam ex bubus et asinis et ovibus

²⁹ et dabis eam Eleazaro sacerdoti quia primitiae Domini sunt

³⁰ ex media quoque parte filiorum Israhel accipies quinquagesimum caput hominum et boum et asinorum et ovium cunctarumque animantium et dabis ea Levitis qui excubant in custodiis tabernaculi Domini

³¹ feceruntque Moses et Eleazar sicut praeceperat Dominus

³² fuit autem praeda quam exercitus ceperat ovium sescenta septuaginta quinque milia

³³ boum septuaginta duo milia

³⁴ asinorum sexaginta milia et mille

³⁵ animae hominum sexus feminei quae non cognoverant viros triginta duo milia

³⁶ dataque est media pars his qui in proelio fuerant ovium trecenta triginta septem milia quingenta

³⁷ e quibus in partem Domini supputatae sunt oves sescentae septuaginta quinque

³⁸ et de bubus triginta sex milibus boves septuaginta duo

³⁹ de asinis triginta milibus quingentis asini sexaginta unus

⁴⁰ de animabus hominum sedecim milibus cesserunt in partem Domini triginta duae animae
⁴¹ tradiditque Moses numerum primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti sicut ei fuerat imperatum
⁴² ex media parte filiorum Israhel quam separaverat his qui in proelio fuerant
⁴³ de media vero parte quae contigerat reliquae multitudini id est de ovium trecentis triginta septem milibus quingentis
⁴⁴ et de bubus triginta sex milibus
⁴⁵ et de asinis triginta milibus quingentis
⁴⁶ et de hominibus sedecim milibus
⁴⁷ tulit Moses quinquagesimum caput et dedit Levitis qui excubant in tabernaculo Domini sicut praeceperat Dominus
⁴⁸ cumque accessissent principes exercitus ad Mosen et tribuni centurionesque dixerunt
⁴⁹ nos servi tui recensuimus numerum pugnatorum quos habuimus sub manu nostra et ne unus quidem defuit
⁵⁰ ob hanc causam offerimus in donariis Domini singuli quod in praeda auri potuimus invenire periscelides et armillas anulos et dextralia ac murenulas ut depreceris pro nobis Dominum
⁵¹ susceperuntque Moses et Eleazar sacerdos omne aurum in diversis speciebus
⁵² pondo sedecim milia septingentos quinquaginta siclos a tribunis et centurionibus
⁵³ unusquisque enim quod in praeda rapuerat sum erat
⁵⁴ et susceptum intulerunt in tabernaculum testimonii in monumentum filiorum Israhel coram Domino
32 filii autem Ruben et Gad habebant pecora multa et erat illis in iumentis infinita substantia cumque vidissent Iazer et Galaad aptas alendis animalibus
² venerunt ad Mosen et ad Eleazarum sacerdotem et principes multitudinis atque dixerunt
³ Atharoth et Dibon et Iazer et Nemra Esbon et Eleale et Sabam et Nebo et Beon
⁴ terram quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israhel regionis uberrimae est ad pastum animalium et nos servi tui habemus iumenta plurima
⁵ precamurque si invenimus gratiam coram te ut des nobis famulis tuis eam in possessionem ne facias nos transire Iordanem
⁶ quibus respondit Moses numquid fratres vestri ibunt ad pugnam et vos hic sedebitis
⁷ cur subvertitis mentes filiorum Israhel ne transire audeant in locum quem eis daturus est Dominus
⁸ nonne ita egerunt patres vestri quando misi de Cadesbarne ad explorandam terram

⁹ cumque venissent usque ad vallem Botri lustrata omni regione subverterunt cor filiorum Israhel ut non intrarent fines quos eis Dominus dedit
¹⁰ qui iratus iuravit dicens
¹¹ si videbunt homines isti qui ascenderunt ex Aegypto a viginti annis et supra terram quam sub iuramento pollicitus sum Abraham Isaac et Iacob et noluerunt sequi me
¹² praeter Chaleb filium Iepphone Cenezeum et Iosue filium Nun isti impleverunt voluntatem meam
¹³ iratusque Dominus adversum Israhel circumduxit eum per desertum quadraginta annis donec consumeretur universa generatio quae fecerat malum in conspectu eius
¹⁴ et ecce inquit vos surrexistis pro patribus vestris incrementa et alumni hominum peccatorum ut augetis furorem Domini contra Israhel
¹⁵ qui si nolueritis sequi eum in solitudine populum derelinquet et vos causa eritis necis omnium
¹⁶ at illi prope accedentes dixerunt caulas ovium fabricabimus et stabula iumentorum parvulis quoque nostris urbes munitas
¹⁷ nos autem ipsi armati et accincti pergemus ad proelium ante filios Israhel donec introducamus eos ad loca sua parvuli nostri et quicquid habere possumus erunt in urbibus muratis propter habitatorum insidias
¹⁸ non revertemur in domos nostras usquequo possideant filii Israhel hereditatem suam
¹⁹ nec quicquam quaeremus trans Iordanem quia iam habemus possessionem nostram in orientali eius plaga
²⁰ quibus Moses ait si facitis quod promittitis expediti pergite coram Domino ad pugnam
²¹ et omnis vir bellator armatus Iordanem transeat donec subvertat Dominus inimicos suos
²² et subiciatur ei omnis terra tunc eritis inculpabiles et apud Dominum et apud Israhel et obtinebitis regiones quas vultis coram Domino
²³ sin autem quod dicitis non feceritis nulli dubium quin peccetis in Dominum et scitote quoniam peccatum vestrum adprehendet vos
²⁴ aedificate ergo urbes parvulis vestris et caulas ac stabula ovibus ac iumentis et quod polliciti estis implete
²⁵ dixeruntque filii Gad et Ruben ad Mosen servi tui sumus faciemus quod iubet dominus noster
²⁶ parvulos nostros et mulieres et pecora ac iumenta relinquemus in urbibus Galaad
²⁷ nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum sicut tu domine loqueris
²⁸ praecepit ergo Moses Eleazaro sacerdoti et Iosue filio Nun et principibus familiarum per tribus Israhel et dixit ad eos

²⁹ si transierint filii Gad et filii Ruben vobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram Domino et vobis fuerit terra subiecta date eis Galaad in possessionem

³⁰ sin autem noluerint transire vobiscum in terram Chanaan inter vos habitandi accipiant loca

³¹ responderuntque filii Gad et filii Ruben sicut locutus est Dominus servis suis ita faciemus

³² ipsi armati pergemus coram Domino in terram Chanaan et possessionem iam suscepisse nos confitemur trans Iordanem

³³ dedit itaque Moses filiis Gad et Ruben et dimidiae tribui Manasse filii Ioseph regnum Seon regis Amorrei et regnum Og regis Basan et terram eorum cum urbibus suis per circuitum

³⁴ igitur extruxerunt filii Gad Dibon et Atharoth et Aroer

³⁵ Etrothsophan et Iazer Iecbaa

³⁶ et Bethnemra et Betharan urbes munitas et caulas pecoribus suis

³⁷ filii vero Ruben aedificaverunt Esbon et Eleale et Cariathaim

³⁸ et Nabo et Baalmeon versis nominibus Sabama quoque inponentes vocabula urbibus quas extruxerunt

³⁹ porro filii Machir filii Manasse perrexerunt in Galaad et vastaverunt eam interfecto Amorreo habitatore eius

⁴⁰ dedit ergo Moses terram Galaad Machir filio Manasse qui habitavit in ea

⁴¹ Iair autem filius Manasse abiit et occupavit vicos eius quos appellavit Avothiair id est villas Iair

⁴² Nobe quoque perrexit et adprehendit Canath cum viculis suis vocavitque eam ex nomine suo Nobe

33 hae sunt mansiones filiorum Israhel qui egressi sunt de Aegypto per turmas suas in manu Mosi et Aaron

² quas descripsit Moses iuxta castrorum loca quae Domini iussione mutabant

³ profecti igitur de Ramesse mense primo quintadecima die mensis primi altera die phase filii Israhel in manu excelsa videntibus cunctis Aegyptiis

⁴ et sepelientibus primogenitos quos percusserat Dominus nam et in diis eorum exercuerat ultionem

⁵ castrametati sunt in Soccoth

⁶ et de Soccoth venerunt in Aetham quae est in extremis finibus solitudinis

⁷ inde egressi venerunt contra Phiahiroth quae respicit Beelsephon et castrametati sunt ante Magdolum

⁸ profectique de Phiahiroth transierunt per medium mare in solitudinem et ambulantes tribus diebus per desertum Aetham castrametati sunt in Mara

⁹ profectique de Mara venerunt in Helim ubi erant duodecim fontes aquarum et palmae septuaginta ibique castrametati sunt

¹⁰ sed et inde egressi fixere tentoria super mare Rubrum profectique de mari Rubro

¹¹ castrametati sunt in deserto Sin

¹² unde egressi venerunt in Dephca

¹³ profectique de Dephca castrametati sunt in Alus

¹⁴ egressi de Alus Raphidim fixere tentoria ubi aqua populo defuit ad bibendum

¹⁵ profectique de Raphidim castrametati sunt in deserto Sinai

¹⁶ sed et de solitudine Sinai egressi venerunt ad sepulchra Concupiscentiae

¹⁷ profectique de sepulchris Concupiscentiae castrametati sunt in Aseroth

¹⁸ et de Aseroth venerunt in Rethma

¹⁹ profectique de Rethma castrametati sunt in Remmonphares

²⁰ unde egressi venerunt in Lebna

²¹ et de Lebna castrametati sunt in Ressa

²² egressi de Ressa venerunt in Ceelatha

²³ unde profecti castrametati sunt in monte Sepher

²⁴ egressi de monte Sepher venerunt in Arada

²⁵ inde proficiscentes castrametati sunt in Maceloth

²⁶ profectique de Maceloth venerunt in Thaath

²⁷ de Thaath castrametati sunt in Thare

²⁸ unde egressi fixerunt tentoria in Methca

²⁹ et de Methca castrametati sunt in Esmona

³⁰ profectique de Esmona venerunt in Moseroth

³¹ et de Moseroth castrametati sunt in Baneiacan

³² egressique de Baneiacan venerunt in montem Gadgad

³³ unde profecti castrametati sunt in Hietebatha

³⁴ et de Hietebatha venerunt in Ebrona

³⁵ egressique de Ebrona castrametati sunt in Asiongaber

³⁶ inde profecti venerunt in desertum Sin haec est Cades

³⁷ egressique de Cades castrametati sunt in monte Hor in extremis finibus terrae Edom

³⁸ ascenditque Aaron sacerdos montem Hor iubente Domino et ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis filiorum Israhel ex Aegypto mense quinto prima die mensis

³⁹ cum esset annorum centum viginti trium

⁴⁰ audivitque Chananeus rex Arad qui habitabat ad meridiem in terra Chanaan venisse filios Israhel

⁴¹ et profecti de monte Hor castrametati sunt in Salmona

⁴² unde egressi venerunt in Phinon

⁴³ profectique de Phinon castrametati sunt in Oboth

⁴⁴ et de Oboth venerunt in Ieabarim quae est in finibus Moabitarum

⁴⁵ profectique de Ieabarim fixere tentoria in Dibongad
⁴⁶ unde egressi castrametati sunt in Elmondeblathaim
⁴⁷ egressi de Elmondeblathaim venerunt ad montes Abarim contra Nabo
⁴⁸ profectique de montibus Abarim transierunt ad campestria Moab super Iordanem contra Hiericho
⁴⁹ ibique castrametati sunt de Bethsimon usque ad Belsattim in planioribus locis Moabitarum
⁵⁰ ubi locutus est Dominus ad Mosen
⁵¹ praecipe filiis Israhel et dic ad eos quando transieritis Iordanem intrantes terram Chanaan
⁵² disperdite cunctos habitatores regionis illius confringite titulos et statuas comminuite atque omnia excelsa vastate
⁵³ mundantes terram et habitantes in ea ego enim dedi vobis illam in possessionem
⁵⁴ quam dividetis vobis sorte pluribus dabitur latiore et paucis angustiore singulis ut sors ceciderit ita tribuetur hereditas per tribus et familias possessio dividetur
⁵⁵ sin autem nolueritis interficere habitatores terrae qui remanserint erunt vobis quasi clavi in oculis et lanceae in lateribus et adversabuntur vobis in terra habitationis vestrae
⁵⁶ et quicquid illis facere cogitaram vobis faciam
34 locutus est Dominus ad Mosen
² praecipe filiis Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis terram Chanaan et in possessionem vobis sorte ceciderit his finibus terminabitur
³ pars meridiana incipiet a solitudine Sin quae est iuxta Edom et habebit terminos contra orientem mare Salsissimum
⁴ qui circumibunt australem plagam per ascensum Scorpionis ita ut transeant Senna et perveniant in meridiem usque ad Cadesbarne unde egredientur confinia ad villam nomine Addar et tendent usque Asemona
⁵ ibique per gyrum terminus ab Asemona usque ad torrentem Aegypti et maris Magni litore finietur
⁶ plaga autem occidentalis a mari Magno incipiet et ipso fine cludetur
⁷ porro ad septentrionalem plagam a mari Magno termini incipient pervenientes usque ad montem Altissimum
⁸ a quo venies in Emath usque ad terminos Sedada
⁹ ibuntque confinia usque Zephrona et villam Henan hii erunt termini in parte aquilonis
¹⁰ inde metabuntur fines contra orientalem plagam de villa Henan usque Sephama
¹¹ et de Sephama descendent termini in Rebla contra fontem inde pervenient contra orientem ad mare Chenereh

¹² et tendent usque Iordanem et ad ultimum Salsissimo cludentur mari hanc habebitis terram per fines suos in circuitu
¹³ praecipitque Moses filiis Israhel dicens haec erit terra quam possidebitis sorte et quam iussit dari Dominus novem tribubus et dimidia tribui
¹⁴ tribus enim filiorum Ruben per familias suas et tribus filiorum Gad iuxta cognationum numerum media quoque tribus Manasse
¹⁵ id est duae semis tribus acceperunt partem suam trans Iordanem contra Hiericho ad orientalem plagam
¹⁶ et ait Dominus ad Mosen
¹⁷ haec sunt nomina virorum qui terram vobis dividendat Eleazar sacerdos et Iosue filius Nun
¹⁸ et singuli principes de tribubus singulis
¹⁹ quorum ista sunt vocabula de tribu Iuda Chaleb filius Iepphone
²⁰ de tribu Symeon Samuhel filius Ammiud
²¹ de tribu Benjamin Helidad filius Chaselon
²² de tribu filiorum Dan Bocci filius Iogli
²³ filiorum Ioseph de tribu Manasse Hannihel filius Ephod
²⁴ de tribu Ephraim Camuhel filius Sephtan
²⁵ de tribu Zabulon Elisaphan filius Pharnach
²⁶ de tribu Isachar dux Faltihel filius Ozan
²⁷ de tribu Aser Ahiud filius Salomi
²⁸ de tribu Nephthali Phedahel filius Ameiud
²⁹ hii sunt quibus praecipit Dominus ut dividerent filiis Israhel terram Chanaan
35 haec quoque locutus est Dominus ad Mosen in campestribus Moab super Iordanem contra Hiericho
² praecipe filiis Israhel ut dent Levitis de possessionibus suis
³ urbes ad habitandum et suburbana earum per circuitum ut ipsi in oppidis maneant et suburbana sint pecoribus ac iumentis
⁴ quae a muris civitatum forinsecus per circuitum mille passuum spatio tendentur
⁵ contra orientem duo milia erunt cubiti et contra meridiem similiter duo milia ad mare quoque quod respicit occidentem eadem mensura erit et septentrionalis plaga aequali termino finietur eruntque urbes in medio et foris suburbana
⁶ de ipsis autem oppidis quae Levitis dabitur sex erunt in fugitivorum auxilia separata ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem exceptis his alia quadraginta duo oppida
⁷ id est simul quadraginta octo cum suburbanis suis
⁸ ipsaeque urbes quae dabuntur de possessionibus filiorum Israhel ab his qui plus habent plures auferentur et qui minus pauciores singuli iuxta mensuram hereditatis suae dabunt oppida Levitis
⁹ ait Dominus ad Mosen

NUMERORUM 35:10

¹⁰ loquere filiis Israhel et dices ad eos quando transgressi fueritis Iordanem in terram Chanaan
¹¹ decernite quae urbes esse debeant in praesidia fugitivorum qui nolentes sanguinem fuderint
¹² in quibus cum fuerit profugus cognatus occisi eum non poterit occidere donec stet in conspectu multitudinis et causa illius iudicetur
¹³ de ipsis autem urbibus quae ad fugitivorum subsidia separantur
¹⁴ tres erunt trans Iordanem et tres in terra Chanaan
¹⁵ tam filiis Israhel quam advenis atque peregrinis ut confugiat ad eas qui nolens sanguinem fuderit
¹⁶ si quis ferro percusserit et mortuus fuerit qui percussus est reus erit homicidii et ipse morietur
¹⁷ si lapidem iecerit et ictus occubuerit similiter punietur
¹⁸ si ligno percussus interierit percussoris sanguine vindicabitur
¹⁹ propinquus occisi homicidam interficiet statim ut adprehenderit eum percutiet
²⁰ si per odium quis hominem inpulerit vel iecerit quippiam in eum per insidias
²¹ aut cum esset inimicus manu percusserit et ille mortuus fuerit percussor homicidii reus erit cognatus occisi statim ut invenerit eum iugulabit
²² quod si fortuito et absque odio
²³ et inimicitiiis quicquam horum fecerit
²⁴ et hoc audiente populo fuerit conprobatum atque inter percussorem et propinquum sanguinis quaestio ventilata
²⁵ liberabitur innocens de ultoris manu et reducetur per sententiam in urbem ad quam confugerat manebitque ibi donec sacerdos magnus qui oleo sancto unctus est moriatur
²⁶ si interfector extra fines urbium quae exulibus deputatae sunt
²⁷ fuerit inventus et percussus ab eo qui ultor est sanguinis absque noxa erit qui eum occiderit
²⁸ debuerat enim profugus usque ad mortem pontificis in urbe residere postquam autem ille obierit homicida revertetur in terram suam
²⁹ haec sempiterna erunt et legitima in cunctis habitationibus vestris
³⁰ homicida sub testibus punietur ad unius testimonium nullus condemnabitur
³¹ non accipietis pretium ab eo qui reus est sanguinis statim et ipse morietur
³² exules et profugi ante mortem pontificis nullo modo in urbes suas reverti poterunt
³³ ne polluatis terram habitationis vestrae quae insonantium cruore maculatur nec aliter expiari potest nisi per eius sanguinem qui alterius sanguinem fuderit

³⁴ atque ita emundabitur vestra possessio me comorante vobiscum ego enim sum Dominus qui habito inter filios Israhel

36 accesserunt autem et principes familiarum Galaad filii Machir filii Manasse de stirpe filiorum Ioseph locutique sunt Mosi coram principibus Israhel atque dixerunt

² tibi domino nostro praecepit Dominus ut terram sorte divideres filiis Israhel et ut filiabus Salphaad fratris nostri dares possessionem debitam patri

³ quas si alterius tribus homines uxores acceperint sequetur possessio sua et translata ad aliam tribum de nostra hereditate minuetur

⁴ atque ita fiet ut cum iobeleus id est quinquagesimus annus remissionis advenerit confundatur sortium distributio et aliorum possessio ad alios transeat

⁵ respondit Moses filiis Israhel et Domino praecipiente ait recte tribus filiorum Ioseph locuta est

⁶ et haec lex super filiabus Salphaad a Domino promulgata est nubant quibus volunt tantum ut suae tribus hominibus

⁷ ne commisceatur possessio filiorum Israhel de tribu in tribum omnes enim viri ducent uxores de tribu et cognatione sua

⁸ et cunctae feminae maritos de eadem tribu accipient ut hereditas permaneat in familiis

⁹ nec sibi misceantur tribus sed ita maneant

¹⁰ ut a Domino separatae sunt feceruntque filiae Salphaad ut fuerat imperatum

¹¹ et nupserunt Maala et Thersa et Eglā et Melcha et Noa filiis patris sui

¹² de familia Manasse qui fuit filius Ioseph et possessio quae illis fuerat adtributa mansit in tribu et familia patris earum

¹³ haec sunt mandata atque iudicia quae praecepit Dominus per manum Mosi ad filios Israhel in caespibus Moab super Iordanem contra Hiericho

Liber

Deuteronomii

1 haec sunt verba quae locutus est Moses ad omnem Israhel trans Iordanem in solitudine campestri contra mare Rubrum inter Pharan et Thophel et Laban et Aseroth ubi auri est plurimum ² undecim diebus de Horeb per viam montis Seir usque Cadesbarne ³ quadragesimo anno undecimo mense prima die mensis locutus est Moses ad filios Israhel omnia quae praeceperat illi Dominus ut diceret eis ⁴ postquam percussit Seon regem Amorreorum qui habitavit in Esebon et Og regem Basan qui mansit in Aseroth et in Edrai ⁵ trans Iordanem in terra Moab coepitque Moses explanare legem et dicere ⁶ Dominus Deus noster locutus est ad nos in Horeb dicens sufficit vobis quod in hoc monte mansistis ⁷ revertimini et venite ad montem Amorreorum et ad cetera quae ei proxima sunt campestria atque montana et humiliora loca contra meridiem et iuxta litus maris terram Chananeorum et Libani usque ad flumen magnum Eufraten ⁸ en inquit tradidi vobis ingredimini et possidete eam super qua iuravit Dominus patribus vestris Abraham et Isaac et Iacob ut daret illam eis et semini eorum post eos ⁹ dixique vobis illo in tempore ¹⁰ non possum solus sustinere vos quia Dominus Deus vester multiplicavit vos et estis hodie sicut stellae caeli plurimae ¹¹ Dominus Deus patrum vestrorum addat ad hunc numerum multa milia et benedicat vobis sicut locutus est ¹² non valeo solus vestra negotia sustinere et pondus ac iurgia ¹³ date e vobis viros sapientes et gnaros et quorum conversatio sit probata in tribus vestris ut ponam eos vobis principes ¹⁴ tunc respondistis mihi bona res est quam vis facere ¹⁵ tulique de tribus vestris viros sapientes et nobiles et constitui eos principes tribunos et centuriones et quinquagenarios ac decanos qui docerent vos singula ¹⁶ praecepique eis dicens audite illos et quod iustum est iudicate sive civis sit ille sive peregrinus ¹⁷ nulla erit distantia personarum ita parvum audietis ut magnum nec accipietis cuiusquam personam quia Dei iudicium est quod si difficile vobis aliquid visum fuerit referte ad me et ego audiam

¹⁸ praecepique omnia quae facere deberetis ¹⁹ profecti autem de Horeb transivimus per heremum terribilem et maximam quam vidistis per viam montis Amorrei sicut praeceperat Dominus Deus noster nobis cumque venissemus in Cadesbarne ²⁰ dixi vobis venistis ad montem Amorrei quem Dominus Deus noster daturus est nobis ²¹ vide terram quam Dominus Deus tuus dat tibi ascende et posside eam sicut locutus est Dominus Deus patribus tuis noli metuere nec quicquam paveas ²² et accessistis ad me omnes atque dixistis mittamus viros qui considerent terram et renuntient per quod iter debeamus ascendere et ad quas pergere civitates ²³ cumque mihi sermo placuisset misi e vobis duodecim viros singulos de tribus suis ²⁴ qui cum perrexissent et ascendissent in montana venerunt usque ad vallem Botri et considerata terra ²⁵ sumentes de fructibus eius ut ostenderent ubertatem adtulerunt ad nos atque dixerunt bona est terra quam Dominus Deus noster daturus est nobis ²⁶ et noluitis ascendere sed increduli ad sermonem Domini Dei nostri ²⁷ murmurati estis in tabernaculis vestris atque dixistis odit nos Dominus et idcirco eduxit nos de terra Aegypti ut traderet in manu Amorrei atque deleret ²⁸ quo ascendemus nuntii terruerunt cor nostrum dicentes maxima multitudo est et nobis in statura procerior urbes magnae et ad caelum usque munitae filios Enacim vidimus ibi ²⁹ et dixi vobis nolite metuere nec timeatis eos ³⁰ Dominus Deus qui ductor est vester pro vobis ipse pugnabit sicut fecit in Aegypto videntibus cunctis ³¹ et in solitudine ipse vidisti portavit te Dominus Deus tuus ut solet homo gestare parvulum filium suum in omni via per quam ambulasti donec veniretis ad locum istum ³² et nec sic quidem credidistis Domino Deo vestro ³³ qui praecessit vos in via et metatus est locum in quo tentoria figere deberetis nocte ostendens vobis iter per ignem et die per columnam nubis ³⁴ cumque audisset Dominus vocem sermonum vestrorum iratus iuravit et ait ³⁵ non videbit quispiam de hominibus generationis huius pessimae terram bonam quam sub iuramento pollicitus sum patribus vestris

³⁶ praeter Chaleb filium Iepphonne ipse enim videbit eam et ipsi dabo terram quam calcavit et filiis eius quia secutus est Dominum

³⁷ nec miranda indignatio in populum cum mihi quoque iratus Dominus propter vos dixerit nec tu ingredieris illuc

³⁸ sed Iosue filius Nun minister tuus ipse intrabit pro te hunc exhortare et robora et ipse terram sorte dividat Israheli

³⁹ parvuli vestri de quibus dixistis quod captivi ducerentur et filii qui hodie boni ac mali ignorant distantiam ipsi ingredientur et ipsis dabo terram et possidebunt eam

⁴⁰ vos autem revertimini et abite in solitudinem per viam maris Rubri

⁴¹ et respondistis mihi peccavimus Domino ascendemus atque pugnabimus sicut praecepit Dominus Deus noster cumque instructi armis pergeretis in montem

⁴² ait mihi Dominus dic ad eos nolite ascendere neque pugnetis non enim sum vobiscum ne cadatis coram inimicis vestris

⁴³ locutus sum et non audistis sed adversantes imperio Domini et tumentes superbia ascendistis in montem

⁴⁴ itaque egressus Amorreus qui habitabat in montibus et obviam veniens persecutus est vos sicut solent apes persequi et cecidit de Seir usque Horma

⁴⁵ cumque reversi ploraretis coram Domino non audivit vos nec voci vestrae voluit acquiescere

⁴⁶ sedistis ergo in Cadesbarne multo tempore

2 profectique inde venimus in solitudinem quae ducit ad mare Rubrum sicut mihi dixerat Dominus et circumivimus montem Seir longo tempore

² dixitque Dominus ad me

³ sufficit vobis circumire montem istum ite contra aquilonem

⁴ et populo praecipe dicens transibitis per terminos fratrum vestrorum filiorum Esau qui habitant in Seir et timebunt vos

⁵ videte ergo diligenter ne moveamini contra eos neque enim dabo vobis de terra eorum quantum potest unius pedis calcare vestigium quia in possessionem Esau dedi montem Seir

⁶ cibos emetis ab eis pecunia et comedetis aquam emptam haurietis et bibetis

⁷ Dominus Deus tuus benedixit tibi in omni opere manuum tuarum novit iter tuum quomodo transieris solitudinem hanc magnam per quadraginta annos habitans tecum Dominus Deus tuus et nihil tibi defuit

⁸ cumque transissemus fratres nostros filios Esau qui habitabant in Seir per viam campestris de Helath et de Asiongaber venimus ad iter quod ducit in desertum Moab

⁹ dixitque Dominus ad me non pugnes contra Moabitas nec in eas adversum eos proelium non enim dabo tibi quicquam de terra eorum quia filiis Loth tradidi Ar in possessionem

¹⁰ Emim primi fuerunt habitatores eius populus magnus et validus et tam excelsus ut de Enacim stirpe

¹¹ quasi gigantes crederentur et essent similes filiorum Enacim denique Moabitae appellant eos Emim

¹² in Seir autem prius habitaverunt Horim quibus expulsis atque deletis habitaverunt filii Esau sicut fecit Israhel in terra possessionis suae quam dedit ei Dominus

¹³ surgentes ergo ut transiremus torrentem Zared venimus ad eum

¹⁴ tempus autem quo ambulavimus de Cadesbarne usque ad transitum torrentis Zared triginta octo annorum fuit donec consumeretur omnis generatio hominum bellatorum de castris sicut iuraverat Dominus

¹⁵ cuius manus fuit adversum eos ut interirent de castrorum medio

¹⁶ postquam autem universi ceciderunt pugnatore

¹⁷ locutus est Dominus ad me dicens

¹⁸ tu transibis hodie terminos Moab urbem nomine Ar

¹⁹ et accedens in vicina filiorum Ammon cave ne pugnes contra eos nec movearis ad proelium non enim dabo tibi de terra filiorum Ammon quia filiis Loth dedi eam in possessionem

²⁰ terra gigantum reputata est et in ipsa olim habitaverunt gigantes quos Ammanitae vocant Zomzommim

²¹ populus magnus et multus et proceras longitudinis sicut Enacim quos delevit Dominus a facie eorum et fecit illos habitare pro eis

²² sicut fecerat filiis Esau qui habitant in Seir delens Horreos et terram eorum illis tradens quam possident usque in praesens

²³ Eeos quoque qui habitabant in Aserim usque Gazam Cappadoces expulerunt qui egressi de Cappadocia deleverunt eos et habitaverunt pro illis

²⁴ surgite et transite torrentem Arnon ecce tradidi in manu tua Seon regem Esebon Amorreum et terram eius incipe possidere et committe adversum eum proelium

²⁵ hodie incipiam mittere terrorem atque formidinem tuam in populos qui habitant sub omni caelo ut audito nomine tuo paveant et in morem parturientium contremescant et dolore teneantur

²⁶ misi ergo nuntios de solitudine Cademoth ad Seon regem Esebon verbis pacificis dicens

²⁷ transibimus per terram tuam publica gradiemur via non declinabimus neque ad dextram neque ad sinistram

²⁸ alimenta pretio vende nobis ut vescamur aquam pecunia tribue et sic bibemus tantum est ut nobis concedas transitum

²⁹ sicut fecerunt filii Esau qui habitant in Seir et Moabitae qui morantur in Ar donec veniamus ad Iordanem et transeamus in terram quam Dominus Deus noster daturus est nobis

³⁰ noluitque Seon rex Esebon dare nobis transitum quia induraverat Dominus Deus tuus spiritum eius et obfirmaverat cor illius ut traderetur in manus tuas sicut nunc vides

³¹ dixitque Dominus ad me ecce coepi tradere tibi Seon et terram eius incipe possidere eam

³² egressusque est Seon obviam nobis cum omni populo suo ad proelium in Iesa

³³ et tradidit eum Dominus Deus noster nobis percussimusque eum cum filiis et omni populo suo

³⁴ cunctasque urbes in tempore illo cepimus interfectis habitatoribus earum viris ac mulieribus et parvulis non reliquimus in eis quicquam

³⁵ absque iumentis quae in partem venere praedantium et spoliis urbium quas cepimus

³⁶ ab Aroer quae est super ripam torrentis Arnon oppido quod in valle situm est usque Galaad non fuit vicus et civitas quae nostras effugeret manus omnes tradidit Dominus Deus noster nobis

³⁷ absque terra filiorum Ammon ad quam non accessimus et cunctis quae adiacent torrenti Ieboc et urbibus montanis universisque locis a quibus nos prohibuit Dominus Deus noster

3 itaque conversi ascendimus per iter Basan egressusque est Og rex Basan in occursum nobis cum populo suo ad bellandum in Edrai

² dixitque Dominus ad me ne timeas eum quia in manu tua traditus est cum omni populo ac terra sua faciesque ei sicut fecisti Seon regi Amorreorum qui habitavit in Esebon

³ tradidit ergo Dominus Deus noster in manibus nostris etiam Og regem Basan et universum populum eius percussimusque eos usque ad internicionem

⁴ vastantes cunctas civitates illius uno tempore non fuit oppidum quod nos effugeret sexaginta urbes omnem regionem Argob regni Og in Basan

⁵ cunctae urbes erant munitae muris altissimis portisque et vectibus absque oppidis innumeris quae non habebant muros

⁶ et delevimus eos sicut feceramus Seon regi Esebon disperdentes omnem civitatem virosque ac mulieres et parvulos

⁷ iumenta autem et spolia urbium diripuimus

⁸ tulimusque illo in tempore terram de manu duorum regum Amorreorum qui erant trans Iordanem a torrente Arnon usque ad montem Hermon

⁹ quem Sidonii Sarion vocant et Amorrei Sanir

¹⁰ omnes civitates quae sitae sunt in planitie et universam terram Galaad et Basan usque Selcha et Edrai civitates regni Og in Basan

¹¹ solus quippe Og rex Basan restiterat de stirpe gigantum monstratur lectus eius ferreus qui est in Rabbath filiorum Ammon novem cubitos habens longitudinis et quattuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis manus

¹² terramque possedimus in tempore illo ab Aroer quae est super ripam torrentis Arnon usque ad mediam partem montis Galaad et civitates illius dedi Ruben et Gad

¹³ reliquam autem partem Galaad et omnem Basan regni Og tradidi mediae tribui Manasse omnem regionem Argob cuncta Basan vocatur terra gigantum

¹⁴ Iair filius Manasse possedit omnem regionem Argob usque ad terminos Gesuri et Machathi vocavitque ex nomine suo Basan Avothaiar id est vilas Iair usque in praesentem diem

¹⁵ Machir quoque dedi Galaad

¹⁶ et tribubus Ruben et Gad dedi terram Galaad usque ad torrentem Arnon medium torrentis et finium usque ad torrentem Ieboc qui est terminus filiorum Ammon

¹⁷ et planitiem solitudinis atque Iordanem et terminos Chenereth usque ad mare Deserti quod est Salsissimum ad radices montis Phasga contra orientem

¹⁸ praecepique vobis in tempore illo dicens Dominus Deus vester dat vobis terram hanc in hereditatem expediti praecedite fratres vestros filios Israhel omnes viri robusti

¹⁹ absque uxoribus et parvulis ac iumentis novi enim quod plura habeatis pecora et in urbibus remanere debebunt quas tradidi vobis

²⁰ donec requiem tribuat Dominus fratribus vestris sicut vobis tribuit et possideant etiam ipsi terram quam daturus est eis trans Iordanem tunc revertetur unusquisque in possessionem suam quam dedi vobis

²¹ Iosue quoque in tempore illo praecepi dicens oculi tui viderunt quae fecit Dominus Deus vester duobus his regibus sic faciet omnibus regnis ad quae transurus es

²² ne timeas eos Dominus enim Deus vester pugnavit pro vobis

²³ precatusque sum Dominum in tempore illo dicens

²⁴ Domine Deus tu coepisti ostendere servo tuo magnitudinem tuam manumque fortissimam neque enim est alius Deus vel in caelo vel in terra qui possit facere opera tua et comparari fortitudini tuae

DEUTERONOMII 3:25

²⁵ transibo igitur et videbo terram hanc optimam trans Iordanem et montem istum egregium et Libanum

²⁶ iratusque est Dominus mihi propter vos nec exaudivit me sed dixit mihi sufficit tibi nequaquam ultra loquaris de hac re ad me

²⁷ ascende cacumen Phasgae et oculos tuos circumfer ad occidentem et aquilonem austrumque et orientem et aspice nec enim transibis Iordanem istum

²⁸ praecipe Iosue et corrobora eum atque conforta quia ipse praecedet populum istum et dividet eis terram quam visurus es

²⁹ mansimusque in valle contra fanum Phogor

4 et nunc Israhel audi praecepta et iudicia quae ego doceo te ut faciens ea vivas et ingrediens possideas terram quam Dominus Deus patrum vestrorum daturus est vobis

² non addetis ad verbum quod vobis loquor neque auferetis ex eo custodite mandata Domini Dei vestri quae ego praecipio vobis

³ oculi vestri viderunt omnia quae fecit Dominus contra Beelphegor quomodo contriverit omnes cultores eius de medio vestri

⁴ vos autem qui adheretis Domino Deo vestro vivitis universi usque in praesentem diem

⁵ scitis quod docuerim vos praecepta atque iustitias sicut mandavit mihi Dominus Deus meus sic facietis ea in terra quam possessuri estis

⁶ et observabitis et implebitis opere haec est enim vestra sapientia et intellectus coram populis ut audientes universa praecepta haec dicant en populus sapiens et intellegens gens magna

⁷ nec est alia natio tam grandis quae habeat deos adpropinquantes sibi sicut Dominus Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris

⁸ quae est enim alia gens sic inclita ut habeat caerimonias iustaque iudicia et universam legem quam ego proponam hodie ante oculos vestros

⁹ custodi igitur temet ipsum et animam tuam sollicite ne obliviscaris verborum quae viderunt oculi tui et ne excedant de corde tuo cunctis diebus vitae tuae docebis ea filios ac nepotes tuos

¹⁰ diem in quo stetisti coram Domino Deo tuo in Horeb quando Dominus locutus est mihi dicens congrega ad me populum ut audiat sermones meos et discat timere me omni tempore quo vivit in terra doceantque filios suos

¹¹ et accessistis ad radices montis qui ardebat usque ad caelum erantque in eo tenebrae nubes et caligo

¹² locutusque est Dominus ad vos de medio ignis vocem verborum eius audistis et formam penitus non vidistis

¹³ et ostendit vobis pactum suum quod praecipit ut faceretis et decem verba quae scripsit in duabus tabulis lapideis

¹⁴ mihi mandavit in illo tempore ut docerem vos caerimonias et iudicia quae facere deberetis in terra quam possessuri estis

¹⁵ custodite igitur sollicite animas vestras non vidistis aliquam similitudinem in die qua locutus est Dominus vobis in Horeb de medio ignis

¹⁶ ne forte decepti faciatis vobis sculptam similitudinem aut imaginem masculi vel feminae

¹⁷ similitudinem omnium iumentorum quae sunt super terram vel avium sub caelo volantium

¹⁸ atque reptilium quae moventur in terra sive piscium qui sub terra morantur in aquis

¹⁹ ne forte oculis elevatis ad caelum videas solem et lunam et omnia astra caeli et errore deceptus adores ea et colas quae creavit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus quae sub caelo sunt

²⁰ vos autem tulit Dominus et eduxit de fornace ferrea Aegypti ut haberet populum hereditarium sicut est in praesenti die

²¹ iratusque est Dominus contra me propter sermones vestros et iuravit ut non transirem Iordanem nec ingrederer terram optimam quam daturus est vobis

²² ecce morior in hac humo non transibo Iordanem vos transibitis et possidebitis terram egregiam

²³ cave nequando obliviscaris pacti Domini Dei tui quod pepigit tecum et facias tibi sculptam similitudinem eorum quae fieri Dominus prohibuit

²⁴ quia Dominus Deus tuus ignis consumens est Deus aemulator

²⁵ si genueritis filios ac nepotes et morati fueritis in terra deceptique feceritis vobis aliquam similitudinem patrantes malum coram Domino Deo vestro ut eum ad iracundiam provocetis

²⁶ testes invoco hodie caelum et terram cito perituros vos esse de terra quam transito Iordane possessuri estis non habitabitis in ea longo tempore sed delebit vos Dominus

²⁷ atque disperget in omnes gentes et remanebitis pauci in nationibus ad quas vos ducturus est Dominus

²⁸ ibique servietis diis qui hominum manu fabricati sunt ligno et lapidi qui non vident non audiunt non comedunt non odorantur

²⁹ cumque quaesieris ibi Dominum Deum tuum invenies eum si tamen toto corde quaesieris et tota tribulatione animae tuae

³⁰ postquam te invenerint omnia quae praedicta sunt novissimo tempore reverteris ad Dominum Deum tuum et audies vocem eius

³¹ quia Deus misericors Dominus Deus tuus est non dimittet te nec omnino delebit neque obliviscetur pacti in quo iuravit patribus tuis

³² interroga de diebus antiquis qui fuerunt ante te ex die quo creavit Deus hominem super terram a summo caeli usque ad summum eius si facta est

aliquando huiusmodi res aut umquam cognitum est

³³ ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis sicut tu audisti et vixisti

³⁴ si fecit Deus ut ingrederetur et tolleret sibi gentem de medio nationum per temptationes signa atque portenta per pugnam et robustam manum extentumque brachium et horribiles visiones iuxta omnia quae fecit pro vobis Dominus Deus vester in Aegypto videntibus oculis tuis

³⁵ ut scires quoniam Dominus ipse est Deus et non est alius praeter unum

³⁶ de caelo te fecit audire vocem suam ut doceret te et in terra ostendit tibi ignem suum maximum et audisti verba illius de medio ignis

³⁷ quia dilexit patres tuos et elegit semen eorum post eos eduxitque te praecedens in virtute sua magna ex Aegypto

³⁸ ut deleret nationes maximas et fortiores te in introitu tuo et introduceret te daretque tibi terram earum in possessionem sicut cernis in praesenti die

³⁹ scito ergo hodie et cogitato in corde tuo quod Dominus ipse sit Deus in caelo sursum et in terra deorsum et non sit alius

⁴⁰ custodi praecepta eius atque mandata quae ego praecipio tibi ut bene sit tibi et filiis tuis post te et permanes multo tempore super terram quam Dominus Deus tuus daturus est tibi

⁴¹ tunc separavit Moses tres civitates trans Iordanem ad orientalem plagam

⁴² ut confugiat ad eas qui occiderit nolens proximum suum nec fuerit inimicus ante unum et alterum diem et ad harum aliquam urbium possit evadere

⁴³ Bosor in solitudine quae sita est in terra campestri de tribu Ruben et Ramoth in Galaad quae est in tribu Gad et Golan in Basan quae est in tribu Manasse

⁴⁴ ista est lex quam proposuit Moses coram filiis Israhel

⁴⁵ et haec testimonia et caerimoniae atque iudicia quae locutus est ad filios Israhel quando egressi sunt de Aegypto

⁴⁶ trans Iordanem in valle contra fanum Phogor in terra Seon regis Amorrei qui habitavit in Esebon quem percussit Moses filii quoque Israhel egressi ex Aegypto

⁴⁷ possederunt terram eius et terram Og regis Basan duorum regum Amorreorum qui erant trans Iordanem ad solis ortum

⁴⁸ ab Aroer quae sita est super ripam torrentis Arnon usque ad montem Sion qui est et Hermon

⁴⁹ omnem planitiem trans Iordanem ad orientalem plagam usque ad mare Solitudinis et usque ad radices montis Phasga

5 vocavitque Moses omnem Israhel et dixit ad eum audi Israhel caerimoniae atque iudicia quae ego loquor in auribus vestris hodie discite ea et opere complete

² Dominus Deus noster pepigit nobiscum foedus in Horeb

³ non cum patribus nostris iniit pactum sed nobiscum qui inpraesentiarum sumus et vivimus

⁴ facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis

⁵ ego sequester et medius fui inter Dominum et vos in tempore illo ut adnuntiarem vobis verba eius timuistis enim ignem et non ascendistis in montem et ait

⁶ ego Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti de domo servitutis

⁷ non habebis deos alienos in conspectu meo

⁸ non facies tibi sculptile nec similitudinem omnium quae in caelo sunt desuper et quae in terra deorsum et quae versantur in aquis sub terra

⁹ non adorabis ea et non coles ego enim sum Dominus Deus tuus Deus aemulator reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam et quartam generationem his qui oderunt me

¹⁰ et faciens misericordiam in multa milia diligentibus me et custodientibus praecepta mea

¹¹ non usurpabis nomen Domini Dei tui frustra quia non erit inpunitus qui super re vana nomen eius adumpserit

¹² observa diem sabbati ut sanctifices eum sicut praecipit tibi Dominus Deus tuus

¹³ sex diebus operaberis et facies omnia opera tua

¹⁴ septimus dies sabbati est id est requies Domini Dei tui non facies in eo quicquam operis tui et filius tuus et filia servus et ancilla et bos et asinus et omne iumentum tuum et peregrinus qui est intra portas tuas ut requiescat servus et ancilla tua sicut et tu

¹⁵ memento quod et ipse servieris in Aegypto et eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu forti et brachio extento idcirco praecipit tibi ut observares diem sabbati

¹⁶ honora patrem tuum et matrem sicut praecipit tibi Dominus Deus tuus ut longo vivas tempore et bene sit tibi in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi

¹⁷ non occides

¹⁸ neque moechaberis

¹⁹ furtumque non facies

²⁰ nec loqueris contra proximum tuum falsum testimonium

²¹ non concupisces uxorem proximi tui non domum non agrum non servum non ancillam non bovem non asinum et universa quae illius sunt

²² haec verba locutus est Dominus ad omnem multitudinem vestram in monte de medio ignis et nubis et caliginis voce magna nihil addens amplius et scripsit ea in duabus tabulis lapideis quas tradidit mihi

²³ vos autem postquam audistis vocem de medio tenebrarum et montem ardere vidistis accessistis ad me omnes principes tribuum et maiores natu atque dixistis

²⁴ ecce ostendit nobis Dominus Deus noster maiestatem et magnitudinem suam vocem eius audivimus de medio ignis et probavimus hodie quod loquente Deo cum homine vixerit homo

²⁵ cur ergo morimur et devorabit nos ignis hic maximus si enim audierimus ultra vocem Domini Dei nostri moriemur

²⁶ quid est omnis caro ut audiat vocem Dei viventis qui de medio ignis loquitur sicut nos audivimus et possit vivere

²⁷ tu magis accede et audi cuncta quae dixerit Dominus Deus noster tibi loquerisque ad nos et nos audientes faciemus ea

²⁸ quod cum audisset Dominus ait ad me audivi vocem verborum populi huius quae locuti sunt tibi bene omnia sunt locuti

²⁹ quis det talem eos habere mentem ut timeant me et custodiant universa mandata mea in omni tempore ut bene sit eis et filiis eorum in sempiternum

³⁰ vade et dic eis revertimini in tentoria vestra

³¹ tu vero hic sta mecum et loquar tibi omnia mandata et caerimonias atque iudicia quae docebis eos ut faciant ea in terra quam dabo illis in possessionem

³² custodite igitur et facite quae praecepit Dominus Deus vobis non declinabitis neque ad dextram neque ad sinistram

³³ sed per viam quam praecepit Dominus Deus vester ambulabitis ut vivatis et bene sit vobis et protelentur dies in terra possessionis vestrae

6 haec sunt praecepta et caerimoniae atque iudicia quae mandavit Dominus Deus vester ut docerem vos et faciatis ea in terra ad quam transgredimini possidendam

² ut timeas Dominum Deum tuum et custodias omnia mandata et praecepta eius quae ego praecipio tibi et filiis ac nepotibus tuis cunctis diebus vitae tuae ut prolongentur dies tui

³ audi Israhel et observa ut facias et bene sit tibi et multipliceris amplius sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte et melle manantem

⁴ audi Israhel Dominus Deus noster Dominus unus est

⁵ diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota fortitudine tua

⁶ eruntque verba haec quae ego praecipio tibi hodie in corde tuo

⁷ et narrabis ea filiis tuis et meditaberis sedens in domo tua et ambulans in itinere dormiens atque consurgens

⁸ et ligabis ea quasi signum in manu tua eruntque et movebuntur inter oculos tuos

⁹ scribesque ea in limine et ostiis domus tuae

¹⁰ cumque introduxerit te Dominus Deus tuus in terram pro qua iuravit patribus tuis Abraham Isaac et Iacob et dederit tibi civitates magnas et optimas quas non aedificasti

¹¹ domos plenas cunctorum opum quas non extruxisti cisternas quas non fodisti vineta et oliveta quae non plantasti

¹² et comederis et saturatus fueris

¹³ cave diligenter ne obliviscaris Domini qui eduxit te de terra Aegypti de domo servitutis Dominum Deum tuum timebis et ipsi servies ac per nomen illius iurabis

¹⁴ non ibitis post deos alienos cunctorum gentium quae in circuitu vestro sunt

¹⁵ quoniam Deus aemulator Dominus Deus tuus in medio tui nequando irascatur furor Domini Dei tui contra te et auferat te de superficie terrae

¹⁶ non temptabis Dominum Deum tuum sicut temptasti in loco temptationis

¹⁷ custodi praecepta Domini Dei tui ac testimonia et caerimonias quas praecepit tibi

¹⁸ et fac quod placitum est et bonum in conspectu Domini ut bene sit tibi et ingressus possideas terram optimam de qua iuravit Dominus patribus tuis

¹⁹ ut deleret omnes inimicos tuos coram te sicut locutus est

²⁰ cum interrogaverit te filius tuus cras dicens quid sibi volunt testimonia haec et caerimoniae atque iudicia quae praecepit Dominus Deus noster nobis

²¹ dices ei servi eramus Pharaonis in Aegypto et eduxit nos Dominus de Aegypto in manu forti

²² fecitque signa atque prodigia magna et pessima in Aegypto contra Pharaonem et omnem domum illius in conspectu nostro

²³ et eduxit nos inde ut introductis daret terram super qua iuravit patribus nostris

²⁴ praecepitque nobis Dominus ut faciamus omnia legitima haec et timeamus Dominum Deum nostrum et bene sit nobis cunctis diebus vitae nostrae sicut est hodie

²⁵ eritque nostri misericors si custodierimus et fecerimus omnia praecepta eius coram Domino Deo nostro sicut mandavit nobis

7 cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram quam possessurus ingredieris et deleverit gentes multas coram te Hettheum et Gergeum et Amorream Chananeum et Ferezeum et

Eveum et Iebuseum septem gentes multo maioris numeri quam tu es et robustiores te

² tradideritque eas Dominus Deus tuus tibi percuties eas usque ad internicionem non inibis cum eis foedus nec misereberis earum

³ neque sociabis cum eis coniugia filiam tuam non dabis filio eius nec filiam illius accipies filio tuo

⁴ quia seducet filium tuum ne sequatur me et ut magis serviat diis alienis irasceturque furor Domini et delebit te cito

⁵ quin potius haec facietis eis aras eorum subvertite confringite statuas lucosque succidite et sculptilia conburite

⁶ quia populus sanctus es Domino Deo tuo te elegit Dominus Deus tuus ut sis ei populus peculiaris de cunctis populis qui sunt super terram

⁷ non quia cunctas gentes numero vincebatis vobis iunctus est Dominus et elegit vos cum omnibus sitis populis pauciores

⁸ sed quia dilexit vos Dominus et custodivit iuramentum quod iuravit patribus vestris eduxitque vos in manu forti et redemit de domo servitutis de manu Pharaonis regis Aegypti

⁹ et scies quia Dominus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidelis custodiens pactum et misericordiam diligentibus se et his qui custodiunt praecepta eius in mille generationes

¹⁰ et reddens odientibus se statim ita ut disperdat eos et ultra non differat protinus eis restituens quod merentur

¹¹ custodi ergo praecepta et caerimonias atque iudicia quae ego mando tibi hodie ut facias

¹² si postquam audieris haec iudicia custodieris ea et feceris custodiet et Dominus Deus tuus tibi pactum et misericordiam quam iuravit patribus tuis

¹³ et diliget te ac multiplicabit benedicetque fructui ventris tui et fructui terrae tuae frumento tuo atque vindemiae oleo et armentis gregibus ovium tuarum super terram pro qua iuravit patribus tuis ut daret eam tibi

¹⁴ benedictus eris inter omnes populos non erit apud te sterilis utriusque sexus tam in hominibus quam in gregibus tuis

¹⁵ auferet Dominus a te omnem languorem et infirmitates Aegypti pessimas quas novisti non inferet tibi sed cunctis hostibus tuis

¹⁶ devorabis omnes populos quos Dominus Deus tuus daturus est tibi non parcet eis oculus tuus nec servies diis eorum ne sint in ruinam tui

¹⁷ si dixeris in corde tuo plures sunt gentes istae quam ego quomodo potero delere eas

¹⁸ noli metuere sed recordare quae fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni et cunctis Aegyptiis

¹⁹ plagas maximas quas viderunt oculi tui et signa atque portenta manumque robustam et extentum

brachium ut educeret te Dominus Deus tuus sic faciet cunctis populis quos metuis

²⁰ insuper et crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos donec deleat omnes atque disperdat qui te fugerint et latere potuerint

²¹ non timebis eos quia Dominus Deus tuus in medio tui est Deus magnus et terribilis

²² ipse consumet nationes has in conspectu tuo paulatim atque per partes non poteris delere eas pariter ne forte multiplicentur contra te bestiae terrae

²³ dabitque eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo et interficiet illos donec penitus deleantur

²⁴ tradet reges eorum in manus tuas et disperdes nomina eorum sub caelo nullus poterit resistere tibi donec conteras eos

²⁵ sculptilia eorum igne combures non concupisces argentum et aurum de quibus facta sunt neque assumes ex eis tibi quicquam ne offendas propter ea quia abominatio est Domini Dei tui

²⁶ nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam ne fias anathema sicut et illud est quasi spurcitiam detestaberis et velut inquinamentum ac sordes abominationi habebis quia anathema est

8 omne mandatum quod ego praecipio tibi hodie cave diligenter ut facias ut possitis vivere et multiplicemini ingressique possideatis terram pro qua iuravit Dominus patribus vestris

² et recordaberis cuncti itineris per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per desertum ut adfligeret te atque temptaret et nota fierent quae in tuo animo versabantur utrum custodires mandata illius an non

³ afflixit te penuria et dedit tibi cibum manna quem ignorabas tu et patres tui ut ostenderet tibi quod non in solo pane vivat homo sed in omni verbo quod egreditur ex ore Domini

⁴ vestimentum tuum quo operiebaris nequaquam vetustate defecit et pes tuus non est subtritus in quadagesimus annus est

⁵ ut recogites in corde tuo quia sicut erudit homo filium suum sic Dominus Deus tuus erudit te

⁶ ut custodias mandata Domini Dei tui et ambules in viis eius et timeas eum

⁷ Dominus enim Deus tuus introducet te in terram bonam terram rivorum aquarumque et fontium in cuius campis et montibus erumpunt fluviorum abyssi

⁸ terram frumenti hordei vinearum in qua ficus et mala granata et oliveta nascuntur terram olei ac mellis

⁹ ubi absque ulla penuria comedes panem tuum et rerum omnium abundantia perfrueris cuius lapides ferrum sunt et de montibus eius aeris metalla foduntur

¹⁰ ut cum comederis et satiatus fueris benedicas Domino Deo tuo pro terra optima quam dedit tibi
¹¹ observa et cave nequando obliviscaris Domini Dei tui et negligas mandata eius atque iudicia et caerimonias quas ego praecipio tibi hodie
¹² ne postquam comederis et satiatus domos pulchras aedificaveris et habitaveris in eis
¹³ habuerisque armenta et ovium greges argenti et auri cunctarumque rerum copiam
¹⁴ elevetur cor tuum et non reminiscaris Domini Dei tui qui eduxit te de terra Aegypti de domo servitutis
¹⁵ et ductor tuus fuit in solitudine magna atque terribili in qua erat serpens flatu adurens et scorpio ac dipsas et nullae omnino aquae qui eduxit rivus de petra durissima
¹⁶ et cibavit te manna in solitudine quod nescierunt patres tui et postquam adflixit ac probavit ad extremum misertus est tui
¹⁷ ne diceres in corde tuo fortitudo mea et robur manus meae haec mihi omnia praestiterunt
¹⁸ sed recorderis Domini Dei tui quod ipse tibi vires praebuerit ut impleret pactum suum super quo iuravit patribus tuis sicut praesens indicat dies
¹⁹ sin autem oblitus Domini Dei tui secutus fueris alienos deos coluerisque illos et adoraveris ecce nunc praedico tibi quod omnino dispereas
²⁰ sicut gentes quas delevit Dominus in introitu tuo ita et vos peribitis si inoboedientes fueritis voci Domini Dei vestri
9 audi Israhel tu transgredieris hodie Iordanem ut possideas nationes maximas et fortiores te civitates ingentes et ad caelum usque muratas
² populum magnum atque sublimem filios Enacim quos ipse vidisti et audisti quibus nullus potest ex adverso resistere
³ scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus ipse transibit ante te ignis devorans atque consumens qui conterat eos et deleat atque disperdat ante faciem tuam velociter sicut locutus est tibi
⁴ ne dicas in corde tuo cum deleverit eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo propter iustitiam meam introduxit me Dominus ut terram hanc possiderem cum propter impietates suas istae deletae sint nationes
⁵ neque enim propter iustitias tuas et aequitatem cordis tui ingredieris ut possideas terras eorum sed quia illae egerunt impie te introeunte deletae sunt et ut conpleret verbum suum Dominus quod sub iuramento pollicitus est patribus tuis Abraham Isaac et Iacob
⁶ scito igitur quod non propter iustitias tuas Dominus Deus tuus dederit tibi terram hanc optimam in possessionem cum durissimae cervicis sis populus
⁷ memento et ne obliviscaris quomodo ad iracundiam provocaveris Dominum Deum tuum in solitu-

dine ex eo die quo es egressus ex Aegypto usque ad locum istum semper adversum Dominum contendisti

⁸ nam et in Horeb provocasti eum et iratus delere te voluit

⁹ quando ascendi in montem ut acciperem tabulas lapideas tabulas pacti quod pepigit vobiscum Dominus et perseveravi in monte quadraginta diebus ac noctibus panem non comedens et aquam non bibens

¹⁰ deditque mihi Dominus duas tabulas lapideas scriptas digito Dei et continentes omnia verba quae vobis in monte locutus est de medio ignis quando contio populi congregata est

¹¹ cumque transissent quadraginta dies et totidem noctes dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas tabulas foederis

¹² dixitque mihi surge et descende hinc cito quia populus tuus quos eduxisti de Aegypto deseruerunt velociter viam quam demonstrasti eis feceruntque sibi conflatile

¹³ rursumque ait Dominus ad me cerno quod populus iste durae cervicis sit

¹⁴ dimitte me ut conteram eum et deleam nomen eius sub caelo et constituam te super gentem quae hac maior et fortior sit

¹⁵ cumque de monte ardente descenderem et duas tabulas foederis utraque tenerem manu

¹⁶ vidissemque vos peccasse Domino Deo vestro et fecisse vobis vitulum conflatilem ac deseruisse velociter viam eius quam vobis ostenderat

¹⁷ proieci tabulas de manibus meis confregique eas in conspectu vestro

¹⁸ et procidi ante Dominum sicut prius quadraginta diebus et noctibus panem non comedens et aquam non bibens propter omnia peccata vestra quae gessistis contra Dominum et eum ad iracundiam provocastis

¹⁹ timui enim indignationem et iram illius qua adversum vos concitatus delere vos voluit et exaudivit me Dominus etiam hac vice

²⁰ adversum Aaron quoque vehementer iratus voluit eum conterere et pro illo similiter deprecatus sum

²¹ peccatum autem vestrum quod feceratis id est vitulum arripiens igne combusti et in frustra minuens omninoque in pulverem redigens proieci in torrentem qui de monte descendit

²² in Incendio quoque et in Temptatione et in sepulchris Concupiscentiae provocastis Dominum

²³ et quando misit vos de Cadesbarne dicens ascendite et possidete terram quam dedi vobis et contempsistis imperium Domini Dei vestri et non credidistis ei neque vocem eius audire voluistis

²⁴ sed semper fuistis rebelles a die qua nosse vos coepi

²⁵ et iacui coram Domino quadraginta diebus ac noctibus quibus eum suppliciter deprecabar ne deleret vos ut fuerat comminatus

²⁶ et orans dixi Domine Deus ne disperdas populum tuum et hereditatem tuam quam redemisti in magnitudine tua quos eduxisti de Aegypto in manu forti

²⁷ recordare servorum tuorum Abraham Isaac et Iacob ne aspicias duritiam populi huius et impietatem atque peccatum

²⁸ ne forte dicant habitatores terrae de qua eduxisti nos non poterat Dominus introducere eos in terram quam pollicitus est eis et oderat illos idcirco eduxit ut interficeret eos in solitudine

²⁹ qui sunt populus tuus et hereditas tua quos eduxisti in fortitudine tua magna et in brachio tuo extento

10 in tempore illo dixit Dominus ad me doli tibi duas tabulas lapideas sicut priores fuerunt et ascende ad me in montem faciesque arcam ligneam

² et scribam in tabulis verba quae fuerunt in his quas ante confregisti ponesque eas in arca

³ feci igitur arcam de lignis setthim cumque dolassem duas tabulas lapideas instar priorum ascendi in montem habens eas in manibus

⁴ scripsitque in tabulis iuxta id quod prius scripserat verba decem quae locutus est Dominus ad vos in monte de medio ignis quando populus congregatus est et dedit eas mihi

⁵ reversusque de monte descendi et posui tabulas in arcam quam feceram quae hucusque ibi sunt sicut mihi praecepit Dominus

⁶ filii autem Israhel castra moverunt ex Beroth filiorum Iacan in Musera ubi Aaron mortuus ac sepultus est pro quo sacerdotio functus est filius eius Eleazar

⁷ inde venerunt in Gadgad de quo loco profecti castrametati sunt in Ietabatha in terra aquarum atque torrentium

⁸ eo tempore separavit tribum Levi ut portaret arcam foederis Domini et staret coram eo in ministerio ac benediceret in nomine illius usque in praesentem diem

⁹ quam ob rem non habuit Levi partem neque possessionem cum fratribus suis quia ipse Dominus possessio eius est sicut promisit ei Dominus Deus tuus

¹⁰ ego autem steti in monte sicut prius quadraginta diebus ac noctibus exaudivitque me Dominus etiam hac vice et te perdere noluit

¹¹ dixitque mihi vade et praecede populum ut ingrediatur et possideat terram quam iuravi patribus eorum ut traderem eis

¹² et nunc Israhel quid Dominus Deus tuus petit a te nisi ut timeas Dominum Deum tuum et ambules in

viis eius et diligas eum ac servias Domino Deo tuo in toto corde tuo et in tota anima tua

¹³ custodiasque mandata Domini et caerimonias eius quas ego hodie praecipio ut bene sit tibi

¹⁴ en Domini Dei tui caelum est et caelum caeli terra et omnia quae in ea sunt

¹⁵ et tamen patribus tuis conglutinator est Dominus et amavit eos elegitque semen eorum post eos id est vos de cunctis gentibus sicut hodie conprobatur

¹⁶ circumcidite igitur praeputium cordis vestri et cervicem vestram ne induretis amplius

¹⁷ quia Dominus Deus vester ipse est Deus deorum et Dominus dominantium Deus magnus et potens et terribilis qui personam non accipit nec munera

¹⁸ facit iudicium pupillo et viduae amat peregrinum et dat ei victum atque vestitum

¹⁹ et vos ergo amate peregrinos quia et ipsi fuistis advenae in terra Aegypti

²⁰ Dominum Deum tuum timebis et ei servies ipsi adherebis iurabisque in nomine illius

²¹ ipse est laus tua et Deus tuus qui fecit tibi haec magnalia et terribilia quae viderunt oculi tui

²² in septuaginta animabus descenderunt patres tui in Aegyptum et ecce nunc multiplicavit te Dominus Deus tuus sicut astra caeli

11 ama itaque Dominum Deum tuum et observa praecepta eius et caerimonias iudicia atque mandata omni tempore

² cognoscite hodie quae ignorant filii vestri qui non viderunt disciplinam Domini Dei vestri magnalia eius et robustam manum extentumque brachium

³ signa et opera quae fecit in medio Aegypti Pharaoni regi et universae terrae eius

⁴ omnique exercitui Aegyptiorum et equis ac curribus quomodo operuerint eos aquae Rubri maris cum vos persequerentur et deleverit eos Dominus usque in praesentem diem

⁵ vobisque quae fecerit in solitudine donec veniretis ad hunc locum

⁶ et Dathan atque Abiram filiis Heliab qui fuit filius Ruben quos aperto ore suo terra absorbit cum domibus et tabernaculis et universa substantia eorum quam habebant in medio Israhelis

⁷ oculi vestri viderunt omnia opera Domini magna quae fecit

⁸ ut custodiatis universa mandata illius quae ego hodie praecipio vobis et possitis introire et possidere terram ad quam ingredimini

⁹ multoque in ea vivatis tempore quam sub iuramento pollicitus est Dominus patribus vestris et semini eorum lacte et melle manantem

¹⁰ terra enim ad quam ingredieris possidendam non est sicut terra Aegypti de qua existi ubi iacto semine in hortorum morem aquae ducuntur irriguae

¹¹ sed montuosa est et campestris de caelo expectans pluvias

¹² quam Dominus Deus tuus semper invisit et oculi illius in ea sunt a principio anni usque ad finem eius

¹³ si ergo oboedieritis mandatis meis quae hodie praecipio vobis ut diligatis Dominum Deum vestrum et serviatis ei in toto corde vestro et in tota anima vestra

¹⁴ dabo pluviam terrae vestrae temporivam et serotinam ut colligatis frumentum et vinum et oleum

¹⁵ faenum ex agris ad pascenda iumenta et ut ipsi comedatis ac saturemini

¹⁶ cavete ne forte decipiatur cor vestrum et recedatis a Domino serviatisque diis alienis et adoretis eos

¹⁷ iratusque Dominus claudat caelum et pluviae non descendant nec terra det germen suum pereatisque velociter de terra optima quam Dominus daturus est vobis

¹⁸ ponite haec verba mea in cordibus et in animis vestris et suspendite ea pro signo in manibus et inter vestros oculos conlocate

¹⁹ docete filios vestros ut illa meditentur quando sederis in domo tua et ambulaveris in via et accubueris atque surrexeris

²⁰ scribes ea super postes et ianuas domus tuae

²¹ ut multiplicentur dies tui et filiorum tuorum in terra quam iuravit Dominus patribus tuis ut daret eis quamdiu caelum imminet terrae

²² si enim custodieritis mandata quae ego praecipio vobis et feceritis ea ut diligatis Dominum Deum vestrum et ambuletis in omnibus viis eius adherentes ei

²³ disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram et possidebitis eas quae maiores et fortiores vobis sunt

²⁴ omnis locus quem calcaverit pes vester vester erit a deserto et Libano a flumine magno Eufraten usque ad mare occidentale erunt termini vestri

²⁵ nullus stabit contra vos terrorem vestrum et formidinem dabit Dominus Deus vester super omnem terram quam calcaturi estis sicut locutus est vobis

²⁶ en propono in conspectu vestro hodie benedictionem et maledictionem

²⁷ benedictionem si oboedieritis mandatis Domini Dei vestri quae ego praecipio vobis

²⁸ maledictionem si non audieritis mandata Domini Dei vestri sed recesseritis de via quam ego nunc ostendo vobis et ambulaveritis post deos alienos quos ignoratis

²⁹ cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram ad quam pergis habitandam pones benedictionem super montem Garizim maledictionem super montem Hebal

³⁰ qui sunt trans Iordanem post viam quae vergit ad solis occubitum in terra Chananei qui habitat in campestribus contra Galgalam quae est iuxta vallem tendentem et intrantem procul

³¹ vos enim transibitis Iordanem ut possideatis terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis et habeatis ac possideatis illam

³² videte ergo ut impleatis caerimonias atque iudicia quae ego hodie ponam in conspectu vestro

12 haec sunt praecepta atque iudicia quae facere debetis in terra quam Dominus Deus patrum tuorum daturus est tibi ut possideas eam cunctis diebus quibus super humum gradieris

² subvertite omnia loca in quibus coluerunt gentes quas possessuri estis deos suos super montes excelsos et colles et subter omne lignum frondosum

³ dissipate aras earum et confringite statuas lucos igne conburite et idola comminuite disperdite nomina eorum de locis illis

⁴ non facietis ita Domino Deo vestro

⁵ sed ad locum quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris ut ponat nomen suum ibi et habitet in eo venietis

⁶ et offeretis in illo loco holocausta et victimas vestras decimas et primitias manuumstrarum et vota atque donaria primogenita bouum et ovium

⁷ et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri ac laetabimini in cunctis ad quae miseritis manum vos et domus vestrae in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester

⁸ non facietis ibi quae nos hic facimus hodie singuli quod sibi rectum videtur

⁹ neque enim usque in praesens tempus venistis ad requiem et possessionem quam Dominus Deus daturus est vobis

¹⁰ transibitis Iordanem et habitabitis in terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis ut requiescatis a cunctis hostibus per circuitum et absque ullo timore habitetis

¹¹ in loco quem elegerit Dominus Deus vester ut sit nomen eius in eo illuc omnia quae praecipio conferetis holocausta et hostias ac decimas et primitias manuumstrarum et quicquid praecipuum est in muneribus quae vovistis Domino

¹² ibi epulabimini coram Domino Deo vestro vos filii ac filiae vestrae famuli et famulae atque Levites qui in vestris urbibus commorantur neque enim habet aliam partem et possessionem inter vos

¹³ cave ne offeras holocausta tua in omni loco quem videris

¹⁴ sed in eo quem elegerit Dominus in una tribuum tuarum offeres hostias et facies quaecumque praecipio tibi

¹⁵ sin autem comedere volueris et te esus carnum delectarit occide et comede iuxta benedictionem

Domini Dei tui quam dedit tibi in urbibus tuis sive immundum fuerit hoc est maculatum et debile sive mundum hoc est integrum et sine macula quod offerri licet sicut capream et cervum comedes

¹⁶ absque esu dumtaxat sanguinis quod super terram quasi aquam effundes

¹⁷ non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti et vini et olei tui primogenita armentorum et pecorum et omnia quae voveris et sponte offerre volueris et primitias manuum tuarum

¹⁸ sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco quem elegerit Dominus Deus tuus tu et filius tuus ac filia servus et famula atque Levites qui manet in urbibus tuis et laetaberis et reficieris coram Domino Deo tuo in cunctis ad quae extenderis manum tuam

¹⁹ cave ne derelinquas Levitem omni tempore quo versaris in terra

²⁰ quando dilataverit Dominus Deus tuus terminos tuos sicut locutus est tibi et volueris vesci carnibus quas desiderat anima tua

²¹ locus autem quem elegerit Dominus Deus tuus ut sit nomen eius ibi si procul fuerit occides de armentis et pecoribus quae habueris sicut praecepi tibi et comedes in oppidis tuis ut tibi placet

²² sicut comeditur caprea et cervus ita vesceris eis et mundus et immundus in commune vescentur

²³ hoc solum cave ne sanguinem comedas sanguis enim eorum pro anima est et idcirco non debes animam comedere cum carnibus

²⁴ sed super terram fundes quasi aquam

²⁵ ut sit tibi bene et filiis tuis post te cum feceris quod placet in conspectu Domini

²⁶ quae autem sanctificaveris et voveris Domino tolles et venies ad locum quem elegerit Dominus

²⁷ et offeres oblationes tuas carnem et sanguinem super altare Domini Dei tui sanguinem hostiarum fundes in altari carnibus autem ipse vesceris

²⁸ observa et audi omnia quae ego praecipio tibi ut bene sit tibi et filiis tuis post te in sempiternum cum feceris quod bonum est et placitum in conspectu Domini Dei tui

²⁹ quando disperderit Dominus Deus tuus ante faciem tuam gentes ad quas ingredieris possidendas et possederis eas atque habitaveris in terra earum

³⁰ cave ne imiteris eas postquam te fuerint introeunte subversae et requiras caerimonias earum dicens sicut coluerunt gentes istae deos suos ita et ego colam

³¹ non facies similiter Domino Deo tuo omnes enim abominationes quas aversatur Dominus fecerunt diis suis offerentes filios et filias et conburentes igne

³² quod praecipio tibi hoc tantum facito Domino nec addas quicquam nec minuas

13 si surrexerit in medio tui propheta aut qui somnium vidisse se dicat et praedixerit signum atque portentum

² et evenerit quod locutus est et dixerit tibi eamus et sequamur deos alienos quos ignoras et serviamus eis

³ non audies verba prophetae illius aut somniatoris quia temptat vos Dominus Deus vester ut palam fiat utrum diligatis eum an non in toto corde et in tota anima vestra

⁴ Dominum Deum vestrum sequimini et ipsum timete mandata illius custodite et audite vocem eius ipsi servietis et ipsi adhaerebitis

⁵ propheta autem ille aut fictor somniorum interficietur quia locutus est ut vos averteret a Domino Deo vestro qui eduxit vos de terra Aegypti et redemit de domo servitutis ut errare te faceret de via quam tibi praecepit Dominus Deus tuus et auferes malum de medio tui

⁶ si tibi voluerit persuadere frater tuus filius matris tuae aut filius tuus vel filia sive uxor quae est in sinu tuo aut amicus quem diligis ut animam tuam clam dicens eamus et serviamus diis alienis quos ignoras tu et patres tui

⁷ cunctarum in circuitu gentium quae iuxta vel procul sunt ab initio usque ad finem terrae

⁸ non adquiescas ei nec audias neque parcat ei oculus tuus ut miserearis et occultes eum

⁹ sed statim interficies sit primum manus tua super eum et post te omnis populus mittat manum

¹⁰ lapidibus obrutus necabitur quia voluit te abstrahere a Domino Deo tuo qui eduxit te de terra Aegypti de domo servitutis

¹¹ ut omnis Israhel audiens timeat et nequaquam ultra faciat quippiam huius rei simile

¹² si audieris in una urbium tuarum quas Dominus Deus tuus dabit tibi ad habitandum dicentes aliquos

¹³ egressi sunt filii Belial de medio tui et averterunt habitatores urbis tuae atque dixerunt eamus et serviamus diis alienis quos ignoratis

¹⁴ quaere sollicitet et diligenter rei veritate perspecta si inveneris certum esse quod dicitur et abominationem hanc opere perpetrata

¹⁵ statim percuties habitatores urbis illius in ore gladii et delebis eam omniaque quae in illa sunt usque ad pecora

¹⁶ quicquid etiam supellectilis fuerit congregabis in medium platearum eius et cum ipsa civitate succendes ita ut universa consumas Domino Deo tuo et sit tumulus sempiternus non aedificabitur amplius

¹⁷ et non adhaerebit de illo anathemate quicquam in manu tua ut avertatur Dominus ab ira furoris sui et misereatur tui multiplicetque te sicut iuravit patribus tuis

¹⁸ quando audieris vocem Domini Dei tui custodiens omnia praecepta eius quae ego praecipio tibi hodie ut facias quod placitum est in conspectu Domini Dei tui

14 filii estote Domini Dei vestri non vos incidetis nec facietis calvitium super mortuo ² quoniam populus sanctus es Domino Deo tuo et te elegit ut sis ei in populum peculiarem de cunctis gentibus quae sunt super terram

³ ne comedatis quae inmundae sunt

⁴ hoc est animal quod comedere debetis bovem et ovem et capram

⁵ cervum capream bubalum tragelaphum pygargon orygem camelopardalum

⁶ omne animal quod in duas partes unguam findit et ruminat comedetis

⁷ de his autem quae ruminant et unguam non findunt haec comedere non debetis camelum leporem choerogylum quia ruminant et non dividunt unguam inmundae erunt vobis

⁸ sus quoque quoniam dividit unguam et non ruminat inmundae erunt carnibus eorum non vescemini et cadavera non tangetis

⁹ haec comedetis ex omnibus quae morantur in aquis quae habent pinnulas et squamas comedite

¹⁰ quae absque pinnulis et squamis sunt ne comedatis quia inmundae sunt

¹¹ omnes aves mundas comedite

¹² inmundas ne comedatis aquilam scilicet et grypem et alietum

¹³ ixon et vulturem ac milvum iuxta genus suum

¹⁴ et omne corvini generis

¹⁵ strutionem ac noctuam et larum atque accipitrem iuxta genus suum

¹⁶ herodium et cycnum et ibin

¹⁷ ac mergulum porphirionem et nycticoracem

¹⁸ onocrotalum et charadrium singula in genere suo upupam quoque et vespertilionem

¹⁹ et omne quod reptat et pinnulas habet inmundum erit nec comedetur

²⁰ omne quod mundum est comedite

²¹ quicquid morticinum est ne vescamini ex eo peregrino qui intra portas tuas est da ut comedat aut vende ei quia tu populus sanctus Domini Dei tui es non coques hedum in lacte matris suae

²² decimam partem separabis de cunctis frugibus tuis quae nascuntur in terra per annos singulos

²³ et comedes in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit ut in eo nomen illius invocetur decimam frumenti tui et vini et olei et primogenita de armentis et ovibus tuis ut discas timere Dominum Deum tuum omni tempore

²⁴ cum autem longior fuerit via et locus quem elegerit Dominus Deus tuus tibi benedixerit nec potueris ad eum haec cuncta portare

²⁵ vendas omnia et in pretium rediges portabisque manu tua et proficisceris ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus

²⁶ et emes ex eadem pecunia quicquid tibi placuerit sive ex armentis sive ex ovibus vinum quoque et siceram et omne quod desiderat anima tua et comedes coram Domino Deo tuo et epulaberis tu et domus tua

²⁷ et Levita qui intra portas tuas est cave ne derelinquas eum quia non habet aliam partem in possessione tua

²⁸ anno tertio separabis aliam decimam ex omnibus quae nascuntur tibi eo tempore et repones intra ianuam tuam

²⁹ venietque Levites qui aliam non habet partem nec possessionem tecum et peregrinus et pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt et comedent et saturabuntur ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quae feceris

15 septimo anno facies remissionem ² quae hoc ordine celebrabitur cui debetur aliquid ab amico vel proximo ac fratre suo repetere non poterit quia annus remissionis est Domini

³ a peregrino et advena exiges civem et propinquum repetendi non habes potestatem

⁴ et omnino indigens et mendicus non erit inter vos ut benedicat tibi Dominus in terra quam traditurus est tibi in possessionem

⁵ si tamen audieris vocem Domini Dei tui et custodieris universa quae iussit et quae ego hodie praecipio tibi benedicet tibi ut pollicitus est

⁶ fenerabis gentibus multis et ipse a nullo accipies mutuum dominaberis nationibus plurimis et tui nemo dominabitur

⁷ si unus de fratribus tuis qui morantur intra portas civitatis tuae in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi ad paupertatem venerit non obdurbis cor tuum nec contrahas manum

⁸ sed aperies eam pauperi et dabis mutuum quod eum indigere perspexeris

⁹ cave ne forte subripiat tibi impia cogitatio et dicas in corde tuo adpropinquat septimus annus remissionis et avertas oculos a paupere fratre tuo nolens ei quod postulat mutuum commodare ne clamet contra te ad Dominum et fiat tibi in peccatum

¹⁰ sed dabis ei nec ages quippiam callide in eius necessitatibus sublevandis ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore et in cunctis ad quae manum miseris

¹¹ non deerunt pauperes in terra habitationis tuae idcirco ego praecipio tibi ut aperias manum fratri tuo egeno et pauperi qui tecum versatur in terra

¹² cum tibi venditus fuerit frater tuus hebraeus aut hebraea et sex annis servierit tibi in septimo anno dimittes eum liberum

¹³ et quem libertate donaveris nequaquam vacuum abire patieris

¹⁴ sed dabis viaticum de gregibus et de area et torculari tuo quibus Dominus Deus tuus benedixerit tibi

¹⁵ memento quod et ipse servieris in terra Aegypti et liberaverit te Dominus Deus tuus et idcirco ego nunc praecipiam tibi

¹⁶ sin autem dixerit nolo egredi eo quod diligit te et domum tuam et bene sibi apud te esse sentiat

¹⁷ adsumes subulam et perforabis aurem eius in ianua domus tuae et serviet tibi usque in aeternum ancillae quoque similiter facies

¹⁸ non avertes ab eis oculos tuos quando dimiseris eos liberos quoniam iuxta mercedem mercennarii per sex annos servivit tibi ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus quae agis

¹⁹ de primogenitis quae nascuntur in armentis et ovibus tuis quicquid sexus est masculini sanctificabis Domino Deo tuo non operaberis in primogenito bovis et non tondebis primogenita ovium

²⁰ in conspectu Domini Dei tui comedes ea per annos singulos in loco quem elegerit Dominus tu et domus tua

²¹ sin autem habuerit maculam et vel claudum fuerit vel caecum aut in aliqua parte deforme vel debile non immolabitur Domino Deo tuo

²² sed intra portas urbis tuae comedes illud tam mundus quam inmundus similiter vescuntur eis quasi caprea et cervo

²³ hoc solum observabis ut sanguinem eorum non comedas sed effundas in terram quasi aquam

16 observa mensem novarum frugum et verni primum temporis ut facias phase Domino Deo tuo quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Aegypto nocte

² immolabisque phase Domino Deo tuo de ovibus et de bubus in loco quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi

³ non comedes in eo panem fermentatum septem diebus comedes absque fermento afflictionis panem quoniam in pavore egressus es de Aegypto ut memineris diei egressionis tuae de Aegypto omnibus diebus vitae tuae

⁴ non apparebit fermentum in omnibus terminis tuis septem diebus et non manebit de carnibus eius quod immolatum est vesperi in die primo mane

⁵ non poteris immolare phase in qualibet urbium tuarum quas Dominus Deus tuus daturus est tibi

⁶ sed in loco quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi immolabis phase vesperi ad solis occasum quando egressus es de Aegypto

⁷ et coques et comedes in loco quem elegerit Dominus Deus tuus maneque consurgens vades in tabernacula tua

⁸ sex diebus comedes azyma et in die septimo quia collecta est Domini Dei tui non facies opus

⁹ septem ebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris

¹⁰ et celebrabis diem festum ebdomadarum Domino Deo tuo oblationem spontaneam manus tuae quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui

¹¹ et epulaberis coram Domino Deo tuo tu et filius tuus et filia tua et servus tuus et ancilla et Levites qui est intra portas tuas et advena ac pupillus et vidua qui morantur vobiscum in loco quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi

¹² et recordaberis quoniam servus fueris in Aegypto custodiesque ac facies quae praecepta sunt

¹³ sollemnitatem quoque tabernaculorum celebrabis per septem dies quando collegeris de area et torculari fruges tuas

¹⁴ et epulaberis in festivitate tua tu et filius tuus et filia et servus tuus et ancilla Levites quoque et advena et pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt

¹⁵ septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco quem elegerit Dominus benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis et in omni opere manuum tuarum erisque in laetitia

¹⁶ tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit in sollemnitate azymorum et in sollemnitate ebdomadarum et in sollemnitate tabernaculorum non apparebit ante Dominum vacuus

¹⁷ sed offeret unusquisque secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini Dei sui quam dederit ei

¹⁸ iudices et magistros constitues in omnibus portis tuis quas Dominus Deus tuus dederit tibi per singulas tribus tuas ut iudicent populum iusto iudicio

¹⁹ nec in alteram partem declinent non accipies personam nec munera quia munera excaecant oculos sapientium et mutant verba iustorum

²⁰ iuste quod iustum est persequeris ut vivas et possideas terram quam Dominus Deus tuus dederit tibi

²¹ non plantabis lucum et omnem arborem iuxta altare Domini Dei tui

²² nec facies tibi atque constitues statuam quae odit Dominus Deus tuus

17 non immolabis Domino Deo tuo bovem et ovem in quo est macula aut quippiam vitii quia abominatio est Domini Dei tui

² cum repperit fuerint apud te intra unam portarum tuarum quas Dominus Deus tuus dabit tibi vir aut mulier qui faciant malum in conspectu Domini Dei tui et transgrediantur pactum illius

³ ut vadant et serviant diis alienis et adorent eos solem et lunam et omnem militiam caeli quae non praecepi

⁴ et hoc tibi fuerit nuntiatum audiensque inquisieris diligenter et verum esse reppereris et abominatio facta est in Israhel

⁵ educes virum ac mulierem qui rem sceleratissimam perpetrarunt ad portas civitatis tuae et lapidibus obruentur

⁶ in ore duorum aut trium testium peribit qui interficietur nemo occidatur uno contra se dicente testimonium

⁷ manus testium prima interficiet eum et manus reliqui populi extrema mittetur ut auferas malum de medio tui

⁸ si difficile et ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem et sanguinem causam et causam lepram et non lepram et iudicium intra portas tuas videris verba variari surge et ascende ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus

⁹ veniesque ad sacerdotes levitici generis et ad iudicem qui fuerit illo tempore quaeresque ab eis qui indicabunt tibi iudicii veritatem

¹⁰ et facies quodcumque dixerint qui praesunt loco quem elegerit Dominus et docuerint te

¹¹ iuxta legem eius sequeris sententiam eorum nec declinabis ad dextram vel ad sinistram

¹² qui autem superbierit nolens oboedire sacerdotis imperio qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo et decreto iudicis morietur homo ille et auferes malum de Israhel

¹³ cunctusque populus audiens timebit ut nullus deinceps intumescat superbia

¹⁴ cum ingressus fueris terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi et possederis eam habitaverisque in illa et dixeris constituam super me regem sicut habent omnes per circuitum nationes

¹⁵ eum constitues quem Dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum non poteris alterius gentis hominem regem facere qui non sit frater tuus

¹⁶ cumque fuerit constitutus non multiplicabit sibi equos nec reducet populum in Aegyptum equitatus numero sublevatus praesertim cum Dominus praeceperit vobis ut nequaquam amplius per eandem viam revertamini

¹⁷ non habebit uxores plurimas quae inliciant animum eius neque argenti et auri inmensa pondera

¹⁸ postquam autem sederit in solio regni sui describet sibi deuteronomium legis huius in volumine accipiens exemplar a sacerdotibus leviticae tribus

¹⁹ et habebit secum legetque illud omnibus diebus vitae suae ut discat timere Dominum Deum suum et custodire verba et caerimonias eius quae lege praecepta sunt

²⁰ nec elevetur cor eius in superbiam super fratres suos neque declinet in partem dextram vel sinistram ut longo tempore regnet ipse et filii eius super Israhel

18 non habebunt sacerdotes et Levitae et omnes qui de eadem tribu sunt partem et hereditatem cum reliquo Israhel quia sacrificia Domini et oblationes eius comedent

² et nihil aliud accipient de possessione fratrum suorum Dominus enim ipse est hereditas eorum sicut locutus est illis

³ hoc erit iudicium sacerdotum a populo et ab his qui offerunt victimas sive bovem sive ovem immolaverint dabunt sacerdoti armum ac ventriculum

⁴ primitias frumenti vini et olei et lanarum partem ex ovium tonsione

⁵ ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de cunctis tribubus tuis ut stet et ministret nomini Domini ipse et filii eius in sempiternum

⁶ si exierit Levites de una urbium tuarum ex omni Israhel in qua habitat et voluerit venire desiderans locum quem elegerit Dominus

⁷ ministrabit in nomine Dei sui sicut omnes fratres eius Levitae qui stabunt eo tempore coram Domino

⁸ partem ciborum eandem accipiet quam et ceteri excepto eo quod in urbe sua ex paterna ei successione debetur

⁹ quando ingressus fueris terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi cave ne imitari velis abominaciones illarum gentium

¹⁰ nec inveniatur in te qui lustret filium suum aut filiam ducens per ignem aut qui ariolos sciscitetur et observet somnia atque auguria ne sit maleficus

¹¹ ne incantator ne pythones consulat ne divinos et quaerat a mortuis veritatem

¹² omnia enim haec abominatur Dominus et propter istiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo

¹³ perfectus eris et absque macula cum Domino Deo tuo

¹⁴ gentes istae quarum possidebis terram augures et divinos audiunt tu autem a Domino Deo tuo aliter institutus es

¹⁵ prophetam de gente tua et de fratribus tuis sicut me suscitabit tibi Dominus Deus tuus ipsum audies

¹⁶ ut petisti a Domino Deo tuo in Horeb quando contio congregata est atque dixisti ultra non audiam vocem Domini Dei mei et ignem hunc maximum amplius non videbo ne moriar

¹⁷ et ait Dominus mihi bene omnia sunt locuti

¹⁸ prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum similem tui et ponam verba mea in ore eius loqueturque ad eos omnia quae praecepero illi

¹⁹ qui autem verba eius quae loquetur in nomine meo audire noluerit ego ultor existam

²⁰ propheta autem qui arrogantia depravatus voluerit loqui in nomine meo quae ego non praecepi illi ut diceret aut ex nomine alienorum deorum interficietur

²¹ quod si tacita cogitatione responderis quomodo possum intellegere verbum quod non est locutus Dominus

²² hoc habebis signum quod in nomine Domini propheta ille praedixerit et non evenerit hoc Dominus non locutus est sed per tumorem animi sui propheta confinxit et idcirco non timebis eum

19 cum disperderit Dominus Deus tuus gentes quarum tibi traditurus est terram et possideris eam habitaverisque in urbibus eius et in aedibus

² tres civitates separabis tibi in medio terrae quam Dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem

³ sternens diligenter viam et in tres aequaliter partes totam terrae tuae provinciam divides ut habeat e vicino qui propter homicidium profugus est quo possit evadere

⁴ haec erit lex homicidae fugientis cuius vita servanda est qui percusserit proximum suum nesciens et qui heri et nudius tertius nullum contra eum habuisse odium conprobatur

⁵ sed abisse simpliciter cum eo in silvam ad ligna caedenda et in succisione lignorum securis fugerit manu ferrumque lapsus de manubrio amicum eius percusserit et occiderit hic ad unam supradictarum urbium confugiet et vivet

⁶ ne forsitan proximus eius cuius effusus est sanguis dolore stimulatus persequatur et adprehendat eum si longior via fuerit et percutiat animam eius qui non est reus mortis quia nullum contra eum qui occisus est odium prius habuisse monstratur

⁷ idcirco praecipio tibi ut tres civitates aequalis inter se spatii divides

⁸ cum autem dilataverit Dominus Deus tuus terminos tuos sicut iuravit patribus tuis et dederit tibi cunctam terram quam eis pollicitus est

⁹ si tamen custodieris mandata eius et feceris quae hodie praecipio tibi ut diligas Dominum Deum tuum et ambules in viis eius omni tempore addes tibi tres alias civitates et supradictarum trium urbium numerum duplicabis

¹⁰ ut non effundatur sanguis innoxius in medio terrae quam Dominus Deus tuus dabit tibi possidendam nec sis sanguinis reus

¹¹ si quis autem odio habens proximum suum insidiatus fuerit vitae eius surgensque percusserit illum et mortuus fuerit fugeritque ad unam de supradictis urbibus

¹² mittent seniores civitatis illius et arripiant eum de loco effugii tradentque in manu proximi cuius sanguis effusus est et morietur

¹³ nec misereberis eius et auferes innoxium sanguinem de Israhel ut bene sit tibi

¹⁴ non adumes et transferes terminos proximi tui quos fixerunt priores in possessione tua quam Do-

minus Deus tuus dabit tibi in terra quam acceperis possidendam

¹⁵ non stabit testis unus contra aliquem quicquid illud peccati et facinoris fuerit sed in ore duorum aut trium testium stabit omne verbum

¹⁶ si steterit testis mendax contra hominem accusans eum praevaricationis

¹⁷ stabunt ambo quorum causa est ante Dominum in conspectu sacerdotum et iudicum qui fuerint in diebus illis

¹⁸ cumque diligentissime perscrutantes invenerint falsum testem dixisse contra fratrem suum mendacium

¹⁹ reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit et auferes malum de medio tui

²⁰ ut audientes ceteri timorem habeant et nequaquam talia audeant facere

²¹ non misereberis eius sed animam pro anima oculum pro oculo dentem pro dente manum pro manu pedem pro pede exiges

20 si exieris ad bellum contra hostes tuos et videris equitatum et currus et maiorem quam tu habes adversarii exercitus multitudinem non timebis eos quia Dominus Deus tuus tecum est qui eduxit te de terra Aegypti

² adpropinquante autem iam proelio stabit sacerdos ante aciem et sic loquetur ad populum

³ audi Israhel vos hodie contra inimicos vestros pugnam committitis non pertimescat cor vestrum nolite metuere nolite cedere nec formidetis eos

⁴ quia Dominus Deus vester in medio vestri est et pro vobis contra adversarios dimicabit ut eruat vos de periculo

⁵ duces quoque per singulas turmas audiente exercitu proclamabunt quis est homo qui aedificavit domum novam et non dedicavit eam vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius dedicet illam

⁶ quis est homo qui plantavit vineam et necdum eam fecit esse communem et de qua vesci omnibus liceat vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius homo eius fungatur officio

⁷ quis est homo qui despondit uxorem et non accepit eam vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius homo accipiat eam

⁸ his dictis addent reliqua et loquentur ad populum quis est homo formidolosus et corde pavido vadat et revertatur in domum suam ne pavere faciat corda fratrum suorum sicut ipse timore perterritus est

⁹ cumque siluerint exercitus duces et finem loquendi fecerint unusquisque suos ad bellandum cuneos praeparabit

¹⁰ si quando accesseris ad expugnandam civitatem offeres ei primum pacem

¹¹ si receperit et aperuerit tibi portas cunctus populus qui in ea est salvabitur et serviet tibi sub tributo
¹² sin autem foedus inire noluerint et receperint contra te bellum obpugnabis eam
¹³ cumque tradiderit Dominus Deus tuus illam in manu tua percutes omne quod in ea generis masculini est in ore gladii
¹⁴ absque mulieribus et infantibus iumentis et ceteris quae in civitate sunt omnem praedam exercitui divides et comedes de spoliis hostium tuorum quae Dominus Deus tuus dederit tibi
¹⁵ sic facies cunctis civitatibus quae a te procul valde sunt et non sunt de his urbibus quas in possessionem accepturus es
¹⁶ de his autem civitatibus quae dabuntur tibi nullum omnino permittes vivere
¹⁷ sed interficies in ore gladii Hethaeum videlicet et Amorreum et Chananeum Ferezeum et Eveum et Iebuseum sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus
¹⁸ ne forte doceant vos facere cunctas abominaciones quas ipsi operati sunt diis suis et peccetis in Dominum Deum vestrum
¹⁹ quando obsederis civitatem multo tempore et munitionibus circumdederis ut expugnes eam non succides arbores de quibus vesci potest nec securibus per circuitum debes vastare regionem quoniam lignum est et non homo nec potest bellantium contra te augere numerum
²⁰ si qua autem ligna non sunt pomifera sed agrestia et in ceteros apta usus succide et extrue machinas donec capias civitatem quae contra te dimicat
21 quando inventum fuerit in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi hominis cadaver occisi et ignoratur caedis reus
² egredientur maiores natu et iudices tui et metientur a loco cadaveris singularum per circuitum spatia civitatum
³ et quam viciniorem ceteris esse perspexerint seniores civitatis eius tollent vitulam de armento quae non traxit iugum nec terram scidit vomere
⁴ et ducent eam ad vallem asperam atque saxosam quae numquam arata est nec sementem recepit et caedent in ea cervices vitulae
⁵ accedentque sacerdotes filii Levi quos elegerit Dominus Deus tuus ut ministrent ei et benedicant in nomine eius et ad verbum eorum omne negotium et quicquid mundum vel immundum est iudicetur
⁶ et maiores natu civitatis illius ad interfectum lavabuntque manus suas super vitulam quae in valle percussa est
⁷ et dicent manus nostrae non effuderunt hunc sanguinem nec oculi viderunt
⁸ propitius esto populo tuo Israhel quem redemisti Domine et non reputes sanguinem innocentem in

medio populi tui Israhel et auferetur ab eis reatus sanguinis
⁹ tu autem alienus eris ab innocentis cruore qui fusus est cum feceris quod praecepit Dominus
¹⁰ si egressus fueris ad pugnam contra inimicos tuos et tradiderit eos Dominus Deus tuus in manu tua captivosque duxeris
¹¹ et videris in numero captivorum mulierem pulchram et adamaveris eam voluerisque habere uxorem
¹² introduces in domum tuam quae radet caesariem et circumcidet unguis
¹³ et deponet vestem in qua capta est sedensque in domo tua flebit patrem et matrem suam uno mense et postea intrabis ad eam dormiesque cum illa et erit uxor tua
¹⁴ sin autem postea non sederit animo tuo dimittes eam liberam nec vendere poteris pecunia nec opprimere per potentiam quia humiliasti eam
¹⁵ si habuerit homo uxores duas unam dilectam et alteram odiosam genuerintque ex eo liberos et fuerit filius odiosae primogenitus
¹⁶ volueritque substantiam inter filios suos dividere non poterit filium dilectae facere primogenitum et praeferre filio odiosae
¹⁷ sed filium odiosae agnoscet primogenitum dabitque ei de his quae habuerit cuncta duplicia iste est enim principium liberorum eius et huic debentur primogenita
¹⁸ si genuerit homo filium contumacem et protervum qui non audiat patris aut matris imperium et coercitus oboedire contempserit
¹⁹ apprehendent eum et ducent ad seniores civitatis illius et ad portam iudicii
²⁰ dicentque ad eos filius noster iste protervus et contumax est monita nostra audire contemnit comensationibus vacat et luxuriae atque conviviis
²¹ lapidibus eum obruet populus civitatis et morietur ut auferatis malum de medio vestri et universus Israhel audiens pertimescat
²² quando peccaverit homo quod morte plectendum est et adiudicatus morti adpensus fuerit in patibulo
²³ non permanebit cadaver eius in ligno sed in eadem die sepelietur quia maledictus a Deo est qui pendet in ligno et nequaquam contaminabis terram tuam quam Dominus Deus tuus dederit tibi in possessionem
22 non videbis bovem fratris tui aut ovem errantem et praeterbis sed reduces fratri tuo
² etiam si non est propinquus tuus frater nec nosti eum duces in domum tuam et erunt apud te quamdiu quaerat ea frater tuus et recipiat

³ similiter facies de asino et de vestimento et de omni re fratris tui quae perierit si inveneris eam ne neglegas quasi alienam

⁴ si videris asinum fratris tui aut bovem cecidisse in via non despicias sed sublevabis cum eo

⁵ non induetur mulier veste virili nec vir utetur veste feminea abominabilis enim apud Deum est qui facit haec

⁶ si ambulans per viam in arbore vel in terra nidum avis inveneris et matrem pullis vel ovis desuper incubantem non tenebis eam cum filiis

⁷ sed abire patieris captos tenens filios ut bene sit tibi et longo vivas tempore

⁸ cum aedificaveris domum novam facies murum tecti per circuitum ne effundatur sanguis in domo tua et sis reus labente alio et in praeceps ruente

⁹ non seres vineam tuam altero semine ne et sementis quam sevisti et quae nascuntur ex vinea pariter sanctificentur

¹⁰ non arabis in bove simul et asino

¹¹ non indueris vestimento quod ex lana linoque contextum est

¹² funiculos in fimbriis facies per quattuor angulos pallii tui quo operieris

¹³ si duxerit vir uxorem et postea eam odio habuerit

¹⁴ quaesieritque occasiones quibus dimittat eam obiciens ei nomen pessimum et dixerit uxorem hanc accepi et ingressus ad eam non inveni virginem

¹⁵ tollent eam pater et mater eius et ferent secum signa virginitatis eius ad seniores urbis qui in porta sunt

¹⁶ et dicet pater filiam meam dedi huic uxorem quam quia odit

¹⁷ inponet ei nomen pessimum ut dicat non inveni filiam tuam virginem et ecce haec sunt signa virginitatis filiae meae expandent vestimentum coram senibus civitatis

¹⁸ adprehendentque senes urbis illius virum et verberabunt illum

¹⁹ condemnantes insuper centum siclis argenti quos dabit patri puellae quoniam diffamavit nomen pessimum super virginem Israhel habebitque eam uxorem et non poterit dimittere omni tempore vitae suae

²⁰ quod si verum est quod obicit et non est in puella inventa virginitas

²¹ eicient eam extra fores domus patris sui et lapidibus obruent viri civitatis eius et morietur quoniam fecit nefas in Israhel ut fornicaretur in domo patris sui et auferes malum de medio tui

²² si dormierit vir cum uxore alterius uterque morientur id est adulter et adultera et auferes malum de Israhel

²³ si puellam virginem desponderit vir et invenerit eam aliquis in civitate et concubuerit cum illa

²⁴ educes utrumque ad portam civitatis illius et lapidibus obruentur puella quia non clamavit cum esset in civitate vir quia humiliavit uxorem proximi sui et auferes malum de medio tui

²⁵ sin autem in agro reppererit vir puellam quae desponsata est et adprehendens concubuerit cum illa ipse morietur solus

²⁶ puella nihil patietur nec est rea mortis quoniam sicut latro consurgit contra fratrem suum et occidit animam eius ita et puella perpressa est

²⁷ sola erat in agro clamavit et nullus adfuit qui liberaret eam

²⁸ si invenerit vir puellam virginem quae non habet sponsum et adprehendens concubuerit cum ea et res ad iudicium venerit

²⁹ dabit qui dormivit cum ea patri puellae quinquaginta siclos argenti et habebit eam uxorem quia humiliavit illam non poterit dimittere cunctis diebus vitae suae

³⁰ non accipiet homo uxorem patris sui nec revelabit operimentum eius

23 non intrabit eunuchus adtritis vel amputatis testiculis et absciso veretro ecclesiam Domini

² non ingredietur mamzer hoc est de scorto natus in ecclesiam Domini usque ad decimam generationem

³ Ammanites et Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam Domini in aeternum

⁴ quia noluerunt vobis occurrere cum pane et aqua in via quando egressi estis de Aegypto et quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamiam Syriae ut malediceret tibi

⁵ et noluit Dominus Deus tuus audire Balaam veritque maledictionem eius in benedictionem tuam eo quod diligeret te

⁶ non facies cum eis pacem nec quaeres eis bona cunctis diebus vitae tuae in sempiternum

⁷ non abominaberis Idumeum quia frater tuus est nec Aegyptium quia advena fuisti in terra eius

⁸ qui nati fuerint ex eis tertia generatione intrabunt ecclesiam Domini

⁹ quando egressus fueris adversus hostes tuos in pugnam custodies te ab omni re mala

¹⁰ si fuerit inter vos homo qui nocturno pollutus sit somnio egredietur extra castra

¹¹ et non revertetur priusquam ad vesperam lavetur aqua et post solis occasum regredietur in castra

¹² habebis locum extra castra ad quem egrediaris ad requisita naturae

¹³ gerens paxillum in balteo cumque sederis fodies per circuitum et egesta humo operies

¹⁴ quo relevatus es Dominus enim Deus tuus ambulat in medio castrorum ut eruat te et tradat tibi inimicos tuos ut sint castra tua sancta et nihil in eis appareat foeditatis nec derelinquat te

¹⁵ non trades servum domino suo qui ad te confugerit

¹⁶ habitabit tecum in loco qui ei placuerit et in una urbium tuarum requiescet nec contristes eum

¹⁷ non erit meretrix de filiabus Israhel neque scortator de filiis Israhel

¹⁸ non offeres mercedem prostibuli nec pretium canis in domum Domini Dei tui quicquid illud est quod voverint quia abominatio est utrumque apud Dominum Deum tuum

¹⁹ non fenerabis fratri tuo ad usuram pecuniam nec fruges nec quamlibet aliam rem

²⁰ sed alieno fratri autem tuo absque usura id quod indiget commodabis ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in terra ad quam ingredieris possidendam

²¹ cum voveris votum Domino Deo tuo non tardabis reddere quia requiret illud Dominus Deus tuus et si moratus fueris reputabit tibi in peccatum

²² si nolueris polliceri absque peccato eris

²³ quod autem semel egressum est de labiis tuis observabis et facies sicut promisisti Domino Deo tuo et propria voluntate et ore tuo locutus es

²⁴ ingressus vineam proximi tui comede uvas quantum tibi placuerit foras autem ne efferas eum

²⁵ si intraveris in segetem amici tui franges spicas et manu conteres falce autem non metes

24 si acceperit homo uxorem et habuerit eam et non invenerit gratiam ante oculos eius propter aliquam foeditatem scribet libellum repudii et dabit in manu illius et dimittet eam de domo sua cumque egressa alterum maritum duxerit

² et ille quoque oderit eam dederitque ei libellum repudii et dimiserit de domo sua vel certe mortuus fuerit

⁴ non poterit prior maritus recipere eam in uxorem quia polluta est et abominabilis facta est coram Domino ne peccare facias terram tuam quam Dominus Deus tuus tibi tradiderit possidendam

⁵ cum acceperit homo nuper uxorem non procedet ad bellum nec ei quippiam necessitatis iniungetur publicae sed vacabit absque culpa domui suae ut uno anno laetetur cum uxore sua

⁶ non accipies loco pignoris inferiorem et superiorem molam quia animam suam adposuit tibi

⁷ si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis Israhel et vendito eo accipiens pretium interficietur et auferes malum de medio tui

⁸ observa diligenter ne incurras in plagam leprae sed facies quaecumque docuerint te sacerdotes le-

vitici generis iuxta id quod praecepi eis et imple sollicitate

⁹ mementote quae fecerit Dominus Deus vester Mariae in via cum egredere mini de Aegypto

¹⁰ cum repetes a proximo tuo rem aliquam quam debet tibi non ingredieris domum eius ut pignus auferas

¹¹ sed stabis foris et ille tibi proferet quod habuerit

¹² sin autem pauper est non pernoctabit apud te pignus

¹³ sed statim reddes ei ante solis occasum ut dormiens in vestimento suo benedicat tibi et habeas iustitiam coram Domino Deo tuo

¹⁴ non negabis mercedem indigentis et pauperis fratris tui sive advenae qui tecum moratur in terra et intra portas tuas est

¹⁵ sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante solis occasum quia pauper est et ex eo sustentat animam suam ne clamet contra te ad Dominum et reputetur tibi in peccatum

¹⁶ non occidentur patres pro filiis nec filii pro patribus sed unusquisque pro suo peccato morietur

¹⁷ non pervertes iudicium advenae et pupilli nec auferes pignoris loco viduae vestimentum

¹⁸ memento quod servieris in Aegypto et eruerit te Dominus Deus tuus inde idcirco praecipio tibi ut facias hanc rem

¹⁹ quando messueris segetem in agro tuo et oblitus manipulum reliqueris non reverteris ut tollas eum sed advenam et pupillum et viduam auferre patieris ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum

²⁰ si fruges colliges olivarum quicquid remanserit in arboribus non reverteris ut colligas sed relinques advenae pupillo ac viduae

²¹ si vindemiaveris vineam tuam non colliges remanentes racemos sed cedent in usus advenae pupilli ac viduae

²² memento quod et tu servieris in Aegypto et idcirco praecipiam tibi ut facias hanc rem

25 si fuerit causa inter aliquos et interpellaverint iudices quem iustum esse perspexerint illi iustitiae palmam dabunt quem impium condemnabunt impietatis

² sin autem eum qui peccavit dignum viderint plagis prosternent et coram se facient verberari pro mensura peccati erit et plagarum modus

³ ita dumtaxat ut quadragenarium numerum non excedant ne foede laceratus ante oculos tuos abeat frater tuus

⁴ non ligabis os bovis terentis in area fruges tuas

⁵ quando habitaverint fratres simul et unus ex eis absque liberis mortuus fuerit uxor defuncti non nubet alteri sed accipiet eam frater eius et suscitabit semen fratris sui

⁶ et primogenitum ex ea filium nomine illius appellabit ut non deleatur nomen eius ex Israhel

⁷ sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui quae ei lege debetur perget mulier ad portam civitatis et interpellabit maiores natu dicetque non vult frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israhel nec me in coniugium sumere

⁸ statimque accersiri eum facient et interrogabunt si responderit nolo eam uxorem accipere

⁹ accedet mulier ad eum coram senioribus et tollet calciamentum de pede eius spueteque in faciem illius et dicet sic fit homini qui non aedificat domum fratris sui

¹⁰ et vocabitur nomen illius in Israhel domus Disculciati

¹¹ si habuerint inter se iurgium viri et unus contra alterum rixari coeperit volensque uxor alterius eruere virum suum de manu fortioris miserit manum et adprehenderit verenda eius

¹² abscondes manum illius nec flecteris super eam ulla misericordia

¹³ non habebis in sacco diversa pondera maius et minus

¹⁴ nec erit in domo tua modius maior et minor

¹⁵ pondus habebis iustum et verum et modius aequalis et verus erit tibi ut multo vivas tempore super terram quam Dominus Deus tuus dedit tibi

¹⁶ abominatur enim Dominus eum qui facit haec et aversatur omnem iniustitiam

¹⁷ memento quae fecerit tibi Amalech in via quando egrediebaris ex Aegypto

¹⁸ quomodo occurrerit tibi et extremos agminis tui qui lassii residebant ceciderit quando tu eras fame et labore confectus et non timuerit Deum

¹⁹ cum ergo Dominus Deus tuus dederit tibi requiem et subiecerit cunctas per circuitum nationes in terra quam tibi pollicitus est delebis nomen eius sub caelo cave ne obliviscaris

26 cumque intraveris terram quam Dominus Deus tuus tibi daturus est possidendam et obtinueris eam atque habitaveris in illa

² tolles de cunctis frugibus primitias et pones in cartallo pergesque ad locum quem Dominus Deus tuus elegerit ut ibi invocetur nomen eius

³ accedesque ad sacerdotem qui fuerit in diebus illis et dices ad eum profiteor hodie coram Domino Deo tuo quod ingressus sim terram pro qua iuravit patribus nostris ut daret eam nobis

⁴ suscipiensque sacerdos cartallum de manu eius ponet ante altare Domini Dei tui

⁵ et loqueris in conspectu Domini Dei tui Syrus persequeretur patrem meum qui descendit in Aegyptum et ibi peregrinatus est in paucissimo numero crevitque in gentem magnam et robustam et infinitae multitudinis

⁶ adflixeruntque nos Aegyptii et persecuti sunt inponentes onera gravissima

⁷ et clamavimus ad Dominum Deum patrum nostrorum qui exaudivit nos et respexit humilitatem nostram et laborem atque angustias

⁸ et eduxit nos de Aegypto in manu forti et brachio extento in ingenti pavore in signis atque portentis

⁹ et introduxit ad locum istum et tradidit nobis terram lacte et melle manantem

¹⁰ et idcirco nunc offero primitias frugum terrae quam dedit Dominus mihi et dimittes eas in conspectu Domini Dei tui adorato Domino Deo tuo

¹¹ et epulaberis in omnibus bonis quae Dominus Deus tuus dedit tibi et domui tuae tu et Levites et advena qui tecum est

¹² quando compleveris decimam cunctarum frugum tuarum anno decimarum tertio dabis Levitae et advenae et pupillo et viduae ut comedant intra portas tuas et saturentur

¹³ loquerisque in conspectu Domini Dei tui abstuli quod sanctificatum est de domo mea et dedi illud Levitae et advenae pupillo et viduae sicut iussisti mihi non praeterivi mandata tua nec sum oblitus imperii

¹⁴ non comedi ex eis in luctu meo nec separavi ea in qualibet inmunditia nec expendi ex his quicquam in re funebri oboedivi voci Domini Dei mei et feci omnia sicut praecepisti mihi

¹⁵ respice de sanctuario tuo de excelso caelorum habitaculo et benedic populo tuo Israhel et terrae quam dedisti nobis sicut iurasti patribus nostris terrae lacte et melle mananti

¹⁶ hodie Dominus Deus tuus praecepit tibi ut facias mandata haec atque iudicia et custodias et impleas ex toto corde tuo et ex tota anima tua

¹⁷ Dominum elegisti hodie ut sit tibi Deus et ambules in viis eius et custodias caerimonias illius et mandata atque iudicia et oboedias eius imperio

¹⁸ et Dominus elegit te hodie ut sis ei populus peculiaris sicut locutus est tibi et custodias omnia praecepta eius

¹⁹ et faciat te excelsiorem cunctis gentibus quas creavit in laudem et nomen et gloriam suam ut sis populus sanctus Domini Dei tui sicut locutus est

27 praecepit autem Moses et seniores Israhel populo dicentes custodite omne mandatum quod praecipio vobis hodie

² cumque transieritis Iordanem in terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi eriges ingentes lapides et calce levigabis eos

³ ut possis in eis scribere omnia verba legis huius Iordane transmissio ut introeas terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi terram lacte et melle manantem sicut iuravit patribus tuis

⁴ quando ergo transieritis Iordanem erige lapides quos ego hodie praecipio vobis in monte Hebal et levigabis calce
⁵ et aedificabis ibi altare Domino Deo tuo de lapidibus quos ferrum non tetigit
⁶ et de saxis informibus et inpolitis et offeres super eo holocausta Domino Deo tuo
⁷ et immolabis hostias pacificas comedesque ibi et epulaberis coram Domino Deo tuo
⁸ et scribes super lapides omnia verba legis huius plane et lucide
⁹ dixeruntque Moses et sacerdotes levitici generis ad omnem Israhelem adtende et audi Israel hodie factus es populus Domini Dei tui
¹⁰ audies vocem eius et facies mandata atque iustitias quas ego praecipio tibi
¹¹ praecepitque Moses populo in die illo dicens
¹² hii stabunt ad benedicendum Domino super montem Garizim Iordane transmisso Symeon Levi Iudas Isachar Ioseph et Benjamin
¹³ et e regione isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal Ruben Gad et Aser Zabulon Dan et Nephtholim
¹⁴ et pronuntiabunt Levitae dicentque ad omnes viros Israel excelsa voce
¹⁵ maledictus homo qui facit sculptile et conflatile abominationem Domini opus manuum artificum ponetque illud in abscondito et respondebit omnis populus et dicet amen
¹⁶ maledictus qui non honorat patrem suum et matrem et dicet omnis populus amen
¹⁷ maledictus qui transfert terminos proximi sui et dicet omnis populus amen
¹⁸ maledictus qui errare facit caecum in itinere et dicet omnis populus amen
¹⁹ maledictus qui pervertit iudicium advenae pupilli et viduae et dicet omnis populus amen
²⁰ maledictus qui dormit cum uxore patris sui et revelat operimentum lectuli eius et dicet omnis populus amen
²¹ maledictus qui dormit cum omni iumento et dicet omnis populus amen
²² maledictus qui dormit cum sorore sua filia patris sui sive matris suae et dicet omnis populus amen
²³ maledictus qui dormit cum socru sua et dicet omnis populus amen
²⁴ maledictus qui clam percusserit proximum suum et dicet omnis populus amen
²⁵ maledictus qui accipit munera ut percutiat animam sanguinis innocentis et dicet omnis populus amen
²⁶ maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius nec eos opere perficit et dicet omnis populus amen

28 sin autem audieris vocem Domini Dei tui ut facias atque custodias omnia mandata eius quae ego praecipio tibi hodie faciet te Dominus Deus tuus excelsiorem cunctis gentibus quae versantur in terra
² venientque super te universae benedictiones istae et adprehendent te si tamen praecepta eius audieris
³ benedictus tu in civitate et benedictus in agro
⁴ benedictus fructus ventris tui et fructus terrae tuae fructusque iumentorum tuorum greges armentorum et caulae ovium tuarum
⁵ benedicta horrea tua et benedictae reliquiae tuae
⁶ benedictus eris et ingrediens et egrediens
⁷ dabit Dominus inimicos tuos qui consurgunt adversum te corruentes in conspectu tuo per unam viam venient contra te et per septem fugient a facie tua
⁸ emittet Dominus benedictionem super cellaria tua et super omnia opera manuum tuarum benedicetque tibi in terra quam acceperis
⁹ suscitabit te Dominus sibi in populum sanctum sicut iuravit tibi si custodieris mandata Domini Dei tui et ambulaveris in viis eius
¹⁰ videbuntque omnes terrarum populi quod nomen Domini invocatum sit super te et timebunt te
¹¹ abundare te faciet Dominus omnibus bonis fructu uteri tui et fructu iumentorum tuorum fructu terrae tuae quam iuravit Dominus patribus tuis ut daret tibi
¹² aperiet Dominus thesaurum suum optimum caelum ut tribuat pluviam terrae tuae in tempore suo benedicet cunctis operibus manuum tuarum et fenerabis gentibus multis et ipse a nullo fenus accipies
¹³ constituet te Dominus in caput et non in caudam et eris semper supra et non subter si audieris mandata Domini Dei tui quae ego praecipio tibi hodie et custodieris et feceris
¹⁴ ac non declinaveris ab eis nec ad dextram nec ad sinistram nec secutus fueris deos alienos neque colueris eos
¹⁵ quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui ut custodias et facias omnia mandata eius et caerim onias quas ego praecipio tibi hodie venient super te omnes maledictiones istae et adprehendent te
¹⁶ maledictus eris in civitate maledictus in agro
¹⁷ maledictum horreum tuum et maledictae reliquiae tuae
¹⁸ maledictus fructus ventris tui et fructus terrae tuae armenta bouum tuorum et greges ovium tuarum
¹⁹ maledictus eris ingrediens et maledictus egrediens
²⁰ mittet Dominus super te famem et esuriam et increpationem in omnia opera tua quae facies donec conterat te et perdat velociter propter adinventiones tuas pessimas in quibus reliquisti me

²¹ adiungat Dominus tibi pestilentiam donec consumat te de terra ad quam ingredieris possidendam
²² percuiat te Dominus egestate febris et frigore ardore et aestu et aere corrupto ac robigine et persequatur donec pereas
²³ sit caelum quod supra te est aeneum et terra quam calcas ferrea
²⁴ det Dominus imbrem terrae tuae pulverem et de caelo descendat super te cinis donec conteraris
²⁵ tradat te Dominus corruentem ante hostes tuos per unam viam egrediaris contra eos et per septem fugias et dispergaris per omnia regna terrae
²⁶ sitque cadaver tuum in escam cunctis volatilibus caeli et bestiis terrae et non sit qui abigat
²⁷ percuiat te Dominus ulcere Aegypti et parte corporis per quam stercola digeruntur scabie quoque et prurigne ita ut curari nequeas
²⁸ percuiat te Dominus amentia et caecitate ac furore mentis
²⁹ et palpes in meridie sicut palpare solet caecus in tenebris et non dirigas vias tuas omnique tempore calumniam sustineas et opprimaris violentia nec habeas qui liberet te
³⁰ uxorem accipias et alius dormiat cum ea domum aedifices et non habites in ea plantes vineam et non vindemias eam
³¹ bos tuus immoletur coram te et non comedas ex eo asinus tuus rapiatur in conspectu tuo et non reddatur tibi oves tuae dentur inimicis tuis et non sit qui te adiuvet
³² filii tui et filiae tuae tradantur alteri populo videntibus oculis tuis et deficientibus ad conspectum eorum tota die et non sit fortitudo in manu tua
³³ fructus terrae tuae et omnes labores tuos comedat populus quem ignoras et sis semper calumniam sustinens et oppressus cunctis diebus
³⁴ et stupens ad terrorem eorum quae videbunt oculi tui
³⁵ percuiat te Dominus ulcere pessimo in genibus et in suris sanarique non possis a planta pedis usque ad verticem tuum
³⁶ ducet Dominus te et regem tuum quem constitueris super te in gentem quam ignoras tu et patres tui et servies ibi diis alienis ligno et lapidi
³⁷ et eris perditus in proverbium ac fabulam omnibus populis ad quos te introduxerit Dominus
³⁸ sementem multam iacies in terram et modicum congregabis quia lucustae omnia devorabunt
³⁹ vineam plantabis et fodies et vinum non bibes nec colliges ex ea quippiam quoniam vastabitur vermibus
⁴⁰ olivas habebis in omnibus terminis tuis et non ungueris oleo quia defluent et peribunt
⁴¹ filios generabis et filias et non frueris eis quoniam ducentur in captivitatem

⁴² omnes arbores tuas et fruges terrae tuae robigo consumet
⁴³ advena qui tecum versatur in terra ascendet super te eritque sublimior tu autem descendes et eris inferior
⁴⁴ ipse fenerabit tibi et tu non fenerabis ei ipse erit in caput et tu eris in caudam
⁴⁵ et venient super te omnes maledictiones istae et persequentes adprehendent te donec intereas quia non audisti vocem Domini Dei tui nec servasti mandata eius et caerimonias quas praecepit tibi
⁴⁶ et erunt in te signa atque prodigia et in semine tuo usque in sempiternum
⁴⁷ eo quod non servieris Domino Deo tuo in gaudio cordisque laetitia propter rerum omnium abundantiam
⁴⁸ servies inimico tuo quem inmittet Dominus tibi in fame et siti et nuditate et omnium penuria et ponet iugum ferreum super cervicem tuam donec conterat
⁴⁹ adducet Dominus super te gentem de longinquo et de extremis finibus terrae in similitudinem aquilae volantis cum impetu cuius linguam intellegere non possis
⁵⁰ gentem procacissimam quae non deferat seni nec misereatur parvulo
⁵¹ et devoret fructum iumentorum tuorum ac fruges terrae tuae donec intereas et non relinquat tibi triticum vinum et oleum armenta bouum et greges ovium donec te disperdat
⁵² et conterat in cunctis urbibus tuis et destruantur muri tui firmi atque sublimes in quibus habebas fiduciam in omni terra tua obsideberis intra portas tuas in omni terra quam dabit tibi Dominus Deus tuus
⁵³ et comedes fructum uteri tui et carnes filiorum et filiarum tuarum quas dedit tibi Dominus Deus tuus in angustia et vastitate qua opprimet te hostis tuus
⁵⁴ homo delicatus in te et luxuriosus valde invidet fratri suo et uxori quae cubat in sinu suo
⁵⁵ ne det eis de carnibus filiorum suorum quas comedit eo quod nihil habeat aliud in obsidione et penuria qua vastaverint te inimici tui intra omnes portas tuas
⁵⁶ tenera mulier et delicata quae super terram ingredi non valebat nec pedis vestigium figere propter mollitiem et teneritudinem nimiam invidet viro suo qui cubat in sinu eius super filii et filiae carnibus
⁵⁷ et inluevies secundarum quae egrediuntur de medio feminum eius et super liberis qui eadem hora nati sunt comedent enim eos clam propter rerum omnium penuriam in obsidione et vastitate qua opprimet te inimicus tuus intra portas tuas

⁵⁸ nisi custodieris et feceris omnia verba legis huius quae scripta sunt in hoc volumine et timueris nomen eius gloriosum et terribile hoc est Dominum Deum tuum

⁵⁹ augebit Dominus plagas tuas et plagas seminis tui plagas magnas et perseverantes infirmitates pessimas et perpetuas

⁶⁰ et convertet in te omnes afflictiones Aegypti quas timuisti et adhaerent tibi

⁶¹ insuper et universos languores et plagas quae non sunt scriptae in volumine legis huius inducet Dominus super te donec te conterat

⁶² et remanebitis pauci numero qui prius eratis sicut astra caeli prae multitudine quoniam non audisti vocem Domini Dei tui

⁶³ et sicut ante laetatus est Dominus super vos bene vobis faciens vosque multiplicans sic laetabitur disperdens vos atque subvertens ut auferamini de terra ad quam ingredieris possidendam

⁶⁴ disperget te Dominus in omnes populos a summitate terrae usque ad terminos eius et servies ibi diis alienis quos et tu ignoras et patres tui lignis et lapidibus

⁶⁵ in gentibus quoque illis non quiesces neque erit requies vestigio pedis tui dabit enim tibi Dominus ibi cor pavidum et deficientes oculos et animam maerore consumptam

⁶⁶ et erit vita tua quasi pendens ante te timebis nocte et die et non credes vitae tuae

⁶⁷ mane dices quis mihi det vesperum et vespere quis mihi det mane propter cordis tui formidinem qua terreberis et propter ea quae tuis videbis oculis

⁶⁸ reducet te Dominus classibus in Aegyptum per viam de qua dixi tibi ut eam amplius non videres ibi venderis inimicis tuis in servos et ancillas et non erit qui emat

29 haec sunt verba foederis quod praecepit Dominus Mosi ut feriret cum filiis Israhel in terra Moab praeter illud foedus quod cum eis pepigit in Horeb

² vocavitque Moses omnem Israhelem et dixit ad eos vos vidistis universa quae fecit Dominus coram vobis in terra Aegypti Pharaoni et omnibus servis eius universaeque terrae illius

³ temptationes magnas quas viderunt oculi tui signa illa portentaque ingentia

⁴ et non dedit Dominus vobis cor intellegens et oculos videntes et aures quae possint audire usque in praesentem diem

⁵ adduxi vos quadraginta annis per desertum non sunt adtrita vestimenta vestra nec calciamenta pedum tuorum vetustate consumpta sunt

⁶ panem non comedistis vinum et siceram non bibistis ut sciretis quia ego sum Dominus Deus vester

⁷ et venistis ad locum hunc egressusque est Seon rex Esebon et Og rex Basan occurrens nobis ad pugnam et percussimus eos

⁸ et tulimus terram eorum ac tradidimus possidendam Ruben et Gad et dimidia tribui Manasse

⁹ custodite ergo verba pacti huius et implete ea ut intellegatis universa quae facitis

¹⁰ vos statis hodie cuncti coram Domino Deo vestro principes vestri ac tribus et maiores natu atque doctores omnis populus Israhel

¹¹ liberi et uxores vestrae et advena qui tecum moratur in castris exceptis lignorum caesoribus et his qui conportant aquas

¹² ut transeas in foedere Domini Dei tui et in iureiurando quod hodie Dominus Deus tuus percudit tecum

¹³ ut suscitet te sibi in populum et ipse sit Deus tuus sicut locutus est tibi et sicut iuravit patribus tuis Abraham Isaac et Iacob

¹⁴ nec vobis solis ego hoc foedus ferio et haec iuramenta confirmo

¹⁵ sed cunctis praesentibus et absentibus

¹⁶ vos enim nostis ut habitaverimus in terra Aegypti et quomodo transierimus per medium nationum quas transeuntes

¹⁷ vidistis abominationes et sordes id est idola eorum lignum et lapidem argentum et aurum quae colebant

¹⁸ ne forte sit inter vos vir aut mulier familia aut tribus cuius cor aversum est hodie a Domino Deo vestro ut vadat et serviat diis illarum gentium et sit inter vos radix germinans fel et amaritudinem

¹⁹ cumque audierit verba iuramenti huius benedicat sibi in corde suo dicens pax erit mihi et ambulabo in pravitate cordis mei et adsumat ebria sitientem

²⁰ et Dominus non ignoscat ei sed tunc quam maxime furor eius fumet et zelus contra hominem illum et sedeant super eo omnia maledicta quae scripta sunt in hoc volumine et deleat nomen eius sub caelo

²¹ et consumat eum in perditionem ex omnibus tribubus Israhel iuxta maledictiones quae in libro legis huius ac foederis continentur

²² dicetque sequens generatio et filii qui nascentur deinceps et peregrini qui de longe venerint videntes plagas terrae illius et infirmitates quibus eam afflixerit Dominus

²³ sulphure et salis ardore conburens ita ut ultra non seratur nec virens quippiam germinet in exemplum subversionis Sodomae et Gomorrae Adamae et Seboim quas subvertit Dominus in ira et furore suo

²⁴ et dicent omnes gentes quare sic fecit Dominus terrae huic quae est haec ira furoris eius inmensa

²⁵ et respondebunt quia dereliquerunt pactum Domini quod pepigit cum patribus eorum quando eduxit eos de terra Aegypti

²⁶ et servierunt diis alienis et adoraverunt eos quos nesciebant et quibus non fuerant adtributi

²⁷ idcirco iratus est furor Domini contra terram istam ut induceret super eam omnia maledicta quae in hoc volumine scripta sunt

²⁸ et eiecit eos de terra sua in ira et furore et indignatione maxima proiecitque in terram alienam sicut hodie conprobatur

²⁹ abscondita Domino Deo nostro quae manifesta sunt nobis et filiis nostris usque in aeternum ut faciamus universa legis huius

30 cum ergo venerint super te omnes sermones isti benedictio sive maledictio quam proposui in conspectu tuo et ductus paenitudinis cordis tui in universis gentibus in quas disperserit te Dominus Deus tuus

² reversus fueris ad eum et oboedieris eius imperiis sicut ego hodie praecipio tibi cum filiis tuis in toto corde tuo et in tota anima tua

³ reducet Dominus Deus tuus captivitatem tuam ac miserebitur tui et rursus congregabit te de cunctis populis in quos te ante dispersit

⁴ si ad cardines caeli fueris dissipatus inde te retrahet Dominus Deus tuus

⁵ et adsumet atque introducet in terram quam possederunt patres tui et obtinebis eam et benedicens tibi maioris numeri esse te faciet quam fuerunt patres tui

⁶ circumcidet Dominus Deus tuus cor tuum et cor seminis tui ut diligas Dominum Deum tuum in toto corde tuo et in tota anima tua et possis vivere

⁷ omnes autem maledictiones has convertet super inimicos tuos et eos qui oderunt te et persequuntur

⁸ tu autem reverteris et audies vocem Domini Dei tui faciesque universa mandata quae ego praecipio tibi hodie

⁹ et abundare te faciet Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum in subole uteri tui et in fructu iumentorum tuorum in ubertate terrae tuae et in rerum omnium largitate revertetur enim Dominus ut gaudeat super te in omnibus bonis sicut gavisus est in patribus tuis

¹⁰ si tamen audieris vocem Domini Dei tui et custodieris praecepta eius et caerimonias quae in hac lege conscriptae sunt et revertaris ad Dominum Deum tuum in toto corde tuo et in tota anima tua

¹¹ mandatum hoc quod ego praecipio tibi hodie non supra te est neque procul positum

¹² nec in caelo situm ut possis dicere quis nostrum ad caelum valet conscendere ut deferat illud ad nos et audiamus atque opere compleamus

¹³ neque trans mare positum ut causeris et dicas quis e nobis transfretare poterit mare et illud ad nos usque deferre ut possimus audire et facere quod praeceptum est

¹⁴ sed iuxta te est sermo valde in ore tuo et in corde tuo ut facias illum

¹⁵ considera quod hodie proposuerim in conspectu tuo vitam et bonum et e contrario mortem et malum

¹⁶ ut diligas Dominum Deum tuum et ambules in viis eius et custodias mandata illius et caerimonias atque iudicia et vivas ac multiplicet te benedictaque tibi in terra ad quam ingredieris possidendam

¹⁷ sin autem aversum fuerit cor tuum et audire nolueris atque errore deceptus adoraveris deos alienos et servieris eis

¹⁸ praedico tibi hodie quod pereas et parvo tempore moreris in terra ad quam Iordane transmissio ingredieris possidendam

¹⁹ testes invoco hodie caelum et terram quod proposuerim vobis vitam et mortem bonum et malum benedictionem et maledictionem elige ergo vitam ut et tu vivas et semen tuum

²⁰ et diligas Dominum Deum tuum atque oboedias voci eius et illi adhereas ipse est enim vita tua et longitudo dierum tuorum ut habites in terra pro qua iuravit Dominus patribus tuis Abraham Isaac et Iacob ut daret eam illis

31 abiit itaque Moses et locutus est omnia verba haec ad universum Israhel

² et dixit ad eos centum viginti annorum sum hodie non possum ultra egredi et ingredi praesertim cum et Dominus dixerit mihi non transibis Iordanem istum

³ Dominus ergo Deus tuus transibit ante te ipse delebit omnes gentes has in conspectu tuo et possidebis eas et Iosue iste transibit ante te sicut locutus est Dominus

⁴ facietque Dominus eis sicut fecit Seon et Og regibus Amorreorum et terrae eorum delebitque eos

⁵ cum ergo et hos tradiderit vobis similiter facietis eis sicut praecepi vobis

⁶ viriliter agite et confortamini nolite timere nec paveatis a conspectu eorum quia Dominus Deus tuus ipse est ductor tuus et non dimittet nec derelinquet te

⁷ vocavitque Moses Iosue et dixit ei coram omni Israhel confortare et esto robustus tu enim introduces populum istum in terram quam daturum se patribus eorum iuravit Dominus et tu eam sorte divides

⁸ et Dominus qui ductor vester est ipse erit tecum non dimittet nec derelinquet te noli timere nec paveas

⁹ scripsit itaque Moses legem hanc et tradidit eam sacerdotibus filiis Levi qui portabant arcam foederis Domini et cunctis senioribus Israhelis

¹⁰ praecepitque eis dicens post septem annos anno remissionis in sollemnitate tabernaculorum

¹¹ convenientibus cunctis ex Israhel ut appareant in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit Dominus leges verba legis huius coram omni Israhel audientibus eis

¹² et in unum omni populo congregato tam viris quam mulieribus parvulis et advenis qui sunt intra portas tuas ut audientes discant et timeant Dominum Deum vestrum et custodiant impleantque omnes sermones legis huius

¹³ filii quoque eorum qui nunc ignorant audire possint et timeant Dominum Deum suum cunctis diebus quibus versantur in terra ad quam vos Iordane transito pergitis obtinendam

¹⁴ et ait Dominus ad Mosen ecce prope sunt dies mortis tuae voca Iosue et state in tabernaculo testimonii ut praecipiam ei abierunt ergo Moses et Iosue et steterunt in tabernaculo testimonii

¹⁵ apparuitque Dominus ibi in columna nubis quae stetit in introitu tabernaculi

¹⁶ dixitque Dominus ad Mosen ecce tu dormies cum patribus tuis et populus iste consurgens fornicabitur post deos alienos in terra ad quam ingredietur et habitabit in ea ibi derelinquet me et irritum faciet foedus quod pepigi cum eo

¹⁷ et irascetur furor meus contra eum in die illo et derelinquam eum et abscondam faciem meam ab eo et erit in devorationem invenient eum omnia mala et afflictiones ita ut dicat in illo die vere quia non est Deus mecum invenerunt me haec mala

¹⁸ ego autem abscondam et celabo faciem meam in die illo propter omnia mala quae fecit quia secutus est deos alienos

¹⁹ nunc itaque scribite vobis canticum istud et docete filios Israhel ut memoriter teneant et ore decantent et sit mihi carmen istud pro testimonio inter filios Israhel

²⁰ introducarn enim eum in terram pro qua iuravi patribus eius lacte et melle manantem cumque comederint et saturati crassique fuerint avertentur ad deos alienos et servient eis et detrahent mihi et irritum facient pactum meum

²¹ postquam invenerint eum mala multa et afflictiones respondebit ei canticum istud pro testimonio quod nulla delebit oblivio ex ore seminis tui scio enim cogitationes eius quae facturus sit hodie antequam introducarn eum in terram quam ei pollicitus sum

²² scripsit ergo Moses canticum et docuit filios Israhel

²³ praecepitque Iosue filio Nun et ait confortare et esto robustus tu enim introduces filios Israhel in terram quam pollicitus sum et ego ero tecum

²⁴ postquam ergo scripsit Moses verba legis huius in volumine atque complevit

²⁵ praecepit Levitis qui portabant arcam foederis Domini dicens

²⁶ tollite librum istum et ponite eum in latere arcae foederis Domini Dei vestri ut sit ibi contra te in testimonio

²⁷ ego enim scio contentionem tuam et cervicem tuam durissimam adhuc vivente me et ingrediente vobiscum semper contentiose egistis contra Dominum quanto magis cum mortuus fuero

²⁸ congregate ad me omnes maiores natu per tribus vestras atque doctores et loquar audientibus eis sermones istos et invocabo contra eos caelum et terram

²⁹ novi enim quod post mortem meam inique agetis et declinabitis cito de via quam praecepi vobis et occurrent vobis mala in extremo tempore quando feceritis malum in conspectu Domini ut inritetis eum per opera manuum vestrarum

³⁰ locutus est ergo Moses audiente universo coetu Israhel verba carminis huius et ad finem usque complevit

32 audite caeli quae loquor audiat terra verba oris mei

² concresecat in pluvia doctrina mea fluat ut ros eloquium meum quasi imber super herbam et quasi stillae super gramina

³ quia nomen Domini invocabo date magnificentiam Deo nostro

⁴ Dei perfecta sunt opera et omnes viae eius iudicia Deus fidelis et absque ulla iniquitate iustus et ~~retus~~

⁵ peccaverunt ei non filii eius in sordibus generatio prava atque perversa

⁶ haecine reddis Domino popule stulte et insipiens numquid non ipse est pater tuus qui possedit et fecit et creavit te

⁷ memento dierum antiquorum cogita generationes singulas interroga patrem tuum et adnuntiabit tibi maiores tuos et dicent tibi

⁸ quando dividebat Altissimus gentes quando separabat filios Adam constituit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israhel

⁹ pars autem Domini populus eius Iacob funiculus hereditatis eius

¹⁰ invenit eum in terra deserta in loco horroris et vastae solitudinis circumduxit eum et docuit et custodivit quasi pupillam oculi sui

¹¹ sicut aquila provocans ad volandum pullos suos et super eos volitans expandit alas suas et adsumpsit eum atque portavit in umeris suis

¹² Dominus solus dux eius fuit et non erat cum eo deus alienus

¹³ constituit eum super excelsam terram ut comederet fructus agrorum ut sugeret mel de petra oleumque de saxo durissimo

¹⁴ butyrum de armento et lac de ovibus cum adipem agnorum et arietum filiorum Basan et hircos cum medulla tritici et sanguinem uvae biberet meracissimum

¹⁵ incrassatus est dilectus et recalcitravit incrassatus impinguatus dilatatus dereliquit Deum factorem suum et recessit a Deo salutari suo

¹⁶ provocaverunt eum in diis alienis et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt

¹⁷ immolaverunt daemonibus et non Deo diis quos ignorabant novi recentesque venerunt quos non coluerunt patres eorum

¹⁸ Deum qui te genuit dereliquisti et oblitus es Domini creatoris tui

¹⁹ vidit Dominus et ad iracundiam concitatus est quia provocaverunt eum filii sui et filiae

²⁰ et ait abscondam faciem meam ab eis et considerabo novissima eorum generatio enim perversa est et infideles filii

²¹ ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus et irritaverunt in vanitatibus suis et ego provocabo eos in eo qui non est populus et in gente stulta irritabo illos

²² ignis succensus est in furore meo et ardebit usque ad inferni novissima devorabitque terram cum germine suo et montium fundamenta comburet

²³ congregabo super eos mala et sagittas meas conplebo in eis

²⁴ consumentur fame et devorabunt eos aves morsu amarissimo dentes bestiarum inmittam in eos cum furore trahentium super terram atque serpentium

²⁵ foris vastabit eos gladius et intus pavor iuvenem simul ac virginem lactantem cum homine sene

²⁶ dixi ubinam sunt cessare faciam ex hominibus memoriam eorum

²⁷ sed propter iram inimicorum distuli ne forte superbirent hostes eorum et dicerent manus nostra excelsa et non Dominus fecit haec omnia

²⁸ gens absque consilio est et sine prudentia

²⁹ utinam saperent et intellegerent ac novissima providerent

³⁰ quomodo persequatur unus mille et duo fugent decem milia nonne ideo quia Deus suus vendidit eos et Dominus conclusit illos

³¹ non enim est Deus noster ut deus eorum et inimici nostri sunt iudices

³² de vinea Sodomorum vinea eorum et de suburbanis Gomorrae uva eorum uva fellis et botri amarissimi

³³ fel draconum vinum eorum et venenum aspidum insanabile

³⁴ nonne haec condita sunt apud me et signata in thesauris meis

³⁵ mea est ultio et ego retribuam in tempore ut labatur pes eorum iuxta est dies perditionis et adesse festinant tempora

³⁶ iudicabit Dominus populum suum et in servis suis miserebitur videbit quod infirmata sit manus et clausi quoque defecerint residuique consumpti sint

³⁷ et dicet ubi sunt dii eorum in quibus habebant fiduciam

³⁸ de quorum victimis comedebant adipem et bibebant vinum libaminum surgant et opulentur vobis et in necessitate vos protegant

³⁹ videte quod ego sim solus et non sit alius deus praeter me ego occidam et ego vivere faciam percutiam et ego sanabo et non est qui de manu mea possit eruere

⁴⁰ levabo ad caelum manum meam et dicam vivo ego in aeternum

⁴¹ si acuero ut fulgur gladium meum et arripuerit iudicium manus mea reddam ultionem hostibus meis et his qui oderunt me retribuam

⁴² inebriabo sagittas meas sanguine et gladius meus devorabit carnes de cruore occisorum et de captivitate nudati inimicorum capitibus

⁴³ laudate gentes populum eius quia sanguinem servorum suorum ulciscetur et vindictam retribuet in hostes eorum et propitius erit terrae populi sui

⁴⁴ venit ergo Moses et locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi ipse et Iosue filius Nun

⁴⁵ conplevitque omnes sermones istos loquens ad universum Israhel

⁴⁶ et dixit ad eos ponite corda vestra in omnia verba quae ego testificor vobis hodie ut mandetis ea filiis vestris custodire et facere et implere universa quae scripta sunt legis huius

⁴⁷ quia non in cassum praecepta sunt vobis sed ut singuli in eis viverent quae facientes longo perseveretis tempore in terra ad quam Iordane transmissis ingredimini possidendam

⁴⁸ locutusque est Dominus ad Moysen in eadem die dicens

⁴⁹ ascende in montem istum Abarim id est transituum in montem Nebo qui est in terra Moab contra Hiericho et vide terram Chanaan quam ego tradam filiis Israhel obtinendam et morere in monte

⁵⁰ quem conscendens iungeris populis tuis sicut mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor et adpositus populis suis

⁵¹ quia praevaricati estis contra me in medio filiorum Israhel ad aquas Contradictionis in Cades deserti Sin et non sanctificastis me inter filios Israhel

⁵² e contra videbis terram et non ingredieris in eam quam ego dabo filiis Israhel

33 haec est benedictio qua benedixit Moses homo Dei filiis Israhel ante mortem suam

² et ait Dominus de Sina venit et de Seir ortus est nobis apparuit de monte Pharan et cum eo sanctorum milia in dextera eius ignea lex

³ dilexit populos omnes sancti in manu illius sunt et qui adpropinquant pedibus eius accipient de doctrina illius

⁴ legem praecepit nobis Moses hereditatem multitudinis Iacob

⁵ erit apud rectissimum rex congregatis principibus populi cum tribubus Israhel

⁶ vivat Ruben et non moriatur et sit parvus in numero

⁷ haec est Iudae benedictio audi Domine vocem Iudae et ad populum suum introduc eum manus eius pugnabunt pro eo et adiutor illius contra adversarios eius erit

⁸ Levi quoque ait perfectio tua et doctrina tua viro sancto tuo quem probasti in Temptatione et iudicasti ad aquas Contradictionis

⁹ qui dixit patri suo et matri suae nescio vos et fratribus suis ignoro illos et nescierunt filios suos hii custodierunt eloquium tuum et pactum tuum servaverunt

¹⁰ iudicia tua o Iacob et legem tuam o Israhel ponent thymiam in furore tuo et holocaustum super altare tuum

¹¹ benedic Domine fortitudini eius et opera manuum illius suscipe percute dorsa inimicorum eius et qui oderunt eum non consurgant

¹² et Benjamin ait amantissimus Domini habitabit confidenter in eo quasi in thalamo tota die morabitur et inter umeros illius requiescet

¹³ Ioseph quoque ait de benedictione Domini terra eius de pomis caeli et rore atque abyso subiacente

¹⁴ de pomis fructuum solis ac lunae

¹⁵ de vertice antiquorum montium de pomis collium aeternorum

¹⁶ et de frugibus terrae et plenitudine eius benedictio illius qui apparuit in rubo veniat super caput Ioseph et super verticem nazarei inter fratres suos

¹⁷ quasi primogeniti tauri pulchritudo eius cornua rinocerotis cornua illius in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terrae hae sunt multitudines Ephraim et haec milia Manasse

¹⁸ et Zabulon ait laetare Zabulon in exitu tuo et Isachar in tabernaculis tuis

¹⁹ populos ad montem vocabunt ibi immolabunt victimas iustitiae qui inundationem maris quasi lac sugent et thesauros absconditos harenarum

²⁰ et Gad ait benedictus in latitudine Gad quasi leo requievit cepitque brachium et verticem

²¹ et vidit principatum suum quod in parte sua doctor esset repositus qui fuit cum principibus populi et fecit iustitias Domini et iudicium suum cum Israhel

²² Dan quoque ait Dan catulus leonis fluet largiter de Basan

²³ et Nephtholim dixit Nephtholim abundantia perfruetur et plenus erit benedictione Domini mare et meridiem possidebit

²⁴ Aser quoque ait benedictus in filiis Aser sit placens fratribus suis tinguat in oleo pedem suum

²⁵ ferrum et aes calciamentum eius sicut dies iuventutis tuae ita et senectus tua

²⁶ non est alius ut Deus rectissimi ascensor caeli auxiliator tuus magnificentia eius discurrunt nubes

²⁷ habitaculum eius sursum et subter brachia sempiterna eiciet a facie tua inimicum dicetque conterere

²⁸ habitabit Israhel confidenter et solus oculus Iacob in terra frumenti et vini caelique caligabunt rore

²⁹ beatus tu Israhel quis similis tui popule qui salvaris in Domino scutum auxilii tui et gladius gloriae tuae negabunt te inimici tui et tu eorum colla calcabis

34 ascendit ergo Moses de campestribus Moab super montem Nebo in verticem Phasga contra Hiericho ostenditque ei Dominus omnem terram Galaad usque Dan

² et universum Nephtholim terramque Ephraim et Manasse et omnem terram usque ad mare Novissimum

³ et australem partem et latitudinem campi Hiericho civitatis Palmarum usque Segor

⁴ dixitque Dominus ad eum haec est terra pro qua iuravi Abraham Isaac et Iacob dicens semini tuo dabo eam vidisti eam oculis tuis et non transibis ad illam

⁵ mortuusque est ibi Moses servus Domini in terra Moab iubente Domino

⁶ et sepelivit eum in valle terrae Moab contra Phogor et non cognovit homo sepulchrum eius usque in praesentem diem

⁷ Moses centum et viginti annorum erat quando mortuus est non caligavit oculus eius nec dentes illius moti sunt

⁸ fleveruntque eum filii Israhel in campestribus Moab triginta diebus et completi sunt dies planctus lugentium Mosen

⁹ Iosue vero filius Nun repletus est spiritu sapientiae quia Moses posuit super eum manus suas et oboedierunt ei filii Israhel feceruntque sicut praecepit Dominus Mosi

¹⁰ et non surrexit propheta ultra in Israhel sicut Moses quem nosset Dominus facie ad faciem

¹¹ in omnibus signis atque portentis quae misit per eum ut faceret in terra Aegypti Pharaoni et omnibus servis eius universaeque terrae illius

¹² et cunctam manum robustam magnaue mirabilia quae fecit Moses coram universo Israhel

Libor

Iosue

1 et factum est ut post mortem Mosi servi Domini loqueretur Dominus ad Iosue filium Nun ministrum Mosi et diceret ei

² Moses servus meus mortuus est surge et transi Iordanem istum tu et omnis populus tecum in terram quam ego dabo filiis Israhel

³ omnem locum quem calcaverit vestigium pedis vestri vobis tradam sicut locutus sum Mosi

⁴ a deserto et Libano usque ad fluvium magnum Eufraten omnis terra Hetheorum usque ad mare Magnum contra solis occasum erit terminus vester

⁵ nullus vobis poterit resistere cunctis diebus vitae tuae sicut fui cum Mose ero et tecum non dimittam nec derelinquam te

⁶ confortare et esto robustus tu enim sorte divides populo huic terram pro qua iuravi patribus suis ut traderem eam illis

⁷ confortare igitur et esto robustus valde ut custodias et facias omnem legem quam praecepit tibi Moses servus meus ne declines ab ea ad dextram vel ad sinistram ut intellegas cuncta quae agis

⁸ non recedat volumen legis huius de ore tuo sed meditaberis in eo diebus ac noctibus ut custodias et facias omnia quae scripta sunt in eo tunc diriges viam tuam et intelleges eam

⁹ ecce praecipio tibi confortare et esto robustus noli metuere et noli timere quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quaecumque perrexeris

¹⁰ praecepitque Iosue principibus populi dicens transite per medium castrorum et imperate populo ac dicite

¹¹ praeparate vobis cibaria quoniam post diem tertium transibitis Iordanem et intrabitis ad possidendam terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis

¹² Rubenitis quoque et Gadditis et dimidiae tribui Manasse ait

¹³ mementote sermonis quem praecepit vobis Moses famulus Domini dicens Dominus Deus vester dedit vobis requiem et omnem terram

¹⁴ uxores vestrae et filii ac iumenta manebunt in terra quam tradidit vobis Moses trans Iordanem vos autem transite armati ante fratres vestros omnes fortes manu et pugnate pro eis

¹⁵ donec det requiem Dominus fratribus vestris sicut et vobis dedit et possideant ipsi quoque terram quam Dominus Deus vester daturus est eis et sic revertemini in terram possessionis vestrae et habi-

tabitis in ea quam vobis dedit Moses famulus Domini trans Iordanem contra solis ortum

¹⁶ responderuntque ad Iosue atque dixerunt omnia quae praecepisti nobis faciemus et quocumque miseris ibimus

¹⁷ sicut oboedivimus in cunctis Mosi ita oboediemus et tibi tantum sit Dominus Deus tecum sicut fuit cum Mose

¹⁸ qui contradixerit ori tuo et non oboedierit cunctis sermonibus quos praeceperis ei moriatur tu tantum confortare et viriliter age

2 misit ergo Iosue filius Nun de Setthim duos viros exploratores abscondito et dixit eis ite et considerate terram urbemque Hiericho qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis nomine Raab et quieverunt apud eam

² nuntiatumque est regi Hiericho et dictum ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israhel ut explorarent terram

³ misitque rex Hiericho ad Raab dicens educ viros qui venerunt ad te et ingressi sunt domum tuam exploratores quippe sunt et omnem terram considerare venerunt

⁴ tollensque mulier viros abscondit et ait fateor venerunt ad me sed nesciebam unde essent

⁵ cumque porta clauderetur in tenebris et illi pariter exierunt nescio quo abierunt persequimini cito et comprehenditis eos

⁶ ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suae operuitque eos lini stipula quae ibi erat

⁷ hii autem qui missi fuerant secuti sunt eos per viam quae ducit ad vadum Iordanis illisque egressis statim porta clausa est

⁸ necdum obdormierant qui latebant et ecce mulier ascendit ad eos et ait

⁹ novi quod tradiderit Dominus vobis terram etenim inruit in nos terror vester et elanguerunt omnes habitatores terrae

¹⁰ audivimus quod siccaverit Dominus aquas maris Rubri ad vestrum introitum quando egressi estis ex Aegypto et quae feceritis duobus Amorreorum regibus qui erant trans Iordanem Seon et Og quos interfecistis

¹¹ et haec audientes pertimui et elanguit cor nostrum nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum Dominus enim Deus vester ipse est Deus in caelo sursum et in terra deorsum

¹² nunc ergo iurate mihi per Dominum ut quomodo ego feci vobiscum misericordiam ita et vos faciatis cum domo patris mei detisque mihi signum verum

¹³ et salvetis patrem meum et matrem fratres ac sorores meas et omnia quae eorum sunt et eruatis animas nostras de morte

¹⁴ qui responderunt ei anima nostra sit pro vobis in mortem si tamen non prodideris nos cumque tradiderit nobis Dominus terram faciemus in te misericordiam et veritatem

¹⁵ dimisit ergo eos per funem de fenestra domus enim eius herebat muro

¹⁶ dixitque ad eos ad montana conscendite ne forte occurrant vobis revertentes ibique latete diebus tribus donec redeant et sic ibitis per viam vestram

¹⁷ qui dixerunt ad eam innoxii erimus a iuramento hoc quo adiurasti nos

¹⁸ si ingredientibus nobis terram signum fuerit funiculus iste coccineus et ligaveris eum in fenestra per quam nos dimisisti et patrem tuum ac matrem fratresque et omnem cognationem tuam congregaveris in domum tuam

¹⁹ qui ostium domus tuae egressus fuerit sanguis ipsius erit in caput eius et nos erimus alieni cunctorum autem sanguis qui tecum fuerint in domo redundabit in caput nostrum si eos aliquis tetigerit

²⁰ quod si nos prodere volueris et sermonem istum proferre in medium erimus mundi ab hoc iuramento quo adiurasti nos

²¹ et illa respondit sicut locuti estis ita fiat dimittensque eos ut pergerent adpendit funiculum coccineum in fenestra

²² illi vero ambulantes pervenerunt ad montana et manserunt ibi tres dies donec reverterentur qui fuerant persecuti quaerentes enim per omnem viam non reppererunt eos

²³ quibus urbem ingressis reversi sunt et descenderunt exploratores de monte et Iordane transmissio venerunt ad Iosue filium Nun narraveruntque ei omnia quae acciderant sibi

²⁴ atque dixerunt tradidit Dominus in manus nostras omnem terram hanc et timore prostrati sunt cuncti habitatores eius

3 igitur Iosue de nocte consurgens movit castra egredientesque de Setthim venerunt ad Iordanem ipse et omnes filii Israhel et morati sunt ibi per tres dies

² quibus evolutis transierunt praecones per castrorum medium

³ et clamare coeperunt quando videritis arcam foederis Domini Dei vestri et sacerdotes stirpis leviticae portantes eam vos quoque consurgite et sequimini praecedentes

⁴ sitque inter vos et arcam spatium cubitorum duum milium ut procul videre possitis et nosse per quam

viam ingrediamini quia prius non ambulastis per eam et cavete ne adpropinquetis ad arcam

⁵ dixitque Iosue ad populum sanctificamini cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia

⁶ et ait ad sacerdotes tollite arcam foederis et praecedite populum qui iussa complentes tulerunt et ambulaverunt ante eos

⁷ dixitque Dominus ad Iosue hodie incipiam exaltare te coram omni Israhel ut sciant quod sicut cum Mosi fui ita et tecum sim

⁸ tu autem praecipe sacerdotibus qui portant arcam foederis et dic eis cum ingressi fueritis partem aquae Iordanis state in ea

⁹ dixitque Iosue ad filios Israhel accedite huc et audite verba Domini Dei vestri

¹⁰ et rursus in hoc inquit scietis quod Dominus Deus vivens in medio vestri est et disperdat in conspectu vestro Chananeum Hethaeum Eveum et Ferezeum Gergeseum quoque et Amorream et Iebuseum

¹¹ ecce arca foederis Domini omnis terrae antecedit vos per Iordanem

¹² parate duodecim viros de tribubus Israhel singulos per singulas tribus

¹³ et cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes qui portant arcam Domini Dei universae terrae in aquis Iordanis aquae quae inferiores sunt decurrent atque deficient quae autem desuper veniunt in una mole consistent

¹⁴ igitur egressus est populus de tabernaculis suis ut transirent Iordanem et sacerdotes qui portabant arcam foederis pergebant ante eum

¹⁵ ingressisque eis Iordanem et pedibus eorum tinctis in parte aquae cum Iordanis autem ripas alvei sui tempore messis impleret

¹⁶ steterunt aquae descendentes in uno loco et instar montis intumescentes apparebant procul ab urbe quae vocatur Adom usque ad locum Sarthan quae autem inferiores erant in mare Solitudinis quod nunc vocatur Mortuum descenderunt usquequo omnino deficerent

¹⁷ populus autem incedebat contra Iordanem et sacerdotes qui portabant arcam foederis Domini stabant super siccum humum in medio Iordanis accincti omnisque populus per arentem alveum transiebat

4 quibus transgressis dixit Dominus ad Iosue ² elige duodecim viros singulos per singulas tribus

³ et praecipe eis ut tollant de medio Iordanis alveo ubi steterunt sacerdotum pedes duodecim durissimos lapides quos ponetis in loco castrorum ubi fixeritis hac nocte tentoria

⁴ vocavitque Iosue duodecim viros quos elegerat de filiis Israhel singulos de tribubus singulis

⁵ et ait ad eos ite ante arcam Domini Dei vestri ad Iordanis medium et portate singuli singulos lapides in umeris vestris iuxta numerum filiorum Israhel
⁶ ut sit signum inter vos et quando interrogaverint vos filii vestri cras dicentes quid sibi volunt isti lapides
⁷ respondebitis eis defecerunt aquae Iordanis ante arcam foederis Domini cum transiret eum idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israhel usque in aeternum
⁸ fecerunt ergo filii Israhel sicut eis praecepit Iosue portantes de medio Iordanis alveo duodecim lapides ut ei Dominus imperarat iuxta numerum filiorum Israhel usque ad locum in quo castrametati sunt ibique posuerunt eos
⁹ alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in medio Iordanis alveo ubi steterunt sacerdotes qui portabant arcam foederis et sunt ibi usque in praesentem diem
¹⁰ sacerdotes autem qui portabant arcam stabant in Iordanis medio donec omnia conplerentur quae Iosue ut loqueretur ad populum praeceperat Dominus et dixerat ei Moses festinavitque populus et transiit
¹¹ cumque transissent omnes transivit et arca Domini sacerdotesque pergebant ante populum
¹² filii quoque Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse armati praecedebant filios Israhel sicut eis praeceperat Moses
¹³ et quadraginta pugnatorum milia per turmas et cuneos incedebant per plana atque campestria urbis Hiericho
¹⁴ in illo die magnificavit Dominus Iosue coram omni Israhel ut timerent eum sicut timuerant Mosen dum adviveret
¹⁵ dixitque ad eum
¹⁶ praecipe sacerdotibus qui portant arcam foederis ut ascendant de Iordane
¹⁷ qui praecepit eis dicens ascendite de Iordane
¹⁸ cumque ascendissent portantes arcam foederis Domini et siccam humum calcare coepissent reversae sunt aquae in alveum suum et fluebant sicut ante consueverant
¹⁹ populus autem ascendit de Iordane decimo mensis primi die et castrametati sunt in Galgalis contra orientalem plagam urbis Hiericho
²⁰ duodecim quoque lapides quos de Iordanis alveo sumpserant posuit Iosue in Galgalis
²¹ et dixit ad filios Israhel quando interrogaverint filii vestri cras patres suos et dixerint eis quid sibi volunt isti lapides
²² docebitis eos atque dicetis per arentem alveum transivit Israhel Iordanem istum
²³ siccante Domino Deo vestro aquas eius in conspectu vestro donec transiretis

²⁴ sicut fecerat prius in mari Rubro quod siccavit donec transiremus

²⁵ ut discant omnes terrarum populi fortissimam Domini manum et ut vos timeatis Dominum Deum vestrum omni tempore

5 postquam ergo audierunt omnes reges Amoraeorum qui habitabant trans Iordanem ad occidentalem plagam et cuncti reges Chanaan qui propinqua possidebant Magno mari loca quod siccasset Dominus fluenta Iordanis coram filiis Israhel donec transirent dissolutum est cor eorum et non remansit in eis spiritus timentium introitum filiorum Israhel

² eo tempore ait Dominus ad Iosue fac tibi cultros lapideos et circumcide secundo filios Israhel

³ fecit quod iusserat Dominus et circumcidit filios Israhel in colle Praeputiorum

⁴ haec autem causa est secundae circumcisionis omnis populus qui egressus est ex Aegypto generis masculini universi bellatores viri mortui sunt in deserto per longissimos viae circuitus

⁵ qui omnes circumcisi erant populus autem qui natus est in deserto

⁶ per quadraginta annos itineris latissimae solitudinis incircumcisi sunt donec consumerentur qui non audierant vocem Domini et quibus ante iuraverat ut ostenderet eis terram lacte et melle manantem

⁷ horum filii in locum successerunt patrum et circumcisi sunt ab Iosue quia sicut nati fuerant in praeputio erant nec eos in via aliquis circumcidit

⁸ postquam autem omnes circumcisi sunt manserunt in eodem castrorum loco donec sanarentur

⁹ dixitque Dominus ad Iosue hodie abstuli obprobrium Aegypti a vobis vocatumque est nomen loci illius Galgala usque in praesentem diem

¹⁰ manseruntque filii Israhel in Galgalis et fecerunt phase quartadecima die mensis ad vesperum in campestribus Hiericho

¹¹ et comederunt de frugibus terrae die altero azy-mos panes et pulentam eiusdem anni

¹² defecitque manna postquam comederunt de frugibus terrae nec usi sunt ultra illo cibo filii Israhel sed comederunt de frugibus praesentis anni terrae Chanaan

¹³ cum autem esset Iosue in agro urbis Hiericho levavit oculos et vidit virum stantem contra se et evaginatam tenentem gladium perrexitque ad eum et ait noster es an adversariorum

¹⁴ qui respondit nequaquam sed sum princeps exercitus Domini et nunc venio

¹⁵ cecidit Iosue pronus in terram et adorans ait quid dominus meus loquitur ad servum suum

¹⁶ solve inquit calciamentum de pedibus tuis locus enim in quo stas sanctus est fecitque Iosue ut sibi fuerat imperatum

6 Hiericho autem clausa erat atque munita timore filiorum Israhel et nullus egredi audebat aut ingredi

² dixitque Dominus ad Iosue ecce dedi in manus tuas Hiericho et regem eius omnesque fortes viros

³ circuite urbem cuncti bellatores semel per diem sic facietis sex diebus

⁴ septimo autem die sacerdotes tollant septem bucinas quarum usus est in iobeleo et praecedant arcam foederis septiesque circuibitis civitatem et sacerdotes clangent bucinis

⁵ cumque insonuerit vox tubae longior atque concisior et in auribus vestris increpuerit conclamabit omnis populus vociferatione maxima et muri funditus corruent civitatis ingredienturque singuli per locum contra quem steterint

⁶ vocavit ergo Iosue filius Nun sacerdotes et dixit ad eos tollite arcam foederis et septem alii sacerdotes tollant septem iobeleorum bucinas et incedant ante arcam Domini

⁷ ad populum quoque ait vadite et circuite civitatem armati praecedentes arcam Domini

⁸ cumque Iosue verba finisset et septem sacerdotes septem bucinis clangerent ante arcam foederis Domini

⁹ omnisque praecederet armatus exercitus reliquum vulgus arcam sequebatur ac bucinis omnia concrepabant

¹⁰ praeceperat autem Iosue populo dicens non clamabitis nec audietur vox vestra neque ullus sermo ex ore vestro egredietur donec veniat dies in quo dicam vobis clamate et vociferamini

¹¹ circiuit ergo arca Domini civitatem semel per diem et reversa in castra mansit ibi

¹² igitur Iosue de nocte consurgente tulerunt sacerdotes arcam Domini

¹³ et septem ex eis septem bucinas quarum in iobeleis usus est praecedebantque arcam Domini ambulantes atque clangentes et armatus populus ibat ante eos vulgus autem reliquum sequebatur arcam et bucinis personabat

¹⁴ circumieruntque civitatem secundo die semel et reversi sunt in castra sic fecerunt sex diebus

¹⁵ die autem septimo diluculo consurgentes circumierunt urbem sicut dispositum erat septies

¹⁶ cumque septimo circuitu clangerent bucinis sacerdotes dixit Iosue ad omnem Israhel vociferamini tradidit enim vobis Dominus civitatem

¹⁷ sitque civitas haec anathema et omnia quae in ea sunt Domino sola Raab meretrix vivat cum universis qui cum ea in domo sunt abscondit enim nuntios quos direximus

¹⁸ vos autem cavete ne de his quae praecepta sunt quippiam contingatis et sitis praevaricationis rei et

omnia castra Israhel sub peccato sint atque turben-
tur

¹⁹ quicquid autem auri et argenti fuerit et vasorum aeneorum ac ferri Domino consecratur repositum in thesauris eius

²⁰ igitur omni vociferante populo et clangentibus tubis postquam in aures multitudinis vox sonitusque increpuit muri ilico corruerunt et ascendit unusquisque per locum qui contra se erat ceperuntque civitatem

²¹ et interfecerunt omnia quae erant in ea a viro usque ad mulierem ab infante usque ad senem boves quoque et oves et asinos in ore gladii percusserunt

²² duobus autem viris qui exploratores missi fuerant dixit Iosue ingredimini domum mulieris meretricis et producite eam omniaque quae illius sunt sicut illi iuramento firmastis

²³ ingressique iuvenes eduxerunt Raab et parentes eius fratres quoque et cunctam supellectilem ac cognitionem illius et extra castra Israhel manere fecerunt

²⁴ urbem autem et omnia quae in ea sunt succenderunt absque argento et auro et vasis aeneis ac ferro quae in aerarium Domini consecrarunt

²⁵ Raab vero meretricem et domum patris eius atque omnia quae habebat fecit Iosue vivere et habitaverunt in medio Israhel usque in praesentem diem eo quod absconderit nuntios quos miserat ut explorarent Hiericho in tempore illo inprecatus est Iosue dicens

²⁶ maledictus vir coram Domino qui suscitaverit et aedificaverit civitatem Hiericho in primogenito suo fundamenta illius iaciat et in novissimo liberorum ponat portas eius

²⁷ fuit ergo Dominus cum Iosue et nomen eius in omni terra vulgatum est

7 filii autem Israhel praevaricati sunt mandatum et usurpaverunt de anathemate nam Achan filius Charmi filii Zabdi filii Zare de tribu Iuda tulit aliquid de anathemate iratusque est Dominus contra filios Israhel

² cumque mitteret Iosue de Hiericho viros contra Ahi quae est iuxta Bethaven ad orientalem plagam oppidi Bethel dixit eis ascendite et explore terram qui praecepta complentes exploraverunt Ahi

³ et reversi dixerunt ei non ascendat omnis populus sed duo vel tria milia virorum pergant et deleant civitatem quare omnis populus frustra vexatur contra hostes paucissimos

⁴ ascenderunt ergo tria milia pugnatores qui statim terga vertentes

⁵ percussi sunt a viris urbis Ahi et corruerunt ex eis triginta et sex homines persecutique sunt eos adversarii de porta usque Sabarim et ceciderunt per

prona fugientes pertimuitque cor populi et instar aquae liquefactum est

⁶ Iosue vero scidit vestimenta sua et cecidit pronus in terram coram arca Domini usque ad vesperum tam ipse quam omnes senes Israhel miseruntque pulverem super capita sua

⁷ et dixit Iosue heu Domine Deus quid voluisti transducere populum istum Iordanem fluvium ut traderes nos in manus Amorrei et perderes utinam ut coepimus mansissemus trans Iordanem

⁸ mi Domine Deus quid dicam videns Israhel hostibus suis terga vertentem

⁹ audient Chananei et omnes habitatores terrae ac pariter conglobati circumdabunt nos atque delebunt nomen nostrum de terra et quid facies magno nomini tuo

¹⁰ dixitque Dominus ad Iosue surge cur iaces pronus in terra

¹¹ peccavit Israhel et praevaricatus est pactum meum tuleruntque de anathemate et furati sunt atque mentiti et absconderunt inter vasa sua

¹² nec poterit Israhel stare ante hostes suos eosque fugiet quia pollutus est anathemate non ero ultra vobiscum donec conteratis eum qui huius sceleris reus est

¹³ surge sanctifica populum et dic eis sanctificamini in crastinum haec enim dicit Dominus Deus Israhel anathema in medio tui est Israhel non poteris stare coram hostibus tuis donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est scelere

¹⁴ acceditisque mane singuli per tribus vestras et quamcumque tribum sors invenerit accedet per cognationes suas et cognatio per domos domusque per viros

¹⁵ et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehensus conburetur igni cum omni substantia sua quoniam praevaricatus est pactum Domini et fecit nefas in Israhel

¹⁶ surgens itaque Iosue mane adplicavit Israhel per tribus suas et inventa est tribus Iuda

¹⁷ quae cum iuxta familias suas esset oblata inventa est familia Zarai illam quoque per viros offerens repperit Zabdi

¹⁸ cuius domum in singulos dividens viros invenit Achan filium Charmi filii Zabdi filii Zare de tribu Iuda

¹⁹ et ait ad Achan fili mi da gloriam Domino Deo Israhel et confitere atque indica mihi quid feceris ne abscondas

²⁰ responditque Achan Iosue et dixit ei vere ego peccavi Domino Deo Israhel et sic et sic feci

²¹ vidi enim inter spolia pallium coccineum valde bonum et ducentos siclos argenti regulamque auream quinquaginta siclorum et concupiscens

abstuli et abscondi in terra contra medium tabernaculi mei argentumque fossa humo operui

²² misit ergo Iosue ministros qui currentes ad tabernaculum illius reppererunt cuncta abscondita in eodem loco et argentum simul

²³ auferentesque de tentorio tulerunt ea ad Iosue et ad omnes filios Israhel proieceruntque ante Dominum

²⁴ tollens itaque Iosue Achan filium Zare argentumque et pallium et auream regulam filiosque eius et filias boves et asinos et oves ipsumque tabernaculum et cunctam supellectilem et omnis Israhel cum eo duxerunt eos ad vallem Achor

²⁵ ubi dixit Iosue quia turbasti nos exturbet te Dominus in die hac lapidavitque eum omnis Israhel et cuncta quae illius erant igne consumpta sunt

²⁶ congregaverunt quoque super eum acervum magnum lapidum qui permanet usque in praesentem diem et aversus est furor Domini ab eis vocatumque est nomen loci illius vallis Achor usque hodie

8 dixit autem Dominus ad Iosue ne timeas neque formides tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum et consurgens ascende in oppidum Ahi ecce tradidi in manu tua regem eius et populum urbemque et terram

² faciesque urbi Ahi et regi eius sicut fecisti Hiericho et regi illius praedam vero et omnia animantia diripietis vobis pone insidias urbi post eam

³ surrexitque Iosue et omnis exercitus bellatorum cum eo ut ascenderent in Ahi et electa triginta milia virorum fortium misit nocte

⁴ praecepitque eis dicens ponite insidias post civitatem nec longius recedatis et eritis omnes parati

⁵ ego autem et reliqua multitudo quae mecum est accedemus ex adverso contra urbem cumque exierint contra nos sicut ante fecimus fugiemus et terga vertemus

⁶ donec persequentes ab urbe longius protrahantur putabunt enim fugere nos sicut prius

⁷ nobis ergo fugientibus et illis sequentibus consurgitis de insidiis et vastabitis civitatem tradetque eam Dominus Deus vester in manus vestras

⁸ cumque ceperitis succendite eam sic omnia facietis ut iussi

⁹ dimisitque eos et perrexerunt ad insidiarum locum sederuntque inter Bethel et Ahi ad occidentalem plagam urbis Ahi Iosue autem nocte illa in medio mansit populi

¹⁰ surgensque diluculo recensuit socios et ascendit cum senioribus in fronte exercitus vallatus auxilio pugnatorum

¹¹ cumque venissent et ascendissent ex adverso civitatis steterunt ad septentrionalem urbis plagam inter quam et eos vallis media erat

¹² quinque milia autem viros elegerat et posuerat in insidiis inter Bethaven et Ahi ex occidentali parte eiusdem civitatis

¹³ omnis vero reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat ita ut novissimi multitudinis occidentalem plagam urbis adtingerent abiit ergo Iosue nocte illa et stetit in vallis medio

¹⁴ quod cum vidisset rex Ahi festinavit mane et egressus est cum omni exercitu civitatis direxitque aciem contra desertum ignorans quod post tergum laterent insidiae

¹⁵ Iosue vero et omnis Israhel cesserunt loco simulantem metum et fugientes per viam solitudinis

¹⁶ at illi vociferantes pariter et se mutuo cohortantes persecuti sunt eos cumque recessissent a civitate

¹⁷ et ne unus quidem in urbe Ahi et Bethel remansisset qui non persequeretur Israhel sicut eruperant aperta oppida relinquentes

¹⁸ dixit Dominus ad Iosue leva clypeum qui in manu tua est contra urbem Ahi quoniam tibi tradam eam

¹⁹ cumque elevasset clypeum ex adverso civitatis insidiae quae latebant surrexerunt confestim et pergentes ad civitatem ceperunt et succenderunt eam

²⁰ viri autem civitatis qui persequebantur Iosue respicientes et videntes fumum urbis ad caelum usque conscendere non potuerunt ultra huc illucque diffugere praesertim cum hii qui simulaverant fugam et tendebant ad solitudinem contra persequentes fortissime restitissent

²¹ vidensque Iosue et omnis Israhel quod capta esset civitas et fumus urbis ascenderet reversus percussit viros Ahi

²² siquidem et illi qui ceperant et succenderant civitatem egressi ex urbe contra suos medios hostium ferire coeperunt cum ergo ex utraque parte adversarii caederentur ita ut nullus de tanta multitudine salvaretur

²³ regem quoque urbis Ahi adprehendere viventem et obtulerunt Iosue

²⁴ igitur omnibus interfectis qui Israhel ad desertam tendentem fuerant persecuti et in eodem loco gladio corruentibus reversi filii Israhel percusserunt civitatem

²⁵ erant autem qui in eo die conciderant a viro usque ad mulierem duodecim milia hominum omnes urbis Ahi

²⁶ Iosue vero non contraxit manum quam in sublime porregerat tenens clypeum donec interficerentur omnes habitatores Ahi

²⁷ iumenta autem et praedam civitatis dividerunt sibi filii Israhel sicut praeceperat Dominus Iosue

²⁸ qui succendit urbem et fecit eam tumulum sempiternum

²⁹ regem quoque eius suspendit in patibulo usque ad vesperum et solis occasum praecepitque et deposu-

erunt cadaver eius de cruce proieceruntque in ipso introitu civitatis congesto super eum magno acervo lapidum qui permanet usque in praesentem diem

³⁰ tunc aedificavit Iosue altare Domino Deo Israhel in monte Hebal

³¹ sicut praeceperat Moses famulus Domini filiis Israhel et scriptum est in volumine legis Mosi altare de lapidibus in politis quos ferrum non tetigit et obtulit super eo holocausta Domino immolavitque pacificas victimas

³² et scripsit super lapides deuteronomium legis Mosi quod ille digesserat coram filiis Israhel

³³ omnis autem populus et maiores natu ducesque ac iudices stabant ex utraque parte arcae in conspectu sacerdotum qui portabant arcam foederis Domini ut advena ita et indigena media eorum pars iuxta montem Garizim et media iuxta montem Hebal sicut praeceperat Moses famulus Domini et primum quidem benedixit populo Israhel

³⁴ post haec legit omnia verba benedictionis et maledictionis et cuncta quae scripta erant in legis volumine

³⁵ nihil ex his quae Moses iusserat reliquit intactum sed universa replicavit coram omni multitudine Israhel mulieribus ac parvulis et advenis qui inter eos morabantur

9 quibus auditis cuncti reges trans Iordanem qui versabantur in montanis et in campestribus in maritimis ac litore maris Magni hii quoque qui habitabant iuxta Libanum Hetheus et Amorreus et Chananeus Ferezeus et Eveus et Iebuseus

² congregati sunt pariter ut pugnarent contra Iosue et Israhel uno animo eademque sententia

³ at hii qui habitabant in Gabaon audientes cuncta quae fecerat Iosue Hiericho et Ahi

⁴ et callide cogitantes tulerunt sibi cibaria saccos veteres asinis inponentes et utres vinarios scissos atque consutos

⁵ calciamenta quoque perantiqua quae ad indicium vetustatis pittaciis consuta erant induti veteribus vestimentis panes quoque quos portabant ob viaticum duri erant et in frustra comminuti

⁶ perrexeruntque ad Iosue qui tunc morabatur in castris Galgalae et dixerunt ei atque omni simul Israheli de terra longinqua venimus pacem vobiscum facere cupientes responderuntque viri Israhel ad eos atque dixerunt

⁷ ne forsitan in terra quae nobis sorte debetur habitetis et non possimus foedus inire vobiscum

⁸ at illi ad Iosue servi inquirunt tui sumus quibus Iosue quinam ait estis et unde venistis

⁹ responderunt de terra longinqua valde venerunt servi tui in nomine Domini Dei tui audivimus enim famam potentiae eius cuncta quae fecit in Aegypto

¹⁰ et duobus Amorreorum regibus trans Iordanem Seon regi Esebon et Og regi Basan qui erat in Astharoth

¹¹ dixeruntque nobis seniores et omnes habitatores terrae nostrae tollite in manibus cibaria ob longissimam viam et occurrite eis ac dicite servi vestri sumus foedus inite nobiscum

¹² en panes quando egressi sumus de domibus nostris ut veniremus ad vos calidos sumpsimus nunc sicci facti sunt et vetustate nimia comminuti

¹³ utres vini novos implevimus nunc rupti sunt et soluti vestes et calciamenta quibus induimur et quae habemus in pedibus ob longitudinem largioris viae trita sunt et paene consumpta

¹⁴ susceperunt igitur de cibariis eorum et os Domini non interrogaverunt

¹⁵ fecitque Iosue cum eis pacem et inito foedere pollicitus est quod non occiderentur principes quoque multitudinis iuraverunt eis

¹⁶ post dies autem tres initi foederis audierunt quod in vicino habitarent et inter eos futuri essent

¹⁷ moveruntque castra filii Israhel et venerunt in civitates eorum die tertio quarum haec vocabula sunt Gabaon et Caphira et Beroth et Cariathiarim

¹⁸ et non percusserunt eos eo quod iurassent eis principes multitudinis in nomine Domini Dei Israhel murmuravit itaque omne vulgus contra principes

¹⁹ qui responderunt eis iuravimus illis in nomine Domini Dei Israhel et idcirco non possumus eos contingere

²⁰ sed hoc faciemus eis reserventur quidem ut vivant ne contra nos ira Domini concitetur si peieraverimus

²¹ sed sic vivant ut in usus universae multitudinis ligna caedant aquasque conportent quibus haec loquentibus

²² vocavit Gabaonitas Iosue et dixit eis cur nos decipere fraude voluistis ut diceretis procul valde habitamus a vobis cum in medio nostri sitis

²³ itaque sub maledictione eritis et non deficiet de stirpe vestra ligna caedens aquasque conportans in domum Dei mei

²⁴ qui responderunt nuntiatum est nobis servis tuis quae promisisset Dominus Deus tuus Mosi servo suo ut traderet vobis omnem terram et disperderet cunctos habitatores eius timuimus igitur valde et providimus animabus nostris vestro terrore compulsi et hoc consilium inivimus

²⁵ nunc autem in manu tua sumus quod tibi bonum et rectum videtur fac nobis

²⁶ fecit ergo Iosue ut dixerat et liberavit eos de manibus filiorum Israhel ut non occiderentur

²⁷ decrevitque in illo die esse eos in ministerium cuncti populi et altaris Domini caedentes ligna et

aquas conportantes usque in praesens tempus in loco quem Dominus elegisset

10 quae cum audisset Adonisedec rex Hierusalem quod scilicet cepisset Iosue Ahi et subvertisset eam sicut enim fecerat Hiericho et regi eius sic fecit Ahi et regi illius et quod transfugissent Gabaonitae ad Israhel et essent foederati eorum

² timuit valde urbs enim magna erat Gabaon et una regalium civitatum et maior oppido Ahi omnesque bellatores eius fortissimi

³ misit ergo Adonisedec rex Hierusalem ad Oham regem Hebron et ad Pharam regem Hieremoth ad Iaphie quoque regem Lachis et ad Dabir regem Eglon dicens

⁴ ascendite ad me et ferte praesidium ut expugnemus Gabaon quare transfugerit ad Iosue et filios Israhel

⁵ congregati igitur ascenderunt quinque reges Amorreorum rex Hierusalem rex Hebron rex Hieremoth rex Lachis rex Eglon simul cum exercitibus suis et castrametati sunt circa Gabaon obpugnantes eam

⁶ habitatores autem Gabaon urbis obsessae miserunt ad Iosue qui tunc morabatur in castris apud Galgalam et dixerunt ei ne retrahas manus tuas ab auxilio servorum tuorum ascende cito et libera nos ferque praesidium convenerunt enim adversum nos omnes reges Amorreorum qui habitant in montanis

⁷ ascenditque Iosue de Galgalis et omnis exercitus bellatorum cum eo viri fortissimi

⁸ dixitque Dominus ad Iosue ne timeas eos in manus enim tuas tradidi illos nullus tibi ex eis resistere poterit

⁹ inruit itaque Iosue super eos repente tota ascendens nocte de Galgalis

¹⁰ et conturbavit eos Dominus a facie Israhel contrivitque plaga magna in Gabaon ac persecutus est per viam ascensus Bethoron et percussit usque Azeca et Maceda

¹¹ cumque fugerent filios Israhel et essent in descensu Bethoron Dominus misit super eos lapides magnos de caelo usque Azeca et mortui sunt multo plures lapidibus grandinis quam quos gladio percusserant filii Israhel

¹² tunc locutus est Iosue Domino in die qua tradidit Amorreum in conspectu filiorum Israhel dixitque coram eis sol contra Gabaon ne movearis et luna contra vallem Ahialon

¹³ steteruntque sol et luna donec ulcisceretur se gens de inimicis suis nonne scriptum est hoc in libro Iustorum stetit itaque sol in medio caeli et non festinavit occumbere spatio unius diei

¹⁴ non fuit ante et postea tam longa dies oboediente Domino voci hominis et pugnante pro Israhel

¹⁵ reversusque est Iosue cum omni Israhel in castra Galgalae

¹⁶ fugerant enim quinque reges et se absconderant in spelunca urbis Maceda

¹⁷ nuntiatumque est Iosue quod inventi essent quinque reges latentes in spelunca Maceda

¹⁸ qui praecepit sociis et ait volvite saxa ingentia ad os speluncae et ponite viros industrios qui clausos custodiant

¹⁹ vos autem nolite stare sed persequimini hostes et extremos quosque fugientium caedite ne dimittatis eos urbium suarum intrare praesidia quos tradidit Dominus Deus in manus vestras

²⁰ caesis igitur adversariis plaga magna et usque ad internicionem paene consumptis hii qui Israhel effugere potuerunt ingressi sunt civitates munitas

²¹ reversusque est omnis exercitus ad Iosue in Maceda ubi tunc erant castra sani et integro numero nullusque contra filios Israhel muttire ausus est

²² praecepitque Iosue dicens aperite os speluncae et producite ad me quinque reges qui in ea latitant

²³ fecerunt ministri ut sibi fuerat imperatum et eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca regem Hierusalem regem Hebron regem Hieremoth regem Lachis regem Eglon

²⁴ cumque educti essent ad eum vocavit omnes viros Israhel et ait ad principes exercitus qui secum erant ite et ponite pedes super colla regum istorum qui cum perrexissent et subiectorum pedibus colla calcarent

²⁵ rursum ait ad eos nolite timere nec paveatis confortamini et estote robusti sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris adversum quos dmicatis

²⁶ percussitque Iosue et interfecit eos atque suspendit super quinque stipites fueruntque suspensi usque ad vesperum

²⁷ cumque occumberet sol praecepit sociis ut deponerent eos de patibulis qui depositos proiecerunt in speluncam in qua latuerant et posuerunt super os eius saxa ingentia quae permanent usque in praesens

²⁸ eodem die Macedam quoque cepit Iosue et percussit in ore gladii regemque illius interfecit et omnes habitatores eius non dimisit in ea saltim parvas reliquias fecitque regi Maceda sicut fecerat regi Hiericho

²⁹ transivit cum omni Israhel de Maceda in Lebna et pugnabat contra eam

³⁰ quam tradidit Dominus cum rege suo in manu Israhel percusseruntque urbem in ore gladii et omnes habitatores eius non dimiserunt in ea ullas reliquias feceruntque regi Lebna sicut fecerant regi Hiericho

³¹ de Lebna transivit in Lachis et exercitu per gryum disposito obpugnabat eam

³² tradiditque Dominus Lachis in manu Israhel et cepit eam die altero atque percussit in ore gladii omnemque animam quae fuerat in ea sicut fecerat Lebna

³³ eo tempore ascendit Hiram rex Gazer ut auxiliaretur Lachis quem percussit Iosue cum omni populo eius usque ad internicionem

³⁴ transivitque de Lachis in Eglon et circumdedit

³⁵ atque expugnavit eam eadem die percussitque in ore gladii omnes animas quae erant in ea iuxta omnia quae fecerat Lachis

³⁶ ascendit quoque cum omni Israhele de Eglon in Hebron et pugnavit contra eam

³⁷ cepitque et percussit in ore gladii regem quoque eius et omnia oppida regionis illius universasque animas quae in ea fuerant commoratae non reliquit in ea ullas reliquias sicut fecerat Eglon sic fecit et Hebron cuncta quae in ea reperit consumens gladio

³⁸ inde reversus in Dabir

³⁹ cepit eam atque vastavit

⁴⁰ regem quoque eius et omnia per circuitum oppida percussit in ore gladii non dimisit in ea ullas reliquias sicut fecerat Hebron et Lebna et regibus earum sic fecit Dabir et regi illius

⁴¹ percussit itaque Iosue omnem terram montanam et meridianam atque campestram et Asedoth cum regibus suis non dimisit in ea ullas reliquias sed omne quod spirare poterat interfecit sicut praeceperat ei Dominus Deus Israhel

⁴² a Cadesbarne usque Gazam omnem terram Gosen usque Gabaon

⁴³ universos reges et regiones eorum uno cepit impetu atque vastavit Dominus enim Deus Israhel pugnabat pro eo

⁴⁴ reversusque est cum omni Israhele ad locum castrorum in Galgala

11 quae cum audisset Iabin rex Asor misit ad Iobab regem Madon et ad regem Someron atque ad regem Acsaph

² ad reges quoque aquilonis qui habitabant in montanis et in planitie contra meridiem Cheneroth in campestribus quoque et in regionibus Dor iuxta mare

³ Chananeumque ab oriente et occidente et Amorem atque Hettheum ac Ferezeum et Iebuseum in montanis Eveum quoque qui habitabat ad radices Hermon in terra Masphe

⁴ egressique sunt omnes cum turmis suis populus multus nimis sicut harena quae est in litore maris equi quoque et currus inmensae multitudinis

⁵ conveneruntque omnes reges isti in unum ad aquas Merom ut pugnarent contra Israhel

⁶ dixitque Dominus ad Iosue ne timeas eos cras enim hac eadem hora ego tradam omnes istos vul-

nerandos in conspectu Israhel equos eorum subnervabis et currus igne conbures

⁷ venitque Iosue et omnis exercitus cum eo adversum illos ad aquas Merom subito et inruerunt super eos

⁸ tradiditque illos Dominus in manu Israhel qui percusserunt eos et persecuti sunt usque ad Sidonem magnam et aquas Maserefoth campumque Masphe qui est ad orientalem illius partem ita percussit omnes ut nullas dimitteret ex eis reliquias

⁹ fecit sicut praeceperat ei Dominus equos eorum subnervavit currusque conbusit

¹⁰ reversusque statim cepit Asor et regem eius percussit gladio Asor enim antiquitus inter omnia regna haec principatum tenebat

¹¹ percussitque omnes animas quae ibidem morabantur non dimisit in ea ulla reliquias sed usque ad internicionem universa vastavit ipsamque urbem permisit incendio

¹² et omnes per circuitum civitates regesque earum cepit percussit atque delevit sicut praeceperat ei Moses famulus Domini

¹³ absque urbibus quae erant in collibus et in tumultis sitae ceteras succendit Israhel unam tantum Asor munitissimam flamma consumpsit

¹⁴ omnemque praedam istarum urbium ac iumenta dividerunt sibi filii Israhel cunctis hominibus interfectis

¹⁵ sicut praeceperat Dominus Mosi servo suo ita praecepit Moses Iosue et ille universa conplevit non praeteriit de universis mandatis ne unum quidem verbum quod iusserat Dominus Mosi

¹⁶ cepit itaque Iosue omnem terram montanam et meridianam terramque Gosen et planitiem et occidentalem plagam montemque Israhel et campestria eius

¹⁷ et partem montis quae ascendit Seir usque Baalgad per planitiem Libani subter montem Hermon omnes reges eorum cepit percussit occidit

¹⁸ multo tempore pugnavit Iosue contra reges istos

¹⁹ non fuit civitas quae se non traderet filiis Israhel praeter Eveum qui habitabat in Gabaon omnes bellando cepit

²⁰ Domini enim sententiae fuerat ut indurarentur corda eorum et pugnarent contra Israhel et caderent et non mererent ullam clementiam ac perirent sicut praeceperat Dominus Mosi

²¹ in tempore illo venit Iosue et interfecit Enacim de montanis Hebron et Dabir et Anab et de omni monte Iuda et Israhel urbesque eorum delevit

²² non reliquit ullum de stirpe Enacim in terra filiorum Israhel absque civitatibus Gaza et Geth et Azoto in quibus solis relictis sunt

²³ cepit ergo Iosue omnem terram sicut locutus est Dominus ad Mosen et tradidit eam in possessionem

filiis Israhel secundum partes et tribus suas quievitque terra a proeliis

12 hii sunt reges quos percusserunt filii Israhel et possederunt terram eorum trans Iordanem ad solis ortum a torrente Arnon usque ad montem Hermon et omnem orientalem plagam quae respicit solitudinem

² Seon rex Amorreorum qui habitavit in Esebon dominatus est ab Aroer quae sita est super ripam torrentis Arnon et mediae partis in valle dimidiique Galaad usque ad torrentem Iaboc qui est terminus filiorum Ammon

³ et a solitudine usque ad mare Cheneroth contra orientem et usque ad mare Deserti quod est mare Salsissimum ad orientalem plagam per viam quae ducit Bethesimoth et ab australi parte quae subiacent Asedothphasga

⁴ terminus Og regis Basan de reliquiis Rafaim qui habitavit in Astharoth et in Edrain et dominatus est in monte Hermon et in Salacha atque in universa Basan usque ad terminos

⁵ Gesuri et Machathi et dimidiae partis Galaad terminos Seon regis Esebon

⁶ Moses famulus Domini et filii Israhel percusserunt eos tradiditque terram eorum Moses in possessionem Rubenitis et Gadditis et dimidiae tribui Manasse

⁷ hii sunt reges terrae quos percussit Iosue et filii Israhel trans Iordanem ad occidentalem plagam a Baalgad in campo Libani usque ad montem cuius pars ascendit in Seir tradiditque eam Iosue in possessionem tribubus Israhel singulis partes suas

⁸ tam in montanis quam in planis atque campestribus in Aseroth et solitudine ac meridie Hethheus fuit et Amorreus Chananeus et Ferezeus Eveus et Iebuseus

⁹ rex Hiericho unus rex Ahi quae est ex latere Bethel unus

¹⁰ rex Hierusalem unus rex Hebron unus

¹¹ rex Hierimoth unus rex Lachis unus

¹² rex Eglon unus rex Gazer unus

¹³ rex Dabir unus rex Gader unus

¹⁴ rex Herma unus rex Hered unus

¹⁵ rex Lebna unus rex Odollam unus

¹⁶ rex Maceda unus rex Bethel unus

¹⁷ rex Thaffua unus rex Afer unus

¹⁸ rex Afec unus rex Saron unus

¹⁹ rex Madon unus rex Asor unus

²⁰ rex Someron unus rex Acsaph unus

²¹ rex Thenach unus rex Mageddo unus

²² rex Cades unus rex Iachanaem Chermeli unus

²³ rex Dor et provinciae Dor unus rex gentium Galgal unus

²⁴ rex Thersa unus omnes reges triginta et unus

13 Iosue senex provectaeque aetatis erat et dixit Dominus ad eum senuisti et longevus es terraque latissima derelicta est quae necdum est sorte divisa

² omnis videlicet Galilea Philisthim et universa Gesuri

³ a fluvio turbido qui inrigat Aegyptum usque ad terminos Accaron contra aquilonem terra Chanaan quae in quinque regulos Philisthim dividitur Gazeos Azotios Ascalonitas Getheos et Accaronitas

⁴ ad meridiem vero sunt Evei omnis terra Chanaan et Maara Sidoniorum usque Afeca et terminos Amorrei

⁵ eiusque confinia Libani quoque regio contra orientem a Baalgad sub monte Hermon donec ingrediaris Emath

⁶ omnium qui habitant in monte a Libano usque ad aquas Masrefoth universique Sidonii ego sum qui delebo eos a facie filiorum Israhel veniat ergo in parte hereditatis Israhel sicut praecepi tibi

⁷ et nunc divide terram in possessionem novem tribubus et dimidiai tribui Manasse

⁸ cum qua Ruben et Gad possederunt terram quam tradidit eis Moses famulus Domini trans fluenta Iordanis ad orientalem plagam

⁹ ab Aroer quae sita est in ripa torrentis Arnon et in vallis medio universaque campestria Medaba usque Dibon

¹⁰ et cunctas civitates Seon regis Amorrei qui regnavit in Esebon usque ad terminos filiorum Ammon

¹¹ et Galaad ac terminum Gesuri et Machathi omnemque montem Hermon et universam Basan usque Saleca

¹² omne regnum Og in Basan qui regnavit in Astharoth et Edraim ipse fuit de reliquiis Rafaim percussitque eos Moses atque delevit

¹³ nolueruntque disperdere filii Israhel Gesuri et Machathi et habitaverunt in medio Israhel usque in praesentem diem

¹⁴ tribui autem Levi non dedit possessionem sed sacrificia et victimae Domini Dei Israhel ipsa est eius hereditas sicut locutus est illi

¹⁵ dedit ergo Moses possessionem tribui filiorum Ruben iuxta cognationes suas

¹⁶ fuitque terminus eorum ab Aroer quae sita est in ripa torrentis Arnon et in valle eiusdem torrentis media universam planitiem quae ducit Medaba

¹⁷ et Esebon cunctosque viculos earum qui sunt in campestribus Dibon quoque et Bamothbaal et oppidum Baalmaon

¹⁸ Iessa et Cedmoth et Mepheeth

¹⁹ Cariathaim et Sebama et Sarathasar in monte convallis

²⁰ Bethpheor et Asedothphasga et Bethaisimoth

²¹ omnes urbes campestris universaque regna Seon regis Amorrei qui regnavit in Esebon quem percussit Moses cum principibus Madian Eveum et Recem et Sur et Ur et Rabee duces Seon habitatores terrae

²² et Balaam filium Beor ariolum occiderunt filii Israhel gladio cum ceteris interfectis

²³ factusque est terminus filiorum Ruben Iordanis fluvius haec est possessio Rubenitarum per cognationes suas urbium et viculorum

²⁴ deditque Moses tribui Gad et filiis eius per cognationes suas possessionem cuius haec divisio est

²⁵ terminus Iazer et omnes civitates Galaad dimidiamque partem terrae filiorum Ammon usque ad Aroer quae est contra Rabba

²⁶ et ab Esebon usque Ramoth Masphe et Batanim et a Manaim usque ad terminos Dabir

²⁷ in valle quoque Betharaam et Bethnemra et Socoth et Saphon reliquam partem regni Seon regis Esebon huius quoque Iordanis finis est usque ad extremam partem maris Chenereth trans Iordanem ad orientalem plagam

²⁸ haec est possessio filiorum Gad per familias suas civitates et villae earum

²⁹ dedit et dimidiai tribui Manasse filiisque eius iuxta cognationes suas possessionem

³⁰ cuius hoc principium est a Manaim universam Basan et cuncta regna Og regis Basan omnesque vicus Air qui sunt in Basan sexaginta oppida

³¹ et dimidiam partem Galaad Astharoth et Edrai urbes regni Og in Basan filiis Machir filii Manasse dimidiai parti filiorum Machir iuxta cognationes suas

³² hanc possessionem divisit Moses in campestribus Moab trans Iordanem contra Hiericho ad orientalem plagam

³³ tribui autem Levi non dedit possessionem quoniam Dominus Deus Israhel ipse est possessio eius ut locutus est illi

14 hoc est quod possederunt filii Israhel in terra Chanaan quam dederunt eis Eleazar sacerdos et Iosue filius Nun et principes familiarum per tribus Israhel

² sorte omnia dividentes sicut praeceperat Dominus in manu Mosi novem tribubus et dimidiai tribui

³ duabus enim tribubus et dimidiai dederat Moses trans Iordanem possessionem absque Levitis qui nihil terrae acceperunt inter fratres suos

⁴ sed in eorum successerant locum filii Ioseph in duas divisi tribus Manasse et Ephraim nec acceperunt Levitae aliam in terra partem nisi urbes ad habitandum et suburbana earum ad alenda iumenta et pecora sua

⁵ sicut praecepit Dominus Mosi ita fecerunt filii Israhel et diviserunt terram

⁶ accesserunt itaque filii Iuda ad Iosue in Galgala locutusque est ad eum Chaleb filius Iepphonne Cenezeus nosti quid locutus sit Dominus ad Mosen hominem Dei de me et te in Cadesbarne

⁷ quadraginta annorum eram quando me misit Moses famulus Domini de Cadesbarne ut considerarem terram nuntiavi que ei quod mihi verum videbatur

⁸ fratres autem mei qui ascenderant mecum dissolverunt cor populi et nihilominus ego secutus sum Dominum Deum meum

⁹ iuravitque Moses in die illo dicens terram quam calcavit pes tuus erit possessio tua et filiorum tuorum in aeternum quia secutus es Dominum Deum meum

¹⁰ concessit ergo Dominus vitam mihi sicut pollicitus est usque in praesentem diem quadraginta et quinque anni sunt ex quo locutus est Dominus verbum istud ad Mosen quando ambulabat Israhel per solitudinem hodie octoginta quinque annorum sum

¹¹ sic valens ut eo valebam tempore quando ad explorandum missus sum illius in me temporis fortitudo usque hodie perseverat tam ad bellandum quam ad gradiendum

¹² da ergo mihi montem istum quem pollicitus est Dominus te quoque audiente in quo Enacim sunt et urbes magnae atque munitae si forte sit Dominus mecum et potuero delere eos sicut promisit mihi

¹³ benedixitque ei Iosue et tradidit Hebron in possessionem

¹⁴ atque ex eo fuit Hebron Chaleb filio Iepphonne Cenezeo usque in praesentem diem quia secutus est Dominum Deum Israhel

¹⁵ nomen Hebron antea vocabatur Cariatharbe Adam maximus ibi inter Enacim situs est et terra cessavit a proeliis

15 igitur sors filiorum Iudae per cognationes suas ista fuit a termino Edom desertum Sin contra meridiem et usque ad extremam partem australis plagae

² initium eius a summitate maris Salsissimi et a lingua eius quae respicit meridiem

³ egrediturque contra ascensum Scorpionis et pertransit in Sina ascenditque in Cadesbarne et pervenit in Esrom ascendens Addara et circumiens Caricaa

⁴ atque inde pertransiens in Asemona et perveniens ad torrentem Aegypti eruntque termini eius mare Magnum hic erit finis meridianae plagae

⁵ ab oriente vero erit initium mare Salsissimum usque ad extrema Iordanis et ea quae respiciunt aquilonem a lingua maris usque ad eundem Iordanem fluvium

⁶ ascenditque terminus in Bethagla et transit ab aquilone in Betharaba ascendens ad lapidem Boem filii Ruben

⁷ et tendens usque ad terminos Debera de valle Achor contra aquilonem respiciens Galgala quae est ex adverso ascensionis Adommim ab australi parte torrentis transitque aquas quae vocantur fons Solis et erunt exitus eius ad fontem Rogel

⁸ ascenditque per convallem filii Ennom ex latere Iebusei ad meridiem haec est Hierusalem et inde se erigens ad verticem montis qui est contra Gehennom ad occidentem in summitate vallis Rafaim contra aquilonem

⁹ pertransitque a vertice montis usque ad fontem aquae Nephtha et pervenit usque ad vicos montis Ephron inclinaturque in Bala quae est Cariathiarim id est urbs Silvarum

¹⁰ et circuit de Bala contra occidentem usque ad montem Seir transitque iuxta latus montis Iarim ad aquilonem in Cheslon et descendit in Bethsames transitque in Thamna

¹¹ et pervenit contra aquilonem partis Accaron ex latere inclinaturque Sechrona et transit montem Baala pervenitque in Iebnehel et maris Magni contra occidentem fine concluditur

¹² hii sunt termini filiorum Iuda per circuitum in cognationibus suis

¹³ Chaleb vero filio Iepphonne dedit partem in medio filiorum Iuda sicut praeceperat ei Dominus Cariatharbe patris Enach ipsa est Hebron

¹⁴ delevitque ex ea Chaleb tres filios Enach Sesai et Ahiman et Tholmai de stirpe Enach

¹⁵ atque inde conscendens venit ad habitatores Dabir quae prius vocabatur Cariathsepher id est civitas Litterarum

¹⁶ dixitque Chaleb qui percusserit Cariathsepher et ceperit eam dabo illi Axam filiam meam uxorem

¹⁷ cepitque eam Othonihel filius Cenez frater Chaleb iunior deditque ei Axam filiam suam uxorem

¹⁸ quae cum pergerent simul suasit viro ut peteret a patre suo agrum suspiravitque ut sedebat in asino cui Chaleb quid habes inquit

¹⁹ at illa respondit da mihi benedictionem terram australem et arentem dedisti mihi iunge et inriguam dedit itaque ei Chaleb inriguum superius et inferius

²⁰ haec est possessio tribus filiorum Iuda per cognationes suas

²¹ erantque civitates ab extremis partibus filiorum Iuda iuxta terminos Edom a meridie Cabsehel et Eder et Iagur

²² et Cina et Dimona Adeda

²³ et Cedes et Asor Iethnan

²⁴ Zif et Thelem Baloth

²⁵ et Asor nova et Cariothesrom haec est Asor

²⁶ Aman Same et Molada
²⁷ et Asergadda et Asemon Bethfeleth
²⁸ et Asersual et Bersabee et Baziothia
²⁹ Bala et Hiim Esem
³⁰ et Heltholad Exiil et Harma
³¹ Siceleg et Medemena et Sensenna
³² Lebaoth et Selim et Aenremmon omnes civitates
viginti novem et villae earum
³³ in campestribus vero Esthaul et Saraa et Asena
³⁴ et Azanoe et Aengannim Thaffua et Aenaim
³⁵ et Hierimoth Adulam Soccho et Azeca
³⁶ et Saraim Adithaim et Gedera et Giderothaim
urbes quattuordecim et villae earum
³⁷ Sanan et Adesa et Magdalgad
³⁸ Delean et Mesfa et Iecthel
³⁹ Lachis et Bascath et Aglon
⁴⁰ Thebbon et Lehemas et Chethlis
⁴¹ et Gideroth Bethdagon et Neema et Maceda
civitates sedecim et villae earum
⁴² Labana et Aether et Asan
⁴³ Ieptha et Esna et Nesib
⁴⁴ Ceila et Achzib et Maresa civitates novem et vil-
lae earum
⁴⁵ Accaron cum vicis et villulis suis
⁴⁶ ab Accaron usque ad mare omnia quae vergunt
ad Azotum et viculos eius
⁴⁷ Azotus cum vicis et villulis suis Gaza cum viculis
et villulis suis usque ad torrentem Aegypti mare
Magnum terminus eius
⁴⁸ et in monte Samir et Iether et Soccho
⁴⁹ et Edenna Cariathsenna haec est Dabir
⁵⁰ Anab et Isthemo et Anim
⁵¹ Gosen et Olon et Gilo civitates undecim et villae
earum
⁵² Arab et Roma et Esaan
⁵³ Ianum et Bethafua et Afeca
⁵⁴ Ammatha et Cariatharbe haec est Hebron et Sior
civitates novem et villae earum
⁵⁵ Maon et Chermel et Zif et Iotae
⁵⁶ Iezrehel et Iucadam et Zanoë
⁵⁷ Accaim Gebaa et Thamna civitates decem et vil-
lae earum
⁵⁸ Alul et Bethsur et Gedor
⁵⁹ Mareth et Bethanoth et Elthecen civitates sex et
villae earum
⁶⁰ Cariathbaal haec est Cariathiarim urbs Silvarum
et Arebba civitates duae et villae earum
⁶¹ in deserto Betharaba Meddin et Schacha
⁶² Anepsan et civitas Salis et Engaddi civitates sex
et villae earum
⁶³ Iebuseum autem habitatorem Hierusalem non
potuerunt filii Iuda delere habitavitque Iebuseus
cum filiis Iuda in Hierusalem usque in praesentem
diem

16 cecidit quoque sors filiorum Ioseph ab
Iordane contra Hiericho et aquas eius ab
oriente solitudo quae ascendit de Hiericho ad
montana Bethel

² et egreditur de Bethel Luzam transitque terminum
Archiatharoth

³ et descendit ad occidentem iuxta terminum Ieflethi
usque ad terminos Bethoron inferioris et Gazer
finiunturque regiones eius mari Magno

⁴ possederuntque filii Ioseph Manasse et Ephraim

⁵ et factus est terminus filiorum Ephraim per cog-
nationes suas et possessio eorum contra orientem
Atharothaddar usque Bethoron superiorem

⁶ egrediunturque confinia in mare Machmethath
vero aquilonem respicit et circuit terminus contra
orientem in Thanathselo et pertransit ab oriente
Ianoe

⁷ descenditque de Ianoe in Atharoth et Noaratha et
pervenit in Hiericho et egreditur ad Iordanem

⁸ de Taffua pertransitque contra mare in valle
Harundineti suntque egressus eius in mare Salsis-
simum haec est possessio tribus filiorum Ephraim
per familias suas

⁹ urbesque quae separatae sunt filiis Ephraim in
medio possessionis filiorum Manasse et villae
earum

¹⁰ et non interfecerunt filii Ephraim Chananeum qui
habitabat in Gazer habitavitque Chananeus in me-
dio Ephraim usque in diem hanc tributarius

17 cecidit autem sors tribui Manasse ipse est
enim primogenitus Ioseph Machir primo-
genito Manasse patri Galaad qui fuit vir pugnator
habuitque possessionem Galaad et Basan

² et reliquis filiorum Manasse iuxta familias suas
filiis Abiezer et filiis Elech et filiis Esrihel et filiis
Sechem et filiis Ephraim et filiis Semida isti sunt filii
Manasse filii Ioseph mares per cognationes suas

³ Salphaad vero filio Ephraim filii Galaad filii Machir
filii Manasse non erant filii sed solae filiae quarum
ista sunt nomina Maala et Noa Eglia et Melcha et
Thersa

⁴ veneruntque in conspectu Eleazari sacerdotis et
Iosue filii Nun et principum dicentes Dominus
praecepit per manum Mosi ut daretur nobis posses-
sio in medio fratrum nostrorum deditque eis iuxta
imperium Domini possessionem in medio fratrum
patris earum

⁵ et ceciderunt funiculi Manasse decem absque terra
Galaad et Basan trans Iordanem

⁶ filiae enim Manasse possederunt hereditatem in
medio filiorum eius terra autem Galaad cecidit in
sortem filiorum Manasse qui reliqui erant

⁷ fuitque terminus Manasse ab Aser Machmathath
quae respicit Sychem et egreditur ad dextram iuxta
habitatores fontis Taffuae

⁸ etenim in sorte Manasse ceciderat terra Taffuae quae est iuxta terminos Manasse filiorum Ephraim
⁹ descenditque terminus vallis Harundineti in meridiem torrentis civitatum Ephraim quae in medio sunt urbium Manasse terminus Manasse ab aquilone torrentis et exitus eius pergit ad mare

¹⁰ ita ut ab austro sit possessio Ephraim et ab aquilone Manasse et utramque claudat mare et coniungantur sibi in tribu Aser ab aquilone et in tribu Isachar ab oriente

¹¹ fuitque hereditas Manasse in Isachar et in Aser Bethsan et viculi eius et Ieblaam cum villulis suis et habitatores Dor cum oppidis suis habitatores quoque Hendor cum villulis suis similiterque habitatores Thanach cum villulis suis et habitatores Mageddo cum viculis suis et tertia pars urbis Nofeth

¹² nec potuerunt filii Manasse has subvertere civitates sed coepit Chananeus habitare in terra ista

¹³ postquam autem convaluerunt filii Israhel subiecerunt Chananeos et fecerunt sibi tributarios nec interfecerunt eos

¹⁴ locutique sunt filii Ioseph ad Iosue atque dixerunt quare dedisti mihi possessionem sortis et funiculi unius cum sim tantae multitudinis et benedixit mihi Dominus

¹⁵ ad quos Iosue ait si populus multus es ascende in silvam et succide tibi spatia in terra Ferezei et Rafaim quia angusta est tibi possessio montis Ephraim

¹⁶ cui responderunt filii Ioseph non poterimus ad montana conscendere cum ferreis curribus utantur Chananei qui habitant in terra campestri in qua sitae sunt Bethsan cum viculis suis et Iezrahel mediam possidens vallem

¹⁷ dixitque Iosue ad domum Ioseph Ephraim et Manasse populus multus es et magnae fortitudinis non habebis sortem unam

¹⁸ sed transibis ad montem et succides tibi atque purgabis ad habitandum spatia et poteris ultra procedere cum subverteris Chananeum quem dicis ferreos habere currus et esse fortissimum

18 congregatique sunt omnes filii Israhel in Silo ibique fixerunt tabernaculum testimonii et fuit eis terra subiecta

² remanserant autem filiorum Israhel septem tribus quae necdum acceperant possessiones suas

³ ad quos Iosue ait usquequo marcetis ignavia et non intratis ad possidendam terram quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis

⁴ eligite de singulis tribubus ternos viros ut mittam eos et pergant atque circumeant terram et describant eam iuxta numerum uniuscuiusque multitudinis referantque ad me quod descriperint

⁵ dividite vobis terram in septem partes Iudas sit in terminis suis ab australi plaga et domus Ioseph ab aquilone

⁶ mediam inter hos terram in septem partes describe et huc venietis ad me ut coram Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem

⁷ quia non est inter vos pars Levitarum sed sacerdotium Domini est eorum hereditas Gad autem et Ruben et dimidia tribus Manasse iam acceperant possessiones suas trans Iordanem ad orientalem plagam quas dedit eis Moses famulus Domini

⁸ cumque surrexissent viri ut pergerent ad describendam terram praecepit eis Iosue dicens circuite terram et describe eam ac revertimini ad me ut hic coram Domino Deo in Silo mittam vobis sortem

⁹ itaque perrexerunt et lustrantes eam in septem partes diviserunt scribentes in volumine reversique sunt ad Iosue in castra Silo

¹⁰ qui misit sortes coram Domino in Silo divisitque terram filiis Israhel in septem partes

¹¹ et ascendit sors prima filiorum Benjamin per familias suas ut possiderent terram inter filios Iuda et filios Ioseph

¹² fuitque terminus eorum contra aquilonem ab Iordane pergens iuxta latus Hiericho septentrionalis plagae et inde contra occidentem ad montana conscendens et perveniens in solitudinem Bethaven

¹³ atque pertransiens iuxta Luzam ad meridiem ipsa est Bethel descenditque in Atharothaddar in montem qui est ad meridiem Bethoron inferioris

¹⁴ et inclinatur circumiens contra mare a meridie montis qui respicit Bethoron contra africanum suntque exitus eius in Cariathbaal quae vocatur et Cariathiarim urbem filiorum Iuda haec est plaga contra mare et occidentem

¹⁵ a meridie autem ex parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare et pervenit usque ad fontem aquarum Nephthoa

¹⁶ descenditque in partem montis qui respicit vallem filiorum Ennom et est contra septentrionalem plagam in extrema parte vallis Rafaim descenditque Gehennom id est vallis Ennom iuxta latus Iebusei ad austrum et pervenit ad fontem Rogel

¹⁷ transiens ad aquilonem et egrediens ad Aensem id est fontem Solis

¹⁸ et pertransit usque ad tumulos qui sunt e regione ascensus Adommim descenditque ad Abenboen id est lapidem Boen filii Ruben et pertransit ex latere aquilonis ad campestria descenditque in planitiem

¹⁹ et praetergreditur contra aquilonem Bethagla suntque exitus eius contra linguam maris Salsissimi ab aquilone in fine Iordanis ad australem plagam

²⁰ qui est terminus illius ab oriente haec est possessio filiorum Benjamin per terminos suos in circuitu et familias singulas

²¹ fueruntque civitates eius Hiericho et Bethagla et vallis Casis

²² Betharaba et Semaraim et Bethel

²³ Avim et Affara et Ofra

²⁴ villa Emona et Ofni et Gabee civitates duodecim et villae earum

²⁵ Gabaon et Rama et Beroth

²⁶ et Mesfe Cafera et Ammosa

²⁷ et Recem Iarafel et Tharala

²⁸ et Sela Eleph et Iebus quae est Hierusalem Gabaath et Cariath civitates quattuordecim et villae earum haec est possessio filiorum Benjamin iuxta familias suas

19 et egressa est sors secunda filiorum Symeon per cognationes suas fuitque hereditas

² eorum in medio possessionis filiorum Iuda Bersabee et Sabee et Molada

³ et Asersual Bala et Asem

⁴ et Heltholath Bethul Arma

⁵ et Seceleg et Bethmarchaboth Asersusa

⁶ et Bethlebaoth et Saroen civitates tredecim et villae earum

⁷ Ahin et Remmon et Athar et Asan civitates quattuor et villae earum

⁸ omnes viculi per circuitum urbium istarum usque ad Balaath Berrameth contra australem plagam haec est hereditas filiorum Symeon iuxta cognationes suas

⁹ in funiculo et possessione filiorum Iuda quia maior erat et idcirco possederunt filii Symeon in medio hereditatis eorum

¹⁰ cecidit quoque sors tertia filiorum Zabulon per cognationes suas et factus est terminus possessionis eorum usque Sarith

¹¹ ascenditque de mari et Medala ac pervenit in Debbaseth usque ad torrentem qui est contra Iecennam

¹² et revertitur de Sarith contra orientem in fines Ceseleththabor et egreditur ad Dabereh ascenditque contra Iafie

¹³ et inde pertransit ad orientalem plagam Getthefer Etthacasin et egreditur in Remmon Ampthar et Noa

¹⁴ et circuit ad aquilonem et Nathon suntque egressus eius vallis Iepthahel

¹⁵ et Catheth et Nehalal et Semron et Iedala et Bethleem civitates duodecim et villae earum

¹⁶ haec est hereditas tribus filiorum Zabulon per cognationes suas urbes et viculi earum

¹⁷ Isachar egressa est sors quarta per cognationes suas

¹⁸ fuitque eius hereditas Hiezrahel et Chasaloth et Sunem

¹⁹ et Afaraim Seon et Anaarath

²⁰ et Rabbith et Cesion Abes

²¹ et Rameth et Engannim et Enadda et Bethfeses

²² et pervenit terminus usque Thabor et Seesima et Bethsemes eruntque exitus eius Iordanes civitates sedecim et villae earum

²³ haec est possessio filiorum Isachar per cognationes suas urbes et viculi earum

²⁴ cecidit sors quinta tribui filiorum Aser per cognationes suas

²⁵ fuitque terminus eorum Alchath et Oali et Beten et Axab

²⁶ Elmelech et Amaad et Messal et pervenit usque ad Carmelum maris et Siorlabanath

²⁷ ac revertitur contra orientem Bethdagon et pertransit usque Zabulon et vallem Iepthahel contra aquilonem in Bethemech et Neihel egrediturque ad levam Chabul

²⁸ et Achran et Roob et Amon et Canae usque ad Sidonem magnam

²⁹ revertiturque in Orma usque ad civitatem munitissimam Tyrum et usque Osa eruntque exitus eius in mare de funiculo Acziba

³⁰ et Amma et Afec et Roob civitates viginti duae et villae earum

³¹ haec est possessio filiorum Aser per cognationes suas urbes et viculi earum

³² filiorum Neptholim sexta pars cecidit per familias suas

³³ et coepit terminus de Heleb et Helon in Sananim et Adami quae est Neceb et Iebnahel usque Lecum et egressus eorum usque ad Iordanem

³⁴ revertiturque terminus contra occidentem in Aznoththabor atque inde egreditur in Ucoqa et pertransit in Zabulon contra meridiem et in Aser contra occidentem et in Iuda ad Iordanem contra ortum solis

³⁵ civitates munitissimae Aseddim Ser et Ammath et Recchath Chenereth

³⁶ et Edema et Arama Asor

³⁷ et Cedes et Edrai Nasor

³⁸ et Ieron et Magdalel Horem et Bethanath et Bethsemes civitates decem et novem et villae earum

³⁹ haec est possessio tribus filiorum Nepthali per cognationes suas urbes et viculi earum

⁴⁰ tribui filiorum Dan per familias suas egressa est sors septima

⁴¹ et fuit terminus possessionis eius Saraa et Esthaol et Ahirsemes id est civitas Solis

⁴² Selebin et Ahialon et Iethela

⁴³ Helon et Themna et Acron

⁴⁴ Helthecen et Gebthon et Baalath

⁴⁵ Iud et Benebarach et Gethremmon

⁴⁶ aquae Hiercon et Arecon cum termino qui respicit Ioppen

⁴⁷ et ipso fine concluditur ascenderuntque filii Dan et pugnaverunt contra Lesem ceperuntque eam et percusserunt in ore gladii ac possederunt et habitaverunt in ea vocantes nomen eius Lesemdan ex nomine Dan patris sui

⁴⁸ haec est possessio tribus filiorum Dan per cognationes suas urbes et viculi earum

⁴⁹ cumque conplesset terram sorte dividere singulis per tribus suas dederunt filii Israhel possessionem Iosue filio Nun in medio sui

⁵⁰ iuxta praeceptum Domini urbem quam postulavit Thamnathseraa in monte Ephraim et aedificavit civitatem habitavitque in ea

⁵¹ hae sunt possessiones quas sorte diviserunt Eleazar sacerdos et Iosue filius Nun et principes familiarum ac tribuum filiorum Israhel in Silo coram Domino ad ostium tabernaculi testimonii partitque sunt terram

20 et locutus est Dominus ad Iosue dicens loquere filiis Israhel et dic eis

² separate urbes fugitivorum de quibus locutus sum ad vos per manum Mosi

³ ut confugiat ad eas quicumque animam percusserit nescius et possit evadere iram proximi qui ultor est sanguinis

⁴ cum ad unam harum confugerit civitatum stabitque ante portam civitatis et loquetur senioribus urbis illius ea quae se conprobent innocentem sicque suscipient eum et dabunt ei locum ad habitandum

⁵ cumque ultor sanguinis eum fuerit persecutus non tradent in manus eius quia ignorans percussit proximum eius nec ante biduum triduumve eius probatur inimicus

⁶ et habitabit in civitate illa donec stet ante iudicium causam reddens facti sui et moriatur sacerdos magnus qui fuerit in illo tempore tunc revertetur homicida et ingrediatur civitatem et domum suam de qua fugerat

⁷ decreveruntque Cedec in Galilea montis Nepthali et Sychem in monte Ephraim et Cariatharbe ipsa est Hebron in monte Iuda

⁸ et trans Iordanem contra orientalem plagam Hiericho statuerunt Bosor quae sita est in campestri solitudine de tribu Ruben et Ramoth in Galaad de tribu Gad et Gaulon in Basan de tribu Manasse

⁹ hae civitates constitutae sunt cunctis filiis Israhel et advenis qui habitant inter eos ut fugeret ad eas qui animam nescius percussisset et non moreretur in manu proximi effusum sanguinem vindicare cupientis donec staret ante populum expositurus causam suam

21 accesseruntque principes familiarum Levi ad Eleazar sacerdotem et Iosue filium Nun et ad duces cognationum per singulas tribus filiorum Israhel

² locutique sunt ad eos in Silo terrae Chanaan atque dixerunt Dominus praecepit per manum Mosi ut darentur nobis urbes ad habitandum et suburbana earum ad alenda iumenta

³ dederuntque filii Israhel de possessionibus suis iuxta imperium Domini civitates et suburbana earum

⁴ egressaque est sors in familiam Caath filiorum Aaron sacerdotis de tribubus Iuda et Symeon et Benjamin civitates tredecim

⁵ et reliquis filiorum Caath id est Levitis qui superflui erant de tribubus Ephraim et Dan et dimidia tribu Manasse civitates decem

⁶ porro filiis Gerson egressa est sors ut acciperent de tribubus Isachar et Aser et Neptholim dimidiaque tribu Manasse in Basan civitates numero tredecim

⁷ et filiis Merari per cognationes suas de tribubus Ruben et Gad et Zabulon urbes duodecim

⁸ dederuntque filii Israhel Levitis civitates et suburbana earum sicut praecepit Dominus per manum Mosi singulis sorte tribuentes

⁹ de tribubus filiorum Iuda et Symeon dedit Iosue civitates quarum ista sunt nomina

¹⁰ filiis Aaron per familias Caath levitici generis prima enim sors illis egressa est

¹¹ Cariatharbe patris Enach quae vocatur Hebron in monte Iuda et suburbana eius per circuitum

¹² agros vero et villas eius dederat Chaleb filio Iepphone ad possidendum

¹³ dedit ergo filiis Aaron sacerdotis Hebron confugii civitatem ac suburbana eius et Lebnam cum suburbanis suis

¹⁴ et Iether et Isthimon

¹⁵ et Helon Dabir

¹⁶ et Ahin et Iethan et Bethsemes cum suburbanis suis civitates novem de tribubus ut dictum est duabus

¹⁷ de tribu autem filiorum Benjamin Gabaon et Gabee

¹⁸ et Anathoth et Almon cum suburbanis suis civitates quattuor

¹⁹ omnes simul civitates filiorum Aaron sacerdotis tredecim cum suburbanis suis

²⁰ reliquis vero per familias filiorum Caath levitici generis haec est data possessio

²¹ de tribu Ephraim urbs confugii Sychem cum suburbanis suis in monte Ephraim et Gazer

²² et Cepsain et Bethoron cum suburbanis suis civitates quattuor

²³ de tribu quoque Dan Elthece et Gebbethon

²⁴ et Ahialon et Gethremmon cum suburbanis suis civitates quattuor
²⁵ porro de dimidia tribu Manasse Thanach et Gethremmon cum suburbanis suis civitates duae
²⁶ omnes civitates decem et suburbana earum datae sunt filiis Caath inferioris gradus
²⁷ filiis quoque Gerson levitici generis dedit de dimidia tribu Manasse confugii civitatem Gaulon in Basan et Bosram cum suburbanis suis civitates duas
²⁸ porro de tribu Isachar Cesion et Dabereth
²⁹ et Iaramoth et Engannim cum suburbanis suis civitates quattuor
³⁰ de tribu autem Aser Masal et Abdon
³¹ et Elacoth et Roob cum suburbanis suis civitates quattuor
³² de tribu quoque Nephthali civitatem confugii Cedec in Galilea et Ammothdor et Charthan cum suburbanis suis civitates tres
³³ omnes urbes familiarum Gerson tredecim cum suburbanis suis
³⁴ filiis autem Merari Levitis inferioris gradus per familias suas data est de tribu Zabulon Iechenam et Chartha
³⁵ et Damna et Nalol civitates quattuor cum suburbanis suis
³⁶ [de tribu quoque Ruben ciuitates confugii Bosor in solitudine et Cedson et Misor et Ocho ciuitates quattuor cum suburbanis suis]
³⁷ et de tribu Gad civitates confugii Ramoth in Galaad et Manaim et Esebon et Iazer civitates quattuor cum suburbanis suis
³⁸ omnes urbes filiorum Merari per familias et cognationes suas duodecim
³⁹ itaque universae civitates Levitarum in medio possessionis filiorum Israhel fuerunt quadraginta octo
⁴⁰ cum suburbanis suis singulae per familias distributae
⁴¹ deditque Dominus Israheli omnem terram quam traditurum se patribus eorum iuraverat et possederunt illam atque habitaverunt in ea
⁴² dataque est ab eo pax in omnes per circuitum nationes nullusque eis hostium resistere ausus est sed cuncti in eorum dicionem redacti sunt
⁴³ ne unum quidem verbum quod illis praestaturum se esse promiserat irritum fuit sed rebus expleta sunt omnia
22 eodem tempore vocavit Iosue Rubenitas et Gadditas et dimidiam tribum Manasse
² dixitque ad eos fecistis omnia quae vobis praecepit Moses famulus Domini mihi quoque in omnibus oboedistis
³ nec reliquistis fratres vestros longo tempore usque in praesentem diem custodientes imperium Domini Dei vestri

⁴ quia igitur dedit Dominus Deus vester fratribus vestris quietem ac pacem sicut pollicitus est revertimini et ite in tabernacula vestra et in terram possessionis quam tradidit vobis Moses famulus Domini trans Iordanem
⁵ ita dumtaxat ut custodiatis adtente et opere compleatis mandatum et legem quam praecepit vobis Moses servus Domini ut diligatis Dominum Deum vestrum et ambuletis in omnibus viis eius et observetis mandata illius adhereatisque ei ac serviatis in omni corde et in omni anima vestra
⁶ benedixitque eis Iosue et dimisit eos qui reversi sunt in tabernacula sua
⁷ tribui autem Manasse mediae possessionem Moses dederat in Basan et idcirco mediae quae superfuit dedit Iosue sortem inter ceteros fratres suos trans Iordanem ad occidentalem eius plagam cumque dimitteret eos in tabernacula sua et benedixisset illis
⁸ dixit ad eos in multa substantia atque divitiis revertimini ad sedes vestras cum argento et auro aere ac ferro et veste multiplici dividite praedam hostium cum fratribus vestris
⁹ reversique sunt et abierunt filii Ruben et filii Gad et dimidia tribus Manasse a filiis Israhel de Silo quae sita est in Chanaan ut intrarent Galaad terram possessionis suae quam obtinuerant iuxta imperium Domini in manu Mosi
¹⁰ cumque venissent ad tumulos Iordanis in terra Chanaan aedificaverunt iuxta Iordanem altare infinitae magnitudinis
¹¹ quod cum audissent filii Israhel et ad eos certi nuntii detulissent aedificasse filios Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse altare in terra Chanaan super Iordanis tumulos contra filios Israhel
¹² convenerunt omnes in Silo ut ascenderent et dimicaret contra eos
¹³ et interim miserunt ad illos in terram Galaad Fines filium Eleazar sacerdotem
¹⁴ et decem principes cum eo singulos de tribubus singulis
¹⁵ qui venerunt ad filios Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse in terram Galaad dixeruntque ad eos
¹⁶ haec mandat omnis populus Domini quae est ista transgressio cur reliquistis Dominum Deum Israhel aedificantes altare sacrilegum et a cultu illius recedentes
¹⁷ an parum vobis est quod peccastis in Beelphegor et usque in praesentem diem macula huius sceleris in nobis permanet multique de populo corruerunt
¹⁸ et vos hodie reliquistis Dominum et cras in universum Israhel eius ira desaeviet
¹⁹ quod si putatis inmundam esse terram possessionis vestrae transite ad terram in qua tabernaculum

Domini est et habitate inter nos tantum ut a Domino et a nostro consortio non recedatis aedificato altari praeter altare Domini Dei vestri

²⁰ nonne Achan filius Zare praeteriit mandatum Domini et super omnem populum Israhel ira eius incubuit et ille erat unus homo atque utinam solus perisset in scelere suo

²¹ responderuntque filii Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse principibus legationis Israhel

²² fortissimus Deus Dominus fortissimus Deus Dominus ipse novit et Israhel simul intellet si praevaricationis animo hoc altare construximus non custodiat nos sed puniat in praesenti

²³ et si ea mente fecimus ut holocausta et sacrificium et pacificas victimas super eo inponeremus ipse quaerat et iudicet

²⁴ et non ea magis cogitatione atque tractatu ut diceremus cras dicent filii vestri filiis nostris quid vobis et Domino Deo Israhel

²⁵ terminum posuit Dominus inter nos et vos o filii Ruben et filii Gad Iordanem fluvium et idcirco partem non habetis in Domino et per hanc occasionem avertent filii vestri filios nostros a timore Domini putavimus itaque melius

²⁶ et diximus extruamus nobis altare non in holocausta neque ad victimas offerendas

²⁷ sed in testimonium inter nos et vos et subolem nostram vestramque progeniem ut serviamus Domino et iuris nostri sit offerre holocausta et victimas et pacificas hostias et nequaquam dicant cras filii vestri filiis nostris non est vobis pars in Domino

²⁸ quod si voluerint dicere respondebunt eis ecce altare Domini quod fecerunt patres nostri non in holocausta neque in sacrificium sed in testimonium vestrum ac nostrum

²⁹ absit a nobis hoc scelus ut recedamus a Domino et eius vestigia relinquamus extracto altari ad holocausta et sacrificia et victimas offerendas praeter altare Domini Dei nostri quod extractum est ante tabernaculum eius

³⁰ quibus auditis Finees sacerdos et principes legationis Israhel qui erant cum eo placati sunt et verba filiorum Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse libentissime susceperunt

³¹ dixitque Finees filius Eleazari sacerdos ad eos nunc scimus quod nobiscum sit Dominus quoniam alieni estis a praevaricatione hac et liberastis filios Israhel de manu Domini

³² reversusque est cum principibus a filiis Ruben et Gad de terra Galaad finium Chanaan ad filios Israhel et rettulit eis

³³ placuitque sermo cunctis audientibus et laudaverunt Deum filii Israhel et nequaquam ultra

dixerunt ut ascenderent contra eos atque pugnarent et delerent terram possessionis eorum

³⁴ vocaveruntque filii Ruben et filii Gad altare quod extruxerant Testimonium nostrum quod Dominus ipse sit Deus

23 evoluto autem multo tempore postquam pacem Dominus dederat Israheli subiectis in gyro nationibus universis et Iosue iam longo et persenilis aetatis

² vocavit Iosue omnem Israhelem maioresque natu et principes ac duces et magistros dixitque ad eos ego senui et progressioris aetatis sum

³ vosque cernitis omnia quae fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus quomodo pro vobis ipse pugnaverit

⁴ et nunc quia vobis sorte divisit omnem terram ab orientali parte Iordanis usque ad mare Magnum multaeque adhuc supersunt nationes

⁵ Dominus Deus vester disperdet eas et auferet a facie vestra et possidebitis terram sicut vobis pollicitus est

⁶ tantum confortamini et estote solliciti ut custodiatis cuncta quae scripta sunt in volumine legis Mosi et non declinetis ab eis nec ad dextram nec ad sinistram

⁷ ne postquam intraveritis ad gentes quae inter vos futurae sunt iuretis in nomine deorum earum et serviatis eis et adoretis illos

⁸ sed adhereatis Domino Deo vestro quod fecistis usque in diem hanc

⁹ et tunc auferet Dominus in conspectu vestro gentes magnas et robustissimas et nullus vobis resistere poterit

¹⁰ unus e vobis persequetur hostium mille viros quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit sicut pollicitus est

¹¹ hoc tantum diligentissime praecavete ut diligatis Dominum Deum vestrum

¹² quod si volueritis gentium harum quae inter vos habitant erroribus adherere et cum eis miscere conubia atque amicitias copulare

¹³ iam nunc scitote quod Dominus Deus vester non eas delect ante faciem vestram sed sint vobis in foveam ac laqueum et offendiculum ex latere vestro et sudes in oculis vestris donec vos auferat atque disperdat de terra hac optima quam tradidit vobis

¹⁴ en ego hodie ingrediar viam universae terrae et toto animo cognoscetis quod de omnibus verbis quae se Dominus praestaturum nobis esse pollicitus est unum non praeterierit in cassum

¹⁵ sicut ergo implevit opere quod promisit et prospera cuncta venerunt sic adducet super vos quicquid malorum comminatus est donec vos auferat atque disperdat de terra hac optima quam tradidit vobis

¹⁶ eo quod praeterieritis pactum Domini Dei vestri quod pepigit vobiscum et servieritis diis alienis et adoraveritis eos cito atque velociter consurget in vos furor Domini et auferemini de terra hac optima quam tradidit vobis

24 congregavitque Iosue omnes tribus Israhel in Sychem et vocavit maiores natu ac principes et iudices et magistros steteruntque in conspectu Domini

² et ad populum sic locutus est haec dicit Dominus Deus Israhel trans fluvium habitaverunt patres vestri ab initio Thare pater Abraham et Nahor servieruntque diis alienis

³ tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotamiae finibus et adduxi eum in terram Chanaan multiplicavique semen eius

⁴ et dedi ei Isaac illique rursus dedi Iacob et Esau et quibus Esau dedi montem Seir ad possidendum Iacob vero et filii eius descenderunt in Aegyptum

⁵ misique Mosen et Aaron et percussi Aegyptum multis signis atque portentis

⁶ eduxique vos et patres vestros de Aegypto et venistis ad mare persecutique sunt Aegyptii patres vestros cum curribus et equitatu usque ad mare Rubrum

⁷ clamaverunt autem ad Dominum filii Israhel qui posuit tenebras inter vos et Aegyptios et adduxit super eos mare et operuit illos viderunt oculi vestri cuncta quae in Aegypto fecerim et habitastis in solitudine multo tempore

⁸ et introduxi vos ad terram Amorrei qui habitabat trans Iordanem cumque pugnarent contra vos tradidi eos in manus vestras et possedistis terram eorum atque interfecistis illos

⁹ surrexit autem Balac filius Sepphor rex Moab et pugnavit contra Israhel misitque et vocavit Balaam filium Beor ut malediceret vobis

¹⁰ et ego nolui audire eum sed e contrario per illum benedixi vobis et liberavi vos de manu eius

¹¹ transistisque Iordanem et venistis ad Hiericho pugnaveruntque contra vos viri civitatis eius Amorreus et Ferezeus et Chananeus et Hettheus et Gergeseus et Eveus et Iebuseus et tradidi illos in manus vestras

¹² misique ante vos crabrones et eieci eos de locis suis duos reges Amorreorum non in gladio et arcu tuo

¹³ dedique vobis terram in qua non laborastis et urbes quas non aedificastis ut habitaretis in eis vineas et oliveta quae non plantastis

¹⁴ nunc ergo timete Dominum et servite ei perfecto corde atque verissimo et auferte deos quibus servierunt patres vestri in Mesopotamia et in Aegypto ac servite Domino

¹⁵ sin autem malum vobis videtur ut Domino serviatis optio vobis datur eligite hodie quod placet cui potissimum servire debeatis utrum diis quibus servierunt patres vestri in Mesopotamia an diis Amorreorum in quorum terra habitatis ego autem et domus mea serviemus Domino

¹⁶ responditque populus et ait absit a nobis ut relinquamus Dominum et serviamus diis alienis

¹⁷ Dominus Deus noster ipse eduxit nos et patres nostros de terra Aegypti de domo servitutis fecitque videntibus nobis signa ingentia et custodivit nos in omni via per quam ambulavimus et in cunctis populis per quos transivimus

¹⁸ et eiecit universas gentes Amorreum habitatorem terrae quam nos intravimus serviemus igitur Domino quia ipse est Deus noster

¹⁹ dixitque Iosue ad populum non poteritis servire Domino Deus enim sanctus et fortis aemulator est nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis

²⁰ si dimiseritis Dominum et servieritis diis alienis convertet se et adfliget vos atque subvertet postquam vobis praestiterit bona

²¹ dixitque populus ad Iosue nequaquam ita ut loqueris erit sed Domino serviemus

²² et Iosue ad populum testes inquit vos estis quia ipsi elegeritis vobis Dominum ut serviatis ei responderuntque testes

²³ nunc ergo ait auferte deos alienos de medio vestrum et inclinate corda vestra ad Dominum Deum Israhel

²⁴ dixitque populus ad Iosue Domino Deo nostro serviemus oboedientes praeceptis eius

²⁵ percussit igitur Iosue in die illo foedus et proposuit populo praecepta atque iudicia in Sychem

²⁶ scripsitque omnia verba haec in volumine legis Dei et tulit lapidem pergrandem posuitque eum subter quercum quae erat in sanctuario Domini

²⁷ et dixit ad omnem populum en lapis iste erit vobis in testimonium quod audierit omnia verba Domini quae locutus est vobis ne forte postea negare velitis et mentiri Domino Deo vestro

²⁸ dimisitque populum singulos in possessionem suam

²⁹ et post haec mortuus est Iosue filius Nun servus Domini centum decem annorum

³⁰ sepelieruntque eum in finibus possessionis suae in Thamnathsare quae sita est in monte Ephraim a septentrionali parte montis Gaas

³¹ servivitque Israhel Domino cunctis diebus Iosue et seniorum qui longo vixerunt tempore post Iosue et qui noverant omnia opera Domini quae fecerat in Israhel

³² ossa quoque Ioseph quae tulerant filii Israhel de Aegypto sepelierunt in Sychem in parte agri quem emerat Iacob a filiis Emmor patris Sychem centum

novellis ovibus et fuit in possessione filiorum Ioseph

³³ Eleazar quoque filius Aaron mortuus est et sepelierunt eum in Gaab Finees filii eius quae data est ei in monte Ephraim

Liber Iudicum

1 post mortem Iosue consuluerunt filii Israhel Dominum dicentes quis ascendet ante nos contra Chananeum et erit dux belli
² dixitque Dominus Iudas ascendet ecce tradidi terram in manus eius
³ et ait Iudas Symeoni fratri suo ascende mecum in sorte mea et pugna contra Chananeum ut et ego pergam tecum in sorte tua et abiit cum eo Symeon
⁴ ascenditque Iudas et tradidit Dominus Chananeum ac Ferezeum in manus eorum et percusserunt in Bezec decem milia virorum
⁵ inveneruntque Adonibezec in Bezec et pugnaverunt contra eum ac percusserunt Chananeum et Ferezeum
⁶ fugit autem Adonibezec quem secuti comprehenderunt caesis summitatibus manuum eius ac pedum
⁷ dixitque Adonibezec septuaginta reges amputatis manuum ac pedum summitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias sicut feci ita reddidit mihi Deus adduxeruntque eum in Hierusalem et ibi mortuus est
⁸ obpugnantes ergo filii Iuda Hierusalem ceperunt eam et percusserunt in ore gladii tradentes cunctam incendio civitatem
⁹ et postea descendentes pugnaverunt contra Chananeum qui habitabat in montanis et ad meridiem et in campestribus
¹⁰ pergensque Iudas contra Chananeum qui habitabat in Hebron cui nomen fuit antiquitus Cariatharbe percussit Sisai et Ahiman et Tholmai
¹¹ atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir cuius nomen vetus erat Cariathsepher id est civitas Litterarum
¹² dixitque Chaleb qui percusserit Cariathsepher et vastaverit eam dabo ei Axam filiam meam uxorem
¹³ cumque cepisset eam Othonihel filius Cenez frater Chaleb minor dedit ei filiam suam coniugem
¹⁴ quam pergentem in itinere monuit vir suus ut peteret a patre suo agrum quae cum suspirasset sedens asino dixit ei Chaleb quid habes
¹⁵ at illa respondit da mihi benedictionem quia terram arentem dedisti mihi da et inriguam aquis dedit ergo ei Chaleb inriguum superius et inriguum inferius
¹⁶ filii autem Cinei cognati Mosi ascenderunt de civitate Palmarum cum filiis Iuda in desertum sortis eius quod est ad meridiem Arad et habitaverunt cum eo

¹⁷ abiit autem Iudas cum Symeone fratre suo et percusserunt simul Chananeum qui habitabat in Sephath et interfecerunt eum vocatumque est nomen urbis Horma id est anathema
¹⁸ cepitque Iudas Gazam cum finibus suis et Ascalonem atque Accaron cum terminis suis
¹⁹ fuitque Dominus cum Iuda et montana possedit nec potuit delere habitatores vallis quia falcatis curribus abundabant
²⁰ dederuntque Chaleb Hebron sicut dixerat Moses qui delevit ex ea tres filios Enach
²¹ Iebuseum autem habitatorem Hierusalem non deleverunt filii Benjamin habitavitque Iebuseus cum filiis Benjamin in Hierusalem usque in praesentem diem
²² domus quoque Ioseph ascendit in Bethel fuitque Dominus cum eis
²³ nam cum obsiderent urbem quae prius Luza vocabatur
²⁴ viderunt hominem egredientem de civitate dixeruntque ad eum ostende nobis introitum civitatis et faciemus tecum misericordiam
²⁵ qui cum ostendisset eis percusserunt urbem in ore gladii hominem autem illum et omnem cognationem eius dimiserunt
²⁶ qui dimissus abiit in terram Etthim et aedificavit ibi civitatem vocavitque eam Luzam quae ita appellatur usque in praesentem diem
²⁷ Manasses quoque non delevit Bethsan et Thanach cum viculis suis et habitatores Dor et Ieblaam et Mageddo cum viculis suis coepitque Chananeus habitare cum eis
²⁸ postquam autem confortatus est Israhel fecit eos tributarios et delere noluit
²⁹ Ephraim etiam non interfecit Chananeum qui habitabat in Gazer sed habitavit cum eo
³⁰ Zabulon non delevit habitatores Cetron et Naalon sed habitavit Chananeus in medio eius factusque est ei tributarius
³¹ Aser quoque non delevit habitatores Achcho et Sidonis Alab et Achazib et Alba et Afec et Roob
³² habitavitque in medio Chananei habitatoris illius terrae nec interfecit eum
³³ Nepthali non delevit habitatores Bethsemes et Bethanath et habitavit inter Chananeum habitatorem terrae fueruntque ei Bethsemitae et Bethanitae tributarii
³⁴ artavitque Amorreus filios Dan in monte nec dedit eis locum ut ad planiora descenderent

³⁵ habitavitque in monte Hares quod interpretatur testaceo in Ahilon et Salabim et adgravata est manus domus Ioseph factusque est ei tributarius

³⁶ fuit autem terminus Amorrei ab ascensu Scorpi-
onis Petra et superiora loca

2 ascenditque angelus Domini de Galgal ad locum Flentium et ait eduxi vos de Aegypto et introduxi in terram pro qua iuravi patribus vestris et pollicitus sum ut non facerem irritum pactum meum vobiscum in sempiternum

² ita dumtaxat ut non feriretis foedus cum habitatoribus terrae huius et aras eorum subverteretis et nolulistis audire vocem meam cur hoc fecistis

³ quam ob rem nolui delere eos a facie vestra ut habeatis hostes et dii eorum sint vobis in ruinam

⁴ cumque loqueretur angelus Domini verba haec ad omnes filios Israhel elevaverunt vocem suam et fleverunt

⁵ et vocatum est nomen loci illius Flentium sive Lacrimarum immolaveruntque ibi hostias Domino

⁶ dimisit ergo Iosue populum et abierunt filii Israhel unusquisque in possessionem suam ut obtinerent eam

⁷ servieruntque Domino cunctis diebus eius et seniorum qui longo post eum vixerunt tempore et noverant omnia opera Domini quae fecerat cum Israhel

⁸ mortuus est autem Iosue filius Nun famulus Domini centum et decem annorum

⁹ et sepelierunt eum in finibus possessionis suae in Thamnathsare in monte Ephraim a septentrionali plaga montis Gaas

¹⁰ omnisque illa generatio congregata est ad patres suos et surrexerunt alii qui non noverant Dominum et opera quae fecerat cum Israhel

¹¹ feceruntque filii Israhel malum in conspectu Domini et servierunt Baalim

¹² ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum qui eduxerat eos de terra Aegypti et secuti sunt deos alienos deos quoque populorum qui habitabant in circuitu eorum et adoraverunt eos et ad iracundiam concitaverunt Dominum

¹³ dimittentes eum et servientes Baal et Astharoth

¹⁴ iratusque Dominus contra Israhel tradidit eos in manibus diripientium qui ceperunt eos et venderunt hostibus qui habitabant per gyrum nec potuerunt resistere adversariis suis

¹⁵ sed quocumque pergere voluissent manus Domini erat super eos sicut locutus est et iuravit eis et vehementer adflicti sunt

¹⁶ suscitavitque Dominus iudices qui liberarent eos de vastantium manibus sed nec illos audire voluerunt

¹⁷ fornicantes cum diis alienis et adorantes eos cito deseruerunt viam per quam ingressi fuerant patres

eorum et audientes mandata Domini omnia fecere contraria

¹⁸ cumque Dominus iudices suscicaret in diebus eorum flectebatur misericordia et audiebat adflictorum gemitus et liberabat eos de caede vastantium

¹⁹ postquam autem mortuus esset iudex revertebantur et multo maiora faciebant quam fecerant patres sui sequentes deos alienos et servientes eis et adorantes illos non dimiserunt adinventiones suas et viam durissimam per quam ambulare consueverant

²⁰ iratusque est furor Domini in Israhel et ait quia irritum fecit gens ista pactum meum quod pepigeram cum patribus eorum et vocem meam audire contempsit

²¹ et ego non delebo gentes quas dimisit Iosue et mortuus est

²² ut in ipsis experiar Israhel utrum custodiant viam Domini et ambulent in ea sicut custodierunt patres eorum an non

²³ dimisit ergo Dominus omnes has nationes et cito subvertere noluit nec tradidit in manibus Iosue

3 hae sunt gentes quas Dominus dereliquit ut erudiret in eis Israhelem et omnes qui non noverant bella Chananeorum

² et postea discerent filii eorum certare cum hostibus et habere consuetudinem proeliandi

³ quinque satrapas Philisthinorum omnemque Chananeum et Sidonium atque Eveum qui habitabat in monte Libano de monte Baalhermon usque ad introitum Emath

⁴ dimisitque eos ut in ipsis experiretur Israhelem utrum audiret mandata Domini quae praeceperat patribus eorum per manum Mosi an non

⁵ itaque filii Israhel habitaverunt in medio Chananei et Hetthei et Amorrei et Ferezei et Evei et Iebusei

⁶ et duxerunt uxores eorum et ipsique filias suas eorum filiis tradiderunt et servierunt diis eorum

⁷ feceruntque malum in conspectu Domini et obliti sunt Dei sui servientes Baalim et Astharoth

⁸ iratusque Dominus contra Israhel tradidit eos in manus Chusanrasathaim regis Mesopotamiae servieruntque ei octo annis

⁹ et clamaverunt ad Dominum qui suscitavit eis salvatorem et liberavit eos Othonihel videlicet filium Cenez fratrem Chaleb minorem

¹⁰ fuitque in eo spiritus Domini et iudicavit Israhel egressusque est ad pugnam et tradidit Dominus in manu eius Chusanrasathaim regem Syriae et oppressit eum

¹¹ quievitque terra quadraginta annis et mortuus est Othonihel filius Cenez

¹² addiderunt autem filii Israhel facere malum in conspectu Domini qui confortavit adversum eos

Eglon regem Moab quia fecerunt malum in conspectu eius

¹³ et copulavit ei filios Ammon et Amalech abiitque et percussit Israhel atque possedit urbem Palmarum

¹⁴ servieruntque filii Israhel Eglon regi Moab decem et octo annis

¹⁵ et postea clamaverunt ad Dominum qui suscitavit eis salvatorem vocabulo Ahoth filium Gera filii Iemini qui utraque manu utebatur pro dextera miseruntque filii Israhel per illum munera Eglon regi Moab

¹⁶ qui fecit sibi gladium ancipitem habentem in medio capulum longitudinis palmae manus et accinctus est eo subter sagum in dextro femore

¹⁷ obtulitque munera Eglon regi Moab erat autem Eglon crassus nimis

¹⁸ cumque obtulisset ei munera prosecutus est socios qui cum eo venerant

¹⁹ et reversus de Galgalis ubi erant idola dixit ad regem verbum secretum habeo ad te o rex et ille imperavit silentium egressisque omnibus qui circa eum erant

²⁰ ingressus est Ahoth ad eum sedebat autem in aestivo cenaculo solus dixitque verbum Dei habeo ad te qui statim surrexit de throno

²¹ extenditque Ahoth manum sinistram et tulit sicam de dextro femore suo infixitque eam in ventre eius

²² tam valide ut capulus ferrum sequeretur in vulnere ac pinguis adipe stringeretur nec eduxit gladium sed ita ut percusserat reliquit in corpore statimque per secreta naturae alvi stercora proruperunt

²³ Ahoth autem clausis diligentissime ostiis cenaculi et obfirmatis sera

²⁴ per posticam egressus est servique regis ingressi viderunt clausas fores cenaculi atque dixerunt forsitan purgat alvum in aestivo cubiculo

²⁵ expectantesque diu donec erubescerent et videntes quod nullus aperiret tulerunt clavem et aperientes invenerunt dominum suum iacentem in terra mortuum

²⁶ Ahoth autem dum illi turbarentur effugit et pertransiit locum Idolorum unde reversus fuerat venitque in Seirath

²⁷ et statim insonuit bucina in monte Ephraim descenderuntque cum eo filii Israhel ipso in fronte gradiente

²⁸ qui dixit ad eos sequimini me tradidit enim Dominus inimicos nostros Moabitas in manus nostras descenderuntque post eum et occupaverunt vada Iordanis quae transmittunt in Moab et non dimiserunt transire quemquam

²⁹ sed percusserunt Moabitas in tempore illo circiter decem milia omnes robustos et fortes viros nullus eorum evadere potuit

³⁰ humiliatusque est Moab die illo sub manu Israhel et quievit terra octoginta annis

³¹ post hunc fuit Samgar filius Anath qui percussit de Philisthim sescentos viros vomere et ipse quoque defendit Israhel

4 addideruntque filii Israhel facere malum in conspectu Domini post mortem Ahoth

² et tradidit illos Dominus in manu Iabin regis Chanaan qui regnavit in Asor habuitque ducem exercitus sui nomine Sisaram ipse autem habitabat in Aroseth gentium

³ clamaveruntque filii Israhel ad Dominum nongentos enim habebat falcatos currus et per viginti annos vehementer oppresserat eos

⁴ erat autem Debbora prophetis uxor Lapidoth quae iudicabat populum in illo tempore

⁵ et sedebat sub palma quae nomine illius vocabatur inter Rama et Bethel in monte Ephraim ascendebantque ad eam filii Israhel in omne iudicium

⁶ quae misit et vocavit Barac filium Abinoem de Cedus Nephtalim dixitque ad eum praecepit tibi Dominus Deus Israhel vade et duc exercitum in montem Thabor tollesque tecum decem milia pugnatorum de filiis Nephtalim et de filiis Zabulon

⁷ ego autem ducam ad te in loco torrentis Cison Sisaram principem exercitus Iabin et currus eius atque omnem multitudinem et tradam eos in manu tua

⁸ dixitque ad eam Barac si venis mecum vadam si nolueris venire non pergam

⁹ quae dixit ad eum ibo quidem tecum sed in hac vice tibi victoria non reputabitur quia in manu mulieris tradetur Sisara surrexit itaque Debbora et perrexit cum Barac in Cedus

¹⁰ qui accitis Zabulon et Nephtalim ascendit cum decem milibus pugnatorum habens Debboram in comitatu suo

¹¹ Aber autem Cineus recesserat quondam a ceteris Cineis fratribus suis filiis Obab cognati Mosi et tetenderat tabernacula usque ad vallem quae vocatur Sennim et erat iuxta Cedus

¹² nuntiatumque est Sisarae quod ascendisset Barac filius Abinoem in montem Thabor

¹³ et congregavit nongentos falcatos currus omnemque exercitum de Aroseth gentium ad torrentem Cison

¹⁴ dixitque Debbora ad Barac surge haec est enim dies in qua tradidit Dominus Sisaram in manus tuas en ipse ductor est tuus descendit itaque Barac de monte Thabor et decem milia pugnatorum cum eo

¹⁵ perterruitque Dominus Sisaram et omnes currus eius universamque multitudinem in ore gladii ad conspectum Barac in tantum ut Sisara de curru desiliens pedibus fugeret

¹⁶ et Barac persequeretur fugientes currus et exercitum usque ad Aroseth gentium et omnis hostium multitudo usque ad internicionem caderet

¹⁷ Sisara autem fugiens pervenit ad tentorium Iahel uxoris Aber Cinei erat enim pax inter Iabin regem Asor et domum Aber Cinei

¹⁸ egressa igitur Iahel in occursum Sisarae dixit ad eum intra ad me domine mi intra ne timeas qui ingressus tabernaculum eius et opertus ab ea pallio

¹⁹ dixit ad eam da mihi obsecro paululum aquae quia valde sitio quae aperuit utrem lactis et dedit ei bibere et operuit illum

²⁰ dixitque Sisara ad eam sta ante ostium tabernaculi et cum venerit aliquis interrogans te et dicens numquid hic est aliquis respondebis nullus est

²¹ tulit itaque Iahel uxor Aber clavum tabernaculi adsumens pariter malleum et ingressa abscondite et cum silentio posuit supra tempus capitis eius clavum percussumque malleo defixit in cerebrum usque ad terram qui soporem morti socians defecit et mortuus est

²² et ecce Barac sequens Sisaram veniebat egressaque Iahel in occursum eius dixit ei veni et ostendam tibi virum quem quaeris qui cum intrasset ad eam vidit Sisaram iacentem mortuum et clavum infixum in tempore eius

²³ humiliavit ergo Deus in die illo Iabin regem Chanaan coram filiis Israhel

²⁴ qui crescebant cotidie et forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan donec delerent eum

5 cecineruntque Debbora et Barac filius Abinoem in die illo dicentes

² qui sponte obtulistis de Israhel animas vestras ad periculum benedicite Domino

³ audite reges percipite auribus principes ego sum ego sum quae Domino canam psallam Domino Deo Israhel

⁴ Domine cum exires de Seir et transires per regiones Edom terra mota est caelique ac nubes stillaverunt aquis

⁵ montes fluxerunt a facie Domini et Sinai a facie Domini Dei Israhel

⁶ in diebus Samgar filii Anath in diebus Iahel quieverunt semitae et qui ingrediebantur per eas ambulaverunt per calles devios

⁷ cessaverunt fortes in Israhel et quieverunt donec surgeret Debbora surgeret mater in Israhel

⁸ nova bella elegit Dominus et portas hostium ipse subvertit clypeus et hasta si apparuerint in quadraginta milibus Israhel

⁹ cor meum diligit principes Israhel qui propria voluntate obtulistis vos discrimini benedicite Domino

¹⁰ qui ascenditis super nitentes asinos et sedetis in iudicio et ambulatis in via loquimini

¹¹ ubi conlisi sunt currus et hostium est suffocatus exercitus ibi narrentur iustitiae Domini et clementia in fortes Israhel tunc descendit populus Domini ad portas et obtinuit principatum

¹² surge surge Debbora surge surge et loquere canticum surge Barac et adprehende captivos tuos fili Abinoem

¹³ salvatae sunt reliquiae populi Dominus in fortibus dimicavit

¹⁴ ex Ephraim delevit eos in Amalech et post eum ex Benjamin in populos tuos o Amalech de Machir principes descenderunt et de Zabulon qui exercitum ducerent ad bellandum

¹⁵ duces Isachar fuere cum Debbora et Barac vestigia sunt secuti qui quasi in praeceps ac baratrum se discrimini dedit diviso contra se Ruben magnanimorum repperta contentio est

¹⁶ quare habitas inter duos terminos ut audias sibilos gregum diviso contra se Ruben magnanimorum repperta contentio est

¹⁷ Galaad trans Iordanem quiescebat et Dan vacabat navibus Aser habitabat in litore maris et in portibus morabatur

¹⁸ Zabulon vero et Nephthalim obtulerunt animas suas morti in regione Merome

¹⁹ venerunt reges et pugnaverunt pugnaverunt reges Chanaan in Thanach iuxta aquas Mageddo et tamen nihil tulere praedantes

²⁰ de caelo dimicatum est contra eos stellae manentes in ordine et cursu suo adversum Sisaram pugnaverunt

²¹ torrens Cison traxit cadavera eorum torrens Cadumim torrens Cison conculca anima mea robustos

²² unguulae equorum ceciderunt fugientibus impetu et per praeceps ruentibus fortissimis hostium

²³ maledicite terrae Meroz dixit angelus Domini maledicite habitatoribus eius quia non venerunt ad auxilium Domini in adiutorium fortissimorum eius

²⁴ benedicta inter mulieres Iahel uxor Aber Cinei benedicatur in tabernaculo suo

²⁵ aquam petenti lac dedit et in fiala principum obtulit butyrum

²⁶ sinistram manum misit ad clavum et dexteram ad fabrorum malleos percussitque Sisaram quaerens in capite vulnere locum et tempus valide perforans

²⁷ inter pedes eius ruit defecit et mortuus est ante pedes illiusolvebatur et iacebat exanimis et miserabilis

²⁸ per fenestram prospiciens ululabat mater eius et de cenaculo loquebatur cur moratur regredi currus eius quare tardaverunt pedes quadrigarum illius

²⁹ una sapientior ceteris uxoribus eius haec socru verba respondit

³⁰ forsitan nunc dividit spolia et pulcherrima feminarum eligitur ei vestes diversorum colorum Sisarae traduntur in praedam et supellex varia ad ornanda colla congeritur

³¹ sic pereant omnes inimici tui Domine qui autem diligunt te sicut sol in ortu suo splendet ita rutilent

³² quievitque terra per quadraginta annos

6 fecerunt autem filii Israhel malum in conspectu Domini qui tradidit eos in manu Madian septem annis

² et oppressi sunt valde ab eis feceruntque sibi antra et speluncas in montibus et munitissima ad repugnandum loca

³ cumque sevisset Israhel ascendebat Madian et Amalech et ceteri orientalium nationum

⁴ et apud eos figentes tentoria sicut erant in herbis cuncta vastabant usque ad introitum Gazae nihilque omnino ad vitam pertinens relinquebant in Israhel non oves non boves non asinos

⁵ ipsi enim et universi greges eorum veniebant cum tabernaculis et instar lucustarum universa complebant innumera multitudo hominum et camelorum quicquid tetigerant devastantes

⁶ humiliatusque est Israhel valde in conspectu Madian

⁷ et clamavit ad Dominum postulans auxilium contra Madianitas

⁸ qui misit ad eos virum prophetam et locutus est haec dicit Dominus Deus Israhel ego vos feci descendere de Aegypto et eduxi de domo servitutis

⁹ et liberavi de manu Aegyptiorum et omnium inimicorum qui adfligebant vos eiecique eos ad introitum vestrum et tradidi vobis terram eorum

¹⁰ et dixi ego Dominus Deus vester ne timeatis deos Amorreorum in quorum terra habitatis et nolulistis audire vocem meam

¹¹ venit autem angelus Domini et sedit sub quercu quae erat in Ephra et pertinebat ad Ioas patrem familiae Ezri cumque Gedeon filius eius excuteret atque purgaret frumenta in torculari ut fugeret Madian

¹² apparuit ei et ait Dominus tecum virorum fortissime

¹³ dixitque ei Gedeon obsecro Domine si Dominus nobiscum est cur adprehenderunt nos haec omnia ubi sunt mirabilia eius quae narraverunt patres nostri atque dixerunt de Aegypto eduxit nos Dominus nunc autem dereliquit nos et tradidit in manibus Madian

¹⁴ respexitque ad eum Dominus et ait vade in hac fortitudine tua et liberabis Israhel de manu Madian scito quod miserim te

¹⁵ qui respondens ait obsecro Domine mi in quo liberabo Israhel ecce familia mea infima est in Manasse et ego minimus in domo patris mei

¹⁶ dixitque ei Dominus ego ero tecum et percuties Madian quasi unum virum

¹⁷ et ille si inveni inquit gratiam coram te da mihi signum quod tu sis qui loquaris ad me

¹⁸ ne recedas hinc donec revertar ad te portans sacrificium et offerens tibi qui respondit ego praestolabor adventum tuum

¹⁹ ingressus est itaque Gedeon et coxit hedum et de farinae modio azymos panes carnesque ponens in canistro et ius carniarum mittens in ollam tulit omnia sub quercum et obtulit ei

²⁰ cui dixit angelus Domini tolle carnes et panes azymos et pone super petram illam et ius desuper funde cumque fecisset ita

²¹ extendit angelus Domini summitatem virgae quam tenebat in manu et tetigit carnes et azymos panes ascenditque ignis de petra et carnes azymosque consumpsit angelus autem Domini evanuit ex oculis eius

²² vidensque Gedeon quod esset angelus Domini ait heu mihi Domine Deus quia vidi angelum Domini facie ad faciem

²³ dixitque ei Dominus pax tecum ne timeas non morieris

²⁴ aedificavit ergo ibi Gedeon altare Domino vocavitque illud Domini pax usque in praesentem diem cum adhuc esset in Ephra quae est familiae Ezri

²⁵ nocte illa dixit Dominus ad eum tolle taurum patris tui et alterum taurum annorum septem destruesque aram Baal quae est patris tui et nemus quod circa aram est succide

²⁶ et aedificabis altare Domino Deo tuo in summitate petrae huius super quam sacrificium ante posuisti tollesque taurum secundum et offeres holocaustum super lignorum struem quae de nemore succideris

²⁷ adsumptis igitur Gedeon decem viris de servis suis fecit sicut praeceperat Dominus timens autem domum patris sui et homines illius civitatis per diem facere noluit sed omnia nocte conplevit

²⁸ cumque surrexissent viri oppidi eius mane viderunt destructam aram Baal lucumque succisum et taurum alterum inpositum super altare quod tunc aedificatum erat

²⁹ dixeruntque ad invicem quis hoc fecit cumque perquirerent auctorem facti dictum est Gedeon filius Ioas fecit haec omnia

³⁰ et dixerunt ad Ioas produc filium tuum ut moriatur quia destruxit aram Baal et succidit nemus

³¹ quibus ille respondit numquid ultores estis Baal et pugnatis pro eo qui adversarius eius est moriatur

antequam lux crastina veniat si deus est vindicet se de eo qui suffodit aram eius

³² ex illo die vocatus est Gedeon Hierobbaal eo quod dixisset Ioas ulciscatur se de eo Baal qui suffodit altare eius

³³ igitur omnis Madian et Amalech et orientales populi congregati sunt simul et transeuntes Iordanem castrametati sunt in valle Iezrahel

³⁴ spiritus autem Domini induit Gedeon qui clangens bucina convocavit domum Abiezer ut sequeretur

³⁵ misitque nuntios in universum Manassen qui et ipse secutus est eum et alios nuntios in Aser et Zabulon et Nephthaim qui occurrerunt ei

³⁶ dixitque Gedeon ad Dominum si salvum facis per manum meam Israhel sicut locutus es

³⁷ ponam vellus hoc lanae in area si ros in solo vellere fuerit et in omni terra siccitas sciam quod per manum meam sicut locutus es liberabis Israhel

³⁸ factumque est ita et de nocte consurgens expresso vellere concam rore conplevit

³⁹ dixitque rursus ad Dominum ne irascatur furor tuus contra me si adhuc semel temptavero signum quaerens in vellere oro ut solum vellus siccum sit et omnis terra rore madens

⁴⁰ fecitque Dominus nocte illa ut postulaverat et fuit siccitas in solo vellere et ros in omni terra

7 igitur Hierobbaal qui est et Gedeon de nocte consurgens et omnis populus cum eo venit ad fontem qui vocatur Arad erant autem castra Madian in valle ad septentrionalem plagam collis Excelsi

² dixitque Dominus ad Gedeon multus tecum est populus nec tradetur Madian in manus eius ne gloriatur contra me Israhel et dicat meis viribus liberatus sum

³ loquere ad populum et cunctis audientibus praedica qui formidolosus et timidus est revertatur recesseruntque de monte Galaad et reversa sunt ex populo viginti duo milia virorum et tantum decem milia remanserunt

⁴ dixitque Dominus ad Gedeon adhuc populus multus est duc eos ad aquas et ibi probabo illos et de quo dixeris tibi ut tecum vadat ipse pergat quem ire prohibuero revertatur

⁵ cumque descendisset populus ad aquas dixit Dominus ad Gedeon qui lingua lambuerint aquas sicut solent canes lambere separabis eos seorsum qui autem curvatis genibus biberint in altera parte erunt

⁶ fuit itaque numerus eorum qui manu ad os proiciente aquas lambuerant trecenti viri omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat

⁷ et ait Dominus ad Gedeon in trecentis viris qui lambuerunt aquas liberabo vos et tradam Madian in manu tua omnis autem reliqua multitudo revertatur in locum suum

⁸ sumptis itaque pro numero cibariis et tubis omnem reliquam multitudinem abire praecepit ad tabernacula sua et ipse cum trecentis viris se certamini dedit castra autem Madian erant subter in valle

⁹ eadem nocte dixit Dominus ad eum surge et descende in castra quia tradidi eos in manu tua

¹⁰ sin autem solus ire formidas descendat tecum Phara puer tuus

¹¹ et cum audieris quid loquantur tunc confortabuntur manus tuae et securior ad hostium castra descendes descendit ergo ipse et Phara puer eius in partem castrorum ubi erant armatorum vigiliae

¹² Madian autem et Amalech et omnes orientales populi fusi iacebant in valle ut lucustarum multitudo cameli quoque innumerabiles erant sicut harena quae iacet in litoribus maris

¹³ cumque venisset Gedeon narrabat aliquis somnium proximo suo et in hunc modum referebat quod viderat vidi somnium et videbatur mihi quasi subcinericius panis ex hordeo volvi et in Madian castra descendere cumque pervenisset ad tabernaculum percussit illud atque subvertit et terrae funditus coaequavit

¹⁴ respondit is cui loquebatur non est hoc aliud nisi gladius Gedeonis filii Ioas viri Israhelitae tradidit Deus in manu eius Madian et omnia castra eius

¹⁵ cumque audisset Gedeon somnium et interpretationem eius adoravit et reversus ad castra Israhel ait surgite tradidit enim Dominus in manus nostras castra Madian

¹⁶ divisitque trecentos viros in tres partes et dedit tubas in manibus eorum lagoenasque vacuas ac lampadas in medio lagoenarum

¹⁷ et dixit ad eos quod me facere videritis hoc facite ingrediar partem castrorum et quod fecero secutimini

¹⁸ quando personaverit tuba in manu mea vos quoque per castrorum circuitum clangite et conclamate Domino et Gedeoni

¹⁹ ingressusque est Gedeon et trecenti viri qui erant cum eo in parte castrorum incipientibus vigiliis noctis mediae et custodibus suscitatis coeperunt bucinis clangere et conplodere inter se lagoenas

²⁰ cumque per gyrum castrorum in tribus personarent locis et hydrias confregissent tenuerunt sinistris manibus lampadas et dextris sonantes tubas clamaveruntque gladius Domini et Gedeonis

²¹ stantes singuli in loco suo per circuitum castrorum hostilium omnia itaque castra turbata sunt et vociferantes ululantesque fugerunt

²² et nihilominus insistebant trecenti viri bucinis personantes inmisitque Dominus gladium in omnibus castris et mutua se caede truncabant

²³ fugientes usque Bethseta et crepidinem Abelmeula in Tebbath conclamantes autem viri Israhel

de Nephthali et Aser et omni Manasse persequantur Madian

²⁴ misitque Gedeon nuntios in omnem montem Ephraim dicens descendite in occursum Madian et occupate aquas usque Bethbera atque Iordanem clamavitque omnis Ephraim et praeoccupavit aquas atque Iordanem usque Bethbera

²⁵ adprehensosque duos viros Madian Oreb et Zeb interfecit Oreb in petra Oreb Zeb vero in torculari Zeb et persecuti sunt Madian capita Oreb et Zeb portantes ad Gedeon trans fluentia Iordanis

8 dixeruntque ad eum viri Ephraim quid est hoc quod facere voluisti ut non nos vocares cum ad pugnam pergeres contra Madian iurgantes fortiter et prope vim inferentes

² quibus ille respondit quid enim tale facere potui quale vos fecistis nonne melior est racemus Ephraim vindemiis Abiezer

³ in manus vestras tradidit Dominus principes Madian Oreb et Zeb quid tale facere potui quale vos fecistis quod cum locutus esset requievit spiritus eorum quo tuebantur contra eum

⁴ cumque venisset Gedeon ad Iordanem transivit eum cum trecentis viris qui secum erant et prae lassitudine fugientes persequi non poterant

⁵ dixitque ad viros Soccoth date obsecro panes populo qui mecum est quia valde defecerunt ut possimus persequi Zebee et Salmana reges Madian ⁶ responderunt principes Soccoth forsitan palmae manuum Zebee et Salmana in manu tua sunt et idcirco postulas ut demus exercitui tuo panes

⁷ quibus ille ait cum ergo tradiderit Dominus Zebee et Salmana in manus meas conteram carnes vestras cum spinis tribulisque deserti

⁸ et inde conscendens venit in Phanuhel locutusque est ad viros eius loci similia cui et illi responderunt sicut responderant viri Soccoth

⁹ dixit itaque et eis cum reversus fuero victor in pace destruam turrem hanc

¹⁰ Zebee autem et Salmana requiescebant cum omni exercitu suo quindecim milia enim viri remanserant ex omnibus turmis orientalium populorum caesis centum viginti milibus bellatorum et educentium gladium

¹¹ ascendensque Gedeon per viam eorum qui in tabernaculis morabantur ad orientalem partem Nobee et Iecbaa percussit castra hostium qui securi erant et nihil adversi suspicabantur

¹² fugeruntque Zebee et Salmana quos persequens Gedeon comprehendit turbato omni exercitu eorum

¹³ revertensque de bello ante solis ortum

¹⁴ adprehendit puerum de viris Soccoth interrogavitque eum nomina principum et seniorum Soccoth et descripsit septuaginta septem viros

¹⁵ venitque ad Soccoth et dixit eis en Zebee et Salmana super quibus exprobrastis mihi dicentes forsitan manus Zebee et Salmana in manibus tuis sunt et idcirco postulas ut demus viros qui lassi sunt et defecerunt panes

¹⁶ tulit ergo seniores civitatis et spinas deserti ac tribulos et contrivit cum eis atque comminuit viros Soccoth

¹⁷ turrem quoque Phanuhel subvertit occisis habitatoribus civitatis

¹⁸ dixitque ad Zebee et Salmana quales fuerunt viri quos occidisti in Thabor qui responderunt similes tui et unus ex eis quasi filius regis

¹⁹ quibus ille ait fratres mei fuerunt filii matris meae vivit Dominus si servassetis eos non vos occiderem

²⁰ dixitque Ietther primogenito suo surge et interfice eos qui non eduxit gladium timebat enim quia adhuc puer erat

²¹ dixeruntque Zebee et Salmana tu surge et inruere in nos quia iuxta aetatem robur est hominis surrexit Gedeon et interfecit Zebee et Salmana et tulit ornamenta ac bullas quibus colla regalium camelorum decorari solent

²² dixeruntque omnes viri Israhel ad Gedeon dominare nostri tu et filius tuus et filius filii tui quia liberasti nos de manu Madian

²³ quibus ille ait non dominabor vestri nec dominabitur in vos filius meus sed dominabitur Dominus

²⁴ dixitque ad eos unam petitionem postulo a vobis date mihi inanes ex praeda vestra inanes enim aureas Israhelitae habere consueverunt

²⁵ qui responderunt libentissime dabimus expandentesque super terram pallium proiecerunt in eo inanes de praeda

²⁶ et fuit pondus postularum inaurium mille septingenti auri sicli absque ornamentis et monilibus et veste purpurea quibus Madian reges uti soliti erant et praeter torques aureos camelorum

²⁷ fecitque ex eo Gedeon ephod et posuit illud in civitate sua Ephra fornicatusque est omnis Israhel in eo et factum est Gedeoni et omni domui eius in ruinam

²⁸ humiliatus est autem Madian coram filiis Israhel nec potuerunt ultra elevare cervices sed quievit terra per quadraginta annos quibus praefuit Gedeon

²⁹ abiit itaque Hierobbaal filius Ioas et habitavit in domo sua

³⁰ habuitque septuaginta filios qui egressi sunt de femore eius eo quod plures haberet uxores

³¹ concubina autem illius quam habebat in Sychem genuit ei filium nomine Abimelech

³² mortuusque est Gedeon filius Ioas in senectute bona et sepultus in sepulchro Ioas patris sui in Ephra de familia Ezri

³³ postquam autem mortuus est Gedeon aversi sunt filii Israhel et fornicati cum Baalim percusseruntque cum Baal foedus ut esset eis in deum

³⁴ nec recordati sunt Domini Dei sui qui eruit eos de manu omnium inimicorum suorum per circuitum

³⁵ nec fecerunt misericordiam cum domo Hierobbaal Gedeon iuxta omnia bona quae fecerat Israheli
9 abiit autem Abimelech filius Hierobbaal in Sychem ad fratres matris suae et locutus est ad eos et ad omnem cognationem domus patris matris suae dicens

² loquimini ad omnes viros Sychem quid vobis est melius ut dominantur vestri septuaginta viri omnes filii Hierobbaal an ut dominetur vobis unus vir simulque considerate quia os vestrum et caro vestra sum

³ locutique sunt fratres matris eius de eo ad omnes viros Sychem universos sermones istos et inclinauerunt cor eorum post Abimelech dicentes frater noster est

⁴ dederuntque illi septuaginta pondo argenti de fano Baalbrith qui conduxit sibi ex eo viros inopes et vagos secutique sunt eum

⁵ et venit in domum patris sui Ephra et occidit fratres suos filios Hierobbaal septuaginta viros super lapidem unum remansitque Ioatham filius Hierobbaal minimus et absconditus est

⁶ congregati sunt autem omnes viri Sychem et universae familiae urbis Mello abieruntque et constituerunt regem Abimelech iuxta quercum quae stabat in Sychem

⁷ quod cum nuntiatum esset Ioatham ivit et stetit in vertice montis Garizim elevataque voce clamavit et dixit audite me viri Sychem ita audiat vos Deus

⁸ ierunt ligna ut ungerent super se regem dixeruntque olivae impera nobis

⁹ quae respondit numquid possum deserere pinguedinem meam qua et dii utuntur et homines et venire ut inter ligna promovear

¹⁰ dixeruntque ligna ad arborem ficum veni et super nos regnum accipe

¹¹ quae respondit eis numquid possum deserere dulcedinem meam fructusque suavissimos et ire ut inter cetera ligna commovear

¹² locuta sunt quoque ligna ad vitem veni et impera nobis

¹³ quae respondit numquid possum deserere vinum meum quod laetificat Deum et homines et inter ligna cetera commoveri

¹⁴ dixeruntque omnia ligna ad ramnum veni et impera super nos

¹⁵ quae respondit eis si vere me regem vobis constituitis venite et sub mea umbra requiescite sin autem non vultis egrediatur ignis de ramno et devoret cedros Libani

¹⁶ nunc igitur si recte et absque peccato constituistis super vos regem Abimelech et bene egistis cum Hierobbaal et cum domo eius et reddidistis vicem beneficiis eius qui pugnavit pro vobis

¹⁷ et animam suam dedit periculis ut erueret vos de manu Madian

¹⁸ qui nunc surrexistis contra domum patris mei et interfecistis filios eius septuaginta viros super unum lapidem et constituistis regem Abimelech filium ancillae eius super habitatores Sychem eo quod frater vester sit

¹⁹ si ergo recte et absque vitio egistis cum Hierobbaal et domo eius hodie laetamini in Abimelech et ille laetetur in vobis

²⁰ sin autem perverse egrediatur ignis ex eo et consumat habitatores Sychem et oppidum Mello egrediaturque ignis de viris Sychem et de oppido Mello et devoret Abimelech

²¹ quae cum dixisset fugit et abiit in Bera habitavitque ibi metu Abimelech fratris sui

²² regnavit itaque Abimelech super Israhel tribus annis

²³ misitque Deus spiritum pessimum inter Abimelech et habitatores Sychem qui coeperunt eum detestari

²⁴ et scelus interfectionis septuaginta filiorum Hierobbaal et effusionem sanguinis eorum conferre in Abimelech fratrem suum et in ceteros Sycimarum principes qui eum adiuverant

²⁵ posueruntque insidias adversum eum in montium summitate et dum illius praestolantur adventum exercebant latrocinia agentes praedas de praetereuntibus nuntiatumque est Abimelech

²⁶ venit autem Gaal filius Obed cum fratribus suis et transivit in Sycimam ad cuius adventum erecti habitatores Sychem

²⁷ egressi sunt in agros vastantes vineas uvasque calcantes et factis cantantium choris ingressi sunt fanum dei sui et inter epulas et pocula maledicebant Abimelech

²⁸ clamante Gaal filio Obed quis est Abimelech et quae est Sychem ut serviamus ei numquid non est filius Hierobbaal et constituit principem Zebul servum suum super viros Emmor patris Sychem cur igitur servimus ei

²⁹ utinam daret aliquis populum istum sub manu mea ut auferrem de medio Abimelech dictumque est Abimelech congrega exercitus multitudinem et veni

³⁰ Zebul enim princeps civitatis auditis sermonibus Gaal filii Obed iratus est valde

³¹ et misit clam ad Abimelech nuntios dicens ecce Gaal filius Obed venit in Sycimam cum fratribus suis et obpugnat adversum te civitatem

³² surge itaque nocte cum populo qui tecum est et latita in agro

³³ et primo mane oriente sole inrue super civitatem illo autem egrediente adversum te cum populo suo fac ei quod potueris

³⁴ surrexit itaque Abimelech cum omni exercitu suo nocte et tetendit insidias iuxta Sycimam in quattuor locis

³⁵ egressusque est Gaal filius Obed et stetit in introitu portae civitatis surrexit autem Abimelech et omnis exercitus cum eo de insidiarum loco

³⁶ cumque vidisset populum Gaal dixit ad Zebul ecce de montibus multitudo descendit cui ille respondit umbras montium vides quasi hominum capita et hoc errore deciperis

³⁷ rursumque Gaal ait ecce populus de umbilico terrae descendit et unus cuneus venit per viam quae respicit quercum

³⁸ cui dixit Zebul ubi est nunc os tuum quo loquebaris quis est Abimelech ut serviamus ei nonne iste est populus quem despiciebas egredere et pugna contra eum

³⁹ abiit ergo Gaal spectante Sycimarum populo et pugnavit contra Abimelech

⁴⁰ qui persecutus est eum fugientem et in urbem conpulit cecideruntque ex parte eius plurimi usque ad portam civitatis

⁴¹ et Abimelech sedit in Ruma Zebul autem Gaal et socios eius expulit de urbe nec in ea passus est commorari

⁴² sequenti ergo die egressus est populus in campum quod cum nuntiatum esset Abimelech

⁴³ tulit exercitum suum et divisit in tres turmas tendens insidias in agris vidensque quod egrederetur populus de civitate surrexit et inruit in eos

⁴⁴ cum cuneo suo obpugnans et obsidens civitatem duae autem turmae palantes per campum adversarios sequebantur

⁴⁵ porro Abimelech omni illo die obpugnabat urbem quam cepit interfectis habitatoribus eius ipsaque destructa ita ut sal in ea dispergeret

⁴⁶ quod cum audissent qui habitabant in turre Sycimorum ingressi sunt fanum dei sui Berith ubi foedus cum eo pepigerant et ex eo locus nomen acceperat qui erat valde munitus

⁴⁷ Abimelech quoque audiens viros turris Sycimorum pariter conglobatos

⁴⁸ ascendit in montem Selmon cum omni populo suo et arrepta securi praecidit arboris ramum inpositumque ferens umero dixit ad socios quod me vidistis facere cito facite

⁴⁹ igitur certatim ramos de arboribus praecedentes sequebantur ducem quos circumdantes praesidio succenderunt atque ita factum est ut fumo et igne

mille hominum necarentur viri pariter ac mulieres habitatorum turris Sychem

⁵⁰ Abimelech autem inde proficiscens venit ad oppidum Thebes quod circumdans obsidebat exercitu

⁵¹ erat autem turris excelsa in media civitate ad quam confugerant viri simul ac mulieres et omnes principes civitatis clausa firmissime ianua et super turris tectum stantes per propugnacula

⁵² accedensque Abimelech iuxta turrem pugnavit fortiter et adpropinquans ostio ignem subponere nitebatur

⁵³ et ecce una mulier fragmen molae desuper iaciens inlisisit capiti Abimelech et confregit cerebrum eius

⁵⁴ qui vocavit cito armigerum suum et ait ad eum evagina gladium tuum et percute me ne forte dicatur quod a femina interfectus sim qui iussa perficiens interfecit eum

⁵⁵ illoque mortuo omnes qui cum eo erant de Israhel reversi sunt in sedes suas

⁵⁶ et reddidit Deus malum quod fecerat Abimelech contra patrem suum interfectis septuaginta fratribus suis

⁵⁷ Sycimitis quoque quod operati erant retributum est et venit super eos maledictio Ioatham filii Hierobbaal

10 post Abimelech surrexit dux in Israhel Thola filius Phoa patrum Abimelech vir de Isachar qui habitavit in Sanir montis Ephraim

² et iudicavit Israhel viginti et tribus annis mortuusque ac sepultus est in Sanir

³ huic successit Iair Galaadites qui iudicavit Israhel per viginti et duos annos

⁴ habens triginta filios sedentes super triginta pullos asinarum et principes triginta civitatum quae ex nomine eius appellatae sunt Avothiair id est oppida Iair usque in praesentem diem in terra Galaad

⁵ mortuusque est Iair ac sepultus in loco cui est vocabulum Camon

⁶ filii autem Israhel peccatis veteribus iungentes nova fecerunt malum in conspectu Domini et servierunt idolis Baalim et Astharoth et diis Syriae ac Sidonis et Moab et filiorum Ammon et Philisthim dimiseruntque Dominum et non colebant eum

⁷ contra quos iratus tradidit eos in manu Philisthim et filiorum Ammon

⁸ adflictique sunt et vehementer oppressi per annos decem et octo omnes qui habitabant trans Iordanem in terra Amorrei quae est in Galaad

⁹ in tantum ut filii Ammon Iordane transmisso vastarent Iudam et Benjamin et Ephraim adflictusque est Israhel nimis

¹⁰ et clamantes ad Dominum dixerunt peccavimus tibi quia dereliquimus Deum nostrum et servivimus Baalim

¹¹ quibus locutus est Dominus numquid non Aegyptii et Amorrei filiique Ammon et Philisthim

¹² Sidonii quoque et Amalech et Chanaan oppreserunt vos et clamastis ad me et erui vos de manu eorum

¹³ et tamen reliquistis me et coluistis deos alienos idcirco non addam ut ultra vos liberem

¹⁴ ite et invocate deos quos elegistis ipsi vos liberent in tempore angustiae

¹⁵ dixeruntque filii Israhel ad Dominum peccavimus redde tu nobis quicquid tibi placet tantum nunc libera nos

¹⁶ quae dicentes omnia de finibus suis alienorum deorum idola proiecerunt et servierunt Deo qui doluit super miseriis eorum

¹⁷ itaque filii Ammon conclamantes in Galaad fixere tentoria contra quos congregati filii Israhel in Maspha castrametati sunt

¹⁸ dixeruntque principes Galaad singuli ad proximos suos qui primus e nobis contra filios Ammon coeperit dimicare erit dux populi Galaad

11 fuit illo tempore Iepthae Galaadites vir fortissimus atque pugnator filius meretricis mulieris qui natus est de Galaad

² habuit autem Galaad uxorem de qua suscepit filios qui postquam creverant eiecerunt Iepthae dicentes heres in domo patris nostri esse non poteris quia de altera matre generatus es

³ quos ille fugiens atque devitans habitavit in terra Tob congregatique sunt ad eum viri inopes et latrocinantes et quasi principem sequebantur

⁴ in illis diebus pugnabant filii Ammon contra Israhel

⁵ quibus acriter instantibus perrexerunt maiores nate de Galaad ut tollerent in auxilium sui Iepthae de terra Tob

⁶ dixeruntque ad eum veni et esto princeps noster et pugna contra filios Ammon

⁷ quibus ille respondit nonne vos estis qui odistis me et eiecistis de domo patris mei et nunc venistis ad me necessitate compulsi

⁸ dixeruntque principes Galaad ad Iepthae ob hanc igitur causam nunc ad te venimus ut proficiscaris nobiscum et pugnes contra filios Ammon sisque dux omnium qui habitant in Galaad

⁹ Iepthae quoque dixit eis si vere venistis ad me ut pugnem pro vobis contra filios Ammon tradideritque eos Dominus in manus meas ego ero princeps vester

¹⁰ qui responderunt ei Dominus qui haec audit ipse mediator ac testis est quod nostra promissa faciamus

¹¹ abiit itaque Iepthae cum principibus Galaad fecitque eum omnis populus principem sui locutusque

est Iepthae omnes sermones suos coram Domino in Maspha

¹² et misit nuntios ad regem filiorum Ammon qui ex persona sua dicerent quid mihi et tibi est quia venisti contra me ut vastares terram meam

¹³ quibus ille respondit quia tulit Israhel terram meam quando ascendit de Aegypto a finibus Arnon usque Iaboc atque Iordanem nunc igitur cum pace redde mihi eam

¹⁴ per quos rursum mandavit Iepthae et imperavit eis ut dicerent regi Ammon

¹⁵ haec dicit Iepthae non tulit Israhel terram Moab nec terram filiorum Ammon

¹⁶ sed quando de Aegypto conscenderunt ambulavit per solitudinem usque ad mare Rubrum et venit in Cades

¹⁷ misitque nuntios ad regem Edom dicens dimitte ut transeam per terram tuam qui noluit acquiescere precibus eius misit quoque et ad regem Moab qui et ipse transitum praebere contempsit mansit itaque in Cades

¹⁸ et circumivit ex latere terram Edom et terram Moab venitque contra orientalem plagam terrae Moab et castrametatus est trans Arnon nec voluit intrare terminos Moab Arnon quippe confinium est terrae Moab

¹⁹ misit itaque Israhel nuntios ad Seon regem Amorreorum qui habitabat in Esebon et dixerunt ei dimitte ut transeam per terram tuam usque ad fluvium

²⁰ qui et ipse Israhel verba despiciens non dimisit eum transire per terminos suos sed infinita multitudine congregata egressus est contra eum in Iassa et fortiter resistebat

²¹ tradiditque eum Dominus in manu Israhel cum omni exercitu suo qui percussit eum et possedit omnem terram Amorrei habitatoris regionis illius

²² et universos fines eius de Arnon usque Iaboc et de solitudine usque ad Iordanem

²³ Dominus ergo Deus Israhel subvertit Amorreum pugnante contra illum populo suo Israhel et tu nunc vis possidere terram eius

²⁴ nonne ea quae possedit Chamos deus tuus tibi iure debentur quae autem Dominus Deus noster victor obtinuit in nostram cedent possessionem

²⁵ nisi forte melior es Balac filio Sepphor rege Moab aut docere potes quod iurgatus sit contra Israhel et pugnaverit contra eum

²⁶ quando habitavit in Esebon et viculis eius et in Aroer et villis illius vel in cunctis civitatibus iuxta Iordanem per trecentos annos quare tanto tempore nihil super hac repetitione temptastis

²⁷ igitur non ego pecco in te sed tu contra me male agis indicens mihi bella non iusta iudicet Dominus arbiter huius diei inter Israhel et inter filios Ammon

²⁸ noluitque adquiescere rex filiorum Ammon verbis Iepthae quae per nuntios mandaverat

²⁹ factus est ergo super Iepthae spiritus Domini et circumiens Galaad et Manasse Maspha quoque Galaad et inde transiens ad filios Ammon

³⁰ votum vovit Domino dicens si tradideris filios Ammon in manus meas

³¹ quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meae mihi que occurrerit revertenti cum pace a filiis Ammon eum holocaustum offeram Domino

³² transivitque Iepthae ad filios Ammon ut pugnaret contra eos quos tradidit Dominus in manus eius

³³ percussitque ab Aroer usque dum venias in Menith viginti civitates et usque ad Abel quae est vineis consita plaga magna nimis humiliatque sunt filii Ammon a filiis Israhel

³⁴ revertenti autem Iepthae in Maspha domum suam occurrit unigenita filia cum tympanis et choris non enim habebat alios liberos

³⁵ qua visa scidit vestimenta sua et ait heu filia mi decepisti me et ipsa decepta es aperui enim os meum ad Dominum et aliud facere non potero

³⁶ cui illa respondit pater mi si aperuisti os tuum ad Dominum fac mihi quodcumque pollicitus es concessa tibi ultione atque victoria de hostibus tuis

³⁷ dixitque ad patrem hoc solum mihi praesta quod deprecor dimitte me ut duobus mensibus circumeam montes et plangam virginitatem meam cum sodalibus meis

³⁸ cui ille respondit vade et dimisit eam duobus mensibus cumque abisset cum sociis ac sodalibus suis flebat virginitatem suam in montibus

³⁹ expletisque duobus mensibus reversa est ad patrem suum et fecit ei sicut voverat quae ignorabat virum exinde mos increbuit in Israhel et consuetudo servata est

⁴⁰ ut post anni circulum convenient in unum filiae Israhel et plangent filiam Iepthae Galaaditae diebus quattuor

12 ecce autem in Ephraim orta seditio est nam transeuntes contra aquilonem dixerunt ad Iepthae quare vadens ad pugnam contra filios Ammon vocare nos noluisti ut pergeremus tecum igitur incendimus domum tuam

² quibus ille respondit disceptatio erat mihi et populo meo contra filios Ammon vehemens vocavique vos ut mihi praeberetis auxilium et facere noluistis

³ quod cernens posui in manibus meis animam meam transivique ad filios Ammon et tradidit eos Dominus in manus meas quid commerui ut adversum me consurgatis in proelium

⁴ vocatis itaque ad se cunctis viris Galaad pugnabat contra Ephraim percusseruntque viri Galaad

Ephraim quia dixerat fugitivus est Galaad de Ephraim et habitat in medio Ephraim et Manasse

⁵ occupaveruntque Galaaditae vada Iordanis per quae Ephraim reversurus erat cumque venisset ad ea de Ephraim numero fugiens atque dixisset obsecro ut me transire permittas dicebant ei Galaaditae numquid Ephrateus es quo dicente non sum

⁶ interrogabant eum dic ergo seboleth quod interpretatur spica qui respondebat teboleth eadem littera spicam exprimere non valens statimque adprehensum iugulabant in ipso Iordanis transitu et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo milia

⁷ iudicavitque Iepthae Galaadites Israhel sex annis et mortuus est ac sepultus in civitate sua Galaad

⁸ post hunc iudicavit Israhel Abessan de Bethleem

⁹ qui habuit triginta filios et totidem filias quas emittens foras maritis dedit et eiusdem numeri filiis suis accepit uxores introducens in domum suam qui septem annis iudicavit Israhel

¹⁰ mortuusque est ac sepultus in Bethleem

¹¹ cui successit Ahialon Zabulonites et iudicavit Israhelem decem annis

¹² mortuusque est ac sepultus in Zabulon

¹³ post hunc iudicavit in Israhel Abdon filius Hellel Farathonites

¹⁴ qui habuit quadraginta filios et triginta ex eis nepotes ascendentes super septuaginta pullos asinarum et iudicavit in Israhel octo annis

¹⁵ mortuusque est ac sepultus in Farathon terrae Ephraim in monte Amalech

13 rursumque filii Israhel fecerunt malum in conspectu Domini qui tradidit eos in manus Philisthinorum quadraginta annis

² erat autem vir quidam de Saraa et de stirpe Dan nomine Manue habens uxorem sterilem

³ cui apparuit angelus Domini et dixit ad eam sterilis es et absque liberis sed concipies et paries filium

⁴ cave ergo ne vinum bibas ac siceram ne immundum quicquam comedas

⁵ quia concipies et paries filium cuius non tanget caput novacula erit enim nazareus Dei ab infantia sua et ex matris utero et ipse incipiet liberare Israhel de manu Philisthinorum

⁶ quae cum venisset ad maritum dixit ei vir Dei venit ad me habens vultum angelicum terribilis nimis quem cum interrogassem quis esset et unde venisset et quo nomine vocaretur noluit mihi dicere

⁷ sed hoc respondit ecce concipies et paries filium cave ne vinum bibas et siceram et ne aliquo ves-caris immundo erit enim puer nazareus Dei ab infantia sua et ex utero matris usque ad diem mortis suae

⁸ oravit itaque Manue Deum et ait obsecro Domine ut vir Dei quem misisti veniat iterum et doceat nos quid debeamus facere de puero qui nasciturus est
⁹ exaudivitque Dominus precantem Manue et apparuit rursus angelus Domini uxori eius sedenti in agro Manue autem maritus eius non erat cum ea quae cum vidisset angelum
¹⁰ festinavit et cucurrit ad virum suum nuntiavitque ei dicens ecce apparuit mihi vir quem ante videram
¹¹ qui surrexit et secutus est uxorem suam veniensque ad virum dixit ei tu es qui locutus es mulieri et ille respondit ego sum
¹² cui Manue quando inquit sermo tuus fuerit expletus quid vis ut faciat puer aut a quo se observare debebit
¹³ dixitque angelus Domini ad Manue ab omnibus quae locutus sum uxori tuae abstineat se
¹⁴ et quicquid ex vinea nascitur non comedat vinum et siceram non bibat nullo vescatur in mundo et quod ei praecepi impleat atque custodiat
¹⁵ dixitque Manue ad angelum Domini obsecro te ut adquirescas precibus meis et faciamus tibi hedum de capris
¹⁶ cui respondit angelus si me cogis non comedam panes tuos sin autem vis holocaustum facere offer illud Domino et nesciebat Manue quod angelus Dei esset
¹⁷ dixitque ad eum quod est tibi nomen ut si sermo tuus fuerit expletus honoremus te
¹⁸ cui ille respondit cur quaeris nomen meum quod est mirabile
¹⁹ tulit itaque Manue hedum de capris et libamenta et posuit super petram offerens Domino qui facit mirabilia ipse autem et uxor eius intuebantur
²⁰ cumque ascenderet flamma altaris in caelum angelus Domini in flamma pariter ascendit quod cum vidisset Manue et uxor eius proni ceciderunt in terram
²¹ et ultra non eis apparuit angelus Domini statimque intellexit Manue angelum esse Domini
²² et dixit ad uxorem suam morte moriemur quia vidimus Deum
²³ cui respondit mulier si Dominus nos vellet occidere de manibus nostris holocaustum et libamenta non suscepisset nec ostendisset nobis haec omnia neque ea quae sunt ventura dixisset
²⁴ peperit itaque filium et vocavit nomen eius Samson crevitque puer et benedixit ei Dominus
²⁵ coepitque spiritus Domini esse cum eo in castris Dan inter Saraa et Esthaol

14 descendit igitur Samson in Thamnatha vidensque ibi mulierem de filiabus Philisthim

² ascendit et nuntiavit patri suo et matri dicens vidi mulierem in Thamnatha de filiabus Philistinorum quam quaeso ut mihi accipiatis uxorem
³ cui dixerunt pater et mater sua numquid non est mulier in filiabus fratrum tuorum et in omni populo meo quia vis accipere uxorem de Philisthim qui incircumcisi sunt dixitque Samson ad patrem suum hanc mihi accipe quia placuit oculis meis
⁴ parentes autem eius nesciebant quod res a Domino fieret et quaereret occasionem contra Philisthim eo enim tempore Philisthim dominabantur Israheli
⁵ descendit itaque Samson cum patre suo et matre in Thamnatha cumque venissent ad vineas oppidi apparuit catulus leonis saevus rugiens et occurrit ei
⁶ inruit autem spiritus Domini in Samson et dilaceravit leonem quasi hedum in frusta concerperet nihil omnino habens in manu et hoc patri et matri noluit indicare
⁷ descenditque et locutus est mulieri quae placuerat oculis eius
⁸ et post aliquot dies revertens ut acciperet eam declinavit ut videret cadaver leonis et ecce examen apium in ore leonis erat ac favus mellis
⁹ quem cum sumpsisset in manibus comedebat in via veniensque ad patrem suum et matrem dedit eis partem qui et ipsi comederunt nec tamen eis voluit indicare quod mel de corpore leonis assumpserat
¹⁰ descendit itaque pater eius ad mulierem et fecit filio suo Samson convivium sic enim iuvenes facere consueverant
¹¹ cum igitur cives loci vidissent eum dederunt ei sodales triginta qui essent cum eo
¹² quibus locutus est Samson proponam vobis problema quod si solveritis mihi intra septem dies convivii dabo vobis triginta sindones et totidem tunicas
¹³ sin autem non potueritis solvere vos dabitur mihi triginta sindones et eiusdem numeri tunicas qui responderunt ei propone problema ut audiamus
¹⁴ dixitque eis de comedente exivit cibus et de forte est egressa dulcedo nec potuerunt per tres dies propositionem solvere
¹⁵ cumque adesset dies septimus dixerunt ad uxorem Samson blandire viro tuo et suade ei ut indicet tibi quid significet problema quod si facere nolueris incendimus et te et domum patris tui an idcirco nos vocastis ad nuptias ut spoliaretis
¹⁶ quae fundebat apud Samson lacrimas et querebatur dicens odisti me et non diligis idcirco problema quod proposuisti filiis populi mei non vis mihi exponere at ille respondit patri meo et matri nolui dicere et tibi indicare potero
¹⁷ septem igitur diebus convivii flebat apud eum tandemque die septimo cum ei molesta esset exposuit quae statim indicavit civibus suis

¹⁸ et illi dixerunt ei die septimo ante solis occubitu quid dulcius melle et quid leone fortius qui ait ad eos si non arassetis in vitula mea non invenissetis propositionem meam

¹⁹ inruit itaque in eo spiritus Domini descenditque Ascalonem et percussit ibi triginta viros quorum ablatas vestes dedit his qui problema solverant iratusque nimis ascendit in domum patris sui

²⁰ uxor autem eius accepit maritum unum de amicis eius et pronubis

15 post aliquantum autem temporis cum dies triticeae messis instarent venit Samson invisere volens uxorem suam et adtulit ei hedum de capris cumque cubiculum eius solito vellet intrare prohibuit eum pater illius dicens

² putavi quod odisses eam et ideo tradidi illam amico tuo sed habet sororem quae iunior et pulchrior illa est sit tibi pro ea uxor

³ cui respondit Samson ab hac die non erit culpa in me contra Philistheos faciam enim vobis mala

⁴ perrexitque et cepit trecentas vulpes caudasque earum iunxit ad caudas et faces ligavit in medio

⁵ quas igne succendens dimisit ut huc illucque discurrerent quae statim perrexerunt in segetes Philisthinorum quibus succensis et conportatae iam fruges et adhuc stantes in stipula concrematae sunt in tantum ut vineas quoque et oliveta flamma consumeret

⁶ dixeruntque Philisthim quis fecit hanc rem quibus dictum est Samson gener Thamnathei quia tulit uxorem eius et alteri tradidit haec operatus est ascenderuntque Philisthim et conbuserunt tam mulierem quam patrem eius

⁷ quibus ait Samson licet haec feceritis tamen adhuc ex vobis expetam ultionem et tunc quiescam

⁸ percussitque eos ingenti plaga ita ut stupentes suram femori inponerent et descendens habitavit in spelunca petrae Aetham

⁹ igitur ascendentes Philisthim in terra Iuda castrametati sunt et in loco qui postea vocatus est Lehi id est Maxilla eorum est fusus exercitus

¹⁰ dixeruntque ad eos de tribu Iuda cur ascendistis adversum nos qui responderunt ut ligemus Samson venimus et reddamus ei quae in nos operatus est

¹¹ descenderunt ergo tria milia virorum de Iuda ad specum silicis Aetham dixeruntque ad Samson nescis quod Philisthim imperent nobis quare hoc facere voluisti quibus ille ait sicut fecerunt mihi feci eis

¹² ligare inquit te venimus et tradere in manus Philisthinorum iurate respondit mihi quod non me occidatis

¹³ dixerunt non te occidimus sed vinctum tradimus ligaveruntque eum duobus novis funibus et tulerunt de petra Aetham

¹⁴ qui cum venisset ad locum Maxillae et Philisthim vociferantes occurrissent ei inruit spiritus Domini in eum et sicut solent ad odorem ignis lina consumi ita vincula quibus ligatus erat dissipata sunt et soluta

¹⁵ inventamque maxillam id est mandibulam asini quae iacebat arripiens interfecit in ea mille viros

¹⁶ et ait in maxilla asini in mandibula pulli asinarum delevi eos et percussi mille viros

¹⁷ cumque haec canens verba compleret proiecit mandibulam de manu et vocavit nomen loci illius Ramathlehi quod interpretatur elevatio Maxillae

¹⁸ sitiensque valde clamavit ad Dominum et ait tu dedisti in manu servi tui salutem hanc maximam atque victoriam et en siti morior incidamque in manus incircumcisorum

¹⁹ aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini et egressae sunt ex eo aquae quibus haus-tis refocilavit spiritum et vires recepit idcirco appellatum est nomen loci illius Fons invocantis de maxilla usque in praesentem diem

²⁰ iudicavitque Israhel in diebus Philisthim viginti annis

16 abiit quoque in Gazam et vidit ibi meretricem mulierem ingressusque est ad eam

² quod cum audissent Philisthim et percubrisset apud eos intrasse urbem Samson circumdederunt eum positus in porta civitatis custodibus et ibi tota nocte cum silentio praestolantes ut facto mane ex-entem occiderent

³ dormivit autem Samson usque ad noctis medium et inde consurgens adprehendit ambas portae fores cum postibus suis et sera inpositasque umeris portavit ad verticem montis qui respicit Hebron

⁴ post haec amavit mulierem quae habitabat in valle Sorech et vocabatur Dalila

⁵ veneruntque ad eam principes Philisthinorum atque dixerunt decipe eum et discite ab illo in quo tantam habeat fortitudinem et quomodo eum superare valeamus et vinctum adfligere quod si feceris dabimus tibi singuli mille centum argenteos

⁶ locuta est ergo Dalila ad Samson dic mihi obsecro in quo sit tua maxima fortitudo et quid sit quo ligatus erumpere nequeas

⁷ cui respondit Samson si septem nervicis funibus necdum siccis et adhuc humentibus ligatus fuero infirmus ero ut ceteri homines

⁸ adtuleruntque ad eam satrapae Philisthinorum septem funes ut dixerat quibus vinxit eum

⁹ latentibus apud se insidiis et in cubiculo finem rei expectantibus clamavitque ad eum Philisthim super te Samson qui rupit vincula quomodo si rumpat quis filum de stuppae tortum putamine cum odorem ignis acceperit et non est cognitum in quo esset fortitudo eius

¹⁰ dixitque ad eum Dalila ecce inlusisti mihi et falsum locutus es saltem nunc indica quo ligari debeas
¹¹ cui ille respondit si ligatus fuero novis funibus qui numquam fuerunt in opere infirmus ero et aliorum hominum similis
¹² quibus rursus Dalila vinxit eum et clamavit Philisthim super te Samson in cubiculo insidiis praeparatis qui ita rupit vincula quasi fila telarum
¹³ dixitque Dalila rursus ad eum usquequo decipis me et falsum loqueris ostende quo vinciri debeas si inquit septem crines capitis mei cum licio plexeris et clavum his circumligatum terrae fixeris infirmus ero
¹⁴ quod cum fecisset Dalila dixit ad eum Philisthim super te Samson qui consurgens de somno extraxit clavum cum crinibus et licio
¹⁵ dixitque ad eum Dalila quomodo dicis quod ames me cum animus tuus non sit mecum per tres vices mentitus es mihi et noluit dicere in quo sit tua maxima fortitudo
¹⁶ cumque molesta ei esset et per multos dies iugiter adhereret spatium ad quietem non tribuens defecit anima eius et ad mortem usque lassata est
¹⁷ tunc aperiens veritatem rei dixit ad eam ferrum numquam ascendit super caput meum quia nazareus id est consecratus Deo sum de utero matris meae si rasum fuerit caput meum recedet a me fortitudo mea et deficiam eroque ut ceteri homines
¹⁸ videns illa quod confessus ei esset omnem animum suum misit ad principes Philisthinorum atque mandavit ascendite adhuc semel quia nunc mihi aperuit cor suum qui ascenderunt adsumpta pecunia quam promiserant
¹⁹ at illa dormire eum fecit super genua sua et in sinu suo reclinare caput vocavitque tonsorem et rasit septem crines eius et coepit abicere eum et a se repellere statim enim ab eo fortitudo discessit
²⁰ dixitque Philisthim super te Samson qui de somno consurgens dixit in animo suo egrediar sicut ante feci et me excutiam nesciens quod Dominus recessisset ab eo
²¹ quem cum adprehendissent Philisthim statim eruerunt oculos eius et duxerunt Gazam vinctum catenis et clausum in carcere molere fecerunt
²² iamque capilli eius renasci coeperant
²³ et principes Philisthinorum convenerunt in unum ut immolarent hostias magnificas Dagon deo suo et epularentur dicentes tradidit deus noster inimicum nostrum Samson in manus nostras
²⁴ quod etiam populus videns laudabat deum suum eademque dicebat tradidit deus noster in manus nostras adversarium qui delevit terram nostram et occidit plurimos
²⁵ laetantesque per convivia sumptis iam epulis praeceperunt ut vocaretur Samson et ante eos lud-

eret qui adductus de carcere ludebat ante eos feceruntque eum stare inter duas columnas

²⁶ qui dixit puero regenti gressus suos dimitte me ut tangam columnas quibus omnis imminet domus ut recliner super eas et paululum requiescam

²⁷ domus autem plena erat virorum ac mulierum et erant ibi omnes principes Philisthinorum ac de tecto et solario circiter tria milia utriusque sexus spectabant ludentem Samson

²⁸ at ille invocato Domino ait Domine Deus memento mei et redde nunc mihi pristinam fortitudinem Deus meus ut ulciscar me de hostibus meis et pro amissione duorum luminum unam ultionem recipiam

²⁹ et adprehendens ambas columnas quibus innitebatur domus alteramque earum dextera et alteram leva tenens

³⁰ ait moriatur anima mea cum Philisthim concussisque fortiter columnis cecidit domus super omnes principes et ceteram multitudinem quae ibi erat multoque plures interfecit moriens quam ante vivus occiderat

³¹ descendentes autem fratres eius et universa cognatio tulerunt corpus eius et sepelierunt inter Saraa et Esthaol in sepulchro patris Manue iudicavitque Israhel viginti annis

17 fuit eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas

² qui dixit matri suae mille centum argenteos quos separaveras tibi et super quibus me audiente iuraveras ecce ego habeo et apud me sunt cui illa respondit benedictus filius meus Domino

³ reddidit ergo eos matri suae quae dixerat ei consecrari et vovi argentum hoc Domino ut de manu mea suscipiat filius meus et faciat sculptile atque conflatile et nunc trado illud tibi

⁴ reddidit igitur matri suae quae tulit ducentos argenteos et dedit eos argentario ut faceret ex eis sculptile atque conflatile quod fuit in domo Michas

⁵ qui aediculam quoque in ea Deo separavit et fecit ephod ac therafin id est vestem sacerdotalem et idola implevitque unius filiorum suorum manum et factus est ei sacerdos

⁶ in diebus illis non erat rex in Israhel sed unusquisque quod sibi rectum videbatur hoc faciebat

⁷ fuit quoque alter adulescens de Bethleem Iuda et cognatione eius eratque ipse Levites et habitabat ibi

⁸ egressusque de civitate Bethleem peregrinari voluit ubicumque sibi commodum reperisset cumque venisset in monte Ephraim iter faciens et declinasset parumper in domum Michas

⁹ interrogatus est ab eo unde venis qui respondit Levita sum de Bethleem Iuda et vado ut habitem ubi potuero et utile mihi esse perspexero

¹⁰ mane inquit apud me et esto mihi parens ac sacerdos daboque tibi per annos singulos decem argenteos ac vestem duplicem et quae ad victum necessaria sunt

¹¹ adquevit et mansit apud hominem fuitque illi quasi unus de filiis

¹² implevitque Micha manum eius et habuit apud se puerum sacerdotem

¹³ nunc scio dicens quod bene mihi faciat Deus habenti levitici generis sacerdotem

18 in diebus illis non erat rex in Israhel et tribus Dan quaerebat possessionem sibi ut habitaret in ea usque ad illum enim diem inter ceteras tribus sortem non acceperat

² miserunt igitur filii Dan stirpis et familiae suae quinque viros fortissimos de Saraa et Esthaol ut explorarent terram et diligenter inspicerent dixeruntque eis ite et considerate terram qui cum pergentes venissent in montem Ephraim et intrassent domum Micha requieverunt ibi

³ et agnoscentes vocem adulescentis Levitae utentesque illius diversorio dixerunt ad eum quis te huc adduxit quid hic agis quam ob causam huc venire voluisti

⁴ qui respondit eis haec et haec praestitit mihi Michas et me mercede conduxit ut sim ei sacerdos

⁵ rogaveruntque eum ut consuleret Dominum et scire possent an prospero itinere pergerent et res haberet effectum

⁶ qui respondit eis ite cum pace Dominus respicit viam vestram et iter quo pergitis

⁷ euntes itaque quinque viri venerunt Lais videruntque populum habitantem in ea absque ullo timore iuxta Sidoniorum consuetudinem securum et quietum nullo eis penitus resistente magnarumque opum et procul a Sidone atque a cunctis hominibus separatam

⁸ reversique ad fratres suos in Saraa et Esthaol et quid egissent sciscitantibus responderunt

⁹ surgite et ascendamus ad eos vidimus enim terram valde opulentam et uberem nolite neglegere nolite cessare eamus et possideamus eam nullus erit labor

¹⁰ intrabimus ad securos in regionem latissimam tradetque nobis Dominus locum in quo nullius rei est penuria eorum quae gignuntur in terra

¹¹ profecti igitur sunt de cognatione Dan id est de Saraa et Esthaol sescenti viri accincti armis bellicis

¹² ascendentesque manserunt in Cariathiarim Iudae qui locus ex eo tempore castrorum Dan nomen accepit et est post tergum Cariathiarim

¹³ inde transierunt in montem Ephraim cumque venissent ad domum Micha

¹⁴ dixerunt quinque viri qui prius missi fuerant ad considerandam terram Lais ceteris fratribus suis

nostis quod in domibus istis sit ephod et therafin et sculptile atque conflatile videte quid vobis placeat

¹⁵ et cum paululum declinassent ingressi sunt domum adulescentis Levitae qui erat in domo Micha salutaveruntque eum verbis pacificis

¹⁶ sescenti autem viri ita ut erant armati stabant ante ostium

¹⁷ at illi qui ingressi fuerant domum iuvenis sculptile et ephod et therafin atque conflatile tollere nitebantur et sacerdos stabat ante ostium sescentis viris fortissimis haut procul expectantibus

¹⁸ tulerunt igitur qui intraverant sculptile ephod et idola atque conflatile quibus dixit sacerdos quid facitis

¹⁹ cui responderunt tace et pone digitum super os tuum venique nobiscum ut habeamus te patrem et sacerdotem quid tibi melius est ut sis sacerdos in domo unius viri an in una tribu et familia in Israhel

²⁰ quod cum audisset adquevit sermonibus eorum et tulit ephod et idola ac sculptile et cum eis profectus est

²¹ qui cum pergerent et ante se ire fecissent parvulos et iumenta et omne quod erat pretiosum

²² iamque a domo Michae essent procul viri qui habitabant in aedibus Michae conclamantes secuti sunt

²³ et post tergum clamare coeperunt qui cum respexissent dixerunt ad Micham quid tibi vis cur clamas

²⁴ qui respondit deos meos quos mihi feci tulistis et sacerdotem et omnia quae habeo et dicitis quid tibi est

²⁵ dixeruntque ei filii Dan cave ne ultra loquaris ad nos et veniant ad te viri animo concitati et ipse cum omni domo tua pereas

²⁶ et sic coepto itinere perrexerunt videns autem Micha quod fortiores se essent reversus est in domum suam

²⁷ sescenti autem viri tulerunt sacerdotem et quae supra diximus veneruntque in Lais ad populum quiescentem atque securum et percusserunt eos in ore gladii urbemque incendio tradiderunt

²⁸ nullo penitus ferente praesidium eo quod procul habitarent a Sidone et cum nullo hominum haberent quicquam societatis ac negotii erat autem civitas sita in regione Roob quam rursus extruentes habitaverunt in ea

²⁹ vocato nomine civitatis Dan iuxta vocabulum patris sui quem genuerat Israhel quae prius Lais dicebatur

³⁰ posueruntque sibi sculptile et Ionathan filium Gersan filii Mosi ac filios eius sacerdotes in tribu Dan usque ad diem captivitatis suae

³¹ mansitque apud eos idolum Michae omni tempore quo fuit domus Dei in Silo in diebus illis non erat rex in Israhel

19 fuit quidam vir Levites habitans in latere montis Ephraim qui accepit uxorem de Bethleem Iuda

² quae reliquit eum et reversa est in domum patris sui Bethleem mansitque apud eum quattuor mensibus

³ secutusque est eam vir suus volens ei reconciliari atque blandiri et secum reducere habens in comitatu puerum et duos asinos quae suscepit eum et introduxit in domum patris sui quod cum audisset socer eius eumque vidisset occurrit ei laetus

⁴ et amplexatus est hominem mansitque gener in domo soceri tribus diebus comedens cum eo et bibens familiariter

⁵ die autem quarto de nocte consurgens proficisci voluit quem tenuit socer et ait ad eum gusta prius paucillum panis et conforta stomachum et sic proficisceris

⁶ sederuntque simul et comederunt ac biberunt dixitque pater puellae ad generum suum quaeso te ut hodie hic maneat pariterque laetemur

⁷ at ille consurgens coepit velle proficisci et nihilominus obnix eum socer tenuit et apud se fecit manere

⁸ mane facto parabat Levites iter cui rursus socer oro te inquit ut paululum cibi capias et adsumptis viribus donec increseat dies postea proficiscaris comederunt ergo simul

⁹ surrexitque adulescens ut pergeret cum uxore sua et puero cui rursus locutus est socer considera quod dies ad occasum declivior sit et propinquet ad vesperum mane apud me etiam hodie et duc laetum diem et cras proficisceris ut vadas in domum tuam

¹⁰ noluit gener adquiescere sermonibus eius sed statim perrexit et venit contra Iebus quae altero nomine vocabatur Hierusalem ducens secum duos asinos onustos et concubinam

¹¹ iamque aderant iuxta Iebus et dies mutabatur in noctem dixitque puer ad dominum suum veni obsecro declinemus ad urbem Iebuseorum et maneamus in ea

¹² cui respondit dominus non ingrediar oppidum gentis alienae quae non est de filiis Israhel sed transibo usque Gabaa

¹³ et cum illuc pervenero manebimus in ea aut certe in urbe Rama

¹⁴ transierunt igitur Iebus et coeptum carpebant iter occubuitque eis sol iuxta Gabaa quae est in tribu Benjamin

¹⁵ deverteruntque ad eam ut manerent ibi quo cum intrassent sedebant in platea civitatis et nullus eos recipere volebat hospitio

¹⁶ et ecce apparuit homo senex revertens de agro et de opere suo vespere qui et ipse erat de monte Ephraim et peregrinus habitabat in Gabaa homines autem regionis illius erant filii Iemini

¹⁷ elevatisque oculis vidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in platea civitatis et dixit ad eum unde venis et quo vadis

¹⁸ qui respondit ei profecti sumus de Bethleem Iuda et pergit ad locum nostrum qui est in latere montis Ephraim unde ieramus Bethleem et nunc vadimus ad domum Dei nullusque nos sub tectum suum vult recipere

¹⁹ habentes paleas et faenum in asinorum pabulum et panem ac vinum in meos et ancillae tuae usus et pueri qui mecum est nulla re indigemus nisi hospitio

²⁰ cui respondit senex pax tecum sit ego praebebo omnia quae necessaria sunt tantum quaeso ne in platea maneat

²¹ introduxitque eum in domum suam et pabulum asinis praebuit ac postquam laverunt pedes suos recepit eos in convivium

²² illis epulantibus et post laborem itineris cibo ac potu reficientibus corpora venerunt viri civitatis illius filii Belial id est absque iugo et circumdantes domum senis fores pulsare coeperunt clamantes ad dominum domus atque dicentes educ virum qui ingressus est domum tuam ut abutamur eo

²³ egressusque est ad eos senex et ait nolite fratres nolite facere malum hoc quia ingressus est homo hospitium meum et cessate ab hac stultitia

²⁴ habeo filiam virginem et hic homo habet concubinam educam eas ad vos ut humilietis eas et vestram libidinem compleatis tantum obsecro ne scelus hoc contra naturam operemini in virum

²⁵ nolebant adquiescere sermonibus eius quod cernens homo eduxit ad eos concubinam suam et eis tradidit inludendam qua cum tota nocte abusi essent dimiserunt eam mane

²⁶ at mulier recedentibus tenebris venit ad ostium domus ubi manebat dominus suus et ibi corrui

²⁷ mane facto surrexit homo et aperuit ostium ut coeptam expleret viam et ecce concubina eius iacebat ante ostium sparsis in limine manibus

²⁸ cui ille putans eam quiescere loquebatur surge ut ambulemus qua nihil respondente intellegens quod erat tulit eam et inposuit asino reversusque est in domum suam

²⁹ quam cum esset ingressus arripuit gladium et cadaver uxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frustra concidens misit in omnes terminos Israhel

³⁰ quod cum vidissent singuli conclamabant numquam res talis facta est in Israhel ex eo die quo ascenderunt patres nostri de Aegypto usque in

praesens tempus fert sententiam et in commune decernite quid facto opus sit

20 egressi sunt itaque omnes filii Israhel et pariter congregati quasi vir unus de Dan usque Bersabee et terra Galaad ad Dominum in Maspha

² omnesque anguli populorum et cunctae tribus Israhel in ecclesiam populi Dei convenerunt quadringenta milia peditum pugnatorum

³ nec latuit filios Benjamin quod ascendissent filii Israhel in Maspha interrogatusque Levita maritus mulieris interfectae quomodo tantum scelus perpetratum esset

⁴ respondit veni in Gabaa Benjamin cum uxore mea illucque deverti

⁵ et ecce homines civitatis illius circumdederunt nocte domum in qua manebam volentes me occidere et uxorem meam incredibili libidinis furore vexantes denique mortua est

⁶ quam arreptam in frustra concidi misique partes in omnes terminos possessionis vestrae quia numquam tantum nefas et tam grande piaculum factum est in Israhel

⁷ adestis omnes filii Israhel decernite quid facere debeatis

⁸ stansque omnis populus quasi unius hominis sermone respondit non recedemus in tabernacula nostra nec suam quisquam intrabit domum

⁹ sed hoc contra Gabaa in commune faciemus

¹⁰ decem viri eligantur e centum ex omnibus tribubus Israhel et centum de mille et mille de decem milibus ut conportent exercitui cibaria et posimus pugnantes contra Gabaa Benjamin reddere ei pro scelere quod meretur

¹¹ convenitque universus Israhel ad civitatem quasi unus homo eadem mente unoque consilio

¹² et miserunt nuntios ad omnem tribum Benjamin qui dicerent cur tantum nefas in vobis repperitum est

¹³ tradite homines de Gabaa qui hoc flagitium perpetrarunt ut moriantur et auferatur malum de Israhel qui noluerunt fratrum suorum filiorum Israhel audire mandatum

¹⁴ sed ex cunctis urbibus quae suae sortis erant convenerunt in Gabaa ut illis ferrent auxilium et contra universum Israhel populum dimicarent

¹⁵ inventique sunt viginti quinque milia de Benjamin educentium gladium praeter habitatores Gabaa

¹⁶ qui septingenti erant viri fortissimi ita sinistra ut dextra proeliantes et sic fundis ad certum iacentes lapides ut capillum quoque possent percutere et nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur

¹⁷ virorum quoque Israhel absque filiis Benjamin inventa sunt quadringenta milia educentium gladios et paratorum ad pugnam

¹⁸ qui surgentes venerunt in domum Dei hoc est in Silo consulueruntque eum atque dixerunt quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Benjamin quibus respondit Dominus Iudas sit dux vester

¹⁹ statimque filii Israhel surgentes mane castametati sunt iuxta Gabaa

²⁰ et inde procedentes ad pugnam contra Benjamin urbem obpugnare coeperunt

²¹ egressique filii Benjamin de Gabaa occiderunt de filiis Israhel die illo viginti duo milia viros

²² rursum filii Israhel et fortitudine et numero confidentes in eodem loco in quo prius certaverant aciem direxerunt

²³ ita tamen ut prius ascenderent et flerent coram Domino usque ad noctem consulerentque eum et dicerent debeo ultra procedere ad dimicandum contra filios Benjamin fratres meos an non quibus ille respondit ascendite ad eum et inite certamen

²⁴ cumque filii Israhel altero die contra Benjamin ad proelium processissent

²⁵ eruperunt filii Benjamin de portis Gabaa et occurrentes eis tanta in illos caede baccati sunt ut decem et octo milia virorum educentium gladium prosternerent

²⁶ quam ob rem omnes filii Israhel venerunt in domum Dei et sedentes flebant coram Domino ieiunaveruntque illo die usque ad vesperam et obtulerunt ei holocausta et pacificas victimas

²⁷ et super statu suo interrogaverunt eo tempore ibi erat arca foederis Dei

²⁸ et Finees filius Eleazari filii Aaron praepositus domus consuluerunt igitur Dominum atque dixerunt exire ultra debemus ad pugnam contra filios Benjamin fratres nostros an quiescere quibus ait Dominus ascendite cras enim tradam eos in manus vestras

²⁹ posueruntque filii Israhel insidias per circuitum urbis Gabaa

³⁰ et tertia vice sicut semel et bis contra Benjamin exercitum prodixerunt

³¹ sed et filii Benjamin audacter eruperunt de civitate et fugientes adversarios longius persecuti sunt ita ut vulnerarent ex eis sicut primo et secundo die et caederent per duas semitas terga vertentes quarum una ferebat in Bethel altera in Gabaa atque prosternerent triginta circiter viros

³² putaverunt enim solito eos more cedere qui fugam arte simulantes iniere consilium ut abstraherent eos de civitate et quasi fugientes ad supradictas semitas perducerent

³³ omnes itaque filii Israhel surgentes de sedibus suis tetenderunt aciem in loco qui vocatur Baalthamar insidiae quoque quae circa urbem erant paulatim se aperire coeperunt

³⁴ et ab occidentali urbis parte procedere sed et alia decem milia virorum de universo Israhel habitatores urbis ad certamina provocabant ingravatumque est bellum contra filios Benjamin et non intellexerunt quod ex omni parte illis instaret iteritus ³⁵ percussitque eos Dominus in conspectu filiorum Israhel et interfecerunt ex eis in illo die viginti quinque milia et centum viros omnes bellatores et educentes gladium

³⁶ filii autem Benjamin cum se inferiores esse vidissent coeperunt fugere quod cernentes filii Israhel dederunt eis ad fugiendum locum ut ad praeparatas insidias devenirent quas iuxta urbem posuerant

³⁷ qui cum repente de latibulis surrexissent et Benjamin terga caedentibus daret ingressi sunt civitatem et percusserunt eam in ore gladii

³⁸ signum autem dederant filii Israhel his quos in insidiis conlocaverant ut postquam urbem cepissent ignem accenderent et ascendente in altum fumo captam urbem demonstrarent

³⁹ quod cum cernerent filii Israhel in ipso certamine positi putaverunt enim filii Benjamin eos fugere et instantius sequebantur caesis de exercitu eorum triginta viris

⁴⁰ et viderent quasi columnam fumi de civitate descendere Benjamin quoque retro aspiciens captam cerneret civitatem et flammam in sublime ferri

⁴¹ qui prius simulaverant fugam versa facie fortius resistebant quod cum vidissent filii Benjamin in fugam versi sunt

⁴² et ad viam deserti ire coeperunt illuc quoque eos adversarii persequentibus sed et hii qui urbem succenderant occurrerunt eis

⁴³ atque ita factum est ut ex utraque parte ab hostibus caederentur nec erat ulla morientium requies ceciderunt atque prostrati sunt ad orientalem plagam urbis Gabaa

⁴⁴ fuerunt autem qui in eodem loco interfecti sunt decem et octo milia virorum omnes robustissimi pugnatores

⁴⁵ quod cum vidissent qui remanserant de Benjamin fugerunt in solitudinem et pergebant ad petram cuius vocabulum est Remmon in illa quoque fuga palantes et in diversa tendentes occiderunt quinque milia viros et cum ultra tenderent persecuti sunt eos et interfecerunt etiam alios duo milia

⁴⁶ et sic factum est ut omnes qui ceciderant de Benjamin in diversis locis essent viginti quinque milia pugnatores ad bella promptissimi

⁴⁷ remanserunt itaque de omni numero Benjamin qui evadere potuerant et fugere in solitudinem ses-

centi viri sederuntque in petra Remmon mensibus quattuor

⁴⁸ regressi autem filii Israhel omnes reliquias civitatis a viris usque ad iumenta gladio percusserunt cunctasque urbes et viculos Benjamin vorax flamma consumpsit

21 iuraverunt quoque filii Israhel in Maspha et dixerunt nullus nostrum dabit filiis Benjamin de filiabus suis uxorem

² veneruntque omnes ad domum Dei in Silo et in conspectu eius sedentes usque ad vesperam levaverunt vocem et magno ululatu coeperunt flere dicentes

³ quare Domine Deus Israhel factum est hoc malum in populo tuo ut hodie una tribus auferretur ex nobis

⁴ altera autem die diluculo consurgentes extruxerunt altare obtuleruntque ibi holocausta et pacificas victimas et dixerunt

⁵ quis non ascendit in exercitu Domini de universis tribubus Israhel grandi enim se iuramento constrinxerant cum essent in Maspha interfici eos qui defuissent

⁶ ductique paenitentia filii Israhel super fratre suo Benjamin coeperunt dicere ablata est una tribus de Israhel

⁷ unde uxores accipient omnes enim in commune iuravimus non duros nos his filias nostras

⁸ idcirco dixerunt quis est de universis tribubus Israhel qui non ascendit ad Dominum in Maspha et ecce inventi sunt habitatores Iabigalaad in illo exercitu non fuisse

⁹ eo quoque tempore cum essent in Silo nullus ex eis ibi repperus est

¹⁰ miserunt itaque decem milia viros robustissimos et praeceperunt eis ite et percutite habitatores Iabigalaad in ore gladii tam uxores quam parvulos eorum

¹¹ et hoc erit quod observare debetis omne generis masculini et mulieres quae cognoverunt viros interficite

¹² inventaeque sunt de Iabigalaad quadringentae virgines quae nescierunt viri torum et adduxerunt eas in castra in Silo in terra Chanaan

¹³ miseruntque nuntios ad filios Benjamin qui erant in petra Remmon et praeceperunt eis ut eos in pace susciperent

¹⁴ veneruntque filii Benjamin in illo tempore et datae sunt eis uxores de filiabus Iabigalaad alias autem non reppererunt quas simili modo traderent

¹⁵ universusque Israhel valde doluit et egit paenitentiam super interfectione unius tribus ex Israhel

¹⁶ dixeruntque maiores natu quid faciemus reliquis qui non acceperunt uxores omnes in Benjamin feminae conciderunt

¹⁷ et magna nobis cura ingentique studio providendum est ne una tribus deleatur ex Israhel

¹⁸ filias nostras eis dare non possumus constricti iuramento et maledictione qua diximus maledictus qui dederit de filiabus suis uxorem Benjamin

¹⁹ ceperuntque consilium atque dixerunt ecce sollemnitas Domini est in Silo anniversaria quae sita est ad septentrionem urbis Bethel et ad orientalem plagam viae quae de Bethel tendit ad Sycimam et ad meridiem oppidi Lebona

²⁰ praeceperuntque filiis Benjamin atque dixerunt ite et latete in vineis

²¹ cumque videritis filias Silo ad ducendos choros ex more procedere exite repente de vineis et rapite eas singuli uxores singulas et pergite in terram Benjamin

²² cumque venerint patres earum ac fratres et adversum vos queri coeperint atque iurgari dicemus eis miseremini eorum non enim rapuerunt eas iure bellantium atque victorum sed rogantibus ut acciperent non dedistis et a vestra parte peccatum est

²³ feceruntque filii Benjamin ut sibi fuerat imperatum et iuxta numerum suum rapuerunt sibi de his quae ducebant choros uxores singulas abieruntque in possessionem suam aedificantes urbes et habitantes in eis

²⁴ filii quoque Israhel reversi sunt per tribus et familias in tabernacula sua in diebus illis non erat rex in Israhel sed unusquisque quod sibi rectum videbatur hoc faciebat

Liber Ruth

1 in diebus unius iudicis quando iudices praeerant facta est fames in terra abiitque homo de Bethleem Iuda ut peregrinaretur in regione moabitude cum uxore sua ac duobus liberis

² ipse vocabatur Helimelech uxor eius Noemi e duobus filiis alter Maalon et alter Chellion Ephraethi de Bethleem Iuda ingressique regionem moabitudem morabantur ibi

³ et mortuus est Helimelech maritus Noemi remansitque ipsa cum filiis

⁴ qui acceperunt uxores moabitudas quarum una vocabatur Orpha altera Ruth manseruntque ibi decem annis

⁵ et ambo mortui sunt Maalon videlicet et Chellion remansitque mulier orbata duobus liberis ac marito

⁶ et surrexit ut in patriam pergeret cum utraque nuru sua de regione moabitude audierat enim quod respexisset Dominus populum suum et dedisset eis escas

⁷ egressa est itaque de loco peregrinationis suae cum utraque nuru et iam in via posita revertendi in terram Iuda

⁸ dixit ad eas ite in domum matris vestrae faciat Dominus vobiscum misericordiam sicut fecistis cum mortuis et mecum

⁹ det vobis invenire requiem in domibus virorum quos sortiturae estis et osculata est eas quae elevata voce flere coeperunt

¹⁰ et dicere tecum pergemus ad populum tuum

¹¹ quibus illa respondit revertimini filiae mi cur venitis mecum num ultra habeo filios in utero meo ut viros ex me sperare possitis

¹² revertimini filiae mi abite iam enim senectute confecta sum nec apta vinculo coniugali etiam si possem hac nocte concipere et parere filios

¹³ si eos expectare velitis donec crescant et annos impleant pubertatis ante eritis vetulae quam nubatis nolite quaeso filiae mi quia vestra angustia me magis premit et egressa est manus Domini contra me

¹⁴ elevata igitur voce rursum flere coeperunt Orpha osculata socrum est ac reversa Ruth adhesit socri suae

¹⁵ cui dixit Noemi en reversa est cognata tua ad populum suum et ad deos suos vade cum ea

¹⁶ quae respondit ne adverseris mihi ut relinquam te et abeam quocumque perrexeris pergam ubi morata fueris et ego pariter morabor populus tuus populus meus et Deus tuus Deus meus

¹⁷ quae te morientem terra suscepit in ea moriar ibique locum accipiam sepulturae haec mihi faciat Deus et haec addat si non sola mors me et te separaverit

¹⁸ videns ergo Noemi quod obstinato Ruth animo decrevisset secum pergere adversari noluit nec ultra ad suos reditum persuadere

¹⁹ profectaeque sunt simul et venerunt in Bethleem quibus urbem ingressis velox apud cunctos fama percubuit dicebantque mulieres haec est illa Noemi

²⁰ quibus ait ne vocetis me Noemi id est pulchram sed vocate me Mara hoc est amaram quia valde me amaritudine replevit Omnipotens

²¹ egressa sum plena et vacuum reduxit me Dominus cur igitur vocatis me Noemi quam humiliavit Dominus et adflixit Omnipotens

²² venit ergo Noemi cum Ruth Moabitude nuru sua de terra peregrinationis suae ac reversa est in Bethleem quando primum hordea metebantur

2 erat autem vir Helimelech consanguineus Booz

² dixitque Ruth Moabitis ad socrum suam si iubes vadam in agrum et colligam spicas quae metentium fugerint manus ubicumque clementis in me patris familias repperero gratiam cui illa respondit vade filia mi

³ abiit itaque et colligebat spicas post terga metentium accidit autem ut ager ille haberet dominum Booz qui erat de cognatione Helimelech

⁴ et ecce ipse veniebat de Bethleem dixitque messoribus Dominus vobiscum qui responderunt ei benedicat tibi Dominus

⁵ dixitque Booz iuveni qui messoribus praeerat cuius est haec puella

⁶ qui respondit haec est Moabitis quae venit cum Noemi de regione moabitude

⁷ et rogavit ut spicas colligeret remanentes sequens messorum vestigia et de mane usque nunc stat in agro et ne ad momentum quidem domum reversa est

⁸ et ait Booz ad Ruth audi filia ne vadas ad colligendum in alterum agrum nec recedas ab hoc loco sed iungere puellis meis

⁹ et ubi messuerint sequere mandavi enim pueris meis ut nemo tibi molestus sit sed etiam si sitieris vade ad sarcinulas et bibe aquas de quibus et pueri bibunt

RUTH 2:8

¹⁰ quae cadens in faciem suam et adorans super terram dixit ad eum unde mihi hoc ut invenirem gratiam ante oculos tuos et nosse me dignareris peregrinam mulierem

¹¹ cui ille respondit nuntiata sunt mihi omnia quae feceris socrui tuae post mortem viri tui et quod dereliqueris parentes tuos et terram in qua nata es et veneris ad populum quem ante nesciebas

¹² reddat tibi Dominus pro opere tuo et plenam mercedem recipias a Domino Deo Israhel ad quem venisti et sub cuius confugisti alas

¹³ quae ait inveni gratiam ante oculos tuos domine mi qui consolatus es me et locutus es ad cor ancillae tuae quae non sum similis unius puellarum tuarum

¹⁴ dixitque ad eam Booz quando hora vescendi fuerit veni huc et comede panem et intingue buccellam tuam in aceto sedit itaque ad messorum latus et congescit pulentam sibi comeditque et saturata est et tulit reliquias

¹⁵ atque inde surrexit ut spicas ex more colligeret praecepit autem Booz pueris suis dicens etiam si vobiscum metere voluerit ne prohibeatis eam

¹⁶ et de vestris quoque manipulis proicite de industria et remanere permittite ut absque rubore colligat et colligentem nemo corripiat

¹⁷ collegit ergo in agro usque ad vesperam et quae collegerat virga caedens et excutiens invenit hordei quasi oephi mensuram id est tres modios

¹⁸ quos portans reversa est in civitatem et ostendit socrui suae insuper protulit et dedit ei de reliquiis cibi sui quo saturata fuerat

¹⁹ dixitque ei socrus ubi hodie collegisti et ubi fecisti opus sit benedictus qui misertus est tui indicavitque ei apud quem esset operata et nomen dixit viri quod Booz vocaretur

²⁰ cui respondit Noemi benedictus sit a Domino quoniam eandem gratiam quam praebuerat vivis servavit et mortuis rursusque propinquus ait noster est homo

²¹ et Ruth hoc quoque inquit praecepit mihi ut tamdiu messoribus eius iungerer donec omnes segetes meterentur

²² cui dixit socrus melius est filia mi ut cum puellis eius exeas ad metendum ne in alieno agro quispiam resistat tibi

²³ iuncta est itaque puellis Booz et tamdiu cum eis messuit donec hordea et triticum in horreis conderentur

3 postquam autem reversa est ad socrum suam audivit ab ea filia mi quaeram tibi requiem et providebo ut bene sit tibi

² Booz iste cuius puellis in agro iuncta es propinquus est noster et hac nocte aream hordei ventilat

³ lava igitur et unguere et induere cultioribus vestimentis ac descende in aream non te videat homo donec esum potumque finierit

⁴ quando autem ierit ad dormiendum nota locum in quo dormiat veniesque et discoperies pallium quo operitur a parte pedum et proicies te et ibi iacebis ipse autem dicet tibi quid agere debeas

⁵ quae respondit quicquid praeceperis faciam

⁶ descenditque in aream et fecit omnia quae sibi imperaverat socrus

⁷ cumque comedisset Booz et bibisset et factus esset hilarior issetque ad dormiendum iuxta acervum manipulorum venit abscondite et discoperto a pedibus eius pallio se proiecit

⁸ et ecce nocte iam media expavit homo et conturbatus est viditque mulierem iacentem ad pedes suos

⁹ et ait illi quae es illaque respondit ego sum Ruth ancilla tua expande pallium tuum super famulam tuam quia propinquus es

¹⁰ et ille benedicta inquit es Domino filia et priorem misericordiam posteriore superasti quia non es secuta iuvenes pauperes sive divites

¹¹ noli ergo metuere sed quicquid dixeris mihi faciam tibi scit enim omnis populus qui habitat intra portas urbis meae mulierem te esse virtutis

¹² nec abnuo me propinquum sed est alius me propinquior

¹³ quiesce hac nocte et facto mane si te voluerit propinquitatis iure retinere bene res acta est sin autem ille noluerit ego te absque ulla dubitatione suscipiam vivit Dominus dormi usque mane

¹⁴ dormivit itaque ad pedes eius usque ad noctis abscessum surrexitque antequam homines se cognoscerent mutuo et dixit Booz cave ne quis noverit quod huc veneris

¹⁵ et rursus expande inquit palliolum tuum quo operiris et tene utraque manu qua extendente et tenente mensus est sex modios hordei et posuit super eam quae portans ingressa est civitatem

¹⁶ et venit ad socrum suam quae dixit ei quid egisti filia narravitque ei omnia quae sibi fecisset homo

¹⁷ et ait ecce sex modios hordei dedit mihi et ait nolo vacuum te reverti ad socrum tuam

¹⁸ dixitque Noemi expecta filia donec videamus quem res exitum habeas neque enim cessabit homo nisi compleverit quod locutus est

4 ascendit ergo Booz ad portam et sedit ibi cumque vidisset propinquum praeterire de quo prius sermo habitus est dixit ad eum declina paulisper et sede hic vocans eum nomine suo qui devertit et sedit

² tollens autem Booz decem viros de senioribus civitatis dixit ad eos sedete hic

³ quibus residentibus locutus est ad propinquum partem agri fratris nostri Helimelech vendit Noemi quae reversa est de regione moabitide

⁴ quod audire te volui et tibi dicere coram cunctis sedentibus et maioribus natu de populo meo si vis possidere iure propinquitatis eme et posside sin autem tibi displicet hoc ipsum indica mihi ut sciam quid facere debeam nullus est enim propinquus excepto te qui prior es et me qui secundus sum at ille respondit ego agrum emam

⁵ cui dixit Booz quando emeris agrum de manu mulieris Ruth quoque Moabitidem quae uxor defuncti fuit debes accipere ut suscites nomen propinqui tui in hereditate sua

⁶ qui respondit cedo iure propinquitatis neque enim posteritatem familiae meae delere debeo tu meo utere privilegio quo me libenter carere profiteor

⁷ hic autem erat mos antiquitus in Israhel inter propinquos et si quando alter alteri suo iure cedebat ut esset firma concessio solvebat homo calciamentum suum et dabat proximo suo hoc erat testimonium cessionis in Israhel

⁸ dixit ergo propinquus Booz tolle calciamentum quod statim solvit de pede suo

⁹ at ille maioribus natu et universo populo testes inquit vos estis hodie quod possederim omnia quae fuerunt Helimelech et Chellion et Maalon tradente Noemi

¹⁰ et Ruth Moabitidem uxorem Maalon in coniugium sumpserim ut suscitem nomen defuncti in hereditate sua ne vocabulum eius de familia sua ac fratribus et populo deleatur vos inquam huius rei testes estis

¹¹ respondit omnis populus qui erat in porta et maiores natu nos testes sumus faciat Dominus hanc mulierem quae ingreditur domum tuam sicut Rachel et Liam quae aedificaverunt domum Israhel ut sit exemplum virtutis in Ephrata et habeat celebre nomen in Bethleem

¹² fiatque domus tua sicut domus Phares quem Thamar peperit Iudae de semine quod dederit Dominus tibi ex hac puella

¹³ tulit itaque Booz Ruth et accepit uxorem ingressusque est ad eam et dedit illi Dominus ut conciperet et pareret filium

¹⁴ dixeruntque mulieres ad Noemi benedictus Dominus qui non est passus ut deficeret successor familiae tuae et vocaretur nomen eius in Israhel

¹⁵ et habeas qui consoletur animam tuam et enutriet senectutem de nuru enim tua natus est quae te diligit et multo tibi est melior quam si septem haberes filios

¹⁶ susceptumque Noemi puerum posuit in sinu suo et nutricis ac gerulae officio fungebatur

¹⁷ vicinae autem mulieres congratulantes ei et dicentes natus est filius Noemi vocaverunt nomen eius Obed hic est pater Isai patris David

¹⁸ hae sunt generationes Phares Phares genuit Esrom

¹⁹ Esrom genuit Aram Aram genuit Aminadab

²⁰ Aminadab genuit Naasson Naasson genuit Salma

²¹ Salma genuit Booz Booz genuit Obed

²² Obed genuit Isai Isai genuit David

Liber
Samuhelis Primus

1 fuit vir unus de Ramathaimsophim de monte Ephraim et nomen eius Helcana filius Heroam filii Heli filii Thau filii Suph Ephratheus² et habuit duas uxores nomen uni Anna et nomen secundae Fenenna fueruntque Fenennae filii Annae autem non erant liberi³ et ascendebat vir ille de civitate sua statutis diebus ut adoraret et sacrificaret Domino exercituum in Silo erant autem ibi duo filii Heli Ofni et Finees sacerdotes Domini⁴ venit ergo dies et immolavit Helcana deditque Fenennae uxori suae et cunctis filiis eius et filiabus partes⁵ Annae autem dedit partem unam tristis quia Annam diligebat Dominus autem concluderat vulvam eius⁶ adfligebat quoque eam aemula eius et vehementer angebat in tantum ut exprobraret quod conclusisset Dominus vulvam eius⁷ sicque faciebat per singulos annos cum redeunte tempore ascenderent templum Domini et sic provocabat eam porro illa flebat et non capiebat cibum⁸ dixit ergo ei Helcana vir suus Anna cur fles et quare non comedis et quam ob rem adfligitur cor tuum numquid non ego melior sum tibi quam decem filii⁹ surrexit autem Anna postquam comederat in Silo et biberat et Heli sacerdote sedente super sellam ante postes templi Domini¹⁰ cum esset amaro animo oravit Dominum flens largiter¹¹ et votum vovit dicens Domine exercituum si respiciens videris ad afflictionem famulae tuae et recordatus mei fueris nec oblitus ancillae tuae dederisque servae tuae sexum virilem dabo eum Domino omnes dies vitae eius et novacula non ascendet super caput eius¹² factum est ergo cum illa multiplicaret preces coram Domino ut Heli observaret os eius¹³ porro Anna loquebatur in corde suo tantumque labia illius movebantur et vox penitus non audiebatur aestimavit igitur eam Heli temulentam¹⁴ dixitque ei usquequo ebria eris digere paulisper vinum quo mades¹⁵ respondens Anna nequaquam inquit domine mi nam mulier infelix nimis ego sum vinumque et omne quod inebriare potest non bibi sed effudi animam meam in conspectu Domini

¹⁶ ne reputes ancillam tuam quasi unam de filiabus Belial quia ex multitudine doloris et maeroris mei locuta sum usque in praesens¹⁷ tunc Heli ait ei vade in pace et Deus Israhel det tibi petitionem quam rogasti eum¹⁸ et illa dixit utinam inveniat ancilla tua gratiam in oculis tuis et abiit mulier in viam suam et comedit vultusque eius non sunt amplius in diversa mutati¹⁹ et surrexerunt mane et adoraverunt coram Domino reversique sunt et venerunt in domum suam Ramatha cognovit autem Helcana Annam uxorem suam et recordatus est eius Dominus²⁰ et factum est post circulum dierum concepit Anna et peperit filium vocavitque nomen eius Samuhel eo quod a Domino postulasset eum²¹ ascendit autem vir Helcana et omnis domus eius ut immolaret Domino hostiam sollemnem et votum suum²² et Anna non ascendit dixit enim viro suo non vadam donec ablactetur infans et ducam eum et appareat ante conspectum Domini et maneat ibi iugiter²³ et ait ei Helcana vir suus fac quod bonum tibi videtur et mane donec ablactes eum precorque ut impleat Dominus verbum suum mansit ergo mulier et lactavit filium suum donec amoveret eum a lacte²⁴ et adduxit eum secum postquam ablactaverat in vitulis tribus et tribus modis farinae et amphora vini et adduxit eum ad domum Domini in Silo puer autem erat adhuc infantulus²⁵ et immolaverunt vitulum et obtulerunt puerum Heli²⁶ et ait obsecro mi domine vivit anima tua domine ego sum illa mulier quae steti coram te hic orans Dominum²⁷ pro puero isto oravi et dedit Dominus mihi petitionem meam quam postulavi eum²⁸ idcirco et ego commodavi eum Domino cunctis diebus quibus fuerit accommodatus Domino et adoraverunt ibi Dominum et oravit Anna et ait
2 exultavit cor meum in Domino exaltatum est cornu meum in Domino dilatatum est os meum super inimicos meos quia laetata sum in salutari tuo² non est sanctus ut est Dominus neque enim est alius extra te et non est fortis sicut Deus noster³ nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes recedant vetera de ore vestro quoniam Deus scientiarum Dominus est et ipsi praeparantur cogitationes

⁴ arcus fortium superatus est et infirmi accincti sunt robore

⁵ saturati prius pro pane se locaverunt et famelici saturati sunt donec sterilis peperit plurimos et quae multos habebat filios infirmata est

⁶ Dominus mortificat et vivificat deducit ad infernum et reducit

⁷ Dominus pauperem facit et ditat humiliat et sublevat

⁸ suscitatur de pulvere egenum et de stercore elevatur pauperem ut sedeat cum principibus et solium gloriae teneat Domini enim sunt cardines terrae et posuit super eos orbem

⁹ pedes sanctorum suorum servabit et impii in tenebris conticescent quia non in fortitudine roborabitur vir

¹⁰ Dominum formidabunt adversarii eius super ipsos in caelis tonabit Dominus iudicabit fines terrae et dabit imperium regi suo et sublimabit cornu christi sui

¹¹ et abiit Helcana Ramatha in domum suam puer autem erat minister in conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis

¹² porro filii Heli filii Belial nescientes Dominum

¹³ neque officium sacerdotum ad populum sed quicumque immolasset victimam veniebat puer sacerdotis dum coquerentur carnes et habebat fuscinulam tridentem in manu sua

¹⁴ et mittebat eam in lebetem vel in caldarium aut in ollam sive in caccabum et omne quod levabat fuscinula tollebat sacerdos sibi sic faciebant universo Israheli venientium in Silo

¹⁵ etiam antequam adolerent adipem veniebat puer sacerdotis et dicebat immolanti da mihi carnem ut coquam sacerdoti non enim accipiam a te carnem coctam sed crudam

¹⁶ dicebatque illi immolans incendatur primum iuxta morem hodie adeps et tolle tibi quantumcumque desiderat anima tua qui respondens aiebat ei nequaquam nunc enim dabis alioquin tollam vi

¹⁷ erat ergo peccatum puerorum grande nimis coram Domino quia detrahebant homines sacrificio Domini

¹⁸ Samuhel autem ministrabat ante faciem Domini puer accinctus ephod lineo

¹⁹ et tunicam parvam faciebat ei mater sua quam adferebat statutis diebus ascendens cum viro suo ut immolaret hostiam sollemnem

²⁰ et benedixit Heli Helcanae et uxori eius dixitque reddat Dominus tibi semen de muliere hac pro fenore quod commodasti Domino et abierunt in locum suum

²¹ visitavit ergo Dominus Annam et concepit et peperit tres filios et duas filias et magnificatus est puer Samuhel apud Dominum

²² Heli autem erat senex valde et audivit omnia quae faciebant filii sui universo Israheli et quomodo dormiebant cum mulieribus quae observabant ad ostium tabernaculi

²³ et dixit eis quare facitis res huiusmodi quas ego audio res pessimas ab omni populo

²⁴ nolite filii mi non enim est bona fama quam ego audio ut transgredi faciatis populum Domini

²⁵ si peccaverit vir in virum placari ei potest Deus si autem in Domino peccaverit vir quis orabit pro eo et non audierunt vocem patris sui quia voluit Dominus occidere eos

²⁶ puer autem Samuhel proficiebat atque crescebat et placebat tam Deo quam hominibus

²⁷ venit autem vir Dei ad Heli et ait ad eum haec dicit Dominus numquid non aperte revelatus sum domui patris tui cum essent in Aegypto in domo Pharaonis

²⁸ et elegi eum ex omnibus tribubus Israhel mihi in sacerdotem ut ascenderet altare meum et adoleret mihi incensum et portaret ephod coram me et dedi domui patris tui omnia de sacrificiis filiorum Israhel

²⁹ quare calce abicitis victimam meam et munera mea quae praecepi ut offerrentur in templo et magis honorasti filios tuos quam me ut comederetis primitias omnis sacrificii Israhel populi mei

³⁰ propterea ait Dominus Deus Israhel loquens locutus sum ut domus tua et domus patris tui ministraret in conspectu meo usque in sempiternum nunc autem dicit Dominus absit hoc a me sed quicumque glorificaverit me glorificabo eum qui autem contemunt me erunt ignobiles

³¹ ecce dies veniunt et praecidam brachium tuum et brachium domus patris tui ut non sit senex in domo tua

³² et videbis aemulum tuum in templo in universis prosperis Israhel et non erit senex in domo tua omnibus diebus

³³ verumtamen non auferam penitus virum ex te ab altari meo sed ut deficient oculi tui et tabescat anima tua et pars magna domus tuae morietur cum ad virilem aetatem venerit

³⁴ hoc autem erit tibi signum quod venturum est duobus filiis tuis Ofni et Finees in die uno morientur ambo

³⁵ et suscitabo mihi sacerdotem fidelem qui iuxta cor meum et animam meam faciat et aedificabo ei domum fidelem et ambulabit coram christo meo cunctis diebus

³⁶ futurum est autem ut quicumque remanserit in domo tua veniat ut oretur pro eo et offerat nummum argenteum et tortam panis dicatque dimitte me obsecro ad unam partem sacerdotalem ut comedam buccellam panis

3 puer autem Samuhel ministrabat Domino coram Heli et sermo Domini erat pretiosus in diebus illis non erat visio manifesta
² factum est ergo in die quadam Heli iacebat in loco suo et oculi eius caligaverant nec poterat videre
³ lucerna Dei antequam extingueretur Samuhel autem dormiebat in templo Domini ubi erat arca Dei
⁴ et vocavit Dominus Samuhel qui respondens ait ecce ego
⁵ et cucurrit ad Heli et dixit ecce ego vocasti enim me qui dixit non vocavi revertere dormi et abiit et dormivit
⁶ et adiecit Dominus vocare rursus Samuhel con surgensque Samuhel abiit ad Heli et dixit ecce ego quia vocasti me qui respondit non vocavi te fili mi revertere et dormi
⁷ porro Samuhel necdum sciebat Dominum neque revelatus fuerat ei sermo Domini
⁸ et adiecit Dominus et vocavit adhuc Samuhel tertio qui surgens abiit ad Heli
⁹ et ait ecce ego quia vocasti me intellexit igitur Heli quia Dominus vocaret puerum et ait ad Samuhel vade et dormi et si deinceps vocaverit te dices loquere Domine quia audit servus tuus abiit ergo Samuhel et dormivit in loco suo
¹⁰ et venit Dominus et stetit et vocavit sicut vocaverat secundo Samuhel Samuhel et ait Samuhel loquere quia audit servus tuus
¹¹ et dixit Dominus ad Samuhel ecce ego facio verbum in Israhel quod quicumque audierit tinnient ambae aures eius
¹² in die illo suscitabo adversum Heli omnia quae locutus sum super domum eius incipiam et complebo
¹³ praedixi enim ei quod iudicaturus essem domum eius in aeternum propter iniquitatem eo quod noverat indigne agere filios suos et non corripuit eos
¹⁴ idcirco iuravi domui Heli quod non expietur iniquitas domus eius victimis et muneribus usque in aeternum
¹⁵ dormivit autem Samuhel usque mane aperuitque ostia domus Domini et Samuhel timebat indicare visionem Heli
¹⁶ vocavit ergo Heli Samuhelem et dixit Samuhel fili mi qui respondens ait praesto sum
¹⁷ et interrogavit eum quis est sermo quem locutus est ad te oro te ne celaveris me haec faciat tibi Deus et haec addat si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis quae dicta sunt tibi
¹⁸ indicavit itaque ei Samuhel universos sermones et non abscondit ab eo et ille respondit Dominus est quod bonum est in oculis suis faciat
¹⁹ crevit autem Samuhel et Dominus erat cum eo et non cecidit ex omnibus verbis eius in terram

²⁰ et cognovit universus Israhel a Dan usque Bersabee quod fidelis Samuhel propheta esset Domini
²¹ et addidit Dominus ut appareret in Silo quoniam revelatus fuerat Dominus Samuheli in Silo iuxta verbum Domini et evenit sermo Samuhelis universo Israheli
4 egressus est namque Israhel obviam Philisthim in proelium et castrametatus est iuxta lapidem Adiutorii porro Philisthim venerunt in Afec
² et instruxerunt aciem contra Israhel inito autem certamine terga vertit Israhel Philisthis et caesa sunt in illo certamine passim per agros quasi quattuor milia virorum
³ et reversus est populus ad castra dixeruntque maiores natu de Israhel quare percussit nos Dominus hodie coram Philisthim adferamus ad nos de Silo arcam foederis Domini et veniat in medium nostri ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum
⁴ misit ergo populus in Silo et tulerunt inde arcam foederis Domini exercituum sedentis super cherubin erantque duo filii Heli cum arca foederis Domini Ofni et Finees
⁵ cumque venisset arca foederis Domini in castra vociferatus est omnis Israhel clamore grandi et personuit terra
⁶ et audierunt Philisthim vocem clamoris dixeruntque quanam haec est vox clamoris magni in castris Hebraeorum et cognoverunt quod arca Domini venisset in castra
⁷ timueruntque Philisthim dicentes venit Deus in castra et ingemuerunt
⁸ vae nobis non enim fuit tanta exultatio heri et nudius tertius vae nobis quis nos servabit de manu deorum sublimium istorum hii sunt dii qui percusserunt Aegyptum omni plaga in deserto
⁹ confortamini et estote viri Philisthim ne serviatis Hebraeis sicut illi servierunt vobis confortamini et bellate
¹⁰ pugnaverunt ergo Philisthim et caesus est Israhel et fugit unusquisque in tabernaculum suum et facta est plaga magna nimis et ceciderunt de Israhel triginta milia peditum
¹¹ et arca Dei capta est duoque filii Heli mortui sunt Ofni et Finees
¹² currens autem vir de Benjamin ex acie venit in Silo in die illo scissa veste et conspersus pulvere caput
¹³ cumque ille venisset Heli sedebat super sellam contra viam aspectans erat enim cor eius pavens pro arca Domini vir autem ille postquam ingressus est nuntiavit urbi et ululavit omnis civitas
¹⁴ et audivit Heli sonitum clamoris dixitque quis est hic sonitus tumultus huius at ille festinavit et venit et adnuntiavit Heli

¹⁵ Heli autem erat nonaginta et octo annorum et oculi eius caligaverant et videre non poterat

¹⁶ et dixit ad Heli ego sum qui veni de proelio et ego qui de acie fugi hodie cui ille ait quid actum est fili mi

¹⁷ respondens autem qui nuntiabat fugit inquit Israhel coram Philisthim et ruina magna facta est in populo insuper et duo filii tui mortui sunt Ofni et Finees et arca Dei capta est

¹⁸ cumque ille nominasset arcam Dei cecidit de sella retrorsum iuxta ostium et fractis cervicibus mortuus est senex enim erat vir et grandevus et ipse iudicavit Israhel quadraginta annis

¹⁹ nurus autem eius uxor Finees praegnans erat vicinaque partui et audito nuntio quod capta esset arca Dei et mortuus socer suus et vir suus incurvavit se et peperit inruerant enim in eam dolores subiti

²⁰ in ipso autem momento mortis eius dixerunt ei quae stabant circa eam ne timeas quia filium peperisti quae non respondit eis neque animadvertit

²¹ et vocavit puerum Hicabod dicens translata est gloria de Israhel quia capta est arca Dei et pro socero suo et pro viro suo

²² et ait translata est gloria ab Israhel eo quod capta esset arca Dei

5 Philisthim autem tulerunt arcam Dei et asportaverunt eam a lapide Adiutorii in Azotum

² tulerunt Philisthim arcam Dei et intulerunt eam in templum Dagon et statuerunt eam iuxta Dagon

³ cumque surrexissent diluculo Azotii altera die ecce Dagon iacebat pronus in terram ante arcam Domini et tulerunt Dagon et restituerunt eum in loco suo

⁴ rursumque mane die alio consurgentes invenerunt Dagon iacentem super faciem suam in terram coram arca Domini caput autem Dagon et duae palmae manuum eius abscisae erant super limen

⁵ porro Dagon truncus solus remanserat in loco suo propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon et omnes qui ingrediuntur templum eius super limen Dagon in Azoto usque in hodiernum diem

⁶ adgravata autem est manus Domini super Azotios et demolitus est eos et percussit in secretiori parte natium Azotum et fines eius

⁷ videntes autem viri azotii huiuscemodi plagam dixerunt non maneat arca Dei Israhel apud nos quoniam dura est manus eius super nos et super Dagon deum nostrum

⁸ et mittentes congregaverunt omnes satrapas Philisthinorum ad se et dixerunt quid faciemus de arca Dei Israhel responderuntque Getthei circumducatur arca Dei Israhel et circumdlexerunt arcam Dei Israhel

⁹ illis autem circumducentibus eam fiebat manus Dei per singulas civitates interfectionis magnae nimis et percutiebat viros uniuscuiusque urbis a parvo usque ad maiorem et computrescebant prominentes extales eorum

¹⁰ miserunt ergo arcam Dei in Accaron cumque venisset arca Dei in Accaron exclamaverunt Accaronitae dicentes adduxerunt ad nos arcam Dei Israhel ut interficiat nos et populum nostrum

¹¹ miserunt itaque et congregaverunt omnes satrapas Philisthinorum qui dixerunt dimittite arcam Dei Israhel et revertatur in locum suum et non interficiat nos cum populo nostro

¹² fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus et gravissima valde manus Dei viri quoque qui mortui non fuerant percutiebantur in secretiori parte natium et ascendebat ululatus uniuscuiusque civitatis in caelum

6 fuit ergo arca Domini in regione Philisthinorum septem mensibus

² et vocaverunt Philisthim sacerdotes et divinos dicentes quid faciemus de arca Dei indicate nobis quomodo remitemus eam in locum suum qui dixerunt

³ si remittitis arcam Dei Israhel nolite dimittere eam vacuum sed quod debetis reddite ei pro peccato et tunc curabimini et scietis quare non recedat manus eius a vobis

⁴ qui dixerunt quid est quod pro delicto reddere debeamus ei responderuntque illi

⁵ iuxta numerum provinciarum Philisthim quinque anos aureos facietis et quinque mures aureos quia plaga una fuit omnibus vobis et satrapis vestris facietisque similitudines anorum vestrorum et similitudines murium qui demoliti sunt terram et dabitis Deo Israhel gloriam si forte relevet manum suam a vobis et a diis vestris et a terra vestra

⁶ quare gravatis corda vestra sicut adgravavit Aegyptus et Pharaos cor suum nonne postquam percussus est tunc dimisit eos et abierunt

⁷ nunc ergo arripite et facite plaustrum novum unum et duas vaccas fetas quibus non est inpositum iugum iungite in plastro et recludite vitulos earum domi

⁸ tolletisque arcam Domini et ponetis in plastro et vasa aurea quae exsolvistis ei pro delicto ponetis in capsella ad latus eius et dimittite eam ut vadat

⁹ et aspicietis et si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames ipse fecit nobis malum hoc grande sin autem minime sciemus quia nequaquam manus eius tetigit nos sed casu accidit

¹⁰ fecerunt ergo illi hoc modo et tollentes duas vaccas quae lactabant vitulos iunxerunt ad plaustrum vitulosque earum concluserunt domi

¹¹ et posuerunt arcam Dei super plaustrum et capsellam quae habebat mures aureos et similitudinem anorum

¹² ibant autem in directum vaccae per viam quae ducit Bethsames et itinere uno gradiebantur pergentes et mugientes et non declinabant neque ad dextram neque ad sinistram sed et satrapae Philisthinorum sequebantur usque ad terminos Bethsames

¹³ porro Bethsamitae metebant triticum in valle et elevantes oculos viderunt arcam et gavisii sunt cum vidissent

¹⁴ et plaustrum venit in agrum Iosue Bethsamitae et stetit ibi erat autem ibi lapis magnus et conciderunt ligna plaustrum vaccasque inposuerunt super ea holocaustum Domino

¹⁵ Levitae autem deposuerunt arcam Dei et capsellam quae erat iuxta eam in qua erant vasa aurea et posuerunt super lapidem grandem viri autem bethsamitae obtulerunt holocausta et immolaverunt victimas in die illa Domino

¹⁶ et quinque satrapae Philisthinorum viderunt et reversi sunt in Accaron in die illa

¹⁷ hii sunt autem ani aurei quos reddiderunt Philisthim pro delicto Domino Azotus unum Gaza unum Ascalon unum Geth unum Accaron unum

¹⁸ et mures aureos secundum numerum urbium Philisthim quinque provinciarum ab urbe murata usque ad villam quae erat absque muro et usque ad Abel magnum super quem posuerunt arcam Domini quae erat usque in illa die in agro Iosue Behsamitis

¹⁹ percussit autem de viris bethsamitibus eo quod vidissent arcam Domini et percussit de populo septuaginta viros et quinquaginta milia plebis luxitque populus quod percussisset Dominus plebem plaga magna

²⁰ et dixerunt viri bethsamitae quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius et ad quem ascendet a nobis

²¹ miseruntque nuntios ad habitatores Cariathiarim dicentes reduxerunt Philisthim arcam Domini descendite et ducite eam ad vos

7 venerunt ergo viri Cariathiarim et duxerunt arcam Domini et intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa Eleazarum autem filium eius sanctificaverunt ut custodiret arcam Domini

² et factum est ex qua die mansit arca in Cariathiarim multiplicati sunt dies erat quippe iam annus vicesimus et requievit omnis domus Israhel post Dominum

³ ait autem Samuhel ad universam domum Israhel dicens si in toto corde vestro revertimini ad Dominum auferte deos alienos de medio vestrum et Astharoth et praeparate corda vestra Domino et servite ei soli et eruet vos de manu Philisthim

⁴ abstulerunt ergo filii Israhel Baalim et Astharoth et servierunt Domino soli

⁵ dixit autem Samuhel congregate universum Israhel in Masphat ut orem pro vobis Dominum

⁶ et convenerunt in Masphat hauseruntque aquam et effuderunt in conspectu Domini et ieiunaverunt in die illa et dixerunt ibi peccavimus Domino iudicavitque Samuhel filios Israhel in Masphat

⁷ et audierunt Philisthim quod congregati essent filii Israhel in Masphat et ascenderunt satrapae Philisthinorum ad Israhel quod cum audissent filii Israhel timuerunt a facie Philisthinorum

⁸ dixeruntque ad Samuhel ne cesses pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum ut salvet nos de manu Philisthinorum

⁹ tulit autem Samuhel agnum lactantem unum et obtulit illum holocaustum integrum Domino et clamavit Samuhel ad Dominum pro Israhel et exaudivit eum Dominus

¹⁰ factum est ergo cum Samuhel offerret holocaustum Philistheos inire proelium contra Israhel intonuit autem Dominus fragore magno in die illa super Philisthim et exterruit eos et caesi sunt a filiis Israhel

¹¹ egressique viri Israhel de Masphat persecuti sunt Philistheos et percusserunt eos usque ad locum qui erat subter Bethchar

¹² tulit autem Samuhel lapidem unum et posuit eum inter Masphat et inter Sen et vocavit nomen eius lapis Adiutorii dixitque hucusque auxiliatus est nobis Dominus

¹³ et humiliati sunt Philisthim nec adposuerunt ultra ut venirent in terminos Israhel facta est itaque manus Domini super Philistheos cunctis diebus Samuhel

¹⁴ et redditae sunt urbes quas tulerant Philisthim ab Israhel Israheli ab Accaron usque Geth et terminos suos liberavit Israhel de manu Philisthinorum eratque pax inter Israhel et Amorreum

¹⁵ iudicabat quoque Samuhel Israhel cunctis diebus vitae suae

¹⁶ et ibat per singulos annos circumiens Bethel et Galgal et Masphat et iudicabat Israhelem in supradictis locis

¹⁷ revertebaturque in Ramatha ibi enim erat domus eius et ibi iudicabat Israhelem aedificavit etiam ibi altare Domino

8 factum est autem cum senisset Samuhel posuit filios suos iudices Israhel

² fuitque nomen filii eius primogeniti Iohel et nomen secundi Abia iudicum in Bersabee

³ et non ambulaverunt filii illius in viis eius sed declinaverunt post avaritiam acceperuntque munera et perverterunt iudicium

⁴ congregati ergo universi maiores natu Israhel venerunt ad Samuhel in Ramatha

⁵ dixeruntque ei ecce tu senuisti et filii tui non ambulat in viis tuis constitue nobis regem ut iudicet nos sicut universae habent nationes

⁶ displicuitque sermo in oculis Samuhelis eo quod dixissent da nobis regem ut iudicet nos et oravit Samuhel Dominum

⁷ dixit autem Dominus ad Samuhel audi vocem populi in omnibus quae loquuntur tibi non enim te abiecerunt sed me ne regnem super eos

⁸ iuxta omnia opera sua quae fecerunt a die qua eduxi eos de Aegypto usque ad diem hanc sicut dereliquerunt me et servierunt diis alienis sic faciunt etiam tibi

⁹ nunc ergo audi vocem eorum verumtamen contestare eos et praedic eis ius regis qui regnaturus est super eos

¹⁰ dixit itaque Samuhel omnia verba Domini ad populum qui petierat a se regem

¹¹ et ait hoc erit ius regis qui imperaturus est vobis filios vestros tollet et ponet in curribus suis facietque sibi equites et praecursores quadrigarum suarum

¹² et constituet sibi tribunos et centuriones et aratores agrorum suorum et messoris segetum et fabros armorum et curruum suorum

¹³ filias quoque vestras faciet sibi unguentarias et focarias et panificas

¹⁴ agros quoque vestros et vineas et oliveta optima tollet et dabit servis suis

¹⁵ sed et segetes vestras et vinearum redditus addecimabit ut det eunuchis et famulis suis

¹⁶ servos etiam vestros et ancillas et iuvenes optimos et asinos auferet et ponet in opere suo

¹⁷ greges vestros addecimabit vosque eritis ei servi

¹⁸ et clamabitis in die illa a facie regis vestri quem elegistis vobis et non exaudiet vos Dominus in die illa

¹⁹ noluit autem populus audire vocem Samuhel sed dixerunt nequaquam rex enim erit super nos

²⁰ et erimus nos quoque sicut omnes gentes et iudicabit nos rex noster et egredietur ante nos et pugnet bella nostra pro nobis

²¹ et audivit Samuhel omnia verba populi et locutus est ea in auribus Domini

²² dixit autem Dominus ad Samuhel audi vocem eorum et constitue super eos regem et ait Samuhel ad viros Israhel vadat unusquisque in civitatem suam

9 et erat vir de Benjamin nomine Cis filius Abihel filii Seror filii Bechoreth filii Afia filii viri Iemini fortis robore

² et erat ei filius vocabulo Saul electus et bonus et non erat vir de filiis Israhel melior illo ab umero et sursum eminebat super omnem populum

³ perierant autem asinae Cis patris Saul et dixit Cis ad Saul filium suum tolle tecum unum de pueris et consurgens vade et quaere asinas qui cum transissent per montem Ephraim

⁴ et per terram Salisa et non invenissent transierunt etiam per terram Salim et non erant sed et per terram Iemini et minime reppererunt

⁵ cum autem venissent in terram Suph dixit Saul ad puerum suum qui erat cum eo veni et revertamur ne forte dimiserit pater meus asinas et sollicitus sit pro nobis

⁶ qui ait ei ecce est vir Dei in civitate hac vir nobilis omne quod loquitur absque ambiguitate venit nunc ergo eamus illuc si forte indicet nobis de via nostra propter quam venimus

⁷ dixitque Saul ad puerum suum ecce ibimus quid feremus ad virum panis defecit in sitarciis nostris et sportulam non habemus ut demus homini Dei nec quicquam aliud

⁸ rursus puer respondit Sauli et ait ecce inventa est in manu mea quarta pars stateris argenti demus homini Dei ut indicet nobis viam nostram

⁹ olim in Israhel sic loquebatur unusquisque vadens consulere Deum venite et eamus ad videntem qui enim propheta dicitur hodie vocabatur olim videns

¹⁰ et dixit Saul ad puerum suum optimus sermo tuus veni eamus et ierunt in civitatem in qua erat vir Dei

¹¹ cumque ascenderent clivum civitatis invenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam et dixerunt eis num hic est videns

¹² quae respondentes dixerunt illis hic est ecce ante te festina nunc hodie enim venit in civitate quia sacrificium est hodie populo in excelso

¹³ ingredienties urbem statim invenietis eum antequam ascendat excelsum ad vescendum neque enim comesurus est populus donec ille veniat quia ipse benedicit hostiae et deinceps comedunt qui vocati sunt nunc ergo conscendite quia hodie repperietis eum

¹⁴ et ascenderunt in civitatem cumque illi ambularent in medio urbis apparuit Samuhel egrediens obviam eis ut ascenderet in excelsum

¹⁵ Dominus autem revelaverat auriculam Samuhel ante unam diem quam veniret Saul dicens

¹⁶ hac ipsa quae nunc est hora cras mittam ad te virum de terra Benjamin et unguet eum ducem super populum meum Israhel et salvabit populum meum de manu Philistinorum quia respexi populum meum venit enim clamor eorum ad me

¹⁷ cumque aspexisset Samuhel Saulem Dominus ait ei ecce vir quem dixeram tibi iste dominabitur populo meo

¹⁸ accessit autem Saul ad Samuelem in medio portae et ait indica oro mihi ubi est domus videntis
¹⁹ et respondit Samuhel Sauli dicens ego sum videns ascende ante me in excelsum ut comedatis mecum hodie et dimittam te mane et omnia quae sunt in corde tuo indicabo tibi

²⁰ et de asinis quas perdidisti nudius tertius ne sollicitus sis quia inventae sunt et cuius erunt optima quaeque Israhel nonne tibi et omni domui patris tui
²¹ respondens autem Saul ait numquid non filius Iemini ego sum de minima tribu Israhel et cognatio mea novissima inter omnes familias de tribu Benjamin quare ergo locutus es mihi sermonem istum
²² adsumens itaque Samuhel Saulem et puerum eius introduxit eos in triclinium et dedit eis locum in capite eorum qui fuerant invitati erant enim quasi triginta viri

²³ dixitque Samuhel coco da partem quam dedi tibi et praecepi ut reponeres seorsum apud te

²⁴ levavit autem cocus armum et posuit ante Saul dixitque Samuhel ecce quod remansit pone ante te et comede quia de industria servatum est tibi quando populum vocavi et comedit Saul cum Samuhel in die illa

²⁵ et descenderunt de excelso in oppidum et locutus est cum Saul in solario

²⁶ cumque mane surrexissent et iam dilucesceret vocavit Samuhel Saul in solarium dicens surge ut dimittam te et surrexit Saul egressique sunt ambo ipse videlicet et Samuhel

²⁷ cumque descenderent in extrema parte civitatis Samuhel dixit ad Saul dic puero ut antecedit nos et transeat tu autem subsiste paulisper ut indicem tibi verbum Domini

10 tulit autem Samuhel lenticulam olei et effudit super caput eius et deosculatus eum ait ecce unxit te Dominus super hereditatem suam in principem

² cum abieris hodie a me invenies duos viros iuxta sepulchrum Rachel in finibus Benjamin in meridie dicentque tibi inventae sunt asinae ad quas ieras perquirendas et intermissis pater tuus asinis sollicitus est pro vobis et dicit quid faciam de filio meo

³ cumque abieris inde et ultra transieris et veneris ad quercum Thabor invenient te ibi tres viri ascendentes ad Deum in Bethel unus portans tres hedos et alius tres tortas panis et alius portans lagoenam vini

⁴ cumque te salutaverint dabunt tibi duos panes et accipies de manu eorum

⁵ post haec venies in collem Domini ubi est statio Philistinorum et cum ingressus fueris ibi urbem obviam habebis gregem prophetarum descenden-

tium de excelso et ante eos psalterium et tympanum et tibiam et citharam ipsosque prophetantes

⁶ et insiliet in te spiritus Domini et prophetabis cum eis et mutaberis in virum alium

⁷ quando ergo evenerint signa haec omnia tibi fac quaecumque invenerit manus tua quia Dominus tecum est

⁸ et descendes ante me in Galgala ego quippe descendam ad te ut offeras oblationem et immoles victimas pacificas septem diebus expectabis donec veniam ad te et ostendam tibi quae facias

⁹ itaque cum avertisset umerum suum ut abiret a Samuhel inmutavit ei Deus cor aliud et venerunt omnia signa haec in die illa

¹⁰ veneruntque ad praedictum collem et ecce cuneus prophetarum obvius ei et insilivit super eum spiritus Dei et prophetavit in medio eorum

¹¹ videntes autem omnes qui noverant eum heri et nudius tertius quod esset cum prophetis et prophetaret dixerunt ad invicem quanam res accidit filio Cis num et Saul in prophetis

¹² responditque alius ad alterum dicens et quis pater eorum propterea versum est in proverbium num et Saul inter prophetas

¹³ cessavit autem prophetare et venit ad excelsum

¹⁴ dixitque patruus Saul ad eum et ad puerum eius quo abistis qui responderunt quaerere asinas quas cum non reperissemus venimus ad Samuelem

¹⁵ et dixit ei patruus suus indica mihi quid dixerit tibi Samuhel

¹⁶ et ait Saul ad patruum suum indicavit nobis quia inventae essent asinae de sermone autem regni non indicavit ei quem locutus illi fuerat Samuhel

¹⁷ et convocavit Samuhel populum ad Dominum in Maspha

¹⁸ et ait ad filios Israhel haec dicit Dominus Deus Israhel ego eduxi Israhel de Aegypto et erui vos de manu Aegyptiorum et de manu omnium regum qui adfligebant vos

¹⁹ vos autem hodie proiecistis Deum vestrum qui solus salvavit vos de universis malis et tribulationibus vestris et dixistis nequaquam sed regem constitue super nos nunc ergo state coram Domino per tribus vestras et per familias

²⁰ et adplicuit Samuhel omnes tribus Israhel et cecidit sors tribus Benjamin

²¹ et adplicuit tribum Benjamin et cognationes eius et cecidit cognatio Metri et pervenit usque ad Saul filium Cis quaesierunt ergo eum et non est inventus

²² et consuluerunt post haec Dominum utrumnam venturus esset illuc responditque Dominus ecce absconditus est domus

²³ cucurrerunt itaque et tulerunt eum inde stetitque in medio populi et altior fuit universo populo ab umero et sursum

²⁴ et ait Samuhel ad omnem populum certe videtis quem elegit Dominus quoniam non sit similis ei in omni populo et clamavit cunctus populus et ait vivat rex

²⁵ locutus est autem Samuhel ad populum legem regni et scripsit in libro et reposuit coram Domino et dimisit Samuhel omnem populum singulos in domum suam

²⁶ sed et Saul abiit in domum suam in Gabaath et abiit cum eo pars exercitus quorum tetigerat Deus corda

²⁷ filii vero Belial dixerunt num salvare nos poterit iste et despexerunt eum et non adtulerunt ei munera ille vero dissimulabat se audire

11 ascendit autem Naas Ammonites et pugnare coepit adversus Iabesgalaad dixeruntque omnes viri Iabes ad Naas habeto nos foederatos et serviemus tibi

² et respondit ad eos Naas Ammonites in hoc feriam vobiscum foedus ut eruam omnium vestrum oculos dextros ponamque vos obprobrium in universo Israhel

³ et dixerunt ad eum seniores Iabes concede nobis septem dies ut mittamus nuntios in universos terminos Israhel et si non fuerit qui defendat nos egrediemur ad te

⁴ venerunt ergo nuntii in Gabaath Saulis et locuti sunt verba audiente populo et levavit omnis populus vocem suam et flevit

⁵ et ecce Saul veniebat sequens boves de agro et ait quid habet populus quod plorat et narraverunt ei verba virorum Iabes

⁶ et insilivit spiritus Domini in Saul cum audisset verba haec et iratus est furor eius nimis

⁷ et adsumens utrumque bovem concidit in frustra misitque in omnes terminos Israhel per manum nuntiorum dicens quicumque non exierit secutusque fuerit Saul et Samuhelem sic fiet bubus eius invasit ergo timor Domini populum et egressi sunt quasi vir unus

⁸ et recensuit eos in Bezec fueruntque filiorum Israhel trecenta milia virorum autem Iuda triginta milia

⁹ et dixerunt nuntiis qui venerant sic dicetis viris qui sunt in Iabesgalaad cras erit vobis salus cum incaluerit sol venerunt ergo nuntii et adnuntiaverunt viris Iabes qui laetati sunt

¹⁰ et dixerunt mane exhibimus ad vos et facietis nobis omne quod placuerit vobis

¹¹ et factum est cum venisset dies crastinus constituit Saul populum in tres partes et ingressus est media castra in vigilia matutina et percussit Ammon usque dum incalesceret dies reliqui autem dispersi sunt ita ut non relinquerentur in eis duo pariter

¹² et ait populus ad Samuhel quis est iste qui dixit Saul non regnabit super nos date viros et interficiemus eos

¹³ et ait Saul non occidetur quisquam in die hac quia hodie fecit Dominus salutem in Israhel

¹⁴ dixit autem Samuhel ad populum venite et eamus in Galgala et innovemus ibi regnum

¹⁵ et perrexit omnis populus in Galgala et fecerunt ibi regem Saul coram Domino in Galgala et immolaverunt ibi victimas pacificas coram Domino et laetatus est ibi Saul et cuncti viri Israhel nimis

12 dixit autem Samuhel ad universum Israhel ecce audivi vocem vestram iuxta omnia quae locuti estis ad me et constitui super vos regem ² et nunc rex graditur ante vos ego autem senui et incanui porro filii mei vobiscum sunt itaque conversatus coram vobis ab adolescentia mea usque ad diem hanc ecce praesto sum

³ loquimini de me coram Domino et coram christo eius utrum bovem cuiusquam tulerim an asinum si quempiam calumniatus sum si oppressi aliquem si de manu cuiusquam munus accepi et contemnam illud hodie restituamque vobis

⁴ et dixerunt non es calumniatus nos neque oppresisti neque tulisti de manu alicuius quippiam

⁵ dixitque ad eos testis Dominus adversus vos et testis christus eius in die hac quia non inveneritis in manu mea quippiam et dixerunt testis

⁶ et ait Samuhel ad populum Dominus qui fecit Mo- sen et Aaron et eduxit patres nostros de terra Aegypti

⁷ nunc ergo state ut iudicio contendam adversum vos coram Domino de omnibus misericordiis Domini quas fecit vobiscum et cum patribus vestris

⁸ quomodo ingressus est Iacob in Aegyptum et clamaverunt patres vestri ad Dominum et misit Dominus Mo- sen et Aaron et eduxit patres vestros ex Aegypto et conlocavit eos in loco hoc

⁹ qui obliti sunt Domini Dei sui et tradidit eos in manu Sisarae magistri militiae Asor et in manu Philistinorum et in manu regis Moab et pugnaverunt adversum eos

¹⁰ postea autem clamaverunt ad Dominum et dixerunt peccavimus quia dereliquimus Dominum et servivimus Baalim et Astharoth nunc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorum et serviemus tibi

¹¹ et misit Dominus Hierobaal et Bedan et Ieptha et Samuhel et eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum et habitastis confidenter

¹² videntes autem quod Naas rex filiorum Ammon venisset adversum vos dixistis mihi nequaquam sed rex imperabit nobis cum Dominus Deus vester regnaret in vobis

¹³ nunc ergo praesto est rex vester quem elegistis et petistis ecce dedit vobis Dominus regem

¹⁴ si timueritis Dominum et servieritis ei et audieritis vocem eius et non exasperaveritis os Domini eritis et vos et rex qui imperat vobis sequentes Dominum Deum vestrum

¹⁵ si autem non audieritis vocem Domini sed exasperaveritis sermonem Domini erit manus Domini super vos et super patres vestros

¹⁶ sed et nunc state et videte rem istam grandem quam facturus est Dominus in conspectu vestro

¹⁷ numquid non messis tritici est hodie invocabo Dominum et dabit voces et pluvias et scietis et videbitis quia grande malum feceritis vobis in conspectu Domini petentes super vos regem

¹⁸ et clamavit Samuhel ad Dominum et dedit Dominus voces et pluviam in die illa

¹⁹ et timuit omnis populus nimis Dominum et Samuhelem dixitque universus populus ad Samuhel ora pro servis tuis ad Dominum Deum tuum ut non moriamur addidimus enim universis peccatis nostris malum ut peteremus nobis regem

²⁰ dixit autem Samuhel ad populum nolite timere vos fecistis universum malum hoc verumtamen nolite recedere a tergo Domini et servite Domino in omni corde vestro

²¹ et nolite declinare post vana quae non proderunt vobis neque eruent vos quia vana sunt

²² et non derelinquet Dominus populum suum propter nomen suum magnum quia iuravit Dominus facere vos sibi populum

²³ absit autem a me hoc peccatum in Domino ut cessem orare pro vobis et docebo vos viam bonam et rectam

²⁴ igitur timete Dominum et servite ei in veritate et ex toto corde vestro vidistis enim magnifica quae in vobis gesserit

²⁵ quod si perseveraveritis in malitia et vos et rex vester pariter peribitis

13 filius unius anni Saul cum regnare coepisset duobus autem annis regnavit super Israhel

² et elegit sibi Saul tria milia de Israhel et erant cum Saul duo milia in Machmas et in monte Bethel mille autem cum Ionathan in Gabaath Benjamin porro ceterum populum remisit unumquemque in tabernacula sua

³ et percussit Ionathan stationem Philisthim quae erat in Gabaa quod cum audissent Philisthim Saul cecinit bucina in omni terra dicens audiant Hebraei

⁴ et universus Israhel audivit huiusmodi famam percussit Saul stationem Philisthinorum et erexit se Israhel adversum Philisthim clamavit ergo populus post Saul in Galgala

⁵ et Philisthim congregati sunt ad proeliandum contra Israhel triginta milia curruum et sex milia equitum et reliquum vulgus sicut harena quae est in

litore maris plurima et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad orientem Bethaven

⁶ quod cum vidissent viri Israhel se in arto sitos adflictus est enim populus absconderunt se in speluncis et in abditis in petris quoque et in antris et in cisternis

⁷ Hebraei autem transierunt Iordanem terram Gad et Galaad cumque adhuc esset Saul in Galgal universus populus perterritus est qui sequebatur eum

⁸ et expectavit septem diebus iuxta placitum Samuhel et non venit Samuhel in Galgala dilapsusque est populus ab eo

⁹ ait ergo Saul adferte mihi holocaustum et pacifica et obtulit holocaustum

¹⁰ cumque conplesset offerens holocaustum ecce Samuhel veniebat et egressus est Saul obviam ei ut salutaret eum

¹¹ locutusque est ad eum Samuhel quid fecisti respondit Saul quia vidi quod dilaberetur populus a me et tu non veneras iuxta placitos dies porro Philisthim congregati fuerant in Machmas

¹² dixi nunc descendent Philisthim ad me in Galgala et faciem Domini non placavi necessitate compulsus obtuli holocaustum

¹³ dixitque Samuhel ad Saul stulte egisti nec custodisti mandata Domini Dei tui quae praecepit tibi quod si non fecisses iam nunc praeparasset Dominus regnum tuum super Israhel in sempiternum

¹⁴ sed nequaquam regnum tuum ultra consurget quaesivit sibi Dominus virum iuxta cor suum et praecepit ei Dominus ut esset dux super populum suum eo quod non servaveris quae praecepit Dominus

¹⁵ surrexit autem Samuhel et ascendit de Galgalis in Gabaa Benjamin et recensuit Saul populum qui inventi fuerant cum eo quasi sescentos viros

¹⁶ et Saul et Ionathan filius eius populusque qui inventus fuerat cum eis erat in Gabaa Benjamin porro Philisthim consederant in Machmas

¹⁷ et egressi sunt ad praedandum de castris Philisthim tres cunei unus cuneus pergebat contra viam Ephra ad terram Saul

¹⁸ porro alius ingrediebatur per viam Bethoron tertius autem verterat se ad iter termini imminentis valli Seboim contra desertum

¹⁹ porro faber ferrarius non inveniebatur in omni terra Israhel caverant enim Philisthim ne forte facerent Hebraei gladium aut lanceam

²⁰ descendebat ergo omnis Israhel ad Philisthim ut exacueret unusquisque vomerem suum et ligonem et securim et sarculum

²¹ retusae itaque erant acies vomerum et ligonum et tridentum et securium usque ad stimulum corrigendum

²² cumque venisset dies proelii non est inventus ensis et lancea in manu totius populi qui erat cum Saul et cum Ionathan excepto Saul et Ionathan filio eius

²³ egressa est autem statio Philisthim ut transcenderet in Machmas

14 et accidit quadam die ut diceret Ionathan filius Saul ad adolescentem armigerum suum veni et transeamus ad stationem Philisthim quae est trans locum illum patri autem suo hoc ipsum non indicavit

² porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa sub malogranato quae erat in Magron et erat populus cum eo quasi sescentorum virorum

³ et Ahias filius Achitob fratris Ichabod filii Finees qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo portabat ephod sed et populus ignorabat quod isset Ionathan

⁴ erant autem inter ascensus per quos nitebatur Ionathan transire ad stationem Philisthinorum eminentes petrae ex utraque parte et quasi in modum dentium scopuli hinc inde praerupti nomen uni Boses et nomen alteri Sene

⁵ unus scopulus prominens ad aquilonem ex adverso Machmas et alter a meridie contra Gabaa

⁶ dixit autem Ionathan ad adolescentem armigerum suum veni transeamus ad stationem incircumcisorum horum si forte faciat Dominus pro nobis quia non est Domino difficile salvare vel in multitudine vel in paucis

⁷ dixitque ei armiger suus fac omnia quae placent animo tuo perge quo cupis ero tecum ubicumque volueris

⁸ et ait Ionathan ecce nos transimus ad viros istos cumque apparuerimus eis

⁹ si taliter locuti fuerint ad nos manete donec veniamus ad vos stemus in loco nostro nec ascendamus ad eos

¹⁰ si autem dixerint ascendite ad nos ascendamus quia tradidit eos Dominus in manibus nostris hoc erit nobis signum

¹¹ apparuit igitur uterque stationi Philisthinorum dixeruntque Philisthim en Hebraei egrediuntur de cavernis in quibus absconditi fuerant

¹² et locuti sunt viri de statione ad Ionathan et ad armigerum eius dixeruntque ascendite ad nos et ostendimus vobis rem et ait Ionathan ad armigerum suum ascendamus sequere me tradidit enim eos Dominus in manu Israhel

¹³ ascendit autem Ionathan reptans manibus et pedibus et armiger eius post eum itaque alii cadebant ante Ionathan alios armiger eius interficiebat sequens eum

¹⁴ et facta est plaga prima quam percussit Ionathan et armiger eius quasi viginti virorum in media parte iugeri quam par boum in die arare consuevit

¹⁵ et factum est miraculum in castris per agros sed et omnis populus stationis eorum qui ierant ad praedandum obstipuit et conturbata est terra et accidit quasi miraculum a Deo

¹⁶ et respexerunt speculatores Saul qui erant in Gabaa Benjamin et ecce multitudo prostrata et huc illucque diffugiens

¹⁷ et ait Saul populo qui erat cum eo requirite et videte quis abierit ex nobis cumque requisissent repperitum est non adesse Ionathan et armigerum eius

¹⁸ et ait Saul ad Ahiam adplica arcam Dei erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israhel

¹⁹ cumque loqueretur Saul ad sacerdotem tumultus magnus exortus est in castris Philisthinorum crescebatque paulatim et clarius reboabat et ait Saul ad sacerdotem contrahe manum tuam

²⁰ conclamavit ergo Saul et omnis populus qui erat cum eo et venerunt usque ad locum certaminis et ecce versus fuerat gladius uniuscuiusque ad proximum suum et caedes magna nimis

²¹ sed et Hebraei qui fuerant cum Philisthim heri et nudius tertius ascenderantque cum eis in castris reversi sunt ut essent cum Israhel qui erant cum Saul et Ionathan

²² omnes quoque Israhelitae qui se absconderant in monte Ephraim audientes quod fugissent Philisthim sociaverunt se cum suis in proelio

²³ et salvavit Dominus in die illa Israhel pugna autem pervenit usque Bethaven

²⁴ et vir Israhel sociatus sibi est in die illa adiuravit autem Saul populum dicens maledictus vir qui comederit panem usque ad vesperam donec ulciscar de inimicis meis et non manducavit universus populus panem

²⁵ omneque terrae vulgus venit in saltum in quo erat mel super faciem agri

²⁶ ingressus est itaque populus saltum et apparuit fluens mel nullusque adplicuit manum ad os suum timebat enim populus iuramentum

²⁷ porro Ionathan non audierat cum adiuraret pater eius populum extenditque summitatem virgae quam habebat in manu et intinxit in favo mellis et convertit manum suam ad os suum et inluminati sunt oculi eius

²⁸ respondensque unus de populo ait iureiurando constrinxit pater tuus populum dicens maledictus qui comederit panem hodie defecerat autem populus

²⁹ dixitque Ionathan turbavit pater meus terram vidistis ipsi quia inluminati sunt oculi mei eo quod gustaverim paululum de melle isto

³⁰ quanto magis si comedisset populus de praeda inimicorum suorum quam repperit nonne maior facta fuisset plaga in Philisthim

³¹ percusserunt ergo in die illa Philistheos a Machmis usque in Ahialon defatigatus est autem populus nimis

³² et versus ad praedam tulit oves et boves et vitulos et mactaverunt in terra comeditque populus cum sanguine

³³ nuntiaverunt autem Saul dicentes quod populus peccasset Domino comedens cum sanguine qui ait praevaricati estis volvite ad me iam nunc saxum grande

³⁴ et dixit Saul dispergimini in vulgus et dicite eis ut adducat ad me unusquisque bovem suum et arietem et occidite super istud et vescimini et non peccabitis Domino comedentes cum sanguine adduxit itaque omnis populus unusquisque bovem in manu sua usque ad noctem et occiderunt ibi

³⁵ aedificavit autem Saul altare Domini tuncque primum coepit aedificare altare Domini

³⁶ et dixit Saul inruamus super Philisthim nocte et vastemus eos usque dum inlucescat mane nec relinquamus de eis virum dixitque populus omne quod bonum videtur in oculis tuis fac et ait sacerdos accedamus huc ad Deum

³⁷ et consuluit Saul Deum num persequar Philisthim si trades eos in manu Israhel et non respondit ei in die illa

³⁸ dixitque Saul adplicate huc universos angulos populi et scitote et videte per quem acciderit peccatum hoc hodie

³⁹ vivit Dominus salvator Israhel quia si per Ionathan filium meum factum est absque retractatione morietur ad quod nullus contradixit ei de omni populo

⁴⁰ et ait ad universum Israhel separamini vos in partem unam et ego cum Ionathan filio meo ero in parte una respondit populus ad Saul quod bonum videtur in oculis tuis fac

⁴¹ et dixit Saul ad Dominum Deum Israhel da indicium et deprehensus est Ionathan et Saul populus autem exivit

⁴² et ait Saul mittite sortem inter me et inter Ionathan filium meum et captus est Ionathan

⁴³ dixit autem Saul ad Ionathan indica mihi quid feceris et indicavit ei Ionathan et ait gustans gustavi in summitate virgae quae erat in manu mea paululum mellis et ecce ego morior

⁴⁴ et ait Saul haec faciat mihi Deus et haec addat quia morte morieris Ionathan

⁴⁵ dixitque populus ad Saul ergone Ionathan morietur qui fecit salutem hanc magnam in Israhel hoc nefas est vivit Dominus si ceciderit capillus de capite eius in terram quia cum Deo operatus est

hodie liberavit ergo populus Ionathan ut non moretur

⁴⁶ recessitque Saul nec persecutus est Philisthim porro Philisthim abierunt in loca sua

⁴⁷ at Saul confirmato regno super Israhel pugnabat per circuitum adversum omnes inimicos eius contra Moab et filios Ammon et Edom et reges Suba et Philistheos et quocumque se verterat superabat

⁴⁸ congregatoque exercitu percussit Amalech et eruit Israhel de manu vastatorum eius

⁴⁹ fuerunt autem filii Saul Ionathan et Iesui et Melchisua nomina duarum filiarum eius nomen primogenitae Merob et nomen minoris Michol

⁵⁰ et nomen uxoris Saul Ahinoem filia Ahimaas et nomina principum militiae eius Abner filius Ner patruelis Saul

⁵¹ Cis fuerat pater Saul et Ner pater Abner filius Abihel

⁵² erat autem bellum potens adversum Philistheos omnibus diebus Saul nam quemcumque viderat Saul virum fortem et aptum ad proelium sociabat eum sibi

15 et dixit Samuhel ad Saul me misit Dominus ut unguerem te in regem super populum eius Israhel nunc ergo audi vocem Domini

² haec dicit Dominus exercituum recensui quaecumque fecit Amalech Israheli quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Aegypto

³ nunc igitur vade et percute Amalech et demolire universa eius non parcas ei sed interfice a viro usque ad mulierem et parvulum atque lactantem bovem et ovem camelum et asinum

⁴ praecepit itaque Saul populo et recensuit eos quasi agnos ducenta milia peditum et decem milia virorum Iuda

⁵ cumque venisset Saul usque ad civitatem Amalech tetendit insidias in torrente

⁶ dixitque Saul Cineo abite recedite atque descendite ab Amalech ne forte involvam te cum eo tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israhel cum ascenderent de Aegypto et recessit Cineus de medio Amalech

⁷ percussitque Saul Amalech ab Evila donec venias Sur quae est e regione Aegypti

⁸ et adprehendit Agag regem Amalech vivum omne autem vulgus interfecit in ore gladii

⁹ et pepercit Saul et populus Agag et optimis gregibus ovium et armentorum et vestibus et arietibus et universis quae pulchra erant nec voluerunt disperdere ea quicquid vero vile fuit et reprobum hoc demoliti sunt

¹⁰ factum est autem verbum Domini ad Samuhel dicens

¹¹ paenitet me quod constituerim Saul regem quia dereliquit me et verba mea opere non implevit con-

tristatusque est Samuhel et clamavit ad Dominum tota nocte

¹² cumque de nocte surrexisset Samuhel ut iret ad Saul mane nuntiatum est Samuheli eo quod venisset Saul in Carmelum et erexisset sibi fornicem triumphalem et reversus transisset descendissetque in Galgala venit ergo Samuhel ad Saul et

¹³ dixit ei Saul benedictus tu Domino implevi verbum Domini

¹⁴ dixitque Samuhel et quae est haec vox gregum quae resonat in auribus meis et armentorum quam ego audio

¹⁵ et ait Saul de Amalech adduxerunt ea pepercit enim populus melioribus ovibus et armentis ut immolarentur Domino Deo tuo reliqua vero æcidimus

¹⁶ dixit autem Samuhel ad Saul sine me et indicabo tibi quae locutus sit Dominus ad me nocte dixitque ei loquere

¹⁷ et ait Samuhel nonne cum parvulus esses in oculis tuis caput in tribus Israhel factus es unxitque te Dominus regem super Israhel

¹⁸ et misit te Dominus in via et ait vade et interfice peccatores Amalech et pugnabis contra eos usque ad internicionem eorum

¹⁹ quare ergo non audisti vocem Domini sed versus ad praedam es et fecisti malum in oculis Domini

²⁰ et ait Saul ad Samuhel immo audivi vocem Domini et ambulavi in via per quam misit me Dominus et adduxi Agag regem Amalech et Amalech interfeci

²¹ tulit autem populus de praeda oves et boves primitias eorum quae caesa sunt ut immolet Domino Deo suo in Galgalis

²² et ait Samuhel numquid vult Dominus holocausta aut victimas et non potius ut oboediatur voci Domini melior est enim oboedientia quam victimae et auscultare magis quam offerre adipem arietum

²³ quoniam quasi peccatum ariolandi est repugnare et quasi scelus idolatriae nolle adquiescere pro eo ergo quod abiecisti sermonem Domini abiecit te ne sis rex

²⁴ dixitque Saul ad Samuhel peccavi quia praevaricatus sum sermonem Domini et verba tua timens populum et oboediens voci eorum

²⁵ sed nunc porta quaeso peccatum meum et revertere mecum ut adorem Dominum

²⁶ et ait Samuhel ad Saul non revertar tecum quia proiecisti sermonem Domini et proiecit te Dominus ne sis rex super Israhel

²⁷ et conversus est Samuhel ut abiret ille autem apprehendit summitatem pallii eius quae et scissa est

²⁸ et ait ad eum Samuhel scidit Dominus regnum Israhel a te hodie et tradidit illud proximo tuo meliori te

²⁹ porro Triumphator in Israhel non parcat et paenitudine non flectetur neque enim homo est ut agat paenitentiam

³⁰ at ille ait peccavi sed nunc honora me coram senibus populi mei et coram Israhel et revertere mecum ut adorem Dominum Deum tuum

³¹ reversus ergo Samuhel secutus est Saulem et adoravit Saul Dominum

³² dixitque Samuhel adducite ad me Agag regem Amalech et oblatus est ei Agag pinguis et dixit Agag sicine separat amara mors

³³ et ait Samuhel sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus sic absque liberis erit inter mulieres mater tua et in frustra concidit Samuhel Agag coram Domino in Galgalis

³⁴ abiit autem Samuhel in Ramatha Saul vero ascendit in domum suam in Gabaath

³⁵ et non vidit Samuhel ultra Saul usque ad diem mortis suae verumtamen lugebat Samuhel Saul quoniam Dominum paenitebat quod constituisset regem Saul super Israhel

16 dixitque Dominus ad Samuhel usquequo tu luges Saul cum ego proiecerim eum ne regnet super Israhel imple cornu tuum oleo et veni ut mittam te ad Isai Bethleemitem providi enim in filiis eius mihi regem

² et ait Samuhel quomodo vadam audiet enim Saul et interficiet me et ait Dominus vitulum de armento tolles in manu tua et dices ad immolandum Domino veni

³ et vocabis Isai ad victimam et ego ostendam tibi quid facias et ungues quemcumque monstravero tibi

⁴ fecit ergo Samuhel sicut locutus est ei Dominus venitque in Bethleem et admirati sunt seniores civitatis occurrentes ei dixeruntque pacificus ingressus tuus

⁵ et ait pacificus ad immolandum Domino veni sanctificamini et venite mecum ut immolem sanctificavit ergo Isai et filios eius et vocavit eos ad sacrificium

⁶ cumque ingressi essent vidit Heliab et ait num coram Domino est christus eius

⁷ et dixit Dominus ad Samuhel ne respicias vultum eius neque altitudinem staturae eius quoniam abieci eum nec iuxta intuitum hominis iudico homo enim videt ea quae parent Dominus autem intuetur cor

⁸ et vocavit Isai Abinadab et adduxit eum coram Samuhel qui dixit nec hunc elegit Dominus

⁹ adduxit autem Isai Samma de quo ait etiam hunc non elegit Dominus

¹⁰ adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuhel et ait Samuhel ad Isai non elegit Dominus ex istis

¹¹ dixitque Samuhel ad Isai numquid iam completi sunt filii qui respondit adhuc reliquus est parvulus et pascit oves et ait Samuhel ad Isai mitte et adduc eum nec enim discumbemus priusquam ille huc venerit

¹² misit ergo et adduxit eum erat autem rufus et pulcher aspectu decoraque facie et ait Dominus surge ungue eum ipse est enim

¹³ tulit igitur Samuhel cornu olei et unxit eum in medio fratrum eius et directus est spiritus Domini in David a die illa et in reliquum surgensque Samuhel abiit in Ramatha

¹⁴ spiritus autem Domini recessit a Saul et exagitat eum spiritus nequam a Domino

¹⁵ dixeruntque servi Saul ad eum ecce spiritus Dei malus exagitat te

¹⁶ iubeat dominus noster et servi tui qui coram te sunt quaerant hominem scientem psallere cithara ut quando arripuerit te spiritus Dei malus psallat manu sua et levius feras

¹⁷ et ait Saul ad servos suos providete mihi aliquem bene psallentem et adducite eum ad me

¹⁸ et respondens unus de pueris ait ecce vidi filium Isai Bethleemitem scientem psallere et fortissimum robore et virum bellicosum et prudentem in verbis et virum pulchrum et Dominus est cum eo

¹⁹ misit ergo Saul nuntios ad Isai dicens mitte ad me David filium tuum qui est in pascuis

²⁰ tulitque Isai asinum plenum panibus et lagoenam vini et hedum de capris unum et misit per manum David filii sui Saul

²¹ et venit David ad Saul et stetit coram eo at ille dilexit eum nimis et factus est eius armiger

²² misitque Saul ad Isai dicens stet David in conspectu meo invenit enim gratiam in oculis meis

²³ igitur quandocumque spiritus Dei arripiebat Saul tollebat David citharam et percutiebat manu sua et refocilabatur Saul et levius habebat recedebat enim ab eo spiritus malus

17 congregantes vero Philisthim agmina sua in proelium convenerunt in Soccho Iudae et castrametati sunt inter Soccho et Azeca in finibus Dommim

² porro Saul et viri Israhel congregati venerunt in valle Terebinthi et direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthim

³ et Philisthim stabant super montem ex hac parte et Israhel stabat super montem ex altera parte vallisque erat inter eos

⁴ et egressus est vir spurius de castris Philisthinorum nomine Goliath de Geth altitudinis sex cubitorum et palmo

⁵ et cassis aerea super caput eius et lorica hamata induebatur porro pondus loricae eius quinque milia siclorum aeris

⁶ et ocreas aereas habebat in cruribus et clypeus aereus tegebat umeros eius

⁷ hastile autem hastae eius erat quasi liciatorium textentium ipsum autem ferrum hastae eius sescentos siclos habebat ferri et armiger eius antecedebat eum

⁸ stansque clamabat adversum falangas Israhel et dicebat eis quare venitis parati ad proelium numquid ego non sum Philistheus et vos servi Saul eligite ex vobis virum et descendat ad singulare certamen

⁹ si quiverit pugnare mecum et percusserit me erimus vobis servi si autem ego praevalero et percussero eum vos servi eritis et servietis nobis

¹⁰ et aiebat Philistheus ego exprobravi agminibus Israhelis hodie date mihi virum et ineat mecum singulare certamen

¹¹ audiens autem Saul et omnes viri israhelitae sermones Philisthei huiuscemodi stupebant et metuebant nimis

¹² David autem erat filius viri ephrathei de quo supra dictum est de Bethleem Iuda cui erat nomen Isai qui habebat octo filios et erat vir in diebus Saul senex et grandevus inter viros

¹³ abierunt autem tres filii eius maiores post Saul in proelium et nomina trium filiorum eius qui perixerant ad bellum Heliab primogenitus et secundus Abinadab tertiusque Samma

¹⁴ David autem erat minimus tribus ergo maioribus secutis Saulem

¹⁵ abiit David et reversus est a Saul ut pasceret gregem patris sui in Bethleem

¹⁶ procedebat vero Philistheus mane et vespere et stabat quadraginta diebus

¹⁷ dixit autem Isai ad David filium suum accipe fratribus tuis oephi pulentae et decem panes istos et curre in castra ad fratres tuos

¹⁸ et decem formellas casei has deferes ad tribunalum et fratres tuos visitabis si recte agant et cum quibus ordinati sint disce

¹⁹ Saul autem et illi et omnes filii Israhel in valle Terebinthi pugnabant adversum Philisthim

²⁰ surrexit itaque David mane et commendavit gregem custodi et onustus abiit sicut praeceperat ei Isai et venit ad locum Magala et ad exercitum qui egressus ad pugnam vociferatus erat in certamine

²¹ direxerat enim aciem Israhel sed et Philisthim ex adverso fuerant praeparati

²² derelinquens ergo David vasa quae adtulerat sub manu custodis ad sarcinas cucurrit ad locum certaminis et interrogabat si omnia recte agerentur erga fratres suos

²³ cumque adhuc ille loqueretur eis apparuit vir ille spurius ascendens Goliath nomine Philistheus de

Geth ex castris Philisthinorum et loquente eo haec eadem verba audivit David

²⁴ omnes autem Israhelitae cum vidissent virum fugerunt a facie eius timentes eum valde

²⁵ et dixit unus quispiam de Israhel num vidisti virum hunc qui ascendit ad exprobrandum enim Israheli ascendit virum ergo qui percusserit eum ditabit rex divitiis magnis et filiam suam dabit ei et domum patris eius faciet absque tributo in Israhel

²⁶ et ait David ad viros qui stabant secum dicens quid dabitur viro qui percusserit Philistheum hunc et tulerit obprobrium de Israhel quis est enim hic Philistheus incircumcisis qui exprobravit acies Dei viventis

²⁷ referebat autem ei populus eundem sermonem dicens haec dabuntur viro qui percusserit eum

²⁸ quod cum audisset Heliab frater eius maior loquente eo cum aliis iratus est contra David et ait quare venisti et quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto ego novi superbiam tuam et nequitiam cordis tui quia ut videres proelium descendisti

²⁹ et dixit David quid feci numquid non verbum est

³⁰ et declinavit paululum ab eo ad alium dixitque eundem sermonem et respondit ei populus verbum sicut et prius

³¹ audita sunt autem verba quae locutus est David et adnuntiata in conspectu Saul

³² ad quem cum fuisset adductus locutus est ei non concidat cor cuiusquam in eo ego servus tuus vadam et pugnabo adversus Philistheum

³³ et ait Saul ad David non vales resistere Philistheo isti nec pugnare adversum eum quia puer es hic autem vir bellator ab adulescentia sua

³⁴ dixitque David ad Saul pascebat servus tuus patris sui gregem et veniebat leo vel ursus tollebatque arietem de medio gregis

³⁵ et sequebar eos et percutiebam eruebamque de ore eorum et illi consurgebant adversum me et adprehendebam mentum eorum et suffocabam interficiebamque eos

³⁶ nam et leonem et ursum interfeci ego servus tuus erit igitur et Philistheus hic incircumcisis quasi unus ex eis quia ausus est maledicere exercitum Dei viventis

³⁷ et ait David Dominus qui eruit me de manu leonis et de manu ursi ipse liberabit me de manu Philisthei huius dixit autem Saul ad David vade et Dominus tecum sit

³⁸ et induit Saul David vestimentis suis et inposuit galeam aeream super caput eius et vestivit eum lorica

³⁹ accinctus ergo David gladio eius super veste sua coepit temptare si armatus posset incedere non enim habebat consuetudinem dixitque David ad

Saul non possum sic incedere quia nec usum habeo et deposuit ea

⁴⁰ et tulit baculum suum quem semper habebat in manibus et elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente et misit eos in peram pastoralem quam habebat secum et fundam manu tulit et processit adversum Philistheum

⁴¹ ibat autem Philistheus incedens et adpropinquans adversum David et armiger eius ante eum

⁴² cumque inspexisset Philistheus et vidisset David despexit eum erat enim adulescens rufus et pulcher aspectu

⁴³ et dixit Philistheus ad David numquid ego canis sum quod tu venis ad me cum baculo et maledixit Philistheus David in diis suis

⁴⁴ dixitque ad David veni ad me et dabo carnes tuas volatilibus caeli et bestiis terrae

⁴⁵ dixit autem David ad Philistheum tu venis ad me cum gladio et hasta et clypeo ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum Dei agminum Israhel quibus exprobrasti

⁴⁶ hodie et dabit te Dominus in manu mea et percutionem te et auferam caput tuum a te et dabo cadaver castrorum Philisthim hodie volatilibus caeli et bestiis terrae ut sciat omnis terra quia est Deus in Israhel

⁴⁷ et noverit universa ecclesia haec quia non in gladio nec in hasta salvat Dominus ipsius est enim bellum et tradet vos in manus nostras

⁴⁸ cum ergo surrexisset Philistheus et veniret et adpropinquaret contra David festinavit David et cucurrit ad pugnam ex adverso Philisthei

⁴⁹ et misit manum suam in peram tulitque unum lapidem et funda iecit et percussit Philistheum in fronte et infixus est lapis in fronte eius et cecidit in faciem suam super terram

⁵⁰ praevaluitque David adversus Philistheum in funda et in lapide percussumque Philistheum interfecit cumque gladium non haberet in manu David

⁵¹ cucurrit et stetit super Philistheum et tulit gladium eius et eduxit de vagina sua et interfecit eum praeciditque caput eius videntes autem Philisthim quod mortuus esset fortissimus eorum fugerunt

⁵² et consurgentes viri Israhel et Iuda vociferati sunt et persecuti Philistheos usque dum venirent in vallem et usque ad portas Accaron cecideruntque vulnerati de Philisthim in via Sarim usque ad Geth et usque Accaron

⁵³ et revertentes filii Israhel postquam persecuti fuerant Philistheos invaserunt castra eorum

⁵⁴ adsumens autem David caput Philisthei adtulit illud in Hierusalem arma vero eius posuit in tabernaculo suo

⁵⁵ eo autem tempore quo viderat Saul David egredientem contra Philistheum ait ad Abner principem

militiae de qua stirpe descendit hic adulescens Abner dixitque Abner vivit anima tua rex si novi

⁵⁶ et ait rex interroga tu cuius filius sit iste puer

⁵⁷ cumque regressus esset David percusso Philistheo tulit eum Abner et introduxit coram Saul caput Philisthei habentem in manu

⁵⁸ et ait ad eum Saul de qua progenie es o adulescens dixitque David filius servi tui Isai Bethleemitae ego sum

18 et factum est cum conplesset loqui ad Saul anima Ionathan conligata est animae David et dilexit eum Ionathan quasi animam suam

² tulitque eum Saul in die illa et non concessit ei ut reverteretur in domum patris sui

³ inierunt autem Ionathan et David foedus diligebat enim eum quasi animam suam

⁴ nam expoliavit se Ionathan tunicam qua erat vestitus et dedit eam David et reliqua vestimenta sua usque ad gladium et arcum suum et usque ad balteum

⁵ egrediebatur quoque David ad omnia quaecumque misisset eum Saul et prudenter se agebat posuitque eum Saul super viros belli et acceptus erat in oculis universi populi maximeque in conspectu famulorum Saul

⁶ porro cum reverteretur percusso Philistheo David egressae sunt mulieres de universis urbibus Israhel cantantes chorosque ducentes in occursum Saul regis in tympanis laetitiae et in sistris

⁷ et praecinebant mulieres ludentes atque dicentes percussit Saul mille et David decem milia

⁸ iratus est autem Saul nimis et displicuit in oculis eius iste sermo dixitque dederunt David decem milia et mihi dederunt mille quid ei superest nisi solum regnum

⁹ non rectis ergo oculis Saul aspiciebat David ex die illa et deinceps

¹⁰ post diem autem alteram invasit spiritus Dei malus Saul et prophetabat in medio domus suae David autem psallebat manu sua sicut per singulos dies tenebatque Saul lanceam

¹¹ et misit eam putans quod configere posset David cum pariete et declinavit David a facie eius secundo

¹² et timuit Saul David eo quod esset Dominus cum eo et a se recessisset

¹³ amovit ergo eum Saul a se et fecit eum tribunum super mille viros et egrediebatur et intrabat in conspectu populi

¹⁴ in omnibus quoque viis suis David prudenter agebat et Dominus erat cum eo

¹⁵ vidit itaque Saul quod prudens esset nimis et coepit cavere eum

¹⁶ omnis autem Israhel et Iuda diligebat David ipse enim egrediebatur et ingrediebatur ante eos

¹⁷ dixit autem Saul ad David ecce filia mea maior Merob ipsam dabo tibi uxorem tantummodo esto vir fortis et proeliare bella Domini Saul autem reputabat dicens non sit manus mea in eo sed sit super illum manus Philisthinorum

¹⁸ ait autem David ad Saul quis ego sum aut quae est vita mea aut cognatio patris mei in Israhel ut fiam gener regis

¹⁹ factum est autem tempus cum deberet dari Merob filia Saul David data est Hadrihel Molathitae uxor

²⁰ dilexit autem Michol filia Saul altera David et nuntiatur est Saul et placuit ei

²¹ dixitque Saul dabo eam illi ut fiat ei in scandalum et sit super eum manus Philisthinorum dixit ergo Saul ad David in duabus rebus gener meus eris hodie

²² et mandavit Saul servis suis loquimini ad David clam me dicentes ecce places regi et omnes servi eius diligunt te nunc ergo esto gener regis

²³ et locuti sunt servi Saul in auribus David omnia verba haec et ait David num parum vobis videtur generum esse regis ego autem sum vir pauper et tenuis

²⁴ et renuntiaverunt servi Saul dicentes huiuscemodi verba locutus est David

²⁵ dixit autem Saul sic loquimini ad David non habet necesse rex sponsalia nisi tantum centum praepudia Philisthinorum ut fiat ultio de inimicis regis porro Saul cogitabat tradere David in manibus Philisthinorum

²⁶ cumque renuntiassent servi eius David verba quae diximus placuit sermo in oculis David ut fieret gener regis

²⁷ et post dies paucos surgens David abiit cum viris qui sub eo erant et percussis Philisthim ducentis viris adtulit praepudia eorum et adnumeravit ea regi ut esset gener eius dedit itaque ei Saul Michol filiam suam uxorem

²⁸ et vidit Saul et intellexit quia Dominus esset cum David Michol autem filia Saul diligebat eum

²⁹ et Saul magis coepit timere David factusque est Saul inimicus David cunctis diebus

³⁰ et egressi sunt principes Philisthinorum a principio autem egressionis eorum prudentius se gerebat David quam omnes servi Saul et celebre factum est nomen eius nimis

19 locutus est autem Saul ad Ionathan filium suum et ad omnes servos suos ut occiderent David porro Ionathan filius Saul diligebat David valde

² et indicavit Ionathan David dicens quaerit Saul pater meus occidere te quapropter observa te quaeso mane et manebis clam et absconderis

³ ego autem egrediens stabo iuxta patrem meum in agro ubicumque fueris et ego loquar de te ad patrem meum et quodcumque videro nuntiabo tibi

⁴ locutus est ergo Ionathan de David bona ad Saul patrem suum dixitque ad eum ne pecces rex in servum tuum David quia non peccavit tibi et opera eius bona sunt tibi valde

⁵ et posuit animam suam in manu sua et percussit Philistheum et fecit Dominus salutem magnam universo Israhel vidisti et laetatus es quare ergo peccas in sanguine innoxio interficiens David qui est absque culpa

⁶ quod cum audisset Saul placatus voce Ionathae iuravit vivit Dominus quia non occidetur

⁷ vocavit itaque Ionathan David et indicavit ei omnia verba haec et introduxit Ionathan David ad Saul et fuit ante eum sicut fuerat heri et nudius tertius

⁸ motum est autem rursus bellum et egressus David pugnavit adversus Philisthim percussitque eos plaga magna et fugerunt a facie eius

⁹ et factus est spiritus Domini malus in Saul sedebat autem in domo sua et tenebat lanceam porro David psallebat in manu sua

¹⁰ nisusque est Saul configere lancea David in pariete et declinavit David a facie Saul lancea autem casso vulnere perlata est in parietem et David fugit et salvatus est nocte illa

¹¹ misit ergo Saul satellites suos in domum David ut custodirent eum et interficeretur mane quod cum adnuntiasset David Michol uxor sua dicens nisi salvaveris te nocte hac cras morieris

¹² deposuit eum per fenestram porro ille abiit et aufugit atque salvatus est

¹³ tulit autem Michol statuam et posuit eam super lectum et pellem pilosam caprarum posuit ad caput eius et operuit eam vestimentis

¹⁴ misit autem Saul apparitores qui raperent David et responsum est quod aegrotaret

¹⁵ rursusque misit Saul nuntios ut viderent David dicens adferre eum ad me in lecto ut occidatur

¹⁶ cumque venissent nuntii inventum est simulacrum super lectum et pellis caprarum ad caput eius

¹⁷ dixitque Saul ad Michol quare sic inlusisti mihi et dimisisti inimicum meum ut fugeret et respondit Michol ad Saul quia ipse locutus est mihi dimitte me alioquin interficiam te

¹⁸ David autem fugiens salvatus est et venit ad Samuhel in Ramatha et nuntiavit ei omnia quae fecerat sibi Saul et abierunt ipse et Samuhel et morati sunt in Nahioth

¹⁹ nuntiatum est autem Sauli a dicentibus ecce David in Nahioth in Rama

²⁰ misit ergo Saul lictores ut raperent David qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantium et Samuhel stantem super eos factus est etiam in

illis spiritus Domini et prophetare coeperunt etiam ipsi

²¹ quod cum nuntiatum esset Sauli misit alios nuntios prophetaverunt autem et illi et rursus Saul misit tertios nuntios qui et ipsi prophetaverunt

²² abiit autem etiam ipse in Ramatha et venit usque ad cisternam magnam quae est in Soccho et interrogavit et dixit in quo loco sunt Samuhel et David dictumque est ei ecce in Nahioth sunt in Rama

²³ et abiit in Nahioth in Rama et factus est etiam super eum spiritus Dei et ambulabat ingrediens et prophetabat usque dum veniret in Nahioth in Rama

²⁴ et expoliavit se etiam ipse vestimentis suis et prophetavit cum ceteris coram Samuhel et cecidit nudus tota die illa et nocte unde et exivit proverbium num et Saul inter prophetas

20 fugit autem David de Nahioth quae erat in Rama veniensque locutus est coram Ionathan quid feci quae est iniquitas mea et quod peccatum meum in patrem tuum quia quaerit animam meam

² qui dixit ei absit non morieris neque enim faciet pater meus quicquam grande vel parvum nisi prius indicaverit mihi hunc ergo celavit me pater meus sermonem tantummodo nequaquam erit istud

³ et iuravit rursus David et ille ait scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis et dicet nesciat hoc Ionathan ne forte tristetur quinimmo vivit Dominus et vivit anima tua quia uno tantum ut ita dicam gradu ego morsque dividimur

⁴ et ait Ionathan ad David quodcumque dixerit mihi anima tua faciam tibi

⁵ dixit autem David ad Ionathan ecce kalendae sunt crastino et ego ex more sedere soleo iuxta regem ad vescendum dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad vesperam diei tertiae

⁶ si requisierit me pater tuus respondebis ei rogavit me David ut iret celeriter in Bethleem civitatem suam quia victimae sollemnes ibi sunt universis contribulibus eius

⁷ si dixerit bene pax erit servo tuo si autem fuerit iratus scito quia completa est malitia eius

⁸ fac ergo misericordiam in servum tuum quia foedus Domini me famulum tuum tecum inire fecisti si autem est in me aliqua iniquitas tu me interfice et ad patrem tuum ne introducas me

⁹ et ait Ionathan absit hoc a te neque enim fieri potest ut si certo cognovero completam patris mei esse malitiam contra te non adnuntiem tibi

¹⁰ responditque David ad Ionathan quis nuntiabit mihi si quid forte responderit tibi pater tuus dure

¹¹ et ait Ionathan ad David veni egrediamur in agrum cumque exissent ambo in agrum

¹² ait Ionathan ad David Domine Deus Israhel si investigavero sententiam patris mei crastino vel

perendie et aliquid boni fuerit super David et non statim misero ad te et notum tibi fecero

¹³ haec faciat Dominus Ionathan et haec augeat si autem perseveraverit patris mei malitia adversum te revelabo aurem tuam et dimittam te ut vadas in pace et sit Dominus tecum sicut fuit cum patre meo

¹⁴ et si vixero facies mihi misericordiam Domini si vero mortuus fuero

¹⁵ non auferas misericordiam tuam a domo mea usque in sempiternum quando eradicaverit Dominus inimicos David unumquemque de terra

¹⁶ pepigit ergo foedus Ionathan cum domo David et requisivit Dominus de manu inimicorum David

¹⁷ et addidit Ionathan deierare David eo quod diligeret illum sicut animam enim suam ita diligebat eum

¹⁸ dixitque ad eum Ionathan cras kalendae sunt et requireris

¹⁹ requiretur enim sessio tua usque perendie descendes ergo festinus et venies in locum ubi celandus es in die qua operari licet et sedebis iuxta lapidem cui est nomen Ezel

²⁰ et ego tres sagittas mittam iuxta eum et iaciam quasi exercens me ad signum

²¹ mittam quoque et puerum dicens ei vade et adfer mihi sagittas

²² si dixero puero ecce sagittae intra te sunt tolle eas tu veni ad me quia pax tibi est et nihil est mali vivit Dominus si autem sic locutus fuero puero ecce sagittae ultra te sunt vade quia dimisit te Dominus

²³ de verbo autem quod locuti fuimus ego et tu sit Dominus inter me et te usque in sempiternum

²⁴ absconditus est ergo David in agro et venerunt kalendae et sedit rex ad comedendum panem

²⁵ cumque sedisset rex super cathedram suam secundum consuetudinem quae erat iuxta parietem surrexit Ionathan et sedit Abner ex latere Saul vacuusque apparuit locus David

²⁶ et non est locutus Saul quicquam in die illa cogitabat enim quod forte evenisset ei ut non esset mundus nec purificatus

²⁷ cumque inluxisset dies secunda post kalendas rursum vacuus apparuit locus David dixitque Saul ad Ionathan filium suum cur non venit filius Isai nec heri nec hodie ad vescendum

²⁸ et respondit Ionathan Sauli rogavit me obnixè ut iret in Bethleem

²⁹ et ait dimitte me quoniam sacrificium sollemne est in civitate unus de fratribus meis accersivit me nunc ergo si inveni gratiam in oculis tuis vadam cito et videbo fratres meos ob hanc causam non venit ad mensam regis

³⁰ iratus autem Saul adversus Ionathan dixit ei fili mulieris virum ultro rapientis numquid ignoro quia

diligis filium Isai in confusionem tuam et in confusionem ignominiosae matris tuae

³¹ omnibus enim diebus quibus filius Isai vixerit super terram non stabilieris tu neque regnum tuum itaque iam nunc mitte et adduc eum ad me quia filius mortis est

³² respondens autem Ionathan Sauli patri suo ait quare moritur quid fecit

³³ et arripuit Saul lanceam ut percuteret eum et intellexit Ionathan quod definitum esset patri suo ut interficeret David

³⁴ surrexit ergo Ionathan a mensa in ira furoris et non comedit in die kalendarum secunda panem contristatus est enim super David eo quod confudisset eum pater suus

³⁵ cumque inluxisset mane venit Ionathan in agrum iuxta placitum David et puer parvulus cum eo

³⁶ et ait ad puerum suum vade et adfer mihi sagittas quas ego iacio cumque puer cucurrisset iecit aliam sagittam trans puerum

³⁷ venit itaque puer ad locum iaculi quod miserat Ionathan et clamavit Ionathan post tergum pueri et ait ecce ibi est sagitta porro ultra te

³⁸ clamavitque Ionathan post tergum pueri festina velociter ne steteris collegit autem puer Ionathae sagittas et adtulit ad dominum suum

³⁹ et quid ageretur penitus ignorabat tantummodo enim Ionathan et David rem noverant

⁴⁰ dedit igitur Ionathan arma sua puero et dixit ei vade defer in civitatem

⁴¹ cumque abisset puer surrexit David de loco qui vergebat ad austrum et cadens pronus in terram adoravit tertio et osculantes alterutrum flevērunt pariter David autem amplius

⁴² dixit ergo Ionathan ad David vade in pace quaecumque iuravimus ambo in nomine Domini dicentes Dominus sit inter me et te et inter semen meum et semen tuum usque in sempiternum

⁴³ et surrexit et abiit sed et Ionathan ingressus est civitatem

21 venit autem David in Nobe ad Ahimelech sacerdotem et obstipuit Ahimelech eo quod venisset David et dixit ei quare tu solus et nullus est tecum

² et ait David ad Ahimelech sacerdotem rex praecepit mihi sermonem et dixit nemo sciat rem propter quam a me missus es et cuiusmodi tibi praecepta dederim nam et pueris condixi in illum et illum locum

³ nunc igitur si quid habes ad manum vel quinque panes da mihi aut quicquid inveneris

⁴ et respondens sacerdos David ait ei non habeo panes laicos ad manum sed tantum panem sanctum si mundi sunt pueri maxime a mulieribus

⁵ et respondit David sacerdoti et dixit ei equidem si de mulieribus agitur continuimus nos ab heri et nudius tertius quando egrediebamur et fuerunt vasa puerorum sancta porro via haec polluta est sed et ipsa hodie sanctificabitur in vasis

⁶ dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem neque enim erat ibi panis nisi tantum panes propositionis qui sublatis fuerant a facie Domini ut ponerentur panes calidi

⁷ erat autem ibi vir de servis Saul in die illa intus in tabernaculo Domini et nomen eius Doec Idumeus potentissimus pastorum Saul

⁸ dixit autem David ad Ahimelech si habes hic ad manum hastam aut gladium quia gladium meum et arma mea non tuli mecum sermo enim regis urgebat

⁹ et dixit sacerdos gladius Goliath Philisthei quem percussisti in valle Terebinthi est involutus pallio post ephod si istum vis tollere tolle neque enim est alius hic absque eo et ait David non est huic alter similis da mihi eum

¹⁰ surrexit itaque David et fugit in die illa a facie Saul et venit ad Achis regem Geth

¹¹ dixeruntque ei servi Achis numquid non iste est David rex terrae nonne huic cantabant per choros dicentes percussit Saul mille et David decem milia

¹² posuit autem David sermones istos in corde suo et extimuit valde a facie Achis regis Geth

¹³ et inmutavit os suum coram eis et conlabebatur inter manus eorum et inpingebat in ostia portae defluebantque salivae eius in barbam

¹⁴ et ait Achis ad servos suos vidistis hominem insanum quare adduxistis eum ad me

¹⁵ an desunt nobis furiosi quod introduxistis istum ut fureret me praesente hicine ingredietur domum meam

22 abiit ergo inde David et fugit in speluncam Odollam quod cum audissent fratres eius et omnis domus patris eius descenderunt ad eum illuc

² et convenerunt ad eum omnes qui erant in angustia constituti et oppressi aere alieno et amaro animo et factus est eorum princeps fueruntque cum eo quasi quadringenti viri

³ et profectus est David inde in Maspha quae est Moab et dixit ad regem Moab maneat oro pater meus et mater mea vobiscum donec sciam quid faciat mihi Deus

⁴ et reliquit eos ante faciem regis Moab manseruntque apud eum cunctis diebus quibus David fuit in praesidio

⁵ dixitque Gad propheta ad David noli manere in praesidio proficiscere et vade in terram Iuda et profectus David venit in saltum Hareth

⁶ et audivit Saul quod apparuisset David et viri qui erant cum eo Saul autem cum maneret in Gabaa et esset in nemore quod est in Rama hastam manu tenens cunctique socii eius circumstarent eum

⁷ ait ad servos suos qui adsistebant ei audite filii Iemini numquid omnibus vobis dabit filius Isai agros et vineas et universos vos faciet tribunos et centuriones

⁸ quoniam coniurastis omnes adversum me et non est qui mihi renuntiet maxime cum et filius meus foedus iunxerit cum filio Isai non est qui vicem meam doleat ex vobis nec qui adnuntiet mihi eo quod suscitaverit filius meus servum meum adversum me insidiantem mihi usque hodie

⁹ respondens autem Doec Idumeus qui adsistebat et erat primus inter servos Saul vidi inquit filium Isai in Nobe apud Ahimelech filium Achitob

¹⁰ qui consuluit pro eo Dominum et cibaria dedit ei sed et gladium Goliath Philisthei dedit illi

¹¹ misit ergo rex ad accersiendum Ahimelech filium Achitob sacerdotem et omnem domum patris eius sacerdotum qui erant in Nobe qui venerunt universi ad regem

¹² et ait Saul audi fili Achitob qui respondit praesto sum domine

¹³ dixitque ad eum Saul quare coniurastis adversum me tu et filius Isai et dedisti ei panes et gladium et consuluisti pro eo Deum ut consurgeret adversum me insidiator usque hodie permanens

¹⁴ respondensque Ahimelech **I SAMUHELIS 23:7** nibus servis tuis sicut David fidelis et gener regis et pergens ad imperium tuum et gloriosus in domo tua

¹⁵ num hodie coepi consulere pro eo Deum absit hoc a me ne suspicetur rex adversum servum suum rem huiusmodi in universa domo patris mei non enim scivit servus tuus quicquam super hoc negotio vel modicum vel grande

¹⁶ dixitque rex morte morieris Ahimelech tu et omnis domus patris tui

¹⁷ et ait rex emissariis qui circumstabant eum convertimini et interficite sacerdotes Domini nam manus eorum cum David est scientes quod fugisset non indicaverunt mihi noluerunt autem servi regis extendere manum suam in sacerdotes Domini

¹⁸ et ait rex Doec convertere tu et inruere in sacerdotes conversusque Doec Idumeus inruit in sacerdotes et trucidavit in die illa octoginta quinque viros vestitos ephod lineo

¹⁹ Nobe autem civitatem sacerdotum percussit in ore gladii viros et mulieres parvulos et lactantes bovem et asinum et ovem in ore gladii

²⁰ evadens autem unus filius Ahimelech filii Achitob cuius nomen erat Abiathar fugit ad David

²¹ et adnuntiavit ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini

²² et ait David ad Abiathar sciebam in die illa quod cum ibi esset Doec Idumeus procul dubio adnuntiaret Saul ego sum reus omnium animarum patris tui

²³ mane mecum ne timeas si quis quaesierit animam meam quaeret et animam tuam mecumque servaberis

23 et nuntiaverunt David dicentes ecce Philisthim obpugnant Ceila et diripiunt areas

² consuluit igitur David Dominum dicens num vadam et percutiam Philistheos istos et ait Dominus ad David vade et percuties Philistheos et salvabis Ceila

³ et dixerunt viri qui erant cum David ad eum ecce nos hic in Iudaea consistentes timemus quanto magis si ierimus in Ceila adversum agmina Philisthinorum

⁴ rursum ergo David consuluit Dominum qui respondens ei ait surge et vade in Ceila ego enim tradam Philistheos in manu tua

⁵ abiit David et viri eius in Ceila et pugnavit adversum Philistheos et abegit iumenta eorum et percussit eos plaga magna et salvavit David habitatores Ceilae

⁶ porro eo tempore quo fugiebat Abiathar filius Ahimelech ad David in Ceila ephod secum habens descenderat

⁷ nuntiatum est autem Saul quod venisset David in Ceila et ait Saul tradidit eum Deus in manus meas conclususque est introgressus urbem in qua portae et serae

⁸ et praecepit Saul omni populo ut ad pugnam descenderet in Ceila et obsideret David et viros eius

⁹ quod cum rescisset David quia praepararet ei Saul clam malum dixit ad Abiathar sacerdotem adplicata ephod

¹⁰ et ait David Domine Deus Israhel audivit famam servus tuus quod disponat Saul venire ad Ceila ut evertat urbem propter me

¹¹ si tradent me viri Ceila in manus eius et si descendet Saul sicut audivit servus tuus Domine Deus Israhel indica servo tuo et ait Dominus descendet

¹² dixitque David si tradent viri Ceilae me et viros qui sunt mecum in manu Saul et dixit Dominus tradent

¹³ surrexit ergo David et viri eius quasi sescenti et egressi de Ceila huc atque illuc vagabantur incerti nuntiatumque est Saul quod fugisset David de Ceila quam ob rem dissimulavit exire

¹⁴ morabatur autem David in deserto in locis firmis mansitque in monte solitudinis Ziph quaerebat tamen eum Saul cunctis diebus et non tradidit eum Deus in manus eius

¹⁵ et vidit David quod egressus esset Saul ut quaereret animam eius porro David erat in deserto Ziph in silva

¹⁶ et surrexit Jonathan filius Saul et abiit ad David in silva et confortavit manus eius in Deo dixitque ei

¹⁷ ne timeas neque enim inveniet te manus Saul patris mei et tu regnabis super Israhel et ego ero tibi secundus sed et Saul pater meus scit hoc

¹⁸ percussit igitur uterque foedus coram Domino mansitque David in silva Ionathas autem reversus est in domum suam

¹⁹ ascenderunt autem Ziphei ad Saul in Gabaa dicentes nonne David latitat apud nos in locis tutissimis silvae in colle Achilae quae est ad dexteram deserti

²⁰ nunc ergo sicut desideravit anima tua ut descenderes descende nostrum autem erit ut tradamus eum in manus regis

²¹ dixitque Saul benedicti vos a Domino quia doluistis vicem meam

²² abite oro et diligentius praeparate et curiosius agite et considerate locum ubi sit pes eius vel quis viderit eum ibi recogitat enim de me quod callide insidiet ei

²³ considerate et videte omnia latibula eius in quibus absconditur et revertimini ad me ad rem certam ut vadam vobiscum quod si etiam in terra se abstruserit perscrutabor eum in cunctis milibus Iuda

²⁴ at illi surgentes abierunt in Ziph ante Saul David autem et viri eius erant in deserto Maon in campatribus ad dextram Iesimuth

²⁵ ivit ergo Saul et socii eius ad quaerendum et nuntiatum est David statimque descendit ad petram et versabatur in deserto Maon quod cum audisset Saul persecutus est David in deserto Maon

²⁶ et ibat Saul ad latus montis ex parte una David autem et viri eius erant in latere montis ex parte altera porro David desperabat se posse evadere a facie Saul itaque Saul et viri eius in modum coronae cingebant David et viros eius ut caperent eos

²⁷ et nuntius venit ad Saul dicens festina et veni quoniam infuderunt se Philisthim super terram

²⁸ reversus est ergo Saul desistens persequi David et perrexit in occursum Philisthinorum propter hoc vocaverunt locum illum petram Dividentem

24 ascendit ergo David inde et habitavit in locis tutissimis Engaddi

² cumque reversus esset Saul postquam persecutus est Philistheos nuntiaverunt ei dicentes ecce David in deserto est Engaddi

³ adsumens ergo Saul tria milia electorum virorum ex omni Israhel perrexit ad investigandum David et viros eius etiam super abruptissimas petras quae solis hibicibus perviae sunt

⁴ et venit ad caulas quoque ovium quae se offerebant vianti eratque ibi spelunca quam ingressus est Saul ut purgaret ventrem porro David et viri eius in interiori parte speluncae latebant

⁵ et dixerunt servi David ad eum ecce dies de qua locutus est Dominus ad te ego tradam tibi inimicum tuum ut facias ei sicut placuerit in oculis tuis surrexit ergo David et praecidit oram clamydis Saul silenter

⁶ post haec percussit cor suum David eo quod abscidisset oram clamydis Saul

⁷ dixitque ad viros suos propitius mihi sit Dominus ne faciam hanc rem domino meo christo Domini ut mittam manum meam in eum quoniam christus Domini est

⁸ et confregit David viros suos sermonibus et non permisit eos ut consurgerent in Saul porro Saul exurgens de spelunca pergebat coepto itinere

⁹ surrexit autem et David post eum et egressus de spelunca clamavit post tergum Saul dicens domine mi rex et respexit Saul post se et inclinans se David pronus in terram adoravit

¹⁰ dixitque ad Saul quare audis verba hominum loquentium David quaerit malum adversum te

¹¹ ecce hodie viderunt oculi tui quod tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca et cogitavi ut occiderem te sed pepercit tibi oculus meus dixi enim non extendam manum meam in domino meo quia christus Domini est

¹² quin potius pater mi vide et cognosce oram clamydis tuae in manu mea quoniam cum praeciderem summitatem clamydis tuae nolui extendere manum meam in te animadvertite et vide quoniam non est in manu mea malum neque iniquitas neque peccavi in te tu autem insidiaris animae meae ut auferas eam

¹³ iudicet Dominus inter me et te et ulciscatur me Dominus ex te manus autem mea non sit in te

¹⁴ sicut et in proverbio antiquo dicitur ab impiis egredietur impietas manus ergo mea non sit in te

¹⁵ quem sequeris rex Israhel quem persequeris canem mortuum sequeris et pulicem unum

¹⁶ sit Dominus iudex et iudicet inter me et te et videat et diiudicet causam meam et eruat me de manu tua

¹⁷ cum autem conplesset David loquens sermones huiusmodi ad Saul dixit Saul numquid vox haec tua est fili mi David et levavit Saul vocem suam et flevit

¹⁸ dixitque ad David iustior tu es quam ego tu enim tribuisti mihi bona ego autem reddidi tibi mala

¹⁹ et tu indicasti hodie quae feceris mihi bona quomodo tradiderit me Dominus in manu tua et non occideris me

²⁰ quis enim cum invenerit inimicum suum dimittet eum in via bona sed Dominus reddat tibi vicissitudinem hanc pro eo quod hodie operatus es in me

²¹ et nunc quia scio quod certissime regnaturus sis et habiturus in manu tua regnum Israhel

²² iura mihi in Domino ne deleas semen meum post me neque auferas nomen meum de domo patris mei

²³ et iuravit David Sauli abiit ergo Saul in domum suam et David et viri eius ascenderunt ad tutiora loca

25 mortuus est autem Samuhel et congregatus est universus Israhel et planxerunt eum et sepelierunt in domo sua in Rama consurgensque David descendit in desertum Pharan

² erat autem vir quispiam in solitudine Maon et possessio eius in Carmelo et homo ille magnus nimis erantque ei oves tria milia et mille caprae et accidit ut tonderetur grex eius in Carmelo

³ nomen autem viri illius erat Nabal et nomen uxoris eius Abigail eratque mulier illa prudentissima et speciosa porro vir eius durus et pessimus et malitiosus erat autem de genere Chaleb

⁴ cum ergo audisset David in deserto quod tonderet Nabal gregem suum

⁵ misit decem iuvenes et dixit eis ascendite in Carmelum et venietis ad Nabal et salutabitis eum ex nomine meo pacifice

⁶ et dicetis sic fratribus meis et tibi pax et domui tuae pax et omnibus quaecumque habes sit pax

⁷ audivi quod tonderent pastores tui qui erant nobiscum in deserto numquam eis molesti fuimus nec aliquando defuit eis quicquam de grege omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo

⁸ interroga pueros tuos et indicabunt tibi nunc ergo inveniant pueri gratiam in oculis tuis in die enim bona venimus quodcumque invenerit manus tua da servis tuis et filio tuo David

⁹ cumque venissent pueri David locuti sunt ad Nabal omnia verba haec ex nomine David et siluerunt

¹⁰ respondens autem Nabal pueris David ait quis est David et quis est filius Isai hodie increverunt servi qui fugiunt dominos suos

¹¹ tollam ergo panes meos et aquas meas et carnes pecorum quae occidi tonsoribus meis et dabo viris quos nescio unde sint

¹² regressi sunt itaque pueri David per viam suam et reversi venerunt et nuntiaverunt ei omnia verba quae dixerat

¹³ tunc David ait viris suis accingatur unusquisque gladio suo et accincti sunt singuli gladio suo accinctusque est et David ense suo et secuti sunt David quasi quadringenti viri porro ducenti remanserunt ad sarcinas

¹⁴ Abigail autem uxori Nabal nuntiavit unus de pueris dicens ecce misit David nuntios de deserto ut benedicerent domino nostro et aversus est eos

¹⁵ homines isti boni satis fuerunt nobis et non molesti nec quicquam aliquando periit omni tempore quo sumus conversati cum eis in deserto

¹⁶ pro muro erant nobis tam in nocte quam in die omnibus diebus quibus pavimus apud eos greges

¹⁷ quam ob rem considera et recogita quid facias quoniam completa est malitia adversum virum tuum et adversum domum tuam et ipse filius est Belial ita ut nemo ei possit loqui

¹⁸ festinavit igitur Abigail et tulit ducentos panes et duos utres vini et quinque arietes coctos et quinque sata pulentae et centum ligaturas uvae passae et ducentas massas caricarum et inposuit super asinos

¹⁹ dixitque pueris suis praecedite me ecce ego post tergum sequar vos viro autem suo Nabal non indicavit

²⁰ cum ergo ascendisset asinum et descenderet ad radices montis David et viri eius descendebant in occursum eius quibus et illa occurrit

²¹ et ait David vere frustra servavi omnia quae huius erant in deserto et non periit quicquam de cunctis quae ad eum pertinebant et reddidit mihi malum pro bono

²² haec faciat Deus inimicis David et haec addat si reliquero de omnibus quae ad eum pertinent usque mane mingentem ad parietem

²³ cum autem vidisset Abigail David festinavit et descendit de asino et procidit coram David super faciem suam et adoravit super terram

²⁴ et cecidit ad pedes eius et dixit in me sit domine mi haec iniquitas loquatur obsecro ancilla tua in auribus tuis et audi verba famulae tuae

²⁵ ne ponat oro dominus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal quia secundum nomen suum stultus est et est stultitia cum eo ego autem ancilla tua non vidi pueros tuos domine mi quos misisti

²⁶ nunc ergo domine mi vivit Dominus et vivit anima tua qui prohibuit te ne venires in sanguine et salvavit manum tuam tibi et nunc fiant sicut Nabal inimici tui et qui quaerunt domino meo malum

²⁷ quapropter suscipe benedictionem hanc quam adtulit ancilla tua tibi domino meo et da pueris qui sequuntur te dominum meum

²⁸ aufer iniquitatem famulae tuae faciens enim faciet tibi Dominus domino meo domum fidelem quia proelia Domini domine mi tu proeliaris malitia ergo non inveniatur in te omnibus diebus vitae tuae

²⁹ si enim surrexerit aliquando homo persequens te et quaerens animam tuam erit anima domini mei custodita quasi in fasciculo viventium apud Domi-

num Deum tuum porro anima inimicorum tuorum rotabitur quasi in impetu et circulo fundae

³⁰ cum ergo fecerit tibi Dominus domino meo omnia quae locutus est bona de te et constituerit te ducem super Israhel

³¹ non erit tibi hoc in singultum et in scrupulum cordis domino meo quod effuderis sanguinem innoxium aut ipse te ultus fueris et cum benefecerit Dominus domino meo recordaberis ancillae tuae

³² et ait David ad Abigail benedictus Dominus Deus Israhel qui misit te hodie in occursum meum et benedictum eloquium tuum

³³ et benedicta tu quae prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem et ulciscerer me manu mea

³⁴ alioquin vivit Dominus Deus Israhel qui prohibuit me malum facere tibi nisi cito venisses in occursum mihi non remansisset Nabal usque ad lucem matutinam mingens ad parietem

³⁵ suscepit ergo David de manu eius omnia quae adtulit ei dixitque ei vade pacifice in domum tuam ecce audivi vocem tuam et honoravi faciem tuam

³⁶ venit autem Abigail ad Nabal et ecce erat ei convivium in domo eius quasi convivium regis et cor Nabal iucundum erat enim ebrius nimis et non indicavit ei verbum pusillum aut grande usque in mane

³⁷ diluculo autem cum digessisset vinum Nabal indicavit ei uxor sua verba haec et emortuum est cor eius intrinsecus et factus est quasi lapis

³⁸ cumque pertransissent decem dies percussit Dominus Nabal et mortuus est

³⁹ quod cum audisset David mortuum Nabal ait benedictus Dominus qui iudicavit causam obprobrii mei de manu Nabal et servum suum custodivit a malo et malitiam Nabal reddidit Dominus in caput eius misit ergo David et locutus est ad Abigail ut sumeret eam sibi in uxorem

⁴⁰ et venerunt pueri David ad Abigail in Carmelum et locuti sunt ad eam dicentes David misit nos ad te ut accipiat te sibi in uxorem

⁴¹ quae consurgens adoravit prona in terram et ait ecce famula tua sit in ancillam ut lavet pedes servorum domini mei

⁴² et festinavit et surrexit Abigail et ascendit super asinum et quinque puellae ierunt cum ea pedisequae eius et secuta est nuntios David et facta est illi uxor

⁴³ sed et Ahinoem accepit David de Iezrahel et fuit utraque uxor eius

⁴⁴ Saul autem dedit Michol filiam suam uxorem David Falti filio Lais qui erat de Gallim

26 et venerunt Ziphei ad Saul in Gabaa dicentes ecce David absconditus est in colle Achilae quae est ex adverso solitudinis

² et surrexit Saul et descendit in desertum Ziph et cum eo tria milia virorum de electis Israhel ut quaereret David in deserto Ziph

³ et castrametatus est Saul in Gabaa Achilae quae erat ex adverso solitudinis in via David autem habitabat in deserto videns autem quod venisset Saul post se in desertum

⁴ misit exploratores et didicit quod venisset certissime

⁵ et surrexit David et venit ad locum ubi erat Saul cumque vidisset locum in quo dormiebat Saul et Abner filius Ner princeps militiae eius Saulem dormientem in tentorio et reliquum vulgus per circuitum eius

⁶ ait David ad Ahimelech Cetheum et Abisai filium Sarviae fratrem Ioab dicens quis descendet mecum ad Saul in castra dixitque Abisai ego descendam tecum

⁷ venerunt ergo David et Abisai ad populum nocte et invenerunt Saul iacentem et dormientem in tentorio et hastam fixam in terra ad caput eius Abner autem et populum dormientes in circuitu eius

⁸ dixitque Abisai ad David conclusit Deus hodie inimicum tuum in manus tuas nunc ergo perfodiam eum lancea in terra semel et secundo opus non erit

⁹ et dixit David ad Abisai ne interficias eum quis enim extendit manum suam in christum Domini et innocens erit

¹⁰ et dixit David vivit Dominus quia nisi Dominus percusserit eum aut dies eius venerit ut moriatur aut in proelium descendens perierit

¹¹ propitius mihi sit Dominus ne extendam manum meam in christum Domini nunc igitur tolle hastam quae est ad caput eius et scyphum aquae et abeamus

¹² tulit ergo David hastam et scyphum aquae qui erat ad caput Saul et abierunt et non erat quisquam qui videret et intellexeret et vigilaret sed omnes dormiebant quia sopor Domini inruerat super eos

¹³ cumque transisset David ex adverso et stetisset in vertice montis de longe et esset grande intervallum inter eos

¹⁴ clamavit David ad populum et ad Abner filium Ner dicens nonne respondebis Abner et respondens Abner ait quis es tu qui clamas et inquietas regem

¹⁵ et ait David ad Abner numquid non vir tu es et quis alius similis tui in Israhel quare ergo non custodisti dominum tuum regem ingressus est enim unus de turba ut interficeret regem dominum tuum

¹⁶ non est bonum hoc quod fecisti vivit Dominus quoniam filii mortis estis vos qui non custodistis dominum vestrum christum Domini nunc ergo vide ubi sit hasta regis et ubi scyphus aquae qui erat ad caput eius

¹⁷ cognovit autem Saul vocem David et dixit num vox tua est haec fili mi David et David vox mea domine mi rex

¹⁸ et ait quam ob causam dominus meus persequitur servum suum quid feci aut quod est in manu mea malum

¹⁹ nunc ergo audi oro domine mi rex verba servi tui si Dominus incitat te adversum me odoretur sacrificium si autem filii hominum maledicti sunt in conspectu Domini qui eiecerunt me hodie ut non habitem in hereditate Domini dicentes vade servi diis alienis

²⁰ et nunc non effundatur sanguis meus in terra coram Domino quia egressus est rex Israhel ut quaerat pulicem unum sicut persequitur perdix in montibus

²¹ et ait Saul peccavi revertere fili mi David nequaquam enim ultra male tibi faciam eo quod pretiosa fuerit anima mea in oculis tuis hodie apparet quod stulte egerim et ignoraverim multa nimis

²² et respondens David ait ecce hasta regis transeat unus de pueris et tollat eam

²³ Dominus autem retribuet unicuique secundum iustitiam suam et fidem tradidit enim te Dominus hodie in manu mea et nolui levare manum meam in christum Domini

²⁴ et sicuti magnificata est anima tua hodie in oculis meis sic magnificetur anima mea in oculis Domini et liberet me de omni angustia

²⁵ ait ergo Saul ad David benedictus tu fili mi David et quidem faciens facies et potens poteris abiit autem David in viam suam et Saul reversus est in locum suum

27 et ait David in corde suo aliquando incidam in uno die in manu Saul nonne melius est ut fugiam et salver in terra Philisthinorum ut desperet Saul cessetque me quaerere in cunctis finibus Israhel fugiam ergo manus eius

² et surrexit David et abiit ipse et sescenti viri cum eo ad Achis filium Mahoc regem Geth

³ et habitavit David cum Achis in Geth ipse et viri eius vir et domus eius David et duae uxores eius Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli

⁴ et nuntiatum est Saul quod fugisset David in Geth et non addidit ultra ut quaereret eum

⁵ dixit autem David ad Achis si inveni gratiam in oculis tuis detur mihi locus in una urbium regionis huius ut habitem ibi cur enim manet servus tuus in civitate regis tecum

⁶ dedit itaque ei Achis in die illa Siceleg propter quam causam facta est Siceleg regum Iuda usque in diem hanc

⁷ fuit autem numerus dierum quibus habitavit David in regione Philisthinorum quattuor mensuum

⁸ et ascendit David et viri eius et agebant praedas de Gesuri et de Gedri et de Amalechitis hii enim pagi habitabantur in terra antiquitus euntibus Sur usque ad terram Aegypti

⁹ et percutiebat David omnem terram nec relinquebat viventem virum et mulierem tollensque oves et boves et asinos et camelos et vestes revertebatur et veniebat ad Achis

¹⁰ dicebat autem ei Achis in quem inruisti hodie respondebatque David contra meridiem Iudae et contra meridiem Hiramel et contra meridiem Ceni ¹¹ virum et mulierem non vivificabat David nec adducebat in Geth dicens ne forte loquantur adversum nos haec fecit David et hoc erat decretum illi omnibus diebus quibus habitavit in regione Philistinorum

¹² credit ergo Achis David dicens multa mala operatus est contra populum suum Israhel erit igitur mihi servus sempiternus

28 factum est autem in diebus illis congregaverunt Philisthim agmina sua ut praepararentur ad bellum contra Israhel dixitque Achis ad David sciens nunc scito quoniam mecum egredieris in castris tu et viri tui

² dixitque David ad Achis nunc scies quae facturus est servus tuus et ait Achis ad David et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus

³ Samuhel autem mortuus est planxitque eum omnis Israhel et sepelierunt eum in Rama urbe sua et Saul abstulit magos et ariolos de terra

⁴ congregatique sunt Philisthim et venerunt et castrametati sunt in Sunam congregavit autem et Saul universum Israhel et venit in Gelboe

⁵ et vidit Saul castra Philisthim et timuit et expavit cor eius nimis

⁶ consulitque Dominum et non respondit ei neque per somnia neque per sacerdotes neque per prophetas

⁷ dixitque Saul servis suis quaerite mihi mulierem habentem pythonem et vadam ad eam et sciscitabor per illam et dixerunt servi eius ad eum est mulier habens pythonem in Aendor

⁸ mutavit ergo habitum suum vestitusque est aliis vestimentis abiit ipse et duo viri cum eo veneruntque ad mulierem nocte et ait divina mihi in pythone et suscita mihi quem dixero tibi

⁹ et ait mulier ad eum ecce tu nosti quanta fecerit Saul et quomodo eraserit magos et ariolos de terra quare ergo insidiaris animae meae ut occidar

¹⁰ et iuravit ei Saul in Domino dicens vivit Dominus quia non veniet tibi quicquam mali propter hanc rem

¹¹ dixitque ei mulier quem suscitabo tibi qui ait Samuhelem suscita mihi

¹² cum autem vidisset mulier Samuhelem exclamavit voce magna et dixit ad Saul quare inposuisti mihi tu es enim Saul

¹³ dixitque ei rex noli timere quid vidisti et ait mulier ad Saul deos vidi ascendentes de terra

¹⁴ dixitque ei qualis est forma eius quae ait vir senex ascendit et ipse amictus est pallio intellexit Saul quod Samuhel esset et inclinavit se super faciem suam in terra et adoravit

¹⁵ dixit autem Samuhel ad Saul quare inquietasti me ut suscitarer et ait Saul coartor nimis siquidem Philisthim pugnans adversum me et Deus recessit a me et exaudire me noluit neque in manu prophetarum neque per somnia vocavi ergo te ut ostenderes mihi quid faciam

¹⁶ et ait Samuhel quid interrogas me cum Dominus recesserit a te et transierit ad aemulum tuum

¹⁷ faciet enim Dominus tibi sicut locutus est in manu mea et scindet regnum de manu tua et dabit illud proximo tuo David

¹⁸ quia non oboedisti voci Domini neque fecisti iram furoris eius in Amalech idcirco quod pateris fecit tibi Dominus hodie

¹⁹ et dabit Dominus etiam Israhel tecum in manu Philisthim cras autem tu et filii tui mecum eritis sed et castra Israhel tradet Dominus in manu Philisthim

²⁰ statimque Saul cecidit porrectus in terram extimuerat enim verba Samuhel et robur non erat in eo quia non comederat panem tota die illa

²¹ ingressa est itaque mulier ad Saul et ait conturbatus enim erat valde dixitque ad eum ecce oboedivit ancilla tua voci tuae et posui animam meam in manu mea et audivi sermones tuos quos locutus es ad me

²² nunc igitur audi et tu vocem ancillae tuae ut ponam coram te buccellam panis et comedens convalescas ut possis iter facere

²³ qui rennuit et ait non comedam coegerunt autem eum servi sui et mulier et tandem audita voce eorum surrexit de terra et sedit super lectum

²⁴ mulier autem illa habebat vitulum pascualem in domo et festinavit et occidit eum tollensque farinam miscuit eam et coxit azyma

²⁵ et posuit ante Saul et ante servos eius qui cum comedissent surrexerunt et ambulaverunt per totam noctem illam

29 congregata sunt ergo Philisthim universa agmina in Afec sed et Israhel castrametatus est super fontem qui erat in Iezrahel

² et satrapae quidem Philisthim incedebant in centuriis et milibus David autem et viri eius erant in novissimo agmine cum Achis

³ dixeruntque principes Philisthim quid sibi volunt Hebraei isti et ait Achis ad principes Philisthim num ignoratis David qui fuit servus Saul regis Isra-

hel et est apud me multis diebus vel annis et non inveni in eo quicquam ex die qua transfugit ad me usque ad diem hanc

⁴ irati sunt autem adversus eum principes Philisthim et dixerunt ei revertatur vir et sedeat in loco suo in quo constituisti eum et non descendat nobiscum in proelium ne fiat nobis adversarius cum proeliari coeperimus quomodo enim aliter placare poterit dominum suum nisi in capitibus nostris

⁵ nonne iste est David cui cantabant in choro dicentes percussit Saul in milibus suis et David in decem milibus suis

⁶ vocavit ergo Achis David et ait ei vivit Dominus quia rectus es tu et bonus in conspectu meo et exitus tuus et introitus tuus mecum est in castris et non inveni in te quicquam mali ex die qua venisti ad me usque ad diem hanc sed satrapis non places

⁷ revertere ergo et vade in pace et non offendes oculos satraparum Philisthim

⁸ dixitque David ad Achis quid enim feci et quid invenisti in me servo tuo a die qua fui in conspectu tuo usque in diem hanc ut non veniam et pugnem contra inimicos domini mei regis

⁹ respondens autem Achis locutus est ad David scio quia bonus es tu in oculis meis sicut angelus Dei sed principes Philisthim dixerunt non ascendet nobiscum in proelium

¹⁰ igitur consurge mane tu et servi domini tui qui venerunt tecum et cum de nocte surrexeritis et coeperit diluescere pergite

¹¹ surrexit itaque de nocte David ipse et viri eius ut proficiscerentur mane et reverterentur ad terram Philisthim Philisthim autem ascenderunt in Iezrahel

30 cumque venissent David et viri eius in Siceleg die tertia Amalechitae impetum fecerant ex parte australi in Siceleg et percusserant Siceleg et succenderant eam igni

² et captivas duxerant mulieres ex ea et a minimo usque ad magnum et non interfecerant quemquam sed secum duxerant et pergebant in itinere suo

³ cum ergo venisset David et viri eius ad civitatem et invenissent eam succensam igni et uxores suas et filios suos et filias ductas esse captivas

⁴ levaverunt David et populus qui erat cum eo voces suas et planxerunt donec deficerent in eis lacrimae

⁵ siquidem et duae uxores David captivae ductae fuerant Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli

⁶ et contristatus est David valde volebat enim eum populus lapidare quia amara erat anima uniuscuiusque viri super filiis suis et filiabus confortatus est autem David in Domino Deo suo

⁷ et ait ad Abiathar sacerdotem filium Ahimelech adplica ad me ephod et adplicuit Abiathar ephod ad David

⁸ et consuluit David Dominum dicens persequar an non latrunculos hos et comprehendam eos dixitque ei persequere absque dubio enim comprehendes eos et excuties praedam

⁹ abiit ergo David ipse et sescenti viri qui erant cum eo et venerunt usque ad torrentem Besor et lassi quidam substiterunt

¹⁰ persecutus est autem David ipse et quadringenti viri substiterant enim ducenti qui lassi transire non poterant torrentem Besor

¹¹ et invenerunt virum aegyptium in agro et adduxerunt eum ad David dederuntque ei panem ut comederet et ut biberet aquam

¹² sed et fragmen massae caricarum et duas ligaturas uvae passae quae cum comedisset reversus est spiritus eius et refocilatus est non enim comederat panem neque biberat aquam tribus diebus et tribus noctibus

¹³ dixit itaque ei David cuius es tu vel unde quo pergis qui ait ei puer aegyptius ego sum servus viri amalechitae dereliquit autem me dominus meus quia aegrotare coepi nudius tertius

¹⁴ siquidem nos erupimus ad australem partem Cerethi et contra Iudam et ad meridiem Chaleb et Siceleg succendimus igni

¹⁵ dixitque ei David potes me ducere ad istum cuneum qui ait iura mihi per Deum quod non occidas me et non tradas me in manu domini mei et ducam te ad cuneum istum

¹⁶ qui cum duxisset eum ecce illi discumbabant super faciem universae terrae comedentes et bibentes et quasi festum celebrantes diem pro cuncta praeda et spoliis quae ceperant de terra Philisthim et de terra Iuda

¹⁷ et percussit eos David a vespere usque ad vespere alterius diei et non evasit ex eis quisquam nisi quadringenti viri adulescentes qui ascenderant camelos et fugerant

¹⁸ eruit ergo David omnia quae tulerant Amalechitae et duas uxores suas eruit

¹⁹ nec defuit quicquam a parvo usque ad magnum tam de filiis quam de filiabus et de spoliis et quaecumque rapuerant omnia reduxit David

²⁰ et tulit universos greges et armenta et minavit ante faciem suam dixeruntque haec est praeda David

²¹ venit autem David ad ducentos viros qui lassi substiterant nec sequi potuerant David et residere eos iusserat in torrente Besor qui egressi sunt obviam David et populo qui erat cum eo accedens autem David ad populum salutavit eos pacifice

²² respondensque omnis vir pessimus et iniquus de viris qui ierant cum David dixit quia non venerunt nobiscum non dabimus eis quicquam de praeda

quam eruimus sed sufficiat unicuique uxor sua et filii quos cum acceperint recedant

²³ dixit autem David non sic facietis fratres mei de his quae tradidit Dominus nobis et custodivit nos et dedit latrunculos qui eruperant aduersum nos in manu nostra

²⁴ nec audiet vos quisquam super sermone hoc aequa enim pars erit descendentis ad proelium et remanentis ad sarcinas et similiter diuident

²⁵ et factum est hoc ex die illa et deinceps constitutum et praefinitum et quasi lex in Israhel usque ad diem hanc

²⁶ venit ergo David in Siceleg et misit dona de praeda senioribus Iuda proximis suis dicens accipite benedictionem de praeda hostium Domini

²⁷ his qui erant in Bethel et qui in Ramoth ad meridiem et qui in Iether

²⁸ et qui in Aroer et qui in Sefamoth et qui in Esthama

²⁹ et qui in Rachal et qui in urbibus Ierameli et qui in urbibus Ceni

³⁰ et qui in Arama et qui in lacu Asan et qui in Athac

³¹ et qui in Hebron et reliquis qui erant in his locis in quibus commoratus fuerat David ipse et viri eius

31 Philisthim autem pugnabant aduersum Israhel et fugerunt viri Israhel ante faciem Philisthim et ceciderunt interfecti in monte Gelboe ² inrueruntque Philisthim in Saul et filios eius et percusserunt Ionathan et Abinadab et Melchisue filios Saul

³ totumque pondus proelii versum est in Saul et consecuti sunt eum viri sagittarii et vulneratus est vehementer a sagittariis

⁴ dixitque Saul ad armigerum suum evagina gladium tuum et percute me ne forte veniant incircumcisi isti et interficiant me inludentes mihi et noluit armiger eius fuerat enim nimio timore perterritus arripuit itaque Saul gladium et inruit super eum

⁵ quod cum vidisset armiger eius videlicet quod mortuus esset Saul inruit etiam ipse super gladium suum et mortuus est cum eo

⁶ mortuus est ergo Saul et tres filii eius et armiger illius et universi viri eius in die illa pariter

⁷ videntes autem viri Israhel qui erant trans vallem et trans Iordanem quod fugissent viri israhelitae et quod mortuus esset Saul et filii eius reliquerunt civitates suas et fugerunt veneruntque Philisthim et habitaverunt ibi

⁸ facta autem die altera venerunt Philisthim ut spoliarent interfectos et invenerunt Saul et tres filios eius iacentes in monte Gelboe

⁹ et praeciderunt caput Saul et expoliaverunt eum armis et miserunt in terram Philisthinorum per cir-

cuitum ut adnuntiaretur in templo idolorum et in populis

¹⁰ et posuerunt arma eius in templo Astharoth corpus vero eius suspenderunt in muro Bethsan

¹¹ quod cum audissent habitatores Iabesgalaad quaecumque fecerant Philisthim Saul

¹² surrexerunt omnes viri fortissimi et ambulaverunt tota nocte et tulerunt cadaver Saul et cadavera filiorum eius de muro Bethsan veneruntque Iabes et conbuserunt ea ibi

¹³ et tulerunt ossa eorum et sepelierunt in nemore Iabes et ieiunaverunt septem diebus

Liber

Samuhelis Secundus

1 factum est autem postquam mortuus est Saul ut David reverteretur a caede Amalech et maneret in Siceleg dies duos
² in die autem tertia apparuit homo veniens de castris Saul veste conscissa et pulvere aspersus caput et ut venit ad David cecidit super faciem suam et adoravit
³ dixitque ad eum David unde venis qui ait ad eum de castris Israhel fugi
⁴ et dixit ad eum David quod est verbum quod factum est indica mihi qui ait fugit populus e proelio et multi corruentes e populo mortui sunt sed et Saul et Ionathan filius eius interierunt
⁵ dixitque David ad adulescentem qui nuntiabat unde scis quia mortuus est Saul et Ionathan filius eius
⁶ ait adulescens qui narrabat ei casu veni in montem Gelboe et Saul incumbibat super hastam suam porro currus et equites adpropinquabant ei
⁷ et conversus post tergum suum vidensque me vocavit cui cum respondissem adsum
⁸ dixit mihi quisnam es tu et aio ad eum Amalechites sum
⁹ et locutus est mihi sta super me et interfice me quoniam tenent me angustiae et adhuc tota anima in me est
¹⁰ stansque super eum occidi illum sciebam enim quod vivere non poterat post ruinam et tuli diadema quod erat in capite eius et armillam de brachio illius et adtuli ad te dominum meum huc
¹¹ adprehendens autem David vestimenta sua scidit omnesque viri qui erant cum eo
¹² et planxerunt et fleverunt et ieiunaverunt usque ad vesperam super Saul et super Ionathan filium eius et super populum Domini et super domum Israhel quod corruissent gladio
¹³ dixitque David ad iuvenem qui nuntiaverat ei unde es qui respondit filius hominis advenae amalechitae ego sum
¹⁴ et ait ad eum David quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres christum Domini
¹⁵ vocansque David unum de pueris ait accedens inrue in eum qui percussit illum et mortuus est
¹⁶ et ait ad eum David sanguis tuus super caput tuum os enim tuum locutum est adversum te dicens ego interfeci christum Domini
¹⁷ planxit autem David planctum huiusmodi super Saul et super Ionathan filium eius

¹⁸ et praecepit ut docerent filios Iuda arcum sicut scriptum est in libro Iustorum
¹⁹ incliti Israhel super montes tuos interfecti sunt quomodo ceciderunt fortes
²⁰ nolite adnuntiare in Geth neque adnuntietis in conpetis Ascalonis ne forte laetentur filiae Philisthim ne exultent filiae incircumcisorum
²¹ montes Gelboe nec ros nec pluviae veniant super vos neque sint agri primitiarum quia ibi abiectus est clypeus fortium clypeus Saul quasi non esset unctus oleo
²² a sanguine interfectorum ab adipe fortium sagitta Ionathan numquam rediit retrorsum et gladius Saul non est reversus inanis
²³ Saul et Ionathan amabiles et decori in vita sua in morte quoque non sunt divisi aquilis velociore leonibus fortiores
²⁴ filiae Israhel super Saul flete qui vestiebat vos coccino in deliciis qui praebebat ornamenta aurea cultui vestro
²⁵ quomodo ceciderunt fortes in proelio Ionathan in excelsis tuis occisus est
²⁶ doleo super te frater mi Ionathan decore nimis et amabilis super amorem mulierum
²⁷ quomodo ceciderunt robusti et perierunt arma bellica
2 igitur post haec consuluit David Dominum dicens num ascendam in unam de civitatibus Iuda et ait Dominus ad eum ascende dixitque David quo ascendam et respondit ei in Hebron
² ascendit ergo David et duae uxores eius Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli
³ sed et viros qui erant cum eo duxit David singulos cum domo sua et manserunt in oppidis Hebron
⁴ veneruntque viri Iuda et unxerunt ibi David ut regnaret super domum Iuda et nuntiatum est David quod viri Iabesgalaad sepelissent Saul
⁵ misit ergo David nuntios ad viros Iabesgalaad dixitque ad eos benedicti vos Domino qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul et sepelistis eum
⁶ et nunc retribuet quidem vobis Dominus misericordiam et veritatem sed et ego reddam gratiam eo quod feceritis verbum istud
⁷ confortentur manus vestrae et estote filii fortitudinis licet enim mortuus sit dominus vester Saul tamen me unxit domus Iuda regem sibi

II SAMUHELIS 2:8

⁸ Abner autem filius Ner princeps exercitus Saul tulit Hisboseth filium Saul et circumduxit eum per Castra

⁹ regemque constituit super Galaad et super Gesuri et super Iezrahel et super Ephraim et super Benjamin et super Israhel universum

¹⁰ quadraginta annorum erat Hisboseth filius Saul cum regnare coepisset super Israhel et duobus annis regnavit sola autem domus Iuda sequebatur David

¹¹ et fuit numerus dierum quos commoratus est David imperans in Hebron super domum Iuda septem annorum et sex mensuum

¹² egressusque Abner filius Ner et pueri Hisboseth filii Saul de Castris in Gabaon

¹³ porro Ioab filius Sarviae et pueri David egressi sunt et occurrerunt eis iuxta piscinam Gabaon et cum in unum convenissent e regione sederunt hii ex una parte piscinae et illi ex altera

¹⁴ dixitque Abner ad Ioab surgant pueri et ludant coram nobis et respondit Ioab surgant

¹⁵ surrexerunt ergo et transierunt numero duodecim de Benjamin ex parte Hisboseth filii Saul et duodecim de pueris David

¹⁶ adprehensoque unusquisque capite comparis sui defixit gladium in latus contrarii et ceciderunt simul vocatumque est nomen loci illius ager Robustorum in Gabaon

¹⁷ et ortum est bellum durum satis in die illa fugatusque est Abner et viri Israhel a pueris David

¹⁸ erant autem ibi tres filii Sarviae Ioab et Abisai et Asahel porro Asahel cursor velocissimus fuit quasi unus ex capreis quae morantur in silvis

¹⁹ persequabatur autem Asahel Abner et non declinavit ad dexteram sive ad sinistram omittens persequi Abner

²⁰ respexit itaque Abner post tergum suum et ait tunc es Asahel qui respondit ego sum

²¹ dixitque ei Abner vade ad dextram sive ad sinistram et adprehende unum de adolescentibus et tolle tibi spolia eius noluit autem Asahel omittere quin urgueret eum

²² rursumque locutus est Abner ad Asahel recede noli me sequi ne compellar confodere te in terra et levare non potero faciem meam ad Ioab fratrem tuum

²³ qui audire contempsit et noluit declinare percussit ergo eum Abner aversa hasta in inguine et transfodit et mortuus est in eodem loco omnesque qui transiebant per locum in quo ceciderat Asahel et mortuus erat subsistebant

²⁴ persequentibus autem Ioab et Abisai fugientem Abner sol occubuit et venerunt usque ad collem Aquaeductus qui est ex adverso vallis et itineris deserti in Gabaon

²⁵ congregatique sunt filii Benjamin ad Abner et conglobati in unum cuneum steterunt in summitate tumuli unius

²⁶ et exclamavit Abner ad Ioab et ait num usque ad internicionem tuus mucro desaeviet an ignoras quod periculosa sit desperatio usquequo non dicis populo ut omittat persequi fratres suos

²⁷ et ait Ioab vivit Dominus si locutus fuisses mane recessisset populus persequens fratrem suum

²⁸ insonuit ergo Ioab bucina et stetit omnis exercitus nec persecuti sunt ultra Israhel neque iniere certamen

²⁹ Abner autem et viri eius abierunt per campestria tota nocte illa et transierunt Iordanem et lustrata omni Bethoron venerunt ad Castra

³⁰ porro Ioab reversus omissis Abner congregavit omnem populum et defuerunt de pueris David decem et novem viri excepto Asahele

³¹ servi autem David percusserunt de Benjamin et de viris qui erant cum Abner trecentos sexaginta qui et mortui sunt

³² tuleruntque Asahel et sepelierunt eum in sepulchro patris sui in Bethleem et ambulaverunt tota nocte Ioab et viri qui erant cum eo et in ipso crepusculo pervenerunt in Hebron

3 facta est ergo longa concertatio inter domum Saul et inter domum David David proficiens et semper se ipso robustior domus autem Saul decrescens cotidie

² nati quoque sunt filii David in Hebron fuitque primogenitus eius Amnon de Ahinoem Iezrahelide

³ et post eum Chelaab de Abigail uxore Nabal Carmeli porro tertius Absalom filius Maacha filiae Tholomai regis Gessur

⁴ quartus autem Adonias filius Aggith et quintus Safathia filius Abital

⁵ sextus quoque Iethraam de Agla uxore David hii nati sunt David in Hebron

⁶ cum ergo esset proelium inter domum Saul et domum David Abner filius Ner regebat domum Saul

⁷ fuerat autem Sauli concubina nomine Respha filia Ahia dixitque Hisboseth ad Abner

⁸ quare ingressus es ad concubinam patris mei qui iratus nimis propter verba Hisboseth ait numquid caput canis ego sum adversum Iuda hodie qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui et super fratres et proximos eius et non tradidi te in manu David et tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie

⁹ haec faciat Deus Abner et haec addat ei nisi quomodo iuravit Dominus David sic faciam cum eo

¹⁰ ut transferatur regnum de domo Saul et elevetur thronus David super Israhel et super Iudam a Dan usque Bersabee

¹¹ et non potuit respondere ei quicquam quia metuebat illum

¹² misit ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes cuius est terra et loquerentur fac mecum amicitias et erit manus mea tecum et reducam ad te universum Israhel

¹³ qui ait optime ego faciam tecum amicitias sed unam rem peto a te dicens non videbis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul et sic venies et videbis me

¹⁴ misit autem David nuntios ad Hisboseth filium Saul dicens redde uxorem meam Michol quam despondi mihi centum praeputiis Philisthim

¹⁵ misit ergo Hisboseth et tulit eam a viro suo Faltihel filio Lais

¹⁶ sequebaturque eam vir suus plorans usque Baurim et dixit ad eum Abner vade revertere qui reversus est

¹⁷ sermonem quoque intulit Abner ad seniores Israhel dicens tam heri quam nudius tertius quaerebatis David ut regnaret super vos

¹⁸ nunc ergo facite quoniam Dominus locutus est ad David dicens in manu servi mei David salvabo populum meum Israhel de manu Philisthim et omnium inimicorum eius

¹⁹ locutus est autem Abner etiam ad Beniamin et abiit ut loqueretur ad David in Hebron omnia quae placuerant Israhel et universo Beniamin

²⁰ venitque ad David in Hebron cum viginti viris et fecit David Abner et viris eius qui venerant cum eo convivium

²¹ et dixit Abner ad David surgam ut congregem ad te dominum meum regem omnem Israhel et ineam tecum foedus et imperes omnibus sicut desiderat anima tua cum ergo deduxisset David Abner et ille isset in pace

²² statim pueri David et Ioab venerunt caesis latronibus cum praeda magna nimis Abner autem non erat cum David in Hebron quia iam dimiserat eum et profectus fuerat in pace

²³ et Ioab et omnis exercitus qui erat cum eo postea venerant nuntiatum est itaque Ioab a narrantibus venit Abner filius Ner ad regem et dimisit eum et abiit in pace

²⁴ et ingressus est Ioab ad regem et ait quid fecisti ecce venit Abner ad te quare dimisisti eum et abiit et recessit

²⁵ ignoras Abner filium Ner quoniam ad hoc venit ut deciperet te et sciret exitum tuum et introitum tuum et nosset omnia quae agis

²⁶ egressus itaque Ioab a David misit nuntios post Abner et reduxit eum a cisterna Sira ignorante David

²⁷ cumque redisset Abner in Hebron seorsum abduxit eum Ioab ad medium portae ut loqueretur ei

in dolo et percussit illum ibi in inguine et mortuus est in ultionem sanguinis Asahel fratris eius

²⁸ quod cum audisset David rem iam gestam ait mundus ego sum et regnum meum apud Dominum usque in sempiternum a sanguine Abner filii Ner

²⁹ et veniat super caput Ioab et super omnem domum patris eius nec deficiat de domo Ioab fluxum seminis sustinens et leprosus tenens fusum et cadens gladio et indigens pane

³⁰ igitur Ioab et Abisai frater eius interfecerunt Abner eo quod occidisset Asahel fratrem eorum in Gabaon in proelio

³¹ dixit autem David ad Ioab et ad omnem populum qui erat cum eo scindite vestimenta vestra et accingimini saccis et plangite ante exequias Abner porro rex David sequebatur feretrum

³² cumque sepelissent Abner in Hebron levavit rex vocem suam et flevit super tumulum Abner flevit autem et omnis populus

³³ plangensque rex Abner ait nequaquam ut mori solent ignavi mortuus est Abner

³⁴ manus tuae non sunt ligatae et pedes tui non sunt conpedibus adgravati sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis corruisti congemmansque omnis populus flevit super eum

³⁵ cumque venisset universa multitudo cibum capere cum David clara adhuc die iuravit David dicens haec faciat mihi Deus et haec addat si ante occasum solis gustavero panem vel aliud quicquam

³⁶ omnisque populus audivit et placuerunt eis cuncta quae fecit rex in conspectu totius populi

³⁷ et cognovit omne vulgus et universus Israhel in die illa quoniam non actum fuisset a rege ut occideretur Abner filius Ner

³⁸ dixit quoque rex ad servos suos num ignoratis quoniam princeps et maximus cecidit hodie in Israhel

³⁹ ego autem adhuc delicatus et unctus rex porro viri isti filii Sarviae duri mihi sunt retribuatur Dominus facienti malum iuxta malitiam suam

4 audivit autem filius Saul quod cecidisset Abner in Hebron et dissolutae sunt manus eius omnisque Israhel perturbatus est

² duo autem viri principes latronum erant filio Saul nomen uni Baana et nomen alteri Rechab filii Remmon Berothitae de filiis Beniamin siquidem et Beroth reputata est in Beniamin

³ et fugerunt Berothitae in Getthaim fueruntque ibi advenae usque in tempus illud

⁴ erat autem Jonathan filio Saul filius debilis pedibus quinquennis enim fuit quando venit nuntius de Saul et Jonathan ex Iezrahel tollens itaque eum nutrix sua fugit cumque festinaret ut fugeret cecidit et claudus effectus est habuitque vocabulum Mifiboseth

II SAMUHELIS 4:5

⁵ venientes igitur filii Remmon Berothitae Rechab et Baana ingressi sunt fervente die domum Hisbo-
seth qui dormiebat super stratum suum meridie

⁶ ingressi sunt autem domum adsumentes spicas
tritici et percusserunt eum in inguine Rechab et
Baana frater eius et fugerunt

⁷ cum autem ingressi fuissent domum ille dormiebat
super lectulum suum in conclavi et percutientes
interfecerunt eum sublatoque capite eius abierunt
per viam deserti tota nocte

⁸ et adtulerunt caput Hisbo-
seth ad David in Hebron
dixeruntque ad regem ecce caput Hisbo-
seth filii
Saul inimici tui qui quaerebat animam tuam et dedit
Dominus domino meo regi ultiones hodie de Saul
et de semine eius

⁹ respondens autem David Rechab et Baana fratri
eius filiis Remmon Berothi dixit ad eos vivit Do-
minus qui eruit animam meam de omni angustia

¹⁰ quoniam eum qui adnuntiaverat mihi et dixerat
mortuus est Saul qui putabat se prospera nuntiare
tenui et occidi in Siceleg cui oportebat me dare
mercedem pro nuntio

¹¹ quanto magis nunc cum homines impii interfe-
cerint virum innoxium in domo sua super lectulum
suum non quaeram sanguinem eius de manu vestra
et auferam vos de terra

¹² praecepit itaque David pueris et interfecerunt eos
praecedentesque manus et pedes eorum sus-
penderunt eos super piscinam in Hebron caput au-
tem Hisbo-
seth tulerunt et sepelierunt in sepulchro
Abner in Hebron

S et venerunt universae tribus Israhel ad David
in Hebron dicentes ecce nos os tuum et caro
tua sumus

² sed et heri et nudius tertius cum esset Saul rex
super nos tu eras educens et reducens Israhel dixit
autem Dominus ad te tu pasces populum meum
Israhel et tu eris dux super Israhel

³ venerunt quoque et senes de Israhel ad regem in
Hebron et percussit cum eis rex David foedus in
Hebron coram Domino unxeruntque David in re-
gem super Israhel

⁴ filius triginta annorum erat David cum regnare
coepisset et quadraginta annis regnavit

⁵ in Hebron regnavit super Iudam septem annis et
sex mensibus in Hierusalem autem regnavit triginta
tribus annis super omnem Israhel et Iudam

⁶ et abiit rex et omnes viri qui erant cum eo in
Hierusalem ad Iebuseum habitatorem terrae dic-
tumque est ad David ab eis non ingredieris huc nisi
abstuleris caecos et claudos dicentes non ingredie-
tur David huc

⁷ cepit autem David arcem Sion haec est civitas
David

⁸ proposuerat enim in die illa praemium qui percus-
sisset Iebuseum et tetigisset domatum fistulas et
claudos et caecos odientes animam David idcirco
dicitur in proverbio caecus et claudus non intrabunt
templum

⁹ habitavit autem David in arce et vocavit eam
civitatem David et aedificavit per gyrum a Mello et
intrinsecus

¹⁰ et ingrediebatur proficiens atque succrescens et
Dominus Deus exercituum erat cum eo

¹¹ misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David et
ligna cedrina et artifices lignorum artificesque
lapidum ad parietes et aedificaverunt domum David

¹² et cognovit David quoniam confirmasset eum
Dominus regem super Israhel et quoniam exaltasset
regnum eius super populum suum Israhel

¹³ accepit ergo adhuc concubinas et uxores de
Hierusalem postquam venerat de Hebron natique
sunt David et alii filii et filiae

¹⁴ et haec nomina eorum qui nati sunt ei in Hieru-
salem Samua et Sobab et Nathan et Salomon

¹⁵ et Ibaar et Helisua et Nepheg

¹⁶ et Iafia et Helisama et Helida et Helifeleth

¹⁷ audierunt vero Philisthim quod unxissent David
regem super Israhel et ascenderunt universi ut
quaerent David quod cum audisset David de-
scendit in praesidium

¹⁸ Philisthim autem venientes diffusi sunt in valle
Raphaim

¹⁹ et consuluit David Dominum dicens si ascendam
ad Philisthim et si dabis eos in manu mea et dixit
Dominus ad David ascende quia tradens dabo
Philisthim in manu tua

²⁰ venit ergo David in Baalpharasim et percussit eos
ibi et dixit divisit Dominus inimicos meos coram
me sicut dividuntur aquae propterea vocatum est
nomen loci illius Baalpharasim

²¹ et reliquerunt ibi sculptilia sua quae tulit David et
viri eius

²² et addiderunt adhuc Philisthim ut ascenderent et
diffusi sunt in valle Raphaim

²³ consuluit autem David Dominum qui respondit
non ascendas sed gyra post tergum eorum et venies
ad eos ex adverso pirorum

²⁴ et cum audieris sonitum gradientis in cacumine
pirorum tunc inibis proelium quia tunc egredietur
Dominus ante faciem tuam ut percutiat castra Phil-
isthim

²⁵ fecit itaque David sicut ei praeceperat Dominus
et percussit Philisthim de Gabee usque dum venias
Gezer

6 congregavit autem rursus David omnes elec-
tos ex Israhel triginta milia

² surrexitque et abiit et universus populus qui erat
cum eo de viris Iuda ut adducerent arcam Dei super

quam invocatum est nomen Domini exercituum sedentis in cherubin super eam

³ et inposuerunt arcam Domini super plaustrum novum tuleruntque eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa Oza autem et Haio filii Abinadab minabant plaustrum novum

⁴ cumque tulissent eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa custodiens arcam Dei Haio praecedebat arcam

⁵ David autem et omnis Israhel ludebant coram Domino in omnibus lignis fabrefactis et citharis et lyris et tympanis et sistris et cymbalis

⁶ postquam autem venerunt ad aream Nachon extendit manum Oza ad arcam Dei et tenuit eam quoniam calcitrabant boves

⁷ iratusque est indignatione Dominus contra Ozam et percussit eum super temeritate qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei

⁸ contristatus autem est David eo quod percussisset Dominus Ozam et vocatum est nomen loci illius Percussio Oza usque in diem hanc

⁹ et extimuit David Dominum in die illa dicens quomodo ingredietur ad me arca Domini

¹⁰ et noluit devertere ad se arcam Domini in civitate David sed devertit eam in domo Obededom Getthei

¹¹ et habitavit arca Domini in domo Obededom Getthei tribus mensibus et benedixit Dominus Obededom et omnem domum eius

¹² nuntiatumque est regi David benedixit Dominus Obededom et omnia eius propter arcam Dei abiit ergo David et adduxit arcam Dei de domo Obededom in civitatem David cum gaudio

¹³ cumque transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus immolabat bovem et arietem

¹⁴ et David saltabat totis viribus ante Dominum porro David erat accinctus ephod lineo

¹⁵ et David et omnis domus Israhel ducebant arcam testamenti Domini in iubilo et in clangore bucinae

¹⁶ cumque intrasset arca Domini civitatem David Michol filia Saul prospiciens per fenestram vidit regem David subsilientem atque saltantem coram Domino et despexit eum in corde suo

¹⁷ et introduxerunt arcam Domini et posuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi quod tetenderat ei David et obtulit David holocausta coram Domino et pacifica

¹⁸ cumque conplesset offerens holocaustum et pacifica benedixit populo in nomine Domini exercituum

¹⁹ et partitus est multitudini universae Israhel tam viro quam mulieri singulis collyridam panis unam et assaturam bubulae carnis unam et similam frixam oleo et abiit omnis populus unusquisque in domum suam

²⁰ reversusque est et David ut benediceret domui suae et egressa Michol filia Saul in occursum

David ait quam gloriosus fuit hodie rex Israhel discoperiens se ante ancillas servorum suorum et nudatus est quasi si nudetur unus de scurris

²¹ dixitque David ad Michol ante Dominum qui elegit me potius quam patrem tuum et quam omnem domum eius et praecepit mihi ut essem dux super populum Domini Israhel

²² et ludam et vilior fiam plus quam factus sum et ero humilis in oculis meis et cum ancillis de quibus locuta es gloriosior apparebo

²³ igitur Michol filiae Saul non est natus filius usque ad diem mortis suae

7 factum est autem cum sedisset rex in domo sua et Dominus dedisset ei requiem undique ab universis inimicis suis

² dixit ad Nathan prophetam videsne quod ego habitem in domo cedrina et arca Dei posita sit in medio pellium

³ dixitque Nathan ad regem omne quod est in corde tuo vade fac quia Dominus tecum est

⁴ factum est autem in nocte illa et ecce sermo Domini ad Nathan dicens

⁵ vade et loquere ad servum meum David haec dicit Dominus numquid tu aedificabis mihi domum ad habitandum

⁶ neque enim habitavi in domo ex die qua eduxi filios Israhel de terra Aegypti usque in diem hanc sed ambulans ambulabam in tabernaculo et in tentorio

⁷ per cuncta loca quae transivi cum omnibus filiis Israhel numquid loquens locutus sum ad unam de tribubus Israhel cui praecepi ut pasceret populum meum Israhel dicens quare non aedificastis mihi domum cedrinam

⁸ et nunc dices servo meo David haec dicit Dominus exercituum ego tuli te de pascuis sequentem greges ut esses dux super populum meum Israhel

⁹ et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti et interfeci universos inimicos tuos a facie tua fecique tibi nomen grande iuxta nomen magnorum qui sunt in terra

¹⁰ et ponam locum populo meo Israhel et plantabo eum et habitabit sub eo et non turbabitur amplius nec addent filii iniquitatis ut adfligant eum sicut prius

¹¹ ex die qua constitui iudices super populum meum Israhel et requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis praedicique tibi Dominus quod domum faciat tibi Dominus

¹² cumque completi fuerint dies tui et dormieris cum patribus tuis suscitabo semen tuum post te quod egredietur de utero tuo et firmabo regnum eius

¹³ ipse aedificabit domum nomini meo et stabiliam thronum regni eius usque in sempiternum

II SAMUHELIS 7:14

¹⁴ ego ero ei in patrem et ipse erit mihi in filium qui si inique aliquid gesserit arguam eum in virga virorum et in plagis filiorum hominum

¹⁵ misericordiam autem meam non auferam ab eo sicut abstuli a Saul quem amovi a facie tua

¹⁶ et fidelis erit domus tua et regnum tuum usque in aeternum ante faciem tuam et thronus tuus erit firmus iugiter

¹⁷ secundum omnia verba haec et iuxta universam visionem istam sic locutus est Nathan ad David

¹⁸ ingressus est autem rex David et sedit coram Domino et dixit quis ego sum Domine Deus et quae domus mea quia adduxisti me hucusque

¹⁹ sed et hoc parum visum est in conspectu tuo Domine Deus nisi loquereris etiam de domo servi tui in longinquum ista est enim lex Adam Domine Deus

²⁰ quid ergo addere poterit adhuc David ut loquatur ad te tu enim scis servum tuum Domine Deus

²¹ propter verbum tuum et secundum cor tuum fecisti omnia magnalia haec ita ut notum faceres servo tuo

²² idcirco magnificatus es Domine Deus quia non est similis tui neque est deus extra te in omnibus quae audivimus auribus nostris

²³ quae est autem ut populus tuus Israhel gens in terra propter quam ivit Deus ut redimeret eam sibi in populum et poneret sibi nomen faceretque eis magnalia et horribilia super terram a facie populi tui quem redemisti tibi ex Aegypto gentem et deum eius

²⁴ et firmasti tibi populum tuum Israhel in populum sempiternum et tu Domine factus es eis in Deum

²⁵ nunc ergo Domine Deus verbum quod locutus es super servum tuum et super domum eius suscita in sempiternum et fac sicut locutus es

²⁶ et magnificetur nomen tuum usque in sempiternum atque dicatur Dominus exercituum Deus super Israhel et domus servi tui David erit stabilita coram Domino

²⁷ quia tu Domine exercituum Deus Israhel revelasti aurem servi tui dicens domum aedificabo tibi propterea invenit servus tuus cor suum ut oraret te oratione hac

²⁸ nunc ergo Domine Deus tu es Deus et verba tua erunt vera locutus es enim ad servum tuum bona haec

²⁹ incipe igitur et benedic domui servi tui ut sit in sempiternum coram te quia tu Domine Deus locutus es et benedictione tua benedicetur domus servi tui in sempiternum

8 factum est autem post haec percussit David Philisthim et humiliavit eos et tulit David frenum tributi de manu Philisthim

² et percussit Moab et mensus est eos funiculo coaequans terrae mensus est autem duos funiculos unum ad occidendum et unum ad vivificandum factusque est Moab David serviens sub tributo

³ et percussit David Adadezer filium Roob regem Soba quando profectus est ut dominaretur super flumen Eufraten

⁴ et captis David ex parte eius mille septingentis equitibus et viginti milibus peditum subnervavit omnes iugales curruum dereliquit autem ex eis centum currus

⁵ venit quoque Syria Damasci ut praesidium ferret Adadezer regi Soba et percussit David de Syria viginti duo milia virorum

⁶ et posuit David praesidium in Syria Damasci factaque est Syria David serviens sub tributo servavit Dominus David in omnibus ad quaecumque profectus est

⁷ et tulit David arma aurea quae habebant servi Adadezer et detulit ea in Hierusalem

⁸ et de Bete et de Beroth civitatibus Adadezer tulit rex David aes multum nimis

⁹ audivit autem Thou rex Emath quod percussisset David omne robur Adadezer

¹⁰ et misit Thou Ioram filium suum ad regem David ut salutaret eum congratulans et gratias ageret eo quod expugnasset Adadezer et percussisset eum hostis quippe erat Thou Adadezer et in manu eius erant vasa argentea et vasa aurea et vasa aerea

¹¹ quae et ipsa sanctificavit rex David Domino cum argento et auro quae sanctificaverat de universis gentibus quas subegerat

¹² de Syria et Moab et filiis Ammon et Philisthim et Amalech et de manubiis Adadezer filii Roob regis Soba

¹³ fecit quoque sibi David nomen cum reverteretur capta Syria in valle Salinarum caesis duodecim milibus

¹⁴ et posuit in Idumea custodes statuitque praesidium et facta est universa Idumea serviens David et servavit Dominus David in omnibus ad quaecumque profectus est

¹⁵ et regnavit David super omnem Israhel faciebat quoque David iudicium et iustitiam omni populo suo

¹⁶ Ioab autem filius Sarviae erat super exercitum porro Iosaphat filius Ahilud erat a commentariis

¹⁷ et Sadoc filius Achitob et Ahimelech filius Abiathar sacerdotes et Saraias scriba

¹⁸ Banaias autem filius Ioiada super Cherethi et Felethi filii autem David sacerdotes erant

9 et dixit David putasne est aliquis qui remanserit de domo Saul ut faciam cum eo misericordiam propter Ionathan

² erat autem de domo Saul servus nomine Siba quem cum vocasset rex ad se dixit ei tunc es Siba et ille respondit ego sum servus tuus

³ et ait rex num superest aliquis de domo Saul ut faciam cum eo misericordiam Dei dixitque Siba regi superest filius Ionathan debilis pedibus

⁴ ubi inquit est et Siba ad regem ecce ait in domo est Machir filii Amihel in Lodabar

⁵ misit ergo rex David et tulit eum de domo Machir filii Amihel de Lodabar

⁶ cum autem venisset Mifiboseh filius Ionathan filii Saul ad David corruit in faciem suam et adoravit dixitque David Mifiboseh qui respondit adsum servus tuus

⁷ et ait ei David ne timeas quia faciens faciam in te misericordiam propter Ionathan patrem tuum et restituam tibi omnes agros Saul patris tui et tu comedes panem in mensa mea semper

⁸ qui adorans eum dixit quis ego sum servus tuus quoniam respexisti super canem mortuum similem mei

⁹ vocavit itaque rex Siba puerum Saul et dixit ei omnia quaecumque fuerunt Saul et universam domum eius dedi filio domini tui

¹⁰ operare igitur ei terram tu et filii tui et servi tui et inferes filio domini tui cibos ut alatur Mifiboseh autem filius domini tui comedet semper panem super mensam meam erant autem Sibae quindecim filii et viginti servi

¹¹ dixitque Siba ad regem sicut iussisti domine mi rex servo tuo sic faciet servus tuus et Mifiboseh comedet super mensam tuam quasi unus de filiis regis

¹² habebat autem Mifiboseh filium parvulum nomine Micha omnis vero cognatio domus Siba serviebat Mifiboseh

¹³ porro Mifiboseh habitabat in Hierusalem quia de mensa regis iugiter vescebatur et erat claudus utroque pede

10 factum est autem post haec ut moreretur rex filiorum Ammon et regnaret Anon filius eius pro eo

² dixitque David faciam misericordiam cum Anon filio Naas sicut fecit pater eius mecum misericordiam misit ergo David consolans eum per servos suos super patris interitu cum autem venissent servi David in terram filiorum Ammon

³ dixerunt principes filiorum Ammon ad Anon dominum suum putas quod propter honorem patris tui David miserit ad te consolatores et non ideo ut investigaret et exploraret civitatem et everteret eam misit David servos suos ad te

⁴ tulit itaque Anon servos David rasiisque dimidiam partem barbae eorum et praecidit vestes eorum medias usque ad nates et dimisit eos

⁵ quod cum nuntiatum esset David misit in occursum eorum erant enim viri confusi turpiter valde et mandavit eis David manete Hiericho donec crescat barba vestra et tunc revertimini

⁶ videntes autem filii Ammon quod iniuriam fecissent David miserunt et conduxerunt mercede Syrum Roob et Syrum Soba viginti milia peditum et a rege Maacha mille viros et ab Histob duodecim milia virorum

⁷ quod cum audisset David misit Ioab et omnem exercitum bellatorum

⁸ egressi sunt ergo filii Ammon et direxerunt aciem ante ipsum introitum portae Syrus autem Soba et Roob et Histob et Maacha seorsum erant in campo

⁹ videns igitur Ioab quod praeparatum esset adversum se proelium et ex adverso et post tergum elegit ex omnibus electis Israhel et instruxit aciem contra Syrum

¹⁰ reliquam autem partem populi tradidit Abisai fratri suo qui direxit aciem adversum filios Ammon

¹¹ et ait Ioab si praevaluerint adversum me Syri eris mihi in adiutorium si autem filii Ammon praevaluerint adversum te auxiliabor tibi

¹² esto vir fortis et pugnemus pro populo nostro et civitate Dei nostri Dominus autem faciet quod bonum est in conspectu suo

¹³ iniit itaque Ioab et populus qui erat cum eo certamen contra Syros qui statim fugerunt a facie eius

¹⁴ filii autem Ammon videntes quod fugissent Syri fugerunt et ipsi a facie Abisai et ingressi sunt civitatem reversusque est Ioab a filiis Ammon et venit Hierusalem

¹⁵ videntes igitur Syri quoniam corruissent coram Israhel congregati sunt pariter

¹⁶ misitque Adadezer et eduxit Syros qui erant trans Fluvium et adduxit exercitum eorum Sobach autem magister militiae Adadezer erat princeps eorum

¹⁷ quod cum nuntiatum esset David contraxit omnem Israhel et transivit Iordanem venitque in Helema et direxerunt aciem Syri ex adverso David et pugnaverunt contra eum

¹⁸ fugeruntque Syri a facie Israhel et occidit David de Syris septingentos currus et quadraginta milia equitum et Sobach principem militiae percussit qui statim mortuus est

¹⁹ videntes autem universi reges qui erant in praesidio Adadezer victos se ab Israhel fecerunt pacem cum Israhel et servierunt eis timueruntque Syri auxilium praebere filiis Ammon

11 factum est ergo vertente anno eo tempore quo solent reges ad bella procedere misit David Ioab et servos suos cum eo et universum Israhel et vastaverunt filios Ammon et obsederunt Rabba David autem remansit in Hierusalem

II SAMUHELIS 11:2

² dum haec agerentur accidit ut surgeret David de stratu suo post meridiem et deambularet in solario domus regiae viditque mulierem se lavantem ex adverso super solarium suum erat autem mulier pulchra valde

³ misit ergo rex et requisivit quae esset mulier nuntiatumque ei est quod ipsa esset Bethsabee filia Heliam uxor Uriae Hetthei

⁴ missis itaque David nuntiis tulit eam quae cum ingressa esset ad illum dormivit cum ea statimque sanctificata est ab immunditia sua

⁵ et reversa est domum suam concepto fetu mittensque nuntiavit David et ait concepi

⁶ misit autem David ad Ioab dicens mitte ad me Uriam Hettheum misitque Ioab Uriam ad David

⁷ et venit Urias ad David quaesivitque David quam recte ageret Ioab et populus et quomodo administraretur bellum

⁸ et dixit David ad Uriam vade in domum tuam et lava pedes tuos egressus est Urias de domo regis secutusque est eum cibus regius

⁹ dormivit autem Urias ante portam domus regiae cum aliis servis domini sui et non descendit ad domum suam

¹⁰ nuntiatumque est David a dicentibus non ivit Urias ad domum suam et ait David ad Uriam numquid non de via venisti quare non descendisti ad domum tuam

¹¹ et ait Urias ad David arca et Israhel et Iuda habitant in papilionibus et dominus meus Ioab et servi domini mei super faciem terrae manent et ego ingrediar domum meam ut comedam et bibam et dormiam cum uxore mea per salutem tuam et per salutem animae tuae quod non faciam rem hanc

¹² ait ergo David ad Uriam mane hic etiam hodie et cras dimittam te mansit Urias in Hierusalem die illa et altera

¹³ et vocavit eum David ut comederet coram se et biberet et inebriavit eum qui egressus vespere dormivit in stratu suo cum servis domini sui et in domum suam non descendit

¹⁴ factum est ergo mane et scripsit David epistolam ad Ioab misitque per manum Uriae

¹⁵ scribens in epistula ponite Uriam ex adverso belli ubi fortissimum proelium est et derelinquite eum ut percussus intereat

¹⁶ igitur cum Ioab obsideret urbem posuit Uriam in loco quo sciebat viros esse fortissimos

¹⁷ egressique viri de civitate bellabant adversum Ioab et ceciderunt de populo servorum David et mortuus est etiam Urias Hettheus

¹⁸ misit itaque Ioab et nuntiavit David omnia verba proelii

¹⁹ praecepitque nuntio dicens cum compleveris universos sermones belli ad regem

²⁰ si eum videris indignari et dixerit quare accessistis ad murum ut proeliaremini an ignorabatis quod multa desuper ex muro tela mittantur

²¹ quis percussit Abimelech filium Hieroboseth nonne mulier misit super eum fragmen molae de muro et interfecit eum in Thebes quare iuxta murum accessistis dices etiam servus tuus Urias Hettheus occubuit

²² abiit ergo nuntius et venit et narravit David omnia quae ei praeceperat Ioab

²³ et dixit nuntius ad David praevaluerunt adversum nos viri et egressi sunt ad nos in agrum nos autem facto impetu persecuti eos sumus usque ad portam civitatis

²⁴ et direxerunt iacula sagittarii ad servos tuos ex muro desuper mortuique sunt de servis regis quin etiam servus tuus Urias Hettheus mortuus est

²⁵ et dixit David ad nuntium haec dices Ioab non te frangat ista res varius enim eventus est proelii et nunc hunc nunc illum consumit gladius conforta bellatores tuos adversum urbem ut destruas eam et exhortare eos

²⁶ audivit autem uxor Uriae quod mortuus esset Urias vir suus et planxit eum

²⁷ transactoque luctu misit David et introduxit eam domum suam et facta est ei uxor peperitque ei filium et displicuit verbum hoc quod fecerat David coram Domino

12 misit ergo Dominus Nathan ad David qui cum venisset ad eum dixit ei duo viri erant in civitate una unus dives et alter pauper

² dives habebat oves et boves plurimos valde

³ pauper autem nihil habebat omnino praeter ovem unam parvulam quam emerat et nutrierat et quae creverat apud eum cum filiis eius simul de pane illius comedens et de calice eius bibens et in sinu illius dormiens eratque illi sicut filia

⁴ cum autem peregrinus quidam venisset ad divitem parcens ille sumere de ovibus et de bubus suis ut exhiberet convivium peregrino illi qui venerat ad se tulit ovem viri pauperis et praeparavit cibos homini qui venerat ad se

⁵ iratus autem indignatione David adversus hominem illum nimis dixit ad Nathan vivit Dominus quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc

⁶ ovem reddet in quadruplum eo quod fecerit verbum istud et non pepercerit

⁷ dixit autem Nathan ad David tu es ille vir haec dicit Dominus Deus Israhel ego unxi te in regem super Israhel et ego erui te de manu Saul

⁸ et dedi tibi domum domini tui et uxores domini tui in sinu tuo dedique tibi domum Israhel et Iuda et si parva sunt ista adiciam tibi multo maiora

⁹ quare ergo contempsisti verbum Domini ut faceres malum in conspectu meo Uriam Hettheum percus-

sisti gladio et uxorem illius accepisti uxorem et interfecisti eum gladio filiorum Ammon

¹⁰ quam ob rem non recedet gladius de domo tua usque in sempiternum eo quod despexeris me et tuleris uxorem Uriae Hetthei ut esset uxor tua

¹¹ itaque haec dicit Dominus ecce ego suscitabo super te malum de domo tua et tollam uxores tuas in oculis tuis et dabo proximo tuo et dormiet cum uxoribus tuis in oculis solis huius

¹² tu enim fecisti abscondite ego vero faciam verbum istud in conspectu omnis Israhel et in conspectu solis

¹³ et dixit David ad Nathan peccavi Domino dixitque Nathan ad David Dominus quoque transtulit peccatum tuum non morieris

¹⁴ verumtamen quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini propter verbum hoc filius qui natus est tibi morte morietur

¹⁵ et reversus est Nathan domum suam percussitque Dominus parvulum quem pepererat uxor Uriae David et desperatus est

¹⁶ deprecatusque est David Dominum pro parvulo et ieiunavit David ieiunio et ingressus seorsum iacuit super terram

¹⁷ venerunt autem seniores domus eius cogentes eum ut surgeret de terra qui noluit neque comedit cum eis cibum

¹⁸ accidit autem die septima ut moreretur infans timueruntque servi David nuntiare ei quod mortuus esset parvulus dixerunt enim ecce cum parvulus adhuc viveret loquebamur ad eum et non audiebat vocem nostram quanto magis si dixerimus mortuus est puer se adfliget

¹⁹ cum ergo vidisset David servos suos musitantes intellexit quod mortuus esset infantulus dixitque ad servos suos num mortuus est puer qui responderunt ei mortuus est

²⁰ surrexit igitur David de terra et lotus unctusque est cumque mutasset vestem ingressus est domum Domini et adoravit et venit in domum suam petivitque ut ponerent ei panem et comedit

²¹ dixerunt autem ei servi sui quis est sermo quem fecisti propter infantem cum adhuc viveret ieiunasti et flebas mortuo autem puero surrexisti et comedisti panem

²² qui ait propter infantem dum adhuc viveret ieiunavi et flevi dicebam enim quis scit si forte donet eum mihi Dominus et vivet infans

²³ nunc autem quia mortuus est quare ieiuno numquid potero revocare eum amplius ego vadam magis ad eum ille vero non revertetur ad me

²⁴ et consolatus est David Bethsabée uxorem suam ingressusque ad eam dormivit cum ea quae genuit filium et vocavit nomen eius Salomon et Dominus dilexit eum

²⁵ misitque in manu Nathan prophetae et vocavit nomen eius Amabilis Domino eo quod diligeret eum Dominus

²⁶ igitur pugnabat Ioab contra Rabbath filiorum Ammon et expugnabat urbem regiam

²⁷ misitque Ioab nuntios ad David dicens dimicavi adversum Rabbath et capienda est urbs Aquarum

²⁸ nunc igitur congrega reliquam partem populi et obside civitatem et cape eam ne cum a me vastata fuerit urbs nomini meo adscribatur victoria

²⁹ congregavit itaque David omnem populum et profectus est adversum Rabbath cumque dimicasset cepit eam

³⁰ et tulit diadema regis eorum de capite eius pondus auri talentum habens gemmas pretiosissimas et inpositum est super caput David sed et praedam civitatis asportavit multam valde

³¹ populum quoque eius adducens serravit et circumegit super eos ferrata carpenta divisitque cultris et transduxit in typo laterum sic fecit universis civitatibus filiorum Ammon et reversus est David et omnis exercitus Hierusalem

13 factum est autem post haec ut Absalom filii David sororem speciosissimam vocabulo Thamar adamaret Amnon filius David

² et deperiret eam valde ita ut aegrotaret propter amorem eius quia cum esset virgo difficile ei videbatur ut quippiam inhoneste ageret cum ea

³ erat autem Amnonis amicus nomine Ionadab filius Semaa fratris David vir prudens valde

⁴ qui dixit ad eum quare sic adtenuaris macie filii regis per singulos dies cur non indicas mihi dixitque ei Amnon Thamar sororem Absalom fratris mei amo

⁵ cui respondit Ionadab cuba super lectulum tuum et languorem simula cumque venerit pater tuus ut visitet te dic ei veniat oro Thamar soror mea ut det mihi cibum et faciat pulmentum ut comedam de manu eius

⁶ accubuit itaque Amnon et quasi aegrotare coepit cumque venisset rex ad visitandum eum ait Amnon ad regem veniat obsecro Thamar soror mea ut faciat in oculis meis duas sorbitiunculas et cibum capiam de manu eius

⁷ misit ergo David ad Thamar domum dicens veni in domum Amnon fratris tui et fac ei pulmentum

⁸ venitque Thamar in domum Amnon fratris sui ille autem iacebat quae tollens farinam commiscuit et liquefaciens in oculis eius coxit sorbitiunculas

⁹ tollensque quod coxerat effudit et posuit coram eo et noluit comedere dixitque Amnon eicite universos a me cumque eiecissent omnes

¹⁰ dixit Amnon ad Thamar infer cibum in conclave ut vescar de manu tua tulit ergo Thamar sorbitiun-

II SAMUHELIS 13:10

culas quas fecerat et intulit ad Amnon fratrem suum in conclave

¹¹ cumque obtulisset ei cibum adprehendit eam et ait veni cuba mecum soror mea

¹² quae respondit ei noli frater mi noli opprimere me neque enim hoc fas est in Israhel noli facere stultitiam hanc

¹³ et ego enim ferre non potero obprobrium meum et tu eris quasi unus de insipientibus in Israhel quin potius loquere ad regem et non negabit me tibi

¹⁴ noluit autem adquiescere precibus eius sed praevalens viribus oppressit eam et cubavit cum illa

¹⁵ et exosam eam habuit Amnon magno odio nimis ita ut maius esset odium quo oderat eam amore quo ante dilexerat dixitque ei Amnon surge vade

¹⁶ quae respondit ei maius est hoc malum quod nunc agis adversum me quam quod ante fecisti expellens me et noluit audire eam

¹⁷ sed vocato puero qui ministrabat ei dixit eice hanc a me foras et claude ostium post eam

¹⁸ quae induta erat talari tunica huiusmodi enim filiae regis virgines vestibus utebantur eiecit itaque eam minister illius foras clausitque fores post eam

¹⁹ quae aspergens cinerem capiti suo scissa talari tunica inpositisque manibus super caput suum ibat ingrediens et clamans

²⁰ dixit autem ei Absalom frater tuus num Amnon frater tuus concubuit tecum sed nunc soror tace frater tuus est neque adfligas cor tuum pro re hac mansit itaque Thamar contabescens in domo Absalom fratris sui

²¹ cum autem audisset rex David verba haec contristatus est valde

²² porro non est locutus Absalom ad Amnon nec malum nec bonum oderat enim Absalom Amnon eo quod violasset Thamar sororem suam

²³ factum est autem post tempus biennii ut tonderentur oves Absalom in Baalasar quae est iuxta Ephraim et vocavit Absalom omnes filios regis

²⁴ venitque ad regem et ait ad eum ecce tondentur oves servi tui veniat oro rex cum servis suis ad servum suum

²⁵ dixitque rex ad Absalom noli fili mi noli rogare ut veniamus omnes et gravemus te cum autem cogeret eum et noluisset ire benedixit ei

²⁶ et ait Absalom si non vis venire veniat obsecro nobiscum saltem Amnon frater meus dixitque ad eum rex non est necesse ut vadat tecum

²⁷ coegit itaque eum Absalom et dimisit cum eo Amnon et universos filios regis

²⁸ praeceperat autem Absalom pueris suis dicens observate cum temulentus fuerit Amnon vino et dixerit vobis percutite eum et interficite nolite timere ego enim sum qui praecepi vobis roboramini et estote viri fortes

²⁹ fecerunt ergo pueri Absalom adversum Amnon sicut praeceperat eis Absalom surgentesque omnes filii regis ascenderunt singuli mulas suas et fugerunt

³⁰ cumque adhuc pergerent in itinere fama praevenit ad David dicens percussit Absalom omnes filios regis et non remansit ex eis saltem unus

³¹ surrexit itaque rex et scidit vestimenta sua et cecidit super terram et omnes servi ipsius qui assistebant ei sciderunt vestimenta sua

³² respondens autem Ionadab filius Samaa fratris David dixit ne aestimet dominus meus quod omnes pueri filii regis occisi sint Amnon solus mortuus est quoniam in ore Absalom erat positus ex die qua oppressit Thamar sororem eius

³³ nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud dicens omnes filii regis occisi sunt quoniam Amnon solus mortuus est

³⁴ fugit autem Absalom et levavit puer speculator oculos suos et aspexit et ecce populus multus veniebat per iter devium ex latere montis

³⁵ dixit autem Ionadab ad regem ecce filii regis ad sunt iuxta verbum servi tui sic factum est

³⁶ cumque cessasset loqui apparuerunt et filii regis et intrantes levaverunt vocem suam et fleverunt sed et rex et omnes servi eius fleverunt ploratu magno nimis

³⁷ porro Absalom fugiens abiit ad Tholomai filium Amiur regem Gessur luxit ergo David filium suum cunctis diebus

³⁸ Absalom autem cum fugisset et venisset in Gessur fuit ibi tribus annis

³⁹ cessavitque David rex persequi Absalom eo quod consolatus esset super Amnon interitu

14 intellegens autem Ioab filius Sarviae quod cor regis versum esset ad Absalom

² misit Thecuam et tulit inde mulierem sapientem dixitque ad eam lugere te simula et induere veste lugubri et ne unguaris oleo ut sis quasi mulier plurimo iam tempore lugens mortuum

³ et ingredieris ad regem et loqueris ad eum sermones huiusmodi posuit autem Ioab verba in ore eius

⁴ itaque cum ingressa fuisset mulier thecuites ad regem cecidit coram eo super terram et adoravit et dixit serva me rex

⁵ et ait ad eam rex quid causae habes quae respondit heu mulier vidua ego sum mortuus est enim vir meus

⁶ et ancillae tuae erant duo filii qui rixati sunt adversum se in agro nullusque erat qui eos prohibere posset et percussit alter alterum et interfecit eum

⁷ et ecce consurgens universa cognatio adversum ancillam tuam dicit trade eum qui percussit fratrem suum ut occidamus eum pro anima fratris sui quem interfecit et deleamus heredem et quaerunt ex-

tinguere scintillam meam quae relicta est ut non supersit viro meo nomen et reliquiae super terram
⁸ et ait rex ad mulierem vade in domum tuam et ego iubebo pro te

⁹ dixitque mulier thecuites ad regem in me domine mi rex iniquitas et in domum patris mei rex autem et thronus eius sit innocens

¹⁰ et ait rex qui contradixerit tibi adduc eum ad me et ultra non addet ut tangat te

¹¹ quae ait recordetur rex Domini Dei sui ut non multiplicentur proximi sanguinis ad ulciscendum et nequaquam interficient filium meum qui ait vivit Dominus quia non cadet de capillis filii tui super terram

¹² dixit ergo mulier loquatur ancilla tua ad dominum meum regem verbum et ait loquere

¹³ dixitque mulier quare cogitasti istiusmodi rem contra populum Dei et locutus est rex verbum istud ut peccet et non reducat eiectum suum

¹⁴ omnes morimur et quasi aquae delabimur in terram quae non revertuntur nec vult perire Deus animam sed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est

¹⁵ nunc igitur veni ut loquar ad regem dominum meum verbum hoc praesente populo et dixit ancilla tua loquar ad regem si quo modo faciat rex verbum ancillae suae

¹⁶ et audivit rex ut liberaret ancillam suam de manu omnium qui volebant delere me et filium meum simul de hereditate Dei

¹⁷ dicat ergo ancilla tua ut fiat verbum domini mei regis quasi sacrificium sicut enim angelus Dei sic est dominus meus rex ut nec benedictione nec maledictione moveatur unde et Dominus Deus tuus est tecum

¹⁸ et respondens rex dixit ad mulierem ne abscondas a me verbum quod te interrogo dixitque mulier loquere domine mi rex

¹⁹ et ait rex numquid manus Ioab tecum est in omnibus istis respondit mulier et ait per salutem animae tuae domine mi rex nec ad dextram nec ad sinistram est ex omnibus his quae locutus est dominus meus rex servus enim tuus Ioab ipse praecepit mihi et ipse posuit in os ancillae tuae omnia verba haec

²⁰ ut verterem figuram sermonis huius servus tuus Ioab praecepit istud tu autem domine mi sapiens es sicut habet sapientiam angelus Dei ut intellegas omnia super terram

²¹ et ait rex ad Ioab ecce placatus feci verbum tuum vade igitur et revoca puerum Absalom

²² cadensque Ioab super faciem suam in terram adoravit et benedixit regi et dixit Ioab hodie intellexit servus tuus quia inveni gratiam in oculis tuis domine mi rex fecisti enim sermonem servi tui

²³ surrexit ergo Ioab et abiit in Gessur et adduxit Absalom in Hierusalem

²⁴ dixit autem rex revertatur in domum suam et faciem meam non videat reversus est itaque Absalom in domum suam et faciem regis non vidit

²⁵ porro sicut Absalom vir non erat pulcher in omni Israhel et decorus nimis a vestigio pedis usque ad verticem non erat in eo ulla macula

²⁶ et quando tondebatur capillum semel autem in anno tondebatur quia gravabat eum caesaries ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis pondere publico

²⁷ nati sunt autem Absalom filii tres et filia una nomine Tamar eleganti forma

²⁸ mansitque Absalom Hierusalem duobus annis et faciem regis non vidit

²⁹ misit itaque ad Ioab ut mitteret eum ad regem qui noluit venire ad eum cumque secundo misisset et ille noluisset venire

³⁰ dixit servis suis scitis agrum Ioab iuxta agrum meum habentem messem hordei ite igitur et succendite eum igni succenderunt ergo servi Absalom segetem igni

³¹ surrexitque Ioab et venit ad Absalom in domum eius et dixit quare succenderunt servi tui segetem meam igni

³² et respondit Absalom ad Ioab misi ad te obsecrans ut venires ad me et mitterem te ad regem ut diceres ei quare veni de Gessur melius mihi erat ibi esse obsecro ergo ut videam faciem regis quod si memor est iniquitatis meae interficiat me

³³ ingressus Ioab ad regem nuntiavit ei vocatusque Absalom intravit ad regem et adoravit super faciem terrae coram eo osculatusque est rex Absalom

15 igitur post haec fecit sibi Absalom currum et equites et quinquaginta viros qui praecederent eum

² et mane consurgens Absalom stabat iuxta introitum portae et omnem virum qui habebat negotium ut veniret ad regis iudicium vocabat Absalom ad se et dicebat de qua civitate es tu qui respondens aiebat ex una tribu Israhel ego sum servus tuus

³ respondebatque ei Absalom videntur mihi sermones tui boni et iusti sed non est qui te audiat constitutus a rege dicebatque Absalom

⁴ quis me constituat iudicem super terram ut ad me veniant omnes qui habent negotium et iuste iudicem
⁵ sed et cum accederet ad eum homo ut salutaret illum extendebat manum suam et adprehendens osculabatur eum

⁶ faciebatque hoc omni Israhel qui veniebat ad iudicium ut audiretur a rege et sollicitabat corda virorum Israhel

II SAMUHELIS 15:7

⁷ post quattuor autem annos dixit Absalom ad regem vadam et reddam vota mea quae vovi Domino in Hebron

⁸ vovens enim vovit servus tuus cum esset in Gessur Syriae dicens si reduxerit me Dominus in Hierusalem sacrificabo Domino

⁹ dixitque ei rex vade in pace et surrexit et abiit in Hebron

¹⁰ misit autem Absalom exploratores in universas tribus Israhel dicens statim ut audieritis clangorem bucinae dicite regnavit Absalom in Hebron

¹¹ porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Hierusalem vocati euntes simplici corde et causam penitus ignorantes

¹² accersivit quoque Absalom Ahitofel Gilonitem consiliarium David de civitate sua Gilo cum immolaret victimas et facta est coniuratio valida populusque concurrens augebatur cum Absalom

¹³ venit igitur nuntius ad David dicens toto corde universus Israhel sequitur Absalom

¹⁴ et ait David servis suis qui erant cum eo in Hierusalem surgite fugiamus neque enim erit nobis effugium a facie Absalom festinate egredi ne forte veniens occupet nos et inpellat super nos ruinam et percutiat civitatem in ore gladii

¹⁵ dixeruntque servi regis ad eum omnia quaecumque praeceperit dominus noster rex libenter exequimur servi tui

¹⁶ egressus est ergo rex et universa domus eius pedibus suis et dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum

¹⁷ egressusque rex et omnis Israhel pedibus suis stetit procul a domo

¹⁸ et universi servi eius ambulabant iuxta eum et legiones Cherethi et Felethi et omnes Getthei sescenti viri qui secuti eum fuerant de Geth praecedebant regem

¹⁹ dixit autem rex ad Ethai Gettheum cur venis nobiscum revertere et habita cum rege quia peregrinus es et egressus de loco tuo

²⁰ heri venisti et hodie inpelleris nobiscum egredi ego autem vadam quo iturus sum revertere et reduc tecum fratres tuos ostendisti gratiam et fidem

²¹ et respondit Ethai regi dicens vivit Dominus et vivit dominus meus rex quoniam in quocumque loco fueris domine mi rex sive in morte sive in vita ibi erit servus tuus

²² et ait David Ethai veni et transi et transivit Ethai Gettheus et omnes viri qui cum eo erant et reliqua multitudo

²³ omnesque flebant voce magna et universus populus transiebat rex quoque transgrediebatur torrentem Cedron et cunctus populus incedebat contra viam quae respicit ad desertum

²⁴ venit autem et Sadoc et universi Levitae cum eo portantes arcam foederis Dei et deposuerunt arcam Dei et ascendit Abiathar donec expletus est omnis populus qui egressus fuerat de civitate

²⁵ et dixit rex ad Sadoc reporta arcam Dei in urbem si invenero gratiam in oculis Domini reducet me et ostendet mihi eam et tabernaculum suum

²⁶ si autem dixerit non places praesto sum faciat quod bonum est coram se

²⁷ et dixit rex ad Sadoc sacerdotem o videns revertere in civitatem in pace et Achimaas filius tuus et Ionathan filius Abiathar duo filii vestri sint vobiscum

²⁸ ecce ego abscondar in campestribus deserti donec veniat sermo a vobis indicans mihi

²⁹ reportaverunt igitur Sadoc et Abiathar arcam Dei Hierusalem et manserunt ibi

³⁰ porro David ascendebat clivum Olivarum scandens et flens operto capite et nudis pedibus incedens sed et omnis populus qui erat cum eo operto capite ascendebat plorans

³¹ nuntiatum est autem David quod et Ahitofel esset in coniuratione cum Absalom dixitque David infatua quaeso consilium Ahitofel Domine

³² cumque ascenderet David summitatem montis in quo adoraturus erat Dominum ecce occurrit ei Husai Arachites scissa veste et terra pleno capite

³³ et dixit ei David si veneris mecum eris mihi aeri

³⁴ si autem in civitatem revertaris et dixeris Absalom servus tuus sum rex sicut fui servus patris tui sic ero servus tuus dissipabis consilium Ahitofel

³⁵ habes autem tecum Sadoc et Abiathar sacerdotes et omne verbum quodcumque audieris de domo regis indicabis Sadoc et Abiathar sacerdotibus

³⁶ sunt autem cum eis duo filii eorum Achimaas Sadoc et Ionathan Abiathar et mittetis per eos ad me omne verbum quod audieritis

³⁷ veniente ergo Husai amico David in civitatem Absalom quoque ingressus est Hierusalem

16 cumque David transisset paululum montis verticem apparuit Siba puer Mifiboseth in occursum eius cum duobus asinis qui onerati erant ducentis panibus et centum alligaturis uvae passae et centum massis palatarum et utribus vini

² et dixit rex Sibae quid sibi volunt haec responditque Siba asini domestici regis ut sedeant et panes et palatae ad vescendum pueris tuis vinum autem ut bibat si quis defecerit in deserto

³ et ait rex ubi est filius domini tui responditque Siba regi remansit in Hierusalem dicens hodie restituet mihi domus Israhel regnum patris mei

⁴ et ait rex Sibae tua sint omnia quae fuerunt Mifiboseth dixitque Siba adoro inveniam gratiam coram te domine mi rex

⁵ venit ergo rex David usque Baurim et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul nomine Semei filius Gera procedebat egrediens et maledicebat

⁶ mittebatque lapides contra David et contra universos servos regis David omnis autem populus et universi bellatores a dextro et sinistro latere regis incedebant

⁷ ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi egredere egredere vir sanguinum et vir Belial

⁸ reddidit tibi Dominus universum sanguinem domus Saul quoniam invasisti regnum pro eo et dedit Dominus regnum in manu Absalom filii tui et ecce premunt te mala tua quoniam vir sanguinum es

⁹ dixit autem Abisai filius Sarviae regi quare maledicit canis hic moriturus domino meo regi vadam et amputabo caput eius

¹⁰ et ait rex quid mihi et vobis filii Sarviae dimittite eum maledicat Dominus enim praecepit ei ut malediceret David et quis est qui audeat dicere quare sic fecerit

¹¹ et ait rex Abisai et universis servis suis ecce filius meus qui egressus est de utero meo quaerit animam meam quanto magis nunc filius Iemini dimittite eum ut maledicat iuxta praeceptum Domini

¹² si forte respiciat Dominus afflictionem meam et reddat mihi bonum pro maledictione hac hodierna

¹³ ambulabat itaque David et socii eius per viam cum eo Semei autem per iugum montis ex latere contra illum gradiebatur maledicens et mittens lapides adversum eum terramque spargens

¹⁴ venit itaque rex et universus populus cum eo lassus et refocilati sunt ibi

¹⁵ Absalom autem et omnis populus Israhel ingressi sunt Hierusalem sed et Ahitofel cum eo

¹⁶ cum autem venisset Husai Arachites amicus David ad Absalom locutus est ad eum salve rex salve rex

¹⁷ ad quem Absalom haec est inquit gratia tua ad amicum tuum quare non isti cum amico tuo

¹⁸ responditque Husai ad Absalom nequaquam quia illius ero quem elegit Dominus et omnis hic populus et universus Israhel et cum eo manebo

¹⁹ sed ut et hoc inferam cui ego serviturus sum nonne filio regis sicut parui patri tuo sic parebo et tibi

²⁰ dixit autem Absalom ad Ahitofel inite consilium quid agere debeamus

²¹ et ait Ahitofel ad Absalom ingredi ad concubinas patris tui quas dimisit ad custodiendam domum ut cum audierit omnis Israhel quod foedaveris patrem tuum roborentur manus eorum tecum

²² tetenderunt igitur Absalom tabernaculum in solarario ingressusque est ad concubinas patris sui coram universo Israhel

²³ consilium autem Ahitofel quod dabat in diebus illis quasi si quis consuleret Deum sic erat omne consilium Ahitofel et cum esset cum David et cum esset cum Absalom

17 dixit igitur Ahitofel ad Absalom eligam mihi duodecim milia virorum et consurgens persequar David hac nocte

² et inruens super eum quippe qui lassus est et solutis manibus percutiam eum cumque fugerit omnis populus qui cum eo est percutiam regem deolatam

³ et reducam universum populum quomodo omnis reverti solet unum enim virum tu quaeris et omnis populus erit in pace

⁴ placuitque sermo eius Absalom et cunctis maioribus natu Israhel

⁵ ait autem Absalom vocate et Husai Arachiten et audiamus quid etiam ipse dicat

⁶ cumque venisset Husai ad Absalom ait Absalom ad eum huiusmodi sermonem locutus est Ahitofel facere debemus an non quod das consilium

⁷ et dixit Husai ad Absalom non bonum consilium quod dedit Ahitofel hac vice

⁸ et rursus intulit Husai tu nosti patrem tuum et viros qui cum eo sunt esse fortissimos et amaro animo veluti si ursa raptis catulis in saltu saeviat sed et pater tuus vir bellator est nec morabitur cum populo

⁹ forsitan nunc latitat in foveis aut in uno quo voluerit loco et cum ceciderit unus quilibet in principio audiet quicumque audierit et dicet facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom

¹⁰ et fortissimus quoque cuius cor est quasi leonis pavore solvetur scit enim omnis populus Israhel fortem esse patrem tuum et robustos omnes qui cum eo sunt

¹¹ sed hoc mihi videtur rectum esse consilium congregetur ad te universus Israhel a Dan usque Bersabee quasi harena maris innumerabilis et tu eris in medio eorum

¹² et inruemus super eum in quocumque loco fuerit inventus et operiemus eum sicut cadere solet ros super terram et non relinquemus de viris qui cum eo sunt ne unum quidem

¹³ quod si urbem aliquam fuerit ingressus circumdabit omnis Israhel civitati illi funes et trahemus eam in torrentem ut non repperiatur nec calculus quidem ex ea

¹⁴ dixitque Absalom et omnis vir Israhel melius consilium Husai Arachitae consilio Ahitofel Domini autem nutu dissipatum est consilium Ahitofel utile ut induceret Dominus super Absalom malum

¹⁵ et ait Husai Sadoc et Abiathar sacerdotibus hoc est hoc modo consilium dedit Ahitofel Absalom et senibus Israhel et ego tale et tale dedi consilium

¹⁶ nunc ergo mittite cito et nuntiate David dicentes ne moremini nocte hac in campestribus deserti sed absque dilatione transgredere ne forte absorbeatur rex et omnis populus qui cum eo est

¹⁷ Ionathan autem et Achimaas stabant iuxta fontem Rogel abiit ancilla et nuntiavit eis et illi profecti sunt ut referrent ad regem David nuntium non enim poterant videri aut introire civitatem

¹⁸ vidit autem eos quidam puer et indicavit Absalom illi vero concito gradu ingressi sunt domum cuiusdam viri in Baurim qui habebat puteum in vestibulo suo et descenderunt in eum

¹⁹ tulit autem mulier et expandit velamen super os putei quasi siccans ptisanas et sic res latuit

²⁰ cumque venissent servi Absalom ad mulierem in domum dixerunt ubi est Achimaas et Ionathan et respondit eis mulier transierunt gustata paululum aqua at hii qui quaerebant cum non repperissent reversi sunt Hierusalem

²¹ cumque abissent ascenderunt illi de puteo et pergentes nuntiaverunt regi David atque dixerunt surgite transite cito fluvium quoniam huiusmodi dedit consilium contra vos Ahitofel

²² surrexit ergo David et omnis populus qui erat cum eo et transierunt Iordanem donec dilucesceret et ne unus quidem residuus fuit qui non transisset fluvium

²³ porro Ahitofel videns quod non fuisset factum consilium suum stravit asinum suum et surrexit et abiit in domum suam et in civitatem suam et disposita domo sua suspendio interiit et sepultus est in sepulchro patris sui

²⁴ David autem venit in Castra et Absalom transivit Iordanem ipse et omnis vir Israhel cum eo

²⁵ Amasam vero constituit Absalom pro Ioab super exercitum Amasa autem erat filius viri qui vocabatur Iethra de Hiesreli qui ingressus est ad Abigail filiam Naas sororem Sarviae quae fuit mater Ioab

²⁶ et castrametatus est Israhel cum Absalom in terra Galaad

²⁷ cumque venisset David in Castra Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon et Machir filius Amihel de Lodabar et Berzellai Galaadites de Rogelim

²⁸ obtulerunt ei stratoria et tappetia et vasa fictilia frumentum et hordeum et farinam pulentam et fabam et lentem frixum cicer

²⁹ et mel et butyrum oves et pingues vitulos dederuntque David et populo qui cum eo erat ad vescendum suspicati enim sunt populum fame et siti fatigari in deserto

18 igitur considerato David populo suo constituit super eum tribunos et centuriones

² et dedit populi tertiam partem sub manu Ioab et tertiam in manu Abisai filii Sarviae fratris Ioab et

tertiam sub manu Ethai qui erat de Geth dixitque rex ad populum egrediar et ego vobiscum

³ et respondit populus non exhibis sive enim fugerimus non magnopere ad eos de nobis pertinebit sive media pars ceciderit e nobis non satis curabunt quia tu unus pro decem milibus computaris melius est igitur ut sis nobis in urbe praesidio

⁴ ad quos rex ait quod vobis rectum videtur hoc faciam stetit ergo rex iuxta portam egrediebaturque populus per turmas suas centeni et milleni

⁵ et praecepit rex Ioab et Abisai et Ethai dicens servate mihi puerum Absalom et omnis populus audiebat praecipientem regem cunctis principibus pro Absalom

⁶ itaque egressus est populus in campum contra Israhel et factum est proelium in saltu Ephraim

⁷ et caesus est ibi populus Israhel ab exercitu David factaque est ibi plaga magna in die illa viginti milium

⁸ fuit autem ibi proelium dispersum super faciem omnis terrae et multo plures erant quos saltus consumpserat de populo quam hii quos voraverat gladius in die illa

⁹ accidit autem ut occurreret Absalom servis David sedens mulo cumque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum et magnam adhesit caput eius quercui et illo suspenso inter caelum et terram mulus cui sederat pertransivit

¹⁰ vidit autem hoc quispiam et nuntiavit Ioab dicens vidi Absalom pendere de quercu

¹¹ et ait Ioab viro qui nuntiaverat ei si vidisti quare non confodisti eum cum terra et ego dedissem tibi decem argenti siclos et unum balteum

¹² qui dixit ad Ioab si adpenderes in manibus meis mille argenteos nequaquam mitterem manum meam in filium regis audientibus enim nobis praecepit rex tibi et Abisai et Ethai dicens custodite mihi puerum Absalom

¹³ sed et si fecissem contra animam meam audacter nequaquam hoc regem latere potuisset et tu stares ex adverso

¹⁴ et ait Ioab non sicut tu vis sed adgrediar eum coram te tulit ergo tres lanceas in manu sua et infixit eas in corde Absalom cumque adhuc palpigaret herens in quercu

¹⁵ cucurrerunt decem iuvenes armigeri Ioab et percutientes interfecerunt eum

¹⁶ cecinit autem Ioab bucina et retinuit populum ne persequeretur fugientem Israhel volens parcere multitudini

¹⁷ et tulerunt Absalom et proiecerunt eum in saltu in foveam grandem et conportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis omnis autem Israhel fugit in tabernacula sua

¹⁸ porro Absalom erexerat sibi cum adhuc viveret titulum qui est in valle Regis dixerat enim non habeo filium et hoc erit monumentum nominis mei vocavitque titulum nomine suo et appellatur manus Absalom usque ad hanc diem

¹⁹ Achimaas autem filius Sadoc ait curram et nuntiabo regi quia iudicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum eius

²⁰ ad quem Ioab dixit non eris nuntius in hac die sed nuntiabis in alia hodie nolo te nuntiare filius enim regis est mortuus

²¹ et ait Ioab Chusi vade et nuntia regi quae vidisti adoravit Chusi Ioab et cucurrit

²² rursus autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab quid inpedit si etiam ego curram post Chusi dixitque Ioab quid vis currere fili mi non eris boni nuntii baiulus

²³ qui respondit quid enim si cucurrero et ait ei curre currens ergo Achimaas per viam compendii transivit Chusi

²⁴ David autem sedebat inter duas portas speculator vero qui erat in fastigio portae super murum elevans oculos vidit hominem currentem solum

²⁵ et exclamans indicavit regi dixitque rex si solus est bonus est nuntius in ore eius properante autem illo et accedente propius

²⁶ vidit speculator hominem alterum currentem et vociferans in culmine ait apparet mihi homo currens solus dixitque rex et iste bonus est nuntius

²⁷ speculator autem contemplor ait cursum prioris quasi cursum Achimaas filii Sadoc et ait rex vir bonus est et nuntium portans bonum venit

²⁸ clamans autem Achimaas dixit ad regem salve et adorans regem coram eo pronus in terram ait benedictus Dominus Deus tuus qui conclusit homines qui levaverunt manus suas contra dominum meum regem

²⁹ et ait rex estne pax puero Absalom dixitque Achimaas vidi tumultum magnum cum mitteret Ioab servus tuus o rex me servum tuum nescio aliud

³⁰ ad quem rex transi ait et sta hic cumque ille transisset et staret

³¹ apparuit Chusi et veniens ait bonum adporto nuntium domine mi rex iudicavit enim pro te Dominus hodie de manu omnium qui surrexerunt contra te

³² dixit autem rex ad Chusi estne pax puero Absalom cui respondens Chusi fiant inquit sicut puer inimici domini mei regis et universi qui consurgunt adversum eum in malum

³³ contristatus itaque rex ascendit cenaculum portae et flevit et sic loquebatur vadens fili mi Absalom fili mi Absalom quis mihi tribuat ut ego moriar pro te Absalom fili mi fili mi

19 nuntiatum est autem Ioab quod rex fleret et lugeret filium suum

² et versa est victoria in die illa in luctum omni populo audivit enim populus in die illa dici dolet rex super filio suo

³ et declinabat populus in die illa ingredi civitatem quomodo declinare solet populus versus et fugiens de proelio

⁴ porro rex operuit caput suum et clamabat voce magna fili mi Absalom Absalom fili mi fili mi

⁵ ingressus ergo Ioab ad regem in domo dixit confudisti hodie vultus omnium servorum tuorum qui salvam fecerunt animam tuam et animam filiorum tuorum et filiarum tuarum et animam uxorum tuarum et animam concubinarum tuarum

⁶ diligis odientes te et odio habes diligentes te et ostendisti hodie quia non curas de ducibus tuis et de servis tuis et vere cognovi modo quia si Absalom viveret et nos omnes occubuissemus tunc placeret tibi

⁷ nunc igitur surge et procede et adloquens satisfac servis tuis iuro enim tibi per Dominum quod si non exieris ne unus quidem remansurus sit tecum nocte hac et peius erit hoc tibi quam omnia mala quae venerunt super te ab adulescentia tua usque in praesens

⁸ surrexit ergo rex et sedit in porta et omni populo nuntiatum est quod rex sederet in porta venitque universa multitudo coram rege Israhel autem fugit in tabernacula sua

⁹ omnis quoque populus certabat in cunctis tribubus Israhel dicens rex liberavit nos de manu inimicorum nostrorum ipse salvavit nos de manu Philistinorum et nunc fugit de terra propter Absalom

¹⁰ Absalom autem quem unximus super nos mortuus est in bello usquequo siletis et non reducitis regem

¹¹ rex vero David misit ad Sadoc et ad Abiathar sacerdotes dicens loquimini ad maiores natu Iuda dicentes cur venitis novissimi ad reducendum regem in domum suam sermo autem omnis Israhel pervenerat ad regem in domo eius

¹² fratres mei vos os meum et caro mea vos quare novissimi reducit is regem

¹³ et Amasae dicite nonne os meum es et caro mea haec faciat mihi Deus et haec addat si non magister militiae fueris coram me omni tempore pro Ioab

¹⁴ et inclinavit cor omnium virorum Iuda quasi viri unius miseruntque ad regem dicentes revertere tu et omnes servi tui

¹⁵ et reversus est rex et venit usque ad Iordanem et Iuda venit in Galgala ut occurreret regi et transduceret eum Iordanem

¹⁶ festinavit autem Semei filius Gera filii Iemini de Baurim et descendit cum viris Iuda in occursum regis David

¹⁷ cum mille viris de Benjamin et Siba puer de domo Saul et quindecim filii eius ac viginti servi erant cum eo et inrumpentes Iordanem ante regem
¹⁸ transierunt vada ut transducerent domum regis et facerent iuxta iussionem eius Semei autem filius Gera prostratus coram rege cum iam transisset Iordanem
¹⁹ dixit ad eum ne reputes mihi domine mi iniquitatem neque memineris iniuriam servi tui in die qua egressus es domine mi rex de Hierusalem neque ponas rex in corde tuo
²⁰ agnosco enim servus tuus peccatum meum et idcirco hodie primus veni de omni domo Ioseph descendique in occursum domini mei regis
²¹ respondens vero Abisai filius Sarviae dixit numquid pro his verbis non occidetur Semei quia maledixit christo Domini
²² et ait David quid mihi et vobis filii Sarviae cur efficimini mihi hodie in Satan ergone hodie interficietur vir in Israhel an ignoro hodie me factum regem super Israhel
²³ et ait rex Semei non morieris iuravitque ei
²⁴ Mifiboseth quoque filius Saul descendit in occursum regis in lotis pedibus et intonsa barba vestesque suas non laverat a die qua egressus fuerat rex usque ad diem reversionis eius in pace
²⁵ cumque Hierusalem occurrisset regi dixit ei rex quare non venisti mecum Mifiboseth
²⁶ qui respondens ait domine mi rex servus meus contempsit me dixi ei ego famulus tuus ut sterneret mihi asinum et ascendens abirem cum rege claudus enim sum servus tuus
²⁷ insuper et accusavit me servum tuum ad te dominum meum regem tu autem domine mi rex sicut angelus Dei fac quod placitum est tibi
²⁸ neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnoxia domino meo regi tu autem posuisti me servum tuum inter convivas mensae tuae quid igitur habeo iustae querellae aut quid possum ultra vociferari ad regem
²⁹ ait ergo ei rex quid ultra loqueris fixum est quod locutus sum tu et Siba dividite possessiones
³⁰ responditque Mifiboseth regi etiam cuncta accipiat postquam reversus est dominus meus rex pacifice in domum suam
³¹ Berzellai quoque Galaadites descendens de Rogelim transduxit regem Iordanem paratus etiam ultra fluvium prosequi eum
³² erat autem Berzellai Galaadites senex valde id est octogenarius et ipse praebuit alimenta regi cum moraretur in Castris fuit quippe vir dives nimis
³³ dixit itaque rex ad Berzellai veni mecum ut requiescas secure mecum in Hierusalem
³⁴ et ait Berzellai ad regem quot sunt dies annorum vitae meae ut ascendam cum rege Hierusalem

³⁵ octogenarius sum hodie numquid vigent sensus mei ad discernendum suave aut amarum aut delectare potest servum tuum cibus et potus vel audire ultra possum vocem cantorum atque cantricum quare servus tuus fit oneri domino meo regi
³⁶ paululum procedam famulus tuus ab Iordane tecum nec indigeo hac vicissitudine
³⁷ sed obsecro ut revertar servus tuus et moriar in civitate mea iuxta sepulchrum patris mei et matris meae est autem servus tuus Chamaam ipse vadat tecum domine mi rex et fac ei quod tibi bonum videtur
³⁸ dixitque rex mecum transeat Chamaam et ego faciam ei quicquid tibi placuerit et omne quod petieris a me inpetrabis
³⁹ cumque transisset universus populus et rex Iordanem osculatus est rex Berzellai et benedixit ei et ille reversus est in locum suum
⁴⁰ transivit ergo rex in Galgalam et Chamaam cum eo omnis autem populus Iuda transduxerat regem et media tantum pars adfuerat de populo Israhel
⁴¹ itaque omnes viri Israhel concurrentes ad regem dixerunt ei quare te furati sunt fratres nostri viri Iuda et transduxerunt regem et domum eius Iordanem omnesque viros David cum eo
⁴² et respondit omnis vir Iuda ad viros Israhel quia propior mihi est rex cur irasceris super hac re numquid comedimus aliquid ex rege aut munera nobis data sunt
⁴³ et respondit vir Israhel ad viros Iuda et ait decem partibus maior ego sum apud regem magisque ad me pertinet David quam ad te cur mihi fecisti iniuriam et non mihi nuntiatum est priori ut reducerem regem meum durius autem responderunt viri Iuda viri Israhel
20 accidit quoque ut ibi esset vir Belial nomine Seba filius Bochri vir iemineus et cecinit bucina et ait non est nobis pars in David neque hereditas in filio Isai vir in tabernacula tua Israhel
² et separatus est omnis Israhel a David secutusque est Seba filium Bochri viri autem Iuda adhererunt regi suo a Iordane usque Hierusalem
³ cumque venisset rex in domum suam Hierusalem tulit decem mulieres concubinas quas dereliquerat ad custodiendam domum et tradidit eas in custodiam alimenta eis praebens et non est ingressus ad eas sed erant clausae usque ad diem mortis suae in viduitate viventes
⁴ dixit autem rex Amasae convoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium et tu adesto praesens
⁵ abiit ergo Amasa ut convocaret Iudam et moratus est extra placitum quod ei constituerat
⁶ ait autem David ad Abisai nunc magis adflicturus est nos Seba filius Bochri quam Absalom tolle igi-

tur servos domini tui et perseguere eum ne forte inveniatur civitates munitas et effugiat nos

⁷ egressi sunt ergo cum eo viri Ioab Cherethi quoque et Felethi et omnes robusti exierunt de Hierusalem ad persequendum Seba filium Bochri

⁸ cumque illi essent iuxta lapidem grandem qui est in Gabaon Amasa veniens occurrit eis porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui et desuper accinctus gladio dependente usque ad ilia in vagina qui fabrefactus levi motu egredi poterat et percutere

⁹ dixit itaque Ioab ad Amasa salve mi frater et tenuit manu dextra mentum Amasae quasi osculans eum

¹⁰ porro Amasa non observavit gladium quem habebat Ioab qui percussit eum in latere et effudit intestina eius in terram nec secundum vulnus adposuit Ioab autem et Abisai frater eius persecuti sunt Seba filium Bochri

¹¹ interea quidam viri cum stetissent iuxta cadaver Amasae de sociis Ioab dixerunt ecce qui esse voluit pro Ioab comes David pro Ioab

¹² Amasa autem conspersus sanguine iacebat in media via vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad videndum eum et amovit Amasam de via in agrum operuitque eum vestimento ne subsisterent transeuntes propter eum

¹³ amoto igitur illo de via transiebat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochri

¹⁴ porro ille transierat per omnes tribus Israhel in Abela et in Bethmacha omnesque electi congregati fuerant ad eum

¹⁵ venerunt itaque et obpugnabant eum in Abela et in Bethmacha et circumdederunt munitionibus civitatem et obsessa est urbs omnis autem turbae erat cum Ioab moliebatur destruere muros

¹⁶ et exclamavit mulier sapiens de civitate audite audite dicite Ioab adpropinqua huc et loquar tecum

¹⁷ qui cum accessisset ad eam ait illi tu es Ioab et ille respondit ego ad quem sic locuta est audi sermones ancillae tuae qui respondit audio

¹⁸ rursumque illa sermo inquit dicebatur in veteri proverbio qui interrogant interrogent in Abela et sic perficiebant

¹⁹ nonne ego sum quae respondeo veritatem Israhel et tu quaeris subruere civitatem et evertere matrem in Israhel quare praecipitas hereditatem Domini

²⁰ respondensque Ioab ait absit absit hoc a me non praecipito neque demolior

²¹ non se sic habet res sed homo de monte Ephraim Seba filius Bochri cognomine levavit manum contra regem David tradite illum solum et recedemus a civitate et ait mulier ad Ioab ecce caput eius mittetur ad te per murum

²² ingressa est ergo ad omnem populum et locuta est eis sapienter qui abscisum caput Seba filii Bochri

proiecerunt ad Ioab et ille cecinit tuba et recesserunt ab urbe unusquisque in tabernacula sua Ioab autem reversus est Hierusalem ad regem

²³ fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israhel Banaias autem filius Ioiadae super Cheretheos et Feletheos

²⁴ Aduram vero super tributa porro Iosaphat filius Ahilud a commentariis

²⁵ Sia autem scriba Sadoc vero et Abiathar sacerdotes

²⁶ Hira autem Hiaiarites erat sacerdos David

21 facta est quoque fames in diebus David tribus annis iugiter et consuluit David oraculum Domini dixitque Dominus propter Saul et domum eius et sanguinem quia occidit Gabaonitas

² vocatis ergo Gabaonitis rex dixit ad eos porro Gabaonitae non sunt de filiis Israhel sed reliquiae Amorreorum filii quippe Israhel iuraverant eis et voluit Saul percutere eos zelo quasi pro filiis Israhel et Iuda

³ dixit ergo David ad Gabaonitas quid faciam vobis et quod erit vestri piaculum ut benedicatis hereditati Domini

⁴ dixeruntque ei Gabaonitae non est nobis super argento et auro quaestio contra Saul et contra domum eius neque volumus ut interficiatur homo de Israhel ad quos ait quid ergo vultis ut faciam vobis

⁵ qui dixerunt regi virum qui adtrivit nos et oppressit inique ita delere debemus ut ne unus quidem residuus sit de stirpe eius in cunctis finibus Israhel

⁶ dentur nobis septem viri de filiis eius et crucifigamus eos Domino in Gabaath Saul quondam electi Domini et ait rex ego dabo

⁷ pepercitque rex Mifiboseth filio Ionathan filii Saul propter iusiurandum Domini quod fuerat inter David et inter Ionathan filium Saul

⁸ tulit itaque rex duos filios Respha filiae Ahia quos peperit Saul Armoni et Mifiboseth et quinque filios Michol filiae Saul quos genuerat Hadriheli filio Berzellai qui fuit de Molathi

⁹ et dedit eos in manu Gabaonitarum qui crucifixerunt illos in monte coram Domino et ceciderunt hii septem simul occisi in diebus messis primis incipiente messione hordei

¹⁰ tollens autem Respha filia Ahia cilicium substravit sibi super petram ab initio messis donec stillaret aqua super eos de caelo et non dimisit aves lacerare eos per diem neque bestias per noctem

¹¹ et nuntiata sunt David quae fecerat Respha filia Ahia concubina Saul

¹² et abiit David et tulit ossa Saul et ossa Ionathan filii eius a viris Iabesgalaad qui furati fuerant ea de platea Bethsan in qua suspenderant eos Philisthim cum interfecissent Saul in Gelboe

II SAMUHELIS 21:13

¹³ et asportavit inde ossa Saul et ossa Ionathan filii eius et colligentes ossa eorum qui adfixi fuerant

¹⁴ sepelierunt ea cum ossibus Saul et Ionathan filii eius in terra Benjamin in latere in sepulchro Cis patris eius feceruntque omnia quae praeceperat rex et repropitiatus est Deus terrae post haec

¹⁵ factum est autem rursus proelium Philisthinorum adversum Israhel et descendit David et servi eius cum eo et pugnabant contra Philisthim deficiente autem David

¹⁶ Iesbidenob qui fuit de genere Arafa cuius ferrum hastae trecentas uncias adpendebat et accinctus erat ense novo nisus est percutere David

¹⁷ praesidioque ei fuit Abisai filius Sarviae et percussus Philistheum interfecit tunc iuraverunt viri David dicentes non egredieris nobiscum in bellum ne extinguas lucernam Israhel

¹⁸ secundum quoque fuit bellum in Gob contra Philistheos tunc percussit Sobbochai de Usathi Seph de stirpe Arafa

¹⁹ tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philistheos in quo percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius bethleemites Goliath Gettheum cuius hastile hastae erat quasi liciatorium textentium

²⁰ quartum bellum fuit in Geth in quo vir excelsus qui senos in manibus pedibusque habebat digitos id est viginti et quattuor et erat de origine Arafa

²¹ blasphemavit Israhel percussit autem eum Ionathan filius Sammaa fratris David

²² hii quattuor nati sunt de Arafa in Geth et ceciderunt in manu David et servorum eius

22 locutus est autem David Domino verba carminis huius in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul

² et ait Dominus petra mea et robur meum et salvator meus

³ Deus meus fortis meus sperabo in eum scutum meum et cornu salutis meae elevator meus et refugium meum salvator meus de iniquitate liberabis me

⁴ laudabilem invocabo Dominum et ab inimicis meis salvus ero

⁵ quia circumdederunt me contritiones mortis torrentes Belial terruerunt me

⁶ funes inferi circumdederunt me praevenierunt me laquei mortis

⁷ in tribulatione mea invocabo Dominum et ad Deum meum clamabo et exaudiet de templo suo vocem meam et clamor meus veniet ad aures eius

⁸ commota est et contremuit terra fundamenta montium concussa sunt et conquassata quoniam iratus est

⁹ ascendit fumus de naribus eius et ignis de ore eius voravit carbones incensi sunt ab eo

¹⁰ et inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius

¹¹ et ascendit super cherubin et volavit et lapsus est super pinnas venti

¹² posuit tenebras in circuitu suo latibulum cribrans aquas de nubibus caelorum

¹³ prae fulgore in conspectu eius succensi sunt carbones ignis

¹⁴ tonabit de caelis Dominus et Excelsus dabit vocem suam

¹⁵ misit sagittas et dissipavit eos fulgur et consumpsit eos

¹⁶ et apparuerunt effusiones maris et revelata sunt fundamenta orbis ab increpatione Domini ab inspiratione spiritus furoris eius

¹⁷ misit de excelso et adsumpsit me extraxit me de aquis multis

¹⁸ liberavit me ab inimico meo potentissimo ab his qui oderant me quoniam robustiores me erant

¹⁹ praevenit me in die afflictionis meae et factus est Dominus firmamentum meum

²⁰ et eduxit me in latitudinem liberavit me quia placuit ei

²¹ retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum reddet mihi

²² quia custodivi vias Domini et non egi impie a Deo meo

²³ omnia enim iudicia eius in conspectu meo et praecepta eius non amovi a me

²⁴ et ero perfectus cum eo et custodiam me ab iniquitate mea

²⁵ et restituet Dominus mihi secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum in conspectu oculorum suorum

²⁶ cum sancto sanctus eris et cum robusto perfectus

²⁷ cum electo electus eris et cum perverso perverteris

²⁸ et populum pauperem salvum facies oculisque tuis excelsos humiliabis

²⁹ quia tu lucerna mea Domine et Domine illuminabis tenebras meas

³⁰ in te enim curram accinctus in Deo meo transiliam murum

³¹ Deus immaculata via eius eloquium Domini igne examinatum scutum est omnium sperantium in se

³² quis est deus praeter Dominum et quis fortis praeter Deum nostrum

³³ Deus qui accingit me fortitudine et conplanavit perfectam viam meam

³⁴ coaequans pedes meos cervis et super excelsa mea statuens me

³⁵ docens manus meas ad proelium et componens quasi arcum aereum brachia mea

³⁶ dedisti mihi clypeum salutis tuae et mansuetudo mea multiplicavit me

³⁷ dilatabis gressus meos subtus me et non deficient tali mei

³⁸ persequar inimicos meos et conteram et non revertar donec consumam eos

³⁹ consumam eos et confringam ut non consurgant cadent sub pedibus meis

⁴⁰ accinxisti me fortitudine ad proelium incurvabis resistentes mihi sub me

⁴¹ inimicos meos dedisti mihi dorsum odientes me et disperdam eos

⁴² clamabunt et non erit qui salvet ad Dominum et non exaudiet eos

⁴³ delebo eos ut pulverem terrae quasi lutum platarum comminam eos atque conpingam

⁴⁴ salvabis me a contradictionibus populi mei custodies in caput gentium populus quem ignoro serviet mihi

⁴⁵ filii alieni resistent mihi auditu auris oboedient mihi

⁴⁶ filii alieni defluerunt et contrahentur in angustiis suis

⁴⁷ vivit Dominus et benedictus Deus meus et exaltabitur Deus fortis salutis meae

⁴⁸ Deus qui das vindictas mihi et deicis populos sub me

⁴⁹ qui educis me ab inimicis meis et a resistentibus mihi elevas me a viro iniquo liberabis me

⁵⁰ propterea confitebor tibi Domine in gentibus et nomini tuo cantabo

⁵¹ magnificanti salutes regis sui et facienti misericordiam christo suo David et semini eius in sempiternum

23 haec autem sunt verba novissima quae dixit David filius Isai dixit vir cui constitutum est de christo Dei Iacob egregius psalta Israhel

² spiritus Domini locutus est per me et sermo eius per linguam meam

³ dixit Deus Israhel mihi locutus est Fortis Israhel dominator hominum iustus dominator in timore Dei

⁴ sicut lux aurorae oriente sole mane absque nubibus rutilat et sicut pluviis germinat herba de terra

⁵ nec tanta est domus mea apud Deum ut pactum aeternum iniret mecum firmum in omnibus atque munitum cuncta enim salus mea et omnis voluntas nec est quicquam ex ea quod non germinet

⁶ praevicinatores autem quasi spinae evellentur universi quae non tolluntur manibus

⁷ et si quis tangere voluerit eas armabitur ferro et ligno lanceato igneque succensae comburentur usque ad nihilum

⁸ haec nomina fortium David Sedens in cathedra sapientissimus princeps inter tres ipse est quasi

tenerrimus ligni vermiculus qui octingentos interfecit impetu uno

⁹ post hunc Eleazar filius patruis eius Ahoi inter tres fortes qui erant cum David quando exprobraverunt Philisthim et congregati sunt illuc in proelium

¹⁰ cumque ascendissent viri Israhel ipse stetit et percussit Philistheos donec deficeret manus eius et obrigeret cum gladio fecitque Dominus salutem magnam in die illa et populus qui fugerat reversus est ad caesorum spolia detrahenda

¹¹ et post hunc Semma filius Age de Arari et congregati sunt Philisthim in statione erat quippe ibi ager plenus lente cumque fugisset populus a facie Philisthim

¹² stetit ille in medio agri et tuitus est eum percussitque Philistheos et fecit Dominus salutem magnam

¹³ necnon ante descenderant tres qui erant principes inter triginta et venerant tempore messis ad David in speluncam Odollam castra autem Philisthim erant posita in valle Gigantum

¹⁴ et David erat in praesidio porro statio Philisthinorum tunc erat in Bethleem

¹⁵ desideravit igitur David et ait si quis mihi daret potum aquae de cisterna quae est in Bethleem iuxta portam

¹⁶ inruperunt ergo tres fortes castra Philisthinorum et hauserunt aquam de cisterna Bethleem quae erat iuxta portam et adtulerunt ad David at ille noluit bibere sed libavit illam Domino

¹⁷ dicens propitius mihi sit Dominus ne faciam hoc num sanguinem hominum istorum qui profecti sunt et animarum periculum bibam noluit ergo bibere haec fecerunt tres robustissimi

¹⁸ Abisai quoque frater Ioab filius Sarviae princeps erat de tribus ipse est qui elevavit hastam suam contra trecentos quos interfecit nominatus in tribus

¹⁹ et inter tres nobilior eratque eorum princeps sed usque ad tres primos non pervenerat

²⁰ et Banaias filius Ioiada viri fortissimi magnorum operum de Capsehel ipse percussit duos leones Moab et ipse descendit et percussit leonem in media cisterna diebus nivis

²¹ ipse quoque interfecit virum aegyptium virum dignum spectaculo habentem in manu hastam itaque cum descendisset ad eum in virga vi extorsit hastam de manu Aegyptii et interfecit eum hasta sua

²² haec fecit Banaias filius Ioiadae

²³ et ipse nominatus inter tres robustos qui erant inter triginta nobiliores verumtamen usque ad tres non pervenerat fecitque eum David sibi auricularium a secreto

²⁴ Asahel frater Ioab inter triginta Eleanan filius patruis eius de Bethleem

²⁵ Semma de Arari Helica de Arodi
²⁶ Helas de Felthi Hira filius Aces de Thecua
²⁷ Abiezer de Anathoth Mobonnai de Usathi
²⁸ Selmon Aohites Maharai Netophathites
²⁹ Heled filius Banaa et ipse Netophathites Hithai filius Ribai de Gebeeth filiorum Benjamin
³⁰ Banahi Aufrathonites Heddai de torrente Gaas
³¹ Abialbon Arbathites Azmaveth de Beromi
³² Eliaba de Salboni filii Iasen Ionathan
³³ Semma de Horodi Haiam filius Sarar Arorites
³⁴ Elifeleth filius Aasbai filii Maachathi Heliam filius Ahitofel Gelonites
³⁵ Esrai de Carmelo Farai de Arbi
³⁶ Igaal filius Nathan de Soba Bonni de Gaddi
³⁷ Selech de Ammoni Naharai Berothites armiger Ioab filii Sarviae
³⁸ Hira Hiethrites Gareb et ipse Hiethrites
³⁹ Urias Hettheus omnes triginta septem

24 et addidit furor Domini irasci contra Israhel commovitque David in eis dicentem vade numera Israhel et Iudam

² dixitque rex ad Ioab principem exercitus sui perambula omnes tribus Israhel a Dan usque Bersabee et numerate populum ut sciam numerum eius

³ dixitque Ioab regi adaugeat Dominus Deus tuus ad populum quantus nunc est iterumque centuplicet in conspectu domini mei regis sed quid sibi dominus meus rex vult in re huiuscemodi

⁴ obtinuit autem sermo regis verba Ioab et principum exercitus egressusque est Ioab et principes militum a facie regis ut numerarent populum Israhel

⁵ cumque pertransissent Iordanem venerunt in Aroer ad dextram urbis quae est in valle Gad

⁶ et per Iazer transierunt in Galaad et in terram inferiorem Hodsi et venerunt in Dan silvestria circumventesque iuxta Sidonem

⁷ transierunt propter moenia Tyri et omnem terram Hevei et Chananei veneruntque ad meridiem Iuda in Bersabee

⁸ et lustrata universa terra adfuerunt post novem menses et viginti dies in Hierusalem

⁹ dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi et inventa sunt de Israhel octingenta milia virorum fortium qui educerent gladium et de Iuda quingenta milia pugnatorum

¹⁰ percussit autem cor David eum postquam numeratus est populus et dixit David ad Dominum peccavi valde in hoc facto sed precor Domine ut transferas iniquitatem servi tui quia stulte egi nimis

¹¹ surrexit itaque David mane et sermo Domini factus est ad Gad prophetem et videntem David dicens

¹² vade et loquere ad David haec dicit Dominus trium tibi datur optio elige unum quod volueris ex his ut faciam tibi

¹³ cumque venisset Gad ad David nuntiavit ei dicens aut septem annis veniet tibi fames in terra tua aut tribus mensibus fugies adversarios tuos et illi persequentur aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua nunc ergo delibera et vide quem respondeam ei qui me misit sermonem

¹⁴ dixit autem David ad Gad arator nimis sed melius est ut incidam in manu Domini multae enim misericordiae eius sunt quam in manu hominis

¹⁵ inmisitque Dominus pestilentiam in Israhel de mane usque ad tempus constitutum et mortui sunt ex populo a Dan usque Bersabee septuaginta milia virorum

¹⁶ cumque extendisset manum angelus Dei super Hierusalem ut disperderet eam misertus est Dominus super afflictione et ait angelo percutienti populum sufficit nunc contine manum tuam erat autem angelus Domini iuxta aream Areuna Iebusei

¹⁷ dixitque David ad Dominum cum vidisset angelum caedentem populum ego sum qui peccavi ego inique egi isti qui oves sunt quid fecerunt vertatur obsecro manus tua contra me et contra domum patris mei

¹⁸ venit autem Gad ad David in die illa et dixit ei ascende constitue Domino altare in area Areuna Iebusei

¹⁹ et ascendit David iuxta sermonem Gad quem praeceperat ei Dominus

²⁰ conspiciensque Areuna animadvertit regem et servos eius transire ad se

²¹ et egressus adoravit regem prono vultu in terra et ait quid causae est ut veniat dominus meus rex ad servum suum cui David ait ut emam a te aream et aedificem altare Domino et cesset interfectio quae grassatur in populo

²² et ait Areuna ad David accipiat et offerat dominus meus rex sicut ei placet habes boves in holocaustum et plaustrum et iuga boum in usum lignorum

²³ omnia dedit Areuna rex regi dixitque Areuna ad regem Dominus Deus tuus suscipiat votum tuum

²⁴ cui respondens rex ait nequaquam ut vis sed emam pretio a te et non offeram Domino Deo meo holocausta gratuita emit ergo David aream et boves argenti siclis quinquaginta

²⁵ et aedificavit ibi David altare Domino et obtulit holocausta et pacifica et repropitiatus est Dominus terrae et cohibita est plaga ab Israhel

Liber
Malachim Primus

1 et rex David senuerat habebatque aetatis plurimos dies cumque operiretur vestibus non calefiebat
2 dixerunt ergo ei servi sui quaeramus domino nostro regi adulescentulam virginem et stet coram rege et foveat eum dormiatque in sinu tuo et calefaciat dominum nostrum regem
3 quaesierunt igitur adulescentulam speciosam in omnibus finibus Israhel et invenerunt Abisag Sunamitin et adduxerunt eam ad regem
4 erat autem puella pulchra nimis dormiebatque cum rege et ministrabat ei rex vero non cognovit eam
5 Adonias autem filius Aggith elevabatur dicens ego regnabo fecitque sibi currum et equites et quinquaginta viros qui ante eum currerent
6 nec corripuit eum pater suus aliquando dicens quare hoc fecisti erat autem et ipse pulcher valde secundus natu post Absalom
7 et sermo ei cum Ioab filio Sarviae et cum Abiathar sacerdote qui adiuvabant partes Adoniae
8 Sadoc vero sacerdos et Banaias filius Ioiadae et Nathan propheta et Semei et Rhei et robur exercitus David non erat cum Adonia
9 immolatis ergo Adonias arietibus et vitulis et universis pinguibus iuxta lapidem Zoheleth qui erat vicinus fonti Rogel vocavit universos fratres suos filios regis et omnes viros Iuda servos regis
10 Nathan autem prophetam et Banaiam et robustos quosque et Salomonem fratrem suum non vocavit
11 dixit itaque Nathan ad Bethsabee matrem Salomonis num audisti quod regnaverit Adonias filius Aggith et dominus noster David hoc ignorat
12 nunc ergo veni accipe a me consilium et salva animam tuam filiique tui Salomonis
13 vade et ingrederis ad regem David et dic ei nonne tu domine mi rex iurasti mihi ancillae tuae dicens quod Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit in solio meo quare ergo regnavit Adonias
14 et adhuc ibi te loquente cum rege ego veniam post te et conplebo sermones tuos
15 ingressa est itaque Bethsabee ad regem in cubiculo rex autem senuerat nimis et Abisag Sunamitis ministrabat ei
16 inclinavit se Bethsabee et adoravit regem ad quam rex quid tibi inquit vis
17 quae respondens ait domine mi tu iurasti per Dominum Deum tuum ancillae tuae Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit in solio meo

18 et ecce nunc Adonias regnavit te domine mi rex ignorante
19 mactavit boves et pingua quaeque et arietes plurimos et vocavit omnes filios regis Abiathar quoque sacerdotem et Ioab principem militiae Salomonem autem servum tuum non vocavit
20 verumtamen domine mi rex in te oculi respiciunt totius Israhel ut indices eis qui sedere debeat in solio tuo domine mi rex post te
21 eritque cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis erimus ego et filius meus Salomon peccatores
22 adhuc illa loquente cum rege Nathan propheta venit
23 et nuntiaverunt regi dicentes adest Nathan propheta cumque introisset ante conspectum regis et adorasset eum pronus in terram
24 dixit Nathan domine mi rex tu dixisti Adonias regnet post me et ipse sedeat super thronum meum
25 quia descendit hodie et immolavit boves et pingua et arietes plurimos et vocavit universos filios regis et principes exercitus Abiathar quoque sacerdotem illisque vescentibus et bibentibus coram eo et dicentibus vivat rex Adonias
26 me servum tuum et Sadoc sacerdotem et Banaiam filium Ioiadae et Salomonem famulum tuum non vocavit
27 numquid a domino meo rege exivit hoc verbum et mihi non indicasti servo tuo qui sessurus esset super thronum domini mei regis post eum
28 et respondit rex David dicens vocate ad me Bethsabee quae cum fuisset ingressa coram rege et stetisset ante eum
29 iuravit rex et ait vivit Dominus qui eruit animam meam de omni angustia
30 quia sicut iuravi tibi per Dominum Deum Israhel dicens Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit super solium meum pro me sic faciam hodie
31 submissoque Bethsabee in terram vultu adoravit regem dicens vivat dominus meus rex David in aeternum
32 dixit quoque rex David vocate mihi Sadoc sacerdotem et Nathan propheten et Banaiam filium Ioiadae qui cum ingressi fuissent coram rege
33 dixit ad eos tollite vobiscum servos domini vestri et inponite Salomonem filium meum super mulam meam et ducite eum in Gion

³⁴ et unguat eum ibi Sadoc sacerdos et Nathan propheta in regem super Israhel et canetis bucina atque dicetis vivat rex Salomon
³⁵ et ascendetis post eum et veniet et sedebit super solium meum et ipse regnabit pro me illique praeicipiam ut sit dux super Israhel et super Iudam
³⁶ et respondit Banaias filius Ioiadae regi dicens amen sic loquatur Dominus Deus domini mei regis
³⁷ quomodo fuit Dominus cum domino meo rege sic sit cum Salomone et sublimius faciat solium eius a solio domini mei regis David
³⁸ descendit ergo Sadoc sacerdos et Nathan propheta et Banaias filius Ioiadae et Cherethi et Felethi et inposuerunt Salomonem super mulam regis David et adduxerunt eum in Gion
³⁹ sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo et unxit Salomonem et cecinerunt bucina et dixit omnis populus vivat rex Salomon
⁴⁰ et ascendit universa multitudo post eum et populus canentium tibiis et laetantium gaudio magno et insonuit terra ad clamorem eorum
⁴¹ audivit autem Adonias et omnes qui invitati fuerant ab eo iamque convivium finitum erat sed et Ioab audita voce tubae ait quid sibi vult clamor civitatis tumultuantis
⁴² adhuc illo loquente Ionathan filius Abiathar sacerdotis venit cui dixit Adonias ingredi quia vir fortis es et bona nuntians
⁴³ responditque Ionathan Adoniae nequaquam dominus enim noster rex David regem constituit Salomonem
⁴⁴ misitque cum eo Sadoc sacerdotem et Nathan prophetam et Banaiam filium Ioiadae et Cherethi et Felethi et inposuerunt eum super mulam regis
⁴⁵ unxeruntque eum Sadoc sacerdos et Nathan propheta regem in Gion et ascenderunt inde laetantes et insonuit civitas haec est vox quam audistis
⁴⁶ sed et Salomon sedit super solio regni
⁴⁷ et ingressi servi regis benedixerunt domino nostro regi David dicentes amplifcet Deus nomen Salomonis super nomen tuum et magnificet thronum eius super thronum tuum et adoravit rex in lectulo suo
⁴⁸ insuper et haec locutus est benedictus Dominus Deus Israhel qui dedit hodie sedentem in solio meo videntibus oculis meis
⁴⁹ territi sunt ergo et surrexerunt omnes qui invitati fuerant ab Adonia et ivit unusquisque in viam suam
⁵⁰ Adonias autem timens Salomonem surrexit et abiit tenuitque cornu altaris
⁵¹ et nuntiaverunt Salomoni dicentes ecce Adonias timens regem Salomonem tenuit cornu altaris dicens iuret mihi hodie rex Salomon quod non interficiat servum suum gladio

⁵² dixitque Salomon si fuerit vir bonus non cadet ne unus quidem capillus eius in terram sin autem malum inventum fuerit in eo morietur
⁵³ misit ergo rex Salomon et eduxit eum ab altari et ingressus adoravit regem Salomonem dixitque ei Salomon vade in domum tuam
2 adpropinquaverant autem dies David ut moretur praecepitque Salomoni filio suo dicens
² ego ingredior viam universae terrae confortare et esto vir
³ et observa custodias Domini Dei tui ut ambules in viis eius et custodias caerimonias eius et praecepta eius et iudicia et testimonia sicut scriptum est in lege Mosi ut intellegas universa quae facis et quocumque te verteris
⁴ ut confirmet Dominus sermones suos quos locutus est de me dicens si custodierint filii tui viam suam et ambulaverint coram me in veritate in omni corde suo et in omni anima sua non auferetur tibi vir de solio Israhel
⁵ tu quoque nosti quae fecerit mihi Ioab filius Sarviae quae fecerit duobus principibus exercitus Israhel Abner filio Ner et Amasa filio Iether quos occidit et effudit sanguinem belli in pace et posuit cruorem proelii in balteo suo qui erat circa lumbos eius et in calciamento suo quod erat in pedibus eius
⁶ facies ergo iuxta sapientiam tuam et non deduces canitiem eius pacifice ad inferos
⁷ sed et filiis Berzellai Galaaditis reddes gratiam eruntque comedentes in mensa tua occurrerunt enim mihi quando fugiebam a facie Absalom fratris tui
⁸ habes quoque apud te Semei filium Gera filii Iemini de Baurim qui maledixit mihi maledictione pessima quando ibam ad Castra sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem et iuravi ei per Dominum dicens non te interficiam gladio
⁹ tu noli pati esse eum innoxium vir autem sapiens es et scies quae facias ei deducesque canos eius cum sanguine ad infernum
¹⁰ dormivit igitur David cum patribus suis et sepultus est in civitate David
¹¹ dies autem quibus regnavit David super Israhel quadraginta anni sunt in Hebron regnavit septem annis in Hierusalem triginta tribus
¹² Salomon autem sedit super thronum David patris sui et firmatum est regnum eius nimis
¹³ et ingressus est Adonias filius Aggith ad Bethsabee matrem Salomonis quae dixit ei pacificusne ingressus tuus qui respondit pacificus
¹⁴ addiditque sermo mihi est ad te cui ait loquere et ille
¹⁵ tu inquit nosti quia meum erat regnum et me proposuerat omnis Israhel sibi in regem sed translatum

est regnum et factum est fratris mei a Domino enim constitutum est ei

¹⁶ nunc ergo petitionem unam deprecor a te ne confundas faciem meam quae dixit ad eum loquere

¹⁷ et ille ait precor ut dicas Salomoni regi neque enim negare tibi quicquam potest ut det mihi Abisag Sunamitin uxorem

¹⁸ et ait Bethsabee bene ego loquar pro te regi

¹⁹ venit ergo Bethsabee ad regem Salomonem ut loqueretur ei pro Adonia et surrexit rex in occursum eius adoravitque eam et sedit super thronum suum positus quoque est thronus matri regis quae sedit ad dexteram eius

²⁰ dixitque ei petitionem unam parvulam ego deprecor a te ne confundas faciem meam dixit ei rex pete mater mi neque enim fas est ut avertam faciem tuam

²¹ quae ait detur Abisag Sunamitis Adoniae fratri tuo uxor

²² responditque rex Salomon et dixit matri suae quare postulas Abisag Sunamitin Adoniae postula ei et regnum ipse est enim frater meus maior me et habet Abiathar sacerdotem et Ioab filium Sarviae

²³ iuravit itaque rex Salomon per Dominum dicens haec faciat mihi Deus et haec addat quia contra animam suam locutus est Adonias verbum hoc

²⁴ et nunc vivit Dominus qui firmavit me et conlocavit super solium David patris mei et qui fecit mihi domum sicut locutus est quia hodie occidetur Adonias

²⁵ misitque rex Salomon per manum Banaiae filii Ioiadae qui interfecit eum et mortuus est

²⁶ Abiathar quoque sacerdoti dixit rex vade in Anathot ad agrum tuum es quidem vir mortis sed hodie te non interficiam quia portasti arcam Domini Dei coram David patre meo et sustinuisti laborem in omnibus in quibus laboravit pater meus

²⁷ eiecit ergo Salomon Abiathar ut non esset sacerdos Domini ut impleretur sermo Domini quem locutus est super domum Heli in Silo

²⁸ venit autem nuntius ad Ioab quod Ioab declinasset post Adoniam et post Absalom non declinasset fugit ergo Ioab in tabernaculum Domini et adprehendit cornu altaris

²⁹ nuntiatumque est regi Salomoni quod fugisset Ioab in tabernaculum Domini et esset iuxta altare misitque Salomon Banaiam filium Ioiadae dicens vade interfice eum

³⁰ venit Banaias ad tabernaculum Domini et dixit ei haec dicit rex egredere qui ait non egrediar sed hic moriar renuntiavit Banaias regi sermonem dicens haec locutus est Ioab et haec respondit mihi

³¹ dixitque ei rex fac sicut locutus est et interfice eum et sepeli et amovebis sanguinem innocentem qui effusus est a Ioab a me et a domo patris mei

³² et reddat Dominus sanguinem eius super caput eius quia interfecit duos viros iustos melioresque se et occidit eos gladio patre meo David ignorante Abner filium Ner principem militiae Israhel et Amasa filium Iether principem exercitus Iuda

³³ et revertetur sanguis illorum in caput Ioab et in caput seminis eius in sempiternum David autem et semini eius et domui et throno illius sit pax usque in aeternum a Domino

³⁴ ascendit itaque Banaias filius Ioiadae et adgressus eum interfecit sepultusque est in domo sua in deserto

³⁵ et constituit rex Banaiam filium Ioiadae pro eo super exercitum et Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar

³⁶ misit quoque rex et vocavit Semei dixitque ei aedifica tibi domum in Hierusalem et habita ibi et non egredieris inde huc atque illuc

³⁷ quacumque autem die egressus fueris et transieris torrentem Cedron scito te interficiendum sanguis tuus erit super caput tuum

³⁸ dixitque Semei regi bonus sermo sicut locutus est dominus meus rex sic faciet servus tuus habitavit itaque Semei in Hierusalem diebus multis

³⁹ factum est autem post annos tres ut fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha regem Geth nuntiatumque est Semei quod servi eius essent in Geth

⁴⁰ et surrexit Semei et stravit asinum suum ivitque in Geth ad Achis ad requirendos servos suos et adduxit eos de Geth

⁴¹ nuntiatum est autem Salomoni quod isset Semei in Geth de Hierusalem et redisset

⁴² et mittens vocavit eum dixitque illi nonne testificatus sum tibi per Dominum et praedixi tibi quacumque die egressus ieris huc et illuc scito te esse moriturum et respondisti mihi bonus sermo audivi

⁴³ quare ergo non custodisti iusiurandum Domini et praeceptum quod praeceperam tibi

⁴⁴ dixitque rex ad Semei tu nosti omne malum cuius tibi conscius est cor tuum quod fecisti David patri meo reddidit Dominus malitiam tuam in caput tuum

⁴⁵ et rex Salomon benedictus et thronus David erit stabilis coram Domino usque in sempiternum

⁴⁶ iussit itaque rex Banaiae filio Ioiadae qui egressus percussit eum et mortuus est

3 confirmatum est igitur regnum in manu Salomonis et adfinitate coniunctus est Pharaoni regi Aegypti accepit namque filiam eius et adduxit in civitatem David donec conpleret aedificans domum suam et domum Domini et murum Hierusalem per circuitum

² et tamen populus immolabat in excelsis non enim aedificatum erat templum nomini Domini usque in die illo

³ dilexit autem Salomon Dominum ambulans in praeceptis David patris sui excepto quod in excelsis immolabat et accendebat thymiama

⁴ abiit itaque in Gabaon ut immolaret ibi illud quippe erat excelsum maximum mille hostias in holocaustum obtulit Salomon super altare illud in Gabaon

⁵ apparuit Dominus Salomoni per somnium nocte dicens postula quod vis ut dem tibi

⁶ et ait Salomon tu fecisti cum servo tuo David patre meo misericordiam magnam sicut ambulavit in conspectu tuo in veritate et iustitia et recto corde tecum custodisti ei misericordiam tuam grandem et dedisti ei filium sedentem super thronum eius sicut et hodie

⁷ et nunc Domine Deus tu regnare fecisti servum tuum pro David patre meo ego autem sum puer parvus et ignorans egressum et introitum meum

⁸ et servus tuus in medio est populi quem elegisti populi infiniti qui numerari et supputari non potest prae multitudine

⁹ dabis ergo servo tuo cor docile ut iudicare possit populum tuum et discernere inter malum et bonum quis enim potest iudicare populum istum populum tuum hunc multum

¹⁰ placuit ergo sermo coram Domino quod Salomon rem huiuscemodi postulasset

¹¹ et dixit Deus Salomoni quia postulasti verbum hoc et non petisti tibi dies multos nec divitias aut animam inimicorum tuorum sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium

¹² ecce feci tibi secundum sermones tuos et dedi tibi cor sapiens et intellegens in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit nec post te surrecturus sit

¹³ sed et haec quae non postulasti dedi tibi divitias scilicet et gloriam ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus

¹⁴ si autem ambulaveris in viis meis et custodieris praecepta mea et mandata mea sicut ambulavit pater tuus longos faciam dies tuos

¹⁵ igitur evigilavit Salomon et intellexit quod esset somnium cumque venisset Hierusalem stetit coram arca foederis Domini et obtulit holocausta et fecit victimas pacificas et grande convivium universis famulis suis

¹⁶ tunc venerunt duae mulieres meretrices ad regem steteruntque coram eo

¹⁷ quarum una ait obsecro mi domine ego et mulier haec habitabamus in domo una et peperit apud eam in cubiculo

¹⁸ tertia vero die postquam ego peperit peperit et haec et eramus simul nullusque alius in domo nobiscum exceptis nobis duabus

¹⁹ mortuus est autem filius mulieris huius nocte dormiens quippe oppressit eum

²⁰ et consurgens intempesta nocte silentio tulit filium meum de latere meo ancillae tuae dormientis et conlocavit in sinu suo suum autem filium qui erat mortuus posuit in sinu meo

²¹ cumque surrexissem mane ut darem lac filio meo apparuit mortuus quem diligentius intuens clara luce deprehendi non esse meum quem genueram

²² responditque altera mulier non est ita sed filius tuus mortuus est meus autem vivit e contrario illa dicebat mentiris filius quippe meus vivit et filius tuus mortuus est atque in hunc modum contendebant coram rege

²³ tunc rex ait haec dicit filius meus vivit et filius tuus mortuus est et ista respondit non sed filius tuus mortuus est et filius meus vivit

²⁴ dixit ergo rex adferte mihi gladium cumque adtulissent gladium coram rege

²⁵ dividite inquit infantem vivum in duas partes et date dimidiam partem uni et dimidiam partem alteri

²⁶ dixit autem mulier cuius filius erat vivus ad regem commota sunt quippe viscera eius super filio suo obsecro domine date illi infantem vivum et nolite interficere eum contra illa dicebat nec mihi nec tibi sit dividatur

²⁷ respondens rex ait date huic infantem vivum et non occidatur haec est mater eius

²⁸ audivit itaque omnis Israhel iudicium quod iudicasset rex et timuerunt regem videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum iudicium

4 erat autem rex Salomon regnans super omnem Israhel

² et hii principes quos habebat Azarias filius Sadoc sacerdos

³ Helioreph et Ahia filii Sesa scribae Iosaphat filius Ahilud a commentariis

⁴ Banaias filius Ioiadae super exercitum Sadoc autem et Abiathar sacerdotes

⁵ Azarias filius Nathan super eos qui adstabant regi Zabud filius Nathan sacerdos amicus regis

⁶ et Ahisar praepositus domus et Adoniram filius Abda super tributa

⁷ habebat autem Salomon duodecim praefectos super omnem Israhel qui praebebant annonam regi et domui eius per singulos enim menses in anno singuli necessaria ministrabant

⁸ et haec nomina eorum Benhur in monte Ephraim

⁹ Bendecar in Maces et in Salebbim et in Bethsemes et Helon Bethanan

¹⁰ Benesed in Araboth ipsius erat Soccho et omnis terra Ephraim

¹¹ Benabinadab cuius omnis Nepthad Dor Tapheth filiam Salomonis habebat uxorem

¹² Bana filius Ahilud regebat Thanac et Mageddo et universam Bethsan quae est iuxta Sarthana subter

Hiezrahel a Bethsan usque Abelmeula e regione Iecmaan

¹³ Bengaber in Ramoth Galaad habebat Avothiair filii Manasse in Galaad ipse praerat in omni regione Argob quae est in Basan sexaginta civitatibus magnis atque muratis quae habebant seras aereas

¹⁴ Ahinadab filius Addo praerat in Manaim

¹⁵ Ahimaas in Nephthali sed et ipse habebat Basmath filiam Salomonis in coniugio

¹⁶ Baana filius Usi in Aser et in Balod

¹⁷ Iosaphat filius Pharue in Isachar

¹⁸ Semei filius Hela in Benjamin

¹⁹ Gaber filius Uri in terra Galaad in terra Seon regis Amorrei et Og regis Basan super omnia quae erant in illa terra

²⁰ Iuda et Israhel innumerabiles sicut harena maris in multitudine comedentes et bibentes atque laetantes

²¹ Salomon autem erat in dicione sua habens omnia regna sicut a flumine terrae Philisthim usque ad terminum Aegypti offerentium sibi munera et servientium ei cunctis diebus vitae eius

²² erat autem cibus Salomonis per dies singulos triginta chori similiae et sexaginta chori farinae

²³ decem boves pingues et viginti boves pascuales et centum arietes excepta venatione cervorum caprearum atque bubalorum et avium altilium

²⁴ ipse enim obtinebat omnem regionem quae erat trans flumen quasi a Thapsa usque Gazam et cunctos reges illarum regionum et habebat pacem ex omni parte in circuitu

²⁵ habitabatque Iudas et Israhel absque timore ullo unusquisque sub vite sua et sub ficu sua a Dan usque Bersabee cunctis diebus Salomonis

²⁶ et habebat Salomon quadraginta milia praesepia equorum currulium et duodecim milia equestrium

²⁷ nutriebantque eos supradicti regis praefecti sed et necessaria mensae regis Salomonis cum ingenti cura praebebant in tempore suo

²⁸ hordeum quoque et paleas equorum et iumentorum deferebant in locum ubi erat rex iuxta constitutum sibi

²⁹ dedit quoque Deus sapientiam Salomoni et prudentiam multam nimis et latitudinem cordis quasi harenam quae est in litore maris

³⁰ et praecedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium Orientalium et Aegyptiorum

³¹ et erat sapientior cunctis hominibus sapientior Aethan Ezraita et Heman et Chalcal et Dorda filiis Maol et erat nominatus in universis gentibus per circuitum

³² locutus est quoque Salomon tria milia parabolas et fuerunt carmina eius quinque et mille

³³ et disputavit super lignis a cedro quae est in Libano usque ad hysopum quae egreditur de pariete

et disseruit de iumentis et volucris et reptilibus et piscibus

³⁴ et veniebant de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis et ab universis regibus terrae qui audiebant sapientiam eius

5 misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomonem audivit enim quod ipsum unxisent regem pro patre eius quia amicus fuerat Hiram David omni tempore

² misit autem et Salomon ad Hiram dicens

³ tu scis voluntatem David patris mei et quia non potuerit aedificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminencia per circuitum donec daret Dominus eos sub vestigio pedum eius

⁴ nunc autem requiem dedit Deus meus mihi per circuitum non est Satan neque occursus malus

⁵ quam ob rem cogito aedificare templum nomini Domini Dei mei sicut locutus est Dominus David patri meo dicens filius tuus quem dabo pro te super solium tuum ipse aedificabit domum nomini meo

⁶ praecipe igitur ut praecedant mihi cedros de Libano et servi mei sint cum servis tuis mercedem autem servorum tuorum dabo tibi quamcumque praeceperis scis enim quoniam non est in populo meo vir qui noverit ligna caedere sicut Sidonii

⁷ cum ergo audisset Hiram verba Salomonis laetatus est valde et ait benedictus Dominus hodie qui dedit David filium sapientissimum super populum hunc plurimum

⁸ et misit Hiram ad Salomonem dicens audivi quaecumque mandasti mihi ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis et abiegnis

⁹ servi mei deponent ea de Libano ad mare et ego conponam ea in ratibus in mari usque ad locum quem significaveris mihi et adplicabo ea ibi et tu tolles ea praebebisque necessaria mihi ut detur cibus domui meae

¹⁰ itaque Hiram dabat Salomoni ligna cedrina et ligna abiegna iuxta omnem voluntatem eius

¹¹ Salomon autem praebebat Hiram viginti milia chororum tritici in cibum domui eius et viginti choros purissimi olei haec tribuebat Salomon Hiram per annos singulos

¹² dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni sicut locutus est ei et erat pax inter Hiram et Salomonem et percusserunt foedus ambo

¹³ legitque rex Salomon operas de omni Israhel et erat indictio triginta milia virorum

¹⁴ mittebatque eos in Libanum decem milia per menses singulos vicissim ita ut duobus mensibus essent in domibus suis et Adoniram erat super huiusmodi indictione

¹⁵ fuerunt itaque Salomoni septuaginta milia eorum qui onera portabant et octoginta milia latomorum in monte

¹⁶ absque praepositis qui praeerant singulis operibus numero trium milium et trecentorum praecipientium populo et his qui faciebant opus

¹⁷ praecepitque rex ut tollerent lapides grandes lapides pretiosos in fundamentum templi et quadrarent eos

¹⁸ quos dolaverunt cementarii Salomonis et cementarii Hiram porro Biblii praeeparaverunt ligna et lapides ad aedificandam domum

6 factum est igitur quadragesimo et octogesimo anno egressionis filiorum Israhel de terra Aegypti in anno quarto mense zio ipse est mensis secundus regis Salomonis super Israhel aedificare coepit domum Domino

² domus autem quam aedificabat rex Salomon Domino habebat sexaginta cubitos in longitudine et viginti cubitos in latitudine et triginta cubitos in altitudine

³ et porticus erat ante templum viginti cubitorum longitudinis iuxta mensuram latitudinis templi et habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi

⁴ fecitque in templo fenestras obliquas

⁵ et aedificavit super parietem templi tabulata per gyrum in parietibus domus per circuitum templi et oraculi et fecit latera in circuitu

⁶ tabulatum quod subter erat quinque cubitos habebat latitudinis et medium tabulatum sex cubitorum latitudinis et tertium tabulatum septem habens cubitos latitudinis trabes autem posuit in domo per circuitum forinsecus ut non hererent muris templi

⁷ domus autem cum aedificaretur lapidibus delolatis atque perfectis aedificata est et malleus et securis et omne ferramentum non sunt audita in domo cum aedificaretur

⁸ ostium lateris medii in parte erat domus dexterarum et per cocleam ascendebant in medium cenaculum et a medio in tertium

⁹ et aedificavit domum et consummavit eam textit quoque domum laquearibus cedrinis

¹⁰ et aedificavit tabulatum super omnem domum quinque cubitis altitudinis et operuit domum lignis cedrinis

¹¹ et factus est sermo Domini ad Salomonem dicens

¹² domus haec quam aedificas si ambulaveris in praeceptis meis et iudicia mea feceris et custodieris omnia mandata mea gradiens per ea firmabo sermonem meum tibi quem locutus sum ad David patrem tuum

¹³ et habitabo in medio filiorum Israhel et non derelinquam populum meum Israhel

¹⁴ igitur aedificavit Salomon domum et consummavit eam

¹⁵ et aedificavit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis a pavimento domus usque ad summitatem

parietum et usque ad laquearia operuit lignis intrinsecus et textit pavimentum domus tabulis abiegnis

¹⁶ aedificavitque viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina a pavimento usque ad superiora et fecit interiorem domum oraculi in sanctum sanctorum

¹⁷ porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi

¹⁸ et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur habens tornaturas suas et iuncturas fabrefactas et celaturas eminentes omnia cedrinis tabulis vestiebantur nec omnino lapis apparere poterat in pariete

¹⁹ oraculum autem in medio domus in interiori parte fecerat ut poneret ibi arcam foederis Domini

²⁰ porro oraculum habebat viginti cubitos longitudinis et viginti cubitos latitudinis et viginti cubitos altitudinis et operuit illud atque vestivit auro purissimo sed et altare vestivit cedro

²¹ domum quoque ante oraculum operuit auro purissimo et adfixit lamminas clavis aureis

²² nihilque erat in templo quod non auro tegetetur sed et totum altare oraculi textit auro

²³ et fecit in oraculo duo cherubin de lignis olivarum decem cubitorum altitudinis

²⁴ quinque cubitorum ala cherub una et quinque cubitorum ala cherub altera id est decem cubitos habentes a summitate alae usque ad alae alterius summitatem

²⁵ decem quoque cubitorum erat cherub secundus mensura pari et opus unum erat in duobus cherubin

²⁶ id est altitudinem habebat unus cherub decem cubitorum et similiter cherub secundus

²⁷ posuitque cherubin in medio templi interioris extendebant autem alas suas cherubin et tangebant ala una parietem et ala cherub secundi tangebant parietem alterum alae autem alterae in media parte templi se invicem contingebant

²⁸ textit quoque cherubin auro

²⁹ et omnes parietes templi per circuitum scalpsit variis celaturis et torno et fecit in eis cherubin et palmas et picturas varias quasi prominentes de pariete et egredientes

³⁰ sed et pavimentum domus textit auro intrinsecus et extrinsecus

³¹ et in ingressu oraculi fecit ostiola de lignis olivarum postesque angulorum quinque

³² et duo ostia de lignis olivarum et scalpsit in eis picturam cherubin et palmarum species et anaglyfa valde prominentia et textit ea auro et operuit tam cherubin quam palmas et cetera auro

³³ fecitque in introitum templi postes de lignis olivarum quadrangulatos

³⁴ et duo ostia de lignis abiegnis altrinsecus et utrumque ostium duplex erat et se invicem tenens aperiebatur

³⁵ et scalpsit cherubin et palmas et celaturas valde eminentes operuitque omnia lamminis aureis opere quadro ad regulam

³⁶ et aedificavit atrium interius tribus ordinibus lapidum politorum et uno ordine lignorum cedri

³⁷ anno quarto fundata est domus Domini in mense zio

³⁸ et in anno undecimo mense bul ipse est mensis octavus perfecta est domus in omni opere suo et in universis utensilibus aedificavitque eam annis septem

7 domum autem suam aedificavit Salomon tredecim annis et ad perfectum usque perduxit

² aedificavit quoque domum saltus Libani centum cubitorum longitudinis et quinquaginta cubitorum latitudinis et triginta cubitorum altitudinis et quattuor deambulacra inter columnas cedrinis ligna quippe cedrina exciderat in columnas

³ et tabulatis cedrinis vestivit totam cameram quae quadraginta quinque columnis sustentabatur unus autem ordo habebat columnas quindecim

⁴ contra se invicem positas

⁵ et e regione se respicientes aequali spatio inter columnas et super columnas quadrangulata ligna in cunctis aequalia

⁶ et porticum columnarum fecit quinquaginta cubitorum longitudinis et triginta cubitorum latitudinis et alteram porticum in facie maioris porticus et columnas et epistylia super columnas

⁷ porticum quoque solii in qua tribunal est fecit et textit lignis cedrinis a pavimento usque ad summitatem

⁸ et domuncula in qua sedetur ad iudicandum erat in media porticu simili opere domum quoque fecit filiae Pharaonis quam uxorem duxerat Salomon tali opere quali et hanc porticum

⁹ omnia lapidibus pretiosis qui ad normam quandam atque mensuram tam intrinsecus quam extrinsecus serrati erant a fundamento usque ad summitatem parietum et intrinsecus usque ad atrium maius

¹⁰ fundamenta autem de lapidibus pretiosis lapidibus magnis decem sive octo cubitorum

¹¹ et desuper lapides pretiosi aequalis mensurae secti erant similiterque de cedro

¹² et atrium maius rotundum trium ordinum de lapidibus sectis et unius ordinis dolata cedro necnon et in atrio domus Domini interiori et in porticu domus

¹³ misit quoque rex Salomon et tulit Hiram de Tyro

¹⁴ filium mulieris viduae de tribu Nepthali patre Tyrio artificem aerarium et plenum sapientia et intellegentia et doctrina ad faciendum omne opus ex aere qui cum venisset ad regem Salomonem fecit omne opus eius

¹⁵ et finxit duas columnas aereas decem et octo cubitorum altitudinis columnam unam et linea duodecim cubitorum ambiebat columnam utramque

¹⁶ duo quoque capitella fecit quae ponerentur super capita columnarum fusili aere quinque cubitorum altitudinis capitellum unum et quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum

¹⁷ et quasi in modum retis et catenarum sibi invicem miro opere contextarum utrumque capitellum columnarum fusile erat septena versuum retiacula in capitello uno et septena retiacula in capitello altero

¹⁸ et perfecit columnas et duos ordines per circuitum retiaculorum singulorum ut tegerent capitella quae erant super summitatem malogranatorum eodem modo fecit et capitello secundo

¹⁹ capitella autem quae erant super capita columnarum quasi opere lilii fabricata erant in porticu quattuor cubitorum

²⁰ et rursum alia capitella in summitate columnarum desuper iuxta mensuram columnae contra retiacula malogranatorum autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi

²¹ et statuit duas columnas in porticum templi cumque statuisset columnam dexteram vocavit eam nomine Iachin similiter erexit columnam secundam et vocavit nomen eius Booz

²² et super capita columnarum opus in modum lilii posuit perfectumque est opus columnarum

²³ fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio usque ad labium rotundum in circuitu quinque cubitorum altitudo eius et resticula triginta cubitorum cingebat illud per circuitum

²⁴ et scalptura subter labium circumibat illud decem cubitis ambiens mare duo ordines scalpturarum histriatarum erant fusiles

²⁵ et stabat super duodecim boves e quibus tres respiciebant ad aquilonem et tres ad occidentem et tres ad meridiem et tres ad orientem et mare super eos desuper erat quorum posteriora universa intrinsecus latitabant

²⁶ grossitudo autem luteris trium unciarum erat labiumque eius quasi labium calicis et folium repandi lilii duo milia batos capiebat

²⁷ et fecit bases decem aereas quattuor cubitorum longitudinis bases singulas et quattuor cubitorum latitudinis et trium cubitorum altitudinis

²⁸ et ipsum opus basium interrasile erat et scalpturae inter iuncturas

²⁹ et inter coronulas et plectas leones et boves et cherubin et in iuncturis similiter desuper et subter leones et boves quasi lora ex aere dependentia

³⁰ et quattuor rotae per bases singulas et axes aerei et per quattuor partes quasi umeruli subter luterem fusiles contra se invicem respectantes

³¹ os quoque luteris intrinsecus erat in capitis summitate et quod forinsecus apparebat unius cubiti erat totum rotundum pariterque habebat unum cubitum et dimidium in angulis autem columnarum variae celaturae erant et media intercolumnia quadrata non rotunda

³² quattuor quoque rotae quae per quattuor angulos basis erant coherebant subter basi una rota habebat altitudinis cubitum et semis

³³ tales autem rotae erant quales solent in curru fieri et axes earum et radii et canti et modioli omnia fusilia

³⁴ nam et umeruli illi quattuor per singulos angulos basis unius ex ipsa basi fusiles et coniuncti erant

³⁵ in summitate autem basis erat quaedam rotunditas dimidii cubiti ita fabrefacta ut luter desuper possit inponi habens celaturas suas et scalpturas varias ex semet ipso

³⁶ scalpsit quoque in tabulatis illis quae erant ex aere et in angulis cherubin et leones et palmas quasi in similitudinem stantis hominis ut non celata sed adposita per circuitum viderentur

³⁷ in hunc modum fecit decem bases fusura una et mensura scalpturaque consimili

³⁸ fecit quoque decem luteris aereis quadraginta batos capiebat luter unus eratque quattuor cubitorum singulosque luteris per singulas id est decem bases posuit

³⁹ et constituit decem bases quinque ad dexteram partem templi et quinque ad sinistram mare autem posuit ad dexteram partem templi contra orientem ad meridiem

⁴⁰ fecit ergo Hiram lebetas et scutras et amulas et perfecit omne opus regis Salomonis in templo Domini

⁴¹ columnas duas et funiculos capitulorum super capitella columnarum duos et retiacula duo ut operirent duos funiculos qui erant super capita columnarum

⁴² et malogranata quadringenta in duobus retiaculis duos versus malogranatorum in retiaculis singulis ad operiendos funiculos capitellorum qui erant super capita columnarum

⁴³ et bases decem et luteris decem super bases

⁴⁴ et mare unum et boves duodecim subter mare

⁴⁵ et lebetas et scutras et amulas omnia vasa quae fecit Hiram regi Salomoni in domo Domini de aurichalco erant

⁴⁶ in campestri regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Socchoth et Sarthan

⁴⁷ et posuit Salomon omnia vasa propter multitudinem autem nimiam non erat pondus aeris

⁴⁸ fecitque Salomon omnia vasa in domo Domini altare aureum et mensam super quam ponerentur panes propositionis auream

⁴⁹ et candelabra aurea quinque ad dexteram et quinque ad sinistram contra oraculum ex auro primo et quasi lilii flores et lucernas desuper aureas et forcipes aureos

⁵⁰ et hydrias et fuscinas et fialas et mortariola et turibula de auro purissimo et cardines ostiorum domus interioris sancti sanctorum et ostiorum domus templi ex auro erant

⁵¹ et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo Domini et intulit quae sanctificaverat David pater suus argentum et aurum et vasa reposuitque in thesauris domus Domini

8 tunc congregavit omnes maiores natu Israhel cum principibus tribuum et duces familiarum filiorum Israhel ad regem Salomonem in Hierusalem ut deferrent arcam foederis Domini de civitate David id est de Sion

² convenitque ad regem Salomonem universus Israhel in mense hethanim in sollempni die ipse est mensis septimus

³ veneruntque cuncti senes ex Israhel et tulerunt sacerdotes arcam

⁴ et portaverunt arcam Domini et tabernaculum foederis et omnia vasa sanctuarii quae erant in tabernaculo et ferebant ea sacerdotes et Levitae

⁵ rex autem Salomon et omnis multitudo Israhel quae convenerat ad eum gradiebatur cum illo ante arcam et immolabant oves et boves absque aestimatione et numero

⁶ et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum in oraculum templi in sanctum sanctorum subter alas cherubin

⁷ siquidem cherubin expandebant alas super locum arcae et protegebant arcam et vectes eius desuper

⁸ cumque eminenter vectes et apparerent summities eorum foris sanctuarium ante oraculum non apparebant ultra extrinsecus qui et fuerunt ibi usque in praesentem diem

⁹ in arca autem non est aliud nisi duae tabulae lapideae quas posuerat in ea Moses in Horeb quando pepigit foedus Dominus cum filiis Israhel cum egrederentur de terra Aegypti

¹⁰ factum est autem cum exissent sacerdotes de sanctuario nebula implevit domum Domini

¹¹ et non poterant sacerdotes stare et ministrare propter nebulam impleverat enim gloria Domini domum Domini

¹² tunc ait Salomon Dominus dixit ut habitaret in nebula

¹³ aedificans aedificavi domum in habitaculum tuum firmissimum solium tuum in sempiternum

¹⁴ convertitque rex faciem suam et benedixit omni ecclesiae Israhel omnis enim ecclesia Israhel stabat

¹⁵ et ait benedictus Dominus Deus Israhel qui locutus est ore suo ad David patrem meum et in manibus eius perfecit dicens

¹⁶ a die qua eduxi populum meum Israhel de Aegypto non elegi civitatem de universis tribubus Israhel ut aedificaretur domus et esset nomen meum ibi sed elegi David ut esset super populum meum Israhel

¹⁷ voluitque David pater meus aedificare domum nomini Domini Dei Israhel

¹⁸ et ait Dominus ad David patrem meum quod cogitasti in corde tuo aedificare domum nomini meo bene fecisti hoc ipsum mente tractans

¹⁹ verumtamen tu non aedificabis domum sed filius tuus qui egredietur de renibus tuis ipse aedificabit domum nomini meo

²⁰ confirmavit Dominus sermonem suum quem locutus est steti pro David patre meo et sedi super thronum Israhel sicut locutus est Dominus et aedificavi domum nomini Domini Dei Israhel

²¹ et constitui ibi locum arcae in qua foedus est Domini quod percussit cum patribus nostris quando egressi sunt de terra Aegypti

²² stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israhel et expandit manus suas in caelum

²³ et ait Domine Deus Israhel non est similis tui Deus in caelo desuper et super terra deorsum qui custodis pactum et misericordiam servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo

²⁴ qui custodisti servo tuo David patri meo quae locutus es ei ore locutus es et manibus perfecisti ut et haec dies probat

²⁵ nunc igitur Domine Deus Israhel conserva famulo tuo David patri meo quae locutus es ei dicens non auferetur de te vir coram me qui sedeat super thronum Israhel ita tamen si custodierint filii tui viam suam ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo

²⁶ et nunc Deus Israhel firmentur verba tua quae locutus es servo tuo David patri meo

²⁷ ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram si enim caelum et caeli caelorum te capere non possunt quanto magis domus haec quam aedificavi

²⁸ sed respice ad orationem servi tui et ad preces eius Domine Deus meus audi hymnum et orationem quam servus tuus orat coram te hodie

²⁹ ut sint oculi tui aperti super domum hanc nocte et die super domum de qua dixisti erit nomen meum ibi ut exaudias orationem qua orat te servus tuus in loco isto

³⁰ ut exaudias deprecationem servi tui et populi tui Israhel quodcumque oraverint in loco isto et ex-

audies in loco habitaculi tui in caelo et cum exaudieris propitius eris

³¹ si peccaverit homo in proximum suum et habuerit aliquod iuramentum quo teneatur adstrictus et venerit propter iuramentum coram altari tuo in domum tuam

³² tu exaudies in caelo et facies et iudicabis servos tuos condemnans impium et reddens viam suam super caput eius iustificansque iustum et retribuens ei secundum iustitiam suam

³³ si fugerit populus tuus Israhel inimicos suos quia peccaturus est tibi et agentes paenitentiam et confitentes nomini tuo venerint et oraverint et deprecati te fuerint in domo hac

³⁴ exaudi in caelo et dimitte peccatum populi tui Israhel et reduces eos in terram quam dedisti patribus eorum

³⁵ si clausum fuerit caelum et non pluerit propter peccata eorum et orantes in loco isto paenitentiam egerint nomini tuo et a peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam

³⁶ exaudi eos in caelo et dimitte peccata servorum tuorum et populi tui Israhel et ostende eis viam bonam per quam ambulent et da pluviam super terram tuam quam dedisti populo tuo in possessionem

³⁷ fames si oborta fuerit in terra aut pestilentia aut corruptus aer aurugo lucusta rubigo et adflixerit eum et inimicus eius portas obsidens omnis plaga universa infirmitas

³⁸ cuncta devotatio et inprecatio quae acciderit omni homini de populo tuo Israhel si quis cognoverit plagam cordis sui et expandierit manus suas in domo hac

³⁹ tu audies in caelo in loco habitationis tuae et repropitiaberis et facies ut des unicuique secundum omnes vias suas sicut videris cor eius quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum

⁴⁰ ut timeant te cunctis diebus quibus vivunt super faciem terrae quam dedisti patribus nostris

⁴¹ insuper et alienigena qui non est de populo tuo Israhel cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum audietur enim nomen tuum magnum et manus tua fortis et brachium tuum

⁴² extentum ubique cum venerit ergo et oraverit in loco hoc

⁴³ tu exaudies in caelo in firmamento habitaculi tui et facies omnia pro quibus invocaverit te alienigena ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere sicut populus tuus Israhel et probent quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam aedificavi

⁴⁴ si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos per viam quocumque miseris eos

orabunt te contra viam civitatis quam elegisti et contra domum quam aedificavi nomini tuo

⁴⁵ et exaudies in caelo orationem eorum et preces eorum et facies iudicium eorum

⁴⁶ quod si peccaverint tibi non est enim homo qui non peccet et iratus tradideris eos inimicis suis et capti ducti fuerint in terram inimicorum longe vel prope

⁴⁷ et egerint paenitentiam in corde suo in loco captivitatis et conversi deprecati te fuerint in captivitate sua dicentes peccavimus inique egimus impie gessimus

⁴⁸ et reversi fuerint ad te in universo corde suo et tota anima sua in terra inimicorum suorum ad quam captivi ducti sunt et oraverint te contra viam terrae suae quam dedisti patribus eorum et civitatis quam elegisti et templi quod aedificavi nomini tuo

⁴⁹ exaudies in caelo in firmamento solii tui orationem eorum et preces et facies iudicium eorum

⁵⁰ et propitiaberis populo tuo qui peccavit tibi et omnibus iniquitatibus eorum quibus praevaricati sunt in te et dabis misericordiam coram eis qui eos captivos habuerint ut misereantur eis

⁵¹ populus enim tuus est et hereditas tua quos eduxisti de terra Aegypti de medio fornacis ferreae

⁵² ut sint oculi tui aperti ad deprecationem servi tui et populi tui Israhel et exaudias eos in universis pro quibus invocaverint te

⁵³ tu enim separasti eos tibi in hereditatem de universis populis terrae sicut locutus es per Mosen servum tuum quando eduxisti patres nostros de Aegypto Domine Deus

⁵⁴ factum est autem cum complisset Salomon orans Dominum omnem orationem et deprecationem hanc surrexit de conspectu altaris Domini utrumque enim genu in terram fixerat et manus expanderat ad caelum

⁵⁵ stetit ergo et benedixit omni ecclesiae Israhel voce magna dicens

⁵⁶ benedictus Dominus qui dedit requiem populo suo Israhel iuxta omnia quae locutus est non cecidit ne unus quidem sermo ex omnibus bonis quae locutus est per Mosen servum suum

⁵⁷ sit Dominus Deus noster nobiscum sicut fuit cum patribus nostris non derelinquens nos neque proiciens

⁵⁸ sed inclinet corda nostra ad se ut ambulemus in universis viis eius et custodiamus mandata eius et caerimonias et iudicia quaecumque mandavit patribus nostris

⁵⁹ et sint sermones mei isti quibus deprecatus sum coram Domino adpropinquantes Domino Deo nostro die et nocte ut faciat iudicium servo suo et populo suo Israhel per singulos dies

⁶⁰ et sciant omnes populi terrae quia Dominus ipse est Deus et non est ultra absque eo

⁶¹ sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro ut ambulemus in decretis eius et custodiamus mandata eius sicut et hodie

⁶² igitur rex et omnis Israhel cum eo immolabant victimas coram Domino

⁶³ mactavitque Salomon hostias pacificas quas immolavit Domino boum viginti duo milia ovium centum viginti milia et dedicaverunt templum Domini rex et filii Israhel

⁶⁴ in die illa sanctificavit rex medium atrii quod erat ante domum Domini fecit quippe ibi holocaustum et sacrificium et adipem pacificorum quia altare aereum quod erat coram Domino minus erat et capere non poterat holocausta et sacrificium et adipem pacificorum

⁶⁵ fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem et omnis Israhel cum eo multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Aegypti coram Domino Deo nostro septem diebus et septem diebus id est quattuordecim diebus

⁶⁶ et in die octava dimisit populos qui benedictes regi profecti sunt in tabernacula sua laetantes et alacri corde super omnibus bonis quae fecerat Dominus David servo suo et Israhel populo suo

9 factum est autem cum perfecisset Salomon aedificium domus Domini et aedificium regis et omne quod optaverat et voluerat facere

² apparuit Dominus ei secundo sicut apparuerat ei in Gabaon

³ dixitque Dominus ad eum exaudivi orationem tuam et deprecationem tuam qua deprecatus es coram me sanctificavi domum hanc quam aedificasti ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum et erunt oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus

⁴ tu quoque si ambulaveris coram me sicut ambulavit pater tuus in simplicitate cordis et in aequitate et feceris omnia quae praecepi tibi et legitima mea et iudicia mea servaveris

⁵ ponam thronum regni tui super Israhel in sempiternum sicut locutus sum David patri tuo dicens non auferetur de genere tuo vir de solio Israhel

⁶ si autem aversione aversi fueritis vos et filii vestri non sequentes me nec custodientes mandata mea et caerimonias quas proposui vobis sed abieritis et colueritis deos alienos et adoraveritis eos

⁷ auferam Israhel de superficie terrae quam dedi eis et templum quod sanctificavi nomini meo proiciam a conspectu meo eritque Israhel in proverbium et in fabulam cunctis populis

⁸ et domus haec erit in exemplum omnis qui transierit per eam stupebit et sibilabit et dicet quare fecit Dominus sic terrae huic et domui huic

⁹ et respondebunt quia dereliquerunt Dominum Deum suum qui eduxit patres eorum de terra Aegypti et secuti sunt deos alienos et adoraverunt eos et coluerunt idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc

¹⁰ expletis autem annis viginti postquam aedificaverat Salomon duas domos id est domum Domini et domum regis

¹¹ Hiram rege Tyri praebente Salomoni ligna cedrina et abiegna et aurum iuxta omne quod opus habuerat tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in terra Galileae

¹² egressusque est Hiram de Tyro ut videret oppida quae dederat ei Salomon et non placuerunt ei

¹³ et ait haecine sunt civitates quas dedisti mihi frater et appellavit eas terram Chabul usque in diem hanc

¹⁴ misit quoque Hiram ad regem centum viginti talenta auri

¹⁵ haec est summa expensarum quam obtulit rex Salomon ad aedificandam domum Domini et domum suam et Mello et murum Hierusalem et Eser et Mageddo et Gazer

¹⁶ Pharaon rex Aegypti ascendit et cepit Gazer succenditque eam igni et Chananeum qui habitabat in civitate interfecit et dedit eam in dote filiae suae uxori Salomonis

¹⁷ aedificavit ergo Salomon Gazer et Bethoron inferiorem

¹⁸ et Baalath et Palmyram in terra solitudinis

¹⁹ et omnes vicos qui ad se pertinebant et erant absque muro munivit et civitates curruum et civitates equitum et quodcumque ei placuit ut aedificaret in Hierusalem et in Libano et in omni terra potestatis suae

²⁰ universum populum qui remanserat de Amorreis et Hettheis et Ferezeis et Eveis et Iebuseis qui non sunt de filiis Israhel

²¹ horum filios qui remanserant in terra quos scilicet non potuerant filii Israhel exterminare fecit Salomon tributarios usque ad diem hanc

²² de filiis autem Israhel non constituit Salomon servire quemquam sed erant viri bellatores et ministri eius et principes et duces et praefecti curruum et equorum

²³ erant autem principes super omnia opera Salomonis praepositi quingenti quinquaginta qui habebant subiectum populum et statutis operibus imperabant

²⁴ filia autem Pharaonis ascendit de civitate David in domum suam quam aedificaverat ei tunc aedificavit Mello

²⁵ offerebat quoque Salomon tribus vicibus per annos singulos holocausta et pacificas victimas super altare quod aedificaverat Domino et adolebat

thymiama coram Domino perfectumque est templum

²⁶ classem quoque fecit rex Salomon in Asiongaber quae est iuxta Ahilam in litore maris Rubri in terra Idumaea

²⁷ misitque Hiram in classe illa servos suos viros nauticos et gnaros maris cum servis Salomonis

²⁸ qui cum venissent in Ophir sumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum detulerunt ad regem Salomonem

10 sed et regina Saba audita fama Salomonis in nomine Domini venit temptare eum in enigmatibus

² et ingressa Hierusalem multo comitatu et divitiis camelis portantibus aromata et aurum infinitum nimis et gemmas pretiosas venit ad Salomonem et locuta est ei universa quae habebat in corde suo

³ et docuit eam Salomon omnia verba quae proposuerat non fuit sermo qui regem posset latere et non responderet ei

⁴ videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis et domum quam aedificaverat

⁵ et cibos mensae eius et habitacula servorum et ordinem ministrantium vestesque eorum et pincernas et holocausta quae offerebat in domo Domini non habebat ultra spiritum

⁶ dixitque ad regem verus est sermo quem audivi in terra mea

⁷ super sermonibus tuis et super sapientia tua et non credebam narrantibus mihi donec ipsa veni et vidi oculis meis et probavi quod media pars mihi nuntiata non fuerit maior est sapientia et opera tua quam rumor quem audivi

⁸ beati viri tui et beati servi tui hii qui stant coram te semper et audiunt sapientiam tuam

⁹ sit Dominus Deus tuus benedictus cui placuisti et posuit te super thronum Israhel eo quod dilexerit Dominus Israhel in sempiternum et constituit te regem ut faceres iudicium et iustitiam

¹⁰ dedit ergo regi centum viginti talenta auri et aromata multa nimis et gemmas pretiosas non sunt adlata ultra aromata tam multa quam ea quae dedit regina Saba regi Salomoni

¹¹ sed et classis Hiram quae portabat aurum de Ophir adtulit ex Ophir ligna thyina multa nimis et gemmas pretiosas

¹² fecitque rex de lignis thyinis fulchra domus Domini et domus regiae et citharas lyrasque cantoribus non sunt adlata huiusmodi ligna thyina neque visa usque in praesentem diem

¹³ rex autem Salomon dedit reginae Saba omnia quae voluit et petivit ab eo exceptis his quae ultro obtulerat ei munere regio quae reversa est et abiit in terram suam cum servis suis

I MALACHIM 10:14

¹⁴ erat autem pondus auri quod adferebatur Salomoni per annos singulos sescentorum sexaginta sex talentorum auri

¹⁵ excepto eo quod offerebant viri qui super vectigalia erant et negotiatores universique scruta vendentes et omnes reges Arabiae ducesque terrae

¹⁶ fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro puro sescentos auri siclos dedit in lamminas scuti unius

¹⁷ et trecentas peltas ex auro probato trecentae minae auri unam peltam vestiebant posuitque ea rex in domo silvae Libani

¹⁸ fecit etiam rex Salomon thronum de ebore grandem et vestivit eum auro fulvo nimis

¹⁹ qui habebat sex gradus et summitas throni rotunda erat in parte posteriori et duae manus hinc atque inde tenentes sedile et duo leones stabant iuxta manus singulas

²⁰ et duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde non est factum tale opus in universis regnis

²¹ sed et omnia vasa de quibus potabat rex Salomon erant aurea et universa supellex domus saltus Libani de auro purissimo non erat argentum nec alicuius pretii putabatur in diebus Salomonis

²² quia classis regis per mare cum classe Hiram semel per tres annos ibat in Tharsis deferens inde aurum et argentum dentes elephantorum et simias et pavos

²³ magnificatus est ergo rex Salomon super omnes reges terrae divitiis et sapientia

²⁴ et universa terra desiderabat vultum Salomonis ut audiret sapientiam eius quam dederat Deus in corde eius

²⁵ et singuli deferebant ei munera vasa argentea et aurea vestes et arma bellica aromata quoque et equos et mulos per annos singulos

²⁶ congregavitque Salomon currus et equites et facti sunt ei mille quadringenti currus et duodecim milia equitum et disposuit eos per civitates munitas et cum rege in Hierusalem

²⁷ fecitque ut tanta esset abundantia argenti in Hierusalem quanta lapidum et cedrorum praebuit multitudinem quasi sycomoros quae nascuntur in campestribus

²⁸ et educebantur equi Salomoni de Aegypto et de Coa negotiatores enim regis emebant de Coa et statuto pretio perducebant

²⁹ egrediebatur autem quadriga ex Aegypto sescentis siclis argenti et equus centum quinquaginta atque in hunc modum cuncti reges Hetheorum et Syriae equos venundabant

11 rex autem Salomon amavit mulieres alienigenas multas filiam quoque Phar-

aonis et Moabitidas et Ammanitidas Idumeas et Sidonias et Chettheas

² de gentibus super quibus dixit Dominus filiis Israel non ingrediemini ad eas neque de illis ingredientur ad vestras certissimo enim avertent corda vestra ut sequamini deos earum his itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore

³ fueruntque ei uxores quasi reginae septingentae et concubinae trecentae et averterunt mulieres cor eius

⁴ cumque iam esset senex depravatum est per mulieres cor eius ut sequeretur deos alienos nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo sicut cor David patris eius

⁵ sed colebat Salomon Astharthen deam Sidoniorum et Moloch idolum Ammanitarum

⁶ fecitque Salomon quod non placuerat coram Domino et non adimplevit ut sequeretur Dominum sicut pater eius

⁷ tunc aedificavit Salomon fanum Chamos idolo Moab in monte qui est contra Hierusalem et Moloch idolo filiorum Ammon

⁸ atque in hunc modum fecit universis uxoribus suis alienigenis quae adolebant tura et immolabant diis suis

⁹ igitur iratus est Dominus Salomoni quod aversa esset mens eius a Domino Deo Israel qui apparuerat ei secundo

¹⁰ et praeceperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos et non custodivit quae mandavit ei Dominus

¹¹ dixit itaque Dominus Salomoni quia habuisti hoc apud te et non custodisti pactum meum et praecepta mea quae mandavi tibi disrumpens scindam regnum tuum et dabo illud servo tuo

¹² verumtamen in diebus tuis non faciam propter David patrem tuum de manu filii tui scindam illud

¹³ nec totum regnum auferam sed tribum unam dabo filio tuo propter David servum meum et Hierusalem quam elegi

¹⁴ suscitavit autem Dominus adversarium Salomoni Adad Idumeum de semine regio qui erat in Edom

¹⁵ cum enim esset David in Idumea et ascendisset Ioab princeps militiae ad sepeliendos eos qui fuerant interfecti et occidisset omne masculinum in Idumea

¹⁶ sex enim mensibus ibi moratus est Ioab et omnis Israel donec interimerent omne masculinum in Idumea

¹⁷ fugit Adad ipse et viri idumei de servis patris eius cum eo ut ingrederetur Aegyptum erat autem Adad puer parvulus

¹⁸ cumque surrexissent de Madian venerunt in Pharan tuleruntque secum viros de Pharan et introierunt Aegyptum ad Pharaonem regem Aegypti qui dedit ei domum et cibos constituit et terram delegavit

¹⁹ et invenit Adad gratiam coram Pharao valde in tantum ut daret ei uxorem sororem uxoris suae germanam Tafnes reginae

²⁰ genuitque ei soror Tafnes Genebath filium et nutritum eum Tafnes in domo Pharaonis eratque Genebath habitans apud Pharaonem cum filiis eius
²¹ cumque audisset Adad in Aegypto dormisse David cum patribus suis et mortuum esse Ioab principem militiae dixit Pharaoni dimitte me ut vadam in terram meam

²² dixitque ei Pharao qua enim re apud me indiges ut quaeras ire ad terram tuam at ille respondit nulla sed obsecro ut dimittas me

²³ suscitavit quoque ei Deus adversarium Razon filium Heliada qui fugerat Adadezer regem Soba dominum suum

²⁴ et congregavit contra eum viros et factus est princeps latronum cum interficeret eos David abieruntque Damascum et habitaverunt ibi et constituerunt eum regem in Damasco

²⁵ eratque adversarius Israhel cunctis diebus Salomonis et hoc est malum Adad et odium contra Israhel regnavitque in Syria

²⁶ Hieroboam quoque filius Nabath Ephraeus de Sareda cuius mater erat nomine Sarva mulier vidua servus Salomonis levavit manum contra regem

²⁷ et haec causa rebellionis adversus eum quia Salomon aedificavit Mello et coaequavit voraginem civitatis David patris sui

²⁸ erat autem Hieroboam vir fortis et potens vidensque Salomon adulescentem bonae indolis et industrium constituerat eum praefectum super tributa universae domus Ioseph

²⁹ factum est igitur in tempore illo ut Hieroboam egrederetur de Hierusalem et inveniret eum Ahias Silonites propheta in via opertus pallio novo erant autem duo tantum in agro

³⁰ adprehendensque Ahia pallium suum novum quo opertus erat scidit in duodecim partes

³¹ et ait ad Hieroboam tolle tibi decem scissuras haec enim dicit Dominus Deus Israhel ecce ego scindam regnum de manu Salomonis et dabo tibi decem tribus

³² porro una tribus remanebit ei propter servum meum David et Hierusalem civitatem quam elegi ex omnibus tribubus Israhel

³³ eo quod dereliquerint me et adoraverint Astharoth deam Sidoniorum et Chamos deum Moab et Melchom deum filiorum Ammon et non ambulaverint in viis meis ut facerent iustitiam coram me et praecepta mea et iudicia sicut David pater eius

³⁴ nec auferam omne regnum de manu eius sed ducem ponam eum cunctis diebus vitae suae prop-

ter David servum meum quem elegi qui custodivit mandata mea et praecepta mea

³⁵ auferam autem regnum de manu filii eius et dabo tibi decem tribus

³⁶ filio autem eius dabo tribum unam ut remaneat lucerna David servo meo cunctis diebus coram me in Hierusalem civitatem quam elegi ut esset nomen meum ibi

³⁷ te autem adsumam et regnabis super omnia quae desiderat anima tua erisque rex super Israhel

³⁸ si igitur audieris omnia quae praecepero tibi et ambulaveris in viis meis et feceris quod rectum est coram me custodiens mandata mea et praecepta mea sicut fecit David servus meus ero tecum et aedificabo tibi domum fidelem quomodo aedificavi David et tradam tibi Israhel

³⁹ et adfligam semen David super hoc verumtamen non cunctis diebus

⁴⁰ voluit ergo Salomon interficere Hieroboam qui surrexit et aufugit in Aegyptum ad Susac regem Aegypti et fuit in Aegypto usque ad mortem Salomonis

⁴¹ reliquum autem verborum Salomonis et omnia quae fecit et sapientia eius ecce universa scripta sunt in libro verborum Salomonis

⁴² dies autem quos regnavit Salomon in Hierusalem super omnem Israhel quadraginta anni sunt

⁴³ dormivitque Salomon cum patribus suis et sepultus est in civitate David patris sui regnavitque Roboam filius eius pro eo

12 venit autem Roboam in Sychem illuc enim congregatus erat omnis Israhel ad constituendum eum regem

² at Hieroboam filius Nabath cum adhuc esset in Aegypto profugus a facie regis Salomonis audita morte eius reversus est de Aegypto

³ miseruntque et vocaverunt eum venit ergo Hieroboam et omnis multitudo Israhel et locuti sunt ad Roboam dicentes

⁴ pater tuus durissimum iugum inposuit nobis tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo et de iugo gravissimo quod inposuit nobis et serviemus tibi

⁵ qui ait eis ite usque ad tertium diem et revertimini ad me cumque abisset populus

⁶ iniit consilium rex Roboam cum senibus qui assistebant coram Salomone patre eius dum adviveret et ait quod mihi datis consilium ut respondeam populo

⁷ qui dixerunt ei si hodie oboedieris populo huic et servieris et petitioni eorum cesseris locutusque fueris ad eos verba lenia erunt tibi servi cunctis diebus

⁸ qui dereliquit consilium senum quod dederant ei et adhibuit adulescentes qui nutriti fuerant cum eo et adsistebant illi

⁹ dixitque ad eos quod mihi datis consilium ut respondeam populo huic qui dixerunt mihi levius fac iugum quod inposuit pater tuus super nos

¹⁰ et dixerunt ei iuvenes qui nutriti fuerant cum eo sic loquere populo huic qui locuti sunt ad te dicentes pater tuus adgravavit iugum nostrum tu releva nos sic loqueris ad eos minimus digitus meus grossior est dorso patris mei

¹¹ et nunc pater meus posuit super vos iugum grave ego autem addam super iugum vestrum pater meus cecidit vos flagellis ego autem caedam scorpionibus

¹² venit ergo Hieroboam et omnis populus ad Roboam die tertia sicut locutus fuerat rex dicens revertimini ad me die tertia

¹³ responditque rex populo dura derelicto consilio seniorum quod ei dederant

¹⁴ et locutus est eis secundum consilium iuvenum dicens pater meus adgravavit iugum vestrum ego autem addam iugo vestro pater meus cecidit vos flagellis et ego caedam scorpionibus

¹⁵ et non adquevit rex populo quoniam aversatus eum fuerat Dominus ut suscicaret verbum suum quod locutus fuerat in manu Ahiae Silonitae ad Hieroboam filium Nabath

¹⁶ videns itaque populus quod nolisset eos audire rex respondit ei dicens quae nobis pars in David vel quae hereditas in filio Isai in tabernacula tua Israhel nunc vide domum tuam David et abiit Israhel in tabernacula sua

¹⁷ super filios autem Israhel quicumque habitabant in civitatibus Iuda regnavit Roboam

¹⁸ misit igitur rex Roboam Aduram qui erat super tributum et lapidavit eum omnis Israhel et mortuus est porro rex Roboam festinus ascendit currum et fugit in Hierusalem

¹⁹ recessitque Israhel a domo David usque in praesentem diem

²⁰ factum est autem cum audisset omnis Israhel quod reversus esset Hieroboam miserunt et vocaverunt eum congregato coetu et constituerunt regem super omnem Israhel nec secutus est quisquam domum David praeter tribum Iuda solam

²¹ venit autem Roboam Hierusalem et congregavit universam domum Iuda et tribum Benjamin centum octoginta milia electorum virorum et bellatorum ut pugnaret contra domum Israhel et reduceret regnum Roboam filio Salomonis

²² factus est vero sermo Domini ad Semeiam virum Dei dicens

²³ loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda et ad omnem domum Iuda et Benjamin et reliquos de populo dicens

²⁴ haec dicit Dominus non ascendetis nec bellabitis contra fratres vestros filios Israhel revertatur vir in domum suam a me enim factum est verbum hoc audierunt sermonem Domini et reversi sunt de itinere sicut eis praeceperat Dominus

²⁵ aedificavit autem Hieroboam Sychem in monte Ephraim et habitavit ibi et egressus inde aedificavit Phanuhel

²⁶ dixitque Hieroboam in corde suo nunc revertetur regnum ad domum David

²⁷ si ascenderit populus iste ut faciat sacrificia in domo Domini in Hierusalem et convertetur cor populi huius ad dominum suum Roboam regem Iuda interficientque me et revertentur ad eum

²⁸ et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos et dixit eis nolite ultra ascendere Hierusalem ecce dii tui Israhel qui eduxerunt te de terra Aegypti

²⁹ posuitque unum in Bethel et alterum in Dan

³⁰ et factum est verbum hoc in peccatum ibat enim populus ad adorandum vitulum usque in Dan

³¹ et fecit fana in excelsis et sacerdotes de extremis populi qui non erant de filiis Levi

³² constituitque diem sollemnem in mense octavo quintadecima die mensis in similitudinem sollemnitatis quae celebratur in Iuda et ascendens altare similiter fecit in Bethel ut immolaret vitulis quos fabricatus erat constituitque in Bethel sacerdotes excelsorum quae fecerat

³³ et ascendit super altare quod extruxerat in Bethel quintadecima die mensis octavi quem finxerat de corde suo et fecit sollemnitatem filiis Israhel et ascendit super altare ut adoleret incensum

13 et ecce vir Dei venit de Iuda in sermone Domini in Bethel Hieroboam stante super altare et tus iacente

² et exclamavit contra altare in sermone Domini et ait altare altare haec dicit Dominus ecce filius nascetur domui David Iosias nomine et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui nunc in te tura succendunt et ossa hominum incendet super te

³ deditque in die illa signum dicens hoc erit signum quod locutus est Dominus ecce altare scinditur et effunditur cinis qui in eo est

⁴ cumque audisset rex sermonem hominis Dei quem inclamaverat contra altare in Bethel extendit manum suam de altari dicens adprehendite eum et exaruit manus eius quam extenderat contra eum nec valuit retrahere eam ad se

⁵ altare quoque scissum est et effusus cinis de altari iuxta signum quod praedixerat vir Dei in sermone Domini

⁶ et ait rex ad virum Dei deprecare faciem Domini Dei tui et ora pro me ut restituatur manus mea mihi oravit vir Dei faciem Domini et reversa est manus regis ad eum et facta est sicut prius fuerat
⁷ locutus est autem rex ad virum Dei veni mecum domum ut prandeas et dabo tibi munera
⁸ responditque vir Dei ad regem si dederis mihi mediam partem domus tuae non veniam tecum nec comedam panem neque bibam aquam in loco isto
⁹ sic enim mandatum est mihi in sermone Domini praecipientis non comedes panem neque bibes aquam nec reverteris per viam qua venisti
¹⁰ abiit ergo per aliam viam et non est reversus per iter quo venerat in Bethel
¹¹ propheta autem quidam senex habitabat in Bethel ad quem venit filius suus et narravit ei omnia opera quae fecerat vir Dei illa die in Bethel et verba quae locutus fuerat ad regem et narraverunt patri suo
¹² et dixit eis pater eorum per quam viam abiit ostenderunt ei filii sui viam per quam abierat vir Dei qui venerat de Iuda
¹³ et ait filiis suis sternite mihi asinum qui cum stravissent ascendit
¹⁴ et abiit post virum Dei et invenit eum sedentem subtus terebinthum et ait illi tune es vir Dei qui venisti de Iuda respondit ille ego sum
¹⁵ dixit ad eum veni mecum domum ut comedas panem
¹⁶ qui ait non possum reverti neque venire tecum nec comedam panem nec bibam aquam in loco isto
¹⁷ quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini dicens non comedes panem et non bibes ibi aquam nec reverteris per viam qua ieris
¹⁸ qui ait illi et ego propheta sum similis tui et angelus locutus est mihi in sermone Domini dicens reduc eum tecum in domum tuam et comedat panem et bibat aquam fefellit eum
¹⁹ et reduxit secum comedit ergo panem in domo eius et bibit aquam
²⁰ cumque sederent ad mensam factus est sermo Domini ad prophetam qui reduxerat eum
²¹ et exclamavit ad virum Dei qui venerat de Iuda dicens haec dicit Dominus quia inoboediens fuisti ori Domini et non custodisti mandatum quod praecepit tibi Dominus Deus tuus
²² et reversus es et comedisti panem et bibisti aquam in loco in quo praecepit tibi ne comederes panem neque biberes aquam non inferetur cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum
²³ cumque comedisset et bibisset stravit asinum prophetae quem reduxerat
²⁴ qui cum abisset invenit eum leo in via et occidit et erat cadaver eius proiectum in itinere asinus autem stabat iuxta illum et leo stabat iuxta cadaver

²⁵ et ecce viri transeuntes viderunt cadaver proiectum in via et leonem stantem iuxta cadaver et venterunt et divulgaverunt in civitate in qua propheta senex ille habitabat
²⁶ quod cum audisset propheta ille qui reduxerat eum de via ait vir Dei est qui inoboediens fuit ori Domini et tradidit eum Dominus leoni et confregit eum et occidit iuxta verbum Domini quod locutus est ei
²⁷ dixitque ad filios suos sternite mihi asinum qui cum stravissent
²⁸ et ille abisset invenit cadaver eius proiectum in via et asinum et leonem stantes iuxta cadaver non comedit leo de cadavere nec laesit asinum
²⁹ tulit ergo propheta cadaver viri Dei et posuit illud super asinum et reversus intulit in civitatem prophetae senis ut plangerent eum
³⁰ et posuit cadaver eius in sepulchro suo et planxerunt eum heu frater
³¹ cumque planxissent eum dixit ad filios suos cum mortuus fuero sepelite me in sepulchro in quo vir Dei sepultus est iuxta ossa eius ponite ossa mea
³² profecto enim veniet sermo quem praedixit in sermone Domini contra altare quod est in Bethel et contra omnia fana excelsorum quae sunt in urbibus Samariae
³³ post verba haec non est reversus Hieroboam de via sua pessima sed e contrario fecit de novissimis populi sacerdotes excelsorum quicumque volebat implebat manum suam et fiebat sacerdos excelsorum
³⁴ et propter hanc causam peccavit domus Hieroboam et eversa est et deleta de superficie terrae
14 in tempore illo aegrotavit Abia filius Hieroboam
² dixitque Hieroboam uxori suae surge et commuta habitum ne cognoscaris quod sis uxor Hieroboam et vade in Silo ubi est Ahia propheta qui locutus est mihi quod regnatus essem super populum hunc
³ tolle quoque in manu tua decem panes et crustula et vas mellis et vade ad illum ipse indicabit tibi quid eventurum sit huic puero
⁴ fecit ut dixerat uxor Hieroboam et consurgens abiit in Silo et venit in domum Ahia at ille non poterat videre quia caligaverant oculi eius prae senectute
⁵ dixit autem Dominus ad Ahiam ecce uxor Hieroboam ingreditur ut consulat te super filio suo qui aegrotat haec et haec loqueris ei cum ergo illa intraret et dissimularet se esse quae erat
⁶ audivit Ahias sonitum pedum eius introeuntis per ostium et ait ingredere uxor Hieroboam quare aliam esse te simulas ego autem missus sum ad te durus nuntius

⁷ vade et dic Hieroboam haec dicit Dominus Deus Israhel quia exaltavi te de medio populi et dedi te ducem super populum meum Israhel

⁸ et scidi regnum domus David et dedi illud tibi et non fuisti sicut servus meus David qui custodivit mandata mea et secutus est me in toto corde suo faciens quod placitum esset in conspectu meo

⁹ sed operatus es male super omnes qui fuerunt ante te et fecisti tibi deos alienos et conflatiles ut me ad iracundiam provocares me autem proiecisti post corpus tuum

¹⁰ idcirco ecce ego inducam mala super domum Hieroboam et percutiam de Hieroboam mingentem ad parietem et clausum et novissimum in Israhel et mundabo reliquias domus Hieroboam sicut mundari solet fimus usque ad purum

¹¹ qui mortui fuerint de Hieroboam in civitate comedent eos canes qui autem mortui fuerint in agro vorabunt eos aves caeli quia Dominus locutus est

¹² tu igitur surge et vade in domum tuam et in ipso introitu pedum tuorum in urbem morietur puer

¹³ et planget eum omnis Israhel et sepeliet iste enim solus infertur de Hieroboam in sepulchrum quia inventus est super eo sermo bonus ad Dominum Deum Israhel in domo Hieroboam

¹⁴ constituet autem sibi Dominus regem super Israhel qui percutiat domum Hieroboam in hac die et in hoc tempore

¹⁵ et percutiet Dominus Israhel sicut moveri solet harundo in aqua et evellet Israhel de terra bona hac quam dedit patribus eorum et ventilabit eos trans Flumen quia fecerunt sibi lucos ut irritarent Dominum

¹⁶ et tradet Dominus Israhel propter peccata Hieroboam qui peccavit et peccare fecit Israhel

¹⁷ surrexit itaque uxor Hieroboam et abiit et venit in Thersa cumque illa ingrederetur limen domus puer mortuus est

¹⁸ et sepelierunt eum et planxit illum omnis Israhel iuxta sermonem Domini quem locutus est in manu servi sui Ahiae prophetae

¹⁹ reliqua autem verborum Hieroboam quomodo pugnaverit et quomodo regnaverit ecce scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel

²⁰ dies autem quibus regnavit Hieroboam viginti duo anni sunt et dormivit cum patribus suis regnavitque Nadab filius eius pro eo

²¹ porro Roboam filius Salomonis regnavit in Iuda quadraginta et unius anni erat Roboam cum regnare coepisset et decem et septem annis regnavit in Hierusalem civitatem quam elegit Dominus ut poneret nomen suum ibi ex omnibus tribubus Israhel nomen autem matris eius Naama Ammanites

²² et fecit Iudas malum coram Domino et inritaverunt eum super omnibus quae fecerant patres eorum in peccatis suis quae peccaverant

²³ aedificaverunt enim et ipsi sibi aras et statuas et lucos super omnem collem excelsum et subter omnem arborem frondosam

²⁴ sed et effeminati fuerunt in terra feceruntque omnes abominationes gentium quas adtrivit Dominus ante faciem filiorum Israhel

²⁵ in quinto autem anno regni Roboam ascendit Sesac rex Aegypti in Hierusalem

²⁶ et tulit thesauros domus Domini et thesauros regios et universa diripuit scuta quoque aurea quae fecerat Salomon

²⁷ pro quibus fecit rex Roboam scuta aerea et tradidit ea in manu ducum scutariorum et eorum qui excubabant ante ostium domus regis

²⁸ cumque ingrederetur rex in domum Domini portabant ea qui praeceundi habebant officium et postea reportabant ad armamentarium scutariorum

²⁹ reliqua autem sermonum Roboam et omnium quae fecit ecce scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda

³⁰ fuitque bellum inter Roboam et Hieroboam cunctis diebus

³¹ dormivit itaque Roboam cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David nomen autem matris eius Naama Ammanites et regnavit Abiam filius eius pro eo

15 igitur in octavodecimo anno regni Hieroboam filii Nabath regnavit Abiam super Iudam

² tribus annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Maacha filia Absalom

³ ambulavitque in omnibus peccatis patris sui quae fecerat ante eum nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo sicut cor David patris eius

⁴ sed propter David dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Hierusalem ut suscicaret filium eius post eum et staret Hierusalem

⁵ eo quod fecisset David rectum in oculis Domini et non declinasset ab omnibus quae praeceperat ei cunctis diebus vitae suae excepto sermone Uriae Hethei

⁶ attamen bellum fuit inter Roboam et inter Hieroboam omni tempore vitae eius

⁷ reliqua autem sermonum Abiam et omnia quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda fuitque proelium inter Abiam et inter Hieroboam

⁸ et dormivit Abiam cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque Asa filius eius pro eo

⁹ in anno ergo vicesimo Hieroboam regis Israhel regnavit Asa rex Iuda

¹⁰ et quadraginta uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Maacha filia Absalom
¹¹ et fecit Asa rectum ante conspectum Domini sicut David pater eius
¹² et abstulit effeminatos de terra purgavitque universas sordes idolorum quae fecerant patres eius
¹³ insuper et Maacham matrem suam amovit ne esset princeps in sacris Priapi et in luco eius quem consecraverat subvertitque specum eius et confregit simulacrum turpissimum et conbusit in torrente Cedron
¹⁴ excelsa autem non abstulit verumtamen cor Asa perfectum erat cum Deo cunctis diebus suis
¹⁵ et intulit ea quae sanctificaverat pater suus et voverat in domum Domini argentum et aurum et vasa
¹⁶ bellum autem erat inter Asa et Baasa regem Israel cunctis diebus eorum
¹⁷ ascendit quoque Baasa rex Israel in Iudam et aedificavit Rama ut non possit quispiam egredi vel ingredi de parte Asa regis Iudae
¹⁸ tollens itaque Asa omne argentum et aurum quod remanserat in thesauris domus Domini et in thesauris domus regiae dedit illud in manu servorum suorum et misit ad Benadad filium Tabremmon filii Ezion regem Syriae qui habitabat in Damasco dicens
¹⁹ foedus est inter me et te et inter patrem meum et patrem tuum ideo misi tibi munera argentum et aurum et peto ut venias et irritum facias foedus quod habes cum Baasa rege Israel et recedat a me
²⁰ adquiescens Benadad regi Asa misit principes exercitus sui in civitates Israel et percusserunt Ahion et Dan et Abel domum Maacha et universam Cenneroth omnem scilicet terram Nephthalim
²¹ quod cum audisset Baasa intermisit aedificare Rama et reversus est in Thersa
²² rex autem Asa nuntium misit in omnem Iudam nemo sit excusatus et tulerunt lapides Rama et ligna eius quibus aedificaverat Baasa et extruxit de eis rex Asa Gaba Benjamin et Maspha
²³ reliqua autem omnium sermonum Asa et universae fortitudines eius et cuncta quae fecit et civitates quas extruxit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda verumtamen in tempore senectutis suae doluit pedes
²⁴ et dormivit cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David patris sui regnavitque Iosaphat filius eius pro eo
²⁵ Nadab vero filius Hieroboam regnavit super Israel anno secundo Asa regis Iuda regnavitque super Israel duobus annis
²⁶ et fecit quod malum est in conspectu Domini et ambulavit in viis patris sui et in peccatis eius quibus peccare fecit Israel

²⁷ insidiatus est autem ei Baasa filius Ahia de domo Isachar et percussit eum in Gebbethon quae est urbs Philisthinorum siquidem Nadab et omnis Israel obsidebant Gebbethon
²⁸ interfecit igitur illum Baasa in anno tertio Asa regis Iuda et regnavit pro eo
²⁹ cumque regnasset percussit omnem domum Hieroboam non dimisit ne unam quidem animam de semine eius donec deleret eum iuxta verbum Domini quod locutus fuerat in manu servi sui Ahiae Silonitis
³⁰ propter peccata Hieroboam quae peccaverat et quibus peccare fecerat Israel et propter delictum quo inritaverat Dominum Deum Israel
³¹ reliqua autem sermonum Nadab et omnia quae operatus est nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israel
³² fuitque bellum inter Asa et Baasa regem Israel cunctis diebus eorum
³³ anno tertio Asa regis Iuda regnavit Baasa filius Ahia super omnem Israel in Thersa viginti quatuor annis
³⁴ et fecit malum coram Domino ambulavitque in via Hieroboam et in peccatis eius quibus peccare fecit Israel

16 factus est autem sermo Domini ad Hieu filium Anani contra Baasa dicens
² pro eo quod exaltavi te de pulvere et posui ducem super populum meum Israel tu autem ambulasti in via Hieroboam et peccare fecisti populum meum Israel ut me inritares in peccatis eorum
³ ecce ego demetam posteriora Baasa et posteriora domus eius et faciam domum tuam sicut domum Hieroboam filii Nabath
⁴ qui mortuus fuerit de Baasa in civitate comedent eum canes et qui mortuus fuerit ex eo in regione comedent eum volucres caeli
⁵ reliqua autem sermonum Baasa et quaecumque fecit et proelia eius nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israel
⁶ dormivit ergo Baasa cum patribus suis sepultusque est in Thersa et regnavit Hela filius eius pro eo
⁷ cum autem in manu Hieu filii Anani prophetae verbum Domini factum esset contra Baasa et contra domum eius et contra omne malum quod fecerat coram Domino ad inritandum eum in operibus manuum suarum ut fieret sicut domus Hieroboam ob hanc causam occidit eum
⁸ anno vicesimo sexto Asa regis Iuda regnavit Hela filius Baasa super Israel in Thersa duobus annis
⁹ et rebellavit contra eum servus suus Zamri dux mediae partis equitum erat autem Hela in Thersa bibens et temulentus in domo Arsa praefecti Thersa

¹⁰ inruens ergo Zamri percussit et occidit eum anno vicesimo septimo Asa regis Iuda et regnavit pro eo
¹¹ cumque regnasset et sedisset super solium eius percussit omnem domum Baasa et non dereliquit ex eo mingentem ad parietem et propinquos et amicos eius

¹² delevitque Zamri omnem domum Baasa iuxta verbum Domini quod locutus fuerat ad Baasa in manu Hieu prophetae

¹³ propter universa peccata Baasa et peccata Hela filii eius qui peccaverunt et peccare fecerunt Israhel provocantes Dominum Deum Israhel in vanitatibus suis

¹⁴ reliqua autem sermonum Hela et omnia quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel

¹⁵ anno vicesimo et septimo Asa regis Iuda regnavit Zamri septem diebus in Thersa porro exercitus obsidebat Gebbethon urbem Philistinorum

¹⁶ cumque audisset rebellasse Zamri et occidisse regem fecit sibi regem omnis Israhel Amri qui erat princeps militiae super Israhel in die illa in castris

¹⁷ ascendit ergo Amri et omnis Israhel cum eo de Gebbethon et obsidebant Thersa

¹⁸ videns autem Zamri quod expugnanda esset civitas ingressus est palatium et succendit secum domum regiam et mortuus est

¹⁹ in peccatis suis quae peccaverat faciens malum coram Domino et ambulans in via Hieroboam et in peccato eius quo fecit peccare Israhel

²⁰ reliqua autem sermonum Zamri et insidiarum eius et tyrannidis nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel

²¹ tunc divisus est populus Israhel in duas partes media pars populi sequebatur Thebni filium Gineth ut constitueret eum regem et media pars Amri

²² praevaluit autem populus qui erat cum Amri populo qui sequebatur Thebni filium Gineth mortuusque est Thebni et regnavit Amri

²³ anno tricesimo primo Asa regis Iuda regnavit Amri super Israhel duodecim annis in Thersa regnavit sex annis

²⁴ emitque montem Samariae a Somer duobus talentis argenti et aedificavit eam et vocavit nomen civitatis quam extruxerat nomine Somer domini montis Samariae

²⁵ fecit autem Amri malum in conspectu Domini et operatus est nequiter super omnes qui fuerant ante eum

²⁶ ambulavitque in omni via Hieroboam filii Nabath et in peccatis eius quibus peccare fecerat Israhel ut iniraret Dominum Deum Israhel in vanitatibus suis

²⁷ reliqua autem sermonum Amri et proelia eius quae gessit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel

²⁸ et dormivit Amri cum patribus suis et sepultus est in Samaria regnavitque Ahab filius eius pro eo

²⁹ Ahab vero filius Amri regnavit super Israhel anno tricesimo octavo Asa regis Iuda et regnavit Ahab filius Amri super Israhel in Samaria viginti et duobus annis

³⁰ et fecit Ahab filius Amri malum in conspectu Domini super omnes qui fuerunt ante eum

³¹ nec suffecit ei ut ambularet in peccatis Hieroboam filii Nabath insuper duxit uxorem Hiezel filiam Ethbaal regis Sidoniorum et abiit et servivit Baal et adoravit eum

³² et posuit aram Baal in templo Baal quod aedificaverat in Samaria

³³ et plantavit lucum et addidit Ahab in opere suo inirans Dominum Deum Israhel super omnes reges Israhel qui fuerant ante eum

³⁴ in diebus eius aedificavit Ahiel de Bethel Hiericho in Abiram primitivo suo fundavit eam et in Segub novissimo suo posuit portas eius iuxta verbum Domini quod locutus fuerat in manu Iosue filii Nun

17 et dixit Helias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Ahab vivit Dominus Deus Israhel in cuius conspectu sto si erit annis his ros et pluvia nisi iuxta oris mei verba

² et factum est verbum Domini ad eum dicens

³ recede hinc et vade contra orientem et abscondere in torrente Charith qui est contra Iordanem

⁴ et ibi de torrente bibes corvisque praecepi ut pascant te ibi

⁵ abiit ergo et fecit iuxta verbum Domini cumque abisset sedit in torrente Charith qui est contra Iordanem

⁶ corvi quoque deferebant panem et carnes mane similiter panem et carnes vesperi et bibebat de torrente

⁷ post dies autem siccatus est torrens non enim pluerat super terram

⁸ factus est igitur sermo Domini ad eum dicens

⁹ surge et vade in Sareptha Sidoniorum et manebis ibi praecepi enim ibi mulieri viduae ut pascat te

¹⁰ surrexit et abiit Sareptham cumque venisset ad portam civitatis apparuit ei mulier vidua colligans ligna et vocavit eam dixitque da mihi paululum aquae in vase ut bibam

¹¹ cumque illa pergeret ut adferret clamavit post tergum eius dicens adfer mihi obsecro et buccellam panis in manu tua

¹² quae respondit vivit Dominus Deus tuus quia non habeo panem nisi quantum pugillus capere potest farinae in hydria et paululum olei in lecytho en colligo duo ligna ut ingrediar et faciam illud mihi et filio meo ut comedamus et moriamur

¹³ ad quam Helias ait noli timere sed vade et fac sicut dixisti verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum et adfer ad me tibi autem et filio tuo facies postea

¹⁴ haec autem dicit Dominus Deus Israhel hydria farinae non deficiet nec lecythus olei minuatur usque ad diem in qua daturus est Dominus pluviam super faciem terrae

¹⁵ quae abiit et fecit iuxta verbum Heliae et comedit ipse et illa et domus eius et ex illa die

¹⁶ hydria farinae non defecit et lecythus olei non est imminutus iuxta verbum Domini quod locutus fuerat in manu Heliae

¹⁷ factum est autem post verba haec aegrotavit filius mulieris matris familiae et erat languor fortis nimis ita ut non remaneret in eo halitus

¹⁸ dixit ergo ad Heliam quid mihi et tibi vir Dei ingressus es ad me ut rememorarentur iniquitates meae et interficeres filium meum

¹⁹ et ait ad eam da mihi filium tuum tulitque eum de sinu illius et portavit in cenaculum ubi ipse manebat et posuit super lectulum suum

²⁰ et clamavit ad Dominum et dixit Domine Deus meus etiamne viduam apud quam ego utcumque sustentor adflixisti ut interficeres filium eius

²¹ et expandit se atque mensus est super puerum tribus vicibus clamavitque ad Dominum et ait Domine Deus meus revertatur oro anima pueri huius in viscera eius

²² exaudivit Dominus vocem Heliae et reversa est anima pueri intra eum et revixit

²³ tulitque Helias puerum et deposuit eum de cenaculo in inferiorem domum et tradidit matri suae et ait illi en vivit filius tuus

²⁴ dixitque mulier ad Heliam nunc in isto cognovi quoniam vir Dei es tu et verbum Domini in ore tuo verum est

18 post dies multos verbum Domini factum est ad Heliam in anno tertio dicens vade et ostende te Ahab ut dem pluviam super faciem terrae

² ivit ergo Helias ut ostenderet se Ahab erat autem fames vehemens in Samaria

³ vocavitque Ahab Abdiam dispensatorem domus suae Abdias autem timebat Dominum valde

⁴ nam cum interficeret Hiezabel prophetas Domini tulit ille centum prophetas et abscondit eos quinquagenos in speluncis et pavit eos pane et aqua

⁵ dixit ergo Ahab ad Abdiam vade in terram ad universos fontes aquarum et in cunctas valles si forte invenire possimus herbam et salvare equos et mulos et non penitus iumenta intereant

⁶ diviseruntque sibi regiones ut circumirent eas Ahab ibat per viam unam et Abdias per viam alteram seorsum

⁷ cumque esset Abdias in via Helias occurrit ei qui cum cognovisset eum cecidit super faciem suam et ait num tu es domine mi Helias

⁸ cui ille respondit ego vade dic domino tuo adest Helias

⁹ et ille quid peccavi inquit quoniam trades me servum tuum in manu Ahab ut interficiat me

¹⁰ vivit Dominus Deus tuus non est gens aut regnum quo non miserit dominus meus te requirens et respondentibus cunctis non est hic adiuravit regna singula et gentes eo quod minime repperireris

¹¹ et nunc dicis mihi vade et dic domino tuo adest Helias

¹² cumque recessero a te spiritus Domini asportabit te in locum quem ego ignoro ingressus nuntiabo Ahab et non inveniet te et interficiet me servus autem tuus timet Dominum ab infantia sua

¹³ numquid non indicatum est tibi domino meo quid fecerim cum interficeret Hiezabel prophetas Domini quod absconderim de prophetis Domini centum viros quinquagenos et quinquagenos in speluncis et paverim eos pane et aqua

¹⁴ et nunc tu dicis vade et dic domino tuo adest Helias ut interficiat me

¹⁵ dixit Helias vivit Dominus exercituum ante cuius vultum sto quia hodie apparebo ei

¹⁶ abiit ergo Abdias in occursum Ahab et indicavit ei venitque Ahab in occursum Heliae

¹⁷ et cum vidisset eum ait tune es ille qui conturbas Israhel

¹⁸ et ille ait non turbavi Israhel sed tu et domus patris tui qui dereliquistis mandata Domini et secuti estis Baalim

¹⁹ verumtamen nunc mitte et congrega ad me universum Israhel in monte Carmeli et prophetas Baal quadringentos quinquaginta prophetasque lucorum quadringentos qui comedunt de mensa Hiezabel

²⁰ misit Ahab ad omnes filios Israhel et congregavit prophetas in monte Carmeli

²¹ accedens autem Helias ad omnem populum ait usquequo claudicatis in duas partes si Dominus est Deus sequimini eum si autem Baal sequimini illum et non respondit ei populus verbum

²² et ait rursum Helias ad populum ego remansi propheta Domini solus prophetae autem Baal quadringenti et quinquaginta viri sunt

²³ dentur nobis duo boves et illi eligant bovem unum et in frustra caedentes ponant super ligna ignem autem non subponant et ego faciam bovem alterum et inponam super ligna ignemque non subponam

²⁴ invocate nomina deorum vestrorum et ego invocabo nomen Domini et deus qui exaudierit per ignem ipse sit Deus respondens omnis populus ait optima propositio

²⁵ dixit ergo Helias prophetis Baal eligite vobis bovem unum et facite primi quia vos plures estis et invocate nomina deorum vestrorum ignemque non subponatis

²⁶ qui cum tulissent bovem quem dederat eis fecerunt et invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem dicentes Baal exaudi nos et non erat vox nec qui responderet transiliebantque altare quod fecerant

²⁷ cumque esset iam meridies includebat eis Helias dicens clamate voce maiore deus enim est et forsitan loquitur aut in diversorio est aut in itinere aut certe dormit ut excitetur

²⁸ clamabant ergo voce magna et incidebant se iuxta ritum suum cultris et lanceolis donec perfunderentur sanguine

²⁹ postquam autem transiit meridies et illis prophetantibus venerat tempus quo sacrificium offerri solet nec audiebatur vox neque aliquis respondere nec attendebat orantes

³⁰ dixit Helias omni populo venite ad me et accedente ad se populo curavit altare Domini quod destructum fuerat

³¹ et tulit duodecim lapides iuxta numerum tribuum filiorum Iacob ad quem factus est sermo Domini dicens Israhel erit nomen tuum

³² et aedificavit lapidibus altare in nomine Domini fecitque aquaeductum quasi per duas aratiunculas in circuitu altaris

³³ et composuit ligna divisitque per membra bovem et posuit super ligna

³⁴ et ait implete quattuor hydrias aqua et fundite super holocaustum et super ligna rursusque dixit etiam secundo hoc facite qui cum fecissent et secundo ait etiam tertio id ipsum facite feceruntque et tertio

³⁵ et currebant aquae circa altare et fossa aquaeductus repleta est

³⁶ cumque iam tempus esset ut offerretur holocaustum accedens Helias propheta ait Domine Deus Abraham Isaac et Israhel hodie ostende quia tu es Deus Israhel et ego servus tuus et iuxta praeceptum tuum feci omnia verba haec

³⁷ exaudi me Domine exaudi me ut discat populus iste quia tu es Dominus Deus et tu convertisti cor eorum iterum

³⁸ cecidit autem ignis Domini et voravit holocaustum et ligna et lapides pulverem quoque et aquam quae erat in aquaeductu lambens

³⁹ quod cum vidisset omnis populus cecidit in faciem suam et ait Dominus ipse est Deus Dominus ipse est Deus

⁴⁰ dixitque Helias ad eos adprehendite prophetas Baal et ne unus quidem fugiat ex eis quos cum

comprehendissent duxit eos Helias ad torrentem Cison et interfecit eos ibi

⁴¹ et ait Helias ad Ahab ascende comede et bibe quia sonus multae pluviae est

⁴² ascendit Ahab ut comederet et biberet Helias autem ascendit in vertice Carmeli et pronus in terram posuit faciem inter genua sua

⁴³ et dixit ad puerum suum ascende et prospice contra mare qui cum ascendisset et contemplatus esset ait non est quicquam et rursus ait illi revertere septem vicibus

⁴⁴ in septima autem vice ecce nubacula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari qui ait ascende et dic Ahab iunge et descende ne occupet te pluvia

⁴⁵ cumque se verterent huc atque illuc ecce caeli contenebrati sunt et nubes et ventus et facta est pluvia grandis ascendens itaque Ahab abiit in Hiezrahel

⁴⁶ et manus Domini facta est super Heliam accinctisque lumbis currebat ante Ahab donec veniret in Hiezrahel

19 nuntiavit autem Ahab Hiezabel omnia quae fecerat Helias et quomodo occidisset universos prophetas gladio

² misitque Hiezabel nuntium ad Heliam dicens haec mihi faciant dii et haec addant nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam unius ex illis

³ timuit ergo Helias et surgens abiit quocumque eum ferebat voluntas venitque in Bersabee Iuda et dimisit ibi puerum suum

⁴ et perrexit in desertum via unius diei cumque venisset et sederet subter unam iuniperum petivit animae suae ut moreretur et ait sufficit mihi Domine tolle animam meam neque enim melior sum quam patres mei

⁵ proiecitque se et obdormivit in umbra iuniperi et ecce angelus tetigit eum et dixit illi surge comede

⁶ respexit et ecce ad caput suum subcinericius panis et vas aquae comedit ergo et bibit et rursus obdormivit

⁷ reversusque est angelus Domini secundo et tetigit eum dixitque illi surge comede grandis enim tibi restat via

⁸ qui cum surrexisset comedit et bibit et ambulavit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus et quadraginta noctibus usque ad montem Dei Horeb

⁹ cumque venisset illuc mansit in spelunca et ecce sermo Domini ad eum dixitque illi quid hic agis Helia

¹⁰ at ille respondit zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum quia dereliquerunt pactum Domini filii Israhel altaria tua destruxerunt et prophetas tuos occiderunt gladio et derelictus sum ego solus et quaerunt animam meam ut auferant eam

¹¹ et ait ei egredere et sta in monte coram Domino et ecce Dominus transit et spiritus grandis et fortis subvertens montes et conterens petras ante Dominum non in spiritu Dominus et post spiritum commotio non in commotione Dominus

¹² et post commotionem ignis non in igne Dominus et post ignem sibilus aurae tenuis

¹³ quod cum audisset Helias operuit vultum suum pallio et egressus stetit in ostio speluncae et ecce vox ad eum dicens quid agis hic Helia

¹⁴ et ille respondit zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum quia dereliquerunt pactum tuum filii Israhel altaria tua destruxerunt et prophetas tuos occiderunt gladio et derelictus sum ego solus et quaerunt animam meam ut auferant eam

¹⁵ et ait Dominus ad eum vade et revertere in viam tuam per desertum in Damascum cumque perveneris ungues Azahel regem super Syriam

¹⁶ et Hieu filium Namsi ungues regem super Israhel Heliseum autem filium Saphat qui est de Abelmaula ungues prophetam pro te

¹⁷ et erit quicumque fugerit gladium Azahel occidet eum Hieu et qui fugerit gladium Hieu interficiet eum Heliseus

¹⁸ et derelinquam mihi in Israhel septem milia universorum genua quae non sunt incurvata Baal et omne os quod non adoravit eum osculans manum

¹⁹ profectus ergo inde reperit Heliseum filium Saphat arantem duodecim iugis boum et ipse in duodecim arantibus unus erat cumque venisset Helias ad eum misit pallium suum super illum

²⁰ qui statim relictis bubus cucurrit post Heliam et ait osculer oro te patrem meum et matrem meam et sic sequar te dixitque ei vade et revertere quod enim meum erat feci tibi

²¹ reversus autem ab eo tulit par boum et mactavit illud et in aratro boum coxit carnes et dedit populo et comederunt consurgensque abiit et secutus est Heliam et ministrabat ei

20 porro Benadad rex Syriae congregavit omnem exercitum suum et triginta et duos reges secum et equos et currus et ascendens pugnabat contra Samariam et obsidebat eam

² mittensque nuntios ad Ahab regem Israhel in civitatem

³ ait haec dicit Benadad argentum tuum et aurum tuum meum est et uxores tuae et filii tui optimi mei sunt

⁴ responditque rex Israhel iuxta verbum tuum domine mi rex tuus sum ego et omnia mea

⁵ revertentesque nuntii dixerunt haec dicit Benadad qui misit nos ad te argentum tuum et aurum tuum et uxores tuas et filios tuos dabis mihi

⁶ cras igitur hac eadem hora mittam servos meos ad te et scrutabuntur domum tuam et domum servorum

tuorum et omne quod eis placuerit ponent in manibus suis et auferent

⁷ vocavit autem rex Israhel omnes seniores terrae et ait animadvertite et videte quoniam insidietur nobis misit enim ad me pro uxoribus meis et filiis et pro argento et auro et non abnui

⁸ dixeruntque omnes maiores natu et universus populus ad eum non audias neque adquiescas illi

⁹ respondit itaque nuntiis Benadad dicite domino meo regi omnia propter quae misisti ad me servum tuum initio faciam hanc autem rem facere non possum

¹⁰ reversique nuntii rettulerunt ei qui remisit et ait haec faciant mihi dii et haec addant si suffecerit pulvis Samariae pugillis omnis populi qui sequitur me

¹¹ et respondens rex Israhel ait dicite ei ne gloriatur accinctus aequae ut discinctus

¹² factum est autem cum audisset verbum istud bibebat ipse et reges in umbraculis et ait servis suis circumdate civitatem et circumdederunt eam

¹³ et ecce propheta unus accedens ad Ahab regem Israhel ait haec dicit Dominus certe vidisti omnem multitudinem hanc nimiam ecce ego tradam eam in manu tua hodie ut scias quia ego sum Dominus

¹⁴ et ait Ahab per quem dixitque ei haec dicit Dominus per pedisequos principum provinciarum et ait quis incipiet proeliari et ille dixit tu

¹⁵ recensuit ergo pueros principum provinciarum et reperit numerum ducentorum triginta duum et post eos recensuit populum omnes filios Israhel septem milia

¹⁶ et egressi sunt meridie Benadad autem bibebat temulentus in umbraculo suo et reges triginta duo cum eo qui ad auxilium eius venerant

¹⁷ egressi sunt autem pueri principum provinciarum in prima fronte misit itaque Benadad qui nuntiaverunt ei dicentes viri egressi sunt de Samaria

¹⁸ at ille sive ait pro pace veniunt adprehendite eos vivos sive ut proelientur vivos eos capite

¹⁹ egressi sunt ergo pueri principum provinciarum ac reliquus exercitus sequebatur

²⁰ et percussit unusquisque virum qui contra se venerat fugeruntque Syri et persecutus est eos Israhel fugit quoque Benadad rex Syriae in equo cum equitibus

²¹ necnon et egressus rex Israhel percussit equos et currus et percussit Syriam plaga magna

²² accedens autem propheta ad regem Israhel dixit ei vade et confortare et scito et vide quid facias sequenti enim anno rex Syriae ascendet contra te

²³ servi vero regis Syriae dixerunt ei dii montium sunt dii eorum ideo superaverunt nos sed melius est ut pugnemus contra eos in campestribus et obtinebimus eos

²⁴ tu ergo verbum hoc fac amove reges singulos ab exercitu suo et pone principes pro eis
²⁵ et instaure numerum militum qui ceciderunt de tuis et equos secundum equos pristinos et currus secundum currus quos ante habuisti et pugnabimus contra eos in campestribus et videbis quod obtinebimus eos credidit consilio eorum et fecit ita
²⁶ igitur postquam annus transierat recensuit Benadad Syros et ascendit in Afec ut pugnaret contra Israhel
²⁷ porro filii Israhel recensiti sunt et acceptis cibariis profecti ex adverso castraque metati contra eos quasi duo parvi greges caprarum Syri autem repleverunt terram
²⁸ et accedens unus vir Dei dixit ad regem Israhel haec dicit Dominus quia dixerunt Syri deus montium est Dominus et non est deus vallium dabo omnem multitudinem grandem hanc in manu tua et scietis quia ego Dominus
²⁹ dirigebant septem diebus ex adverso hii atque illi acies septima autem die commissum est bellum percusseruntque filii Israhel de Syris centum milia peditum in die una
³⁰ fugerunt autem qui remanserant in Afec in civitatem et cecidit murus super viginti septem milia hominum qui remanserant porro Benadad fugiens ingressus est civitatem in cubiculum quod erat intra cubiculum
³¹ dixeruntque ei servi sui ecce audivimus quod reges domus Israhel clementes sint ponamus itaque saccos in lumbis nostris et funiculos in capitibus nostris et egrediamur ad regem Israhel forsitan salvabit animas nostras
³² accinxerunt saccos lumbos suos et posuerunt funes in capitibus veneruntque ad regem Israhel et dixerunt servus tuus Benadad dicit vivat oro te anima mea et ille ait si adhuc vivit frater meus est
³³ quod acceperunt viri pro omine et festinantes rapuerunt verbum ex ore eius atque dixerunt frater tuus Benadad et dixit eis ite et adducite eum egressus est ergo ad eum Benadad et levavit eum in currum suum
³⁴ qui dixit ei civitates quas tulit pater meus a patre tuo reddam et plateas fac tibi in Damasco sicut fecit pater meus in Samaria et ego foederatus recedam a te pepigit ergo foedus et dimisit eum
³⁵ tunc vir quidam de filiis prophetarum dixit ad socium suum in sermone Domini percute me at ille noluit percutere
³⁶ cui ait quia noluisti audire vocem Domini ecce recedes a me et percutiet te leo cumque paululum recessisset ab eo invenit eum leo atque percussit
³⁷ sed et alterum conveniens virum dixit ad eum percute me qui percussit eum et vulneravit

³⁸ abiit ergo propheta et occurrit regi in via et mutavit aspersione pulveris os et oculos suos
³⁹ cumque rex transiret clamavit ad regem et ait servus tuus egressus est ad proeliandum comminus cumque fugisset vir unus adduxit eum quidam ad me et ait custodi virum istum qui si lapsus fuerit erit anima tua pro anima eius aut talentum argenti adpendes
⁴⁰ dum autem ego turbatus huc illucque me verterem subito non comparuit et ait rex Israhel ad eum hoc est iudicium tuum quod ipse decrevisti
⁴¹ at ille statim abstersit pulverem de facie sua et cognovit eum rex Israhel quod esset de prophetis
⁴² qui ait ad eum haec dicit Dominus quia dimisisti virum dignum morte de manu tua erit anima tua pro anima eius et populus tuus pro populo eius
⁴³ reversus est igitur rex Israhel in domum suam audire contemnens et furibundus venit Samariam
21 post verba autem haec vinea erat Naboth Hiezrahelitae qui erat in Hiezrahel iuxta palatium Ahab regis Samariae
² locutus est ergo Ahab ad Naboth dicens da mihi vineam tuam ut faciam mihi hortum holerum quia vicina est et prope domum meam daboque tibi pro ea vineam meliorem aut si tibi commodius putas argenti pretium quanto digna est
³ cui respondit Naboth propitius mihi sit Dominus ne dem hereditatem patrum meorum tibi
⁴ venit ergo Ahab in domum suam indignans et frendens super verbo quod locutus fuerat ad eum Naboth Hiezrahelites dicens non do tibi hereditatem patrum meorum et proiciens se in lectulum suum avertit faciem ad parietem et non comedit panem
⁵ ingressa est autem ad eum Hiezabel uxor sua dixitque ei quid est hoc unde anima tua contristata est et quare non comedis panem
⁶ qui respondit ei locutus sum Naboth Hiezrahelitae et dixi ei da mihi vineam tuam accepta pecunia aut si tibi placet dabo tibi vineam pro ea et ille ait non do tibi vineam meam
⁷ dixit ergo ad eum Hiezabel uxor eius grandis auctoritatis es et bene regis regnum Israhel surge et comede panem et aequo esto animo ego dabo tibi vineam Naboth Hiezrahelitae
⁸ scripsit itaque litteras ex nomine Ahab et signavit eas anulo eius et misit ad maiores natu et ad optimates qui erant in civitate eius et habitabant cum Naboth
⁹ litterarum autem erat ista sententia praedicate ieiunium et sedere facite Naboth inter primos populi
¹⁰ et submitte duos viros filios Belial contra eum et falsum testimonium dicant benedixit Deum et regem et educite eum et lapidate sicque moriatur

¹¹ fecerunt ergo cives eius maiores natu et optimates qui habitabant cum eo in urbe sicut praeceperat eis Hiezabel et sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos

¹² praedicaverunt ieiunium et sedere fecerunt Naboth inter primos populi

¹³ et adductis duobus viris filiis diaboli fecerunt eos sedere contra eum at illi scilicet ut viri diabolici dixerunt contra eum testimonium coram multitudine benedixit Naboth Deo et regi quam ob rem eduxerunt eum extra civitatem et lapidibus interfecerunt

¹⁴ miseruntque ad Hiezabel dicentes lapidatus est Naboth et mortuus est

¹⁵ factum est autem cum audisset Hiezabel lapidatum Naboth et mortuum locuta est ad Ahab surge posside vineam Naboth Hiezrahelitae qui noluit tibi acquiescere et dare eam accepta pecunia non enim vivit Naboth sed mortuus est

¹⁶ quod cum audisset Ahab mortuum videlicet Naboth surrexit et descendebat in vineam Naboth Hiezrahelitae ut possideret eam

¹⁷ factus est igitur sermo Domini ad Heliam Thesbitem dicens

¹⁸ surge et descende in occursum Ahab regis Israhel qui est in Samaria ecce ad vineam Naboth descendit ut possideat eam

¹⁹ et loqueris ad eum dicens haec dicit Dominus occidisti insuper et possedisti et post haec addes haec dicit Dominus in loco hoc in quo linxerunt canes sanguinem Naboth lambent tuum quoque sanguinem

²⁰ et ait Ahab ad Heliam num invenisti me inimice mee qui dixit inveni eo quod venundatus sis ut faceres malum in conspectu Domini

²¹ ecce ego inducam super te malum et demetam posteriora tua et interficiam de Ahab mingentem ad parietem et clausum et ultimum in Israhel

²² et dabo domum tuam sicut domum Hieroboam filii Nabath et sicut domum Baasa filii Ahia quia egisti ut me ad iracundiam provocares et peccare fecisti Israhel

²³ sed et de Hiezabel locutus est Dominus dicens canes comedent Hiezabel in agro Hiezrahel

²⁴ si mortuus fuerit Ahab in civitate comedent eum canes si autem mortuus fuerit in agro comedent eum volucres caeli

²⁵ igitur non fuit alter talis ut Ahab qui venundatus est ut faceret malum in conspectu Domini concitavit enim eum Hiezabel uxor sua

²⁶ et abominabilis effectus est in tantum ut sequeretur idola quae fecerant Amorrei quos consumpsit Dominus a facie filiorum Israhel

²⁷ itaque cum audisset Ahab sermones istos scidit vestem suam et operuit cilicio carnem suam iei-

unavitque et dormivit in sacco et ambulabat dimisso capite

²⁸ factus est autem sermo Domini ad Heliam Thesbitem dicens

²⁹ nonne vidisti humiliatum Ahab coram me quia igitur humiliatus est mei causa non inducam malum in diebus eius sed in diebus filii sui inferam malum domui eius

22 transierunt igitur tres anni absque bello inter Syriam et Israhel

² in anno autem tertio descendit Iosaphat rex Iuda ad regem Israhel

³ dixitque rex Israhel ad servos suos ignoratis quod nostra sit Ramoth Galaad et neglegimus tollere eam de manu regis Syriae

⁴ et ait ad Iosaphat veniesne mecum ad proeliandum in Ramoth Galaad

⁵ dixitque Iosaphat ad regem Israhel sicut ego sum ita et tu populus meus et populus tuus unum sunt et equites mei et equites tui dixitque Iosaphat ad regem Israhel quaere oro te hodie sermonem Domini

⁶ congregavit ergo rex Israhel prophetas quadringentos circiter viros et ait ad eos ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum an quiescere qui responderunt ascende et dabit Dominus in manu regis

⁷ dixit autem Iosaphat non est hic propheta Domini quispiam ut interrogemus per eum

⁸ et ait rex Israhel ad Iosaphat remansit vir unus per quem possimus interrogare Dominum sed ego odi eum quia non prophetat mihi bonum sed malum Micheas filius Hiemla cui Iosaphat ait ne loquaris ita rex

⁹ vocavit ergo rex Israhel eunuchum quendam et dixit ei festina adducere Micheam filium Hiemla

¹⁰ rex autem Israhel et Iosaphat rex Iuda sedebat unusquisque in solio suo vestiti cultu regio in area iuxta ostium portae Samariae et universi prophetae prophetabant in conspectu eorum

¹¹ fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaan cornua ferrea et ait haec dicit Dominus his ventilabis Syriam donec deleas eam

¹² omnesque prophetae similiter prophetabant dicentes ascende in Ramoth Galaad et vade prospere et tradet Dominus in manu regis

¹³ nuntius vero qui ierat ut vocaret Micheam locutus est ad eum dicens ecce sermones prophetarum ore uno bona regi praedicant sit ergo et sermo tuus similis eorum et loquere bona

¹⁴ cui Micheas ait vivit Dominus quia quodcumque dixerit mihi Dominus hoc loquar

¹⁵ venit itaque ad regem et ait illi rex Michea ire debemus in Ramoth Galaad ad proeliandum an cessare cui ille respondit ascende et vade prospere et tradet Dominus in manu regis

¹⁶ dixit autem rex ad eum iterum atque iterum adiuro te ut non loquaris mihi nisi quod verum est in nomine Domini

¹⁷ et ille ait vidi cunctum Israhel dispersum in montibus quasi oves non habentes pastorem et ait Dominus non habent dominum isti revertatur unusquisque in domum suam in pace

¹⁸ dixit ergo rex Israhel ad Iosaphat numquid non dixi tibi quia non prophetat mihi bonum sed semper malum

¹⁹ ille vero addens ait propterea audi sermonem Domini vidi Dominum sedentem super solium suum et omnem exercitum caeli adsistentem ei a dextris et a sinistris

²⁰ et ait Dominus quis decipiet Ahab regem Israhel ut ascendat et cadat in Ramoth Galaad et dixit unus verba huiusmodi et alius aliter

²¹ egressus est autem spiritus et stetit coram Domino et ait ego decipiam illum cui locutus est Dominus in quo

²² et ille ait egrediar et ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius et dixit Dominus decipies et praevaleris egredere et fac ita

²³ nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacii in ore omnium prophetarum tuorum qui hic sunt et Dominus locutus est contra te malum

²⁴ accessit autem Sedecias filius Chanaan et percussit Micheam in maxillam et dixit mene ergo dimisit spiritus Domini et locutus est tibi

²⁵ et ait Micheas visurus es in die illa quando ingredieris cubiculum intra cubiculum ut abscondaris

²⁶ et ait rex Israhel tollite Micheam et maneat apud Amon principem civitatis et apud Ioas filium Ammelech

²⁷ et dicite eis haec dicit rex mittite virum istum in carcerem et sustentate eum pane tribulationis et aqua angustiae donec revertar in pace

²⁸ dixitque Micheas si reversus fueris in pace non est locutus Dominus in me et ait audite populi omnes

²⁹ ascendit itaque rex Israhel et Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad

³⁰ dixitque rex Israhel ad Iosaphat sume arma et ingredere proelium et induere vestibus tuis porro rex Israhel mutavit habitum et ingressus est bellum

³¹ rex autem Syriae praeceperat principibus curruum triginta duobus dicens non pugnabitis contra minorem et maiorem quempiam nisi contra regem Israhel solum

³² cum ergo vidissent principes curruum Iosaphat suspicati sunt quod ipse esset rex Israhel et impetu facto pugnabant contra eum et exclamavit Iosaphat

³³ intellexeruntque principes curruum quod non esset rex Israhel et cessaverunt ab eo

³⁴ unus autem quidam tetendit arcum in incertum sagittam dirigens et casu percussit regem Israhel inter pulmonem et stomachum at ille dixit aurigae suo verte manum tuam et eice me de exercitu quia graviter vulneratus sum

³⁵ commissum est ergo proelium in die illa et rex Israhel stabat in curru suo contra Syros et mortuus est vesperi fluebat autem sanguis plagae in sinum currus

³⁶ et praeco personuit in universo exercitu antequam sol occumberet dicens unusquisque revertatur in civitatem et in terram suam

³⁷ mortuus est autem rex et perlatus est Samariam sepelieruntque regem in Samaria

³⁸ et laverunt currum in piscina Samariae et linerunt canes sanguinem eius et habenas laverunt iuxta verbum Domini quod locutus fuerat

³⁹ reliqua vero sermonum Ahab et universa quae fecit et domus eburneae quam aedificavit cunctarumque urbium quas extruxit nonne scripta sunt haec in libro verborum dierum regum Israhel

⁴⁰ dormivit ergo Ahab cum patribus suis et regnavit Ohozias filius eius pro eo

⁴¹ Iosaphat filius Asa regnare coeperat super Iudam anno quarto Ahab regis Israhel

⁴² triginta quinque annorum erat cum regnare coepisset et viginti et quinque annos regnavit in Hierusalem nomen matris eius Azuba filia Salai

⁴³ et ambulavit in omni via Asa patris sui et non declinavit ex ea fecitque quod rectum est in conspectu Domini

⁴⁴ verumtamen excelsa non abstulit adhuc enim populus sacrificabat et adolebat incensum in excelsis

⁴⁵ pacemque habuit Iosaphat cum rege Israhel

⁴⁶ reliqua autem verborum Iosaphat et opera eius quae gessit et proelia nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda

⁴⁷ sed et reliquias effeminatorum qui remanserant in diebus Asa patris eius abstulit de terra

⁴⁸ nec erat tunc rex constitutus in Edom

⁴⁹ rex vero Iosaphat fecerat classes in mari quae navigarent in Ophir propter aurum et ire non potuerunt quia confractae sunt in Asiongaber

⁵⁰ tunc ait Ohozias filius Ahab ad Iosaphat vadant servi mei cum servis tuis in navibus et noluit Iosaphat

⁵¹ dormivitque cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David patris sui regnavitque Ioram filius eius pro eo

⁵² Ohozias autem filius Ahab regnare coeperat super Israhel in Samaria anno septimodecimo Iosaphat regis Iuda regnavitque super Israhel duobus annis

⁵³ et fecit malum in conspectu Domini et ambulavit
in via patris sui et matris suae et in via Hieroboam
filii Nabath qui peccare fecit Israhel

⁵⁴ servivit quoque Baal et adoravit eum et inritavit
Dominum Deum Israhel iuxta omnia quae fecerat
pater eius

Liber

Malachim Secundus

1 praevaricatus est autem Moab in Israhel postquam mortuus est Ahab

² ceciditque Ohozias per cancellos cenaculi sui quod habebat in Samaria et aegrotavit misitque nuntios dicens ad eos ite consulite Beelzebub deum Accaron utrum vivere queam de infirmitate mea hac

³ angelus autem Domini locutus est ad Heliam Thesbitem surge ascende in occursum nuntiorum regis Samariae et dices ad eos numquid non est Deus in Israhel ut eatis ad consulendum Beelzebub deum Accaron

⁴ quam ob rem haec dicit Dominus de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte morieris et abiit Helias

⁵ reversique sunt nuntii ad Ohoziam qui dixit eis quare reversi estis

⁶ at illi responderunt ei vir occurrit nobis et dixit ad nos ite revertimini ad regem qui misit vos et dicetis ei haec dicit Dominus numquid quia non erat Deus in Israhel mittis ut consulatur Beelzebub deus Accaron idcirco de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte morieris

⁷ qui dixit eis cuius figurae et habitu est vir qui occurrit vobis et locutus est verba haec

⁸ at illi dixerunt vir pilosus et zona pellicia accinctis renibus qui ait Helias Thesbites est

⁹ misitque ad eum quinquagenarium principem et quinquaginta qui erant sub eo qui ascendit ad eum sedentique in vertice montis ait homo Dei rex praecepit ut descendas

¹⁰ respondensque Helias dixit quinquagenario si homo Dei sum descendat ignis e caelo et devoret te et quinquaginta tuos descendit itaque ignis e caelo et devoravit eum et quinquaginta qui erant cum eo

¹¹ rursum misit ad eum principem quinquagenarium alterum et quinquaginta cum eo qui locutus est illi homo Dei haec dicit rex festina descende

¹² respondens Helias ait si homo Dei ego sum descendat ignis e caelo et devoret te et quinquaginta tuos descendit ergo ignis Dei e caelo et devoravit illum et quinquaginta eius

¹³ iterum misit principem quinquagenarium tertium et quinquaginta qui erant cum eo qui cum venisset curvavit genua contra Heliam et precatus est eum et ait homo Dei noli despiciere animam meam et animam servorum tuorum qui mecum sunt

¹⁴ ecce descendit ignis de caelo et devoravit duos principes quinquagenarios primos et quinquagenos

qui cum eis erant sed nunc obsecro ut miserearis animae meae

¹⁵ locutus est autem angelus Domini ad Heliam dicens descende cum eo ne timeas surrexit igitur et descendit cum eo ad regem

¹⁶ et locutus est ei haec dicit Dominus quia misisti nuntios ad consulendum Beelzebub deum Accaron quasi non esset Deus in Israhel a quo possis interrogare sermonem ideo de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte morieris

¹⁷ mortuus est ergo iuxta sermonem Domini quem locutus est Helias et regnavit Ioram frater eius pro eo anno secundo Ioram filii Iosaphat regis Iudae non enim habebat filium

¹⁸ reliqua autem verborum Ohoziae quae operatus est nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

2 factum est autem cum levare vellet Dominus Heliam per turbinem in caelum ibant Helias et Heliseus de Galgalis

² dixitque Helias ad Heliseum sede hic quia Dominus misit me usque Bethel cui ait Heliseus vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te cumque descendissent Bethel

³ egressi sunt filii prophetarum qui erant Bethel ad Heliseum et dixerunt ei numquid nosti quia hodie Dominus tollat dominum tuum a te qui respondit et ego novi silete

⁴ dixit autem Helias ad Heliseum sede hic quia Dominus misit me in Hiericho et ille ait vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te cumque venissent Hierichum

⁵ accesserunt filii prophetarum qui erant in Hiericho ad Heliseum et dixerunt ei numquid nosti quia hodie Dominus tollet dominum tuum a te et ait et ego novi silete

⁶ dixit autem ei Helias sede hic quia Dominus misit me ad Iordanem qui ait vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te ierunt igitur ambo pariter

⁷ et quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt qui et steterunt e contra longe illi autem ambo stabant super Iordanem

⁸ tulitque Helias pallium suum et involvit illud et percussit aquas quae divisae sunt in utramque partem et transierunt ambo per siccum

⁹ cumque transissent Helias dixit ad Heliseum postula quod vis ut faciam tibi antequam tollar a te

II MALACHIM 2:9

dixitque Heliseus obsecro ut fiat duplex spiritus tuus in me

¹⁰ qui respondit rem difficilem postulasti attamen si videris me quando tollor a te erit quod petisti si autem non videris non erit

¹¹ cumque pergerent et incedentes sermocinarentur ecce currus igneus et equi ignei diviserunt utrumque et ascendit Helias per turbinem in caelum

¹² Heliseus autem videbat et clamabat pater mi pater mi currus Israhel et auriga eius et non vidit eum amplius adprehenditque vestimenta sua et scidit illa in duas partes

¹³ et levavit pallium Heliae quod ceciderat ei reversusque stetit super ripam Iordanis

¹⁴ et pallio Heliae quod ceciderat ei percussit aquas et dixit ubi est Deus Heliae etiam nunc percussitque aquas et divisae sunt huc atque illuc et transiit Heliseus

¹⁵ videntes autem filii prophetarum qui erant in Hiericho de contra dixerunt requievit spiritus Heliae super Heliseum et venientes in occursum eius adoraverunt eum proni in terram

¹⁶ dixeruntque illi ecce cum servis tuis sunt quinquaginta viri fortes qui possint ire et quaerere dominum tuum ne forte tulerit eum spiritus Domini et proiecerit in uno montium aut in una vallium qui ait nolite mittere

¹⁷ coegeruntque eum donec adquiesceret et diceret mittite et miserunt quinquaginta viros qui cum quaesissent tribus diebus non invenerunt

¹⁸ et reversi sunt ad eum at ille habitabat in Hiericho dixitque eis numquid non dixi vobis nolite ire

¹⁹ dixerunt quoque viri civitatis ad Heliseum ecce habitatio civitatis huius optima est sicut tu ipse domine perspicias sed aquae pessimae sunt et terra sterilis

²⁰ at ille ait adferte mihi vas novum et mittite in illud sal qui cum adtulissent

²¹ egressus ad fontem aquarum misit in eum sal et ait haec dicit Dominus sanavi aquas has et non erit ultra in eis mors neque sterilitas

²² sanatae sunt ergo aquae usque ad diem hanc iuxta verbum Helisei quod locutus est

²³ ascendit autem inde Bethel cumque ascenderet per viam pueri parvi egressi sunt de civitate et includebant ei dicentes ascende calve ascende calve

²⁴ qui cum se respexisset vidit eos et maledixit eis in nomine Domini egressique sunt duo ursi de saltu et laceraverunt ex eis quadraginta duos pueros

²⁵ abiit autem inde in montem Carmeli et inde reversus est Samariam

3 Ioram vero filius Ahab regnavit super Israhel in Samaria anno octavodecimo Iosaphat regis Iudae regnavitque duodecim annis

² et fecit malum coram Domino sed non sicut pater suus et mater tulit enim statuas Baal quas fecerat pater eius

³ verumtamen in peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel adhesit nec recessit ab eis

⁴ porro Mesa rex Moab nutriebat pecora multa et solvebat regi Israhel centum milia agnorum et centum milia arietum cum velleribus suis

⁵ cumque mortuus fuisset Ahab praevaricatus est foedus quod habebat cum rege Israhel

⁶ egressus est igitur rex Ioram in die illa de Samaria et recensuit universum Israhel

⁷ misitque ad Iosaphat regem Iuda dicens rex Moab recessit a me veni mecum contra Moab ad proelium qui respondit ascendam qui meus est tuus est populus meus populus tuus equi mei equi tui

⁸ dixitque per quam viam ascendemus at ille respondit per desertum Idumeae

⁹ perrexerunt igitur rex Israhel et rex Iuda et rex Edom et circumierunt per viam septem dierum nec erat aqua exercitui et iumentis quae sequebantur eos

¹⁰ dixitque rex Israhel eheu eheu eheu congregavit nos Dominus tres reges ut traderet in manu Moab

¹¹ et ait Iosaphat estne hic propheta Domini ut deprecemur Dominum per eum et respondit unus de servis regis Israhel est hic Heliseus filius Saphat qui fundebat aquam super manus Heliae

¹² et ait Iosaphat est apud eum sermo Domini descenditque ad eum rex Israhel et Iosaphat et rex Edom

¹³ dixit autem Heliseus ad regem Israhel quid mihi et tibi est vade ad prophetas patris tui et matris tuae et ait illi rex Israhel quare congregavit Dominus tres reges hos ut traderet eos in manu Moab

¹⁴ dixit autem Heliseus vivit Dominus exercituum in cuius conspectu sto quod si non vultum Iosaphat regis Iudae erubescerem ne adtendissem quidem te nec respexissem

¹⁵ nunc autem adducite mihi psalten cumque caneret psaltes facta est super eum manus Domini et ait

¹⁶ haec dicit Dominus facite alveum torrentis huius fossas et fossas

¹⁷ haec enim dicit Dominus non videbitis ventum neque pluviam et alveus iste replebitur aquis et bibetis vos et familiae vestrae et iumenta vestra

¹⁸ parumque hoc est in conspectu Domini insuper tradet etiam Moab in manu vestra

¹⁹ et percutietis omnem civitatem munitam et omnem urbem electam et universum lignum fructiferum succidetis cunctosque fontes aquarum obturabitis et omnem agrum egregium operietis lapidibus

²⁰ factum est igitur mane quando sacrificium offerri solet et ecce aquae veniebant per viam Edom et repleta est terra aquis

²¹ universi autem Moabitae audientes quod ascendissent reges ut pugnarent adversum eos convocaverunt omnes qui accincti erant balteo desuper et steterunt in terminis

²² primoque mane surgentes et orto iam sole ex adverso aquarum viderunt Moabitae contra aquas rubras quasi sanguinem

²³ dixeruntque sanguis est gladii pugnaverunt reges contra se et caesi sunt mutuo nunc perge ad praedam Moab

²⁴ perrexeruntque in castra Israhel porro consurgens Israhel percussit Moab at illi fugerunt coram eis venerunt igitur qui vicerant et percusserunt Moab

²⁵ et civitates destruxerunt et omnem agrum optimum mittentes singuli lapides repleverunt et universos fontes aquarum obturaverunt et omnia ligna fructifera succiderunt ita ut muri tantum fictiles remanerent et circumdata est civitas a fundibulariis et magna ex parte percussa

²⁶ quod cum vidisset rex Moab praevaluisse scilicet hostes tulit secum septingentos viros educentes gladium ut inrumperet ad regem Edom et non potuerunt

²⁷ arripiensque filium suum primogenitum qui regnatus erat pro eo obtulit holocaustum super murum et facta est indignatio magna in Israhel statimque recesserunt ab eo et reversi sunt in terram suam

4 mulier autem quaedam de uxoribus prophetarum clamabat ad Heliseum dicens servus tuus vir meus mortuus est et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dominum et ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi

² cui dixit Heliseus quid vis ut faciam tibi dic mihi quid habes in domo tua at illa respondit non habeo ancilla tua quicquam in domo mea nisi parum olei quo unguear

³ cui ait vade pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca

⁴ et ingredere et claude ostium cum intrinsecus fueris tu et filii tui et mitte inde in omnia vasa haec et cum plena fuerint tolles

⁵ ivit itaque mulier et clusit ostium super se et super filios suos illi offerebant vasa et illa infundebat

⁶ cumque plena fuissent vasa dixit ad filium suum adfer mihi adhuc vas et ille respondit non habeo stetitque oleum

⁷ venit autem illa et indicavit homini Dei et ille vade inquit vende oleum et redde creditori tuo tu autem et filii tui vivite de reliquo

⁸ facta est autem quaedam dies et transiebat Heliseus per Sunam erat autem ibi mulier magna quae tenuit eum ut comederet panem cumque frequenter

inde transiret devertebat ad eam ut comederet panem

⁹ quae dixit ad virum suum animadverto quod vir Dei sanctus est iste qui transit per nos frequenter

¹⁰ faciamus ergo cenaculum parvum et ponamus ei in eo lectulum et mensam et sellam et candelabrum ut cum venerit ad nos maneat ibi

¹¹ facta est igitur dies quaedam et veniens devertit in cenaculum et requievit ibi

¹² dixitque ad Giezi puerum suum voca Sunamitin istam qui cum vocasset eam et illa stetisset coram eo

¹³ dixit ad puerum loquere ad eam ecce sedule in omnibus ministrasti nobis quid vis ut faciam tibi numquid habes negotium et vis ut loquar regi sive principi militiae quae respondit in medio populi mei habito

¹⁴ et ait quid ergo vult ut faciam ei dixitque Giezi ne quaeras filium enim non habet et vir eius senex est

¹⁵ praecepit itaque ut vocaret eam quae cum vocata fuisset et stetisset ad ostium

¹⁶ dixit ad eam in tempore isto et in hac eadem hora si vita comes fuerit habebis in utero filium at illa respondit noli quaeso domine mi vir Dei noli mentiri ancillae tuae

¹⁷ et concepit mulier et peperit filium in tempore et in hora eadem quam dixerat Heliseus

¹⁸ crevit autem puer et cum esset quaedam dies et egressus isset ad patrem suum ad messorum

¹⁹ ait patri suo caput meum caput meum at ille dixit puero tolle et duc eum ad matrem suam

²⁰ qui cum tulisset et adduxisset eum ad matrem suam posuit eum illa super genua sua usque ad meridiam et mortuus est

²¹ ascendit autem et conlocavit eum super lectulum hominis Dei et clusit ostium et egressa

²² vocavit virum suum et ait mitte mecum obsecro unum de pueris et asinam ut excurram usque ad hominem Dei et revertar

²³ qui ait illi quam ob causam vadis ad eum hodie non sunt kalendae neque sabbatum quae respondit vale

²⁴ stravitque asinam et praecepit puero mina et propera ne mihi moram facias in eundo et hoc age quod praecipio tibi

²⁵ profecta est igitur et venit ad virum Dei in montem Carmeli cumque vidisset eam vir Dei de contra ait ad Giezi puerum suum ecce Sunamitis illa

²⁶ vade ergo in occursum eius et dic ei rectene agitur circa te et circa virum tuum et circa filium tuum quae respondit recte

²⁷ cumque venisset ad virum Dei in monte apprehendit pedes eius et accessit Giezi ut amoveret eam et ait homo Dei dimitte illam anima enim eius in

II MALACHIM 4:27

amaritudine est et Dominus celavit me et non indicavit mihi

²⁸ quae dixit illi numquid petivi filium a domino meo numquid non dixi tibi ne inludas me

²⁹ et ille ait ad Giezi accinge lumbos tuos et tolle baculum meum in manu tua et vade si occurrerit tibi homo non salutes eum et si salutaverit te quispiam non respondeas illi et pones baculum meum super faciem pueri

³⁰ porro mater pueri ait vivit Dominus et vivit anima tua non dimittam te surrexit ergo et secutus est eam

³¹ Giezi autem praecesserat eos et posuerat baculum super faciem pueri et non erat vox neque sensus reversusque est in occursum eius et nuntiavit ei dicens non surrexit puer

³² ingressus est ergo Heliseus domum et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius

³³ ingressusque clusit ostium super se et puerum et oravit ad Dominum

³⁴ et ascendit et incubuit super puerum posuitque os suum super os eius et oculos suos super oculos eius et manus suas super manus eius et incurvavit se super eum et calefacta est caro pueri

³⁵ at ille reversus deambulavit in domo semel huc et illuc et ascendit et incubuit super eum et oscitavit puer septies aperuitque oculos

³⁶ et ille vocavit Giezi et dixit ei voca Sunamitin hanc quae vocata ingressa est ad eum qui ait tolle filium tuum

³⁷ venit illa et corruit ad pedes eius et adoravit super terram tulitque filium suum et egressa est

³⁸ et Heliseus reversus est in Galgala erat autem fames in terra et filii prophetarum habitabant coram eo dixitque uni de pueris suis pone ollam grandem et coque pulmentum filiis prophetarum

³⁹ et egressus est unus in agrum ut colligeret herbas agrestes invenitque quasi vitem silvestrem et collegit ex ea colocyntidas agri et implevit pallium suum et reversus concidit in ollam pulmenti nesciebat enim quid esset

⁴⁰ infuderunt ergo socii ut comederent cumque gustassent de coctione exclamaverunt dicentes mors in olla vir Dei et non potuerunt comedere

⁴¹ at ille adfert inquit farinam et misit in ollam et ait infunde turbae et comedat et non fuit amplius quicquam amaritudinis in olla

⁴² vir autem quidam venit de Balsalisa deferens viro Dei panes primitiarum et viginti panes hordiacios et frumentum novum in pera sua at ille dixit da populo ut comedat

⁴³ responditque ei minister eius quantum est hoc ut adponam coram centum viris rursum ille da ait populo ut comedat haec enim dicit Dominus comedent et supererit

⁴⁴ posuit itaque coram eis qui comederunt et superfuit iuxta verbum Domini

5 Naaman princeps militiae regis Syriae erat vir magnus apud dominum suum et honoratus per illum enim dedit Dominus salutem Syriae erat autem vir fortis et dives sed leprosus

² porro de Syria egressi fuerant latrunculi et captivam duxerant de terra Israhel puellam parvulam quae erat in obsequio uxoris Naaman

³ quae ait ad dominam suam utinam fuisset dominus meus ad prophetam qui est in Samaria profecto curasset eum a lepra quam habet

⁴ ingressus est itaque Naaman ad dominum suum et nuntiavit ei dicens sic et sic locuta est puella de terra Israhel

⁵ dixitque ei rex Syriae vade et mittam litteras ad regem Israhel qui cum profectus esset et tulisset secum decem talenta argenti et sex milia aureos et decem mutatoria vestimentorum

⁶ detulit litteras ad regem Israhel in haec verba cum acceperis epistulam hanc scito quod miserim ad te Naaman servum meum ut cures eum a lepra sua

⁷ cumque legisset rex Israhel litteras scidit vestimenta sua et ait numquid Deus sum ut occidere possim et vivificare quia iste misit ad me ut cures hominem a lepra sua animadvertite et videte quod occasiones quaerat adversum me

⁸ quod cum audisset Heliseus vir Dei scidisse videlicet regem Israhel vestimenta sua misit ad eum dicens quare scidisti vestimenta tua veniat ad me et sciat esse prophetam in Israhel

⁹ venit ergo Naaman cum equis et curribus et stetit ad ostium domus Helisei

¹⁰ misitque ad eum Heliseus nuntium dicens vade et lavare septies in Iordane et recipiet sanitatem caro tua atque mundaberis

¹¹ iratus Naaman recedebat dicens putabam quod egrederetur ad me et stans invocaret nomen Domini Dei sui et tangeret manu sua locum leprae et curaret me

¹² numquid non meliores sunt Abana et Pharphar fluvii Damasci omnibus aquis Israhel ut laver in eis et munder cum ergo vertisset se et abiret indignans

¹³ accesserunt ad eum servi sui et locuti sunt ei pater si rem grandem dixisset tibi propheta certe facere debueras quanto magis quia nunc dixit tibi lavare et mundaberis

¹⁴ descendit et lavit in Iordane septies iuxta sermonem viri Dei et restituta est caro eius sicut caro pueri parvuli et mundatus est

¹⁵ reversusque ad virum Dei cum universo comitatu suo venit et stetit coram eo et ait vere scio quod non sit Deus in universa terra nisi tantum in Israhel obsecro itaque ut accipias benedictionem a servo tuo

¹⁶ at ille respondit vivit Dominus ante quem sto quia non accipiam cumque vim faceret penitus non adquevit

¹⁷ dixitque Naaman ut vis sed obsecro concede mihi servo tuo ut tollam onus duorum burdonum de terra non enim faciet ultra servus tuus holocaustum aut victimam diis alienis nisi Domino

¹⁸ hoc autem solum est de quo depreceris Dominum pro servo tuo quando ingreditur dominus meus templum Remmon ut adoret et illo innitente super manum meam si adoravero in templo Remmon adorante me in eodem loco ut ignoscat mihi Dominus servo tuo pro hac re

¹⁹ qui dixit ei vade in pace abiit ergo ab eo electo terrae tempore

²⁰ dixitque Giezi puer viri Dei pepercit dominus meus Naaman Syro isti ut non acciperet ab eo quae adtulit vivit Dominus quia curram post eum et accipiam ab eo aliquid

²¹ et secutus est Giezi post tergum Naaman quem cum vidisset ille currentem ad se desilivit de curru in occursum eius et ait rectene sunt omnia

²² et ille ait recte dominus meus misit me dicens modo venerunt ad me duo adulescentes de monte Ephraim ex filiis prophetarum da eis talentum argenti et vestes mutatorias duplices

²³ dixitque Naaman melius est ut accipias duo talenta et coegit eum ligavitque duo talenta argenti in duobus saccis et duplicia vestimenta et inposuit duobus pueris suis qui et portaverunt coram eo

²⁴ cumque venisset iam vesperi tulit de manu eorum et reposuit in domo dimisitque viros et abierunt

²⁵ ipse autem ingressus stetit coram domino suo et dixit Heliseus unde venis Giezi qui respondit non ivit servus tuus quoquam

²⁶ at ille nonne ait cor meum in praesenti erat quando reversus est homo de curru suo in occursum tui nunc igitur accepisti argentum et accepisti vestes ut emas oliveta et vineta et oves et boves et servos et ancillas

²⁷ sed et lepra Naaman adhaerebit tibi et semini tuo in sempiternum et egressus est ab eo leprosus quasi nix

6 dixerunt autem filii prophetarum ad Heliseum ecce locus in quo habitamus coram te angustus est nobis

² eamus usque ad Iordanem et tollant singuli de silva materias singulas ut aedificemus nobis ibi locum ad habitandum qui dixit ite

³ et ait unus ex illis veni ergo et tu cum servis tuis respondit ego veniam

⁴ et abiit cum eis cumque venissent ad Iordanem caedebant ligna

⁵ accidit autem ut cum unus materiem succidisset caderet ferrum securis in aquam exclamavitque ille

et ait eheu eheu eheu domine mi et hoc ipsum mutuo acceperam

⁶ dixit autem homo Dei ubi cecidit at ille monstravit ei locum praecidit ergo lignum et misit illuc natavitque ferrum

⁷ et ait tolle qui extendit manum et tulit illud

⁸ rex autem Syriae pugnabat contra Israhel consiliumque iniit cum servis suis dicens in loco illo et illo ponamus insidias

⁹ misit itaque vir Dei ad regem Israhel dicens cave ne transeas in loco illo quia ibi Syri in insidiis sunt

¹⁰ misit rex Israhel ad locum quem dixerat ei vir Dei et praecoccupavit eum et observavit se ibi non semel neque bis

¹¹ conturbatumque est cor regis Syriae pro hac re et convocatis servis suis ait quare non indicastis mihi quis proditor mei sit apud regem Israhel

¹² dixitque unus servorum eius nequaquam domine mi rex sed Heliseus propheta qui est in Israhel indicat regi Israhel omnia verba quaecumque locutus fueris in conclavi tuo

¹³ dixit eis ite et videte ubi sit ut mittam et capiam eum adnuntiaveruntque ei dicentes ecce in Dothan

¹⁴ misit ergo illuc equos et currus et robur exercitus qui cum venissent nocte circumdederunt civitatem

¹⁵ consurgens autem diluculo minister viri Dei egressus est viditque exercitum in circuitu civitatis et equos et currus nuntiavitque ei dicens eheu eheu domine mi quid faciemus

¹⁶ at ille respondit noli timere plures enim nobiscum sunt quam cum illis

¹⁷ cumque orasset Heliseus ait Domine aperi oculos huius ut videat et aperuit Dominus oculos pueri et vidit et ecce mons plenus equorum et curruum igneorum in circuitu Helisei

¹⁸ hostes vero descenderunt ad eum porro Heliseus oravit Dominum dicens percute obsecro gentem hanc caecitate percussitque eos Dominus ne viderent iuxta verbum Helisei

¹⁹ dixit autem ad eos Heliseus non est haec via nec ista est civitas sequimini me et ostendam vobis virum quem quaeritis duxit ergo eos in Samariam

²⁰ cumque ingressi fuissent in Samaria dixit Heliseus Domine aperi oculos istorum ut videant aperuitque Dominus oculos eorum et viderunt esse se in medio Samariae

²¹ dixitque rex Israhel ad Heliseum cum vidisset eos numquid percutiam eos pater mi

²² at ille ait non percuties neque enim cepisti eos gladio et arcu tuo ut percutias pone panem et aquam coram eis ut comedant et bibant et vadant ad dominum suum

²³ adpositaque est eis ciborum magna praeparatio et comederunt et biberunt et dimisit eos abieruntque

ad dominum suum et ultra non venerunt latrones Syriae in terram Israhel

²⁴ factum est autem post haec congregavit Benadad rex Syriae universum exercitum suum et ascendit et obsidebat Samariam

²⁵ factaque est fames magna in Samaria et tamdiu obsessa est donec venundaretur caput asini octoginta argenteis et quarta pars cibi stercoris columbarum quinque argenteis

²⁶ cumque rex Israhel transiret per murum mulier exclamavit ad eum dicens salva me domine mi rex

²⁷ qui ait non te salvet Dominus unde salvare te possum de area an de torculari dixitque ad eam rex quid tibi vis quae respondit

²⁸ mulier ista dixit mihi da filium tuum ut comedamus eum hodie et filium meum comedemus cras

²⁹ coximus ergo filium meum et comedimus dixique ei die altera da filium tuum ut comedamus eum quae abscondit filium suum

³⁰ quod cum audisset rex scidit vestimenta sua et transiebat super murum viditque omnis populus cilicium quo vestitus erat ad carnem intrinsecus

³¹ et ait haec mihi faciat Deus et haec addat si steterit caput Helisei filii Saphat super eum hodie

³² Heliseus autem sedebat in domo sua et senes sedebant cum eo praemisit itaque virum et antequam veniret nuntius ille dixit ad senes numquid scitis quod miserit filius homicidae hic ut praecidatur caput meum videte ergo cum venerit nuntius cludite ostium et non sinatis eum introire ecce enim sonitus pedum domini eius post eum est

³³ et adhuc illo loquente eis apparuit nuntius qui veniebat ad eum et ait ecce tantum malum a Domino est quid amplius expectabo a Domino

7 dixit autem Heliseus audite verbum Domini haec dicit Dominus in tempore hoc cras modius similiae uno statere erit et duo modii hordei statere uno in porta Samariae

² respondens unus de ducibus super cuius manum rex incumbere homini Dei ait si Dominus fecerit etiam cataractas in caelo numquid poterit esse quod loqueris qui ait videbis oculis tuis et inde non comedes

³ quattuor ergo viri erant leprosi iuxta introitum portae qui dixerunt ad invicem quid hic esse volumus donec moriamur

⁴ sive ingredi voluerimus civitatem fame moriemur sive manserimus hic moriendum nobis est venite igitur et transfugiamus ad castra Syriae si pepererint nobis vivemus si autem occidere voluerint nihilominus moriemur

⁵ surrexerunt igitur vesperi ut venirent ad castra Syriae cumque venissent ad principium castrorum Syriae nullum ibidem reppererunt

⁶ siquidem Dominus sonitum audiri fecerat in castris Syriae curruum et equorum et exercitus plurimi dixeruntque ad invicem ecce mercede conduxit adversum nos rex Israhel reges Hethaeorum et Aegyptiorum et venerunt super nos

⁷ surrexerunt ergo et fugerunt in tenebris et dereliquerunt tentoria sua et equos et asinos in castris fugeruntque animas tantum suas salvare cupientes

⁸ igitur cum venissent leprosi illi ad principium castrorum ingressi sunt unum tabernaculum et comederunt et biberunt tuleruntque inde argentum et aurum et vestes et abierunt et absconderunt et rursus reversi sunt ad aliud tabernaculum et inde similiter auferentes absconderunt

⁹ dixeruntque ad invicem non recte facimus haec enim dies boni nuntii est si tacuerimus et noluerimus nuntiare usque mane sceleris arguemur venite eamus et nuntiemus in aula regis

¹⁰ cumque venissent ad portam civitatis narraverunt eis dicentes ivimus ad castra Syriae et nullum ibidem repperimus hominum nisi equos et asinos alligatos et fixa tentoria

¹¹ ierunt ergo portarii et nuntiaverunt in palatio regis intrinsecus

¹² qui surrexit nocte et ait ad servos suos dico vobis quid fecerint nobis Syri sciunt quia fame laboramus et idcirco egressi sunt de castris et latitant in agris dicentes cum egressi fuerint de civitate capiemus eos viventes et tunc civitatem ingredi poterimus

¹³ respondit autem unus servorum eius tollamus quinque equos qui remanserunt in urbe quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israhel alii enim consumpti sunt et mittentes explorare poterimus

¹⁴ adduxerunt ergo duos equos misitque rex ad castra Syrorum dicens ite videte

¹⁵ qui abierunt post eos usque ad Iordanem ecce autem omnis via plena erat vestibibus et vasis quae proiecerant Syri cum turbarentur reversique nuntii indicaverunt regi

¹⁶ et egressus populus diripuit castra Syriae factusque est modius similiae statere uno et duo modii hordei statere uno iuxta verbum Domini

¹⁷ porro rex ducem illum in cuius manu incubuerat constituit ad portam quem conculcavit turba in introitu et mortuus est iuxta quod locutus fuerat vir Dei quando descenderat rex ad eum

¹⁸ factumque est secundum sermonem viri Dei quem dixerat regi quando ait duo modii hordei statere uno erunt et modius similiae statere uno hoc eodem tempore cras in porta Samariae

¹⁹ quando responderat dux ille viro Dei et dixerat etiam si Dominus fecerit cataractas in caelo numquid fieri poterit quod loqueris et dixit ei videbis oculis tuis et inde non comedes

²⁰ evenit ergo ei sicut praedictum erat et conculcavit eum populus in porta et mortuus est

8 Heliseus autem locutus est ad mulierem cuius vivere fecerat filium dicens surge vade tu et domus tua et peregrinare ubicumque repereris vocavit enim Dominus famem et veniet super terram septem annis

² quae surrexit et fecit iuxta verbum hominis Dei et vadens cum domo sua peregrinata est in terra Philisthim diebus multis

³ cumque finiti essent anni septem reversa est mulier de terra Philisthim et egressa est ut interpelleret regem pro domo sua et agris suis

⁴ rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei dicens narra mihi omnia magnalia quae fecit Heliseus

⁵ cumque ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset apparuit mulier cuius vivificaverat filium clamans ad regem pro domo sua et pro agris suis dixitque Giezi domine mi rex haec est mulier et hic filius eius quem suscitavit Heliseus

⁶ et interrogavit rex mulierem quae narravit ei deditque ei rex eunuchum unum dicens restitue ei omnia quae sua sunt et universos redditus agrorum a die qua reliquit terram usque ad praesens

⁷ venit quoque Heliseus Damascum et Benadad rex Syriae aegrotabat nuntiaveruntque ei dicentes venit vir Dei huc

⁸ et ait rex ad Azahel tolle tecum munera et vade in occursum viri Dei et consule Dominum per eum dicens si evadere potero de infirmitate mea hac

⁹ ivit igitur Azahel in occursum eius habens secum munera et omnia bona Damasci onera quadraginta camelorum cumque stetisset coram eo ait filius tuus Benadad rex Syriae misit me ad te dicens si sanari potero de infirmitate mea hac

¹⁰ dixitque ei Heliseus vade dic ei sanaberis porro ostendit mihi Dominus quia morte morietur

¹¹ stetitque cum eo et conturbatus est usque ad suffusionem vultus flevitque vir Dei

¹² cui Azahel ait quare dominus meus flet at ille respondit quia scio quae facturus sis filiis Israhel mala civitates eorum munitas igne succendes et iuvenes eorum interficies gladio et parvulos eorum elides et praegnantas divides

¹³ dixitque Azahel quid enim sum servus tuus canis ut faciam rem istam magnam et ait Heliseus ostendit mihi Dominus te regem Syriae fore

¹⁴ qui cum recessisset ab Heliseo venit ad dominum suum qui ait ei quid tibi dixit Heliseus at ille respondit dixit mihi recipiet sanitatem

¹⁵ cumque venisset dies altera tulit sagulum et infudit aqua et expandit super faciem eius quo mortuo regnavit Azahel pro eo

¹⁶ anno quinto Ioram filii Ahab regis Israhel et Iosaphat regis Iuda regnavit Ioram filius Iosaphat rex Iuda

¹⁷ triginta duorum erat annorum cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem

¹⁸ ambulavitque in viis regum Israhel sicut ambulaverat domus Ahab filia enim Ahab erat uxor eius et fecit quod malum est coram Domino

¹⁹ noluit autem Dominus disperdere Iudam propter David servum suum sicut promiserat ei ut daret illi lucernam et filiis eius cunctis diebus

²⁰ in diebus eius recessit Edom ne esset sub Iuda et constituit sibi regem

²¹ venitque Ioram Seira et omnis currus cum eo et surrexit nocte percussitque Idumeos qui eum circumdederant et principes curruum populus autem fugit in tabernacula sua

²² recessit ergo Edom ne esset sub Iuda usque ad diem hanc tunc recessit et Lobna in tempore illo

²³ reliqua autem sermonum Ioram et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda

²⁴ et dormivit Ioram cum patribus suis sepultusque est cum eis in civitate David et regnavit Ahazias filius eius pro eo

²⁵ anno duodecimo Ioram filii Ahab regis Israhel regnavit Ahazias filius Ioram regis Iudae

²⁶ viginti duorum annorum erat Ahazias cum regnare coepisset et uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Athalia filia Amri regis Israhel

²⁷ et ambulavit in viis domus Ahab et fecit quod malum est coram Domino sicut domus Ahab gener enim domus Ahab fuit

²⁸ abiit quoque cum Ioram filio Ahab ad proelium contra Azahel regem Syriae in Ramoth Galaad et vulneraverunt Syri Ioram

²⁹ qui reversus est ut curaretur in Hiezrahel quia vulneraverant eum Syri in Rama proeliantem contra Azahel regem Syriae porro Ahazias filius Ioram rex Iuda descendit invisere Ioram filium Ahab in Hiezrahel quia aegrotabat

9 Heliseus autem propheta vocavit unum de filiis prophetarum et ait illi accinge lumbos tuos et tolle lenticulam olei hanc in manu tua et vade in Ramoth Galaad

² cumque veneris illuc videbis Hieu filium Iosaphat filii Namsi et ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum et introduces interius cubiculum

³ tenensque lenticulam olei fundes super caput eius et dices haec dicit Dominus unxi te regem super Israhel aperiesque ostium et fugies et non ibi subsistes

⁴ abiit ergo adulescens puer prophetae Ramoth Galaad

II MALACHIM 9:5

⁵ et ingressus est ecce autem principes exercitus sedebant et ait verbum mihi ad te princeps dixitque Hieu ad quem ex omnibus nobis at ille dixit ad te o princeps

⁶ et surrexit et ingressus est cubiculum at ille fudit oleum super caput eius et ait haec dicit Dominus Deus Israhel unxi te regem super populum Domini Israhel

⁷ et percutes domum Ahab domini tui ut ulciscar sanguinem servorum meorum prophetarum et sanguinem omnium servorum Domini de manu Hiezabel

⁸ perdamque omnem domum Ahab et interficiam de Ahab mingentem ad parietem et clausum et novissimum in Israhel

⁹ et dabo domum Ahab sicut domum Hieroboam filii Nabath et sicut domum Baasa filii Ahia

¹⁰ Hiezabel quoque comedent canes in agro Hiezrahel nec erit qui sepeliat eam aperuitque ostium et fugit

¹¹ Hieu autem egressus est ad servos domini sui qui dixerunt ei rectene sunt omnia quid venit insanus iste ad te qui ait eis nostis hominem et quid locutus sit

¹² at illi responderunt falsum est sed magis narra nobis qui ait eis haec et haec locutus est mihi et ait haec dicit Dominus unxi te regem super Israhel

¹³ festinaverunt itaque et unusquisque tollens pallium suum posuerunt sub pedibus eius in similitudinem tribunalis et cecinerunt tuba atque dixerunt regnavit Hieu

¹⁴ coniuravit ergo Hieu filius Iosaphat filii Namsi contra Ioram porro Ioram obsederat Ramoth Galaad ipse et omnis Israhel contra Azahel regem Syriae

¹⁵ et reversus fuerat ut curaretur in Hiezrahel propter vulnera quia percusserant eum Syri proeliantem contra Azahel regem Syriae dixitque Hieu si placet vobis nemo egrediatur profugus de civitate ne vadat et nuntiet in Hiezrahel

¹⁶ et ascendit et profectus est in Hiezrahel Ioram enim aegrotabat ibi et Ahazia rex Iuda descenderat ad visitandum Ioram

¹⁷ igitur speculator qui stabat super turrem Hiezrahel vidit globum Hieu venientis et ait video ego globum dixitque Ioram tolle currum et mitte in occursum eorum et dicat vadens rectene sunt omnia

¹⁸ abiit igitur qui ascenderat currum in occursum eius et ait haec dicit rex pacata sunt omnia dixitque ei Hieu quid tibi et paci transi et sequere me nuntiavit quoque speculator dicens venit nuntius ad eos et non revertitur

¹⁹ misit etiam currum equorum secundum venitque ad eos et ait haec dicit rex num pax est et ait Hieu quid tibi et paci transi et sequere me

²⁰ nuntiavit autem speculator dicens venit usque ad eos et non revertitur est autem incessus quasi incessus Hieu filii Namsi praeceps enim graditur

²¹ et ait Ioram iunge currum iunxeruntque currum eius et egressus est Ioram rex Israhel et Ahazias rex Iuda singuli in curribus suis egressique sunt in occursum Hieu et invenerunt eum in agro Naboth Hiezrahelitis

²² cumque vidisset Ioram Hieu dixit pax est Hieu at ille respondit quae pax adhuc fornicationes Hiezabel matris tuae et veneficia eius multa vigent

²³ convertit autem Ioram manum suam et fugiens ait ad Ahaziam insidiae Ahazia

²⁴ porro Hieu tetendit arcum manu et percussit Ioram inter scapulas et egressa est sagitta per cor eius statimque corruit in curru suo

²⁵ dixitque Hieu ad Baddacer ducem tolle proice eum in agro Naboth Hiezrahelitae memini enim quando ego et tu sedentes in curru sequebamur Ahab patrem huius quod Dominus onus hoc levaverit super eum dicens

²⁶ si non pro sanguine Naboth et pro sanguine filiorum eius quem vidi heri ait Dominus reddam tibi in agro isto dicit Dominus nunc igitur tolle proice eum in agro iuxta verbum Domini

²⁷ Ahazias autem rex Iuda videns hoc fugit per viam domus horti persecutusque est eum Hieu et ait etiam hunc percutite in curru suo in ascensu Gaber qui est iuxta Ieblaam qui fugit in Mageddo et mortuus est ibi

²⁸ et inposuerunt eum servi eius super currum suum et tulerunt Hierusalem sepelieruntque in sepulchro cum patribus suis in civitate David

²⁹ anno undecimo Ioram filii Ahab rege Ahazia super Iudam

³⁰ venit Hieu Hiezrahel porro Hiezabel introitu eius audito depinxit oculos suos stibio et ornavit caput suum et respexit per fenestram

³¹ ingredientem Hieu per portam et ait numquid pax esse potest Zamri qui interfecit dominum suum

³² levavitque Hieu faciem suam ad fenestram et ait quae est ista et inclinaverunt se ad eum duo vel tres eunuchi

³³ at ille dixit eis praecipitate eam deorsum et praecipitaverunt eam aspersusque est sanguine paries et equorum ungulae qui conculcaverunt eam

³⁴ cumque ingressus esset et comederet bibissetque ait ite videte maledictam illam et sepelite eam quia filia regis est

³⁵ cumque issent ut sepelirent eam non invenerunt nisi calvariam et pedes et summas manus

³⁶ reversique nuntiaverunt ei et ait Hieu sermo Domini est quem locutus est per servum suum Heliam Thesbitem dicens in agro Hiezrahel comedent canes carnes Hiezabel

³⁷ et erunt carnes Hiezabel sicut stercus super faciem terrae in agro Hiezrahel ita ut praetereuntes dicant haecine est illa Hiezabel

10 erant autem Ahab septuaginta filii in Samaria scripsit ergo Hieu litteras et misit in Samariam ad optimates civitatis et ad maiores natu et ad nutricios Ahab dicens

² statim ut acceperitis litteras has qui habetis filios domini vestri et currus et equos et civitates firmas et arma

³ eligite meliorem et eum qui vobis placuerit de filiis domini vestri et ponite eum super solium patris sui et pugnate pro domo domini vestri

⁴ timuerunt illi vehementer et dixerunt ecce duo reges non potuerunt stare coram eo et quomodo nos valebimus resistere

⁵ miserunt ergo praepositus domus et praefectus civitatis et maiores natu et nutritii ad Hieu dicentes servi tui sumus quaecumque iusseris faciemus nec constituemus regem quodcumque tibi placet fac

⁶ rescripsit autem eis litteras secundo dicens si mei estis et oboeditis mihi tollite capita filiorum domini vestri et venite ad me hac eadem hora cras in Hiezrahel porro filii regis septuaginta viri apud optimates civitatis nutriebantur

⁷ cumque venissent litterae ad eos tulerunt filios regis et occiderunt septuaginta viros et posuerunt capita eorum in cofinis et miserunt ad eum in Hiezrahel

⁸ venit autem nuntius et indicavit ei dicens adtulerunt capita filiorum regis qui respondit ponite ea duos acervos iuxta introitum portae usque mane

⁹ cumque diluxisset egressus est et stans dixit ad omnem populum iusti estis si ego coniuravi contra dominum meum et interfeci eum quis percussit omnes hos

¹⁰ videte ergo nunc quoniam non cecidit de sermonibus Domini in terram quos locutus est Dominus super domum Ahab et Dominus fecit quod locutus est in manu servi sui Heliae

¹¹ percussit igitur Hieu omnes qui reliqui erant de domo Ahab in Hiezrahel et universos optimates eius et notos et sacerdotes donec non remaneret ex eo reliquiae

¹² et surrexit et venit in Samariam cumque venisset ad Camaram pastorum in via

¹³ invenit fratres Ahaziae regis Iuda dixitque ad eos quinam estis vos at illi responderunt fratres Ahaziae sumus et descendimus ad salutandos filios regis et filios reginae

¹⁴ qui ait comprehendite eos vivos quos cum comprehendissent vivos iugulaverunt eos in cisterna iuxta Camaram quadraginta duos viros et non reliquit ex eis quemquam

¹⁵ cumque abisset inde invenit Ionadab filium Rechab in occursum sibi et benedixit ei et ait ad eum numquid est cor tuum rectum sicut cor meum cum corde tuo et ait Ionadab est si est inquit da manum tuam qui dedit manum suam at ille levavit eum ad se in curru

¹⁶ dixitque ad eum veni mecum et vide zelum meum pro Domino et inpositum curru suo

¹⁷ duxit in Samariam et percussit omnes qui reliqui fuerant de Ahab in Samaria usque ad unum iuxta verbum Domini quod locutus est per Heliam

¹⁸ congregavit ergo Hieu omnem populum et dixit ad eos Ahab coluit Baal parum ego autem colam eum amplius

¹⁹ nunc igitur omnes prophetas Baal et universos servos eius et cunctos sacerdotes ipsius vocate ad me nullus sit qui non veniat sacrificium enim grande est mihi Baal quicumque defuerit non vivet porro Hieu faciebat hoc insidiose ut disperderet cultores Baal

²⁰ dixit sanctificate diem sollemnem Baal vocavitque

²¹ et misit in universos terminos Israhel et venerunt cuncti servi Baal non fuit residuus ne unus quidem qui non veniret et ingressi sunt templum Baal et repleta est domus Baal a summo usque ad summum

²² dixitque his qui erant super vestes proferte vestimenta universis servis Baal et protulerunt eis vestes

²³ ingressusque Hieu et Ionadab filius Rechab templum Baal et ait cultoribus Baal perquirite et videte ne quis forte vobiscum sit de servis Domini sed ut sint soli servi Baal

²⁴ ingressi sunt igitur ut facerent victimas et holocausta Hieu autem praeparaverat sibi foris octoginta viros et dixerat eis quicumque fugerit de hominibus his quos ego adduxero in manus vestras anima eius erit pro anima illius

²⁵ factum est ergo cum completum esset holocaustum praecepit Hieu militibus et ducibus suis ingredimini et percutite eos nullus evadat percussuruntque eos ore gladii et proiecerunt milites et ducis et ierunt in civitatem templi Baal

²⁶ et protulerunt statuam de fano Baal et conbuserunt

²⁷ et comminuerunt eam destruxerunt quoque aedem Baal et fecerunt pro ea latrinas usque ad diem hanc

²⁸ delevit itaque Hieu Baal de Israhel

²⁹ verumtamen a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecerat Israhel non recessit nec dereliquit vitulos aureos qui erant in Bethel et in Dan

³⁰ dixit autem Dominus ad Hieu quia studiose fecisti quod rectum erat et placebat in oculis meis et omnia quae erant in corde meo fecisti contra domum Ahab filii tui usque ad quartam generationem sedebunt super thronum Israhel

³¹ porro Hieu non custodivit ut ambularet in lege Domini Dei Israhel in toto corde suo non enim recessit a peccatis Hieroboam qui peccare fecerat Israhel

³² in diebus illis coepit Dominus taedere super Israhel percussitque eos Azahel in universis finibus Israhel

³³ a Iordane contra orientalem plagam omnem terram Galaad et Gad et Ruben et Manasse ab Aroer quae est super torrentem Arnon et Galaad et Basan

³⁴ reliqua autem verborum Hieu et universa quae fecit et fortitudo eius nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel

³⁵ et dormivit Hieu cum patribus suis sepelieruntque eum in Samaria et regnavit Ioachaz filius eius pro eo

³⁶ dies autem quos regnavit Hieu super Israhel viginti et octo anni sunt in Samaria

11 Athalia vero mater Ahaziae videns mortuum filium suum surrexit et interfecit omne semen regium

² tollens autem Iosaba filia regis Ioram soror Ahaziae Ioas filium Ahaziae furata est eum de medio filiorum regis qui interficiebantur et nutricem eius de triclinio et abscondit eum a facie Athaliae ut non interficeretur

³ eratque cum ea in domo Domini clam sex annis porro Athalia regnavit super terram

⁴ anno autem septimo misit Ioiada et adsumens centuriones et milites introduxit ad se in templum Domini pepigitque cum eis foedus et adiurans eos in domo Domini ostendit eis filium regis

⁵ et praecepit illis dicens iste sermo quem facere debetis

⁶ tertia pars vestrum introeat sabbato et observet excubitus domus regis tertia autem pars sit ad portam Sir et tertia pars ad portam quae est post habitaculum scutariorum et custodietis excubitus domus Messa

⁷ duae vero partes e vobis omnes egredientes sabbato custodiant excubias domus Domini circum regem

⁸ et vallabitis eum habentes arma in manibus vestris si quis autem ingressus fuerit septum templi interficiatur erisque cum rege introeunte et egrediente

⁹ et fecerunt centuriones iuxta omnia quae praeceperat eis Ioiada sacerdos et adsumentes singuli viros suos qui ingrediebantur sabbatum cum his qui egrediebantur e sabbato venerunt ad Ioiada sacerdotem

¹⁰ qui dedit eis hastas et arma regis David quae erant in domo Domini

¹¹ et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi dextra usque ad partem sinistram altaris et aedis circum regem

¹² produxitque filium regis et posuit super eum diadema et testimonium feceruntque eum regem et unxerunt et plaudentes manu dixerunt vivat rex

¹³ audivit Athalia vocem currentis populi et ingressa ad turbas in templum Domini

¹⁴ vidit regem stantem super tribunal iuxta morem et cantores et tubas propter eum omnemque populum terrae laetantem et canentem tubis et scidit vestimenta sua clamavitque coniuratio coniuratio

¹⁵ praecepit autem Ioiada centurionibus qui erant super exercitum et ait eis educite eam extra conseptam templi et quicumque secutus eam fuerit feriatur gladio dixerat enim sacerdos non occidatur in templo Domini

¹⁶ inposueruntque ei manus et inpegerunt eam per viam introitus equorum iuxta palatium et interfecta est ibi

¹⁷ pepigit igitur Ioiada foedus inter Dominum et inter regem et inter populum ut esset populus Domini et inter regem et populum

¹⁸ ingressusque est omnis populus terrae templum Baal et destruxerunt aras eius et imagines contriverunt valide Matthan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari et posuit sacerdos custodias in domo Domini

¹⁹ tulitque centuriones et Cherethi et Felethi legiones et omnem populum terrae deduxeruntque regem de domo Domini et venerunt per viam portae scutariorum in palatium et sedit super thronum regum

²⁰ laetatusque est omnis populus terrae et civitas conquevit Athalia autem occisa est gladio in domo regis

²¹ septemque annorum erat Ioas cum regnare coepisset

12 anno septimo Hieu regnavit Ioas quadraginta annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Sebia de Bersabee

² fecitque Ioas rectum coram Domino cunctis diebus quibus docuit eum Ioiada sacerdos

³ verumtamen excelsa non abstulit adhuc populus immolabat et adolebat in excelsis incensum

⁴ dixitque Ioas ad sacerdotes omnem pecuniam sanctorum quae inlata fuerit in templum Domini a praetereuntibus quae offertur pro pretio animae et quam sponte et arbitrio cordis sui inferunt in templum Domini

⁵ accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum et instaurent sarta tecta domus si quid necessarium viderint instauratione

⁶ igitur usque ad vicesimum tertium annum regis Ioas non instauraverunt sacerdotes sarta tecta templi

⁷ vocavitque rex Ioas Ioiada pontificem et sacerdotes dicens eis quare sarta tecta non instaurastis templi nolite ergo amplius accipere pecuniam iuxta

ordinem vestrum sed ad instaurationem templi redite eam

⁸ prohibitiveque sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo et instaurare sarta tecta domus

⁹ et tulit Ioiada pontifex gazofilacium unum aperuitque foramen desuper et posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium domum Domini mittebantque in eo sacerdotes qui custodiebant ostia omnem pecuniam quae deferebatur ad templum Domini

¹⁰ cumque viderent nimiam pecuniam esse in gazofilacio ascendebat scriba regis et pontifex effundebantque et numerabant pecuniam quae inveniebatur in domo Domini

¹¹ et dabant eam iuxta numerum atque mensuram in manu eorum qui praeerant cementariis domus Domini qui inpendebant eam in fabris lignorum et in cementariis his qui operabantur in domo Domini

¹² et sarta tecta faciebant et in his qui caedebant saxa et ut emerent ligna et lapides qui excidebantur ita ut impleretur instaurationis domus Domini in universis quae indigebant expensa ad muniendam domum

¹³ verumtamen non fiebant ex eadem pecunia hydriae templi Domini et fuscinae et turibula et tubae omne vas aureum et argenteum de pecunia quae inferebatur in templum Domini

¹⁴ his enim qui faciebant opus dabatur ut instauraretur templum Domini

¹⁵ et non fiebat ratio his hominibus qui accipiebant pecuniam ut distribuerent eam artificibus sed in fide tractabant eam

¹⁶ pecuniam vero pro delicto et pecuniam pro peccatis non inferebant in templum Domini quia sacerdotum erat

¹⁷ tunc ascendit Azahel rex Syriae et pugnabat contra Geth cepitque eam et direxit faciem suam ut ascenderet in Hierusalem

¹⁸ quam ob rem tulit Ioas rex Iuda omnia sanctificata quae consecraverant Iosaphat et Ioram et Ahazia patres eius reges Iuda et quae ipse obtulerat et universum argentum quod inveniri potuit in thesauris templi Domini et in palatio regis misitque Azaheli regi Syriae et recessit ab Hierusalem

¹⁹ reliqua autem sermonum Ioas et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda

²⁰ surrexerunt autem servi eius et coniuraverunt inter se percusseruntque Ioas in domo Mello in descensu Sela

²¹ Iozachar namque filius Semath et Iozabad filius Somer servi eius percusserunt eum et mortuus est et sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David regnavitque Amasias filius eius pro eo

13 anno vicesimo tertio Ioas filii Ahaziae regis Iudae regnavit Ioachaz filius Hieus super Israhel in Samaria decem et septem annis

² et fecit malum coram Domino secutusque est peccata Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel non declinavit ab eis

³ iratusque est furor Domini contra Israhel et tradidit eos in manu Azahelis regis Syriae et in manu Benadad filii Azahel cunctis diebus

⁴ deprecatus est autem Ioachaz faciem Domini et audivit eum Dominus vidit enim angustiam Israhel qua adriverat eos rex Syriae

⁵ et dedit Dominus Israheli salvatorem et liberatus est de manu Syriae habitaveruntque filii Israhel in tabernaculis suis sicut heri et nudius tertius

⁶ verumtamen non recesserunt a peccatis domus Hieroboam qui peccare fecit Israhel in ipsis ambulaverunt siquidem et lucus permansit in Samaria

⁷ et non sunt derelicti Ioachaz de populo nisi quinquaginta equites et decem currus et decem milia peditum interfecerat enim eos rex Syriae et redegerat quasi pulverem in tritura areae

⁸ reliqua autem sermonum Ioachaz et universa quae fecit sed et fortitudo eius nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

⁹ dormivitque Ioachaz cum patribus suis et sepelierunt eum in Samaria regnavitque Ioas filius eius pro eo

¹⁰ anno tricesimo septimo Ioas regis Iuda regnavit Ioas filius Ioachaz super Israhel in Samaria sedecim annis

¹¹ et fecit quod malum est in conspectu Domini non declinavit ab omnibus peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel in ipsis ambulavit

¹² reliqua autem sermonum Ioas et universa quae fecit sed et fortitudo eius quomodo pugnaverit contra Amasiam regem Iuda nonne haec scripta sunt in libro sermonum regum Israhel

¹³ et dormivit Ioas cum patribus suis Hieroboam autem sedit super solium eius porro Ioas sepultus est in Samaria cum regibus Israhel

¹⁴ Heliseus autem aegrotabat infirmitate qua et mortuus est descenditque ad eum Ioas rex Israhel et flebat coram eo dicebatque pater mi pater mi currus Israhel et auriga eius

¹⁵ et ait illi Heliseus adfer arcum et sagittas cumque adtulisset ad eum arcum et sagittas

¹⁶ dixit ad regem Israhel pone manum tuam super arcum et cum posuisset ille manum suam superposuit Heliseus manus suas manibus regis

¹⁷ et ait aperi fenestram orientalem cumque aperisset dixit Heliseus iace sagittam et iecit et ait Heliseus sagitta salutis Domini et sagitta salutis contra Syriam percutiesque Syriam in Afec donec consumas eam

II MALACHIM 13:18

¹⁸ et ait tolle sagittas qui cum tulisset rursus dixit ei percutere iaculo terram et cum percussisset tribus vicibus et stetit

¹⁹ iratus est contra eum vir Dei et ait si percussisses quinquies aut sexies sive septies percussisses Syriam usque ad consummationem nunc autem tribus vicibus percuties eam

²⁰ mortuus est ergo Heliseus et sepelierunt eum la-trunculi quoque de Moab venerunt in terra in ipso anno

²¹ quidam autem sepelientes hominem viderunt la-trunculos et proiecerunt cadaver in sepulchro Helisei quod ambulavit et tetigit ossa Helisei et revixit homo et stetit super pedes suos

²² igitur Azahel rex Syriae adflixit Israhel cunctis diebus Ioachaz

²³ et misertus est Dominus eorum et reversus est ad eos propter pactum suum quod habebat cum Abraham Isaac et Iacob et noluit disperdere eos neque proicere penitus usque in praesens tempus

²⁴ mortuus est autem Azahel rex Syriae et regnavit Benadad filius eius pro eo

²⁵ porro Ioas filius Ioachaz tulit urbes de manu Benadad filii Azahel quas tulerat de manu Ioachaz patris sui iure proelii tribus vicibus percussit eum Ioas et reddidit civitates Israheli

14 anno secundo Ioas filii Ioachaz regis Israhel regnavit Amasias filius Ioas regis Iuda ² viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset viginti autem et novem annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Ioaden de Hierusalem

³ et fecit rectum coram Domino verumtamen non ut David pater eius iuxta omnia quae fecit Ioas pater suus fecit

⁴ nisi hoc tantum quod excelsa non abstulit adhuc enim populus immolabat et adolebat in excelsis

⁵ cumque obtinuisset regnum percussit servos suos qui interfecerant regem patrem suum

⁶ filios autem eorum qui occiderant non occidit iuxta quod scriptum est in libro legis Mosi sicut praecepit Dominus dicens non morientur patres pro filiis neque filii morientur pro patribus sed unusquisque in peccato suo morietur

⁷ ipse percussit Edom in valle Salinarum decem milia et adprehendit Petram in proelio vocavitque nomen eius Iecethel usque in praesentem diem

⁸ tunc misit Amasias nuntios ad Ioas filium Ioachaz filii Hieu regis Israhel dicens veni et videamus nos

⁹ remisitque Ioas rex Israhel ad Amasiam regem Iuda dicens carduus Libani misit ad cedrum quae est in Libano dicens da filiam tuam filio meo uxorem transieruntque bestiae saltus quae sunt in Libano et conculcaverunt carduum

¹⁰ percutiens invaluisti super Edom et sublevavit te cor tuum contentus esto gloria et sede in domo tua quare provocas malum ut cadas tu et Iuda tecum

¹¹ et non adquevit Amasias ascenditque Ioas rex Israhel et viderunt se ipse et Amasias rex Iuda in Bethsames oppido Iudae

¹² percussusque est Iuda coram Israhel et fugerunt unusquisque in tabernacula sua

¹³ Amasiam vero regem Iuda filium Ioas filii Ahaziae cepit Ioas rex Israhel in Bethsames et adduxit eum in Hierusalem et interrupit murum Hierusalem a porta Ephraim usque ad portam Anguli quadringentis cubitis

¹⁴ tulitque omne aurum et argentum et universa vasa quae inventa sunt in domo Domini et in thesauris regis et obsides et reversus est Samariam

¹⁵ reliqua autem verborum Ioas quae fecit et fortitudo eius qua pugnavit contra Amasiam regem Iuda nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

¹⁶ dormivitque Ioas cum patribus suis et sepultus est in Samaria cum regibus Israhel et regnavit Hieroboam filius eius pro eo

¹⁷ vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz regis Israhel viginti quinque annis

¹⁸ reliqua autem sermonum Amasiae nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda

¹⁹ factaque est contra eum coniuratio in Hierusalem at ille fugit in Lachis miseruntque post eum in Lachis et interfecerunt eum ibi

²⁰ et asportaverunt in equis sepultusque est in Hierusalem cum patribus suis in civitate David

²¹ tulit autem universus populus Iudae Azariam annos natum sedecim et constituerunt eum regem pro patre eius Amasia

²² ipse aedificavit Ahilam et restituit eam Iudae postquam dormivit rex cum patribus suis

²³ anno quintodecimo Amasiae filii Ioas regis Iuda regnavit Hieroboam filius Ioas regis Israhel in Samaria quadraginta et uno anno

²⁴ et fecit quod malum est coram Domino non recessit ab omnibus peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel

²⁵ ipse restituit terminos Israhel ab introitu Emath usque ad mare Solitudinis iuxta sermonem Domini Dei Israhel quem locutus est per servum suum Ionam filium Amathi prophetam qui erat de Geth quae est in Opher

²⁶ vidit enim Dominus adflictionem Israhel amaram nimis et quod consumpti essent usque ad clausos carcere et extremos et non esset qui auxiliaretur Israhel

²⁷ nec locutus est Dominus ut deleret nomen Israhel sub caelo sed salvavit eos in manu Hieroboam filii Ioas

²⁸ reliqua autem sermonum Hieroboam et universa quae fecit et fortitudo eius qua proeliatu est et quomodo restituit Damascum et Emath Iudae in Israhel nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

²⁹ dormivitque Hieroboam cum patribus suis regibus Israhel et regnavit Zaccharias filius eius pro eo

15 anno vicesimo septimo Hieroboam regis Israhel regnavit Azarias filius Amasiae regis Iudae

² sedecim annorum erat cum regnare coepisset et quinquaginta duobus annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Iecelia de Hierusalem

³ fecitque quod erat placitum coram Domino iuxta omnia quae fecit Amasias pater eius

⁴ verumtamen excelsa non est demolitus adhuc populus sacrificabat et adolebat incensum in excelsis

⁵ percussit autem Dominus regem et fuit leprosus usque in diem mortis suae et habitabat in domo libera seorsum Ioatham vero filius regis gubernabat palatium et iudicabat populum terrae

⁶ reliqua autem sermonum Azariae et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda

⁷ et dormivit Azarias cum patribus suis sepelieruntque eum cum maioribus suis in civitate David et regnavit Ioatham filius eius pro eo

⁸ anno tricesimo octavo Azariae regis Iudae regnavit Zaccharias filius Hieroboam super Israhel in Samaria sex mensibus

⁹ et fecit quod malum est coram Domino sicut fecerant patres eius non recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel

¹⁰ coniuravit autem contra eum Sellum filius Iabes percussitque eum palam et interfecit regnavitque pro eo

¹¹ reliqua autem verborum Zacchariae nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

¹² ipse est sermo Domini quem locutus est ad Hieu dicens filii usque ad quartam generationem sedebunt de te super thronum Israhel factumque est ita

¹³ Sellum filius Iabes regnavit tricesimo nono anno Azariae regis Iudae regnavit autem uno mense in Samaria

¹⁴ et ascendit Manahem filius Gaddi de Thersa venitque Samariam et percussit Sellum filium Iabes in Samaria et interfecit eum regnavitque pro eo

¹⁵ reliqua autem verborum Sellum et coniuratio eius per quam tetendit insidias nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

¹⁶ tunc percussit Manahem Thapsam et omnes qui erant in ea et terminos eius de Thersa noluerant enim aperire ei et interfecit omnes praegnantes eius et scidit eas

¹⁷ anno tricesimo nono Azariae regis Iuda regnavit Manahem filius Gaddi super Israhel decem annis in Samaria

¹⁸ fecitque quod erat malum coram Domino non recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel cunctis diebus eius

¹⁹ veniebat Phul rex Assyriorum in terram et dabat Manahem Phul mille talenta argenti ut esset ei in auxilio et firmaret regnum eius

²⁰ indixitque Manahem argentum super Israhel cunctis potentibus et divitibus ut daret regi Assyriorum quinquaginta siclos argenti per singulos reversusque est rex Assyriorum et non est moratus in terra

²¹ reliqua autem sermonum Manahem et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

²² et dormivit Manahem cum patribus suis regnavitque Phaceia filius eius pro eo

²³ anno quinquagesimo Azariae regis Iudae regnavit Phaceia filius Manahem super Israhel in Samaria biennio

²⁴ et fecit quod erat malum coram Domino non recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel

²⁵ coniuravit autem adversum eum Phacee filius Romeliae dux eius et percussit eum in Samaria in turre domus regiae iuxta Argob et iuxta Ari et cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum et interfecit eum regnavitque pro eo

²⁶ reliqua autem sermonum Phaceia et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

²⁷ anno quinquagesimo secundo Azariae regis Iudae regnavit Phacee filius Romeliae super Israhel in Samaria viginti annis

²⁸ et fecit quod malum erat coram Domino non recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel

²⁹ in diebus Phacee regis Israhel venit Theglathfassar rex Assur et cepit Aiom et Abel domum Maacha et Ianoe et Cedes et Asor et Galaad et Galileam universam terram Nepthalim et transtulit eos in Assyrios

³⁰ coniuravit autem et tetendit insidias Osee filius Hela contra Phacee filium Romeliae et percussit eum et interfecit regnavitque pro eo vicesimo anno Ioatham filii Oziae

³¹ reliqua autem sermonum Phacee et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

³² anno secundo Phacee filii Romeliae regis Israhel regnavit Ioatham filius Oziae regis Iuda

³³ viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Hierusa filia Sadoc

³⁴ fecitque quod erat placitum coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ozias pater suus operatus est

³⁵ verumtamen excelsa non abstulit adhuc populus immolabat et adolebat incensum in excelsis ipse aedificavit portam domus Domini sublimissimam

³⁶ reliqua autem sermonum Ioatham et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda

³⁷ in diebus illis coepit Dominus mittere in Iudam Rasin regem Syriae et Phacee filium Romeliae

³⁸ et dormivit Ioatham cum patribus suis sepultusque est cum eis in civitate David patris sui et regnavit Ahaz filius eius pro eo

16 anno septimodecimo Phacee filii Romeliae regnavit Ahaz filius Ioatham regis Iuda

² viginti annorum erat Ahaz cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem non fecit quod erat placitum in conspectu Domini Dei sui sicut David pater eius

³ sed ambulavit in via regum Israhel insuper et filium suum consecravit transferens per ignem secundum idola gentium quae dissipavit Dominus coram filiis Israhel

⁴ immolabat quoque victimas et adolebat incensum in excelsis et in collibus et sub omni ligno frondoso

⁵ tunc ascendit Rasin rex Syriae et Phacee filius Romeliae rex Israhel in Hierusalem ad proeliandum cumque obsiderent Ahaz non valuerunt superare eum

⁶ in tempore illo restituit Rasin rex Syriae Ahilam Syriae et eiecit Iudaeos de Ahilam et Idumei venerunt in Ahilam et habitaverunt ibi usque in diem hanc

⁷ misit autem Ahaz nuntios ad Theglathfalassar regem Assyriorum dicens servus tuus et filius tuus ego sum ascende et salvum me fac de manu regis Syriae et de manu regis Israhel qui consurrexerunt adversum me

⁸ et cum collegisset argentum et aurum quod invenire potuit in domo Domini et in thesauris regis misit regi Assyriorum munera

⁹ qui et adquevit voluntati eius ascendit enim rex Assyriorum in Damascum et vastavit eam et transtulit habitatores eius Cyrenen Rasin autem interfecit

¹⁰ perrexitque rex Ahaz in occursum Theglathfalassar regis Assyriorum in Damascum cumque vidisset altare Damasci misit rex Ahaz ad Uriam sacerdotem exemplar eius et similitudinem iuxta omne opus eius

¹¹ extruxitque Urias sacerdos altare iuxta omnia quae praeceperat rex Ahaz de Damasco ita fecit Urias sacerdos donec veniret rex Ahaz de Damasco

¹² cumque venisset rex de Damasco vidit altare et veneratus est illud ascenditque et immolavit holocausta et sacrificium suum

¹³ et libavit libamina et fudit sanguinem pacificorum quae obtulerat super altare

¹⁴ porro altare aeneum quod erat coram Domino transtulit de facie templi et de loco altaris et de loco templi Domini posuitque illud ex latere altaris ad aquilonem

¹⁵ praecepit quoque rex Ahaz Uriae sacerdoti dicens super altare maius offer holocaustum matutinum et sacrificium vespertinum et holocaustum regis et sacrificium eius et holocaustum universi populi terrae et sacrificia eorum et libamina eorum et omnem sanguinem holocausti et universum sanguinem victimae super illud effundes altare vero aeneum erit paratum ad voluntatem meam

¹⁶ fecit igitur Urias sacerdos iuxta omnia quae praeceperat rex Ahaz

¹⁷ tulit autem rex Ahaz celatas bases et luterem qui erat desuper et mare deposuit de bubus aeneis qui sustentabant illud et posuit super pavimentum stratum lapide

¹⁸ Musach quoque sabbati quod aedificaverat in templo et ingressum regis exterius convertit in templo Domini propter regem Assyriorum

¹⁹ reliqua autem verborum Ahaz quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda

²⁰ dormivitque Ahaz cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David et regnavit Ezechias filius eius pro eo

17 anno duodecimo Ahaz regis Iuda regnavit novem annis

² fecitque malum coram Domino sed non sicut reges Israhel qui ante eum fuerant

³ contra hunc ascendit Salmanassar rex Assyriorum et factus est ei Osee servus reddebatque illi tributa

⁴ cumque deprehendisset rex Assyriorum Osee quod rebellare nitens misisset nuntios ad Sua regem Aegypti ne praestaret tributa regi Assyriorum sicut singulis annis solitus erat obsedit eum et vinctum misit in carcerem

⁵ pervagatusque est omnem terram et ascendens Samariam obsedit eam tribus annis

⁶ anno autem nono Osee cepit rex Assyriorum Samariam et transtulit Israhel in Assyrios posuitque eos in Ala et in Habor iuxta fluvium Gozan in civitatibus Medorum

⁷ factum est enim cum peccassent filii Israhel Domino Deo suo qui eduxerat eos de terra Aegypti

de manu Pharaonis regis Aegypti coluerunt deos alienos

⁸ et ambulaverunt iuxta ritum gentium quas consumpserat Dominus in conspectu filiorum Israhel et regum Israhel quia similiter fecerant

⁹ et operuerunt filii Israhel verbis non rectis Dominum Deum suum et aedificaverunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis a turre custodum usque ad civitatem munitam

¹⁰ feceruntque sibi statuas et lucos in omni colle sublimi et subter omne lignum nemorosum

¹¹ et adolebant ibi incensum super aras in more gentium quas transtulerat Dominus a facie eorum feceruntque verba pessima iritantes Dominum

¹² et coluerunt inmunditias de quibus praecepit Dominus eis ne facerent verbum hoc

¹³ et testificatus est Dominus in Israhel et in Iuda per manum omnium prophetarum et videntum dicens revertimini a viis vestris pessimis et custodite praecepta mea et caerimonias iuxta omnem legem quam praecepi patribus vestris et sicut misi ad vos in manu servorum meorum prophetarum

¹⁴ qui non audierunt sed induraverunt cervicem suam iuxta cervicem patrum suorum qui noluerunt oboedire Domino Deo suo

¹⁵ et abiecerunt legitima eius et pactum quod pepigit cum patribus eorum et testificationes quibus contestatus est eos secutique sunt vanitates et vane egerunt et secuti sunt gentes quae erant per circuitum eorum super quibus praeceperat Dominus eis ut non facerent sicut et illae faciebant

¹⁶ et dereliquerunt omnia praecepta Domini Dei sui feceruntque sibi conflates duos vitulos et lucos et adoraverunt universam militiam caeli servieruntque Baal

¹⁷ et consecrabant ei filios suos et filias suas per ignem et divinationibus inserviebant et auguriis et tradiderunt se ut facerent malum coram Domino et iritarent eum

¹⁸ iratusque est Dominus vehementer Israhel et abstulit eos de conspectu suo et non remansit nisi tribus Iuda tantummodo

¹⁹ sed nec ipse Iuda custodivit mandata Domini Dei sui verum ambulavit in erroribus Israhel quos operatus fuerat

²⁰ proiecitque Dominus omne semen Israhel et afflixit eos et tradidit in manu diripientium donec proiceret eos a facie sua

²¹ ex eo iam tempore quo scissus est Israhel a domo David et constituerunt sibi regem Hieroboam filium Nabath separavit enim Hieroboam Israhel a Domino et peccare eos fecit peccatum magnum

²² et ambulaverunt filii Israhel in universis peccatis Hieroboam quae fecerat non recesserunt ab eis

²³ usquequo auferret Dominus Israhel a facie sua sicut locutus fuerat in manu omnium servorum suorum prophetarum translatusque est Israhel de terra sua in Assyrios usque in diem hanc

²⁴ adduxit autem rex Assyriorum de Babylone et de Chutha et de Haiath et de Emath et de Sepharvaim et conlocavit eos in civitatibus Samariae pro filiis Israhel qui possederunt Samariam et habitaverunt in urbibus eius

²⁵ cumque ibi habitare coepissent non timebant Dominum et inmisit eis Dominus leones qui interficiebant eos

²⁶ nuntiatumque est regi Assyriorum et dictum gentes quas transtulisti et habitare fecisti in civitatibus Samariae ignorant legitima Dei terrae et inmisit in eos Dominus leones et ecce interficiunt eos eo quod ignorent ritum Dei terrae

²⁷ praecepit autem rex Assyriorum dicens ducite illuc unum de sacerdotibus quos inde captivos adduxistis et vadat et habitet cum eis et doceat eos legitima Dei terrae

²⁸ igitur cum venisset unus de sacerdotibus his qui captivi ducti fuerant de Samaria habitavit in Bethel et docebat eos quomodo colerent Dominum

²⁹ et unaquaque gens fabricata est deum suum posueruntque eos in fanis excelsis quae fecerant Samaritae gens et gens in urbibus suis in quibus habitabant

³⁰ viri enim babylonii fecerunt Socchothbenoth viri autem chutheni fecerunt Nergel et viri de Emath fecerunt Asima

³¹ porro Evei fecerunt Nebaaz et Tharthac hii autem qui erant de Sepharvaim conburebant filios suos igni Adramelech et Anamelech diis Sepharvaim

³² et nihilominus colebant Dominum fecerunt autem sibi de novissimis sacerdotes excelsorum et ponebant eos in fanis sublimibus

³³ et cum Dominum colerent diis quoque suis serviebant iuxta consuetudinem gentium de quibus translati fuerant Samariam

³⁴ usque in praesentem diem morem sequuntur antiquum non timebant Dominum neque custodiunt caerimonias eius et iudicia et legem et mandatum quod praeceperat Dominus filiis Iacob quem cognominavit Israhel

³⁵ et percusserat cum eis pactum et mandaverat eis dicens nolite timere deos alienos et non adoretis eos neque colatis et non immoletis eis

³⁶ sed Dominum Deum vestrum qui eduxit vos de terra Aegypti in fortitudine magna et in brachio extento ipsum timete illum adorate et ipsi immolate

³⁷ caerimonias quoque et iudicia et legem et mandatum quod scripsit vobis custodite ut faciatis cunctis diebus et non timeatis deos alienos

³⁸ et pactum quod percussi vobiscum nolite oblivisci nec colatis deos alienos

³⁹ sed Dominum Deum vestrum timete et ipse eruet vos de manu omnium inimicorum vestrorum

⁴⁰ illi vero non audierunt sed iuxta consuetudinem suam pristinam perpetrabant

⁴¹ fuerunt igitur gentes istae timentes quidem Dominum sed nihilominus et idolis suis servientes nam et filii eorum et nepotes sicut fecerunt parentes sui ita faciunt usque in praesentem diem

18 anno tertio Osee filii Hela regis Israhel regnavit Ezechias filius Ahaz regis Iuda

² viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset et viginti et novem annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Abi filia Zacchariae

³ fecitque quod erat bonum coram Domino iuxta omnia quae fecerat David pater suus

⁴ ipse dissipavit excelsa et contrivit statuas et succidit lucos confregitque serpentem aeneum quem fecerat Moses siquidem usque ad illud tempus filii Israhel adolebant ei incensum vocavitque eum Naasthan

⁵ in Domino Deo Israhel speravit itaque post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda sed neque in his qui ante eum fuerunt

⁶ et adhesit Domino et non recessit a vestigiis eius fecitque mandata eius quae praeceperat Dominus Mosi

⁷ unde et erat Dominus cum eo et in cunctis ad quae procedebat sapienter se agebat rebellavit quoque contra regem Assyriorum et non servivit ei

⁸ ipse percussit Philistheos usque Gazam et omnes terminos eorum a turre custodum usque ad civitatem muratam

⁹ anno quarto regis Ezechiae qui erat annus septimus Osee filii Hela regis Israhel ascendit Salmanassar rex Assyriorum Samariam et obpugnavit eam

¹⁰ et cepit nam post annos tres anno sexto Ezechiae id est nono anno Osee regis Israhel capta est Samaria

¹¹ et transtulit rex Assyriorum Israhel in Assyrios conlocavitque eos in Ala et in Habor fluviis Gozan in civitatibus Medorum

¹² quia non audierunt vocem Domini Dei sui sed praetergressi sunt pactum eius omnia quae praeceperat Moses servus Domini non audierunt neque fecerunt

¹³ anno quartodecimo regis Ezechiae ascendit Senacherib rex Assyriorum ad universas civitates Iuda munitas et cepit eas

¹⁴ tunc misit Ezechias rex Iuda nuntios ad regem Assyriorum Lachis dicens peccavi recede a me et omne quod inposueris mihi feram indixit itaque rex

Assyriorum Ezechiae regi Iudae trecenta talenta argenti et triginta talenta auri

¹⁵ deditque Ezechias omne argentum quod repperit fuerat in domo Domini et in thesauris regis

¹⁶ in tempore illo confregit Ezechias valvas templi Domini et lamminas auri quas ipse adfixerat et dedit eas regi Assyriorum

¹⁷ misit autem rex Assyriorum Tharthan et Rabsaris et Rabsacen de Lachis ad regem Ezechiam cum manu valida Hierusalem qui cum ascendissent venerunt in Hierusalem et steterunt iuxta aquaeductum piscinae superioris quae est in via agri Fullonis

¹⁸ vocaveruntque regem egressus est autem ad eos Eliachim filius Helciae praepositus domus et Sobna scribe et Ioahel filius Asaph a commentariis

¹⁹ dixitque ad eos Rabsaces loquimini Ezechiae haec dicit rex magnus rex Assyriorum quae est ista fiducia qua niteris

²⁰ forsitan inisti consilium ut praepares te ad proelium in quo confidis ut audeas rebellare

²¹ an speras in baculo harundineo atque confracto Aegypti super quem si incubuerit homo comminutus ingreditur manum eius et perforabit eam sic est Pharaon rex Aegypti omnibus qui confidunt in se

²² quod si dixeritis mihi in Domino Deo nostro habemus fiduciam nonne iste est cuius abstulit Ezechias excelsa et altaria et praecepit Iudae et Hierusalem ante altare hoc adorabitis in Hierusalem

²³ nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum et dabo vobis duo milia equorum et videte an habere valeatis ascensores eorum

²⁴ et quomodo potestis resistere ante unum satrapam de servis domini mei minimis an fiduciam habes in Aegypto propter currus et equites

²⁵ numquid sine Domini voluntate ascendi ad locum istum ut demolirer eum Dominus dixit mihi ascende ad terram hanc et demolire eam

²⁶ dixerunt autem Eliachim filius Helciae et Sobna et Ioahel Rabsaci precamur ut loquaris nobis servis tuis syriace siquidem intellegimus hanc linguam et non loquaris nobis iudaice audiente populo qui est super murum

²⁷ responditque eis Rabsaces numquid ad dominum tuum et ad te misit me dominus meus ut loquerer sermones hos et non ad viros qui sedent super murum ut comedant stercora sua et bibant urinam suam vobiscum

²⁸ stetit itaque Rabsaces et clamavit voce magna iudaice et ait audite verba regis magni regis Assyriorum

²⁹ haec dicit rex non vos seducat Ezechias non enim poterit eruere vos de manu mea

³⁰ neque fiduciam vobis tribuat super Domino dicens eruens liberabit nos Dominus et non tradetur civitas haec in manu regis Assyriorum

³¹ nolite audire Ezechiam haec enim dicit rex Assyriorum facite mecum quod vobis est utile et egredimini ad me et comedet unusquisque de vinea sua et de ficu sua et bibetis aquas de cisternis vestris

³² donec veniam et transferam vos in terram quae similis terrae vestrae est in terram fructiferam et fertilem vini terram panis et vinearum terram olivarum et olei ac mellis et vivetis et non moriemini nolite audire Ezechiam qui vos decipit dicens Dominus liberabit nos

³³ numquid liberaverunt dii gentium terram suam de manu regis Assyriorum

³⁴ ubi est deus Emath et Arfad ubi est deus Sepharvaim Ana et Ava numquid liberaverunt Samariam de manu mea

³⁵ quinam illi sunt in universis diis terrarum qui eruerunt regionem suam de manu mea ut possit eruere Dominus Hierusalem de manu mea

³⁶ tacuit itaque populus et non respondit ei quicquam siquidem praeceptum regis acceperant ut non responderent ei

³⁷ venitque Eliachim filius Helciae praepositus domus et Sobna scriba et Ioahel filius Asaph a commentariis ad Ezechiam scissis vestibus et nuntiaverunt ei verba Rabsacis

19 quae cum audisset rex Ezechias scidit vestimenta sua et opertus est sacco ingressusque est domum Domini

² et misit Eliachim praepositum domus et Sobnam scribam et senes de sacerdotibus opertos saccis ad Esaiam prophetam filium Amos

³ qui dixerunt haec dicit Ezechias dies tribulationis et increpationis et blasphemiae dies iste venerunt filii usque ad partum et vires non habet parturiens

⁴ si forte audiat Dominus Deus tuus universa verba Rabsacis quem misit rex Assyriorum dominus suus ut exprobraret Deum viventem et argueret verbis quae audivit Dominus Deus tuus et fac orationem pro reliquiis quae reppertae sunt

⁵ venerunt ergo servi regis Ezechiae ad Esaiam

⁶ dixitque eis Esaias haec dicetis domino vestro haec dicit Dominus noli timere a facie sermonum quos audisti quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me

⁷ ecce ego inmittam ei spiritum et audiet nuntium et revertetur in terram suam et deiciam eum gladio in terra sua

⁸ reversus est igitur Rabsaces et invenit regem Assyriorum expugnantem Lobnam audierat enim quod recessisset de Lachis

⁹ cumque audisset de Tharaca rege Aethiopiae dicentes ecce egressus est ut pugnet adversum te et iret contra eum misit nuntios ad Ezechiam dicens

¹⁰ haec dicite Ezechiae regi Iudae non te seducat Deus tuus in quo habes fiduciam neque dicas non tradetur Hierusalem in manu regis Assyriorum

¹¹ tu enim ipse audisti quae fecerint reges Assyriorum universis terris quomodo vastaverint eas num ergo solus poteris liberari

¹² numquid liberaverunt dii gentium singulos quos vastaverunt patres mei Gozan videlicet et Aran et Reseph et filios Eden qui erant in Thelassar

¹³ ubi est rex Emath et rex Arfad et rex civitatis Sepharvaim Ana et Ava

¹⁴ itaque cum accepisset Ezechias litteras de manu nuntiorum et legisset eas ascendit in domum Domini et expandit eas coram Domino

¹⁵ et oravit in conspectu eius dicens Domine Deus Israhel qui sedes super cherubin tu es Deus solus regum omnium terrae tu fecisti caelum et terram

¹⁶ inclina aurem tuam et audi aperi Domine oculos tuos et vide et audi omnia verba Sennacherib qui misit ut exprobraret nobis Deum viventem

¹⁷ vere Domine dissipaverunt reges Assyriorum gentes et terras omnium

¹⁸ et miserunt deos eorum in ignem non enim erant dii sed opera manuum hominum e ligno et lapide et perdidit eos

¹⁹ nunc igitur Domine Deus noster salvos nos fac de manu eius ut sciant omnia regna terrae quia tu es Dominus Deus solus

²⁰ misit autem Esaias filius Amos ad Ezechiam dicens haec dicit Dominus Deus Israhel quae deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum audivi

²¹ iste est sermo quem locutus est Dominus de eo sprevit te et subsannavit virgo filia Sion post tergum tuum caput movit filia Hierusalem

²² cui exprobrasti et quem blasphemasti contra quem exaltasti vocem et elevasti in excelsum oculos tuos contra Sanctum Israhel

²³ per manum servorum tuorum exprobrasti Domino et dixisti in multitudine curruum meorum ascendi excelsa montium in summitate Libani et succidi sublimes cedros eius electas abietes eius et ingressus sum usque ad terminos eius saltum Carmeli eius

²⁴ ego succidi et bibi aquas alienas et siccavi vestigiis pedum meorum omnes aquas clausas

²⁵ numquid non audisti quid ab initio fecerim ex diebus antiquis plasmavi illud et nunc adduxeruntque in ruinam collium pugnantium civitates munitae

²⁶ et qui sedent in eis humiles manu contremuerunt et confusi sunt facti sunt quasi faenum agri et vires herba tectorum quae arefacta est antequam veniret ad maturitatem

²⁷ habitaculum tuum et egressum tuum et viam tuam ego praescivi et furorem tuum contra me

²⁸ insanisti in me et superbia tua ascendit in aures meas ponam itaque circulum in naribus tuis et camum in labris tuis et reducam te in viam per quam venisti

²⁹ tibi autem Ezechia hoc erit signum comede hoc anno quod reppereris in secundo autem anno quae sponte nascuntur porro in anno tertio seminate et metite plantate vineas et comedite fructum earum

³⁰ et quodcumque reliquum fuerit de domo Iuda mittet radicem deorsum et faciet fructum sursum

³¹ de Hierusalem quippe egredientur reliquiae et quod salvetur de monte Sion zelus Domini exercituum faciet hoc

³² quam ob rem haec dicit Dominus de rege Assyriorum non ingredietur urbem hanc nec mittet in eam sagittam nec occupabit eam clypeus nec circumdabit eam munitio

³³ per viam qua venit revertetur et civitatem hanc non ingredietur dicit Dominus

³⁴ protegamque urbem hanc et salvabo eam propter me et propter David servum meum

³⁵ factum est igitur in nocte illa venit angelus Domini et percussit castra Assyriorum centum octoginta quinque milia cumque diluculo surrexisset vidit omnia corpora mortuorum et recedens abiit

³⁶ et reversus est Sennacherib rex Assyriorum et mansit in Nineve

³⁷ cumque adoraret in templo Nesarach deum suum Adramelech et Sarasar filii eius percusserunt eum gladio fugeruntque in terram Armeniorum et regnavit Eseraddon filius eius pro eo

20 in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et venit ad eum Esaias filius Amos propheta dicitque ei haec dicit Dominus Deus praecipe domui tuae morieris enim et non vives

² qui convertit faciem suam ad parietem et oravit Dominum dicens

³ obsecro Domine memento quomodo ambulaverim coram te in veritate et in corde perfecto et quod placitum est coram te fecerim flevit itaque Ezechias fletu magno

⁴ et antequam egrederetur Esaias mediam partem atrii factus est sermo Domini ad eum dicens

⁵ revertere et dic Ezechiae duci populi mei haec dicit Dominus Deus David patris tui audivi orationem tuam vidi lacrimam tuam et ecce sanavi te die tertio ascendes templum Domini

⁶ et addam diebus tuis quindecim annos sed et de manu regis Assyriorum liberabo te et civitatem hanc et protegam urbem istam propter me et propter David servum meum

⁷ dicitque Esaias adferte massam ficorum quam cum adtulissent et posuissent super ulcus eius curatus est

⁸ dixerat autem Ezechias ad Esaiam quod erit signum quia Dominus me sanabit et quia ascensurus sum die tertio templum Domini

⁹ cui ait Esaias hoc erit signum a Domino quod facturus sit Dominus sermonem quem locutus est vis ut accedat umbra decem lineis an ut revertatur totidem gradibus

¹⁰ et ait Ezechias facile est umbram crescere decem lineis nec hoc volo ut fiat sed ut revertatur retrorsum decem gradibus

¹¹ invocavit itaque Esaias propheta Dominum et reduxit umbram per lineas quibus iam descenderat in horologio Ahaz retrorsum decem gradibus

¹² in tempore illo misit Berodach Baladan filius Baladan rex Babyloniorum litteras et munera ad Ezechiam audierat enim quod aegrotasset Ezechias

¹³ laetatus est autem in adventum eorum Ezechias et ostendit eis domum aromatum et aurum et argentum et pigmenta varia unguenta quoque et domum vasorum suorum et omnia quae habere potuerat in thesauris suis non fuit quod non monstraret eis Ezechias in domo sua et in omni potestate sua

¹⁴ venit autem Esaias propheta ad regem Ezechiam dicitque ei quid dixerunt viri isti aut unde venerunt ad te cui ait Ezechias de terra longinqua venerunt de Babylone

¹⁵ at ille respondit quid viderunt in domo tua ait Ezechias omnia quae sunt in domo mea viderunt nihil est quod non monstraverim eis in thesauris meis

¹⁶ dixit itaque Esaias Ezechiae audi sermonem Domini

¹⁷ ecce dies venient et auferentur omnia quae sunt in domo tua et quae condiderunt patres tui usque in diem hanc in Babylone non remanebit quicquam ait Dominus

¹⁸ sed et de filiis tuis qui egredientur ex te quos generabis tollentur et erunt eunuchi in palatio regis Babylonis

¹⁹ dixit Ezechias ad Esaiam bonus sermo Domini quem locutus est sit pax et veritas in diebus meis

²⁰ reliqua autem sermonum Ezechiae et omnis fortitudo eius et quomodo fecerit piscinam et aquaeductum et introduxerit aquas in civitatem nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda

²¹ dormivitque Ezechias cum patribus suis et regnavit Manasses filius eius pro eo

21 duodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset et quinquaginta quinque annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Apsiba

² fecitque malum in conspectu Domini iuxta idola gentium quas delevit Dominus a facie filiorum Israhel

³ conversusque est et aedificavit excelsa quae dissipaverat Ezechias pater eius et erexit aras Baal et fecit lucos sicut fecerat Ahab rex Israhel et adoravit omnem militiam caeli et coluit eam

⁴ extruxitque aras in domo Domini de qua dixit Dominus in Hierusalem ponam nomen meum

⁵ et extruxit altaria universae militiae caeli in duobus atriis templi Domini

⁶ et transduxit filium suum per ignem et ariolatus est et observavit auguria et fecit pythones et aruspices multiplicavit ut faceret malum coram Domino et inritaret eum

⁷ posuit quoque idolum luci quem fecerat in templo Domini super quo locutus est Dominus ad David et ad Salomonem filium eius in templo hoc et in Hierusalem quam elegi de cunctis tribus Israhel ponam nomen meum in sempiternum

⁸ et ultra non faciam commoveri pedem Israhel de terra quam dedi patribus eorum sic tamen si custodierint opere omnia quae praecepi eis et universam legem quam mandavit eis servus meus Moses

⁹ illi vero non audierunt sed seducti sunt a Manasse ut facerent malum super gentes quas contrivit Dominus a facie filiorum Israhel

¹⁰ locutusque est Dominus in manu servorum suorum prophetarum dicens

¹¹ quia fecit Manasses rex Iuda abominationes istas pessimas super omnia quae fecerunt Amorrei ante eum et peccare fecit etiam Iudam in inmunditiis suis

¹² propterea haec dicit Dominus Deus Israhel ecce ego inducam mala super Hierusalem et Iudam ut quicumque audierit tinniant ambae aures eius

¹³ et extendam super Hierusalem funiculum Samariae et pondus domus Ahab et delebo Hierusalem sicut deleri solent tabulae delens vertam et ducam crebrius stilum super faciem eius

¹⁴ dimittam vero reliquias hereditatis meae et tradam eas in manu inimicorum eius eruntque in vastitate et rapina cunctis adversariis suis

¹⁵ eo quod fecerint malum coram me et perseveraverint inritantes me ex die qua egressi sunt patres eorum ex Aegypto usque ad diem hanc

¹⁶ insuper et sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis donec impleret Hierusalem usque ad os absque peccatis suis quibus peccare fecit Iudam ut faceret malum coram Domino

¹⁷ reliqua autem sermonum Manasse et universa quae fecit et peccatum eius quod peccavit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda

¹⁸ dormivitque Manasses cum patribus suis et sepultus est in horto domus suae in horto Aza et regnavit Amon filius eius pro eo

¹⁹ viginti et duo annorum erat Amon cum regnare coepisset duobusque annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Mesallemeth filia Arus de Iethba

²⁰ fecitque malum in conspectu Domini sicut fecerat Manasses pater eius

²¹ et ambulavit in omni via per quam ambulaverat pater eius servivitque inmunditiis quibus servierat pater suus et adoravit eas

²² et dereliquit Dominum Deum patrum suorum et non ambulavit in via Domini

²³ tetenderuntque ei insidias servi sui et interfecerunt regem in domo sua

²⁴ percussit autem populus terrae omnes qui coniuraverant contra regem Amon et constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo

²⁵ reliqua autem sermonum Amon quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda

²⁶ sepelieruntque eum in sepulchro suo in horto Aza et regnavit Iosias filius eius pro eo

22 octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset et triginta uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Idida filia Phadaia de Besecath

² fecitque quod placitum erat coram Domino et ambulavit per omnes vias David patris sui non declinavit ad dextram sive ad sinistram

³ anno autem octavodecimo regis Iosiae misit rex Saphan filium Aslia filii Mesullam scribam templi Domini dicens ei

⁴ vade ad Helciam sacerdotem magnum ut conflatur pecunia quae inlata est in templum Domini quam collegerunt ianitores a populo

⁵ deturque fabris per praepositos in domo Domini qui et distribuunt eam his qui operantur in templo Domini ad instauranda sarta tecta templi

⁶ tignariis videlicet et cementariis et his qui interrupta componunt et ut emantur ligna et lapides de lapidicinis ad instaurandum templum

⁷ verumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt sed in potestate habeant et in fide

⁸ dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam librum legis repperi in domo Domini deditque Helcias volumen Saphan qui et legit illud

⁹ venit quoque Saphan scriba ad regem et renuntiavit ei quod praeceperat et ait conflaverunt servi tui pecuniam quae repperta est in domo Domini et dederunt ut distribueretur fabris a praefectis operum templi Domini

¹⁰ narravitque Saphan scriba regi dicens librum dedit mihi Helcias sacerdos quem cum legisset Saphan coram rege

¹¹ et audisset rex verba libri legis Domini scidit vestimenta sua

¹² et praecepit Helciae sacerdoti et Ahicham filio Saphan et Achobor filio Micha et Saphan scribae et Asaiae servo regis dicens

¹³ ite et consulite Dominum super me et super populo et super omni Iuda de verbis voluminis istius quod inventum est magna enim ira Domini succensa est contra nos quia non audierunt patres nostri verba libri huius ut facerent omne quod scriptum est nobis

¹⁴ ierunt itaque Helcias sacerdos et Ahicham et Achobor et Saphan et Asaia ad Oldam propheten uxorem Sellum filii Thecue filii Araas custodis vestium quae habitabat in Hierusalem in secunda locutique sunt ad eam

¹⁵ et illa respondit eis haec dicit Dominus Deus Israhel dicite viro qui misit vos ad me

¹⁶ haec dicit Dominus ecce ego adducam mala super locum hunc et super habitatores eius omnia verba legis quae legit rex Iuda

¹⁷ quia dereliquerunt me et sacrificaverunt diis alienis inirantes me in cunctis operibus manuum suarum et succendetur indignatio mea in loco hoc et non extinguetur

¹⁸ regi autem Iuda qui misit vos ut consuleretis Dominum sic dicetis haec dicit Dominus Deus Israhel pro eo quod audisti verba voluminis

¹⁹ et perterritum est cor tuum et humiliatus es coram Domino auditis sermonibus contra locum istum et habitatores eius quo videlicet fierent in stuporem et in maledictum et scidisti vestimenta tua et flevisti coram me et ego audivi ait Dominus

²⁰ idcirco colligam te ad patres tuos et colligeris ad sepulchrum tuum in pace ut non videant oculi tui omnia mala quae inducturus sum super locum istum

23 et renuntiaverunt regi quod dixerat qui misit et congregati sunt ad eum omnes senes Iuda et Hierusalem

² ascenditque rex templum Domini et omnes viri Iuda universique qui habitant in Hierusalem cum eo sacerdotes et prophetae et omnis populus a parvo usque ad magnum legitque cunctis audientibus omnia verba libri foederis qui inventus est in domo Domini

³ stetitque rex super gradum et percussit foedus coram Domino ut ambularent post Dominum et custodirent praecepta eius et testimonia et caerimonias in omni corde et in tota anima et suscitarent verba foederis huius quae scripta erant in libro illo adquevitque populus pacto

⁴ et praecepit rex Helciae pontifici et sacerdotibus secundi ordinis et ianitoribus ut proicerent de templo Domini omnia vasa quae facta fuerant Baal et in luco et universae militiae caeli et conbusit ea foris Hierusalem in convalle Cedron et tulit pulverem eorum in Bethel

⁵ et delevit aruspices quos posuerant reges Iuda ad sacrificandum in excelsis per civitates Iuda et in circuitu Hierusalem et eos qui adolebant incensum Baal et soli et lunae et duodecim signis et omni militiae caeli

⁶ et efferrit fecit lucum de domo Domini foras Hierusalem in convalle Cedron et conbusit eum ibi et redegit in pulverem et proiecit super sepulchrum vulgi

⁷ destruxit quoque aediculas effeminatorum quae erant in domo Domini pro quibus mulieres texebant quasi domunculas luci

⁸ congregavitque omnes sacerdotes de civitatibus Iuda et contaminavit excelsa ubi sacrificabant sacerdotes de Gabaa usque Bersabee et destruxit aras portarum in introitu ostii Iosue principis civitatis quod erat ad sinistram portae civitatis

⁹ verumtamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Hierusalem sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum

¹⁰ contaminavit quoque Thafeth quod est in convalle filii Ennom ut nemo consecraret filium suum aut filiam per ignem Moloch

¹¹ abstulit quoque equos quos dederant reges Iudae soli in introitu templi Domini iuxta exedram Nathanmelech eunuchi qui erat in Farurim currus autem solis conbusit igni

¹² altaria quoque quae erant super tecta cenaculi Ahaz quae fecerant reges Iuda et altaria quae fecerat Manasses in duobus atriis templi Domini destruxit rex et cucurrit inde et dispersit cinerem eorum in torrentem Cedron

¹³ excelsa quoque quae erant in Hierusalem ad dexteram partem montis Offensionis quae aedificaverat Salomon rex Israhel Astharoth idolo Sidoniorum et Chamos offensionis Moab et Melchom abominationi filiorum Ammon polluit rex

¹⁴ et contrivit statuas et succidit lucos replevitque loca eorum ossibus mortuorum

¹⁵ insuper et altare quod erat in Bethel excelsum quod fecerat Hieroboam filius Nabath qui peccare fecit Israhel et altare illud et excelsum destruxit atque conbusit et comminuit in pulverem succenditque etiam lucum

¹⁶ et conversus Iosias vidit ibi sepulchra quae erant in monte misitque et tulit ossa de sepulchris et conbusit ea super altare et polluit illud iuxta verbum Domini quod locutus est vir Dei qui praedixerat verba haec

¹⁷ et ait quis est titulus ille quem video responderuntque ei cives illius urbis sepulchrum est hominis Dei qui venit de Iuda et praedixit verba haec quae fecisti super altare Bethel

¹⁸ et ait dimittite eum nemo commoveat ossa eius et intacta manserunt ossa illius cum ossibus prophetae qui venerat de Samaria

¹⁹ insuper et omnia fana excelsorum quae erant in civitatibus Samariae quae fecerant reges Israhel ad iritandum Dominum abstulit Iosias et fecit eis secundum omnia opera quae fecerat in Bethel

²⁰ et occidit universos sacerdotes excelsorum qui erant ibi super altaria et conbusit ossa humana super ea reversusque est Hierusalem

²¹ et praecepit omni populo dicens facite phase Domino Deo vestro secundum quod scriptum est in libro foederis huius

²² nec enim factum est phase tale a diebus iudicum qui iudicaverunt Israhel et omnium dierum regum Israhel et regum Iuda

²³ sicut in octavodecimo anno regis Iosiae factum est phase istud Domino in Hierusalem

²⁴ sed et pythones et ariolos et figuras idolorum et immunditias abominationesque quae fuerant in terra Iuda et in Hierusalem abstulit Iosias ut statueret verba legis quae scripta sunt in libro quem invenit Helcias sacerdos in templo Domini

²⁵ similis illi non fuit ante eum rex qui reverteretur ad Dominum in omni corde suo et in tota anima sua et in universa virtute sua iuxta omnem legem Mosi neque post eum surrexit similis illi

²⁶ verumtamen non est aversus Dominus ab ira furoris sui magni quo iratus est furor eius contra Iudam propter iritationes quibus provocaverat eum Manasses

²⁷ dixit itaque Dominus etiam Iudam auferam a facie mea sicut abstuli Israhel et proiciam civitatem hanc quam elegi Hierusalem et domum de qua dixi erit nomen meum ibi

²⁸ reliqua autem verba Iosiae et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda

²⁹ in diebus eius ascendit Pharao Necho rex Aegypti contra regem Assyriorum ad flumen Eufraten et abiit Iosias rex in occursum eius et occisus est in Mageddo cum vidisset eum

³⁰ et portaverunt eum servi sui mortuum de Mageddo et pertulerunt in Hierusalem et sepe-lierunt eum in sepulchro suo tulitque populus terrae Ioahaz filium Iosiae et unxerunt eum et constituerunt eum regem pro patre suo

³¹ viginti trium annorum erat Ioahaz cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna

³² et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerant patres eius

³³ vinxitque eum Pharao Necho in Rebla quae est in terra Emath ne regnaret in Hierusalem et inposuit multam terrae centum talentis argenti et talento auri

³⁴ regemque constituit Pharao Necho Eliachim filium Iosiae pro Iosia patre eius vertitque nomen eius Ioiachim porro Ioahaz tulit et duxit in Aegyptum

³⁵ argentum autem et aurum dedit Ioiachim Pharaoni cum indixisset terrae per singulos ut conferretur iuxta praeceptum Pharaonis et unumquemque secundum vires suas exegit tam argentum quam aurum de populo terrae ut daret Pharaoni Necho

³⁶ viginti quinque annorum erat Ioiachim cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Zebida filia Phadaia de Ruma

³⁷ et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerant patres eius

24 in diebus eius ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis et factus est ei Ioiachim servus tribus annis et rursus rebellavit contra eum ² inmisitque ei Dominus latrunculos Chaldeorum et latrunculos Syriae latrunculos Moab et latrunculos filiorum Ammon et inmisit eos in Iudam ut disperderent eum iuxta verbum Domini quod locutus erat per servos suos prophetas

³ factum est autem hoc per verbum Domini contra Iudam ut auferret eum coram se propter peccata Manasse universa quae fecit

⁴ et propter sanguinem innoxium quem effudit et implevit Hierusalem cruore innocentium et ob hanc rem noluit Dominus propitiari

⁵ reliqua autem sermonum Ioiachim et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda et dormivit Ioiachim cum patribus suis

⁶ regnavitque Ioiachin filius eius pro eo

⁷ et ultra non addidit rex Aegypti ut egrederetur de terra sua tulerat enim rex Babylonis a rivo Aegypti usque ad fluvium Eufraten omnia quae fuerant regis Aegypti

⁸ decem et octo annorum erat Ioiachin cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem nomen matris eius Naestha filia Helnathan de Hierusalem

⁹ et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerat pater eius

¹⁰ in tempore illo ascenderunt servi Nabuchodonosor regis Babylonis in Hierusalem et circumdata est urbs munitioibus

¹¹ venitque Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem cum servi eius obpugnarent eam

¹² egressusque est Ioiachin rex Iuda ad regem Babylonis ipse et mater eius et servi eius et principes eius et eunuchi eius et suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni sui

¹³ et protulit inde omnes thesauros domus Domini et thesauros domus regiae et concidit universa vasa aurea quae fecerat Salomon rex Israhel in templo Domini iuxta verbum Domini

¹⁴ et transtulit omnem Hierusalem et universos principes et omnes fortes exercitus decem milia in captivitate et omnem artificem et clusorem nihilque relictum est exceptis pauperibus populi terrae

¹⁵ transtulit quoque Ioiachin in Babylonem et matrem regis et uxores regis et eunuchos eius et iudices terrae duxit in captivitate de Hierusalem in Babylonem

¹⁶ et omnes viros robustos septem milia et artifices et clusores mille omnes viros fortes et bellatores duxitque eos rex Babylonis captivos in Babylonem

¹⁷ et constituit Matthaniam patrum eius pro eo inposuitque nomen ei Sedeciam

¹⁸ vicesimum et primum annum aetatis habebat Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius erat Amithal filia Hieremiae de Lobna

¹⁹ et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ioiachim

²⁰ irascebatur enim Dominus contra Hierusalem et contra Iudam donec proiceret eos a facie sua recessitque Sedecias a rege Babylonis

25 factum est autem anno nono regni eius mense decimo decima die mensis venit Nabuchodonosor rex Babylonis ipse et omnis exercitus eius in Hierusalem et circumdederunt eam et extruxerunt in circuitu eius munitiones

² et clausa est civitas atque vallata usque ad undecimum annum regis Sedeciae

³ nona die mensis praevaluitque fames in civitate nec erat panis populo terrae

⁴ et interrupta est civitas et omnes viri bellatores nocte fugerunt per viam portae quae est inter duplicem murum ad hortum regis porro Chaldei obsidebant in circuitu civitatem fugit itaque per viam quae ducit ad campestria solitudinis

⁵ et persecutus est exercitus Chaldeorum regem comprehenditque eum in planitie Hiericho et omnes bellatores qui erant cum eo dispersi sunt et reliquerunt eum

⁶ adprehensum ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha qui locutus est cum eo iudicium

⁷ filios autem Sedeciae occidit coram eo et oculos eius effodit vinxitque eum catenis et adduxit in Babylonem

⁸ mense quinto septima die mensis ipse est annus nonusdecimus regis Babylonis venit Nabuzardan princeps exercitus servus regis Babylonis Hierusalem

⁹ et succendit domum Domini et domum regis et domos Hierusalem omnemque domum conbusit igni

¹⁰ et muros Hierusalem in circuitu destruxit omnis exercitus Chaldeorum qui erat cum principe militum

¹¹ reliquam autem populi partem qui remanserat in civitate et perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis et reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiae

¹² et de pauperibus terrae reliquit vitatores et agricolas

¹³ columnas autem aereas quae erant in templo Domini et bases et mare aereum quod erat in domo Domini confregerunt Chaldei et transtulerunt aes omnium in Babylonem

¹⁴ ollas quoque aereas et trullas et tridentes et scyphos et omnia vasa aerea in quibus ministrabant tulerunt

¹⁵ necnon turibula et fialas quae aurea aurea et quae argentea argentea tulit princeps militiae

¹⁶ id est columnas duas mare unum et bases quas fecerat Salomon in templo Domini non erat pondus aeris omnium vasorum

¹⁷ decem et octo cubitos altitudinis habebat columna una et capitellum aereum super se altitudinis trium cubitorum et reticulum et malgranata super capitellum columnae omnia aerea similem et columna secunda habebat ornatum

¹⁸ tulit quoque princeps militiae Seraian sacerdotem primum et Sophoniam sacerdotem secundum et tres ianitores

¹⁹ et de civitate eunuchum unum qui erat praefectus super viros bellatores et quinque viros de his qui steterant coram rege quos repperit in civitate et Sopher principem exercitus qui probabat tirones de populo terrae et sex viros e vulgo qui inventi fuerant in civitate

²⁰ quos tollens Nabuzardan princeps militum duxit ad regem Babylonis in Reblatha

²¹ percussitque eos rex Babylonis et interfecit in Reblatha in terra Emath et translatus est Iuda de terra sua

²² populo autem qui relictus erat in terra Iuda quem dimiserat Nabuchodonosor rex Babylonis praefecit Godoliam filium Ahicham filii Saphan

²³ quod cum audissent omnes duces militum ipsi et viri qui erant cum eis videlicet quod constituisset rex Babylonis Godoliam venerunt ad Godoliam in Maspha Ismahel filius Nathaniae et Iohanan filius Caree et Sareia filius Thenaameth Nethophathites et Iezonias filius Maachathi ipsi et socii eorum

²⁴ iuravitque eis Godolias et sociis eorum dicens nolite timere servire Chaldeis manete in terra et servite regi Babylonis et bene erit vobis

²⁵ factum est autem in mense septimo venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama de semine regio et decem viri cum eo percusseruntque Godoliam qui mortuus est sed et Iudaeos et Chaldeos qui erant cum eo in Maspha

²⁶ consurgens autem omnis populus a parvo usque ad magnum et principes militum venerunt in Aegyptum timentes Chaldeos

²⁷ factum est vero anno tricesimo septimo transmigrationis Ioiachin regis Iudae mense duodecimo vicesima septima die mensis sublevavit Evilmerodach rex Babylonis anno quo regnare coeperat caput Ioiachin regis Iuda de carcere

²⁸ et locutus est ei benigna et posuit thronum eius super thronum regum qui erant cum eo in Babylone

²⁹ et mutavit vestes eius quas habuerat in carcere et comedebat panem semper in conspectu eius cunctis diebus vitae suae

³⁰ annonam quoque constituit ei absque intermissione quae et dabatur ei a rege per singulos dies omnibus diebus vitae suae

Paralipomenon Primus

¹ Adam Seth Enos
² Cainan Malelehel Iared
³ Enoch Matusale Lamech
⁴ Noe Sem Ham et Iafeth
⁵ filii Iafeth Gomer Magog Madai et Iavan Thubal Mosoch Thiras
⁶ porro filii Gomer Aschenez et Rifath et Thogorma
⁷ filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim
⁸ filii Ham Chus et Mesraim Phut et Chanaan
⁹ filii autem Chus Saba et Evila Sabatha et Rechma et Sabathaca porro filii Rechma Saba et Dadan
¹⁰ Chus autem genuit Nemrod iste coepit esse potens in terra
¹¹ Mesraim vero genuit Ludim et Ananim et Laabim et Nepthum
¹² Phethrosim quoque et Chasluim de quibus egressi sunt Philisthim et Caphthirim
¹³ Chanaan vero genuit Sidonem primogenitum et Heth
¹⁴ Iebuseum quoque et Amorreum et Gergeseum
¹⁵ Evheumque et Aruceum et Asineum
¹⁶ Aradium quoque et Samareum et Ematheum
¹⁷ filii Sem Aelam et Assur et Arfaxad et Lud et Aram et Us et Hul et Gothor et Mosoch
¹⁸ Arfaxad autem genuit Sala qui et ipse genuit Heber
¹⁹ porro Heber nati sunt duo filii nomen uni Phaleg quia in diebus eius divisa est terra et nomen fratris eius Iectan
²⁰ Iectan autem genuit Helmodad et Saleph et Asermoth et Iare
²¹ Aduram quoque et Uzal et Decla
²² Ebal etiam et Abimahel et Saba necnon
²³ et Ophir et Evila et Iobab omnes isti filii Iectan
²⁴ Sem Arfaxad Sale
²⁵ Heber Phaleg Raau
²⁶ Serug Nahor Thare
²⁷ Abram iste est Abraham
²⁸ filii autem Abraham Isaac et Ismahel
²⁹ et hae generationes eorum primogenitus Ismahelis Nabaioth et Cedar et Adbeel et Mabsam
³⁰ Masma et Duma Massa Adad et Thema
³¹ Iathur Naphis Cedma hii sunt filii Ismahelis
³² filii autem Cetthurae concubinae Abraham quos genuit Zamram Iecsan Madan Madian Iesboc Sue porro filii Iecsan Saba et Dadan
³³ filii autem Madian Epha et Apher et Enoch et Abida et Eldaa omnes hii filii Cetthurae

³⁴ generavit autem Abraham Isaac cuius fuerunt filii Esau et Israhel
³⁵ filii Esau Eliphaz Rauhel Iaus Ialam Core
³⁶ filii Eliphaz Theman Omer Sepphu Gethem Cenez Thamna Amalech
³⁷ filii Rauhel Naath Zara Samma Maza
³⁸ filii Seir Lothan Sobal Sebeon Ana Dison Eser Disan
³⁹ filii Lothan Horri Humam soror autem Lothan fuit Thamna
⁴⁰ filii Sobal Alian et Manaath et Ebal et Sepphi et Onam filii Sebeon Aia et Ana filii Ana Dison
⁴¹ filii Dison Amaran et Eseban et Iethran et Charan
⁴² filii Eser Balaan et Zaban et Iacan filii Dison Us et Aran
⁴³ isti sunt reges qui imperaverunt in terra Edom antequam esset rex super filios Israhel Bale filius Beor et nomen civitatis eius Denaba
⁴⁴ mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra
⁴⁵ cumque et Iobab fuisset mortuus regnavit pro eo Husam de terra Themanorum
⁴⁶ obiit quoque et Husam et regnavit pro eo Adad filius Badad qui percussit Madian in terra Moab et nomen civitatis eius Avith
⁴⁷ cumque et Adad fuisset mortuus regnavit pro eo Semla de Masreca
⁴⁸ sed et Semla mortuus est et regnavit pro eo Saul de Rooboth quae iuxta amnem sita est
⁴⁹ mortuo quoque Saul regnavit pro eo Baalanan filius Achobor
⁵⁰ sed et hic mortuus est et regnavit pro eo Adad cuius urbis fuit nomen Phou et appellata est uxor eius Mehetabel filia Matred filiae Mezaab
⁵¹ Adad autem mortuo duces pro regibus in Edom esse coeperunt dux Thamna dux Alva dux Ietheth
⁵² dux Oolibama dux Hela dux Phinon
⁵³ dux Cenez dux Theman dux Mabsar
⁵⁴ dux Magdihel dux Iram hii duces Edom
² filii autem Israhel Ruben Symeon Levi Iuda Isachar et Zabulon
² Dan Ioseph Benjamin Nepthali Gad Aser
³ filii Iuda Her Aunan Sela tres nati sunt ei de filia Sue Chananitidis fuit autem Her primogenitus Iuda malus coram Domino et occidit eum
⁴ Thamar autem nurus eius peperit ei Phares et Zara omnes ergo filii Iuda quinque
⁵ filii autem Phares Esrom et Hamul

I PARALIPOMENON 2:6

⁶ filii quoque Zarae Zamri et Ethan et Eman Chalach quoque et Darda simul quinque
⁷ filii Carmi Achar qui turbavit Israhel et peccavit in furto anathematis
⁸ filii Ethan Azarias
⁹ filii autem Esrom qui nati sunt ei Ieremahel et Ram et Chalubi
¹⁰ porro Ram genuit Aminadab Aminadab autem genuit Naasson principem filiorum Iuda
¹¹ Naasson quoque genuit Salma de quo ortus est Boez
¹² Boez vero genuit Obed qui et ipse genuit Isai
¹³ Isai autem genuit primogenitum Heliab secundum Abinadab tertium Samaa
¹⁴ quartum Nathanahel quintum Raddai
¹⁵ sextum Asom septimum David
¹⁶ quorum sorores fuerunt Sarvia et Abigail filii Sarviae Abisai Ioab et Asahel tres
¹⁷ Abigail autem genuit Amasa cuius pater fuit Iether Ismahelites
¹⁸ Chaleb vero filius Esrom accepit uxorem nomine Azuba de qua genuit Ierioth fueruntque filii eius Iesar et Sobab et Ardon
¹⁹ cumque mortua fuisset Azuba accepit uxorem Chaleb Ephrath quae peperit ei Ur
²⁰ porro Ur genuit Uri et Uri genuit Beselehel
²¹ post haec ingressus est Esrom ad filiam Machir patris Galaad et accepit eam cum esset annorum sexaginta quae peperit ei Segub
²² sed et Segub genuit Iair et possedit viginti tres civitates in terra Galaad
²³ cepitque Gessur et Aram oppida Iair et Canath et viculos eius sexaginta civitatum omnes isti filii Machir patris Galaad
²⁴ cum autem mortuus esset Esrom ingressus est Chaleb ad Ephrata habuit quoque Esrom uxorem Abia quae peperit ei Assur patrem Thecue
²⁵ nati sunt autem filii Hieramehel primogeniti Esrom Ram primogenitus eius et Buna et Aran et Asom et Ahia
²⁶ duxit quoque uxorem alteram Hieramehel nomine Atara quae fuit mater Onam
²⁷ sed et filii Ram primogeniti Hieramehel fuerunt Moos et Iamin et Achar
²⁸ Onam autem habuit filios Semmei et Iada filii autem Semmei Nadab et Abisur
²⁹ nomen vero uxoris Abisur Abiaail quae peperit Ahobban et Molid
³⁰ filii autem Nadab fuerunt Saled et Apphaim mortuus est autem Saled absque liberis
³¹ filius vero Apphaim Iesi qui Iesi genuit Sesan porro Sesan genuit Oholi
³² filii autem Iada fratris Semmei Iether et Ionathan sed et Iether mortuus est absque liberis

³³ porro Ionathan genuit Phaleth et Ziza isti fuerunt filii Hieramehel
³⁴ Sesan autem non habuit filios sed filias et servum aegyptium nomine Ieraa
³⁵ deditque ei filiam suam uxorem quae peperit ei Eththei
³⁶ Eththei autem genuit Nathan et Nathan genuit Zabad
³⁷ Zabad quoque genuit Ophlal et Ophlal genuit Obed
³⁸ Obed genuit Ieu Ieu genuit Azariam
³⁹ Azarias genuit Helles Helles genuit Elasa
⁴⁰ Elasa genuit Sisamoi Sisamoi genuit Sellum
⁴¹ Sellum genuit Icamian Icamian genuit Elisama
⁴² filii autem Chaleb fratris Hieramehel Mosa primogenitus eius ipse est pater Ziph et filii Maresa patris Hebron
⁴³ porro filii Hebron Core et Thapphu et Recem et Samma
⁴⁴ Samma autem genuit Raam patrem Iercaam et Recem genuit Semmei
⁴⁵ filius Semmei Maon et Maon pater Bethsur
⁴⁶ Epha autem concubina Chaleb peperit Arran et Musa et Gezez porro Arran genuit Gezez
⁴⁷ filii Iadai Regom et Iotham et Gesum et Phaleth et Epha et Saaph
⁴⁸ concubina Chaleb Maacha peperit Saber et Tharana
⁴⁹ genuit autem Saaph pater Madmena Sue patrem Machbena et patrem Gabaa filia vero Chaleb fuit Achsa
⁵⁰ hii erant filii Chaleb filii Ur primogeniti Ephrata Sobal pater Cariathiarim
⁵¹ Salma pater Bethleem Ariph pater Bethgader
⁵² fuerunt autem filii Sobal patris Cariathiarim qui videbat dimidium requietionum
⁵³ et de cognatione Cariathiarim Iethrei et Apphutei et Semathei et Maserei ex his egressi sunt Saraitae et Esthaolitae
⁵⁴ filii Salma Bethleem et Netophathi coronae domus Ioab et dimidium requietionis Sarai
⁵⁵ cognationes quoque scribarum habitantium in Iabis canentes atque resonantes et in tabernaculis commorantes hii sunt Cinei qui venerunt de calore patris domus Rechab

3 David vero hos habuit filios qui ei nati sunt in Hebron primogenitum Amnon ex Achinaam Iezrahelitide secundum Danihel de Abigail Carmelitide
² tertium Absalom filium Maacha filiae Tholmei regis Gessur quartum Adoniam filium Aggith
³ quintum Saphatiam ex Abital sextum Iethraam de Egla uxore sua

⁴ sex ergo nati sunt ei in Hebron ubi regnavit septem annis et sex mensibus triginta autem et tribus annis regnavit in Hierusalem
⁵ porro in Hierusalem nati sunt ei filii Samaa et Sobab et Nathan et Salomon quattuor de Bethsabee filia Amihel
⁶ Tebaar quoque et Elisama
⁷ et Eliphalet et Noge et Napheg et Iaphie
⁸ necnon Elisama et Heliade et Eliphalet novem
⁹ omnes hii filii David absque filiis concubinarum habuerunt sororem Thamar
¹⁰ filius autem Salomonis Roboam cuius Abia filius genuit Asa de hoc quoque natus est Iosaphat
¹¹ pater Ioram qui Ioram genuit Ohoziam ex quo ortus est Ioas
¹² et huius Amasias filius genuit Azariam porro Azariae filius Ioatham
¹³ procreavit Achaz patrem Ezechiae de quo natus est Manasses
¹⁴ sed et Manasses genuit Amon patrem Iosiae
¹⁵ filii autem Iosiae fuerunt primogenitus Iohanan secundus Ioacim tertius Sedecias quartus Sellum
¹⁶ de Ioacim natus est Iechonias et Sedecias
¹⁷ filii Iechoniae fuerunt Asir Salathihel
¹⁸ Melchiram Phadaia Sennaser et Iecemia Sama et Nadabia
¹⁹ de Phadaia orti sunt Zorobabel et Semei Zorobabel genuit Mosollam Ananiam et Salomith sororem eorum
²⁰ Asabamque et Ohol et Barachiam et Asadum Iosabesed quinque
²¹ filius autem Ananiae Phaltias pater Ieseiae cuius filius Raphaia huius quoque filius Arnam de quo natus est Obdia cuius filius fuit Sechenia
²² filius Secheniae Semeia cuius filii Attus et Iegal et Baria et Naaria et Saphat sex numero
²³ filius Naariae Helioenai et Ezechias et Ezricam tres
²⁴ filii Helioenai Oduia et Heliasub et Pheleia et Accub et Iohanan et Dalaia et Anani septem
4 filii Iuda Phares Esrom et Carmi et Ur et Subal
² Reaia vero filius Subal genuit Ieth de quo nati sunt Ahimai et Laed hae cognationes Sarathi
³ ista quoque stirps Hetam Iezrahel et Iesema et Iedebos nomenque sororis eorum Asalephuni
⁴ Phunihel autem pater Gedor et Ezer pater Osa isti sunt filii Ur primogeniti Ephrata patris Bethleem
⁵ Asur vero patris Thecue erant duae uxores Halaa et Naara
⁶ peperit autem ei Naara Oozam et Epher et Themani et Asthari isti sunt filii Naara
⁷ porro filii Halaa Sereth Isaar et Ethnan
⁸ Cos autem genuit Anob et Sobaba et cognationem Aral filii Arum

⁹ fuit autem Iabes inclitus prae fratribus suis et mater eius vocavit nomen illius Iabes dicens quia peperit eum in dolore
¹⁰ invocavit vero Iabes Deum Israhel dicens si benedicens benedixeris mihi et dilataveris terminos meos et fuerit manus tua mecum et feceris me a malitia non opprimi et praestitit Deus quae precatus est
¹¹ Chaleb autem frater Suaa genuit Machir qui fuit pater Esthon
¹² porro Esthon genuit Bethrapha et Pesse et Thena patrem urbis Naas hii sunt viri Recha
¹³ filii autem Cenez Othonihel et Saraia porro filii Othonihel Athath
¹⁴ et Maonathi genuit Ophra Saraia autem genuit Ioab patrem vallis Artificum ibi quippe artifices erant
¹⁵ filii vero Chaleb filii Iephonne Hir et Hela et Nahem filiique Hela et Cenez
¹⁶ filii quoque Iallelel Ziph et Zipha Thiria et Asrahel
¹⁷ et filii Ezra Iether et Mered et Epher et Ialon genuitque Mariam et Sammai et Iesba patrem Esthamo
¹⁸ uxor quoque eius Iudaia peperit Iared patrem Gedor et Heber patrem Soccho et Hicuthihel patrem Zano hii autem filii Beththiae filiae Pharaonis quam accepit Mered
¹⁹ et filii uxoris Odaiae sororis Naham patris Ceila Garmi et Esthamo qui fuit de Machathi
²⁰ filii quoque Simon Amnon et Rena filius Anan et Thilon et filii Iesi Zoeth et Benzoeth
²¹ filii Sela filii Iuda Her pater Lecha et Laada pater Maresa et cognationes Domus operantium byssum in domo Iuramenti
²² et Qui stare fecit solem virique Mendacii et Securus et Incendens qui principes fuerunt in Moab et qui reversi sunt in Leem haec autem verba vetera
²³ hii sunt figuli habitantes in plantationibus et in praesepeibus apud regem in operibus eius comoratique sunt ibi
²⁴ filii Symeon Namuhel et Iamin Iarib Zara Saul
²⁵ Sellum filius eius Mabsam filius eius Masma filius eius
²⁶ filii Masma Amuhel filius eius Zacchur filius eius Semei filius eius
²⁷ filii Semei sedecim et filiae sex fratres autem eius non habuerunt filios multos et universa cognatio non potuit adaequare summam filiorum Iuda
²⁸ habitaverunt autem in Bersabee et Molada et Asarsual
²⁹ et in Ballaa et in Asom et in Tholad
³⁰ et in Bathuhel et in Orma et in Siceleg

I PARALIPOMENON 4:31

³¹ et in Bethmarchaboth et in Asarsusim et in Bethberai et in Saarim hae civitates eorum usque ad regem David

³² villae quoque eorum Etham et Aen et Remmon et Thochen et Asan civitates quinque

³³ et universi viculi eorum per circuitum civitatum istarum usque ad Baal haec est habitatio eorum et sedum distributio

³⁴ Masobab quoque et Iemlech et Iosa filius Amasiae

³⁵ et Iohel et Ieu filius Iosabiae filii Saraiae filii Asihel

³⁶ et Helioenai et Iacoba et Isuaia et Asaia et Adihel et Isimihel et Banaia

³⁷ Ziza quoque filius Sephei filii Allon filii Idaia filii Semri filii Samaia

³⁸ isti sunt nominati principes in cognationibus suis et in domo adfinitatum suarum multiplicati sunt vehementer

³⁹ et profecti sunt ut ingrederentur in Gador usque ad orientem vallis et ut quaerent pascua gregibus suis

⁴⁰ inveneruntque pascuas uberes et valde bonas et terram latissimam et quietam et fertilem in qua ante habitaverunt de stirpe Ham

⁴¹ hii ergo venerunt quos supra descripsimus nominatim in diebus Ezechiae regis Iuda et percusserunt tabernacula eorum et habitatores qui inventi fuerant ibi et deleverunt eos usque in praesentem diem habitaveruntque pro eis quoniam uberrimas ibidem pascuas reppererunt

⁴² de filiis quoque Symeon abierunt in montem Seir viri quingenti habentes principes Phaltiam et Nahariam et Raphaiaam et Ozihel filios Iesi

⁴³ et percusserunt reliquias quae evadere potuerant Amalechitarum et habitaverunt ibi pro eis usque ad diem hanc

5 filii quoque Ruben primogeniti Israhel ipse quippe fuit primogenitus eius sed cum violasset torum patris sui data sunt primogenita eius filiis Ioseph filii Israhel et non est ille reputatus in primogenitum

² porro Iudas qui erat fortissimus inter fratres suos de stirpe eius principes germinati sunt primogenita autem reputata sunt Ioseph

³ filii ergo Ruben primogeniti Israhel Enoch et Phallu Esrom et Charmi

⁴ filii Iohel Samaia filius eius Gog filius eius Semei filius eius

⁵ Micha filius eius Reeia filius eius Baal filius eius

⁶ Beera filius eius quem captivum duxit Theglathphalnasar rex Assyriorum et fuit princeps in tribu Ruben

⁷ fratres autem eius et universa cognatio quando numerabantur per familias suas habuerunt principes Ieihel et Zacchariam

⁸ porro Bala filius Azaz filii Samma filii Iohel ipse habitavit in Aroer usque ad Nebo et Beelmeon

⁹ contra orientalem quoque plagam habitavit usque ad introitum heremi et flumen Eufraten multum quippe iumentorum numerum possidebat in terra Galaad

¹⁰ in diebus autem Saul proeliati sunt contra Agareos et interfecerunt illos habitaveruntque pro eis in tabernaculis eorum in omni plaga quae respicit ad orientem Galaad

¹¹ filii vero Gad e regione eorum habitaverunt in terra Basan usque Selcha

¹² Iohel in capite et Saphan secundus Ianai autem et Saphat in Basan

¹³ fratres vero eorum secundum domos cognationum suarum Michahel et Mosollam et Sebe et Iori et Iachan et Zie et Heber septem

¹⁴ hii filii Abiahil filii Uri filii Iaro filii Galaad filii Michahel filii Iesesi filii Ieddo filii Buz

¹⁵ fratres quoque filii Abdihel filii Guni princeps domus in familiis suis

¹⁶ et habitaverunt in Galaad et in Basan et in viculis eius et in cunctis suburbanis Saron usque ad terminos

¹⁷ omnes hii numerati sunt in diebus Ioatham regis Iuda et in diebus Hieroboam regis Israhel

¹⁸ filii Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse viri bellatores scuta portantes et gladios et tendentes arcum eruditique ad proelia quadraginta quattuor milia et septingenti sexaginta procedentes ad pugnam

¹⁹ dimicaverunt contra Agarenos Iturei vero et Naphei et Nodab

²⁰ praebuerunt eis auxilium traditique sunt in manus eorum Agareni et universi qui fuerant cum eis quia Deum invocaverunt cum proeliarentur et exaudivit eos eo quod credidissent in eum

²¹ ceperuntque omnia quae possederant camelorum quinquaginta milia et ovium ducenta quinquaginta milia asinos duo milia et animas hominum centum milia

²² vulnerati autem multi corruerunt fuit enim bellum Domini habitaveruntque pro eis usque ad transmigrationem

²³ filii quoque dimidia tribus Manasse possederunt terram a finibus Basan usque Baalhermon et Sanir et montem Hermon ingens quippe numerus erat

²⁴ et hii fuerunt principes domus cognationis eorum Ephher et Iesi et Helihel Ezrihel et Hieremia et Odoia et Iedihel viri fortissimi et potentes et nominati duces in familiis suis

²⁵ reliquerunt autem Deum patrum suorum et fornicati sunt post deos populorum terrae quos abstulit Dominus coram eis

²⁶ et suscitavit Deus Israhel spiritum Ful regis Assyriorum et spiritum Theglathphalnasar regis Assur et transtulit Ruben et Gad et dimidium tribus Manasse et adduxit eos in Alae et Abor et Ara et fluvium Gozan usque ad diem hanc

6 filii Levi Gersom Caath Merari

² filii Caath Amram Isaac Hebron et Ozihel

³ filii Amram Aaron Moses et Maria filii Aaron Nadab et Abiu Eleazar et Ithamar

⁴ Eleazar genuit Finees et Finees genuit Abisue

⁵ Abisue vero genuit Bocci et Bocci genuit Ozi

⁶ Ozi genuit Zariaam et Zariaas genuit Meraioth

⁷ porro Meraioth genuit Amariam et Amarias genuit Ahitob

⁸ Ahitob genuit Sadoc Sadoc genuit Achimaas

⁹ Achimaas genuit Azariam Azarias genuit Iohanan

¹⁰ Iohanan genuit Azariam ipse est qui sacerdotio functus est in domo quam aedificavit Salomon in Hierusalem

¹¹ genuit autem Azarias Amariam et Amarias genuit Ahitob

¹² Ahitob genuit Sadoc et Sadoc genuit Sellum

¹³ Sellum genuit Helciam et Helcias genuit Azariam

¹⁴ Azarias genuit Saraam et Saraias genuit Iosedec

¹⁵ porro Iosedec egressus est quando transtulit Dominus Iudam et Hierusalem per manus Nabuchodonosor

¹⁶ filii ergo Levi Gersom Caath et Merari

¹⁷ et haec nomina filiorum Gersom Lobeni et Semei

¹⁸ filii Caath Amram et Isaac et Hebron et Ozihel

¹⁹ filii Merari Mooli et Musi hae autem cognationes Levi secundum familias eorum

²⁰ Gersom Lobeni filius eius Iaath filius eius Zamma filius eius

²¹ Ioa filius eius Addo filius eius Zara filius eius Iethrai filius eius

²² filii Caath Aminadab filius eius Core filius eius Asir filius eius

²³ Helcana filius eius Abiasaph filius eius Asir filius eius

²⁴ Thaath filius eius Urihel filius eius Ozias filius eius Saul filius eius

²⁵ filii Helcana Amasai et Ahimoth

²⁶ Helcana filii Helcana Sophai filius eius Naath filius eius

²⁷ Heliab filius eius Hieroam filius eius Helcana filius eius

²⁸ filii Samuhel primogenitus Vasseni et Abia

²⁹ filii autem Merari Mooli Lobeni filius eius Semei filius eius Oza filius eius

³⁰ Samaa filius eius Aggia filius eius Asaia filius eius

³¹ isti sunt quos constituit David super cantores domus Domini ex quo conlocata est arca

³² et ministrabant coram tabernaculo testimonii canentes donec aedificaret Salomon domum Domini in Hierusalem stabant autem iuxta ordinem suum in ministerio

³³ hii vero sunt qui adsidebant cum filiis suis de filiis Caath Heman cantor filius Iohel filii Samuhel

³⁴ filii Helcana filii Hieroam filii Helihel filii Thou

³⁵ filii Suph filii Helcana filii Maath filii Amasai

³⁶ filii Helcana filii Iohel filii Azariae filii Sophoniae

³⁷ filii Thaath filii Asir filii Abiasaph filii Core

³⁸ filii Isaac filii Caath filii Levi filii Israhel

³⁹ et fratres eius Asaph qui stabat a dextris eius Asaph filius Barachiae filii Samaa

⁴⁰ filii Michahel filii Basiae filii Melchiae

⁴¹ filii Athnai filii Zara filii Adaia

⁴² filii Ethan filii Zamma filii Semei

⁴³ filii Ieth filii Gersom filii Levi

⁴⁴ filii autem Merari fratres eorum ad sinistram Ethan filius Cusi filii Abdi filii Maloch

⁴⁵ filii Asabiae filii Amasiae filii Helciae

⁴⁶ filii Amasai filii Bonni filii Somer

⁴⁷ filii Mooli filii Musi filii Merari filii Levi

⁴⁸ fratres quoque eorum Levitae qui ordinati sunt in cunctum ministerium tabernaculi domus Domini

⁴⁹ Aaron vero et filii eius adolebant incensum super altare holocausti et super altare thymiamatis in omne opus sancti sanctorum et ut precarentur pro Israhel iuxta omnia quae praecepit Moses servus Dei

⁵⁰ hii sunt autem filii Aaron Eleazar filius eius Finees filius eius Abisue filius eius

⁵¹ Bocci filius eius Ozi filius eius Zariaa filius eius

⁵² Meraioth filius eius Amaria filius eius Ahitob filius eius

⁵³ Sadoc filius eius Achimaas filius eius

⁵⁴ et haec habitacula eorum per vicos atque confinia filiorum scilicet Aaron iuxta cognationes Caathitarum ipsis enim sorte contigerat

⁵⁵ dederunt igitur eis Hebron in terra Iuda et suburbana eius per circuitum

⁵⁶ agros autem civitatis et villas Chaleb filio Iephonne

⁵⁷ porro filiis Aaron dederunt civitates ad confuendum Hebron et Lobna et suburbana eius

⁵⁸ Iether quoque et Esthmo cum suburbanis suis sed et Helon et Dabir cum suburbanis suis

⁵⁹ Asan quoque et Bethsemes et suburbana eorum

⁶⁰ de tribu autem Benjamin Gabee et suburbana eius et Almath cum suburbanis suis Anathoth quoque cum suburbanis suis omnes civitates tredecim per cognationes suas

I PARALIPOMENON 6:61

⁶¹ filiis autem Caath residuis de cognatione sua dederunt ex dimidia tribu Manasse in possessionem urbes decem

⁶² porro filiis Gersom per cognationes suas de tribu Isachar et de tribu Aser et de tribu Nepthali et de tribu Manasse in Basan urbes tredecim

⁶³ filiis autem Merari per cognationes suas de tribu Ruben et de tribu Gad et de tribu Zabulon dederunt sorte civitates duodecim

⁶⁴ dederunt quoque filii Israhel Levitis civitates et suburbana earum

⁶⁵ dederuntque per sortem ex tribu filiorum Iuda et ex tribu filiorum Symeon et ex tribu filiorum Benjamin urbes has quas vocaverunt nominibus suis

⁶⁶ et his qui erant ex cognatione filiorum Caath fueruntque civitates in terminis eorum de tribu Ephraim

⁶⁷ dederunt ergo eis urbes ad confugiendum Sychem cum suburbanis suis in monte Ephraim et Gazer cum suburbanis suis

⁶⁸ Hicmaam quoque cum suburbanis suis et Bethoron similiter

⁶⁹ necnon et Helon cum suburbanis suis et Gethremmon in eundem modum

⁷⁰ porro ex dimidia tribu Manasse Aner et suburbana eius Balaam et suburbana eius his videlicet qui de cognatione filiorum Caath reliqui erant

⁷¹ filiis autem Gersom de cognatione dimidia tribus Manasse Gaulon in Basan et suburbana eius et Astharoth cum suburbanis suis

⁷² de tribu Isachar Cedec et suburbana eius et Dabereh cum suburbanis suis

⁷³ Ramoth quoque et suburbana illius et Anem cum suburbanis suis

⁷⁴ de tribu vero Aser Masal cum suburbanis suis et Abdon similiter

⁷⁵ Acac quoque et suburbana eius et Roob cum suburbanis suis

⁷⁶ porro de tribu Nepthali Cedec in Galilea et suburbana eius Amon cum suburbanis suis et Caria-thaim et suburbana eius

⁷⁷ filiis autem Merari residuis de tribu Zabulon Remmono et suburbana eius et Thabor cum suburbanis suis

⁷⁸ trans Iordanem quoque ex adverso Hiericho contra orientem Iordanis de tribu Ruben Bosor in solitudine cum suburbanis suis et Iasa cum suburbanis suis

⁷⁹ Cademoth quoque et suburbana eius et Miphaath cum suburbanis suis

⁸⁰ necnon de tribu Gad Ramoth in Galaad et suburbana eius et Manaim cum suburbanis suis

⁸¹ sed et Esbon cum suburbanis eius et Iezer cum suburbanis suis

7 porro filii Isachar Thola et Phua Iasub et Samaron quattuor

² filii Thola Ozi et Raphaia et Ierihel et Iemai et Iebsem et Samuhel principes per domos cognationum suarum de stirpe Thola viri fortissimi numerati sunt in diebus David viginti duo milia sescenti

³ filii Ozi Iezraia de quo nati sunt Michahel et Obadia et Iohel et Iesia quinque omnes principes

⁴ cumque eis per familias et populos suos accincti ad proelium viri fortissimi triginta sex milia multas enim habuere uxores et filios

⁵ fratresque eorum per omnem cognationem Isachar robustissimi ad pugnandum octoginta septem milia numerati sunt

⁶ Benjamin Bale et Bochor et Iadihel tres

⁷ filii Bale Esbon et Ozi et Ozihel et Ierimoth et Urai quinque principes familiarum et ad pugnandum robustissimi numerus autem eorum viginti duo milia et triginta quattuor

⁸ porro filii Bochor Zamira et Ioas et Eliezer et Helioenai et Amri et Ierimoth et Abia et Anathoth et Almathan omnes hii filii Bochor

⁹ numerati sunt autem per familias suas principes cognationum ad bella fortissimi viginti milia et ducenti

¹⁰ porro filii Iadihel Balan filii autem Balan Hieus et Benjamin et Ahoth et Chanana et Iothan et Tharsis et Haisaar

¹¹ omnes hii filii Iadihel principes cognationum suarum viri fortissimi decem et septem milia et ducenti ad proelium procedentes

¹² Sephan quoque et Apham filii Hir et Asim filii Aer

¹³ filii autem Nepthali Iasihel et Guni et Asar et Sellum filii Balaa

¹⁴ porro filius Manasse Esrihel concubinaeque eius syra peperit Machir patrem Galaad

¹⁵ Machir autem accepit uxores filiis suis Haphhim et Sepham et habuit sororem nomine Maacha nomen autem secundi Salphaad nataeque sunt Salphaad filiae

¹⁶ et peperit Maacha uxor Machir filium vocavitque nomen eius Phares porro nomen fratris eius Sares et filii eius Ulam et Recem

¹⁷ filius autem Ulam Badan hii sunt filii Galaad filii Machir filii Manasse

¹⁸ soror autem eius Regina peperit virum Decorum et Abiezer et Moola

¹⁹ erant autem filii Semida Ahin et Sechem et Leci et Aniam

²⁰ filii autem Ephraim Suthala Bareth filius eius Thaath filius eius Elada filius eius Thaath filius eius et huius filius Zabad

²¹ et huius filius Suthala et huius filius Ezer et Elad occiderunt autem eos viri Geth indigenae quia descenderant ut invaderent possessiones eorum
²² luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus et venerunt fratres eius ut consolarentur eum
²³ ingressusque est ad uxorem suam quae concepit et peperit filium et vocavit nomen eius Beria eo quod in malis domus eius ortus esset
²⁴ filia autem eius fuit Sara quae aedificavit Bethoron inferiorem et superiorem et Ozensara
²⁵ porro filius eius Rapha et Reseph et Thale de quo natus est Thaan
²⁶ qui genuit Laadan huius quoque filius Ammiud genuit Elisama
²⁷ de quo ortus est Nun qui habuit filium Iosue
²⁸ possessio autem eorum et habitatio Bethel cum filiabus suis et contra orientem Noran ad occidentalem plagam Gazer et filiae eius Sychem quoque cum filiabus suis usque Aza et filias eius
²⁹ iuxta filios quoque Manasse Bethsan et filias eius Thanach et filias eius Mageddo et filias eius Dor et filias eius in his habitaverunt filii Ioseph filii Israel
³⁰ filii Aser Iomna et Iesua et Isui et Baria et Sara soror eorum
³¹ filii autem Baria Heber et Melchihel ipse est pater Barzaith
³² Heber autem genuit Iephlat et Somer et Otham et Suaa sororem eorum
³³ filii Iephlat Phosech et Chamaal et Asoth hii filii Iephlat
³⁴ porro filii Somer Ahi et Roaga et Iaba et Aram
³⁵ filii autem Helem fratris eius Supha et Iemna et Selles et Amal
³⁶ filii Supha Sue Arnaphed et Sual et Beri et Iamra
³⁷ Bosor et Od et Samma et Salusa et Iethran et Bera
³⁸ filii Iether Iephone et Phaspha et Ara
³⁹ filii autem Olla Aree et Anihel et Resia
⁴⁰ omnes hii filii Aser principes cognationum electi atque fortissimi duces ducum numerus autem eorum aetatis quae apta esset ad bellum viginti sex milia
8 Benjamin autem genuit Bale primogenitum suum Asbal secundum Ohora tertium
² Nuaha quartum et Rapha quintum
³ fueruntque filii Bale Addaor et Gera et Abiud
⁴ Abisue quoque et Neman et Ahoe
⁵ sed et Gera et Sephuphan et Uram
⁶ hii sunt filii Aod principes cognationum habitantium in Gabaa qui translati sunt in Manath
⁷ Nooman autem et Achia et Gera ipse transtulit eos et genuit Oza et Ahiud
⁸ porro Saarim genuit in regione Moab postquam dimisit Usim et Bara uxores suas

⁹ genuit autem de Edes uxore sua Iobab et Sebia et Mosa et Molchom
¹⁰ Iehus quoque et Sechia et Marma hii sunt filii eius principes in familiis suis
¹¹ Meusim vero genuit Abitob et Elphaal
¹² porro filii Elphaal Heber et Misaam et Samad hic aedificavit Ono et Lod et filias eius
¹³ Bara autem et Samma principes cognationum habitantium in Aialon hii fugaverunt habitatores Geth
¹⁴ et Haio et Sesac et Ierimoth
¹⁵ et Zabadia et Arod et Eder
¹⁶ Michahel quoque et Iespha et Ioaa filii Baria
¹⁷ et Zabadia et Mosollam et Ezeci et Heber
¹⁸ et Iesamari et Iezlia et Iobab filii Elphaal
¹⁹ et Iacim et Zechri et Zabdi
²⁰ et Helioenai et Selethai et Helihel
²¹ et Adaia et Baraia et Samarath filii Semei
²² et Iesphan et Heber et Helihel
²³ et Abdon et Zechri et Hanan
²⁴ et Anania et Ailam et Anathothia
²⁵ et Iephdaia et Phanuhel filii Sesac
²⁶ et Samsari et Sooria et Otholia
²⁷ et Iersia et Helia et Zechri filii Ieroam
²⁸ hii patriarchae et cognationum principes qui habitaverunt in Hierusalem
²⁹ in Gabaon autem habitaverunt Abigabaon et nomen uxoris eius Maacha
³⁰ filiusque eius primogenitus Abdon et Sur et Cis et Baal et Nadab
³¹ Gedor quoque et Ahio et Zacher
³² et Macelloth genuit Samaa habitaveruntque ex adverso fratrum suorum in Hierusalem cum fratribus suis
³³ Ner autem genuit Cis et Cis genuit Saul porro Saul genuit Ionathan et Melchisuae et Abinadab et Esbaal
³⁴ filius autem Ionathan Meribbaal et Meribbaal genuit Micha
³⁵ filii Micha Phithon et Melech et Thara et Ahaz
³⁶ et Ahaz genuit Ioadam et Ioadam genuit Almoth et Azmoth et Zamari porro Zamari genuit Mosa
³⁷ et Mosa genuit Baana cuius filius fuit Rapha de quo ortus est Elasa qui genuit Asel
³⁸ porro Asel sex filii fuere his nominibus Ezricam Bochrus Ismahel Saria Abadia Anan omnes hii filii Asel
³⁹ filii autem Esec fratris eius Ulam primogenitus et Us secundus et Eliphalet tertius
⁴⁰ fueruntque filii Ulam viri robustissimi et magno robore tendentes arcum et multos habentes filios ac nepotes usque ad centum quinquaginta omnes hii filii Benjamin
9 universus ergo Israel dinumeratus est et summa eorum scripta est in libro regum Isra-

I PARALIPOMENON 9:1

hel et Iuda translatique sunt in Babylonem propter delictum suum

² qui autem habitaverunt primi in possessionibus et in urbibus suis Israhel et sacerdotes Levitae et Nathinnei

³ commorati sunt in Hierusalem de filiis Iuda et de filiis Benjamin de filiis quoque Ephraim et Manasse

⁴ Othei filius Amiud filius Emri filii Omrai filii Bonni de filiis Phares filii Iuda

⁵ et de Siloni Asaia primogenitus et filii eius

⁶ de filiis autem Zara Ieuhel et fratres eorum sescenti nonaginta

⁷ porro de filiis Benjamin Salo filius Mosollam filii Oduia filii Asana

⁸ et Iobania filius Hieroam et Hela filius Ozi filii Mochori et Mosollam filius Saphatae filii Rahuhel filii Iebaniae

⁹ et fratres eorum per familias suas nongenti quinquaginta sex omnes hii principes cognationum per domos patrum suorum

¹⁰ de sacerdotibus autem Iedaia Ioiarib et Iachin

¹¹ Azarias quoque filius Helciae filii Mosollam filii Sadoc filii Maraioth filii Ahitob pontifex domus Dei

¹² porro Adaias filius Hieroam filii Phasor filii Melchia et Masaia filius Adihel filii Iezra filii Mosollam filii Mosollamoth filii Emmer

¹³ fratres quoque eorum principes per familias suas mille septingenti sexaginta fortissimi robore ad faciendum opus ministerii in domo Dei

¹⁴ de Levitis autem Semeia filius Assub filii Ezricam filii Asebiu de filiis Merari

¹⁵ Bacbacar quoque carpentarius et Galal et Mathania filius Micha filii Zechri filii Asaph

¹⁶ et Obdia filius Semeiae filii Galal filii Idithun et Barachia filius Asa filii Helcana qui habitavit in atriis Netophathi

¹⁷ ianitores autem Sellum et Acub et Telmon et Ahiman et frater eorum Sellum princeps

¹⁸ usque ad illud tempus in porta Regis ad orientem observabant per vices suas de filiis Levi

¹⁹ Sellum vero filius Core filii Abiasaph filii Core cum fratribus suis et domo patris sui hii sunt Coritae super opera ministerii custodes vestibulorum tabernaculi et familiae eorum per vices castrorum Domini custodientes introitum

²⁰ Finees autem filius Eleazar erat dux eorum coram Domino

²¹ porro Zaccharias filius Mosollamia ianitor portae tabernaculi testimonii

²² omnes hii electi in ostiarios per portas ducenti duodecim et descripti in villis propriis quos constituerunt David et Samuhel videns in fide sua

²³ tam ipsos quam filios eorum in ostiis domus Domini et in tabernaculo vicibus suis

²⁴ per quattuor ventos erant ostiarii id est ad orientem et ad occidentem ad aquilonem et ad austrum

²⁵ fratres autem eorum in viculis morabantur et veniebant in sabbatis suis de tempore usque ad tempus

²⁶ his quattuor Levitis creditus erat omnis numerus ianitorum et erant super exedras et thesauros domus Domini

²⁷ per gyrum quoque templi Domini morabantur in custodiis suis ut cum tempus fuisset ipsi mane aperirent fores

²⁸ de horum grege erant et super vasa ministerii ad numerum enim et inferebantur vasa et efferebantur

²⁹ de ipsis et qui credita habebant utensilia sanctuarii praeerant similiae et vino et oleo et turi et aromatibus

³⁰ filii autem sacerdotum unguenta ex aromatibus conficiebant

³¹ et Matthathias Levites primogenitus Sellum Coritae praefectus erat eorum quae in sartagine frigeabantur

³² porro de filiis Caath fratribus eorum super panes erant propositionis ut semper novos per singula sabbata praepararent

³³ hii sunt principes cantorum per familias Levitarum qui in exedris morabantur ita ut die et nocte iugiter suo ministerio deservirent

³⁴ capita Levitarum per familias suas principes manserunt in Hierusalem

³⁵ in Gabaon autem commorati sunt pater Gabaon Iaihel et nomen uxoris eius Maacha

³⁶ filius primogenitus eius Abdon et Sur et Cis et Baal et Ner et Nadab

³⁷ Gedor quoque et Ahio et Zaccharias et Macelloth

³⁸ porro Macelloth genuit Semmaam isti habitaverunt e regione fratrum suorum in Hierusalem cum fratribus suis

³⁹ Ner autem genuit Cis et Cis genuit Saul et Saul genuit Ionathan et Melchisuae et Abinadab et Esbaal

⁴⁰ filius autem Ionathan Meribbaal et Meribbaal genuit Micha

⁴¹ porro filii Micha Phiton et Malech et Thara

⁴² Ahaz autem genuit Iara et Iara genuit Alatham et Azmoth et Zamri et Zamri genuit Mosa

⁴³ Mosa vero genuit Baana cuius filius Raphaia genuit Elasa de quo ortus est Esel

⁴⁴ porro Esel sex filios habuit his nominibus Ezricam Bochru Ismahel Saria Obdia Anan hii filii Esel

10 Philisthim autem pugnabant contra Israhel fugeruntque viri Israhel Palestinos et ceciderunt vulnerati in monte Gelboe

² cumque adpropinquassent Philisthei persequentes Saul et filios eius percusserunt Ionathan et Abinadab et Melchisuae filios Saul

³ et adgravatum est proelium contra Saul inveneruntque eum sagittarii et vulneraverunt iaculis

⁴ et dixit Saul ad armigerum suum evagina gladium tuum et interfice me ne forte veniant incircumcisi isti et inludant mihi noluit autem armiger eius hoc facere timore perterritus arripuit igitur Saul ensem et inruit in eum

⁵ quod cum vidisset armiger eius videlicet mortuum esse Saul inruit etiam ipse in gladium suum et mortuus est

⁶ interiit ergo Saul et tres filii eius et omnis domus illius pariter concidit

⁷ quod cum vidissent viri Israhel qui habitabant in campestribus fugerunt et Saul ac filiis eius mortuis dereliquerunt urbes suas et huc illucque dispersi sunt veneruntque Philisthim et habitaverunt in eis

⁸ die igitur altero detrahentes Philisthim spolia caesorum invenerunt Saul et filios eius iacentes in monte Gelboe

⁹ cumque spoliassent eum et amputassent caput armisque nudassent miserunt in terram suam ut circumferretur et ostenderetur idolorum templis et populis

¹⁰ arma autem eius consecraverunt in fano dei sui et caput adfixerunt in templo Dagon

¹¹ hoc cum audissent viri Iabesgalaad omnia scilicet quae Philisthim fecerunt super Saul

¹² consurrexerunt singuli virorum fortium et tulerunt cadavera Saul et filiorum eius adtuleruntque ea in Iabes et sepelierunt ossa eorum subter quercum quae erat in Iabes et ieiunaverunt septem diebus

¹³ mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas eo quod praevaricatus sit mandatum Domini quod praeceperat et non custodierit illud sed insuper etiam pythonissam consuluerit

¹⁴ nec speraverit in Domino propter quod et interfecit eum et transtulit regnum eius ad David filium Isai

11 congregatus est igitur omnis Israhel ad David in Hebron dicens os tuum sumus et caro tua

² heri quoque et nudius tertius cum adhuc regnaret Saul tu eras qui educebas et introducebas Israhel tibi enim dixit Dominus Deus tuus tu pasces populum meum Israhel et tu eris princeps super eum

³ venerunt ergo omnes maiores natu Israhel ad regem in Hebron et iniit David cum eis foedus coram Domino unxeruntque eum regem super Israhel iuxta sermonem Domini quem locutus est in manu Samuhel

⁴ abiit quoque David et omnis Israhel in Hierusalem haec est Iebus ubi erant Iebusei habitatores terrae

⁵ dixeruntque qui habitabant in Iebus ad David non ingredieris huc porro David cepit arcem Sion quae est civitas David

⁶ dixitque omnis qui percusserit Iebuseum in primis erit princeps et dux ascendit igitur primus Ioab filius Sarviae et factus est princeps

⁷ habitavit autem David in arce et idcirco appellata est civitas David

⁸ aedificavitque urbem in circuitu a Mello usque ad gyrum Ioab autem reliqua urbis extruxit

⁹ proficiebatque David vadens et crescens et Dominus exercituum erat cum eo

¹⁰ hii principes virorum fortium David qui adjuverunt eum ut rex fieret super omnem Israhel iuxta verbum Domini quod locutus est ad Israhel

¹¹ et iste numerus robustorum David Iesbaam filius Achamoni princeps inter triginta iste levavit hastam suam super trecentos vulneratos una vice

¹² et post eum Eleazar filius patruis eius Ahoites qui erat inter tres potentes

¹³ iste fuit cum David in Aphesdommim quando Philisthim congregati sunt ad locum illum in proelium et erat ager regionis illius plenus hordeo fugeratque populus a facie Philisthinorum

¹⁴ hic stetit in medio agri et defendit eum cumque percussisset Philistheos dedit Dominus salutem magnam populo suo

¹⁵ descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram in qua erat David ad speluncam Odollam quando Philisthim fuerant castrametati in valle Raphaim

¹⁶ porro David erat in praesidio et statio Philisthinorum in Bethleem

¹⁷ desideravit igitur David et dixit o si quis daret mihi aquam de cisterna Bethleem quae est in porta

¹⁸ tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt et hauserunt aquam de cisterna Bethleem quae erat in porta et adtulerunt ad David ut biberet qui noluit sed magis libavit illam Domino

¹⁹ dicens absit ut in conspectu Dei mei hoc faciam et sanguinem virorum istorum bibam quia in periculo animarum suarum adtulerunt mihi aquam et ob hanc causam noluit bibere haec fecerunt tres robustissimi

²⁰ Abisai quoque frater Ioab ipse erat princeps trium et ipse levavit hastam suam contra trecentos vulneratos et ipse erat inter tres nominatissimos

²¹ inter tres secundos inclitus et princeps eorum verumtamen usque ad tres primos non pervenerat

²² Banaia filius Ioiadae viri robustissimi qui multa opera perpetrarat de Capsehel ipse percussit duos Arihel Moab et ipse descendit et interfecit leonem in media cisterna tempore nivis

²³ et ipse percussit virum aegyptium cuius statura erat quinque cubitorum et habebat lanceam ut

liciatorium textentium descendit ergo ad eum cum virga et rapuit hastam quam tenebat manu et interfecit eum hasta sua

²⁴ haec fecit Banaia filius Ioiada qui erat inter tres robustos nominatissimus

²⁵ inter triginta primus verumtamen ad tres usque non pervenerat posuit autem eum David ad auriculam suam

²⁶ porro fortissimi in exercitu Asahel frater Ioab et Eleanan filius patrum eius de Bethleem

²⁷ Semmoth Arorites Helles Phallonites

²⁸ Iras filius Acces Thecutes Abiezer Anathothites

²⁹ Sobbochai Asothites Ilai Ahoites

³⁰ Marai Netophathites Heled filius Baana Netophathites

³¹ Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin Banaia Pharathonites

³² Uri de torrente Gaas Abial Arabathites Azmoth Bauramites Eliaba Salabonites

³³ filii Asom Gezonites Ionathan filius Sega Ararites

³⁴ Ahiam filius Sachar Ararites

³⁵ Eliphai filius Ur

³⁶ Apher Mechurathites Ahia Phellonites

³⁷ Asrai Carmelites Noorai filius Azbi

³⁸ Iohel frater Nathan Mabar filius Agarai

³⁹ Sellec Ammonites Noorai Berothites armiger Ioab filii Sarviae

⁴⁰ Iras Iethreus Gareb Iethreus

⁴¹ Urias Ettheus Zabad filius Ooli

⁴² Adina filius Seza Rubenites princeps Rubenitarum et cum eo triginta

⁴³ Hanan filius Maacha et Iosaphat Mathanites

⁴⁴ Ozias Astharothites Semma et Iaihel filii Hotam Aroerites

⁴⁵ Iedihel filius Samri et Ioha frater eius Thosaites

⁴⁶ Elihel Maumites et Ieribai et Iosaia filii Elnaem et Iethma Moabites Elihel et Obed et Iasihel de Masobia

12 hii quoque venerunt ad David in Siceleg cum adhuc fugeret Saul filium Cis qui erant fortissimi et egregii pugnatores

² tendentes arcum et utraque manu fundis saxa iacientes et dirigentes sagittas de fratribus Saul ex Benjamin

³ princeps Ahiezer et Ioas filii Sammaa Gabathites et Iazihel et Phallet filii Azmoth et Baracha et Ieu Anathothites

⁴ Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter triginta et super triginta Hieremias et Iezihel et Iohanan et Iezbad Gaderothites

⁵ Eluzai et Ierimuth et Baalia et Samaria et Saphatia Aruphites

⁶ Helcana et Iesia et Azrahel et Ioezer et Iesbaam de Careim

⁷ Ioeela quoque et Zabadia filii Ieroam de Gedor

⁸ sed et de Gaddi transfugerunt ad David cum lateret in deserto viri robustissimi et pugnatores optimi tenentes clypeum et hastam facies eorum quasi facies leonis et veloces quasi capreae in montibus

⁹ Ezer princeps Obdias secundus Eliab tertius

¹⁰ Masmana quartus Hieremias quintus

¹¹ Hetthi sextus Helihel septimus

¹² Iohanan octavus Helzebad nonus

¹³ Hieremias decimus Bachannai undecimus

¹⁴ hii de filiis Gad principes exercitus novissimus centum militibus praeerat et maximus mille

¹⁵ isti sunt qui transierunt Iordanem mense primo quando inundare consuevit super ripas suas et omnes fugaverunt qui morabantur in vallibus ad orientalem plagam et occidentalem

¹⁶ venerunt autem et de Benjamin et de Iuda ad praesidium in quo morabatur David

¹⁷ egressusque est David obviam eis et ait si pacifice venistis ad me ut auxiliemini mihi cor meum iungatur vobis si autem insidiamini mihi pro adversariis meis cum ego iniquitatem in manibus non habeam videat Deus patrum nostrorum et iudicet

¹⁸ spiritus vero induit Amessai principem inter triginta et ait tui sumus o David et tecum fili Isai pax pax tibi et pax adiutoribus tuis te enim adiuvat Deus tuus suscepit ergo eos David et constituit principes turmae

¹⁹ porro de Manasse transfugerunt ad David quando veniebat cum Philisthim adversum Saul ut pugnaret et non dimicavit cum eis quia inito consilio miserunt eum principes Philistinorum dicentes periculo capitis nostri revertetur ad dominum suum Saul

²⁰ quando igitur reversus est in Siceleg transfugerunt ad eum de Manasse Ednas et Iozabad et Iedihel et Michahel et Iozabad et Heliu et Salathi principes milium in Manasse

²¹ hii praeberunt auxilium David adversum latrones omnes enim erant viri fortissimi et facti sunt principes in exercitu

²² sed et per singulos dies veniebant ad David ad auxiliandum ei usque dum fieret grandis numerus quasi exercitus Dei

²³ iste quoque est numerus principum exercitus qui venerunt ad David cum esset in Hebron ut transferrent regnum Saul ad eum iuxta verbum Domini

²⁴ filii Iuda portantes clypeum et hastam sex milia octingenti expediti ad proelium

²⁵ de filiis Symeon virorum fortissimorum ad pugnandum septem milia centum

²⁶ de filiis Levi quattuor milia sescenti

²⁷ Ioiada quoque princeps de stirpe Aaron et cum eo tria milia septingenti

²⁸ Sadoc etiam puer egregiae indolis et domus patris eius principes viginti duo

²⁹ de filiis autem Benjamin fratribus Saul tria milia magna enim pars eorum adhuc sequebatur domum Saul

³⁰ porro de filiis Ephraim viginti milia octingenti fortissimi robore viri nominati in cognationibus suis

³¹ et ex dimidia parte tribus Manasse decem et octo milia singuli per nomina sua venerunt ut constituerent regem David

³² de filiis quoque Isachar viri eruditi qui norant singula tempora ad praecipendum quid facere deberet Israhel principes ducenti omnis autem reliqua tribus eorum consilium sequebatur

³³ porro de Zabulon qui egrediebantur ad proelium et stabant in acie instructi armis bellicis quinquaginta milia venerunt in auxilium non in corde duplici

³⁴ et de Nephthali principes mille et cum eis instructa clypeo et hasta triginta septem milia

³⁵ de Dan etiam praeparata ad proelium viginti octo milia sescentorum

³⁶ et de Aser egredientes ad pugnam et in acie provocantes quadraginta milia

³⁷ trans Iordanem autem de filiis Ruben et Gad et dimidia parte tribus Manasse instructa armis bellicis centum viginti milia

³⁸ omnes isti viri bellatores et expediti ad pugnam corde perfecto venerunt in Hebron ut constituerent regem David super universum Israhel sed et omnes reliqui ex Israhel uno corde erant ut rex fieret David

³⁹ fueruntque ibi apud David tribus diebus comedentes et bibentes praeparaverunt enim eis fratres sui

⁴⁰ sed et qui iuxta eos erant usque ad Isachar et Zabulon et Nephtholim adferebant panes in asinis et camelis et mulis et bubus ad vescendum farinam palatas uvam passam vinum oleum boves arietes ad omnem copiam gaudium quippe erat in Israhel

13 iniiit autem consilium David cum tribunis et centurionibus et universis principibus

² et ait ad omnem coetum Israhel si placet vobis et a Domino Deo nostro egreditur sermo quem loquor mittamus ad fratres nostros reliquos in universas regiones Israhel et ad sacerdotes et Levitas qui habitant in suburbanis urbium ut congregentur ad nos ³ et reducamus arcam Dei nostri ad nos non enim requisivimus eam in diebus Saul

⁴ et respondit universa multitudo ut ita fieret placuerat enim sermo omni populo

⁵ congregavit ergo David cunctum Israhel a Sior Aegypti usque dum ingrediaris Emath ut adduceret arcam Dei de Cariathiarim

⁶ et ascendit David et omnis vir Israhel ad collem Cariathiarim quae est in Iuda ut adferrent inde arcam Dei Domini sedentis super cherubin ubi invocatum est nomen eius

⁷ inposueruntque arcam Dei super plaustrum novum de domo Aminadab Oza autem et fratres eius minabant plaustrum

⁸ porro David et universus Israhel ludebant coram Deo omni virtute in canticis et in citharis et psalteriis et tympanis et cymbalis et tubis

⁹ cum autem pervenissent ad aream Chidon tetendit Oza manum suam ut sustentaret arcam bos quippe lasciviens paululum inclinaverat eam

¹⁰ iratus est itaque Dominus contra Ozam et percussit eum eo quod contigisset arcam et mortuus est ibi coram Deo

¹¹ contristatusque David eo quod divisisset Dominus Ozam vocavit locum illum Divisio Oza usque in praesentem diem

¹² et timuit Deum tunc temporis dicens quomodo possum ad me introducere arcam Dei

¹³ et ob hanc causam non eam adduxit ad se hoc est in civitatem David sed avertit in domum Obededom Getthei

¹⁴ mansit ergo arca Dei in domo Obededom tribus mensibus et benedixit Dominus domui eius et omnibus quae habebat

14 misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David et ligna cedrina et artifices parietum lignorumque ut aedificarent ei domum

² cognovitque David eo quod confirmasset eum Dominus in regem super Israhel et sublevatum esset regnum suum super populum eius Israhel

³ accepit quoque David alias uxores in Hierusalem genuitque filios et filias

⁴ et haec nomina eorum qui nati sunt ei in Hierusalem Sammu et Sobab Nathan et Salomon

⁵ Iebar et Helisu et Eliphaleth

⁶ Noga quoque et Napheg et Iaphiae

⁷ Elisama et Baliada et Eliphaleth

⁸ audientes autem Philisthim eo quod unctus esset David in regem super universum Israhel ascenderunt omnes ut quaererent eum quod cum audisset David egressus est obviam eis

⁹ porro Philisthim venientes diffusi sunt in valle Raphaim

¹⁰ consuluitque David Deum dicens si ascendam ad Philistheos si trades eos in manu mea et dixit ei Dominus ascende et tradam eos in manu tua

¹¹ cumque illi ascendissent in Baalpharasim percussit eos ibi David et dixit divisit Deus inimicos meos per manum meam sicuti dividuntur aquae et idcirco vocatum est nomen loci illius Baalpharasim

¹² dereliqueruntque ibi deos suos quos David iussit exuri

I PARALIPOMENON 14:13

¹³ alia etiam vice Philisthim inruerunt et diffusi sunt in valle

¹⁴ consuluitque rursum David Deum et dixit ei Deus non ascendas post eos recede ab eis et venies contra illos ex adverso pirorum

¹⁵ cumque audieris sonitum gradientis in cacumine pirorum tunc egredieris ad bellum egressus est enim Deus ante te ut percutiat castra Philisthim

¹⁶ fecit ergo David sicut praeceperat ei Deus et percussit castra Philistinorum de Gabaon usque Gazera

¹⁷ divulgatumque est nomen David in universis regionibus et Dominus dedit pavorem eius super omnes gentes

15 fecit quoque sibi domos in civitate David et aedificavit locum arcae Dei tetenditque ei tabernaculum

² tunc dixit David inlicitum est ut a quocumque portetur arca Dei nisi a Levitis quos elegit Dominus ad portandum eam et ad ministrandum sibi usque in aeternum

³ congregavitque universum Israhel in Hierusalem ut adferretur arca Dei in locum suum quem praeparaverat ei

⁴ necnon et filios Aaron et Levitas

⁵ de filiis Caath Urihel princeps fuit et fratres eius centum viginti

⁶ de filiis Merari Asaia princeps et fratres eius ducenti viginti

⁷ de filiis Gersom Iohel princeps et fratres eius centum triginta

⁸ de filiis Elisaphan Semeias princeps et fratres eius ducenti

⁹ de filiis Hebron Elihel princeps et fratres eius octoginta

¹⁰ de filiis Ozihel Aminadab princeps et fratres eius centum duodecim

¹¹ vocavitque David Sadoc et Abiathar sacerdotes et Levitas Urihel Asaia Iohel Semeiam Elihel et Aminadab

¹² et dixit ad eos vos qui estis principes familiarum leviticarum sanctificamini cum fratribus vestris et adferre arcam Domini Dei Israhel ad locum qui ei praeparatus est

¹³ ne ut a principio quia non eratis praesentes percussit nos Dominus sic et nunc fiat inlicitum quid nobis agentibus

¹⁴ sanctificati sunt ergo sacerdotes et Levitae ut portarent arcam Domini Dei Israhel

¹⁵ et tulerunt filii Levi arcam Dei sicut praeceperat Moses iuxta verbum Domini umeris suis in vectibus

¹⁶ dixit quoque David principibus Levitarum ut constituerent de fratribus suis cantores in organis musicorum nablis videlicet et lyris et cymbalis ut resonaret in excelsum sonitus laetitiae

¹⁷ constitueruntque Levitas Heman filium Iohel et de fratribus eius Asaph filium Barachiae de filiis vero Merari fratribus eorum Ethan filium Casaiae

¹⁸ et cum eis fratres eorum in secundo ordine Zachariam et Ben et Iazihel et Semiramoth et Iahihel et Ani Eliab et Banaia et Maasiam et Matthathiam et Eliphalu et Macheniam et Obededom et Ieihel ianitores

¹⁹ porro cantores Heman Asaph et Ethan in cymbalis aeneis concrepantes

²⁰ Zaccharias autem et Ozihel et Semiramoth et Iahihel et Ani et Eliab et Maasias et Banaia in nablis arcana cantabant

²¹ porro Matthathias et Eliphalu et Machenias et Obededom et Ieihel et Ozazi in citharis pro octava canebant epinikion

²² Chonenias autem princeps Levitarum prophetiae praeerat ad praecinendam melodiam erat quippe valde sapiens

²³ et Barachias et Helcana ianitores arcae

²⁴ porro Sebenias et Iosaphat et Nathanahel et Amasai et Zaccharias et Banaia et Eliezer sacerdotes clangebant tubis coram arca Dei et Obededom et Ahas erant ianitores arcae

²⁵ igitur David et maiores natu Israhel et tribuni ierunt ad deportandam arcam foederis Domini de domo Obededom cum laetitia

²⁶ cumque adiuvisset Deus Levitas qui portabant arcam foederis Domini immolabantur septem tauri et septem arietes

²⁷ porro David erat indutus stola byssina et universi Levitae qui portabant arcam cantoresque et Chonenias princeps prophetiae inter cantores David autem indutus erat etiam ephod lineo

²⁸ universusque Israhel deducebant arcam foederis Domini in iubilo et sonitu bucinae et tubis et cymbalis et nablis et citharis concrepantes

²⁹ cumque pervenisset arca foederis Domini usque ad civitatem David Michol filia Saul prospiciens per fenestram vidit regem David saltantem atque ludentem et despexit eum in corde suo

16 adtulerunt igitur arcam Dei et constituerunt eam in medio tabernaculi quod tetenderat ei David et obtulerunt holocausta et pacifica coram Deo

² cumque conplesset David offerens holocausta et pacifica benedixit populo in nomine Domini

³ et divisit universis per singulos a viro usque ad mulierem tortam panis et partem assae carnis bubulae et frixam oleo similam

⁴ constituitque coram arca Domini de Levitis qui ministrarent et recordarentur operum eius et glorificarent atque laudarent Dominum Deum Israhel

⁵ Asaph principem et secundum eius Zachariam porro Iahihel et Semiramoth et Ieihel et Mat-

thathiam et Eliab et Banaïam et Obedom et Iehel super organa psalterii et lyras Asaph autem ut cymbalis personaret

⁶ Banaïam vero et Azihel sacerdotes canere tuba iugiter coram arca foederis Domini

⁷ in illo die fecit David principem ad confitendum Domino Asaph et fratres eius

⁸ confitemini Domino invocate nomen eius notas facite in populis adinventiones illius

⁹ canite ei et psallite et narrate omnia mirabilia eius

¹⁰ laudate nomen sanctum eius laetetur cor quaerentium Dominum

¹¹ quaerite Dominum et virtutem eius quaerite faciem eius semper

¹² recordamini mirabilium eius quae fecit signorum illius et iudiciorum oris eius

¹³ semen Israhel servi eius filii Iacob electi illius

¹⁴ ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius

¹⁵ recordamini in sempiternum pacti eius sermonis quem praecepit in mille generationes

¹⁶ quem pepigit cum Abraham et iuramenti illius cum Isaac

¹⁷ et constituit illud Iacob in praeceptum et Israhel in pactum sempiternum

¹⁸ dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae

¹⁹ cum essent pauci numero parvi et coloni eius

²⁰ et transierunt de gente in gentem et de regno ad populum alterum

²¹ non dimisit quemquam calumniari eos sed increpuit pro eis reges

²² nolite tangere christos meos et in prophetis meis nolite malignari

²³ canite Domino omnis terra adnuntiate ex die in diem salutare eius

²⁴ narrate in gentibus gloriam eius in cunctis populis mirabilia illius

²⁵ quia magnus Dominus et laudabilis nimis et horribilis super omnes deos

²⁶ omnes enim dii populorum idola Dominus autem caelos fecit

²⁷ confessio et magnificentia coram eo fortitudo et gaudium in loco eius

²⁸ adferte Domino familiae populorum adferte Domino gloriam et imperium

²⁹ date Domino gloriam nomini eius levate sacrificium et venite in conspectu eius et adorare Dominum in decore sancto

³⁰ commoveatur a facie illius omnis terra ipse enim fundavit orbem immobilem

³¹ laetentur caeli et exultet terra et dicant in nationibus Dominus regnavit

³² tonet mare et plenitudo eius exultent agri et omnia quae in eis sunt

³³ tunc laudabunt ligna saltus coram Domino quia venit iudicare terram

³⁴ confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius

³⁵ et dicite salva nos Deus salvator noster et congrega nos et erue de gentibus ut confiteamur nomini sancto tuo et exulemus in carminibus tuis

³⁶ benedictus Dominus Deus Israhel ab aeterno usque in aeternum et dicat omnis populus amen et hymnus Domino

³⁷ dereliquit itaque ibi coram arca foederis Domini Asaph et fratres eius ut ministrarent in conspectu arcae iugiter per singulos dies et vices suas

³⁸ porro Obedom et fratres eius sexaginta octo et Obedom filium Idithun et Osa constituit ianitores

³⁹ Sadoc autem sacerdotem et fratres illius sacerdotes coram tabernaculo Domini in excelso quod erat in Gabaon

⁴⁰ ut offerrent holocausta Domino super altare holocaustomatis iugiter mane et vespere iuxta omnia quae scripta sunt in lege Domini quam praecepit Israheli

⁴¹ et post eum Heman et Idithun et reliquos electos unumquemque vocabulo suo ad confitendum Domino quoniam in aeternum misericordia eius

⁴² Heman quoque et Idithun canentes tuba et quatientes cymbala et omnia musicorum organa ad canendum Deo filios autem Idithun fecit esse portarios

⁴³ reversusque est omnis populus in domum suam et David ut benediceret etiam domui suae

17 cum autem habitaret David in domo sua dixit ad Nathan prophetam ecce ego habito in domo cedrina arca autem foederis Domini sub pellibus est

² et ait Nathan ad David omnia quae in corde tuo sunt fac Deus enim tecum est

³ igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan dicens

⁴ vade et loquere David servo meo haec dicit Dominus non aedificabis tu mihi domum ad habitandum

⁵ neque enim mansi in domo ex eo tempore quo eduxi Israhel usque ad hanc diem sed fui semper mutans loca tabernaculi et in tentorio

⁶ manens cum omni Israhel numquid locutus sum saltim uni iudicum Israhel quibus praeceperam ut pascerent populum meum et dixi quare non aedificastis mihi domum cedrinam

⁷ nunc itaque sic loqueris ad servum meum David haec dicit Dominus exercituum ego tuli te cum in pascuis sequereris gregem ut esses dux populi mei Israhel

⁸ et fui tecum quocumque perrexisti et interfeci omnes inimicos tuos coram te fecique tibi nomen quasi unius magnorum qui celebrantur in terra
⁹ et dedi locum populo meo Israhel plantabitur et habitabit in eo et ultra non commovebitur nec filii iniquitatis adterent eos sicut a principio
¹⁰ ex diebus quibus dedi iudices populo meo Israhel et humiliavi universos inimicos tuos adnuntio ergo tibi quod aedificaturus sit domum tibi Dominus
¹¹ cumque impleveris dies tuos ut vadas ad patres tuos suscitabo semen tuum post te quod erit de filiis tuis et stabiliam regnum eius
¹² ipse aedificabit mihi domum et firmabo solium eius usque in aeternum
¹³ ego ero ei in patrem et ipse erit mihi in filium et misericordiam meam non auferam ab eo sicut abstuli ab eo qui ante te fuit
¹⁴ et statuam eum in domo mea et in regno meo usque in sempiternum et thronus eius erit firmissimus in perpetuum
¹⁵ iuxta omnia verba haec et iuxta universam visionem istam sic locutus est Nathan ad David
¹⁶ cumque venisset rex David et sedisset coram Domino dixit quis ego sum Domine Deus et quae domus mea ut praestares mihi talia
¹⁷ sed et hoc parum visum est in conspectu tuo ideoque locutus es super domum servi tui etiam in futurum et fecisti me spectabilem super omnes homines Domine Deus meus
¹⁸ quid ultra addere potest David cum ita glorificaveris servum tuum et cognoveris eum
¹⁹ Domine propter famulum tuum iuxta cor tuum fecisti omnem magnificentiam hanc et nota esse voluisti universa magnalia
²⁰ Domine non est similis tui et non est alius deus absque te ex omnibus quos audivimus auribus nostris
²¹ quis autem est alius ut populus tuus Israhel gens una in terra ad quam perrexit Deus ut liberaret et faceret populum sibi et magnitudine sua atque terroribus eiceret nationes a facie eius quem de Aegypto liberarat
²² et posuisti populum tuum Israhel tibi in populum usque in aeternum et tu Domine factus es Deus eius
²³ nunc igitur Domine sermo quem locutus es famulo tuo et super domum eius confirmetur in perpetuum et fac sicut locutus es
²⁴ permaneatque et magnificetur nomen tuum usque in sempiternum et dicatur Dominus exercituum Deus Israhel et domus David servi eius permanens coram eo
²⁵ tu enim Domine Deus meus revelasti auriculam servi tui ut aedificares ei domum et idcirco invenit servus tuus fiduciam ut oret coram te

²⁶ nunc ergo Domine tu es Deus et locutus es ad servum tuum tanta beneficia

²⁷ et coepisti benedicere domui servi tui ut sit semper coram te te enim Domine benedicente benedicta erit in perpetuum

18 factum est autem post haec ut percuteret David Philisthim et humiliaret eos et tolleretur Geth et filias eius de manu Philisthim

² percuteretque Moab et fierent Moabitae servi David offerentes ei munera

³ eo tempore percussit David etiam Adadezer regem Suba regionis Emath quando perrexit ut dilataret imperium suum usque ad flumen Eufraten

⁴ cepit ergo David mille quadrigas eius et septem milia equites ac viginti milia virorum peditum subnervavitque omnes equos curruum exceptis centum quadrigis quas reservavit sibi

⁵ supervenit autem et Syrus damascenus ut auxilium praerberet Adadezer regi Suba sed et huius percussit David viginti duo milia virorum

⁶ et posuit milites in Damasco ut Syria quoque serviret sibi et offerret munera adiuvitque eum Dominus in cunctis ad quae perrexerat

⁷ tulit quoque David faretras aureas quas habuerant servi Adadezer et adtulit eas in Hierusalem

⁸ necnon de Thebath et Chun urbibus Adadezer aeris plurimum de quo fecit Salomon mare aeneum et columnas et vasa aenea

⁹ quod cum audisset Thou rex Emath percussisse videlicet David omnem exercitum Adadezer regis Suba

¹⁰ misit Aduram filium suum ad regem David ut postularet ab eo pacem et congratularetur ei eo quod expugnasset et percussisset Adadezer adversarius quippe Thou erat Adadezer

¹¹ sed et omnia vasa aurea et argentea et aenea consecravit rex David Domino cum argento et auro quod tulerat ex universis gentibus tam de Idumea et Moab et filiis Ammon quam de Philisthim et Amalech

¹² Abisai vero filius Sarviae percussit Edom in valle Salinarum decem et octo milia

¹³ et constituit in Edom praesidium ut serviret Idumea David salvavitque Dominus David in cunctis ad quae perrexerat

¹⁴ regnavit ergo David super universum Israhel et faciebat iudicium atque iustitiam cuncto populo suo
¹⁵ porro Ioab filius Sarviae erat super exercitum et Iosaphat filius Ahilud a commentariis

¹⁶ Sadoc autem filius Ahitob et Ahimelech filius Abiathar sacerdotes et Susa scriba

¹⁷ Banaias vero filius Ioiada super legiones Cherethi et Felethi porro filii David primi ad manum regis

19 accidit autem ut moreretur Naas rex filiorum Ammon et regnaret filius eius pro

eo

² dixitque David faciam misericordiam cum Hanon filio Naas praestitit enim pater eius mihi gratiam misitque David nuntios ad consolandum eum super morte patris sui qui cum pervenissent in terram filiorum Ammon ut consolarentur Hanon

³ dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon tu forsitan putas quod David honoris causa in patrem tuum miserit qui consolentur te nec animadvertis quod ut explorent et investigent et scrutentur terram tuam venerint ad te servi eius

⁴ igitur Hanon pueros David decalvavit et rasit et praecidit tunicas eorum a natibus usque ad pedes et dimisit eos

⁵ qui cum abissent et hoc mandassent David misit in occursum eorum grandem enim contumeliam sustinerant et praecepit ut manerent in Hiericho donec cresceret barba eorum et tunc reverterentur

⁶ videntes autem filii Ammon quod iniuriam fecissent David tam Hanon quam reliquus populus miserunt mille talenta argenti ut conducerent sibi de Mesopotamia et de Syria Macha et de Suba currus et equites

⁷ conduxeruntque triginta duo milia curruum et regem Macha cum populo eius qui cum venissent castrametati sunt e regione Medaba filii quoque Ammon congregati de urbibus suis venerunt ad bellum

⁸ quod cum audisset David misit Ioab et omnem exercitum virorum fortium

⁹ egressique filii Ammon direxerunt aciem iuxta portam civitatis reges autem qui ad auxilium venerant separatim in agro steterunt

¹⁰ igitur Ioab intellegens bellum et ex adverso et post tergum contra se fieri elegit viros fortissimos de universo Israhel et perrexit contra Syrum

¹¹ reliquam autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui et perrexerunt contra filios Ammon

¹² dixitque si vicerit me Syrus auxilio eris mihi sin autem superaverint te filii Ammon ero tibi in praesidium

¹³ confortare et agamus viriliter pro populo nostro et pro urbibus Dei nostri Dominus autem quod in conspectu suo bonum est faciet

¹⁴ perrexit ergo Ioab et populus qui cum eo erat contra Syrum ad proelium et fugavit eos

¹⁵ porro filii Ammon videntes quod fugisset Syrus ipsi quoque fugerunt Abisai fratrem eius et ingressi sunt civitatem reversusque est etiam Ioab in Hierusalem

¹⁶ videns autem Syrus quod cecidisset coram Israhel misit nuntios et adduxit Syrum qui erat trans Fluvium Sophach autem princeps militiae Adadezer erat dux eorum

¹⁷ quod cum nuntiatum esset David congregavit universum Israhel et transivit Iordanem inruitque in eos et direxit ex adverso aciem illis contra pugnantibus

¹⁸ fugit autem Syrus Israhel et interfecit David de Syris septem milia curruum et quadraginta milia peditum et Sophach exercitus principem

¹⁹ videntes autem servi Adadezer se ab Israhel esse superatos transfugerunt ad David et servierunt ei noluitque ultra Syria auxilium praebere filiis Ammon

20 factum est autem post anni circulum eo tempore quo solent reges ad bella procedere congregavit Ioab exercitum et robur militiae et vastavit terram filiorum Ammon perrexitque et obsedit Rabba porro David manebat in Hierusalem quando Ioab percussit Rabba et destruxit eam

² tulit autem David coronam Melchom de capite eius et invenit in ea auri pondo talentum et pretiosissimas gemmas fecitque sibi inde diadema manubias quoque urbis plurimas tulit

³ populum autem qui erat in ea eduxit et fecit super eos tribulas et trahas et ferrata carpenta transire ita ut dissicarentur et contererentur sic fecit David cunctis urbibus filiorum Ammon et reversus est cum omni populo suo in Hierusalem

⁴ post haec initum est bellum in Gazer adversus Philistheos in quo percussit Sobbochai Usathites Saphai de genere Raphaim et humiliavit eos

⁵ aliud quoque bellum gestum est adversum Philistheos in quo percussit Adeodatus filius Saltus Lehemitae fratrem Goliath Getthei cuius hastae lignum erat quasi liciatorium textentium

⁶ sed et aliud bellum accidit in Geth in quo fuit homo longissimus habens digitos senos id est simul viginti quattuor qui et ipse de Rapha fuerat stirpe generatus

⁷ hic blasphemavit Israhel et percussit eum Jonathan filius Sammaa fratris David hii sunt filii Rapha in Geth qui ceciderunt in manu David et servorum eius

21 consurrexit autem Satan contra Israhel et incitavit David ut numeraret Israhel

² dixitque David ad Ioab et ad principes populi ite et numerate Israhel a Bersabee usque Dan et adferte mihi numerum ut sciam

³ responditque Ioab augeat Dominus populum suum centuplum quam sunt nonne domine mi rex omnes servi tui sunt quare hoc quaerit dominus meus quod in peccatum reputetur Israheli

⁴ sed sermo regis magis praevaluit egressusque est Ioab et circumivit universum Israhel et reversus est Hierusalem

⁵ deditque David numerum eorum quos circumierat et inventus est omnis Israhel numerus mille milia et

I PARALIPOMENON 21:5

centum milia virorum educebant gladium de Iuda autem trecenta septuaginta milia bellatorum

⁶ nam Levi et Benjamin non numeravit eo quod invitus exsequeretur regis imperium

⁷ displicuit autem Deo quod iussum erat et percussit Israhel

⁸ dixitque David ad Deum peccavi nimis ut hoc facerem obsecro aufer iniquitatem servi tui quia insipienter egi

⁹ et locutus est Dominus ad Gad videntem David dicens

¹⁰ vade et loquere ad David et dic haec dicit Dominus trium tibi optionem do unum quod volueris elige et faciam tibi

¹¹ cumque venisset Gad ad David dixit ei haec dicit Dominus elige quod volueris

¹² aut tribus annis pestilentiam aut tribus mensibus fugere te hostes tuos et gladium eorum non posse evadere aut tribus diebus gladium Domini et mortem versari in terra et angelum Domini interficere in universis finibus Israhel nunc igitur vide quid respondeam ei qui misit me

¹³ et dixit David ad Gad ex omni parte me angustiae premunt sed melius mihi est ut incidam in manus Domini quia multae sunt miserationes eius quam in manus hominum

¹⁴ misit ergo Dominus pestilentiam in Israhel et ceciderunt de Israhel septuaginta milia virorum

¹⁵ misit quoque angelum in Hierusalem ut percuteret eam cumque percuteretur vidit Dominus et misertus est super magnitudinem mali et imperavit angelo qui percutiebat sufficit iam cesset manus tua porro angelus Domini stabat iuxta aream Ornan Iebusei

¹⁶ levansque David oculos suos vidit angelum Domini stantem inter terram et caelum et evaginatum gladium in manu eius et versum contra Hierusalem et ceciderunt tam ipse quam maiores natu vestiti ciliis et proni in terram

¹⁷ dixitque David ad Deum nonne ego sum qui iussi ut numeraretur populus ego qui peccavi ego qui malum feci iste grex quid commeruit Domine Deus meus vertatur obsecro manus tua in me et in domum patris mei populus autem tuus non percutiatur

¹⁸ angelus autem Domini praecepit Gad ut diceret David et ascenderet extrueretque altare Domino Deo in area Ornan Iebusei

¹⁹ ascendit ergo David iuxta sermonem Gad quem locutus fuerat ex nomine Domini

²⁰ porro Ornan cum suspexisset et vidisset angelum quattuor filii eius cum eo absconderunt se nam eo tempore terebat in area triticum

²¹ igitur cum venisset David ad Ornan conspexit eum Ornan et processit ei obviam de area et adoravit illum pronus in terram

²² dixitque ei David da mihi locum areae tuae ut aedificem in ea altare Domini ita ut quantum valet argenti accipias et cesset plaga a populo

²³ dixit autem Ornan ad David tolle et faciat dominus meus rex quodcumque ei placet sed et boves do in holocaustum et tribulas in ligna et triticum in sacrificium omnia libens praebeo

²⁴ dixitque ei rex David nequaquam ita fiet sed argentum dabo quantum valet neque enim tibi auferre debeo et sic offerre Domino holocausta gratuita

²⁵ dedit ergo David Ornan pro loco siclos auri iustissimi ponderis sescentos

²⁶ et aedificavit ibi altare Domino obtulitque holocausta et pacifica et invocavit Dominum et exaudivit eum in igne de caelo super altare holocausti

²⁷ praecepitque Dominus angelo et convertit gladium suum in vaginam

²⁸ protinus ergo David videns quod exaudisset eum Dominus in area Ornan Iebusei immolavit ibi victimas

²⁹ tabernaculum autem Domini quod fecerat Moses in deserto et altare holocaustorum ea tempestate erat in excelso Gabaeon

³⁰ et non praevaluit David ire ad altare ut ibi obsecraret Deum nimio enim fuerat timore perterritus videns gladium angeli Domini

22 dixitque David haec est domus Dei et hoc altare in holocaustum Israhel

² et praecepit ut congregarentur omnes proselyti de terra Israhel et constituit ex eis latomos ad caedendos lapides et poliendos ut aedificaretur domus Dei

³ ferrum quoque plurimum ad clavos ianuarum et ad commissuras atque iuncturas praeeparavit David et aeris pondus innumerabile

⁴ ligna quoque cedrina non poterant aestimari quae Sidonii et Tyrii deportaverant ad David

⁵ et dixit David Salomon filius meus puer parvulus est et delicatus domus autem quam aedificari volo Domino talis esse debet ut in cunctis regionibus nominetur praeeparabo ergo ei necessaria et ob hanc causam ante mortem suam omnes paravit inpensas

⁶ vocavitque Salomonem filium suum et praecepit ei ut aedificaret domum Domino Deo Israhel

⁷ dixitque David ad Salomonem fili mi voluntatis meae fuit ut aedificarem domum nomini Domini Dei mei

⁸ sed factus est ad me sermo Domini dicens multum sanguinem effudisti et plurima bella bellasti non poteris aedificare domum nomini meo tanto effuso sanguine coram me

⁹ filius qui nascetur tibi et erit vir quietissimus faciam enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis per circuitum et ob hanc causam pacificus vocabitur et pacem et otium dabo in Israhel cunctis diebus eius

¹⁰ ipse aedificabit domum nomini meo et ipse erit mihi in filium et ego ero ei in patrem firmaboque solium regni eius super Israhel in aeternum

¹¹ nunc ergo fili mi sit Dominus tecum et prosperare et aedifica domum Domino Deo tuo sicut locutus est de te

¹² det quoque tibi Dominus prudentiam et sensum ut regere possis Israhel et custodire legem Domini Dei tui

¹³ tunc enim proficere poteris si custodieris mandata et iudicia quae praecepit Dominus Mosi ut doceret Israhel confortare viriliter age ne timeas neque paveas

¹⁴ ecce ego in paupertatula mea praeparavi inpensas domus Domini auri talenta centum milia et argenti mille milia talentorum aeris vero et ferri non est pondus vincitur enim numerus magnitudine ligna et lapides praeparavi ad universa inpendia

¹⁵ habes quoque plurimos artifices latomos et cementarios artificesque lignorum et omnium artium ad faciendum opus prudentissimos

¹⁶ in auro et argento aere et ferro cuius non est numerus surge igitur et fac et erit Dominus tecum

¹⁷ praecepit quoque David cunctis principibus Israhel ut adiuvarent Salomonem filium suum

¹⁸ cernitis inquiens quod Dominus Deus vester vobiscum sit et dederit vobis requiem per circuitum et tradiderit omnes inimicos in manu vestra et subiecta sit terra coram Domino et coram populo eius

¹⁹ praebete igitur corda vestra et animas vestras ut quaeratis Dominum Deum vestrum et consurgite et aedificate sanctuarium Domino Deo ut introducatur arca foederis Domini et vasa Domino consecrata in domum quae aedificatur nomini Domini

23 igitur David senex et plenus dierum regem constituit Salomonem filium suum super Israhel

² et congregavit omnes principes Israhel et sacerdotes atque Levitas

³ numeratique sunt Levitae a triginta annis et supra et inventa sunt triginta octo milia virorum

⁴ ex his electi sunt et distributi in ministerium domus Domini viginti quattuor milia praepositorum autem et iudicum sex milia

⁵ porro quattuor milia ianitores et totidem psaltae canentes Domino in organis quae fecerat ad canendum

⁶ et distribuit eos David per vices filiorum Levi Gersom videlicet et Caath et Merari

⁷ Gersom Leedan et Semei

⁸ filii Leedan princeps Ieihel et Zetham et Iohel tres

⁹ filii Semei Salomith et Ozihel et Aran tres isti principes familiarum Leedan

¹⁰ porro filii Semei Ieeth et Ziza et Iaus et Baria isti filii Semei quattuor

¹¹ erat autem Ieeth prior Ziza secundus porro Iaus et Baria non habuerunt plurimos filios et idcirco in una familia unaque domo computati sunt

¹² filii Caath Amram et Isaar Hebron et Ozihel quattuor

¹³ filii Amram Aaron et Moses separatusque est Aaron ut ministraret in sancto sanctorum ipse et filii eius in sempiternum et adoleret incensum Domino secundum ritum suum ac benediceret nomini eius in perpetuum

¹⁴ Mosi quoque hominis Dei filii adnumerati sunt in tribu Levi

¹⁵ filii Mosi Gersom et Eliezer

¹⁶ filii Gersom Subuhel primus

¹⁷ fuerunt autem filii Eliezer Roobia primus et non erant Eliezer filii alii porro filii Roobia multiplicati sunt nimis

¹⁸ filii Isaar Salumith primus

¹⁹ filii Hebron Ieriau primus Amarias secundus Iazihel tertius Iecmaam quartus

²⁰ filii Ozihel Micha primus Iesia secundus

²¹ filii Merari Mooli et Musi filii Mooli Eleazar et Cis

²² mortuus est autem Eleazar et non habuit filios sed filias acceperuntque eas filii Cis fratres earum

²³ filii Musi Mooli et Eder et Ierimuth tres

²⁴ hii filii Levi in cognationibus et familiis suis principes per vices et numerum capitum singulorum qui faciebant opera ministerii domus Domini a viginti annis et supra

²⁵ dixit enim David requiem dedit Dominus Deus Israhel populo suo et habitationem Hierusalem usque in aeternum

²⁶ nec erit officii Levitarum ut ultra portent tabernaculum et omnia vasa eius ad ministrandum

²⁷ iuxta praecepta quoque David novissima supputabitur numerus filiorum Levi a viginti annis et supra

²⁸ et erunt sub manu filiorum Aaron in cultum domus Domini in vestibulis et in exedris et in loco purificationis et in sanctuario et in universis operibus ministerii templi Domini

²⁹ sacerdotes autem super panes propositionis et ad similiae sacrificium et ad lagana et azyma et sartaginem et ad ferventem similam et super omne pondus atque mensuram

³⁰ Levitae vero ut stent mane ad confitendum et canendum Domino similiterque ad vesperam

³¹ tam in oblatione holocaustorum Domini quam in sabbatis et kalendis et sollempnitatibus reliquis iuxta numerum et caerimonias uniuscuiusque rei iugiter coram Domino

³² et custodiant observationes tabernaculi foederis et ritum sanctuarii et observationem filiorum Aaron fratrum suorum ut ministrent in domo Domini

24 porro filiis Aaron hae partitiones erunt filii Aaron Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar
² mortui sunt autem Nadab et Abiu ante patrem suum absque liberis sacerdotioque functus est Eleazar et Ithamar
³ et divisit eos David id est Sadoc de filiis Eleazar et Ahimelech de filiis Ithamar secundum vices suas et ministerium
⁴ inventique sunt multo plures filii Eleazar in principibus viris quam filii Ithamar divisit autem eis hoc est filiis Eleazar principes per familias sedecim et filiis Ithamar per familias et domos suas octo
⁵ porro divisit utrasque inter se familias sortibus erant enim principes sanctuarii et principes Dei tam de filiis Eleazar quam de filiis Ithamar
⁶ descripsitque eos Semeias filius Nathanahel scriba Levites coram rege et principibus et Sadoc sacerdote et Ahimelech filio Abiathar principibus quoque familiarum sacerdotalium et leviticarum unam domum quae ceteris praeerat Eleazar et alteram domum quae sub se habebat ceteros Ithamar
⁷ exivit autem sors prima Ioiarib secunda Iedeiae
⁸ tertia Arim quarta Seorim
⁹ quinta Melchia sexta Maiman
¹⁰ septima Accos octava Abia
¹¹ nona Hiesu decima Sechenia
¹² undecima Eliasib duodecima Iacim
¹³ tertiadecima Oppa quartadecima Isbaal
¹⁴ quintadecima Belga sextadecima Emmer
¹⁵ septimadecima Ezir octavadecima Hapses
¹⁶ nonadecima Phetheia vicesima Iezecel
¹⁷ vicesima prima Iachin vicesima secunda Gamul
¹⁸ vicesima tertia Dalaiou vicesima quarta Mazziau
¹⁹ hae vices eorum secundum ministeria sua ut ingrediuntur domum Domini et iuxta ritum suum sub manu Aaron patris eorum sicut praecepit Dominus Deus Israhel
²⁰ porro filiorum Levi qui reliqui fuerant de filiis Amram erat Subahel et filii Subahel Iedeia
²¹ de filiis quoque Roobiae princeps Iesias
²² Isaaris vero Salemoth filiusque Salemoth Iaath
²³ filiusque eius Ieriahu Amarias secundus Iazihel tertius Iecmaam quartus
²⁴ filius Ozihel Micha filius Micha Samir
²⁵ frater Micha Iesia filiusque Iesiae Zaccharias
²⁶ filii Merari Mooli et Musi filius Ioziau Benno
²⁷ filius quoque Merari Oziau et Soem et Zacchur et Hebri
²⁸ porro Mooli filius Eleazar qui non habebat liberos
²⁹ filius vero Cis Ierahemel
³⁰ filii Musi Mooli Eder et Ierimoth isti filii Levi secundum domos familiarum suarum
³¹ miseruntque et ipsi sortes contra fratres suos filios Aaron coram David rege et Sadoc et Ahimelech

et principibus familiarum sacerdotalium et leviticarum tam maiores quam minores omnes sors aequaliter dividebat

25 igitur David et magistratus exercitus se creverunt in ministerium filios Asaph et Heman et Idithun qui prophetarent in citharis et psalteriis et cymbalis secundum numerum suum dedicato sibi officio servientes

² de filiis Asaph Zacchur et Ioseph et Nathania et Asarela filii Asaph sub manu Asaph prophetantis iuxta regem

³ porro Idithun filii Idithun Godolias Sori Iesaias et Sabias et Matthathias sex sub manu patris sui Idithun qui in cithara prophetabat super confitentes et laudantes Dominum

⁴ Heman quoque filii Heman Bocciau Matthaniau Ozihel Subuhel et Ierimoth Ananias Anani Elietha Geddelthi et Romenthiezer et Iesbacasa Mellothi Othir Mazioth

⁵ omnes isti filii Heman videntis regis in sermonibus Dei ut exaltaret cornu deditque Deus Heman filios quattuordecim et filias tres

⁶ universi sub manu patris sui ad cantandum in templo Domini distributi erant in cymbalis et psalteriis et citharis in ministeria domus Domini iuxta regem Asaph videlicet et Idithun et Heman

⁷ fuit autem numerus eorum cum fratribus suis qui erudiebant canticum Domini cuncti doctores ducenti octoginta octo

⁸ miseruntque sortes per vices suas ex aequo tam maior quam minor doctus pariter et indoctus

⁹ egressaque est sors prima Ioseph qui erat de Asaph secunda Godoliae ipsi et filiis eius et fratribus duodecim

¹⁰ tertia Zacchur filiis et fratribus eius duodecim

¹¹ quarta Isari filiis et fratribus eius duodecim

¹² quinta Nathaniae filiis et fratribus eius duodecim

¹³ sexta Bocciau filiis et fratribus eius duodecim

¹⁴ septima Israhela filiis et fratribus eius duodecim

¹⁵ octava Isaias filiis et fratribus eius duodecim

¹⁶ nona Matthaniae filiis et fratribus eius duodecim

¹⁷ decima Semeiae filiis et fratribus eius duodecim

¹⁸ undecima Ezrahel filiis et fratribus eius duodecim

¹⁹ duodecima Asabiae filiis et fratribus eius duodecim

²⁰ tertiadecima Subahel filiis et fratribus eius duodecim

²¹ quartadecima Matthathiae filiis et fratribus eius duodecim

²² quintadecima Ierimoth filiis et fratribus eius duodecim

²³ sextadecima Ananiae filiis et fratribus eius duodecim

²⁴ septimadecima Iesbocasae filiis et fratribus eius duodecim

²⁵ octavodecima Anani filiis et fratribus eius duodecim

²⁶ nonadecima Mellothi filiis et fratribus eius duodecim

²⁷ vicesima Eliatha filiis et fratribus eius duodecim

²⁸ vicesima prima Othir filiis et fratribus eius duodecim

²⁹ vicesima secunda Godollathi filiis et fratribus eius duodecim

³⁰ vicesima tertia Maziuth filiis et fratribus eius duodecim

³¹ vicesima quarta Romamthiezer filiis et fratribus eius duodecim

26 divisiones autem ianitorum de Coritis Mesellemia filius Core de filiis Asaph

² filii Mesellemiae Zaccharias primogenitus Iadihel secundus Zabadias tertius Iathanahel quartus

³ Ahilam quintus Iohanan sextus Helioenai septimus

⁴ filii autem Obedom Semeias primogenitus Izabad secundus Iohaa tertius Sachar quartus Nathanael quintus

⁵ Amihel sextus Isachar septimus Phollathi octavus quia benedixit illi Dominus

⁶ Semeiae autem filio eius nati sunt filii praefecti familiarum suarum erant enim viri fortissimi

⁷ filii ergo Semeiae Othni et Raphahel et Obedihiel Zabad fratres eius viri fortissimi Heliu quoque et Samachias

⁸ omnes hii de filiis Obedom ipsi et filii et fratres eorum fortissimi ad ministrandum sexaginta duo de Obedom

⁹ porro Mesellamiae filii et fratres robustissimi decem et octo

¹⁰ de Hosa autem id est de filiis Merari Semri princeps non enim habuerat primogenitum et idcirco posuerat eum pater eius in principem

¹¹ Helchias secundus Tabelias tertius Zaccharias quartus omnes hii filii et fratres Hosa tredecim

¹² hii divisi sunt in ianitores ut semper principes custodiarum sicut et fratres eorum ministrarent in domo Domini

¹³ missae sunt autem sortes ex aequo et parvis et magnis per familias suas in unamquamque portarum

¹⁴ cecidit igitur sors orientalis Selemiae porro Zachariae filio eius viro prudentissimo et erudito sortito obtigit plaga septentrionalis

¹⁵ Obedom vero et filiis eius ad austrum in qua parte domus erat seniorum concilium

¹⁶ Sepphima et Hosa ad occidentem iuxta portam quae ducit ad viam ascensionis custodia contra custodiam

¹⁷ ad orientem vero Levitae sex et ad aquilonem quattuor per diem atque ad meridiem similiter in die quattuor et ubi erat concilium bini et bini

¹⁸ in cellulis quoque ianitorum ad occidentem quattuor in via bini per cellulas

¹⁹ hae sunt divisiones ianitorum filiorum Core et Merari

²⁰ porro Achias erat super thesauros domus Dei ac vasa sanctorum

²¹ filii Ledan filii Gersonni de Ledan principes familiarum Ledan et Gersonni Ieiheli

²² filii Ieiheli Zathan et Iohel frater eius super thesauros domus Domini

²³ Amramitis et Isaaritis et Hebronitis et Ozihelitis

²⁴ Subahel autem filius Gersom filii Mosi praepositus thesauris

²⁵ fratres quoque eius Eliezer cuius filius Raabia et huius filius Isaias et huius filius Ioram huius quoque filius Zechri sed et huius filius Selemith

²⁶ ipse Selemith et fratres eius super thesauros sanctorum quae sanctificavit David rex et principes familiarum et tribuni et centuriones et duces exercitus

²⁷ de bellis et manubiis proeliorum quae consecraverant ad instaurationem et supellectilem templi Domini

²⁸ haec autem universa sanctificavit Samuhel videns et Saul filius Cis et Abner filius Ner et Ioab filius Sarviae omnes qui sanctificaverunt ea per manum Salemith et fratrum eius

²⁹ Saaritis vero praeerat Chonenias et filii eius ad opera forinsecus super Israhel ad docendum et ad iudicandum eos

³⁰ porro de Hebronitis Asabias et fratres eius viri fortissimi mille septingenti praeerant Israheli trans Iordanem contra occidentem in cunctis operibus Domini et in ministerium regis

³¹ Hebronitarum autem princeps fuit Hieria secundum familias et cognationes eorum quadragesimo anno regni David recensiti sunt et inventi viri fortissimi in Iazer Galaad

³² fratresque eius robustioris aetatis duo milia septingenti principes familiarum praeposuit autem eos David rex Rubenitis et Gadditis et dimidio tribus Manasse in omne ministerium Dei et regis

27 filii autem Israhel secundum numerum suum principes familiarum tribuni et centuriones et praefecti qui ministrabant regi iuxta turmas suas ingredienti et egredientes per singulos menses in anno viginti quattuor milibus singuli praeerant

² primae turmae in primo mense Isboam praeerat filius Zabdiel et sub eo viginti quattuor milia

³ de filiis Phares princeps cunctorum principum in exercitu mense primo

⁴ secundi mensis habebat turmam Dudi Ahohites et post se alterum nomine Macelloth qui regebat partem exercitus viginti quattuor milium
⁵ dux quoque turmae tertiae in mense tertio erat Banaias filius Ioiadae sacerdos et in divisione sua viginti quattuor milia
⁶ ipse est Banaias fortissimus inter triginta et super triginta praeerat autem turmae ipsius Amizabad filius eius
⁷ quartus mense quarto Asahel frater Ioab et Zabadias filius eius post eum et in turma eius viginti quattuor milia
⁸ quintus mense quinto princeps Samaoth Iezarites et in turma eius viginti quattuor milia
⁹ sextus mense sexto Hira filius Acces Thecuites et in turma eius viginti quattuor milia
¹⁰ septimus mense septimo Helles Phallonites de filiis Ephraim et in turma eius viginti quattuor milia
¹¹ octavus mense octavo Sobochai Asothites de stirpe Zarai et in turma eius viginti quattuor milia
¹² nonus mense nono Abiezer Anathothites de filiis Iemini et in turma eius viginti quattuor milia
¹³ decimus mense decimo Marai et ipse Netophathites de stirpe Zarai et in turma eius viginti quattuor milia
¹⁴ undecimus mense undecimo Banaias Pharithonites de filiis Ephraim et in turma eius viginti quattuor milia
¹⁵ duodecimus mense duodecimo Holdai Netophathites de stirpe Gothonihel et in turma eius viginti quattuor milia
¹⁶ porro tribus praerant Israhel Rubenitis dux Eliezer filius Zechri Symeonitis dux Saphatias filius Macha
¹⁷ Levitis Asabias filius Camuhel Aaronitis Sadoc
¹⁸ Iuda Heliu frater David Isachar Amri filius Michahel
¹⁹ Zabulonitis Iesmaias filius Abdiae Nepthalitibus Ierimoth filius Ozihel
²⁰ filiis Ephraim Osee filius Ozaziu dimidio tribus Manasse Iohel filius Phadiae
²¹ et dimidio tribus Manasse in Galaad Iaddo filius Zacchariae Benjamin autem Iasihel filius Abner
²² Dan vero Ezrihel filius Hieroam hii principes filiorum Israhel
²³ noluit autem David numerare eos a viginti annis inferius quia dixerat Dominus ut multiplicaret Israhel quasi stellas caeli
²⁴ Ioab filius Sarviae coeperat numerare nec complevit quia super hoc ira inruerat in Israhel et idcirco numerus eorum qui fuerant recensiti non est relatus in fastos regis David
²⁵ super thesauros autem regis fuit Azmoth filius Adihel his autem thesauris qui erant in urbibus et in vicis et in turribus praesidebat Ionathan filius Oziae

²⁶ operi autem rustico et agricolis qui exercebant terram praeerat Ezri filius Chelub
²⁷ vinearumque cultoribus Semeias Ramathites cellis autem vinariis Zabdias Aphonites
²⁸ nam super oliveta et ficeta quae erant in campetribus Balanan Gaderites super apothecas autem olei Ioas
²⁹ porro armentis quae pascebantur in Sarona praepositus fuit Setrai Saronites et super boves in vallibus Saphat filius Adli
³⁰ super camelos vero Ubil Ismahelites et super asinos Iadias Meronathites
³¹ super oves quoque Iaziz Agarenus omnes hii principes substantiae regis David
³² Ionathan autem patruus David consiliarius vir prudens et litteratus ipse et Iaihel filius Achamoni erant cum filiis regis
³³ Ahitophel etiam consiliarius regis et Husi Arachites amicus regis
³⁴ post Ahitophel fuit Ioiada filius Banaiae et Abiathar princeps autem exercitus regis erat Ioab

28 convocavit igitur David omnes principes Israhel duces tribuum et praepositos turmarum qui ministrabant regi tribunos quoque et centuriones et qui praerant substantiae et possessionibus regis filiosque suos cum eunuchis et potentes et robustissimos quosque in exercitu Hierusalem
² cumque surrexisset rex et stetisset ait audite me fratres mei et populus meus cogitavi ut aedificarem domum in qua requiesceret arca foederis Domini et scabillum pedum Dei nostri et ad aedificandum omnia praeparavi
³ Deus autem dixit mihi non aedificabis domum nomini meo eo quod sis vir bellator et sanguinem fuderis
⁴ sed elegit Dominus Deus Israhel me de universa domo patris mei ut essem rex super Israhel in sempiternum de Iuda enim elegit principes porro de domo Iuda domum patris mei et de filiis patris mei placuit ei ut me eligeret regem super cunctum Israhel
⁵ sed et de filiis meis filios enim multos dedit mihi Dominus elegit Salomonem filium meum ut sederet in throno regni Domini super Israhel
⁶ dixitque mihi Salomon filius tuus aedificabit domum meam et atria mea ipsum enim elegi mihi in filium et ego ero ei in patrem
⁷ et firmabo regnum eius usque in aeternum si perseveraverit facere praecepta mea et iudicia sicut et hodie
⁸ nunc igitur coram universo coetu Israhel audiente Deo nostro custodite et perquirite cuncta mandata Domini Dei nostri ut possideatis terram bonam et

relinquatis eam filiis vestris post vos usque in sem-
piternum

⁹ tu autem Salomon fili mi scito Deum patris tui et
servi ei corde perfecto et animo voluntario omnia
enim corda scrutatur Dominus et universas men-
tium cogitationes intellegit si quaesieris eum in-
venies si autem dereliqueris illum proiciet te in
aeternum

¹⁰ nunc ergo quia elegit te Dominus ut aedificares
domum sanctuarii confortare et perfice

¹¹ dedit autem David Salomoni filio suo descriptio-
nem porticus et templi et cellariorum et cenaculi et
cubiculorum in adytis et domus propitiationis

¹² necnon et omnium quae cogitaverat atriorum et
exedarum per circuitum in thesauros domus Do-
mini et in thesauros sanctorum

¹³ divisionumque sacerdotalium et leviticarum in
omnia opera domus Domini et in universa vasa
ministerii templi Domini

¹⁴ aurum in pondere per singula vasa ministerii ar-
genti quoque pondus pro vasorum ad opera diver-
sitate

¹⁵ sed et ad candelabra aurea et ad lucernas eorum
aurum pro mensura uniuscuiusque candelabri et
lucernarum similiter et in candelabris argenteis et in
lucernis eorum pro diversitate mensurae pondus
argenti tradidit

¹⁶ aurum quoque dedit in mensas propositionis pro
diversitate mensurarum similiter et argentum in alias
mensas argenteas

¹⁷ ad fuscinas quoque et fialas et turibula ex auro
purissimo et leunculos aureos pro qualitate mensu-
rae pondus distribuit in leunculum et leunculum
similiter et in leones argenteos diversum argenti
pondus separavit

¹⁸ altari autem in quo adoletur incensum aurum
purissimum dedit ut ex ipso fieret similitudo quad-
rigae cherubin extendentium alas et velantium ar-
cam foederis Domini

¹⁹ omnia inquit venerunt scripta manu Domini ad
me ut intellegerem universa opera exemplaris

²⁰ dixit quoque David Salomoni filio suo viriliter
age et confortare et fac ne timeas et ne paveas Do-
minus enim Deus meus tecum erit et non dimittet te
nec derelinquet donec perficias omne opus mini-
sterii domus Domini

²¹ ecce divisiones sacerdotum et Levitarum in omne
ministerium domus Domini adsistunt tibi et parati
sunt et noverunt tam principes quam populus facere
omnia praecepta tua

29 locutusque est David rex ad omnem eccle-
siam Salomonem filium meum unum elegit
Deus adhuc puerum et tenellum opus autem grande
est neque enim homini praeparatur habitatio sed
Deo

² ego autem totis viribus meis praeparavi inpensas
domus Dei mei aurum ad vasa aurea et argentum in
argentea aes in aenea ferrum in ferrea lignum ad
lignea lapides onychinos et quasi stibinos et diver-
sorum colorum omnem pretiosum lapidem et mar-
mor parium abundantissime

³ et super haec quae obtuli in domum Dei mei de
peculio meo aurum et argentum do in templum Dei
mei exceptis his quae paravi in aedem sanctam

⁴ tria milia talenta auri de auro Ophir et septem
milia talentorum argenti probatissimi ad deauran-
dos parietes templi

⁵ ut ubicumque opus est aurum de auro et ubicum-
que opus est argentum argenti opera fiant per ma-
nus artificum et si quis sponte offert impleat
manum suam hodie et offerat quod voluerit Dom-
ino

⁶ polliciti sunt itaque principes familiarum et proce-
res tribuum Israhel tribuni quoque et centuriones et
principes possessionum regis

⁷ dederuntque in opera domus Dei auri talenta
quinque milia et solidos decem milia argenti talenta
decem milia et aeris talenta decem et octo milia
ferri quoque centum milia talentorum

⁸ et apud quemcumque inventi sunt lapides ded-
erunt in thesaurum domus Domini per manum Iei-
hel Gersonitis

⁹ laetatusque est populus cum vota sponte promit-
terent quia corde toto offerebant ea Domino sed et
David rex laetatus est gaudio magno

¹⁰ et benedixit Domino coram universa multitudine
et ait benedictus es Domine Deus Israhel patris
nostri ab aeterno in aeternum

¹¹ tua est Domine magnificentia et potentia et gloria
atque victoria et tibi laus cuncta enim quae in caelo
sunt et in terra tua sunt tuum Domine regnum et tu
es super omnes principes

¹² tuae divitiae et tua est gloria tu dominaris om-
nium in manu tua virtus et potentia in manu tua
magnitudo et imperium omnium

¹³ nunc igitur Deus noster confitemur tibi et lauda-
mus nomen tuum inclitum

¹⁴ quis ego et quis populus meus ut possimus haec
tibi universa promittere tua sunt omnia et quae de
manu tua accepimus dedimus tibi

¹⁵ peregrini enim sumus coram te et advenae sicut
omnes patres nostri dies nostri quasi umbra super
terram et nulla est mora

¹⁶ Domine Deus noster omnis haec copia quam
paravimus ut aedificaretur domus nomini sancto tuo
de manu tua est et tua sunt omnia

¹⁷ scio Deus meus quod probes corda et simplicita-
tem diligas unde et ego in simplicitate cordis mei
laetus obtuli universa haec et populum tuum qui hic

I PARALIPOMENON 29:17

repperit est vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria

¹⁸ Domine Deus Abraham et Isaac et Israhel patrum nostrorum custodi in aeternum hanc voluntatem cordis eorum et semper in venerationem tui mens ista permaneat

¹⁹ Salomoni quoque filio meo da cor perfectum ut custodiat mandata tua testimonia tua caerimonias tuas et faciat universa et aedificet aedem cuius in-pensas paravi

²⁰ praecepit autem David universae ecclesiae benedicite Domino Deo nostro et benedixit omnis ecclesia Domino Deo patrum suorum et inclinaverunt se et adoraverunt Deum et deinde regem

²¹ immolaveruntque victimas Domino et obtulerunt holocausta die sequenti tauros mille arietes mille agnos mille cum libaminibus suis et universo ritu abundantissime in omnem Israhel

²² et comederunt et biberunt coram Domino in die illo cum grandi laetitia et unxerunt secundo Salomonem filium David unxerunt autem Domino in principem et Sadoc in pontificem

²³ seditque Salomon super solium Domini in regem pro David patre suo et cunctis placuit et paruit illi omnis Israhel

²⁴ sed et universi principes et potentes et cuncti filii regis David dederunt manum et subiecti fuerunt Salomoni regi

²⁵ magnificavit ergo Dominus Salomonem super omnem Israhel et dedit illi gloriam regni qualem nullus habuit ante eum rex Israhel

²⁶ igitur David filius Isai regnavit super universum Israhel

²⁷ et dies quibus regnavit super Israhel fuerunt quadraginta anni in Hebron regnavit septem annis et in Hierusalem triginta tribus

²⁸ et mortuus est in senectute bona plenus dierum et divitiis et gloria regnavitque Salomon filius eius pro eo

²⁹ gesta autem David regis priora et novissima scripta sunt in libro Samuhel videntis et in libro Nathan prophetae atque in volumine Gad videntis

³⁰ universique regni eius et fortitudinis et temporum quae transierunt sub eo sive in Israhel sive in cunctis regnis terrarum

Paralipomenon Secundus

1 confortatus est ergo Salomon filius David in regno suo et Dominus erat cum eo et magnificavit eum in excelsum

² praecepitque Salomon universo Israheli tribunis et centurionibus et ducibus et iudicibus omnis Israhel et principibus familiarum

³ et abiit cum universa multitudine in excelsum Gabaon ubi erat tabernaculum foederis Dei quod fecit Moses famulus Dei in solitudine

⁴ arcam autem Dei adduxerat David de Cariathiarim in locum quem paraverat ei et ubi fixerat illi tabernaculum hoc est in Hierusalem

⁵ altare quoque aeneum quod fabricatus fuerat Be-selehel filius Uri filii Ur ibi erat coram tabernaculo Domini quod et requisivit Salomon et omnis ecclesia

⁶ ascenditque Salomon ad altare aeneum coram tabernaculo foederis Domini et obtulit in eo mille hostias

⁷ ecce autem in ipsa nocte apparuit ei Deus dicens postula quod vis ut dem tibi

⁸ dixitque Salomon Deo tu fecisti cum David patre meo misericordiam magnam et constituisti me regem pro eo

⁹ nunc igitur Domine Deus impleatur sermo tuus quem pollicitus es David patri meo tu enim fecisti me regem super populum tuum multum qui tam innumerabilis est quam pulvis terrae

¹⁰ da mihi sapientiam et intellegentiam ut egrediar coram populo tuo et ingrediar quis enim potest hunc populum tuum digne qui tam grandis est iudicare

¹¹ dixit autem Deus ad Salomonem quia hoc magis placuit cordi tuo et non postulasti divitias et substantiam et gloriam neque animas eorum qui te oderunt sed nec dies vitae plurimos petisti autem sapientiam et scientiam ut iudicare possis populum meum super quem constitui te regem

¹² sapientia et scientia data sunt tibi divitias autem et substantiam et gloriam dabo tibi ita ut nullus in regibus nec ante te nec post te fuerit similis tui

¹³ venit ergo Salomon ab excelso Gabaon in Hierusalem coram tabernaculo foederis et regnavit super Israhel

¹⁴ congregavitque sibi currus et equites et facti sunt ei mille quadringenti currus et duodecim milia equitum et fecit eos esse in urbibus quadrigarum et cum rege in Hierusalem

¹⁵ praebuitque rex argentum et aurum in Hierusalem quasi lapides et cedros quasi sycomoros quae nascuntur in campestribus multitudine magna

¹⁶ adducebantur autem ei et equi de Aegypto et de Coa a negotiatoribus regis qui ibant et coebant pretio

¹⁷ quadrigam equorum sescentis argenteis et equum centum quinquaginta similiter de universis regnis Cetheorum et a regibus Syriae emptio celebrabatur

2 decrevit autem Salomon aedificare domum nomini Domini et palatium sibi

² et numeravit septuaginta milia virorum portantium umeris et octoginta milia qui caederent lapides in montibus praepositosque eorum tria milia sescentos

³ misit quoque ad Hiram regem Tyri dicens sicut egisti cum David patre meo et misisti ei ligna cedrina ut aedificaret sibi domum in qua et habitavit

⁴ sic fac mecum ut aedificem domum nomini Domini Dei mei et consecrem eam ad adolendum incensum coram illo et fumiganda aromata et ad propositionem panum sempiternam et holocaustomata mane et vespere sabbatis quoque et neomeniis et sollemnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum quae mandata sunt Israheli

⁵ domus autem quam aedificare cupio magna est magnus est enim Deus noster super omnes deos

⁶ quis ergo poterit praevalere ut aedificet ei dignam domum si caelum et caeli caelorum capere eum non queunt quantus ego sum ut possim ei aedificare domum sed ad hoc tantum ut adoleatur incensum coram illo

⁷ mitte igitur mihi virum eruditum qui noverit operari in auro et argento aere ferro purpura coccino et hyacintho et qui sciat scalpere celata cum his artificibus quos mecum habeo in Iudaea et in Hierusalem quos praeparavit David pater meus

⁸ sed et ligna cedrina mitte mihi et arceuthina et pinea de Libano scio enim quod servi tui noverint caedere ligna de Libano et erunt servi mei cum servis tuis

⁹ ut parentur mihi ligna plurima domus enim quam cupio aedificare magna est nimis et inclita

¹⁰ praeterea operariis qui caesuri sunt ligna servis tuis dabo in cibaria tritici choros viginti milia et hordei choros totidem olei quoque sata viginti milia

¹¹ dixit autem Hiram rex Tyri per litteras quas miserat Salomoni quia dilexit Dominus populum suum idcirco te regnare fecit super eum

II PARALIPOMENON 2:12

¹² et addidit dicens benedictus Dominus Deus Israel qui fecit caelum et terram qui dedit David regi filium sapientem et eruditum et sensatum atque prudentem ut aedificaret domum Domino et palatium sibi

¹³ misi ergo tibi virum prudentem et scientissimum Hiram patrem meum

¹⁴ filium mulieris de filiabus Dan cuius pater Tyrius fuit qui noverit operari in auro et argento et aere et ferro et marmore et lignis in purpura quoque et hyacintho et bysso et coccino et qui sciat celare omnem sculpturam et adinvenire prudenter quodcumque in opere necessarium est cum artificibus tuis et cum artificibus domini mei David patris tui

¹⁵ triticum ergo et hordeum et oleum et vinum quae pollicitus es domine mi mitte servis tuis

¹⁶ nos autem caedemus ligna de Libano quot necessaria habueris et adplicabimus ea ratibus per mare in Ioppe tuum erit transferre ea in Hierusalem

¹⁷ numeravit igitur Salomon omnes viros proselytos qui erant in terra Israel post dinumerationem quam dinumeravit David pater eius et inventi sunt centum quinquaginta milia et tria milia sescenti

¹⁸ fecitque ex eis septuaginta milia qui umeris onera portarent et octoginta milia qui lapides in montibus caederent tria milia autem et sescentos praepositos operum populi

3 et coepit Salomon aedificare domum Domini in Hierusalem in monte Moria qui demonstratus fuerat David patri eius in loco quem paraverat David in area Ornan Iebusei

² coepit autem aedificare mense secundo anno quarto regni sui

³ et haec sunt fundamenta quae iecit Salomon ut aedificaret domum Dei longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta latitudinis cubitos viginti

⁴ porticum vero ante frontem quae tendebatur in longum iuxta mensuram latitudinis domus cubitorum viginti porro altitudo centum viginti cubitorum erat et deauravit eam intrinsecus auro mundissimo

⁵ domum quoque maiorem textit tabulis ligneis abiegnis et lamminas auri obrizi adfixit per totum scalpsitque in ea palmas et quasi catenulas se invicem complectentes

⁶ stravit quoque pavementum templi pretiosissimo marmore decore multo

⁷ porro aurum erat probatissimum de cuius laminis textit domum et trabes eius et postes et parietes et ostia et celavit cherubin in parietibus

⁸ fecit quoque domum sancti sanctorum longitudinem iuxta latitudinem domus cubitorum viginti et latitudinem similiter viginti cubitorum et lamminis aureis textit eam quasi talentis sescentis

⁹ sed et clavos fecit aureos ita ut singuli clavi siclos quinquagenos adpenderent cenacula quoque textit auro

¹⁰ fecit etiam in domo sancti sanctorum cherubin duo opere statuario et textit eos auro

¹¹ alae cherubin viginti cubitis extendebantur ita ut una ala haberet cubitos quinque et tangeret parietem domus et altera quinque cubitos habens alam tangeret alterius cherub

¹² similiter cherub alterius ala quinque habebat cubitos et tangebatur parietem et ala eius altera quinque cubitorum alam cherub alterius contingebat

¹³ igitur alae utriusque cherubin expansae erant et extendebantur per cubitos viginti ipsi autem stabant erectis pedibus et facies eorum versae erant ad exteriorem domum

¹⁴ fecit quoque velum ex hyacintho purpura coccino et bysso et intexuit ei cherubin

¹⁵ ante fores etiam templi duas columnas quae triginta et quinque cubitos habebant altitudinis porro capita earum quinque cubitorum

¹⁶ necnon et quasi catenulas in oraculo et superposuit eas capitibus columnarum malagranata etiam centum quae catenulis interposuit

¹⁷ ipsas quoque columnas posuit in vestibulo templi unam a dextris et alteram a sinistris eam quae a dextris erat vocavit Iachin et quae ad levam Booz

4 fecit quoque altare aeneum viginti cubitorum longitudinis et viginti cubitorum latitudinis et decem cubitorum altitudinis

² mare etiam fusile decem cubitis a labio usque ad labium rotundum per circuitum quinque cubitos habebat altitudinis et funiculus triginta cubitorum ambiebat gyrum eius

³ similitudo quoque boum erat subter illud et decem cubitis quaedam extrinsecus celaturae quasi duobus versibus alvum maris circuibant boves autem erant fusiles

⁴ et ipsum mare super duodecim boves inpositum erat quorum tres respiciebant aquilonem et alii tres occidentem porro tres alii meridiem et tres qui reliqui erant orientem mare habentes superpositum posteriora autem boum erant intrinsecus sub mari

⁵ porro vastitas eius habebat mensuram palmi et labium illius erat quasi labium calicis vel repandi lillii capiebatque mensurae tria milia metretas

⁶ fecit quoque concas decem et posuit quinque a dextris et quinque a sinistris ut lavarent in eis omnia quae in holocaustum oblaturi erant porro in mari sacerdotes lavabantur

⁷ fecit autem et candelabra aurea decem secundum speciem qua iussa erant fieri et posuit ea in templo quinque a dextris et quinque a sinistris

⁸ necnon et mensas decem posuitque eas in templo quinque a dextris et quinque a sinistris fialas quoque aureas centum

⁹ fecit etiam atrium sacerdotum et basilicam grandem et ostia in basilica quae textit aere

¹⁰ porro mare posuit in latere dextro contra orientem ad meridiem

¹¹ fecit autem Hiram lebetas quoque et creagras et fialas et conplevit omne opus regis in domo Dei

¹² hoc est columnas duas et epistylia et capita et quasi quaedam retiacula quae capita tegerent super epistylia

¹³ malagranata quoque quadringenta et retiacula duo ita ut bini ordines malagranatorum singulis retiaculis iungerentur quae protegerent epistylia et capita columnarum

¹⁴ bases etiam fecit et concas quas superposuit basibus

¹⁵ mare unum bovesque duodecim sub mari

¹⁶ et lebetas et creagras et fialas omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in domo Domini ex aere mundissimo

¹⁷ in regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Socchoth et Saredatha

¹⁸ erat autem multitudo vasorum innumerabilis ita ut ignoraretur pondus aeris

¹⁹ fecitque Salomon omnia vasa domus Dei et altare aureum et mensas et super eas panes propositionis

²⁰ candelabra quoque cum lucernis suis ut lucerent ante oraculum iuxta ritum ex auro purissimo

²¹ et florentia quaedam et lucernas et forcipes aureos omnia de auro mundissimo facta sunt

²² thymiamateria quoque et turibula et fialas et mortariola ex auro purissimo et ostia celavit templi interioris id est in sancto sanctorum et ostia templi forinsecus aurea sicque completum est omne opus quod fecit Salomon in domo Domini

5 intulit igitur Salomon omnia quae voverat David pater suus argentum et aurum et universa vasa posuit in thesauris domus Dei

² post quae congregavit maiores natu Israhel et cunctos principes tribuum et capita familiarum de filiis Israhel in Hierusalem ut adducerent arcam foederis Domini de civitate David quae est Sion

³ venerunt igitur ad regem omnes viri Israhel in die sollempni mensis septimi

⁴ cumque venissent cuncti seniorum Israhel portaverunt Levitae arcam

⁵ et intulerunt eam et omnem paraturam tabernaculi porro vasa sanctuarii quae erant in tabernaculo portaverunt sacerdotes cum Levitis

⁶ rex autem Salomon et universus coetus Israhel et omnes qui fuerant congregati ante arcam immolabant arietes et boves absque ullo numero tanta enim erat multitudo victimarum

⁷ et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum id est ad oraculum templi in sancta sanctorum subter alas cherubin

⁸ ita ut cherubin expanderent alas suas super locum in quo posita erat arca et ipsam arcam tegerent cum vectibus eius

⁹ vectium autem quibus portabatur arca quia paululum longiores erant capita parebant ante oraculum si vero quis paululum fuisset extrinsecus eos videre non poterat fuit itaque arca ibi usque in praesentem diem

¹⁰ nihilque erat aliud in arca nisi duae tabulae quas posuerat Moses in Horeb quando legem dedit Dominus filiis Israhel egredientibus ex Aegypto

¹¹ egressis autem sacerdotibus de sanctuario omnes enim sacerdotes qui ibi potuerant inveniri sanctificati sunt nec adhuc illo tempore vices et ministeriorum ordo inter eos divisus erat

¹² tam Levitae quam cantores id est et qui sub Asaph erant et qui sub Heman et qui sub Idithun filii et fratres eorum vestiti byssinis cymbalis et psalteriis et citharis concrepabant stantes ad orientalem plagam altaris cumque eis sacerdotes centum viginti canentes tubis

¹³ igitur cunctis pariter et tubis et voce et cymbalis et organis et diversi generis musicorum concinentibus et vocem in sublime tollentibus longe sonitus audiebatur ita ut cum Dominum laudare coepissent et dicere confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius impleretur domus Domini nube

¹⁴ nec possent sacerdotes stare et ministrare propter caliginem conpleverat enim gloria Domini domum Dei

6 tunc Salomon ait Dominus pollicitus est ut habitaret in caligine

² ego autem aedificavi domum nomini eius ut habitaret ibi in perpetuum

³ et convertit faciem suam et benedixit universae multitudini Israhel nam omnis turba stabat intenta et ait

⁴ benedictus Dominus Deus Israhel qui quod locutus est David patri meo opere conplevit dicens

⁵ a die qua eduxi populum meum de terra Aegypti non elegi civitatem de cunctis tribubus Israhel ut aedificaretur in ea domus nomini meo neque elegi quemquam alium virum ut esset dux in populo meo Israhel

⁶ sed elegi Hierusalem ut sit nomen meum in ea et elegi David ut constituerem eum super populum meum Israhel

⁷ cumque fuisset voluntatis David patris mei ut aedificaret domum nomini Domini Dei Israhel

II PARALIPOMENON 6:8

⁸ dixit Dominus ad eum quia haec fuit voluntas tua ut aedificares domum nomini meo bene quidem fecisti habere huiuscemodi voluntatem

⁹ sed non tu aedificabis domum verum filius tuus qui egredietur de lumbis tuis ipse aedificabit domum nomini meo

¹⁰ conplevit ergo Dominus sermonem suum quem locutus fuerat et ego surrexi pro David patre meo et sedi super thronum Israhel sicut locutus est Dominus et aedificavi domum nomini Domini Dei Israhel

¹¹ et posui in ea arcam in qua est pactum Domini quod pepigit cum filiis Israhel

¹² stetit ergo coram altare Domini ex adverso universae multitudinis Israhel et extendit manus suas

¹³ siquidem fecerat Salomon basem aeneam et posuerat eam in medio basilicae habentem quinque cubitos longitudinis et quinque cubitos latitudinis et tres cubitos in altum stetitque super eam et deinceps flexis genibus contra universam multitudinem Israhel et palmis in caelum levatis

¹⁴ ait Domine Deus Israhel non est similis tui Deus in caelo et in terra qui custodis pactum et misericordiam cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo

¹⁵ qui praestitisti servo tuo David patri meo quaecumque locutus fueras ei et quae ore promiseras opere complesti sicut et praesens tempus probat

¹⁶ nunc ergo Domine Deus Israhel imple servo tuo patri meo David quaecumque locutus es dicens non deficiet ex te vir coram me qui sedeat super thronum Israhel ita tamen si custodierint filii tui vias suas et ambulaverint in lege mea sicut et tu ambulasti coram me

¹⁷ et nunc Domine Deus Israhel firmetur sermo tuus quem locutus es servo tuo David

¹⁸ ergone credibile est ut habitet Deus cum hominibus super terram si caelum et caeli caelorum non te capiunt quanto magis domus ista quam aedificavi

¹⁹ sed ad hoc tantum facta est ut respicias orationem servi tui et obsecrationem eius Domine Deus meus audias et preces quas fundit famulus tuus coram te

²⁰ ut aperias oculos tuos super domum istam diebus et noctibus super locum in quo pollicitus es ut invocaretur nomen tuum

²¹ et exaudires orationem quam servus tuus orat in eo exaudi preces famuli tui et populi tui Israhel quicumque oraverit in loco isto et exaudi de habitaculo tuo id est de caelis et propitiare

²² si peccaverit quispiam in proximum suum et iurare contra eum paratus venerit seque maledicto constrinxerit coram altari in domo ista

²³ tu audies de caelo et facies iudicium servorum tuorum ita ut reddas iniquo viam suam in caput

proprium et ulciscaris iustum retribuens ei secundum iustitiam suam

²⁴ si superatus fuerit populus tuus Israhel ab inimicis peccabunt enim tibi et conversi egerint paenitentiam et obsecraverint nomen tuum et fuerint deprecati in loco isto

²⁵ tu exaudi de caelo et propitiare peccato populi tui Israhel et reduc eos in terram quam dedisti eis et patribus eorum

²⁶ si clauso caelo pluvia non fluxerit propter peccata populi et deprecati te fuerint in loco isto et confessi nomini tuo et conversi a peccatis suis cum eos afflixeris

²⁷ exaudi de caelo Domine et dimitte peccata servis tuis et populi tui Israhel et doce eos viam bonam per quam ingrediantur et da pluviam terrae quam dedisti populo tuo ad possidendum

²⁸ fames si orta fuerit in terra et pestilentia erugo et aurugo et lucusta et brucus et hostes vastatis regionibus portas obsederint civitatis omnisque plaga et infirmitas presserit

²⁹ si quis de populo tuo Israhel fuerit deprecatus cognoscens plagam et infirmitatem suam et expandit manus suas in domo hac

³⁰ tu exaudi de caelo de sublimi scilicet habitaculo tuo et propitiare et redde unicuique secundum vias suas quas nosti eum habere in corde suo tu enim solus nosti corda filiorum hominum

³¹ ut timeant te et ambulent in viis tuis cunctis diebus quibus vivunt super faciem terrae quam dedisti patribus nostris

³² externum quoque qui non est de populo tuo Israhel si venerit de terra longinqua propter nomen tuum magnum et propter manum tuam robustam et brachium tuum extentum et adoraverit in loco isto

³³ tu exaudies de caelo firmissimo habitaculo tuo et facies cuncta pro quibus invocaverit te ille peregrinus ut sciant omnes populi terrae nomen tuum et timeant te sicut populus tuus Israhel et cognoscant quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam aedificavi

³⁴ si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra adversarios suos per viam in qua miseris eos adorabunt te contra viam in qua civitas haec est quam elegisti et domus quam aedificavi nomini tuo

³⁵ ut exaudias de caelo preces eorum et obsecrationem et ulciscaris

³⁶ si autem et peccaverint tibi neque enim est homo qui non peccet et iratus fueris eis et tradideris hostibus et captivos eos duxerint in terram longinquam vel certe quae iuxta est

³⁷ et conversi corde suo in terra ad quam captivi ducti fuerant egerint paenitentiam et deprecati te fuerint in terra captivitatis suae dicentes peccavimus inique fecimus iniuste egimus

³⁸ et reversi fuerint ad te in toto corde suo et in tota anima sua in terra captivitatis suae ad quam ducti sunt adorabunt te contra viam terrae suae quam dedisti patribus eorum et urbis quam elegisti et domus quam aedificavi nomini tuo

³⁹ ut exaudias de caelo hoc est de firmo habitaculo tuo preces eorum et facias iudicium et dimittas populo tuo quamvis peccatori

⁴⁰ tu es enim Deus meus aperiantur quaeso oculi tui et aures tuae intentae sint ad orationem quae fit in loco isto

⁴¹ nunc igitur consurge Domine Deus in requiem tuam tu et arca fortitudinis tuae sacerdotes tui Domine Deus induantur salute et sancti tui laetentur in bonis

⁴² Domine Deus ne averseris faciem christi tui memento misericordiarum David servi tui

7 cumque compleret Salomon fundens preces ignis descendit de caelo et devoravit holocausta et victimas et maiestas Domini implevit domum

² nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini eo quod implesset maiestas Domini templum Domini

³ sed et omnes filii Israhel videbant descendentem ignem et gloriam Domini super domum et corruentes proni in terram super pavimentum stratum lapide adoraverunt et laudaverunt Dominum quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius

⁴ rex autem et omnis populus immolabant victimas coram Domino

⁵ mactavit igitur rex Salomon hostias boum viginti duo milia arietum centum viginti milia et dedicavit domum Dei rex et universus populus

⁶ sacerdotes autem stabant in officiis suis et Levitae in organis carminum Domini quae fecit David rex ad laudandum Dominum quoniam in aeternum misericordia eius hymnos David canentes per manus suas porro sacerdotes canebant tubis ante eos cunctusque Israhel stabat

⁷ sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini obtulerat enim ibi holocausta et adipem pacificorum quia altare aeneum quod fecerat non poterat sustinere holocausta et sacrificia et adipem

⁸ fecit ergo Salomon sollemnitatem in tempore illo septem diebus et omnis Israhel cum eo ecclesia magna valde ab introitu Emath usque ad torrentem Aegypti

⁹ fecitque die octavo collectam eo quod dedicasset altare septem diebus et sollemnitatem celebrasset diebus septem

¹⁰ igitur in die vicesimo tertio mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua laetantes atque

gaudentes super bono quod fecerat Dominus David et Salomoni et Israhel populo suo

¹¹ conplevitque Salomon domum Domini et domum regis et omnia quae disposuerat in corde suo ut faceret in domo Domini et in domo sua et prosperatus est

¹² apparuit autem ei Dominus nocte et ait audivi orationem tuam et elegi locum istum mihi in domum sacrificii

¹³ si clausero caelum et pluvia non fluxerit et mandavero et praecepero lucustae ut devoret terram et misero pestilentiam in populum meum

¹⁴ conversus autem populus meus super quos invocatum est nomen meum deprecatus me fuerit et exquisierit faciem meam et egerit paenitentiam a visis suis pessimis et ego exaudiam de caelo et propitius ero peccatis eorum et sanabo terram eorum

¹⁵ oculi quoque mei erunt aperti et aures meae erectae ad orationem eius qui in loco isto oraverit

¹⁶ elegi enim et sanctificavi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempiternum et permaneant oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus

¹⁷ tu quoque si ambulaveris coram me sicut ambulavit David pater tuus et feceris iuxta omnia quae praecepi tibi et iustitias meas iudiciaque servaveris

¹⁸ suscitabo thronum regni tui sicut pollicitus sum David patri tuo dicens non auferetur de stirpe tua vir qui sit princeps in Israhel

¹⁹ si autem aversi fueritis et dereliqueritis iustitias meas et praecepta mea quae proposui vobis et abeuntes servieritis diis alienis et adoraveritis eos

²⁰ evellam vos de terra mea quam dedi vobis et domum hanc quam sanctificavi nomini meo proiciam a facie mea et tradam eam in parabolam et in exemplum cunctis populis

²¹ et domus ista erit in proverbium universis transeuntibus et dicent stupentes quare fecit Dominus sic terrae huic et domui huic

²² respondebuntque quia dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum qui eduxit eos de terra Aegypti et adprehenderunt deos alienos et adoraverunt eos atque coluerunt idcirco venerunt super eos universa haec mala

8 expletis autem viginti annis postquam aedificavit Salomon domum Domini et domum suam

² civitates quas dederat Hiram Salomoni aedificavit et habitare ibi fecit filios Israhel

³ abiit quoque in Emath Suba et obtinuit eam

⁴ et aedificavit Palmyram in deserto et alias civitates munitissimas aedificavit in Emath

⁵ extruxitque Bethoron superiorem et Bethoron inferiorem civitates muratas habentes portas et vectes et seras

II PARALIPOMENON 8:6

⁶ Baalath etiam et omnes urbes firmissimas quae fuerunt Salomonis cunctasque urbes quadrigarum et urbes equitum omnia quae voluit Salomon atque disposuit aedificavit in Hierusalem et in Libano et in universa terra potestatis suae

⁷ omnem populum qui derelictus fuerat de Hettheis et Amorreis et Ferezeis et Eveis et Iebuseis qui non erant de stirpe Israhel

⁸ de filiis eorum et de posteris quos non interfecerant filii Israhel subiugavit Salomon in tributarios usque in diem hanc

⁹ porro de filiis Israhel non posuit ut servirent operibus regis ipsi enim erant viri bellatores et duces primi et principes quadrigarum et equitum eius

¹⁰ omnes autem principes exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti quinquaginta qui erudiebant populum

¹¹ filiam vero Pharaonis transtulit de civitate David in domum quam aedificaverat ei dixit enim non habitabit uxor mea in domo David regis Israhel eo quod sanctificata sit quia ingressa est eam arca Domini

¹² tunc obtulit Salomon holocausta Domino super altare Domini quod extruxerat ante porticum

¹³ ut per singulos dies offerretur in eo iuxta praeceptum Mosi in sabbatis et in kalendis et in festis diebus ter per annum id est in sollemnitate azymorum et in sollemnitate ebdomadaram et in sollemnitate tabernaculorum

¹⁴ et constituit iuxta dispositionem David patris sui officia sacerdotum in ministeriis suis et Levitas in ordine suo ut laudarent et ministrarent coram sacerdotibus iuxta ritum uniuscuiusque diei et ianitores in divisionibus suis per portam et portam sic enim praeceperat David homo Dei

¹⁵ nec praetergressi sunt de mandatis regis tam sacerdotes quam Levitae ex omnibus quae praeceperat et in custodiis thesaurorum

¹⁶ omnes inpensas praeparatas habuit Salomon ex eo die quo fundavit domum Domini usque in diem quo perfecit eam

¹⁷ tunc abiit Salomon in Hesiongaber et in Ahilath ad oram maris Rubri quae est in terra Edom

¹⁸ misit autem ei Hiram per manum servorum suorum naves et nautas gnaros maris et abierunt cum servis Salomonis in Ophir tuleruntque inde quadringenta quinquaginta talenta auri et adtulerunt ad regem Salomonem

9 regina quoque Saba cum audisset famam Salomonis venit ut temptaret eum enigmatibus in Hierusalem cum magnis opibus et camelis qui portabant aromata et auri plurimum gemmasque pretiosas cumque venisset ad Salomonem locuta est ei quaecumque erant in corde suo

² et exposuit ei Salomon omnia quae proposuerat nec quicquam fuit quod ei non perspicuum fecerit

³ quod postquam vidit sapientiam scilicet Salomonis et domum quam aedificaverat

⁴ necnon cibaria mensae eius et habitacula servorum et officia ministrorum eius et vestimenta eorum pincernas quoque et vestes eorum et victimas quas immolabat in domo Domini non erat prae stupore ultra in ea spiritus

⁵ dixitque ad regem verus sermo quem audieram in terra mea de virtutibus et sapientia tua

⁶ non credebam narrantibus donec ipsa venissem et vidissent oculi mei et probassem vix medietatem mihi sapientiae tuae fuisse narratam vicisti famam virtutibus tuis

⁷ beati viri tui et beati servi tui hii qui adstant coram te in omni tempore et audiunt sapientiam tuam

⁸ sit Dominus Deus tuus benedictus qui voluit te ordinare super thronum suum regem Domini Dei tui quia diligit Deus Israhel et vult servare eum in aeternum idcirco posuit te super eum regem ut facias iudicia atque iustitiam

⁹ dedit autem regi centum viginti talenta auri et aromata multa nimis et gemmas pretiosissimas non fuerunt aromata talia ut haec quae dedit regina Saba regi Salomoni

¹⁰ sed et servi Hiram cum servis Salomonis adtulerunt aurum de Ophir et ligna thyina et gemmas pretiosissimas

¹¹ de quibus fecit rex de lignis scilicet thyinis gradus in domo Domini et in domo regia citharas quoque et psalteria cantoribus numquam visa sunt in terra Iuda ligna talia

¹² rex autem Salomon dedit reginae Saba cuncta quae voluit et quae postulavit multo plura quam adtulerat ad eum quae reversa abiit in terram suam cum servis suis

¹³ erat autem pondus auri quod adferebatur Salomoni per annos singulos sescenta sexaginta sex talenta auri

¹⁴ excepta ea summa quam legati diversarum gentium et negotiatores adferre consueverant omnesque reges Arabiae et satrapae terrarum qui comportabant aurum et argentum Salomoni

¹⁵ fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sescentorum aureorum qui in hastis singulis expendebantur

¹⁶ trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum quibus tegebantur scuta singula posuitque ea rex in armamentario quod erat consitum nemore

¹⁷ fecit quoque rex solium eburneum grande et vestivit illud auro mundissimo

¹⁸ sexque gradus quibus ascendebatur ad solium et scabillum aureum et brachiola duo altrinsecus et duos leones stantes iuxta brachiola

¹⁹ sed et alios duodecim leunculos stantes super sex gradus ex utraque parte non fuit tale solium in universis regnis

²⁰ omnia quoque vasa convivii regis erant aurea et vasa domus saltus Libani ex auro purissimo argentum enim in diebus illis pro nihilo reputabatur

²¹ siquidem naves regis ibant in Tharsis cum servis Hiram semel in annis tribus et deferebant inde aurum et argentum et ebur et simias et pavos

²² magnificatus est igitur Salomon super omnes reges terrae divitiis et gloria

²³ omnesque reges terrarum desiderabant faciem videre Salomonis ut audirent sapientiam quam dederat Deus in corde eius

²⁴ et deferebant ei munera vasa argentea et aurea et vestes et arma et aromata equos et mulos per singulos annos

²⁵ habuit quoque Salomon quadraginta milia equorum in stabulis et curruum equitumque duodecim milia constituitque eos in urbibus quadrigarum et ubi erat rex in Hierusalem

²⁶ exercuit etiam potestatem super cunctos reges a fluvio Eufraten usque ad terram Philistinorum id est usque ad terminos Aegypti

²⁷ tantamque copiam praebuit argenti in Hierusalem quasi lapidum et cedrorum tantam multitudinem velut sycaminorum quae gignuntur in campestribus

²⁸ adducebantur autem ei equi de Aegypto cunctisque regionibus

²⁹ reliqua vero operum Salomonis priorum et novissimorum scripta sunt in verbis Nathan prophetae et in libris Ahiae Silonitis in visione quoque Iaddo videntis contra Hieroboam filium Nabath

³⁰ regnavit autem Salomon in Hierusalem super omnem Israhel quadraginta annis

³¹ dormivitque cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque pro eo Roboam filius eius

10 profectus est autem Roboam in Sychem illuc enim cunctus Israhel convenerat ut constituerent eum regem

² quod cum audisset Hieroboam filius Nabath qui erat in Aegypto fugerat quippe illuc ante Salomonem statim reversus est

³ vocaveruntque eum et venit cum universo Israhel et locuti sunt ad Roboam dicentes

⁴ pater tuus durissimo iugo nos pressit tu leviora impera patre tuo qui nobis gravem inposuit servitutem et paululum de onere subleva ut serviamus tibi

⁵ qui ait post tres dies revertimini ad me cumque abisset populus

⁶ iniit consilium cum senibus qui steterant coram patre eius Salomone dum adviveret dicens quid datis consilii ut respondeam populo

⁷ qui dixerunt ei si placueris populo huic et lenieris eos verbis clementibus servient tibi omni tempore

⁸ at ille reliquit consilium senum et cum iuvenibus tractare coepit qui cum eo nutriti fuerant et erant in comitatu illius

⁹ dixitque ad eos quid vobis videtur vel respondere quid debeo populo huic qui dixit mihi subleva iugum quod inposuit nobis pater tuus

¹⁰ at illi responderunt ut iuvenes et nutriti cum eo in deliciis atque dixerunt sic loqueris populo qui dixit tibi pater tuus adgravavit iugum nostrum tu subleva et sic respondebis eis minimus digitus meus grossior est lumbis patris mei

¹¹ pater meus inposuit vobis iugum grave et ego maius pondus adponam pater meus cecidit vos flagellis ego vero caedam scorpionibus

¹² venit ergo Hieroboam et universus populus ad Roboam die tertio sicut praeceperat eis

¹³ responditque rex dura derelicto consilio seniorum

¹⁴ locutusque est iuxta iuvenum voluntatem pater meus grave vobis inposuit iugum quod ego gravius faciam pater meus cecidit vos flagellis ego vero caedam scorpionibus

¹⁵ et non adqueivit populi precibus erat enim voluntatis Dei ut conpleretur sermo eius quem locutus fuerat per manum Ahiae Silonitis ad Hieroboam filium Nabath

¹⁶ populus autem universus rege duriora dicente sic locutus est ad eum non est nobis pars in David neque hereditas in filio Isai revertere in tabernacula tua Israhel tu autem pasce domum tuam David et abiit Israhel in tabernacula sua

¹⁷ super filios autem Israhel qui habitabant in civitatibus Iuda regnavit Roboam

¹⁸ misitque rex Roboam Aduram qui praeerat tributis et lapidaverunt eum filii Israhel et mortuus est porro rex Roboam currum festinavit ascendere et fugit in Hierusalem

¹⁹ recessitque Israhel a domo David usque ad diem hanc

11 venit autem Roboam in Hierusalem et convocavit universam domum Iuda et Beniamin in centum octoginta milibus electorum atque bellantium ut dimicaret contra Israhel et converteret ad se regnum suum

² factusque est sermo Domini ad Semeiam hominem Dei dicens

³ loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda et ad universum Israhel qui est in Iuda et Beniamin

⁴ haec dicit Dominus non ascendetis neque pugnabitis contra fratres vestros revertatur unusquisque in domum suam quia mea hoc gestum est voluntate qui cum audissent sermonem Domini reversi sunt nec perrexerunt contra Hieroboam

II PARALIPOMENON 11:5

⁵ habitavit autem Roboam in Hierusalem et aedificavit civitates muratas in Iuda

⁶ extruxitque Bethleem et Aetham et Thecue

⁷ Bethsur quoque et Soccho et Odollam

⁸ necnon Geth et Maresa et Ziph

⁹ sed et Aduram et Lachis et Azecha

¹⁰ Saraa quoque et Ahilon et Hebron quae erant in Iuda et Benjamin civitates munitissimas

¹¹ cumque clausisset eas muris posuit in eis principes ciborumque horrea hoc est olei et vini

¹² sed et in singulis urbibus fecit armamentaria scutorum et hastarum firmavitque eas multa diligentia et imperavit super Iudam et Benjamin

¹³ sacerdotes autem et Levitae qui erant in universo Israhel venerunt ad eum de cunctis sedibus suis

¹⁴ relinquentes suburbana et possessiones suas et transeuntes ad Iudam et Hierusalem eo quod abiecisset eos Hieroboam et posterius eius ne sacerdotio Domini fungerentur

¹⁵ qui constituit sibi sacerdotes excelsorum et daemonum vitulorumque quos fecerat

¹⁶ sed et de cunctis tribubus Israhel quicumque dederant cor suum ut quaerent Dominum Deum Israhel venerunt Hierusalem ad immolandas victimas Domino Deo patrum suorum

¹⁷ et roboraverunt regnum Iuda et confirmaverunt Roboam filium Salomonis per tres annos ambulaverunt enim in viis David et Salomonis annis tantum tribus

¹⁸ duxit autem Roboam uxorem Maalath filiam Hierimuth filii David Abia quoque filiam Heliab filii Isai

¹⁹ quae peperit ei filios Ieus et Somoriam et Zoom

²⁰ post hanc quoque accepit Maacha filiam Absalom quae peperit ei Abia et Ethai et Ziza et Salumith

²¹ amavit autem Roboam Maacha filiam Absalom super omnes uxores suas et concubinas nam uxores decem et octo duxerat concubinasque sexaginta et genuit viginti octo filios et sexaginta filias

²² constituit vero in capite Abiam filium Maacha ducem super fratres suos ipsum enim regem facere cogitabat

²³ qui sapientior fuit et potentior super omnes filios eius et in cunctis finibus Iuda et Benjamin et in universis civitatibus muratis praebuitque eis escas plurimas et multas petivit uxores

12 cumque roboratum fuisset regnum Roboam et confortatum dereliquit legem Domini et omnis Israhel cum eo

² anno autem quinto regni Roboam ascendit Sesac rex Aegypti in Hierusalem quia peccaverunt Domino

³ cum mille ducentis curribus et sexaginta milibus equitum nec erat numerus vulgi quod venerat cum

eo ex Aegypto Lybies scilicet et Trogoditae et Aethiopes

⁴ cepitque civitates munitissimas in Iuda et venit usque Hierusalem

⁵ Semeias autem propheta ingressus est ad Roboam et principes Iuda qui congregati fuerant in Hierusalem fugientes Sesac dixitque ad eos haec dicit Dominus vos reliquistis me et ego reliqui vos in manu Sesac

⁶ consternatque principes Israhel et rex dixerunt iustus est Dominus

⁷ cumque vidisset Dominus quod humiliati essent factus est sermo Domini ad Semeiam dicens quia humiliati sunt non disperdam eos daboque eis paucillum auxilii et non stillabit furor meus super Hierusalem per manum Sesac

⁸ verumtamen servient ei ut sciant distantiam servitutis meae et servitutis regni terrarum

⁹ recessit itaque Sesac rex Aegypti ab Hierusalem sublatis thesauris domus Domini et domus regis omniaque secum tulit et clypeos aureos quos fecerat Salomon

¹⁰ pro quibus fecit rex aeneos et tradidit illos principibus scutariorum qui custodiebant vestibulum palatii

¹¹ cumque introiret rex domum Domini veniebant scutarii et tollebant eos iterumque referebant ad armamentarium suum

¹² verumtamen quia humiliati sunt aversa est ab eis ira Domini nec deleti sunt penitus siquidem et in Iuda inventa sunt opera bona

¹³ confortatus est igitur rex Roboam in Hierusalem atque regnavit quadraginta autem et unius anni erat cum regnare coepisset et decem septemque annis regnavit in Hierusalem urbe quam elegit Dominus ut confirmaret nomen suum ibi de cunctis tribubus Israhel nomenque matris eius Naama Ammanitis

¹⁴ fecit autem malum et non praeparavit cor suum ut quaereret Dominum

¹⁵ opera vero Roboam prima et novissima scripta sunt in libris Semeiae prophetae et Addo videntis et diligenter exposita pugnaveruntque adversum se Roboam et Hieroboam cunctis diebus

¹⁶ et dormivit Roboam cum patribus suis sepultusque est in civitate David et regnavit Abia filius eius pro eo

13 anno octavodecimo regis Hieroboam regnavit Abia super Iudam

² tribus annis regnavit in Hierusalem nomenque matris eius Michaia filia Urihel de Gabaa et erat bellum inter Abia et Hieroboam

³ cumque inisset Abia certamen et haberet bellicosissimos viros et electorum quadringenta milia Hieroboam instruxit e contra aciem octingenta milia virorum qui et ipsi electi erant et ad bella fortissimi

⁴ stetit igitur Abia super montem Someron qui erat in Ephraim et ait audi Hieroboam et omnis Israhel
⁵ num ignoratis quod Dominus Deus Israhel dederit regnum David super Israhel in sempiternum ipsi et filiis eius pactum salis

⁶ et surrexit Hieroboam filius Nabath servus Salomonis filii David et rebellavit contra dominum suum

⁷ congregatique sunt ad eum viri vanissimi et filii Belial et praevaluerunt contra Roboam filium Salomonis porro Roboam erat rudis et corde pavido nec potuit resistere eis

⁸ nunc ergo vos dicitis quod resistere possitis regno Domini quod possidet per filios David habetisque grandem populi multitudinem atque vitulos aureos quos fecit vobis Hieroboam in deos

⁹ et eiecistis sacerdotes Domini filios Aaron atque Levitas et fecistis vobis sacerdotes sicut omnes populi terrarum quicumque venerit et initiaverit manum suam in tauro in bubus et in arietibus septem fit sacerdos eorum qui non sunt dii

¹⁰ noster autem Dominus Deus est quem non relinquimus sacerdotesque ministrant Domino de filiis Aaron et Levitae sunt in ordine suo

¹¹ holocausta quoque offerunt Domino per singulos dies mane et vespere et thymiama iuxta legis praecepta confectum et proponuntur panes in mensa mundissima estque apud nos candelabrum aureum et lucernae eius ut accendantur semper ad vesperam nos quippe custodimus praecepta Domini Dei nostri quem vos reliquistis

¹² ergo in exercitu nostro dux Deus est et sacerdotes eius qui clangunt tubis et resonant contra vos filii Israhel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum vestrorum quia non vobis expedit

¹³ haec illo loquente Hieroboam retro moliebatur insidias cumque ex adverso hostium staret ignorantem Iudam suo ambiebat exercitu

¹⁴ respiciensque Iudas vidit instare bellum ex adverso et post tergum et clamavit ad Dominum ac sacerdotes tubis canere coeperunt

¹⁵ omnesque viri Iuda vociferati sunt et ecce illis clamantibus perterruit Deus Hieroboam et omnem Israhel qui stabat ex adverso Abia et Iuda

¹⁶ fugeruntque filii Israhel Iudam et tradidit eos Deus in manu eorum

¹⁷ percussit ergo eos Abia et populus eius plaga magna et corruerunt vulnerati ex Israhel quingenta milia virorum fortium

¹⁸ humiliatique sunt filii Israhel in tempore illo et vehementissime confortati filii Iuda eo quod sperassent in Domino Deo patrum suorum

¹⁹ persecutus est autem Abia fugientem Hieroboam et cepit civitates eius Bethel et filias eius et Hiesena cum filiabus suis Ephron quoque et filias eius

²⁰ nec valuit ultra resistere Hieroboam in diebus Abia quem percussit Dominus et mortuus est

²¹ igitur Abia confortato imperio suo accepit uxores quattuordecim procreavitque viginti duos filios et sedecim filias

²² reliqua autem sermonum Abia viarumque et operum eius scripta sunt diligentissime in libro prophetae Addo

14 dormivit autem Abia cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque Asa filius eius pro eo in cuius diebus quievit terra annis decem

² fecit autem Asa quod bonum et placitum erat in conspectu Dei sui et subvertit altaria peregrini cultus et excelsa

³ et confregit statuas lucosque succidit

⁴ ac praecepit Iudae ut quaereret Dominum Deum patrum suorum et faceret legem et universa mandata

⁵ et abstulit e cunctis urbibus Iuda aras et fana et regnavit in pace

⁶ aedificavit quoque urbes munitas in Iuda quia quietus erat et nulla temporibus eius bella surrexerant pacem Domino largiente

⁷ dixit autem Iudae aedificemus civitates istas et vallemus muris et roboremus turribus et portis et seris donec a bellis quieta sunt omnia eo quod quaesierimus Dominum Deum patrum nostrorum et dederit nobis pacem per gyrum aedificaverunt igitur et nullum in extruendo impedimentum fuit

⁸ habuit autem Asa in exercitu suo portantium scuta et hastas de Iuda trecenta milia de Beniamin vero scutariorum et sagittariorum ducenta octoginta milia omnes isti viri fortissimi

⁹ egressus est autem contra eos Zara Aethiops cum exercitu decies centena milia et curribus trecentis et venit usque Maresa

¹⁰ porro Asa perrexit obviam et instruxit aciem ad bellum in valle Sephata quae est iuxta Maresa

¹¹ et invocavit Dominum Deum et ait Domine non est apud te ulla distantia utrum in paucis auxiliieris an in pluribus adiuva nos Domine Deus noster in te enim et in tuo nomine habentes fiduciam venimus contra hanc multitudinem Domine Deus noster tu es non praevaleat contra te homo

¹² exterruit itaque Dominus Aethiops coram Asa et Iuda fugeruntque Aethiopes

¹³ et persecutus est eos Asa et populus qui cum eo erat usque Gerar et ruerunt Aethiopes usque ad internicionem quia Domino caedente contriti sunt et exercitu illius proeliante tulerunt ergo spolia multa

¹⁴ et percusserunt omnes civitates per circuitum Gerare grandis quippe cunctos terror invaserat et diripuerunt urbes et multam praedam asportaverunt

II PARALIPOMENON 14:15

¹⁵ sed et caulas ovium destruentes tulerunt pecorum infinitam multitudinem et camelorum reversique sunt Hierusalem

15 Azarias autem filius Oded factus in se spiritu Dei

² egressus est in occursum Asa et dixit ei audite me Asa et omnis Iuda et Benjamin Dominus vobiscum quia fuistis cum eo si quaesieritis eum invenietis si autem dereliqueritis derelinquet vos

³ transibunt autem multi dies in Israhel absque Deo vero et absque sacerdote doctore et absque lege

⁴ cumque reversi fuerint in angustia sua ad Dominum Deum Israhel et quaesierint eum repperient

⁵ in tempore illo non erit pax egredienti et ingredienti sed terrores undique in cunctis habitatoribus terrarum

⁶ pugnabit enim gens contra gentem et civitas contra civitatem quia Dominus conturbabit eos in omni angustia

⁷ vos ergo confortamini et non dissolvantur manus vestrae erit enim merces operi vestro

⁸ quod cum audisset Asa verba scilicet et prophetiam Oded prophetae confortatus est et abstulit idola de omni terra Iuda et Benjamin et ex urbibus quas ceperat montis Ephraim et dedicavit altare Domini quod erat ante porticum Domini

⁹ congregavitque universum Iuda et Benjamin et advenas cum eis de Ephraim et de Manasse et de Symeon plures enim ad eum confugerant ex Israhel videntes quod Dominus Deus illius esset cum eo

¹⁰ cumque venissent Hierusalem mense tertio anno quintodecimo regni Asa

¹¹ immolaverunt Domino in die illa de manubiis et praeda quam adduxerant boves septingentos et arietes septem milia

¹² et intravit ex more ad corroborandum foedus ut quaerent Dominum Deum patrum suorum in toto corde et in tota anima sua

¹³ si quis autem inquit non quaesierit Dominum Deum Israhel moriatur a minimo usque ad maximum a viro usque ad mulierem

¹⁴ iuraveruntque Domino voce magna in iubilo et in clangore tubae et in sonitu buccinarum

¹⁵ omnes qui erant in Iuda cum execratione in omni enim corde suo iuraverunt et in tota voluntate quaesierunt eum et invenerunt praestititque eis Dominus requiem per circuitum

¹⁶ sed et Maacham matrem Asa regis ex Augusto deposuit imperio eo quod fecisset in luco simulacrum Priapi quod omne contrivit et in frustra minuens combusit in torrente Cedron

¹⁷ excelsa autem derelicta sunt in Israhel attamen cor Asa erat perfectum cunctis diebus eius

¹⁸ ea quae voverat pater suus et ipse intulit in domum Domini argentum et aurum vasorumque diversam supellectilem

¹⁹ bellum vero non fuit usque ad tricesimum quintum annum regni Asa

16 anno autem tricesimo sexto regni eius ascendit Baasa rex Israhel in Iudam et muro circumdabat Rama ut nullus tute posset egredi et ingredi de regno Asa

² protulit ergo Asa argentum et aurum de thesauris domus Domini et de thesauris regis misitque ad Benadad regem Syriae qui habitabat in Damasco dicens

³ foedus inter me et te est pater quoque meus et pater tuus habuere concordiam quam ob rem misi tibi argentum et aurum ut rupto foedere quod habes cum Baasa rege Israhel facias eum a me recedere

⁴ quo conperto Benadad misit principes exercituum suorum ad urbes Israhel qui percusserunt Ahion et Dan et Abelmaim et universas urbes muratas Nephthalim

⁵ quod cum audisset Baasa desivit aedificare Rama et intermisit opus suum

⁶ porro Asa rex adsumpsit universum Iudam et tulerunt lapides Rama et ligna quae aedificationi praeparaverat Baasa aedificavitque ex eis Gabaa et Maspha

⁷ in tempore illo venit Anani propheta ad Asam regem Iuda et dixit ei quia habuisti fiduciam in rege Syriae et non in Domino Deo tuo idcirco evasis Syriae regis exercitus de manu tua

⁸ nonne Aethiopes et Lybies multo plures erant quadrigis et equitibus et multitudine nimia quos cum Domino credidisses tradidit in manu tua

⁹ oculi enim eius contemplantur universam terram et praebent fortitudinem his qui corde perfecto credunt in eum stulte igitur egisti et propter hoc ex praesenti tempore contra te bella consurgent

¹⁰ iratusque Asa adversus videntem iussit eum mitti in nervum valde quippe super hoc fuerat indignatus et interfecit de populo in tempore illo plurimos

¹¹ opera autem Asa prima et novissima scripta sunt in libro regum Iuda et Israhel

¹² aegrotavit etiam Asa anno tricesimo nono regni sui dolore pedum vehementissimo et nec in infirmitate sua quaesivit Dominum sed magis in medicorum arte confisus est

¹³ dormivitque cum patribus suis et mortuus est anno quadragesimo primo regni sui

¹⁴ et sepelierunt eum in sepulchro suo quod foderat sibi in civitate David posueruntque eum super lectulum suum plenum aromatibus et unguentis meretriciis quae erant pigmentariorum arte confecta et conbuserunt super eum ambitione nimia

17 regnavit autem Iosaphat filius eius pro eo et invaluit contra Israhel

² constituitque militum numeros in cunctis urbibus Iudae quae erant vallatae muris praesidiaque disposuit in terra Iuda et in civitatibus Ephraim quas ceperat Asa pater eius

³ et fuit Dominus cum Iosaphat quia ambulavit in viis David patris sui primis et non speravit in Baalim

⁴ sed in Deo patris sui et perrexit in praeceptis illius et non iuxta peccata Israhel

⁵ confirmavitque Dominus regnum in manu eius et dedit omnis Iuda munera Iosaphat factaeque sunt ei infinitae divitiae et multa gloria

⁶ cumque sumpsisset cor eius audaciam propter vias Domini etiam excelsa et lucos de Iuda abstulit

⁷ tertio autem anno regni sui misit de principibus suis Benail et Obdiam et Zacchariam et Nathanahel et Micheam ut docerent in civitatibus Iuda

⁸ et cum eis Levitas Semeiam et Nathaniam et Zabadiam Asahel quoque et Semiramothe et Ionathan Adoniam et Tobiam et Tobadoniam Levitas et cum eis Elisama et Ioram sacerdotes

⁹ docebantque in Iuda habentes librum legis Domini et circuibant cunctas urbes Iuda atque erudiebant populum

¹⁰ itaque factus est pavor Domini super omnia regna terrarum quae erant per gyrum Iuda nec audebant bellare contra Iosaphat

¹¹ sed et Philisthei Iosaphat munera deferebant et vectigal argenti Arabes quoque adducebant pecora arietum septem milia septingentos et hircos totidem

¹² crevit ergo Iosaphat et magnificatus est usque in sublime atque aedificavit in Iuda domos ad instar turrium urbesque muratas

¹³ et multa opera patravit in urbibus Iuda viri quoque bellatores et robusti erant in Hierusalem

¹⁴ quorum iste numerus per domos atque familias singulorum in Iuda principes exercitus Ednas dux et cum eo robustissimorum trecenta milia

¹⁵ post hunc Iohanam princeps et cum eo ducenta octoginta milia

¹⁶ post istum quoque Amasias filius Zechri consecratus Domino et cum eo ducenta milia virorum fortium

¹⁷ hunc sequebatur robustus ad proelia Heliada et cum eo tenentium arcum et clypeum ducenta milia

¹⁸ post istum etiam Iozabath et cum eo centum octoginta milia expeditorum militum

¹⁹ hii omnes erant ad manum regis exceptis aliis quos posuerat in urbibus muratis et in universo Iuda

18 fuit ergo Iosaphat dives et inclitus multum et adfinitate coniunctus est Ahab

² descenditque post annos ad eum in Samariam ad cuius adventum mactavit Ahab arietes et boves

plurimos et populo qui venerat cum eo persuasitque illi ut ascenderet in Ramoth Galaad

³ dixitque Ahab rex Israhel ad Iosaphat regem Iuda veni mecum in Ramoth Galaad cui ille respondit ut ego et tu sicut populus tuus sic et populus meus tecumque erimus in bello

⁴ dixitque Iosaphat ad regem Israhel consule obsecro inpraesentiarum sermonem Domini

⁵ congregavitque rex Israhel prophetarum quadringentos viros et dixit ad eos in Ramoth Galaad ad bellandum ire debemus an quiescere at illi ascende inquit et tradet Deus in manu regis

⁶ dixitque Iosaphat numquid non est hic propheta Domini ut ab illo etiam requiramus

⁷ et ait rex Israhel ad Iosaphat est vir unus a quo possumus quaerere Domini voluntatem sed ego odi eum quia non prophetat mihi bonum sed malum omni tempore est autem Micheas filius Iembla dixitque Iosaphat ne loquaris rex hoc modo

⁸ vocavit ergo rex Israhel unum de eunuchis et dixit ei voca cito Micheam filium Iembla

⁹ porro rex Israhel et Iosaphat rex Iuda uterque sedebant in solio suo vestiti cultu regio sedebant autem in area iuxta portam Samariae omnesque prophetae vaticinabantur coram eis

¹⁰ Sedecias vero filius Chanana fecit sibi cornua ferrea et ait haec dicit Dominus his ventilabis Syriam donec conteras eam

¹¹ omnesque prophetae similiter prophetabant atque dicebant ascende in Ramoth Galaad et prosperaberis et tradet eos Dominus in manu regis

¹² nuntius autem qui ierat ad vocandum Micheam ait illi en verba omnium prophetarum uno ore bona regi adnuntiant quaeso ergo te ut et sermo tuus ab eis non dissentiat loquarisque prospera

¹³ cui respondit Micheas vivit Dominus quia quodcumque dixerit Deus meus hoc loquar

¹⁴ venit ergo ad regem cui rex ait Michea ire debemus in Ramoth Galaad ad bellandum an quiescere cui ille respondit ascendite cuncta enim prospera evenient et tradentur hostes in manus vestras

¹⁵ dixitque rex iterum atque iterum te adiuro ut non mihi loquaris nisi quod verum est in nomine Domini

¹⁶ at ille ait vidi universum Israhel dispersum in montibus sicut oves absque pastore et dixit Dominus non habent isti dominos revertatur unusquisque ad domum suam in pace

¹⁷ et ait rex Israhel ad Iosaphat nonne dixi tibi quod non prophetaret iste mihi quicquam boni sed ea quae mala sunt

¹⁸ at ille idcirco ait audite verbum Domini vidi Dominum sedentem in solio suo et omnem exercitum caeli adsistentem ei a dextris et sinistris

II PARALIPOMENON 18:19

¹⁹ et dixit Dominus quis decipiet Ahab regem Israhel ut ascendat et corruat in Ramoth Galaad cumque diceret unus hoc modo et alter alio

²⁰ processit spiritus et stetit coram Domino et ait ego decipiam eum cui Dominus in quo inquit decipies

²¹ at ille respondit egrediar et ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius dixitque Dominus decipies et praevalebis egredere et fac ita

²² nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacii in ore omnium prophetarum tuorum et Dominus locutus est de te mala

²³ accessit autem Sedecias filius Chanana et percussit Micheae maxillam et ait per quam viam transivit spiritus Domini a me ut loqueretur tibi

²⁴ dixitque Micheas tu ipse videbis in die illo quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo ut abscondaris

²⁵ praecepit autem rex Israhel dicens tollite Micheam et ducite eum ad Amon principem civitatis et ad Ioas filium Ammelech

²⁶ et dicetis haec dicit rex mittite hunc in carcerem et date ei panis modicum et aquae pauxillum donec revertar in pace

²⁷ dixitque Micheas si reversus fueris in pace non est locutus Dominus in me et ait audite populi omnes

²⁸ igitur ascenderunt rex Israhel et Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad

²⁹ dixitque rex Israhel ad Iosaphat mutabo habitum et sic ad pugnandum vadam tu autem induere vestibus tuis mutatoque rex Israhel habitu venit ad bellum

³⁰ rex autem Syriae praeceperat ducibus equitatus sui dicens ne pugnetis contra minimum aut contra maximum nisi contra solum regem Israhel

³¹ itaque cum vidissent principes equitatus Iosaphat dixerunt rex Israhel iste est et circumdederunt eum dimicantes at ille clamavit ad Dominum et auxiliatus est ei atque avertit eos ab illo

³² cum enim vidissent duces equitatus quod non esset rex Israhel reliquerunt eum

³³ accidit autem ut unus e populo sagittam in incertum iaceret et percuteret regem Israhel inter cervicem et scapulas at ille aurigae suo ait converte manum tuam et educ me de acie quia vulneratus sum

³⁴ et finita est pugna in die illo porro rex Israhel stabat in curru suo contra Syros usque ad vesperam et mortuus est occidente sole

19 reversus est autem Iosaphat rex Iuda domum suam pacifice in Hierusalem

² cui occurrit Hieu filius Anani videns et ait ad eum impio praebes auxilium et his qui oderunt Domi-

num amicitia iungeris et idcirco iram quidem Domini merebaris

³ sed bona opera inventa sunt in te eo quod abstuleris lucos de terra Iuda et praeparaveris cor tuum ut requireres Dominum

⁴ habitavit ergo Iosaphat in Hierusalem rursusque egressus est ad populum de Bersabee usque ad montem Ephraim et revocavit eos ad Dominum Deum patrum suorum

⁵ constituitque iudices terrae in cunctis civitatibus Iuda munitis per singula loca

⁶ et praecipiens iudicibus videte ait quid faciatis non enim hominis exercetis iudicium sed Domini et quodcumque iudicaveritis in vos redundabit

⁷ sit timor Domini vobiscum et cum diligentia cuncta facite non est enim apud Dominum Deum nostrum iniquitas nec personarum acceptio nec cupido munerum

⁸ in Hierusalem quoque constituit Iosaphat Levitas et sacerdotes et principes familiarum ex Israhel ut iudicium et causam Domini iudicarent habitatoribus eius

⁹ praecepitque eis dicens sic ageatis in timore Dei fideliter et corde perfecto

¹⁰ omnem causam quae venerit ad vos fratrum vestrorum qui habitant in urbibus suis inter cognitionem et cognationem ubicumque quaestio est de lege de mandato de caerimoniis de iustificationibus ostendite eis ut non peccent in Dominum et ne veniat ira super vos et super fratres vestros sic ergo ageatis et non peccabitis

¹¹ Amarias autem sacerdos et pontifex vester in his quae ad Dominum pertinent praesidebit porro Zabadias filius Ismahel qui est dux in domo Iuda super ea opera erit quae ad regis officium pertinent habetisque magistros Levitas coram vobis confortamini et agite diligenter et erit Dominus cum bonis

20 post haec congregati sunt filii Moab et filii Ammon et cum eis de Ammanitis ad Iosaphat ut pugnarent contra eum

² veneruntque nuntii et indicaverunt Iosaphat dicentes venit contra te multitudo magna de his locis quae trans mare sunt et de Syria et ecce consistunt in Asasonthamar quae est Engaddi

³ Iosaphat autem timore perterritus totum se contulit ad rogandum Dominum et praedicavit ieiunium universo Iuda

⁴ congregatusque Iudas ad precandum Dominum sed et omnes de urbibus suis venerunt ad obsecrandum eum

⁵ cumque stetisset Iosaphat in medio coetu Iudae et Hierusalem in domo Domini ante atrium novum

⁶ ait Domine Deus patrum nostrorum tu es Deus in caelo et dominaris cunctis regnis gentium in manu

tua est fortitudo et potentia nec quisquam tibi potest resistere

⁷ nonne tu Deus noster interfecisti omnes habitatores terrae huius coram populo tuo Israhel et dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum

⁸ habitaveruntque in ea et extruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo dicentes

⁹ si intruerint super nos mala gladius iudicii pestilentia et fames stabimus coram domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum et clamabimus ad te in tribulationibus nostris et exaudies salvosque facies

¹⁰ nunc igitur ecce filii Ammon et Moab et mons Seir per quos non concessisti Israheli ut transirent quando egrediebantur de Aegypto sed declinaverunt ab eis et non interfecerunt illos

¹¹ e contrario agunt et nituntur eicere nos de possessione quam tradidisti nobis

¹² Deus noster ergo non iudicabis eos in nobis quidem non tanta est fortitudo ut possimus huic multitudini resistere quae inruit super nos sed cum ignoremus quid agere debeamus hoc solum habemus residui ut oculos nostros dirigamus ad te

¹³ omnis vero Iuda stabat coram Domino cum parvulis et uxoribus et liberis suis

¹⁴ erat autem Hiazihel filius Zacchariae filii Banaiae filii Hiehihel filii Mathaniae Levites de filiis Asaph super quem factus est spiritus Domini in medio turbae

¹⁵ et ait attendite omnis Iuda et qui habitatis Hierusalem et tu rex Iosaphat haec dicit Dominus vobis nolite timere nec paveatis hanc multitudinem non est enim vestra pugna sed Dei

¹⁶ cras descendetis contra eos ascensuri enim sunt per clivum nomine Sis et invenietis illos in summitate torrentis qui est contra solitudinem Hieruhel

¹⁷ non eritis vos qui dimicabitis sed tantummodo confidenter state et videbitis auxilium Domini super vos o Iuda et Hierusalem nolite timere nec paveatis cras egredimini contra eos et Dominus erit vobiscum

¹⁸ Iosaphat ergo et Iuda et omnes habitatores Hierusalem ceciderunt proni in terram coram Domino et adoraverunt eum

¹⁹ porro Levitae de filiis Caath et de filiis Core laudabant Dominum Deum Israhel voce magna in excelsum

²⁰ cumque mane surrexissent egressi sunt per desertum Thecuae profectisque eis stans Iosaphat in medio eorum dixit audite me Iuda et omnes habitatores Hierusalem credite in Domino Deo vestro et securi eritis credite prophetis eius et cuncta evenient prospera

²¹ deditque consilium populo et statuit cantores Domini ut laudarent eum in turmis suis et antecederent exercitum ac voce consona dicerent confitemini Domino quoniam in aeternum misericordia eius

²² cumque coepissent laudes canere vertit Dominus insidias eorum in semet ipsos filiorum scilicet Ammon et Moab et montis Seir qui egressi fuerant ut pugnarent contra Iudam et percussi sunt

²³ namque filii Ammon et Moab consurrexerunt adversum habitatores montis Seir ut interficerent et delerent eos cumque hoc opere perpetrassent etiam in semet ipsos versi mutuis concidere vulneribus

²⁴ porro Iudas cum venisset ad speculam quae respicit solitudinem vidit procul omnem late regionem plenam cadaveribus nec superesse quemquam qui necem potuisset evadere

²⁵ venit ergo Iosaphat et omnis populus cum eo ad detrahenda spolia mortuorum inveneruntque inter cadavera variam supellectilem vestes quoque et vasa pretiosissima et diripuerunt ita ut omnia portare non possent nec per tres dies spolia auferre pro praedae magnitudine

²⁶ die autem quarto congregati sunt in valle Benedictionis etenim quoniam ibi benedixerant Domino vocaverunt locum illum vallis Benedictionis usque in praesentem diem

²⁷ reversusque est omnis vir Iuda et habitatores Hierusalem et Iosaphat ante eos in Hierusalem cum laetitia magna eo quod dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis

²⁸ ingressique sunt Hierusalem cum psalteriis et citharis et tubis in domum Domini

²⁹ inruit autem pavor Domini super universa regna terrarum cum audissent quod pugnasset Dominus contra inimicos Israhel

³⁰ quievitque regnum Iosaphat et praebuit ei Deus pacem per circuitum

³¹ regnavit igitur Iosaphat super Iudam et erat triginta quinque annorum cum regnare coepisset viginti autem et quinque annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Azuba filia Selachi

³² et ambulavit in via patris sui Asa nec declinavit ab ea faciens quae placita erant coram Domino

³³ verumtamen excelsa non abstulit et adhuc populus non direxerat cor suum ad Dominum Deum patrum suorum

³⁴ reliqua autem gestorum Iosaphat priorum et novissimorum scripta sunt in verbis Hieu filii Anani quae digessit in libro regum Israhel

³⁵ post haec iniit amicitias Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israhel cuius opera fuerunt impiissima

³⁶ et particeps fuit ut facerent naves quae irent in Tharsis feceruntque classem in Asiongaber

³⁷ prophetavit autem Eliezer filius Dodoau de Maresa ad Iosaphat dicens quia habuisti foedus cum Ochozia percussit Dominus opera tua contritaeque sunt naves nec potuerunt ire in Tharsis

21 dormivit autem Iosaphat cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David regnavitque Ioram filius eius pro eo

² qui habuit fratres filios Iosaphat Azariam et Hiahihel et Zacchariam et Azariam et Michahel et Saphatiam omnes hii filii Iosaphat regis Israhel

³ deditque eis pater suus multa munera argenti et auri et pensitationes cum civitatibus munitissimis in Iuda regnum autem tradidit Ioram eo quod esset primogenitus

⁴ surrexit ergo Ioram super regnum patris sui cumque se confirmasset occidit omnes fratres suos gladio et quosdam de principibus Israhel

⁵ triginta duo annorum erat Ioram cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem

⁶ ambulavitque in viis regum Israhel sicut egerat domus Ahab filia quippe Ahab erat uxor eius et fecit malum in conspectu Domini

⁷ noluit autem Dominus disperdere domum David propter pactum quod inierat cum eo et quia promiserat ut daret illi lucernam et filiis eius omni tempore

⁸ in diebus illis rebellavit Edom ne esset subditus Iudae et constituit sibi regem

⁹ cumque transisset Ioram cum principibus suis et cuncto equitatu qui erat secum surrexit nocte et percussit Edom qui se circumdederat et omnes duces equitatus eius

¹⁰ attamen rebellavit Edom ne esset sub ditione Iuda usque ad hanc diem eo tempore et Lobna recessit ne esset sub manu illius dereliquerat enim Dominum Deum patrum suorum

¹¹ insuper et excelsa fabricatus est in urbibus Iuda et fornicari fecit habitatores Hierusalem et praevaricari Iudam

¹² adlatae sunt autem ei litterae ab Helia propheta in quibus scriptum erat haec dicit Dominus Deus David patris tui quoniam non ambulasti in viis Iosaphat patris tui et in viis Asa regis Iuda

¹³ sed incessisti per iter regum Israhel et fornicari fecisti Iudam et habitatores Hierusalem imitatus fornicationem domus Ahab insuper et fratres tuos domum patris tui meliores te occidisti

¹⁴ ecce Dominus percutiet te plaga magna cum populo tuo et filiis et uxoribus tuis universaque substantia tua

¹⁵ tu autem aegrotabis pessimo languore uteri donec egrediantur vitalia tua paulatim per dies singulos

¹⁶ suscitavit ergo Dominus contra Ioram spiritum Philistinorum et Arabum qui confines sunt Aethiopibus

¹⁷ et ascenderunt in terram Iuda et vastaverunt eam diripueruntque cunctam substantiam quae inventa est in domo regis insuper et filios eius et uxores nec remansit ei filius nisi Ioachaz qui minimus natu erat

¹⁸ et super haec omnia percussit eum Dominus alvi languore insanabili

¹⁹ cumque diei succederet dies et temporum spatia volverentur duorum annorum expletus est circulus et sic longa consumptus tabe ita ut egereret etiam viscera sua languore pariter et vita caruit mortuusque est in infirmitate pessima et non fecit ei populus secundum morem combustionis exequias sicut fecerat maioribus eius

²⁰ triginta duum annorum fuit cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem ambulavitque non recte et sepelierunt eum in civitate David verumtamen non in sepulchro regum

22 constituerunt autem habitatores Hierusalem Ochoziam filium eius minimum regem pro eo omnes enim maiores natu qui ante eum fuerant interfecerant latrones Arabum qui inruerant in castra regnavitque Ochozias filius Ioram regis Iuda

² filius quadraginta duo annorum erat Ochozias cum regnare coepisset et uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Otholia filia Amri

³ sed et ipse ingressus est per vias domus Ahab mater enim eius inpulit eum ut impie ageret

⁴ fecit igitur malum in conspectu Domini sicut domus Ahab ipsi enim fuerunt ei consiliarii post mortem patris sui in interitum eius

⁵ ambulavitque in consiliis eorum et perrexit cum Ioram filio Ahab rege Israhel in bellum contra Azahel regem Syriae in Ramoth Galaad vulneraveruntque Syri Ioram

⁶ qui reversus est ut curaretur in Hiezrahel multas enim plagas acceperat in supradicto certamine igitur Azarias filius Ioram rex Iuda descendit ut inviseret Ioram filium Ahab in Hiezrahel aegrotantem

⁷ voluntatis quippe fuit Dei adversum Ochoziam ut veniret ad Ioram et cum venisset egrederetur cum eo adversum Hieu filium Namsi quem unxit Dominus ut deleteret domum Ahab

⁸ cum ergo subverteret Hieu domum Ahab invenit principes Iuda et filios fratrum Ochoziae qui ministrabant ei et interfecit illos

⁹ ipsumque perquirens Ochoziam comprehendit latentem in Samaria adductumque ad se occidit et sepelierunt eum eo quod esset filius Iosaphat qui quaesierat Dominum in toto corde suo nec erat ultra spes aliqua ut de stirpe regnaret Ochoziae

¹⁰ siquidem Otholia mater eius videns quod mortuus esset filius suus surrexit et interfecit omnem stirpem regiam domus Ioram

¹¹ porro Iosabeth filia regis tulit Ioas filium Ochoziae et furata est eum de medio filiorum regis cum

interficerentur absconditque cum nutrice sua in cubiculo lectorum Iosabeth autem quae absconderat eum erat filia regis Ioram uxor Ioiadae pontificis soror Ochoziae et idcirco Otholia non interfecit eum

¹² fuit ergo cum eis in domo Dei absconditus sex annis quibus regnavit Otholia super terram

23 anno autem septimo confortatus Ioiadae adsumpsit centuriones Azariam videlicet filium Hieroam et Ismahel filium Iohanam Azariam quoque filium Oded et Maasiam filium Adasiae et Elisaphat filium Zechri et iniit cum eis foedus

² qui circumeuntes Iudam congregaverunt Levitas de cunctis urbibus Iuda et principes familiarum Israhel veneruntque in Hierusalem

³ iniit igitur omnis multitudo pactum in domo Domini cum rege dixitque ad eos Ioiadae ecce filius regis regnabit sicut locutus est Dominus super filios David

⁴ iste est ergo sermo quem facietis

⁵ tertia pars vestrum qui veniunt ad sabbatum sacerdotum et Levitarum et ianitorum erit in portis tertia vero pars ad domum regis et tertia in porta quae appellatur Fundamenti omne vero reliquum vulgus sit in atriis domus Domini

⁶ nec quisquam alius ingrediatur domum Domini nisi sacerdotes et qui ministrant de Levitis ipsi tantummodo ingrediantur quia sanctificati sunt et omne reliquum vulgus observet custodias Domini

⁷ Levitae autem circumdent regem habentes singuli arma sua et si quis alius ingressus fuerit templum interficiatur sintque cum rege et intrante et egrediente

⁸ fecerunt igitur Levitae et universus Iuda iuxta omnia quae praeceperat Ioiadae pontifex et adsumpservit singuli viros qui sub se erant et veniebant per ordinem sabbati cum his qui iam impleverant sabbatum et egressuri erant siquidem Ioiadae pontifex non dimiserat abire turmas quae sibi per singulas ebdomadas succedere consueverant

⁹ deditque Ioiadae sacerdos centurionibus lanceas clypeosque et peltas regis David quas consecraverat in domo Domini

¹⁰ constituitque omnem populum tenentium pugiones a parte templi dextra usque ad partem templi sinistram coram altari et templo per circuitum regis

¹¹ et eduxerunt filium regis et inposuerunt ei diadema dederuntque in manu eius tenendam legem et constituerunt eum regem unxit quoque illum Ioiadae pontifex et filii eius inprecatique sunt atque dixerunt vivat rex

¹² quod cum audisset Otholia vocem scilicet currentium atque laudantium regem ingressa est ad populum in templum Domini

¹³ cumque vidisset regem stantem super gradum in introitu et principes turmasque circa eum omnem quoque populum terrae gaudentem atque clangentem tubis et diversi generis organis concinentem vocemque laudantium scidit vestimenta sua et ait insidiae insidiae

¹⁴ egressus autem Ioiadae pontifex ad centuriones et principes exercitus dixit eis educite illam extra septa templi et interficiatur foris gladio praeceptique sacerdos ne occideretur in domo Domini

¹⁵ et inposuerunt cervicibus eius manus cumque intrasset portam Equorum domus regis interfecerunt eam ibi

¹⁶ pepigit autem Ioiadae foedus inter se universumque populum et regem ut esset populus Domini

¹⁷ itaque ingressus est omnis populus domum Baal et destruxerunt eam et altaria ac simulacra illius confregerunt Matthan quoque sacerdotem Baal interfecerunt ante aras

¹⁸ constituit autem Ioiadae praepositos in domo Domini et sub manibus sacerdotum ac Levitarum quos distribuit David in domo Domini ut offerrent holocausta Domino sicut scriptum est in lege Mosis in gaudio et canticis iuxta dispositionem David

¹⁹ constituit quoque ianitores in portis domus Domini ut non ingrederetur eam inmundus in omni re

²⁰ adsumpsitque centuriones et fortissimos viros ac principes populi et omne vulgus terrae et fecerunt descendere regem de domo Domini et introire per medium portae superioris in domum regis et conlocaverunt eum in solio regali

²¹ laetatusque est omnis populus terrae et urbs quievit porro Otholia interfecta est gladio

24 septem annorum erat Ioas cum regnare coepisset et quadraginta annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Sebia de Bersabee

² fecitque quod bonum est coram Domino cunctis diebus Ioiadae sacerdotis

³ accepit autem ei Ioiadae uxores duas e quibus genuit filios et filias

⁴ post quae placuit Ioas ut instauraret domum Domini

⁵ congregavitque sacerdotes et Levitas et dixit eis egredimini ad civitates Iuda et colligite de universo Israhel pecuniam ad sarta tecta templi Dei vestri per singulos annos festinatoque hoc facite porro Levitae egere neglegentius

⁶ vocavitque rex Ioiadae principem et dixit ei quare non tibi fuit curae ut cogeres Levitas inferre de Iuda et de Hierusalem pecuniam quae constituta est a Mose servo Domini ut inferret eam omnis multitudo Israhel in tabernaculum testimonii

⁷ Otholia enim impiissima et filii eius destruxerunt domum Domini et de universis quae sanctificata fuerant templo Domini ornaverunt fanum Baalim

II PARALIPOMENON 24:8

⁸ praecepit ergo rex et fecerunt arcam posueruntque eam iuxta portam domus Domini forinsecus

⁹ et praedicatum est in Iuda et Hierusalem ut deferrent singuli pretium Domino quod constituit Moses servus Dei super omnem Israhel in deserto

¹⁰ laetatique sunt cuncti principes et omnis populus et ingressi contulerunt in arcam Domini atque miserunt ita ut impleretur

¹¹ cumque tempus esset ut deferrent arcam coram rege per manus Levitarum videbant enim multam pecuniam ingrediebatur scriba regis et quem primus sacerdos constituerat effundebantque pecuniam quae erat in arca porro arcam reportabant ad locum suum sicque faciebant per singulos dies et congregata est infinita pecunia

¹² quam dederunt rex et Ioiada his qui praeerant operibus domus Domini at illi conducebant ex ea caesores lapidum et artifices operum singulorum ut instaurarent domum Domini fabros quoque ferri et aeris ut quod cadere coeperat fulciretur

¹³ egeruntque hii qui operabantur industrie et obducebatur parietum cicatrix per manus eorum ac suscitaverunt domum Domini in statum pristinum et firme eam stare fecerunt

¹⁴ cumque complerent omnia opera detulerunt coram rege et Ioiadae reliquam partem pecuniae de qua facta sunt vasa templi in ministerium et ad holocausta fialae quoque et cetera vasa aurea et argentea et offerebantur holocausta in domo Domini iugiter cunctis diebus Ioiadae

¹⁵ senuit autem Ioiadae plenus dierum et mortuus est cum centum triginta esset annorum

¹⁶ sepelieruntque eum in civitate David cum regibus eo quod fecisset bonum cum Israhel et cum domo eius

¹⁷ postquam autem obiit Ioiada ingressi sunt principes Iuda et adoraverunt regem qui delinitus obsequiis eorum adquevicit eis

¹⁸ et dereliquerunt templum Domini Dei patrum suorum servieruntque lucis et sculptilibus et facta est ira contra Iudam et Hierusalem propter hoc peccatum

¹⁹ mittebatque eis prophetas ut reverterentur ad Dominum quos protestantes illi audire nolebant

²⁰ spiritus itaque Dei induit Zacchariam filium Ioiadae sacerdotem et stetit in conspectu populi et dixit eis haec dicit Dominus quare transgredimini praeceptum Domini quod vobis non proderit et dereliquistis Dominum ut derelinqueret vos

²¹ qui congregati adversus eum miserunt lapides iuxta regis imperium in atrio domus Domini

²² et non est recordatus Ioas rex misericordiae quam fecerat Ioiadae pater illius secum sed interfecit filium eius qui cum moreretur ait videat Dominus et requirat

²³ cumque evolutus esset annus ascendit contra eum exercitus Syriae venitque in Iudam et Hierusalem et interfecit cunctos principes populi atque universam praedam miserunt regi Damascum

²⁴ et certe cum permodicus venisset numerus Syrorum tradidit Dominus manibus eorum infinitam multitudinem eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum in Ioas quoque ignominiosa exercere iudicia

²⁵ et abeuntes dimiserunt eum in languoribus magnis surrexerunt autem contra eum servi sui in ultionem sanguinis filii Ioiadae sacerdotis et occiderunt eum in lectulo suo et mortuus est sepelieruntque eum in civitate David sed non in sepulchris regum

²⁶ insidiati vero sunt ei Zabath filius Semath Ammanitidis et Iozabath filius Semarith Moabitis

²⁷ porro filii eius ac summa pecuniae quae adunata fuerat sub eo et instauratio domus Dei scripta sunt diligentius in libro regum regnavitque Amasias filius eius pro eo

25 viginti quinque annorum erat Amasias cum regnare coepisset et viginti novem annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Ioaden de Hierusalem

² fecitque bonum in conspectu Domini verumtamen non in corde perfecto

³ cumque roboratum sibi videret imperium iugulavit servos qui occiderant regem patrem suum

⁴ sed filios eorum non interfecit sicut scriptum est in libro legis Mosi ubi praecepit Dominus dicens non occidentur patres pro filiis neque filii pro patribus suis sed unusquisque in suo peccato morietur

⁵ congregavit igitur Amasias Iudam et constituit eos per familias tribunosque et centuriones in universo Iuda et Beniamin et recensuit a viginti annis sursum invenitque triginta milia iuvenum qui egrederentur ad pugnam et tenerent hastam et clypeum

⁶ mercede quoque conduxit de Israhel centum milia robustorum centum talentis argenti

⁷ venit autem homo Dei ad illum et ait o rex ne egrediatur tecum exercitus Israhel non est enim Dominus cum Israhel et cunctis filiis Ephraim

⁸ quod si putas in robore exercitus bella consistere superari te faciet Deus ab hostibus Dei quippe est et adjuvare et in fugam vertere

⁹ dixitque Amasias ad hominem Dei quid ergo fiet de centum talentis quae dedi militibus Israhel et respondit ei homo Dei habet Dominus unde tibi dare possit multo his plura

¹⁰ separavit itaque Amasias exercitum qui venerat ad eum ex Ephraim ut reverteretur in locum suum at illi contra Iudam vehementer irati reversi sunt in regionem suam

¹¹ porro Amasias confidenter eduxit populum suum et abiit in vallem Salinarum percussitque filios Seir decem milia

¹² et alia decem milia virorum ceperunt filii Iuda et adduxerunt ad praeruptum cuiusdam petrae praecipitaveruntque eos de summo in praeceps qui universi crepuerunt

¹³ at ille exercitus quem remiserat Amasias ne secum iret ad proelium diffusus est in civitatibus Iuda a Samaria usque Bethoron et interfectis tribus milibus diripuit praedam magnam

¹⁴ Amasias vero post caedem Idumeorum et adlatos deos filiorum Seir statuit illos in deos sibi et adorabat eos et illis adolebat incensum

¹⁵ quam ob rem iratus Dominus contra Amasiam misit ad illum prophetam qui diceret ei cur adorasti deos qui non liberaverunt populum suum de manu tua

¹⁶ cumque haec ille loqueretur respondit ei num consiliarius regis es quiesce ne interficiam te descendensque propheta scio inquit quod cogitaverit Dominus occidere te qui et fecisti hoc malum et insuper non adquievisti consilio meo

¹⁷ igitur Amasias rex Iuda inito pessimo consilio misit ad Ioas filium Ioachaz filii Hieu regem Israhel dicens veni videamus nos mutuo

¹⁸ at ille remisit nuntium dicens carduus qui est in Libano misit ad cedrum Libani dicens da filiam tuam filio meo uxorem et ecce bestiae quae erant in silva Libani transierunt et conculcaverunt carduum

¹⁹ dixisti percussi Edom et idcirco erigitur cor tuum in superbiam sede in domo tua cur malum adversum te provocas ut cadas et tu et Iudas tecum

²⁰ noluit audire Amasias eo quod Domini esset voluntas ut traderetur in manibus hostium propter deos Edom

²¹ ascendit igitur Ioas rex Israhel et mutuos sibi praebuere conspectus Amasias autem rex Iuda erat in Bethsames Iudae

²² corruitque Iudas coram Israhel et fugit in tabernacula sua

²³ porro Amasiam regem Iuda filium Ioas filii Ioachaz cepit Ioas rex Israhel in Bethsames et adduxit in Hierusalem destruxitque murum eius a porta Ephraim usque ad portam Anguli quadringentis cubitis

²⁴ omne quoque aurum et argentum et universa vasa quae reppererat in domo Dei et apud Obedom in thesauris etiam domus regiae necnon et filios obsidum reduxit Samariam

²⁵ vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz rex Israhel quindecim annis

²⁶ reliqua vero sermonum Amasiae priorum et novissimorum scripta sunt in libro regum Iuda et Israhel

²⁷ qui postquam recessit a Domino tetenderunt ei insidias in Hierusalem cumque fugisset Lachis miserunt et interfecerunt eum ibi

²⁸ reportantesque super equos sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David

26 omnis autem populus Iuda filium eius Oziam annorum sedecim constituit regem pro patre suo Amasia

² ipse aedificavit Ahilath et restituit eam dicioni Iudae postquam dormivit rex cum patribus suis

³ sedecim annorum erat Ozias cum regnare coepisset et quinquaginta duobus annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Hiechelia de Hierusalem

⁴ fecitque quod erat rectum in oculis Domini iuxta omnia quae fecerat Amasias pater eius

⁵ et exquisivit Deum in diebus Zacchariae intellegentis et videntis Deum cumque requireret Dominum direxit eum in omnibus

⁶ denique egressus est et pugnavit contra Philisthim et destruxit murum Geth et murum Iabniae murumque Azoti aedificavit quoque oppida in Azoto et in Philisthim

⁷ et adiuvit eum Deus contra Philisthim et contra Arabas qui habitabant in Gurbaal et contra Ammanitas

⁸ pendebantque Ammanitae munera Oziae et divulgatum est nomen eius usque ad introitum Aegypti propter crebras victorias

⁹ aedificavitque Ozias turres in Hierusalem super portam Anguli et super portam Vallis et reliquas in eodem muri latere firmavitque eas

¹⁰ extruxit etiam turres in solitudine et fodit cisternas plurimas eo quod haberet multa pecora tam in campestribus quam in heremi vastitate vineas quoque habuit et vittores in montibus et in Carmelo erat quippe homo agriculturae deditus

¹¹ fuit autem exercitus bellatorum eius qui procedebant ad proelia sub manu Hiehihel scribae Maasiaeque doctoris et sub manu Ananiae qui erat de ducibus regis

¹² omnisque numerus principum per familias virorum fortium duum milium sescentorum

¹³ et sub eis universus exercitus trecentorum et septem milium quingentorum qui erant apti ad bella et pro rege contra adversarios dimicabant

¹⁴ praeparavit quoque eis Ozias id est cuncto exercitui clypeos et hastas et galeas et loricas arcusque et fundas ad iaciendos lapides

¹⁵ et fecit in Hierusalem diversi generis machinas quas in turribus conlocavit et in angulis murorum ut mitterent sagittas et saxa grandia egressumque est

II PARALIPOMENON 26:15

nomen eius procul eo quod auxiliaretur ei Dominus et corroborasset illum

¹⁶ sed cum roboratus esset elevatum est cor eius in interitum suum et neglexit Dominum Deum suum ingressusque templum Domini adolere voluit incensum super altare thymiamatis

¹⁷ statimque ingressus post eum Azarias sacerdos et cum eo sacerdotes Domini octoginta viri fortissimi

¹⁸ restiterunt regi atque dixerunt non est tui officii Ozia ut adoleas incensum Domino sed sacerdotum hoc est filiorum Aaron qui consecrati sunt ad huiusmodi ministerium egredere de sanctuario ne contempseris quia non reputabitur tibi in gloriam hoc a Domino Deo

¹⁹ iratusque est Ozias et tenens in manu turibulum ut adoleret incensum minabatur sacerdotibus statimque orta est lepra in fronte eius coram sacerdotibus in domo Domini super altare thymiamatis

²⁰ cumque respexisset eum Azarias pontifex et omnes reliqui sacerdotes viderunt lepram in fronte eius et festinato expulerunt eum sed et ipse perterritus adceleravit egredi eo quod sensisset ilico plagam Domini

²¹ fuit igitur Ozias rex leprosus usque ad diem mortis suae et habitavit in domo separata plenus lepra ob quam et eiectus fuerat de domo Domini porro Ioatham filius eius rexit domum regis et iudicabat populum terrae

²² reliqua autem sermonum Oziae priorum et novissimorum scripsit Esaias filius Amos propheta

²³ dormivitque Ozias cum patribus suis et sepe-lierunt eum in agro regalium sepulchrorum eo quod esset leprosus regnavitque Ioatham filius eius pro eo

27 viginti quinque annorum erat Ioatham cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Hierusa filia Sadoc

² fecitque quod rectum erat coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ozias pater suus excepto quod non est ingressus templum Domini et adhuc populus delinquebat

³ ipse aedificavit portam domus Domini Excelsam et in muro Ophel multa construxit

⁴ urbes quoque aedificavit in montibus Iuda et in saltibus castella et turre

⁵ ipse pugnavit contra regem filiorum Ammon et vicit eos dederuntque ei filii Ammon in tempore illo centum talenta argenti et decem milia choros tritici ac totidem choros hordei haec ei praebuerunt filii Ammon in anno secundo et tertio

⁶ corroboratusque est Ioatham eo quod direxisset vias suas coram Domino Deo suo

⁷ reliqua autem sermonum Ioatham et omnes pugnae eius et opera scripta sunt in libro regum Israhel et Iuda

⁸ viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem

⁹ dormivitque Ioatham cum patribus suis et sepe-lierunt eum in civitate David et regnavit Achaz filius eius pro eo

28 viginti annorum erat Achaz cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem non fecit rectum in conspectu Domini sicut David pater eius

² sed ambulavit in viis regum Israhel insuper et statuas fudit Baalim

³ ipse est qui adolevit incensum in valle Benennon et lustravit filios suos in igne iuxta ritum gentium quas interfecit Dominus in adventu filiorum Israhel

⁴ sacrificabat quoque et thymiamata succendebat in excelsis et in collibus et sub omni ligno frondoso

⁵ tradiditque eum Dominus Deus eius in manu regis Syriae qui percussit eum magnamque praedam de eius cepit imperio et adduxit in Damascum manibus quoque regis Israhel traditus est et percussus plaga grandi

⁶ occiditque Phacee filius Romeliae de Iuda centum viginti milia in die uno omnes viros bellatores eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum

⁷ eodem tempore occidit Zechri vir potens ex Ephraim Masiam filium regis et Ezricam ducem domus eius Helcanam quoque secundum a rege

⁸ ceperuntque filii Israhel de fratribus suis ducenta milia mulierum puerorum et puellarum et infinitam praedam pertuleruntque eam in Samariam

⁹ ea tempestate erat ibi propheta Domini nomine Oded qui egressus obviam exercitui venientium in Samariam dixit eis ecce iratus Dominus Deus patrum vestrorum contra Iudam tradidit eos manibus vestris et occidistis illos atrociter ita ut caelum pertingeret vestra crudelitas

¹⁰ insuper filios Iuda et Hierusalem vultis vobis subicere in servos et ancillas quod nequaquam facto opus est peccatis enim super hoc Domino Deo vestro

¹¹ sed audite consilium meum et reducite captivos quos adduxistis de fratribus vestris quia magnus furor Domini imminet vobis

¹² steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim Azarias filius Iohanan Barachias filius Mosollamoth Hiezechias filius Sellum et Amasa filius Adali contra eos qui veniebant de proelio

¹³ et dixerunt eis non introducetis huc captivos ne peccemus Domino quare vultis adicere super peccata nostra et vetera cumulare delicta grande quippe peccatum est et ira furoris Domini imminet super Israhel

¹⁴ dimiseruntque viri bellatores praedam et universa quae ceperant coram principibus et omni multitudine

¹⁵ steteruntque viri quos supra memoravimus et adprehendentes captivos omnesque qui nudi erant vestierunt de spoliis cumque vestissent eos et calcassent et refecissent cibo ac potu unxissent quoque propter laborem et adhibuissent eis curam quicumque ambulare non poterant et erant inbecillo corpore inposuerunt eos iumentis et adduxerunt Hierichum civitatem Palmarum ad fratres eorum ipsique reversi sunt Samariam

¹⁶ tempore illo misit rex Achaz ad regem Assyriorum auxilium postulans

¹⁷ veneruntque Idumei et percusserunt multos ex Iuda et ceperunt praedam magnam

¹⁸ Philisthim quoque diffusi sunt per urbes campestris et ad meridiem Iuda ceperuntque Bethsames et Ahilon et Gaderoth Soccho quoque et Thamnam et Gamzo cum viculis suis et habitaverunt in eis

¹⁹ humiliaverat enim Dominus Iudam propter Achaz regem Iuda eo quod nudasset eum auxilio et contemptui habuisset Dominum

²⁰ adduxitque contra eum Thaglathphalnasar regem Assyriorum qui et adflixit eum et nullo resistente vastavit

²¹ igitur Achaz spoliata domo Domini et domo regum et principum dedit regi Assyriorum munera et tamen nihil ei profuit

²² insuper et in tempore angustiae suae auxit contemptum in Dominum ipse per se rex Achaz

²³ immolavit diis Damasci victimas percussoribus suis et dixit dii regum Syriae auxiliantur eis quos ego placabo hostiis et aderunt mihi cum e contrario ipsi fuerint ruina eius et universo Israhel

²⁴ direptis itaque Achaz omnibus vasis domus Dei atque confractis clusit ianuas templi Dei et fecit sibi altaria in universis angulis Hierusalem

²⁵ in omnibus quoque urbibus Iuda extruxit aras ad cremandum tus atque ad iracundiam provocavit Dominum Deum patrum suorum

²⁶ reliqua autem sermonum eius et omnium operum priorum et novissimorum scripta sunt in libro regum Iuda et Israhel

²⁷ dormivitque Achaz cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate Hierusalem neque enim receperunt eum in sepulchra regum Israhel renavitque Ezechias filius eius pro eo

29 igitur Ezechias regnare coepit cum viginti quinque esset annorum et viginti novem annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Abia filia Zacchariae

² fecitque quod erat placitum in conspectu Domini iuxta omnia quae fecerat David pater eius

³ ipse anno et mense primo regni sui aperuit valvas domus Domini et instauravit eas

⁴ adduxitque sacerdotes atque Levitae et congregavit eos in plateam orientalem

⁵ dixitque ad eos audite me Levitae et sanctificamini mundate domum Domini Dei patrum vestrorum auferte omnem inmunditiam de sanctuario

⁶ peccaverunt patres nostri et fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri derelinquentes eum averterunt facies suas a tabernaculo Domini et praebuerunt dorsum

⁷ cluserunt ostia quae erant in porticu et extinxerunt lucernas incensumque non adoleverunt et holocausta non obtulerunt in sanctuario Deo Israhel

⁸ concitatus est itaque furor Domini super Iudam et Hierusalem tradiditque eos in commotionem et in interitum et in sibilum sicut ipsi cernitis oculis vestris

⁹ en corruerunt patres nostri gladiis filii nostri et filiae nostrae et coniuges captivae ductae sunt propter hoc scelus

¹⁰ nunc igitur placet mihi ut ineamus foedus cum Domino Deo Israhel et avertat a nobis furem irae suae

¹¹ filii mi nolite neglegere vos elegit Dominus ut stetis coram eo et ministretis illi colatis eum et cremetis incensum

¹² surrexerunt ergo Levitae Maath filius Amasiae et Iohel filius Azariae de filiis Caath porro de filiis Merari Cis filius Abdai et Azarias filius Iallelel de filiis autem Gersom Ioha filius Zemina et Eden filius Ioaha

¹³ at vero de filiis Elisaphan Samri et Iahihel de filiis quoque Asaph Zaccharias et Mathanias

¹⁴ necnon de filiis Heman Iahihel et Semei sed et de filiis Idithun Semeias et Ozihel

¹⁵ congregaveruntque fratres suos et sanctificati sunt et ingressi iuxta mandatum regis et imperium Domini ut expiarent domum Dei

¹⁶ sacerdotes quoque ingressi templum Domini ut sanctificarent illud extulerunt omnem inmunditiam quam intro reppererant in vestibulum domus Domini quam tulerunt Levitae et asportaverunt ad torrentem Cedron foras

¹⁷ coeperunt autem prima die mensis primi mundare et in die octava eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi Domini expiaveruntque templum diebus octo et in die sextadecima mensis eiusdem quod coeperant impleverunt

¹⁸ ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem et dixerunt ei sanctificavimus omnem domum Domini et altare holocaustoseos vasaque eius necnon et mensam propositionis cum omnibus vasis suis

II PARALIPOMENON 29:19

¹⁹ cunctamque templi supellectilem quam polluerat rex Achaz in regno suo postquam praevaricatus est et ecce exposita sunt omnia coram altari Domini
²⁰ consurgensque diluculo Ezechias rex adunavit omnes principes civitatis et ascendit domum Domini
²¹ obtuleruntque simul tauros septem arietes septem agnos septem et hircos septem pro peccato pro regno pro sanctuario pro Iuda dixit quoque sacerdotibus filiis Aaron ut offerrent super altare Domini
²² mactaverunt igitur tauros et susceperunt sacerdotes sanguinem et fuderunt illud super altare mactaverunt etiam arietes et illorum sanguinem super altare fuderunt immolaverunt agnos et fuderunt super altare sanguinem
²³ adplicaverunt hircos pro peccato coram rege et universa multitudine inposueruntque manus suas super eos
²⁴ et immolaverunt illos sacerdotes et asperserunt sanguinem eorum altari pro piaculo universi Israelis pro omni quippe Israel praeceperat rex ut holocaustum fieret et pro peccato
²⁵ constituit quoque Levitas in domo Domini cum cymbalis et psalteriis et citharis secundum dispositionem David et Gad videntis regis et Nathan prophetae siquidem Domini praeceptum fuit per manum prophetarum eius
²⁶ steteruntque Levitae tenentes organa David et sacerdotes tubas
²⁷ et iussit Ezechias ut offerrent holocaustum super altare cumque offerrentur holocausta coeperunt laudes canere Domino et clangere tubis atque in diversis organis quae David rex Israel reppererat concrepare
²⁸ omni autem turba adorante cantores et hii qui tenebant tubas erant in officio suo donec compleretur holocaustum
²⁹ cumque finita esset oblatio incurvatus est rex et omnes qui erant cum eo et adoraverunt
³⁰ praecepitque Ezechias et principes Levitis ut laudarent Dominum sermonibus David et Asaph videntis qui laudaverunt eum magna laetitia et curvato genu adoraverunt
³¹ Ezechias autem etiam haec addidit implestis manus vestras Domino accedite et offerte victimas et laudes in domo Domini obtulit ergo universa multitudo hostias et laudes et holocausta mente devota
³² porro numerus holocaustorum quae obtulit multitudo hic fuit tauros septuaginta arietes centum agnos ducentos
³³ sanctificaveruntque Domino boves sescentos et oves tria milia
³⁴ sacerdotes vero pauci erant nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum detraherent unde et Levitae fratres eorum adjuverunt eos donec impleretur opus

et sanctificarentur antistites Levitae quippe faciliori ritu sanctificantur quam sacerdotes

³⁵ fuerunt igitur holocausta plurima adipos pacificorum et libamina holocaustorum et completus est cultus domus Domini

³⁶ laetatusque est Ezechias et omnis populus eo quod ministerium Domini esset expletum de repente quippe hoc fieri placuerat

30 misit quoque Ezechias ad omnem Israel et Iudam scripsitque epistulas ad Ephraim et Manassem ut venirent ad domum Domini in Hierusalem et facerent phase Domino Deo Israel
² inito ergo consilio regis et principum et universi coetus Hierusalem decreverunt ut facerent phase mense secundo

³ non enim occurrerant facere in tempore suo quia sacerdotes qui possent sufficere sanctificati non fuerant et populus necdum congregatus erat in Hierusalem

⁴ placuitque sermo regi et omni multitudini

⁵ et decreverunt ut mitterent nuntios in universum Israel de Bersabee usque Dan ut venirent et facerent phase Domino Deo Israel in Hierusalem multi enim non fecerant sicut lege praescriptum est

⁶ perrexeruntque cursores cum epistulis ex regis imperio et principum eius in universum Israel et Iudam iuxta quod rex iusserat praedicantes filii Israel revertimini ad Dominum Deum Abraham et Isaac et Israel et revertetur ad reliquias quae effugerunt manum regis Assyriorum

⁷ nolite fieri sicut patres vestri et fratres qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum et tradidit eos in interitum ut ipsi cernitis

⁸ nolite indurare cervices vestras sicut patres vestri tradite manus Domino et venite ad sanctuarium eius quod sanctificavit in aeternum servite Domino Deo patrum vestrorum et avertetur a vobis ira furoris eius

⁹ si enim vos reversi fueritis ad Dominum fratres vestri et filii habebunt misericordiam coram dominis suis qui illos duxere captivos et revertentur in terram hanc pius enim et clemens est Dominus Deus vester et non avertet faciem suam a vobis si reversi fueritis ad eum

¹⁰ igitur cursores pergebant velociter de civitate in civitatem per terram Ephraim et Manasse usque Zabulon illis inridentibus et subsannantibus eos

¹¹ attamen quidam viri ex Aser et Manasse et Zabulon adquiescentes consilio venerunt Hierusalem

¹² in Iuda vero facta est manus Domini ut daret eis cor unum et facerent iuxta praeceptum regis et principum verbum Domini

¹³ congregatique sunt in Hierusalem populi multi ut facerent sollemnitatem azymorum in mense secundo

¹⁴ et surgentes destruxerunt altaria quae erant in Hierusalem atque universa in quibus idolis adolebatur incensum subvertentes proiecerunt in torrentem Cedron

¹⁵ immolaverunt autem phase quartadecima die mensis secundi sacerdotes quoque atque Levitae tandem sanctificati obtulerunt holocausta in domo Domini

¹⁶ steteruntque in ordine suo iuxta dispositionem et legem Mosi hominis Dei sacerdotes vero suscipiebant effundendum sanguinem de manibus Levitarum

¹⁷ eo quod multa turba sanctificata non esset et idcirco Levitae immolarent phase his qui non occurrerant sanctificari Domino

¹⁸ magna etiam pars populi de Ephraim et Manasse et Isachar et Zabulon quae sanctificata non fuerat comedit phase non iuxta quod scriptum est et oravit pro eis Ezechias dicens Dominus bonus propitiabitur

¹⁹ cunctis qui in toto corde requirunt Dominum Deum patrum suorum et non inputabit eis quod minus sanctificati sunt

²⁰ quem exaudivit Dominus et placatus est populo

²¹ feceruntque filii Israhel qui inventi sunt in Hierusalem sollemnitatem azymorum septem diebus in laetitia magna laudantes Dominum per singulos dies Levitae quoque et sacerdotes per organa quae suo officio congruebant

²² et locutus est Ezechias ad cor omnium Levitarum qui habebant intellegentiam bonam super Domino et comederunt septem diebus sollemnitatis immolantes victimas pacificorum et laudantes Dominum Deum patrum suorum

²³ placuitque universae multitudini ut celebrarent etiam alios dies septem quod et fecerunt cum ingenti gaudio

²⁴ Ezechias enim rex Iuda praebuerat multitudini mille tauros et septem milia ovium principes vero dederant populo tauros mille et oves decem milia sanctificata ergo est sacerdotum plurima multitudo

²⁵ et hilaritate perfusa omnis turba Iuda tam sacerdotum et Levitarum quam universae frequentiae quae venerat ex Israhel proselytorum quoque de terra Israhel et habitantium in Iuda

²⁶ factaque est grandis celebritas in Hierusalem qualis a diebus Salomonis filii David regis Israhel in ea urbe non fuerat

²⁷ surrexerunt autem sacerdotes atque Levitae benedicientes populo et exaudita est vox eorum pervenitque oratio in habitaculum sanctum caeli

31 cumque haec fuissent rite celebrata egres-
sus est omnis Israhel qui inventus fuerat in urbibus Iuda et fregerunt simulacra succideruntque lucos demoliti sunt excelsa et altaria destruxerunt non solum de universo Iuda et Benjamin sed de Ephraim quoque et Manasse donec penitus everterent reversique sunt omnes filii Israhel in possessiones et civitates suas

² Ezechias vero constituit turmas sacerdotales et leviticis per divisiones suas unumquemque in officio proprio tam sacerdotum videlicet quam Levitarum ad holocausta et pacifica ut ministrarent et confiterentur canerentque in portis castrorum Domini

³ pars autem regis erat ut de propria eius substantia offerretur holocaustum mane semper et vespere sabbatis quoque et kalendis et sollemnitatibus ceteris sicut scriptum est in lege Mosi

⁴ praecepit etiam populo habitantium Hierusalem ut darent partes sacerdotibus et Levitis et possent vacare legi Domini

⁵ quod cum percrebuisset in auribus multitudinis plurimas obtulere primitias filii Israhel frumenti vini et olei mellis quoque et omnium quae gignit humus decimas obtulerunt

⁶ sed et filii Israhel et Iuda qui habitabant in urbibus Iuda obtulerunt decimas boum et ovium decimasque sanctorum quae voverant Domino Deo suo atque universa portantes fecerunt acervos plurimos

⁷ mense tertio coeperunt acervorum iacere fundamenta et mense septimo conpleverunt eos

⁸ cumque ingressi fuissent Ezechias et principes eius viderunt acervos et benedixerunt Domino ac populo Israhel

⁹ interrogavitque Ezechias sacerdotes et Levitas cur ita iacerent acervi

¹⁰ respondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe Sadoc dicens ex quo coeperunt offerri primitiae in domo Domini comedimus et saturati sumus remanseruntque plurima eo quod benedixerit Dominus populo suo reliquiarum autem copia est ista quam cernis

¹¹ praecepit igitur Ezechias ut praepararent horrea in domo Domini quod cum fecissent

¹² intulerunt tam primitias quam decimas et quaecumque voverant fideliter fuit autem praefectus eorum Chonenias Levita et Semei frater eius secundus

¹³ post quem Ieihel et Azazias et Naath et Asahel et Ierimoth Iozabath quoque et Helihel et Iesmachias et Maath et Banaias praepositi sub manibus Choneniae et Semei fratris eius ex imperio Ezechiae regis et Azariae pontificis domus Domini ad quos omnia pertinebant

II PARALIPOMENON 31:14

¹⁴ Core vero filius Iemna Levites et ianitor orientalis portae praepositus erat his quae sponte offerebantur Domino primitiisque et consecratis in sancta sanctorum

¹⁵ et sub cura eius Eden et Meniamin Hiesue et Sameias Amarias quoque et Sechenias in civitatibus sacerdotum ut fideliter distribuerent fratribus suis partes minoribus atque maioribus

¹⁶ exceptis maribus ab annis tribus et supra cunctis qui ingrediebantur templum Domini et quicquid per dies singulos conducebat in ministerio atque observationibus iuxta divisiones suas

¹⁷ sacerdotibus per familias et Levitis a vicesimo anno et supra per ordines et turmas suas

¹⁸ universaeque multitudini tam uxoribus quam liberis eorum utriusque sexus fideliter cibi de his quae sanctificata fuerant praebebantur

¹⁹ sed et filiorum Aaron per agros et suburbana urbium singularum dispositi erant viri qui partes distribuerent universo sexui masculino de sacerdotibus et Levitis

²⁰ fecit ergo Ezechias universa quae diximus in omni Iuda operatusque est bonum et rectum et verum coram Domino Deo suo

²¹ in universa cultura ministerii domus Domini iuxta legem et caerimonias volens requirere Deum suum in toto corde suo fecitque et prosperatus est

32 post quae et huiusmodi veritatem venit Sennacherib rex Assyriorum et ingressus Iudam obsedit civitates munitas volens eas capere

² quod cum vidisset Ezechias venisse scilicet Sennacherib et totum belli impetum verti contra Hierusalem

³ inito cum principibus consilio virisque fortissimis ut obturarent capita fontium quae erant extra urbem et hoc omnium decernente sententia

⁴ congregavit plurimam multitudinem et obturaverunt cunctos fontes et rivum qui fluebat in medio terrae dicentes ne veniant reges Assyriorum et inveniant aquarum abundantiam

⁵ aedificavit quoque agens industrie omnem murum qui fuerat dissipatus et extruxit turres desuper et forinsecus alterum murum instauravitque Mello in civitate David et fecit universi generis armaturam et clypeos

⁶ constituitque principes bellatorum in exercitu et convocavit universos in platea portae civitatis ac locutus est ad cor eorum dicens

⁷ viriliter agite et confortamini nolite timere nec paveatis regem Assyriorum et universam multitudinem quae est cum eo multo enim plures nobiscum sunt quam cum illo

⁸ cum illo est brachium carneum nobiscum Dominus Deus noster qui auxiliator est noster pugnatque

pro nobis confortatusque est populus huiusmodi verbis Ezechiae regis Iuda

⁹ quae postquam gesta sunt misit Sennacherib rex Assyriorum servos suos Hierusalem ipse enim cum universo exercitu obsidebat Lachis ad Ezechiam regem Iuda et ad omnem populum qui erat in urbe dicens

¹⁰ haec dicit Sennacherib rex Assyriorum in quo habentes fiduciam sedetis obsessi in Hierusalem

¹¹ num Ezechias decipit vos ut tradat morti in fame et siti adfirmans quod Dominus Deus vester liberet vos de manu regis Assyriorum

¹² numquid non iste est Ezechias qui destruxit excelsa illius et altaria et praecepit Iudae et Hierusalem dicens coram altari uno adorabitis et in ipso conburetis incensum

¹³ an ignoratis quae ego fecerim et patres mei cunctis terrarum populis numquid praevaluerunt dii gentium omniumque terrarum liberare regionem suam de manu mea

¹⁴ quis est de universis diis gentium quas vastaverunt patres mei qui potuerit eruere populum suum de manu mea ut possit etiam Deus vester eruere vos de hac manu

¹⁵ non vos ergo decipiat Ezechias nec vana persuasione deludat neque credatis ei si enim nullus potuit deus cunctarum gentium atque regnorum liberare populum suum de manu mea et de manu patrum meorum consequenter nec Deus vester poterit eruere vos de hac manu

¹⁶ sed et alia multa locuti sunt servi eius contra Dominum Deum et contra Ezechiam servum eius

¹⁷ epistulas quoque scripsit plenas blasphemiae in Dominum Deum Israhel et locutus est adversus eum sicut dii gentium ceterarum non potuerunt liberare populos suos de manu mea sic et Deus Ezechiae eruere non poterit populum suum de manu ista

¹⁸ insuper et clamore magno lingua iudaica contra populum qui sedebat in muris Hierusalem personabat ut terreret eos et caperet civitatem

¹⁹ locutusque est contra Deum Hierusalem sicut adversum deos populorum terrae opera manuum hominum

²⁰ oraverunt igitur Ezechias rex et Esaias filius Amos prophetae adversum hanc blasphemiam ac vociferati sunt usque in caelum

²¹ et misit Dominus angelum qui percussit omnem virum robustum et bellatorem et principem exercitus regis Assyriorum reversusque est cum ignominia in terram suam cumque ingressus esset domum dei sui filii qui egressi fuerant de utero eius interfecerunt eum gladio

²² salvavitque Dominus Ezechiam et habitatores Hierusalem de manu Sennacherib regis Assyriorum

et de manu omnium et praestitit ei quietem per circuitum

²³ multi etiam deferebant hostias et sacrificia Domino Hierusalem et munera Ezechiae regi Iuda qui exaltatus est post haec coram cunctis gentibus

²⁴ in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et oravit Dominum exaudivitque eum et dedit ei signum

²⁵ sed non iuxta beneficia quae acceperat retribuit quia elevatum est cor eius et facta est contra eum ira et contra Iudam ac Hierusalem

²⁶ humiliatusque est postea eo quod exaltatum fuisset cor eius tam ipse quam habitatores Hierusalem et idcirco non venit super eos ira Domini in diebus Ezechiae

²⁷ fuit autem Ezechias dives et inclitus valde et thesauros sibi plurimos congregavit argenti auri et lapidis pretiosi aromatum et armorum universi generis et vasorum magni pretii

²⁸ apothecas quoque frumenti vini et olei et praesepia omnium iumentorum caulasque pecoribus

²⁹ et urbes exaedificavit habebat quippe greges ovium et armentorum innumerabiles eo quod dedisset ei Dominus substantiam multam nimis

³⁰ ipse est Ezechias qui obturavit superiorem fontem aquarum Gion et avertit eas subter ad occidentem urbis David in omnibus operibus suis fecit prospere quae voluit

³¹ attamen in legatione principum Babylonis qui missi fuerant ad eum ut interrogarent de portento quod acciderat super terram dereliquit eum Deus ut temptaretur et nota fierent omnia quae erant in corde eius

³² reliqua autem sermonum Ezechiae et misericordiarum eius scripta sunt in visione Esaiiae filii Amos prophetae et in libro regum Iuda et Israhel

³³ dormivitque Ezechias cum patribus suis et sepe lierunt eum supra sepulchra filiorum David et celebravit eius exequias universus Iuda et omnes habitatores Hierusalem regnavitque Manasses filius eius pro eo

33 duodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset et quinquaginta quinque annis regnavit in Hierusalem

² fecit autem malum coram Domino iuxta abominaciones gentium quas subvertit Dominus coram filiis Israhel

³ et conversus instauravit excelsa quae demolitus fuerat Ezechias pater eius construxitque aras Baalim et fecit lucos et adoravit omnem militiam caeli et coluit eam

⁴ aedificavit quoque altaria in domo Domini de qua dixerat Dominus in Hierusalem erit nomen meum in aeternum

⁵ aedificavit autem ea cuncto exercitui caeli in duobus atriis domus Domini

⁶ transireque fecit filios suos per ignem in valle Benennon observabat somnia sectabatur auguria maleficis artibus inserviebat habebat secum magos et incantatores multaue mala operatus est coram Domino ut inritaret eum

⁷ sculptile quoque et conflatile signum posuit in domo Domini de qua locutus est Dominus ad David et ad Salomonem filium eius dicens in domo hac et in Hierusalem quam elegi de cunctis tribubus Israhel ponam nomen meum in sempiternum

⁸ et movere non faciam pedem Israhel de terra quam tradidi patribus eorum ita dumtaxat si custodierint facere quae praecepi eis cunctamque legem et caerimonias atque iudicia per manum Mosi

⁹ igitur Manasses seduxit Iudam et habitatores Hierusalem ut facerent malum super omnes gentes quas subverterat Dominus a facie filiorum Israhel

¹⁰ locutusque est Dominus ad eum et ad populum illius et attendere noluerunt

¹¹ idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum ceperuntque Manassen et vinctum catenis atque conpedibus duxerunt Babylonem

¹² qui postquam coangustatus est oravit Dominum Deum suum et egit paenitentiam valde coram Deo patrum suorum

¹³ deprecatusque est eum et obsecravit intente et exaudivit orationem eius reduxitque eum Hierusalem in regnum suum et cognovit Manasses quod Dominus ipse esset Deus

¹⁴ post haec aedificavit murum extra civitatem David ad occidentem Gion in convalle ab introitu portae Piscium per circuitum usque ad Ophel et exaltavit illum vehementer constituitque principes exercitus in cunctis civitatibus Iuda munitis

¹⁵ et abstulit deos alienos et simulacrum de domo Domini aras quoque quas fecerat in monte domus Domini et in Hierusalem et proiecit omnia extra urbem

¹⁶ porro instauravit altare Domini et immolavit super illud victimas et pacifica et laudem praecepitque Iudae ut serviret Domino Deo Israhel

¹⁷ attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo suo

¹⁸ reliqua autem gestorum Manasse et obsecratio eius ad Deum suum verba quoque videntium qui loquebantur ad eum in nomine Domini Dei Israhel continentur in sermonibus regum Israhel

¹⁹ oratio quoque eius et exauditio et cuncta peccata atque contemptus loca etiam in quibus aedificavit excelsa et fecit lucos et statuas antequam ageret paenitentiam scripta sunt in sermonibus Ozai

II PARALIPOMENON 33:20

²⁰ dormivit ergo Manasses cum patribus suis et sepelierunt eum in domo sua regnavitque pro eo filius eius Amon

²¹ viginti duo annorum erat Amon cum regnare coepisset et duobus annis regnavit in Hierusalem

²² fecitque malum in conspectu Domini sicut fecerat Manasses pater eius et cunctis idolis quae Manasses fuerat fabricatus immolavit atque servivit

²³ et non est reveritus faciem Domini sicut reveritus est Manasses pater eius et multo maiora deliquit

²⁴ cumque coniurassent adversus eum servi sui interfecerunt eum in domo sua

²⁵ porro reliqua populi multitudo caesis his qui Amon percusserant constituit regem Iosiam filium eius pro eo

34 octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset et triginta et uno annis regnavit in Hierusalem

² fecitque quod erat rectum in conspectu Domini et ambulavit in viis David patris sui non declinavit neque ad dexteram neque ad sinistram

³ octavo autem anno regni sui cum adhuc esset puer coepit quaerere Deum patris sui David et duodecimo anno postquam coeperat mundavit Iudam et Hierusalem ab excelsis et lucis simulacrisque et sculptilibus

⁴ destruxeruntque coram eo aras Baalim et simulacra quae superposita fuerant demoliti sunt lucos etiam et sculptilia succidit atque comminuit et super tumulos eorum qui eis immolare consueverant fragmenta dispersit

⁵ ossa praeterea sacerdotum conbusit in altaribus idolorum mundavitque Iudam et Hierusalem

⁶ sed et in urbibus Manasse et Ephraim et Symeon usque Nephtalim cuncta subvertit

⁷ cumque altaria dissipasset et lucos et sculptilia contrivisset in frusta cunctaque delubra demolitus esset de universa terra Israhel reversus est Hierusalem

⁸ igitur anno octavodecimo regni sui mundata iam terra et templo Domini misit Saphan filium Eseliae et Maasiam principem civitatis et Ioha filium Iochaz a commentariis ut instaurarent domum Domini Dei sui

⁹ qui venerunt ad Helciam sacerdotem magnum acceptamque ab eo pecuniam quae inlata fuerat in domum Domini et quam congregaverant Levitae ianitores de Manasse et Ephraim et universis reliquiis Israhel ab omni quoque Iuda et Benjamin et habitatoribus Hierusalem

¹⁰ tradiderunt in manibus eorum qui praeerant operariis in domo Domini ut instaurarent templum et infirma quaeque sarcirent

¹¹ at illi dederunt eam artificibus et cementariis ut emerent lapides de lapidicinis et ligna ad commis-

suras aedificii et ad contignationem domorum quas destruxerant reges Iuda

¹² qui fideliter cuncta faciebant erant autem praepositi operantium Iaath et Abdias de filiis Merari Zacharias et Mosollam de filiis Caath qui urgebant opus omnes Levitae scientes organis canere

¹³ super eos vero qui ad varios usus onera portabant erant scribae et magistri de Levitis ianitores

¹⁴ cumque efferrent pecuniam quae inlata fuerat in templum Domini repperit Helcias sacerdos librum legis Domini per manum Mosi

¹⁵ et ait ad Saphan scribam librum legis inveni in domo Domini et tradidit ei

¹⁶ at ille intulit volumen ad regem et nuntiavit ei dicens omnia quae dedisti in manu servorum tuorum ecce complentur

¹⁷ argentum quod repperit in domo Domini conflaverunt datumque est praefectis artificum et diversa opera fabricantium

¹⁸ praeterea tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum quem cum rege praesente recitasset

¹⁹ audissetque ille verba legis scidit vestimenta sua

²⁰ et praecepit Helciae et Ahicam filio Saphan et Abdon filio Micha Saphan quoque scribae et Asaiae servo regis dicens

²¹ ite et orate Dominum pro me et pro reliquiis Israhel et Iuda super universis sermonibus libri istius qui repperit est magnus enim furor Domini stillavit super nos eo quod non custodierint patres nostri verba Domini ut facerent omnia quae scripta sunt in isto volumine

²² abiit igitur Helcias et hii qui simul a rege missi fuerant ad Holdan propheten uxorem Sellum filii Thecuath filii Hasra custodis vestium quae habitabat Hierusalem in secunda et locuti sunt ei verba quae supra narravimus

²³ at illa respondit eis haec dicit Dominus Deus Israhel dicite viro qui misit vos ad me

²⁴ haec dicit Dominus ecce ego inducam mala super locum istum et super habitatores eius cunctaque maledicta quae scripta sunt in libro hoc quem legerunt coram rege Iuda

²⁵ quia dereliquerunt me et sacrificaverunt diis alienis ut me ad iracundiam provocarent in cunctis operibus manuum suarum idcirco stillavit furor meus super locum istum et non extinguetur

²⁶ ad regem autem Iuda qui misit vos pro Domino deprecando sic loquimini haec dicit Dominus Deus Israhel quoniam audisti verba voluminis

²⁷ atque emollitum est cor tuum et humiliatus es in conspectu Dei super his quae dicta sunt contra locum hunc et habitatores Hierusalem reveritusque faciem meam scidisti vestimenta tua et flevisti coram me ego quoque exaudivi te dicit Dominus

²⁸ iam enim colligam te ad patres tuos et infereris in sepulchrum tuum in pace nec videbunt oculi tui omne malum quod ego inducturus sum super locum istum et super habitatores eius rettulerunt itaque regi cuncta quae dixerat

²⁹ at ille convocatis universis maioribus natu Iuda et Hierusalem

³⁰ ascendit domum Domini unaque omnes viri Iuda et habitatores Hierusalem sacerdotes et Levitae et cunctus populus a minimo usque ad maximum quibus audientibus in domo Domini legit rex omnia verba voluminis

³¹ et stans in tribunali suo percussit foedus coram Domino ut ambularet post eum et custodiret praecepta et testimonia et iustificationes eius in toto corde suo et in tota anima sua faceretque quae scripta sunt in volumine illo quem legerat

³² adiuravit quoque super hoc omnes qui repperit fuerant in Hierusalem et Benjamin et fecerunt habitatores Hierusalem iuxta pactum Domini Dei patrum suorum

³³ abstulit ergo Iosias cunctas abominationes de universis regionibus filiorum Israhel et fecit omnes qui residui erant in Israhel servire Domino Deo suo cunctis diebus eius non recesserunt a Domino Deo patrum suorum

35 fecit autem Iosias in Hierusalem phase Domino quod immolatum est quartadecima die mensis primi

² et constituit sacerdotes in officiis suis hortatusque est eos ut ministrarent in domo Domini

³ Levitis quoque ad quorum eruditionem omnis Israhel sanctificabatur Domino locutus est ponite arcam in sanctuario templi quod aedificavit Salomon filius David rex Israhel nequaquam enim eam ultra portabitis nunc autem ministrare Domino Deo vestro et populo eius Israhel

⁴ et praeparate vos per domos et cognationes vestras in divisionibus singulorum sicut praecepit David rex Israhel et descripsit Salomon filius eius

⁵ ministrare in sanctuario per familias turmasque leviticis

⁶ et sanctificati immolate phase fratres etiam vestros ut possint iuxta verba quae locutus est Dominus in manu Mosi facere praeparate

⁷ dedit praeterea Iosias omni populo qui ibi fuerat inventus in sollemnitate phase agnos et hedos de gregibus et reliqui pecoris triginta milia boumque tria milia haec de regis universa substantia

⁸ duces quoque eius sponte quod voluerant obtulerunt tam populo quam sacerdotibus et Levitis porro Helcias et Zaccharias et Iehihel principes domus Domini dederunt sacerdotibus ad faciendum phase pecora commixtim duo milia sescenta et boves trecentos

⁹ Choenias autem Semeias etiam et Nathanahel fratres eius necnon Asabias et Iahihel et Iozabath principes Levitarum dederunt ceteris Levitis ad celebrandum phase quinque milia pecorum et boves quingentos

¹⁰ praeparatumque est ministerium et steterunt sacerdotes in officio suo Levitae quoque in turmis iuxta regis imperium

¹¹ et immolatum est phase asperseruntque sacerdotes manu sua sanguinem et Levitae detraxerunt pelles holocaustorum

¹² et separaverunt ea ut darent per domos et familias singulorum et offerrentur Domino sicut scriptum est in libro Mosi de bubus quoque fecere similiter

¹³ et assaverunt phase super ignem iuxta quod lege praeceptum est pacificas vero hostias coxerunt in lebetis et caccabis et ollis et festinato distribuerunt universae plebi

¹⁴ sibi autem et sacerdotibus postea paraverunt nam in oblatione holocaustorum et adipum usque ad noctem sacerdotes fuerant occupati unde Levitae et sibi et sacerdotibus filiis Aaron paraverunt novissimis

¹⁵ porro cantores filii Asaph stabant in ordine suo iuxta praeceptum David et Asaph et Heman et Idithun prophetarum regis ianitores vero per portas singulas observabant ita ut ne puncto quidem discederent a ministerio quam ob rem et fratres eorum Levitae paraverunt eis cibos

¹⁶ omnis igitur cultura Domini rite completa est in die illa ut facerent phase et offerrent holocausta super altare Domini iuxta praeceptum regis Iosiae

¹⁷ feceruntque filii Israhel qui repperit fuerant ibi phase in tempore illo et sollemnitatem azymorum septem diebus

¹⁸ non fuit phase simile huic in Israhel a diebus Samuhelis prophetae sed nec quisquam de cunctis regibus Israhel fecit phase sicut Iosias sacerdotibus et Levitis et omni Iuda et Israhel qui repperit fuerat et habitantibus in Hierusalem

¹⁹ octavodecimo anno regni Iosiae hoc phase celebratum est

²⁰ postquam instauraverat Iosias templum ascendit Nechao rex Aegypti ad pugnandum in Charchamis iuxta Eufraten et processit in occursum eius Iosias

²¹ at ille missis ad eum nuntiis ait quid mihi et tibi est rex Iuda non adversum te hodie venio sed contra aliam pugno domum ad quam me Deus festinato ire praecepit desine adversum Deum facere qui mecum est ne interficiat te

²² noluit Iosias reverti sed praeparavit contra eum bellum nec adquevit sermonibus Nechao ex ore Dei verum perrexit ut dimicaret in campo Mageddo

²³ ibique vulneratus a sagittariis dixit pueris suis educate me de proelio quia oppido vulneratus sum

²⁴ qui transtulerunt eum de curru in alterum currum qui sequebatur eum more regio et asportaverunt in Hierusalem mortuusque est et sepultus in mausoleo patrum suorum et universus Iuda et Hierusalem luxerunt eum

²⁵ Hieremias maxime cuius omnes cantores atque cantrices usque in praesentem diem lamentationes super Iosia replicant et quasi lex obtinuit in Israhel ecce scriptum fertur in Lamentationibus

²⁶ reliqua autem sermonum Iosiae et misericordiarum eius quae lege praecepta sunt Domini

²⁷ opera quoque illius prima et novissima scripta sunt in libro regum Israhel et Iuda

36 tulit ergo populus terrae Ioachaz filium Iosiae et constituit regem pro patre suo in Hierusalem

² viginti trium annorum erat Ioachaz cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem

³ amovit autem eum rex Aegypti cum venisset Hierusalem et condemnavit terram centum talentis argenti et talento auri

⁴ constituitque regem pro eo Eliacim fratrem eius super Iudam et Hierusalem et vertit nomen eius Ioacim ipsum vero Ioachaz tulit secum et adduxit in Aegyptum

⁵ viginti quinque annorum erat Ioacim cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem fecitque malum coram Domino Deo suo

⁶ contra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Chaldeorum et vinctum catenis duxit in Babylonem

⁷ ad quam et vasa Domini transtulit et posuit ea in templo suo

⁸ reliqua autem verborum Ioacim et abominationum eius quas operatus est et quae inventa sunt in eo continentur in libro regum Israhel et Iuda regnavitque Ioachin filius eius pro eo

⁹ octo annorum erat Ioachin cum regnare coepisset et tribus mensibus ac decem diebus regnavit in Hierusalem fecitque malum in conspectu Domini

¹⁰ cumque anni circulus volveretur misit Nabuchodonosor rex qui et adduxerunt eum in Babylonem asportatis simul pretiosissimis vasis domus Domini regem vero constituit Sedeciam fratrem eius super Iudam et Hierusalem

¹¹ viginti et unius anni erat Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem

¹² fecitque malum in oculis Domini Dei sui nec erubuit faciem Hieremiae prophetae loquentis ad se ex ore Domini

¹³ a rege quoque Nabuchodonosor recessit qui adiuraverat eum per Deum et induravit cervicem suam et cor ut non reverteretur ad Dominum Deum Israhel

¹⁴ sed et universi principes sacerdotum et populus praevaricati sunt inique iuxta universas abomina-

tiones gentium et polluerunt domum Domini quam sanctificaverat sibi in Hierusalem

¹⁵ mittebat autem Dominus Deus patrum suorum ad illos per manum nuntiorum suorum de nocte con-surgens et cotidie commonens eo quod parceret populo et habitaculo suo

¹⁶ at illi subsannabant nuntios Dei et parvipendebant sermones eius includebantque prophetis donec ascenderet furor Domini in populum eius et esset nulla curatio

¹⁷ adduxit enim super eos regem Chaldeorum et interfecit iuvenes eorum gladio in domo sanctuarii sui non est misertus adulescentis et virginis et senis nec decrepiti quidem sed omnes tradidit manibus eius

¹⁸ universaque vasa domus Domini tam maiora quam minora et thesauros templi et regis et principum transtulit in Babylonem

¹⁹ incenderunt hostes domum Dei destruxerunt murum Hierusalem universas turre conbuserunt et quicquid pretiosum fuerat demoliti sunt

²⁰ si quis evaserat gladium ductus in Babylonem servivit regi et filiis eius donec imperaret rex Persarum

²¹ et conpleretur sermo Domini ex ore Hieremiae et celebraret terra sabbata sua cunctis enim diebus desolationis egit sabbatum usque dum conplerentur septuaginta anni

²² anno autem primo Cyri regis Persarum ad exemplum sermonem Domini quem locutus fuerat per os Hieremiae suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum qui iussit praedicari in universo regno suo etiam per scripturam dicens

²³ haec dicit Cyrus rex Persarum omnia regna terrae dedit mihi Dominus Deus caeli et ipse praecepit mihi ut aedificarem ei domum in Hierusalem quae est in Iudaea quis ex vobis est in omni populo eius sit Dominus Deus suus cum eo et ascendat

Liber Ezrae

1 in anno primo Cyri regis Persarum ut compleretur verbum Domini ex ore Hieremiae suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum et transduxit vocem in universo regno suo etiam per scripturam dicens

² haec dicit Cyrus rex Persarum omnia regna terrae dedit mihi Dominus Deus caeli et ipse praecepit mihi ut aedificarem ei domum in Hierusalem quae est in Iudaea

³ quis est in vobis de universo populo eius sit Deus illius cum ipso ascendat Hierusalem quae est in Iudaea et aedificet domum Domini Dei Israhel ipse est Deus qui est in Hierusalem

⁴ et omnes reliqui in cunctis locis ubicumque habitant adiuvent eum viri de loco suo argento et auro et substantia et pecoribus excepto quod voluntarie offerunt templo Dei quod est in Hierusalem

⁵ et surrexerunt principes patrum de Iuda et Benjamin et sacerdotes et Levitae omnis cuius suscitavit Deus spiritum ut ascenderent ad aedificandum templum Domini quod erat in Hierusalem

⁶ universique qui erant in circuitu adiuverunt manus eorum in vasis argenteis et aureis in substantia in iumentis in supellectili exceptis his quae sponte obtulerunt

⁷ rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini quae tulerat Nabuchodonosor de Hierusalem et posuerat ea in templo dei sui

⁸ protulit autem ea Cyrus rex Persarum per manum Mitridatis filii Gazabar et adnumeravit ea Sasabassar principi Iudae

⁹ et hic est numerus eorum fialae aureae triginta fialae argenteae mille cultri viginti novem scyphi aurei triginta

¹⁰ scyphi argentei secundi quadringenti decem vasa alia mille

¹¹ omnia vasa aurea et argentea quinque milia quadringenta universa tulit Sasabassar cum his qui ascendebant de transmigratione Babylonis in Hierusalem

2 hii sunt autem filii provinciae qui ascenderunt de captivitate quam transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem et reversi sunt in Hierusalem et Iudam unusquisque in civitatem suam

² qui venerunt cum Zorobabel Hiesua Neemia Saraia Rahelaia Mardochai Belsan Mesphar Beguai Reum Baana numerus virorum populi Israhel

³ filii Pharos duo milia centum septuaginta duo

⁴ filii Sephetia trecenti septuaginta duo

⁵ filii Area septingenti septuaginta quinque

⁶ filii Phaethmoab filiorum Iosue Ioab duo milia octingenti duodecim

⁷ filii Helam mille ducenti quinquaginta quattuor

⁸ filii Zeththua nongenti quadraginta quinque

⁹ filii Zacchai septingenti sexaginta

¹⁰ filii Bani sescenti quadraginta duo

¹¹ filii Bebai sescenti viginti tres

¹² filii Azgad mille ducenti viginti duo

¹³ filii Adonicam sescenti sexaginta sex

¹⁴ filii Beguai duo milia quinquaginta sex

¹⁵ filii Adin quadringenti quinquaginta quattuor

¹⁶ filii Ater qui erant ex Hiezechia nonaginta octo

¹⁷ filii Besai trecenti viginti tres

¹⁸ filii Iora centum duodecim

¹⁹ filii Asom ducenti viginti tres

²⁰ filii Gebbar nonaginta quinque

²¹ filii Bethleem centum viginti tres

²² viri Netupha quinquaginta sex

²³ viri Anathoth centum viginti octo

²⁴ filii Azmaveth quadraginta duo

²⁵ filii Cariathiarim Caephira et Beroth septingenti quadraginta tres

²⁶ filii Arama et Gaba sescenti viginti unus

²⁷ viri Machmas centum viginti duo

²⁸ viri Bethel et Gai ducenti viginti tres

²⁹ filii Nebo quinquaginta duo

³⁰ filii Megbis centum quinquaginta sex

³¹ filii Helam alterius mille ducenti quinquaginta quattuor

³² filii Arim trecenti viginti

³³ filii Lod Adid et Ono septingenti viginti quinque

³⁴ filii Hiericho trecenti quadraginta quinque

³⁵ filii Sennaa tria milia sescenti triginta

³⁶ sacerdotes filii Idaia in domo Hiesue nongenti septuaginta tres

³⁷ filii Emmer mille quinquaginta duo

³⁸ filii Phessur mille ducenti quadraginta septem

³⁹ filii Arim mille decem et septem

⁴⁰ Levitae filii Hiesue et Cedmihel filiorum Odevia septuaginta quattuor

⁴¹ cantores filii Asaph centum viginti octo

⁴² filii ianitorum filii Sellum filii Ater filii Telmon filii Accub filii Atita filii Sobai universi centum triginta novem

⁴³ Nathinnei filii Sia filii Asupha filii Tebbaoth

⁴⁴ filii Ceros filii Siaa filii Phadon

⁴⁵ filii Levana filii Agaba filii Accub

⁴⁶ filii Agab filii Selmai filii Anan
⁴⁷ filii Gaddel filii Gaer filii Rahaia
⁴⁸ filii Rasin filii Nechoda filii Gazem
⁴⁹ filii Aza filii Phasea filii Besee
⁵⁰ filii Asenaa filii Munim filii Nephusim
⁵¹ filii Becbuc filii Acupha filii Arur
⁵² filii Besluth filii Maida filii Arsa
⁵³ filii Bercos filii Sisara filii Thema
⁵⁴ filii Nasia filii Atupha
⁵⁵ filii servorum Salomonis filii Sotei filii Suphereth
 filii Pharuda
⁵⁶ filii Iala filii Dercon filii Gedel
⁵⁷ filii Saphatia filii Athil filii Phocereth qui erant
 de Asebaim filii Ammi
⁵⁸ omnes Nathinnei et filii servorum Salomonis tre-
 centi nonaginta duo
⁵⁹ et hii qui ascenderunt de Thelmela Thelarsa
 Cherub et Don et Mer et non potuerunt indicare
 domum patrum suorum et semen suum utrum ex
 Israhel essent
⁶⁰ filii Delaia filii Tobia filii Necoda sescenti quin-
 quaginta duo
⁶¹ et de filiis sacerdotum filii Obia filii Accos filii
 Berzellai qui accepit de filiabus Berzellai Galaditis
 uxorem et vocatus est nomine eorum
⁶² hii quaesierunt scripturam genealogiae suae et
 non invenerunt et eiecti sunt de sacerdotio
⁶³ et dixit Athersatha eis ut non comederent de
 sancto sanctorum donec surgeret sacerdos doctus
 atque perfectus
⁶⁴ omnis multitudo quasi unus quadraginta duo
 milia trecenti sexaginta
⁶⁵ exceptis servis eorum et ancillis qui erant septem
 milia trecenti triginta septem et in ipsis cantores
 atque cantrices ducentae
⁶⁶ equi eorum septingenti triginta sex muli eorum
 ducenti quadraginta quinque
⁶⁷ cameli eorum quadringenti triginta quinque asini
 eorum sex milia septingenti viginti
⁶⁸ et de principibus patrum cum ingrederentur tem-
 plum Domini quod est in Hierusalem sponte obtul-
 erunt in domum Dei ad extruendam eam in loco suo
⁶⁹ secundum vires suas dederunt in inpensas operis
 auri solidos sexaginta milia et mille argenti minas
 quinque milia et vestes sacerdotales centum
⁷⁰ habitaverunt ergo sacerdotes et Levitae et de
 populo et cantores et ianitores et Nathinnei in ur-
 bibus suis universusque Israhel in civitatibus suis
3 iamque venerat mensis septimus et erant filii
 Israhel in civitatibus suis congregatus est ergo
 populus quasi vir unus in Hierusalem
² et surrexit Iosue filius Iosedech et fratres eius sac-
 erdotes et Zorobabel filius Salathihel et fratres eius
 et aedificaverunt altare Dei Israhel ut offerrent in

eo holocaustomata sicut scriptum est in lege Mosi
 viri Dei

³ conlocaverunt autem altare super bases suas deter-
 rentibus eos per circuitum populis terrarum et ob-
 tulerunt super illud holocaustum Domino mane et
 vespere

⁴ feceruntque sollemnitatem tabernaculorum sicut
 scriptum est et holocaustum diebus singulis per
 ordinem secundum praeceptum opus diei in die suo
⁵ et post haec holocaustum iuge tam in kalendis
 quam in universis sollemnitatibus Domini quae
 erant consecratae et in omnibus in quibus ultro of-
 ferebatur munus Deo

⁶ a primo die mensis septimi coeperunt offerre
 holocaustum Domino porro templum Dei fundatum
 necdum erat

⁷ dederunt autem pecunias latomis et cementariis
 cibum quoque et potum et oleum Sidoniis Tyriisque
 ut deferrent ligna cedrina de Libano ad mare Ioppes
 iuxta quod praeceperat Cyrus rex Persarum eis

⁸ anno autem secundo adventus eorum ad templum
 Dei in Hierusalem mense secundo coeperunt Zo-
 robabel filius Salathihel et Iosue filius Iosedech et
 reliqui de fratribus eorum sacerdotes et Levitae et
 omnes qui venerant de captivitate in Hierusalem et
 constituerunt Levitas a viginti annis et supra ut ur-
 guerent opus Domini

⁹ stetitque Iosue filii eius et fratres eius Cedmihel et
 filii eius et filii Iuda quasi unus ut instarent super
 eos qui faciebant opus in templo Dei filii Enadad
 filii eorum et fratres eorum Levitae

¹⁰ fundato igitur a cementariis templo Domini
 steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis et
 Levitae filii Asaph in cymbalis ut laudarent Deum
 per manus David regis Israhel

¹¹ et concinebant in hymnis et confessione Domino
 quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia
 eius super Israhel omnis quoque populus vocifera-
 batur clamore magno in laudando Dominum eo
 quod fundatum esset templum Domini

¹² plurimi etiam de sacerdotibus et Levitis et princi-
 pes patrum seniores qui viderant templum prius
 cum fundatum esset et hoc templum in oculis
 eorum flebant voce magna et multi vociferantes in
 laetitia elevabant vocem

¹³ nec poterat quisquam agnoscere vocem clamoris
 laetantium et vocem fletus populi commixtim enim
 populus vociferabatur clamore magno et vox
 audiebatur procul

4 audierunt autem hostes Iudae et Benjamin
 quia filii captivitatis aedificarent templum
 Domino Deo Israhel

² et accedentes ad Zorobabel et ad principes patrum
 dixerunt eis aedificemus vobiscum quia ita ut vos
 quaerimus Deum vestrum ecce nos immolamus

victimas ex diebus Asoraddan regis Assur qui adduxit nos huc

³ et dixit eis Zorobabel et Iosue et reliqui principes patrum Israhel non est vobis et nobis ut aedificemus domum Deo nostro sed nos ipsi soli aedificabimus Domino Deo nostro sicut praecepit nobis rex Cyrus rex Persarum

⁴ factum est igitur ut populus terrae inpediret manus populi Iudae et turbaret eos in aedificando

⁵ conduxerunt quoque adversum eos consiliatores ut destruerent consilium eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum et usque ad regnum Darii regis Persarum

⁶ in regno autem Asueri principio regni eius scripserunt accusationem adversum habitatores Iudae et Hierusalem

⁷ et in diebus Artaxersis scripsit Beselam Mitridatis et Tabel et reliqui qui erant in consilio eorum ad Artaxersen regem Persarum epistula autem accusationis scripta erat syriace et legebatur sermone syro

⁸ Reum Beelteem et Samsai scriba scripserunt epistulam unam de Hierusalem Artaxersi regi huiuscemodi

⁹ Reum Beelteem et Samsai scriba et reliqui consiliatores eorum Dinei et Apharsatheus Terphalei Apharsei Erchuei Babylonii Susannechei Deaei Aelamitae

¹⁰ et ceteri de gentibus quas transtulit Asennaphar magnus et gloriosus et habitare eas fecit in civitatibus Samariae et in reliquis regionibus trans Flumen in pace

¹¹ hoc est exemplar epistolae quam miserunt ad eum Artaxersi regi servi tui viri qui sunt trans Fluvium salutem dicunt

¹² notum sit regi quia Iudaei qui ascenderunt a te ad nos venerunt in Hierusalem civitatem rebellem et pessimam quam aedificant extruentes muros eius et parietes componentes

¹³ nunc igitur notum sit regi quia si civitas illa aedificata fuerit et muri eius instaurati tributum et vectigal et annuos redditus non dabunt et usque ad reges haec noxa perveniet

¹⁴ nos ergo memores salis quod in palatio comedimus et quia laesiones regis videre nefas ducimus idcirco misimus et nuntiavimus regi

¹⁵ ut recenseas in libris historiarum patrum tuorum et inveniess scriptum in commentariis et scies quoniam urbs illa urbs rebellis est et nocens regibus et provinciis et bella concitant in ea ex diebus antiquis quam ob rem et civitas ipsa destructa est

¹⁶ nuntiamus nos regi quoniam si civitas illa aedificata fuerit et muri ipsius instaurati possessionem trans Fluvium non habebis

¹⁷ verbum misit rex ad Reum Beelteem et Samsai scribam et ad reliquos qui erant in consilio eorum habitatores Samariae et ceteris trans Fluvium salutem dicens et pacem

¹⁸ accusationem quam misistis ad nos manifeste lecta est coram me

¹⁹ et a me praeceptum est et recensuerunt inveneruntque quoniam civitas illa a diebus antiquis adversum reges rebellat et seditiones et proelia concitantur in ea

²⁰ nam et reges fortissimi fuerunt in Hierusalem qui et dominati sunt omni regioni quae trans Fluvium est tributum quoque et vectigal et redditus accipiebant

²¹ nunc ergo audite sententiam ut prohibeatis viros illos et urbs illa non aedificetur donec si forte a me iussum fuerit

²² videte ne negligenter hoc impleatis et paulatim crescat malum contra reges

²³ itaque exemplum edicti Artaxersis regis lectum est coram Reum et Samsai scriba et consiliariis eorum et abierunt festini in Hierusalem ad Iudaeos et prohibuerunt eos in brachio et robore

²⁴ tunc intermissum est opus domus Dei in Hierusalem et non fiebat usque ad annum secundum regni Darii regis Persarum

5 prophetaverunt autem Aggeus propheta et Zaccharias filius Addo prophetantes ad Iudaeos qui erant in Iudaea et Hierusalem in nomine Dei Israhel

² tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel et Iosue filius Iosedech et coeperunt aedificare templum Dei in Hierusalem et cum eis prophetae Dei adiuvantes eos

³ in ipso tempore venit ad eos Tatannai qui erat dux trans Flumen et Starbuzannai et consilarii eorum sicque dixerunt eis quis dedit vobis consilium ut domum hanc aedificaretis et muros hos instauraretis

⁴ ad quod respondimus eis quae essent nomina hominum auctorum illius aedificationis

⁵ oculus autem Dei eorum factus est super senes Iudaeorum et non potuerunt inhibere eos placuitque ut res ad Darium referretur et tunc satisfacerent adversum accusationem illam

⁶ exemplar epistolae quam misit Tatannai dux regionis trans Flumen et Starbuzannai et consiliatores eius Apharsacei qui erant trans Flumen ad Darium regem

⁷ sermo quem miserant ei sic scriptus erat Dario regi pax omnis

⁸ notum sit regi isse nos ad Iudaeam provinciam ad domum Dei magni quae aedificatur lapide in polito et ligna ponuntur in parietibus opusque illud diligenter extruitur et crescit in manibus eorum

⁹ interrogavimus ergo senes illos et ita diximus eis quis dedit vobis potestatem ut domum hanc aedificaretis et muros instauraretis

¹⁰ sed et nomina eorum quaesivimus ab eis ut nuntiarem tibi quae scripsimus nomina virorum qui sunt principes in eis

¹¹ huiusmodi autem sermonem responderunt nobis dicentes nos sumus servi Dei caeli et terrae et aedificamus templum quod erat extractum ante hos annos multos quodque rex Israhel magnus aedificaverat et extruxerat

¹² postquam autem ad iracundiam provocaverunt patres nostri Deum caeli et tradidit eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldei domum quoque hanc destruxit et populum eius transtulit in Babylonem

¹³ anno autem primo Cyri regis Babylonis Cyrus rex proposuit edictum ut domus Dei aedificaretur

¹⁴ nam et vasa templi Dei aurea et argentea quae Nabuchodonosor tulerat de templo quod erat in Hierusalem et asportaverat ea in templum Babylonis protulit Cyrus rex de templo Babylonis et data sunt Sasabassar vocabulo quem et principem constituit

¹⁵ dixitque ei haec vasa tolle et vade et pone ea in templo quod est in Hierusalem et domus Dei aedificetur in loco suo

¹⁶ tunc itaque Sasabassar ille venit et posuit fundamenta templi Dei in Hierusalem et ex eo tempore usque nunc aedificatur et necdum completum est

¹⁷ nunc ergo si videtur regi bonum recenseat in bibliotheca regis quae est in Babylone utrumnam a Cyro rege iussum sit ut aedificaretur domus Dei in Hierusalem et voluntatem regis super hac re mittat ad nos

6 tunc Darius rex praecepit et recensuerunt in bibliotheca librorum qui erant repositi in Babylone

² et inventum est in Ecbathanis quod est castrum in Madena provincia volumen unum talisque scriptus erat in eo commentarius

³ anno primo Cyri regis Cyrus rex decrevit ut domus Dei quae est in Hierusalem aedificaretur in loco ubi immolent hostias et ut ponant fundamenta subportantia altitudinem cubitorum sexaginta et latitudinem cubitorum sexaginta

⁴ ordines de lapidibus inpolitis tres et sic ordines de lignis novis sumptus autem de domo regis dabuntur

⁵ sed et vasa templi Dei aurea et argentea quae Nabuchodonosor tulerat de templo Hierusalem et adtulerat ea in Babylonem reddantur et referantur in templo Hierusalem in locum suum quae et posita sunt in templo Dei

⁶ nunc ergo Tatannai dux regionis quae est trans Flumen Starbuzannai et consilarii vestri Apharsacei qui estis trans Flumen procul recedite ab illis

⁷ et dimittite fieri templum Dei illud a duce Iudaeorum et a senioribus eorum domum Dei illam aedificent in loco suo

⁸ sed et a me praeceptum est quid oporteat fieri a presbyteris Iudaeorum illis ut aedificetur domus Dei scilicet ut de arca regis id est de tributis quae dantur de regione trans Flumen studiose sumptus dentur viris illis ne impediatur opus

⁹ quod si necesse fuerit et vitulos et agnos et hedos in holocaustum Deo caeli frumentum sal vinum et oleum secundum ritum sacerdotum qui sunt in Hierusalem detur eis per dies singulos ne sit in aliquo querimonia

¹⁰ et offerant oblationes Deo caeli orentque pro vita regis et filiorum eius

¹¹ a me ergo positum est decretum ut omnis homo qui hanc mutaverit iussionem tollatur lignum de domo ipsius et erigatur et configatur in eo domus autem eius publicetur

¹² Deus autem qui habitare fecit nomen suum ibi dissipet omnia regna et populum qui extenderit manum suam ut repugnet et dissipet domum Dei illam quae est in Hierusalem ego Darius statui decretum quod studiose impleri volo

¹³ igitur Tatannai dux regionis trans Flumen et Starbuzannai et consilarii eius secundum quod praeceperat Darius rex sic diligenter exsecuti sunt

¹⁴ seniores autem Iudaeorum aedificabant et prosperabantur iuxta prophetiam Aggei prophetae et Zacchariae filii Addo et aedificaverunt et construxerunt iubente Deo Israhel et iubente Cyro et Dario et Artarxerxe regibus Persarum

¹⁵ et compleverunt domum Dei istam usque ad diem tertium mensis adar qui est annus sextus regni Darii regis

¹⁶ fecerunt autem filii Israhel sacerdotes et Levitae et reliqui filiorum transmigrationis dedicationem domus Dei in gaudio

¹⁷ et obtulerunt in dedicationem domus Dei vitulos centum arietes ducentos agnos quadringentos hircos caprarum pro peccato totius Israhel duodecim iuxta numerum tribuum Israhel

¹⁸ et statuerunt sacerdotes in ordinibus suis et Levitas in vicibus suis super opera Dei in Hierusalem sicut scriptum est in libro Mosi

¹⁹ fecerunt autem filii transmigrationis pascha quartadecima die mensis primi

²⁰ purificati enim fuerant sacerdotes et Levitae quasi unus omnes mundi ad immolandum pascha universis filiis transmigrationis et fratribus suis sacerdotibus et sibi

²¹ et comederunt filii Israhel qui reversi fuerant de transmigratione et omnis qui se separaverat a coinquinatione gentium terrae ad eos ut quaerent Dominum Deum Israhel

²² et fecerunt sollemnitatem azymorum septem diebus in laetitia quoniam laetificaverat eos Dominus et converterat cor regis Assur ad eos ut adjuvaret manus eorum in opere domus Domini Dei Israhel

7 post haec autem verba in regno Artaxersis regis Persarum Ezras filius Saraiae filii Azariae filii Helciae

² filii Sellum filii Sadoc filii Achitob

³ filii Amariae filii Azariae filii Maraioth

⁴ filii Zariae filii Ozi filii Bocci

⁵ filii Abisue filii Finees filii Eleazar filii Aaron sacerdotis ab initio

⁶ ipse Ezras ascendit de Babylone et ipse scriba velox in lege Mosi quam dedit Dominus Deus Israhel et dedit ei rex secundum manum Domini Dei eius super eum omnem petitionem eius

⁷ et ascenderunt de filiis Israhel et de filiis sacerdotum et de filiis Levitarum et de cantoribus et de ianitoribus et de Nathinneis in Hierusalem anno septimo Artaxersis regis

⁸ et venerunt in Hierusalem mense quinto ipse est annus septimus regis

⁹ quia in primo die mensis primi coepit ascendere de Babylone et in primo mensis quinti venit in Hierusalem iuxta manum Dei sui bonam super se

¹⁰ Ezras enim paravit cor suum ut investigaret legem Domini et faceret et doceret in Israhel praeceptum et iudicium

¹¹ hoc est autem exemplar epistulae edicti quod dedit rex Artaxersis Ezrae sacerdoti scribae erudito in sermonibus et praeceptis Domini et caerimoniis eius in Israhel

¹² Artaxersis rex regum Ezrae sacerdoti scribae legis Dei caeli doctissimo salutem

¹³ a me decretum est ut cuicumque placuerit in regno meo de populo Israhel et de sacerdotibus eius et de Levitis ire in Hierusalem tecum vadat

¹⁴ a facie enim regis et septem consiliatorum eius missus es ut visites Iudaeam et Hierusalem in lege Dei tui quae est in manu tua

¹⁵ et ut feras argentum et aurum quod rex et consiliatores eius sponte obtulerunt Deo Israhel cuius in Hierusalem tabernaculum est

¹⁶ et omne argentum et aurum quodcumque inveneris in universa provincia Babylonis et populus offerre voluerit et de sacerdotibus qui sponte obtulerint domui Dei sui quae est in Hierusalem

¹⁷ libere accipe et studiose eme de hac pecunia vitulos arietes agnos et sacrificia et libamina eorum et offer ea super altare templi Dei vestri quod est in Hierusalem

¹⁸ sed et si quid tibi et fratribus tuis placuerit de reliquo argento et auro ut faciatis iuxta voluntatem Dei vestri facite

¹⁹ vasa quoque quae dantur tibi in ministerium domus Dei tui trade in conspectu Dei Hierusalem

²⁰ sed et cetera quibus opus fuerit in domo Dei tui quantumcumque necesse est ut expendas dabis de thesauro et de fisco regis

²¹ et a me ego Artaxersis rex statui atque decrevi omnibus custodibus arcae publicae qui sunt trans Flumen ut quodcumque petierit a vobis Ezras sacerdos scriba legis Dei caeli absque mora detis

²² usque ad argenti talenta centum et usque ad frumenti choros centum et usque ad vini batos centum et usque ad batos olei centum sal vero absque mensura

²³ omne quod ad ritum Dei caeli pertinet tribuatur diligenter in domo Dei caeli ne forte irascatur contra regnum regis et filiorum eius

²⁴ vobisque notum facimus de universis sacerdotibus et Levitis cantoribus ianitoribus Nathinneis et ministris domus Dei huius ut vectigal et tributum et annonas non habeatis potestatem inponendi super eos

²⁵ tu autem Ezras secundum sapientiam Dei tui quae est in manu tua constitue iudices et praesides ut iudicent omni populo qui est trans Flumen his videlicet qui noverunt legem Dei tui sed et inperitos docete libere

²⁶ et omnis qui non fecerit legem Dei tui et legem regis diligenter iudicium erit de eo sive in mortem sive in exilium sive in condemnationem substantiae eius vel certe in carcerem

²⁷ benedictus Dominus Deus patrum nostrorum qui dedit hoc in corde regis ut glorificaret domum Domini quae est in Hierusalem

²⁸ et in me inclinavit misericordiam coram rege et consiliatoribus eius et universis principibus regis potentibus et ego confortatus manu Domini Dei mei quae erat in me congregavi de Israhel principes qui ascenderent mecum

8 hii sunt ergo principes familiarum et genealogia eorum qui ascenderunt mecum in regno Artaxersis regis de Babylone

² de filiis Finees Gersom de filiis Ithamar Danihel de filiis David Attus

³ de filiis Secheniae et de filiis Pharos Zaccharias et cum eo numerati sunt viri centum quinquaginta

⁴ de filiis Phaethmoab Helioenai filius Zareae et cum eo ducenti viri

⁵ de filiis Secheniae filius Hiezihel et cum eo trecenti viri

⁶ de filiis Adden Abeth filius Ionathan et cum eo quinquaginta viri

⁷ de filiis Helam Isaias filius Athaliae et cum eo septuaginta viri

⁸ de filiis Saphathiae Zebedia filius Michahel et cum eo octoginta viri

⁹ de filiis Ioab Obedia filius Iehihel et cum eo ducenti decem et octo viri

¹⁰ de filiis Selomith filius Iosphiae et cum eo centum sexaginta viri

¹¹ de filiis Bebai Zaccharias filius Bebai et cum eo viginti octo viri

¹² de filiis Ezgad Iohanan filius Eccetan et cum eo centum decem viri

¹³ de filiis Adonicam qui erant novissimi et haec nomina eorum Helifeleth et Heihel et Samaias et cum eis sexaginta viri

¹⁴ de filiis Beggui Uthai et Zacchur et cum eo septuaginta viri

¹⁵ congregavi autem eos ad fluvium qui decurrit ad Ahavva et mansimus ibi diebus tribus quaesivique in populo et in sacerdotibus de filiis Levi et non inveni ibi

¹⁶ itaque misi Heliezer et Arihel et Semeam et Helnathan et Iarib et alterum Helnathan et Nathan et Zacchariam et Mesolam principes et Ioarib et Helnathan sapientes

¹⁷ et misi eos ad Heddo qui est primus in Casphiae loco et posui in ore eorum verba quae loquerentur ad Addom et ad fratres eius Nathinneos in loco Casphiae ut adducerent nobis ministros domus Dei nostri

¹⁸ et adduxerunt nobis per manum Dei nostri bonam super nos virum doctissimum de filiis Moalli filii Levi filii Israhel et Sarabiam et filios eius et fratres eius decem et octo

¹⁹ et Asabiam et cum eo Isaiam de filiis Merari fratres eius et filios eius viginti

²⁰ et de Nathinneis quos dederat David et principes ad ministeria Levitarum Nathinneos ducentos viginti omnes hii suis nominibus vocabantur

²¹ et praedicavi ibi ieiunium iuxta fluvium Ahavva ut adfligeremur coram Domino Deo nostro et peteremus ab eo viam rectam nobis et filiis nostris universaeque substantiae nostrae

²² erubui enim petere regem auxilium et equites qui defenderent nos ab inimico in via quia dixeramus regi manus Dei nostri est super omnes qui quaerunt eum in bonitate et imperium eius et fortitudo eius et furor super omnes qui derelinquunt eum

²³ ieiunavimus autem et rogavimus Deum nostrum pro hoc et evenit nobis prospere

²⁴ et separavi de principibus sacerdotum duodecim Sarabian Asabian et cum eis de fratribus eorum decem

²⁵ adpendique eis argentum et aurum et vasa consecrata domus Dei nostri quae obtulerat rex et consi-

liatores eius et principes eius universusque Israhel eorum qui inventi fuerant

²⁶ et adpendi in manibus eorum argenti talenta sescenta quinquaginta et vasa argentea centum auri centum talenta

²⁷ et crateras aureos viginti qui habebant solidos millenos et vasa aeris fulgentis optimi duo pulchra ut aurum

²⁸ et dixi eis vos sancti Domini et vasa sancta et argentum et aurum quod sponte oblatum est Domino Deo patrum vestrorum

²⁹ vigilate et custodite donec adpendatis coram principibus sacerdotum et Levitarum et ducibus familiarum Israhel in Hierusalem et thesaurum domus Domini

³⁰ susceperunt autem sacerdotes et Levitae pondus argenti et auri et vasorum ut deferrent in Hierusalem in domum Dei nostri

³¹ promovimus ergo a flumine Ahavva duodecimo die mensis primi ut pergeremus Hierusalem et manus Dei nostri fuit super nos et liberavit nos de manu inimici et insidiatoris in via

³² et venimus Hierusalem et mansimus ibi diebus tribus

³³ die autem quarta adpensum est argentum et aurum et vasa in domo Dei nostri per manum Meremoth filii Uriae sacerdotis et cum eo Eleazar filius Finees cumque eis Iozaded filius Iosue et Noadaia filius Bennoi Levitae

³⁴ iuxta numerum et pondus omnium descriptumque est omne pondus in tempore illo

³⁵ sed et qui venerant de captivitate filii transmigrationis obtulerunt holocaustum Deo Israhel vitulos duodecim pro omni Israhel arietes nonaginta sex agnos septuaginta septem hircos pro peccato duodecim omnia in holocaustum Domino

³⁶ dederunt autem edicta regis satrapis qui erant de conspectu regis et ducibus trans Flumen et elevarunt populum et domum Dei

9 postquam autem haec completa sunt accesserunt ad me principes dicentes non est separatus populus Israhel et sacerdotes et Levitae a populis terrarum et de abominationibus eorum Chananei videlicet et Hetthei et Ferezei et Iebusei et Ammanitarum et Moabitarum et Aegyptiorum et Amorreorum

² tulerunt enim de filiabus eorum sibi et filiis suis et commiscuerunt semen sanctum cum populis terrarum manus etiam principum et magistratum fuit in transgressione hac prima

³ cumque audissem sermonem istum scidi pallium meum et tunicam et evelli capillos capitis mei et barbae et sedi maerens

⁴ convenerunt autem ad me omnes qui timebant verbum Dei Israhel pro transgressione eorum qui

de captivitate venerant et ego sedebam tristis usque ad sacrificium vespertinum

⁵ et in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea et scisso pallio et tunica curvavi genua mea et expandi manus meas ad Dominum Deum meum

⁶ et dixi Deus meus confundor et erubesco levare Deus meus faciem meam ad te quoniam iniquitates nostrae multiplicatae sunt super caput et delicta nostra creverunt usque in caelum

⁷ a diebus patrum nostrorum sed et nos ipsi peccavimus granditer usque ad diem hanc et in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi et reges nostri et sacerdotes nostri in manum regum terrarum in gladium in captivitatem in rapinam et in confusionem vultus sicut et die hac

⁸ et nunc quasi parum et ad momentum facta est deprecatio nostra apud Dominum Deum nostrum ut dimitterentur nobis reliquiae et daretur paxillus in loco sancto eius et inluminaret oculos nostros Deus noster et daret nobis vitam modicam in servitute nostra

⁹ quia servi sumus et in servitute nostra non dereliquit nos Deus noster et inclinavit super nos misericordiam coram rege Persarum ut daret nobis vitam et sublimaret domum Dei nostri et extrueret solitudines eius et daret nobis sepem in Iuda et in Hierusalem

¹⁰ et nunc quid dicemus Deus noster post haec quia dereliquimus mandata tua

¹¹ quae praecepisti in manu servorum tuorum prophetarum dicens terram ad quam vos ingredimini ut possideatis eam terra immunda est iuxta immunditiam populorum ceterarumque terrarum abominationibus eorum qui repleverunt eam ab ore usque ad os in coinquinatione sua

¹² nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum et filias eorum non accipiatis filiis vestris et non quaeratis pacem eorum et prosperitatem eorum usque in aeternum ut confortemini et comedatis quae bona sunt terrae et heredes habeatis filios vestros usque in saeculum

¹³ et post omnia quae venerunt super nos in operibus nostris pessimis et in delicto nostro magno quia tu Deus noster liberasti nos de iniquitate nostra et dedisti nobis salutem sicut est hodie

¹⁴ ut non converteremur et irrita faceremus mandata tua neque matrimonia iungeremus cum populis abominationum istarum numquid iratus es nobis usque ad consummationem ne dimitteres nobis reliquias et salutem

¹⁵ Domine Deus Israhel iustus tu quoniam derelicti sumus qui salvemur sicut die hac ecce coram te sumus in delicto nostro non enim stari potest coram te super hoc

10 sic ergo orante Ezra et inplorante eo et flente et iacente ante templum Dei collectus est ad eum de Israhel coetus grandis nimis virorum et mulierum puerorumque et flevit populus multo fletu

² et respondit Sechenia filius Iehihel de filiis Helam et dixit Ezrae nos praevaricati sumus in Deum nostrum et duximus uxores alienigenas de populis terrae et nunc si est paenitentia Israhel super hoc

³ percutiamus foedus cum Deo nostro ut proiciamus universas uxores et eos qui de his nati sunt iuxta voluntatem Domini et eorum qui timent praeceptum Dei nostri secundum legem fiat

⁴ surge tuum est decernere nosque erimus tecum confortare et fac

⁵ surrexit ergo Ezras et adiuravit principes sacerdotum Levitarum et omnem Israhel ut facerent secundum verbum hoc et iuraverunt

⁶ et surrexit Ezras ante domum Dei et abiit ad cubiculum Iohanan filii Eliasib et ingressus est illuc panem non comedit et aquam non bibit lugebat enim in transgressione eorum qui de captivitate venerant

⁷ et missa est vox in Iuda et in Hierusalem omnibus filiis transmirationis ut congregarentur in Hierusalem

⁸ et omnis qui non venerit in tribus diebus iuxta consilium principum et seniorum auferetur universa substantia eius et ipse abicietur de coetu transmirationis

⁹ convenerunt igitur omnes viri Iuda et Benjamin in Hierusalem tribus diebus ipse est mensis nonus vicesimo die mensis et sedit omnis populus in platea domus Dei trementes pro peccato et pluviis

¹⁰ et surrexit Ezras sacerdos et dixit ad eos vos transgressi estis et duxistis uxores alienigenas ut adderetis super delictum Israhel

¹¹ et nunc date confessionem Domino Deo patrum vestrorum et facite placitum eius et separamini a populis terrae et ab uxoribus alienigenis

¹² et respondit universa multitudo dixitque voce magna iuxta verbum tuum ad nos sic fiat

¹³ verumtamen quia populus multus est et tempus pluviae et non sustinemus stare foris et opus non est diei unius vel duorum vehementer quippe peccavimus in sermone isto

¹⁴ constituentur principes in universa multitudine et omnes in civitatibus nostris qui duxerunt uxores alienigenas veniant in temporibus statutis et cum his seniores per civitatem et civitatem et iudices eius donec avertatur ira Dei nostri a nobis super peccato hoc

¹⁵ igitur Ionathan filius Asahel et Iaazia filius Thecuae steterunt super hoc et Mesollam et Sebethai Levites adiuverunt eos

EZRAE 10:16

¹⁶ feceruntque sic filii transmirationis et abierunt
Ezras sacerdos et viri principes familiarum in do-
mum patrum suorum et omnes per nomina sua et
sederunt in die primo mensis decimi ut quaerent
rem
¹⁷ et consummati sunt omnes viri qui duxerant
uxores alienigenas usque ad diem primam mensis
primi
¹⁸ et inventi sunt de filiis sacerdotum qui duxerant
uxores alienigenas de filiis Iosue filii Iosedech et
fratres eius Maasia et Eliezer et Iarib et Godolia
¹⁹ et dederunt manus suas ut eicerent uxores suas et
pro delicto suo arietem de ovibus offerrent
²⁰ et de filiis Emmer Anani et Zebedia
²¹ et de filiis Erim Masia et Helia et Semeia et Hie-
hichel et Ozias
²² et de filiis Phessur Helioenai Maasia Ismahel
Nathanahel Iozabeth et Elasa
²³ et de filiis Levitarum Iozabeth et Semei et Celaia
ipse est Calita Phataia Iuda et Eliezer
²⁴ et de cantoribus Eliasub et de ianitoribus Sellum
et Telem et Uri
²⁵ et ex Israhel de filiis Pharos Remia et Ezia et
Melchia et Miamin et Eliezer et Melchia et Banea
²⁶ et de filiis Helam Mathania Zaccharias et Hiehil
et Abdi et Irimoth et Helia
²⁷ et de filiis Zethua Helioenai Eliasib Mathania et
Ierimuth et Zabeth et Aziza
²⁸ et de filiis Bebai Iohanan Anania Zabbai Athalai
²⁹ et de filiis Bani Mosollam et Melluch et Adaia
Iasub et Saal et Ramoth
³⁰ et de filiis Phaethmoab Edna et Chalal Banaias
Maasias Mathanias Beselehel et Bennui et Manasse
³¹ et de filiis Erem Eliezer Iesue Melchias Semeias
Symeon
³² Benjamin Maloch Samarias
³³ de filiis Asom Matthanai Matthetha Zabed
Elipheleth Iermai Manasse Semei
³⁴ de filiis Bani Maaddi Amram et Huhel
³⁵ Baneas et Badaias Cheiliau
³⁶ Vannia Marimuth et Eliasib
³⁷ Matthanas Mathanai et Iasi
³⁸ et Bani et Bennui Semei
³⁹ et Salmias et Nathan et Adaias
⁴⁰ Mechnedabai Sisai Sarai
⁴¹ Ezrel et Selemau Semeria
⁴² Sellum Amaria Ioseph
⁴³ de filiis Nebu Iaihel Matthathias Zabed Zabina
Ieddu et Iohel Banaia
⁴⁴ omnes hii acceperunt uxores alienigenas et
fuerunt ex eis mulieres quae pepererant filios

Liber
Nehemiae

1 verba Nehemiae filii Echliae et factum est in mense casleu anno vicesimo et ego eram in Susis castro

² et venit Anani unus de fratribus meis ipse et viri ex Iuda et interrogavi eos de Iudaeis qui remanserant et supererant de captivitate et de Hierusalem

³ et dixerunt mihi qui remanserunt et derelicti sunt de captivitate ibi in provincia in adflictione magna sunt et in obprobrio et murus Hierusalem dissipatus est et portae eius combustae sunt igni

⁴ cumque audissem verba huiusmodi sedi et flevi et luxi diebus et ieiunabam et orabam ante faciem Dei caeli

⁵ et dixi quaeso Domine Deus caeli fortis magne atque terribilis qui custodis pactum et misericordiam cum his qui te diligunt et custodiunt mandata tua

⁶ fiat auris tua auscultans et oculi tui aperti ut audias orationem servi tui quam ego oro coram te hodie nocte et die pro filiis Israhel servis tuis et confiteor pro peccatis filiorum Israhel quibus peccaverunt tibi et ego et domus patris mei peccavimus

⁷ vanitate seducti sumus et non custodivimus mandatum et caerimonias et iudicia quae praecepisti Mosi servo tuo

⁸ memento verbi quod mandasti Mosi famulo tuo dicens cum transgressi fueritis ego dispergam vos in populos

⁹ et si revertamini ad me et custodiatis mandata mea et faciatis ea etiam si abducti fueritis ad extrema caeli inde congregabo vos et inducam in locum quem elegi ut habitaret nomen meum ibi

¹⁰ et ipsi servi tui et populus tuus quos redemisti in fortitudine tua magna et in manu tua valida

¹¹ obsecro Domine sit auris tua adtendens ad orationem servi tui et ad orationem servorum tuorum qui volunt timere nomen tuum et dirige servum tuum hodie et da ei misericordiam ante virum hunc ego enim eram pincerna regis

2 factum est autem in mense nisan anno vicesimo Artaxersis regis et vinum erat ante eum et levavi vinum et dedi regi et non eram quasi languidus ante faciem eius

² dixitque mihi rex quare vultus tuus tristis cum te aegrotum non videam non est hoc frustra sed malum nescio quid in corde tuo est et timui valde ac nimis

³ et dixi regi rex in aeternum vive quare non maereat vultus meus quia civitas domus sepul-

chorum patris mei deserta est et portae eius combustae sunt igni

⁴ et ait mihi rex pro qua re postulas et oravi Deum caeli

⁵ et dixi ad regem si videtur regi bonum et si placet servus tuus ante faciem tuam ut mittas me in Iudaeam ad civitatem sepulchri patris mei et aedificabo eam

⁶ dixitque mihi rex et regina quae sedebat iuxta eum usque ad quod tempus erit iter tuum et quando revertaris et placuit ante vultum regis et misit me et constitui ei tempus

⁷ et dixi regi si regi videtur bonum epistulas det mihi ad duces regionis trans Flumen ut transducant me donec veniam in Iudaeam

⁸ et epistolam ad Asaph custodem saltus regis ut det mihi ligna et tegere possim portas turris domus et muri civitatis et domum quam ingressus fuero et dedit mihi rex iuxta manum Dei mei bonam mecum

⁹ et veni ad duces regionis trans Flumen dedique eis epistulas regis miserat autem mecum rex principes militum et equites

¹⁰ et audierunt Sanaballat Horonites et Tobias servus ammanites et contristati sunt adflictione magna quod venisset homo qui quaereret prosperitatem filiorum Israhel

¹¹ et veni Hierusalem et eram ibi diebus tribus

¹² et surrexi nocte ego et viri pauci mecum et non indicavi cuiquam quid Deus dedisset in corde meo ut facerem in Hierusalem et iumentum non erat mecum nisi animal cui sedebam

¹³ et egressus sum per portam Vallis nocte et ante fontem Draconis et ad portam Stercoris et considerabam murum Hierusalem dissipatum et portas eius consumptas igni

¹⁴ et transivi ad portam Fontis et ad aquaeductum Regis et non erat locus iumento cui sedebam ut transiret

¹⁵ et ascendi per torrentem nocte et considerabam murum et reversus veni ad portam Vallis et redii

¹⁶ magistratus autem nesciebant quo abissem aut quid ego facerem sed et Iudaeis et sacerdotibus et optimatibus et magistratibus et reliquis qui faciebant opus usque ad id locorum nihil indicaveram

¹⁷ et dixi eis vos nostis adflictionem in qua sumus quia Hierusalem deserta est et portae eius consumptae sunt igni venite et aedificemus muros Hierusalem et non simus ultra obprobrium

¹⁸ et indicavi eis manum Dei mei quod esset bona mecum et verba regis quae locutus est mihi et aio surgamus et aedificemus et confortatae sunt manus eorum in bono

¹⁹ audierunt autem Sanaballat Horonites et Tobias servus ammanites et Gosem Arabs et subsannaverunt nos et despexerunt dixeruntque quae est haec res quam facitis numquid contra regem vos rebellatis

²⁰ et reddidi eis sermonem dixique ad eos Deus caeli ipse nos iuvat et nos servi eius sumus surgamus et aedificemus vobis autem non est pars et iustitia et memoria in Hierusalem

3 et surrexit Eliasib sacerdos magnus et fratres eius sacerdotes et aedificaverunt portam Gregis ipsi sanctificaverunt eam et statuerunt valvas eius et usque ad turrem centum cubitorum sanctificaverunt eam usque ad turrem Ananehel

² et iuxta eum aedificaverunt viri Hiericho et iuxta eum aedificavit Zecchur filius Amri

³ portam autem Piscium aedificaverunt filii Asanaa ipsi texerunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes et iuxta eos aedificavit Marimuth filius Uriae filii Accus

⁴ et iuxta eos aedificavit Mosollam filius Barachiae filii Mesezebel et iuxta eos aedificavit Sadoc filius Baana

⁵ et iuxta eos aedificaverunt Thecueni optimates autem eorum non subposuerunt colla sua in opere Domini sui

⁶ et portam Veterem aedificaverunt Ioiada filius Fasea et Mosollam filius Besodia ipsi texerunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes

⁷ et iuxta eos aedificavit Meletias Gabeonites et Iadon Meronathites viri de Gabaeon et Maspha pro duce qui erat in regione trans Flumen

⁸ et iuxta eum aedificavit Ezihel filius Araia aurifex et iuxta eum aedificavit Anania filius pigmentarii et dimiserunt Hierusalem usque ad murum plateae latioris

⁹ et iuxta eum aedificavit Rafea filius Ahur princeps vici Hierusalem

¹⁰ et iuxta eos aedificavit Ieiada filius Aromath contra domum suam et iuxta eum aedificavit Attus filius Asebeniae

¹¹ mediam partem vici aedificavit Melchias filius Erem et Asub filius Phaethmoab et turrem Furnorum

¹² iuxta eum aedificavit Sellum filius Alloes princeps mediae partis vici Hierusalem ipse et filiae eius

¹³ et portam Vallis aedificavit Anun et habitatores Zanoae ipsi aedificaverunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes et mille cubitos in muro usque ad portam Sterquilinii

¹⁴ et portam Sterquilinii aedificavit Melchias filius Rechab princeps vici Bethaccharem ipse aedificavit eam et statuit valvas eius et seras et vectes

¹⁵ et portam Fontis aedificavit Sellum filius Choloozai princeps pagi Maspha ipse aedificavit eam et textit et statuit valvas eius et seras et vectes et muros piscinae Siloae in hortum regis et usque ad gradus qui descendunt de civitate David

¹⁶ post eum aedificavit Neemias filius Azboc princeps dimidiae partis vici Bethsur usque contra sepulchra David et usque ad piscinam quae grandi opere constructa est et usque ad domum Fortium

¹⁷ post eum aedificaverunt Levitae Reum filius Benni post eum aedificavit Asebias princeps dimidiae partis vici Ceilae in vico suo

¹⁸ post eum aedificaverunt fratres eorum Behui filius Enadad princeps dimidiae partis Ceila

¹⁹ et aedificavit iuxta eum Azer filius Iosue princeps Maspha mensuram secundam contra ascensum firmissimi anguli

²⁰ post eum in monte aedificavit Baruch filius Zachai mensuram secundam ab angulo usque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni

²¹ post eum aedificavit Meremuth filius Uriae filii Accus mensuram secundam a porta domus Eliasib donec extenderetur domus Eliasib

²² et post eum aedificaverunt sacerdotes viri de campestribus Iordanis

²³ post eum aedificavit Benjamin et Asub contra domum suam et post eum aedificavit Azarias filius Maasiae filii Ananiae contra domum suam

²⁴ post eum aedificavit Bennui filius Enadda mensuram secundam a domo Azariae usque ad flexuram et usque ad angulum

²⁵ Falel filius Ozi contra flexuram et turrem quae eminent de domo regis excelsa id est in atrio carceris post eum Phadaia filius Pheros

²⁶ Nathinnei autem habitabant in Ofel usque contra portam Aquarum ad orientem et turrem quae prominebat

²⁷ post eum aedificaverunt Thecueni mensuram secundam e regione a turre magna et eminenti usque ad murum templi

²⁸ sursum autem a porta Equorum aedificaverunt sacerdotes unusquisque contra domum suam

²⁹ post eos aedificavit Seddo filius Emmer contra domum suam et post eum aedificavit Semeia filius Secheniae custos portae orientalis

³⁰ post eum aedificavit Anania filius Selemiae et Anon filius Selo sextus mensuram secundam post eum aedificavit Mosollam filius Barachiae contra gazofilacium suum post eum aedificavit Melchias filius aurificis usque ad domum Nathinneorum et scruta vendentium contra portam Iudicalem et usque ad cenaculum Anguli

³¹ et inter cenaculum Anguli in porta Gregis aedificaverunt artifices et negotiatores

4 factum est autem cum audisset Sanaballat quod aedificaremus murum iratus est valde et motus nimis subsannavit Iudaeos

² et dixit coram fratribus suis et frequentia Samaritanorum quid Iudaei inbecilli faciunt num dimittent eos gentes num sacrificabunt et conplebunt in una die numquid aedificare poterunt lapides de acervis pulveris qui combusti sunt

³ sed et Tobias Ammanites proximus eius ait aedificent si ascenderit vulpis transiliet murum eorum lapideum

⁴ audi Deus noster quia facti sumus despectio converte obprobrium super caput eorum et da eos in despectionem in terra captivitatis

⁵ ne operias iniquitatem eorum et peccatum eorum coram facie tua non deleatur quia inriserunt aedificantes

⁶ itaque aedificavimus murum et coniunximus totum usque ad partem dimidiam et provocatum est cor populi ad operandum

⁷ factum est autem cum audisset Sanaballat et Tobias et Arabes et Ammanitae et Azotii quod obducta esset cicatrix muri Hierusalem et quod coepissent interrupta concludi irati sunt nimis

⁸ et congregati omnes pariter ut venirent et pugnarant contra Hierusalem et molirentur insidias

⁹ et oravimus Deum nostrum et posuimus custodes super murum die et nocte contra eos

¹⁰ dixit autem Iudas debilitata est fortitudo portantis et humus nimia est et nos non poterimus aedificare murum

¹¹ et dixerunt hostes nostri nesciant et ignorent donec veniamus in medio eorum et interficiamus eos et cessare faciamus opus

¹² factum est autem venientibus Iudaeis qui habitabant iuxta eos et dicentibus nobis per decem vices ex omnibus locis quibus venerant ad nos

¹³ statui in loco post murum per circuitum populum in ordine cum gladiis suis et lanceis et arcis

¹⁴ perspexi atque surrexi et aio ad optimates et ad magistratus et ad reliquam partem vulgi nolite timere a facie eorum Domini magni et terribilis mementote et pugnite pro fratribus vestris filiis vestris et filiabus vestris uxoribus vestris et domibus

¹⁵ factum est autem cum audissent inimici nostri nuntiatum esse nobis dissipavit Deus consilium eorum et reversi sumus omnes ad muros unusquisque ad opus suum

¹⁶ et factum est a die illa media pars iuvenum eorum faciebant opus et media parata erat ad bellum et lanceae et scuta et arcus et loricae et principes post eos in omni domo Iuda

¹⁷ aedificantium in muro et portantium onera et inponentium una manu sua faciebat opus et altera tenebat gladium

¹⁸ aedificantium enim unusquisque gladio erat accinctus renes et aedificabant et clangebant bucina iuxta me

¹⁹ et dixi ad optimates et ad magistratus et ad reliquam partem vulgi opus grande est et latum et nos separati sumus in muro procul alter ab altero

²⁰ in loco quocumque audieritis clangorem tubae illuc concurrite ad nos Deus noster pugnabit pro nobis

²¹ et nos ipsi faciamus opus et media pars nostrum teneat lanceas ab ascensu aurorae donec egrediantur astra

²² in tempore quoque illo dixi populo unusquisque cum puero suo maneat in medio Hierusalem et sint vobis vices per noctem et diem ad operandum

²³ ego autem et fratres mei et pueri mei et custodes qui erant post me non deponebamus vestimenta nostra unusquisque tantum nudabatur ad baptismum

5 et factus est clamor populi et uxorum eius magnus adversus fratres suos iudaeos

² et erant qui dicerent filii nostri et filiae nostrae multae sunt nimis accipiamus pro pretio eorum frumentum et comedamus et vivamus

³ et erant qui dicerent agros nostros et vineas et domos nostras opponamus et accipiamus frumentum in fame

⁴ et alii dicebant mutuo sumamus pecunias in tributa regis demusque agros nostros et vineas

⁵ et nunc sicut carnes fratrum nostrorum sic carnes nostrae sunt sicut filii eorum ita filii nostri ecce nos subiugamus filios nostros et filias nostras in servitute et de filiabus nostris sunt famulae nec habemus unde possint redimi et agros nostros et vineas alii possident

⁶ et iratus sum nimis cum audissem clamorem eorum secundum verba haec

⁷ cogitavitque cor meum mecum et increpui optimates et magistratus et dixi eis usurasne singuli a fratribus vestris exigatis et congregavi adversus eos contionem magnam

⁸ et dixi eis nos ut scitis redemimus fratres nostros iudaeos qui venditi fuerant gentibus secundum possibilitatem nostram et vos igitur vendite fratres vestros et emimus eos et siluerunt nec invenerunt quid responderent

⁹ dixique ad eos non est bona res quam facitis quare non in timore Dei nostri ambulatis ne exprobretur nobis a gentibus inimicis nostris

¹⁰ et ego et fratres mei et pueri mei commodavimus plurimam pecuniam et frumentum non repetamus in

commune istud aes alienum concedamus quod debetur nobis

¹¹ reddite eis hodie agros suos vineas suas oliveta sua et domos suas quin potius et centesimam pecuniae frumenti vini et olei quam exigere soletis ab eis date pro illis

¹² et dixerunt reddimus et ab eis nihil quaerimus sicque faciemus ut loqueris et vocavi sacerdotes et adiuravi eos ut facerent iuxta quod dixeram

¹³ insuper et sinum meum excussi et dixi sic excutiat Deus omnem virum qui non compleverit verbum istud de domo sua et de laboribus suis sic excutiat et vacuus fiat et dixit universa multitudo amen et laudaverunt Deum fecit ergo populus sicut dictum erat

¹⁴ a die autem illa qua praeceperat mihi ut essem dux in terra Iuda ab anno vicesimo usque ad annum tricesimum secundum Artaxersis regis per annos duodecim ego et fratres mei annonas quae ducibus debebantur non comedimus

¹⁵ duces autem primi qui fuerant ante me gravaverunt populum et acceperunt ab eis in pane vino et pecunia cotidie siclos quadraginta sed et ministri eorum depresserant populum ego autem non feci ita propter timorem Dei

¹⁶ quin potius in opere muri aedificavi et agrum non emi et omnes pueri mei congregati ad opus erant

¹⁷ Iudaei quoque et magistratus centum quinquaginta viri et qui veniebant ad nos de gentibus quae in circuitu nostro sunt in mensa mea erant

¹⁸ parabatur autem mihi per dies singulos bos unus arietes sex electi exceptis volatilibus et inter dies decem vina diversa et alia multa tribuebam insuper et annonas ducatus mei non quaesivi valde enim erat adtenuatus populus

¹⁹ memento mei Deus meus in bonum secundum omnia quae feci populo huic

6 factum est autem cum audisset Sanaballat et Tobia et Gosem Arabs et ceteri inimici nostri quod aedificassem ego murum et non esset in ipso residua interruptio usque ad tempus autem illud valvas non posueram in portis

² miserunt Sanaballat et Gosem ad me dicentes veni et percutiamus foedus pariter in viculis in campo Ono ipsi autem cogitabant ut facerent mihi malum

³ misi ergo ad eos nuntios dicens opus grande ego facio et non possum descendere ne forte neglegatur cum venero et descendero ad vos

⁴ miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quattuor vices et respondi eis iuxta sermonem priorem

⁵ et misit ad me Sanaballat iuxta verbum prius quinta vice puerum suum et epistolam habebat in manu scriptam hoc modo

⁶ in gentibus auditum est et Gosem dixit quod tu et Iudaei cogitetis rebellare et propterea aedifices murum et levare te velis super eos regem propter quam causam

⁷ et prophetas posueris qui praedicent de te in Hierusalem dicentes rex in Iudaea est auditurus est rex verba haec idcirco nunc veni ut ineamus consilium pariter

⁸ et misi ad eos dicens non est factum secundum verba haec quae tu loqueris de corde enim tuo tu conponis haec

⁹ omnes autem hii terrebant nos cogitantes quod cessarent manus nostrae ab opere et quiesceremus quam ob causam magis confortavi manus meas

¹⁰ et ingressus sum domum Samaiae filii Dalaiae filii Metabehel secreto qui ait tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi et claudamus portas aedis quia venturi sunt ut interficiant te et nocte venturi sunt ad occidendum te

¹¹ et dixi num quisquam similis mei fugit et quis ut ego ingredietur templum et vivet non ingrediar

¹² et intellexi quod Deus non misisset eum sed quasi vaticinans locutus esset ad me et Tobia et Sanaballat conduxissent eum

¹³ acceperat enim pretium ut territus facerem et peccarem et haberent malum quod exprobrarent mihi

¹⁴ memento Domine mei pro Tobia et Sanaballat iuxta opera eorum talia sed et Noadiae prophetae et ceterorum prophetarum qui terrebant me

¹⁵ conpletus est autem murus vicesimo quinto die mensis elul quinquaginta duobus diebus

¹⁶ factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri ut timerent universae gentes quae erant in circuitu nostro et conciderent intra semet ipsos et scirent quod a Deo factum esset opus hoc

¹⁷ sed et in diebus illis multae optimatum Iudaeorum epistolae mittebantur ad Tobiam et a Tobia veniebant ad eos

¹⁸ multi enim erant in Iudaea habentes iuramentum eius quia gener erat Secheniae filii Orei et Iohanan filius eius acceperat filiam Mosollam filii Barachiae

¹⁹ sed et laudabant eum coram me et verba mea nuntiabant ei et Tobias mittebat epistulas ut terreret me

7 postquam autem aedificatus est murus et posui valvas et recensui ianitores et cantores et Levitas

² praecepi Aneni fratri meo et Ananiae principi domus de Hierusalem ipse enim quasi vir verax et timens Deum plus ceteris videbatur

³ et dixi eis non aperiantur portae Hierusalem usque ad calorem solis cumque adhuc adsisterent clausae portae sunt et oppilatae et posui custodes de habi-

tatoribus Hierusalem singulos per vices suas et unumquemque contra domum suam
⁴ civitas autem erat lata nimis et grandis et populus parvus in medio eius et non erant domus aedificatae
⁵ dedit autem Deus in corde meo et congregavi optimates et magistratus et vulgum ut recenserem eos et inveni librum census eorum qui ascenderant primum et inventum est scriptum in eo
⁶ isti filii provinciae qui ascenderunt de captivitate migrantium quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis et reversi sunt in Hierusalem et in Iudaeam unusquisque in civitatem suam
⁷ qui venerunt cum Zorobabel Hiesuae Neemias Azarias Raamias Naamni Mardocheus Belsar Mesphearath Beggoai Naum Baana numerus virorum populi Israhel
⁸ filii Pharos duo milia centum septuaginta duo
⁹ filii Saphatae trecenti septuaginta duo
¹⁰ filii Area sescenti quinquaginta duo
¹¹ filii Phaethmoab filiorum Hiesuae et Ioab duo milia octingenti decem et octo
¹² filii Helam mille octingenti quinquaginta quattuor
¹³ filii Zethua octingenti quadraginta quinque
¹⁴ filii Zacchai septingenti sexaginta
¹⁵ filii Bennui sescenti quadraginta octo
¹⁶ filii Bebai sescenti viginti octo
¹⁷ filii Azgad duo milia trecenti viginti duo
¹⁸ filii Adonicam sescenti sexaginta septem
¹⁹ filii Baggioaim duo milia sexaginta septem
²⁰ filii Adin sescenti quinquaginta quinque
²¹ filii Ater filii Ezechiae nonaginta octo
²² filii Asem trecenti viginti octo
²³ filii Besai trecenti viginti quattuor
²⁴ filii Areph centum duodecim
²⁵ filii Gabaon nonaginta quinque
²⁶ viri Bethleem et Netupha centum octoginta octo
²⁷ viri Anathoth centum viginti octo
²⁸ viri Bethamoth quadraginta duo
²⁹ viri Cariathiarim Cephira et Beroth septingenti quadraginta tres
³⁰ viri Rama et Geba sescenti viginti unus
³¹ viri Machmas centum viginti duo
³² viri Bethel et Hai centum viginti tres
³³ viri Nebo alterius quinquaginta duo
³⁴ viri Helam alterius mille ducenti quinquaginta quattuor
³⁵ filii Arem trecenti viginti
³⁶ filii Hiericho trecenti quadraginta quinque
³⁷ filii Lod Adid et Ono septingenti viginti unus
³⁸ filii Senaa tria milia nongenti triginta
³⁹ sacerdotes filii Idaia in domo Iosua nongenti septuaginta tres
⁴⁰ filii Emmer mille quinquaginta duo
⁴¹ filii Phassur mille ducenti quadraginta septem
⁴² filii Arem mille decem et septem Levitae

⁴³ filii Iosue et Cadmihel filiorum
⁴⁴ Oduia septuaginta quattuor cantores
⁴⁵ filii Asaph centum quadraginta octo
⁴⁶ ianitores filii Sellum filii Ater filii Telmon filii Accub filii Atita filii Sobai centum triginta octo
⁴⁷ Nathinnei filii Soa filii Asfa filii Tebaoth
⁴⁸ filii Ceros filii Siaa filii Fado filii Lebana filii Agaba filii Selmon
⁴⁹ filii Anan filii Geddel filii Gaer
⁵⁰ filii Raaia filii Rasim filii Necoda
⁵¹ filii Gezem filii Aza filii Fasea
⁵² filii Besai filii Munim filii Nephusim
⁵³ filii Becbuc filii Acupha filii Arur
⁵⁴ filii Besloth filii Meida filii Arsa
⁵⁵ filii Bercos filii Sisara filii Thema
⁵⁶ filii Nesia filii Atipha
⁵⁷ filii servorum Salomonis filii Sotai filii Sophereth filii Pherida
⁵⁸ filii Iahala filii Dercon filii Geddel
⁵⁹ filii Saphatia filii Athil filii Phocereth qui erat ortus ex Sabaim filio Amon
⁶⁰ omnes Nathinnei et filii servorum Salomonis trecenti nonaginta duo
⁶¹ hii sunt autem qui ascenderunt de Thelmella Thelarsa Cherub Addon et Emmer et non potuerunt indicare domum patrum suorum et semen suum utrum ex Israhel essent
⁶² filii Dalaia filii Tobia filii Necoda sescenti quadraginta duo
⁶³ et de sacerdotibus filii Abia filii Accos filii Berzellai qui accepit de filiabus Berzellai Galaditis uxorem et vocatus est nomine eorum
⁶⁴ hii quaesierunt scripturam suam in censu et non invenerunt et eiecti sunt de sacerdotio
⁶⁵ dixitque Athersatha eis ut non manducarent de sanctis sanctorum donec staret sacerdos doctus et eruditus
⁶⁶ omnis multitudo quasi unus quadraginta duo milia sescenti sexaginta
⁶⁷ absque servis et ancillis eorum qui erant septem milia trecenti triginta et septem et inter eos cantores et cantrices ducentae quadraginta quinque
⁶⁸ []
⁶⁹ cameli quadringenti triginta quinque asini sex milia septingenti viginti
⁷⁰ nonnulli autem de principibus familiarum dederunt in opus Athersatha dedit in thesaurum auri dragmas mille fialas quinquaginta tunicas sacerdotales quingentas triginta
⁷¹ et de principibus familiarum dederunt in thesaurum operis auri dragmas viginti milia et argenti minas duo milia ducentas
⁷² et quod dedit reliquus populus auri dragmas viginti milia et argenti minas duo milia et tunicas sacerdotales sexaginta septem

⁷³ habitaverunt autem sacerdotes et Levitae et ianitores et cantores et reliquum vulgus et Nathinnei et omnis Israhel in civitatibus suis

8 et venerat mensis septimus filii autem Israhel erant in civitatibus suis congregatusque est omnis populus quasi vir unus ad plateam quae est ante portam Aquarum et dixerunt Ezrae scribae ut adferret librum legis Mosi quam praecepit Dominus Israheli

² adtulit ergo Ezras sacerdos legem coram multitudine virorum et mulierum cunctisque qui poterant intellegere in die prima mensis septimi

³ et legit in eo aperte in platea quae erat ante portam Aquarum de mane usque ad mediam diem in conspectu virorum et mulierum et sapientium et aures omnis populi erant erectae ad librum

⁴ stetit autem Ezras scriba super gradum ligneum quem fecerat ad loquendum et steterunt iuxta eum Matthathia et Sema et Ania et Uria et Helcia et Maasia ad dextram eius et ad sinistram Phadaia Misahel et Melchia et Asum et Asephdana Zacharia et Mosollam

⁵ et aperuit Ezras librum coram omni populo super universum quippe populum eminebat et cum aperuisset eum stetit omnis populus

⁶ et benedixit Ezras Domino Deo magno et respondit omnis populus amen amen elevans manus suas et incurvati sunt et adoraverunt Deum proni in terram

⁷ porro Hiesue et Baani et Serebia Iamin Accub Septhai Odia Maasia Celita Azarias Iozabed Anam Phalaia Levitae silentium faciebant in populo ad audiendam legem populus autem stabat in gradu suo

⁸ et legerunt in libro legis Dei distincte et adposite ad intellegendum et intellexerunt cum legeretur

⁹ dixit autem Neemias ipse est Athersatha et Ezras sacerdos scriba et Levitae interpretantes universo populo dies sanctificatus est Domino Deo nostro nolite lugere et nolite flere flebat enim omnis populus cum audiret verba legis

¹⁰ et dixit eis ite comedite lingua et bibite mulsum et mittite partes ei qui non praeparavit sibi quia sanctus dies Domini est et nolite contristari gaudium enim Domini est fortitudo nostra

¹¹ Levitae autem silentium faciebant in omni populo dicentes tacete quia dies sanctus est et nolite dolere

¹² abiit itaque omnis populus ut comederet et biberet et mitteret partes et faceret laetitiam magnam quia intellexerant verba quae docuerat eos

¹³ et in die secundo congregati sunt principes familiarum universi populi sacerdotes et Levitae ad Ezram scribam ut interpretaretur eis verba legis

¹⁴ et invenerunt scriptum in lege praecepisse Dominum in manu Mosi ut habitent filii Israhel in tabernaculis in die sollemni mense septimo

¹⁵ et ut praedicent et divulgent vocem in universis urbibus suis et in Hierusalem dicentes egredimini in montem et adferte frondes olivae et frondes ligni pulcherrimi frondes myrti et ramos palmarum et frondes ligni nemorosi ut fiant tabernacula sicut scriptum est

¹⁶ et egressus est populus et adtulerunt feceruntque sibi tabernacula unusquisque in domate suo et in atriis suis et in atriis domus Dei et in platea portae Aquarum et in platea portae Ephraim

¹⁷ fecit ergo universa ecclesia eorum qui redierant de captivitate tabernacula et habitaverunt in tabernaculis non enim fecerant a diebus Iosue filii Nun taliter filii Israhel usque ad diem illum et fuit laetitia magna nimis

¹⁸ legit autem in libro legis Dei per dies singulos a die primo usque ad diem novissimum et fecerunt sollemnitatem septem diebus et in die octavo collectum iuxta ritum

9 in die autem vicesimo quarto mensis huius convenerunt filii Israhel in ieiunio et in saccis et humus super eos

² et separatum est semen filiorum Israhel ab omni filio alienigena et steterunt et confitebantur peccata sua et iniquitates patrum suorum

³ et consurrexerunt ad standum et legerunt in volumine legis Domini Dei sui quater in die et quater confitebantur et adorabant Dominum Deum suum

⁴ surrexit autem super gradum Levitarum Iosue et Bani Cedmihel Sebnia Bani Sarebias Bani Chanani et inclamaverunt voce magna Dominum Deum suum

⁵ et dixerunt Levitae Iosue et Cedmihel Bonni Asebia Serebia Odoia Sebnia Fataia surgite benedicite Domino Deo vestro ab aeterno usque in aeternum et benedicant nomini gloriae tuae excelso in omni benedictione et laude

⁶ tu ipse Domine solus tu fecisti caelum caelum caelorum et omnem exercitum eorum terram et universa quae in ea sunt maria et omnia quae in eis sunt et tu vivificas omnia haec et exercitus caeli te adorat

⁷ tu ipse Domine Deus qui elegisti Abram et eduxisti eum de igne Chaldeorum et posuisti nomen eius Abraham

⁸ et invenisti cor eius fidele coram te et percussisti cum eo foedus ut dares ei terram Chananei Chetthei Amorrei et Ferezei et Iebusei et Gergesei ut dares semini eius et implesti verba tua quoniam iustus es

⁹ et vidisti adflictionem patrum nostrorum in Aegypto clamoremque eorum audisti super mare Rubrum

¹⁰ et dedisti signa et portenta in Pharao et in universis servis eius et in omni populo terrae illius cognovisti enim quia superbe egerant contra eos et fecisti tibi nomen sicut et in hac die

¹¹ et mare divisisti ante eos et transierunt per medium maris in sicca persecutores autem eorum proiecisti in profundum quasi lapidem in aquas validas

¹² et in columna nubis ductor eorum fuisti per diem et in columna ignis per noctem ut appareret eis via per quam ingrediebantur

¹³ ad montem quoque Sinai descendisti et locutus es cum eis de caelo et dedisti eis iudicia recta et legem veritatis caerimonias et praecepta bona

¹⁴ et sabbatum sanctificatum tuum ostendisti eis et mandata et caerimonias et legem praecepisti eis in manu Mosi servi tui

¹⁵ panem quoque de caelo dedisti eis in fame eorum et aquam de petra eduxisti eis sitientibus et dixisti eis ut ingrederentur et possiderent terram super quam levasti manum tuam ut traderes eis

¹⁶ ipsi vero et patres nostri superbe egerunt et induraverunt cervices suas et non audierunt mandata tua

¹⁷ et noluerunt audire et non sunt recordati mirabilium tuorum quae feceras eis et induraverunt cervices suas et dederunt caput ut converterentur ad servitatem suam quasi per contentionem tu autem Deus propitius clemens et misericors longanimis et multae miserationis non dereliquisti eos

¹⁸ et quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem et dixissent iste est Deus tuus qui eduxit te de Aegypto feceruntque blasphemias magnas

¹⁹ tu autem in misericordiis tuis multis non dimisisti eos in deserto columna nubis non recessit ab eis per diem ut duceret eos in via et columna ignis in nocte ut ostenderet eis iter per quod ingrederentur

²⁰ et spiritum tuum bonum dedisti qui doceret eos et manna tuum non prohibuisti ab ore eorum et aquam dedisti eis in siti

²¹ quadraginta annis pavisti eos in deserto nihilque eis defuit vestimenta eorum non inveteraverunt et pedes eorum non sunt adtriti

²² et dedisti eis regna et populos et partitus es eis sortes et possederunt terram Seon et terram regis Esebon et terram Og regis Basan

²³ et filios eorum multiplicasti sicut stellas caeli et adduxisti eos ad terram de qua dixeras patribus eorum ut ingrederentur et possiderent

²⁴ et venerunt filii et possederunt terram et humiliasti coram eis habitatores terrae Chananeos et dedisti eos in manu eorum et reges eorum et populos terrae ut facerent eis sicut placebat illis

²⁵ ceperunt itaque urbes munitas et humum pinguem et possederunt domos plenas cunctis bonis cisternas

ab aliis fabricatas vineas et oliveta et ligna pomifera multa et comederunt et saturati sunt et inpinguati sunt et abundavere deliciis in bonitate tua magna

²⁶ provocaverunt autem te ad iracundiam et recesserunt a te et proiecerunt legem tuam post terga sua et prophetas tuos occiderunt qui contestabantur eos ut reverterentur ad te feceruntque blasphemias grandes

²⁷ et dedisti eos in manu hostium suorum et afflixerunt eos et in tempore tribulationis suae clamaverunt ad te et tu de caelo audisti et secundum miserationes tuas multas dedisti eis salvatores qui salvaverunt eos de manu hostium suorum

²⁸ cumque requievissent reversi sunt ut facerent malum in conspectu tuo et dereliquisti eos in manu inimicorum suorum et possederunt eos conversique sunt et clamaverunt ad te tu autem de caelo audisti et liberasti eos in misericordiis tuis multis temporibus

²⁹ et contestatus es eos ut reverterentur ad legem tuam ipsi vero superbe egerunt et non audierunt mandata tua et in iudiciis tuis peccaverunt quae faciet homo et vivet in eis et dederunt umerum recedentem et cervicem suam induraverunt nec audierunt

³⁰ et protraxisti super eos annos multos et contestatus es eos in spiritu tuo per manum prophetarum tuorum et non audierunt et tradidisti eos in manu populorum terrarum

³¹ in misericordiis autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptione nec dereliquisti eos quoniam Deus miserationum et clemens tu es

³² nunc itaque Deus noster Deus magne fortis et terribilis custodiens pactum et misericordiam ne avertas a facie tua omnem laborem qui invenit nos reges nostros principes nostros et sacerdotes nostros prophetas nostros et patres nostros et omnem populum tuum a diebus regis Assur usque in diem hanc

³³ et tu iustus in omnibus quae venerunt super nos quia veritatem fecisti nos autem impie egimus

³⁴ reges nostri principes nostri sacerdotes nostri et patres nostri non fecerunt legem tuam et non adtenderunt mandata tua et testimonia tua quae testificatus es in eis

³⁵ et ipsi in regnis suis bonis et in bonitate tua multa quam dederas eis et in terra latissima et pingui quam tradideras in conspectu eorum non servierunt tibi nec reversi sunt ab studiis suis pessimis

³⁶ ecce nos ipsi hodie servi sumus et terram quam dedisti patribus nostris ut comederent panem eius et quae bona sunt eius et nos ipsi servi sumus in ea

³⁷ et fruges eius multiplicantur regibus quos posuisti super nos propter peccata nostra et in corporibus

nostris dominantur et in iumentis nostris secundum voluntatem suam et in tribulatione magna sumus
³⁸ super omnibus ergo his nos ipsi percutimus foedus et scribimus et signant principes nostri Levitae nostri et sacerdotes nostri

10 signatores autem fuerunt Neemias Athersatha filius Achelai et Sedecias

² Saraias Azarias Hieremias

³ Phessur Amaria Melchia

⁴ Attus Sebenia Melluc

⁵ Arem Mermuth Obdias

⁶ Danihel Genton Baruch

⁷ Mosollam Abia Miamin

⁸ Mazia Belga Semaia hii sacerdotes

⁹ porro Levitae Iosue filius Azaniae Bennui de filiis Enadad Cedmihel

¹⁰ et fratres eorum Sechenia Odevia Celita Phalaia Anan

¹¹ Micha Roob Asebia

¹² Zacchur Serebia Sabania

¹³ Odia Bani Baninu

¹⁴ capita populi Pheros Phaethmoab Helam Zethu Bani

¹⁵ Bonni Azgad Bebai

¹⁶ Adonia Beggoai Adin

¹⁷ Ater Ezechia Azur

¹⁸ Odevia Asum Besai

¹⁹ Ares Anathoth Nebai

²⁰ Mecphia Mosollam Azir

²¹ Mesizabel Sadoc Ieddua

²² Felthia Anan Ania

²³ Osee Anania Asub

²⁴ Aloes Phaleam Sobec

²⁵ Reum Asebna Madsia

²⁶ et Haia Hanam Anan

²⁷ Melluc Arem Baana

²⁸ et reliqui de populo sacerdotes Levitae ianitores et cantores Nathinnei et omnes qui se separaverunt de populis terrarum ad legem Dei uxores eorum filii eorum et filiae eorum

²⁹ omnis qui poterat sapere spondentes pro fratribus suis optimates eorum et qui veniebant ad pollicendum et iurandum ut ambularent in lege Dei quam dederat in manu Mosi servi Dei ut facerent et custodirent universa mandata Domini Dei nostri et iudicia eius et caerimonias eius

³⁰ et ut non daremus filias nostras populo terrae et filias eorum non acciperemus filiis nostris

³¹ populi quoque terrae qui inportant venalia et omnia ad usum per diem sabbati ut vendant non accipiemus ab eis in sabbato et in die sanctificata et dimitemus annum septimum et exactionem universae manus

³² et statuemus super nos praecepta ut demus tertiam partem sicli per annum ad opus domus Dei nostri

³³ ad panes propositionis et ad sacrificium sempiternum et in holocaustum sempiternum in sabbatis in kalendis in sollemnitatibus et in sanctificatis et pro peccato ut exoretur pro Israhel et in omnem usum domus Dei nostri

³⁴ sortes ergo misimus super oblatione lignorum inter sacerdotes et Levitas et populos ut inferrentur in domum Dei nostri per domos patrum nostrorum per tempora a temporibus anni usque ad annum ut arderent super altare Domini Dei nostri sicut scriptum est in lege Mosi

³⁵ et ut adferremus primogenita terrae nostrae et primitiva universi fructus omnis ligni ab anno in annum in domo Domini

³⁶ et primitiva filiorum nostrorum et pecorum nostrorum sicut scriptum est in lege et primitiva boum nostrorum et ovium nostrarum ut offerrentur in domo Dei nostri sacerdotibus qui ministrant in domo Dei nostri

³⁷ et primitias ciborum nostrorum et libaminum nostrorum et poma omnis ligni vindemiae quoque et olei adferemus sacerdotibus ad gazofilacium Dei nostri et decimam partem terrae nostrae Levitis ipsi Levitae decimas accipient ex omnibus civitatibus operum nostrorum

³⁸ erit autem sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis Levitarum et Levitae offerent decimam partem decimae suae in domum Dei nostri ad gazofilacium in domo thesauri

³⁹ ad gazofilacium enim deportabunt filii Israhel et filii Levi primitias frumenti vini et olei et ibi erunt vasa sanctificata et sacerdotes et cantores et ianitores et ministri et non dimitemus domum Dei nostri

11 habitaverunt autem principes populi in Hierusalem reliqua vero plebs misit sortem ut tollerent unam partem de decem qui habitaturi essent in Hierusalem in civitate sancta novem vero partes in civitatibus

² benedixit autem populus omnibus viris qui se sponte obtulerunt ut habitarent in Hierusalem

³ hii sunt itaque principes provinciae qui habitaverunt in Hierusalem et in civitatibus Iuda habitavit unusquisque in possessione sua in urbibus suis Israhel sacerdotes Levitae Nathinnei et filii servorum Salomonis

⁴ et in Hierusalem habitaverunt de filiis Iuda et de filiis Benjamin de filiis Iuda Athaias filius Aziam filii Zacchariae filii Amariae filii Saphatia filii Malelehel de filiis Phares

⁵ Imaasia filius Baruch filius Coloza filius Azia filius Adaia filius Ioiarib filius Zacchariae filius Silonites

⁶ omnes filii Phares qui habitaverunt in Hierusalem quadringenti sexaginta octo viri fortes
⁷ hii sunt autem filii Benjamin Sellum filius Mossollam filius Ioed filius Phadaia filius Colaia filius Masia filius Ethehel filius Isaia
⁸ et post eum Gabbai Sellai nongenti viginti octo
⁹ et Iohel filius Zechri praepositus eorum et Iuda filius Sennua super civitatem secundus
¹⁰ et de sacerdotibus Idaia filius Ioarib Iachin
¹¹ Saraia filius Elcia filius Mesollam filius Sadoc filius Meraiioth filius Ahitub princeps domus Dei
¹² et fratres eorum facientes opera templi octingenti viginti duo et Adaia filius Ieroam filius Felelia filius Amsi filius Zacchariae filius Phessur filius Melchiae
¹³ et fratres eius principes patrum ducenti quadraginta duo et Amassai filius Azrihel filius Aazi filius Mosollamoth filius Emmer
¹⁴ et fratres eorum potentes nimis centum viginti octo et praepositus eorum Zabdihel filius potentium
¹⁵ et de Levitis Sebenia filius Asob filius Azaricam filius Asabia filius Boni
¹⁶ et Sabathai et Iozabed super opera quae erant forinsecus in domo Dei a principibus Levitarum
¹⁷ et Mathania filius Micha filius Zebdaei filius Asaph princeps ad laudandum et confitendum in oratione et Becbecia secundus de fratribus eius et Abda filius Sammua filius Galal filius Idithun
¹⁸ omnes Levitae in civitate sancta ducenti octoginta quattuor
¹⁹ et ianitores Accob Telmon et fratres eorum qui custodiebant ostia centum septuaginta duo
²⁰ et reliqui ex Israhel sacerdotes et Levitae in universis civitatibus Iuda unusquisque in possessione sua
²¹ et Nathinnei qui habitabant in Ofel et Siaha et Gaspha de Nathinneis
²² et episcopus Levitarum in Hierusalem Azzi filius Bani filius Asabiae filius Matthaniae filius Michae de filiis Asaph cantores in ministerio domus Dei
²³ praeceptum quippe regis super eos erat et ordo in cantoribus per dies singulos
²⁴ et Fataia filius Mesezebel de filiis Zera filii Iuda in manu regis iuxta omne verbum populi
²⁵ et in domibus per omnes regiones eorum de filiis Iuda habitaverunt in Cariatharbe et in filiabus eius et in Dibon et in filiabus eius et in Capsel et in viculis eius
²⁶ et in Iesue et in Molada et in Bethfaeleth
²⁷ et in Asersual et in Bersabee et in filiabus eius
²⁸ et in Siceleg et in Mochona et in filiabus eius
²⁹ et in Ainremmon et in Sara et in Irimumth
³⁰ Zanoa Odollam et villis earum Lachis et regionibus eius Azeca et filiabus eius et manserunt in Bersabee usque ad vallem Ennom

³¹ filii autem Benjamin a Geba Mechmas et Aia et Bethel et filiabus eius
³² Anathoth Nob Anania
³³ Asor Rama Getthaim
³⁴ Adid Seboim Neballa Loth
³⁵ et Ono valle Artificum
³⁶ et de Levitis partitiones Iuda et Benjamin
12 hii autem sacerdotes et Levitae qui ascenderunt cum Zorobabel filio Salathihel et Iosue Saraia Hieremias Ezra
² Amaria Melluch Attus
³ Sechenia Reum Meremuth
⁴ Addo Genthon Abia
⁵ Miamin Madia Belga
⁶ Semaia et Ioarib Idaia Sellum Amoc Elceia
⁷ Idaia isti principes sacerdotum et fratres eorum in diebus Iosue
⁸ porro Levitae Iesua Bennui Cedmihel Sarabia Iuda Mathanias super hymnos ipsi et fratres eorum
⁹ et Becbecia atque et Hanni fratres eorum unusquisque in officio suo
¹⁰ Hiesue autem genuit Ioachim et Ioachim genuit Eliasib et Eliasib genuit Ioiada
¹¹ et Ioiada genuit Ionathan et Ionathan genuit Ieddoa
¹² in diebus autem Ioachim erant sacerdotes principes familiarum Saraiae Amaria Hieremiae Anania
¹³ Ezrae Mosollam Amariae Iohanam
¹⁴ Milico Ionathan Sebeniae Ioseph
¹⁵ Arem Edna Maraiioth Elci
¹⁶ Addaiae Zaccharia Genthon Mosollam
¹⁷ Abiae Zecheri Miamin et Moadiae Felti
¹⁸ Belgae Sammua Semaiae Ionathan
¹⁹ Ioarib Matthanai Iadaiae Azzi
²⁰ Sellaiae Celai Amoc Eber
²¹ Elciae Asebia Idaiae Nathanahel
²² Levitae in diebus Eliasib et Ioiada et Ionan et Ieddoa scripti principes familiarum et sacerdotes in regno Darii Persae
²³ filii Levi principes familiarum scripti in libro verborum dierum et usque ad dies Ionathan filii Eliasib
²⁴ et principes Levitarum Asebia Serebia et Iesue filius Cedmihel et fratres eorum per vices suas ut laudarent et confiterentur iuxta praeceptum David viri Dei et observarent aequae per ordinem
²⁵ Matthania et Becbecia Obedia Mosollam Thelmon Accub custodes portarum et vestibulorum ante portas
²⁶ hii in diebus Ioachim filii Iesue filii Iosedech et in diebus Neemiae ducis et Ezrae sacerdotis scribaeque
²⁷ in dedicatione autem muri Hierusalem requisierunt Levitas de omnibus locis suis ut adducerent eos in Hierusalem et facerent dedicationem et lae-

titiam in actione gratiarum et in cantico in cymbalis psalteriis et citharis

²⁸ congregati sunt ergo filii cantorum et de campes-tribus circa Hierusalem et de villis Netuphati

²⁹ et de domo Galgal et de regionibus Geba et Az-maveth quoniam villas aedificaverunt sibi cantores in circuitu Hierusalem

³⁰ et mundati sunt sacerdotes et Levitae et mun-daverunt populum et portas et murum

³¹ ascendere autem feci principes Iuda super murum et statui duos choros laudantium magnos et ierunt ad dexteram super murum ad portam Sterquilinii

³² et ivit post eos Osaïas et media pars principum Iuda

³³ et Azarias Ezras et Mosollam Iuda et Benjamin et Semeia et Hieremia

³⁴ et de filiis sacerdotum in tubis Zaccharias filius Ionathan filius Semeïae filius Mathaniae filius Michaiïae filius Zecchur filius Asaph

³⁵ et fratres eius Semeia et Azarel Malalai Galalai Maai Nathanel et Iuda et Anani in vasis cantici David viri Dei et Ezras scriba ante eos in porta Fontis

³⁶ et contra eos ascenderunt in gradibus civitatis David in ascensu muri super domum David et us-que ad portam Aquarum ad orientem

³⁷ et chorus secundus gratias referentium ibat ex adverso et ego post eum et media pars populi super murum et super turrem Furnorum et usque ad mu-rum latissimum

³⁸ et super portam Ephraim et super portam Anti-quam et super portam Piscium et turrem Ananehel et turrem Ema et usque ad portam Gregis et steterunt in porta Custodiae

³⁹ steteruntque duo chori laudantium in domo Dei et ego et dimidia pars magistratum mecum

⁴⁰ et sacerdotes Eliachim Maasia Miniamin Michea Elioenai Zaccharia Anania in tubis

⁴¹ et Maasia et Semea et Eleazar et Azi et Iohanan et Melchia et Elam et Ezer et clare cecinerunt can-tores et Iezraia praepositus

⁴² et immolaverunt in die illa victimas magnas et laetati sunt Deus enim laetificaverat eos laetitia magna sed et uxores eorum et liberi gavisi sunt et audita est laetitia Hierusalem procul

⁴³ recensuerunt quoque in die illa viros super ga-zofilacia thesauri ad libamina et ad primitias et ad decimas ut introferrent per eos principes civitatis in decore gratiarum actionis sacerdotes et Levitas quia laetatus est Iuda in sacerdotibus et Levitis adstanti-bus

⁴⁴ et custodierunt observationem Dei sui et obser-vationem expiationis et cantores et ianitores iuxta praeceptum David et Salomonis filii eius

⁴⁵ quia in diebus David et Asaph ab exordio erant principes constituti cantorum in carmine laudan-tium et confitentium Deo

⁴⁶ et omnis Israhel in diebus Zorobabel et in diebus Neemiae dabat partes cantoribus et ianitoribus per dies singulos et sanctificabant Levitas et Levitae sanctificabant filios Aaron

13 in die autem illo lectum est in volumine Mosi audiente populo et inventum est scriptum in eo quod non debeat introire Ammanites et Moabites in ecclesiam Dei usque in aeternum

² eo quod non occurrerint filiis Israhel cum pane et aqua et conduxerint adversum eum Balaam ad maledicendum ei et convertit Deus noster maledic-tionem in benedictionem

³ factum est autem cum audissent legem separaverunt omnem alienigenam ab Israhel

⁴ et super hoc erat Eliasib sacerdos qui fuerat posi-tus in gazofilacio domus Dei nostri et proximus Tobiae

⁵ fecit ergo sibi gazofilacium grande et ibi erant ante eum reponentes munera et tus et vasa et deci-mam frumenti et vini et olei partes Levitarum et cantorum et ianitorum et primitias sacerdotales

⁶ in omnibus autem his non fui in Hierusalem quia in anno tricesimo secundo Artarxersis regis Baby-lonis veni ad regem et in fine dierum rogavi regem

⁷ et veni in Hierusalem et intellexi malum quod fecerat Eliasib Tobiae ut faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei

⁸ et malum mihi visum est valde et proieci vasa domus Tobiae foras de gazofilacio

⁹ praecepique et mundaverunt gazofilacia et rettuli ibi vasa domus Dei sacrificium et tus

¹⁰ et cognovi quoniam partes Levitarum non fuis-sent datae et fugisset unusquisque in regionem suam de Levitis et de cantoribus et de his qui min-istrabant

¹¹ et egi causam adversus magistratus et dixi quare dereliquimus domum Dei et congregavi eos et feci stare in stationibus suis

¹² et omnis Iuda adportabat decimam frumenti et vini et olei in horrea

¹³ et constituimus super horrea Selemiam sacer-dotem et Sadoc scribam et Phadaïam de Levitis et iuxta eos Anan filium Zacchur filium Matthaniae quoniam fideles conprobati sunt et ipsis creditae sunt partes fratrum suorum

¹⁴ memento mei Deus meus pro hoc et ne deleas miserationes meas quas feci in domo Dei mei et in caerimoniis eius

¹⁵ in diebus illis vidi in Iuda calcabant torcularia in sabbato portantes acervos et onerantes super asinos vinum et uvas et ficus et omne onus et inferentes

Hierusalem in die sabbati et contestatus sum ut in die qua vendere liceret venderent

¹⁶ et Tyrii habitaverunt in ea inferentes pisces et omnia venalia et vendebant in sabbatis filiis Iuda et in Hierusalem

¹⁷ et obiurgavi optimates Iuda et dixi eis quae est res haec mala quam vos facitis et profanatis diem sabbati

¹⁸ numquid non haec fecerunt patres nostri et adduxit Deus noster super nos omne malum hoc et super civitatem hanc et vos additis iracundiam super Israhel violando sabbatum

¹⁹ factum est itaque cum quievissent portae Hierusalem die sabbati dixi et cluserunt ianuas et praecepi ut non aperirent eas usque post sabbatum et de pueris meis constitui super portas ut nullus inferret onus in die sabbati

²⁰ et manserunt negotiatores et vendentes universa venalia foris Hierusalem semel et bis

²¹ et contestatus sum eos et dixi eis quare manetis ex adverso muri si secundo hoc feceritis manum mittam in vos itaque ex tempore illo non venerunt in sabbato

²² dixi quoque Levitis ut mundarentur et venirent ad custodiendas portas et sanctificandum diem sabbati et pro hoc ergo memento mei Deus meus et parce mihi secundum multitudinem miserationum tuarum

²³ sed et in diebus illis vidi Iudaeos ducentes uxores azotias ammanitidas et moabitidas

²⁴ et filii eorum ex media parte loquebantur azotice et nesciebant loqui iudaice et loquebantur iuxta linguam populi et populi

²⁵ et obiurgavi eos et maledixi et cecidi ex ipsis viros et decalvavi eos et adiuravi in Deo ut non darent filias suas filiis eorum et non acciperent de filiabus eorum filiis suis et sibimet ipsis dicens

²⁶ numquid non in huiusmodi re peccavit Salomon rex Israhel et certe in gentibus multis non erat rex similis ei et dilectus Deo suo erat et posuit eum Deus regem super omnem Israhel et ipsum ergo ad peccatum duxerunt mulieres alienigenae

²⁷ numquid et nos inoboedientes faciemus omne malum grande hoc ut praevaricemur in Deo nostro et ducamus uxores peregrinas

²⁸ de filiis autem Ioiada filii Eliasib sacerdotis magni gener erat Sanaballat Horonitis quem fugavi a me

²⁹ recordare Domine Deus meus adversum eos qui polluunt sacerdotium iusque sacerdotale et leviticum

³⁰ igitur mundavi eos ab omnibus alienigenis et constitui ordines sacerdotum et Levitarum unumquemque in ministerio suo

³¹ et in oblatione lignorum in temporibus constitutis et in primitiis memento mei Deus meus in bonum

Libri Tobiae

1 Tobias ex tribu et civitate Nephthalim quae est in superioribus Galileae supra Naasson post viam quae ducit ad occidentem in sinistro habens civitatem Sephet

² cum captus esset in diebus Salmanassar regis Assyriorum in captivitate tamen positus viam veritatis non deseruit

³ ita ut omnia quae habere poterat cotidie concaptivis fratribus qui erant ex genere inpertiret

⁴ cumque esset iunior omnibus in tribu Nephthalim nihil tamen puerile gessit in opere

⁵ denique cum irent omnes ad vitulos aureos quos Hieroboam fecerat rex Israhel hic solus fugiebat consortia omnium

⁶ et pergebat ad Hierusalem ad templum Domini et ibi adorabat Dominum Deum suum Israhel omnia primitiva sua et decimas suas fideliter offerens

⁷ ita ut in tertio anno proselytis et advenis ministraret omnem decimationem

⁸ haec et his similia secundum legem Dei puerulus observabat

⁹ cum vero factus esset vir accepit uxorem Annam ex tribu sua genuitque ex ea filium nomen suum inponens ei

¹⁰ ab infantia timere Deum docuit et abstinere ab omni peccato

¹¹ igitur cum per captivitatem devenisset cum uxore sua et filio in civitatem Nineve cum omni tribu sua

¹² et omnes ederent ex cibis gentilium iste custodivit animam suam et numquam contaminatus est in escis eorum

¹³ et quoniam memor fuit Domini in toto corde suo dedit illi Dominus gratiam in conspectu Salmanassar regis

¹⁴ et dedit ei potestatem quocumque vellet ire habens libertatem quaecumque facere voluisset

¹⁵ pergebat ergo per omnes qui erant in captivitate et monita salutis dabat eis

¹⁶ cum autem venisset in Rages civitatem Medorum et ex his quibus honoratus fuerat a rege habuisset decem talenta argenti

¹⁷ et cum multa turba generis sui Gabelum egentem videret qui erat ex tribu eius sub chirografo dedit illi memoratum pondus argenti

¹⁸ post multum vero temporis mortuo Salmanassar rege cum regnaret Sennacherim filius eius pro eo et filios Israhel exosos haberet in conspectu suo

¹⁹ Tobias pergebat per omnem cognationem suam et consolabatur eos dividebatque unicuique prout poterat de facultatibus suis

²⁰ esurientes alebat nudis vestimenta praebebat et mortuis atque occisis sepulturam sollicitus exhibebat

²¹ denique cum reversus esset rex Sennacherim fugiens a Iudaea plagam quam circa eum Deus fecerat propter blasphemiam suam et iratus multos occideret ex filiis Israhel Tobias sepeliebat corpora eorum

²² at ubi nuntiatum est regi iussit eum occidi et tulit ei omnem substantiam eius

²³ Tobias vero cum filio suo et cum uxore fugiens nudus latuit quia multi diligebant eum

²⁴ post dies vero quadraginta et quinque occiderunt regem filii ipsius

²⁵ et reversus est Tobias ad domum suam omnisque facultas eius restituta est ei

2 post haec vero cum esset dies festus Domini et factum esset prandium bonum in domo Tobis

² dixit filio suo vade et adduc aliquos ex tribu nostra timentes Deum et epulentur nobiscum

³ cumque abisset reversus nuntiat unum ex filiis Israhel iugulatum iacere in platea statimque exiliens de accubitu suo relinquens prandium ieiunus pervenit ad corpus

⁴ tollensque illud portavit ad domum suam occulte ut dum sol occubisset caute sepeliret eum

⁵ cumque occultasset corpus manducavit panem cum luctu et tremore

⁶ memorans illum sermonem quem dixit Dominus per Amos prophetam dies festi vestri convertentur in lamentationem et luctum

⁷ cum vero sol occubisset abiit et sepelevit eum

⁸ arguebant autem illum omnes proximi sui dicentes iam huius rei causa interfici iussus es et vix effugisti mortis imperium et iterum sepelis mortuos

⁹ sed Tobias plus timens Deum quam regem rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua et mediis noctibus sepeliebat ea

¹⁰ contigit autem ut quadam die fatigatus a sepultura veniens domum iactasset se iuxta parietem et obdormisset

¹¹ ex nido hirundinum dormienti illi calida stercora insiderent super oculos eius fieretque caecus

¹² hanc autem temptationem ideo permisit Dominus evenire illi ut posteris daretur exemplum patientiae eius sicut et sancti Iob

¹³ nam cum ab infantia sua semper Deum timuerit et mandata eius custodierit non est contristatus contra Deum quod plaga caecitatis evenerit ei

¹⁴ sed immobilis in Dei timore permansit agens gratias Deo omnibus diebus vitae suae

¹⁵ nam sicut beato Iob insultabant reges ita isti parentes et cognati eius et inridebant vitam eius dicentes

¹⁶ ubi est spes tua pro qua elemosynas et sepulturas faciebas

¹⁷ Tobias vero increpabat eos dicens nolite ita loqui

¹⁸ quoniam filii sanctorum sumus et vitam illam expectamus quam Deus daturus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo

¹⁹ Anna vero uxor eius ibat ad textrinum opus cotidie et de labore manuum suarum victum quem consequi poterat deferebat

²⁰ unde factum est ut hedum caprarum accipiens detulisset domi

²¹ cuius cum vocem balantis vir eius audisset dixit videte ne forte furtivus sit reddite eum dominis suis quia non licet nobis ex furto aliquid aut edere aut contingere

²² ad haec uxor eius irata respondit manifeste vana facta est spes tua et elemosynae tuae modo paruerunt

²³ atque his et aliis huiusmodi verbis exprobrabat ei
3 tunc Tobias ingemuit et coepit orare cum lacrimis

² dicens iustus es Domine et omnia iudicia tua iusta sunt et omnes viae tuae misericordia et veritas et iudicium

³ et nunc Domine memor esto mei ne vindictam sumas de peccatis meis neque reminiscaris delicta mea vel parentum meorum

⁴ quoniam non oboedivimus praeceptis tuis et traditi sumus in direptionem et captivitatem et mortem et in fabulam et in inproperium omnibus nationibus in quibus dispersisti nos

⁵ et nunc Domine magna iudicia tua quia non egimus secundum praecepta tua et non ambulavimus sinceriter coram te

⁶ et nunc Domine secundum voluntatem tuam fac mecum et praecipe in pace recipi spiritum meum expedit enim mihi mori magis quam vivere

⁷ eadem itaque die contigit ut Sarra filia Raguhel in civitate Medorum ut et ipsa audiret inproperium ab una ex ancillis patris sui

⁸ quoniam tradita fuerat septem viris et daemonium nomine Asmodeus occiderat eos mox ut ingressi fuissent ad eam

⁹ ergo cum pro culpa sua increparet puellam respondit ei dicens amplius ex te non videamus filium aut filiam super terram interfectorix virorum tuorum

¹⁰ numquid et me occidere vis sicut et iam septem occidisti ad hanc vocem perrexit in superiori cubiculo domus suae et tribus diebus et tribus noctibus non manducavit neque bibit

¹¹ sed in oratione persistens lacrimis deprecabatur Dominum ut ab isto inproperio liberaret eam

¹² factum est autem tertia die dum conpleret orationem benedicens Dominum

¹³ dixit benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum qui cum iratus fueris misericordiam facies et in tempore tribulationis peccata dimittis his qui invocant te

¹⁴ ad te Domine faciem meam converto ad te oculos meos converto

¹⁵ peto Domine ut de vinculo inproperii huius absolvas me aut certe desuper terra eripias me

¹⁶ tu scis Domine quia numquam concupivi virum et mundam servavi animam meam ab omni concupiscentia

¹⁷ numquam cum ludentibus miscui me neque cum his qui in levitate ambulant participem me praebui

¹⁸ virum autem cum timore tuo non libidine mea consensi suscipere

¹⁹ et aut ego indigna fui illis aut illi mihi forsitan digni non fuerunt quia forsitan viro alio conservasti me

²⁰ non est enim in hominis potestate consilium tuum

²¹ hoc autem certum habet omnis qui colit te quia vita eius si in probatione fuerit coronabitur si autem in tribulatione fuerit liberabitur et si in correptione fuerit ad misericordiam tuam pervenire licebit

²² non enim delectaris in perditionibus nostris quia post tempestatem tranquillum facis et post lacrimationem et fletum exultationem infundis

²³ sit nomen tuum Deus Israhel benedictum in saecula

²⁴ in illo tempore exauditae sunt preces amborum in conspectu gloriae summi Dei

²⁵ et missus est angelus Domini sanctus Rafahel ut curaret ambos quorum uno tempore fuerat oratio in conspectu Domini recitata

4 igitur cum Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori potuisset vocavit ad se Tobias filium suum

² dixitque ei audi fili mi verba oris mei et ea in corde tuo quasi fundamentum construe

³ cum acceperit Deus animam meam corpus meum sepeli et honorem habebis matri tuae omnibus diebus vitae eius

⁴ memor enim esse debes quae et quanta pericula passa sit propter te in utero suo

⁵ cum autem et ipsa compleverit tempus vitae suae sepelies eam circa me
⁶ omnibus autem diebus vitae tuae Deum in mente habe et cave ne aliquando peccato consentias et praetermittas praecepta Dei nostri
⁷ ex substantia tua fac elemosynam et noli avertere faciem tuam ab ullo paupere ita enim fiet ut nec a te avertatur facies Domini
⁸ quomodo potueris ita esto misericors
⁹ si multum tibi fuerit abundanter tribue si exiguum fuerit etiam exiguum libenter impertire stude
¹⁰ praemium enim tibi bonum thesaurizas in die necessitatis
¹¹ quoniam elemosyna ab omni peccato et a morte liberat et non patietur animam ire in tenebras
¹² fiducia magna erit coram summo Deo elemosyna omnibus qui faciunt eam
¹³ adtende tibi fili mi ab omni fornicatione et praeter uxorem tuam numquam patiaris crimen scire
¹⁴ superbiam numquam in tuo sensu aut in tuo verbo dominari permittas in ipsa enim initium sumpsit omnis perditio
¹⁵ quicumque aliquid tibi operatus fuerit statim mercedem ei restitue et merces mercennarii apud te omnino non maneat
¹⁶ quod ab alio odis fieri tibi vide ne alteri tu aliquando facias
¹⁷ panem tuum cum esurientibus et egenis comede et de vestimentis tuis nudos tege
¹⁸ panem tuum et vinum super sepulturam iusti constitue et noli ex eo manducare et bibere cum peccatoribus
¹⁹ consilium semper a sapiente perquire
²⁰ omni tempore benedic Deum et pete ab eo ut vias tuas dirigat et omnia consilia tua in ipso permanent
²¹ indico etiam tibi fili mi dedisse me decem talenta argenti dum infantulus esses Gabelo in Rages civitate Medorum et chirografum eius apud me habeo
²² et ideo perquire quomodo ad eum pervenias et recipias ab eo supra memoratum pondus argenti et restituas ei chirografum suum
²³ noli timere fili mi pauperem quidem vitam gerimus sed multa bona habemus si timuerimus Deum et recesserimus ab omni peccato et fecerimus bene
5 tunc Tobias respondit patri suo et dixit omnia quaecumque praecepisti mihi faciam pater
² quomodo autem hanc pecuniam inquiram ignoro ille me nescit neque ego illum quod signum dabo illi sed neque viam qua pergatur illuc aliquando cognovi
³ tunc pater suus respondit illi et dixit chirografum quidem eius penes me habeo quem dum illi ostenderit statim restituet

⁴ sed perge nunc et inquire tibi aliquem fidelem virum qui eat tecum salva mercede sua dum adhuc vivo ut recipias ea
⁵ tunc egressus Tobias invenit iuvenem splendidum stantem praecinctum et quasi paratum ad ambulandum
⁶ et ignorans quod angelus Dei esset salutavit eum et dixit unde te habemus bone iuvenis
⁷ at ille respondit ex filiis Israhel et Tobias dixit ei nosti viam quae ducit in regionem Medorum
⁸ cui respondit novi et omnia itinera eius frequenter ambulavi et mansi apud Gabelum fratrem nostrum qui moratur in Rages civitate Medorum quae posita est in monte Exbathanis
⁹ cui Tobias ait sustine me obsecro donec haec ipsa nuntiem patri meo
¹⁰ tunc ingressus indicavit universa haec patri suo super quae admiratus pater rogat ut introiret ad eum
¹¹ ingressus itaque salutavit eum et dixit gaudium tibi semper sit
¹² et Tobias ait quale mihi gaudium erit qui in tenebris sedeo et lumen caeli non video
¹³ cui ait iuvenis forti animo esto in proximo est ut a Deo cureris
¹⁴ dixit itaque illi Tobias numquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages Medorum et cum redieris restituam tibi mercedem tuam
¹⁵ et dixit ei angelus ego eum ducam et reducam ad te
¹⁶ cui Tobias respondit rogo te indica mihi de qua domo aut de qua tribu es tu
¹⁷ cui Rafahel angelus dixit genus quaeris mercennarii an ipsum mercennarium qui cum filio tuo eat
¹⁸ sed ne forte sollicitum te reddam ego sum Azarias Ananiae magni filius
¹⁹ et Tobias respondit ex magno genere es tu sed peto ne irascaris quod voluerim cognoscere genus tuum
²⁰ dixit autem illi angelus ego sanum ducam et sanum tibi reducam filium tuum
²¹ respondens autem Tobias dixit bene ambuletis et sit Deus in itinere vestro et angelus eius comitetur vobiscum
²² tunc paratis omnibus quae erant in via portanda fecit Tobias vale patri et matri suae et ambulaverunt ambo simul
²³ cumque profecti essent coepit flere mater eius et dicere baculum senectutis nostrae tulisti et transmisisti a nobis
²⁴ numquam esset ipsa pecunia pro qua misisti eum
²⁵ sufficiebat enim nobis paupertas nostra ut divitias computaremus hoc quod videbamus filium nostrum
²⁶ dixitque ei Tobias noli flere salvus perveniet filius noster et salvus revertetur ad nos et oculi tui videbunt eum

²⁷ credo enim quoniam angelus Dei bonus comitetur ei et bene disponat omnia quae circa ipsum geruntur ita ut cum gaudio revertatur ad nos

²⁸ ad hanc vocem cessavit mater eius flere et tacuit
6 profectusque est Tobias et canis secutus est eum et mansit prima mansione iuxta fluvium Tigris

² et exivit ut lavaret pedes suos et ecce piscis inmanis exivit ad devorandum eum

³ quem expavescens clamavit voce magna dicens Domine invadet me

⁴ et dixit ei angelus adprehende brancia eius et trahe eum ad te quod cum fecisset adtraxit eum in sicco et palpitare coepit ante pedes eius

⁵ tunc dixit ei angelus extentera hunc pisces et cor eius et fel eius et iecur repone tibi sunt enim haec necessaria ad medicamenta utiliter

⁶ quod cum fecisset assavit carnes eius et secum sustulerunt in via cetera salierunt quae sufficerent eis quousque pervenirent in Rages civitatem Medorum

⁷ tunc interrogavit Tobias angelum et dixit ei obsecro te Azarias frater ut dicas mihi quod remedium habebunt ista quae de pisce servare iussisti

⁸ respondensque dixit ei cordis eius particulam si super carbones ponas fumus eius extricat omne daemonium sive a viro sive a muliere ita ut ultra non accedat ad eos

⁹ []

¹⁰ et dixit ei ubi vis ut maneamus

¹¹ respondensque angelus ait est hic Raguhel nomine propinquus vir de tribu tua et hic habet filiam nomine Sarram sed neque masculum neque feminam ullum habet alium praeter eam

¹² tibi debetur omnis substantia eius et oportet te eam accipere coniugem

¹³ pete ergo eam a patre eius et dabit tibi eam uxorem

¹⁴ tunc respondit Tobias et dixit audio quia tradita est viris septem et mortui sunt sed et haec audivi quia daemonium illos occidit

¹⁵ timeo ergo ne forte mihi haec eveniant et cum sim unicus parentibus meis deponam senectutem illorum cum tristitia ad infernum

¹⁶ tunc angelus Rafahel dixit ei audi me et ostendam tibi qui sunt quibus praevalere potest daemonium

¹⁷ hii namque qui coniugium ita suscipiunt ut Deum a se sua mente excludant et suae libidini ita vacent sicut equus et mulus in quibus non est intellectus habet potestatem daemonium super eos

¹⁸ tu autem cum acceperis eam ingressus cubiculum per tres dies continens esto ab ea et nihil aliud nisi orationibus vacabis cum ea

¹⁹ ipsa autem nocte incenso iecore piscis fugabitur daemonium

²⁰ secunda vero nocte in copulatione sanctorum patriarcharum admitteris

²¹ tertia autem nocte benedictione consequeris ut filii ex vobis incolomes procreentur

²² transacta autem tertia nocte accipies virginem cum timore Domini amore filiorum magis quam libidinis ductus ut in semine Abrahae benedictionem in filiis consequaris

7 ingressi sunt autem ad Raguhel et suscepit eos Raguhel cum gaudio

² intuensque Tobiam Raguhel dixit Annae uxori suae quam similis est iuvenis iste consobrinus meo

³ et cum haec dixisset ait unde estis iuvenes fratres nostri at illi dixerunt ex tribu Nephthalim sumus ex captivitate Nineven

⁴ dixit illis Raguhel nostis Tobiam fratrem meum qui dixerunt novimus

⁵ cumque multa bona loquerentur de eo dixit angelus ad Raguhel Tobias de quo interrogas pater huius est

⁶ et misit se Raguhel et cum lacrimis osculatus est eum et plorans super collum eius

⁷ dixit benedictio sit tibi fili mi quia boni et optimi viri filius es

⁸ et Anna uxor eius et Sarra filia ipsorum lacrimatae sunt

⁹ postquam autem locuti sunt praecepit Raguhel occidi arietem et parari convivium cumque hortaretur eos discumbere ad prandendum

¹⁰ Tobias dixit hic ego hodie non manducabo neque bibam nisi prius petitionem meam confirmes et promittas mihi dare Sarram filiam tuam

¹¹ quo audito verbo Raguhel expavit sciens quid eveniret illis septem viris et timere coepit ne forte et huic similiter accideret et cum nutaret et non daret ullum petenti responsum

¹² dixit ei angelus noli timere dare illam isti quoniam huic timentis Deum debetur coniux filia tua propterea alius non potuit habere illam

¹³ tunc dixit Raguhel non dubito quod Deus preces et lacrimas meas in conspectu suo admiserit

¹⁴ et credo quoniam ideo vos fecit ad me venire ut ista coniungeretur cognationi suae secundum legem Mosi et nunc noli dubium gerere quod tibi eam non tradam

¹⁵ et adprehendens dexteram filiae suae dexterae Tobiae tradidit dicens Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob sit vobiscum et ipse coniungat vos impleatque benedictionem suam in vobis

¹⁶ et accepta carta fecerunt conscriptionem coniugii
¹⁷ et post haec epulati sunt benedicentes Deum

¹⁸ vocavitque ad se Raguhel Annam uxorem suam et praecepit ei ut praepararet alterum cubiculum

¹⁹ et introduxit in eum Sarram filiam suam et lacrimata est

²⁰ dixitque ei forti animo esto filia mi Dominus caeli det tibi gaudium pro taedio quo perpressa es
8 postquam vero cenaverunt introduxerunt iuvenem ad eam
² recordatus itaque Tobias sermonem angeli protulit de cassidile suo partem iecoris posuitque eam super carbones vivos
³ tunc Rafahel angelus adprehendit daemonium et religavit eum in deserto superioris Aegypti
⁴ tunc hortatus est virginem Tobias dixitque ei Sarra exsurge deprecemur Deum hodie et cras et secundum cras quia istis tribus noctibus Deo iungimur tertia autem transacta nocte in nostro erimus coniugio
⁵ filii quippe sanctorum sumus et non possumus ita coniungi sicut et gentes quae ignorant Deum
⁶ surgentes autem pariter instanter orabant ambo ut sanitas daretur eis
⁷ dixitque Tobias Domine Deus patrum nostrorum benedicant te caeli et terra et mare fontes et flumina et omnis creatura tua quae in eis sunt
⁸ tu fecisti Adam de limo terrae dedistique ei adiutorium Evam
⁹ et nunc Domine tu scis quia non luxuriae causa accipio sororem meam sed sola posteritatis dilectione in qua benedicatur nomen tuum in saecula saeculorum
¹⁰ dixit itaque Sarra miserere nobis Domine miserere nobis et consenescamus ambo pariter sani
¹¹ et factum est circa pullorum cantum accersiri iussit Raguhel servos suos et abierunt pariter ut foderent sepulchrum
¹² dicebat enim ne simili modo evenerit ei quod et ceteris illis septem qui sunt ingressi ad eam
¹³ cumque parassent fossam reversus ad uxorem suam Raguhel dixit
¹⁴ mitte unam ex ancillis tuis et videat si mortuus est ut sepeliam illum antequam inlucescat
¹⁵ at illa mittens unam ex ancillis suis ingressa cubiculum repperitque eos incolomes secum pariter dormientes
¹⁶ reversa nuntiavit bonum nuntium et benedixerunt Deum Raguhel videlicet et Anna uxor eius
¹⁷ et dixerunt benedicimus te Domine Deus Israhel quia non contigit nobis quemadmodum putabamus
¹⁸ fecisti enim nobiscum misericordiam tuam et exclusisti a nobis inimicum persequentem nos
¹⁹ misertus es autem duobus unicis fac eos Domine in plenius benedicere te et sacrificium tibi laudis tuae et suae sanitatis offerre ut cognoscat universitas gentium quia tu es Deus solus in universa terra
²⁰ statimque praecepit servis suis Raguhel ut repleverent fossam quam fecerant priusquam lucesceret

²¹ uxori autem suae dixit ut instrueret convivium et praepararet omnia quae in cibos erant iter agentibus necessaria

²² duas quoque vaccas pingues et quattuor arietes occidi fecit et parari epulas omnibus vicinis suis et cunctis amicis

²³ et adiuravit Raguhel Tobiam ut duas ebdomadas moraretur apud eum

²⁴ de omnibus autem quae possidebat Raguhel dimidiam partem dedit Tobiae et fecit hanc scripturam ut pars dimidia quae supererat post obitum eorum Tobis dominio deveniret

9 tunc vocavit ad se Tobias angelum quem quidem hominem aestimabat et dixit ei Azarias frater peto ut auscultes verba mea

² si me ipsum tradam tibi servum non ero condignus providentiae tuae

³ tamen obsecro ut adsumas tibi animalia sive servitia et vadas ad Gabelum in Rages Medorum redasque ei chirografum suum et recipias ab eo pecuniam et roges eum venire ad nuptias meas

⁴ scis enim ipse quoniam numerat dies pater meus et si tardavero una die plus contristatur anima eius

⁵ et certe vides quomodo Raguhel coniuraverit me cuius adiuramentum spernere non possum

⁶ tunc Rafahel adsumens quattuor ex servis Raguhelis et duos camelos in Rages Medorum perrexit et inveniens Gabelum dedit ei chirografum suum et recepit omnem pecuniam

⁷ indicavitque ei de Tobia filio Tobiae omnia quae gesta sunt fecitque eum secum venire ad nuptias

⁸ cumque ingressus esset domum Raguhelis invenit Tobiam discumbentem et exiliens osculati sunt se alterutrum flevit itaque Gabelus et benedixit Deum
⁹ et dixit benedicat te Dominus Deus Israhel quia filius es viri optimi et iusti et timentis Deum et elemosynas facientis

¹⁰ et dicatur benedictio super uxorem tuam et super parentes vestros

¹¹ et videatis filios vestros et filios filiorum vestrorum usque in tertiam et quartam generationem et sit semen vestrum benedictum a Deo Israhel qui regnat in saecula saeculorum

¹² cumque omnes dixissent amen accesserunt ad convivium sed et cum timore Domini nuptiarum convivium exercebant

10 cum vero moras faceret Tobias causa nuptiarum sollicitus erat pater eius Tobias dicens putas quare moratur filius meus aut quare detentus est ibi

² putasne Gabelus mortuus est et nemo illi reddet pecuniam

³ coepit autem contristari nimis ipse et Anna uxor eius cum eo et coeperunt ambo simul flere eo quod die statuto minime reverteretur filius eorum ad eos

⁴ flebat igitur mater eius inremediabilibus lacrimis atque dicebat heu heu me fili mi ut quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum baculum senectutis nostrae solacium vitae nostrae spem posteritatis nostrae

⁵ omnia in te uno habentes te non debuimus dimittere ire a nobis

⁶ cui dicebat Tobias tace et noli turbari sanus est filius noster satis fidelis est vir ille cum quo misimus eum

⁷ illa autem nullo modo consolari poterat sed cotidie exiliens circumspiciebat et circuibat vias omnes per quas spes remeandi videbatur ut procul videret eum si fieri possit venientem

⁸ at vero Raguhel dicebat ad generum suum mane hic et ego mittam nuntium salutis de te ad Tobiam patrem tuum

⁹ cui Tobias dixit ego novi quia pater meus et mater mea modo dies computant et cruciatur spiritus eorum in ipsis

¹⁰ cumque verbis multis rogaret Raguhel Tobiam et ille eum nulla ratione vellet audire tradidit ei Sarram et dimidiam partem omnis substantiae suae in pueris et in puellis et in pecudibus et in camelis et in pecunia multa et salvum atque gaudentem dimisit eum a se

¹¹ dicens angelus Domini sanctus sit in itinere vestro perducaturque vos incolomes et inveniatis omnia recte circa conparentes vestros et videant oculi mei filios vestros priusquam moriar

¹² et adprehendentes parentes filiam suam osculati sunt eam et dimiserunt ire

¹³ monentes eam honorare soceros diligere maritum regere familiam gubernare domum et se ipsam inreprehensibilem exhibere

11 cumque reverterentur pervenerunt ad Charram quae est in medio itinere contra Nineven undecimo die

² dixit angelus Tobias frater scis quemadmodum reliquisti patrem tuum

³ si placet itaque tibi praecedamus et lento gradu insequentur iter nostrum familiae simul cum coniuge tua et cum animalibus

⁴ cumque hoc placuisset ut irent dixit Rafahel ad Tobiam tolle tecum ex felle piscis erit enim necessarium tulit itaque Tobias ex felle illo et abierunt

⁵ Anna vero sedebat secus viam in supercilio montis unde respicere poterat de longinquo

⁶ et dum ex eodem loco specularetur adventum eius vidit a longe et ilico agnovit venientem filium suum et currens nuntiavit viro suo dicens ecce venit filius tuus

⁷ dixitque Rafahel ad Tobiam adubi introieris domum tuam statim adora Dominum Deum tuum et

gratias agens ei accede ad patrem tuum et osculare eum

⁸ statimque lini super oculos eius ex felle isto piscis quod portas tecum scias enim quoniam mox aperientur oculi eius et videbit pater tuus lumen caeli et in aspectu tuo gaudebit

⁹ tunc praecurrit canis qui simul fuerat in via et quasi nuntius adveniens blandimento suae caudae gaudebat

¹⁰ unde contigit ut exsurgens caecus pater coepit offendens pedibus currere et data manu puero occurrit in obviam filio suo

¹¹ et suscipiens osculatus est eum cum uxore sua et coeperunt flere prae gaudio

¹² cumque adorassent Dominum et gratias egissent considerunt

¹³ tunc sumens Tobias de felle piscis linivit oculos patri suo

¹⁴ et sustinens quasi dimidiam fere horam coepit albugo ex oculis eius quasi membrana ovi egredi

¹⁵ quem adprehendens Tobias traxit ab oculis eius statimque visum recepit

¹⁶ et glorificabant Deum ipse videlicet et uxor eius et omnes qui sciebant eum

¹⁷ dicebatque Tobias benedico te Domine Deus Israhel quoniam tu castigasti me et tu sanasti me et ecce video Tobiam filium meum

¹⁸ ingressa est etiam post septem dies Sarra uxor filii eius et omnes familiae et pecora sana et cameli et pecunia multa uxoris sed et alia pecunia quam receperat a Gabelo

¹⁹ et narravit parentibus suis omnia beneficia Dei quae fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat

²⁰ veneruntque Achior et Nabath consobrini Tobiae gaudentes ad Tobiam congratulantes ei de omnibus bonis quae circa illum ostenderat Deus

²¹ et per septem dies epulantes omnes gaudio magno gavisi sunt

12 tunc vocavit ad se Tobias filium suum dixitque ei quid possumus dare viro isti sancto qui venit tecum

² respondens Tobias dixit pater quam mercedem dabimus ei aut quid dignum poterit esse beneficiis eius

³ me duxit et reduxit sanum pecuniam a Gabelo ipse suscepit uxorem ipse me habere fecit et daemonium ab ea conpescuit gaudium parentibus eius fecit me ipsum a devoratione piscis eripuit te quoque fecit videre lumen caeli et bonis omnibus per eum repleti sumus quid illi ad haec dignum poterimus dare

⁴ sed peto te pater mi ut roges eum si forte dignabitur medietatem de omnibus quae adlata sunt sibi adsumere

⁵ et vocantes eum pater scilicet et filius tulerunt eum in partem et rogare coeperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium quae adtulerant acceptam habere

⁶ tunc dixit eis occulte benedicite Deum caeli et coram omnibus viventibus confitemini illi quoniam fecit vobiscum misericordiam suam

⁷ etenim sacramentum regis abscondere bonum est opera autem Dei revelare et confiteri honorificum est

⁸ bona est oratio cum ieiunio et elemosyna magis quam thesauros auri condere

⁹ quoniam elemosyna a morte liberat et ipsa est quae purgat peccata et faciet invenire vitam aeternam

¹⁰ qui autem faciunt peccatum et iniquitatem hostes sunt animae suae

¹¹ manifesto ergo vobis veritatem et non abscondam a vobis sermonem occultum

¹² quando orabas cum lacrimis et sepeliebas mortuos et derelinquebas prandium et mortuos abscondebas per diem in domo tua et nocte sepeliebas ego obtuli orationem tuam Domino

¹³ et quia acceptus eras Deo necesse fuit ut temptatio probaret te

¹⁴ et nunc misit me Dominus ut curarem te et Sarram uxorem filii tui a daemonio liberarem

¹⁵ ego enim sum Rafahel angelus unus ex septem qui adstamus ante Dominum

¹⁶ cumque haec audissent turbati sunt et trementes ceciderunt super faciem suam

¹⁷ dixitque eis angelus pax vobis nolite timere

¹⁸ etenim cum essem vobiscum per voluntatem Dei ipsum benedicite et cantate illi

¹⁹ videbar quidem vobiscum manducare et bibere sed ego cibo invisibili et potu qui ab hominibus videri non potest utor

²⁰ tempus est ergo ut revertar ad eum qui me misit vos autem benedicite Deum et narrate omnia mirabilia eius

²¹ et cum haec dixisset ab aspectu eorum ablatum est et ultra eum videre non potuerunt

²² tunc prostrati per horas tres in faciem benedixerunt Deum et exsurgentes narraverunt omnia mirabilia eius

13 aperiens autem Tobias senior os suum benedixit Dominum et dixit magnus es Domine in aeternum et in omnia saecula regnum tuum

² quoniam tu flagellas et salvas deducis ad infernum et reducis et non est qui effugiat manum tuam

³ confitemini Domino filii Israhel et in conspectu gentium laudate eum

⁴ quoniam ideo dispersit vos inter gentes quae ignorant eum ut vos narretis mirabilia eius et faciatis

scire eos quia non est alius Deus omnipotens praeter eum

⁵ ipse castigavit nos propter iniquitates nostras et ipse salvabit nos propter misericordiam suam

⁶ aspiciate ergo quae fecit vobiscum et cum timore et tremore confitemini illi regemque saeculorum exaltate in operibus vestris

⁷ ego autem in terra captivitatis meae confitebor illi quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem

⁸ convertimini itaque peccatores et facite iustitiam coram Deo credentes quod faciat vobiscum misericordiam suam

⁹ ego autem et anima mea in eo laetabimur

¹⁰ benedicite Dominum omnes electi eius agite dies laetitiae et confitemini illi

¹¹ Hierusalem civitas Dei castigavit te Dominus in operibus manuum tuarum

¹² confitere Domino in bonis et benedic Deum saeculorum ut reaedificet in te tabernaculum suum et revocet ad te omnes captivos et gaudeas in omnia saecula saeculorum

¹³ luce splendida fulgebis et omnes fines terrae adorabunt te

¹⁴ nationes ex longinquo ad te venient et munera deferentes adorabunt Dominum in te et terram tuam in sanctificatione habebunt

¹⁵ nomen magnum invocabunt in te

¹⁶ maledicti erunt qui contempserint te et condemnati erunt omnes qui blasphemaverint te benedictique erunt qui aedificaverint te

¹⁷ tu autem laetaberis in filiis tuis quoniam omnes benedicentur et congregabuntur ad Dominum

¹⁸ beati omnes qui diligunt te et qui gaudent super pace tua

¹⁹ anima mea benedic Dominum quoniam liberavit Hierusalem civitatem suam

²⁰ beatus ero si fuerint reliquiae seminis mei ad vindicandam claritatem Hierusalem

²¹ portae Hierusalem ex sapphyro et zmaragdo aedificabuntur et ex lapide pretioso omnis circuitus murorum eius

²² ex lapide candido et mundo omnes plateae eius sternentur et per vicos eius alleluia cantabitur

²³ benedictus Dominus qui excitavit eam ut sit regnum eius in saecula saeculorum super eam amen

14 et consummati sunt sermones Tobii et posteaquam inluminatus est vixit annis quadraginta duobus et vidit filios nepotum suorum

² completis itaque annis centum duobus sepultus est honorifice in Nineven

³ quinquaginta namque et sex annorum oculorum lumen amisit sexagenarius vero recepit

⁴ reliquum vero vitae suae in gaudio fuit et cum bono profectu timoris Dei perrexit in pace

TOBIAE 14:5

⁵ in hora autem mortis suae vocavit ad se Tobiam filium suum et septem iuvenes filios eius nepotes suos dixitque eis

⁶ prope erit interitus Nineven non enim excidit verbum Dei et fratres nostri qui dispersi sunt a terra Israhel revertentur ad eam

⁷ omnis autem deserta terra eius replebitur et domus Dei quae in ea incensa est iterum reaedificabitur ibique revertentur omnes timentes Deum

⁸ et relinquent gentes idola sua et venient in Hierusalem et inhabitabunt in ea

⁹ et gaudebunt in ea omnes adorantes regem Israhel

¹⁰ audite ergo filii mei patrem vestrum servite Domino in veritate et inquirite ut faciatis quae sunt placita illi

¹¹ et filiis vestris mandate ut faciant iustitias et elemosynas ut sint memores Dei et benedicant eum in omni tempore in veritate et in tota virtute sua

¹² nunc ergo filii audite me et nolite manere hic sed quacumque die sepelieritis matrem vestram circa me in uno sepulchro ex eo dirigite gressus vestros ut exeatis hinc

¹³ video enim quoniam iniquitas eius finem dabit ei

¹⁴ factum est autem post obitum matris suae Tobias abscessit ex Nineven cum uxore sua et filiis et reversus est ad soceros suos

¹⁵ invenitque eos incolomes in senectute bona et curam eorum gessit et ipse clausit oculos eorum et omnem hereditatem domus Raguhel ipse percepit viditque quintam generationem filios filiorum suorum

¹⁶ et completis annis nonaginta et novem in timore Domini cum gaudio sepelierunt eum

¹⁷ omnis cognatio eius et omnis generatio eius in bona vita et sancta conversatione permansit ita ut accepti essent tam Deo quam hominibus et cunctis habitatoribus terrae

Liber Iudith

1 Arfaxat itaque rex Medorum subiugaverat multas gentes imperio suo et ipse aedificavit civitatem potentissimam quam appellavit Ig-bathanis

² ex lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius in altitudine cubitorum septuaginta et in latitudine cubitorum triginta turres vero eius posuit in altitudinem cubitorum centum

³ per quadrum vero earum latus utrumque vicenorum pedum spatio tendebatur posuitque portas eius in altitudine turrium

⁴ et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui et in gloria quadrigarum suarum

⁵ anno igitur duodecimo regni sui Nabuchodonosor rex Assyriorum qui regnabat in Nineven civitatem magnam pugnavit contra Arfaxat et obtinuit eum

⁶ in campo magno qui appellatur Ragau circa Eufraten et Tigrin et Hyadas in campo Erioch regis Elicorum

⁷ tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor et cor eius elatum est et misit ad omnes qui habitabant in Cilicia et Damasco et Libano

⁸ et ad gentes quae sunt in Carmelo et Cedar et inhabitantes Galileam in campo magno Hesdraelon

⁹ et ad omnes qui erant in Samaria et trans flumen Iordanem usque Hierusalem et omnem terram Iesse quousque perveniatur ad montes Aethiopiae

¹⁰ ad hos omnes misit nuntios Nabuchodonosor rex Assyriorum

¹¹ qui omnes uno animo contradixerunt et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt

¹² tunc indignatus est Nabuchodonosor rex ad omnem terram illam et iuravit per regnum et thronum suum quod defenderet se de omnibus regionibus his

2 anno tertiodecimo Nabuchodonosor regis vicesima et secunda die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum ut defenderet se

² vocavitque omnes maiores omnesque duces bellatores suos et habuit cum eis mysterium consilii sui

³ dixitque cogitationem suam in eo esse ut omnem terram suo subiugaret imperio

⁴ quod dictum cum placuisset omnibus vocavit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militiae suae

⁵ et dixit egredere adversum omne regnum occidentis et contra eos praecipue qui contempserunt imperium meum

⁶ non parceret oculus meus ulli regno omnemque urbem munitam subiugabis mihi

⁷ tunc Holofernus vocavit duces et magistratus virtutis Assyriorum et dinumeravit viros in expeditione sicut praecepit ei rex centum viginti milia peditum pugnatorum et equites sagittarios duodecim milia

⁸ omnemque expeditionem suam fecit praere multitudinem innumerabilium camelorum cum his quae exercitibus sufficerent copiose boum quoque armenta gregesque ovium quorum non erat numerus ⁹ frumentum ex omni Syria in transitu suo parari constituit

¹⁰ aurum vero et argentum de domo regis adsumpsit multum nimis

¹¹ et profectus est ipse et omnis exercitus cum quadrigis et equitibus et sagittariis qui cooperuerunt faciem terrae sicut lucustae

¹² cumque pertransisset fines Assyriorum venit ad magnos montes Angae qui sunt a sinistro Ciliciae ascenditque omnia castella eorum et obtinuit omnem munitionem

¹³ effregit autem civitatem opinatissimam Meluthi praedavitque omnes filios Tharsis et filios Ismahel qui erant contra faciem deserti et ad austrum terrae Celeon

¹⁴ et transiit Eufraten et venit ad Mesopotamiam et fregit omnes civitates excelsas quae erant ibi a torrente Mambre usquequo perveniatur ad mare

¹⁵ et occupavit terminos eius a Cilicia usque ad fines Iafeth qui sunt ad austrum

¹⁶ abduxitque omnes filios Madian ac praedavit omnem locupletationem eorum omnesque resistentes sibi occidit in ore gladii

¹⁷ et post haec descendit in campos Damasci in diebus messis et succendit omnia sata omnesque arbores ac vineas fecit incidi

¹⁸ et cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram

3 tunc miserunt legatos suos universarum urbium et provinciarum reges ac principes Syriae scilicet Mesopotamiae et Syriae Sobal et Lybiae atque Ciliciae qui venientes ad Holofernem dixerunt

² desinat indignatio tua circa nos melius est enim ut viventes serviamus Nabuchodonosor regi magno et subditi simus tibi quam morientes cum interitu nostro ipsi servitutis nostrae damna patiamini

IUDITH 3:3

³ omnis civitas nostra omnisque possessio omnes colles et montes et campi armenta boum greges ovium caprarumque equorum camelorumque et universae facultates nostrae atque familiae in conspectu tuo sunt

⁴ sint omnia sub lege tua

⁵ nos iam et filii nostri servi tui sumus

⁶ veni nobis pacificus dominus et utere servitia nostra sicut placuerit tibi

⁷ tunc descendit de montibus cum equitibus in virtute magna et obtinuit omnem civitatem et omnem inhabitantem terram

⁸ de universis autem urbibus adsumpsit sibi auxiliarios viros fortes et electos ad bellum

⁹ tantusque metus provinciis illius incubuit ut universarum urbium habitatores principes et honorati simul cum populis exirent in obviam venienti

¹⁰ excipientes eum cum coronis et lampadibus ducentes choros in tibiis et tympanis

¹¹ nec ista tamen facientes ferocitatem eius pectoris mitigare potuerunt

¹² nam et civitates eorum destruxit et lucos eorum excidit

¹³ praeceperat enim illi Nabuchodonosor rex ut omnes deos terrae exterminaret videlicet ut ipse solus diceretur deus ab his nationibus quae potuissent Holofernis potentia subiugari

¹⁴ pertransiens autem Syriam Subal et omnem Apamiam omnemque Mesopotamiam venit ad Idumeos in terra Gabaa

¹⁵ accepitque civitates eorum et sedit ibi per triginta dies in quibus diebus adunari praecepit universum exercitum virtutis suae

4 tunc audientes haec filii Israhel qui habitabant in terra Iudaeae timuerunt valde a facie eius ² tremor etiam et horror invasit sensus eorum ne hoc faceret Hierusalem et templo Domini quod fecerat ceteris civitatibus et templis earum

³ et miserunt in omnem Samariam per circuitum usque Hiericho et praeoccupaverunt omnes vertices montium

⁴ et muris circumdederunt vicos suos et congregaverunt frumenta in praeparatione pugnae

⁵ sacerdos etiam Heliachim scripsit ad universos qui erant contra Hesdraelon quae est contra faciem campi magni iuxta Dothain et universis per quos transitus esse poterat

⁶ ut obtinerent ascensus montium per quos via esse poterat ad Hierusalem ut illic custodirent ubi angustum iter esse poterat inter montes

⁷ et fecerunt filii Israhel secundum quod constituerat eis sacerdos Domini Heliachim

⁸ et clamavit omnis populus ad Dominum instantia magna et humiliaverunt animas suas in ieiuniis ipsi et mulieres eorum

⁹ et induerunt se sacerdotes ciliciis et infantes prostraverunt contra faciem templi Domini et altare Domini operuerunt cilicio

¹⁰ et clamaverunt ad Deum Israhel unanimiter ne darentur in praedam infantes eorum et uxores eorum in divisionem et civitates eorum in exterminium et sancta eorum in pollutionibus

¹¹ tunc Heliachim sacerdos Domini magnus circumcivit omnem Israhel adlocutusque est eos

¹² dicens scitote quoniam exaudivit Dominus preces vestras si manentes permanseritis in ieiuniis et orationibus in conspectu Domini

¹³ memores estote Mosi servi Domini qui Amalech confidentem in virtute sua et in potentia sua et in exercitu suo et in clypeis suis et in curribus suis et in equitibus suis non ferro pugnando sed precibus sanctis orando deiecit

¹⁴ sic erunt universi hostes Israhel si perseveraveritis in hoc opere quo coepistis

¹⁵ ad hanc igitur exhortationem eius deprecantes Dominum permanebant in conspectu Domini

¹⁶ ita ut etiam hii qui holocausta Domino offerebant praecincti ciliciis offerrent sacrificia Domino et erat cinis super capita eorum

¹⁷ et ex toto corde suo omnes orabant Deum ut visitaret populum suum Israhel

5 nuntiatumque est Holoferni principi militiae Assyriorum quod filii Israhel praepararent se ad resistendum ac montium itinera conclusissent

² et furore nimio exarsit iracundia magna vocavitque omnes principes Moab et duces Ammon

³ et dixit eis dicite mihi quid sit populus iste qui montana obsidet aut quae et quales et quanta sint civitates eorum quae etiam sit virtus eorum aut quae sit multitudo eorum vel quis rex militiae illorum

⁴ quare prae omnibus qui habitant in oriente isti contempserunt et non exierunt in obviam nobis ut susciperent nos cum pace

⁵ tunc Achior dux omnium filiorum Ammon respondens ait si digneris audire domine meus dicam veritatem in conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat et non egredietur verbum falsum ex ore meo

⁶ populus iste ex progenie Chaldeorum est

⁷ hic primum in Mesopotamiam habitavit quoniam noluerunt sequi deos patrum suorum qui erant in terra Chaldeorum

⁸ deserentes itaque caerimonias patrum suorum quae in multitudine deorum erant

⁹ unum Deum caeli coluerunt qui et praecepit eis ut exirent inde et habitarent in Charam cumque cooperuisset omnem terram fames descenderunt in Aegyptum illicque per quadringentos annos sic multi-

plicati sunt ut dinumerari eorum non possit exercitus

¹⁰ cumque gravaret eos rex Aegypti atque in aedificationibus urbium suarum in luto et latere subiugasset eos clamaverunt ad Deum suum et percussit totam terram Aegypti plagis variis

¹¹ cumque eiecissent eos a se Aegyptii et cessasset plaga ab eis et iterum eos vellent capere et ad suum servitium revocare

¹² fugientibus his Deus caeli mare aperuit ita ut hinc inde aquae quasi murus solidarentur et isti pede sicco fundum maris perambulando transirent

¹³ in quo loco dum innumerabilis exercitus Aegyptiorum eos persequeretur ita aquis coopertus est ut non remaneret vel unus qui factum posteris nuntiaret

¹⁴ egressis etiam mare Rubrum deserta Sina montis occurrerunt in quibus numquam homo habitare potuit vel filius hominis requievit

¹⁵ illic fontes amari obdulcati sunt eis ad bibendum et per annos quadraginta annonam de caelo consecuti sunt

¹⁶ ubicumque ingressi sunt sine arcu et sagitta et absque scuta et gladio Deus eorum pro eis pugnavit et vicit

¹⁷ et non fuit qui insultaret populo isti nisi quando recessit a cultura Domini Dei sui

¹⁸ quotienscumque autem praeter ipsum Deum suum alterum coluerunt dati sunt in praedam et in gladium et in obprobrium

¹⁹ quotienscumque autem paenituerunt se recessisse a cultura Dei sui dedit eis Deus caeli virtutem resistendi

²⁰ denique Chananeum regem et Iebuseum et Ferezeum et Hettheum et Eveum et Amorream et omnes potentes in Esebon prostraverunt et terras eorum et civitates eorum ipsi possederunt

²¹ et usque dum non peccarent in conspectu Dei sui erant cum illis bona Deus enim illorum odit iniquitatem

²² nam et ante hos annos cum recessissent a via quam dederat illis Deus ut ambularent in eam exterminati sunt proeliis multis nationibus et plurimi eorum captivi abducti sunt in terram non suam

²³ nuper autem reversi ad Deum suum ex dispersione qua dispersi fuerant adunati sunt et ascenderunt montana haec omnia et iterum possident Hierusalem ubi sunt sancta eorum

²⁴ nunc ergo meus domine perquire si est aliqua iniquitas eorum in conspectu Dei eorum ascendamus ad illos quoniam tradens tradet illos Deus eorum tibi et subiugati erunt sub iugo potentiae tuae

²⁵ si autem non est offensio populi huius coram Deo suo non poterimus resistere illis quoniam Deus

eorum defendet illos et erimus in obprobrium universae terrae

²⁶ et factum est cum cessasset loqui Achior verba irati sunt omnes magnates Holofernus et cogitabant interficere eum dicentes ad alterutrum

²⁷ quis iste est qui filios Israhel posse dicat resistere regi Nabuchodonosor et exercitibus eius homines inermes et sine virtute et sine peritia artis pugnae

²⁸ ut ergo agnoscat Achior quoniam fallit nos ascendemus in montana et cum capti fuerint potentes eorum tunc cum eisdem gladio transverberabitur

²⁹ ut sciat omnis gens quoniam Nabuchodonosor deus terrae est et praeter ipsum alius non est

6 factum est autem cum cessasset loqui indignatus Holofernus vehementer dixit ad Achior

² quoniam prophetasti nobis dicens quod gens Israhel defendatur a Deo suo ut ostendam tibi quia non est deus nisi Nabuchodonosor

³ cum percusserimus eos omnes sicut hominem unum tunc et ipse cum illis Assyriorum gladio interibis et omnis Israhel tecum perditione disperiet

⁴ et probabis quoniam Nabuchodonosor dominus sit universae terrae tuncque gladius militiae meae transiet per latera tua et confixus cades inter vulneratos Israhel et non respirabis ultra donec extermineris cum illis

⁵ porro autem si prophetiam tuam veram existimas non concidat vultus tuus et pallor qui faciem tuam obtinuit abscedat a te si verba mea haec putas impleri non posse

⁶ ut autem noveris quia simul cum illis haec experieris ecce ex hac hora illorum populo sociaberis ut dum dignas mei gladii poenas exceperint ipse simul ultioni subiaceas

⁷ tunc Holofernus praecepit servis suis ut comprehenderent Achior ut ducerent eum in Bethuliam et traderent eum in manu filiorum Israhel

⁸ et accipientes eum servi Holofernus profecti sunt per campestria sed cum adpropinquassent ad montana exierunt contra eos fundibalarum

⁹ illi autem divertentes a latere montis ligaverunt Achior ad arborem manibus et pedibus et sic vinctum de restibus dimiserunt eum et reversi sunt ad dominum suum

¹⁰ porro filii Israhel descendentes de Bethulia venerunt ad eum quem solventes duxerunt ad Bethuliam atque in medio populi illum statuentes percontati sunt quid rerum esset quod illum vinctum Assyrii reliquissent

¹¹ in diebus illis erant illic principes Ozias filius Micha de tribu Symeon et Carmi qui et Gothonihiel

¹² in medio itaque seniorum et in conspectu omnium Achior dixit omnia quae locutus ipse fuerat ab Holoferne interrogatus et qualiter populus

Holofernus voluisset propter hoc verbum interficere eum

¹³ quemadmodum ipse Holofernus iratus iusserit eum Israhelitis hac de causa tradi ut dum vinceret filios Israhel tunc etiam ipsum Achior diversis iubeat suppliciiis interire propter hoc quod dixisset Deus caeli defensor eorum est

¹⁴ cumque universa Achior exposuisset omnis populus cecidit in faciem adorantes Dominum et communi lamentatione et fletu unianimes preces suas Deo effuderunt

¹⁵ dicentes Domine Deus caeli et terrae intuere superbiam illorum et respice ad nostram humilitatem et faciem tuorum sanctorum adtende et ostende quia non derelinquis praesumentes de te et praesumentes de se et de sua virtute gloriantes humilias

¹⁶ finito itaque fletu et per totum diem populorum oratione completa consolati sunt Achior

¹⁷ dicentes Deus patrum nostrorum cuius tu virtutem praedicasti ipse tibi hanc dabit vicissitudinem ut eorum magis tu interitum videas

¹⁸ cum vero Dominus Deus noster dederit hanc libertatem servis suis sit et tecum Deus in medio nostri ut sicut placuerit tibi ita cum tuis omnibus converseris

¹⁹ tunc Ozias finito consilio suscepit eum in domum suam et fecit cenam magnam

²⁰ et vocatis omnibus presbyteris simul expleto ieiunio refecerunt

²¹ postea vero convocatus omnis populus et per totam noctem intra ecclesiam oraverunt petentes auxilium a Deo Israhel

7 Holofernus autem altera die praecepit exercitibus suis ut ascenderent contra Bethuliam

² erant autem pedites bellatorum centum viginti milia et equites viginti duo milia praeter praeparationes virorum illorum quos occupaverat captivitas et adducti fuerant de provinciis et urbibus universae iuventutis

³ omnes pariter paraverunt se ad pugnam contra filios Israhel et venerunt per crepidinem montis usque ad apicem qui respicit super Dothain a loco qui dicitur Belma usque Chelmo qui est contra Hesdraelon

⁴ filii autem Israhel ut viderunt multitudinem illorum prostraverunt se super terram mittentes cinerem super capita sua unianimes orantes ut Deus Israhel misericordiam suam ostenderet super populum suum

⁵ et adsumentes arma sua bellica sederunt per loca quae angusti itineris tramitem dirigunt inter montuosa et erant custodientes ea tota die et nocte

⁶ porro Holofernus dum circuit per gyrum repperit quod fons qui influebat aquaeductum illorum a

parte australi extra civitatem dirigeret incidi praecepit aquaeductum eorum

⁷ erant tamen non longe a muris fontes ex quibus furtim videbantur haurire aquam ad refocilandum potius quam ad potandum

⁸ sed filii Ammon et Moab accesserunt ad Holofernem dicentes filii Israhel non in lancea nec in sagitta confidunt sed montes defendunt illos et muniunt illos colles in praecipitio constituti

⁹ ut ergo sine congressione pugnae possis superare eos pone custodes fontium ut non hauriant ex eis et sine gladio interficies eos vel certe fatigati tradent civitatem suam quam putant civitatem montibus positam superari non posse

¹⁰ et placuerunt verba haec coram Holoferne et coram omnibus satellitibus eius et constituit per gyrum centenarios per singulos fontes

¹¹ cumque ista custodia per dies viginti fuisset expleta defecerunt cisternae et collectiones aquarum omnibus inhabitantibus in Bethuliam ita ut non esset intra civitatem unde satiarentur vel una die quoniam ad mensuram dabatur populis aqua cotidie

¹² tunc ad Oziam congregati omnes viri feminaeque iuvenes et parvuli simul omnes una voce

¹³ dixerunt iudicet Deus inter nos et te quoniam fecisti in nos mala nolentes loqui pacifice cum Assyriis et propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum

¹⁴ et ideo non est qui adiuvet cum prosternamur ante oculos eorum in siti et perditione magna

¹⁵ et nunc congregate universos qui in civitate sunt ut sponte nos tradamus omnes populo Holofernus

¹⁶ melius est enim ut captivi benedicamus Deum viventes quam moriamur et simus obprobrium omni carni cum videamus uxores nostras et infantes nostros mori ante oculos nostros

¹⁷ contestamur hodie caelum et terram et Deum patrum nostrorum qui ulciscitur nos secundum peccata nostra ut iam tradatis civitatem in manu militiae Holofernus et sit finis noster brevis in ore gladii qui longior efficitur in ariditate sitis

¹⁸ et cum haec dixissent factus est fletus et ululatus magnus in ecclesia omnibus et per multas horas una voce clamaverunt ad Deum dicentes

¹⁹ peccavimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatem fecimus

²⁰ tu quia pius es miserere nostri aut in tuo flagello vindica iniquitates nostras et noli tradere confidentes te populo qui ignorat te

²¹ ut non dicant inter gentes ubi est Deus eorum

²² et cum fatigati his clamoribus et his fletibus lassati siluissent

²³ exurgens Ozias infusus lacrimis dixit aequo animo estote fratres et hos quinque dies expectemus a Domino misericordiam

²⁴ forsitan enim indignationem suam abscedet et dat gloriam nomini suo

²⁵ si autem transactis quinque diebus non venerit adiutorium faciemus haec verba quae locuti estis

8 et factum est cum audisset haec Iudith vidua quae erat filia Merari filii Idox filii Ioseph filii Oziae filii Elai filii Iamnor filii Gedeon filii Rafoin filii Acitob filii Melchiae filii Enam filii Nathaniae filii Salathihel filii Symeon filii Ruben

² et vir eius fuit Manasses qui mortuus est in diebus messis hordiariae

³ instabat enim super alligantes manipulos in campo et venit aestus super caput eius et mortuus est in Bethuliam civitatem suam et sepultus est illic cum patribus suis

⁴ erat autem Iudith relicta eius vidua iam annis tribus et mensibus sex

⁵ et in superioribus domus suae fecit sibi secretum cubiculum in quo cum puellis suis clausa morabatur

⁶ et habens super lumbos suos cilicium ieunabat omnibus diebus vitae suae praeter sabbata et neomenia et festa domus Israhel

⁷ erat autem eleganti aspectu nimis cui vir suus reliquerat divitias multas et familiam copiosam ac possessiones armentis boum et gregibus ovium plenas ⁸ et erat haec in eo omnibus famosissima quoniam timebat Dominum valde nec erat qui loqueretur de illa verbum malum

⁹ haec itaque cum audisset quoniam Ozias promississet quod transacto quinto die traderet civitatem misit ad presbyteros Chabri et Carmin

¹⁰ et venerunt ad illam et dixit illis quod est hoc verbum in quo consensit Ozias ut tradat civitatem Assyriis si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium

¹¹ et qui estis vos qui temptatis Dominum

¹² non est iste sermo qui misericordiam provocat sed potius qui iram excitet et furorem accendat

¹³ posuistis vos tempus miserationis Domini et in arbitrium vestrum diem constituistis ei

¹⁴ sed quia patiens est Dominus in hoc ipso paeniteamur et indulgentiam eius lacrimis postulemus

¹⁵ non enim quasi homo Deus sic comminabitur neque sicut filius hominis ad iracundiam inflamabitur

¹⁶ et ideo humiliemus illi animas nostras et in spiritu constituti humiliato servientes illi

¹⁷ dicamus flentes Domino ut secundum voluntatem suam sic faciat nobiscum misericordiam suam ut sicut conturbatum est cor nostrum in superbia eorum ita etiam de nostra humilitate gloriemur

¹⁸ quoniam non sumus secuti peccata patrum nostrorum qui dereliquerunt Deum suum et adoraverunt deos alienos

¹⁹ pro scelere quo dati sunt in gladium et in rapinam et in confusionem inimicis suis nos autem alterum deum nescimus praeter ipsum

²⁰ expectemus humiles consolationem eius et exquiret sanguinem nostrum de afflictionibus inimicorum nostrorum et humiliabit omnes gentes quaecumque insurgunt contra nos et faciet illas sine honore Dominus Deus noster

²¹ et nunc fratres quoniam vos qui estis presbyteri in populo Dei ex vobis pendet anima illorum adloquio vestro corda eorum erigite ut memores sint quia temptati sunt patres nostri ut probarentur si vere colerent Deum suum

²² memores esse debent quomodo pater noster Abraham temptatus est et per multas tribulationes probatus Dei amicus effectus est

²³ sic Isaac sic Iacob sic Moses et omnes qui placuerunt Deo per multas tribulationes transierunt fideles

²⁴ illi autem qui temptationes non susceperunt cum timore Domini et patientia sua inproperium murmurationis suae contra Dominum protulerunt

²⁵ exterminati sunt ab exterminatore et a serpentibus perierunt

²⁶ et nos ergo non ulciscamur nos pro his quae patimur

²⁷ sed reputantes peccatis nostris haec ipsa minora esse supplicia flagella Domini quasi servi qui corripimur ad emendationem non ad perditionem nostram evenisse credamus

²⁸ et dixerunt illi Ozias et presbyteri omnia quae locuta es vera sunt et non est in sermonibus tuis ulla reprehensio

²⁹ nunc ergo ora pro nobis quoniam mulier sancta es et timens Dominum

³⁰ et dixit illis Iudith sicut quod loqui potui Dei esse cognoscitis

³¹ ita quod facere disposui probate si ex Deo est et orate ut firmum faciat consilium meum Deus

³² stabitis vos ad portam nocte ista et ego exeam cum abra mea et orate ut sicut dixistis in diebus quinque respiciat Dominus populum suum Israhel

³³ vos autem nolo scrutemini actum meum et usque dum renuntiem vobis nihil aliud fiat nisi oratio pro me ad Dominum Deum nostrum

³⁴ et dixit ad eam Ozias princeps Iudaeae vade in pace et Dominus sit tecum in ultione inimicorum nostrorum et revertentes abierunt

9 quibus abscedentibus Iudith ingressa est oratorium suum et induens se cilicio posuit cinerem super caput suum et prosternens se Domino clamavit ad Dominum dicens

² Domine Deus patris mei Symeon qui dedisti illi gladium in defensione alienigenarum qui violatores

extiterunt in coinquinatione sua et denudaverunt femur virginis in confusionem

³ et dedisti mulieres eorum in praedam et filias eorum in captivitatem et omnem praedam in divisionem servis tuis qui zelaverunt zelum tuum subveni quaeso te Domine Deus meus mihi viduae

⁴ tu enim fecisti priora et illa post illa cogitasti et hoc factum est quod ipse voluisti

⁵ omnes enim viae tuae paratae sunt et tua iudicia in providentia tua posuisti

⁶ respice castra Assyriorum nunc sicut tunc castra videre Aegyptiorum dignatus es quando post servos tous armati currebant confidentes in quadrigis et in equitatu suo et in multitudine bellatorum

⁷ sed aspexisti super castra eorum et tenebrae fatigaverunt eos

⁸ tenuit pedes eorum abyssus et aquae operuerunt eos

⁹ sic fiant et isti Domine qui confidunt in multitudine sua et in corribus suis et in contis et in sagittis suis et in lanceis gloriantur

¹⁰ et nesciunt quia tu ipse es Deus noster qui conteris bella ab initio et Dominus nomen est tibi

¹¹ erige brachium tuum sicut ab initio et adlide virtutem eorum in virtute tua cadat virtus eorum in iracundiam tuam qui promittunt se violare sancta tua et polluere tabernaculum honoris tui et deicere gladio suo cornu altaris tui

¹² fac Domine ut gladio proprio eius superbia amputetur

¹³ capiatur laqueo oculorum suorum in me et percutes eum ex labiis caritatis meae

¹⁴ da mihi in animo constantiam ut contemnam illum et virtutem ut evertam illum

¹⁵ erit enim memoriale nominis tui cum manus feminea deiecerit eum

¹⁶ non enim in multitudine est virtus tua Domine neque in equorum viribus voluntas tua nec superbi ab initio placuerunt tibi sed humilium et mansuetorum tibi semper placuit deprecatio

¹⁷ Deus caelorum creator aquarum et dominus totius creaturae exaudi me miseram deprecantem et de tua misericordia praesumentem

¹⁸ memento Domine testamenti tui et da verbum in ore meo et in corde meo consilium corrobora ut domus tua in tua sanctificatione permaneat

¹⁹ et omnes gentes agnoscant quoniam tu es Deus et non est alius praeter te

10 factum est autem cum cessasset clamare ad Dominum surrexit de loco quo iacuerat prostrata Domino

² vocavitque abram suam et descendens in domum suam abstulit a se cilicium et exuit se vestimentis viduitatis suae

³ et lavit corpus suum et unxit se myrro optimo et discriminavit crinem capitis sui et inposuit mitram super caput suum et induit se vestimentis iucunditatis suae induitque sandalia pedibus suis adsumpsitque dextraliola et lilia et inares et anulos et omnibus ornamentis suis ornavit se

⁴ cui etiam Dominus contulit splendorem quoniam omnis ista compositio non ex libidine sed ex virtute pendebat et ideo Dominus hanc in illam pulchritudinem ampliavit ut inconparabili decore omnium oculis appareret

⁵ inposuit itaque abrae suae ascopam vini et vas olei et pulenta et palatas et panes et caseum et profecta est

⁶ cumque venisset ad portas civitatis invenerunt expectantem Oziam et presbyteros civitatis

⁷ qui cum vidissent eam stupentes mirati sunt nimis pulchritudinem eius

⁸ nihil tamen interrogantes eam dimiserunt transire dicentes Deus patrum nostrorum det tibi gratiam et omne consilium tui cordis sua virtute corroboret ut gloriatur super te Hierusalem et sit nomen tuum in numero sanctorum et iustorum

⁹ et dixerunt hii qui illic erant omnes una voce fiat fiat

¹⁰ Iudith vero orans Dominum transiit portas ipsa et abra eius

¹¹ factum est autem cum descenderet montem circa ortum diei occurrerunt ei exploratores Assyriorum et tenuerunt illam dicentes unde venis aut quo vadis

¹² quae respondit filia sum Hebraeorum ideo ego fugi a facie eorum quoniam futurum agnovi quod dentur vobis in depraedationem pro eo quod contemnentis vos noluerunt ultro tradere se ipsos ut invenirent misericordiam in conspectu vestro

¹³ hac de causa cogitavi mecum dicens vadam ad faciem principis Holofernus ut indicem illi secreta illorum et ostendam illi quo aditu possit obtinere eos ita ut non cadat unus vir de exercitu eius

¹⁴ et cum audissent viri verba eius considerabant faciem eius et erat in oculis eorum stupor quoniam mirabantur pulchritudinem eius nimis

¹⁵ et dixerunt ad eam conservasti animam tuam eo quod tale repperisti consilium ut descenderes ad dominum nostrum

¹⁶ hoc autem scias quoniam cum steteris in conspectu eius bene tibi faciet et eris gratissima in corde eius duxeruntque illam ad tabernaculum Holofernus et nuntiantes eam

¹⁷ cumque intrasset ante faciem eius statim captus est in suis oculis Holofernus

¹⁸ dixeruntque ad eum satellites eius quis contemnat populum Hebraeorum qui tam decoras mulieres habent ut non pro his merito pugnare contra eos debeamus

¹⁹ videns itaque Holofernem Iudith sedentem in conopeo quod erat ex purpura et auro et zmaragdo et lapidibus pretiosis intextum

²⁰ et cum in faciem eius intendisset adoravit eum prosternens se super terram et levaverunt illam servi Holofernis iubente domino suo

11 tunc Holofernis dixit ei aequo animo esto et noli pavere in corde tuo quoniam ego numquam nocui virum qui voluit servire Nabuchodonosor regi

² populus autem tuus si non contempsisset me non adlivessem lanceam meam super illum

³ nunc autem dic mihi qua ex causa recessisti ab illis et placuit tibi ut venires ad nos

⁴ et dixit illi Iudith sume verba ancillae tuae quoniam si secutus fueris verba ancillae tuae perfectam rem faciet Dominus tecum

⁵ vivit enim Nabuchodonosor rex terrae et vivit virtus eius quae est in te ad correptionem omnium animarum errantium quoniam non solum homines serviunt illi per te sed et bestiae agri obtemperant illi

⁶ nuntiatur enim industria animi tui universis gentibus et indicatum est omni saeculo quoniam tu solus bonus et potens es in omni regno eius et disciplina tua omnibus provinciis praedicatur

⁷ nec hoc latet quod locutus est Achior nec illud ignoratur quod ei iusseris evenire

⁸ constat enim Deum nostrum sic peccatis offensum ut mandaverit per prophetas suos ad populum quod tradat eos pro peccatis suis

⁹ et quoniam sciunt se offendisse Deum suum filii Israhel tremor tuus super ipsos est

¹⁰ insuper etiam fames invasit eos et ab ariditate aquae iam inter mortuos computantur

¹¹ denique hoc ordinant ut interficiant pecora sua et sanguinem eorum bibant

¹² et sancta Domini sui quae praecepit Deus non contingi in frumento vino et oleo haec cogitaverunt inpendere et volunt consumere quae nec manibus deberent contingere ergo quoniam haec faciunt certum est quod in perditione dabuntur

¹³ quod ego ancilla tua cognoscens fugi ab illis et misit me Dominus haec ipsa nuntiare tibi

¹⁴ ego enim ancilla tua Deum colo etiam nunc apud te et exiet ancilla tua et orabo Deum

¹⁵ et dicet mihi quando eis reddat peccatum suum et veniens nuntiabo tibi ita ut ego adducam te per mediam Hierusalem et habebis omnem populum Israhel sicut oves quibus non est pastor et non latrabit vel unus contra te

¹⁶ quoniam haec mihi dicta sunt per providentiam Dei

¹⁷ et quoniam iratus est illis Deus hoc ipsa missa sum nuntiare tibi

¹⁸ placuerunt autem omnia verba haec coram Holoferne et coram pueris eius et mirabantur ad sapientiam eius et dicebant alter ad alterum

¹⁹ non est talis mulier super terram in aspectu in pulchritudine et in sensu verborum

²⁰ et dixit ad illam Holofernis bene fecit Deus qui misit te ante populum ut des illum tu in manibus nostris

²¹ et quoniam bona est promissio tua si fecerit mihi hoc Deus tuus erit et meus Deus et tu in domo Nabuchodonosor magna eris et nomen tuum nominabitur in universa terra

12 tunc iussit eam introire ubi repositi erant thesauri eius et iussit illic manere eam et constituit quid daretur illi de convivio suo

² cui respondens Iudith dixit nunc non potero manducare ex his quae mihi praecipis tribui ne veniat super me offensio ex his autem quae mihi detuli manducabo

³ cui Holofernis ait si defecerint tibi ista quae tecum detulisti quid faciemus tibi

⁴ et dixit Iudith vivit anima tua domine meus quoniam non expendet omnia haec ancilla tua donec faciat Deus in manu mea haec quae cogitavi et induxerunt illam servi eius in tabernaculo quo praeceperat

⁵ et petiit dum introiret ut daretur ei copia nocte et ante lucem egrediendi foras ad orationem et deprecandi Dominum

⁶ et praecepit cubiculariis suis ut sicut placeret illi exiret et introiret ad orandum Deum suum per triduum

⁷ et exiebat noctibus in vallem Bethuliae et baptizabat se in fontem aquae

⁸ et in ascendebat orabat Dominum Deum Israhel ut dirigeret viam eius ad liberationem populi sui

⁹ et introiens munda manebat in tabernaculum usque dum acciperet escam suam in vesperam

¹⁰ et factum est quarto die Holofernis fecit cenam servis suis et dixit ad Bagao eunuchum vade et suade Hebraeam illam ut sponte consentiat habitare mecum

¹¹ foedum est enim apud Assyrios si femina inrideat virum agendo ut in immunis transeat ab eo

¹² tunc introivit Bagao ad Iudith et dixit non vereatur bona puella introire ad dominum meum ut honorificetur ante faciem eius et manducet cum eo et bibat vinum in iucunditate

¹³ cui Iudith respondit quae ego sum ut contradicam domino meo

¹⁴ omne quod erit ante oculos eius bonum et optimum faciam quicquid autem illi placuerit hoc mihi erit optimum omnibus diebus vitae meae

¹⁵ et surrexit et ornavit se vestimento suo et ingressa stetit ante faciem eius

¹⁶ cor autem Holofernus concussus est erat enim ardens in concupiscentia eius
¹⁷ et dixit ad eam Holofernus bibe nunc et accumbe in iucunditate quoniam gratiam invenisti coram me
¹⁸ et dixit Iudith bibam domine quoniam magnificata est anima mea hodie prae omnibus diebus meis
¹⁹ et accepit et manducavit et bibit coram ipso ea quae paraverat illi ancilla eius
²⁰ et iucundus factus est Holofernus ad illam bibitque vinum nimis multum quantum numquam biberat in vita sua
13 ut autem sero factum est festinaverunt servi illius ad hospitia sua et conclusit Bagao ostia cubiculi et abiit
² erant autem omnes fatigati a vino
³ eratque Iudith sola in cubiculo
⁴ porro Holofernus iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus
⁵ dixitque Iudith puellae suae ut staret foras ante cubiculum et observaret
⁶ stetitque Iudith ante lectum orans cum lacrimis et labiorum motu in silentio
⁷ dicens confirma me Domine Deus Israhel et respice in hac hora ad opera manuum mearum ut sicut promisisti Hierusalem civitatem tuam erigas et hoc quod credens per te posse fieri cogitavi perficiam
⁸ et haec cum dixisset accessit ad columnam quae erat ad caput lectuli eius et pugionem eius qui in ea ligatus pendebat exsolvit
⁹ cumque evaginasset illud adprehendit comam capitis eius et ait confirma me Domine Deus Israhel in hac hora
¹⁰ et percussit bis in cervicem eius et abscidit caput eius et abstulit conopeum eius a columnis et evolvit corpus eius truncum
¹¹ et post pusillum exivit et tradidit caput Holofernus ancillae suae et iussit ut mitteret illud in peram suam
¹² et exierunt duae secundum consuetudinem suam quasi ad orationem et transierunt castra et gyrantes vallem venerunt ad portam civitatis
¹³ et dixit Iudith a longe custodibus murorum aperite portas quoniam nobiscum est Deus qui fecit virtutem in Israhel
¹⁴ et factum est cum audissent viri vocem eius vocaverunt presbyteros civitatis
¹⁵ et concurrerunt ad eam omnes a minimo usque ad maximum quoniam speraverunt eam iam non esse venturam
¹⁶ et accendentes luminaria congyraverunt circa eam universi illa autem ascendens in eminentiori loco iussit fieri silentium cumque omnes tacuissent
¹⁷ dixit Iudith laudate Dominum Deum nostrum qui non deseruit sperantes in se

¹⁸ et in me ancillam suam adimplevit misericordiam suam quam promisit domui Israhel et interfecit in manu mea hostem populi sui in hac nocte
¹⁹ et proferens de pera caput Holofernus ostendit illis dicens ecce caput Holofernus principis militiae Assyriorum et ecce conopeum illius in quo recubebat in ebrietate sua ubi et per manum feminae percussit illum Dominus Deus noster
²⁰ vivit autem ipse Dominus quoniam custodivit me angelus eius et hinc euntem et ibi commorantem et inde huc revertentem et non permisit me ancillam suam Dominus coinquinari sed sine pollutione peccati revocavit me vobis gaudentem in victoria sua in evasione mea in liberatione vestra
²¹ confiteamur illi omnes quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius
²² universi autem adorantes Dominum dixerunt ad eam benedixit te Dominus in virtute sua quia per te ad nihilum rededit inimicos nostros
²³ porro Ozias princeps populi Israhel dixit ad eam benedicta es tu filia a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram
²⁴ benedictus Dominus qui creavit caelum et terram qui te direxit in vulnere capitis principis inimicorum nostrorum
²⁵ quia hodie nomen tuum ita magnificavit ut non recedat laus tua de ore hominum qui memores fuerint virtutis Domini in aeternum pro quibus non pepercisti animae tuae propter angustias et tribulationem generis tui sed subvenisti ruinae ante conspectum Dei nostri
²⁶ et dixit omnis populus fiat fiat
²⁷ porro Achior vocatus venit et dixit ei Deus Israhel cui tu testimonium dedisti quod ulciscatur de inimicis suis ipse caput omnium incredulorum incidit in hac nocte in manu mea
²⁸ ut probes quia ita est ecce caput Holofernus qui in contemptu superbiae suae Deum Israhel contempsit et tibi interitum minabatur dicens cum captus fuerit populus Israhel gladio perforari praecipiam latera tua
²⁹ videns autem Achior caput Holofernus angustiatum prae pavore cecidit in faciem suam super terram et aestuavit anima eius
³⁰ postea vero quam resumpto spiritu recreatus est procidit ad pedes eius et adoravit eam et dixit
³¹ benedicta tu Deo tuo in omni tabernaculo Iacob quoniam in omni gente quae audierit nomen tuum magnificabit Deum Israhel super te
14 dixit autem Iudith ad omnem populum audite me fratres suspendite caput hoc super muros nostros
² et erit cum exierit sol accipiat unusquisque arma sua et exite cum impetu non ut descendatis deorsum sed quasi impetum facientes

³ tunc exploratores necesse erit ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam

⁴ cumque duces eorum cucurrerint ad tabernaculum Holofernis et invenerint eum truncum in suo sanguine volutatum decidet super eos timor

⁵ cumque cognoveritis fugere illos ite post illos securi quoniam Dominus conteret eos sub pedibus vestris

⁶ tunc Achior videns virtutem quam fecit Deus Israel relicto gentilitatis ritu credidit Deo et circumcidit carnem praeputii sui et adpositus est ad populum Israel et omnis successio generis eius usque in hodiernum diem

⁷ mox autem ut ortus est dies suspenderunt super muros caput Holofernis accepitque unusquisque vir arma sua et egressi sunt cum grandi strepitu et ululatu

⁸ quod videntes exploratores ad tabernaculum cucurrerunt

⁹ porro hii qui in tabernaculo erant venientes et ante ingressum cubiculi perstreptentes excitandi gratia inquietudinem arte moliebantur ut non ab excitantibus sed a sonantibus Holofernis evigilaret

¹⁰ nullus enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire

¹¹ sed cum venissent duces eius et tribuni et universi maiores exercitus Assyriorum dixerunt cubiculariis

¹² intrate et excitate illum quoniam egressi mures de cavernis suis ausi sunt provocare ad proelium

¹³ tunc ingressus Bagao cubiculum eius stetit ante cortinam et plausum fecit manibus suis suspicabatur enim illum cum Iudith dormire

¹⁴ sed cum nullum motum iacentis sensu aurium caperet accessit proximans ad cortinam et elevans eam videns iacens cadaver absque capite Holofernis in suo sanguine tabefactum iacere super terram et clamavit voce magna cum fletu et scidit vestimenta sua

¹⁵ et ingressus tabernaculum Iudith non invenit eam et exilivit foras ad populum

¹⁶ et dixit una mulier hebraea fecit confusionem in domo regis Nabuchodonosor ecce enim Holofernis iacet in terra et caput ipsius non est in illo

¹⁷ quod cum audissent principes virtutis Assyriorum sciderunt omnes vestimenta sua et intolerabilis timor et tremor cecidit super eos et turbati sunt animi eorum valde

¹⁸ et factus est clamor incomparabilis in media castra eorum

15 cumque omnis exercitus decollatum Holofernem audisset fugit mens et consilium ab eis et solo tremore et metu agitati fugae praesidium sumunt

² ita ut nullus loqueretur cum proximo suo sed inclinato capite relictis omnibus evadere Hebraeos

quos armatos venire super se audierant fugientes per vias camporum et semitas collium

³ videntes itaque filii Israel fugientes illos descenderunt clangentes tubis et ululantes post ipsos

⁴ et quoniam Assyrii non adunati in fuga ibant praecipites filii autem Israel uno agmine persequentes debilitabant omnes quos invenire potuissent

⁵ misitque Ozias nuntios per omnes civitates et regiones Israel

⁶ omnis itaque regio omnisque urbs electam juventutem misit armatam post eos et persecuti sunt eos in ore gladii quousque pervenirent ad extremitatem finium suarum

⁷ reliqui autem qui erant in Bethulia ingressi sunt castra Assyriorum et praedam quam fugientes Assyrii reliquerant abstulerunt et honestati sunt valde

⁸ hii vero qui victores reversi sunt ad Bethuliam omnia quaeque erant illorum abstulerunt secum ita ut non esset numerus in pecoribus in iumentis et universis mobilibus eorum ut a minimo usque ad magnum omnes divites fierent de praedationibus eorum

⁹ Ioachim autem summus pontifex de Hierusalem venit in Bethuliam cum universis presbyteris suis ut videret Iudith

¹⁰ quae cum exisset ad illum benedixerunt illam omnes una voce dicentes tu gloria Hierusalem tu laetitia Israel tu honorificentia populi nostri

¹¹ quia fecisti viriliter et confortatum est cor tuum eo quod castitatem amaveris et post virum tuum alterum non scieris ideo et manus Domini confortavit te et ideo eris benedicta in aeternum

¹² et dixit omnis populus fiat fiat

¹³ per dies autem triginta vix collecta est spolia Assyriorum a populo Israel

¹⁴ porro autem universa quae Holofernis peculiararia fuisse probata sunt dederunt Iudith in auro et argento et vestibus et gemmis et omni supellectile et tradita sunt illi omnia a populo

¹⁵ et omnes populi gaudebant cum mulieribus et virginibus et iuvenibus in organis et citharis

16 tunc cantavit canticum hoc Domino Iudith dicens

² incipite Domino in tympanis cantate Deo in cymbalis modulamini illi psalmum novum exaltate et invocare nomen eius

³ Dominus conterens bella Dominus nomen est illi
⁴ qui posuit castra sua in medio populi sui ut eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum

⁵ venit Assur ex montibus ab aquilone in multitudine fortitudinis suae cuius multitudo obturavit torrentes et equi eorum cooperuerunt valles

IUDITH 16:6

⁶ dixit se incensurum fines meos et iuvenes meos occisurum gladio infantes meos dare in praedam et virgines in captivitatem

⁷ Dominus autem omnipotens nocuit eum et tradidit eum in manus feminae et confudit eum

⁸ non enim cecidit potens eorum a iuvenibus nec filii Titan percusserunt eum nec excelsi gigantes inposuerunt se illi sed Iudith filia Merari in specie faciei suae dissolvit eum

⁹ exiit enim se vestimenta viduitatis et induit se vestimenta laetitiae in exultatione filiorum Israhel

¹⁰ unxit faciem suam unguento conligavit cincinnos suos mitra ad decipiendum illum

¹¹ sandalia eius rapuerunt oculos eius pulchritudo eius captivam fecit animam eius amputavit pugione cervicem eius

¹² horruerunt Persae constantiam eius et Medi audaciam eius

¹³ tunc ululaverunt castra Assyriorum quando apparuerunt humiles mei arescentes in siti

¹⁴ filii puellarum conpunxerunt eos et sicut pueros fugientes occiderunt eos perierunt in proelio a facie Domini mei

¹⁵ hymnum cantemus Domino hymnum novum cantemus Deo nostro

¹⁶ Adonai Domine magnus es tu et praeclarus in virtute et quem superare nemo potest

¹⁷ tibi serviat omnis creatura tua quia dixisti et facta sunt misisti spiritum tuum et creata sunt et non est qui resistat voci tuae

¹⁸ montes a fundamentis movebuntur cum aquis petrae sicut cera liquescent ante faciem tuam

¹⁹ qui autem timent te magni erunt apud te prae omnia

²⁰ vae genti insurgenti super genus meum Dominus enim omnipotens vindicabit in eis in die iudicii visitabit illos

²¹ dabit enim ignem et vermes in carnes eorum ut urantur et sentiant usque in sempiternum

²² et factum est post haec omnis populus post victoriam venit ad Hierusalem adorare Dominum et mox ut purificati sunt obtulerunt omnes holocausta et vota et repromissiones suas

²³ porro Iudith universa vasa bellica Holofernis quae dedit illi populus et conopeum quod ipsa sustulerat in anathema oblivionis

²⁴ erat autem populus iucundus secundum faciem sanctorum et per tres menses gaudium huius victoriae celebratum est cum Iudith

²⁵ post dies autem illos unusquisque rediit in sua et Iudith magna facta est in Bethulia et praeclarior erat universae terrae Israhel

²⁶ erat etiam virtuti castitatis adiuncta ita ut non cognosceret virum omnibus diebus vitae suae ex quo defunctus est Manasses vir eius

²⁷ erat autem diebus festis procedens cum gloria magna

²⁸ mansit autem in domo viri sui annos centum quinque et dimisit abram suam liberam et defuncta est ac sepulta cum viro suo in Bethuliam

²⁹ luxitque illam omnis populus diebus septem

³⁰ in omni autem spatio vitae eius non fuit qui perturbaret Israhel et post mortem eius annis multis

³¹ dies autem victoriae huius festivitatem ab Hebraeis in numero dierum sanctorum accepit et colitur a Iudaeis ex illo tempore usque in praesentem diem

Liber

Hester

1 in diebus Asueri qui regnavit ab India usque Aethiopiam super centum viginti septem provincias

² quando sedit in solio regni sui Susa civitas regni eius exordium fuit

³ tertio igitur anno imperii sui fecit grande convivium cunctis principibus et pueris suis fortissimis Persarum et Medorum inclitis et praefectis provinciarum coram se

⁴ ut ostenderet divitias gloriae regni sui ac magnitudinem atque iactantiam potentiae suae multo tempore centum videlicet et octoginta diebus

⁵ cumque implerentur dies convivii invitavit omnem populum qui inventus est Susis a maximo usque ad minimum et septem diebus iussit convivium praeparari in vestibulo horti et nemoris quod regio cultu et manu consitum erat

⁶ et pendebant ex omni parte tentoria aerii coloris et carpasini et hyacinthini sustentata funibus byssinis atque purpureis qui eburneis circulis inserti erant et columnis marmoreis fulciebantur lectuli quoque aurei et argentei super pavimentum zmaragdino et pario stratum lapide dispositi erant quod mira varietate pictura decorabat

⁷ bibebant autem qui invitati erant aureis poculis et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur vinum quoque ut magnificentia regia dignum erat abundans et praecipuum ponebatur

⁸ nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum sed sic rex statuerat praepone mensis singulos de principibus suis ut sumeret unusquisque quod vellet

⁹ Vasthi quoque regina fecit convivium feminarum in palatio ubi rex Asuerus manere consueverat

¹⁰ itaque die septimo cum rex esset hilarior et post nimiam potionem incalisset mero praecepit Mauman et Bazatha et Arbona et Bagatha et Abgatha et Zarath et Charchas septem eunuchis qui in conspectu eius ministrabant

¹¹ ut introducerent reginam Vasthi coram rege posito super caput eius diademate et ostenderet cunctis populis et principibus illius pulchritudinem erat enim pulchra valde

¹² quae rennuit et ad regis imperium quod per eunuchos mandaverat venire contempsit unde iratus rex et nimio furore succensus

¹³ interrogavit sapientes qui ex more regio semper ei aderant et illorum faciebat cuncta consilio scientium leges ac iura maiorum

¹⁴ erant autem primi et proximi Charsena et Sethar et Admatha et Tharsis et Mares et Marsana et Mamucha septem duces Persarum atque Medorum qui videbant faciem regis et primi post eum residere soliti erant

¹⁵ cui sententiae Vasthi regina subiaceret quae Asueri regis imperium quod per eunuchos mandaverat facere nolisset

¹⁶ responditque Mamuchan audiente rege atque principibus non solum regem laesit regina Vasthi sed omnes principes et populos qui sunt in cunctis provinciis regis Asueri

¹⁷ egredietur enim sermo reginae ad omnes mulieres ut contemnant viros suos et dicant rex Asuerus iussit ut regina Vasthi intraret ad eum et illa noluit

¹⁸ atque hoc exemplo omnes principum coniuges Persarum atque Medorum parvipendent imperia maritorum unde regis iusta est indignatio

¹⁹ et si tibi placet egrediatur edictum a facie tua et scribatur iuxta legem Persarum atque Medorum quam praeteriri illicitum est ut nequaquam ultra Vasthi ingrediatur ad regem sed regnum illius altera quae melior illa est accipiat

²⁰ et hoc in omne quod latissimum est provinciarum tuarum divulgetur imperium et cunctae uxores tam maiorum quam minorum deferant maritis suis

²¹ placuit consilium eius regi et principibus fecitque rex iuxta consultum Mamuchan

²² et misit epistulas ad universas provincias regni sui ut quaeque gens audire et legere poterat diversis linguis et litteris esse viros principes ac maiores in domibus suis et hoc per cunctos populos divulgari

2 his itaque gestis postquam regis Asueri deferuerat indignatio recordatus est Vasthi et quae fecisset vel quae passa esset

² dixeruntque pueri regis ac ministri eius quaerantur regi puellae virgines ac speciosae

³ et mittantur qui considerent per universas provincias puellas speciosas et virgines et adducant eas ad civitatem Susan et tradant in domum feminarum sub manu Aegaei eunuchi qui est praepositus et custos mulierum regiarum et accipiant mundum muliebrem et cetera ad usus necessaria

⁴ et quaecumque inter omnes oculis regis placuerit ipsa regnet pro Vasthi placuit sermo regi et ita ut suggererant iussit fieri

⁵ erat vir iudaeus in Susis civitate vocabulo Mardocheus filius Iair filii Semei filii Cis de stirpe Iemini

⁶ qui translatus fuerat de Hierusalem eo tempore quo Iechoniam regem Iuda Nabuchodonosor rex Babylonis transtulerat

⁷ qui fuit nutricius filiae fratris sui Edessae quae altero nomine Hester vocabatur et utrumque parentem amiserat pulchra nimis et decora facie mortisque patre eius ac matre Mardocheus sibi eam adoptavit in filiam

⁸ cumque percrevisset regis imperium et iuxta mandata illius multae virgines pulchrae adducerentur Susan et Aegaeo traderentur eunuchis Hester quoque inter ceteras puellas ei tradita est ut servaretur in numero feminarum

⁹ quae placuit ei et invenit gratiam in conspectu illius ut adceleraret mundum muliebrem et traderet ei partes suas et septem puellas speciosissimas de domo regis et tam ipsam quam pedisequas eius ornaret atque excoleret

¹⁰ quae noluit indicare ei populum et patriam suam Mardocheus enim praeceperat ut de hac re omnino reticeret

¹¹ qui deambulabat cotidie ante vestibulum domus in qua electae virgines servabantur curam agens salutis Hester et scire volens quid ei accideret

¹² cum autem venisset tempus singularum per ordinem puellarum ut intrarent ad regem expletis omnibus quae ad cultum muliebrem pertinebant mensis duodecimus vertebatur ita dumtaxat ut sex menses oleo unguerentur myrtino et aliis sex quibusdam pigmentis et aromatibus uterentur

¹³ ingredientesque ad regem quicquid postulassent ad ornatum pertinens accipiebant et ut eis placuerat compositae de triclinio feminarum ad regis cubiculum transiebant

¹⁴ et quae intraverat vespere egrediebatur mane atque inde in secundas aedes deducebatur quae sub manu Sasagazi eunuchi erant qui concubinis regis praesidebant nec habebat potestatem ad regem ultra redeundi nisi voluisset rex et eam venire iussisset ex nomine

¹⁵ evoluto autem tempore per ordinem instabat dies quo Hester filia Abiahil fratris Mardochei quam sibi adoptaverat in filiam intrare deberet ad regem quae non quaesivit muliebrem cultum sed quaecumque voluit Aegaeus eunuchus custos virginum haec ei ad ornatum dedit erat enim formosa valde et incredibili pulchritudine omnium oculis gratiosa et amabilis videbatur

¹⁶ ducta est itaque ad cubiculum regis Asueri mense decimo qui vocatur tebeth septimo anno regni eius

¹⁷ et amavit eam rex plus quam omnes mulieres habuitque gratiam et misericordiam coram eo super omnes mulieres et posuit diadema regni in capite eius fecitque eam regnare in loco Vasthi

¹⁸ et iussit convivium praeparari permagnificum cunctis principibus et servis suis pro coniunctione et nuptiis Hester et dedit requiem in universis provinciis ac dona largitus est iuxta magnificentiam principalem

¹⁹ cumque et secundo quaerentur virgines et congregarentur Mardocheus manebat ad regis ianuam

²⁰ necdumque prodiderat Hester patriam et populum suum iuxta mandatum eius quicquid enim ille praecipiebat observabat Hester et ita cuncta faciebat ut eo tempore solita erat quo eam parvulam nutrebat

²¹ eo igitur tempore quo Mardocheus ad regis ianuam morabatur irati sunt Bagathan et Thares duo eunuchi regis qui ianitores erant et in primo palatii limine praesidebant volueruntque insurgere in regem et occidere eum

²² quod Mardocheum non latuit statimque nuntiavit reginae Hester et illa regi ex nomine Mardochei qui ad se rem detulerat

²³ quaesitum est et inventum et adpensus uterque eorum in patibulo mandatumque historiis et annalibus traditum coram rege

3 post haec rex Asuerus exaltavit Aman filium Amadathi qui erat de stirpe Agag et posuit solium eius super omnes principes quos habebat

² cunctique servi regis qui in foribus palatii versabantur flectebant genu et adorabant Aman sic enim eis praeceperat imperator solus Mardocheus non flectebat genu neque adorabat eum

³ cui dixerunt regis pueri qui ad fores palatii praesidebant cur praeter ceteros non observas mandata regis

⁴ cumque hoc crebrius dicerent et ille nollet audire nuntiaverunt Aman scire cupientes utrum perseveraret in sententia dixerat enim eis se esse Iudaeum

⁵ quod cum audisset Aman et experimento probasset quod Mardocheus non sibi flecteret genu nec se adoraret iratus est valde

⁶ et pro nihilo duxit in unum Mardocheum mittere manus suas audierat enim quod esset gentis Iudaeae magisque voluit omnem Iudaeorum qui erant in regno Asueri perdere nationem

⁷ mense primo cuius vocabulum est nisan anno duodecimo regni Asueri missa est sors in urnam quae hebraice dicitur phur coram Aman quo die et quo mense gens Iudaeorum deberet interfici et exivit mensis duodecimus qui vocatur adar

⁸ dixitque Aman regi Asuero est populus per omnes provincias regni tui dispersus et a se mutuo separatus novis utens legibus et caerimoniis insuper et regis scita contemnens et optime nosti quod non expediat regno tuo ut insolescat per licentiam

⁹ si tibi placet decerne ut pereat et decem milia talentorum adpendam arcariis gazae tuae

¹⁰ tulit ergo rex anulum quo utebatur de manu sua et dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag hosti Iudaeorum

¹¹ dixitque ad eum argentum quod polliceris tuum sit de populo age quod tibi placet

¹² vocatique sunt scribae regis mense primo nisan tertiadecima die eius et scriptum est ut iusserat Aman ad omnes satrapas regis et iudices provinciarum diversarumque gentium ut quaeque gens legere poterat et audire pro varietate linguarum ex nomine regis Asueri et litterae ipsius signatae anulo

¹³ missae sunt per cursores regis ad universas provincias ut occiderent atque delerent omnes Iudaeos a puero usque ad senem parvulos et mulieres uno die hoc est tertiodecimo mensis duodecimi qui vocatur adar et bona eorum diriperent

¹⁴ summa autem epistularum haec fuit ut omnes provinciae scirent et pararent se ad praedictam diem

¹⁵ festinabant cursores qui missi erant explorare regis imperium statimque in Susis pependit edictum rege et Aman celebrante convivium et cunctis qui in urbe erant flentibus

4 quae cum audisset Mardocheus scidit vestimenta sua et indutus est sacco spargens cinerem capiti et in platea mediae civitatis voce magna clamabat ostendens amaritudinem animi sui

² et hoc heulatu usque ad fores palatii gradiens non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare

³ in omnibus quoque provinciis oppidis ac locis ad quae crudele regis dogma pervenerat planctus ingens erat apud Iudaeos ieiunium ululatus et fletus sacco et cinere multis pro strato utentibus

⁴ ingressae sunt autem puellae Hester et eunuchi nuntiaveruntque ei quod audiens consternata est et misit vestem ut ablato sacco induerent eum quam accipere noluit

⁵ accitoque Athac eunucho quem rex ministrum ei dederat praecepit ut iret ad Mardocheum et disceret ab eo cur hoc faceret

⁶ egressusque Athac ivit ad Mardocheum stantem in platea civitatis ante ostium palatii

⁷ qui indicavit ei omnia quae acciderant quomodo Aman promisisset ut in thesauros regis pro Iudaeorum nece inferret argentum

⁸ exemplarque edicti quod pendebat in Susis dedit ei ut reginae ostenderet et moneret eam ut intraret ad regem et deprecaretur eum pro populo suo

⁹ regressus Athac nuntiavit Hester omnia quae Mardocheus dixerat

¹⁰ quae respondit ei et iussit ut diceret Mardocheo

¹¹ omnes servi regis et cunctae quae sub dicione eius sunt norunt provinciae quod sive vir sive mulier invocatus interius atrium regis intraverit absque ulla cunctatione statim interficiatur nisi forte rex

auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiae atque ita possit vivere ego igitur quomodo ad regem intrare potero quae triginta iam diebus non sum vocata ad eum

¹² quod cum audisset Mardocheus

¹³ rursum mandavit Hester dicens ne putes quod animam tuam tantum liberes quia in domo regis es prae cunctis Iudaeis

¹⁴ si enim nunc silueris per aliam occasionem liberabuntur Iudaei et tu et domus patris tui peribitis et quis novit utrum idcirco ad regnum veneris ut in tali tempore parareris

¹⁵ rursumque Hester haec Mardocheo verba mandavit

¹⁶ vade et congrega omnes Iudaeos quos in Susis reppereris et orate pro me non comedatis et non bibatis tribus diebus ac noctibus et ego cum ancillis meis similiter ieiunabo et tunc ingrediar ad regem contra legem faciens invocata tradensque me morti et periculo

¹⁷ ivit itaque Mardocheus et fecit omnia quae ei Hester praeceperat

5 die autem tertio induta est Hester regalibus vestimentis et stetit in atrio domus regiae quod erat interius contra basilicam regis at ille sedebat super solium in consistorio palatii contra ostium domus

² cumque vidisset Hester reginam stantem placuit oculis eius et extendit contra eam virgam auream quam tenebat manu quae accedens osculata est summitatem virgae eius

³ dixitque ad eam rex quid vis Hester regina quae est petitio tua etiam si dimidiam regni partem petieris dabitur tibi

⁴ at illa respondit si regi placet obsecro ut venias ad me hodie et Aman tecum ad convivium quod paravi

⁵ statimque rex vocate inquit cito Aman ut Hester oboediat voluntati venerunt itaque rex et Aman ad convivium quod eis regina paraverat

⁶ dixitque ei rex postquam vinum biberat abundanter quid petis ut detur tibi et pro qua re postulas etiam si dimidiam partem regni mei petieris inpetrabis

⁷ cui respondit Hester petitio mea et preces istae sunt

⁸ si inveni gratiam in conspectu regis et si regi placet ut det mihi quod postulo et meam impleat petitionem veniat rex et Aman ad convivium quod paravi eis et cras regi aperiam voluntatem meam

⁹ egressus est itaque illo die Aman laetus et alacer cumque vidisset Mardocheum sedentem ante fores palatii et non solum non adsurrexisse sibi sed nec motum quidem de loco sessionis suae indignatus est valde

¹⁰ et dissimulata ira reversus in domum suam convocavit ad se amicos et Zares uxorem suam

¹¹ et exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum filiorumque turbam et quanta eum gloria super omnes principes et servos suos rex elevasset

¹² et post haec ait regina quoque Hester nullum alium vocavit cum rege ad convivium praeter me apud quam etiam cras cum rege pransurus sum

¹³ et cum haec omnia habeam nihil me habere puto quamdiu videro Mardocheum Iudaeum sedentem ante fores regias

¹⁴ responderuntque ei Zares uxor eius et ceteri amici iube parari excelsam trabem habentem altitudinem quinquaginta cubitos et dic mane regi ut adpendatur super eam Mardocheus et sic ibis cum rege laetus ad convivium placuit ei consilium et iussit excelsam parari crucem

6 noctem illam rex duxit insomnem iussitque adferri sibi historias et annales priorum temporum qui cum illo praesente legerentur

² ventum est ad eum locum ubi scriptum erat quomodo nuntiasset Mardocheus insidias Bagathan et Thares eunuchorum regem Asuerum iugulare cupientium

³ quod cum rex audisset ait quid pro hac fide honoris ac praemii Mardocheus consecutus est dixeruntque ei servi illius ac ministri nihil omnino mercedis accepit

⁴ statimque rex quis est inquit in atrio Aman quippe interius atrium domus regiae intraverat ut suggereret regi et iuberet Mardocheum adfigi patibulo quod ei fuerat praeparatum

⁵ responderunt pueri Aman stat in atrio dixitque rex ingrediatur

⁶ cumque esset ingressus ait illi quid debet fieri viro quem rex honorare desiderat cogitans Aman in corde suo et reputans quod nullum alium rex nisi se vellet honorare

⁷ respondit homo quem rex honorare cupit

⁸ debet indui vestibus regiis et inponi super equum qui de sella regis est et accipere regium diadema super caput suum

⁹ et primus de regis principibus ac tyrannis teneat equum eius et per plateam civitatis incedens clamet ac dicat sic honorabitur quemcumque rex voluerit honorare

¹⁰ dixitque ei rex festina et sumpta stola et equo fac ita ut locutus es Mardocheo Iudaeo qui sedet ante fores palatii cave ne quicquam de his quae locutus es praetermittas

¹¹ tulit itaque Aman stolam et equum indutumque Mardocheum in platea civitatis et inpositum equo praecedebat atque clamabat hoc honore condignus est quemcumque rex voluerit honorare

¹² reversus est Mardocheus ad ianuam palatii et Aman festinavit ire in domum suam lugens et aperto capite

¹³ narravitque Zares uxori suae et amicis omnia quae evenissent sibi cui responderunt sapientes quos habebat in consilio et uxor eius si de semine Iudaeorum est Mardocheus ante quem cadere coepisti non poteris ei resistere sed cades in conspectu eius

¹⁴ adhuc illis loquentibus venerunt eunuchi regis et cito eum ad convivium quod regina paraverat pergere compulerunt

7 intravit itaque rex et Aman ut biberent cum regina

² dixitque ei rex etiam in secundo die postquam vino incaluerat quae est petitio tua Hester ut detur tibi et quid vis fieri etiam si dimidiam regni mei partem petieris inpetrabis

³ ad quem illa respondit si inveni gratiam in oculis tuis o rex et si tibi placet dona mihi animam meam pro qua rogo et populum meum pro quo obsecro

⁴ traditi enim sumus ego et populus meus ut conteramur iugulemur et pereamus atque utinam in servos et famulas venderemur esset tolerabile malum et gemens tacerem nunc autem hostis noster est cuius crudelitas redundat in regem

⁵ respondensque rex Asuerus ait quis est iste et cuius potentiae ut haec audeat facere

⁶ dixit Hester hostis et inimicus noster pessimus iste est Aman quod ille audiens ilico obstipuit vultum regis ac reginae ferre non sustinens

⁷ rex autem surrexit iratus et de loco convivii intravit in hortum arboribus consitum Aman quoque surrexit ut rogaret Hester reginam pro anima sua intellexit enim a rege sibi paratum malum

⁸ qui cum reversus esset de horto nemoribus consito et intrasset convivii locum reperit Aman super lectulum corruisse in quo iacebat Hester et ait etiam reginam vult opprimere me praesente in domo mea necdum verbum de ore regis exierat et statim operuerunt faciem eius

⁹ dixitque Arbona unus de eunuchis qui stabant in ministerio regis en lignum quod paraverat Mardocheo qui locutus est pro rege stat in domo Aman habens altitudinis quinquaginta cubitos cui dixit rex adpendite eum in eo

¹⁰ suspensus est itaque Aman in patibulo quod paraverat Mardocheo et regis ira quievit

8 die illo dedit rex Asuerus Hester reginae domum Aman adversarii Iudaeorum et Mardocheus ingressus est ante faciem regis confessa est enim ei Hester quod esset patruus suus

² tulitque rex anulum quem ab Aman recipi iusserat et tradidit Mardocheo Hester autem constituit Mardocheum super domum suam

³ nec his contenta procidit ad pedes regis flevitque et locuta ad eum oravit ut malitiam Aman Agagitae et machinationes eius pessimas quas excogitaverat contra Iudaeos iuberet irritas fieri

⁴ at ille ex more sceptrum aureum protendit manu quo signum clementiae monstrabatur illaque consurgens stetit ante eum

⁵ et ait si placet regi et inveni gratiam coram oculis eius et deprecatio mea non ei videtur esse contraria obsecro ut novis epistulis veteres Aman litterae insidiatoris et hostis Iudaeorum quibus eos in cunctis regis provinciis perire praeceperat corrigantur

⁶ quomodo enim potero sustinere necem et interfectionem populi mei

⁷ responditque rex Asuerus Hester reginae et Mardocheo Iudaeo domum Aman concessi Hester et ipsum iussi adfigi cruci qui ausus est manum in Iudaeos mittere

⁸ scribite ergo Iudaeis sicut vobis placet ex regis nomine signantes litteras anulo meo haec enim consuetudo erat ut epistulis quae ex regis nomine mittebantur et illius anulo signatae erant nemo auderet contradicere

⁹ accitisque scribis et librariis regis erat autem tempus tertii mensis qui appellatur siban vicesima et tertia illius die scriptae sunt epistulae ut Mardocheus voluerat ad Iudaeos et ad principes procuratoresque et iudices qui centum viginti septem provinciis ab India usque Aethiopiam praesidebant provinciae atque provinciae populo et populo iuxta linguas et litteras suas et Iudaeis ut legere poterant et audire

¹⁰ ipsaeque epistulae quae ex regis nomine mittebantur anulo illius obsignatae sunt et missae per veredarios qui per omnes provincias discurrerent veteres litteras novis nuntiis praevenirent

¹¹ quibus imperavit rex ut convenirent Iudaeos per singulas civitates et in unum praeciperent congregari ut starent pro animabus suis et omnes inimicos suos cum coniugibus ac liberis et universis domibus interficerent atque delerent

¹² et constituta est per omnes provincias una ultionis dies id est tertiadecima mensis duodecimi adar

¹³ summaque epistulae fuit ut in omnibus terris ac populis qui regis Asueri imperio subiacebant notum fieret paratos esse Iudaeos ad capiendam vindictam de hostibus suis

¹⁴ egressique sunt veredarii celeres nuntios perferentes et edictum regis pendit in Susis

¹⁵ Mardocheus autem de palatio et de conspectu regis egrediens fulgebat vestibus regiis hyacinthinis videlicet et aerinis coronam auream portans capite et amictus pallio serico atque purpureo omnisque civitas exultavit atque laetata est

¹⁶ Iudaeis autem nova lux oriri visa est gaudium honor et tripudium

¹⁷ apud omnes populos urbes atque provincias quocumque regis iussa veniebant mira exultatio epulae atque convivia et festus dies in tantum ut plures alterius gentis et sectae eorum religioni et caerimoniis iungerentur grandis enim cunctos iudaici nominis terror invaserat

9 igitur duodecimi mensis quem adar vocari ante iam diximus tertiadecima die quando cunctis Iudaeis interfectio parabatur et hostes eorum inhiabant sanguini versa vice Iudaei superiores esse coeperunt et se de adversariis vindicare congregatique sunt per singulas civitates oppida et loca ut extenderent manum contra inimicos et persecutores suos nullusque ausus est resistere eo quod omnes populos magnitudinis eorum formido penetrarat

³ nam et provinciarum iudices duces et procuratores omnisque dignitas quae singulis locis et operibus praeerat extollebant Iudaeos timore Mardochei

⁴ quem principem esse palatii et plurimum posse cognoverant fama quoque nominis eius crescebat cotidie et per cunctorum ora volitabat

⁵ itaque percusserunt Iudaei inimicos suos plaga magna et occiderunt eos reddentes eis quod sibi paraverant facere

⁶ in tantum ut etiam in Susis quingentos viros interficerent et decem extra filios Aman Agagitae hostis Iudaeorum quorum ista sunt nomina

⁷ Pharsandatha et Delphon et Esphata

⁸ et Phorata et Adalia et Aridatha

⁹ et Ephermesta et Arisai et Aridai et Vaizatha

¹⁰ quos cum occidissent praedas de substantiis eorum agere noluerunt

¹¹ statimque numerus eorum qui occisi erant in Susis ad regem relatus est

¹² qui dixit reginae in urbe Susis interfecere Iudaei quingentos viros et alios decem filios Aman quantum putas eos exercere caedem in universis provinciis quid ultra postulas et quid vis ut fieri iubeam

¹³ cui illa respondit si regi placet detur potestas Iudaeis ut sicut hodie fecerunt in Susis sic et cras faciant et decem filii Aman in patibulis suspendantur

¹⁴ praecepitque rex ut ita fieret statimque in Susis pendit edictum et decem Aman filii suspensi sunt

¹⁵ congregatis Iudaeis quartadecima adar mensis die interfecti sunt in Susis trecenti viri nec eorum ab illis directa substantia est

¹⁶ sed et per omnes provincias quae ditioni regis subiacebant pro animabus suis steterunt Iudaei interfectis hostibus ac persecutoribus suis in tantum ut septuaginta quinque milia occisorum implerentur et nullus de substantiis eorum quicquam contingeret

¹⁷ dies autem tertiusdecimus mensis adar unus apud omnes interfectionis fuit et quartodecimo die caedere desierunt quem constituerunt esse sollemnem ut in eo omni deinceps tempore vacarent epulis gaudio atque conviviis

¹⁸ at hii qui in urbe Susis caedem exercuerant tertio decimo et quartodecimo eiusdem mensis die in caede versati sunt quintodecimo autem die percutere desierunt et idcirco eandem diem constituere sollemnem epularum atque laetitiae

¹⁹ hii vero Iudaei qui in oppidis non muratis ac villis morabantur quartumdecimum diem mensis adar conviviorum et gaudii decreverunt ita ut exultent in eo et mittant sibi mutuo partes epularum et ciborum

²⁰ scripsit itaque Mardocheus omnia haec et litteris comprehensa misit ad Iudaeos qui in omnibus regis provinciis morabantur tam in vicino positos quam procul

²¹ ut quartamdecimam et quintamdecimam diem mensis adar pro festis susciperent et revertente semper anno sollemni honore celebrarent

²² quia in ipsis diebus se ulti sunt Iudaei de inimicis suis et luctus atque tristitia in hilaritatem gaudiumque conversa sint essentque istae dies epularum atque laetitiae et mitterent sibi invicem ciborum partes et pauperibus munuscula largirentur

²³ susceperuntque Iudaei in sollemnem ritum cuncta quae eo tempore facere coeperant et quae Mardocheus litteris facienda mandaverat

²⁴ Aman enim filius Amadathi stirpis Agag hostis et adversarius Iudaeorum cogitavit contra eos malum ut occideret illos atque deleteret et misit phur quod nostra lingua vertitur in sortem

²⁵ et postea ingressa est Hester ad regem obsecrans ut conatus eius litteris regis irriti fierent et malum quod contra Iudaeos cogitaverat reverteretur in caput eius denique et ipsum et filios eius adfixerunt cruci

²⁶ atque ex illo tempore dies isti appellati sunt Phurim id est Sortium eo quod phur id est sors in urnam missa fuerit et cuncta quae gesta sunt epistulae id est libri huius volumine continentur

²⁷ quaeque sustinuerint et quae deinceps inmutata sint susceperunt Iudaei super se et semen suum et super cunctos qui religioni eorum voluerint copulari ut nulli liceat duos hos dies absque sollemnitate transigere quam scriptura testatur et certa expetunt tempora annis sibi iugiter succedentibus

²⁸ isti sunt dies quos nulla umquam delebit oblivio et per singulas generationes cunctae in toto orbe provinciae celebrabunt nec est ulla civitas in qua dies Phurim id est Sortium non observentur a Iudaeis et ab eorum progenie quae his caerimoniis obligata est

²⁹ scripseruntque Hester regina filia Abiahil et Mardocheus Iudaeus etiam secundam epistulam ut omni studio dies ista sollemnis sanciretur in posterum

³⁰ et miserunt ad omnes Iudaeos qui in centum viginti septem regis Asueri provinciis versabantur ut haberent pacem et susciperent veritatem

³¹ observantes dies Sortium et suo tempore cum gaudio celebrarent sicut constituerat Mardocheus et Hester et illi observanda susceperant a se et a semine suo ieiunia atque clamores et Sortium dies

³² et omnia quae libri huius qui vocatur Hester historia continentur

10 rex vero Asuerus omnem terram et cunctas maris insulas fecit tributarias

² cuius fortitudo et imperium et dignitas atque sublimitas qua exaltavit Mardocheum scripta sunt in libris Medorum atque Persarum

³ et quomodo Mardocheus iudaici generis secundus a rege Asuero fuerit et magnus inter Iudaeos et acceptabilis plebi fratrum suorum quaerens bona populo suo et loquens ea quae ad pacem sui seminis pertinerent

Liber Iob

1 vir erat in terra Hus nomine Iob et erat vir ille simplex et rectus ac timens Deum et recedens a malo
² natiq̄ue sunt ei septem filii et tres filiae
³ et fuit possessio eius septem milia ovium et tria milia camelorum quingenta quoque iuga boum et quingentae asinae ac familia multa nimis eratque vir ille magnus inter omnes Orientales
⁴ et ibant filii eius et faciebant convivium per domos unusquisque in die suo et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent et biberent cum eis
⁵ cumque in orbem transissent dies convivii mittebat ad eos Iob et sanctificabat illos consurgensque diluculo offerebat holocausta per singulos dicebat enim ne forte peccaverint filii mei et benedixerint Deo in cordibus suis sic faciebat Iob cunctis diebus
⁶ quadam autem die cum venissent filii Dei ut assisterent coram Domino adfuit inter eos etiam Satan
⁷ cui dixit Dominus unde venis qui respondens ait circuivi terram et perambulavi eam
⁸ dixitque Dominus ad eum numquid considerasti servum meum Iob quod non sit ei similis in terra homo simplex et rectus et timens Deum ac recedens a malo
⁹ cui respondens Satan ait numquid frustra timet Iob Deum
¹⁰ nonne tu vallasti eum ac domum eius universamque substantiam per circuitum operibus manuum eius benedixisti et possessio illius crevit in terra
¹¹ sed extende paululum manum tuam et tange cuncta quae possidet nisi in facie tua benedixerit tibi
¹² dixit ergo Dominus ad Satan ecce universa quae habet in manu tua sunt tantum in eum ne extendas manum tuam egressusque est Satan a facie Domini
¹³ cum autem quadam die filii et filiae eius comederent et biberent vinum in domo fratris sui primogeniti
¹⁴ nuntius venit ad Iob qui diceret boves arabant et asinae pascebantur iuxta eos
¹⁵ et intruerunt Sabei tuleruntque omnia et pueros percusserunt gladio et evasi ego solus ut nuntiarem tibi
¹⁶ cumque adhuc ille loqueretur venit alter et dixit ignis Dei cecidit e caelo et tactas oves puerosque consumpsit et effugi ego solus ut nuntiarem tibi
¹⁷ sed et illo adhuc loquente venit alius et dixit Chaldei fecerunt tres turmas et invaserunt camelos

et tulerunt eos necnon et pueros percusserunt gladio et ego fugi solus ut nuntiarem tibi

¹⁸ loquebatur ille et ecce alius intravit et dixit filiis tuis et filiabus vescentibus et bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti

¹⁹ repente ventus vehemens inruit a regione deserti et concussit quattuor angulos domus quae corruens oppressit liberos tuos et mortui sunt et effugi ego solus ut nuntiarem tibi

²⁰ tunc surrexit Iob et scidit tunicam suam et tonso capite corruens in terram adoravit

²¹ et dixit nudus egressus sum de utero matris meae et nudus revertar illuc Dominus dedit Dominus abstulit sit nomen Domini benedictum

²² in omnibus his non peccavit Iob neque stultum quid contra Deum locutus est

2 factum est autem cum quadam die venissent filii Dei et starent coram Domino venisset quoque Satan inter eos et staret in conspectu eius

² ut diceret Dominus ad Satan unde venis qui respondens ait circuivi terram et perambulavi eam

³ et dixit Dominus ad Satan numquid considerasti servum meum Iob quod non sit ei similis in terra vir simplex et rectus timens Deum ac recedens a malo et adhuc retinens innocentiam tu autem commovisti me adversus eum ut adfligerem illum frustra

⁴ cui respondens Satan ait pellem pro pelle et cuncta quae habet homo dabit pro anima sua

⁵ alioquin mitte manum tuam et tange os eius et carnem et tunc videbis quod in facie benedicat tibi

⁶ dixit ergo Dominus ad Satan ecce in manu tua est verumtamen animam illius serva

⁷ egressus igitur Satan a facie Domini percussit Iob ulcere pessimo a planta pedis usque ad verticem eius

⁸ qui testa saniem deradebat sedens in sterquilinio

⁹ dixit autem illi uxor sua adhuc tu permanes in simplicitate tua benedic Deo et morere

¹⁰ qui ait ad illam quasi una de stultis locuta es si bona suscepimus de manu Domini quare mala non suscipiamus in omnibus his non peccavit Iob labiis suis

¹¹ igitur audientes tres amici Iob omne malum quod accidisset ei venerunt singuli de loco suo Eliphaz Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites condixerant enim ut pariter venientes visitarent eum et consolarentur

¹² cumque levassent procul oculos suos non cognoverunt eum et exclamantes ploraverunt scissisque

vestibus sparserunt pulverem super caput suum in caelum

¹³ et sederunt cum eo in terram septem diebus et septem noctibus et nemo loquebatur ei verbum videbant enim dolorem esse vehementem

3 post haec aperuit Iob os suum et maledixit diei suo

² et locutus est

³ pereat dies in qua natus sum et nox in qua dictum est conceptus est homo

⁴ dies ille vertatur in tenebras non requirat eum Deus desuper et non inlustret lumine

⁵ obscurant eum tenebrae et umbra mortis occupet eum caligo et involvatur amaritudine

⁶ noctem illam tenebrosus turbo possideat non computetur in diebus anni nec numeretur in mensibus

⁷ sit nox illa solitaria nec laude digna

⁸ maledicant ei qui maledicunt diei qui parati sunt suscitare Leviathan

⁹ obtenebrentur stellae caligine eius expectet lucem et non videat nec ortum surgentis aurorae

¹⁰ quia non conclusit ostia ventris qui portavit me nec abstulit mala ab oculis meis

¹¹ quare non in vulva mortuus sum egressus ex utero non statim perii

¹² quare exceptus genibus cur lactatus uberibus

¹³ nunc enim dormiens silerem et somno meo requiescerem

¹⁴ cum regibus et consulibus terrae qui aedificant sibi solitudines

¹⁵ aut cum principibus qui possident aurum et replent domos suas argento

¹⁶ aut sicut abortivum absconditum non subsisterem vel qui concepti non viderunt lucem

¹⁷ ibi impii cessaverunt a tumultu et ibi requieverunt fessi robore

¹⁸ et quondam vincti pariter sine molestia non audierunt vocem exactoris

¹⁹ parvus et magnus ibi sunt et servus liber a domino suo

²⁰ quare data est misero lux et vita his qui in amaritudine animae sunt

²¹ qui expectant mortem et non venit quasi effodientes thesaurum

²² gaudentque vehementer cum invenerint sepulchrum

²³ viro cuius abscondita est via et circumdedit eum Deus tenebris

²⁴ antequam comedam suspiro et quasi inundantes aquae sic rugitus meus

²⁵ quia timor quem timebam evenit mihi et quod verebar accidit

²⁶ nonne dissimulavi nonne silui nonne quievi et venit super me indignatio

4 respondens autem Eliphaz Themanites dixit ² si coeperimus loqui tibi forsitan moleste accipias sed conceptum sermonem tenere quis possit

³ ecce docuisti multos et manus lassas roborasti

⁴ vacillantes confirmaverunt sermones tui et genua tremantia confortasti

⁵ nunc autem venit super te plaga et defecisti tetigit te et conturbatus es

⁶ timor tuus fortitudo tua patientia tua et perfectio viarum tuarum

⁷ recordare obsecro te quis umquam innocens perierit aut quando recti deleti sint

⁸ quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem et seminant dolores et metunt eos

⁹ flante Deo perisse et spiritu irae eius esse consumptos

¹⁰ rugitus leonis et vox leaenae et dentes catulorum leonum contriti sunt

¹¹ tigris periit eo quod non haberet praedam et catuli leonis dissipati sunt

¹² porro ad me dictum est verbum absconditum et quasi furtive suscepit auris mea venas susurri eius

¹³ in horrore visionis nocturnae quando solet sopor occupare homines

¹⁴ pavor tenuit me et tremor et omnia ossa mea perterrita sunt

¹⁵ et cum spiritus me praesente transiret inhorruerunt pili carnis meae

¹⁶ stetit quidam cuius non agnoscebam vultum imago coram oculis meis et vocem quasi aurae lenis audivi

¹⁷ numquid homo Dei conparatione iustificabitur aut factore suo purior erit vir

¹⁸ ecce qui serviunt ei non sunt stabiles et in angelis suis reperit pravitatem

¹⁹ quanto magis hii qui habitant domos luteas qui terrenum habent fundamentum consumentur velut a tinea

²⁰ de mane usque ad vesperum succidentur et quia nullus intellegit in aeternum peribunt

²¹ qui autem reliqui fuerint auferentur ex eis morientur et non in sapientia

5 voca ergo si est qui tibi respondeat et ad aliquem sanctorum convertere

² vere stultum interficit iracundia et parvulum occidit invidia

³ ego vidi stultum firma radice et maledixi pulchritudini eius statim

⁴ longe fient filii eius a salute et conterentur in porta et non erit qui eruat

⁵ cuius messem famelicus comedet et ipsum rapiet armatus et ebibent sitientes divitias eius

⁶ nihil in terra sine causa fit et de humo non orietur dolor

⁷ homo ad laborem nascitur et avis ad volatum

⁸ quam ob rem ego deprecabor Dominum et ad Deum ponam eloquium meum
⁹ qui facit magna et inscrutabilia et mirabilia absque numero
¹⁰ qui dat pluviam super faciem terrae et inrigat aquis universa
¹¹ qui ponit humiles in sublimi et maerentes erigit sospitate
¹² qui dissipat cogitationes malignorum ne possint implere manus eorum quod coeperant
¹³ qui adprehendit sapientes in astutia eorum et consilium pravorum dissipat
¹⁴ per diem incurrent tenebras et quasi in nocte sic palpabunt in meridie
¹⁵ porro salvum faciet a gladio oris eorum et de manu violenti pauperem
¹⁶ et erit egeno spes iniquitas autem contrahet os suum
¹⁷ beatus homo qui corripitur a Domino increpationem ergo Domini ne reprobes
¹⁸ quia ipse vulnerat et medetur percutit et manus eius sanabunt
¹⁹ in sex tribulationibus liberabit te et in septima non tanget te malum
²⁰ in fame eruet te de morte et in bello de manu gladii
²¹ a flagello linguae absconderis et non timebis calamitatem cum venerit
²² in vastitate et fame ridebis et bestiam terrae non formidabis
²³ sed cum lapidibus regionum pactum tuum et bestiae terrae pacificae erunt tibi
²⁴ et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum et visitans speciem tuam non peccabis
²⁵ scies quoque quoniam multiplex erit semen tuum et progenies tua quasi herba terrae
²⁶ ingredieris in abundantia sepulchrum sicut inferatur acervus in tempore suo
²⁷ ecce hoc ut investigavimus ita est quod auditum mente pertracta
6 respondens autem Iob dixit
² utinam adpenderentur peccata mea quibus iram merui et calamitas quam patior in statera
³ quasi harena maris haec gravior appareret unde et verba mea dolore sunt plena
⁴ quia sagittae Domini in me sunt quarum indignatio ebibit spiritum meum et terrores Domini militant contra me
⁵ numquid rugiet onager cum habuerit herbam aut mugiet bos cum ante praesepe plenum steterit
⁶ aut poterit comedi insulsum quod non est sale conditum aut potest aliquis gustare quod gustatum adfert mortem
⁷ quae prius tangere nolebat anima mea nunc prae angustia cibi mei sunt

⁸ quis det ut veniat petitio mea et quod expecto tribuat mihi Deus
⁹ et qui coepit ipse me conterat solvat manum suam et succidat me
¹⁰ et haec mihi sit consolatio ut adfligens me dolore non parcat nec contradicam sermonibus Sancti
¹¹ quae est enim fortitudo mea ut sustineam aut quis finis meus ut patienter agam
¹² nec fortitudo lapidum fortitudo mea nec caro mea aerea est
¹³ ecce non est auxilium mihi in me et necessari quoque mei recesserunt a me
¹⁴ qui tollit ab amico suo misericordiam timorem Domini derelinquit
¹⁵ fratres mei praeterierunt me sicut torrens qui rapit transit in convallibus
¹⁶ qui timent pruina inruet super eos nix
¹⁷ tempore quo fuerint dissipati peribunt et ut incaluerit solventur de loco suo
¹⁸ involutae sunt semitae gressuum eorum ambulabunt in vacuum et peribunt
¹⁹ considerate semitas Theman itinera Saba et expectate paulisper
²⁰ confusi sunt quia speravi venerunt quoque usque ad me et pudore cooperti sunt
²¹ nunc venistis et modo videntes plagam meam timetis
²² numquid dixi adferte mihi et de substantia vestra donate mihi
²³ vel liberate me de manu hostis et de manu robustorum eruite me
²⁴ docete me et ego tacebo et si quid forte ignoravi instruite me
²⁵ quare detraxistis sermonibus veritatis cum e vobis nullus sit qui possit arguere
²⁶ ad increpandum tantum eloquia concinnatis et inventum verba profertis
²⁷ super pupillum inruitis et subvertere nitimini amicum vestrum
²⁸ verumtamen quod coepistis explete praebete aures et videte an mentiar
²⁹ respondete obsecro absque contentione et loquentes id quod iustum est iudicate
³⁰ et non invenietis in lingua mea iniquitatem nec in faucibus meis stultitia personabit
7 militia est vita hominis super terram et sicut dies mercennarii dies eius
² sicut servus desiderat umbram et sicut mercennarius praestolatur finem operis sui
³ sic et ego habui menses vacuos et noctes laboriosas enumeravi mihi
⁴ si dormiero dico quando consurgam et rursus expectabo vesperam et replebor doloribus usque ad tenebras

⁵ induta est caro mea putredine et sordibus pulveris
 cutis mea aruit et contracta est
⁶ dies mei velocius transierunt quam a texente tela
 succiditur et consumpti sunt absque ulla spe
⁷ memento quia ventus est vita mea et non re-
 vertetur oculus meus ut videat bona
⁸ nec aspiciet me visus hominis oculi tui in me et
 non subsistam
⁹ sicut consumitur nubes et pertransit sic qui de-
 scenderit ad inferos non ascendet
¹⁰ nec revertetur ultra in domum suam neque co-
 gnoscet eum amplius locus eius
¹¹ quapropter et ego non parcam ori meo loquar in
 tribulatione spiritus mei confabulabor cum amari-
 tudine animae meae
¹² numquid mare sum ego aut cetus quia cir-
 cumdedisti me carcere
¹³ si dixero consolabitur me lectulus meus et rele-
 vabor loquens mecum in strato meo
¹⁴ terrebis me per somnia et per visiones horrore
 concuties
¹⁵ quam ob rem elegit suspendium anima mea et
 mortem ossa mea
¹⁶ desperavi nequaquam ultra iam vivam parce mihi
 nihil enim sunt dies mei
¹⁷ quid est homo quia magnificas eum aut quia
 ponis erga eum cor tuum
¹⁸ visitas eum diluculo et subito probas illum
¹⁹ usquequo non parces mihi nec dimittis me ut
 gluttiā salvam meam
²⁰ peccavi quid faciam tibi o custos hominum quare
 posuisti me contrarium tibi et factus sum mihimet
 ipsi gravis
²¹ cur non tolles peccatum meum et quare non
 auferes iniquitatem meam ecce nunc in pulvere
 dormiam et si mane me quaesieris non subsistam
8 respondens autem Baldad Suites dixit
² usquequo loqueris talia et spiritus multiplex
 sermones oris tui
³ numquid Deus subplantat iudicium et Omnipotens
 subvertit quod iustum est
⁴ etiam si filii tui peccaverunt ei et dimisit eos in
 manu iniquitatis suae
⁵ tu tamen si diluculo consurrexeris ad Deum et
 Omnipotentem fueris deprecatus
⁶ si mundus et rectus incesseris statim evigilabit ad
 te et pacatum reddet habitaculum iustitiae tuae
⁷ in tantum ut priora tua fuerint parva et novissima
 tua multiplicentur nimis
⁸ interroga enim generationem pristinam et diligen-
 ter investiga patrum memoriam
⁹ hesterni quippe sumus et ignoramus quoniam sicut
 umbra dies nostri sunt super terram
¹⁰ et ipsi docebunt te loquentur tibi et de corde suo
 proferent eloquia

¹¹ numquid vivere potest scirpus absque humore aut
 crescet carectum sine aqua
¹² cum adhuc sit in flore nec carpatur manu ante
 omnes herbas arescit
¹³ sic viae omnium qui obliviscuntur Deum et spes
 hypocritae peribit
¹⁴ non ei placebit vecordia sua et sicut tela ara-
 nearum fiducia eius
¹⁵ innitetur super domum suam et non stabit fulciet
 eam et non consurget
¹⁶ humectus videtur antequam veniat sol et in horto
 suo germen eius egreditur
¹⁷ super acervum petrarum radices eius densabuntur
 et inter lapides commorabitur
¹⁸ si absorbuerit eum de loco suo negabit eum et
 dicet non novi te
¹⁹ haec est enim laetitia viae eius ut rursus de terra
 alii germinentur
²⁰ Deus non proiciet simplicem nec porriget manum
 malignis
²¹ donec impleatur risu os tuum et labia tua iubilo
²² qui oderunt te induentur confusione et taber-
 naculum impiorum non subsistet
9 et respondens Iob ait
² vere scio quod ita sit et quod non iustificetur
 homo compositus Deo
³ si voluerit contendere cum eo non poterit ei re-
 spondere unum pro mille
⁴ sapiens corde est et fortis robore quis restitit ei et
 pacem habuit
⁵ qui transtulit montes et nescierunt hii quos sub-
 vertit in furore suo
⁶ qui commovet terram de loco suo et columnae
 eius concutiuntur
⁷ qui praecipit soli et non oritur et stellas claudit
 quasi sub signaculo
⁸ qui extendit caelos solus et graditur super fluctus
 maris
⁹ qui facit Arcturum et Oriona et Hyadas et interiora
 austri
¹⁰ qui facit magna et inconprehensibilia et mirabilia
 quorum non est numerus
¹¹ si venerit ad me non videbo si abierit non intelle-
 gam eum
¹² si repente interroget quis respondebit ei vel quis
 dicere potest cur facis
¹³ Deus cuius resistere irae nemo potest et sub quo
 curvantur qui portant orbem
¹⁴ quantus ergo sum ego qui respondeam ei et lo-
 quar verbis meis cum eo
¹⁵ qui etiam si habuero quippiam iustum non re-
 spondebo sed meum iudicem deprecabor
¹⁶ et cum invocantem exaudierit me non credo quod
 audierit vocem meam

¹⁷ in turbine enim conteret me et multiplicabit vul-
nera mea etiam sine causa
¹⁸ non concedit requiescere spiritum meum et im-
plet me amaritudinibus
¹⁹ si fortitudo quaeritur robustissimus est si aequitas
iudicii nemo pro me audet testimonium dicere
²⁰ si iustificare me voluero os meum condemnabit
me si innocentem ostendere pravum me conprob-
abit
²¹ etiam si simplex fuero hoc ipsum ignorabit anima
mea et taedebit me vitae meae
²² unum est quod locutus sum et innocentem et im-
pium ipse consumit
²³ si flagellat occidat semel et non de poenis inno-
centum rideat
²⁴ terra data est in manu impii vultum iudicum eius
operit quod si non ille est quis ergo est
²⁵ dies mei velociores fuerunt cursore fugerunt et
non viderunt bonum
²⁶ pertransierunt quasi naves poma portantes sicut
aquila volans ad escam
²⁷ cum dixero nequaquam ita loquar commuto fa-
ciem meam et dolore torqueor
²⁸ verebar omnia opera mea sciens quod non par-
ceres delinquenti
²⁹ si autem et sic impius sum quare frustra laboravi
³⁰ si lotus fuero quasi aquis nivis et fulserint velut
mundissimae manus meae
³¹ tamen sordibus intingues me et abominabuntur
me vestimenta mea
³² neque enim viro qui similis mei est respondebo
nec qui mecum in iudicio ex aequo possit audiri
³³ non est qui utrumque valeat arguere et ponere
manum suam in ambobus
³⁴ auferat a me virgam suam et pavor eius non me
terreat
³⁵ loquar et non timebo eum neque enim possum
metuens respondere
10 taedet animam meam vitae meae dimittam
adversum me eloquium meum loquar in
amaritudine animae meae
² dicam Deo noli me condemnare indica mihi cur
me ita iudices
³ numquid bonum tibi videtur si calumniaris et op-
primas me opus manuum tuarum et consilium im-
piorum adiuves
⁴ numquid oculi carnei tibi sunt aut sicut videt
homo et tu videbis
⁵ numquid sicut dies hominis dies tui et anni tui
sicut humana sunt tempora
⁶ ut quaeras iniquitatem meam et peccatum meum
scruteris
⁷ et scias quia nihil impium fecerim cum sit nemo
qui de manu tua possit eruere

⁸ manus tuae plasmaverunt me et fecerunt me totum
in circuitu et sic repente praecipitas me
⁹ memento quaeso quod sicut lutum feceris me et in
pulverem reduces me
¹⁰ nonne sicut lac mulsisti me et sicut caseum me
coagulasti
¹¹ pelle et carnibus vestisti me et ossibus et nervis
conpegisti me
¹² vitam et misericordiam tribuisti mihi et visitatio
tua custodivit spiritum meum
¹³ licet haec celes in corde tuo tamen scio quia uni-
versorum memineris
¹⁴ si peccavi et ad horam pepercisti mihi cur ab in-
iquitate mea mundum me esse non pateris
¹⁵ et si impius fuero vae mihi est et si iustus non
levabo caput saturatus afflictione et miseria
¹⁶ et propter superbiam quasi leaenam capies me
reversusque mirabiliter me crucias
¹⁷ instauras testes tuos contra me et multiplicas iram
tuam adversum me et poenae militant in me
¹⁸ quare de vulva eduxisti me qui utinam consump-
tus essem ne oculus me videret
¹⁹ fuisset quasi qui non essem de utero translatus
ad tumulum
²⁰ numquid non paucitas dierum meorum finietur
brevis dimitte ergo me ut plangam paululum dolo-
rem meum
²¹ antequam vadam et non revertar ad terram tene-
brosam et opertam mortis caligine
²² terram miseriae et tenebrarum ubi umbra mortis
et nullus ordo et sempiternus horror inhabitans
11 respondens autem Sophar Naamathites
dixit
² numquid qui multa loquitur non et audiet aut vir
verbosus iustificabitur
³ tibi soli tacebunt homines et cum ceteros inriseris
a nullo confutaberis
⁴ dixisti enim purus est sermo meus et mundus sum
in conspectu tuo
⁵ atque utinam Deus loqueretur tecum et aperiret
labia sua tibi
⁶ ut ostenderet tibi secreta sapientiae et quod multi-
plex esset lex eius et intellegeres quod multo mi-
nora exigaris a Deo quam meretur iniquitas tua
⁷ forsitan vestigia Dei comprehendes et usque ad
perfectum Omnipotentem repperies
⁸ excelsior caelo est et quid facies profundior in-
ferno et unde cognosces
⁹ longior terrae mensura eius et latior mari
¹⁰ si subverterit omnia vel in unum coartaverit quis
contradicet ei
¹¹ ipse enim novit hominum vanitatem et videns
iniquitatem nonne considerat
¹² vir vanus in superbiam erigitur et tamquam pul-
lum onagri se liberum natum putat

¹³ tu autem firmasti cor tuum et expandisti ad eum manus tuas

¹⁴ si iniquitatem quod est in manu tua abstuleris a te et non manserit in tabernaculo tuo iniustitia

¹⁵ tum levare poteris faciem tuam absque macula et eris stabilis et non timebis

¹⁶ miseriae quoque oblivisceris et quasi aquarum quae praeterierint recordaberis

¹⁷ et quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vesperam et cum te consumptum putaveris orieris ut lucifer

¹⁸ et habebis fiduciam proposita tibi spe et defossus securus dormies

¹⁹ requiesces et non erit qui te exterreat et deprecabuntur faciem tuam plurimi

²⁰ oculi autem impiorum deficient et effugium peribit ab eis et spes eorum abominatio animae

12 respondens autem Iob dixit
² ergo vos estis soli homines et vobiscum morietur sapientia

³ et mihi est cor sicut et vobis nec inferior vestri sum quis enim haec quae nostis ignorat

⁴ qui deridetur ab amico suo sicut ego invocabit Deum et exaudiet eum deridetur enim iusti simplicitas

⁵ lampas contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum

⁶ abundant tabernacula praedonum et audacter provocant Deum cum ipse dederit omnia in manibus eorum

⁷ nimirum interroga iumenta et docebunt te et volatilia caeli et indicabunt tibi

⁸ loquere terrae et respondebit tibi et narrabunt pisces maris

⁹ quis ignorat quod omnia haec manus Domini fecerit

¹⁰ in cuius manu anima omnis viventis et spiritus universae carnis hominis

¹¹ nonne auris verba diiudicat et fauces comedentis saporem

¹² in antiquis est sapientia et in multo tempore prudentia

¹³ apud ipsum est sapientia et fortitudo ipse habet consilium et intellegentiam

¹⁴ si destruxerit nemo est qui aedificet et si incluse- rit hominem nullus est qui aperiat

¹⁵ si continuerit aquas omnia siccabuntur et si emiserit eas subvertent terram

¹⁶ apud ipsum est fortitudo et sapientia ipse novit et decipientem et eum qui decipitur

¹⁷ adducit consiliarios in stultum finem et iudices in stuporem

¹⁸ balteum regum dissolvit et praecingit fune renes eorum

¹⁹ ducit sacerdotes inglorios et optimates subplantat

²⁰ commutans labium veracium et doctrinam senum auferens

²¹ effundit despectionem super principes et eos qui oppressi fuerant relevans

²² qui revelat profunda de tenebris et producit in lucem umbram mortis

²³ qui multiplicat gentes et perdet eas et subversas in integrum restituet

²⁴ qui inmutat cor principum populi terrae et decipit eos ut frustra incedant per invium

²⁵ palpabunt quasi in tenebris et non in luce et errare eos faciet quasi ebrios

13 ecce omnia et vidit oculus meus et audivit auris mea et intellexi singula

² secundum scientiam vestram et ego novi nec inferior vestri sum

³ sed tamen ad Omnipotentem loquar et disputare cum Deo cupio

⁴ prius vos ostendens fabricatores mendacii et cultores perversorum dogmatum

⁵ atque utinam taceretis ut putaremini esse sapientes

⁶ audite ergo correptiones meas et iudicium labiorum meorum attendite

⁷ numquid Deus indiget vestro mendacio ut pro illo loquamini dolos

⁸ numquid faciem eius accipitis et pro Deo iudicare nitimini

⁹ aut placebit ei quem celare nihil potest aut decipietur ut homo vestris fraudulentis

¹⁰ ipse vos arguet quoniam in abscondito faciem eius accipitis

¹¹ statim ut se commoverit turbabit vos et terror eius inruet super vos

¹² memoria vestra comparabitur cineri et redigentur in lutum cervices vestrae

¹³ tacete paulisper ut loquar quodcumque mihi mens suggesserit

¹⁴ quare lacerō carnes meas dentibus meis et animam meam porto in manibus meis

¹⁵ etiam si occiderit me in ipso sperabo verumtamen vias meas in conspectu eius arguam

¹⁶ et ipse erit salvator meus non enim veniet in conspectu eius omnis hypocrita

¹⁷ audite sermonem meum et enigmata percipite auribus vestris

¹⁸ si fuero iudicatus scio quod iustus inveniar

¹⁹ quis est qui iudicetur mecum veniat quare tacens consumor

²⁰ duo tantum ne facias mihi et tunc a facie tua non abscondar

²¹ manum tuam longe fac a me et formido tua non me terreat

²² et voca me et respondebo tibi aut certe loquar et tu responde mihi

²³ quantas habeo iniquitates et peccata scelera mea et delicta ostende mihi

²⁴ cur faciem tuam abscondis et arbitraris me inimicum tuum

²⁵ contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam et stipulam siccam persequeris

²⁶ scribis enim contra me amaritudines et consumere me vis peccatis adolescentiae meae

²⁷ posuisti in nervo pedem meum et observasti omnes semitas meas et vestigia pedum meorum considerasti

²⁸ qui quasi putredo consumendus sum et quasi vestimentum quod comeditur a tineam

14 homo natus de muliere brevi vivens tempore repletus multis miseriis

² quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut umbra et numquam in eodem statu permanet

³ et dignum ducis super huiusmodi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicium

⁴ quis potest facere mundum de inmundo conceptum semine nonne tu qui solus es

⁵ breves dies hominis sunt numerus mensuum eius apud te est constituisti terminos eius qui praeterire non poterunt

⁶ recede paululum ab eo ut quiescat donec optata veniat sicut mercennarii dies eius

⁷ lignum habet spem si praecisum fuerit rursus virescit et rami eius pullulant

⁸ si senuerit in terra radix eius et in pulvere emortuus fuerit truncus illius

⁹ ad odorem aquae germinabit et faciet comam quasi cum primum plantatum est

¹⁰ homo vero cum mortuus fuerit et nudatus atque consumptus ubi quaeso est

¹¹ quomodo si recedant aquae de mari et fluvius vacuefactus arescat

¹² sic homo cum dormierit non resurget donec adteratur caelum non evigilabit nec consurget de somno suo

¹³ quis mihi hoc tribuat ut in inferno protegas me ut abscondas me donec pertranseat furor tuus et constituas mihi tempus in quo recorderis mei

¹⁴ putasne mortuus homo rursus vivet cunctis diebus quibus nunc milito expecto donec veniat immutatio mea

¹⁵ vocabis et ego respondebo tibi operi manuum tuarum porriges dexteram

¹⁶ tu quidem gressus meos dinumerasti sed parces peccatis meis

¹⁷ signasti quasi in sacculo delicta mea sed curasti iniquitatem meam

¹⁸ mons cadens defluet et saxum transfertur de loco suo

¹⁹ lapides excavant aquae et adluvione paulatim terra consumitur et homines ergo similiter perdes

²⁰ roborasti eum paululum ut in perpetuum pertransiret inmutabis faciem eius et emittes eum

²¹ sive nobiles fuerint filii eius sive ignobiles non intellet

²² attamen caro eius dum vivet dolebit et anima illius super semet ipso lugebit

15 respondens autem Eliphaz Themanites dixit

² numquid sapiens respondebit quasi in ventum loquens et implebit ardore stomachum suum

³ arguis verbis eum qui non est aequalis tui et loqueris quod tibi non expedit

⁴ quantum in te est evacuasti timorem et tulisti preces coram Deo

⁵ docuit enim iniquitas tua os tuum et imitaris linguam blasphemantium

⁶ condemnabit te os tuum et non ego et labia tua respondebunt tibi

⁷ numquid primus homo tu natus es et ante colles formatus

⁸ numquid consilium Dei audisti et inferior te erit eius sapientia

⁹ quid nosti quod ignoremus quid intellegis quod nesciamus

¹⁰ et senes et antiqui sunt in nobis multo vetustiores quam patres tui

¹¹ numquid grande est ut consoletur te Deus sed verba tua prava hoc prohibent

¹² quid te elevat cor tuum et quasi magna cogitans adtonitos habes oculos

¹³ quid timent contra Deum spiritus tuus ut proferas de ore huiusmodi sermones

¹⁴ quid est homo ut immaculatus sit et ut iustus appareat natus de muliere

¹⁵ ecce inter sanctos eius nemo inmutabilis et caeli non sunt mundi in conspectu eius

¹⁶ quanto magis abominabilis et inutilis homo qui bibit quasi aquas iniquitatem

¹⁷ ostendam tibi audi me quod vidi narrabo tibi

¹⁸ sapientes confitentur et non abscondunt patres suos

¹⁹ quibus solis data est terra et non transibit alienus per eos

²⁰ cunctis diebus suis impius superbit et numerus annorum incertus est tyrannidis eius

²¹ sonitus terroris semper in auribus illius et cum pax sit ille insidias suspicatur

²² non credit quod reverti possit de tenebris circumspectans undique gladium

²³ cum se moverit ad quaerendum panem novit quod paratus sit in manu eius tenebrarum dies

²⁴ terrebunt eum tribulatio et angustia vallabit eum sicut regem qui praeparatur ad proelium

²⁵ tetendit enim adversus Deum manum suam et contra Omnipotentem roboratus est

²⁶ cucurrit adversus eum erecto collo et pingui cervice armatus est

²⁷ operuit faciem eius crassitudo et de lateribus eius arvina dependet

²⁸ habitavit in civitatibus desolatis et in domibus desertis quae in tumulos sunt redactae

²⁹ non ditabitur nec perseverabit substantia eius nec mittet in terra radicem suam

³⁰ non recedet de tenebris ramos eius arefaciet flamma et auferetur spiritu oris sui

³¹ non credat frustra errore deceptus quod aliquo pretio redimendus sit

³² antequam dies eius impleantur peribit et manus eius arescet

³³ laedetur quasi vinea in primo flore botrus eius et quasi oliva proiciens florem suum

³⁴ congregatio enim hypocritae sterilis et ignis devorabit tabernacula eorum qui munera libenter accipiunt

³⁵ concepit dolorem et peperit iniquitatem et uterus eius praeparat dolos

16 respondens autem Iob dixit
² audiivi frequenter talia consolatores onerosi omnes vos estis

³ numquid habebunt finem verba ventosa aut aliquid tibi molestum est si loquaris

⁴ poteram et ego similia vestri loqui atque utinam esset anima vestra pro anima mea

⁵ consolarer et ego vos sermonibus et moverem caput meum super vos

⁶ roborarem vos ore meo et moverem labia quasi parcens vobis

⁷ sed quid agam si locutus fuero non quiescet dolor meus et si tacuero non recedet a me

⁸ nunc autem oppressit me dolor meus et in nihili redacti sunt omnes artus mei

⁹ rugae meae testimonium dicunt contra me et suscitatur falsiloquus adversus faciem meam contradicens mihi

¹⁰ collegit furorem suum in me et comminans mihi infremuit contra me dentibus suis hostis meus terribilibus oculis me intuitus est

¹¹ aperuerunt super me ora sua exprobrantes percusserunt maxillam meam satiati sunt poenis meis

¹² conclusit me Deus apud iniquum et manibus impiorum me tradidit

¹³ ego ille quondam opulentus repente contritus sum tenuit cervicem meam confregit me et posuit sibi quasi in signum

¹⁴ circumdedit me lanceis suis convulneravit lumbos meos non pepercit et effudit in terra viscera mea

¹⁵ concidit me vulnere super vulnus inruit in me quasi gigans

¹⁶ saccum consui super cutem meam et operui cinere cornu meum

¹⁷ facies mea intumuit a fletu et palpebrae meae caligaverunt

¹⁸ haec passus sum absque iniquitate manus meae cum haberem mundas ad Deum preces

¹⁹ terra ne operias sanguinem meum neque inveniat locum in te latendi clamor meus

²⁰ ecce enim in caelo testis meus et conscius meus in excelsis

²¹ verbosi mei amici mei ad Deum stillat oculus meus

²² atque utinam sic iudicaretur vir cum Deo quomodo iudicatur filius hominis cum collega suo

²³ ecce enim breves anni transeunt et semitam per quam non revertar ambulo

17 spiritus meus adtenuabitur dies mei breviantur et solum mihi superest sepulchrum

² non peccavi et in amaritudinibus moratur oculus meus

³ libera me et pone iuxta te et cuiusvis manus pugnet contra me

⁴ cor eorum longe fecisti a disciplina et propterea non exaltabuntur

⁵ praedam pollicetur sociis et oculi filiorum eius deficient

⁶ posuit me quasi in proverbium vulgi et exemplum sum coram eis

⁷ caligavit ab indignatione oculus meus et membra mea quasi in nihili redacta sunt

⁸ stupebunt iusti super hoc et innocens contra hypocritam suscitabitur

⁹ et tenebit iustus viam suam et mundis manibus addet fortitudinem

¹⁰ igitur vos omnes convertimini et venite et non inveniam in vobis ullum sapientem

¹¹ dies mei transierunt cogitationes meae dissipatae sunt torquentes cor meum

¹² noctem verterunt in diem et rursus post tenebras spero lucem

¹³ si sustinero infernus domus mea est in tenebris stravi lectulum meum

¹⁴ putredini dixi pater meus es mater mea et soror mea vermibus

¹⁵ ubi est ergo nunc praestolatio mea et patientiam meam quis considerat

¹⁶ in profundissimum infernum descendent omnia mea putasne saltem ibi erit requies mihi

18 respondens autem Baldad Suites dixit
² usque ad quem finem verba iactabitis intellegite prius et sic loquamur

³ quare reputati sumus ut iumenta et sorduimus coram vobis

⁴ qui perdis animam tuam in furore tuo numquid propter te derelinquetur terra et transferentur rupes de loco suo

⁵ nonne lux impii extinguetur nec splendet
 flamma ignis eius
⁶ lux obtenebrescet in tabernaculo illius et lucerna
 quae super eum est extinguetur
⁷ artabuntur gressus virtutis eius et praecipitabit
 eum consilium suum
⁸ inmisit enim in rete pedes suos et in maculis eius
 ambulat
⁹ tenebitur planta illius laqueo et exardescet contra
 eum sitis
¹⁰ abscondita est in terra pedica eius et decipula
 illius super semitam
¹¹ undique terrebunt eum formidines et involvent
 pedes eius
¹² adtenuetur fame robur eius et inedia invadat co-
 stas illius
¹³ devoret pulchritudinem cutis eius consumat bra-
 chia illius primogenita mors
¹⁴ avellatur de tabernaculo suo fiducia eius et calcet
 super eum quasi rex interitus
¹⁵ habitent in tabernaculo illius socii eius qui non
 est aspergatur in tabernaculo eius sulphur
¹⁶ deorsum radices eius siccentur sursum autem
 adteratur messis eius
¹⁷ memoria illius pereat de terra et non celebretur
 nomen eius in plateis
¹⁸ expellet eum de luce in tenebras et de orbe trans-
 feret eum
¹⁹ non erit semen eius neque progenies in populo
 suo nec ullae reliquiae in regionibus eius
²⁰ in die eius stupebunt novissimi et primos invadet
 horror
²¹ haec sunt ergo tabernacula iniqui et iste locus
 eius qui ignorat Deum
19 respondens autem Iob dixit
² usquequo adfligitis animam meam et
 adteritis me sermonibus
³ en decies confunditis me et non erubescitis oppri-
 mentes me
⁴ nempe et si ignoravi mecum erit ignorantia mea
⁵ at vos contra me erigimini et arguitis me ob-
 probriis meis
⁶ saltem nunc intellegite quia Deus non aequo iudi-
 cio adflixerit me et flagellis suis me cinxerit
⁷ ecce clamabo vim patiens et nemo audiet vocif-
 erabor et non est qui iudicet
⁸ semitam meam circumsepsit et transire non pos-
 sum et in calle meo tenebras posuit
⁹ spoliavit me gloria mea et abstulit coronam de
 capite meo
¹⁰ destruxit me undique et pereo et quasi evulsae
 arbori abstulit spem meam
¹¹ iratus est contra me furor eius et sic me habuit
 quasi hostem suum

¹² simul venerunt latrones eius et fecerunt sibi viam
 per me et obsederunt in gyro tabernaculum meum
¹³ fratres meos longe fecit a me et noti mei quasi
 alieni recesserunt a me
¹⁴ dereliquerunt me propinqui mei et qui me nover-
 ant obliti sunt mei
¹⁵ inquilini domus meae et ancillae meae sicut ali-
 enum habuerunt me et quasi peregrinus fui in oculis
 eorum
¹⁶ servum meum vocavi et non respondit ore pro-
 prio deprecabar illum
¹⁷ halitum meum exhorruit uxor mea et orabam fil-
 ios uteri mei
¹⁸ stulti quoque despiciebant me et cum ab eis re-
 cessissem detrahebant mihi
¹⁹ abominati sunt me quondam consiliarii mei et
 quem maxime diligebam aversatus est me
²⁰ pelli meae consumptis carnibus adhesit os meum
 et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes
 meos
²¹ miseremini mei miseremini mei saltem vos amici
 mei quia manus Domini tetigit me
²² quare persequimini me sicut Deus et carnibus
 meis saturamini
²³ quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei quis
 mihi det ut exarentur in libro
²⁴ stilo ferreo et plumbi lammina vel certe sculpan-
 tur in silice
²⁵ scio enim quod redemptor meus vivat et in novis-
 simo de terra surrecturus sim
²⁶ et rursum circumdabor pelle mea et in carne mea
 videbo Deum
²⁷ quem visurus sum ego ipse et oculi mei con-
 specturi sunt et non alius reposita est haec spes mea
 in sinu meo
²⁸ quare ergo nunc dicitis persequamur eum et radi-
 cem verbi inveniamus contra eum
²⁹ fugite ergo a facie gladii quoniam ultor iniquita-
 tum gladius est et scitote esse iudicium
20 respondens autem Sophar Naamathites
 dixit
² idcirco cogitationes meae variae succedunt sibi et
 mens in diversa rapitur
³ doctrinam qua me arguis audiam et spiritus in-
 tellegentiae meae respondebit mihi
⁴ hoc scio a principio ex quo positus est homo super
 terram
⁵ quod laus impiorum brevis sit et gaudium hypo-
 critae ad instar puncti
⁶ si ascenderit usque ad caelum superbia eius et
 caput eius nubes tetigerit
⁷ quasi sterquilinum in fine perdetur et qui eum
 viderant dicent ubi est
⁸ velut somnium avolans non invenietur transiet
 sicut visio nocturna

⁹ oculus qui eum viderat non videbit neque ultra
 intuebitur eum locus suus
¹⁰ filii eius adterentur egestate et manus illius red-
 dent ei dolorem suum
¹¹ ossa eius implebuntur vitiis adolescentiae eius et
 cum eo in pulverem dormient
¹² cum enim dulce fuerit in ore eius malum abscon-
 det illud sub lingua sua
¹³ parcet illi et non derelinquet illud et celabit in
 gutture suo
¹⁴ panis eius in utero illius vertetur in fel aspidum
 intrinsecus
¹⁵ divitias quas devoravit evomet et de ventre illius
 extrahet eas Deus
¹⁶ caput aspidum suget occidet eum lingua viperarum
¹⁷ non videat rivulos fluminis torrentes mellis et
 butyri
¹⁸ luet quae fecit omnia nec tamen consumetur iuxta
 multitudinem adinventionum suarum sic et sustine-
 bit
¹⁹ quoniam confringens nudavit pauperes domum
 rapuit et non aedificavit eam
²⁰ nec est satiatus venter eius et cum habuerit quae
 cupierat possidere non poterit
²¹ non remansit de cibo eius et propterea nihil per-
 manebit de bonis eius
²² cum satiatus fuerit artabitur aestuabit et omnis
 dolor inruet in eum
²³ utinam impleatur venter eius ut emittat in eum
 iram furoris sui et pluat super illum bellum suum
²⁴ fugiet arma ferrea et inruet in arcum aereum
²⁵ eductus et egrediens de vagina sua et fulgurans in
 amaritudine sua vadent et venient super eum hor-
 ribiles
²⁶ omnes tenebrae absconditae sunt in occultis eius
 devorabit eum ignis qui non succenditur adfligetur
 relictus in tabernaculo suo
²⁷ revelabunt caeli iniquitatem eius et terra consur-
 get adversus eum
²⁸ apertum erit germen domus illius detrahetur in
 die furoris Dei
²⁹ haec est pars hominis impii a Deo et hereditas
 verborum eius a Domino
21 respondens autem Iob dixit
² audite quaeso sermones meos et agetis
 paenitentiam
³ sustinete me ut et ego loquar et post mea si
 videbitur verba ridete
⁴ numquid contra hominem disputatio mea est ut
 merito non debeam contristari
⁵ attendite me et obstupescite et superponite digi-
 tum ori vestro
⁶ et ego quando recordatus fuero pertimesco et con-
 cutit carnem meam tremor

⁷ quare ergo impii vivunt sublevati sunt conforta-
 tique divitiis
⁸ semen eorum permanet coram eis propinquorum
 turba et nepotum in conspectu eorum
⁹ domus eorum securae sunt et pacatae et non est
 virga Dei super illos
¹⁰ bos eorum concepit et non abortit vacca peperit
 et non est privata fetu suo
¹¹ egrediuntur quasi greges parvuli eorum et infan-
 tes eorum exultant lusibus
¹² tenent tympanum et citharam et gaudent ad soni-
 tum organi
¹³ ducunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna
 descendunt
¹⁴ qui dixerunt Deo recede a nobis et scientiam via-
 rum tuarum nolumus
¹⁵ quid est Omnipotens ut serviamus ei et quid no-
 bis prodest si oraverimus illum
¹⁶ verumtamen quia non sunt in manu eorum bona
 sua consilium impiorum longe sit a me
¹⁷ quotiens lucerna impiorum extinguetur et super-
 veniet eis inundatio et dolores dividet furoris sui
¹⁸ erunt sicut paleae ante faciem venti et sicut fav-
 illa quam turbo dispergit
¹⁹ Deus servabit filiis illius dolorem patris et cum
 reddiderit tunc sciet
²⁰ videbunt oculi eius interfectionem suam et de
 furore Omnipotentis bibet
²¹ quid enim ad eum pertinet de domo sua post se et
 si numerus mensuum eius dimidietur
²² numquid Deum quispiam docebit scientiam qui
 excelsos iudicat
²³ iste moritur robustus et sanus dives et felix
²⁴ viscera eius plena sunt adipe et medullis ossa
 illius irigantur
²⁵ alius vero moritur in amaritudine animae absque
 ullis opibus
²⁶ et tamen simul in pulverem dormient et vermes
 operient eos
²⁷ certe novi cogitationes vestras et sententias con-
 tra me iniquas
²⁸ dicitis enim ubi est domus principis et ubi taber-
 nacula impiorum
²⁹ interrogate quemlibet de viatoribus et haec eadem
 eum intellegere cognoscetis
³⁰ quia in diem perditionis servabitur malus et ad
 diem furoris ducitur
³¹ quis arguet coram eo viam eius et quae fecit quis
 reddet illi
³² ipse ad sepulchra ducetur et in congerie mortuo-
 rum vigilabit
³³ dulcis fuit glareis Cocyti et post se omnem homi-
 nem trahet et ante se innumerabiles
³⁴ quomodo igitur consolamini me frustra cum re-
 sponsio vestra repugnare ostensa sit veritati

22 respondens autem Eliphaz Themanites dixit
² numquid Deo comparari potest homo etiam cum perfectae fuerit scientiae
³ quid prodest Deo si iustus fueris aut quid ei confers si immaculata fuerit via tua
⁴ numquid timens arguet te et veniet tecum in iudicium
⁵ et non propter malitiam tuam plurimam et infinitas iniquitates tuas
⁶ abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa et nudos spoliasti vestibus
⁷ aquam lasso non dedisti et esurienti subtraxisti panem
⁸ in fortitudine brachii tui possidebas terram et potentissimus obtinebas eam
⁹ viduas dimisisti vacuas et lacertos pupillorum comminuisti
¹⁰ propterea circumdatus es laqueis et conturbat te formido subita
¹¹ et putabas te tenebras non visurum et impetu aquarum inundantium non oppressurum
¹² an cogitas quod Deus excelsior caelo et super stellarum vertices sublimetur
¹³ et dicis quid enim novit Deus et quasi per caliginem iudicat
¹⁴ nubes latibulum eius nec nostra considerat et circa cardines caeli perambulat
¹⁵ numquid semitam saeculorum custodire cupis quam calcaverunt viri iniqui
¹⁶ qui sublati sunt ante tempus suum et fluvius subvertit fundamentum eorum
¹⁷ qui dicebant Deo recede a nobis et quasi nihil possit facere Omnipotens aestimabant eum
¹⁸ cum ille implet domos eorum bonis quorum sententia procul sit a me
¹⁹ videbunt iusti et laetabuntur et innocens subsannabit eos
²⁰ nonne succisa est erectio eorum et reliquias eorum devoravit ignis
²¹ adquiesce igitur ei et habeto pacem et per haec habebis fructus optimos
²² suscipe ex ore illius legem et pone sermones eius in corde tuo
²³ si reversus fueris ad Omnipotentem aedificaberis et longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo
²⁴ dabit pro terra silicem et pro silice torrentes aureos
²⁵ eritque Omnipotens contra hostes tuos et argentum coacervabitur tibi
²⁶ tunc super Omnipotentem deliciis afflues et elevabis ad Deum faciem tuam
²⁷ rogabis eum et exaudiet te et vota tua reddes
²⁸ decernes rem et veniet tibi et in viis tuis splendet lumen

²⁹ qui enim humiliatus fuerit erit in gloria et qui inclinaverit oculos suos ipse salvabitur
³⁰ salvabitur innocens salvabitur autem munditia manuum suarum
23 respondens autem Iob dixit
² nunc quoque in amaritudine est sermo meus et manus plagae meae adgravata est super gemitum meum
³ quis mihi tribuat ut cognoscam et inveniam illum et veniam usque ad solium eius
⁴ ponam coram eo iudicium et os meum replebo increpationibus
⁵ ut sciam verba quae mihi respondeat et intellegam quid loquatur mihi
⁶ nolo multa fortitudine contendat mecum nec magnitudinis suae mole me premat
⁷ proponat aequitatem contra me et perveniat ad victoriam iudicium meum
⁸ si ad orientem iero non apparet si ad occidentem non intellegam eum
⁹ si ad sinistram quid agat non adprehendam eum si me vertam ad dextram non videbo illum
¹⁰ ipse vero scit viam meam et probavit me quasi aurum quod per ignem transit
¹¹ vestigia eius secutus est pes meus viam eius custodivi et non declinavi ex ea
¹² a mandatis labiorum eius non recessi et in sinu meo abscondi verba oris eius
¹³ ipse enim solus est et nemo avertere potest cogitationem eius et anima eius quodcumque voluerit hoc facit
¹⁴ cum expleverit in me voluntatem suam et alia multa similia praesto sunt ei
¹⁵ et idcirco a facie eius turbatus sum et considerans eum timore sollicitor
¹⁶ Deus mollivit cor meum et Omnipotens conturbavit me
¹⁷ non enim perii propter imminentes tenebras nec faciem meam operuit caligo
24 ab Omnipotente non sunt abscondita tempora qui autem noverunt eum ignorant dies illius
² alii terminos transtulerunt diripuerunt greges et paverunt eos
³ asinum pupillorum abigerunt et abstulerunt pro pignore bovem viduae
⁴ subverterunt pauperum viam et oppresserunt pariter mansuetos terrae
⁵ alii quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum vigilantesque ad praedam praeparant panem liberis
⁶ agrum non suum demetunt et vineam eius quem vi oppresserunt vindemiant
⁷ nudos dimittunt homines indumenta tollentes quibus non est operimentum in frigore

⁸ quos imbres montium rigant et non habentes velamen amplexantur lapides

⁹ vim fecerunt depraedantes pupillos et vulgum pauperem spoliaverunt

¹⁰ nudis et incedentibus absque vestitu et esurientibus tulerunt spicas

¹¹ inter acervos eorum meridiati sunt qui calcatis torcularibus sitiunt

¹² de civitatibus fecerunt viros gemere et anima vulneratorum clamavit et Deus inultum abire non patitur

¹³ ipsi fuerunt rebelles luminis nescierunt vias eius nec reversi sunt per semitas illius

¹⁴ mane primo consurgit homicida interficit egenum et pauperem per noctem vero erit quasi fur

¹⁵ oculus adulteri observat caliginem dicens non me videbit oculus et operiet vultum suum

¹⁶ perfodit in tenebris domos sicut in die condixerant sibi et ignoraverunt lucem

¹⁷ si subito apparuerit aurora arbitrantur umbram mortis et sic in tenebris quasi in luce ambulant

¹⁸ levis est super faciem aquae maledicta sit pars eius in terra nec ambulet per viam vinearum

¹⁹ ad nimium calorem transeat ab aquis nivium et usque ad inferos peccatum illius

²⁰ obliviscatur eius misericordia dulcedo illius vermes non sit in recordatione sed conteratur quasi lignum infructuosum

²¹ pavit enim sterilem et quae non parit et viduae bene non fecit

²² detraxit fortes in fortitudine sua et cum steterit non credit vitae suae

²³ dedit ei Deus locum paenitentiae et ille abutitur eo in superbiam oculi autem eius sunt in viis illius

²⁴ elevati sunt ad modicum et non subsistent et humiliabuntur sicut omnia et auferentur et sicut summitates spicarum conterentur

²⁵ quod si non est ita quis me potest arguere esse mentitum et ponere ante Deum verba mea

25 respondens autem Baldad Suites dixit
² potestas et terror apud eum est qui facit concordiam in sublimibus suis

³ numquid est numerus militum eius et super quem non surget lumen illius

⁴ numquid iustificari potest homo comparatus Deo aut apparere mundus natus de muliere

⁵ ecce etiam luna non splendet et stellae non sunt mundaе in conspectu eius

⁶ quanto magis homo putredo et filius hominis vermis

26 respondens autem Iob dixit
² cuius adiutor es numquid inbecilli et sustentas brachium eius qui non est fortis

³ cui dedisti consilium forsitan illi qui non habet sapientiam et prudentiam tuam ostendisti plurimam

⁴ quem docere voluisti nonne eum qui fecit spiramen tuum

⁵ ecce gigantes gemunt sub aquis et qui habitant cum eis

⁶ nudus est inferus coram illo et nullum est operimentum perditioni

⁷ qui extendit aquilonem super vacuum et adpendit terram super nihili

⁸ qui ligat aquas in nubibus suis ut non erumpant pariter deorsum

⁹ qui tenet vultum solii sui et expandit super illud nebulam suam

¹⁰ terminum circumdedit aquis usque dum finiantur lux et tenebrae

¹¹ columnae caeli contremescunt et pavent ad nutum eius

¹² in fortitudine illius repente maria congregata sunt et prudentia eius percussit superbum

¹³ spiritus eius ornavit caelos et obsecrante manu eius eductus est coluber tortuosus

¹⁴ ecce haec ex parte dicta sunt viarum eius et cum vix parvam stillam sermonis eius audierimus quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri

27 addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit

² vivit Deus qui abstulit iudicium meum et Omnipotens qui ad amaritudinem adduxit animam meam

³ quia donec superest halitus in me et spiritus Dei in naribus meis

⁴ non loquentur labia mea iniquitatem nec lingua mea meditabitur mendacium

⁵ absit a me ut iustos vos esse iudicem donec deficiam non recedam ab innocentia mea

⁶ iustificationem meam quam coepi tenere non deseram nec enim reprehendit me cor meum in omni vita mea

⁷ sit ut impius inimicus meus et adversarius meus quasi iniquus

⁸ quae enim spes est hypocritae si avare rapiat et non liberet Deus animam eius

⁹ numquid clamorem eius Deus audiet cum venerit super illum angustia

¹⁰ aut poterit in Omnipotente delectari et invocare Deum in omni tempore

¹¹ docebo vos per manum Dei quae Omnipotens habeat nec abscondam

¹² ecce vos omnes nostis et quid sine causa vana loquimini

¹³ haec est pars hominis impii apud Deum et hereditas violentorum quam ab Omnipotente suscipient

¹⁴ si multiplicati fuerint filii eius in gladio erunt et nepotes eius non saturabuntur pane

¹⁵ qui reliqui fuerint ex eo sepelientur in interitu et viduae illius non plorabunt

¹⁶ si comportaverit quasi terram argentum et sicut lutum praeparaverit vestimenta
¹⁷ praeparabit quidem sed iustus vestietur illis et argentum innocens dividet
¹⁸ aedificavit sicut tinea domum suam et sicut custos fecit umbraculum
¹⁹ dives cum dormierit nihil secum auferet aperit oculos suos et nihil inveniet
²⁰ adprehendit eum quasi aqua inopia nocte opprimet eum tempestas
²¹ tollet eum ventus urens et auferet et velut turbo rapiet eum de loco suo
²² et mittet super eum et non parcat de manu eius fugiens fugiet
²³ stringet super eum manus suas et sibilabit super illum intuens locum eius
28 habet argentum venarum suarum principia et auro locus est in quo conflatur
² ferrum de terra tollitur et lapis solutus calore in aes vertitur
³ tempus posuit tenebris et universorum finem ipse considerat lapidem quoque caliginis et umbram mortis
⁴ dividit torrens a populo peregrinante eos quos oblitus est pes egentis hominum et invios
⁵ terra de qua oriebatur panis in loco suo igne subversa est
⁶ locus sapphyri lapides eius et glebae illius aurum
⁷ semitam ignoravit avis nec intuitus est oculus vulturis
⁸ non calcaverunt eam filii institorum nec pertransivit per eam leaena
⁹ ad silicem extendit manum suam subvertit a radicibus montes
¹⁰ in petris rivos excidit et omne pretiosum vidit oculus eius
¹¹ profunda quoque fluviorum scrutatus est et abscondita produxit in lucem
¹² sapientia vero ubi invenitur et quis est locus intellegentiae
¹³ nescit homo pretium eius nec invenitur in terra suaviter viventium
¹⁴ abyssus dicit non est in me et mare loquitur non est mecum
¹⁵ non dabitur aurum obrizum pro ea nec adpendetur argentum in commutatione eius
¹⁶ non conferetur tinctis Indiae coloribus nec lapidi sardonico pretiosissimo vel sapphyro
¹⁷ non adaequabitur ei aurum vel vitrum nec commutabuntur pro ea vasa auri
¹⁸ excelsa et eminentia non memorabuntur comparatione eius trahitur autem sapientia de occultis
¹⁹ non adaequabitur ei topazium de Aethiopia nec tincturae mundissimae conponetur

²⁰ unde ergo sapientia veniet et quis est locus intellegentiae
²¹ abscondita est ab oculis omnium viventium volucres quoque caeli latet
²² perditio et mors dixerunt auribus nostris audivimus famam eius
²³ Deus intellegit viam eius et ipse novit locum illius
²⁴ ipse enim fines mundi intuetur et omnia quae sub caelo sunt respicit
²⁵ qui fecit ventis pondus et aquas adpendit mensura
²⁶ quando ponebat pluviis legem et viam procellis sonantibus
²⁷ tunc vidit illam et enarravit et praeparavit et investigavit
²⁸ et dixit homini ecce timor Domini ipsa est sapientia et recedere a malo intellegentia
29 addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit
² quis mihi tribuat ut sim iuxta menses pristinos secundum dies quibus Deus custodiebat me
³ quando splendebat lucerna eius super caput meum et ad lumen eius ambulabam in tenebris
⁴ sicut fui in diebus adulescentiae meae quando secreto Deus erat in tabernaculo meo
⁵ quando erat Omnipotens mecum et in circuitu meo pueri mei
⁶ quando lavabam pedes meos butyro et petra fundebat mihi rivos olei
⁷ quando procedebam ad portam civitatis et in platea parabant cathedram mihi
⁸ videbant me iuvenes et abscondebantur et senes adsurgentes stabant
⁹ principes cessabant loqui et digitum superponebant ori suo
¹⁰ vocem suam cohibebant duces et lingua eorum gutturi suo adherebat
¹¹ auris audiens beatificabat me et oculus videns testimonium reddebat mihi
¹² quod liberassem pauperem vociferantem et pupillum cui non esset adiutor
¹³ benedictio perituri super me veniebat et cor viduae consolatus sum
¹⁴ iustitia indutus sum et vestivit me sicut vestimento et diademate iudicio meo
¹⁵ oculus fui caeco et pes claudo
¹⁶ pater eram pauperum et causam quam nesciebam diligentissime investigabam
¹⁷ conterebam molas iniqui et de dentibus illius auferebam praedam
¹⁸ dicebamque in nidulo meo moriar et sicut palma multiplicabo dies
¹⁹ radix mea aperta est secus aquas et ros morabitur in messione mea

²⁰ gloria mea semper innovabitur et arcus meus in manu mea instaurabitur

²¹ qui me audiebant expectabant sententiam et intenti tacebant ad consilium meum

²² verbis meis addere nihil audebant et super illos stillabat eloquium meum

²³ expectabant me sicut pluviam et os suum aperiebant quasi ad imbrem serotinum

²⁴ si quando ridebam ad eos non credebant et lux vultus mei non cadebat in terram

²⁵ si voluissem ire ad eos sedebam primus cumque sederem quasi rex circumstante exercitu eram tamen maerentium consolator

30 nunc autem derident me iuniores tempore quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei

² quorum virtus manuum erat mihi pro nihilo et vita ipsa putabantur indigni

³ egestate et fame steriles qui rodebant in solitudine squalentes calamitate et miseria

⁴ et mandebant herbas et arborum cortices et radix iuniperorum erat cibus eorum

⁵ qui de convallibus ista rapientes cum singula reperissent ad ea cum clamore currebant

⁶ in desertis habitabant torrentium et in cavernis terrae vel super glaream

⁷ qui inter huiusmodi laetabantur et esse sub sentibus delicias computabant

⁸ filii stultorum et ignobilium et in terra penitus non parentes

⁹ nunc in eorum canticum versus sum et factus sum eis proverbium

¹⁰ abominantur me et longe fugiunt a me et faciem meam conspuere non verentur

¹¹ faretram enim suam aperuit et adflixit me et frenum posuit in os meum

¹² ad dexteram orientis calamitatis meae ilico surrexerunt pedes meos subverterunt et oppreserunt quasi fluctibus semitis suis

¹³ dissipaverunt itinera mea insidiati sunt mihi et praevaluerunt et non fuit qui ferret auxilium

¹⁴ quasi rupto muro et aperta ianua intruerunt super me et ad meas miserias devoluti sunt

¹⁵ redactus sum in nihili abstulisti quasi ventus desiderium meum et velut nubes pertransiit salus mea

¹⁶ nunc autem in memet ipso marcescit anima mea et possident me dies afflictionis

¹⁷ nocte os meum perforatur doloribus et qui me comedunt non dormiunt

¹⁸ in multitudine eorum consumitur vestimentum meum et quasi capiti tunicae sic cinxerunt me

¹⁹ comparatus sum luto et adsimilatus favillae et cineri

²⁰ clamo ad te et non exaudis me sto et non respicis me

²¹ mutatus es mihi in crudelem et in duritia manus tuae adversaris mihi

²² elevasti me et quasi super ventum ponens elisisti me valide

²³ scio quia morti tradas me ubi constituta domus est omni viventi

²⁴ verumtamen non ad consumptionem eorum emititis manum tuam et si corruerint ipse salvabis

²⁵ flebam quondam super eum qui adflictus erat et conpatiebatur anima mea pauperi

²⁶ expectabam bona et venerunt mihi mala praestolabar lucem et eruperunt tenebrae

²⁷ interiora mea efferbuerunt absque ulla requie praevenerunt me dies afflictionis

²⁸ maerens incedebam sine furore consurgens in turba clamavi

²⁹ frater fui draconum et socius strutionum

³⁰ cutis mea denigrata est super me et ossa mea aruerunt prae caumate

³¹ versa est in luctum cithara mea et organum meum in vocem flentium

31 pepigi foedus cum oculis meis ut ne cogitarem quidem de virgine

² quam enim partem haberet Deus in me desuper et hereditatem Omnipotens de excelsis

³ numquid non perditio est iniquo et alienatio operantibus iniustitiam

⁴ nonne ipse considerat vias meas et cunctos gressus meos dinumerat

⁵ si ambulavi in vanitate et festinavit in dolo pes meus

⁶ adpendat me in statera iusta et sciat Deus simplicitatem meam

⁷ si declinavit gressus meus de via et si secutum est oculus meos cor meum et in manibus meis adhesit macula

⁸ seram et alius comedat et progenies mea eradicetur

⁹ si deceptum est cor meum super mulierem et si ad ostium amici mei insidiatus sum

¹⁰ scortum sit alteri uxor mea et super illam incurventur alii

¹¹ hoc enim nefas est et iniquitas maxima

¹² ignis est usque ad perditionem devorans et omnia eradicans genimina

¹³ si contempsisti subire iudicium cum servo meo et ancillae meae cum disceptarent adversum me

¹⁴ quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus et cum quaesierit quid respondebo illi

¹⁵ numquid non in utero fecit me qui et illum operatus est et formavit in vulva unus

¹⁶ si negavi quod volebant pauperibus et oculos viduae expectare feci

¹⁷ si comedi buccellam meam solus et non comedit pupillus ex ea

¹⁸ quia ab infantia mea crevit mecum miseratio et de utero matris meae egressa est mecum
¹⁹ si despexi pereuntem eo quod non habuerit indumentum et absque operimento pauperem
²⁰ si non benedixerunt mihi latera eius et de vellerebus ovium mearum calefactus est
²¹ si levavi super pupillum manum meam etiam cum viderem me in porta superiorem
²²umerus meus a iunctura sua cadat et brachium meum cum suis ossibus confringatur
²³ semper enim quasi tumentes super me fluctus timui Deum et pondus eius ferre non potui
²⁴ si putavi aurum robur meum et obrizae dixi fiducia mea
²⁵ si laetatus sum super multis divitiis meis et quia plurima repperit manus mea
²⁶ si vidi solem cum fulgeret et lunam incedentem clare
²⁷ et lactatum est in abscondito cor meum et osculatus sum manum meam ore meo
²⁸ quae est iniquitas maxima et negatio contra Deum altissimum
²⁹ si gavisus sum ad ruinam eius qui me oderat et exultavi quod invenisset eum malum
³⁰ non enim dedi ad peccandum guttur meum ut expeterem maledicens animam eius
³¹ si non dixerunt viri tabernaculi mei quis det de carnibus eius ut saturemur
³² foris non mansit peregrinus ostium meum viatori patuit
³³ si abscondi quasi homo peccatum meum et celavi in sinu meo iniquitatem meam
³⁴ si expavi ad multitudinem nimiam et despectio propinquorum terruit me et non magis tacui nec egressus sum ostium
³⁵ quis mihi tribuat auditorem ut desiderium meum Omnipotens audiat et librum scribat ipse qui iudicat
³⁶ ut in umero meo portem illum et circumdem illum quasi coronam mihi
³⁷ per singulos gradus meos pronuntiabo illum et quasi principi offeram eum
³⁸ si adversum me terra mea clamat et cum ipsa sulci eius deflent
³⁹ si fructus eius comedi absque pecunia et animam agricolarum eius adflixit
⁴⁰ pro frumento oriatur mihi tribulus et pro hordeo spina finita sunt verba Iob
32 omiserunt autem tres viri isti respondere Iob eo quod iustus sibi videretur
² et iratus indignatusque Heliu filius Barachel Buzites de cognatione Ram iratus est autem adversus Iob eo quod iustum se esse diceret coram Deo
³ porro adversum amicos eius indignatus est eo quod non invenissent responsionem rationabilem sed tantummodo condemnassent Iob

⁴ igitur Heliu expectavit Iob loquentem eo quod seniores se essent qui loquebantur
⁵ cum autem vidisset quod tres respondere non potuissent iratus est vehementer
⁶ respondensque Heliu filius Barachel Buzites dixit iunior sum tempore vos autem antiquiores idcirco dimisso capite veritus sum indicare vobis meam sententiam
⁷ sperabam enim quod aetas prolixior loqueretur et annorum multitudo doceret sapientiam
⁸ sed ut video spiritus est in hominibus et inspiratio Omnipotentis dat intellegentiam
⁹ non sunt longevi sapientes nec senes intellegunt iudicium
¹⁰ ideo dicam audite me ostendam vobis etiam ego meam scientiam
¹¹ expectavi enim sermones vestros audivi prudentiam vestram donec disceptaremini sermonibus
¹² et donec putabam vos aliquid dicere considerabam sed ut video non est qui arguere possit Iob et respondere ex vobis sermonibus eius
¹³ ne forte dicatis invenimus sapientiam Deus proiecit eum non homo
¹⁴ nihil locutus est mihi et ego non secundum vestros sermones respondebo illi
¹⁵ extimuerunt non responderunt ultra abstuleruntque a se eloquia
¹⁶ quoniam igitur expectavi et non sunt locuti steterunt nec responderunt ultra
¹⁷ respondebo et ego partem meam et ostendam scientiam meam
¹⁸ plenus sum enim sermonibus et coartat me spiritus uteri mei
¹⁹ en venter meus quasi mustum absque spiraculo quod lagunculas novas dirumpit
²⁰ loquar et respirabo paululum aperiam labia mea et respondebo
²¹ non accipiam personam viri et Deum homini non aequabo
²² nescio enim quamdiu subsistam et si post modicum tollat me factor meus
33 audi igitur Iob eloquia mea et omnes sermones meos ausculta
² ecce aperui os meum loquatur lingua mea in faucibus meis
³ simplici corde meo sermones mei et sententiam labia mea puram loquentur
⁴ spiritus Dei fecit me et spiraculum Omnipotentis vivificavit me
⁵ si potes responde mihi et adversus faciem meam consiste
⁶ ecce et me sicut et te fecit Deus et de eodem luto ego quoque formatus sum
⁷ verumtamen miraculum meum non te terreat et eloquentia mea non sit tibi gravis

⁸ dixisti ergo in auribus meis et vocem verborum
 audivi
⁹ mundus sum ego absque delicto immaculatus et
 non est iniquitas in me
¹⁰ quia querellas in me repperit ideo arbitratus est
 me inimicum sibi
¹¹ posuit in nervo pedes meos custodivit omnes
 semitas meas
¹² hoc est ergo in quo non es iustificatus respondebo
 tibi quia maior sit Deus homine
¹³ adversum eum contendis quod non ad omnia
 verba responderit tibi
¹⁴ semel loquitur Deus et secundo id ipsum non
 repetit
¹⁵ per somnium in visione nocturna quando inruit
 sopor super homines et dormiunt in lectulo
¹⁶ tunc aperit aures virorum et erudiens eos instruit
 disciplinam
¹⁷ ut avertat hominem ab his quae facit et liberet
 eum de superbia
¹⁸ eruens animam eius a corruptione et vitam illius
 ut non transeat in gladium
¹⁹ increpat quoque per dolorem in lectulo et omnia
 ossa eius marcescere facit
²⁰ abominabilis ei fit in vita sua panis et animae
 illius cibus ante desiderabilis
²¹ tabescet caro eius et ossa quae tecta fuerant
 nudabuntur
²² adpropinquabit corruptioni anima eius et vita
 illius mortiferis
²³ si fuerit pro eo angelus loquens unum de milibus
 ut adnuntiet hominis aequitatem
²⁴ miserebitur eius et dicet libera eum et non de-
 scendat in corruptionem inveni in quo ei propitier
²⁵ consumpta est caro eius a suppliciis revertatur ad
 dies adulescentiae suae
²⁶ deprecabitur Deum et placabilis ei erit et videbit
 faciem eius in iubilo et reddet homini iustitiam
 suam
²⁷ respiciet homines et dicet peccavi et vere deliqui
 et ut eram dignus non recepi
²⁸ liberavit animam suam ne pergeret in interitum
 sed vivens lucem videret
²⁹ ecce haec omnia operatur Deus tribus vicibus per
 singulos
³⁰ ut revocet animas eorum a corruptione et inlumi-
 net luce viventium
³¹ adtende Iob et audi me et tace dum ego loquar
³² si autem habes quod loquaris responde mihi lo-
 quere volo enim te apparere iustum
³³ quod si non habes audi me tace et docebo te sapi-
 entiam
34 pronuntians itaque Heliu etiam haec locu-
 tus est
² audite sapientes verba mea et eruditi auscultate me

³ auris enim verba probat et guttur escas gustu dii-
 udicat
⁴ iudicium eligamus nobis et inter nos videamus
 quid sit melius
⁵ quia dixit Iob iustus sum et Deus subvertit
 iudicium meum
⁶ in iudicando enim me mendacium est violenta
 sagitta mea absque ullo peccato
⁷ quis est vir ut est Iob qui bibit subsannationem
 quasi aquam
⁸ qui graditur cum operantibus iniquitatem et am-
 bulat cum viris impiis
⁹ dixit enim non placebit vir Deo etiam si cucurrerit
 cum eo
¹⁰ ideo viri cordati audite me absit a Deo impietas et
 ab Omnipotente iniquitas
¹¹ opus enim hominis reddet ei et iuxta vias singulo-
 rum restituet
¹² vere enim Deus non condemnabit frustra nec
 Omnipotens subvertet iudicium
¹³ quem constituit alium super terram aut quem po-
 suit super orbem quem fabricatus est
¹⁴ si direxerit ad eum cor suum spiritum illius et
 flatum ad se trahet
¹⁵ deficiet omnis caro simul et homo in cinerem
 revertetur
¹⁶ si habes ergo intellectum audi quod dicitur et
 auscultata vocem eloquii mei
¹⁷ numquid qui non amat iudicium sanare potest et
 quomodo tu eum qui iustus est in tantum condem-
 nas
¹⁸ qui dicit regi apostata qui vocat duces impios
¹⁹ qui non accipit personas principum nec cognovit
 tyrannum cum disceptaret contra pauperem opus
 enim manuum eius sunt universi
²⁰ subito morientur et in media nocte turbabuntur
 populi et pertransibunt et auferent violentum
 absque manu
²¹ oculi enim eius super vias hominum et omnes
 gressus eorum considerat
²² non sunt tenebrae et non est umbra mortis ut ab-
 scendantur ibi qui operantur iniquitatem
²³ neque enim ultra in hominis potestate est ut ve-
 niat ad Deum in iudicium
²⁴ conteret multos innumerabiles et stare faciet alios
 pro eis
²⁵ novit enim opera eorum et idcirco inducet noctem
 et conterentur
²⁶ quasi impios percussit eos in loco videntium
²⁷ qui quasi de industria recesserunt ab eo et omnes
 vias eius intellegere noluerunt
²⁸ ut pervenire facerent ad eum clamorem egeni et
 audiret vocem pauperum
²⁹ ipso enim concedente pacem quis est qui con-
 demnet ex quo absconderit vultum quis est qui

contempletur eum et super gentem et super omnes homines

³⁰ qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi

³¹ quia ergo ego locutus sum ad Deum te quoque non prohibeo

³² si erravi tu doce me si iniquitatem locutus sum ultra non addam

³³ numquid a te Deus expetit eam quia displicuit tibi tu enim coepisti loqui et non ego quod si quid nosti melius loquere

³⁴ viri intellegentes loquantur mihi et vir sapiens audiat me

³⁵ Iob autem stulte locutus est et verba illius non sonant disciplinam

³⁶ pater mi probetur Iob usque ad finem ne desinas in hominibus iniquitatis

³⁷ quia addit super peccata sua blasphemiam inter nos interim constringatur et tunc ad iudicium provocet sermonibus suis Deum

35 igitur Helium haec rursus locutus est
² numquid aequa tibi videtur tua cogitatio ut diceres iustior Deo sum

³ dixisti enim non tibi placet quod rectum est vel quid tibi proderit si ego peccavero

⁴ itaque ego respondebo sermonibus tuis et amicis tuis tecum

⁵ suspice caelum et intueri et contemplare aethera quod altior te sit

⁶ si peccaveris quid ei nocebis et si multiplicatae fuerint iniquitates tuae quid facies contra eum

⁷ porro si iuste egeris quid donabis ei aut quid de manu tua accipiet

⁸ homini qui similis tui est nocebit impietas tua et filium hominis adiuvabit iustitia tua

⁹ propter multitudinem calumniatorum clamabunt et heulabunt propter vim brachii tyrannorum

¹⁰ et non dixit ubi est Deus qui fecit me qui dedit carmina in nocte

¹¹ qui docet nos super iumenta terrae et super volucres caeli erudit nos

¹² ibi clamabunt et non exaudiet propter superbiam malorum

¹³ non ergo frustra audiet Deus et Omnipotens singulorum causas intuebitur

¹⁴ etiam cum dixeris non considerat iudicare coram eo et expecta eum

¹⁵ nunc enim non infert furorem suum nec ulciscitur scelus valde

¹⁶ ergo Iob frustra aperit os suum et absque scientia verba multiplicat

36 addens quoque Helium haec locutus est
² sustine me paululum et indicabo tibi adhuc enim habeo quod pro Deo loquar

³ repetam scientiam meam a principio et operatorem meum probabo iustum

⁴ vere enim absque mendacio sermones mei et perfecta scientia probabitur tibi

⁵ Deus potentes non abicit cum et ipse sit potens

⁶ sed non salvat impios et iudicium pauperibus tribuit

⁷ non aufert a iusto oculos suos et reges in solio conlocat in perpetuum et illi eriguntur

⁸ et si fuerint in catenis et vinciantur funibus paupertatis

⁹ indicabit eis opera eorum et scelera eorum quia violenti fuerint

¹⁰ revelabit quoque aurem eorum ut corripiat et loquetur ut revertantur ab iniquitate

¹¹ si audierint et observaverint complebunt dies suos in bono et annos suos in gloria

¹² si autem non audierint transibunt per gladium et consumentur in stultitia

¹³ simulatores et callidi provocant iram Dei neque clamabunt cum vincti fuerint

¹⁴ morietur in tempestate anima eorum et vita eorum inter effeminatos

¹⁵ eripiet pauperem de angustia sua et revelabit in tribulatione aurem eius

¹⁶ igitur salvabit te de ore angusto latissime et non habentis fundamentum subter se requies autem mensae tuae erit plena pinguedine

¹⁷ causa tua quasi impii iudicata est causam iudiciumque recipies

¹⁸ non te ergo superet ira ut aliquem opprimas nec multitudo donorum inclinet te

¹⁹ depone magnitudinem tuam absque tribulatione et omnes robustos fortitudine

²⁰ ne protrahas noctem ut ascendant populi pro eis

²¹ cave ne declines ad iniquitatem hanc enim coepisti sequi post miseriam

²² ecce Deus excelsus in fortitudine sua et nullus ei similis in legislatoribus

²³ quis poterit scrutari vias eius aut quis ei dicere operatus es iniquitatem

²⁴ memento quod ignores opus eius de quo cecinerunt viri

²⁵ omnes homines vident eum unusquisque intuetur procul

²⁶ ecce Deus magnus vincens scientiam nostram numerus annorum eius inaestimabilis

²⁷ qui aufert stillas pluviae et effundit imbres ad instar gurgitum

²⁸ qui de nubibus fluunt quae praetexunt cuncta desuper

²⁹ si voluerit extendere nubes quasi tentorium suum
³⁰ et fulgurare lumine suo desuper cardines quoque maris operiet

³¹ per haec enim iudicat populos et dat escas multis mortalibus

³² in manibus abscondit lucem et praecipit ei ut rursus adveniat

³³ adnuntiat de ea amico suo quod possessio eius sit et ad eam possit ascendere

37 super hoc expavit cor meum et emotum est de loco suo

² audite auditionem in terrore vocis eius et sonum de ore illius procedentem

³ subter omnes caelos ipse considerat et lumen illius super terminos terrae

⁴ post eum rugiet sonitus tonabit voce magnitudinis suae et non investigabitur cum audita fuerit vox eius

⁵ tonabit Deus in voce sua mirabiliter qui facit magna et inscrutabilia

⁶ qui praecipit nivi ut descendat in terram et hiemis pluviis et imbri fortitudinis suae

⁷ qui in manu omnium hominum signat ut noverint singuli opera sua

⁸ ingredietur bestia latibulum et in antro suo morabitur

⁹ ab interioribus egreditur tempestas et ab Arcturo frigus

¹⁰ flante Deo concrescit gelu et rursus latissimae funduntur aquae

¹¹ frumentum desiderat nubes et nubes spargunt lumen suum

¹² quae lustrant per circuitum quocumque eas voluntas gubernantis duxerit ad omne quod praeceperit illis super faciem orbis terrarum

¹³ sive in una tribu sive in terra sua sive in quocumque loco misericordiae suae eas iusserit inveniri

¹⁴ ausculta haec Iob sta et considera miracula Dei

¹⁵ numquid scis quando praeceperit Deus pluviis ut ostenderent lucem nubium eius

¹⁶ numquid nosti semitas nubium magnas et perfectas scientias

¹⁷ nonne vestimenta tua calida sunt cum perflata fuerit terra austro

¹⁸ tu forsitan cum eo fabricatus es caelos qui solidissimi quasi aere fusi sunt

¹⁹ ostende nobis quid dicamus illi nos quippe involvimur tenebris

²⁰ quis narrabit ei quae loquor etiam si locutus fuerit homo devorabitur

²¹ at nunc non vident lucem subito aer cogitur in nubes et ventus transiens fugabit eas

²² ab aquilone aurum venit et ad Deum formidolosa laudatio

²³ digne eum invenire non possumus magnus fortitudine et iudicio et iustitia et enarrari non potest

²⁴ ideo timebunt eum viri et non audebunt contemplari omnes qui sibi videntur esse sapientes

38 respondens autem Dominus Iob de turbine dixit

² quis est iste involvens sententias sermonibus imperitis

³ accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te et responde mihi

⁴ ubi eras quando ponebam fundamenta terrae indica mihi si habes intelligentiam

⁵ quis posuit mensuras eius si nosti vel quis tetendit super eam lineam

⁶ super quo bases illius solidatae sunt aut quis dimisit lapidem angularem eius

⁷ cum me laudarent simul astra matutina et iubilarent omnes filii Dei

⁸ quis conclusit ostiis mare quando erumpebat quasi de vulva procedens

⁹ cum ponerem nubem vestimentum eius et caligine illud quasi pannis infantiae obvolverem

¹⁰ circumdedi illud terminis meis et posui vectem et ostia

¹¹ et dixi usque huc venies et non procedes amplius et hic confringes tumentes fluctus tuos

¹² numquid post ortum tuum praecepisti diluculo et ostendisti aurorae locum suum

¹³ et tenuisti concutiens extrema terrae et excussisti impios ex ea

¹⁴ restituetur ut lutum signaculum et stabit sicut vestimentum

¹⁵ auferetur ab impiis lux sua et brachium excelsum confringetur

¹⁶ numquid ingressus es profunda maris et in novissimis abyssis deambulasti

¹⁷ numquid apertae tibi sunt portae mortis et ostia tenebrosa vidisti

¹⁸ numquid considerasti latitudines terrae indica mihi si nosti omnia

¹⁹ in qua via habitat lux et tenebrarum quis locus sit

²⁰ ut ducas unumquodque ad terminos suos et intellegas semitas domus eius

²¹ sciebas tunc quod nasciturus esses et numerum dierum tuorum noveras

²² numquid ingressus es thesauros nivis aut thesauros grandinis aspexisti

²³ quae praeparavi in tempus hostis in diem pugnae et belli

²⁴ per quam viam spargitur lux dividitur aestus super terram

²⁵ quis dedit vehementissimo imbri cursum et viam sonantis tonitruum

²⁶ ut plueret super terram absque homine in deserto ubi nullus mortalium commoratur

²⁷ ut impleret inviam et desolatam et produceret herbas virentes

²⁸ quis est pluviae pater vel quis genuit stillas roris

²⁹ de cuius utero egressa est glacies et gelu de caelo quis genuit

³⁰ in similitudinem lapidis aquae durantur et superficies abyssi constringitur

³¹ numquid coniungere valebis micantes stellas Pliadis aut gyrum Arcturi poteris dissipare

³² numquid producis luciferum in tempore suo et vesperum super filios terrae consurgere facis

³³ numquid nosti ordinem caeli et pones rationem eius in terra

³⁴ numquid elevabis in nebula vocem tuam et impetus aquarum operiet te

³⁵ numquid mittes fulgura et ibunt et revertentia dicent tibi adsumus

³⁶ quis posuit in visceribus hominis sapientiam vel quis dedit gallo intellegentiam

³⁷ quis enarravit caelorum rationem et concentum caeli quis dormire faciet

³⁸ quando fundebatur pulvis in terram et glebae conpingebantur

³⁹ numquid capies leaenae praedam et animam catulorum eius implebis

⁴⁰ quando cubant in antris et in specubus insidiantur

⁴¹ quis praeparat corvo escam suam quando pulli eius ad Deum clamant vagantes eo quod non habent cibos

39 numquid nosti tempus partus hibicum in petris vel parturientes cervas observasti

² dinumerasti menses conceptus earum et scisti tempus partus earum

³ incurvantur ad fetum et pariunt et rugitus emittunt

⁴ separantur filii earum pergunt ad pastum egrediuntur et non revertuntur ad eas

⁵ quis dimisit onagrum liberum et vincula eius quis solvit

⁶ cui dedi in solitudine domum et tabernacula eius in terra salsuginis

⁷ contemnit multitudinem civitatis clamorem exactoris non audit

⁸ circumspicit montes pascuae suae et virentia quaeque perquirat

⁹ numquid volet rinoceros servire tibi aut morabitur ad praesepe tuum

¹⁰ numquid alligabis rinocerota ad arandum loro tuo aut confringet glebas vallium post te

¹¹ numquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius et derelinques ei labores tuos

¹² numquid credes ei quoniam reddat sementem tibi et aream tuam congreget

¹³ pinna strutionum similis est pinnis herodii et accipitris

¹⁴ quando derelinquit in terra ova sua tu forsitan in pulvere calefacis ea

¹⁵ obliviscitur quod pes conculcet ea aut bestiae agri conterant

¹⁶ duratur ad filios suos quasi non sint sui frustra laboravit nullo timore cogente

¹⁷ privavit enim eam Deus sapientia nec dedit illi intellegentiam

¹⁸ cum tempus fuerit in altum alas erigit deridet equitem et ascensorem eius

¹⁹ numquid praebebis equo fortitudinem aut circumdabis collo eius hinnitum

²⁰ numquid suscitabis eum quasi lucustas gloriarium eius terror

²¹ terram ungula fodit exultat audacter in occursum pergit armatis

²² contemnit pavorem nec cedit gladio

²³ super ipsum sonabit faretra vibrabit hasta et clypeus

²⁴ fervens et fremens sorbet terram nec reputat tubae sonare clangorem

²⁵ ubi audierit bucinam dicet va procul odoratur bellum exhortationem ducum et ululatum exercitus

²⁶ numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter expandens alas suas ad austrum

²⁷ aut ad praeceptum tuum elevabitur aquila et in arduis ponet nidum suum

²⁸ in petris manet et in praeruptis silicibus commoratur atque inaccessis rupibus

²⁹ inde contemplatur escam et de longe oculi eius prospiciunt

³⁰ pulli eius lambent sanguinem et ubicumque cadaver fuerit statim adest

³¹ et adiecit Dominus et locutus est ad Iob

³² numquid qui contendit cum Deo tam facile conquiescit utique qui arguit Deum debet respondere ei

³³ respondens autem Iob Domino dixit

³⁴ qui leviter locutus sum respondere quid possum manum meam ponam super os meum

³⁵ unum locutus sum quod utinam non dixissem et alterum quibus ultra non addam

40 respondens autem Dominus Iob de turbine ait

² accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te et indica mihi

³ numquid irritum facies iudicium meum et condemnabis me ut tu iustificeris

⁴ et si habes brachium sicut Deus et si voce simili tonas

⁵ circumda tibi decorem et in sublime erigere et esto gloriosus et speciosis induere vestibus

⁶ disperge superbos furore tuo et respiciens omnem arrogantem humilia

⁷ respice cunctos superbos et confunde eos et contere impios in loco suo

⁸ absconde eos in pulvere simul et facies eorum demerge in foveam

⁹ et ego confitebor quod salvare te possit dextera tua

¹⁰ ecce Behemoth quem feci tecum faenum quasi
bos comedet
¹¹ fortitudo eius in lumbis eius et virtus illius in
umbilicis ventris eius
¹² constringit caudam suam quasi cedrum nervi tes-
ticulorum eius perplexi sunt
¹³ ossa eius velut fistulae aeris cartilago illius quasi
lamminae ferreae
¹⁴ ipse principium est viarum Dei qui fecit eum ad-
plicabit gladium eius
¹⁵ huic montes herbas ferunt omnes bestiae agri
ludent ibi
¹⁶ sub umbra dormit in secreto calami et locis hu-
mentibus
¹⁷ protegunt umbrae umbram eius circumdabunt
eum salices torrentis
¹⁸ ecce absorbebit fluvium et non mirabitur habet
fiduciam quod influat Iordanis in os eius
¹⁹ in oculis eius quasi hamo capiet eum et in sudi-
bus perforabit nares eius
²⁰ an extrahere poteris Leviathan hamo et fune liga-
bis linguam eius
²¹ numquid pones circulum in naribus eius et ar-
milla perforabis maxillam eius
²² numquid multiplicabit ad te preces aut loquetur
tibi mollia
²³ numquid feriet tecum pactum et accipies eum
servum sempiternum
²⁴ numquid includes ei quasi avi aut ligabis illum
ancillis tuis
²⁵ concident eum amici dividunt illum negotiatores
²⁶ numquid implebis sagenas pelle eius et gur-
gustium piscium capite illius
²⁷ pone super eum manum tuam memento belli nec
ultra addas loqui
²⁸ ecce spes eius frustrabitur eum et videntibus
cunctis praecipitabitur
41 non quasi crudelis suscitabo eum quis
enim resistere potest vultui meo
² quis ante dedit mihi ut reddam ei omnia quae sub
caelo sunt mea sunt
³ non parcam ei et verbis potentibus et ad depre-
candum compositis
⁴ quis revelavit faciem indumenti eius et in medium
oris eius quis intrabit
⁵ portas vultus eius quis aperiet per gyrum dentium
eius formido
⁶ corpus illius quasi scuta fusilia et compactum
squamis se prementibus
⁷ una uni coniungitur et ne spiraculum quidem
incedit per eas
⁸ una alteri adherebunt et tenentes se nequaquam
separabuntur
⁹ sternutatio eius splendor ignis et oculi eius ut
palpebrae diluculi

¹⁰ de ore eius lampades procedunt sicut taedae ignis
accensae
¹¹ de naribus eius procedit fumus sicut ollae succen-
sae atque ferventis
¹² halitus eius prunas ardere facit et flamma de ore
eius egreditur
¹³ in collo eius morabitur fortitudo et faciem eius
praecedet egestas
¹⁴ membra carniū eius coherentia sibi mittet con-
tra eum fulmina et ad locum alium non ferentur
¹⁵ cor eius indurabitur quasi lapis et stringetur quasi
malleatoris incus
¹⁶ cum sublatus fuerit timebunt angeli et territi pur-
gabuntur
¹⁷ cum adprehenderit eum gladius subsistere non
poterit neque hasta neque torax
¹⁸ reputabit enim quasi paleas ferrum et quasi lig-
num putridum aes
¹⁹ non fugabit eum vir sagittarius in stipulam versi
sunt ei lapides fundae
²⁰ quasi stipulam aestimabit malleum et deridebit
vibrantem hastam
²¹ sub ipso erunt radii solis sternet sibi aurum quasi
lutum
²² fervere faciet quasi ollam profundum mare
ponet quasi cum unguenta bulliunt
²³ post eum lucebit semita aestimabit abyssum quasi
senescentem
²⁴ non est super terram potestas quae conparetur ei
qui factus est ut nullum timeret
²⁵ omne sublime videt ipse est rex super universos
filios superbiae
42 respondens autem Iob Domino dixit
² scio quia omnia potes et nulla te latet
cogitatio
³ quis est iste qui celat consilium absque scientia
ideo insipienter locutus sum et quae ultra modum
excederent scientiam meam
⁴ audi et ego loquar interrogabo et ostende mihi
⁵ auditu auris audivi te nunc autem oculus meus
videt te
⁶ idcirco ipse me reprehendo et ago paenitentiam in
favilla et cinere
⁷ postquam autem locutus est Dominus verba haec
ad Iob dixit ad Eliphaz Themaniten iratus est furor
meus in te et in duos amicos tuos quoniam non estis
locuti coram me rectum sicut servus meus Iob
⁸ sumite igitur vobis septem tauros et septem arietes
et ite ad servum meum Iob et offerte holocaustum
pro vobis Iob autem servus meus orabit pro vobis
faciem eius suscipiam ut non vobis inputetur stulti-
tia neque enim locuti estis ad me recta sicut servus
meus Iob
⁹ abierunt ergo Eliphaz Themanites et Baldad
Suites et Sophar Naamathites et fecerunt sicut lo-

cutus fuerat ad eos Dominus et suscepit Dominus
faciem Iob

¹⁰ Dominus quoque conversus est ad paenitentiam
Iob cum oraret ille pro amicis suis et addidit Domi-
nus omnia quaecumque fuerant Iob duplicia

¹¹ venerunt autem ad eum omnes fratres sui et uni-
versae sorores suae et cuncti qui noverant eum
prius et comederunt cum eo panem in domo eius et
moverunt super eum caput et consolati sunt eum
super omni malo quod intulerat Dominus super
eum et dederunt ei unusquisque ovem unam et in-
aurem auream unam

¹² Dominus autem benedixit novissimis Iob magis
quam principio eius et facta sunt ei quattuordecim
milia ovium et sex milia camelorum et mille iuga
boum et mille asinae

¹³ et fuerunt ei septem filii et filiae tres

¹⁴ et vocavit nomen unius Diem et nomen secundae
Cassia et nomen tertiae Cornu stibii

¹⁵ non sunt autem inventae mulieres speciosae sicut
filiae Iob in universa terra deditque eis pater suus
hereditatem inter fratres earum

¹⁶ vixit autem Iob post haec centum quadraginta
annis et vidit filios suos et filios filiorum suorum
usque ad quartam generationem et mortuus est
senex et plenus dierum

Psalmorum Septuaginta

1 beatus vir qui non abiit in consilio impiorum
et in via peccatorum non stetit et in cathedra
pestilentiae non sedit

² sed in lege Domini voluntas eius et in lege eius
meditabitur die ac nocte

³ et erit tamquam lignum quod plantatum est secus
decursus aquarum quod fructum suum dabit in
tempore suo et folium eius non defluet et omnia
quaecumque faciet prosperabuntur

⁴ non sic impii %non sic; sed tamquam pulvis quem
proicit ventus %a facie terrae;

⁵ ideo non resurgent impii in iudicio neque pecca-
tores in consilio iustorum

⁶ quoniam novit Dominus viam iustorum et iter
impiorum peribit

2 psalmus David quare fremuerunt gentes et
populi meditati sunt inania

² adstiterunt reges terrae et principes convenerunt in
unum adversus Dominum et adversus christum eius
diapsalma

³ dirumpamus vincula eorum et proiciamus a nobis
iugum ipsorum

⁴ qui habitat in caelis inridebit eos et Dominus sub-
sannabit eos

⁵ tunc loquetur ad eos in ira sua et in furore suo
conturbabit eos

⁶ ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion
montem sanctum eius praedicans praeceptum eius

⁷ Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie
genui te

⁸ postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam
et possessionem tuam terminos terrae

⁹ reges eos in virga ferrea tamquam vas figuli con-
fringes eos

¹⁰ et nunc reges intellegite erudimini qui iudicatis
terram

¹¹ servite Domino in timore et exultate ei in tremore

¹² adprehendite disciplinam nequando irascatur
Dominus et pereatis de via iusta

¹³ cum exarserit in brevi ira eius beati omnes qui
confidunt in eo

3 psalmus David cum fugeret a facie Abessalon
filii sui

² Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me
multi insurgunt adversum me

³ multi dicunt animae meae non est salus ipsi in
Deo %eius; diapsalma

⁴ tu autem Domine susceptor meus es gloria mea et
exaltans caput meum

⁵ voce mea ad Dominum clamavi et exaudivit me de
monte sancto suo diapsalma

⁶ ego dormivi et soporatus sum exsurrexi quia Do-
minus suscipiet me

⁷ non timebo milia populi circumdantis me exsurge
Domine salvum me fac Deus meus

⁸ quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi
sine causa dentes peccatorum contrivisti

⁹ Domini est salus et super populum tuum benedic-
tio tua

4 in finem in carminibus psalmus David

² cum invocarem exaudivit me Deus iustitiae
meae in tribulatione dilatasti mihi miserere mei et
exaudi orationem meam

³ filii hominum usquequo gravi corde ut quid dilig-
itis vanitatem et quaeritis mendacium diapsalma

⁴ et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum
suum Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum

⁵ irascimini et nolite peccare quae dicitis in cordi-
bus vestris in cubilibus vestris conpungimini diap-
salma

⁶ sacrificate sacrificium iustitiae et sperate in
Domino multi dicunt quis ostendet nobis bona

⁷ signatum est super nos lumen vultus tui Domine
dedisti laetitiam in corde meo

⁸ a fructu frumenti et vini et olei sui multiplicati
sunt

⁹ in pace in id ipsum dormiam et requiescam

¹⁰ quoniam tu Domine singulariter in spe consti-
tuisti me

5 in finem pro ea quae hereditatem consequitur
psalmus David

² verba mea auribus percipe Domine intellege
clamorem meum

³ intende voci orationis meae rex meus et Deus
meus

⁴ quoniam ad te orabo Domine mane exaudies vo-
cem meam

⁵ mane adstabo tibi et videbo quoniam non deus
volens iniquitatem tu es

⁶ neque habitabit iuxta te malignus neque perma-
nebunt iniusti ante oculos tuos

⁷ odisti omnes qui operantur iniquitatem perdes
%omnes; qui loquuntur mendacium virum san-
guinum et dolosum abominabitur Dominus

⁸ ego autem in multitudine misericordiae tuae in-
troibo in domum tuam adorabo ad templum sanc-
tum tuum in timore tuo

⁹ Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos dirige in conspectu meo viam tuam
¹⁰ quoniam non est in ore eorum veritas cor eorum vanum est
¹¹ sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant iudica illos Deus decidant a cogitationibus suis secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos quoniam inritaverunt te Domine
¹² et laetentur omnes qui sperant in te in aeternum exultabunt et habitabis in eis et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum
¹³ quoniam tu benedices iusto Domine ut scuto bonae voluntatis coronasti nos
6 in finem in carminibus pro octava psalmus David
² Domine ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripias me
³ miserere mei Domine quoniam infirmus sum sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea
⁴ et anima mea turbata est valde et tu Domine usquequo
⁵ convertere Domine eripe animam meam salvum me fac propter misericordiam tuam
⁶ quoniam non est in morte qui memor sit tui in inferno autem quis confitebitur tibi
⁷ laboravi in gemitu meo lavabo per singulas noctes lectum meum in lacrimis meis stratum meum rigabo
⁸ turbatus est a furore oculus meus inveteravi inter omnes inimicos meos
⁹ discedite a me omnes qui operamini iniquitatem quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei
¹⁰ exaudivit Dominus deprecationem meam Dominus orationem meam suscepit
¹¹ erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei convertantur et erubescant valde velociter
7 psalmus David quem cantavit Domino pro verbis Chusi filii Iemini
² Domine Deus meus in te speravi salvum me fac ex omnibus persequentibus me et libera me
³ nequando rapiat ut leo animam meam dum non est qui redimat neque qui salvum faciat
⁴ Domine Deus meus si feci istud si est iniquitas in manibus meis
⁵ si reddidi retribuentibus mihi mala decidam merito ab inimicis meis inanis
⁶ persequatur inimicus animam meam et comprehendat et conculcet in terra vitam meam et gloriam meam in pulverem deducat diapsalma
⁷ exsurge Domine in ira tua exaltare in finibus inimicorum meorum et exsurge Domine Deus meus in praecepto quod mandasti
⁸ et synagoga populorum circumdabit te et propter hanc in altum regredere

⁹ Dominus iudicat populos iudica me Domine secundum iustitiam meam et secundum innocentiam meam super me
¹⁰ consummetur nequitia peccatorum et diriges iustum et scrutans corda et renes Deus
¹¹ iustum adiutorium meum a Deo qui salvos facit rectos corde
¹² Deus iudex iustus et fortis et patiens numquid irascitur per singulos dies
¹³ nisi conversi fueritis gladium suum vibrabit arcum suum tetendit et paravit illum
¹⁴ et in eo paravit vasa mortis sagittas suas ardentibus effecit
¹⁵ ecce parturit iniustitiam *et; concepit dolorem et peperit iniquitatem
¹⁶ lacum aperuit et effodit eum et incidet in foveam quam fecit
¹⁷ convertetur dolor eius in caput eius et in verticem ipsius iniquitas eius descendet
¹⁸ confitebor Domino secundum iustitiam eius et psallam nomini Domini altissimi
8 in finem pro torcularibus psalmus David
² Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra quoniam elevata est magnificentia tua super caelos
³ ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem propter inimicos tuos ut destruas inimicum et ultorem
⁴ quoniam videbo caelos * tuos; opera digitorum tuorum lunam et stellas quae tu fundasti
⁵ quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum
⁶ minuisti eum paulo minus ab angelis gloria et honore coronasti eum
⁷ et constituisti eum super opera manuum tuarum
⁸ omnia subiecisti sub pedibus eius oves et boves universas insuper et pecora campi
⁹ volucres caeli et pisces maris qui perambulant semitas maris
¹⁰ Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra
9 in finem pro occultis filii psalmus David
² confitebor tibi Domine in toto corde meo narrabo omnia mirabilia tua
³ laetabor et exultabo in te psallam nomini tuo Altissime
⁴ in convertendo inimicum meum retrorsum infirmabuntur et peribunt a facie tua
⁵ quoniam fecisti iudicium meum et causam meam sedisti super thronum qui iudicas iustitiam
⁶ increpasti gentes %et; periit impius nomen eorum delisti in aeternum et in saeculum %saeculi;
⁷ inimici defecerunt frameae in finem et civitates destruxisti periit memoria eorum cum sonitu

⁸ et Dominus in aeternum permanet paravit in iudicio thronum suum
⁹ et ipse iudicabit orbem terrae in aequitate iudicabit populos in iustitia
¹⁰ et factus est Dominus refugium pauperi adiutor in oportunitatibus in tribulatione
¹¹ et sperent in te qui noverunt nomen tuum quoniam non dereliquisti quaerentes te Domine
¹² psallite Domino qui habitat in Sion adnuntiate inter gentes studia eius
¹³ quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est non est oblitus clamorem pauperum
¹⁴ miserere mei Domine vide humilitatem meam de inimicis meis
¹⁵ qui exaltas me de portis mortis ut adnuntiem omnes laudationes tuas in portis filiae Sion
¹⁶ exultabo in salutari tuo infixae sunt gentes in interitu quem fecerunt in laqueo isto quem absconderunt comprehensus est pes eorum
¹⁷ cognoscitur Dominus iudicia faciens in operibus manuum suarum comprehensus est peccator canticum diapsalmatis
¹⁸ convertantur peccatores in infernum omnes gentes quae obliviscuntur Deum
¹⁹ quoniam non in finem oblivio erit pauperis patientia pauperum non peribit in finem
²⁰ exsurge Domine non confortetur homo iudicentur gentes in conspectu tuo
²¹ constitue Domine legislatorem super eos sciant gentes quoniam homines sunt diapsalma
²² ut quid Domine recessisti longe dispicis in oportunitatibus in tribulatione
²³ dum superbit impius incenditur pauper comprehenduntur in consiliis quibus cogitant
²⁴ quoniam laudatur peccator in desideriis animae suae et iniquus benedicatur
²⁵ exacerbavit Dominum peccator secundum multitudinem irae suae non quaeret
²⁶ non est Deus in conspectu eius inquinatae sunt viae illius in omni tempore auferuntur iudicia tua a facie eius omnium inimicorum suorum dominabitur
²⁷ dixit enim in corde suo non movebor a generatione in generationem sine malo
²⁸ cuius maledictione os plenum est et amaritudine et dolo sub lingua eius labor et dolor
²⁹ sedet in insidiis cum divitibus in occultis ut interficiat innocentem
³⁰ oculi eius in pauperem respiciunt insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua insidiatur ut rapiat pauperem rapere pauperem dum adtrahit eum
³¹ in laqueo suo humiliabit eum inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperum
³² dixit enim in corde suo oblitus est Deus avertit faciem suam ne videat in finem

³³ exsurge Domine Deus exaltetur manus tua ne obliviscaris pauperum
³⁴ propter quid irritavit impius Deum dixit enim in corde suo non requiret
³⁵ vides quoniam tu laborem et dolorem consideras ut tradas eos in manus tuas tibi derelictus est pauper orfano tu eras adiutor
³⁶ contere brachium peccatoris et maligni quaeretur peccatum illius et non invenietur
³⁷ Dominus regnabit in aeternum et in saeculum %saeculi; peribitis gentes de terra illius
³⁸ desiderium pauperum exaudivit Dominus praeparationem cordis eorum audivit auris tua
³⁹ iudicare pupillo et humili ut non adponat ultra magnificare se homo super terram

10 in finem psalmus David
² in Domino confido quomodo dicitis animae meae transmigra in montes sicut passer
³ quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt sagittas suas in faretra ut sagittent in obscuro rectos corde
⁴ quoniam quae perfecisti destruxerunt iustus %autem; quid fecit
⁵ Dominus in templo sancto suo Dominus in caelo sedis eius oculi eius %in pauperem; respiciunt palpebrae eius interrogant filios hominum
⁶ Dominus interrogat iustum et impium qui autem diligit iniquitatem odit animam suam
⁷ pluet super peccatores laqueos ignis et sulphur et spiritus procellarum pars calicis eorum
⁸ quoniam iustus Dominus %et; iustitias dilexit aequitatem vidit vultus eius

11 in finem pro octava psalmus David
² salvum me fac Domine quoniam defecit sanctus quoniam deminutae sunt veritates a filiis hominum
³ vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum labia dolosa in corde et corde locuti sunt
⁴ disperdat Dominus universa labia dolosa linguam magniloquam
⁵ qui dixerunt linguam nostram magnificabimus labia nostra a nobis sunt quis noster dominus est
⁶ propter miseriam inopum et gemitum pauperum nunc exurgam dicit Dominus ponam in salutari fiducialiter agam in eo
⁷ eloquia Domini eloquia casta argentum igne examinatum probatum terrae purgatum septuplum
⁸ tu Domine servabis nos et custodies nos a generatione hac et in aeternum
⁹ in circuitu impii ambulant secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum

12 in finem psalmus David usquequo Domine oblivisceris me in finem usquequo avertis faciem tuam a me

² quamdiu ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem

³ usquequo exaltabitur inimicus meus super me

⁴ respice exaudi me Domine Deus meus inlumina oculos meos ne umquam obdormiam in mortem

⁵ nequando dicat inimicus meus praevalui adversus eum qui tribulant me exultabunt si motus fuero

⁶ ego autem in misericordia tua speravi exultabit cor meum in salutari tuo cantabo Domino qui bona tribuit mihi et psallam nomini Domini altissimi

13 in finem psalmus David dixit insipiens in corde suo non est Deus corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studiis % suis; non est qui faciat bonum % non est usque ad unum;

² Dominus de caelo prospexit super filios hominum ut videat si est intellegens % aut; requirens Deum

³ omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum = sepulchrum patens est guttur eorum = linguis suis dolose agebant = venenum aspidum sub labiis eorum = quorum os maledictione et amaritudine plenum est = veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem = contritio et infelicitas in viis eorum = et viam pacis non cognoverunt % non est timor Dei ante oculos eorum;

⁴ nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem qui devorant plebem meam sicut escam panis

⁵ Dominum non invocaverunt illic trepidaverunt timore % ubi non erat timor;

⁶ quoniam Deus in generatione iusta consilium inopis confudistis quoniam Dominus spes eius est

⁷ quis dabit ex Sion salutare Israhel cum averterit Dominus captivitatem plebis suae exultabit Iacob et laetabitur Israhel

14 psalmus David Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescet in monte sancto tuo

² qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam

³ qui loquitur veritatem in corde suo qui non egit dolum in lingua sua nec fecit proximo suo malum et obprobrium non accepit adversus proximos suos

⁴ ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus timentes autem Dominum glorificat qui iurat proximo suo et non decipit

⁵ qui pecuniam suam non dedit ad usuram et munerera super innocentes non accepit qui facit haec non movebitur in aeternum

15 tituli inscriptio ipsi David conserva me Domine quoniam in te speravi

² dixi Domino Dominus meus es tu quoniam bonorum meorum non egres

³ sanctis qui sunt in terra eius mirificavit *mihi; omnes voluntates meas in eis

⁴ multiplicatae sunt infirmitates eorum postea acceleraverunt non congregabo conventicula eorum

de sanguinibus nec memor ero nominum eorum per labia mea

⁵ Dominus pars hereditatis meae et calicis mei tu es qui restitues hereditatem meam mihi

⁶ funes ceciderunt mihi in praeclaris etenim hereditas mea praeclara est mihi

⁷ benedicam Domino qui tribuit mihi intellectum insuper et usque ad noctem increpaverunt me renes mei

⁸ providebam Dominum in conspectu meo semper quoniam a dextris est mihi ne commovear

⁹ propter hoc laetatum est cor meum et exultavit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe

¹⁰ quoniam non derelinques animam meam in inferno non dabis sanctum tuum videre corruptionem notas mihi fecisti vias vitae adimplebis me laetitia cum vultu tuo delectatio in dextera tua usque in finem

16 oratio David exaudi Domine iustitiam meam intende deprecationem meam auri-

² bus percipe orationem meam non in labiis dolosis de vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant aequitates

³ probasti cor meum visitasti nocte igne me examinasti et non est inventa in me iniquitas

⁴ ut non loquatur os meum opera hominum propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras

⁵ perfice gressus meos in semitis tuis ut non moveantur vestigia mea

⁶ ego clamavi quoniam exaudisti me Deus inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea

⁷ mirifica misericordias tuas qui salvos facis sperantes in te

⁸ a resistentibus dexterae tuae custodi me ut pupillam oculi sub umbra alarum tuarum proteges me

⁹ a facie impiorum qui me adflixerunt inimici mei animam meam circumdederunt *super me;

¹⁰ adipem suum concluderunt os eorum locutum est superbia

¹¹ proicientes me nunc circumdederunt me oculos suos statuerunt declinare in terram

¹² susceperunt me sicut leo paratus ad praedam et sicut catulus leonis habitans in abditiis

¹³ exsurge Domine praeveni eum et subplanta eum eripe animam meam ab impio frameam tuam

¹⁴ ab inimicis manus tuae Domine a paucis de terra divide eos in vita eorum de absconditis tuis adimpletus est venter eorum saturati sunt filiis et dimiserunt reliquias suas parvulis suis

¹⁵ ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo satiabor cum apparuerit gloria tua

17 in finem puero Domini David quae locutus est Domino verba cantici huius in die qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius et de manu Saul et dixit

² diligam te Domine fortitudo mea
³ Dominus firmamentum meum et refugium meum
et liberator meus Deus meus adiutor meus et
sperabo in eum protector meus et cornu salutis
meae et susceptor meus
⁴ laudans invocabo Dominum et ab inimicis meis
salvus ero
⁵ circumdederunt me dolores mortis et torrentes
iniquitatis conturbaverunt me
⁶ dolores inferni circumdederunt me praeoccu-
paverunt me laquei mortis
⁷ cum tribularer invocavi Dominum et ad Deum
meum clamavi exaudivit de templo %sancto; suo
vocem meam et clamor meus in conspectu eius
introibit in aures eius
⁸ et commota est et contremuit terra et fundamenta
montium conturbata sunt et commota sunt quoniam
iratus est eis
⁹ ascendit fumus in ira eius et ignis a facie eius ex-
arsit carbones succensi sunt ab eo
¹⁰ inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedi-
bus eius
¹¹ et ascendit super cherubin et volavit volavit super
pinnae ventorum
¹² et posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius
tabernaculum eius tenebrosa aqua in nubibus aeris
¹³ prae fulgore in conspectu eius nubes * eius; tran-
sierunt grando et carbones ignis
¹⁴ et intonuit de caelo Dominus et Altissimus dedit
vocem suam *grando et carbones ignis;
¹⁵ et misit sagittas et dissipavit eos et fulgora multi-
plicavit et conturbavit eos
¹⁶ et apparuerunt fontes aquarum et revelata sunt
fundamenta orbis terrarum ab increpatione tua
Domine ab inspiratione spiritus irae tuae
¹⁷ misit de summo et accepit me adsumpsit me de
aquis multis
¹⁸ eripiet me de inimicis meis fortissimis et ab his
qui oderunt me quoniam confirmati sunt super me
¹⁹ praevenierunt me in die afflictionis meae et factus
est Dominus protector meus
²⁰ et eduxit me in latitudinem salvum me faciet
quoniam voluit me
²¹ %et; retribuet mihi Dominus secundum iustitiam
meam %et; secundum puritatem manuum mearum
retribuet mihi
²² quia custodivi vias Domini nec impie gessi a Deo
meo
²³ quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo
sunt et iustitias eius non reppuli a me
²⁴ et ero immaculatus cum eo et observabo ab iniqui-
tate mea
²⁵ et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam
meam et secundum puritatem manuum mearum in
conspectu oculorum eius

²⁶ cum sancto sanctus eris et cum viro innocente
innocens eris
²⁷ et cum electo electus eris et cum perverso per-
verteris
²⁸ quoniam tu populum humilem salvum facies et
oculos superbiorum humiliabis
²⁹ quoniam tu inluminas lucernam meam Domine
Deus meus inluminas tenebras meas
³⁰ quoniam in te eripiar a temptatione et in Deo meo
transgrediar murum
³¹ Deus meus inpolluta via eius eloquia Domini
igne examinata protector est omnium sperantium in
eum
³² quoniam quis deus praeter Dominum et quis deus
praeter Deum nostrum
³³ Deus qui praecingit me virtute et posuit immacu-
latam viam meam
³⁴ qui perfecit pedes meos tamquam cervorum et
super excelsa statuens me
³⁵ qui doces manus meas in proelium et posuisti
arcum aereum brachia mea
³⁶ et dedisti mihi protectionem salutis tuae et dex-
tera tua suscepit me et disciplina tua correxit me in
finem et disciplina tua ipsa me docebit
³⁷ dilatasti gressus meos subtus me et non sunt in-
firmata vestigia mea
³⁸ persequar inimicos meos et comprehendam illos
et non convertar donec deficiant
³⁹ confringam illos nec poterunt stare cadent subtus
pedes meos
⁴⁰ et praecinxisti me virtute ad bellum subplantasti
insurgentes in me subtus me
⁴¹ et inimicos meos dedisti mihi dorsum et odientes
me disperdisti
⁴² clamaverunt nec erat qui salvos faceret ad Domi-
num nec exaudivit eos
⁴³ et comminuum illos ut pulverem ante faciem
venti ut lutum platearum delebo eos
⁴⁴ eripe me de contradictionibus populi constitues
me in caput gentium
⁴⁵ populus quem non cognovi servivit mihi in auditu
auris oboedivit mihi
⁴⁶ filii alieni mentiti sunt mihi filii alieni inveterati
sunt et claudicaverunt a semitis suis
⁴⁷ vivit Dominus et benedictus Deus meus et exal-
tetur Deus salutis meae
⁴⁸ Deus qui dat vindictas mihi et subdidit populos
sub me liberator meus de gentibus iracundis
⁴⁹ et ab insurgentibus in me exaltabis me a viro in-
iquo eripies me
⁵⁰ propterea confitebor tibi in nationibus Domine et
psalmum dicam nomini tuo
⁵¹ magnificans salutes regis eius et faciens miseri-
cordiam christo suo David et semini eius usque in
saeculum

18 in finem psalmus David
² caeli enarrant gloriam Dei et opera manuum eius annuntiat firmamentum
³ dies diei eructat verbum et nox nocti indicat scientiam
⁴ non sunt loquellae neque sermones quorum non audiantur voces eorum
⁵ in omnem terram exivit sonus eorum et in fines orbis terrae verba eorum
⁶ in sole posuit tabernaculum suum et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo exultavit ut gigans ad currendam viam %suam;
⁷ a summo caeli egressio eius et occursum eius usque ad summum eius nec est qui se abscondat a calore eius
⁸ lex Domini immaculata convertens animas testimonium Domini fidele sapientiam praestans parvulis
⁹ iustitiae Domini rectae laetificantes corda praeceptum Domini lucidum inluminans oculos
¹⁰ timor Domini sanctus permanens in saeculum saeculi iudicia Domini vera iustificata in semet ipsa
¹¹ desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum et dulciora super mel et favum
¹² etenim servus tuus custodit ea in custodiendis illis retributio multa
¹³ delicta quis intellegit ab occultis meis munda me
¹⁴ et ab alienis parce servo tuo si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero et emundabor a delicto maximo
¹⁵ et erunt ut conplaceant eloquia oris mei et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper Domine adiutor meus et redemptor meus

19 in finem psalmus David
² exaudiat te Dominus in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob
³ mittat tibi auxilium de sancto et de Sion tueatur te
⁴ memor sit omnis sacrificii tui et holocaustum tuum pingue fiat diapsalma
⁵ tribuat tibi secundum cor tuum et omne consilium tuum confirmet
⁶ laetabimur in salutari tuo et in nomine Dei nostri magnificabimur
⁷ impleat Dominus omnes petitiones tuas nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus christum suum exaudiet illum de caelo sancto suo in potentatibus salus dexterarum eius
⁸ hii in curribus et hii in equis nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus
⁹ ipsi obligati sunt et ceciderunt nos vero surreximus et erecti sumus
¹⁰ Domine salvum fac regem et exaudi nos in die qua invocaverimus te

20 in finem psalmus David
² Domine in virtute tua laetabitur rex et

super salutare tuum exultabit vehementer
³ desiderium animae eius tribuisti ei et voluntate laborum eius non fraudasti eum diapsalma
⁴ quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso
⁵ vitam petiit a te et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum et in saeculum saeculi
⁶ magna gloria eius in salutari tuo gloriam et magnum decorem inpones super eum
⁷ quoniam dabis eum benedictionem in saeculum saeculi laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo
⁸ quoniam rex sperat in Domino et in misericordia Altissimi non commovebitur
⁹ inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis dextera tua inveniatur %omnes; qui te oderunt
¹⁰ pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui Dominus in ira sua conturbabit eos et devorabit eos ignis
¹¹ fructum eorum de terra perdes et semen eorum a filiis hominum
¹² quoniam declinaverunt in te mala cogitaverunt consilia quae non potuerunt %stabilire;
¹³ quoniam pones eos dorsum in reliquis tuis praeparabis vultum eorum
¹⁴ exaltare Domine in virtute tua cantabimus et psallemus virtutes tuas

21 in finem pro adsumptione matutina psalmus David
² Deus Deus meus %respice me; quare me dereliquisti longe a salute mea verba delictorum meorum
³ Deus meus clamabo per diem et non exaudies et nocte et non ad insipientiam mihi
⁴ tu autem in sancto habitas Laus Israhel
⁵ in te speraverunt patres nostri speraverunt et liberasti eos
⁶ ad te clamaverunt et salvi facti sunt in te speraverunt et non sunt confusi
⁷ ego autem sum vermis et non homo obprobrium hominum et abiectio plebis
⁸ omnes videntes me deriserunt me locuti sunt labiis moverunt caput
⁹ speravit in Domino eripiat eum salvum faciat eum quoniam vult eum
¹⁰ quoniam tu es qui extraxisti me de ventre spes mea ab uberibus matris meae
¹¹ in te proiectus sum ex utero de ventre matris meae Deus meus es tu
¹² ne discesseris a me quoniam tribulatio proxima est quoniam non est qui adiuvet
¹³ circumdederunt me vituli multi tauri pingues obsederunt me
¹⁴ aperuerunt super me os suum sicut leo rapiens et rugiens

¹⁵ sicut aqua effusus sum et dispersa sunt universa ossa mea factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei

¹⁶ aruit tamquam testa virtus mea et lingua mea adhesit faucibus meis et in limum mortis deduxisti me

¹⁷ quoniam circumdederunt me canes multi concilium malignantium obsedit me foderunt manus meas et pedes meos

¹⁸ dinumeraverunt omnia ossa mea ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me

¹⁹ dividerunt sibi vestimenta mea et super vestem meam miserunt sortem

²⁰ tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum ad defensionem meam conspice

²¹ erue a framea animam meam et de manu canis unicum meam

²² salva me ex ore leonis et a cornibus unicornium humilitatem meam

²³ narrabo nomen tuum fratribus meis in media ecclesia laudabo te

²⁴ qui timetis Dominum laudate eum universum semen Iacob magnificate eum

²⁵ timeat eum omne semen Israhel quoniam non sprexit neque dispexit deprecationem pauperis nec avertit faciem suam a me et cum clamarem ad eum exaudivit %me;

²⁶ apud te laus mea in ecclesia magna vota mea reddam in conspectu timentium eum

²⁷ edent pauperes et saturabuntur et laudabunt Dominum qui requirunt eum vivent corda eorum in saeculum saeculi

²⁸ reminiscetur et convertentur ad Dominum universi fines terrae et adorabunt in conspectu eius universae familiae gentium

²⁹ quoniam Dei est regnum et %ipse; dominabitur gentium

³⁰ manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram

³¹ et anima mea illi vivet et semen meum serviet ipsi

³² adnuntiabitur Domino generatio ventura et adnuntiabunt iustitiam eius populo qui nascetur quem fecit %Dominus;

22 psalmus David Dominus reget me et nihil mihi deerit

² in loco pascuae %ibi; me conlocavit super aquam refectionis educavit me

³ animam meam convertit deduxit me super semitas iustitiae propter nomen suum

⁴ nam et si ambulavero in medio umbrae mortis non timebo mala quoniam tu mecum es virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt

⁵ parasti in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me inpinguasti in oleo caput meum et calix meus inebrians quam praeclarus est

⁶ et misericordia tua subsequitur me omnibus diebus vitae meae et ut inhabitem in domo Domini in longitudinem dierum

23 psalmus David prima sabbati Domini est terra et plenitudo eius orbis terrarum et %universi; qui habitant in eo

² *quia; ipse super maria fundavit eum et super flumina praeparavit eum

³ quis ascendit in montem Domini aut quis stabit in loco sancto eius

⁴ innocens manibus et mundo corde qui non accepit in vano animam suam nec iuravit in dolo proximo suo

⁵ hic accipiet benedictionem a Domino et misericordiam a Deo salvatore suo

⁶ haec est generatio quaerentium eum quaerentium faciem Dei Iacob diapsalma

⁷ adtolite portas principes vestras et elevamini portae aeternales et introibit rex gloriae

⁸ quis est iste rex gloriae Dominus fortis et potens Dominus potens in proelio

⁹ adtolite portas principes vestras et elevamini portae aeternales et introibit rex gloriae

¹⁰ quis est iste rex gloriae Dominus virtutum ipse est rex gloriae diapsalma

24 psalmus David ad te Domine levavi animam meam

² Deus meus in te confido non erubescam

³ neque irideant me inimici mei etenim universi qui sustinent te non confundentur

⁴ confundantur %omnes; iniqua agentes supervacue vias tuas Domine demonstra mihi %et; semitas tuas doce me

⁵ dirige me in veritatem tuam et doce me quoniam tu es Deus salvator meus et te sustinui tota die

⁶ reminiscere miserationum tuarum Domine et misericordiarum tuarum quia a saeculo sunt

⁷ delicta iuventutis meae et ignorantias meas ne memineris secundum misericordiam tuam memento mei * tu; propter bonitatem tuam Domine

⁸ dulcis et rectus Dominus propter hoc legem dabit delinquentibus in via

⁹ diriget mansuetos in iudicio docebit mites vias suas

¹⁰ universae viae Domini misericordia et veritas requirentibus testamentum eius et testimonia eius

¹¹ propter nomen tuum Domine et propitiaberis peccato meo multum est enim

¹² quis est homo qui timet Dominum legem statuet ei in via quam elegit

¹³ anima eius in bonis demorabitur et semen ipsius hereditabit terram

¹⁴ firmamentum est Dominus timentibus eum et testamentum ipsius ut manifestetur illis

¹⁵ oculi mei semper ad Dominum quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos

¹⁶ respice in me et miserere mei quia unicus et pauper sum ego

¹⁷ tribulationes cordis mei multiplicatae sunt de necessitatibus meis erue me

¹⁸ vide humilitatem meam et laborem meum et dimitte universa delicta mea

¹⁹ respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt et odio iniquo oderunt me

²⁰ custodi animam meam et erue me non erubescam quoniam speravi in te

²¹ innocentes et recti adhererunt mihi quia sustinui te

²² libera Deus Israhel ex omnibus tribulationibus suis

25 psalmus David iudica me Domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sum et in Domino sperans non infirmabor

² proba me Domine et tempta me ure renes meos et cor meum

³ quoniam misericordia tua ante oculos meos est et complacui in veritate tua

⁴ non sedi cum concilio vanitatis et cum iniqua gerentibus non introibo

⁵ odivi ecclesiam malignantium et cum impiis non sedebo

⁶ lavabo inter innocentes manus meas et circumdabo altare tuum Domine

⁷ ut audiam vocem laudis et enarrem universa mirabilia tua

⁸ Domine dilexi decorem domus tuae et locum habitationis gloriae tuae

⁹ ne perdas cum impiis animam meam et cum viris sanguinum vitam meam

¹⁰ in quorum manibus iniquitates sunt dextera eorum repleta est muneribus

¹¹ ego autem in innocentia mea ingressus sum redime me et miserere mei

¹² pes meus stetit in directo in ecclesiis benedicam %te; Domine

26 David priusquam liniretur Dominus inluminatio mea et salus mea quem timebo Dominus protector vitae meae a quo trepidabo

² dum adpropiant super me nocentes ut edant carnes meas qui tribulant me et inimici mei ipsi infirmati sunt et ceciderunt

³ si consistant adversus me castra non timebit cor meum si exurgat adversus me proelium in hoc ego sperabo

⁴ unam petii a Domino hanc requiram ut inhabitem in domo Domini omnes dies vitae meae ut videam voluntatem Domini et visitem templum eius

⁵ quoniam abscondit me in tabernaculo in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui

⁶ in petra exaltavit me et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos circuivi et immolavi in tabernaculo eius hostiam vociferationis cantabo et psalmum dicam Domino

⁷ exaudi Domine vocem meam qua clamavi miserere mei et exaudi me

⁸ tibi dixit cor meum exquisivit facies mea faciem tuam Domine requiram

⁹ ne avertas faciem tuam a me ne declines in ira a servo tuo adiutor meus esto ne derelinquas me neque dispicias me Deus salvator meus

¹⁰ quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me Dominus autem adsumpsit me

¹¹ legem pone mihi Domine in via tua et dirige me in semita recta propter inimicos meos

¹² ne tradideris me in animas tribulantium me quoniam insurrexerunt in me testes iniqui et mentita est iniquitas sibi

¹³ credo videre bona Domini in terra viventium

¹⁴ expecta Dominum viriliter age et confortetur cor tuum et sustine Dominum

27 huic David ad te Domine clamabo Deus meus ne sileas a me nequando taceas a me et adsimilabor descendentibus in lacum

² exaudi vocem deprecationis meae dum oro ad te dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum

³ ne simul tradas me cum peccatoribus et cum operantibus iniquitatem %ne perdideris me; qui loquuntur pacem cum proximo suo mala autem sunt in cordibus eorum

⁴ da illis secundum opera ipsorum et secundum nequitiam adinventionum ipsorum secundum opera manuum eorum tribue illis redde retributionem eorum ipsis

⁵ quoniam non intellexerunt opera Domini et in opera manuum eius destrues illos et non aedificabis eos

⁶ benedictus Dominus quoniam exaudivit vocem deprecationis meae

⁷ Dominus adiutor meus et protector meus in ipso speravit cor meum et adiutus sum et refluviit caro mea et ex voluntate mea confitebor ei

⁸ Dominus fortitudo plebis suae et protector salvationum christi sui est

⁹ salvam fac plebem tuam et benedic hereditati tuae et rege eos et extolle eos usque in aeternum

28 psalmus David in consummatione tabernaculi adferte Domino filii Dei adferte Domino filios arietum

² adferte Domino gloriam et honorem adferte Domino gloriam nomini eius adorate Dominum in atrio sancto eius

³ vox Domini super aquas Deus maiestatis intonuit
Dominus super aquas multas

⁴ vox Domini in virtute vox Domini in magnificen-
tia

⁵ vox Domini confringentis cedros et confringet
Dominus cedros Libani

⁶ et comminuet eas tamquam vitulum Libani et di-
lectus quemadmodum filius unicornium

⁷ vox Domini intercidentis flammam ignis

⁸ vox Domini concutientis desertum et commovebit
Dominus desertum Cades

⁹ vox Domini praeparantis cervos et revelabit con-
densa et in templo eius omnis dicet gloriam

¹⁰ Dominus diluvium inhabitare facit et sedebit
Dominus rex in aeternum

¹¹ Dominus virtutem populo suo dabit Dominus
benedicet populo suo in pace

29 psalmus cantici in dedicatione domus
David

² exaltabo te Domine quoniam suscepisti me nec
delectasti inimicos meos super me

³ Domine Deus meus clamavi ad te et sanasti me

⁴ Domine eduxisti ab inferno animam meam salvasti
me a descendentibus in lacum

⁵ psallite Domino sancti eius et confitemini memo-
riae sanctitatis eius

⁶ quoniam ira in indignatione eius et vita in volun-
tate eius ad vesperum demorabitur fletus et ad
matutinum laetitia

⁷ ego autem dixi in abundantia mea non movebor in
aeternum

⁸ Domine in voluntate tua praestitisti decori meo
virtutem avertisti faciem tuam et factus sum con-
turbatus

⁹ ad te Domine clamabo et ad Deum meum depre-
cabor

¹⁰ quae utilitas in sanguine meo dum descendo in
corruptionem numquid confitebitur tibi pulvis aut
adnuntiabit veritatem tuam

¹¹ audivit Dominus et misertus est mei Dominus
factus est adiutor meus

¹² convertisti planctum meum in gaudium mihi con-
scidisti saccum meum et circumdedisti me laetitia

¹³ ut cantet tibi gloria mea et non compungar
Domine Deus meus in aeternum confitebor tibi

30 in finem psalmus David
² in te Domine speravi non confundar in
aeternum in iustitia tua libera me

³ inclina ad me aurem tuam accelera ut eruas me
esto mihi in Deum protectorem et in domum refugii
ut salvum me facias

⁴ quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu et
propter nomen tuum deduces me et enutries me

⁵ educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi
quoniam tu es protector meus

⁶ in manus tuas commendabo spiritum meum re-
demisti me Domine Deus veritatis

⁷ odisti observantes vanitates supervacuae ego autem
in Domino speravi

⁸ exultabo et laetabor in misericordia tua quoniam
respexisti humilitatem meam salvasti de necessita-
tibus animam meam

⁹ nec conclusisti me in manibus inimici statuisti in
loco spatioso pedes meos

¹⁰ miserere mei Domine quoniam tribulor contur-
batus est in ira oculus meus anima mea et venter
meus

¹¹ quoniam defecit in dolore vita mea et anni mei in
gemitibus infirmata est in paupertate virtus mea et
ossa mea conturbata sunt

¹² super omnes inimicos meos factus sum obpro-
brium et vicinis meis valde et timor notis meis qui
videbant me foras fugerunt a me

¹³ oblivioni datus sum tamquam mortuus a corde
factus sum tamquam vas perditum

¹⁴ quoniam audivi vituperationem multorum com-
morantium in circuitu in eo dum convenirent simul
adversus me accipere animam meam consiliati sunt

¹⁵ ego autem in te speravi Domine dixi Deus meus
es tu

¹⁶ in manibus tuis sortes meae eripe me de manu
inimicorum meorum et a persequentibus me

¹⁷ inlustra faciem tuam super servum tuum salvum
me fac in misericordia tua

¹⁸ Domine ne confundar quoniam invocavi te
erubescant impii et deducantur in infernum

¹⁹ muta fiant labia dolosa quae loquuntur adversus
iustum iniquitatem in superbia et in abusione

²⁰ quam magna multitudo dulcedinis tuae
%Domine; quam abscondisti timentibus te perfec-
cisti eis qui sperant in te in conspectu filiorum
hominum

²¹ abscondes eos in abdito faciei tuae a conturbati-
one hominum proteges eos in tabernaculo a contra-
dictione linguarum

²² benedictus Dominus quoniam mirificavit miseri-
cordiam suam mihi in civitate munita

²³ ego autem dixi in excessu mentis meae proiectus
sum a facie oculorum tuorum ideo exaudisti vocem
orationis meae dum clamarem ad te

²⁴ diligite Dominum omnes sancti eius %quoniam;
veritates requirit Dominus et retribuit abundanter
facientibus superbiam

²⁵ viriliter agite et confortetur cor vestrum omnes
qui speratis in Domino

31 huic David intellectus beati quorum remis-
sae sunt iniquitates et quorum tecta sunt
peccata

² beatus vir cui non imputabit Dominus peccatum
nec est in spiritu eius dolus

³ quoniam tacui inveteraverunt ossa mea dum clamarem tota die

⁴ quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua conversus sum in aerumna *mea; dum configuratur % mihi; spina diapsalma

⁵ delictum meum cognitum *tibi; feci et iniustitiam meam non abscondi dixi confitebor adversus me iniustitiam meam Domino et tu remisisti impietatem peccati mei diapsalma

⁶ pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore oportuno verumtamen in diluvio aquarum multarum ad eum non adproximabunt

⁷ tu es refugium meum a tribulatione quae circumdedit me exultatio mea erue me a circumdantibus me diapsalma

⁸ intellectum tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris firmabo super te oculos meos

⁹ nolite fieri sicut equus et mulus quibus non est intellectus in camo et freno maxillas eorum constringe qui non adproximant ad te

¹⁰ multa flagella peccatoris sperantem autem in Domino misericordia circumdabit

¹¹ laetamini in Domino et exultate iusti et gloriamini omnes recti corde

32 psalmus David exultate iusti in Domino rectos decet laudatio

² confitemini Domino in cithara in psalterio decem cordarum psallite illi

³ cantate ei canticum novum bene psallite in vociferatione

⁴ quia rectum est verbum Domini et omnia opera eius in fide

⁵ diligit misericordiam et iudicium misericordia Domini plena est terra

⁶ verbo Domini caeli firmati sunt et spiritu oris eius omnis virtus eorum

⁷ congregans sicut in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos

⁸ timeat Dominum omnis terra ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem

⁹ quoniam ipse dixit et facta sunt ipse mandavit et creata sunt

¹⁰ Dominus dissipat consilia gentium reprobatur autem cogitationes populorum %et reprobatur consilia principum;

¹¹ consilium autem Domini in aeternum manet cogitationes cordis eius in generatione et generationem

¹² beata gens cuius est Dominus Deus eius populus quem elegit in hereditatem sibi

¹³ de caelo respexit Dominus vidit omnes filios hominum

¹⁴ de praeparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram

¹⁵ qui finxit singillatim corda eorum qui intellegit omnia opera illorum

¹⁶ non salvatur rex per multam virtutem et gigans non salvabitur in multitudine virtutis suae

¹⁷ fallax equus ad salutem in abundantia autem virtutis suae non salvabitur

¹⁸ ecce oculi Domini super metuentes eum qui sperant super misericordia eius

¹⁹ ut eruat a morte animas eorum et alat eos in fame

²⁰ anima nostra sustinet Dominum quoniam adiutor et protector noster est

²¹ quia in eo laetabitur cor nostrum et in nomine sancto eius speravimus

²² fiat misericordia tua Domine super nos quemadmodum speravimus in te

33 David cum inmutavit vultum suum coram Abimelech et dimisit eum et abiit

² benedicam Dominum in omni tempore semper laus eius in ore meo

³ in Domino laudabitur anima mea audiant mansueti et laetentur

⁴ magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius in id ipsum

⁵ exquisivi Dominum et exaudivit me et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me

⁶ accedite ad eum et inluminamini et facies vestrae non confundentur

⁷ iste pauper clamavit et Dominus exaudivit %eum; et de omnibus tribulationibus eius salvavit eum

⁸ vallabit angelus Domini in circuitu timentium eum et eripiet eos

⁹ gustate et videte quoniam suavis est Dominus beatus vir qui sperat in eo

¹⁰ timete Dominum %omnes; sancti eius quoniam non est inopia timentibus eum

¹¹ divites eguerunt et esurierunt inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono diapsalma

¹² venite filii audite me timorem Domini docebo vos

¹³ quis est homo qui vult vitam cupit videre dies bonos

¹⁴ prohibe linguam tuam a malo et labia tua ne loquantur dolum

¹⁵ deverte a malo et fac bonum inquire pacem et persequere eam

¹⁶ oculi Domini super iustos et aures eius in precem eorum

¹⁷ facies Domini super facientes mala ut perdat de terra memoriam eorum

¹⁸ clamaverunt iusti et Dominus exaudivit et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos

¹⁹ iuxta est Dominus his qui tribulato sunt corde et humiles spiritu salvabit

²⁰ multae tribulationes iustorum et de omnibus his liberavit eos

²¹ Dominus custodit omnia ossa eorum unum ex his non conteretur
²² mors peccatorum pessima et qui oderunt iustum delinquent
²³ redimet Dominus animas servorum suorum et non delinquent omnes qui sperant in eum
34 huic David iudica Domine nocentes me expugna expugnantes me
² adprehende arma et scutum et exsurge in adiutorium mihi
³ effunde frameam et conclude adversus eos qui persequuntur me dic animae meae salus tua ego sum
⁴ confundantur et reveantur quaerentes animam meam avertantur retrorsum et confundantur cogitantes mihi mala
⁵ fiant tamquam pulvis ante faciem venti et angelus Domini coartans eos
⁶ fiat via illorum tenebrae et lubricum et angelus Domini persequens eos
⁷ quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui supervacue exprobraverunt animam meam
⁸ veniat illi laqueus quem ignorat et captio quam abscondit comprehendat eum et in laqueo cadat in ipso
⁹ anima autem mea exultabit in Domino delectabitur super salutari suo
¹⁰ omnia ossa mea dicent Domine quis similis tui eripiens inopem de manu fortiorum eius egenum et pauperem a diripientibus eum
¹¹ surgentes testes iniqui quae ignorabam interrogabant me
¹² retribuebant mihi mala pro bonis sterilitatem animae meae
¹³ ego autem cum mihi molesti essent induebar cilicio humiliabam in ieiunio animam meam et oratio mea in sinum meum convertetur
¹⁴ quasi proximum quasi fratrem nostrum sic complacebam quasi lugens et contristatus sic humiliabar
¹⁵ et adversum me laetati sunt et convenerunt congregata sunt super me flagella et ignoravi
¹⁶ dissipati sunt nec conpuncti temptaverunt me subsannaverunt me subsannatione frenduerunt super me dentibus suis
¹⁷ Domine quando respicies restitue animam meam a malignitate eorum a leonibus uncam meam
¹⁸ confitebor tibi in ecclesia magna in populo gravi laudabo te
¹⁹ non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique qui oderunt me gratis et annuunt oculis
²⁰ quoniam mihi quidem pacifice loquebantur et in iracundia * terrae loquentes; dolos cogitabant
²¹ et dilataverunt super me os suum dixerunt euge euge viderunt oculi nostri

²² vidisti Domine ne sileas Domine ne discedas a me
²³ exsurge et intende iudicio meo Deus meus et Dominus meus in causam meam
²⁴ iudica me secundum iustitiam tuam Domine Deus meus et non supergaudeant mihi
²⁵ non dicant in cordibus suis euge euge animae nostrae nec dicant devoravimus eum
²⁶ erubescant et reveantur simul qui gratulantur malis meis induantur confusione et reverentia qui magna loquuntur super me
²⁷ exultent et laentur qui volunt iustitiam meam et dicant semper magnificetur Dominus qui volunt pacem servi eius
²⁸ et lingua mea meditabitur iustitiam tuam tota die laudem tuam
35 in finem servo Domini David
² dixit iniustus ut delinquat in semet ipso non est timor Dei ante oculos eius
³ quoniam dolose egit in conspectu eius ut inveniat iniquitas eius ad odium
⁴ verba oris eius iniquitas et dolus noluit intellegere ut bene ageret
⁵ iniquitatem meditatus est in cubili suo adstetit omni viae non bonae malitiam autem non odivit
⁶ Domine in caelo misericordia tua et veritas tua usque ad nubes
⁷ iustitia tua sicut montes Dei iudicia tua abyssus multa homines et iumenta salvabis Domine
⁸ quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus filii autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt
⁹ inebriabuntur ab ubertate domus tuae et torrente voluntatis tuae potabis eos
¹⁰ quoniam apud te fons vitae in lumine tuo videbimus lumen
¹¹ praetende misericordiam tuam scientibus te et iustitiam tuam his qui recto sunt corde
¹² non veniat mihi pes superbiae et manus peccatoris non moveat me
¹³ ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare
36 ipsi David noli aemulari in malignantibus neque zelaveris facientes iniquitatem
² quoniam tamquam faenum velociter arescent et quemadmodum holera herbarum cito decident
³ spera in Domino et fac bonitatem et inhabita terram et pasceris in divitiis eius
⁴ delectare in Domino et dabit tibi petitiones cordis tui
⁵ revela Domino viam tuam et spera in eum et ipse faciet
⁶ et educet quasi lumen iustitiam tuam et iudicium tuum tamquam meridiem

⁷ subditus esto Domino et ora eum noli aemulari in eo qui prosperatur in via sua in homine faciente iniustitias
⁸ desine ab ira et derelinque furorem noli aemulari ut maligneris
⁹ quoniam qui malignantur exterminabuntur sustinentes autem Dominum ipsi hereditabunt terram
¹⁰ et adhuc pusillum et non erit peccator et quaeres locum eius et non invenies
¹¹ mansueti autem hereditabunt terram et delectabuntur in multitudine pacis
¹² observabit peccator iustum et stridebit super eum dentibus suis
¹³ Dominus autem inridebit eum quia prospicit quoniam veniet dies eius
¹⁴ gladium evaginaverunt peccatores intenderunt arcum suum ut decipiant pauperem et inopem ut trucident rectos corde
¹⁵ gladius eorum intret in corda ipsorum et arcus ipsorum confringatur
¹⁶ melius est modicum iusto super divitias peccatorum multas
¹⁷ quoniam brachia peccatorum conterentur confirmat autem iustos Dominus
¹⁸ novit Dominus dies immaculorum et hereditas eorum in aeternum erit
¹⁹ non confundentur in tempore malo et in diebus famis saturabuntur
²⁰ quia peccatores peribunt inimici vero Domini mox honorificati fuerint et exaltati deficientes quemadmodum fumus defecerunt
²¹ mutuabitur peccator et non solvet iustus autem miseretur et tribuet
²² quia benedictentes ei hereditabunt terram maledicentes autem ei disperibunt
²³ apud Dominum gressus hominis dirigentur et viam eius volet
²⁴ cum ceciderit non confidetur quia Dominus subponit manum suam
²⁵ iunior fui et senui et non vidi iustum derelictum nec semen eius quaerens panes
²⁶ tota die miseretur et commodat et semen illius in benedictione erit
²⁷ declina a malo et fac bonum et inhabita in saeculum saeculi
²⁸ quia Dominus amat iudicium et non derelinquet sanctos suos in aeternum conservabuntur iniusti punientur et semen impiorum peribit
²⁹ iusti autem hereditabunt terram et inhabitabunt in saeculum %saeculi; super eam
³⁰ os iusti meditabitur sapientiam et lingua eius loquetur iudicium
³¹ lex Dei eius in corde ipsius et non subplantabuntur gressus eius

³² considerat peccator iustum et quaerit mortificare eum
³³ Dominus autem non derelinquet eum in manus eius nec damnabit eum cum iudicabitur illi
³⁴ expecta Dominum et custodi viam eius et exaltabit te ut hereditate capias terram cum perierint peccatores videbis
³⁵ vidi impium superexaltatum et elevatum sicut cedros Libani
³⁶ et transivi et ecce non erat et quaesivi eum et non est inventus locus eius
³⁷ custodi innocentiam et vide aequitatem quoniam sunt reliquiae homini pacifico
³⁸ iniusti autem disperibunt simul reliquiae impiorum peribunt
³⁹ salus autem iustorum a Domino et protector eorum in tempore tribulationis
⁴⁰ et adiuvabit eos Dominus et liberabit eos et eruet eos a peccatoribus et salvabit eos quia speraverunt in eo

37 psalmus David in rememorationem de sabbato

² Domine ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripas me
³ quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi et confirmasti super me manum tuam
⁴ non est sanitas carni meae a facie irae tuae non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum
⁵ quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum sicut onus grave gravatae sunt super me
⁶ putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae a facie insipientiae meae
⁷ miser factus sum et curvatus sum usque ad finem tota die contristatus ingrediebar
⁸ quoniam lumbi mei impleti sunt inclusionibus et non est sanitas in carne mea
⁹ adflictus sum et humiliatus sum nimis rugiebam a gemitu cordis mei
¹⁰ Domine ante te omne desiderium meum et gemitus meus a te non est absconditus
¹¹ cor meum conturbatum est dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecum
¹² amici mei et proximi mei adversus me adpropinquaverunt et steterunt et qui iuxta me erant de longe steterunt
¹³ et vim faciebant qui quaerebant animam meam et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates et dolos tota die meditabantur
¹⁴ ego autem tamquam surdus non audiebam et sicut mutus non aperiens os suum
¹⁵ et factus sum sicut homo non audiens et non habens in ore suo redargutiones
¹⁶ quoniam in te Domine speravi tu exaudies Domine Deus meus

¹⁷ quia dixi nequando supergaudeant mihi inimici mei et dum commoventur pedes mei super me magna locuti sunt

¹⁸ quoniam ego in flagella paratus et dolor meus in conspectu meo semper

¹⁹ quoniam iniquitatem meam adnuntiabo %et; cogitabo pro peccato meo

²⁰ inimici autem mei vivent et firmati sunt super me et multiplicati sunt qui oderunt me inique

²¹ qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi quoniam sequebar bonitatem

²² non derelinquas me Domine Deus meus ne discesseris a me

²³ intende in adiutorium meum Domine salutis meae

38 in finem Idithun canticum David
² dixi custodiam vias meas ut non delinquam in lingua mea posui ori meo custodiam cum consisteret peccator adversum me

³ obmutui et humiliatus sum et silui a bonis et dolor meus renovatus est

⁴ concaluit cor meum intra me et in meditatione mea exardescet ignis

⁵ locutus sum in lingua mea notum fac mihi Domine finem meum et numerum dierum meorum quis est ut sciam quid desit mihi

⁶ ecce mensurabiles posuisti dies meos et substantia mea tamquam nihilum ante te verumtamen universa vanitas omnis homo vivens diapsalma

⁷ verumtamen in imagine pertransit homo sed et frustra conturbatur thesaurizat et ignorat cui congregabit ea

⁸ et nunc quae est expectatio mea nonne Dominus et substantia mea apud te est

⁹ ab omnibus iniquitatibus meis erue me obprobrium insipienti dedisti me

¹⁰ obmutui %et; non aperui os meum quoniam tu fecisti

¹¹ amove a me plagas tuas

¹² a fortitudine manus tuae ego defeci in increpationibus propter iniquitatem corripuisti hominem et tabescere fecisti sicut araneam animam eius verumtamen vane %conturbatur; omnis homo diapsalma

¹³ exaudi orationem meam Domine et deprecationem meam auribus percipe lacrimas meas ne sileas quoniam advena sum apud te et peregrinus sicut omnes patres mei

¹⁴ remitte mihi ut refrigerer priusquam abeam et amplius non ero

39 in finem David psalmus
² expectans expectavi Dominum et intendit mihi

³ et exaudivit preces meas et eduxit me de lacu miseriae et de luto fecis et statuit super petram pedes meos et direxit gressus meos

⁴ et inmisit in os meum canticum novum carmen Deo nostro videbunt multi et timebunt et sperabunt in Domino

⁵ beatus vir cuius est nomen Domini spes ipsius et non respexit in vanitates et insanias falsas

⁶ multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi adnuntiavi et locutus sum multiplicati sunt super numerum

⁷ sacrificium et oblationem noluisti aures autem perfecisti mihi holocaustum et pro peccato non postulasti

⁸ tunc dixi ecce venio in capite libri scriptum est de me

⁹ ut facerem voluntatem tuam Deus meus volui et legem tuam in medio cordis mei

¹⁰ adnuntiavi iustitiam in ecclesia magna ecce labia mea non prohibebo Domine tu scisti

¹¹ iustitiam tuam non abscondi in corde meo veritatem tuam et salutare tuum dixi non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam a concilio multo

¹² tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me

¹³ quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus comprehenderunt me iniquitates meae et non potui ut viderem multiplicatae sunt super capillos capitis mei et cor meum dereliquit me

¹⁴ conplaceat tibi Domine ut eruas me Domine ad adiuvandum me respice

¹⁵ confundantur et reveantur simul qui quaerunt animam meam ut auferant eam convertantur retrorsum et reveantur qui volunt mihi mala

¹⁶ ferant confestim confusionem suam qui dicunt mihi euge euge

¹⁷ exultent et laentur super te omnes quaerentes te et dicant semper magnificetur Dominus qui diligit salutare tuum

¹⁸ ego autem mendicus sum et pauper Dominus sollicitus est mei adiutor meus et protector meus tu es Deus meus ne tardaveris

40 in finem psalmus David
² beatus qui intellegit super egenum et pauperem in die mala liberabit eum Dominus

³ Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra et non tradat eum in animam inimicorum eius

⁴ Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius universum stratum eius versasti in infirmitate eius

⁵ ego dixi Domine miserere mei sana animam meam quoniam peccavi tibi

⁶ inimici mei dixerunt mala mihi quando morietur et peribit nomen eius

⁷ et si ingrediebatur ut videret vane loquebatur cor eius congregavit iniquitatem sibi egrediebatur foras et loquebatur

⁸ in id ipsum adversum me susurrabant omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi

⁹ verbum iniquum constituerunt adversum me numquid qui dormit non adiciet ut resurgat

¹⁰ etenim homo pacis meae in quo speravi qui edebat panes meos magnificavit super me subplantationem

¹¹ tu autem Domine miserere mei et resuscita me et retribuam eis

¹² in hoc cognovi quoniam voluisti me quoniam non gaudebit inimicus meus super me

¹³ me autem propter innocentiam suscepisti et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum

¹⁴ benedictus Dominus Deus Israhel a saeculo et in saeculum fiat fiat

41 in finem in intellectum filiis Core
² quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum ita desiderat anima mea ad te Deus

³ sitiivit anima mea ad Deum *fortem; vivum quando veniam et parebo ante faciem Dei

⁴ fuerunt mihi lacrimae meae panis die ac nocte dum dicitur mihi cotidie ubi est Deus tuus

⁵ haec recordatus sum et effudi in me animam meam quoniam transibo in loco tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei in voce exultationis et confessionis sonus epulantis

⁶ quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deo quoniam confitebor illi salutare vultus mei

⁷ Deus meus ad me ipsum anima mea conturbata est propterea memor ero tui de terra Iordanis et Hermoniim a monte modico

⁸ abyssus *ad; abyssum invocat in voce cataractarum tuarum omnia excelsa tua et fluctus tui super me transierunt

⁹ in die mandavit Dominus misericordiam suam et nocte canticum eius apud me oratio Deo vitae meae

¹⁰ dicam Deo susceptor meus es quare oblitus es mei quare contristatus incedo dum adfligit me inimicus

¹¹ dum confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me dum dicunt mihi per singulos dies ubi est Deus tuus

¹² quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deum quoniam *adhuc; confitebor illi salutare vultus mei *et; Deus meus

42 psalmus David iudica me Deus et discerne causam meam de gente non sancta ab homine iniquo et doloso erue me

² quia tu es Deus fortitudo mea quare me reppulisti quare tristis incedo dum adfligit me inimicus

³ emitte lucem tuam et veritatem tuam ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua

⁴ et introibo ad altare Dei ad Deum qui laetificat iuventutem meam confitebor tibi in cithara Deus Deus meus

⁵ quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deum quoniam *adhuc; confitebor illi salutare vultus mei *et; Deus meus

43 in finem filiis Core ad intellectum
² Deus auribus nostris audivimus patres nostri adnuntiaverunt nobis opus quod operatus es in diebus eorum in diebus antiquis

³ manus tua gentes disperdit et plantasti eos adflixisti populos et expulisti eos

⁴ nec enim in gladio suo possederunt terram et brachium eorum non salvavit eos sed dextera tua et brachium tuum et inluminatio faciei tuae quoniam conplacuisti in eis

⁵ tu es ipse rex meus et Deus meus qui mandas salutes Iacob

⁶ in te inimicos nostros ventilabimus cornu et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis

⁷ non enim in arcu meo sperabo et gladius meus non salvabit me

⁸ salvasti enim nos de adfligentibus nos et odientes nos confudisti

⁹ in Deo laudabimur tota die et in nomine tuo confitebimur in saeculum diapsalma

¹⁰ nunc autem reppulisti et confudisti nos et non egredieris in virtutibus nostris

¹¹ avertisti nos retrorsum post inimicos nostros et qui oderunt nos diripiebant sibi

¹² dedisti nos tamquam oves escarum et in gentibus dispersisti nos

¹³ vendidisti populum tuum sine pretio et non fuit multitudo in commutationibus nostris

¹⁴ posuisti nos obprobrium vicinis nostris subsanationem et derisum his qui in circuitu nostro

¹⁵ posuisti nos in similitudinem gentibus commotionem capitis in populis

¹⁶ tota die verecundia mea contra me est et confusio faciei meae cooperuit me

¹⁷ a voce exprobrantis et obloquentis a facie inimici et persequentis

¹⁸ haec omnia venerunt super nos nec oblitus sumus te et inique non egimus in testamento tuo

¹⁹ et non recessit retrorsum cor nostrum et declinasti semitas nostras a via tua

²⁰ quoniam humiliasti nos in loco adflictionis et cooperuit nos umbra mortis

²¹ si oblitus sumus nomen Dei nostri et %si; expandimus manus nostras ad deum alienum

²² nonne Deus requirit ista ipse enim novit abscondita cordis quoniam propter te mortificamur omni die aestimati sumus sicut oves occisionis

²³ exsurge quare dormis Domine exsurge %et; ne repellas in finem

²⁴ quare faciem tuam avertis oblivisceris inopiae nostrae et tribulationis nostrae

²⁵ quoniam humiliata est in pulvere anima nostra conglutinator est in terra venter noster

²⁶ exsurge adiuva nos et redime nos propter nomen tuum

44 in finem pro his qui commutabuntur filiis Core ad intellectum canticum pro dilecto

² eructavit cor meum verbum bonum dico ego opera mea regi lingua mea calamus scribae velociter scribentis

³ speciosus forma prae filiis hominum diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te Deus in aeternum

⁴ accingere gladio tuo super femur tuum potentissime

⁵ specie tua et pulchritudine tua et intende prospere procede et regna propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam et deducet te mirabiliter dextera tua

⁶ sagittae tuae acutae populi sub te cadent in corde inimicorum regis

⁷ sedis tua Deus in saeculum saeculi virga directionis virga regni tui

⁸ dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis

⁹ murra et gutta et cassia a vestimentis tuis a domibus eburneis ex quibus delectaverunt te

¹⁰ filiae regum in honore tuo adstetit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate

¹¹ audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliviscere populum tuum et domum patris tui

¹² et concupiscet rex decorem tuum quoniam ipse est dominus tuus et adorabunt eum

¹³ *et; filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur divites plebis

¹⁴ omnis gloria eius filiae regis ab intus in fimbriis aureis

¹⁵ circumamicta varietatibus adducentur regi virgines post eam proximae eius adferentur tibi

¹⁶ adferentur in laetitia et exultatione adducentur in templum regis

¹⁷ pro patribus tuis nati sunt tibi filii constitues eos principes super omnem terram

¹⁸ memor ero nominis tui in omni generatione et generatione propterea populi confitebuntur tibi in aeternum et in saeculum saeculi

45 in finem pro filiis Core pro arcanis psalmus

² Deus noster refugium et virtus adiutor in tribulationibus quae invenerunt nos nimis

³ propterea non timebimus dum turbabitur terra et transferentur montes in cor maris

⁴ sonaverunt et turbatae sunt aquae eorum conturbati sunt montes in fortitudine eius diapsalma

⁵ fluminis impetus laetificat civitatem Dei sanctificavit tabernaculum suum Altissimus

⁶ Deus in medio eius non commovebitur adiuvabit eam Deus mane diluculo

⁷ conturbatae sunt gentes inclinata sunt regna dedit vocem suam mota est terra

⁸ Dominus virtutum nobiscum susceptor noster Deus Iacob diapsalma

⁹ venite et videte opera Domini quae posuit prodigia super terram

¹⁰ auferens bella usque ad finem terrae arcum conteret et confringet arma et scuta conburet in igne

¹¹ vacate et videte quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus exaltabor in terra

¹² Dominus virtutum nobiscum susceptor noster Deus Iacob

46 in finem pro filiis Core psalmus

² omnes gentes plaudite manibus iubilate Deo in voce exultationis

³ quoniam Dominus excelsus terribilis rex magnus super omnem terram

⁴ subiecit populos nobis et gentes sub pedibus nostris

⁵ elegit nobis hereditatem suam speciem Iacob quam dilexit diapsalma

⁶ ascendit Deus in iubilo Dominus in voce tubae

⁷ psallite Deo nostro psallite psallite regi nostro psallite

⁸ quoniam rex omnis terrae Deus psallite sapienter

⁹ regnavit Deus super gentes Deus sedit super sedem sanctam suam

¹⁰ principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham quoniam Dei fortes terrae vehementer elevati sunt

47 canticum psalmi filiis Core secunda sabati

² magnus Dominus et laudabilis nimis in civitate Dei nostri in monte sancto eius

³ fundatur exultatione universae terrae montes Sion latera aquilonis civitas regis magni

⁴ Deus in domibus eius cognoscitur cum suscipiet eam

⁵ quoniam ecce reges congregati sunt convenerunt in unum

⁶ ipsi videntes sic admirati sunt conturbati sunt commoti sunt

⁷ tremor adprehendit eos ibi dolores ut parturientis

⁸ in spiritu vehementi conteres naves Tharsis

⁹ sicut audivimus sic vidimus in civitate Domini virtutum in civitate Dei nostri Deus fundavit eam in aeternum diapsalma

¹⁰ suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui

¹¹ secundum nomen tuum Deus sic et laus tua in fines terrae iustitia plena est dextera tua

¹² laetetur mons Sion exultent filiae Iudaeae propter iudicia tua %Domine;

¹³ circumdate Sion et conplectimini eam narrate in turribus eius

¹⁴ ponite corda vestra in virtute eius et distribuite domus eius ut enarretis in progeniem alteram

¹⁵ quoniam hic est Deus Deus noster in aeternum et in saeculum saeculi ipse reget nos in saecula

48 in finem filiis Core psalmus
² audite haec omnes gentes auribus percipite omnes qui habitatis orbem

³ quique terrigenae et filii hominum in unum dives et pauper

⁴ os meum loquetur sapientiam et meditatio cordis mei prudentiam

⁵ inclinabo in parabolam aurem meam aperiam in psalterio propositionem meam

⁶ cur timebo in die malo iniquitas calcanei mei circumdabit me

⁷ qui confidunt in virtute sua et in multitudine divitiarum suarum gloriantur

⁸ frater non redimit redimet homo non dabit Deo placationem suam

⁹ et pretium redemptionis animae suae et laboravit in aeternum

¹⁰ et vivet * adhuc; in finem

¹¹ non videbit interitum cum viderit sapientes morientes simul insipiens et stultus peribunt et relinquent alienis divitias suas

¹² %et; sepulchra eorum domus illorum in aeternum tabernacula eorum in progeniem et progeniem vocaverunt nomina sua in terris suis

¹³ et homo cum in honore esset non intellexit comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis

¹⁴ haec via illorum scandalum ipsis et postea in ore suo conplacebunt diapsalma

¹⁵ sicut oves in inferno positi sunt mors depascet eos et dominabuntur eorum iusti in matutino et auxilium eorum veterescet in inferno a gloria eorum

¹⁶ verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi cum acceperit me diapsalma

¹⁷ ne timueris cum dives factus fuerit homo et cum multiplicata fuerit gloria domus eius

¹⁸ quoniam cum interierit non sumet omnia neque descendet cum eo *pone; gloria eius

¹⁹ quia anima eius in vita ipsius benedicetur confitebitur tibi cum benefeceris ei

²⁰ introibit usque in progenies patrum suorum usque in aeternum non videbit lumen

²¹ homo in honore cum esset non intellexit comparatus est iumentis %insipientibus; et similis factus est illis

49 psalmus Asaph Deus deorum Dominus locutus est et vocavit terram a solis ortu usque ad occasum

² ex Sion species decoris eius

³ Deus manifeste veniet Deus noster et non silebit ignis in conspectu eius exardescet et in circuitu eius tempestas valida

⁴ advocabit caelum desursum et terram discernere populum suum

⁵ congregate illi sanctos eius qui ordinant testamentum eius super sacrificia

⁶ et adnuntiabunt caeli iustitiam eius quoniam Deus iudex est diapsalma

⁷ audi populus meus et loquar tibi Israhel et testificabor tibi Deus Deus tuus ego sum

⁸ non in sacrificiis tuis arguam te holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper

⁹ non accipiam de domo tua vitulos neque de gregibus tuis hircos

¹⁰ quoniam meae sunt omnes ferae silvarum iumenta in montibus et boves

¹¹ cognovi omnia volatilia caeli et pulchritudo agri mecum est

¹² si esuriero non dicam tibi meus est enim orbis terrae et plenitudo eius

¹³ numquid manducabo carnes taurorum aut sanguinem hircorum potabo

¹⁴ immola Deo sacrificium laudis et redde Altissimo vota tua

¹⁵ et invoca me in die tribulationis et eruam te et honorificabis me diapsalma

¹⁶ peccatori autem dixit Deus quare tu enarras iustitias meas et adsumis testamentum meum per os tuum

¹⁷ tu vero odisti disciplinam et proiecisti sermones meos retrorsum

¹⁸ si videbas furem currebas cum eo et cum adulteris portionem tuam ponebas

¹⁹ os tuum abundavit malitia et lingua tua concinabat dolos

²⁰ sedens adversus fratrem tuum loquebaris et adversus filium matris tuae ponebas scandalum

²¹ haec fecisti et tacui existimasti inique quod ero tui similis arguam te et statuam contra faciem tuam

²² intellegite nunc haec qui obliviscimini Deum nequando rapiat et non sit qui eripiat

²³ sacrificium laudis honorificabit me et illic iter quod ostendam illi salutare Dei

50 in finem psalmus David
² cum venit ad eum Nathan propheta
quando intravit ad Bethsabee
³ miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam
⁴ amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me
⁵ quoniam iniquitatem meam ego cognosco et peccatum meum contra me est semper
⁶ tibi soli peccavi et malum coram te feci ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris
⁷ ecce enim in iniquitatibus conceptus sum et in peccatis concepit me mater mea
⁸ ecce enim veritatem dilexisti incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi
⁹ asparges me hysopo et mundabor lavabis me et super nivem dealabor
¹⁰ auditui meo dabis gaudium et laetitiam exultabunt ossa humiliata
¹¹ averte faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele
¹² cor mundum crea in me Deus et spiritum rectum innova in visceribus meis
¹³ ne proicias me a facie tua et spiritum sanctum tuum ne auferas a me
¹⁴ redde mihi laetitiam salutaris tui et spiritu principali confirma me
¹⁵ docebo iniquos vias tuas et impii ad te convertentur
¹⁶ libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae exultabit lingua mea iustitiam tuam
¹⁷ Domine labia mea aperies et os meum adnuntiabit laudem tuam
¹⁸ quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique holocaustis non delectaberis
¹⁹ sacrificium Deo spiritus contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non spernet
²⁰ benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion et aedificentur muri Hierusalem
²¹ tunc acceptabis sacrificium iustitiae oblationes et holocausta tunc inponent super altare tuum vitulos

51 in finem intellectus David
² cum venit Doec Idumeus et adnuntiavit Saul et dixit venit David in domo Achimelech
³ quid gloriatur in malitia qui potens est iniquitate
⁴ tota die iniustitiam cogitavit lingua tua sicut novacula acuta fecisti dolum
⁵ dilexisti malitiam super benignitatem iniquitatem magis quam loqui aequitatem diapsalma
⁶ dilexisti omnia verba praecipitationis linguam dolosam
⁷ propterea Deus destruet te in finem evellet te et emigrabit te de tabernaculo et radicem tuam de terra viventium diapsalma

⁸ videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt et dicent
⁹ ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum sed speravit in multitudine divitiarum suarum et praevaluit in vanitate sua
¹⁰ ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei speravi in misericordia Dei in aeternum et in saeculum saeculi
¹¹ confitebor tibi in saeculum quia fecisti et expectabo nomen tuum quoniam bonum in conspectu sanctorum tuorum

52 in finem pro Melech intelligentiae David
dixit insipiens in corde suo non est Deus
² corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus non est qui faciat bonum
³ Deus de caelo prospexit in filios hominum ut videat si est intellegens autem; requirens Deum
⁴ omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum
⁵ nonne scient omnes; qui operantur iniquitatem qui devorant plebem meam ut cibum panis
⁶ Deum non invocaverunt illic trepidabunt timore ubi non fuit timor quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent confusi sunt quoniam Deus sprevit eos
⁷ quis dabit ex Sion salutare Israhel dum convertit Deus captivitatem plebis suae exultabit Iacob et laetabitur Israhel

53 in finem in carminibus intellectus David
² cum venissent Ziphei et dixissent ad Saul nonne David absconditus est apud nos
³ Deus in nomine tuo salvum me fac et in virtute tua iudica me
⁴ Deus exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei
⁵ quoniam alieni insurrexerunt adversum me et fortes quaesierunt animam meam non proposuerunt Deum ante conspectum suum diapsalma
⁶ ecce enim Deus adjuvat me Dominus susceptor animae meae
⁷ avertet mala inimicis meis in veritate tua disperde illos
⁸ voluntarie sacrificabo tibi confitebor nomini tuo Domine quoniam bonum
⁹ quoniam ex omni tribulatione eripuisti me et super inimicos meos despexit oculus meus

54 in finem in carminibus intellectus David
² exaudi Deus orationem meam et ne despexeris deprecationem meam
³ intende mihi et exaudi me contristatus sum in exercitatione mea et conturbatus sum
⁴ a voce inimici et a tribulatione peccatoris quoniam declinaverunt in me iniquitatem et in ira molesti erant mihi

⁵ cor meum conturbatum est in me et formido mortis cecidit super me

⁶ timor et tremor venit super me et contextit me tenebra

⁷ et dixi quis dabit mihi pinnas sicut columbae et volabo et requiescam

⁸ ecce elongavi fugiens et mansi in solitudine diapsalma

⁹ expectabam eum qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus et a tempestate

¹⁰ praecipita Domine divide linguas eorum quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate

¹¹ die et nocte circumdabit eam super muros eius et iniquitas et labor in medio eius

¹² et iniustitia et non defecit de plateis eius usura et dolus

¹³ quoniam si inimicus maledixisset mihi sustinuissem utique et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset abscondissem me forsitan ab eo

¹⁴ tu vero homo unianimis dux meus et notus meus

¹⁵ qui simul mecum dulces capiebas cibos in domo Dei ambulavimus cum consensu

¹⁶ veniat mors super illos et descendant in infernum viventes quoniam nequitiae in habitaculis eorum in medio eorum

¹⁷ ego %autem; ad Deum clamavi et Dominus salvabit me

¹⁸ vespere et mane et meridie narrabo et adnuntiabo et exaudiet vocem meam

¹⁹ redimet in pace animam meam ab his qui adpropinquant mihi quoniam inter multos erant mecum

²⁰ exaudiet Deus et humiliabit illos qui est ante saecula diapsalma non enim est illis commutatio et non timuerunt Deum

²¹ extendit manum suam in retribuendo contaminaverunt testamentum eius

²² divisi sunt ab ira vultus eius et adpropinquavit cor illius molli sunt sermones eius super oleum et ipsi sunt iacula

²³ iacta super Dominum curam tuam et ipse te enutriet non dabit in aeternum fluctuationem iusto

²⁴ tu vero Deus deduces eos in puteum interitus viri sanguinum et doli non dimidiabunt dies suos ego autem sperabo in te Domine

55 in finem pro populo qui a sanctis longe factus est David in tituli inscriptione cum tenuerunt eum Allophili in Geth

² miserere mei Deus quoniam conculcavit me homo tota die inpugnans tribulavit me

³ conculcaverunt me inimici mei tota die quoniam multi bellantes adversum me

⁴ ab altitudine diei timebo ego vero in te sperabo

⁵ in Deo laudabo sermones meos in Deo speravi non timebo quid faciat mihi caro

⁶ tota die verba mea execrabantur adversum me omnia consilia eorum in malum

⁷ inhabitabunt et abscondent ipsi calcaneum meum observabunt sicut sustinuerunt animam meam

⁸ pro nihilo salvos facies illos in ira populos confringes Deus

⁹ vitam meam adnuntiavi tibi posuisti lacrimas meas in conspectu tuo sicut et in promissione tua

¹⁰ tunc convertentur inimici mei retrorsum in quacumque die invocavero te ecce cognovi quoniam Deus meus es

¹¹ in Deo laudabo verbum in Domino laudabo sermonem in Deo speravi non timebo quid faciat mihi homo

¹² in me sunt Deus vota *tua; % quae; reddam laudationes tibi

¹³ quoniam eripuisti animam meam de morte et pedes meos de lapsu ut placeam coram Deo in lumine viventium

56 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione cum fugeret a facie Saul in spelunca

² miserere mei Deus miserere mei quoniam in te confidit anima mea et in umbra alarum tuarum sperabo donec transeat iniquitas

³ clamabo ad Deum altissimum Deum qui benefecit mihi

⁴ misit de caelo et liberavit me dedit in obprobrium conculcantes me diapsalma misit Deus misericordiam suam et veritatem suam

⁵ et eripuit animam meam de medio catulorum leonum dormivi conturbatus filii hominum dentes eorum arma et sagittae et lingua eorum gladius acutus

⁶ exaltare super caelos Deus et in omnem terram gloria tua

⁷ laqueum paraverunt pedibus meis et incurvaverunt animam meam foderunt ante faciem meam foveam et inciderunt in eam diapsalma

⁸ paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psalmum dicam

⁹ exsurge gloria mea exsurge psalterium et cithara exurgam diluculo

¹⁰ confitebor tibi in populis Domine psalmum dicam tibi in gentibus

¹¹ quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua

¹² exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua

57 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione

² si vere utique iustitiam loquimini recta iudicate filii hominum

³ etenim in corde iniquitates operamini in terra iniustitiam manus vestrae concinnant

⁴ alienati sunt peccatores a vulva erraverunt ab utero locuti sunt falsa

⁵ furor illis secundum similitudinem serpentis sicut aspidis surdae et obturantis aures suas

⁶ quae non exaudiet vocem incantantium et venefici incantantis sapienter

⁷ Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum molas leonum confringet Dominus

⁸ ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens intendit arcum suum donec infirmantur

⁹ sicut cera quae fluit auferentur supercecidit ignis et non viderunt solem

¹⁰ priusquam intellegerent spinae vestrae ramnum sicut viventes sicut in ira absorbet vos

¹¹ laetabitur iustus cum viderit vindictam manus suas lavabit in sanguine peccatoris

¹² et dicet homo si utique est fructus iusto utique est Deus iudicans eos in terra

58 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione quando misit Saul et custodivit domum eius ut interficeret eum

² eripe me de inimicis meis Deus et ab insurgentibus in me libera me

³ eripe me de operantibus iniquitatem et de viris sanguinum salva me

⁴ quia ecce ceperunt animam meam inruerunt in me fortes

⁵ neque iniquitas mea neque peccatum meum Domine sine iniquitate cucurri et direxi

⁶ exsurge in occursum meum et vide et tu Domine Deus virtutum Deus Israhel intende ad visitandas omnes gentes non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem diapsalma

⁷ convertentur ad vesperam et famem patientur ut canes et circuibunt civitatem

⁸ ecce loquentur in ore suo et gladius in labiis eorum quoniam quis audivit

⁹ et tu Domine deridebis eos ad nihilum deduces omnes gentes

¹⁰ fortitudinem meam ad te custodiam quia Deus susceptor meus

¹¹ Deus meus voluntas eius praeveniet me

¹² Deus ostendet mihi super inimicos meos ne occidas eos nequando obliviscantur populi mei disperge illos in virtute tua et depone eos protector meus Domine

¹³ delictum oris eorum sermonem labiorum ipsorum et comprehendantur in superbia sua et de execratione et mendacio adnuntiabuntur

¹⁴ in consummatione in ira consummationis et non erunt et scient quia Deus dominatur Iacob finium terrae diapsalma

¹⁵ convertentur ad vesperam et famem patientur ut canes et circuibunt civitatem

¹⁶ ipsi dispergentur ad manducandum si vero non fuerint saturati et murmurabunt

¹⁷ ego autem cantabo fortitudinem tuam et exultabo mane misericordiam tuam quia factus es susceptor meus et refugium meum in die tribulationis meae

¹⁸ adiutor meus tibi psallam quia Deus susceptor meus es Deus meus misericordia mea

59 in finem his qui inmutabuntur in tituli inscriptione David in doctrina

² cum succendit Syriam Mesopotamiam et Syriam Soba et convertit Ioab et percussit vallem Salinarum duodecim milia

³ Deus reppulisti nos et destruxisti nos iratus es et misertus es nobis

⁴ commovisti terram et turbasti eam sana contritiones eius quia commota est

⁵ ostendisti populo tuo dura potasti nos vino concupcionis

⁶ dedisti metuentibus te significationem ut fugiant a facie arcus diapsalma ut liberentur dilecti tui

⁷ salvum fac dextera tua et exaudi me

⁸ Deus locutus est in sancto suo laetabor et partibor Sicima et convallem tabernaculorum metibor

⁹ meus est Galaad et meus est; Manasses et Efraim fortitudo capitis mei Iuda rex meus

¹⁰ Moab olla spei meae in Idumeam extendam calciamentum meum mihi alienigenae subditi sunt

¹¹ quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque in Idumeam

¹² nonne tu Deus qui reppulisti nos et non egredieris Deus in virtutibus nostris

¹³ da nobis auxilium de tribulatione et vana salus hominis

¹⁴ in Deo faciemus virtutem et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos

60 in finem in hymnis David

² exaudi Deus deprecationem meam intende orationi meae

³ a finibus terrae ad te clamavi dum anxietur cor meum in petra exaltasti me deduxisti me

⁴ quia factus es spes mea turris fortitudinis a facie inimici

⁵ inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula protegar in velamento alarum tuarum diapsalma

⁶ quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam dedisti hereditatem timentibus nomen tuum

⁷ dies super dies regis adicies annos eius usque in diem generationis et generationis

⁸ permanet in aeternum in conspectu Dei misericordiam et veritatem quis requirit eius

⁹ sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi ut reddam vota mea de die in diem

61 in finem pro Idithun psalmus David

² nonne Deo subiecta erit anima mea ab ipso enim salutare meum

³ nam et ipse Deus meus et salutaris meus susceptor meus non movebor amplius

⁴ quousque inruitis in hominem interficitis universi vos tamquam parieti inclinato et maceriae depulsae

⁵ verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere cucurri in siti ore suo benedicebant et corde suo maledicebant diapsalma

⁶ verumtamen Deo subiecta esto anima mea quoniam ab ipso patientia mea

⁷ quia ipse Deus meus et salvator meus adiutor meus non emigrabo

⁸ in Deo salutare meum et gloria mea Deus auxilii mei et spes mea in Deo est

⁹ sperate in eo omnis congregatio populi effundite coram illo corda vestra Deus adiutor noster in aeternum

¹⁰ verumtamen vani filii hominum mendaces filii hominum in stateris ut decipiant ipsi de vanitate in id ipsum

¹¹ nolite sperare in iniquitate et rapinas nolite concupiscere divitiae si affluent nolite cor adponere

¹² semel locutus est Deus duo haec audivi quia potestas Dei

¹³ et tibi Domine misericordia quia tu reddes unicuique iuxta opera sua

62 psalmus David cum esset in deserto Iudaeae

² Deus Deus meus ad te de luce vigilo sitivit in te anima mea quam multipliciter tibi caro mea

³ in terra deserta et in via et in aquosa sic in sancto apparui tibi ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam

⁴ quoniam melior est misericordia tua super vitas labia mea laudabunt te

⁵ sic benedicam te in vita mea in nomine tuo levabo manus meas

⁶ sicut adipe et pinguidine repleatur anima mea et labia exultationis laudabit os meum

⁷ si memor fui tui super stratum meum in matutinis meditabar in te

⁸ quia fuisti adiutor meus et in velamento alarum tuarum exultabo

⁹ adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua

¹⁰ ipsi vero in vanum quaesierunt animam meam introibunt in inferiora terrae

¹¹ tradentur in manus gladii partes vulpium erunt

¹² rex vero laetabitur in Deo laudabitur omnis qui iurat in eo quia obstructum est os loquentium iniqua

63 in finem psalmus David

² exaudi Deus orationem meam cum deprecor a timore inimici eripe animam meam

³ protexisti me a conventu malignantium a multitudine operantium iniquitatem

⁴ quia exacerunt ut gladium linguas suas intenderunt arcum rem amaram

⁵ ut sagittent in occultis immaculatum

⁶ subito sagittabunt eum et non timebunt firmaverunt sibi sermonem nequam narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit eos

⁷ scrutati sunt iniquitates defecerunt scrutantes scrutinio accedet homo et cor altum

⁸ et exaltabitur Deus sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum

⁹ et infirmatae sunt contra eos linguae eorum conturbati sunt omnes qui videbant eos

¹⁰ et timuit omnis homo et adnuntiaverunt opera Dei et facta eius intellexerunt

¹¹ laetabitur iustus in Domino et sperabit in eo et laudabuntur omnes recti corde

64 in finem psalmus David *canticum; Hieremiae et Aggei de verbo peregrinationis quando incipiebant proficisci

² te decet hymnus Deus in Sion et tibi reddetur votum in Hierusalem

³ exaudi orationem ad te omnis caro veniet

⁴ verba iniquorum praevaluerunt super nos et impietatibus nostris tu propitiaberis

⁵ beatus quem elegisti et adsumpsisti inhabitabit in atriis tuis replebimur in bonis domus tuae sanctum est templum tuum

⁶ mirabile in aequitate exaudi nos Deus salutaris noster spes omnium finium terrae et in mari longe

⁷ praeparans montes in virtute tua accinctus potentia

⁸ qui conturbas profundum maris sonum fluctuum eius turbabuntur gentes

⁹ et timebunt qui inhabitant terminos a signis tuis exitus matutini et vespere delectabis

¹⁰ visitasti terram et inebriasti eam multiplicasti locupletare eam flumen Dei repletum est aquis parasti cibum illorum quoniam ita est praeparatio eius

¹¹ rivos eius inebria multiplica genimina eius in stillicidiis eius laetabitur germinans

¹² benedices coronae anni benignitatis tuae et campi tui replebuntur ubertate

¹³ pinguescent speciosa deserti et exultatione colles accingentur

¹⁴ induti sunt arietes ovium et valles abundabunt frumento clamabunt etenim hymnum dicent

65 in finem canticum psalmi resurrectionis iubilate Deo omnis terra

² psalmum dicite nomini eius date gloriam laudi eius

³ dicite Deo quam terribilia sunt opera tua Domine in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui

⁴ omnis terra adorent te et psallant tibi psalmum dicant nomini tuo diapsalma

⁵ venite et videte opera Dei terribilis in consiliis
super filios hominum
⁶ qui convertit mare in aridam in flumine pertran-
sibunt pede ibi laetabimur in ipso
⁷ qui dominatur in virtute sua in aeternum oculi eius
super gentes respiciunt qui exasperant non exal-
tentur in semet ipsis diapsalma
⁸ benedicite gentes Deum nostrum et auditam facite
vocem laudis eius
⁹ qui posuit animam meam ad vitam et non dedit in
commotionem pedes meos
¹⁰ quoniam probasti nos Deus igne nos examinasti
sicut examinatur argentum
¹¹ induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes in
dorso nostro
¹² inposuisti homines super capita nostra tran-
sivimus per ignem et aquam et eduxisti nos in re-
frigerium
¹³ introibo in domum tuam in holocaustis reddam
tibi vota mea
¹⁴ quae distinxerunt labia mea et locutum est os
meum in tribulatione mea
¹⁵ holocausta medullata offeram tibi cum incensu
arietum offeram tibi boves cum hircis diapsalma
¹⁶ venite audite et narrabo omnes qui timetis Deum
quanta fecit animae meae
¹⁷ ad ipsum ore meo clamavi et exaltavi sub lingua
mea
¹⁸ iniquitatem si aspexi in corde meo non exaudiat
Dominus
¹⁹ propterea exaudivit Deus attendit voci depreca-
tionis meae
²⁰ benedictus Deus qui non amovit orationem meam
et misericordiam suam a me
66 in finem in hymnis psalmus cantici
² Deus misereatur nostri et benedicat nobis
inluminet vultum suum super nos et misereatur
nostri diapsalma
³ ut cognoscamus in terra viam tuam in omnibus
gentibus salutare tuum
⁴ confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi
populi omnes
⁵ laetentur et exultent gentes quoniam iudicas
populos in aequitate et gentes in terra diriges diap-
salma
⁶ confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi
populi omnes
⁷ terra dedit fructum suum benedicat nos Deus Deus
noster
⁸ benedicat nos Deus et metuant eum omnes fines
terrae
67 in finem David psalmus cantici
² exurgat Deus et dissipentur inimici eius
et fugiant qui oderunt eum a facie eius

³ sicut deficit fumus deficiant sicut fluit cera a facie
ignis sic pereant peccatores a facie Dei
⁴ et iusti epulentur exultent in conspectu Dei delect-
tentur in laetitia
⁵ cantate Deo psalmum dicite nomini eius iter facite
ei qui ascendit super occasum Dominus nomen illi
et exultate in conspectu eius turbabuntur a facie
eius
⁶ patris orfanorum et iudicis viduarum Deus in loco
sancto suo
⁷ Deus inhabitare facit unius moris in domo qui
educit vinctos in fortitudine similiter eos qui exas-
perant qui habitant in sepulchris
⁸ Deus cum egredereris in conspectu populi tui cum
pertransieris in deserto diapsalma
⁹ terra mota est etenim caeli distillaverunt a facie
Dei Sinai a facie Dei Israhel
¹⁰ pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati
tuae et infirmata est tu vero perfecisti eam
¹¹ animalia tua habitant in ea parasti in dulcedine
tua pauperi Deus
¹² Dominus dabit verbum evangelizantibus virtute
multa
¹³ rex virtutum dilecti *dilecti; et speciei domus
dividere spolia
¹⁴ si dormiatis inter medios cleros pinnae columbae
deargentatae et posteriora dorsi eius in pallore auri
¹⁵ dum discernit Caelestis reges super eam nive
dealbabuntur in Selmon
¹⁶ mons Dei mons pinguis mons coagulatus mons
pinguis
¹⁷ ut quid suspicamini montes coagulatos mons in
quo beneplacitum est Deo habitare in eo etenim
Dominus habitabit in finem
¹⁸ currus Dei decem milibus multiplex milia laetan-
tium Dominus in eis in Sina in sancto
¹⁹ ascendisti in altum cepisti captivitatem accepisti
dona in hominibus etenim non credentes inhabitare
Dominum Deus
²⁰ benedictus Dominus die cotidie prosperum iter
faciet nobis Deus salutarium nostrorum diapsalma
²¹ Deus noster Deus salvos faciendi et Domini Do-
mini exitus mortis
²² verumtamen Deus confringet capita inimicorum
suorum verticem capilli perambulantium in delictis
suis
²³ dixit Dominus ex Basan convertam convertam in
profundis maris
²⁴ ut intinguatur pes tuus in sanguine lingua canum
tuorum ex inimicis ab ipso
²⁵ viderunt ingressus tui Deus ingressus Dei mei
regis mei qui est in sancto
²⁶ praevenere principes coniuncti psallentibus in
medio iuencularum tympanistiarum

²⁷ in ecclesiis benedicite Deum Dominum de fontibus Israhel

²⁸ ibi Benjamin adulescentulus in mentis excessu principes Iuda duces eorum principes Zabulon principes Nepthali

²⁹ manda Deus virtutem tuam confirma Deus hoc quod operatus es nobis

³⁰ a templo tuo in Hierusalem tibi adferent reges munera

³¹ increpa feras harundinis congregatio taurorum in vaccis populorum ut excludant eos qui probati sunt argento dissipa gentes quae bella volunt

³² venient legati ex Aegypto Aethiopia praeveniet manus eius Deo

³³ regna terrae cantate Deo psallite Domino diapalma %psallite Deo;

³⁴ qui ascendit super caelum caeli ad orientem ecce dabit voci suae vocem virtutis

³⁵ date gloriam Deo super Israhel magnificentia eius et virtus eius in nubibus

³⁶ mirabilis Deus in sanctis suis Deus Israhel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae benedictus Deus

68 in finem pro his qui commutabuntur David
² saluum me fac Deus quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam

³ infixus sum in limum profundi et non est substantia veni in altitudines maris et tempestas demersit me

⁴ laboravi clamans raucae factae sunt fauces meae defecerunt oculi mei dum spero in Deum meum

⁵ multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste quae non rapui tunc exsolvebam

⁶ Deus tu scis insipientiam meam et delicta mea a te non sunt abscondita

⁷ non erubescant in me qui expectant te Domine Domine virtutum non confundantur super me qui quaerunt te Deus Israhel

⁸ quoniam propter te sustinui obprobrium operuit confusio faciem meam

⁹ extraneus factus sum fratribus meis et peregrinus filiis matris meae

¹⁰ quoniam zelus domus tuae comedit me et obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me

¹¹ et operui in ieiunio animam meam et factum est in obprobrium mihi

¹² et posui vestimentum meum cilicium et factus sum illis in parabolam

¹³ adversum me exercebantur qui sedebant in porta et in me psallebant qui bibebant vinum

¹⁴ ego vero orationem meam ad te Domine tempus beneplaciti Deus in multitudine misericordiae tuae exaudi me in veritate salutis tuae

¹⁵ eripe me de luto ut non infigar liberer ab his qui oderunt me et de profundis aquarum

¹⁶ non me demergat tempestas aquae neque absorbeat me profundum neque urgeat super me puteus os suum

¹⁷ exaudi me Domine quoniam benigna est misericordia tua secundum multitudinem miserationum tuarum respice me

¹⁸ et ne avertas faciem tuam a puero tuo quoniam tribulor velociter exaudi me

¹⁹ intende animae meae et libera eam propter inimicos meos eripe me

²⁰ tu scis inproperium meum et confusionem et reverentiam meam

²¹ in conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me inproperium expectavit cor meum et miseriam et sustinui qui simul contristaretur et non fuit et qui consolaretur et non inveni

²² et dederunt in escam meam fel et in siti mea potaverunt me aceto

²³ fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum et in retributiones et in scandalum

²⁴ obscurantur oculi eorum ne videant et dorsum eorum semper incurva

²⁵ effunde super eos iram tuam et furor irae tuae comprehendat eos

²⁶ fiat habitatio eorum deserta et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet

²⁷ quoniam quem tu percussisti persecuti sunt et super dolorem vulnerum meorum addiderunt

²⁸ adpone iniquitatem super iniquitatem eorum et non intrent in iustitia tua

²⁹ deleantur de libro viventium et cum iustis non scribantur

³⁰ ego sum pauper et dolens salus tua Deus suscepit me

³¹ laudabo nomen Dei cum cantico magnificabo eum in laude

³² et placebit Deo super vitulum novellum cornua producentem et ungulas

³³ videant pauperes et laetentur quaerite Deum et vivet anima vestra

³⁴ quoniam exaudivit pauperes Dominus et vinctos suos non despexit

³⁵ laudent illum caeli et terra mare et omnia reptilia in eis

³⁶ quoniam Deus salvam faciet Sion et aedificabuntur civitates Iudaeae et inhabitabunt ibi et hereditate adquirent eam

³⁷ et semen servorum eius possidebunt eam et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea

69 in finem David in rememoratione eo quod saluum me fecit Dominus

² Deus in adiutorium meum intende * Domine ad adiuvandam me festina;

³ confundantur et revereantur qui quaerunt animam meam

⁴ avertantur retrorsum et erubescant qui volunt mihi mala avertantur statim erubescences qui dicunt % mihi; euge euge

⁵ exultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te et dicant semper magnificetur Deus qui diligunt salutare tuum

⁶ ego vero egenus et pauper Deus adiuva me adiutor meus et liberator meus es tu Domine ne moreris

70 David psalmus filiorum Ionadab et priorum captivorum in te Domine speravi non confundar in aeternum

² in iustitia tua libera me et eripe me inclina ad me aurem tuam et salva me

³ esto mihi in Deum protectorem et in locum munitum ut salvum me facias quoniam firmamentum meum et refugium meum es tu

⁴ Deus meus eripe me de manu peccatoris de manu contra legem agentis et iniqui

⁵ quoniam tu es patientia mea Domine Domine spes mea a iuventute mea

⁶ in te confirmatus sum ex utero de ventre matris meae tu es protector meus in te cantatio mea semper

⁷ tamquam prodigium factus sum multis et tu adiutor fortis

⁸ repleatur os meum laude ut cantem gloriam tuam tota die magnitudinem tuam

⁹ non proicias me in tempore senectutis cum deficiet virtus mea ne derelinquas me

¹⁰ quia dixerunt inimici mei mihi et qui custodiebant animam meam consilium fecerunt in unum

¹¹ dicentes Deus dereliquit eum persequimini et comprehendite eum quia non est qui eripiat

¹² Deus ne elongeris a me Deus meus in adiutorium meum respice

¹³ confundantur et deficiant detrahentes animae meae operiantur confusione et pudore qui quaerunt mala mihi

¹⁴ ego autem semper sperabo et adiciam super omnem laudem tuam

¹⁵ os meum adnuntiabit iustitiam tuam tota die salutem tuam quoniam non cognovi litteraturam

¹⁶ introibo in potentiam Domini Domine memorabor iustitiae tuae solius

¹⁷ Deus docuisti me ex iuventute mea et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua

¹⁸ et usque in senectam et senium Deus ne derelinquas me donec adnuntiem brachium tuum generationi omni quae ventura est potentiam tuam

¹⁹ et iustitiam tuam Deus usque in altissima quae fecisti magnalia Deus quis similis tibi

²⁰ quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas et conversus vivificasti me et de abyssis terrae iterum reduxisti me

²¹ multiplicasti magnificentiam tuam et conversus consolatus es me

²² nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam Deus psallam tibi in cithara Sanctus Israhel

²³ exultabunt labia mea cum cantavero tibi et anima mea quam redemisti

²⁴ sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam cum confusi et reveriti fuerint qui quaerunt mala mihi

71 in Salomonem
² Deus iudicium tuum regi da et iustitiam tuam filio regis iudicare populum tuum in iustitia et pauperes tuos in iudicio

³ suscipiant montes pacem populo et colles iustitiam

⁴ iudicabit pauperes populi et salvos faciet filios pauperum et humiliabit calumniatorem

⁵ et permanebit cum sole et ante lunam generationes generationum

⁶ descendet sicut pluvia in vellus et sicut stillicidia stillantia super terram

⁷ oriatur in diebus eius iustitia et abundantia pacis donec auferatur luna

⁸ et dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos orbis terrarum

⁹ coram illo procident Aethiopes et inimici eius terram lingent

¹⁰ reges Tharsis et insulae munera offerent reges Arabum et Saba dona adducent

¹¹ et adorabunt eum omnes reges omnes gentes servient ei

¹² quia liberavit pauperem a potente et pauperem cui non erat adiutor

¹³ parcat pauperi et inopi et animas pauperum salvas faciet

¹⁴ ex usuris et iniquitate redimet animas eorum et honorabile nomen eorum coram illo

¹⁵ et vivet et dabitur ei de auro Arabiae et orabunt de ipso semper tota die benedicent ei

¹⁶ erit firmamentum in terra in summis montium superextolletur super Libanum fructus eius et flore-bunt de civitate sicut faenum terrae

¹⁷ sit nomen eius benedictum in saecula ante solem permanet nomen eius et benedicentur in ipso omnes tribus terrae omnes gentes beatificabunt eum

¹⁸ benedictus Dominus Deus Deus Israhel qui facit mirabilia solus

¹⁹ et benedictum nomen maiestatis eius in aeternum et replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat

²⁰ defecerunt laudes David filii Iesse

72 psalmus Asaph quam bonus Israhel Deus
 his qui recto sunt corde
² mei autem paene moti sunt pedes paene effusi sunt
 gressus mei
³ quia zelavi super iniquis pacem peccatorum
 videns
⁴ quia non est respectus morti eorum et firmamen-
 tum in plaga eorum
⁵ in labore hominum non sunt et cum hominibus
 non flagellabuntur
⁶ ideo tenuit eos superbia operti sunt iniquitate et
 impietate sua
⁷ prodiet quasi ex adipe iniquitas eorum transierunt
 in affectum cordis
⁸ cogitaverunt et locuti sunt in nequitia iniquitatem
 in excelso locuti sunt
⁹ posuerunt in caelum os suum et lingua eorum
 transivit in terra
¹⁰ ideo convertetur populus meus hic et dies pleni
 invenientur in eis
¹¹ et dixerunt quomodo scit Deus et si est scientia in
 Excelso
¹² ecce ipsi peccatores et abundantes in saeculo
 obtinuerunt divitias
¹³ %et dixi; ergo sine causa iustificavi cor meum et
 lavi inter innocentes manus meas
¹⁴ et fui flagellatus tota die et castigatio mea in
 matutino
¹⁵ si dicebam narrabo sic ecce nationem filiorum
 tuorum reprobavi
¹⁶ et existimabam cognoscere hoc labor est ante me
¹⁷ donec intrem in sanctuarium Dei intellegam in
 novissimis eorum
¹⁸ verumtamen propter dolos posuisti eis deiecisti
 eos dum adlevarentur
¹⁹ quomodo facti sunt in desolationem subito defe-
 cerunt perierunt propter iniquitatem suam
²⁰ velut somnium surgentium Domine in civitate tua
 imaginem ipsorum ad nihilum rediges
²¹ quia inflammatum est cor meum et renes mei
 commutati sunt
²² et ego ad nihilum redactus sum et nescivi
²³ ut iumentum factus sum apud te et ego semper
 tecum
²⁴ tenuisti manum dexteram meam et in voluntate
 tua deduxisti me et cum gloria suscepisti me
²⁵ quid enim mihi est in caelo et a te quid volui su-
 per terram
²⁶ defecit caro mea et cor meum Deus cordis mei et
 pars mea Deus in aeternum
²⁷ quia ecce qui elongant se a te peribunt perdidisti
 omnem qui fornicatur abs te
²⁸ mihi autem adherere Deo bonum est ponere in
 Domino Deo spem meam ut adnuntiem omnes
 praedicationes tuas % in portis filiae Sion;

73 intellectus Asaph ut quid Deus reppulisti
 in finem iratus est furor tuus super oves
 pascuae tuae
² memor esto congregationis tuae quam possedisti
 ab initio redemisti virgam hereditatis tuae mons
 Sion in quo habitasti in eo
³ leva manus tuas in superbias eorum in finem
 quanta malignatus est inimicus in sancto
⁴ et gloriati sunt qui oderunt te in medio sollempni-
 tatis tuae posuerunt signa sua signa
⁵ et non cognoverunt sicut in exitu super summum
 quasi in silva lignorum securibus
⁶ exciderunt ianuas eius in id ipsum in securi et
 ascia deiecerunt %eam;
⁷ incenderunt igni sanctuarium tuum in terra pollu-
 erunt tabernaculum nominis tui
⁸ dixerunt in corde suo cognatio eorum simul qui-
 escere faciamus omnes dies festos Dei a terra
⁹ signa nostra non vidimus iam non est propheta et
 nos non cognoscet amplius
¹⁰ usquequo Deus inproperabit inimicus inritat ad-
 versarius nomen tuum in finem
¹¹ ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam de
 medio sinu tuo in finem
¹² Deus autem rex noster ante saeculum operatus est
 salutes in medio terrae
¹³ tu confirmasti in virtute tua mare contribulasti
 capita draconum in aquis
¹⁴ tu confregisti capita draconis dedisti eum escam
 populis Aethiopum
¹⁵ tu dirupisti fontem et torrentes * tu siccasti flu-
 vios Aetham;
¹⁶ tuus est dies et tua est nox tu fabricatus es auro-
 ram et solem
¹⁷ tu fecisti omnes terminos terrae aestatem et ver tu
 plasmasti ea
¹⁸ memor esto huius inimicus inproperavit Domi-
 num et populus insipiens incitavit nomen tuum
¹⁹ ne tradas bestiis animam confitentem tibi animas
 pauperum tuorum ne obliviscaris in finem
²⁰ respice in testamentum tuum quia repleti sunt qui
 obscurati sunt terrae domibus iniquitatum
²¹ ne avertatur humilis factus confusus pauper et
 inops laudabunt nomen tuum
²² exsurge Deus iudica causam tuam memor esto
 inproperiorum tuorum eorum qui ab insipiente sunt
 tota die
²³ ne obliviscaris voces inimicorum tuorum super-
 bia eorum qui te oderunt ascendit semper
74 in finem ne corrumpas psalmus Asaph
 cantici
² confitebimur tibi Deus confitebimur et invo-
 cabimus nomen tuum narrabimus mirabilia tua
³ cum accepero tempus ego iustitias iudicabo

⁴ liquefacta est terra et omnes qui habitant in ea ego confirmavi columnas eius diapsalma
⁵ dixi iniquis nolite inique facere et delinquentibus nolite exaltare cornu
⁶ nolite extollere in altum cornu vestrum nolite loqui adversus Deum iniquitatem
⁷ quia neque ab oriente neque ab occidente neque a desertis montibus
⁸ quoniam Deus iudex est hunc humiliat et hunc exaltat
⁹ quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto et inclinavit ex hoc in hoc verum fex eius non est exinanita bibent omnes peccatores terrae
¹⁰ ego autem adnuntiabo in saeculum cantabo Deo Iacob
¹¹ et omnia cornua peccatorum confringam et exaltabuntur cornua iusti
75 in finem in laudibus psalmus Asaph canticum ad Assyrium
² notus in Iudaea Deus in Israhel magnum nomen eius
³ et factus est in pace locus eius et habitatio eius in Sion
⁴ ibi confregit potentias arcuum scutum et gladium et bellum diapsalma
⁵ inluminas tu mirabiliter de montibus aeternis
⁶ turbati sunt omnes insipientes corde dormierunt somnum suum et nihil invenerunt omnes viri divitiarum manibus suis
⁷ ab increpatione tua Deus Iacob dormitaverunt qui ascenderunt equos
⁸ tu terribilis es et quis resistet tibi ex tunc ira tua
⁹ de caelo auditum fecisti iudicium terra timuit et quievit
¹⁰ cum exurgeret in iudicium Deus ut salvos faceret omnes mansuetos terrae diapsalma
¹¹ quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi
¹² vovete et reddite Domino Deo vestro omnes qui in circuitu eius adferent munera terribili
¹³ et ei qui aufert spiritus principum terribili apud reges terrae
76 in finem pro Idithun psalmus Asaph
² voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Deum et intendit me
³ in die tribulationis meae Deum exquisivi manibus meis nocte contra eum et non sum deceptus rennuit consolari anima mea
⁴ memor fui Dei et delectatus sum exercitatus sum et defecit spiritus meus diapsalma
⁵ anticipaverunt vigilias oculi mei turbatus sum et non sum locutus
⁶ cogitavi dies antiquos et annos aeternos in mente habui

⁷ et meditatus sum nocte cum corde meo exercitabar et scobebam spiritum meum
⁸ numquid in aeternum proiciet Deus et non adponet ut complacitior sit adhuc
⁹ aut in finem misericordiam suam abscidet a generatione in generationem
¹⁰ aut obliviscetur misereri Deus aut continebit in ira sua misericordias suas diapsalma
¹¹ et dixi nunc coepi haec mutatio dexterarum Excelsi
¹² memor fui operum Domini quia memor ero ab initio mirabilium tuorum
¹³ et meditabor in omnibus operibus tuis et in adinventionibus tuis exercebor
¹⁴ Deus in sancto via tua quis deus magnus sicut Deus noster
¹⁵ tu es Deus qui facis mirabilia notam fecisti in populis virtutem tuam
¹⁶ redemisti in brachio tuo populum tuum filios Iacob et Ioseph diapsalma
¹⁷ viderunt te aquae Deus viderunt te aquae et timerunt et turbatae sunt abyssi
¹⁸ multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes etenim sagittae tuae transeunt
¹⁹ vox tonitru tui in rota inluserunt coruscationes tuae orbi terrae commota est et contremuit terra
²⁰ in mari via tua et semitae tuae in aquis multis et vestigia tua non cognoscentur
²¹ deduxisti sicut oves populum tuum in manu Mosi et Aaron
77 intellectus Asaph adtendite populus meus legem meam inclinate aurem vestram in verba oris mei
² aperiam in parabola os meum eloquar propositiones ab initio
³ quanta audivimus et cognovimus ea et patres nostri narraverunt nobis
⁴ non sunt occultata a filiis eorum in generationem alteram narrantes laudes Domini et virtutes eius et mirabilia eius quae fecit
⁵ et suscitavit testimonium in Iacob et legem posuit in Israhel quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis
⁶ ut cognoscat generatio altera filii qui nascentur et exsurgent et narrabunt filiis suis
⁷ ut ponant in Deo spem suam et non obliviscantur opera Dei et mandata eius exquirant
⁸ ne fiant sicut patres eorum generatio prava et exasperans generatio quae non direxit cor suum et non est creditus cum Deo spiritus eius
⁹ filii Effrem intendentes et mittentes arcus conversi sunt in die belli
¹⁰ non custodierunt testamentum Dei et in lege eius noluerunt ambulare
¹¹ et obliti sunt benefactorum eius et mirabilium eius quae ostendit eis

¹² coram patribus eorum quae fecit mirabilia in terra Aegypti in campo Taneos
¹³ interrupit mare et perduxit eos statuit aquas quasi utrem
¹⁴ et deduxit eos in nube diei et tota nocte in inluminacione ignis
¹⁵ interrupit petram in heremo et adaquavit eos velut in abyssio multa
¹⁶ et eduxit aquam de petra et deduxit tamquam flumina aquas
¹⁷ et adposuerunt adhuc peccare ei in ira exciterunt Excelsum in inaquoso
¹⁸ et temptaverunt Deum in cordibus suis ut peterent escas animabus suis
¹⁹ et male locuti sunt de Deo dixerunt numquid poterit Deus parere mensam in deserto
²⁰ quoniam percussit petram et fluxerunt aquae et torrentes inundaverunt numquid et panem potest dare aut parere mensam populo suo
²¹ ideo audivit Dominus et distulit et ignis accensus est in Iacob et ira ascendit in Israhel
²² quia non crediderunt in Deo nec speraverunt in salutare eius
²³ et mandavit nubibus desuper et ianuas caeli aperuit
²⁴ et pluit illis manna ad manducandum et panem caeli dedit eis
²⁵ panem angelorum manducavit homo cibaria misit eis in abundantiam
²⁶ transtulit austrum de caelo et induxit in virtute sua africum
²⁷ et pluit super eos sicut pulverem carnes et sicut harenam maris volatilia pinnata
²⁸ et ceciderunt in medio castrorum eorum circa tabernacula eorum
²⁹ et manducaverunt et saturati sunt nimis et desiderium eorum adtulit eis
³⁰ non sunt fraudati a desiderio suo adhuc escae eorum erant in ore ipsorum
³¹ et ira Dei ascendit in eos et occidit pingues eorum et electos Israhel inpedivit
³² in omnibus his peccaverunt adhuc et non crediderunt mirabilibus eius
³³ et defecerunt in vanitate dies eorum et anni eorum cum festinatione
³⁴ cum occideret eos quaerebant eum et revertentur et diluculo veniebant ad Deum
³⁵ et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum et Deus excelsus redemptor eorum est
³⁶ et dilexerunt eum in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei
³⁷ cor autem ipsorum non erat rectum cum eo nec fideles habiti sunt in testamento eius

³⁸ ipse autem est misericors et propitius fiet peccatis eorum et non perdet eos et abundabit ut avertat iram suam et non accendet omnem iram suam
³⁹ et recordatus est quia caro sunt spiritus vadens et non rediens
⁴⁰ quotiens exacerbaverunt eum in deserto in ira concitaverunt eum in inaquoso
⁴¹ et conversi sunt et temptaverunt Deum et Sanctum Israhel exacerbaverunt
⁴² non sunt recordati manus eius die qua redemit eos de manu tribulantis
⁴³ sicut posuit in Aegypto signa sua et prodigia sua in campo Taneos
⁴⁴ et convertit in sanguine flumina eorum et imbres eorum ne biberent
⁴⁵ misit in eos cynomiam et comedit eos et ranam et disperdit eos
⁴⁶ et dedit erugini fructus eorum et labores eorum lucustae
⁴⁷ et occidit in grandine vineam eorum et moros eorum in pruina
⁴⁸ et tradidit grandini iumenta eorum et possessionem eorum igni
⁴⁹ misit in eos iram indignationis suae indignationem et iram et tribulationem inmissionem per angelos malos
⁵⁰ viam fecit semitae irae suae non pepercit a morte animalium eorum et iumenta eorum in morte conclusit
⁵¹ et percussit omne primitivum in terra Aegypti primitias laborum eorum in tabernaculis Cham
⁵² et abstulit sicut oves populum suum et perduxit eos tamquam gregem in deserto
⁵³ et deduxit eos in spe et non timuerunt et inimicos eorum operuit mare
⁵⁴ et induxit eos in montem sanctificationis suae montem quem adquisivit dextera eius et eiecit a facie eorum gentes et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis
⁵⁵ et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israhel
⁵⁶ et temptaverunt et exacerbaverunt Deum excelsum et testimonia eius non custodierunt
⁵⁷ et averterunt se et non servaverunt pactum quemadmodum patres eorum conversi sunt in arcum pravum
⁵⁸ et in ira concitaverunt eum in collibus suis et in sculptilibus suis ad aemulationem eum provocaverunt
⁵⁹ audivit Deus et sprevit et ad nihilum redegit valde Israhel
⁶⁰ et reppulit tabernaculum Selo tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus
⁶¹ et tradidit in captivitatem virtutem eorum et pulchritudinem eorum in manus inimici

⁶² et conclusit in gladio populum suum et hereditatem suam sprevit

⁶³ iuvenes eorum comedit ignis et virgines eorum non sunt lamentatae

⁶⁴ sacerdotes eorum in gladio ceciderunt et viduae eorum non plorabuntur

⁶⁵ et excitatus est tamquam dormiens Dominus tamquam potens crapulatus a vino

⁶⁶ et percussit inimicos suos in posteriora obprobrium sempiternum dedit illis

⁶⁷ et reppulit tabernaculum Ioseph et tribum Effrem non elegit

⁶⁸ et elegit tribum Iuda montem Sion quem dilexit

⁶⁹ et aedificavit sicut unicornium sacrificium suum in terra quam fundavit in saecula

⁷⁰ et elegit David servum suum et sustulit eum de gregibus ovium de post fetantes accepit eum

⁷¹ pascere Iacob servum suum et Israhel hereditatem suam

⁷² et pavit eos in innocentia cordis sui et in intellectibus manuum suarum deduxit eos

78 psalmus Asaph Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt templum sanctum tuum posuerunt Hierusalem in pomorum custodiam

² posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus caeli carnes sanctorum tuorum bestiis terrae
³ effuderunt sanguinem ipsorum tamquam aquam in circuitu Hierusalem et non erat qui sepeliret

⁴ facti sumus obprobrium vicinis nostris subsannatio et inclusio his qui circum nos sunt

⁵ usquequo Domine irasceris in finem accendetur velut ignis zelus tuus

⁶ effunde iram tuam in gentes quae te non noverunt et in regna quae nomen tuum non invocaverunt

⁷ quia comederunt Iacob et locum eius desolaverunt

⁸ ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum cito anticipent nos misericordiae tuae quia pauperes facti sumus nimis

⁹ adiuva nos Deus salutaris noster propter gloriam nominis tui Domine libera nos et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum

¹⁰ ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum et innotescat in nationibus coram oculis nostris ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est

¹¹ introeat in conspectu tuo gemitus conpeditorum secundum magnitudinem brachii tui posside filios mortificatorum

¹² et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum inproperium ipsorum quod exprobraverunt tibi Domine

¹³ nos autem populus tuus et oves pascuae tuae confitebimur tibi in saeculum in generationem et generationem adnuntiabimus laudem tuam

79 in finem pro his qui commutabuntur testimonium Asaph psalmus

² qui regis Israhel intende qui deducis tamquam oves Ioseph qui sedes super cherubin manifestare

³ coram Effraim et Benjamin et Manasse excita potentiam tuam et veni ut salvos facias nos

⁴ Deus converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

⁵ Domine Deus virtutum quousque irasceris super orationem servi tui

⁶ cibabis nos pane lacrimarum et potum dabis nobis in lacrimis in mensura

⁷ posuisti nos in contradictionem vicinis nostris et inimici nostri subsannaverunt nos

⁸ Deus virtutum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

⁹ vineam de Aegypto transtulisti eiecisti gentes et plantasti eam

¹⁰ dux itineris fuisti in conspectu eius et plantasti radices eius et implevit terram

¹¹ operuit montes umbra eius et arbusta eius cedros Dei

¹² extendit palmites suos usque ad mare et usque ad Flumen propagines eius

¹³ ut quid destruxisti maceriam eius et vindemiant eam omnes qui praetergrediuntur viam

¹⁴ exterminavit eam aper de silva et singularis ferus depastus est eam

¹⁵ Deus virtutum convertere respice de caelo et vide et visita vineam istam

¹⁶ et perface eam quam plantavit dextera tua et super filium quem confirmasti tibi

¹⁷ incensa igni et suffossa ab increpatione vultus tui peribunt

¹⁸ fiat manus tua super virum dexterarum tuarum et super filium hominis quem confirmasti tibi

¹⁹ et non discedimus a te vivificabis nos et nomen tuum invocabimus

²⁰ Domine Deus virtutum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

80 in finem pro torcularibus Asaph
² exultate Deo adiutori nostro iubilate Deo Iacob

³ sumite psalmum et date tympanum psalterium iucundum cum cithara

⁴ bucinatate in neomenia tuba in insigni die sollemnitatis nostrae

⁵ quia praeceptum Israhel est et iudicium Dei Iacob

⁶ testimonium in Ioseph posuit illud cum exiret de terra Aegypti linguam quam non noverat audivit

⁷ devertit ab oneribus dorsum eius manus eius in cofino servierunt

⁸ in tribulatione invocasti me et liberavi te exaudivi te in abscondito tempestatis probavi te apud aquam Contradictionis diapsalma

⁹ audi populus meus et contestabor te Israhel si audias me

¹⁰ non erit in te deus recens nec adorabis deum alienum

¹¹ ego enim sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti dilata os tuum et implebo illud

¹² et non audivit populus meus vocem meam et Israhel non intendit mihi

¹³ et dimisi illos secundum desideria cordis eorum ibunt in adinventionibus suis

¹⁴ si populus meus audisset me Israhel si in viis meis ambulasset

¹⁵ pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem et super tribulantes eos misissem manum meam

¹⁶ inimici Domini mentiti sunt ei et erit tempus eorum in saeculo

¹⁷ et cibavit illos ex adipe frumenti et de petra melle saturavit illos

81 psalmus Asaph Deus stetit in synagoga deorum in medio autem Deus deiudicat

² usquequo iudicatis iniquitatem et facies peccatorum sumitis diapsalma

³ iudicate egenum et pupillum humilem et pauperem iustificata

⁴ eripite pauperem et egenum de manu peccatoris liberate

⁵ nescierunt neque intellexerunt in tenebris ambulans movebuntur omnia fundamenta terrae

⁶ ego dixi dii estis et filii Excelsi omnes

⁷ vos autem sicut homines moriemini et sicut unus de principibus cadetis

⁸ surge Deus iudica terram quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus

82 canticum psalmi Asaph

² Deus quis similis erit tibi ne taceas neque conpescaris Deus

³ quoniam ecce inimici tui sonaverunt et qui oderunt te extulerunt caput

⁴ super populum tuum malignaverunt consilium et cogitaverunt adversus sanctos tuos

⁵ dixerunt venite et disperdamus eos de gente et non memoretur nomen Israhel ultra

⁶ quoniam cogitaverunt unanimiter simul adversum te testamentum disposuerunt

⁷ tabernacula Idumeorum et Ismahelitae Moab et Aggareni

⁸ Gebal et Ammon et Amalech alienigenae cum habitantibus Tyrum

⁹ etenim Assur venit cum illis facti sunt in adiutorium filii Loth diapsalma

¹⁰ fac illis sicut Madiam et Sisarae sicut Iabin in torrente Cison

¹¹ disperierunt in Endor facti sunt ut stercus terrae

¹² pone principes eorum sicut Oreb et Zeb et Zeeb et Salmana omnes principes eorum

¹³ qui dixerunt hereditate possideamus sanctuarium Dei

¹⁴ Deus meus pone illos ut rotam sicut stipulam ante faciem venti

¹⁵ sicut ignis qui conburit silvam sicut flamma conburens montes

¹⁶ ita persequeris illos in tempestate tua et in ira tua turbabis eos

¹⁷ imple facies illorum ignominia et quaerent nomen tuum Domine

¹⁸ erubescant et conturbentur in saeculum saeculi et confundantur et pereant

¹⁹ et cognoscant quia nomen tibi Dominus tu solus Altissimus in omni terra

83 in finem pro torcularibus filiis Core psalmus

² quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum

³ concupiscit et defecit anima mea in atria Domini cor meum et caro mea exultavit in Deum vivum

⁴ etenim passer invenit sibi domum et turtur nidum sibi ubi ponat pullos suos altaria tua Domine virtutum rex meus et Deus meus

⁵ beati qui habitant in domo tua in saecula saeculorum laudabunt te diapsalma

⁶ beatus vir cui est auxilium abs te ascensiones in corde suo disposuit

⁷ in valle lacrimarum in loco quem posuit

⁸ etenim benedictiones dabit legis dator ibunt de virtute in virtutem videbitur Deus deorum in Sion

⁹ Domine Deus virtutum exaudi orationem meam auribus percipe Deus Iacob diapsalma

¹⁰ protector noster aspice Deus et respice in faciem christi tui

¹¹ quia melior est dies una in atris tuis super milia elegi abiectus esse in domo Dei mei magis quam habitare in tabernaculis peccatorum

¹² quia misericordiam et veritatem diligit; Deus gratiam et gloriam dabit Dominus

¹³ non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia Domine virtutum beatus vir qui sperat in te

84 in finem filiis Core psalmus

² benedixisti Domine terram tuam avertisti captivitatem Iacob

³ remisisti iniquitates plebis tuae operuisti omnia peccata eorum diapsalma

⁴ mitigasti omnem iram tuam avertisti ab ira indignationis tuae

⁵ converte nos Deus salutem nostrarum et averte iram tuam a nobis

⁶ numquid in aeternum irasceris nobis aut extendes iram tuam a generatione in generationem

⁷ Deus tu conversus vivificabis nos et plebs tua laetabitur in te

⁸ ostende nobis Domine misericordiam tuam et salutare tuum da nobis

⁹ audiam quid loquatur % in me; Dominus Deus quoniam loquetur pacem in plebem suam et super sanctos suos et in eos qui convertuntur ad cor

¹⁰ verumtamen prope timentes eum salutare ipsius ut inhabitet gloria in terra nostra

¹¹ misericordia et veritas obviaverunt % sibi; iustitia et pax osculatae sunt

¹² veritas de terra orta est et iustitia de caelo prospexit

¹³ etenim Dominus dabit benignitatem et terra nostra dabit fructum suum

¹⁴ iustitia ante eum ambulabit et ponet in via gressus suos

85 oratio ipsi David inclina Domine aurem tuam %et; exaudi me quoniam inops et pauper sum ego

² custodi animam meam quoniam sanctus sum salvum fac servum tuum Deus meus sperantem in te

³ miserere mei Domine quoniam ad te clamabo tota die

⁴ laetifica animam servi tui quoniam ad te Domine animam meam levavi

⁵ quoniam tu Domine suavis et mitis et multae misericordiae omnibus invocantibus te

⁶ auribus percipe Domine orationem meam et intendente voci orationis meae

⁷ in die tribulationis meae clamavi ad te quia exaudisti me

⁸ non est similis tui in diis Domine et non est secundum opera tua

⁹ omnes gentes quascumque fecisti venient et adorabunt coram te Domine et glorificabunt nomen tuum

¹⁰ quoniam magnus es tu et faciens mirabilia tu es Deus solus

¹¹ deduc me Domine in via tua et ingrediar in veritate tua laetetur cor meum ut timeat nomen tuum

¹² confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo et glorificabo nomen tuum in aeternum

¹³ quia misericordia tua magna est super me et erusti animam meam ex inferno inferiori

¹⁴ Deus iniqui insurrexerunt super me et synagoga potentium quaesierunt animam meam et non proposuerunt te in conspectu suo

¹⁵ et tu Domine Deus miserator et misericors patiens et multae misericordiae et verax

¹⁶ respice in me et miserere mei da imperium tuum puero tuo et salvum fac filium ancillae tuae

¹⁷ fac mecum signum in bono et videant qui oderunt me et confundantur quoniam tu Domine adiuvasti me et consolatus es me

86 filiis Core psalmus cantici fundamenta eius in montibus sanctis

² diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob

³ gloriosa dicta sunt de te civitas Dei diapsalma

⁴ memor ero Raab et Babylonis scientibus me ecce alienigenae et Tyrus et populus Aethiopum hii fuerunt illic

⁵ numquid Sion dicet homo et homo natus est in ea et ipse fundavit eam Altissimus

⁶ Dominus narrabit in scriptura populorum et principum horum qui fuerunt in ea diapsalma

⁷ sicut laetantium omnium habitatio in te

87 canticum psalmi filiis Core in finem pro Maeleth ad respondendum intellectus Eman Ezraitae

² Domine Deus salutis meae die clamavi et nocte coram te

³ intret in conspectu tuo oratio mea inclina aurem tuam ad precem meam

⁴ quia repleta est malis anima mea et vita mea in inferno adpropinquavit

⁵ aestimatus sum cum descendentibus in lacum factus sum sicut homo sine adiutorio

⁶ inter mortuos liber sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius et ipsi de manu tua repulsi sunt

⁷ posuerunt me in lacu inferiori in tenebris et in umbra mortis

⁸ super me confirmatus est furor tuus et omnes fluctus tuos induxisti super me diapsalma

⁹ longe fecisti notos meos a me posuerunt me abominationem sibi traditus sum et non egrediebar

¹⁰ oculi mei languerunt prae inopia clamavi ad te Domine tota die expandi ad te manus meas

¹¹ numquid mortuis facies mirabilia aut medici suscitabunt et confitebuntur tibi diapsalma

¹² numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam et veritatem tuam in perditione

¹³ numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua et iustitia tua in terra oblivionis

¹⁴ et ego ad te Domine clamavi et mane oratio mea praevieniet te

¹⁵ ut quid Domine repellis orationem meam avertis faciem tuam a me

¹⁶ pauper sum ego et in laboribus a iuventute mea exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus

¹⁷ in me transierunt irae tuae et terrores tui conturbaverunt me

¹⁸ circuierunt me sicut aqua tota die circumdederunt me simul

¹⁹ elongasti a me amicum et proximum et notos meos a miseria

88 intellectus Aethan Ezraitae
² misericordias Domini in aeternum cantabo in generationem et generationem adnuntiabo veritatem tuam in ore meo

³ quoniam dixisti in aeternum misericordia aedificabitur in caelis praeparabitur veritas tua *in eis;

⁴ disposui testamentum electis meis iuravi David
servo meo
⁵ usque in aeternum praeparabo semen tuum et aedificabo in generationem et generationem sedem tuam diapsalma
⁶ confitebuntur caeli mirabilia tua Domine etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum
⁷ quoniam quis in nubibus aequabitur Domino similis erit Domino in filiis Dei
⁸ Deus qui glorificatur in consilio sanctorum magnus et horrendus super omnes qui in circuitu eius sunt
⁹ Domine Deus virtutum quis similis tibi potens es Domine et veritas tua in circuitu tuo
¹⁰ tu dominaris potestatis maris motum autem fluctuum eius tu mitigas
¹¹ tu humiliasti sicut vulneratum superbum in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos
¹² tui sunt caeli et tua est terra orbem terrae et plenitudinem eius tu fundasti
¹³ aquilonem et mare tu creasti Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt
¹⁴ tuum brachium cum potentia firmetur manus tua et exaltetur dextera tua
¹⁵ iustitia et iudicium praeparatio sedis tuae misericordia et veritas praecedent faciem tuam
¹⁶ beatus populus qui scit iubilationem Domine in lumine vultus tui ambulabunt
¹⁷ et in nomine tuo exultabunt tota die et in iustitia tua exultabuntur
¹⁸ quoniam gloria virtutis eorum tu es et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum
¹⁹ quia Domini est adsumptio *nostra; et Sancti Israhel regis nostri
²⁰ tunc locutus es in visione sanctis tuis et dixisti posui adiutorium in potentem exaltavi electum de plebe mea
²¹ inveni David servum meum in oleo sancto meo linui eum
²² manus enim mea auxiliabitur ei et brachium meum confirmabit eum
²³ nihil proficiet inimicus in eo et filius iniquitatis non adponet nocere eum
²⁴ et concidam a facie ipsius inimicos eius et odientes eum in fugam convertam
²⁵ et veritas mea et misericordia mea cum ipso et in nomine meo exaltabitur cornu eius
²⁶ et ponam in mari manum eius et in fluminibus dexteram eius
²⁷ ipse invocabit me pater meus es tu Deus meus et susceptor salutis meae
²⁸ et ego primogenitum ponam illum excelsum prae regibus terrae
²⁹ in aeternum servabo illi misericordiam meam et testamentum meum fidele ipsi

³⁰ et ponam in saeculum saeculi semen eius et thronum eius sicut dies caeli
³¹ si dereliquerint filii eius legem meam et in iudiciis meis non ambulaverint
³² si iustitias meas profanaverint et mandata mea non custodierint
³³ visitabo in virga iniquitates eorum et in verberibus peccata eorum
³⁴ misericordiam autem meam non dispergam ab eo neque nocebo in veritate mea
³⁵ neque profanabo testamentum meum et quae procedunt de labiis meis non faciam irrita
³⁶ semel iuravi in sancto meo si David mentiar
³⁷ semen eius in aeternum manebit
³⁸ et thronus eius sicut sol in conspectu meo et sicut luna perfecta in aeternum et testis in caelo fidelis diapsalma
³⁹ tu vero reppulisti et despexisti distulisti christum tuum
⁴⁰ evertisti testamentum servi tui profanasti in terram sanctuarium eius
⁴¹ destruxisti omnes sepes eius posuisti firmamenta eius formidinem
⁴² diripuerunt eum omnes transeuntes viam factus est obprobrium vicinis suis
⁴³ exaltasti dexteram deprimentium eum laetificasti omnes inimicos eius
⁴⁴ avertisti adiutorium gladii eius et non es auxiliatus ei in bello
⁴⁵ destruxisti eum a mundatione sedem eius in terram conlisisi
⁴⁶ minorasti dies temporis eius perfudisti eum confusione diapsalma
⁴⁷ usquequo Domine avertis in finem exardescet sicut ignis ira tua
⁴⁸ memorare quae mea substantia numquid enim vane constituisti omnes filios hominum
⁴⁹ quis est homo qui vivet et non videbit mortem eruet animam suam de manu inferi diapsalma
⁵⁰ ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine sicut iurasti David in veritate tua
⁵¹ memor esto Domine obprobrii servorum tuorum quod continui in sinu meo multarum gentium
⁵² quod exprobraverunt inimici tui Domine quod exprobraverunt commutationem christi tui
⁵³ benedictus Dominus in aeternum fiat fiat

89 oratio Mosi hominis Dei Domine refugium tu factus es nobis in generatione et generatione
² priusquam montes fierent et formaretur terra et orbis a saeculo usque in saeculum tu es Deus
³ ne avertas hominem in humilitatem et dixisti convertimini filii hominum
⁴ quoniam mille anni ante oculos tuos tamquam dies hesterna quae praeteriit et custodia in nocte

⁵ quae pro nihilo habentur eorum anni erunt
⁶ mane sicut herba transeat mane floreat et transeat
vespere decidat induret et arescat
⁷ quia defecimus in ira tua et in furore tuo turbati
sumus
⁸ posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo
saeculum nostrum in inluminacione vultus tui
⁹ quoniam omnes dies nostri defecerunt in ira tua
defecimus anni nostri sicut aranea meditabantur
¹⁰ dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni
si autem in potentatibus octoginta anni et amplius
eorum labor et dolor quoniam supervenit mansuetudo
et corripemur
¹¹ quis novit potestatem irae tuae et prae timore tuo
iram tuam
¹² dinumerare dexteram tuam sic notam fac et con-
peditos corde in sapientia
¹³ convertere Domine usquequo et deprecabilis esto
super servos tuos
¹⁴ repleti sumus mane misericordia tua et exulta-
vimus et delectati sumus in omnibus diebus nostris
¹⁵ laetati sumus pro diebus quibus nos humiliasti
annis quibus vidimus mala
¹⁶ et respice in servos tuos et in opera tua et dirige
filios eorum
¹⁷ et sit splendor Domini Dei nostri super nos et
opera manuum nostrarum dirige super nos * et opus
manuum nostrarum dirige;
90 laus cantici David qui habitat in adiutorio
Altissimi in protectione Dei caeli commo-
rabitur
² dicet Domino susceptor meus es tu et refugium
meum Deus meus sperabo in eum
³ quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium et
a verbo aspero
⁴ in scapulis suis obumbrabit te et sub pinnis eius
sperabis
⁵ scuto circumdabit te veritas eius non timebis a
timore nocturno
⁶ a sagitta volante in die a negotio perambulante in
tenebris ab incursu et daemone meridiano
⁷ cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris
tuis ad te autem non adpropinquabit
⁸ verumtamen oculis tuis considerabis et retributio-
nem peccatorum videbis
⁹ quoniam tu Domine spes mea Altissimum posuisti
refugium tuum
¹⁰ non accedent ad te mala et flagellum non adpro-
pinquabit tabernaculo tuo
¹¹ quoniam angelis suis mandabit de te ut custodiant
te in omnibus viis tuis
¹² in manibus portabunt te ne forte offendas ad lapi-
dem pedem tuum
¹³ super aspidem et basiliscum ambulabis %et; con-
culcabis leonem et draconem

¹⁴ quoniam in me speravit et liberabo eum protegam
eum quia cognovit nomen meum
¹⁵ clamabit ad me et exaudiam eum cum ipso sum in
tribulatione eripiam eum et clarificabo eum
¹⁶ longitudine dierum replebo eum et ostendam illi
salutare meum

91 psalmus cantici in die sabbati
² bonum est confiteri Domino et psallere
nomini tuo Altissime

³ ad adnuntiandum mane misericordiam tuam et
veritatem tuam per noctem

⁴ in decacordo psalterio cum cantico in cithara

⁵ quia delectasti me Domine in factura tua et in op-
eribus manuum tuarum exultabo

⁶ quam magnificata sunt opera tua Domine nimis
profundae factae sunt cogitationes tuae

⁷ vir insipiens non cognoscet et stultus non in-
tellet haec

⁸ cum exorti fuerint peccatores sicut faenum et ap-
paruerint omnes qui operantur iniquitatem ut in-
tereant in saeculum %saeculi;

⁹ tu autem Altissimus in aeternum Domine

¹⁰ *quoniam ecce inimici tui Domine; quoniam ecce
inimici tui peribunt et dispergentur omnes qui op-
erantur iniquitatem

¹¹ et exaltabitur sicut unicornis cornu meum et se-
nectus mea in misericordia uberi

¹² et despexit oculus meus inimicis meis et insur-
gentibus in me malignantibus audiet auris mea

¹³ iustus ut palma florebit ut cedrus Libani multipli-
cabitur

¹⁴ plantati in domo Domini in atriis Dei nostri
florebunt

¹⁵ adhuc multiplicabuntur in senecta uberi et bene-
patientes erunt

¹⁶ ut adnuntient quoniam rectus Dominus Deus
noster et non est iniquitas in eo

92 laus cantici David in die ante sabbatum
quando inhabitata est terra Dominus reg-
navit decore indutus est indutus est Dominus forti-
tudine et praecinxit se etenim firmavit orbem terrae
qui non commovebitur

² parata sedis tua ex tunc a saeculo tu es

³ elevaverunt flumina Domine elevaverunt flumina
vocem suam *elevabunt flumina fluctus suos;

⁴ a vocibus aquarum multarum mirabiles elationes
maris mirabilis in altis Dominus

⁵ testimonia tua credibilia facta sunt nimis domum
tuam decet sanctitudo Domine in longitudine
dierum

93 psalmus David quarta sabbati Deus ul-
tionum Dominus Deus ultionum libere egit

² exaltare qui iudicas terram redde retributionem
superbis

³ usquequo peccatores Domine usquequo peccatores gloriabuntur
⁴ effabuntur et loquentur iniquitatem loquentur omnes qui operantur iniustitiam
⁵ populum tuum Domine humiliaverunt et hereditatem tuam vexaverunt
⁶ viduam et advenam interfecerunt et pupillos occiderunt
⁷ et dixerunt non videbit Dominus nec intellegit Deus Iacob
⁸ intellegite qui insipientes estis in populo et stulti aliquando sapite
⁹ qui plantavit aurem non audiet aut qui finxit oculum non considerat
¹⁰ qui corripit gentes non arguet qui docet hominem scientiam
¹¹ Dominus scit cogitationes hominum quoniam vanae sunt
¹² beatus homo quem tu erudieris Domine et de lege tua docueris eum
¹³ ut mitiges ei a diebus malis donec fodiatur peccatori fovea
¹⁴ quia non repellet Dominus plebem suam et hereditatem suam non derelinquet
¹⁵ quoadusque iustitia convertatur in iudicium et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde diapsalma
¹⁶ quis consurget mihi adversus malignantes aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem
¹⁷ nisi quia Dominus adiuvit me paulo minus habitavit in inferno anima mea
¹⁸ si dicebam motus est pes meus misericordia tua Domine adiuvabat me
¹⁹ secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tuae laetificaverunt animam meam
²⁰ numquid aderit tibi sedis iniquitatis qui fingis dolorem in praecepto
²¹ captabant in animam iusti et sanguinem innocentem condemnabunt
²² et factus est Dominus mihi in refugium et Deus meus in adiutorem spei meae
²³ et reddet illis iniquitatem ipsorum et in malitia eorum disperdet eos disperdet illos Dominus Deus noster

94 laus cantici David venite exultemus Domino iubilemus Deo salutari nostro
² praeoccupemus faciem eius in confessione et in psalmis iubilemus ei
³ quoniam Deus magnus Dominus et rex magnus super omnes deos
⁴ quia in manu eius fines terrae et altitudines montium ipsius sunt
⁵ quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud et siccam manus eius formaverunt

⁶ venite adoremus et procidamus et ploremus ante Dominum qui fecit nos
⁷ quia ipse est Deus noster et nos populus pascuae eius et oves manus eius
⁸ hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra
⁹ sicut in iritatione secundum diem temptationis in deserto ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt *me; et viderunt opera mea
¹⁰ quadraginta annis offensus fui generationi illi et dixi semper errant corde
¹¹ et isti non cognoverunt vias meas ut iuravi in ira mea si intrabunt in requiem meam

95 quando domus aedificabatur post captivitatem canticum huic David cantate Domino canticum novum cantate Domino omnis terra
² cantate Domino benedicite nomini eius adnuntiate diem de die salutare eius
³ adnuntiate inter gentes gloriam eius in omnibus populis mirabilia eius
⁴ quoniam magnus Dominus et laudabilis valde terribilis est super omnes deos
⁵ quoniam omnes dii gentium daemonia at vero Dominus caelos fecit
⁶ confessio et pulchritudo in conspectu eius sanctionia et magnificentia in sanctificatione eius
⁷ adferte Domino patriae gentium adferte Domino gloriam et honorem
⁸ adferte Domino gloriam nomini eius tollite hostias et introite in atria eius
⁹ adorate Dominum in atrio sancto eius commoveatur a facie eius universa terra
¹⁰ dicite in gentibus quia Dominus regnavit etenim correxerat orbem qui non movebitur iudicabit populos in aequitate
¹¹ laetentur caeli et exaltet terra commoveatur mare et plenitudo eius
¹² gaudebunt campi et omnia quae in eis sunt tunc exultabunt omnia ligna silvarum
¹³ a facie Domini quia venit quoniam venit iudicare terram iudicabit orbem terrae in aequitate et populos in veritate sua

96 huic David quando terra eius restituta est Dominus regnavit exaltet terra laetentur insulae multae
² nubes et caligo in circuitu eius iustitia et iudicium correctio sedis eius
³ ignis ante ipsum praecedet et inflammabit in circuitu inimicos eius
⁴ adllexerunt fulgora eius orbi terrae vidit et commota est terra
⁵ montes sicut cera fluxerunt *a facie Domini; a facie Domini omnis terrae
⁶ adnuntiauerunt caeli iustitiam eius et viderunt omnes populi gloriam eius

⁷ confundantur omnes qui adorant sculptilia qui gloriantur in simulacris suis adorate eum omnes angeli eius

⁸ audivit et laetata est Sion et exultaverunt filiae Iudaeae propter iudicia tua Domine

⁹ quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram nimis superexaltatus es super omnes deos

¹⁰ qui diligitis Dominum odite malum custodit animas sanctorum suorum de manu peccatoris liberabit eos

¹¹ lux orta est iusto et rectis corde laetitia

¹² laetamini iusti in Domino et confitemini memoriae sanctificationis eius

97 psalmus David cantate Domino canticum novum quoniam mirabilia fecit salvavit sibi dextera eius et brachium sanctum eius

² notum fecit Dominus salutare suum in conspectu gentium revelavit iustitiam suam

³ recordatus est misericordiae suae et veritatem suam domui Israhel viderunt omnes termini terrae salutare Dei nostri

⁴ iubilate Domino omnis terra cantate et exultate et psallite

⁵ psallite Domino in cithara in cithara et voce psalmi

⁶ in tubis ductilibus et voce tubae corneae iubilate in conspectu regis Domini

⁷ moveatur mare et plenitudo eius orbis terrarum et qui habitant in eo

⁸ flumina plaudent manu simul montes exultabunt

⁹ a conspectu Domini quoniam venit iudicare terram iudicabit orbem terrarum in iustitia et populos in aequitate

98 psalmus David Dominus regnavit irascantur populi qui sedet super cherubin moveatur terra

² Dominus in Sion magnus et excelsus est super omnes populos

³ confiteantur nomini tuo magno quoniam terribile et sanctum est

⁴ et honor regis iudicium diligit tu parasti directiones iudicium et iustitiam in Iacob tu fecisti

⁵ exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabillum pedum eius quoniam sanctum est

⁶ Moses et Aaron in sacerdotibus eius et Samuhel inter eos qui invocant nomen eius invocabant Dominum et ipse exaudiebat illos

⁷ in columna nubis loquebatur ad eos custodiebant testimonia eius et praeceptum quod dedit illis

⁸ Domine Deus noster tu exaudiebas illos Deus tu propitius fuisti eis et ulciscens in omnes adinventiones eorum

⁹ exaltate Dominum Deum nostrum et adorate in monte sancto eius quoniam sanctus Dominus Deus noster

99 psalmus in confessione
² iubilate Domino omnis terra servite Domino in laetitia introite in conspectu eius in exultatione

³ scitote quoniam Dominus ipse est Deus ipse fecit nos et non ipsi nos populus eius et oves pascuae eius

⁴ introite portas eius in confessione atria eius in hymnis confitemini illi laudate nomen eius

⁵ quoniam suavis Dominus in aeternum misericordia eius et usque in generationem et generationem veritas eius

100 David psalmus misericordiam et iudicium cantabo tibi Domine psallam
² et intellegam in via immaculata quando venies ad me perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus meae

³ non proponebam ante oculos meos rem iniustam facientes praevaricationes odivi non adhesit mihi

⁴ cor pravum declinante a me maligno non cognoscebam

⁵ detrahentem secreto proximo suo hunc persequerbar superbo oculo et insatiabili corde cum hoc non edebam

⁶ oculi mei ad fideles terrae ut sederent mecum ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat

⁷ non habitabat in medio domus meae qui facit superbiam qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum

⁸ in matutino interficiebam omnes peccatores terrae ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem

101 oratio pauperis cum anxius fuerit et coram Domino effuderit precem suam
² Domine exaudi orationem meam et clamor meus ad te veniat

³ non avertas faciem tuam a me in quacumque die tribulor inclina ad me aurem tuam in quacumque die invocavero te velociter exaudi me

⁴ quia defecerunt sicut fumus dies mei et ossa mea sicut gremium aruerunt

⁵ percussus est ut faenum et aruit cor meum quia oblitus sum comedere panem meum

⁶ a voce gemitus mei adhesit os meum carni meae

⁷ similis factus sum pelicano solitudinis factus sum sicut nycticorax in domicilio

⁸ vigilavi et factus sum sicut passer solitarius in tecto

⁹ tota die exprobrabant mihi inimici mei et qui laudabant me adversus me iurabant

¹⁰ quia cinerem tamquam panem manducavi et poculum meum cum fletu miscebam

¹¹ a facie irae et indignationis tuae quia elevans adlisisi me

¹² dies mei sicut umbra declinaverunt et ego sicut faenum arui

¹³ tu autem Domine in aeternum permanes et memoriale tuum in generationem et generationem

¹⁴ tu exurgens misereberis Sion quia tempus miserendi eius quia venit tempus

¹⁵ quoniam placuerunt servis tuis lapides eius et terrae eius miserebuntur

¹⁶ et timebunt gentes nomen Domini et omnes reges terrae gloriam tuam

¹⁷ quia aedificabit Dominus Sion et videbitur in gloria sua

¹⁸ respexit in orationem humilium et non sprevit precem eorum

¹⁹ scribantur haec in generationem alteram et populus qui creabitur laudabit Dominum

²⁰ quia prospexit de excelso sancto suo Dominus de caelo in terram aspexit

²¹ ut audiret gemitum conpeditorum ut solvat filios interemptorum

²² ut adnuntiet in Sion nomen Domini et laudem suam in Hierusalem

²³ in conveniendo populos in unum et reges ut serviant Domino

²⁴ respondit ei in via virtutis suae paucitatem dierum meorum nuntia mihi

²⁵ ne revoces me in dimidio dierum meorum in generationem et generationem anni tui

²⁶ initio tu Domine terram fundasti et opera manuum tuarum sunt caeli

²⁷ ipsi peribunt tu autem permanes et omnes sicut vestimentum veterescent et sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur

²⁸ tu autem idem ipse es et anni tui non deficient

²⁹ filii servorum tuorum habitabunt et semen eorum in saeculum dirigitur

102 ipsi David benedic anima mea Domino sancto eius et omnia quae intra me sunt nomini

² benedic anima mea Domino et noli oblivisci omnes retributiones eius

³ qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis qui sanat omnes infirmitates tuas

⁴ qui redimit de interitu vitam tuam qui coronat te in misericordia et miserationibus

⁵ qui replet in bonis desiderium tuum renovabitur ut aquilae iuventus tua

⁶ faciens misericordias Dominus et iudicium omnibus iniuriam patientibus

⁷ notas fecit vias suas Mosi filiis Israhel voluntates suas

⁸ miserator et misericors Dominus longanimis et multum misericors

⁹ non in perpetuum irascetur neque in aeternum comminabitur

¹⁰ non secundum peccata nostra fecit nobis nec secundum iniustitias nostras retribuit nobis

¹¹ quoniam secundum altitudinem caeli a terra corroboravit misericordiam suam super timentes se

¹² quantum distat ortus ab occidente longe fecit a nobis iniquitates nostras

¹³ quomodo miseretur pater filiorum misertus est Dominus timentibus se

¹⁴ quoniam ipse cognovit figmentum nostrum recordatus est quoniam pulvis sumus

¹⁵ homo sicut faenum dies eius tamquam flos agri sic efflorescit

¹⁶ quoniam spiritus pertransivit in illo et non subsistet et non cognoscet amplius locum suum

¹⁷ misericordia autem Domini ab aeterno et usque in aeternum super timentes eum et iustitia illius in filios filiorum

¹⁸ his qui servant testamentum eius et memores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea

¹⁹ Dominus in caelo paravit sedem suam et regnum ipsius omnibus dominabitur

²⁰ benedicite Domino angeli eius potentes virtute facientes verbum illius ad audiendam vocem sermonum eius

²¹ benedicite Domino omnes virtutes eius ministri eius qui facitis voluntatem eius

²² benedicite Domino omnia opera eius in omni loco dominationis ipsius benedic anima mea Domino

103 ipsi David benedic anima mea Domino Domine Deus meus magnificatus es vehementer confessionem et decorem induisti

² amictus lumine sicut vestimento extendens caelum sicut pellem

³ qui tegis in aquis superiora eius qui ponis nubem ascensum tuum qui ambulas super pinnas ventorum

⁴ qui facis angelos tuos spiritus et ministros tuos ignem urentem

⁵ qui fundasti terram super stabilitatem suam non inclinabitur in saeculum saeculi

⁶ abyssus sicut vestimentum amictus eius super montes stabunt aquae

⁷ ab increpatione tua fugient a voce tonitruum tui formidabunt

⁸ ascendunt montes et descendunt campi in locum quem fundasti eis

⁹ terminum posuisti quem non transgredientur neque convertentur operire terram

¹⁰ qui emittis fontes in convallibus inter medium montium pertransibunt aquae

¹¹ potabunt omnes bestiae agri expectabunt onagri in siti sua

¹² super ea volucres caeli habitabunt de medio petrarum dabunt vocem

¹³ rigans montes de superioribus suis de fructu operum tuorum satiabitur terra
¹⁴ producens faenum iumentis et herbam servituti hominum ut educas panem de terra
¹⁵ et vinum laetificat cor hominis ut exhilaret faciem in oleo et panis cor hominis confirmat
¹⁶ saturabuntur ligna campi et cedri Libani quas plantavit
¹⁷ illic passeret nidificabunt erodii domus dux est eorum
¹⁸ montes excelsi cervis petra refugium erinacii
¹⁹ fecit lunam in tempora sol cognovit occasum suum
²⁰ posuisti tenebras et facta est nox in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvae
²¹ catuli leonum rugientes ut rapiant et quaerant a Deo escam sibi
²² ortus est sol et congregati sunt et in cubilibus suis conlocabuntur
²³ exhibit homo ad opus suum et ad operationem suam usque ad vesperum
²⁴ quam magnificata sunt opera tua Domine omnia in sapientia fecisti impleta est terra possessione tua
²⁵ hoc mare magnum et spatiosum *manibus; illic reptilia quorum non est numerus animalia pusilla cum magnis
²⁶ illic naves pertransibunt draco iste quem formasti ad inludendum ei
²⁷ omnia a te expectant ut des illis escam in tempore
²⁸ dante te illis colligent aperiente te manum tuam omnia implebuntur bonitate
²⁹ avertente autem te faciem turbabuntur auferes spiritum eorum et deficient et in pulverem suum revertentur
³⁰ emittes spiritum tuum et creabuntur et renovabis faciem terrae
³¹ sit gloria Domini in saeculum laetabitur Dominus in operibus suis
³² qui respicit terram et facit eam tremere qui tangit montes et fumigant
³³ cantabo Domino in vita mea psallam Deo meo quamdiu sum
³⁴ iucundum sit ei eloquium meum ego vero delectabor in Domino
³⁵ deficient peccatores a terra et iniqui ita ut non sint benedic anima mea Domino
104 alleluia confitemini Domino et invocate nomen eius adnuntiate inter gentes opera eius
² cantate ei et psallite ei narrate omnia mirabilia eius
³ laudamini in nomine sancto eius laetetur cor quaerentium Dominum
⁴ quaerite Dominum et confirmamini quaerite faciem eius semper

⁵ mementote mirabilium eius quae fecit prodigia eius et iudicia oris eius
⁶ semen Abraham servi eius filii Iacob electi eius
⁷ ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius
⁸ memor fuit in saeculum testamenti sui verbi quod mandavit in mille generationes
⁹ quod disposuit ad Abraham et iuramenti sui ad Isaac
¹⁰ et statuit illud Iacob in praeceptum et Israhel in testamentum aeternum
¹¹ dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae
¹² cum essent numero breves paucissimos et incolas eius
¹³ et pertransierunt de gente in gentem et de regno ad populum alterum
¹⁴ non reliquit hominem nocere eis et corripuit pro eis reges
¹⁵ nolite tangere christos meos et in prophetis meis nolite malignari
¹⁶ et vocavit famem super terram omne firmamentum panis contrivit
¹⁷ misit ante eos virum in servum venundatus est Ioseph
¹⁸ humiliaverunt in conpedibus pedes eius ferrum pertransiit anima eius
¹⁹ donec veniret verbum eius eloquium Domini inflammavit eum
²⁰ misit rex et solvit eum princeps populorum et dimisit eum
²¹ constituit eum dominum domus suae et principem omnis possessionis suae
²² ut erudiret principes eius sicut semet ipsum et senes eius prudentiam doceret
²³ et intravit Israhel in Aegyptum et Iacob accola fuit in terra Cham
²⁴ et auxit populum eius vehementer et firmavit eum super inimicos eius
²⁵ convertit cor eorum ut odirent populum eius ut dolum facerent in servos eius
²⁶ misit Mosen servum suum Aaron quem elegit ipsum
²⁷ posuit in eis verba signorum suorum et prodigiorum in terra Cham
²⁸ misit tenebras et obscuravit et non exacerbavit sermones suos
²⁹ convertit aquas eorum in sanguinem et occidit pisces eorum
³⁰ dedit terra eorum ranas in penetrabilibus regum ipsorum
³¹ dixit et venit cynomia et scinifes in omnibus finibus eorum
³² posuit pluvias eorum grandinem ignem conurentem in terra ipsorum

³³ et percussit vineas eorum et ficulneas eorum et contrivit lignum finium eorum

³⁴ dixit et venit lucusta et bruchus cuius non erat numerus

³⁵ et comedit omne faenum in terra eorum et comedit omnem fructum terrae eorum

³⁶ et percussit omne primogenitum in terra eorum primitias omnis laboris eorum

³⁷ et eduxit eos in argento et auro et non erat in tribubus eorum infirmus

³⁸ laetata est Aegyptus in profectioe eorum quia incubuit timor eorum super eos

³⁹ expandit nubem in protectionem eorum et ignem ut luceret eis per noctem

⁴⁰ petierunt et venit coturnix et panem caeli saturavit eos

⁴¹ dirupit petram et fluxerunt aquae abierunt in sicco flumina

⁴² quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum

⁴³ et eduxit populum suum in exultatione %et; electos suos in laetitia

⁴⁴ et dedit illis regiones gentium et labores populorum possederunt

⁴⁵ ut custodiant iustificationes eius et legem eius requirant

105 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius

² quis loquetur potentias Domini auditas faciet omnes laudes eius

³ beati qui custodiunt iudicium et faciunt iustitiam in omni tempore

⁴ memento nostri Domine in beneplacito populi tui visita nos in salutari tuo

⁵ ad videndum in bonitate electorum tuorum ad laetandum in laetitia gentis tuae et lauderis cum hereditate tua

⁶ peccavimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatem fecimus

⁷ patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua non fuerunt memores multitudinis misericordiae tuae et inritaverunt ascendentes in mare * mare; Rubrum

⁸ et salvavit eos propter nomen suum ut notam faceret potentiam suam

⁹ et increpuit mare Rubrum et exsiccatum est et deduxit eos in abyssis sicut in deserto

¹⁰ et salvavit eos de manu odientium et redemit eos de manu inimici

¹¹ et operuit aqua tribulantes eos unus ex eis non remansit

¹² et crediderunt in verbis eius et laudaverunt laudem eius

¹³ cito fecerunt obliti sunt operum eius non sustinuerunt consilium eius

¹⁴ et concupierunt concupiscentiam in deserto et temptaverunt Deum in inaquoso

¹⁵ et dedit eis petitionem ipsorum et misit saturitatem in anima eorum

¹⁶ et inritaverunt Mosen in castris Aaron sanctum Domini

¹⁷ aperta est terra et degluttivit Dathan et operuit super congregationem Abiron

¹⁸ et exarsit ignis in synagoga eorum flamma combusit peccatores

¹⁹ et fecerunt vitulum in Choreb et adoraverunt sculptile

²⁰ et mutaverunt gloriam suam in similitudine vituli comedentis faenum

²¹ obliti sunt Deum qui salvavit eos qui fecit magna in Aegypto

²² mirabilia in terra Cham terribilia in mari Rubro

²³ et dixit ut disperderet eos si non Moses electus eius stetisset in confractioe in conspectu eius ut averteret iram eius ne disperderet eos

²⁴ et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem non crediderunt verbo eius

²⁵ et murmurabant in tabernaculis suis non exaudierunt vocem Domini

²⁶ et elevavit manum suam super eos ut prosterneret eos in deserto

²⁷ et ut deiceret semen eorum in nationibus et dispergeret eos in regionibus

²⁸ et initiati sunt Beelphegor et comederunt sacrificia mortuorum

²⁹ et inritaverunt eum in adinventionibus suis et multiplicata est in eis ruina

³⁰ et stetit Finees et placavit et cessavit quassatio

³¹ et reputatum est ei in iustitiam in generatione et generationem usque in sempiternum

³² et inritaverunt ad aquam Contradictionis et vexatus est Moses propter eos

³³ quia exacerbaverunt spiritum eius et distinxit in labiis suis

³⁴ non disperdiderunt gentes quas dixit Dominus illis

³⁵ et commixti sunt inter gentes et didicerunt opera eorum

³⁶ et servierunt sculptilibus eorum et factum est illis in scandalum

³⁷ et immolaverunt filios suos et filias suas daemoniis

³⁸ et effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum et filiarum *suarum; quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan et interfecta est terra in sanguinibus

³⁹ et contaminata est in operibus eorum et fornicati sunt in adinventionibus suis

⁴⁰ et iratus est furore Dominus in populo suo et abominatus est hereditatem suam

⁴¹ et tradidit eos in manus gentium et dominati sunt eorum qui oderant eos

⁴² et tribulaverunt eos inimici eorum et humiliati sunt sub manibus eorum

⁴³ saepe liberavit eos ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo et humiliati sunt in iniquitatibus suis

⁴⁴ et vidit cum tribularentur et audiret orationem eorum

⁴⁵ et memor fuit testamenti sui et paenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae

⁴⁶ et dedit eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos

⁴⁷ salvos fac nos Domine Deus noster et congrega nos de nationibus ut confiteamur nomini tuo sancto et gloriemur in laude tua

⁴⁸ benedictus Dominus Deus Israhel a saeculo et usque in saeculum et dicet omnis populus fiat fiat

106 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius

² dicant qui redempti sunt a Domino quos redemit de manu inimici de regionibus congregavit eos

³ a solis ortu et occasu et ab aquilone et mari

⁴ erraverunt in solitudine in inaquoso viam civitatis habitaculi non invenerunt

⁵ esurientes et sitientes anima eorum in ipsis defecit

⁶ et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum eripuit eos

⁷ et deduxit eos in viam rectam ut irent in civitatem habitationis

⁸ confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum

⁹ quia satiavit animam inanem et animam esurientem satiavit bonis

¹⁰ sedentes in tenebris et umbra mortis vinctos in mendicitate et ferro

¹¹ quia exacerbaverunt eloquia Dei et consilium Altissimi inritaverunt

¹² et humiliatum est in laboribus cor eorum infirmati sunt nec fuit qui adiuveret

¹³ et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum liberavit eos

¹⁴ et eduxit eos de tenebris et umbra mortis et vincula eorum disruptit

¹⁵ confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum

¹⁶ quia contrivit portas aereas et vectes ferreos congregit

¹⁷ suscepit eos de via iniquitatis eorum propter iniustitias enim suas humiliati sunt

¹⁸ omnem escam abominata est anima eorum et adpropinquaverunt usque ad portas mortis

¹⁹ et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum liberavit eos

²⁰ misit verbum suum et sanavit eos et eripuit eos de interitionibus eorum

²¹ confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum

²² et sacrificent sacrificium laudis et adnuntient opera eius in exultatione

²³ qui descendunt mare in navibus facientes operationem in aquis multis

²⁴ ipsi viderunt opera Domini et mirabilia eius in profundo

²⁵ dixit et stetit spiritus procellae et exaltati sunt fluctus eius

²⁶ ascendunt usque ad caelos et descendunt usque ad abyssos anima eorum in malis tabescebat

²⁷ turbati sunt et moti sunt sicut ebrius et omnis sapientia eorum devorata est

²⁸ et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum eduxit eos

²⁹ et statuit procellam eius; in auram et siluerunt fluctus eius

³⁰ et laetati sunt quia siluerunt et deduxit eos in portum voluntatis eorum

³¹ confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum

³² exalcent eum in ecclesia plebis et in cathedra seniorum laudent eum

³³ posuit flumina in desertum et exitus aquarum in sitim

³⁴ terram fructiferam in salsuginem a malitia inhabitantium in ea

³⁵ posuit desertum in stagna aquarum et terram sine aqua in exitus aquarum

³⁶ et conlocavit illic esurientes et constituerunt civitatem habitationis

³⁷ et seminaverunt agros et plantaverunt vineas et fecerunt fructum nativitatis

³⁸ et benedixit eis et multiplicati sunt nimis et iumenta eorum non minoravit

³⁹ et pauci facti sunt et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore

⁴⁰ effusa est contemptio super principes et errare fecit eos in invio et non in via

⁴¹ et adjuvit pauperem de inopia et posuit sicut oves familias

⁴² videbunt recti et laetabuntur et omnis iniquitas oppilabit os suum

⁴³ quis sapiens et custodiet haec et intellegent misericordias Domini

107 canticum psalmi David
² paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psallam in gloria mea

³ exsurge psalterium et cithara exurgam diluculo

⁴ confitebor tibi in populis Domine et psallam tibi in nationibus

⁵ quia magna super caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua

⁶ exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua

⁷ ut liberentur dilecti tui salvum fac dextera tua et exaudi me

⁸ Deus locutus est in sancto suo exaltabor et didicidam Sicima et convallem tabernaculorum dimetiar

⁹ meus est Galaad et meus est Manasse et Effraim susceptio capitis mei Iuda rex meus

¹⁰ Moab lebes spei meae in Idumeam extendam calciamentum meum mihi alienigenae amici facti sunt

¹¹ quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque in Idumeam

¹² nonne tu Deus qui reppulisti nos et non exhibis Deus in virtutibus nostris

¹³ da nobis auxilium de tribulatione quia vana salus hominis

¹⁴ in Deo faciemus virtutem et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros

108 in finem David psalmus

² Deus laudem meam ne tacueris quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est

³ locuti sunt adversum me lingua dolosa et sermonibus odii circuierunt me et expugnaverunt me gratis

⁴ pro eo ut me diligerent detrahebant mihi ego autem orabam

⁵ et posuerunt adversus me mala pro bonis et odium pro dilectione mea

⁶ constitue super eum peccatorem et diabolus stet a dextris eius

⁷ cum iudicatur exeat condemnatus et oratio eius fiat in peccatum

⁸ fiant dies eius pauci et episcopatum eius accipiat alter

⁹ fiant filii eius orfani et uxor eius vidua

¹⁰ nutantes transferantur filii eius et mendicent eiciantur de habitationibus suis

¹¹ scrutetur fenerator omnem substantiam eius et diripiant alieni labores eius

¹² non sit illi adiutor nec sit qui misereatur pupillis eius

¹³ fiant nati eius in interitum in generatione una deleatur nomen eius

¹⁴ in memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini et peccatum matris eius non deleatur

¹⁵ fiant contra Dominum semper et dispereat de terra memoria eorum

¹⁶ pro eo quod non est recordatus facere misericordiam

¹⁷ et persecutus est hominem inopem et mendicum et conpunctum corde mortificare

¹⁸ et dilexit maledictionem et veniet ei et noluit benedictionem et elongabitur ab eo et induit maledictionem sicut vestimentum et intravit sicut aqua in interiora eius et sicut oleum in ossibus eius

¹⁹ fiat ei sicut vestimentum quo operitur et sicut zona qua semper praecingitur

²⁰ hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum et qui loquuntur mala adversus animam meam

²¹ et tu Domine Domine fac mecum propter nomen tuum quia suavis misericordia tua libera me

²² quia egenus et pauper ego sum et cor meum turbatum est intra me

²³ sicut umbra cum declinat ablatus sum excussus sum sicut lucustae

²⁴ genua mea infirmata sunt a ieiunio et caro mea inmutata est propter oleum

²⁵ et ego factus sum obprobrium illis viderunt me moverunt capita sua

²⁶ adiuva me Domine Deus meus salvum fac me secundum misericordiam tuam

²⁷ et sciant quia manus tua haec tu Domine fecisti eam

²⁸ maledicent illi et tu benedices qui insurgunt in me confundantur servus autem tuus laetabitur

²⁹ induantur qui detrahunt mihi pudore et operiantur sicut deploide confusione sua

³⁰ confitebor Domino nimis in ore meo et in medio multorum laudabo eum

³¹ quia adstetit a dextris pauperis ut salvam faceret a persequentibus animam meam

109 David psalmus dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum

² virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion dominare in medio inimicorum tuorum

³ tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te

⁴ iuravit Dominus et non paenitebit eum tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech

⁵ Dominus a dextris tuis confregit in die irae suae reges

⁶ iudicabit in nationibus implebit cadavera conquassabit capita in terra multorum

⁷ de torrente in via bibet propterea exaltabit caput

110 alleluia reversionis Aggei et Zacchariae confitebor tibi Domine in toto corde meo in consilio iustorum et congregatione

² magna opera Domini exquisita in omnes voluntates eius

³ confessio et magnificentia opus eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi

⁴ memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus

⁵ escam dedit timentibus se memor erit in saeculum testamenti sui

⁶ virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo

⁷ ut det illis hereditatem gentium opera manuum eius veritas et iudicium

⁸ fidelia omnia mandata eius confirmata in saeculum saeculi facta in veritate et aequitate

⁹ redemptionem misit populo suo mandavit in aeternum testamentum suum sanctum et terribile nomen eius

¹⁰ initium sapientiae timor Domini intellectus bonus omnibus facientibus eum laudatio eius manet in saeculum %saeculi;

111 alleluia reversionis Aggei et Zacchariae beatus vir qui timet Dominum in mandatis eius volet nimis

² potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur

³ gloria et divitiae in domo eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi

⁴ exortum est in tenebris lumen rectis misericors et miserator et iustus

⁵ iucundus homo qui miseretur et commodat disponet sermones suos in iudicio

⁶ quia in aeternum non commovebitur

⁷ in memoria aeterna erit iustus ab auditione mala non timebit paratum cor eius sperare in Domino

⁸ confirmatum est cor eius non commovebitur donec dispiciat inimicos suos

⁹ dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet in saeculum saeculi cornu eius exaltabitur in gloria

¹⁰ peccator videbit et irascetur dentibus suis fremet et tabescet desiderium peccatorum peribit

112 alleluia laudate pueri Dominum laudate nomen Domini

² sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc et usque in saeculum

³ a solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini

⁴ excelsus super omnes gentes Dominus super caelos gloria eius

⁵ quis sicut Dominus Deus noster qui in altis habitat

⁶ et humilia respicit in caelo et in terra

⁷ suscitans a terra inopem et de stercore erigens pauperem

⁸ ut conlocet eum cum principibus cum principibus populi sui

⁹ qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum laetantem

113 alleluia in exitu Israhel de Aegypto domus Iacob de populo barbaro

² facta est Iudaea sanctificatio eius Israhel potestas eius

³ mare vidit et fugit Iordanis conversus est retrorsum

⁴ montes exultaverunt ut arietes colles sicut agni ovium

⁵ quid est tibi mare quod fugisti et tu Iordanis quia conversus es retrorsum

⁶ montes exultastis sicut arietes et colles sicut agni ovium

⁷ a facie Domini mota est terra a facie Dei Iacob

⁸ qui convertit petram in stagna aquarum et rupem in fontes aquarum

⁹ non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam

¹⁰ super misericordia tua et veritate tua nequando dicant gentes ubi est Deus eorum

¹¹ Deus autem noster in caelo omnia quaecumque voluit fecit

¹² simulacra gentium argentum et aurum opera manuum hominum

¹³ os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt

¹⁴ aures habent et non audient nares habent et non odorabuntur

¹⁵ manus habent et non palpabunt pedes habent et non ambulabunt non clamabunt in gutture suo

¹⁶ similes illis fiant qui faciunt ea et omnes qui confidunt in eis

¹⁷ domus Israhel speravit in Domino adiutor eorum et protector eorum est

¹⁸ domus Aaron speravit in Domino adiutor eorum et protector eorum est

¹⁹ qui timent Dominum speraverunt in Domino adiutor eorum et protector eorum est

²⁰ Dominus memor fuit nostri et benedixit nobis benedixit domui Israhel benedixit domui Aaron

²¹ benedixit omnibus qui timent Dominum pusillis cum maioribus

²² adiciat Dominus super vos super vos et super filios vestros

²³ benedicti vos Domino qui fecit caelum et terram

²⁴ caelum caeli Domino terram autem dedit filiis hominum

²⁵ non mortui laudabunt te Domine neque omnes qui descendunt in infernum

²⁶ sed nos qui vivimus benedicimus Domino ex hoc nunc et usque in saeculum

114 alleluia dilexi quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meae

² quia inclinavit aurem suam mihi et in diebus meis invocabo te

³ circumdederunt me dolores mortis pericula inferni invenerunt me tribulationem et dolorem inveni

⁴ et nomen Domini invocavi o Domine libera animam meam

⁵ misericors Dominus et iustus et Deus noster miseretur
⁶ custodiens parvulos Dominus humiliatus sum et liberavit me
⁷ convertere anima mea in requiem tuam quia Dominus benefecit tibi
⁸ quia eripuit animam meam de morte oculos meos a lacrimis pedes meos a lapsu
⁹ placebo Domino in regione vivorum
¹⁰ alleluia credidi propter quod locutus sum ego autem humiliatus sum nimis
¹¹ ego dixi in excessu meo omnis homo mendax
¹² quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi
¹³ calicem salutaris accipiam et nomen Domini invocabo
¹⁴ vota mea Domino reddam coram omni populo eius
¹⁵ pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius
¹⁶ o Domine quia ego servus tuus ego servus tuus et filius ancillae tuae disruptisti vincula mea
¹⁷ tibi sacrificabo hostiam laudis et in nomine Domini invocabo
¹⁸ vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius
¹⁹ in atriis domus Domini in medio tui Hierusalem
116 alleluia laudate Dominum omnes gentes laudate eum omnes populi
² quoniam confirmata est super nos misericordia eius et veritas Domini manet in saeculum
117 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius
² dicat nunc Israhel quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius
³ dicat nunc domus Aaron quoniam in saeculum misericordia eius
⁴ dicant nunc qui timent Dominum quoniam in saeculum misericordia eius
⁵ de tribulatione invocavi Dominum et exaudivit me in latitudinem Dominus
⁶ Dominus mihi adiutor non timebo quid faciat mihi homo
⁷ Dominus mihi adiutor et ego despiciam inimicos meos
⁸ bonum est confidere in Domino quam confidere in homine
⁹ bonum est sperare in Domino quam sperare in principibus
¹⁰ omnes gentes circumierunt me et in nomine Domini *quia; ultus sum in eos
¹¹ circumdantes circumdederunt me in nomine autem Domini *quia; ultus sum in eos

¹² circumdederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis et in nomine Domini *quia; ultus sum in eos
¹³ impulsus eversus sum ut caderem et Dominus suscepit me
¹⁴ fortitudo mea et laudatio mea Dominus et factus est mihi in salutem
¹⁵ vox exultationis et salutis in tabernaculis iustorum
¹⁶ dextera Domini fecit virtutem dextera Domini exaltavit me dextera Domini fecit virtutem
¹⁷ non moriar sed vivam et narrabo opera Domini
¹⁸ castigans castigavit me Dominus et morti non tradidit me
¹⁹ aperite mihi portas iustitiae ingressus in eas confitebor Domino
²⁰ haec porta Domini iusti intrabunt in eam
²¹ confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in salutem
²² lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli
²³ a Domino factum est istud hoc est mirabile in oculis nostris
²⁴ haec est dies quam fecit Dominus exultemus et laetemur in ea
²⁵ o Domine salvum fac o Domine prosperare
²⁶ benedictus qui venturus est in nomine Domini benediximus vobis de domo Domini
²⁷ Deus Dominus et inluxit nobis constituite diem sollempnem in condensis usque ad cornua altaris
²⁸ Deus meus es tu et confitebor tibi Deus meus % es tu; et exaltabo te confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in salutem
²⁹ confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius
118 alleluia aleph beati immaculati in via qui ambulant in lege Domini
² beati qui scrutantur testimonia eius in toto corde exquirent eum
³ non enim qui operantur iniquitatem in viis eius ambulaverunt
⁴ tu mandasti mandata tua custodire nimis
⁵ utinam dirigantur viae meae ad custodiendas iustificationes tuas
⁶ tunc non confundar cum perspexero in omnibus mandatis tuis
⁷ confitebor tibi in directione cordis in eo quod didici iudicia iustitiae tuae
⁸ iustificationes tuas custodiam non me derelinquas usquequaque
⁹ beth in quo corrigit adulescentior viam suam in custodiendo sermones tuos
¹⁰ in toto corde meo exquisivi te non repellas me a mandatis tuis

¹¹ in corde meo abscondi eloquia tua ut non peccem tibi
¹² benedictus es Domine doce me iustificationes tuas
¹³ in labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui
¹⁴ in via testimoniorum tuorum delectatus sum sicut in omnibus divitiis
¹⁵ in mandatis tuis exercebor et considerabo vias tuas
¹⁶ in iustificationibus tuis meditabor non obliviscar sermones tuos
¹⁷ gimel retribue servo tuo vivifica me et custodiam sermones tuos
¹⁸ revela oculos meos et considerabo mirabilia de lege tua
¹⁹ incola ego sum in terra non abscondas a me mandata tua
²⁰ concupivit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore
²¹ increpasti superbos maledicti qui declinant a mandatis tuis
²² aufer a me obprobrium et contemptum quia testimonia tua exquisivi
²³ etenim sederunt principes et adversum me loquebantur servus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis
²⁴ nam et testimonia tua meditatio mea et consilium meum iustificationes tuae
²⁵ delectatus adhesit pavimento anima mea vivifica me secundum verbum tuum
²⁶ vias meas enuntiavi et exaudisti me doce me iustificationes tuas
²⁷ viam iustificationum tuarum instrue me et exercebor in mirabilibus tuis
²⁸ dormitavit anima mea prae taedio confirma me in verbis tuis
²⁹ viam iniquitatis amove a me et lege tua miserere mei
³⁰ viam veritatis elegi iudicia tua non sum oblitus
³¹ adhesi testimoniis tuis Domine noli me confundere
³² viam mandatorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum
³³ he legem pone mihi Domine viam iustificationum tuarum et exquiram eam semper
³⁴ da mihi intellectum et scrutabor legem tuam et custodiam illam in toto corde meo
³⁵ deduc me in semita mandatorum tuorum quia ipsam volui
³⁶ inclina cor meum in testimonia tua et non in avaritiam
³⁷ averte oculos meos ne videant vanitatem in via tua vivifica me
³⁸ statue servo tuo eloquium tuum in timore tuo

³⁹ amputa obprobrium meum quod suspicatus sum quia iudicia tua iucunda
⁴⁰ ecce concupivi mandata tua in aequitate tua vivifica me
⁴¹ vav et veniat super me misericordia tua Domine salutare tuum secundum eloquium tuum
⁴² et respondebo exprobrantibus mihi verbum quia speravi in sermonibus tuis
⁴³ et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque quia in iudiciis tuis supersperavi
⁴⁴ et custodiam legem tuam semper in saeculum et in saeculum saeculi
⁴⁵ et ambulabam in latitudine quia mandata tua exquisivi
⁴⁶ et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum et non confundebam
⁴⁷ et meditabar in mandatis tuis quae dilexi
⁴⁸ et levavi manus meas ad mandata quae dilexi et exercebor in iustificationibus tuis
⁴⁹ zai memor esto verbi tui servo tuo in quo mihi spem dedisti
⁵⁰ haec me consolata est in humilitate mea quia eloquium tuum vivificavit me
⁵¹ superbi inique agebant usquequaque a lege autem tua non declinavi
⁵² memor fui iudiciorum tuorum a saeculo Domine et consolatus sum
⁵³ defectio tenuit me prae peccatoribus dereliquentibus legem tuam
⁵⁴ cantabiles mihi erant iustificationes tuae in loco peregrinationis meae
⁵⁵ memor fui in nocte nominis tui Domine et custodivi legem tuam
⁵⁶ haec facta est mihi quia iustificationes tuas exquisivi
⁵⁷ heth portio mea Dominus dixi custodire legem tuam
⁵⁸ deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo miserere mei secundum eloquium tuum
⁵⁹ cogitavi vias meas et avertisti pedes meos in testimonia tua
⁶⁰ paratus sum et non sum turbatus ut custodiam mandata tua
⁶¹ funes peccatorum circumplexi sunt me et legem tuam non sum oblitus
⁶² media nocte surgebam ad confitendum tibi super iudicia iustificationis tuae
⁶³ particeps ego sum omnium timentium te et custodientium mandata tua
⁶⁴ misericordia Domini plena est terra iustificationes tuas doce me
⁶⁵ teth bonitatem fecisti cum servo tuo Domine secundum verbum tuum
⁶⁶ bonitatem et disciplinam et scientiam doce me quia mandatis tuis credidi

⁶⁷ priusquam humiliarer ego deliqui propterea eloquium tuum custodivi
⁶⁸ bonus es tu et in bonitate tua doce me iustificationes tuas
⁶⁹ multiplicata est super me iniquitas superborum ego autem in toto corde scrutabor mandata tua
⁷⁰ coagulatum est sicut lac cor eorum ego vero legem tuam meditatus sum
⁷¹ bonum mihi quia humiliasti me ut discam iustificationes tuas
⁷² bonum mihi lex oris tui super milia auri et argenti
⁷³ ioth manus tuae fecerunt me et plasmaverunt me da mihi intellectum et discam mandata tua
⁷⁴ qui timent te videbunt me et laetabuntur quia in verba tua supersperavi
⁷⁵ cognovi Domine quia aequitas iudicia tua et veritate humiliasti me
⁷⁶ fiat misericordia tua ut consoletur me secundum eloquium tuum servo tuo
⁷⁷ veniant mihi miserationes tuae et vivam quia lex tua meditatio mea est
⁷⁸ confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me ego autem exercebor in mandatis tuis
⁷⁹ convertantur mihi timentes te et qui noverunt testimonia tua
⁸⁰ fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis ut non confundar
⁸¹ caf defecit in salutare tuum anima mea in verbum tuum supersperavi
⁸² defecerunt oculi mei in eloquium tuum dicentes quando consolaberis me
⁸³ quia factus sum sicut uter in pruina iustificationes tuas non sum oblitus
⁸⁴ quot sunt dies servo tuo quando facies de persecutionibus me iudicium
⁸⁵ narraverunt mihi iniqui fabulationes sed non ut lex tua
⁸⁶ omnia mandata tua veritas inique persecuti sunt me adiuva me
⁸⁷ paulo minus consummaverunt me in terra ego autem non dereliqui mandata tua
⁸⁸ secundum misericordiam tuam vivifica me et custodiam testimonia oris tui
⁸⁹ lamed in aeternum Domine verbum tuum permanet in caelo
⁹⁰ in generationem et generationem veritas tua fundasti terram et permanet
⁹¹ ordinatione tua perseverat dies quoniam omnia serviunt tibi
⁹² nisi quod lex tua meditatio mea est tunc forte perissem in humilitate mea
⁹³ in aeternum non obliviscar iustificationes tuas quia in ipsis vivificasti me

⁹⁴ tuus sum ego salvum me fac quoniam iustificationes tuas exquisivi
⁹⁵ me expectaverunt peccatores ut perderent me testimonia tua intellexi
⁹⁶ omni consummationi vidi finem latum mandatum tuum nimis
⁹⁷ mem quomodo dilexi legem tuam tota die meditatio mea est
⁹⁸ super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo quia in aeternum mihi est
⁹⁹ super omnes docentes me intellexi quia testimonia tua meditatio mea est
¹⁰⁰ super senes intellexi quia mandata tua quaesivi
¹⁰¹ ab omni via mala prohibui pedes meos ut custodiam verba tua
¹⁰² a iudiciis tuis non declinavi quia tu legem posuisti mihi
¹⁰³ quam dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo
¹⁰⁴ a mandatis tuis intellexi propterea odivi omnem viam iniquitatis
¹⁰⁵ nun lucerna pedibus meis verbum tuum et lumen semitis meis
¹⁰⁶ iuravi et statui custodire iudicia iustitiae tuae
¹⁰⁷ humiliatus sum usquequaque Domine vivifica me secundum verbum tuum
¹⁰⁸ voluntaria oris mei beneplacita fac Domine et iudicia tua doce me
¹⁰⁹ anima mea in manibus meis semper et legem tuam non sum oblitus
¹¹⁰ posuerunt peccatores laqueum mihi et de mandatis tuis non erravi
¹¹¹ hereditate adquisivi testimonia tua in aeternum quia exultatio cordis mei sunt
¹¹² inclinavi cor meum ad faciendas iustificationes tuas in aeternum propter retributionem
¹¹³ samech iniquos odio habui et legem tuam dilexi
¹¹⁴ adiutor meus et susceptor meus es tu in verbum tuum supersperavi
¹¹⁵ declinate a me maligni et scrutabor mandata Dei mei
¹¹⁶ suscipe me secundum eloquium tuum et vivam et non confundas me ab expectatione mea
¹¹⁷ adiuva me et salvus ero et meditabor in iustificationibus tuis semper
¹¹⁸ sprevisti omnes discedentes a iustitiis tuis quia iniusta cogitatio eorum
¹¹⁹ praevaricantes reputavi omnes peccatores terrae ideo dilexi testimonia tua
¹²⁰ confige timore tuo carnes meas a iudiciis enim; tuis timui
¹²¹ ain feci iudicium et iustitiam non tradas me calumniantibus me
¹²² suscipe servum tuum in bonum non calumnientur me superbi

¹²³ oculi mei defecerunt in salutare tuum et in elo-
quium iustitiae tuae
¹²⁴ fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam
et iustificationes tuas doce me
¹²⁵ servus tuus sum ego da mihi intellectum et sciam
testimonia tua
¹²⁶ tempus faciendi Domino dissipaverunt legem
tuam
¹²⁷ ideo dilexi mandata tua super aurum et topazion
¹²⁸ propterea ad omnia mandata tua dirigebar om-
nem viam iniquam odio habui
¹²⁹ fe mirabilia testimonia tua ideo scrutata est ea
anima mea
¹³⁰ declaratio sermonum tuorum inluminat et intel-
lectum dat parvulis
¹³¹ os meum aperui et adtraxi spiritum quia mandata
tua desiderabam
¹³² aspice in me et miserere mei secundum iudicium
diligentium nomen tuum
¹³³ gressus meos dirige secundum eloquium tuum et
non dominetur mei omnis iniustitia
¹³⁴ redime me a calumniis hominum et custodiam
mandata tua
¹³⁵ faciem tuam inlumina super servum tuum et
doce me iustificationes tuas
¹³⁶ exitus aquarum deduxerunt oculi mei quia non
custodierunt legem tuam
¹³⁷ sade iustus es Domine et rectum iudicium tuum
¹³⁸ mandasti iustitiam testimonia tua et veritatem
tuam nimis
¹³⁹ tabescere me fecit zelus meus quia obliti sunt
verba tua inimici mei
¹⁴⁰ ignitum eloquium tuum vehementer et servus
tuus dilexit illud
¹⁴¹ adulescentulus sum ego et contemptus iustifica-
tiones tuas non sum oblitus
¹⁴² iustitia tua iustitia in aeternum et lex tua veritas
¹⁴³ tribulatio et angustia invenerunt me mandata tua
meditatio mea
¹⁴⁴ aequitas testimonia tua in aeternum intellectum
da mihi et vivam
¹⁴⁵ cof clamavi in toto corde exaudi me Domine
iustificationes tuas requiram
¹⁴⁶ clamavi te salvum me fac et custodiam mandata
tua
¹⁴⁷ praeveni in maturitate et clamavi in verba tua
supersperavi
¹⁴⁸ praevenierunt oculi mei ad diluculum ut medi-
tarer eloquia tua
¹⁴⁹ vocem meam audi secundum misericordiam
tuam Domine secundum iudicium tuum vivifica me
¹⁵⁰ adpropinquaverunt persequentes me iniquitate a
lege autem tua longe facti sunt
¹⁵¹ prope es tu Domine et omnes viae tuae veritas

¹⁵² initio cognovi de testimoniis tuis quia in aeter-
num fundasti ea
¹⁵³ res vide humilitatem meam et eripe me quia
legem tuam non sum oblitus
¹⁵⁴ iudica iudicium meum et redime me propter elo-
quium tuum vivifica me
¹⁵⁵ longe a peccatoribus salus quia iustificationes
tuas non exquisierunt
¹⁵⁶ misericordiae tuae multae Domine secundum
iudicia tua vivifica me
¹⁵⁷ multi qui persequuntur me et tribulant me a tes-
timoniis tuis non declinavi
¹⁵⁸ vidi praevaricantes et tabescebam quia eloquia
tua non custodierunt
¹⁵⁹ vide quoniam mandata tua dilexi Domine in
misericordia tua vivifica me
¹⁶⁰ principium verborum tuorum veritas et in aeter-
num omnia iudicia iustitiae tuae
¹⁶¹ sen principes persecuti sunt me gratis et a verbis
tuis formidavit cor meum
¹⁶² laetabor ego super eloquia tua sicut qui invenit
spolia multa
¹⁶³ iniquitatem odio habui et abominatus sum legem
autem tuam dilexi
¹⁶⁴ septies in die laudem dixi tibi super iudicia ius-
titiae tuae
¹⁶⁵ pax multa diligentibus legem tuam et non est
illis scandalum
¹⁶⁶ expectabam salutare tuum Domine et mandata
tua dilexi
¹⁶⁷ custodivit anima mea testimonia tua et dilexi ea
vehementer
¹⁶⁸ servavi mandata tua et testimonia tua quia omnes
viae meae in conspectu tuo
¹⁶⁹ thau adpropinquet deprecatio mea in conspectu
tuo Domine iuxta eloquium tuum da mihi intellec-
tum
¹⁷⁰ intret postulatio mea in conspectu tuo secundum
eloquium tuum eripe me
¹⁷¹ eructabunt labia mea hymnum cum docueris me
iustificationes tuas
¹⁷² pronuntiabit lingua mea eloquium tuum quia
omnia mandata tua aequitas
¹⁷³ fiat manus tua ut salvet me quoniam mandata tua
elegi
¹⁷⁴ concupivi salutare tuum Domine et lex tua
meditatio mea
¹⁷⁵ vivet anima mea et laudabit te et iudicia tua adi-
uvabunt me
¹⁷⁶ erravi sicut ovis quae periit quaere servum tuum
quia mandata tua non sum oblitus

119 canticum graduum ad Dominum cum
tribularer clamavi et exaudivit me

² Domine libera animam meam a labiis iniquis a
lingua dolosa

³ quid detur tibi et quid adponatur tibi ad linguam dolosam

⁴ sagittae potentis acutae cum carbonibus desolatoriiis

⁵ heu mihi quia incolatus meus prolongatus est habitavi cum habitationibus Cedar

⁶ multum incola fuit anima mea

⁷ cum his qui oderant pacem eram pacificus cum loquebar illis inpugnabant me gratis

120 canticum graduum levavi oculos meos in montes unde veniet auxilium mihi

² auxilium meum a Domino qui fecit caelum et terram

³ non det in commotionem pedem tuum neque dormitet qui custodit te

⁴ ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israhel

⁵ Dominus custodit te Dominus protectio tua super manum dexteram tuam

⁶ per diem sol non uret te neque luna per noctem

⁷ Dominus custodit te ab omni malo custodiat animam tuam Dominus

⁸ Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum ex hoc nunc et usque in saeculum

121 canticum graduum huic David laetatus sum in his quae dicta sunt mihi in domum Domini ibimus

² stantes erant pedes nostri in atriis tuis Hierusalem

³ Hierusalem quae aedificatur ut civitas cuius participatio eius in id ipsum

⁴ illic enim ascenderunt tribus tribus Domini testimonium Israhel ad confitendum nomini Domini

⁵ quia illic sederunt sedes in iudicium sedes super domum David

⁶ rogate quae ad pacem sunt Hierusalem et abundantia diligentibus te

⁷ fiat pax in virtute tua et abundantia in turribus tuis

⁸ propter fratres meos et proximos meos loquebar pacem de te

⁹ propter domum Domini Dei nostri quaesivi bona tibi

122 canticum graduum ad te levavi oculos meos qui habitas in caelo

² ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum sicut oculi ancillae in manibus dominae eius ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri

³ miserere nostri Domine miserere nostri quia multum repleti sumus despectione

⁴ quia multum repleta est anima nostra obprobrium abundantibus et despectio superbis

123 canticum graduum huic David nisi quia Dominus erat in nobis dicat nunc Israhel

² nisi quia Dominus erat in nobis cum exsurgerent in nos homines

³ forte vivos degluttissent nos cum irasceretur furor eorum in nos

⁴ forsitan aqua absorbisset nos

⁵ torrentem pertransivit anima nostra forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem

⁶ benedictus Dominus qui non dedit nos in captiorem dentibus eorum

⁷ anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium laqueus contritus est et nos liberati sumus

⁸ adiutorium nostrum in nomine Domini qui fecit caelum et terram

124 canticum graduum qui confidunt in Domino sicut mons Sion non commovebitur in aeternum qui habitat

² in Hierusalem montes in circuitu eius et Dominus in circuitu populi sui ex hoc nunc et usque in saeculum

³ quia non relinquet virgam peccatorum super sortem iustorum ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas

⁴ benefac Domine bonis et rectis corde

⁵ declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem pax super Israhel

125 canticum graduum in convertendo Dominum captivitatem Sion facti sumus sicut consolati

² tunc repletum est gaudio os nostrum et lingua nostra exultatione tunc dicent inter gentes magnificavit Dominus facere cum eis

³ magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus laetantes

⁴ converte Domine captivitatem nostram sicut torrens in austro

⁵ qui seminant in lacrimis in exultatione metent

⁶ euntes ibant et flebant portantes semina sua venientes autem venient in exultatione portantes manipulos suos

126 canticum graduum Salomonis nisi Dominus aedificaverit domum in vanum laboraverunt qui aedificant eam nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilavit qui custodit

² vanum est vobis ante lucem surgere surgere postquam sederitis qui manducatis panem doloris cum dederit dilectis suis somnum

³ ecce hereditas Domini filii mercis fructus ventris

⁴ sicut sagittae in manu potentis ita filii excussorum

⁵ beatus vir qui implebit desiderium suum ex ipsis non confundentur cum loquentur inimicis suis in porta

127 canticum graduum beati omnes qui timent Dominum qui ambulant in viis eius

² labores manuum tuarum *quia; manducabis beatus es et bene tibi erit

³ uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuae filii tui sicut novella olivarum in circuitu mensae tuae

⁴ ecce sic benedicetur homo qui timet Dominum

⁵ benedicat te Dominus ex Sion et videas bona Hierusalem omnibus diebus vitae tuae

⁶ et videas filios filiorum tuorum pax super Israhel

128 canticum graduum saepe expugnaverunt me a iuventute mea dicat nunc Israhel

² saepe expugnaverunt me a iuventute mea etenim non potuerunt mihi

³ supra dorsum meum fabricabantur peccatores prolongaverunt iniquitatem suam

⁴ Dominus iustus concidet cervices peccatorum

⁵ confundantur et convertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion

⁶ fiant sicut faenum tectorum quod priusquam evellatur exaruit

⁷ de quo non implevit manum suam qui metit et sinum suum qui manipulos colligit

⁸ et non dixerunt qui praeteribant benedictio Domini super vos benediximus vobis in nomine Domini

129 canticum graduum de profundis clamavi ad te Domine

² Domine exaudi vocem meam fiant aures tuae intendentes in vocem deprecationis meae

³ si iniquitates observabis Domine Domine quis sustinebit

⁴ quia apud te propitiatio est propter legem tuam sustinui te Domine sustinuit anima mea in verbum eius

⁵ speravit anima mea in Domino

⁶ a custodia matutina usque ad noctem speret Israhel in Domino

⁷ quia apud Dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio

⁸ et ipse redimet Israhel ex omnibus iniquitatibus eius

130 canticum graduum David Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei neque ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me

² si non humiliter sentiebam sed exaltavi animam meam sicut ablactatum super matrem suam ita retributio in anima mea

³ speret Israhel in Domino ex hoc nunc et usque in saeculum

131 canticum graduum memento Domine David et omnis mansuetudinis eius

² sicut iuravit Domino votum vovit Deo Iacob

³ si introiero in tabernaculum domus meae si ascendero in lectum strati mei

⁴ si dederò somnum oculis meis et palpebris meis dormitationem

⁵ et requiem temporibus meis donec inveniam locum Domino tabernaculum Deo Iacob

⁶ ecce audivimus eam in Efrata invenimus eam in campis silvae

⁷ introibimus in tabernacula eius adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius

⁸ surge Domine in requiem tuam tu et arca sanctificationis tuae

⁹ sacerdotes tui induentur iustitia et sancti tui exultabunt

¹⁰ propter David servum tuum non avertas faciem christi tui

¹¹ iuravit Dominus David veritatem et non frustrabit eum de fructu ventris tui ponam super sedem tuam

¹² si custodierint filii tui testamentum meum et testimonia mea haec quae docebo eos et filii eorum usque in saeculum sedebunt super sedem tuam

¹³ quoniam elegit Dominus Sion elegit eam in habitationem sibi

¹⁴ haec requies mea in saeculum saeculi hic habitabo quoniam elegi eam

¹⁵ viduam eius benedicens benedicam pauperes eius saturabo panibus

¹⁶ sacerdotes eius induam salutari et sancti eius exultatione exultabunt

¹⁷ illic producam cornu David paravi lucernam christo meo

¹⁸ inimicos eius induam confusione super ipsum autem effloreat sanctificatio mea

132 canticum graduum David ecce quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum

² sicut unguentum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron quod descendit in ora vestimenti eius

³ sicut ros Hermon qui descendit in montes Sion quoniam illic mandavit Dominus benedictionem et vitam usque in saeculum

133 canticum graduum ecce nunc benedite Dominum omnes servi Domini qui statis in domo Domini in atriis domus Dei nostri; ² in noctibus extollite manus vestras in sancta et benedicite Domino

³ benedicat te Dominus ex Sion qui fecit caelum et terram

134 alleluia laudate nomen Domini laudate servi Dominum

² qui statis in domo Domini in atriis domus Dei nostri

³ laudate Dominum quia bonus Dominus psallite nomini eius quoniam suave

⁴ quoniam Iacob elegit sibi Dominus Israhel in possessionem sibi
⁵ quia ego cognovi quod magnus est Dominus et Deus noster prae omnibus diis
⁶ omnia quae voluit Dominus fecit in caelo et in terra in mare et in omnibus abyssis
⁷ educens nubes ab extremo terrae fulgora in pluviam fecit qui producit ventos de thesauris suis
⁸ qui percussit primogenita Aegypti ab homine usque ad pecus
⁹ emisit signa et prodigia in medio tui Aegypte in Pharaonem et in omnes servos eius
¹⁰ qui percussit gentes multas et occidit reges fortes
¹¹ Seon regem Amorreorum et Og regem Basan et omnia regna Chanaan
¹² et dedit terram eorum hereditatem hereditatem Israhel populo suo
¹³ Domine nomen tuum in aeternum Domine memoriale tuum in generationem et generationem
¹⁴ quia iudicabit Dominus populum suum et in servis suis deprecabitur
¹⁵ simulacra gentium argentum et aurum opera manuum hominum
¹⁶ os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt
¹⁷ aures habent et non audient neque enim est spiritus in ore eorum
¹⁸ similes illis fiant qui faciunt ea et omnes qui sperant in eis
¹⁹ domus Israhel benedicite Domino domus Aaron benedicite Domino
²⁰ domus Levi benedicite Domino qui timetis Dominum benedicite Domino
²¹ benedictus Dominus ex Sion qui habitat in Hierusalem

135 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
² confitemini Deo deorum quoniam in aeternum misericordia eius
³ confitemini Domino dominorum quoniam in aeternum misericordia eius
⁴ qui facit mirabilia magna solus quoniam in aeternum misericordia eius
⁵ qui fecit caelos in intellectu quoniam in aeternum misericordia eius
⁶ qui firmavit terram super aquas quoniam in aeternum misericordia eius
⁷ qui fecit luminaria magna quoniam in aeternum misericordia eius
⁸ solem in potestatem diei quoniam in aeternum misericordia eius
⁹ lunam et stellas in potestatem noctis quoniam in aeternum misericordia eius

¹⁰ qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum quoniam in aeternum misericordia eius
¹¹ qui eduxit Israhel de medio eorum quoniam in aeternum misericordia eius
¹² in manu potenti et brachio excelso quoniam in aeternum misericordia eius
¹³ qui divisit Rubrum mare in divisiones quoniam in aeternum misericordia eius
¹⁴ et duxit Israhel per medium eius quoniam in aeternum misericordia eius
¹⁵ et excussit Pharaonem et virtutem eius in mari Rubro quoniam in aeternum misericordia eius
¹⁶ qui transduxit populum suum in deserto quoniam in aeternum misericordia eius
¹⁷ qui percussit reges magnos quoniam in aeternum misericordia eius
¹⁸ et occidit reges fortes quoniam in aeternum misericordia eius
¹⁹ Seon regem Amorreorum quoniam in aeternum misericordia eius
²⁰ et Og regem Basan quoniam in aeternum misericordia eius
²¹ et dedit terram eorum hereditatem quoniam in aeternum misericordia eius
²² hereditatem Israhel servo suo quoniam in aeternum misericordia eius
²³ quia in humilitate nostra memor fuit nostri quoniam in aeternum misericordia eius
²⁴ et redemit nos ab inimicis nostris quoniam in aeternum misericordia eius
²⁵ qui dat escam omni carni quoniam in aeternum misericordia eius
²⁶ confitemini Deo caeli quoniam in aeternum misericordia eius confitemini Domino dominorum quoniam in aeternum misericordia eius

136 David Hieremiae super flumina Babylonis illic sedimus et flevimus cum recordaremur Sion
² in salicibus in medio eius suspendimus organa nostra
³ quia illic interrogaverunt nos qui captivos duxerunt nos verba cantionum et qui abduxerunt nos hymnum cantate nobis de canticis Sion
⁴ quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena
⁵ si oblitus fuero tui Hierusalem oblivioni detur dextera mea
⁶ adhereat lingua mea faucibus meis si non meminero tui si non praeposuero Hierusalem in principio laetitiae meae
⁷ memor esto Domine filiorum Edom diem Hierusalem qui dicunt exinanite exinanite usque ad fundamentum in ea
⁸ filia Babylonis misera beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis

⁹ beatus qui tenebit et adlidet parvulos tuos ad pe-
tram

137 ipsi David confitebor tibi Domine in
toto corde meo quoniam audisti verba
oris mei in conspectu angelorum psdlam tibi

² adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor
nomini tuo super misericordia tua et veritate tua
quoniam magnificasti super omne nomen sanctum
tuum

³ in quacumque die invocavero te exaudi me multi-
plicabis me in anima mea virtute

⁴ confiteantur tibi Domine omnes reges terrae quia
audierunt omnia verba oris tui

⁵ et cantent in viis Domini quoniam magna gloria
Domini

⁶ quoniam excelsus Dominus et humilia respicit et
alta a longe cognoscit

⁷ si ambulavero in medio tribulationis vivificabis
me super iram inimicorum meorum extendisti
manum tuam et salvum me fecit dextera tua

⁸ Dominus retribuet propter me Domine misericor-
dia tua in saeculum opera manuum tuarum ne
dispicias

138 in finem David psalmus

² Domine probasti me et cognovisti me
tu cognovisti sessionem meam et surrectionem
meam

³ intellexisti cogitationes meas de longe semitam
meam et funiculum meum investigasti

⁴ et omnes vias meas praevidisti quia non est sermo
in lingua mea

⁵ ecce Domine tu cognovisti omnia novissima et
antiqua tu formasti me et posuisti super me manum
tuam

⁶ mirabilis facta est scientia tua ex me confortata est
non potero ad eam

⁷ quo ibo ab spiritu tuo et quo a facie tua fugiam

⁸ si ascendero in caelum tu illic es si descendero ad
infernum ades

⁹ si sumpsero pinnas meas diluculo et habitavero in
extremis maris

¹⁰ etenim illuc manus tua deducet me et tenebit me
dextera tua

¹¹ et dixi forsitan tenebrae conculcabunt me et nox
inluminatio in deliciis meis

¹² quia tenebrae non obscurabuntur a te et nox sicut
dies inluminabitur sicut tenebrae eius ita et lumen
eius

¹³ quia tu possedisti renes meos suscepisti me de
utero matris meae

¹⁴ confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es
mirabilia opera tua et anima mea cognoscit nimis

¹⁵ non est occultatum os meum a te quod fecisti in
occulto et substantia mea in inferioribus terrae

¹⁶ imperfectum meum viderunt oculi tui et in libro
tuo omnes scribentur die formabuntur et nemo in
eis

¹⁷ mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus
nimis confirmati sunt principatus eorum

¹⁸ dinumerabo eos et super harenam multipli-
cabuntur exsurrexi et adhuc sum tecum

¹⁹ si occideris Deus peccatores et viri sanguinum
declinate a me

²⁰ quia dices in cogitatione accipient in vanitate
civitates tuas

²¹ nonne qui oderunt te Domine oderam et super
inimicos tuos tabescebam

²² perfecto odio oderam illos inimici facti sunt mihi
²³ proba me Deus et scito cor meum interroga me et

cognosce semitas meas

²⁴ et vide si via iniquitatis in me est et deduc me in
via aeterna

139 in finem psalmus David

² eripe me Domine ab homine malo a
viro iniquo eripe me

³ qui cogitaverunt iniquitates in corde tota die con-
stituebant proelia

⁴ acuerunt linguam suam sicut serpentis venenum
aspidium sub labiis eorum diapsalma

⁵ custodi me Domine de manu peccatoris ab
hominibus iniquis eripe me qui cogitaverunt sub-
plantare gressus meos

⁶ absconderunt superbi laqueum mihi et funes ex-
tenderunt in laqueum iuxta iter scandalum posu-
erunt mihi diapsalma

⁷ dixi Domino Deus meus es tu exaudi Domine vo-
cem deprecationis meae

⁸ Domine Domine virtus salutis meae obumbrasti
super caput meum in die belli

⁹ non tradas Domine desiderio meo peccatori cogi-
taverunt contra me ne derelinquas me ne forte ex-
altentur diapsalma

¹⁰ caput circuitus eorum labor labiorum ipsorum
operiet eos

¹¹ cadent super eos carbones in igne deicies eos in
miseriis non subsistent

¹² vir linguosus non dirigetur in terra virum inius-
tum mala capient in interitu

¹³ cognovi quia faciet Dominus iudicium inopis et
vindictam pauperum

¹⁴ verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo habi-
tabunt recti cum vultu tuo

140 psalmus David Domine clamavi ad te
exaudi me intende voci meae cum cla-
mavero ad te

² dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu
tuo elevatio manuum mearum sacrificium vesperti-
num

³ pone Domine custodiam ori meo et ostium circumstantiae labiis meis

⁴ non declines cor meum in verba malitiae ad excusandas excusationes in peccatis cum hominibus operantibus iniquitatem et non communicabo cum electis eorum

⁵ corripiet me iustus in misericordia et increpabit me oleum %autem; peccatoris non inpinguet caput meum quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum

⁶ absorti sunt iuncti petrae iudices eorum audient verba mea quoniam potuerunt

⁷ sicut crassitudo terrae erupta est super terram dissipata sunt ossa nostra secus infernum

⁸ quia ad te Domine Domine oculi mei in te speravi non auferas animam meam

⁹ custodi me a laqueo quem statuerunt mihi et ab scandalis operantium iniquitatem

¹⁰ cadent in reticulo eius peccatores singulariter sum ego donec transeam

141 intellectus David cum esset in spelunca oratio

² voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Dominum deprecatus sum

³ effundo in conspectu eius deprecationem meam tribulationem meam ante ipsum pronuntio

⁴ in deficiendo ex me spiritum meum et tu cognovisti semitas meas in via hac qua ambulabam absconderunt laqueum mihi

⁵ considerabam ad dexteram et videbam et non erat qui cognosceret me periit fuga a me et non est qui requirit animam meam

⁶ clamavi ad te Domine dixi tu es spes mea portio mea in terra viventium

⁷ intende ad deprecationem meam quia humiliatus sum nimis libera me a persequentibus me quia confortati sunt super me

⁸ educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo me expectant iusti donec retribuas mihi

142 psalmus David quando filius eum persequeretur Domine exaudi orationem meam auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua exaudi me in tua iustitia

² et non intres in iudicio cum servo tuo quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens

³ quia persecutus est inimicus animam meam humiliavit in terra vitam meam conlocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi

⁴ et anxius est super me spiritus meus in me turbatum est cor meum

⁵ memor fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus tuis in factis manuum tuarum meditabar

⁶ expandi manus meas ad te anima mea sicut terra sine aqua tibi diapsalma

⁷ velociter exaudi me Domine defecit spiritus meus non avertas faciem tuam a me et similis ero descendentibus in lacum

⁸ auditam mihi fac mane misericordiam tuam quia in te speravi notam fac mihi viam in qua ambulem quia ad te levavi animam meam

⁹ eripe me de inimicis meis Domine ad te confugi

¹⁰ doce me facere voluntatem tuam quia Deus meus es tu spiritus tuus bonus deducet me in terra recta

¹¹ propter nomen tuum Domine vivificabis me in aequitate tua educes de tribulatione animam meam

¹² et in misericordia tua disperdes inimicos meos et perdes omnes qui tribulant animam meam quoniam ego servus tuus sum

143 David adversus Goliad benedictus Dominus Deus meus qui docet manus meas ad proelium digitos meos ad bellum

² misericordia mea et refugium meum susceptor meus et liberator meus protector meus et in eo speravi qui subdis populum meum sub me

³ Domine quid est homo quia innotuisti ei aut filius hominis quia reputas eum

⁴ homo vanitati similis factus est dies eius sicut umbra praetereunt

⁵ Domine inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt

⁶ fulgora coruscationem et dissipabis eos emitte sagittas tuas et conturbabis eos

⁷ emitte manum tuam de alto eripe me et libera me de aquis multis de manu filiorum alienorum

⁸ quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis

⁹ Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi

¹⁰ qui das salutem regibus qui redimit David servum suum de gladio maligno

¹¹ eripe me et eripe me de manu filiorum alienigenarum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis

¹² quorum filii sicut novella plantationis in iuventute sua filiae eorum compositae circumornatae ut similitudo templi

¹³ promptuaria eorum plena eructantia ex hoc in illud oves eorum fetosae abundantes in egressibus suis

¹⁴ boves eorum crassi non est ruina maceriae neque transitus neque clamor in plateis eorum

¹⁵ beatum dixerunt populum cui haec sunt beatus populus cuius Dominus Deus eius

144 laudatio David exaltabo te Deus meus rex et benedicam nomini tuo in saeculum et in saeculum saeculi

² per singulos dies benedicam tibi et laudabo nomen tuum in saeculum et in saeculum saeculi

³ magnus Dominus et laudabilis nimis et magnitudinis eius non est finis

⁴ generatio et generatio laudabit opera tua et potentiam tuam pronuntiabunt

⁵ magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquentur et mirabilia tua narrabunt

⁶ et virtutem terribilium tuorum dicent et magnitudinem tuam narrabunt

⁷ memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt et iustitia tua exultabunt

⁸ miserator et misericors Dominus patiens et multum misericors

⁹ suavis Dominus universis et miserationes eius super omnia opera eius

¹⁰ confiteantur tibi Domine omnia opera tua et sancti tui confiteantur tibi

¹¹ gloriam regni tui dicent et potentiam tuam loquentur

¹² ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam et gloriam magnificentiae regni tui

¹³ regnum tuum regnum omnium saeculorum et dominatio tua in omni generatione et progenie fidelis Dominus in omnibus verbis suis et sanctus in omnibus operibus suis

¹⁴ adlevat Dominus omnes qui corruunt et erigit omnes elisos

¹⁵ oculi omnium in te sperant et tu das escam illorum in tempore oportuno

¹⁶ aperis tu manum tuam et imples omne animal benedictione

¹⁷ iustus Dominus in omnibus viis suis et sanctus in omnibus operibus suis

¹⁸ prope est Dominus omnibus invocantibus eum omnibus invocantibus eum in veritate

¹⁹ voluntatem timentium se faciet et deprecationem eorum exaudiet et salvos faciet eos

²⁰ custodit Dominus omnes diligentes se et omnes peccatores disperdet

²¹ laudationem Domini loquetur os meum et benedicat omnis caro nomini sancto eius in saeculum et in saeculum saeculi

145 ² alleluia Aggei et Zacchariae lauda anima mea Dominum laudabo Dominum in vita mea psallam Deo meo quamdiu fuero nolite confidere in principibus

³ in filiis hominum quibus non est salus

⁴ exhibit spiritus eius et revertetur in terram suam in illa die peribunt omnes cogitationes eorum

⁵ beatus cuius Deus Iacob adiutor eius spes eius in Domino Deo ipsius

⁶ qui fecit caelum et terram mare et omnia quae in eis

⁷ qui custodit veritatem in saeculum facit iudicium iniuriam patientibus dat escam esurientibus Dominus solvit conpeditos

⁸ Dominus inluminat caecos Dominus erigit adlisos Dominus diligit iustos

⁹ Dominus custodit advenas pupillum et viduam suscipiet et viam peccatorum disperdet

¹⁰ regnabit Dominus in saecula Deus tuus Sion in generationem et generationem

146 alleluia Aggei et Zacchariae laudate Dominum quoniam bonum psalmus Deo nostro sit iucunda * decoraque; laudatio

² aedificans Hierusalem Dominus dispersiones Israel congregabit

³ qui sanat contritos corde et alligat contritiones illorum

⁴ qui numerat multitudinem stellarum et omnibus eis nomina vocans

⁵ magnus Dominus noster et magna virtus eius et sapientiae eius non est numerus

⁶ suscipiens mansuetos Dominus humilians autem peccatores usque ad terram

⁷ praecinite Domino in confessione psallite Deo nostro in cithara

⁸ qui operit caelum nubibus et parat terrae pluviam qui producit in montibus faenum et herbam servituti hominum

⁹ et dat iumentis escam ipsorum et pullis corvorum invocantibus eum

¹⁰ non in fortitudine equi voluntatem habebit nec in tibiis viri beneplacitum erit ei

¹¹ beneplacitum est Domino super timentes eum et in eis qui sperant super misericordia eius

147 ¹² alleluia lauda Hierusalem Dominum lauda Deum tuum Sion

¹³ quoniam confortavit seras portarum tuarum benedixit filiis tuis in te

¹⁴ qui posuit fines tuos pacem et adipe frumenti satiat te

¹⁵ qui emittit eloquium suum terrae velociter currit sermo eius

¹⁶ qui dat nivem sicut lanam nebulam sicut cinerem spargit

¹⁷ mittit cristallum suum sicut buccellas ante faciem frigoris eius quis sustinebit

¹⁸ emittet verbum suum et liquefaciet ea flabit spiritus eius et fluent aquae

¹⁹ qui adnuntiat verbum suum Iacob iustitias et iudicia sua Israel

²⁰ non fecit taliter omni nationi et iudicia sua non manifestavit eis

148 alleluia laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis

² laudate eum omnes angeli eius laudate eum omnes virtutes eius

³ laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae et lumen

PSALMORUM LXX 148:4

⁴ laudate eum caeli caelorum et aqua quae super caelum est

⁵ laudent nomen Domini quia ipse dixit et facta sunt ipse mandavit et creata sunt

⁶ statuit ea in saeculum et in saeculum saeculi praeceptum posuit et non praeteribit

⁷ laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi

⁸ ignis grando nix glacies spiritus procellarum quae faciunt verbum eius

⁹ montes et omnes colles ligna fructifera et omnes cedri

¹⁰ bestiae et universa pecora serpentes et volucres pinnatae

¹¹ reges terrae et omnes populi principes et omnes iudices terrae

¹² iuvenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen Domini

¹³ quia exaltatum est nomen eius solius

¹⁴ confessio eius super caelum et terram et exaltabit cornu populi sui hymnus omnibus sanctis eius filiis Israhel populo adpropinquanti sibi

149 alleluia cantate Domino canticum novum laus eius in ecclesia sanctorum

² laetetur Israhel in eo qui fecit eum et filii Sion exultent in rege suo

³ laudent nomen eius in choro in tympano et psalterio psallant ei

⁴ quia beneplacitum est Domino in populo suo et exaltabit mansuetos in salute

⁵ exultabunt sancti in gloria laetabuntur in cubilibus suis

⁶ exaltationes Dei in gutture eorum et gladii accipientes in manibus eorum

⁷ ad faciendam vindictam in nationibus increpationes in populis

⁸ ad alligandos reges eorum in conpedibus et nobiles eorum in manicis ferreis

⁹ ut faciant in eis iudicium conscriptum gloria haec est omnibus sanctis eius

150 alleluia laudate Dominum in sanctis eius laudate eum in firmamento virtutis eius

² laudate eum in virtutibus eius laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius

³ laudate eum in sono tubae laudate eum in psalterio et cithara

⁴ laudate eum in tympano et choro laudate eum in cordis et organo

⁵ laudate eum in cymbalis bene sonantibus laudate eum in cymbalis iubilationis

⁶ omnis spiritus laudet Dominum

Psalmorum Hebraicum

1 beatus vir qui non abiit in consilio impiorum
et in via peccatorum non stetit in cathedra
derisorum non sedit

² sed in lege Domini voluntas eius et in lege eius
meditabitur die ac nocte

³ et erit tamquam lignum transplantatum iuxta
rivulos aquarum quod fructum suum dabit in tem-
pore suo et folium eius non defluet et omne quod
fecerit prosperabitur

⁴ non sic impii sed tamquam pulvis quem proicit
ventus

⁵ propterea non resurgent impii in iudicio neque
peccatores in congregatione iustorum

⁶ quoniam novit Dominus viam iustorum et iter
impiorum peribit

2 quare turbabuntur gentes et tribus
meditabuntur inania

² consurgent reges terrae et principes tractabunt
pariter adversum Dominum et adversum christum
eius

³ disrumpamus vincula eorum et proiciamus a nobis
laqueos eorum

⁴ habitator caeli ridebit Dominus subsannabit eos

⁵ tunc loquetur ad eos in ira sua et in furore suo
conturbabit eos

⁶ ego autem orditus sum regem meum super Sion
montem sanctum suum adnuntiabo Dei praeceptum

⁷ Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie
genui te

⁸ postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam
et possessionem tuam terminos terrae

⁹ pascas eos in virga ferrea ut vas figuli conteres
eos

¹⁰ nunc ergo reges intellegite erudimini iudices ter-
rae

¹¹ servite Domino in timore et exultate in tremore

¹² adorate pure ne forte irascatur et pereatis de via

¹³ cum exarserit post paululum furor eius beati om-
nes qui sperant in eum

3 canticum David cum fugeret a facie Abessa-
lon filii sui

² Domine quare multiplicati sunt hostes mei multi
consurgunt adversus me

³ multi dicunt animae meae non est salus huic in
Deo semper

⁴ tu autem Domine clipeus circa me gloria mea et
exaltans caput meum

⁵ voce mea ad Dominum clamabo et exaudiet me de
monte sancto suo semper

⁶ ego dormivi et soporatus sum evigilavi quia Do-
minus sustentavit me

⁷ non timebo milia populi quae circumdederunt me
surge Domine salvum me fac Deus meus

⁸ quia percussisti omnium inimicorum meorum
maxillam dentes impiorum confregisti

⁹ Domini est salus super populum tuum benedictio
tua semper

4 victori in psalmis canticum David

² invocante me exaudi me Deus iustitiae meae
in tribulatione dilatasti mihi miserere mei et exaudi
orationem meam

³ filii viri usquequo incliti mei ignominiose diligitis
vanitatem quaerentes mendacium semper

⁴ et cognoscite quoniam mirabilem reddidit Domi-
nus sanctum suum Dominus exaudiet cum clamav-
ero ad eum

⁵ irascimini et nolite peccare loquimini in cordibus
vestris super cubilia vestra et tacete semper

⁶ sacrificate sacrificium iustitiae et fidite in Domino
multi dicunt quis ostendit nobis bonum

⁷ leva super nos lucem vultus tui Domine dedisti
laetitiam in corde meo

⁸ in tempore frumentum et vinum eorum multipli-
cata sunt

⁹ in pace simul requiescam et dormiam

¹⁰ quia tu Domine specialiter securum habitare fe-
cisti me

5 victori pro hereditatibus canticum David

² verba mea audi Domine intellege murmur
meum

³ rex meus et Deus meus

⁴ quia te deprecor Domine mane audies vocem
meam

⁵ mane praeparabor ad te et contemplantor quoniam
non es deus volens iniquitatem tu

⁶ nec habitabit iuxta te malignus non stabunt iniqui
in conspectu oculorum tuorum

⁷ odisti omnes operantes iniquitatem perdes lo-
quentes mendacium virum sanguinum et dolosum
abominabitur Dominus

⁸ ego autem in multitudine misericordiae tuae in-
troibo in domum tuam adorabo in templo sancto
tuo in timore tuo

⁹ Domine deduc me in iustitia tua propter insidia-
tores meos dirige ante faciem meam viam tuam

¹⁰ non est enim in ore eorum rectum interiora eorum
insidiae

PSALMORUM HEB 5:11

¹¹ sepulchrum patens guttur eorum linguam suam levificant condemna eos Deus decidant a consiliis suis iuxta multitudinem scelerum eorum expelle eos quoniam provocaverunt te

¹² et laetentur omnes qui sperant in te in perpetuum laudabunt et proteges eos et laetabuntur in te qui diligunt nomen tuum

¹³ quia tu benedices iusto Domine ut scuto placabilitatis coronabis eum

6 victori in psalmis super octava canticum David

² Domine ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripas me

³ miserere mei Domine quoniam infirmus sum sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea

⁴ et anima mea turbata est valde et tu Domine usquequo

⁵ revertere Domine erue animam meam salva me propter misericordiam tuam

⁶ quoniam non est in morte recordatio tui in inferno quis confitebitur tibi

⁷ laboravi in gemitu meo natare faciam tota nocte lectulum meum lacrimis meis stratum meum rigabo

⁸ caligavit prae amaritudine oculus meus consumptus sum ab universis hostibus meis

⁹ recedite a me omnes qui operamini iniquitatem quia audivit Dominus vocem fletus mei

¹⁰ audivit Dominus deprecationem meam Dominus orationem meam suscipiet

¹¹ confundantur et conturbentur vehementer omnes inimici mei revertantur et confundantur subito

7 pro ignorance David quod cecinit Domino super verbis Aethiopsis filii Iemini

² Domine Deus meus in te speravi salva me ab omnibus persequentibus me et libera me

³ ne forte capiat ut leo animam meam laceret et non sit qui eruat

⁴ Domine Deus meus si feci istud si est iniquitas in manibus meis

⁵ si reddidi retribuentibus mihi malum et dimisi hostes meos vacuos

⁶ persequatur inimicus animam meam et adprehendat et conculcet in terra vitam meam et gloriam meam in pulverem conlocet semper

⁷ surge Domine in furore tuo elevare indignans super hostes meos et consurge ad me iudicio quod mandasti

⁸ et congregatio tribuum circumdet te et pro hac in altum revertere

⁹ Dominus iudicabit populos iudica me Domine secundum iustitiam meam et secundum simplicitatem meam quae est in me

¹⁰ consumatur malum iniquorum et confirmetur iustitia probator cordis et renum Deus iustus

¹¹ clipeus meus in Deo qui salvat rectos corde

¹² Deus iudex iustus et fortis comminans tota die

¹³ non convertenti gladium suum acuet arcum suum tetendit et paravit illum

¹⁴ et in ipso praeparavit vasa mortis sagittas suas ad conburendum operatus est

¹⁵ ecce parturit iniquitatem et concepto dolore peperit mendacium

¹⁶ lacum aperuit et effodit eum et incidet in interitum quem operatus est

¹⁷ revertetur dolor suus in caput eius et super verticem eius iniquitas sua descendet

¹⁸ confitebor Domino secundum iustitiam eius et cantabo nomini Domini altissimi

8 victori pro torcularibus canticum David

² Domine Dominator noster quam grande est nomen tuum in universa terra qui posuisti gloriam tuam super caelos

³ ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem propter adversarios meos ut quiescat inimicus et ultor

⁴ videbo enim caelos tuos opera digitorum tuorum lunam et stellas quae fundasti

⁵ quid est homo quoniam recordaris eius vel filius hominis quoniam visitas eum

⁶ minues eum paulo minus a Deo gloria et decore coronabis eum

⁷ dabis ei potestatem super opera manuum tuarum

⁸ cuncta posuisti sub pedibus eius oves et armenta omnia insuper et animalia agri

⁹ aves caeli et pisces maris qui pertranseunt semitas ponti

¹⁰ Domine Dominator noster quam grande est nomen tuum in universa terra

9 victori pro morte filii canticum David

² confitebor Domino in toto corde meo narabo omnia mirabilia tua

³ laetabor et gaudebo in te canam nomini tuo Altissimi

⁴ cum ceciderint inimici mei retrorsum et corruerint et perierint a facie tua

⁵ fecisti enim iudicium meum et causam meam sedisti super solium iudex iustitiae

⁶ increpuisti gentes periit impius nomen eorum delisti in sempiternum et iugiter

⁷ completae sunt solitudines in finem et civitates subvertisti periit memoria eorum cum ipsis

⁸ Dominus autem in sempiternum sedebit stabilivit ad iudicandum solium suum

⁹ et ipse iudicat orbem in iustitia iudicat populos in aequitatibus

¹⁰ et erit Dominus elevatio oppresso elevatio oportuna in angustia

¹¹ et confident in te qui noverunt nomen tuum quoniam non dereliquisti quaerentes te Domine

¹² cantate Domino habitatori Sion adnuntiate in
 populis commutationes eius
¹³ quoniam quaerens sanguinem eorum recordatus
 est nec oblitus est clamoris pauperum
¹⁴ misertus est mei Dominus vidit afflictionem
 meam ex inimicis meis
¹⁵ qui exaltat me de portis mortis ut narrem omnes
 laudes tuas in portis filiae Sion
¹⁶ exultabo in salutari tuo demersae sunt gentes in
 interitu quem fecerunt in rete quod absconderant
 captus est pes eorum
¹⁷ agnitus est Dominus iudicium faciens in opere
 manuum suarum corrui impius sonitu sempiterno
¹⁸ convertantur impii in infernum omnes gentes
 quae oblitae sunt Deum
¹⁹ quoniam non in aeternum oblivioni erit pauper
 expectatio pauperum non peribit in perpetuum
²⁰ surge Domine non confortetur homo iudicentur
 gentes ante faciem tuam
²¹ pone Domine terrorem eis sciant gentes homines
 se esse semper
²² quare Domine stas a longe dispicis in temporibus
 angustiae
²³ in superbia impii ardet pauper capiantur in
 sceleribus quae cogitaverunt
²⁴ quia laudavit impius desiderium animae suae et
 avarus adplaudens sibi
²⁵ blasphemavit Dominum impius secundum altitu-
 dinem furoris sui non requirit
²⁶ nec est Deus in omnibus cogitationibus eius par-
 turiant viae eius in omni tempore longe sunt iudicia
 tua a facie eius omnes inimicos suos dispicit
²⁷ loquitur in corde suo non movebor in generatione
 et generatione ero sine malo
²⁸ maledictione os eius plenum est et dolis et
 avaritia sub lingua eius dolor et iniquitas
²⁹ sedet insidians iuxta vestibula in absconditis ut
 interficiat innocentem
³⁰ oculi eius robustos tuos circumspeciant insidiatur
 in abscondito quasi leo in cubili insidiatur ut rapiat
 pauperem rapiet pauperem cum adtraxerit eum ad
 rete suum
³¹ et confractum subiciet et inruet viribus suis
 valenter
³² dixit in corde suo oblitus est Deus abscondit fa-
 ciem suam non respiciet in perpetuum
³³ surge Domine Deus leva manum tuam noli
 oblivisci pauperum
³⁴ quare blasphemavit impius Deum dicens in corde
 suo quod non requirat
³⁵ vides quia tu laborem et furorem respicis ut detur
 in manu tua tibi relinquuntur fortes tui pupillo tu es
 factus adiutor
³⁶ contere brachium impii et maligni quaeres im-
 pietatem eius et non invenies

³⁷ Dominus rex saeculi et aeternitatis perierunt
 gentes de terra eius

³⁸ desiderium pauperum audit Dominus praeparasti
 ut cor eorum audiat auris tua

³⁹ ut iudices pupillum et oppressum et nequaquam
 ultra superbiat homo de terra

10 ¹ victori David
² in Domino speravi quomodo dicitis ani-
 mae meae transvola in montem ut avis

³ quia ecce impii tetenderunt arcum posuerunt sag-
 ittam suam super nervum ut sagittent in abscondito
 rectos corde

⁴ quia leges dissipatae sunt iustus quid operatus est

⁵ Dominus in templo sancto suo Dominus in caelo
 thronus eius oculi eius vident palpebrae eius pro-
 bant filios hominum

⁶ Dominus iustum probat impium autem et diligen-
 tem iniquitatem odit anima eius

⁷ pluet super peccatores laqueos ignis et sulphur et
 spiritus tempestatum pars calicis eorum

⁸ quoniam iustus Dominus iustitias dilexit rectum
 videbunt facies eorum

11 ¹ victori pro octava canticum David
² salva Domine quoniam defecit sanctus
 quoniam inminuti sunt fideles a filiis hominum

³ frustra loquuntur unusquisque proximo suo labium
 subdolum in corde et corde locuti sunt

⁴ disperdat Dominus omnia labia dolosa linguam
 magniloquam

⁵ qui dixerunt linguam nostram roboremus labia
 nostra nobiscum sunt quis dominus noster est

⁶ propter vastitatem inopum et gemitum pauperum
 nunc consurgam dicit Dominus ponam in salutari
 auxilium eorum

⁷ eloquia Domini eloquia munda argentum igne
 probatum separatim a terra colatum septuplum

⁸ tu Domine custodies ea servabis nos a generatione
 hac in aeternum

⁹ in circuitu impii ambulabunt cum exaltati fuerint
 vilissimi filiorum hominum

12 ¹ victori canticum David usquequo Domine
 oblivisceris mei penitus usquequo abscon-
 des faciem tuam a me

² usquequo ponam consilia in anima mea dolorem
 in corde meo per diem

³ usquequo exaltabitur inimicus meus super me

⁴ convertere exaudi me Domine Deus meus inlu-
 mina oculos meos ne umquam obdormiam in mor-
 tem

⁵ nequando dicat inimicus meus praevalui adversus
 eum hostes mei exultabunt cum motus fuero

⁶ ego autem in misericordia tua confido exultabit
 cor meum in salutari tuo cantabo Domino quia red-
 didit mihi

13 victori David dixit stultus in corde suo non est Deus corrupti sunt et abominabiles facti sunt studiose non est qui faciat bonum

² Dominus de caelo prospexit super filios hominum ut videret si esset intellegens requirens Deum

³ omnes recesserunt simul conglutinati sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum

⁴ nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem qui devorant populum meum ut cibum panis

⁵ Dominum non invocaverunt ibi timebunt formidine

⁶ quoniam Deus in generatione iusta est consilium pauperum confudistis quoniam Dominus spes eius est

⁷ quis dabit de Sion salutem Israhel quando reduxerit Dominus captivitatem populi sui exultabit Iacob et laetabitur Israhel

14 canticum David Domine quis peregrinabitur in tentorio tuo et quis habitabit in monte sancto tuo

² qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam

³ loquiturque veritatem in corde suo qui non est facilis in lingua sua neque fecit amico suo malum et obprobrium non sustinuit super vicino suo

⁴ dispicitur oculis eius inprobus timentes autem Dominum glorificat iurat ut se adfligat et non mutat

⁵ pecuniam suam non dedit ad usuram et munera adversum innocium non accepit qui facit haec non movebitur in aeternum

15 humilis et simplicis David custodi me Deus quoniam speravi in te

² dicens Deo Dominus meus es tu bene mihi non est sine te

³ sanctis qui in terra sunt et magnificis omnis voluntas mea in eis

⁴ multiplicabuntur idola eorum post tergum sequentium non libamina eorum de sanguine neque adsumam nomina eorum in labiis meis

⁵ Dominus pars hereditatis meae et calicis mei tu possessor sortis meae

⁶ lineae ceciderunt mihi in pulcherrimis et hereditas speciosissima mea est

⁷ benedicam Domino qui dedit consilium mihi insuper et noctibus erudierunt me renes mei

⁸ proponebam in conspectu meo semper quia a dextris meis est ne commovear

⁹ propterea laetatum est cor meum et exultavit gloria mea et caro mea habitavit confidenter

¹⁰ non enim derelinques animam meam in inferno nec dabis sanctum tuum videre corruptionem ostendes mihi semitam vitae plenitudinem laetitiarum ante vultum tuum decores in dextera tua aeternos

16 oratio David audi Deus iustum intende deprecationem meam auribus percipe orationem meam absque labiis mendacii

² de vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant aequitates

³ probasti cor meum visitasti nocte conflasti me et non invenisti

⁴ cogitationes meas transire os meum in opere hominum propter verbum labiorum tuorum ego observavi vias latronis

⁵ sustenta gressus meos in callibus tuis et non labentur vestigia mea

⁶ ego invocavi te quia exaudies me Deus inclina aurem tuam mihi audi eloquium meum

⁷ mirabilem fac misericordiam tuam salvator sperantium

⁸ a resistentibus dexteræ tuæ custodi me quasi pupillam intus in oculo in umbra alarum tuarum protege me

⁹ a facie impiorum vastantium me inimici mei animam meam circumdederunt

¹⁰ adipe suo concluderunt et ore locuti sunt superbe

¹¹ incedentes adversum me nunc circumdederunt me oculos suos posuerunt declinare in terram

¹² similitudo eius quasi leonis desiderantis praedam et quasi catuli leonis sedentis in absconditis

¹³ surge Domine praeveni faciem eius incurva eum salva animam meam ab impio qui est gladius tuus

¹⁴ a viris manus tuæ Domine qui mortui sunt in profundo quorum pars in vita et quorum de absconditis tuis replesti ventrem qui satiabuntur filiis et dimittent reliquias suas parvulis eorum

¹⁵ ego in iustitia videbo faciem tuam implebor cum evigilavero similitudine tua

17 victori servo Domini David quae locutus est Domino verba cantici huius in die qua

liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul et ait

² diligam te Domine fortitudo mea

³ Domine petra mea et robur meum et salvator meus Deus meus fortis meus sperabo in eo scutum meum et cornu salutis meae susceptor meus

⁴ laudatum invocabo Dominum et ab inimicis meis salvus ero

⁵ circumdederunt me funes mortis et torrentes diabuli terruerunt me

⁶ funes inferi circumdederunt me praevenierunt me laquei mortis

⁷ in tribulatione mea invocabo Dominum et ad Deum meum clamabo exaudiet de templo suo vocem meam et clamor meus ante faciem eius veniet in aures eius

⁸ commota est et contremuit terra et fundamenta montium concussa sunt et conquassata quoniam iratus est

⁹ ascendit fumus de furore eius et ignis ex ore eius devorans carbones incensi sunt ab eo

¹⁰ inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius
¹¹ et ascendit super cherub et volavit super pinnas venti
¹² posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius tabernaculum eius tenebrosas aquas in nubibus aetheris
¹³ prae fulgore in conspectu eius nubes transierunt grando et carbones ignis
¹⁴ et intonuit de caelo Dominus et Altissimus dedit vocem suam grandinem et carbones ignis
¹⁵ et emisit sagittas suas et dissipavit eos fulgora multiplicavit et conturbavit illos
¹⁶ et apparuerunt effusiones aquarum et revelata sunt fundamenta orbis ab increpatione tua Domine ab inspiratione spiritus furoris tui
¹⁷ misit de alto et accepit me extraxit me de aquis multis
¹⁸ liberavit me de inimicis meis potentissimis et de his qui oderant me quoniam robustiores me erant
¹⁹ praevenerunt me in die afflictionis meae et factus est Dominus firmamentum meum
²⁰ et eduxit me in latitudinem liberavit me quia placuit ei
²¹ retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum reddidit mihi
²² quia custodivi vias Domini et non egi impie a Deo meo
²³ omnia enim iudicia eius in conspectu meo et praecepta eius non amovi a me
²⁴ et fui immaculatus cum eo et custodivi me ab iniquitate mea
²⁵ et restituit Dominus mihi secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum in conspectu oculorum eius
²⁶ cum sancto sanctus eris cum viro innocente innocenter ages
²⁷ cum electo electus eris et cum perverso pervertes
²⁸ quia tu populum pauperem salvabis et oculos excelsos humiliabis
²⁹ quia tu inluminabis lucernam meam Domine Deus meus inlustrabis tenebras meas
³⁰ in te enim curram accinctus et in Deo meo transiliam murum
³¹ Deus immaculata via eius eloquium Domini igne examinatum scutum est omnium sperantium in se
³² quis est deus praeter Dominum et quis fortis praeter Deum nostrum
³³ Deus qui accingit me fortitudine et posuit immaculatam viam meam
³⁴ coaequans pedes meos cervis et super excelsa statuens me
³⁵ docens manus meas ad proelium et componens quasi arcum aereum brachia mea

³⁶ dedisti mihi clipeum salutis tuae et dextera tua confortavit me et mansuetudo tua multiplicavit me
³⁷ dilatabis gressus meos subtus me et non deficient tali mei
³⁸ persequar inimicos meos et adprehendam et non revertar donec consumam eos
³⁹ caedam eos et non poterunt surgere cadent sub pedibus meis
⁴⁰ accinxisti me fortitudine ad proelium incurvabis resistentes mihi sub me
⁴¹ inimicorum meorum dedisti mihi dorsum et odientes me disperdidisti
⁴² clamabunt et non erit qui salvet ad Dominum et non exaudiet eos
⁴³ delebo eos ut pulverem ante faciem venti ut lutum platearum proiciam eos
⁴⁴ salvabis me a contradictionibus populi pones me in caput gentium
⁴⁵ populus quem ignoravi serviet mihi auditione auris oboediet mihi
⁴⁶ filii alieni mentientur mihi filii alieni defluent et contrahentur in angustiis suis
⁴⁷ vivit Dominus et benedictus Deus meus et exaltabitur Deus salutis meae
⁴⁸ Deus qui das vindictas mihi et congregas populos sub me qui servas me ab inimicis meis
⁴⁹ et a resistentibus mihi elevas me a viro iniquo libera me
⁵⁰ propterea confitebor tibi in gentibus Domine et nomini tuo cantabo
⁵¹ magnificentiam salutis regis sui et facienti misericordiam christo suo David et semini eius usque in aeternum
18 victori canticum David
² caeli enarrant gloriam Dei et opus manus eius annuntiat firmamentum
³ dies diei eructat verbum et nox nocti indicat scientiam
⁴ non est sermo et non sunt verba quibus non audiatur vox eorum
⁵ in universam terram exivit sonus eorum et in finibus orbis verba eorum
⁶ soli posuit tabernaculum in eis et ipse quasi spon-sus procedens de thalamo suo exultavit ut fortis ad currendam viam
⁷ a summitate caeli egressus eius et cursus eius usque ad summitatem illius nec est qui se abscondat a calore eius
⁸ lex Domini immaculata convertens animam testimonium Domini fidele sapientiam praestans parvulis
⁹ praecepta Domini recta laetificantia cor mandatum Domini lucidum inluminans oculos
¹⁰ timor Domini mundus perseverans in saecula iudicia Domini vera iustificata in semet ipsis

¹¹ desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum et dulciora super mel et favum redundantem

¹² unde et servus tuus docebit ea in custodiendis eis fructus multus

¹³ errores quis intellegit ab occultis munda me

¹⁴ a superbis quoque libera servum tuum si non fuerint dominati mei tunc immaculatus ero et mundabor a delicto maximo

¹⁵ sint placentes sermones oris mei meditatio cordis mei in conspectu tuo Domine fortitudo mea et redemptor meus

19 victori canticum David
² exaudiat te Dominus in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob

³ mittat tibi auxilium de sancto et de Sion roborat te

⁴ memor sit omnis sacrificii tui et holocaustum tuum pingue fiat semper

⁵ det tibi secundum cor tuum et omnem voluntatem tuam impleat

⁶ laudabimus in salutari tuo et in nomine Dei nostri ducemus choros

⁷ impleat Dominus omnes petitiones tuas nunc scio quoniam salvabit Dominus christum suum exaudiet eum de caelo sancto suo in fortitudine salutis dexterae suae

⁸ hii in curribus et hii in equis nos autem nominis Domini Dei nostri recordabimur

⁹ ipsi incurvati sunt et ceciderunt nos autem resurreximus et erecti sumus

¹⁰ Domine salva rex exaudiet nos in die quae invocaverimus

20 victori canticum David
² Domine in fortitudine tua laetabitur rex et in salutari tuo exultabit vehementer

³ desiderium cordis eius dedisti ei et voluntate laborum eius non fraudasti eum semper

⁴ quoniam praevienes eum benedictionibus bonitatis pones in capite eius coronam de lapide pretioso

⁵ vitam petivit te et dedisti ei longitudinem dierum in saeculum et in aeternum

⁶ magna gloria eius in salutari tuo gloriam et decorem pones super eum

⁷ pones enim eum benedictionem sempiternam et hilarabis eum laetitia apud vultum tuum

⁸ quia rex confidet in Domino et in misericordia Excelsi non decipietur

⁹ inveniet manus tua omnes inimicos tuos dextera tua inveniet odientes te

¹⁰ pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui Dominus in furore suo praecipitabit eos et devorabit eos ignis

¹¹ fructum eorum de terra perdes et semen eorum de filiis hominum

¹² quoniam inclinaverunt super te malum cogitaverunt scelus quod non potuerunt

¹³ quia pones eos umerum funes tuos firmabis contra facies eorum

¹⁴ exaltare Domine in fortitudine tua cantabimus et psallemus fortitudines tuas

21 victori pro cervo matutino canticum
² Deus Deus meus quare dereliquisti me longe a salute mea verba rugitus mei

³ Deus meus clamabo per diem et non exaudies et nocte nec est silentium mihi

⁴ et tu sancte habitator Laus Israhel

⁵ in te confisi sunt patres nostri confisi sunt et salvasti eos

⁶ ad te clamaverunt et salvati sunt in te confisi sunt et non sunt confusi

⁷ ego autem sum vermis et non homo obprobrium hominum et dispectio plebis

⁸ omnes videntes me subsannant me dimittunt labium movent caput

⁹ confugit ad Dominum salvet eum liberet eum quoniam vult eum

¹⁰ tu autem propugnator meus ex utero fiducia mea ab uberibus matris meae

¹¹ in te proiectus sum ex vulva de ventre matris meae Deus meus es tu

¹² ne longe fias a me quoniam tribulatio proxima est quoniam non est adiutor

¹³ circumdederunt me vituli multi tauri pingues vallaverunt me

¹⁴ aperuerunt super me os suum quasi leo capiens et rugiens

¹⁵ sicut aqua effusus sum et separata sunt omnia ossa mea factum est cor meum sicut cera liquefacta in medio ventris mei

¹⁶ aruit velut testa fortitudo mea et lingua mea adhesit palato meo et in pulverem mortis detraxisti me

¹⁷ circumdederunt me venatores concilium pessimorum vallavit me vinxerunt manus meas et pedes meos

¹⁸ numeravi omnia ossa mea quae ipsi respicientes viderunt in me

¹⁹ diviserunt vestimenta mea sibi et super vestimentum meum miserunt sortem

²⁰ tu autem Domine ne longe fias fortitudo mea in auxilium meum festina

²¹ erue a gladio animam meam de manu canis solitariam meam

²² salva me ex ore leonis et de cornibus unicornium exaudi me

²³ narrabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesiae laudabo te

²⁴ qui timetis Dominum laudate eum omne semen Iacob glorificate eum

²⁵ et metuite eum universum semen Israhel quoniam non dispexit neque contempsit modestiam pauperis et non abscondit faciem suam ab eo et cum clamaret ad eum audivit

²⁶ apud te laus mea in ecclesia multa vota mea reddam in conspectu timentium eum

²⁷ comedent mites et saturabuntur laudabunt Dominum quaerentes eum vivet cor vestrum in sempiternum

²⁸ recordabuntur et convertentur ad Dominum omnes fines terrae et adorabunt coram eo universae cognationes gentium

²⁹ quia Domini est regnum et dominabitur gentibus

³⁰ comederunt et adoraverunt omnes pingues terrae ante faciem eius curvabunt genu universi qui descendunt in pulverem

³¹ et anima eius ipsi vivet semen serviet ei

³² narrabitur Domino in generatione venient et annuntiabunt iustitias eius populo qui nascetur quas fecit

22 canticum David Dominus pascit me nihil mihi deerit

² in pascuis herbarum adclinavit me super aquas refectionis enutrivit me

³ animam meam refecit duxit me per semitas iustitiae propter nomen suum

⁴ sed et si ambulavero in valle mortis non timebo malum quoniam tu mecum es virga tua et baculus tuus ipsa consolabuntur me

⁵ pones coram me mensam ex adverso hostium meorum inpinguasti oleo caput meum calix meus inebrians

⁶ sed et benignitas et misericordia subsequetur me omnibus diebus vitae meae et habitabo in domo Domini in longitudine dierum

23 David canticum Domini est terra et plenitudo eius orbis et habitatores eius

² quia ipse super maria fundavit eum et super flumina stabilivit illum

³ quis ascendet in montem Domini et quis stabit in loco sancto eius

⁴ innocens manibus et mundo corde qui non exaltavit frustra animam suam et non iuravit dolose

⁵ accipiet benedictionem a Domino et iustitiam a Deo salutari suo

⁶ haec generatio quaerentium eum quaerentium faciem tuam Iacob semper

⁷ levate portae capita vestra et elevamini ianuae sempiternae et ingrediatur rex gloriae

⁸ quis est iste rex gloriae Dominus fortis et potens Dominus fortis in proelio

⁹ levate portae capita vestra et erigite ianuae sempiternae et ingrediatur rex gloriae

¹⁰ quis est iste rex gloriae Dominus exercituum ipse est rex gloriae semper

24 David ad te Domine animam meam levabo ² Deus meus in te confisus sum ne confundar

³ ne laentur inimici mei sed et universi qui sperant in te non confundantur

⁴ confundantur qui iniqua gerunt frustra vias tuas Domine ostende mihi semitas tuas doce me

⁵ deduc me in veritate tua et doce me quia tu Deus salvator meus te expectavi tota die

⁶ recordare miserationum tuarum Domine et misericordiarum tuarum quia ex sempiterno sunt

⁷ peccatorum adolescentiae meae et scelerum meorum ne memineris secundum misericordiam tuam recordare mei propter bonitatem tuam Domine

⁸ bonus et rectus Dominus propterea docebit peccatores in via

⁹ deducet mansuetos in iudicio et docebit modestos viam suam

¹⁰ omnes semitae Domini misericordia et veritas his qui custodiunt pactum eius et testificationem eius

¹¹ propter nomen tuum propitiare iniquitati meae quoniam grandis est

¹² quis est iste vir timens Dominum quem docebit in via quam elegerit

¹³ anima eius in bono commorabitur et semen eius hereditabit terram

¹⁴ secretum Domini timentibus eum et pactum suum ostendet eis

¹⁵ oculi mei semper ad Dominum quia ipse educet de rete pedes meos

¹⁶ respice in me et miserere mei quoniam solus et pauper sum ego

¹⁷ tribulationes cordis mei multiplicatae sunt de angustiis meis educ me

¹⁸ vide afflictionem meam et laborem meum et porta omnia peccata mea

¹⁹ vide inimicos meos quia multiplicati sunt et odio iniquo oderunt me

²⁰ custodi animam meam et libera me non confundar quia speravi in te

²¹ simplicitas et aequitas servabunt me quia expectavi te

²² redime Deus Israhel ex omnibus angustiis suis

25 David iudica me Deus quoniam ego in simplicitate mea ambulavi et in Domino confidens non deficiam

² proba me Domine et tempta me ure renes meos et cor meum

³ quia misericordia tua in conspectu oculorum meorum est et ambulabo in veritate tua

⁴ non sedi cum viris vanitatis et cum superbis non ingrediar

⁵ odivi ecclesiam pessimorum et cum iniquis non sedebo

⁶ lavabo in innocentia manus meas et circuibo altare tuum Domine

⁷ ut clara voce praedicem laudem et narrem omnia mirabilia tua

⁸ Domine dilexi habitaculum domus tuae et locum tabernaculi gloriae tuae

⁹ ne auferas cum peccatoribus animam meam cum viris sanguinum vitam meam

¹⁰ in quorum manibus scelus est et dextera eorum repleta est muneribus

¹¹ ego autem in simplicitate mea gradiar redime me et miserere mei

¹² pes meus stetit in recto in ecclesiis benedicam Domino

26 David Dominus lux mea et salutare meum quem timebo Dominus fortitudo vitae meae quem formidabo

² cum adpropinquarent mihi maligni ut comederent carnem meam hostes mei et inimici mei ipsi in-pigerunt et ceciderunt

³ si steterint adversus me castra non timebit cor meum si surrexerit contra me bellum in hoc ego confidam

⁴ unum petivi a Domino hoc requiram ut habitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae ut videam pulchritudinem Domini et adtendam templum eius

⁵ abscondet enim me in umbra sua in die pessima abscondet me in secreto tabernaculi sui

⁶ in petra exaltabit me nunc quoque exaltabit caput meum super inimicos meos qui sunt in circuitu meo et immolabo in tabernaculo eius hostias iubili cantabo et psallam Domino

⁷ audi Domine vocem meam invocantis miserere mei et exaudi me

⁸ tibi dixit cor meum quaesivit vultus meus faciem tuam Domine et requiram

⁹ ne abscondas faciem tuam a me ne declines in furore tuo a servo tuo auxilium meum fuisti ne derelinquas me et ne dimittas me Deus salvator meus

¹⁰ pater enim meus et mater mea dereliquerunt me Dominus autem collegit me

¹¹ ostende mihi Domine viam tuam et deduc me in semita recta propter insidiatores meos

¹² ne tradas me Domine animae tribulantium me quoniam surrexerunt contra me testes falsi et apertum mendacium

¹³ ego autem credo quod videam bona Domini in terra viventium

¹⁴ expecta Dominum confortare et roboretur cor tuum et sustine Dominum

27 David ad te Domine clamabo Fortis meus ne obsurdescas mihi ne forte tacente te mihi conparer his qui descendunt in lacum

² audi Domine deprecationem meam cum clamavero ad te cum levavero manus meas ad oraculum sanctum tuum

³ ne trahas me cum impiis et cum operantibus iniquitatem qui loquuntur pacem cum amicis suis et est malum in corde eorum

⁴ da eis secundum opus suum et secundum malum adinventionum suarum iuxta opus manuum suarum da eis redde retributionem suam illis

⁵ quoniam non intellegunt opera Domini et opus manuum eius destrues eos et non aedificabis

⁶ benedictus Dominus qui audivit vocem deprecationis meae

⁷ Dominus fortitudo mea et scutum meum in ipso confisum est cor meum et habui adiutorium gavisum est cor meum et in cantico meo confitebor illi

⁸ Dominus fortitudo mea et robor salutarium christi sui est

⁹ salva populum tuum et benedic hereditati tuae et pasce eos et subleva eos usque in sempiternum

28 canticum David adferte Domino filios arietum

² adferte Domino gloriam et imperium adferte Domino gloriam nomini eius adorate Dominum in decore sancto

³ vox Domini super aquas Deus gloriae intonuit Dominus super aquas multas

⁴ vox Domini in fortitudine vox Domini in decore

⁵ vox Domini confringentis cedros et confringet Dominus cedros Libani

⁶ et disperget eas quasi vitulus Libani et Sarion quasi filius rinocerotis

⁷ vox Domini dividens flammam ignis

⁸ vox Domini parturire faciens desertum Cades

⁹ vox Domini obstricans cervis et revelans saltus et in templo eius omnis loquetur gloriam

¹⁰ Dominus diluvium inhabitat et sedebit Dominus rex in aeternum

¹¹ Dominus fortitudinem populo suo dabit Dominus benedicet populo suo in pace

29 psalmus canticum pro dedicatione domus David

² exaltabo te Domine quoniam salvasti me et non delectasti inimicos meos super me

³ Domine Deus meus clamavi ad te et sanasti me

⁴ Domine eduxisti de inferno animam meam vivificasti me ne descenderem in lacum

⁵ cantate Domino sancti eius et confitemini memoriae sanctitatis eius

⁶ quoniam ad momentum est ira eius et vita in repropitiatione eius ad vesperum commorabitur fletus et in matutino laus

⁷ ego autem dixi in abundantia mea non commovebor in sempiternum

⁸ Domine in voluntate tua posuisti monti meo fortitudinem abscondisti faciem tuam et factus sum conturbatus

⁹ ad Dominum clamabo et Dominum deprecabor

¹⁰ quae est utilitas in sanguine meo cum descendero in corruptionem numquid confitebitur tibi pulvis aut adnuntiabit veritatem tuam

¹¹ audi Domine et miserere mei Domine esto adiutor

¹² convertisti planctum meum in chorum mihi solvisti saccum meum et accinxisti me laetitia

¹³ ut laudet te gloria et non taceat Domine Deus meus in sempiternum confitebor tibi

30 ¹ victori canticum David
² in te Domine speravi non confundar in aeternum in iustitia tua salva me

³ inclina ad me aurem tuam velociter libera me esto mihi in lapidem fortissimum et in domum munitam ut salves me

⁴ quia petra mea et munitio mea tu es et propter nomen tuum dux meus eris et enutries me

⁵ educes me de rete quod absconderunt mihi quia tu fortitudo mea es

⁶ in manu tua commendabo spiritum meum redemisti me Domine Deus veritatis

⁷ odisti custodientes vanitates frustra ego autem in Domino confisus sum

⁸ exultabo et laetabor in misericordia tua quia vidisti adfflictionem meam cognovisti tribulationes animae meae

⁹ et non conclusisti me in manibus inimici posuisti in latitudine pedes meos

¹⁰ miserere mei Domine quoniam tribulor caligavit in furore oculus meus anima mea et venter meus

¹¹ quia consumptae sunt in maerore vitae meae et anni mei in gemitu infirmata est in iniquitate fortitudo mea et ossa mea contabuerunt

¹² apud omnes hostes meos factus sum obprobrium et vicinis meis nimis et timor notis meis qui videbant me in plateis fugiebant me

¹³ oblivioni traditus sum quasi mortuus a corde factus sum quasi vas perditum

¹⁴ audivi enim obprobrium multorum congregacionem in circuitu cum inirent consilium adversum me et ut auferrent animam meam cogitarent

¹⁵ ego autem in te speravi Domine dixi Deus meus es tu

¹⁶ in manu tua tempora mea libera me de manu inimicorum meorum et persequentium me

¹⁷ ostende faciem tuam super servum tuum salva me in misericordia tua

¹⁸ Domine ne confundar quia invocavi te confundantur impii taceant in inferno

¹⁹ muta fiant labia mendacii quae loquuntur contra iustum vetera in superbia et despectione

²⁰ quam multa est bonitas tua quam abscondisti timentibus te operatus es sperantibus in te in conspectu filiorum hominum

²¹ abscondes eos in protectione vultus tui a duritia viri abscondes eos in umbra a contradictione linguarum

²² benedictus Dominus qui mirabilem fecit misericordiam suam mihi in civitate munita

²³ ego autem dixi in stupore meo proiectus sum de conspectu oculorum eius ergone audisti vocem deprecationis meae cum clamarem ad te

²⁴ diligite Dominum omnes sancti eius fideles servat Dominus et retribuet his qui satis operantur superbiam

²⁵ confortamini et roboretur cor vestrum omnes qui expectatis Dominum

31 David eruditi beatus cui dimissa est iniquitas et absconditum est peccatum

² beatus homo cui non inputabit Dominus iniquitatem nec est in spiritu eius dolus

³ quia tacui adtrita sunt ossa mea in rugitu meo tota die

⁴ die enim et nocte gravatur super me manus tua versatus sum in miseria mea cum exardesceret mes-sis iugiter

⁵ peccatum meum notum facio tibi et iniquitatem meam non abscondo dixi confitebor scelus meum Domino et tu dimisisti iniquitatem peccati mei semper

⁶ pro hoc orat omnis sanctus ad te tempus inveniens ut cum inundaverint aquae multae ad illum non accedant

⁷ tu es protectio mea ab hoste custodies me laus mea salvans circumdabis me semper

⁸ doceam te et monstrabo tibi viam per quam ambules cogitabo de te oculo meo

⁹ nolite fieri sicut equus et mulus quibus non est intellegentia in camo et freno maxillas eorum constringe qui non accedunt ad te

¹⁰ multi dolores impii confidentem autem in Domino misericordia circumdabit

¹¹ laetamini in Domino et exultate iusti et laudate omnes recti corde

32 laudate iusti Dominum rectos decet laudatio

² confitemini Domino in cithara in psalterio decacordo cantate ei

³ cantate ei canticum novum diligenter psallite in iubilo

⁴ quia rectum est verbum Domini et omne opus eius in fide

⁵ diligit iustitiam et iudicium misericordia Domini plena est terra

⁶ verbo Domini caeli facti sunt et spiritu oris eius omnis ornatus eorum

⁷ congregans quasi in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos
⁸ timeat Dominum omnis terra ipsum formident universi habitatores orbis
⁹ quia ipse mandavit et factus est ipso praecipiente stetit
¹⁰ Dominus dissolvit consilium gentium irritas fecit cogitationes populorum
¹¹ consilium Domini in aeternum stabit cogitationes cordis eius in generatione et generatione
¹² beata gens cuius Dominus Deus eius populus quem elegit in hereditatem sibi
¹³ de caelo respexit Dominus vidit omnes filios Adam
¹⁴ de firmissimo solio suo prospexit ad universos habitatores terrae
¹⁵ fingens pariter cor eorum intellegens omnia opera eorum
¹⁶ non salvatur rex in multitudine exercitus nec fortis liberabitur in multiplicatione virtutis
¹⁷ fallax equus ad salutem et in multitudine roboris sui non salvabit
¹⁸ ecce oculus Domini super timentes eum et expectantes misericordiam eius
¹⁹ ut eruat de morte animam eorum et vivificet eos in fame
²⁰ anima nostra expectavit Dominum auxilium nostrum et clipeus noster est
²¹ in ipso enim laetabitur cor nostrum quia in nomine sancto eius speravimus
²² sit misericordia tua Domine super nos sicut expectavimus te
33 David quando commutavit os suum coram Abimelech et eiecit eum et abiit
² benedicam Domino in omni tempore semper laus eius in ore meo
³ in Domino laetabitur anima mea audiant mites et laetentur
⁴ magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius pariter
⁵ quaesivi Dominum et exaudivit me et de omnibus angustiis meis liberavit me
⁶ respicite ad eum et confluite et vultus vestri non confundentur
⁷ hic pauper clamavit et Dominus exaudivit de omnibus tribulationibus salvabit eum
⁸ circumdat angelus Domini in gyro timentes eum et eruet eos
⁹ gustate et videte quoniam bonus Dominus beatus vir qui sperat in eo
¹⁰ timete Dominum sancti eius quoniam non est inopia timentibus eum
¹¹ leones indiguerunt et esurierunt quaerentibus autem Dominum non deerit omne bonum

¹² venite filii audite me timorem Domini docebo vos
¹³ quis est vir qui velit vitam diligens dies videre bonos
¹⁴ custodi linguam tuam a malo et labia tua ne loquantur dolum
¹⁵ recede a malo et fac bonum quaere pacem et persequere eam
¹⁶ oculi Domini ad iustos et aures eius ad clamorem eorum
¹⁷ vultus Domini super facientes malum ut perdat de terra memoriam eorum
¹⁸ clamaverunt et Dominus exaudivit et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos
¹⁹ iuxta est Dominus contritis corde et contractos spiritu salvabit
²⁰ multae tribulationes iusti et ex omnibus illis liberabit eum Dominus
²¹ custodit omnia ossa eius unum ex eis non confringetur
²² interficiet impium malitia et odientes iustum superabuntur
²³ redimet Dominus animam servorum suorum et non peccabunt omnes sperantes in eo
34 David iudica Domine adversarios meos pugna contra pugnantes me
² adprehende scutum et hastam et consurge in auxilium meum
³ evagina gladium et praeoccupa ex adverso persequentem me dic animae meae salus tua ego sum
⁴ confundantur et reveantur qui quaerunt animam meam convertantur retrorsum et confundantur qui cogitant malum mihi
⁵ fiant sicut pulvis ante faciem venti et angelus Domini inpellat
⁶ sit via eorum tenebrae et lubricum et angelus Domini persequatur eos
⁷ quia frustra absconderunt mihi insidias retis sui sine causa foderunt animae meae
⁸ veniat ei calamitas quam ignorat et rete suum quod abscondit comprehendat eum et cadat in laqueum
⁹ anima autem mea exultabit in Domino et laetabitur in salute sua
¹⁰ omnia ossa mea dicent Domine quis similis tui eruens inopem a validiore et pauperem et mendicum a violento
¹¹ surgentes testes iniqui quae nesciebam interrogabant me
¹² reddebant mihi mala pro bono sterilitatem animae meae
¹³ ego autem cum infirmarer ab eis induebar cilicio humiliabam in ieiunio animam meam et oratio mea ad sinum meum revertetur

¹⁴ quasi ad amicum quasi ad fratrem meum sic ambulabam quasi lugens mater tristis incurvabar
¹⁵ et in infirmitate mea laetabantur et congregabantur collecti sunt adversum me percutientes et nesciebam
¹⁶ scindentes et non tacentes in simulatione verborum fictorum frendebant contra me dentibus suis
¹⁷ Domine quanta aspicias converte animam meam a calamitatibus suis a leonibus solitariam meam
¹⁸ confitebor tibi in ecclesia grandi in populo forti laudabo te
¹⁹ non laentur super me inimici mei mendaces odientes me frustra coniventes oculo
²⁰ non enim pacem loquuntur sed in rapina terrae verba fraudulenta concinnant
²¹ et dilataverunt super me os suum dixerunt va va vidit oculus noster
²² vidisti Domine ne taceas Domine ne elongeris a me
²³ consurge et evigila in iudicium meum Deus meus et Domine in causam meam
²⁴ iudica me secundum iustitiam meam Domine Deus meus et ne insultent mihi
²⁵ ne dicant in corde suo va va va animae nostrae ne dicant absorbuimus eum
²⁶ confundantur et reveareantur pariter qui laetantur in afflictione mea induantur confusione et verecundia qui magnificantur super me
²⁷ laudent et laentur qui volunt iustitiam meam et dicant semper magnificetur Dominus qui vult pacem servi sui
²⁸ et lingua mea meditabitur iustitiam tuam tota die laudem tuam
35 ¹ pro victoria servi Domini David
² dixit scelus impii in medio cordis eius non esse timorem Dei ante oculos eius
³ quia dolose egit adversum eum in oculis suis ut inveniret iniquitatem eius ad odiendum
⁴ verba oris eius iniquitas et dolus cessavit cogitare benefacere
⁵ iniquitatem cogitat in cubili suo stabit in via non bona malum non abiciet
⁶ Domine in caelo misericordia tua fides tua usque ad nubes
⁷ iustitia tua quasi montes Domine iudicium tuum abyssus multa homines et iumenta salvos facies Domine
⁸ quam pretiosa est misericordia tua Domine et filii Adam in umbra alarum tuarum sperabunt
⁹ inebriabuntur de pinguidine domus tuae et torrente deliciarum tuarum potabis eos
¹⁰ quoniam tecum est fons vitae in lumine tuo videbimus lumen
¹¹ adtrahe misericordiam tuam scientibus te et iustitiam tuam rectis corde

¹² ne veniat mihi pes superbiae et manus impiorum non me commoveat
¹³ ibi ceciderunt operantes iniquitatem expulsi sunt et non potuerunt surgere
36 David aleph noli contendere cum malignis neque aemuleris facientes iniquitatem
² quoniam sicut herba velociter conterentur et sicut holus viride arescent
³ beth spera in Domino et fac bonum peregrinare in terra et pascere fide
⁴ et delectare in Domino et dabit tibi petitiones cordis tui
⁵ gimel solve super Dominum viam tuam et confide in eo et ipse faciet
⁶ et educet sicut lumen iustitiam tuam et iudicium tuum sicut meridiem
⁷ delecta tace Domino et expecta eum noli contendere adversum eum qui proficit in via sua adversum virum qui facit quae cogitat
⁸ he dimitte iram et relinque furorem noli contendere ut malefacias
⁹ quoniam qui malefaciunt interibunt expectantes autem Dominum ipsi hereditabunt terram
¹⁰ vav adhuc enim modicum et non erit impius et cogitabis de loco eius et non subsistet
¹¹ mites autem hereditabunt terram et delectabuntur in multitudine pacis
¹² zai cogitat impius de iusto et frendet adversum eum dentibus suis
¹³ Dominus deridebit eum videns quod venit dies eius
¹⁴ heth gladium evaginaverunt impii tetenderunt arcum suum ut percutiant egenum et pauperem et interficiant rectos in via
¹⁵ gladius eorum ingreditur in cor eorum et arcus eorum confringantur
¹⁶ teth melius est parum iusto quam divitiae impiorum multae
¹⁷ quia brachia impiorum confringentur sublevat autem iustos Dominus
¹⁸ ioth novit Dominus diem immaculorum et hereditas eorum aeterna erit
¹⁹ non confundentur in tempore malo et in diebus famis saturabuntur
²⁰ caph quia impii peribunt et inimici Domini gloriantes ut monocerotes consumentur sicut fumus consumitur
²¹ lameth fenus accipit impius et non reddit iustus autem donat et tribuit
²² quia qui benedicti fuerint ab eo hereditabunt terram et qui maledicti interibunt
²³ mem a Domino gressus viri firmantur et viam eius volet
²⁴ cum ceciderit non adlidetur quia Dominus sustentat manum eius

²⁵ nun puer fui siquidem senui et non vidi iustum derelictum neque semen eius quaerens panem
²⁶ tota die donat et commodat et semen eius in benedictione
²⁷ samech recede a malo et fac bonum et habita in sempiterno
²⁸ quia Dominus diligit iudicium et non derelinquet sanctos suos ain in aeternum custoditi sunt et semen impiorum periit
²⁹ iusti hereditabunt terram et habitabunt in saeculum super eam
³⁰ fe os iusti meditabitur sapientiam et lingua eius loquetur iudicium
³¹ lex Dei eius in corde eius non deficient gressus eius
³² sade considerat impius iustum et quaerit ut occidat eum
³³ Dominus non derelinquet eum in manu eius et non condemnabit eum cum iudicatur
³⁴ coph expecta Dominum et custodi viam eius et exaltabit te ut possideas terram cum interibunt impii videbis
³⁵ res vidi impium robustum et fortissimum sicut indigenam virentem
³⁶ et transivi et ecce non erat et quaesivi eum et non est inventus
³⁷ sen custodi simplicitatem et vide rectum quia erit ad extremum viro pax
³⁸ iniqui autem debentur pariter et novissimum impiorum peribit
³⁹ thau salus iustorum a Domino fortitudo eorum in tempore tribulationis
⁴⁰ et auxiliabitur eis Dominus et salvabit eos ab impiis quia speraverunt in eo
37 canticum David in commemoratione
² Domine ne in ira tua arguas me neque in furore tuo corripias me
³ quia sagittae tuae infixae sunt mihi et tetigit me manus tua
⁴ non est sanitas in carne mea a facie indignationis tuae non est pax ossibus meis a facie peccati mei
⁵ quia iniquitates meae transierunt caput meum quasi onus grave adgravatae sunt super me
⁶ conputruerunt et tabuerunt cicatrices meae a facie insipientiae meae
⁷ adflictus sum et incurvatus nimis tota die maerens ambulabam
⁸ quia lumbi mei repleti sunt ignominia et non est sanitas in carne mea
⁹ evigilavi et adflictus sum nimis rugiebam a gemitu cordis mei
¹⁰ Domine in conspectu tuo omne desiderium meum et gemitus meus a te non est absconditus
¹¹ cor meum fluctuabat dereliquit me fortitudo mea et lux oculorum meorum etiam ipsa non est mecum

¹² cari mei et amici mei quasi contra lepram meam steterunt et vicini mei longe steterunt
¹³ et inruebant quaerentes animam meam et investigantes mala mihi loquebantur insidias et dolos tota die meditabantur
¹⁴ ego autem quasi surdus non audiebam et quasi mutus non aperiabam os meum
¹⁵ et eram quasi homo non audiens nec habens in ore suo redargutiones
¹⁶ te enim Domine expectabam tu exaudies Domine Deus meus
¹⁷ quia dixi ne forte insultent mihi et cum vacillaverint pedes mei super me magnificentur
¹⁸ quia ego ad plagas paratus et dolor meus contra me est semper
¹⁹ quia iniquitatem meam adnuntio sollicitus ero pro peccato meo
²⁰ inimici autem mei viventes confortati sunt et multiplicati sunt odientes me mendaciter
²¹ et qui reddunt malum pro bono adversabantur mihi quia sequebar bonum
²² ne derelinquas me Domine Deus meus ne elongeris a me
²³ festina in auxilium meum Domine salutis meae
38 pro victoria Idithun canticum David
² dixi custodiam vias meas ne peccem in lingua mea custodiam os meum silentio donec est impius contra me
³ obmutui silentio tacui de bono et dolor meus conturbatus est
⁴ incaluit cor meum in medio mei in meditatione mea incensus sum igni
⁵ locutus sum lingua mea ostende mihi Domine finem meum et mensuram dierum meorum quae sit ut sciam quid mihi desit
⁶ ecce breves posuisti dies meos et vita mea quasi non sit in conspectu tuo omnia enim vanitas omnis homo stans semper
⁷ tantum in imagine ambulat homo tantum frustratur turbatur congregat et ignorat cui dimittat ea
⁸ nunc ergo quid expecto Domine praestolatio mea tu es
⁹ ab omnibus iniquitatibus meis libera me obprobrium stulto ne ponas me
¹⁰ obmutui non aperiam os meum quia tu fecisti
¹¹ tolle a me plagas tuas
¹² a contentione manus tuae ego consumptus sum in increpationibus pro iniquitate corripuisti virum et posuisti quasi tineam desiderabilia eius verumtamen vanitas omnis homo semper
¹³ audi orationem meam Domine et clamorem meum exaudi ad lacrimam meam ne obsurdescas quia advena ego sum apud te et peregrinus sicut omnes patres mei

¹⁴ parce mihi ut rideam antequam vadam et non subsistam

39 ¹ pro victoria David canticum
² expectans expectavi Dominum et inclinatus est ad me

³ et audivit clamorem meum et eduxit me de lacu famoso de luto caeni et statuit super petram pedes meos stabilivit gressus meos

⁴ et dedit in ore meo canticum novum laudem Deo nostro videbunt multi et timebunt et sperabunt in Domino

⁵ beatus vir qui posuit Dominum confidentiam suam et non est aversus ad superbias pompasque mendacii

⁶ multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua et cogitationes tuas pro nobis non invenio ordinem coram te si narrare voluero et numerare plura sunt quam ut narrari queant

⁷ victima et oblatione non indiges aures fodisti mihi holocaustum et pro peccato non petisti

⁸ tunc dixi ecce venio in volumine libri scriptum est de me

⁹ ut facerem placitum tibi Deus meus volui et legem tuam in medio ventris mei

¹⁰ adnuntiavi iustum in ecclesia multa ecce labia mea non prohibebo Domine tu nosti

¹¹ iustitiam tuam non abscondi in medio cordis mei fidem tuam et salutare tuum dixi non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam in ecclesia multa

¹² tu Domine non prohibebis misericordias tuas a me misericordia tua et veritas iugiter servabunt me

¹³ circumdederunt enim me mala quorum non est numerus comprehenderunt me iniquitates meae et non potui videre plures factae sunt quam capilli capitis mei et cor meum dereliquit me

¹⁴ placeat tibi Domine ut liberet me Domine ad adiuvandum me festina

¹⁵ confundantur et reveantur simul quaerentes animam meam ut auferant eam convertantur retrorsum et confundantur qui volunt mala mihi

¹⁶ pereant post confusionem suam qui dicunt mihi va va

¹⁷ gaudeant et laetentur in te qui quaerunt te dicant iugiter magnificetur Dominus qui diligunt salutare tuum

¹⁸ ego autem sum egens et pauper Dominus sollicitus erit pro me auxilium meum et salutare meum tu Deus meus ne moreris

40 ¹ pro victoria canticum David
² beatus qui cogitat de paupere in die mala salvabit eum Dominus

³ Dominus custodiet eum et vivificabit eum et beatus erit in terra et non tradet eum animae inimicorum suorum

⁴ Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis totum stratum eius vertisti in aegrotatione sua

⁵ ego dixi Domine miserere mei sana animam meam quoniam peccavi tibi

⁶ inimici mei loquentur malum mihi quando morietur et periet nomen eius

⁷ et si venerit ut visitet vana loquetur cor eius congregabit iniquitatem sibi et egrediens foras detrahet

⁸ simul adversum me murmurabant omnes odientes me contra cogitabant malum mihi

⁹ verbum diabuli infundebant sibi qui dormivit non addet ut resurgat

¹⁰ sed et homo pacificus meus in quo habui fiduciam qui manducabat panem meum levavit contra me plantam

¹¹ tu autem Domine miserere mei et leva me ut redam eis

¹² in hoc cognovi quod velis me quia non insultavit inimicus meus mihi

¹³ ego autem in simplicitate mea adiutus sum a te et statues me ante faciem tuam in perpetuum

¹⁴ benedictus Dominus Deus Israhel a saeculo et usque in saeculum amen amen

41 ¹ pro victoria doctissimi filiorum Core
² sicut areola praeparata ad inrigationes aquarum sic anima mea praeparata est ad te Deus

³ sitivit anima mea Deum fortem viventem quando veniam et parebo ante faciem tuam

⁴ fuerunt mihi lacrimae meae panis per diem ac noctem cum diceretur mihi tota die ubi est Deus tuus

⁵ horum recordatus sum et effudi in me animam meam quia veniam ad umbraculum tacebo usque ad domum Dei in voce laudis et confessionis multitudinis festa celebrantis

⁶ quare incurvaris anima mea et conturbas me expecta Dominum quia adhuc confitebor ei salutaribus vultus eius

⁷ Deus meus in memet ipso anima mea incurvatur propterea recordabor tui de terra Iordanis et Hermoniim de monte minimo

⁸ abyssus abyssum vocat in voce cataractarum turarum omnes gurgites tui et fluctus tui super me transierunt

⁹ per diem mandavit Dominus misericordiam suam et in nocte canticum eius mecum oratio Deo vitae meae

¹⁰ dicam Deo petra mea quare oblitus es mei quare tristis incedo adfligente inimico

¹¹ cum me interficerent in ossibus meis exprobraverunt mihi hostes mei dicentes tota die ubi est Deus tuus

¹² quare incurvaris anima mea et conturbas me expecta Dominum quoniam adhuc confitebor ei salutaribus vultus mei et Deo meo

42 iudica me Deus et discerne causam meam
a gente non sancta a viro doloso et iniquo
salva me

² tu enim Deus fortitudo mea quare proiecisti me
quare tristis incedo adfligente inimico

³ mitte lucem tuam et veritatem tuam ipsae ducent
me et introducent ad montem sanctum tuum et ad
tabernaculum tuum

⁴ et introibo ad altare tuum ad Deum laetitia et
exultationis meae et confitebor tibi in cithara Deus
Deus meus

⁵ quare incurvaris anima mea et quare conturbas me
expecta Dominum quoniam adhuc confitebor ei
salutibus vultus mei et Deo meo

43 pro victoria filiorum Core eruditionis
² Deus auribus nostris audivimus patres
nostri narraverunt nobis opus quod operatus es in
diebus eorum in diebus antiquis

³ tu manu tua gentes delisti et plantasti eos adflixisti
populos et emisisti eos

⁴ non enim in gladio suo possederunt terram neque
brachium eorum salvavit eos sed dextera tua et
brachium tuum et lux vultus tui quia conplacuisti
tibi

⁵ tu es rex meus Deus praecipe pro salutibus Iacob

⁶ in te hostes nostros ventilabimus in nomine tuo
conculcabitur adversarios nostros

⁷ non enim in arcu meo confidam neque gladius
meus salvabit me

⁸ quia salvasti nos de hostibus nostris et eos qui
oderant nos confudisti

⁹ in Domino gaudebimus tota die et in nomine tuo
in aeternum confitebimur semper

¹⁰ verum tu proiecisti et confudisti nos et non
egredieris in exercitibus nostris

¹¹ vertisti terga nostra hosti et qui oderant nos
diripuerunt nos

¹² dedisti nos quasi gregem ad vorandum et in gen-
tibus dispersisti nos

¹³ vendidisti populum tuum sine pretio nec grandis
fuit commutatio eorum

¹⁴ posuisti nos obprobrium vicinis nostris subsan-
nationem et inrisum his qui erant in circuitu nostro

¹⁵ posuisti nos similitudinem in gentibus commotio-
nem capitis in tribubus

¹⁶ tota die confusio mea contra me et ignominia
faciei meae cooperuit me

¹⁷ a voce exprobrantis et blasphemantis a facie in-
imici et ultoris

¹⁸ omnia haec venerunt super nos et non sumus
obliti tui nec mentiti fuimus in pacto tuo

¹⁹ non est conversum retro cor nostrum nec decli-
naverunt gressus nostri a semita tua

²⁰ quoniam deiecisti nos in loco draconum et ope-
ruisti nos umbra mortis

²¹ si obliti sumus nominis Dei nostri et expandimus
manus nostras ad deum alienum

²² numquid non Deus investigabit istud ipse enim
novit cogitationes cordis quoniam propter te morti-
ficati sumus tota die reputati sumus ut grex occisio-
nis

²³ consurge quare dormitas Domine evigila quare
proicis nos in sempiternum

²⁴ quare faciem tuam abscondis oblivisceris adflic-
tiones et angustias nostras

²⁵ quoniam incurvata est in pulvere anima nostra
adhesit terrae venter noster

²⁶ surge auxiliare nobis et redime nos propter mis-
ericordiam tuam

44 victori pro liliis filiorum Core eruditionis
canticum amantissimi

² eructavit cor meum verbum bonum dico ego opera
mea regi lingua mea stilus scribae velocis

³ decore pulchrior es filiis hominum effusa est gra-
tia in labiis tuis propterea benedixit tibi Deus in
aeternum

⁴ accingere gladio tuo super femur fortissime

⁵ gloria tua et decore tuo decore tuo prospere as-
cende propter veritatem et mansuetudinem iustitiae
et docebit te terribilia dextera tua

⁶ sagittae tuae acutae populi sub te cadent in corde
inimicorum regis

⁷ thronus tuus Deus in saeculum et in aeternum
sceptrum aequitatis sceptrum regni tui

⁸ dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem propterea
unxit te Deus Deus tuus oleo exultationis prae par-
ticipibus tuis

⁹ zmyrna et stacte et cassia in cunctis vestimentis
tuis de domibus eburneis quibus laetificaverunt te

¹⁰ filiae regum in honore tuo stetit coniux in dextera
tua in diademate aureo

¹¹ audi filia et vide et inclina aurem tuam et oblivis-
cere populi tui et domus patris tui

¹² et concupiscet rex decorem tuum quia ipse est
dominus tuus et adora eum

¹³ et o filia fortissimi in muneribus faciem tuam
deprecabuntur divites populi

¹⁴ omnis gloria filiae regis intrinsecus fasceis aureis
vestita est

¹⁵ in scutulatis ducetur ad regem virgines sequentur
eam amicae eius ducentur illuc

¹⁶ ducentur in laetitias et exultatione ingredientur
thalamum regis

¹⁷ pro patribus tuis erunt filii tibi pones eos princi-
pes in universa terra

¹⁸ recordabor nominis tui in omni generatione et
generatione propterea populi confitebuntur tibi in
saeculum et in aeternum

45 victori filiorum Core pro iuventutibus
canticum

² Deus nostra spes et fortitudo auxilium in tribulationibus inventus es validum
³ ideo non timebimus cum fuerit translata terra et concussi montes in corde maris
⁴ sonantibus et intumescantibus gurgitibus eius et agitatibus montibus in potentia eius semper
⁵ fluminis divisiones laetificant civitatem Dei sanctum tabernaculum Altissimi
⁶ Dominus in medio eius non commovebitur auxiliabitur ei Deus in ipso ortu matutino
⁷ conturbatae sunt gentes concussa sunt regna dedit vocem suam prostrata est terra
⁸ Dominus exercituum nobiscum protector noster Deus Iacob semper
⁹ venite et videte opera Domini quantas posuerit solitudines in terra
¹⁰ conpescuit bella usque ad extremum terrae arcum confringet et concidet hastam plaustra comburet igni
¹¹ cessate et cognoscite quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus exaltabor in terra
¹² Dominus exercituum nobiscum fortitudo nostra Deus Iacob semper
46 ¹ victori filiorum Core canticum
² omnes populi plaudite manibus iubilate Deo in voce laudis
³ quoniam Dominus altissimus terribilis rex magnus super omnem terram
⁴ congregavit populos subter nos et tribus sub pedibus nostris
⁵ elegit nobis hereditatem nostram gloriam Iacob quam dilexit semper
⁶ ascendit Deus in iubilo Deus in voce bucinae
⁷ canite Deo canite canite regi nostro canite
⁸ quia rex universae terrae Deus canite erudite
⁹ regnavit Deus super gentes Deus sedet super thronum suum
¹⁰ principes populorum congregati sunt populus Dei Abraham quoniam Dei scuta terrae vehementer elevata sunt
47 ¹ canticum psalmi filiorum Core
² magnus Dominus et laudabilis nimis in civitate Dei nostri in monte sancto suo
³ specioso germine gaudio universae terrae monti Sion lateribus aquilonis civitatulae regis magni
⁴ Deus in domibus eius agnitus est in auxiliando
⁵ quia ecce reges congregati sunt venerunt simul
⁶ ipsi videntes sic obstipuerunt conturbati sunt admirati sunt
⁷ horror possedit eos ibi dolor quasi parturientis
⁸ in vento uredinis confringes naves maris
⁹ sicut audivimus ita vidimus in civitate Dei exercituum in civitate Dei nostri Deus fundavit eam usque in aeternum semper
¹⁰ aestimavimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui

¹¹ secundum nomen tuum Deus sic laus tua usque ad extremum terrae iustitia repleta est dextera tua
¹² laetetur mons Sion exultent filiae Iudae propter iudicia tua
¹³ circumdate Sion et circumite eam numerate turres eius
¹⁴ ponite cor vestrum in moenibus separate palatia eius ut narretis in generatione novissima
¹⁵ quia ipse Deus Deus noster in saeculum et in perpetuum ipse erit dux noster in morte
48 ¹ victori filiorum Core canticum
² audite hoc omnes populi auribus percipite universi habitatores occidentis
³ tam filii Adam quam filii singulorum simul dives et pauper
⁴ os meum loquitur sapientias et meditatio cordis mei prudentias
⁵ inclino ad parabulam aurem meam aperiam in cithara enigma meum
⁶ quare timebo in diebus mali iniquitas calcanei mei circumdabit me
⁷ qui fiduciam habent in fortitudine sua et in multitudine divitiarum suarum superbiunt
⁸ fratrem redimens non redimet vir nec dabit Deo propitiationem pro eo
⁹ neque pretium redemptionis animae eorum sed quiescet in saeculo
¹⁰ et vivet ultra in sempiternum
¹¹ et non videbit interitum cum viderit sapientes morientes simul insipiens et indoctus peribunt et derelinquent alienis divitias suas
¹² interiora sua domus suas in saeculo tabernacula sua in generatione et generatione vocaverunt nominibus suis terras suas
¹³ et homo in honore non commorabitur adsimilatus est iumentis et exaequatus est
¹⁴ haec est via insipientiae eorum et post eos iuxta os eorum current semper
¹⁵ quasi grex in inferno positi sunt mors pascet eos et subiciet eos recti in matutino et figura eorum conteretur in inferno post habitaculum suum
¹⁶ verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi cum adsumpserit me semper
¹⁷ noli timere cum ditatus fuerit vir cum multiplicata fuerit gloria domus eius
¹⁸ neque enim moriens tollet omnia nec descendet post eum gloria eius
¹⁹ quia animae suae in vita sua benedicet laudabunt inquiet te cum benefeceris tibi
²⁰ intrabit usque ad generationes patrum suorum usque ad finem non videbunt lucem
²¹ homo cum in honore esset non intellexit comparavit se iumentis et silebitur
49 ¹ canticum Asaph fortis Deus Dominus locutus est et vocavit terram ab ortu solis

PSALMORUM HEB 49:1

usque ad occasum eius
² de Sion perfecta decore Deus apparuit
³ veniet Deus noster et non tacebit ignis coram eo
vorabit et in circuitu eius tempestas valida
⁴ vocabit caelum desursum et terram ut iudicet
populum suum
⁵ congregate mihi sanctos meos qui feriunt pactum
meum in sacrificio
⁶ et adnuntiabunt caeli iustitiam eius quia Deus
iudex est semper
⁷ audi popule meus et loquar Israhel et contestabor
te Deus Deus tuus ego sum
⁸ non propter victimas tuas arguam te et holocausto-
mata tua coram me sunt semper
⁹ non accipiam de domo tua vitulum neque de
gregibus tuis hircos
¹⁰ mea sunt enim omnia animalia silvarum pecudes
in montibus milium
¹¹ scio omnes aves montium et universitas agri me-
cum est
¹² si esuriero non dicam tibi meus est enim orbis et
plenitudo eius
¹³ numquid comedam carnem taurorum aut san-
guinem hircorum bibam
¹⁴ immola Deo laudem et redde Altissimo vota tua
¹⁵ et invoca me in die tribulationis liberabo te et
glorificabis me
¹⁶ impio autem dixit Deus quid tibi est cum narrati-
one praeceptorum meorum et ut adumas pactum
meum in ore tuo
¹⁷ qui odisti disciplinam et proiecisti verba mea post
te
¹⁸ si videbas furem consentiebas ei et cum adulteris
erat pars tua
¹⁹ os tuum dimisisti ad malitiam et lingua tua
concinnavit dolum
²⁰ sedens adversum fratrem tuum loquebaris et ad-
versum filium matris tuae fabricabaris obprobrium
²¹ haec fecisti et tacui existimasti futurum me
similem tui arguam te et proponam te ante oculos
tuos
²² intellegite hoc qui obliviscimini Deum ne forte
capiam et non sit qui liberet
²³ qui immolat confessionem glorificat me et qui
ordinate ambulat ostendam ei salutare Dei
50 victori canticum David
² cum venisset ad eum Nathan propheta
quando ingressus est ad Bethsabae
³ miserere mei Deus secundum misericordiam tuam
iuxta multitudinem miserationum tuarum dele iniq-
uitates meas
⁴ multum lava me ab iniquitate mea et a peccato
meo munda me
⁵ quoniam iniquitates meas ego novi et peccatum
meum contra me est semper

⁶ tibi soli peccavi et malum coram te feci ut iustifi-
ceris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaveris
⁷ ecce in iniquitate conceptus sum et in peccato
peperit me mater mea
⁸ ecce enim veritatem diligis absconditum et arca-
num sapientiae manifestasti mihi
⁹ asperges me hysopo et mundabor lavabis me et
super nivem dealbabor
¹⁰ auditum mihi facies gaudium et laetitiam ut ex-
ultent ossa quae confregisti
¹¹ absconde faciem tuam a peccatis meis et omnes
iniquitates meas dele
¹² cor mundum crea mihi Deus et spiritum stabilem
renova in visceribus meis
¹³ ne proicias me a facie tua et spiritum sanctum
tuum ne auferas a me
¹⁴ redde mihi laetitiam Iesu tui et spiritu potenti
confirma me
¹⁵ docebo iniquos vias tuas et peccatores ad te re-
vertentur
¹⁶ libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae
laudabit lingua mea iustitiam tuam
¹⁷ Domine labia mea aperies et os meum adnunti-
abit laudem tuam
¹⁸ non enim vis ut victimam feriam nec holocaustum
tibi placet
¹⁹ sacrificium Dei spiritus contribulatus cor contri-
tum et humiliatum Deus non dispicies
²⁰ benefac Domine in voluntate tua Sion et aedifi-
centur muri Hierusalem
²¹ tunc suscipies sacrificium iustitiae oblationes et
holocausta tunc inponent super altare tuum vitulos
51 victori ab erudito David
² cum venisset Doec Idumeus et adnuntias-
set Saul dicens ei venit David in domum Achime-
lech
³ quid gloriaris in malitia potens misericordia Dei
tota est die
⁴ insidias cogitat lingua tua quasi novacula acuta
faciens dolum
⁵ dilexisti malum magis quam bonum mendacium
magis quam loqui iustitiam semper
⁶ dilexisti omnia verba ad devorandum lingua
dolosa
⁷ sed Deus destruet te in sempiternum terrebit et
evellet te de tabernaculo et eradicabit te de terra
viventium semper
⁸ videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt
⁹ ecce vir qui non posuit Deum fortitudinem suam
sed speravit in multitudine divitiarum suarum con-
fortatus est in insidiis suis
¹⁰ ego sicut oliva virens in domo Dei speravi in
misericordia Dei in saeculum sempiternum

¹¹ confitebor tibi in saeculo quoniam fecisti et expectabo nomen tuum quoniam bonum in conspectu sanctorum tuorum

52 victori per chorum eruditi David dixit stultus in corde suo non est Deus

² corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitate non est qui faciat bonum

³ Deus de caelo prospexit super filios hominum ut videret si esset intellegens requirens Deum

⁴ omnes aversi sunt pariter adhererunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum

⁵ numquid non cognoverunt qui operantur iniquitatem qui comedunt populum meum ut cibum panis

⁶ Deum non invocaverunt ibi timuerunt timore ubi non est timor quoniam Deus dispersit ossa circumdantium te confunderis quia Deus proiecit eos

⁷ quis dabit ex Sion salutare Israhel cum reduxerit Deus captivitatem populi sui exultabit Iacob laetabitur Israhel

53 victori in psalmis eruditi David

² quando venerunt Ziphei et dixerunt Saul nonne David absconditus est apud nos

³ Deus in nomine tuo salva me et in fortitudine tua ulciscere me

⁴ Deus exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei

⁵ quia alieni insurrexerunt adversus me et fortes quaesierunt animam meam et non posuerunt Deum in conspectu suo semper

⁶ ecce Deus auxiliatur mihi Dominus sustentans animam meam

⁷ reddet malum insidiatoribus meis in veritate tua disperde eos

⁸ voluntarie sacrificabo tibi confitebor nomini tuo Domine quoniam bonum est

⁹ quoniam ex omni tribulatione liberavit me et inimicos meos dispexit oculus meus

54 victori in psalmis eruditi David

² exaudi Deus orationem meam et ne dispicias deprecationem meam

³ attende mihi et exaudi me humiliatus sum in meditatione mea et conturbatus

⁴ a voce inimici a facie persequentis impii quoniam proiecerunt super me iniquitatem et in furore adversabantur mihi

⁵ cor meum doluit in vitalibus meis et terrores mortis ceciderunt super me

⁶ timor et tremor venit super me et operuit me caligo

⁷ et dixi quis dabit mihi pinnas columbae ut volem et requiescam

⁸ ut procul abeam et commorer in deserto semper

⁹ festinabo ut salver ab spiritu tempestatis et turbis

¹⁰ praecipita Domine divide linguas eorum quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate

¹¹ die et nocte circumeuntes muros eius scelus et dolorem in medio eius

¹² insidiae in vitalibus eius et non recedet de plateis eius damnum et fraudulentia

¹³ non enim inimicus exprobravit mihi ut sustineam neque is qui me oderat super me magnificatus est ut abscondar ab eo

¹⁴ sed tu homo unianimis meus dux meus et notus meus

¹⁵ qui simul habuimus dulce secretum in domo Dei ambulavimus in terrore

¹⁶ veniat mors super eos descendant in infernum viventes quia nequitiae in congregatione eorum et in medio eorum

¹⁷ ego ad Deum clamabo et Dominus salvabit me

¹⁸ vespere et mane et meridie eloquar et resonabo et exaudiet vocem meam

¹⁹ redimet in pace animam meam ab adpropinquantibus mihi multi enim fuerunt adversum me

²⁰ exaudiet Deus et humiliabit eos qui iudex est ab initio semper non enim mutantur neque timent Deum

²¹ extendit manum suam ad pacifica sua contaminabit pactum suum

²² nitidius butyro os eius pugnat autem cor illius molliores sermones eius oleo cum sint lanceae

²³ proice super Dominum caritatem tuam et ipse entriet te non dabit in aeternum fluctuationem iusto

²⁴ tu autem Deus deduces eos in puteum interitus viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos ego autem fiduciam habeo tui

55 victori pro columba muta eo quod procul abierit David humilis et simplex quando tenuerunt eum Palestini in Geth

² miserere mei Deus quoniam conculcavit me homo tota die pugnans tribulavit me

³ conculcaverunt me insidiatores mei tota die multi enim qui pugnant contra me Altissime

⁴ quacumque die territus fuero ego in te confidam

⁵ in Deo laudavi verbum in Deo speravi non timebo quid faciat caro mihi

⁶ tota die sermonibus me adfligebant contra me omnes cogitationes eorum in malum

⁷ congregabuntur abscondite plantas meas observabunt expectantes animam meam

⁸ quia nullus est salvus in eis in furore populos detrahet Deus

⁹ secretiora mea numerasti pone lacrimam meam in conspectu tuo sed non in narratione tua

¹⁰ tunc convertentur inimici mei retrorsum in quacumque die invocavero hoc scio quia Deus meus es

¹¹ in Deo laudabo verbum in Domino praedicabo sermonem in Deo speravi non timebo quid faciat homo mihi

¹² in me sunt Deus vota tua reddam gratiarum actiones tibi

¹³ quia liberasti animam meam de morte et pedes meos de lapsu ut ambulem coram Deo in luce viventium

56 pro victoria ut non disperdas David humilem et simplicem quando fugit a facie Saul in spelunca

² miserere mei Deus miserere mei quoniam in te sperat anima mea in umbra alarum tuarum sperabo donec transeant insidiae

³ invocabo Deum altissimum Deum ultorem meum

⁴ mittet de caelo et salvabit me exprobrabit conculantibus me semper mittet Deus misericordiam suam et veritatem suam

⁵ anima mea in medio leonum dormivit ferocientium filii hominum dentes eorum lancea et sagittae et lingua eorum gladius acutus

⁶ exaltare super caelos Deus in omni terra gloria tua

⁷ rete paraverunt gressibus meis ad incurvandam animam meam foderunt ante me foveam ceciderunt in medium eius semper

⁸ paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psallam

⁹ surge gloria mea surge psalterium et cithara surgam mane

¹⁰ confitebor tibi in populis Domine cantabo tibi in gentibus

¹¹ quia magna usque ad caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua

¹² exaltare super caelos Deus in omni terra gloria tua

57 victori ut non disperdas David humilem et simplicem

² si vere utique iustitiam loquimini recta iudicate filii hominum

³ etenim in corde iniquitates operamini in terra iniquitatis manus vestras adpendite

⁴ alienati sunt peccatores a vulva erraverunt ab utero loquentes mendacium

⁵ furor eorum sicut furor serpentis sicut reguli surdi obturantis aurem suam

⁶ ut non audiat vocem murmurantium nec incantatoris incantationes callidas

⁷ Deus excute dentes eorum ex ore eorum molares leonum confringe Domine

⁸ dissolvantur quasi aquae quae defluent intendet arcum suum donec conterantur

⁹ quasi vermis tabefactus pertranseant quasi abortivum mulieris quod non vidit solem

¹⁰ antequam crescant spinae vestrae in ramnum quasi viventes quasi in ira tempestas rapiet eas

¹¹ laetabitur iustus cum viderit ultionem pedes suos lavabit in sanguinem impii

¹² et dicet homo vere fructus est iusto vere est Deus iudicans in terra

58 victori ut non disperdas David humilem et simplicem quando misit Saul et custodierunt domum ut occiderent eum

² erue me de inimicis meis Deus meus et a resistentibus mihi protege me

³ libera me ab operariis iniquitatis et a viris sanguinum salva me

⁴ quia ecce insidiati sunt animae meae congregantur adversum me fortissimi

⁵ absque iniquitate mea et absque peccato meo Domine non egi inique et illi currunt et praeparantur

⁶ surge ex adverso pro me et respice et tu Domine Deus exercituum Deus Israhel evigila ut visites omnes gentes non miserearis universis qui operantur iniquitatem semper

⁷ revertantur ad vesperam et latrent ut canis et circumeant civitatem

⁸ ecce loquuntur in ore suo gladii in labiis eorum quasi nemo audiat

⁹ tu autem Domine deridebis eos subsannabis omnes gentes

¹⁰ fortitudinem meam ad te servabo quoniam tu Deus elevator meus

¹¹ Dei mei misericordia praeveniet me

¹² Deus ostendit mihi in insidiatoribus meis ne occidas eos ne forte obliviscantur populi mei disperge eos in fortitudine tua et destrue eos protector noster Domine

¹³ in peccato oris sui in sermone labiorum suorum et capiantur in superbia sua maledictionem et mendacium narrantes

¹⁴ consume in furore consume ut non subsistant et sciant quoniam Deus dominatur Iacob in finibus terrae semper

¹⁵ et convertantur ad vesperam et latrent ut canis et circumeant civitatem

¹⁶ ipsi vagabuntur ut comedant et cum saturati non fuerint murmurabunt

¹⁷ ego autem cantabo imperium tuum et laudabo mane misericordiam tuam quoniam factus es fortitudo mea et refugium in die tribulationis meae

¹⁸ tibi cantabo quoniam Deus adiutor meus fortitudo mea Deus misericordia mea

59 victori pro liliis testimonium humilis et perfecti David ad docendum

² quando pugnavit adversum Syriam Mesopotamiae et adversum Syriam Suba et reversus est Ioab et percussit Edom in valle Salinarum duodecim milia

³ Deus proiecisti nos et scidisti iratus convertisti nos

⁴ commovisti terram et disruptisti eam sana contritiones eius quoniam commota est

⁵ ostendisti populo tuo duritiam potasti nos vino consopiente

⁶ dedisti timentibus te signum ut fugerent a facie arcus semper ut liberentur amici tui

⁷ salva dextera tua et exaudi me

⁸ Deus locutus est in sanctuario suo laetabor dividam Sicimam et vallem Soccoth dimetiar

⁹ meus est Galaad et meus Manasse et Efraim fortitudo capitis mei Iudas legifer meus

¹⁰ Moab olla lavacri mei super Idumeam incedam calciamento meo mihi Palestina foederata est

¹¹ quis deducet me ad civitatem munitam quis deducet me usque ad Idumeam

¹² nonne tu Deus qui proiecisti nos et non egredieris Deus in exercitibus nostris

¹³ da nobis auxilium in tribulatione vana est enim salus ab homine

¹⁴ in Deo faciemus virtutem et ipse conculcabit tribulantes nos

60 victori in psalmis David
² exaudi Deus laudationem meam intende orationi meae

³ de novissimo terrae ad te clamabo cum triste fuerit cor meum cum fortis elevabitur adversum me tu eris ductor meus

⁴ fuisti spes mea turris munitissima a facie inimici

⁵ habitabo in tabernaculo tuo iugiter sperabo in protectione alarum tuarum semper

⁶ tu enim Deus exaudisti orationem meam dedisti hereditatem timentibus nomen tuum

⁷ dies super dies regis adicies annos eius donec est generatio et generatio

⁸ sedebit semper ante faciem Dei misericordia et veritas servabunt eum

⁹ sic canam nomini tuo iugiter reddens vota mea per singulos dies

61 victori per Idithun canticum David
² attamen apud Deum silebit anima mea ex eo salus mea

³ attamen ipse est scutum meum et salus mea fortitudo mea non commovebor amplius

⁴ usquequo insidiamini contra virum interficitis omnes quasi murus inclinus et maceria corruens

⁵ partem enim eius cogitaverunt expellere placuerunt sibi in mendacio ore suo singuli benedicunt et corde suo maledicunt semper

⁶ verumtamen Deo retice anima mea ab ipso enim praestolatio mea

⁷ ipse est fortitudo mea et salus mea susceptor meus non timebo

⁸ in Deo salutare meum et gloria mea robur fortitudinis meae salus mea in Deo

⁹ sperate in eo omni tempore populi effundite coram eo cor vestrum Deus spes nostra est semper

¹⁰ verumtamen vanitas filii Adam mendacium filii viri in stateris dolosis fraudulenter agunt simul

¹¹ nolite confidere in calumnia et in rapina ne frustremini divitiae si fluxerint ne adponatis cor

¹² unum locutus est Deus duo haec audivi quia imperium Dei est

¹³ et tibi Domine misericordia quia tu reddes unicuique secundum opus suum

62 canticum David cum esset in deserto Iuda
² Deus fortitudo mea tu es de luce consurgam ad te sitivit te anima mea desideravit te caro mea

³ in terra invia et conficiente ac sine aqua sic in sancto apparui tibi ut videam fortitudinem tuam et gloriam tuam

⁴ melior est enim misericordia tua quam vitae labia mea laudabunt te

⁵ sic benedicam tibi in vita mea in nomine tuo levabo manus meas

⁶ quasi adipe et pinguidine implebitur anima mea et labiis laudantibus canet os meum

⁷ recordans tui in cubili meo per singulas vigiliis meditabor tibi

⁸ quia fuisti auxilium meum in umbra alarum tuarum laudabo

⁹ adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua

¹⁰ ipsi vero interficere quaerunt animam meam ingrediantur in extrema terrae

¹¹ congregentur in manus gladii pars vulpium erunt

¹² rex autem laetabitur in Deo laudabitur omnis qui iurat in eo quia obstruetur os loquentium mendacium

63 victori canticum David
² audi Deus vocem meam loquentis a timore inimici serva vitam meam

³ absconde me a consilio malignorum a tumultu operantium iniquitatem

⁴ qui exacuerunt quasi gladium linguam suam tetenderunt sagittam suam verbum amarissimum

⁵ ut sagittarent in absconditis simplicem

⁶ subito sagittabunt eum et non timebunt confortaverunt sibi sermonem pessimum narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit nos

⁷ scrutati sunt iniquitates defecerunt scrutantes scrutinio cogitationibus singulorum et corde profundo

⁸ sagittabit ergo eos Deus iaculo repentino inferentur plagae eorum

⁹ et corruent in semet ipsos linguis suis fugient omnes qui viderint eos

¹⁰ et timebunt omnes homines et adnuntiabunt opus Dei et opera eius intellegent

¹¹ laetabitur iustus in Domino et sperabit in eo et exultabunt omnes recti corde

64 ¹ victori carmen David canticum
² tibi silens laus Deus in Sion et tibi red-detur votum

³ exaudi orationem donec ad te omnis caro veniat

⁴ verba iniquitatum praevaluerunt adversum me sceleribus nostris tu propitiaberis

⁵ beatus quem elegeris et susceperis habitabit enim in atriis tuis replebimur bonis domus tuae sanctifi-catione templi tui

⁶ terribilis in iustitia exaudi nos Deus salvator nos-ter confidentia omnium finium terrae et maris longinqui

⁷ praeparans montes in virtute tua accinctus fortitu-dine

⁸ conpescens sonitum maris fremitum fluctuum eius et multitudinem gentium

⁹ et timebunt qui habitant in extremis a signis tuis egressus matutinos et vespere laudantes facies

¹⁰ visita terram et inriga eam ubertate dita eam rivus Dei plenus aqua praeparabis frumentum eorum quia sic fundasti eam

¹¹ sulcos eius inebria multiplica fruges eius pluviis inriga eam et germine eius benedic

¹² volvetur annus in bonitate tua et vestigia tua ro-rabunt pinguidine

¹³ pinguescent pascua deserti et exultatione colles accingentur

¹⁴ vestientur agnis greges et valles plenae erunt frumento coaequabuntur et canent

65 ¹ victori canticum psalmi iubilate Deo om-nis terra

² cantate gloriam nomini eius date gloriam laudi eius

³ dicite Deo quam terribile opus tuum in multitu-dine fortitudinis tuae mentientur tibi inimici tui

⁴ omnis terra adoret te et cantet tibi cantet nomini tuo semper

⁵ venite et videte opera Dei terribilia consilia super filiis hominum

⁶ convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede ibi laetabimur in eo

⁷ qui dominatur in fortitudine sua saeculo oculi eius gentes aspiciunt qui increduli sunt non exaltentur in semet ipsis semper

⁸ benedicite populi Deo nostro et auditam facite vocem laudis eius

⁹ qui posuit animam nostram in vitam et non dedit in commotione pedes nostros

¹⁰ probasti enim nos Deus igne nos conflasti sicut conflatur argentum

¹¹ introduxisti nos in obsidione posuisti stridorem in dorso nostro

¹² inposuisti homines super caput nostrum tran-sivimus per ignem et aquam et eduxisti nos in re-frigerium

¹³ ingrediar domum tuam in holocaustis reddam tibi vota mea

¹⁴ quae promiserunt tibi labia mea et locutum est os meum cum tribularer

¹⁵ holocausta medullata offeram tibi cum incensu arietum faciam boves cum hircis semper

¹⁶ venite audite et narrabo omnes qui timetis Deum quanta fecerit animae meae

¹⁷ ipsum ore meo invocavi et exaltavi in lingua mea

¹⁸ iniquitatem si vidi in corde meo non exaudiat Dominus

¹⁹ ideo exaudivit Deus et attendit vocem depreca-tionis meae

²⁰ benedictus Deus qui non abstulit orationem meam et misericordiam suam a me

66 ¹ victori in psalmis canticum carminis
² Deus misereatur nostri et benedicat nobis inlustret faciem suam super nos semper

³ ut nota fiat in terra via tua in universis gentibus salus tua

⁴ confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes

⁵ laetentur et laudent gentes quoniam iudicas populos in aequitate et gentium quae in terra sunt ductor es sempiternus

⁶ confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes

⁷ terra dedit germen suum benedicat nobis Deus Deus noster

⁸ benedicat nobis Deus et timeant eum omnes fines terrae

67 ¹ victori David psalmus canticum
² exurgat Deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui oderunt eum a facie eius

³ sicut deficit fumus deficiant sicut tabescit cera a facie ignis pereant impii a facie Dei

⁴ iusti autem laetentur exultent in conspectu Dei et gaudeant in laetitia

⁵ cantate Deo canite nomini eius praeparate viam ascendenti per deserta in Domino nomen eius et exultate coram eo

⁶ patri pupillorum et defensori viduarum Deus in habitaculo sancto suo

⁷ Deus habitare facit solitarios in domo educit vinctos in fortitudine increduli autem habitaverunt in siccitatibus

⁸ Deus cum egredereris ante populum tuum et am-bulares per desertum semper

⁹ terra commota est et caeli stillaverunt a facie tua Deus hoc est in Sinai a facie Dei Dei Israhel

¹⁰ pluviam voluntariam elevasti Deus hereditatem tuam laborantem tu confortasti

¹¹ animalia tua habitaverunt in ea praeparasti in bonitate tua pauperi Deus
¹² Domine dabis sermonem adnuntiatricibus fortitudinis plurimae
¹³ reges exercituum foederabuntur foederabuntur et pulchritudo domus dividet spolia
¹⁴ si dormieritis inter medios terminos pinnae columbae deargentatae et posteriora eius in virore auri
¹⁵ cum divideret Robustissimus reges in ea nive dealbata est in Selmon
¹⁶ mons Dei mons pinguis mons excelsus mons pinguis
¹⁷ quare contenditis montes excelsi adversum montem quem dilexit Deus ut habitaret in eo siquidem Dominus habitabit semper
¹⁸ currus Dei innumerabilis milia abundantium Dominus in eis in Sina in sancto
¹⁹ ascendisti in excelsum captivam duxisti captivitatem accepisti dona in hominibus insuper et non credentes habitare Dominum Deum
²⁰ benedictus Dominus per singulos dies portabit nos Deus salutis nostrae semper
²¹ Deus noster Deus salutis et Domini Dei mortis egressus
²² verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum verticem crinis ambulantis in delictis suis
²³ dixit Dominus de Basan convertam convertam de profundis maris
²⁴ ut calcet pes tuus in sanguine lingua canum tuorum ex inimicis a temet ipso
²⁵ viderunt itinera tua Deus itinera Dei mei regis mei in sancto
²⁶ praecesserunt cantores eos qui post tergum psallebant in medio puellarum tympanistiarum
²⁷ in ecclesiis benedicite Deo Domino de fontibus Israhel
²⁸ ibi Benjamin parvulus continens eos principes Iuda in purpura sua principes Zabulon principes Nepthali
²⁹ praecepit Deus tuus de fortitudine tua conforta Deus hoc quod operatus es nobis
³⁰ de templo tuo quod est in Hierusalem tibi offerent reges munera
³¹ increpa bestiam calami congregatio fortium in vitulis populorum calcitrantium contra rotas argenteas disperge populos qui bella volunt
³² offerant velociter ex Aegypto Aethiopia festinet dare manus Deo
³³ regna terrae cantate Deo canite Domino semper
³⁴ qui ascendit super caelum caeli a principio ecce dabit voci suae vocem fortitudinis
³⁵ date gloriam Deo super Israhel magnificentia eius et fortitudo eius in caelis

³⁶ terribilis Deus de sanctuario suo Deus Israhel ipse dabit fortitudinem et robur populo benedictus Deus

68 ² victori pro liliis David
² salva me Deus quoniam venerunt aquae usque ad animam
³ infixus sum in limo profundi et non possum consistere veni in profundum aquarum et flumen operuit me
⁴ laboravi clamans exasperatum est guttur meum defecerunt oculi mei expectantes Deum meum
⁵ multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis confortati sunt qui persequerantur me inimici mei iniuste quae non rapueram tunc reddebam
⁶ Deus tu scis stultitiam meam et peccata mea a te non sunt abscondita
⁷ non confundantur in me qui expectant te Domine Deus exercituum non confundantur in me qui quaerunt te Deus Israhel
⁸ quia propter te portavi obprobrium operuit confusio faciem meam
⁹ alienus factus sum fratribus meis et peregrinus filiis matris meae
¹⁰ quia zelus domus tuae comedit me et obprobrium exprobrantium tibi cecidit super me
¹¹ et flevi in ieiunio animam meam et factum est in obprobria mihi
¹² et posui vestimentum meum saccum et factus sum eis in parabulam
¹³ contra me loquebantur qui sedebant in porta et cantabant bibentes vinum
¹⁴ mea autem oratio ad te Domine tempus reconciliationis est Deus in multitudine misericordiae tuae exaudi me in veritate salutaris tui
¹⁵ erue me de luto ut non infingar libera me ab his qui oderunt me et de profundis aquis
¹⁶ ne operiat me fluvius aquae et ne absorbeat me profundum et non coronet super me puteus os suum
¹⁷ exaudi me Domine quoniam bona est misericordia tua secundum multitudinem miserationum tuarum respice ad me
¹⁸ et ne abscondas faciem tuam a servo tuo quoniam tribulor cito exaudi me
¹⁹ accede ad animam meam redime eam propter inimicos meos libera me
²⁰ tu scis obprobrium meum et confusionem meam et ignominiam meam
²¹ coram te sunt omnes hostes mei obprobrium contritum est cor meum et desperatus sum et expectavi qui contristaretur et non fuit et qui consolaretur et non inveni
²² et dederunt in esca mea fel et in siti mea potaverunt me aceto

²³ sit mensa eorum coram eis in laqueum et in retributiones ad corruendum
²⁴ contenebrentur oculi eorum ne videant et dorsum eorum semper incurva
²⁵ effunde super eos indignationem tuam et ira furoris tui comprehendat eos
²⁶ fiat commoratio eorum deserta in tabernaculis eorum non sit qui habitet
²⁷ quoniam quem tu percussisti persecuti sunt et ut adfligerent vulneratos tuos narrabant
²⁸ da iniquitatem super iniquitatem eorum et non veniant in iustitia tua
²⁹ deleantur de libro viventium et cum iustis non scribantur
³⁰ ego autem pauper et dolens salus tua Deus suscipiet me
³¹ laudabo nomen Dei in cantico et magnificabo eum in confessione
³² et placebit Domino super vitulum novellum cornua efferentem et ungulas
³³ videntes mansueti laetabuntur qui quaeritis Deum vivet anima vestra
³⁴ quoniam exaudivit pauperes Dominus et victos suos non dispexit
³⁵ laudent eum caeli et terra maria et omne quod movetur in eis
³⁶ quia Deus salvabit Sion et aedificabit civitates Iuda et habitabunt ibi et possidebunt eam
³⁷ et semen servorum eius possidebit eam et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea

69 ¹ victori David ad recordandum
² Deus ut liberes me Domine ut auxiliaris mihi festina
³ confundantur et erubescant qui quaerunt animam meam
⁴ convertantur retrorsum et erubescant qui volunt malum mihi revertantur ad vestigium confusionis suae qui dicunt va va
⁵ gaudeant et laetentur in te omnes qui quaerunt te et dicant semper magnificetur Deus qui diligunt salutare tuum
⁶ ego autem egenus et pauper Deus festina pro me auxilium meum et salvator meus tu Domine ne moreris

70 in te Domine speravi ne confundar in aeternum
² iustitia tua erue me et libera inclina ad me aurem tuam et salva me
³ esto mihi robustum habitaculum ut ingrediar iugiter praecepisti ut salvares me quia petra mea et fortitudo mea es tu
⁴ Deus meus salva me de manu impii de manu iniqui et nocentis
⁵ quia tu es expectatio mea Deus Domine fiducia mea ab adolescentia mea

⁶ a te sustentatus sum ex utero de ventre matris meae tu es protector meus in te laus mea semper
⁷ quasi portentum factus sum multis et tu spes mea fortissima
⁸ impleatur os meum laude tua tota die magnitudine tua
⁹ ne proicias me in tempore senectutis cum defecerit fortitudo mea ne derelinquas me
¹⁰ quia dixerunt inimici mei mihi et qui observabant animam meam inierunt consilium pariter
¹¹ dicentes Deus dereliquit eum sequimini et comprehendite eum quia non est qui eruat
¹² Deus ne elongeris a me Deus meus ad auxiliandum mihi festina
¹³ confundantur et consumantur adversarii animae meae operiantur obprobrio et confusione qui quaerunt malum mihi
¹⁴ ego autem iugiter expectabo et adiciam super omnes laudationes tuas
¹⁵ os meum narrabit iustitiam tuam tota die salutare tuum quia non cognovi litteraturas
¹⁶ ingrediar in fortitudine Domini Dei recordabor iustitiae tuae solius
¹⁷ Deus docuisti me ab adolescentia mea et usque nunc adnuntiabo mirabilia tua
¹⁸ insuper et usque ad senectutem et canos Deus ne derelinquas me donec adnuntiem brachium tuum generationi cunctisque qui venturi sunt fortitudines tuas
¹⁹ et iustitiam tuam Deus usque in excelsum quanta fecisti magnalia Deus quis similis tibi
²⁰ qui ostendisti mihi tribulationes plurimas et afflictiones conversus vivificabis nos et de abyssis terrae rursus educes nos
²¹ multiplicabis magnitudinem meam et conversus consolaberis me
²² ego autem confitebor tibi in vasis psalterii veritatem tuam Deus meus cantabo tibi in cithara Sancte Israhel
²³ laudabunt labia mea cum cantavero tibi et anima mea quam redemisti
²⁴ insuper et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam quia confusi sunt et dehonestati quaerentes malum mihi

71 Salomonis
² Deus iudicium regi da et iustitiam tuam filio regis iudicabit populum tuum in iustitia et pauperes tuos in iudicio
³ adsument montes pacem populo et colles iustitiam
⁴ iudicabit pauperes populi salvabit filios pauperis et confringet calumniatorem
⁵ et timebunt te quamdiu erit sol et ultra lunam in generatione generationum
⁶ descendet ut pluvia super vellus ut stillae inrantes terram

⁷ germinabit in diebus eius iustitia et multitudo pacis donec non sit luna
⁸ et dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos terrae
⁹ ante eum procident Aethiopes et inimici eius pulverem lingent
¹⁰ reges Tharsis et insulae munera offerent reges Arabiae et Saba tributum conferent
¹¹ et adorabunt eum omnes reges universae nationes servient ei
¹² quia eruet pauperem a potente et inopem cui non est adiutor
¹³ parcet inopi et pauperi et animas pauperum salvabit
¹⁴ ab usura et iniquitate redimet animam eorum et pretiosus erit sanguis eorum coram oculis eius
¹⁵ et vivet et dabitur ei de auro Saba et orabunt de eo iugiter tota die benedicent ei
¹⁶ erit memorabile triticum in terra in capite montium elevabitur sicut Libani fructus eius et flore bunt de civitate sicut faenum terrae
¹⁷ erit nomen eius in aeternum ultra solem perseverabit nomen eius et benedicentur in eo omnes gentes et beatificabunt eum
¹⁸ benedictus Dominus Deus Deus Israhel qui facit mirabilia solus
¹⁹ et benedictum nomen gloriae eius in sempiternum et implebitur gloria eius universa terra amen amen
²⁰ completae sunt orationes David filii Iesse
72 canticum Asaph attamen bonus est Israhel Deus his qui mundo sunt corde
² mei autem paene vacillaverunt pedes paene effusi sunt gressus mei
³ quia aemulatus sum contra iniquos pacem impiorum videns
⁴ quod non recogitaverint de morte sua et firma sint vestibula eorum
⁵ in labore hominum non sunt et cum hominibus non flagellabuntur
⁶ ideo nutriti sunt ad superbiam circumdederunt iniquitatem sibi
⁷ processerunt a pinguidine oculi eorum transierunt cogitationes cordis
⁸ inriserunt et locuti sunt in malitia calumniam de excelso loquentes
⁹ posuerunt in caelo os suum et lingua eorum deambulavit in terra
¹⁰ propterea convertetur populus eius hic et quis plenus invenietur in eis
¹¹ et dixerunt quomodo novit Deus et si est scientia in Excelso
¹² ecce isti impii et abundantes in saeculo multiplicaverunt divitias
¹³ ergone frustra mundavi cor meum et lavi in innocentia manus meas

¹⁴ et fui flagellatus tota die et increpatio mea in matutinis
¹⁵ dixi si narravero sic ecce generationem filiorum tuorum reliqui
¹⁶ et cogitavi ut intellegerem istud labor est in oculis meis
¹⁷ donec veniam ad sanctuaria Dei intellegam in novissimo eorum
¹⁸ verumtamen in lubrico posuisti eos deiecisti eos ad interitum
¹⁹ quomodo vastati sunt subito defecerunt consumpti sunt quasi non sint
²⁰ quasi somnium evigilantis Domine in civitate tua imaginem eorum ad nihilum rediges
²¹ quia contractum est cor meum et lumbi mei velut ignis fumigans
²² et ego insipiens et nescius
²³ quasi iumentum factus sum apud te et eram semper tecum
²⁴ et tenebas manum dexteram meam in consilium tuum deduces me et postea in gloria suscipies me
²⁵ quid mihi est in caelo et tecum nolui in terra
²⁶ consumpta est caro mea et cor meum robur cordis mei et pars mea Deus in aeternum
²⁷ quia ecce qui elongant se a te peribunt perdidisti omnem fornicantem a te
²⁸ mihi autem adpropinquare Deo bonum est posui in Domino Deo spem meam ut narrem omnes adnuntiationes tuas
73 eruditionis Asaph ut quid Deus reppulisti in finem fumavit furor tuus in gregem pascae tuae
² recordare congregationis tuae quam possedisti ab initio et redemisti virgam hereditatis tuae montis Sion in quo habitasti
³ sublimitas pedum tuorum dissipata est usque ad finem omnia mala egit inimicus in sanctuario
⁴ fremuerunt hostes tui in medio pacti tui posuerunt signa sua in tropeum
⁵ manifesta in introitu desuper in saltu lignorum secures
⁶ et nunc sculpturas eius pariter bipinne et dolatoriis deraserunt
⁷ miserunt ignem in sanctuarium tuum in terram contaminaverunt habitaculum nominis tui
⁸ dixerunt in cordibus suis posteri eorum simul incenderunt omnes sollemnitates Dei in terra
⁹ signa nostra non vidimus non est ultra propheta et non est nobiscum qui sciat usquequo
¹⁰ usquequo Deus exprobrabit adversarius blasphemabit inimicus nomen tuum in finem
¹¹ quare convertis manum tuam et dexteram tuam ad medium sinum tuum consume
¹² Deus autem rex meus ab initio operatur salutes in medio terrae

¹³ tu dissipasti in fortitudine tua mare contrivisti
capita draconum in aquis
¹⁴ tu confregisti capita Leviathan dedisti eum in
escam populo Aethiopum
¹⁵ tu disruptisti fontem et torrentem tu exsiccasti
flumina fortia
¹⁶ tua est dies et tua est nox tu ordinasti luminaria et
solem
¹⁷ tu statuisti omnes terminos terrae aestatem et
hiemem tu plasmasti
¹⁸ memento huius inimicus exprobravit Domino et
populus insipiens blasphemavit nomen tuum
¹⁹ ne tradas bestiis animam eruditam lege tua vitae
pauperum tuorum ne obliviscaris in perpetuum
²⁰ respice ad pactum quia repletae sunt tenebris
terrae habitationes iniquae subrutae
²¹ ne revertatur confractus et confusus egenus et
pauper laudabunt nomen tuum
²² surge Deus iudica causam tuam memento obpro-
brii tui ab insipiente tota die
²³ ne obliviscaris vocis hostium tuorum sonitus ad-
versariorum tuorum ascendit iugiter

74 victori ut non disperdas psalmus Asaph
cantici

² confitebimur tibi Deus confitebimur et iuxta no-
men tuum narrabunt mirabilia tua
³ cum accepero tempus ego iustitias iudicabo
⁴ dissolvetur terra cum omnibus habitatoribus suis
ego adpendi columnas eius semper
⁵ dixi inique agentibus nolite inique agere et impiis
nolite exaltare cornu
⁶ nolite exaltare in excelsum cornu vestrum lo-
quentes in cervice veteri
⁷ quia nec ab oriente neque ab occidente neque a
solitudine montium
⁸ sed Deus iudex hunc humiliabit et hunc exaltabit
⁹ quia calix in manu Domini est et vino meraco us-
que ad plenum mixtus et propinabit ex eo verum-
tamen feces eius epotabunt bibentes omnes impii
terrae
¹⁰ ego autem adnuntiabo in sempiternum cantabo
Deo Iacob
¹¹ et omnia cornua impiorum confringam exal-
tabuntur cornua iusti

75 victori in psalmis canticum Asaph carmi-
nis

² cognoscetur in Iudaea Deus in Israhel magnum
nomen eius
³ et erit in Salem tabernaculum eius et habitatio eius
in Sion
⁴ ibi confringet volatilia arcus scutum et gladium et
bellum semper
⁵ lumen tu es Magnifice a montibus captivitatis

⁶ spoliati sunt superbi corde dormitaverunt somnum
suum et non invenerunt omnes viri exercitus manus
suas

⁷ ab increpatione tua Deus Iacob consopitus est et
currus et equus

⁸ tu terribilis es et quis stabit adversum te ex tunc
ira tua

⁹ de caelo adnuntiabis iudicium terra timens tacebit
¹⁰ cum surrexerit ad iudicandum Deus ut salvos
faciat omnes mites terrae semper

¹¹ quia ira hominis confitebitur tibi reliquiis irae
accingeris

¹² vovete et reddite Domino Deo vestro omnes qui
in circuitu eius sunt offerent dona terribili

¹³ auferenti spiritum ducum terribili regibus terrae

76 victori per Idithun psalmus Asaph
² voce mea ad Dominum clamavi voce mea
ad Dominum et exaudivit me

³ in die tribulationis meae Dominum requisivi ma-
nus mea nocte extenditur et non quiescit noluit con-
solari anima mea

⁴ recordans Dei conturbabar loquebar in memet
ipso et deficiebat spiritus meus semper

⁵ prohibebam suspectum oculorum meorum stupe-
bam et non loquebar

⁶ recogitabam dies antiquos annos pristinos

⁷ recordabar psalmorum meorum in nocte cum
corde meo loquebar et scobebam spiritum meum

⁸ ergone in aeternum proiciet Dominus et non re-
propitiabitur ultra

⁹ ergone complebit usque in finem misericordiam
suam consummabit verbum de generatione et gen-
eratione

¹⁰ numquid oblitus est misereri Deus aut complebit
in furore misericordias suas semper

¹¹ et dixi inbecillitas mea est haec commutatio dex-
trae Excelsi

¹² recordabor cogitationum Domini reminiscens
antiqua mirabilia tua

¹³ et meditabor in omni opere tuo et adinventiones
tuas loquar

¹⁴ Deus in sanctuario via tua quis deus magnus ut
Deus

¹⁵ tu es Deus faciens mirabilia ostendens in populis
potentiam tuam

¹⁶ redemisti in brachio populum tuum filios Iacob et
Ioseph semper

¹⁷ videntes te aquae Deus videntes te aquae parturi-
erunt et commotae sunt abyssus

¹⁸ excusserunt aquas nubila vocem dederunt nubes
et sagittae tuae discurrebant

¹⁹ vox tonitru tui in rota apparuerunt fulgora tua
orbi concussa est et commota est terra

²⁰ in mari via tua et semitae tuae in aquis multis et
vestigia tua non sunt agnita

²¹ deduxisti quasi gregem populum tuum in manu Mosi et Aaron

77 eruditionis Asaph ausculta populus meus legem meam inclinate aurem vestram ad verba oris mei

² aperiam in parabula os meum loquar enigmata antiqua

³ quae audivimus et cognovimus et patres nostri narraverunt nobis

⁴ non sunt abscondita a filiis eorum a generatione sequenti narrante laudes Domini et potentiam eius et mirabilia eius quae fecit

⁵ statuit contestationem Iacob et legem posuit in Israhel quae mandavit patribus nostris ut docerent filios suos

⁶ ut cognosceret generatio subsequens filii nascituri surgent et narrabunt filiis suis

⁷ ut ponant in Deo spem suam et non obliviscantur cogitationum eius et mandata eius custodiant

⁸ ut non sint sicut patres eorum generatio declinans et provocans generatio quae non praeparavit cor suum et non credidit Deo spiritus eius

⁹ filii Efraim intendentes et mittentes arcum terga verterunt in die belli

¹⁰ non custodierunt pactum Dei sui et in lege eius noluerunt ingredi

¹¹ et obliti sunt commutationum eius et mirabilium eius quae ostendit eis

¹² coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti in regione Taneos

¹³ divisit mare et transduxit eos et stare fecit aquas quasi acervum

¹⁴ et duxit eos in nube per diem et tota nocte in lumine ignis

¹⁵ scidit petram in deserto et potum dedit quasi de abyssis magnis

¹⁶ et eduxit rivos de petra et elicuit quasi flumina aquas

¹⁷ et addiderunt ultra peccare ei ut provocarent Excelsum in invio

¹⁸ et temptaverunt Deum in cordibus suis petentes cibum animae suae

¹⁹ et loquentes contra Deum dicebant numquid poterit Deus ponere mensam in solitudine

²⁰ ecce percussit petram et fluxerunt aquae et torrentes inundaverunt numquid et panem poterit dare aut praeparare carnem populo suo

²¹ ideo audivit Dominus et non distulit et ignis accensus est in Iacob et furor ascendit in Israhel

²² quia non crediderunt Deo nec habuerunt fiduciam in salutari eius

²³ et praecepit nubibus desuper et portas caeli aperuit

²⁴ et pluit super eos man ut comederent et triticum caeli dedit eis

²⁵ panem fortium comedit vir cibaria misit eis in saturitatem

²⁶ abstulit eorum de caelo et induxit in fortitudine sua africanum

²⁷ et pluit super eos quasi pulverem carnes et quasi harenam maris volatilia pinnata

²⁸ et ceciderunt in medio castrorum eius in circuitu tabernaculorum eius

²⁹ et comederunt et saturati sunt nimis et desiderium eorum adtulit eis

³⁰ non indiguerunt de cupiditate sua cum adhuc cibus esset in ore eorum

³¹ furor ergo Dei ascendit super eos et occidit pingues eorum et electos Israhel incurvavit

³² in omnibus his peccaverunt ultra et non crediderunt mirabilibus eius

³³ et consumpsit in vanitate dies eorum et annos eorum velociter

³⁴ si occidebat eos tunc requirebant eum et convertebantur et diluculo consurgebant ad Deum

³⁵ et recordabantur quia Deus fortitudo eorum et Deus excelsus redemptor eorum

³⁶ et lactaverunt eum in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei

³⁷ cor autem eorum non erat firmum cum eo nec permanserunt in pacto eius

³⁸ ipse vero misericors propitiabitur iniquitati et non disperdet multumque avertit iram suam et non suscitavit totum furorem suum

³⁹ sed recordatus est quia caro essent spiritus vadens et non revertens

⁴⁰ quotiens provocaverunt eum in deserto adflixerunt eum in solitudine

⁴¹ et conversi sunt et temptaverunt Deum et Sanctum Israhel concitaverunt

⁴² non sunt recordati manus eius diei qua redemit eos a tribulante

⁴³ qui fecit in Aegypto signa sua et ostenta sua in regione Taneos

⁴⁴ qui convertit in sanguine fluvios eorum et rivos eorum ut non biberent

⁴⁵ qui inmisit eis genus omne muscarum ut comederent eos et ranas ut disperderent eos

⁴⁶ qui dedit brucho germen eorum et laborem eorum lucustae

⁴⁷ qui occidit in grandine vineas eorum et sycomoros eorum in frigore

⁴⁸ qui tradidit grandini pascua eorum et iumenta eorum volucris

⁴⁹ qui misit in eos iram furoris sui indignationem et comminationem et angustiam inmissionem angelorum malorum

⁵⁰ munivit semitam furori suo non pepercit morti animae eorum et animantia eorum pesti tradidit

⁵¹ et percussit omne primogenitum in Aegypto principium partus in tabernaculis Cham

⁵² et tulit veluti oves populum suum et minavit eos sicut gregem in deserto

⁵³ et duxit eos cum fiducia et absque timore inimicos autem eorum operuit mare

⁵⁴ et adduxit eos ad terminum sanctificatum suum montem istum quem possedit dextera eius et eiecit a facie eorum gentes et possidere eos fecit in fuculo hereditatem

⁵⁵ et conlocavit in tabernaculis eorum tribus Israhel

⁵⁶ et temptaverunt et provocaverunt Deum excelsum et testimonia eius non custodierunt

⁵⁷ et aversi sunt et praevericati sunt ut patres eorum incurvati sunt quasi arcus inutilis

⁵⁸ et provocaverunt eum in excelsis suis et in sculptilibus suis ad aemulandum concitaverunt

⁵⁹ audivit Deus et non distulit et proiecit vehementer Israhel

⁶⁰ et reliquit tabernaculum Selo tentorium quod conlocavit inter homines

⁶¹ tradidit in captivitatem gloriam suam et decorem suum in manu hostis

⁶² et conclusit in gladio populum suum et in hereditate sua non distulit

⁶³ iuvenes eius devoravit ignis et virgines eius nemo luxit

⁶⁴ sacerdotes eius gladio ceciderunt et viduae eius non sunt fletae

⁶⁵ et evigilavit quasi dormiens Dominus quasi fortis post crapulam vini

⁶⁶ et percussit hostes suos retrorsum obprobrium sempiternum dedit eos

⁶⁷ et proiecit tabernaculum Ioseph et tribum Efraim non elegit

⁶⁸ sed elegit tribum Iuda montem Sion quem dilexit

⁶⁹ et aedificavit in similitudinem monoceroton sanctuarium suum quasi terram fundavit illud in saeculum

⁷⁰ et elegit David servum suum et tulit eum de gregibus ovium sequentem fetas adduxit eum

⁷¹ ut pasceret Iacob populum eius et Israhel hereditatem eius

⁷² qui pavit eos in simplicitate cordis sui et in prudentia manuum suarum dux eorum fuit

78 canticum Asaph Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt templum sanctum tuum posuerunt Hierusalem in acervis lapidum

² dederunt cadavera servorum tuorum escam volatilibus caeli carnes sanctorum tuorum bestiis terrae

³ effuderunt sanguinem eorum quasi aquam in circuitu Hierusalem et non erat qui sepeliret

⁴ facti sumus obprobrium vicinis nostris subsannatio et derisio his qui in circuitu nostro sunt

⁵ usquequo Domine irasceris in finem ardebit quasi ignis zelus tuus

⁶ effunde furorem tuum super gentes quae non cognoverunt te et super regna quae nomen tuum non invocaverunt

⁷ quia comederunt Iacob et decorem eius desolaverunt

⁸ ne recorderis iniquitatum nostrarum veterum cito occupent nos misericordiae tuae quia adtenuati sumus nimis

⁹ auxiliare nobis Deus Iesus noster propter gloriam nominis tui et libera nos et propitiare peccatis nostris propter nomen tuum

¹⁰ quare dicunt gentes ubi est Deus eorum nota fiat in gentibus ante oculos nostros ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est

¹¹ ingrediatur coram te gemitus victorum in magnitudine brachii tui relinque filios interitus

¹² et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum obprobrium suum quo exprobraverunt tibi Domine

¹³ nos enim populus tuus et grex pascuae tuae confitebimur tibi in sempiternum in generatione et generatione narrabimus laudes tuas

79 victori pro liliis testimonii Asaph canticum

² qui pascis Israhel ausculta qui ducis quasi gregem Ioseph qui sedes super cherubin ostendere

³ ante Efraim et Benjamin et Manasse suscita fortitudinem tuam et veni ut salvos facias nos

⁴ Deus converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

⁵ Domine Deus exercituum usquequo fumabis ad orationem populi tui

⁶ cibasti nos pane flebili et potasti nos in lacrimis tripliciter

⁷ posuisti nos contentionem vicinis nostris et inimici nostri subsannaverunt nos

⁸ Deus exercituum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

⁹ vineam de Aegypto tulisti eiecisti gentes et plantasti eam

¹⁰ praeparasti ante faciem eius et stabilisti radices eius et implevit terram

¹¹ operti sunt montes umbra eius et ramis illius cedri Dei

¹² expandit comas suas usque ad mare et usque ad Flumen germina sua

¹³ quare dissipasti maceriam eius et vindemiaverunt eam omnes qui transeunt per viam

¹⁴ vastavit eam aper de silva et omnes bestiae agri depastae sunt eam

¹⁵ Deus exercituum revertere obsecro respice de caelo et vide et visita vineam hanc

¹⁶ et radicem quam plantavit dextera tua et filium quem confirmasti tibi

¹⁷ succensam igni et deramatam ab increpatione faciei tuae pereant

¹⁸ fiat manus tua super virum dexteræ tuæ et super filium hominis quem confirmasti tibi

¹⁹ et non recedemus a te vivificabis nos et nomine tuo vocabimur

²⁰ Domine Deus exercituum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

80 victori in torcularibus Asaph
² laudate Deum fortitudinem nostram iubilante Deo Iacob

³ adsumite carmen et date tympanum citharam decoram cum psalterio

⁴ clangite in neomenia bucina et in medio mense die sollemnitatis nostræ

⁵ quia legitimum Israhel est et iudicium Dei Iacob

⁶ testimonium in Ioseph posuit cum egrederetur terra Aegypti labium quod nesciebam audivi

⁷ amovi ab onere umerum eius manus eius a cofino recesserunt

⁸ in tribulatione invocasti et erui te exaudivi te in abscondito tonitruum probavi te super aquam Contradictionis semper

⁹ audi populus meus et contestor te Israhel si audieris me

¹⁰ non sit in te deus alienus et non adores deum peregrinum

¹¹ ego sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti dilata os tuum et implebo illud

¹² et non audivit populus meus vocem meam et Israhel non credidit mihi

¹³ et dimisi eum in pravitate cordis sui ambulabunt in consiliis suis

¹⁴ utinam populus meus audisset me Israhel in viis meis ambulasset

¹⁵ quasi nihilum inimicos eius humiliassem et super hostes eorum vertissem manum meam

¹⁶ qui oderunt Dominum negabunt eum et erit tempus eorum in saeculo

¹⁷ et cibavit eos de adipe frumenti et de petra mellis saturavit eos

81 canticum Asaph Deus stetit in coetu Dei in medio Deus iudicat

² usquequo iudicatis iniquitatem et facies impiorum suscipitis semper

³ iudicate pauperi et pupillo egeno et inopi iuste facite

⁴ salvate inopem et pauperem de manu impiorum liberate

⁵ non cognoscunt nec intellegunt in tenebris ambulantes movebuntur omnia fundamenta terræ

⁶ ego dixi dii estis et filii Excelsi omnes vos

⁷ ergo quasi Adam moriemini et quasi unus de principibus cadetis

⁸ surge Domine iudica terram quoniam hereditabis omnes gentes

82 canticum psalmi Asaph
² Deus ne taceas ne sileas et non quiescas Deus

³ quia ecce inimici tui tumultuati sunt et qui oderunt te levaverunt caput

⁴ contra populum tuum nequiter tractaverunt et inierunt consilium adversum arcanum tuum

⁵ dixerunt venite et conteramus eos de gente et non sit memoria nominis Israhel ultra

⁶ quoniam tractaverunt pariter contra te foedus pepigerunt

⁷ tabernacula Idumeæ et Ismahelitarum Moab et Aggareni

⁸ Gebal et Ammon et Amalech Palestina cum habitatoribus Tyri

⁹ sed et Assur venit cum eis facti sunt brachium filiorum Loth semper

¹⁰ fac illis sicut Madian et Sisarae sicut Iabin in torrente Cison

¹¹ contriti sunt in Aendor fuerunt quasi sterquilinum terræ

¹² pone duces eorum sicut Oreb et Zeb et Zebee et Salmana omnes principes eorum

¹³ qui dixerunt possideamus nobis pulchritudinem Dei

¹⁴ Deus meus pone eos ut rotam quasi stipulam ante faciem venti

¹⁵ quomodo ignis conburit silvam et sicut flamma devorat montes

¹⁶ sic persequere eos in tempestate tua et in turbine tuo conturba eos

¹⁷ imple facies eorum ignominia et quaerent nomen tuum Domine

¹⁸ confundantur et conturbentur usque in saeculum et erubescant et pereant

¹⁹ et sciant quia nomen tuum est Dominus solus tu Excelsus super omnem terram

83 victori pro torculari filiorum Core canticum

² quam dilecta tabernacula tua Domine exercituum

³ desiderat et defecit anima mea in atria Domini cor meum et caro mea laudabunt Deum viventem

⁴ siquidem avis invenit domum et passer nidum sibi ubi ponat pullos suos altaria tua Domine exercituum rex meus et Deus meus

⁵ beati qui habitant in domo tua adhuc laudabunt te semper

⁶ beatus homo cuius fortitudo est in te semitæ in corde eius

⁷ transeuntes in valle fletus fontem ponent eam

⁸ benedictione quoque amicietur doctor ibunt de fortitudine in fortitudinem parebunt apud Deum in Sion

⁹ Domine Deus exercituum exaudi orationem meam
ausculta Deus Iacob semper

¹⁰ clipeus noster vide Deus et adtende faciem christi
tui

¹¹ quoniam melior est dies in atriis tuis super milia
elegi abiectus esse in domo Dei mei magis quam
habitare in tabernaculis impietatis

¹² quia sol et scutum Dominus Deus gratiam et glo-
riam dabit Dominus

¹³ nec prohibebit bonum ab his qui ambulant in per-
fectione Domine exercituum beatus homo qui con-
fidet in te

84 victori filiorum Core canticum
² placatus es Domine terrae tuae reduxisti
captivitatem Iacob

³ dimisisti iniquitatem populo tuo operuisti omnes
iniquitates eorum semper

⁴ continuisti omnem indignationem tuam conversus
es ab ira furoris tui

⁵ converte nos Deus Iesus noster et solve iram tuam
adversum nos

⁶ noli in aeternum irasci nobis extendens iram tuam
in generationem et generationem

⁷ nonne tu revertens vivificabis nos et populus tuus
laetabitur in te

⁸ ostende nobis Domine misericordiam tuam et
salutare tuum da nobis

⁹ audiam quid loquatur Dominus Deus loquetur
enim pacem ad populum suum et ad sanctos suos ut
non convertantur ad stultitiam

¹⁰ verumtamen prope est his qui timent eum salutare
eius ut habitet gloria in terra nostra

¹¹ misericordia et veritas occurrerunt iustitia et pax
deosculatae sunt

¹² veritas de terra orta est et iustitia de caelo
prospexit

¹³ sed et Dominus dabit bonum et terra nostra dabit
germen suum

¹⁴ iustitia ante eum ibit et ponet in via gressus suos

85 oratio David inclina Domine aurem tuam
exaudi me quia egenus et pauper ego sum

² custodi animam meam quia sanctus sum salva
servum tuum tu Deus meus qui confidit in te

³ miserere mei Domine quoniam ad te clamabo tota
die

⁴ laetifica animam servi tui quia ad te animam
meam levo

⁵ tu enim es Domine bonus et propitiabilis et multus
misericordia omnibus qui invocant te

⁶ exaudi Domine orationem meam et ausculta vo-
cem deprecationum mearum

⁷ in die tribulationis meae invocabo te quia ex-
audies me

⁸ non est similis tui in diis Domine non est iuxta
opera tua

⁹ omnes gentes quas fecisti venient et adorabunt
coram te Domine et glorificabunt nomen tuum

¹⁰ quia magnus tu et faciens mirabilia tu Deus solus

¹¹ doce me Domine viam tuam ut ambulem in veri-
tate tua unicum fac cor meum ut timeat nomen
tuum

¹² confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde
meo et glorificabo nomen tuum in sempiternum

¹³ quia misericordia tua magna super me et eruisti
animam meam de inferno extremo

¹⁴ Deus superbi surrexerunt adversus me et coetus
robustorum quaesivit animam meam et non posu-
erunt te in conspectu suo

¹⁵ tu autem Domine Deus misericors et clemens
patiens et multae misericordiae et verus

¹⁶ respice ad me et miserere mei da fortitudinem
tuam servo tuo et salva filium ancillae tuae

¹⁷ fac mecum signum in bonitate et videant qui od-
erunt me et confundantur quia tu Domine auxiliatus
es mihi et consolatus es me

86 filiorum Core psalmus canticum fundamen-
tum eius in montibus sanctuarii

² diligit Dominus portas Sion super omnia taber-
nacula Iacob

³ gloriosa dicta sunt in te civitas Dei semper

⁴ commemorabo superbiae et Babylonis scientes me
ecce Palestina et Tyrus cum Aethiopia iste natus est
ibi

⁵ ad Sion autem dicetur vir et vir natus est in ea et
ipse fundavit eam Excelsus

⁶ Dominus numerabit scribens populos ipse natus
est in ea semper

⁷ et cantabunt quasi in choris omnes fontes mei in te

87 canticum carminis filiorum Core victori
per chorum ad praecinendum eruditionis
Eman Ezraitae

² Domine Deus salutis meae per diem clamavi in
nocte coram te

³ ingrediatur ante te oratio mea inclina aurem tuam
ad laudationem meam

⁴ quia repleta est malis anima mea et vita mea ad
infernum descendit

⁵ reputatus sum cum descendentibus lacum factus
sum quasi homo invalidus

⁶ inter mortuos liber sicut interfecti et dormientes in
sepulchro quorum non recordaris amplius et qui a
manu tua abscisi sunt

⁷ posuisti me in lacu novissimo in tenebris in pro-
fundis

⁸ super me confirmatus est furor tuus et cunctis
fluctibus tuis adflixisti me semper

⁹ longe fecisti notos meos a me posuisti me abomi-
nationem eis clausum et non prodeuntem

¹⁰ oculus meus infirmatus est ab adflictione invo-
cavi te Domine tota die expandi ad te palmas meas

¹¹ numquid mortuis facies mirabilia aut gigantes
surgent et confitebuntur tibi semper
¹² numquid narrabitur in sepulchro misericordia tua
et veritas tua in perditione
¹³ numquid noscentur in tenebris mirabilia tua et
iustitia tua in terra quae oblivioni tradita est
¹⁴ ego autem ad te Domine clamavi et mane oratio
mea praeveniet te
¹⁵ quare Domine abicis animam meam abscondis
faciem tuam a me
¹⁶ pauper ego et aerumnosus ab adolescentia portavi
furorem tuum et conturbatus sum
¹⁷ per me transierunt irae tuae terrores tui oppresse-
runt me
¹⁸ circumdederunt me quasi aquae tota die val-
laverunt me pariter
¹⁹ longe fecisti a me amicum et sodalem notos meos
abstulisti
88 eruditionis Aethan Ezraitae
² misericordias Domini in aeternum
cantabo in generatione et generatione adnuntiabo
veritatem tuam in ore meo
³ quia dixisti sempiterna misericordia aedificabitur
caelos fundabis et veritas tua in eis
⁴ percussi foedus cum electo meo iuravi David
servo meo
⁵ usque in aeternum stabiliam semen tuum et aedifi-
cabo in generationem et generationem thronum
tuum semper
⁶ confitebuntur caeli mirabilia tua Domine et veri-
tatem tuam in ecclesia sanctorum
⁷ quis enim in nubibus adaequabitur Domino ad-
similabitur Domino de filiis Dei
⁸ Deus inclitus in arcano sanctorum nimio et ter-
ribilis in cunctis qui circum eum sunt
⁹ Domine Deus exercituum quis similis tui fortis-
sime Domine et veritas tua in circuitu tuo
¹⁰ tu dominaris superbiae maris et elationes gurgi-
tum eius tu comprimis
¹¹ tu confregisti quasi vulneratum superbum in
brachio forti tuo dispersisti inimicos tuos
¹² tui sunt caeli et tua est terra orbem et plenitudi-
nem eius tu fundasti
¹³ aquilonem et dexteram tu creasti Thabor et Her-
mon nomen tuum laudabunt
¹⁴ tuum brachium cum fortitudine roboretur manus
tua exaltetur dextera tua
¹⁵ iustitia et iudicium firmamentum throni tui mis-
ericordia et veritas praecedent faciem tuam
¹⁶ beatus populus qui novit iubulum Domine in lu-
mine vultus tui ambulabunt
¹⁷ in nomine tuo exultabunt tota die et in iustitia tua
exaltabuntur
¹⁸ quia gloria fortitudinis eorum tu es et in miseri-
cordia tua elevabis cornu nostrum

¹⁹ quia a Domino est protectio nostra et a Sancto
Israhel rege nostro
²⁰ tunc locutus es per visionem sanctis tuis et dixisti
posui adiutorium super robustum exaltavi electum
de populo
²¹ inveni David servum meum oleo sancto meo unxi
eum
²² cum quo manus mea firma erit et brachium meum
roborabit eum
²³ non decipiet inimicus eum et filius iniquitatis non
adfliget eum
²⁴ sed concidam ante faciem eius hostes illius et qui
eum oderunt percutiam
²⁵ veritas autem mea et misericordia mea erit cum
eo et in nomine meo exaltabitur cornu eius
²⁶ et ponam in mari manum eius et in fluminibus
dexteram eius
²⁷ ipse vocabit me pater meus es tu Deus meus et
fortitudo salutis meae
²⁸ ego autem primogenitum ponam eum excelsum
regibus terrae
²⁹ in aeternum custodiam ei misericordiam meam et
pactum meum fidele ei erit
³⁰ et ponam perpetuum semen eius et thronum eius
sicut dies caeli
³¹ si autem dereliquerint filii eius legem meam et in
iudiciis meis non ambulaverint
³² si caerimonias meas profanaverint et praecepta
mea non custodierint
³³ visitabo in virga scelera eorum et in plagis iniq-
uitatem eorum
³⁴ misericordiam autem meam non auferam ab eo
nec mentiar in veritate mea
³⁵ non violabo pactum meum et quod egressum est
de labiis meis non mutabo
³⁶ semel iuravi in sancto meo ne David mentiar
³⁷ semen eius in sempiternum erit
³⁸ et thronus eius sicut sol in conspectu meo sicut
luna stabilietur in sempiternum et testis in caelo
fidelis semper
³⁹ tu autem reppulisti et proiecisti iratus es adver-
sum christum tuum
⁴⁰ adtenuasti pactum servi tui profanasti in terra
diadema eius
⁴¹ dissipasti omnes macerias eius posuisti munitio-
nes eius pavorem
⁴² diripuerunt eum omnes qui transeunt per viam
factus est obprobrium vicinis suis
⁴³ elevasti dexteram hostium eius laetificasti omnes
inimicos illius
⁴⁴ avertisti robur gladii eius et non sublevasti eum
in proelio
⁴⁵ quiescere fecisti munditiam eius et thronum illius
in terram detraxisti

⁴⁶ abbreviasti dies adolescentiae eius operuisti eum
ignominia sempiterna
⁴⁷ usquequo Domine absconderis in finem succen-
detur quasi ignis indignatio tua
⁴⁸ memento mei de profundo alioquin quare frustra
creasti filios hominum
⁴⁹ quis est vir qui vivat et non videat mortem sal-
vans animam suam de manu inferi semper
⁵⁰ ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine
quas iurasti David in veritate tua
⁵¹ recordare Domine obprobrii servorum tuorum
quia portavi in sinu meo omnes iniquitates populo-
rum
⁵² quas exprobraverunt inimici tui Domine quibus
exprobraverunt vestigia christi tui
⁵³ benedictus Dominus in sempiternum amen et
amen

89 oratio Mosi viri Dei Domine habitaculum
tu factus es nobis in generatione et gen-
eratione
² antequam montes nascerentur et parturiretur terra
et orbis a saeculo et usque in saeculum tu es
³ convertes hominem usque ad contritionem et dices
revertimini filii Adam
⁴ quia mille anni in oculis tuis sicut dies hesterna
quae pertransiit et vigilia nocturna
⁵ percutiente te eos somnium erunt
⁶ mane quasi herba pertransiens mane floruit et abiit
ad vesperam conteretur atque siccabitur
⁷ consumpti enim sumus in furore tuo et in indigna-
tione tua conturbati sumus
⁸ posuisti iniquitates nostras coram te neglegentias
nostras in luce vultus tui
⁹ omnes enim dies nostri transierunt in furore tuo
consumpsimus annos nostros quasi sermonem lo-
quens
¹⁰ dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni
si autem multum octoginta anni et quod amplius est
labor et dolor quoniam transivimus cito et
avolvimus
¹¹ quis novit fortitudinem irae tuae et secundum
timorem tuum indignationem tuam
¹² ut numerentur dies nostri sic ostende et veniemus
corde sapienti
¹³ revertere Domine usquequo et exorabilis esto
super servis tuis
¹⁴ imple nos matutina misericordia tua et laud-
abimus et laetabimur in cunctis diebus nostris
¹⁵ laetifica nos pro diebus quibus adflixisti nos et
annis in quibus vidimus mala
¹⁶ appareat apud servos tuos opus tuum et gloria tua
super filios eorum
¹⁷ et sit decor Domini Dei nostri super nos et opus
manuum nostrarum fac stabile super nos opus
manuum nostrarum confirma

90 qui habitat in abscondito Excelsi in um-
braculo Domini commorabitur
² dicens Domino spes mea et fortitudo mea Deus
meus confidam in eum
³ quia ipse liberabit te de laqueo venantium de
morte insidiarum
⁴ in scapulis suis obumbrabit tibi et sub alis eius
sperabis
⁵ scutum et protectio veritas eius non timebis a
timore nocturno
⁶ a sagitta volante per diem a peste in tenebris am-
bulante a morsu insanientis meridie
⁷ cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris
tuis ad te autem non adpropinquabit
⁸ verumtamen oculis tuis videbis et ultionem impi-
orum cernes
⁹ tu enim es Domine spes mea Excelsum posuisti
habitaculum tuum
¹⁰ non accedet ad te malum et lepra non adpropin-
quabit tabernaculo tuo
¹¹ quia angelis suis mandabit de te ut custodiant te
in omnibus viis tuis
¹² in manibus portabunt te ne forte offendat ad lapi-
dem pes tuus
¹³ super aspidem et basiliscum calcabis conculcabis
leonem et draconem
¹⁴ quoniam mihi adhesit et liberabo eum exaltabo
eum quoniam cognovit nomen meum
¹⁵ invocabit me et exaudiam eum cum ipso ero in
tribulatione eruam eum et glorificabo
¹⁶ longitudine dierum implebo illum et ostendam ei
salutare meum

91 psalmus cantici in die sabbati
² bonum est confiteri Domino et psallere
nomini tuo Altissime
³ ad annuntiandam mane misericordiam tuam et
fidem tuam in nocte
⁴ in decacordo et in psalterio in cantico in cithara
⁵ quoniam laetificasti me Domine in opere tuo in
facturis manuum tuarum laudabo
⁶ quam magnificata sunt opera tua Domine satis
profundae factae sunt cogitationes tuae
⁷ vir insipiens non cognoscet et stultus non in-
telleget istud
⁸ germinaverunt impii quasi faenum et floruerunt
omnes qui operantur iniquitatem ut contererentur
usque in sempiternum
⁹ tu autem Excelsus in aeternum Domine
¹⁰ ecce enim inimici tui Domine ecce inimici tui
peribunt et dissipabuntur omnes qui operantur iniq-
uitatem
¹¹ et exaltabitur quasi monocerotis cornu meum et
senecta mea in oleo uberi

¹² et dispiciet oculus meus eos qui insidiantur mihi
de his qui consurgunt adversum me malignantibus
audit auris mea

¹³ iustus ut palma florebit ut cedrus in Libano multiplicabitur

¹⁴ transplantati in domo Domini in atriis Dei nostri germinabunt

¹⁵ adhuc fructificabunt in senectute pingues et frondentes erunt

¹⁶ adnuntiantes quia rectus Dominus fortitudo mea et non est iniquitas in eo

92 Dominus regnavit gloria indutus est indutus est Dominus fortitudine et accinctus est insuper adpendit orbem qui non commovebitur

² firmum solium tuum ex tunc ab aeterno tu es

³ levaverunt flumina Domine levaverunt flumina voces suas levaverunt flumina gurgites suos

⁴ a vocibus aquarum multarum grandes fluctus maris grandis in excelso Dominus

⁵ testimonia tua fidelia facta sunt nimis domum tuam decet sanctitas Domine in longitudine dierum

93 Deus ultionum Domine Deus ultionum ostendere

² elevare qui iudicas terram redde vicissitudinem superbis

³ usquequo impii Domine usquequo impii exultabunt

⁴ fluent loquentes antiquum garrient omnes qui operantur iniquitatem

⁵ populum tuum Domine conterent et hereditatem tuam adfligent

⁶ viduam et advenam interficient et pupillos occident

⁷ et dixerunt non videbit Dominus et non intellegit Deus Iacob

⁸ intellegite stulti in populo et insipientes aliquando discite

⁹ qui plantavit aurem non audiet aut qui finxit oculum non videbit

¹⁰ qui erudit gentes non arguet qui docet hominem scientiam

¹¹ Dominus novit cogitationes hominum quia vanae sunt

¹² beatus vir quem erudieris Domine et de lege tua docueris eum

¹³ ut quiescat a diebus adflictionis donec fodiat impio interitus

¹⁴ non enim derelinquet Dominus populum suum et hereditatem suam non deseret

¹⁵ quoniam ad iustitiam revertetur iudicium et sequentur illud omnes recti corde

¹⁶ quis stabit pro me adversum malos quis stabit pro me adversum operarios iniquitatis

¹⁷ nisi quia Dominus auxiliator meus paulo minus habitasset in inferno anima mea

¹⁸ si dicebam commotus est pes meus misericordia tua Domine sustentabat me

¹⁹ in multitudine cogitationum mearum quae sunt in me intrinsecus consolationes tuae delectabunt animam meam

²⁰ numquid particeps erit tui thronus insidiarum fingens laborem in praecepto

²¹ copulabuntur adversus animam iusti et sanguinem innocentem condemnabunt

²² erit autem Dominus mihi in refugium et Deus meus quasi petra spei meae

²³ et restitues super eos iniquitatem suam et in malitia sua perdes eos perdet eos Dominus Deus noster

94 venite laudemus Dominum iubilemus petrae Iesu nostro

² praeoccupemus vultum eius in actione gratiarum in canticis iubilemus ei

³ quoniam fortis et magnus Dominus et rex magnus super omnes deos

⁴ in cuius manu fundamenta terrae et excelsa montium ipsius sunt

⁵ cuius est mare ipse enim fecit illud et siccam manus eius plasmaverunt

⁶ venite adoremus et curvemur flectamus genua ante faciem Domini factoris nostri

⁷ quia ipse est Deus noster et nos populus pascuae eius et grex manus eius

⁸ hodie si vocem eius audieritis nolite indurare corda vestra

⁹ sicut in contradictione sicut in die temptationis in deserto ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt me et viderunt opus meum

¹⁰ quadraginta annis displicuit mihi generatio illa et dixi populus errans corde est

¹¹ et non cognoscens vias meas et iuravi in furore meo ut non introirent in requiem meam

95 canite Domino canticum novum canite Domino omnis terra

² canite Domino benedicite nomini eius adnuntiate de die in diem salutare eius

³ narrate in gentibus gloriam eius in universis populis mirabilia eius

⁴ quia magnus Dominus et laudabilis nimis terribilis est super omnes deos

⁵ omnes enim dii populorum sculptilia Dominus autem caelos fecit

⁶ gloria et decor ante vultum eius fortitudo et exultatio in sanctuario eius

⁷ adferte Domino familiae populorum adferte Domino gloriam et fortitudinem

⁸ adferte Domino gloriam nomini eius levate munerum et introite in atria eius

⁹ adorete Dominum in decore sanctuarii paveat a facie eius omnis terra

¹⁰ dicite in gentibus Dominus regnavit siquidem
adpendit orbem immobilem iudicabit populos in
aequitate

¹¹ laetamini caeli et exultet terra tonet mare et
plenitudo eius

¹² gaudeat ager et omnia quae in eo sunt tunc laud-
abunt universa ligna saltus

¹³ ante faciem Domini quoniam venit quoniam venit
iudicare terram iudicabit orbem in iusto et populos
in fide sua

96 Dominus regnavit exultabit terra lae-
tabuntur insulae multae

² nubes et caligo in circuitu eius iustitia et iudicium
firmamentum solii eius

³ ignis ante faciem eius ibit et exuret per circuitum
hostes eius

⁴ apparuerunt fulgora eius orbi vidit et contremuit
terra

⁵ montes sicut cera tabefacti sunt a facie Domini a
facie dominatoris omnis terrae

⁶ adnuntiaverunt caeli iustitiam eius et viderunt
omnes populi gloriam eius

⁷ confundantur universi qui serviunt sculptili qui
gloriantur in idolis adorate eum omnes dii

⁸ audivit et laetata est Sion et exultaverunt filiae
Iudae propter iudicia tua Domine

⁹ tu enim Dominus Excelsus super omnem terram
vehementer elevatus es super universos deos

¹⁰ qui diligitis Dominum odite malum custodit ani-
mas sanctorum suorum de manu impiorum eruet
eos

¹¹ lux orta est iusto et rectis corde laetitia

¹² laetamini iusti in Domino et confitemini memo-
riae sanctae eius

97 canticum cantate Domino canticum novum
quia mirabilia fecit salvavit sibi dextera
eius et brachium sanctum eius

² notum fecit Dominus salutare suum in conspectu
gentium revelavit iustitiam suam

³ recordatus est misericordiae suae et veritatis suae
domui Iacob viderunt omnes fines terrae salutare
Dei nostri

⁴ iubilate Domino omnis terra vociferamini et
laudate et canite

⁵ cantate Domino in cithara in cithara et voce car-
minis

⁶ in tubis et clangore bucinæ iubilate coram rege
Domino

⁷ tonet mare et plenitudo eius orbis et habitatores
eius

⁸ flumina plaudent manu simul montes laudabunt

⁹ ante Dominum quia venit iudicare terram iudicabit
orbem in iustitia et populos in aequitatibus

98 Dominus regnavit commoveantur populi
sensor cherubin concutiatur terra

² Dominus in Sion magnus et excelsus est super
omnes populos

³ confiteantur nomini tuo magno et terribili sanc-
toque

⁴ imperium regis iudicium diligit tu fundasti aequi-
tates iudicium et iustitiam in Iacob tu fecisti

⁵ exaltate Dominum Deum nostrum et adorate sca-
billum pedum eius quia sanctus est

⁶ Moses et Aaron in sacerdotibus eius et Samuhel in
his qui invocant nomen eius invocabant Dominum
et ipse exaudivit eos

⁷ in columna nubis loquebatur ad eos custodierunt
testimonia eius et praeceptum dedit eis

⁸ Domine Deus noster tu exaudivisti eos Domine pro-
pitius fuisti eis et ultor super commutationibus
eorum

⁹ exaltate Dominum Deum nostrum et adorate in
monte sancto eius quia sanctus Dominus Deus
noster

99 canticum in gratiarum actione

² iubilate Domino omnis terra servite
Domino in laetitia ingredimini coram eo in laude

³ scitote quoniam Dominus ipse est Deus ipse fecit
nos et ipsius sumus populus eius et grex pascae
eius

⁴ ingredimini portas eius in gratiarum actione atria
eius in laude confitemini ei benedicite nomini eius

⁵ quia bonus Dominus in sempiternum misericordia
eius et usque ad generationem et generationem fi-
des eius

100 David canticum misericordiam et
iudicium cantabo tibi Domine psallam

² erudiar in via perfecta quando venies ad me am-
bulabo in simplicitate cordis mei in medio domus
meae

³ non ponam coram oculis meis verbum Belial fa-
cientem declinationes odivi nec adhesit mihi

⁴ cor pravum recedet a me malum nesciam

⁵ loquentem in abscondito contra proximum suum
hunc interficiam superbum oculis et altum corde
cum hoc esse non potero

⁶ oculi mei ad fideles terrae ut habitent mecum am-
bulans in via simpliciter hic ministrabit mihi

⁷ non habitabit in medio domus meae faciens dolum
loquens mendacium non placebit in conspectu
oculorum meorum

⁸ mane perdam omnes impios terrae ut interficiam
de civitate Domini universos qui operantur iniqui-
tatem

101 oratio pauperis quando sollicitus fuerit
et coram Domino fuderit eloquium
suum

² Domine audi orationem meam et clamor meus ad
te veniat

³ ne abscondas faciem tuam a me in die tribulationis
 meae inclina ad me aurem tuam in quacumque die
 invocavero velociter exaudi me
⁴ quoniam consumpti sunt sicut fumus dies mei et
 ossa mea quasi frixa contabuerunt
⁵ percussum est quasi faenum et arefactum est cor
 meum quia oblitus sum comedere panem meum
⁶ a voce gemitus mei adhesit os meum carni meae
⁷ adsimilatus sum pelicano deserti factus sum quasi
 bubo solitudinum
⁸ vigilavi et fui sicut avis solitaria super tectum
⁹ tota die exprobrabant mihi inimici mei exultantes
 per me iurabant
¹⁰ quia cinerem sicut panem comedi et potum meum
 cum fletu miscui
¹¹ a facie indignationis et irae tuae quia elevasti me
 et adlisisti me
¹² dies mei quasi umbra inclinati sunt et ego quasi
 faenum arui
¹³ tu autem Domine in aeternum permanes memo-
 riale tuum in generatione et generatione
¹⁴ tu suscitans misereberis Sion quia tempus est ut
 miserearis eius quoniam venit tempus quoniam
 venit pactum
¹⁵ quoniam placitos fecerunt servi tui lapides eius et
 pulverem eius miserabilem
¹⁶ et timebunt gentes nomen Domini et universi
 reges terrae gloriam tuam
¹⁷ quia aedificavit Dominus Sion apparuit in gloria
 sua
¹⁸ respexit ad orationem vacui et non dispexit ora-
 tionem eorum
¹⁹ scribatur hoc in generatione novissima et populus
 qui creabitur laudabit Dominum
²⁰ quoniam prospexit de excelso sanctuario suo
 Dominus de caelo terram contemplatus est
²¹ ut audiret gemitum vincti ut solveret filios mortis
²² ut narretur in Sion nomen Domini et laudatio eius
 in Hierusalem
²³ cum congregati fuerint populi simul et regna ut
 serviant Domino
²⁴ afflixit in via fortitudinem meam abbreviavit dies
 meos
²⁵ dicam Deus meus ne rapias me in dimidio dierum
 meorum in generatione generationum anni tui
²⁶ a principio terram fundasti et opus manuum tu-
 arum caeli
²⁷ ipsi peribunt tu autem stabis et omnes quasi ves-
 timentum adterentur et quasi pallium mutabis illos
 et mutabuntur
²⁸ tu autem ipse es et anni tui non deficient
²⁹ filii servorum tuorum habitabunt et semen eorum
 ante faciem eorum perseverabit
102 David benedic anima mea Domino et
 omnia viscera mea nomini sancto eius

² benedic anima mea Domino et noli oblivisci om-
 nium retributionum eius
³ qui propitiatur cunctis iniquitatibus tuis et sanat
 omnes infirmitates tuas
⁴ qui redimit de corruptione vitam tuam et coronat
 te misericordia et miserationibus
⁵ qui replet bonis ornamentum tuum innovabitur
 sicut aquilae iuventus tua
⁶ faciens iustitias Dominus et iudicia cunctis qui
 calumniam sustinent
⁷ notas fecit vias suas Mosi filiis Israhel cogitatio-
 nes suas
⁸ misericors et clemens Dominus patiens et multae
 miserationis
⁹ non in sempiternum iudicabit neque in aeternum
 irascetur
¹⁰ non secundum peccata nostra fecit nobis neque
 secundum iniquitates nostras retribuit nobis
¹¹ quantum enim excelsius est caelum terra tantum
 confortata est misericordia eius super timentes eum
¹² quantum longe est oriens ab occidente tantum
 longe fecit a nobis scelera nostra
¹³ sicut miseretur pater filiorum misertus est Domi-
 nus timentibus se
¹⁴ ipse enim novit plasmationem nostram recordatus
 est quia pulvis sumus
¹⁵ homo quasi herba dies eius sicut flos agri sic
 florebit
¹⁶ quia spiritus pertransiit eum et non subsistet et
 non cognoscet eum ultra locus eius
¹⁷ misericordia autem Domini ab aeterno et usque in
 aeternum super timentes eum et iustitia eius in fil-
 iis filiorum
¹⁸ his qui custodiunt pactum eius et recordantur
 praeceptorum eius ad facienda ea
¹⁹ Dominus in caelo stabilivit thronum suum et reg-
 num illius omnium dominatur
²⁰ benedicite Domino angeli eius fortes robore fa-
 cientes verbum eius oboedientes voci sermonis eius
²¹ benedicite Domino omnes exercitus eius ministri
 eius qui facitis placitum illius
²² benedicite Domino universa opera eius in omni-
 bus locis potestatis eius benedic anima mea Dom-
 ino
103 benedic anima mea Domino Domine
 Deus meus magnificatus es nimis glo-
 ria et decore indutus es
² amictus luce quasi vestimento extendens caelos ut
 pellem
³ qui tegis aquis cenacula eius qui ponis nubes cur-
 rum tuum qui ambulat super pinnas venti
⁴ qui facis angelos tuos spiritus ministros tuos
 ignem urentem
⁵ qui fundasti terram super basem suam non com-
 movebitur in saeculum et in saeculum

⁶ abysso quasi vestimento operuisti eam super montes stabunt aquae
⁷ ab increpatione tua fugient a voce tonitru tui formidabunt
⁸ ascendent montes et descendent campi ad locum quem fundasti eis
⁹ terminum posuisti quem non pertransibunt nec revertentur ut operiant terram
¹⁰ qui emittis fontes in convallibus ut inter medios montes fluant
¹¹ ut bibant omnia animalia regionum et reficiat onager sitim suam
¹² super ea volucres caeli morabuntur de medio nemorum dabunt vocem
¹³ qui inrigas montes de cenaculis tuis de fructu operum tuorum implebitur terra
¹⁴ germinans herbam iumentis et faenum servituti hominum ut educat panem de terra
¹⁵ et vinum laetificat cor hominis ad exhilarandam faciem oleo panis autem cor hominis roborat
¹⁶ saturabuntur ligna Domini cedri Libani quas plantasti
¹⁷ ibi aves nidificabunt milvo abies domus eius
¹⁸ montes excelsi cervis petra refugium ericiis
¹⁹ fecit lunam per tempora sol cognovit occubitum suum
²⁰ posuisti tenebras et facta est nox in ipsa moventur omnes bestiae silvae
²¹ leones rugientes ad praedam et quaerentes a Deo escam sibi
²² oriente sole recedent et in speluncis suis cubabunt
²³ egreditur homo ad opus suum et ad servitatem suam usque ad vesperam
²⁴ quam multa sunt opera tua Domine omnia in sapientia fecisti impleta est terra possessione tua
²⁵ hoc mare magnum et latum manibus ibi reptilia innumerabilia animalia parva cum grandibus
²⁶ ibi naves pertranseunt Leviathan istum plasmasti ut inluderet ei
²⁷ omnia in te sperant ut des cibum eis in tempore suo
²⁸ dante te illis colligent aperiente manum tuam replebuntur bono
²⁹ abscondes vultum tuum et turbabuntur auferes spiritum eorum et deficient et in pulverem suum revertentur
³⁰ emittes spiritum tuum et creabuntur et instaurabis faciem terrae
³¹ sit gloria Domini in sempiternum laetabitur Dominus in operibus suis
³² qui respicit terram et tremet tangit montes et fumabunt
³³ cantabo Domino in vita mea psallam Deo quamdiu sum

³⁴ placeat ei eloquium meum ego autem laetabor in Domino

³⁵ deficient peccatores de terra et impii ultra non sint benedic anima mea Domino

104 alleluia confitemini Domino invocate nomen eius notas facite populis cogitationes eius

² canite ei et psallite illi loquimini in universis mirabilibus eius

³ exultate in nomine sancto eius laetetur cor quaerentium Dominum

⁴ quaerite Dominum et virtutem eius quaerite faciem eius iugiter

⁵ recordamini mirabilium eius quae fecit signorum et iudiciorum oris eius

⁶ semen Abraham servi eius filii Iacob electi eius

⁷ ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius

⁸ recordatus est in aeternum pacti sui verbi quod praecepit in mille generationes

⁹ quod pepigit cum Abraham et iuramenti sui cum Isaac

¹⁰ et firmavit illud cum Iacob in lege cum Israhel pactum sempiternum

¹¹ dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae

¹² cum essent viri pauci modici et advenae in ea

¹³ et transierunt de gente in gentem de regno ad populum alterum

¹⁴ non dimisit hominem ut noceret eis et corripuit pro eis reges

¹⁵ nolite tangere christos meos et prophetas meos nolite adfligere

¹⁶ et vocavit famem super terram omnem virgam panis contrivit

¹⁷ misit ante faciem eorum virum in servum venundatus est Ioseph

¹⁸ adflixerunt in conpede pedes eius in ferrum venit anima eius

¹⁹ usque ad tempus donec veniret sermo eius eloquium Domini probavit eum

²⁰ misit rex et solvit eum princeps populorum et dimisit illum

²¹ posuit eum dominum domus suae et principem in omni possessione sua

²² ut erudiret principes eius secundum voluntatem suam et senes eius sapientiam doceret

²³ et ingressus est Israhel Aegyptum et Iacob advena fuit in terra Ham

²⁴ et crescere fecit populum suum nimis et roboravit eum super hostes eius

²⁵ convertit cor eorum ut odio haberent populum eius ut dolose agerent contra servos illius

²⁶ misit Mosen servum suum Aaron quem elegit sibi

²⁷ posuit in eis verba signorum suorum et portentorum in terra Ham
²⁸ misit tenebras et contenebravit et non fuerunt increduli verbis eius
²⁹ commutavit aquas eorum in sanguinem et occidit pisces eorum
³⁰ ebullivit terra eorum ranas in cubiculis regum eorum
³¹ dixit et venit musca omnimoda scinifes in universis terminis eorum
³² dedit pluvias eorum grandinem ignem flammanthem in terra eorum
³³ et percussit vineam eorum et ficum eorum et confregit lignum finium eorum
³⁴ dixit et venit lucusta et bruchus cuius non erat numerus
³⁵ et comedit omne faenum terrae eorum et devoravit fructum terrae eorum
³⁶ et percussit omne primogenitum in terra eorum primitias universi partus eorum
³⁷ et eduxit eos cum argento et auro et non erat in tribubus eorum infirmus
³⁸ laetata est Aegyptus cum egrederentur quoniam inruerat terror eorum super eos
³⁹ expandit nubem in tentorium et ignem ut luceret nocte
⁴⁰ petierunt et adduxit ortyometran et pane caelesti saturavit eos
⁴¹ aperuit petram et fluxerunt aquae cucurrerunt in aridis flumina
⁴² quia recordatus est verbi sancti sui cum Abraham servo suo
⁴³ et eduxit populum suum in laetitia laudantes electos suos
⁴⁴ et dedit eis terras gentium et laborem tribuum possederunt
⁴⁵ ut custodirent caerimonias eius et leges eius servarent alleluia
105 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
² quis loquetur fortitudines Domini auditas faciet omnes laudes eius
³ beati qui custodiunt iudicium et faciunt iustitiam in omni tempore
⁴ recordare mei Domine in repropitiatione populi tui visita me in salutari tuo
⁵ ut videam bona electorum tuorum et laeter in laetitia gentis tuae et exultem cum hereditate tua
⁶ peccavimus cum patribus nostris inique fecimus impie egimus
⁷ patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua non sunt recordati multitudinis misericordiae tuae et ad iracundiam provocaverunt super mare in mari Rubro

⁸ salvavit autem eos propter nomen suum ut ostenderet fortitudinem suam
⁹ et comminatus est mari Rubro et aruit et transduxit eos per abyssos quasi in deserto
¹⁰ et salvavit eos de manu odientis et redemit eos de manu inimici
¹¹ et operuit aqua hostes eorum unus de ipsis non superfuit
¹² et crediderunt verbis eius cecineruntque laudem eius
¹³ cito obliti sunt operum illius nec expectaverunt voluntatem eius
¹⁴ et desideraverunt desiderium in deserto et temp-taverunt Deum in solitudine
¹⁵ dedit ergo eis petitionem eorum et misit tenuitatem in animam eorum
¹⁶ et zelati sunt Mosen in castris Aaron sanctum Domini
¹⁷ aperta est terra et devoravit Dathan et operuit synagogam Abiram
¹⁸ et succensus est ignis in synagoga eorum flamma exisit impios
¹⁹ fecerunt vitulum in Horeb et adoraverunt conflatile
²⁰ et mutaverunt gloriam suam in similitudine bovis comedentis faenum
²¹ obliti sunt Dei salvatoris sui qui fecit magnalia in Aegypto
²² mirabilia in terra Ham terribilia super mare Rubrum
²³ dixit ergo ut contereret eos nisi Moses electus eius stetisset medius contra faciem illius ut converteret indignationem eius et non interficeret
²⁴ et dispexerunt terram desiderabilem nec crederunt sermoni eius
²⁵ et murmuraverunt in tabernaculis suis non audierunt vocem Domini
²⁶ et levavit manum suam super eos ut deiceret eos in deserto
²⁷ et ut deiceret semen eorum in gentibus et dispergeret eos in terris
²⁸ et consecrati sunt Beelphegor et comederunt victimas mortuorum
²⁹ et concitaverunt eum in studiis suis et percussit eos plaga
³⁰ stetit autem Finees et deiudicavit et est retenta percussio
³¹ et reputatum est ei in iustitia in generatione et generatione usque in aeternum
³² et provocaverunt super aquam Contradictionis et adflictus est Moses propter eos
³³ quia provocaverunt spiritum eius et praecepit labiis suis
³⁴ non exterminaverunt populos quos dixit Dominus eis

³⁵ et commixti sunt gentibus et didicerunt opera eorum
³⁶ et servierunt sculptilibus eorum et factum est eis in scandalum
³⁷ et immolaverunt filios suos et filias suas daemonibus
³⁸ et effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum quos immolaverunt sculptilibus Chanaan et polluta est terra sanguinibus
³⁹ et coinquinati sunt in operibus suis et fornicati sunt in studiis suis
⁴⁰ iratus est itaque furor Domini in populum suum et abominatus est hereditatem suam
⁴¹ et dedit eos in manu gentium et dominati sunt eorum qui oderant eos
⁴² et afflixerunt eos inimici sui et humiliati sunt sub manu eorum
⁴³ multis vicibus liberavit eos ipsi vero provocabant in consiliis suis et humiliati sunt propter iniquitates suas
⁴⁴ et vidit tribulationem eorum cum audiret eos rogantes
⁴⁵ et recordatus est pacti sui cum eis et paenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae
⁴⁶ et dedit eos miserabiles coram omnibus qui ceperant eos
⁴⁷ salva nos Domine Deus noster et congrega nos de gentibus ut confiteamur nomini sancto tuo et canamus laudantes te
⁴⁸ benedictus Dominus Deus Israhel ab aeterno et usque in aeternum et dicet omnis populus amen alleluia

106 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
² dicant qui redempti sunt a Domino quos redemit de manu hostis et de terris congregavit eos
³ ab oriente et ab occidente ab aquilone et mari
⁴ erraverunt in solitudine in deserta via civitatem quae habitaretur non reppererunt
⁵ esurientes et sitientes anima eorum in ipsis deficiebat
⁶ et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua de afflictione eorum eripuit eos
⁷ et duxit illos per viam rectam ut venirent in civitatem habitabilem
⁸ confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum
⁹ quia saturavit animam vacuum et animam esurentem implevit bonis
¹⁰ habitantes in tenebris et umbra mortis alligatos inopia et ferro
¹¹ quia provocaverunt sermones Dei et consilium Excelsi blasphemaverunt

¹² et humiliavit in labore cor eorum ceciderunt et non erat qui adjuvaret
¹³ et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua et de angustiis eorum salvavit eos
¹⁴ et eduxit eos de tenebris et umbra mortis et vincula eorum dirupit
¹⁵ confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum
¹⁶ quia contrivit portas aereas et vectes ferreos confregit
¹⁷ stultos propter viam sceleris eorum et propter iniquitates adflictos
¹⁸ omnem cibum abominata est anima eorum et accesserunt ad portas mortis
¹⁹ et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua de angustiis eorum salvavit eos
²⁰ misit verbum suum et sanavit eos et salvavit de interitu
²¹ confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum
²² et immolent hostias gratiarum et narrent opera eius in laude
²³ qui descendunt in mare navibus facientes opus in aquis multis
²⁴ ipsi viderunt opera Domini et mirabilia eius in profundo
²⁵ dixit et surrexit ventus tempestatis et elevavit gurgites eius
²⁶ ascendunt in caelum et descendunt in abyssos anima eorum in afflictione consumitur
²⁷ obstipuerunt et intremuerunt quasi ebrius et universa sapientia eorum absorta est
²⁸ clamabunt autem ad Dominum in tribulatione sua et de angustia educet eos
²⁹ statuet turbinem in tranquillitatem et silebunt fluctus eius
³⁰ laetabuntur quoniam quieverunt et deducet eos ad portum quem voluerunt
³¹ confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum
³² et exaltent eum in ecclesia populi et in cathedra seniorum laudent eum
³³ ponet flumina in desertum et fontes aquarum in sitim
³⁴ terram fructiferam in salsuginem prae malitia habitatorum eius
³⁵ ponet desertum in paludes aquarum et terram inviam in fontes aquarum
³⁶ et conlocabit ibi esurientes et fundabunt urbem ad habitandum
³⁷ et serent agros et plantabunt vineas et facient fruges genimina
³⁸ et benedicet eis et multiplicabuntur nimis et pecora eorum non inminuet

³⁹ inminuta sunt autem et adflicta propter angustiam mali et doloris

⁴⁰ et effundet despectionem super principes et errare eos faciet in solitudine devia

⁴¹ et sublevabit pauperem de inopia et ponet quasi gregem familias

⁴² videbunt recti et laetabuntur et omnis iniquitas contrahet os suum

⁴³ quis sapiens et custodiet haec et intellegent misericordias Domini

107 canticum psalmi David
² paratum cor meum Deus cantabo et psallam sed et gloria mea

³ consurge psalterium et cithara consurgam mane

⁴ confitebor tibi in populis Domine et cantabo te in nationibus

⁵ quoniam magna super caelos misericordia tua et usque ad aethera veritas tua

⁶ exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua

⁷ ut liberentur dilecti tui salva dextera tua et exaudi me

⁸ Deus locutus est in sanctuario suo gaudebo dividam Sychem et vallem Socchoth dimetiar

⁹ meus est Galaad et meus est Manasse et Efraim hereditas capitis mei Iuda dux meus

¹⁰ Moab lebes pelvis meae super Idumeam proiciam calciamentum meum cum Philisthim foederabor

¹¹ quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque in Idumeam

¹² nonne tu Deus qui proieceras nos et non exieras Deus in exercitibus nostris

¹³ da nobis auxilium in tribulatione vana est enim salus ab homine

¹⁴ in Deo erimus fortes et ipse conculcabit hostes nostros

108 pro victoria David canticum
² Deus laudabilis mihi ne taceas quia os impii et os dolosi contra me apertum est

³ locuti sunt de me lingua mendacii verbis odii circumdederunt me et expugnaverunt me frustra

⁴ pro eo quod eos diligebam adversabantur mihi ego autem orabam

⁵ et posuerunt contra me malum pro bono et odium pro dilectione mea

⁶ constitue super eum impium et Satan astet a dextris eius

⁷ cum fuerit iudicatus exeat condemnatus et oratio eius sit in peccatum

⁸ fiant dies eius parvi episcopatum eius accipiat alter

⁹ sint filii eius pupilli et uxor eius vidua

¹⁰ instabiles vagentur liberi eius et mendicent et quaerantur in parietinis suis

¹¹ scrutetur exactor universa quae habet et diripiant alieni laborem eius

¹² non sit qui eius misereatur nec qui clemens sit in pupillos eius

¹³ fiat novissimum eius interitus in generatione altera deleatur nomen eius

¹⁴ redeat in memoria iniquitas patrum eius apud Deum et iniquitas matris eius ne deleatur

¹⁵ sit contra Dominum semper et intereat de terra memoria eorum

¹⁶ eo quod non est recordatus facere misericordiam

¹⁷ et persecutus est virum inopem et pauperem et conpunctum corde ut interficeret

¹⁸ et dilexit maledictionem quae veniet ei et noluit benedictionem quae elongabitur ab eo et indutus est maledictione quasi vestimento suo et ingreditur quasi aqua in viscera eius et quasi oleum in ossa eius

¹⁹ sit ei quasi pallium quo circumdatur et quasi cingulum quo semper accingitur

²⁰ haec est retributio his qui adversantur mihi a Domino et qui loquuntur malum contra animam meam

²¹ tu autem Deus Domine fac mecum propter nomen tuum quoniam bona est misericordia tua libera me

²² quoniam egenus et pauper sum et cor meum vulneratum est intrinsecus

²³ quasi umbra cum inclinatur abductus sum et excussus quasi lucusta

²⁴ genua mea vacillaverunt a ieiunio et caro mea mutata est absque oleo

²⁵ et ego factus sum obprobrium eis videntes me moverunt caput suum

²⁶ adiuva me Domine Deus meus salva me secundum misericordiam tuam

²⁷ et sciant quoniam manus tua haec tu Domine fecisti eam

²⁸ maledicent illi et tu benedices restiterunt et confundentur servus autem tuus laetabitur

²⁹ induantur adversarii mei confusione et operiantur quasi indumento confusione sua

³⁰ confitebor Domino vehementer in ore meo et in medio populorum laudabo eum

³¹ quoniam stabit a dextris pauperis ut salvet a iudicibus animam eius

109 David canticum dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum

² virgam fortitudinis tuae emittet Dominus ex Sion dominare in medio inimicorum tuorum

³ populi tui spontanei erunt in die fortitudinis tuae in montibus sanctis quasi de vulva orietur tibi ros adulescentiae tuae

⁴ iuravit Dominus et non paenitebit eum tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech

⁵ Dominus ad dexteram tuam percussit in die furoris sui reges

⁶ iudicabit in gentibus implebit valles percutiet caput in terra multa

⁷ de torrente in via bibit propterea exaltabit caput

110 alleluia aleph confitebor Domino in toto corde beth in consilio iustorum et congregatione

² gimel magna opera Domini delectabilia exquirenda in cunctis voluntatibus suis

³ he gloria et decor opus eius vav et iustitia eius perseverans semper

⁴ zai memoriam fecit mirabilium suorum heth clemens et misericors Dominus

⁵ teth escam dedit timentibus se ioth memor erit in sempiternum pacti sui

⁶ caph fortitudinem operum suorum adnuntiabit populo suo

⁷ lameth ut det eis hereditatem gentium mem opus manuum eius veritas et iudicium

⁸ nun fidelia omnia praecepta eius samech firmata in sempiternum iugiter ain facta in veritate et aequitate

⁹ fe redemptionem misit populo suo sade mandavit in aeternum pactum suum coph sanctum et terribile nomen eius

¹⁰ res principium sapientiae timor Domini sen doctrina bona cunctis qui faciunt ea thau laus eius perseverans iugiter alleluia

111 aleph beatus vir qui timet Dominum beth in mandatis eius volet nimis

² gimel potens in terra erit semen eius delectabile generatio iustorum benedicetur

³ he substantia et divitiae in domo eius vav et iustitia eius perseverans semper

⁴ zai ortum est in tenebris lumen iustis heth clemens et misericors et iustus

⁵ teth bonus vir clemens et fenerator ioth dispensabit verba sua in iudicio

⁶ caph quia in aeternum non commovebitur

⁷ lameth in memoria sempiterna erit iustus mem ab auditu malo non timebit nun paratum cor eius confidens in Domino

⁸ samech firmum cor eius non timebit ain donec aspiciat hostibus suis

⁹ phe dispersit dedit pauperibus sade iustitia eius permanet in aeternum coph cornu eius exaltabitur in gloria

¹⁰ res impius videbit et irascetur sen dentibus suis frendet et tabescet thau desiderium impiorum peribit

112 alleluia laudate servi Dominum laudate nomen Domini

² sit nomen Domini benedictum amodo et usque in aeternum

³ ab ortu solis usque ad occasum eius laudabile nomen Domini

⁴ excelsus super omnes gentes Dominus super caelum gloria eius

⁵ quis ut Dominus Deus noster qui in excelsis habitans

⁶ humilia respicit in caelo et in terra

⁷ suscitans de terra inopem et de stercore elevat pauperem

⁸ ut eum sedere faciat cum principibus cum principibus populi sui

⁹ qui conlocat sterilem in domo matrem filiorum laetantem alleluia

113 cum egrederetur Israhel de Aegypto domus Iacob de populo barbaro

² factus est Iudas in sanctificatione eius Israhel potestas eius

³ mare vidit et fugit Iordanis conversus est retrorsum

⁴ montes subsilierunt quasi arietes colles quasi filii gregis

⁵ quid tibi est mare quia fugisti Iordanis quia conversus es retrorsum

⁶ montes sussultastis quasi arietes colles quasi filii gregis

⁷ a facie Domini contremesce terra a facie Dei Iacob

⁸ qui convertit petram in paludes aquarum silicem in fontes aquarum

⁹ non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam

¹⁰ propter misericordiam tuam et veritatem tuam ne dicant gentes ubi est Deus eorum

¹¹ Deus autem noster in caelo universa quae voluit fecit

¹² idola gentium argentum et aurum opus manuum hominum

¹³ os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt

¹⁴ aures habent et non audient nasum habent et non odorabuntur

¹⁵ manus habent et non palpabunt pedes habent et non ambulabunt nec sonabunt in gutture suo

¹⁶ similes illis fiant qui faciunt ea omnes qui confidunt in eis

¹⁷ Israhel confidet in Domino auxiliator et protector eorum est

¹⁸ domus Aaron confidet in Domino auxiliator et protector eorum est

¹⁹ timentes Dominum confident in Domino auxiliator et protector eorum est

²⁰ Dominus recordatus nostri benedicet benedicet domui Israhel benedicet domui Aaron

²¹ benedicet timentibus Dominum parvis et magnis

²² addat Dominus super vos super vos et super filios vestros

²³ benedicti vos Domino qui fecit caelos et terram

²⁴ caelum caelorum Domino terram autem dedit filiis hominum

²⁵ non mortui laudabunt Dominum nec omnes qui descendunt in silentium

²⁶ sed nos benedicimus Domino amodo et usque in aeternum alleluia

114 dilexi quoniam audies Domine vocem deprecationis meae

² inclinavit aurem suam mihi et in diebus meis invocabo

³ circumdederunt me funes mortis et munitiones inferni invenerunt me angustiam et dolorem repperi

⁴ et nomen Domini invocavi obsecro Domine salva animam meam

⁵ clemens Dominus et iustus et Deus noster misericors

⁶ custodit parvulos Dominus adtenuatus sum et salvavit me

⁷ revertere anima mea in requiem tuam quia Dominus reddet tibi

⁸ quia eruit animam meam de morte oculos meos a lacrimis pedes meos ab offensa

⁹ deambulabo coram Domino in terris viventium

¹⁰ credidi propter quod locutus sum ego adflictus sum nimis

¹¹ ego dixi in stupore meo omnis homo mendacium

¹² quid reddam Domino pro omnibus quae tribuit mihi

¹³ calicem salutis accipiam et nomen Domini invocabo

¹⁴ vota mea Domino reddam coram omni populo eius

¹⁵ gloriosa in conspectu Domini mors sanctorum eius

¹⁶ obsecro Domine quia ego servus tuus ego servus tuus filius ancillae tuae dissolvisti vincula mea

¹⁷ tibi immolabo hostiam laudis et in nomine Domini invocabo

¹⁸ vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius

¹⁹ in atriis domus Domini in medio tui Hierusalem alleluia

116 laudate Dominum omnes gentes conlaudate eum universi populi

² quia confortata est super nos misericordia eius et veritas Domini in aeternum alleluia

117 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius

² dicat nunc Israhel quoniam in aeternum misericordia eius

³ dicat domus Aaron quoniam in aeternum misericordia eius

⁴ dicant qui timent Dominum quoniam in aeternum misericordia eius

⁵ cum tribularer invocavi Dominum et exaudivit me in latitudine Dominus

⁶ Dominus meus es non timebo quid faciat mihi homo

⁷ Dominus mihi auxiliator et ego despiciam odientes me

⁸ melius est sperare in Domino quam sperare in homine

⁹ melius est sperare in Domino quam sperare in principibus

¹⁰ omnes gentes circumdederunt me et in nomine Domini ultus sum eas

¹¹ circumdederunt me et obsederunt me sed in nomine Domini ultus sum eas

¹² circumdederunt me quasi apes extinctae sunt quasi ignis spinarum in nomine Domini quia ultus sum eas

¹³ impulsus pellebar ut caderem et Dominus sustentavit me

¹⁴ fortitudo mea et laus mea Dominus et factus est mihi in salutem

¹⁵ vox laudis et salutis in tabernaculis iustorum

¹⁶ dextera Domini fecit fortitudinem dextera Domini excelsa dextera Domini fecit fortitudinem

¹⁷ non moriar sed vivam et narrabo opera Domini

¹⁸ corripiens arguit me Dominus et morti non tradidit me

¹⁹ aperite mihi portas iustitiae ingressus eas confitebor Domino

²⁰ haec est porta Domini iusti intrabunt in eam

²¹ confitebor tibi quoniam exaudivisti me et factus es mihi in salutem

²² lapis quem reprobaverunt aedificantes factus est in caput anguli

²³ a Domino factum est istud et hoc mirabile in oculis nostris

²⁴ haec est dies quam fecit Dominus exultemus et laetemur in ea

²⁵ obsecro Domine salva obsecro obsecro Domine prosperare obsecro

²⁶ benedictus qui venit in nomine Domini benediximus vobis de domo Domini

²⁷ Deus Dominus et apparuit nobis frequentate sollemnitatem in frondosis usque ad cornua altaris

²⁸ Deus meus es tu et confitebor tibi Deus meus es tu exaltabo te

²⁹ confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius

118 aleph beati immaculati in via qui ambulabant in lege Domini
² beati qui custodiunt testimonia eius in toto corde requirunt eum
³ nec enim qui operantur iniquitatem in viis eius ambulaverunt
⁴ tu mandasti praecepta tua custodire nimis
⁵ utinam dirigantur viae meae ad custodienda praecepta tua
⁶ tunc non confundar cum respexero ad omnia mandata tua
⁷ confitebor tibi in directione cordis cum didicero iudicia iustitiae tuae
⁸ praecepta tua custodiam ne derelinquas me nimis
⁹ beth in quo corrigit iuvenis semitam suam cum custodierit verba tua
¹⁰ in toto corde meo exquisivi te ne errare me facias a mandatis tuis
¹¹ in corde meo abscondi eloquium tuum ut non peccem tibi
¹² benedictus tu Domine doce me praecepta tua
¹³ in labiis meis narraui omnes iustitias oris tui
¹⁴ in via testimoniorum tuorum laetatus sum quasi in omnibus divitiis
¹⁵ in praeceptis tuis meditabor et contemplabor semitas tuas
¹⁶ iustitiis tuis delectabor non obliviscar verba tua
¹⁷ gimel tribue servo tuo vivam et custodiam verba tua
¹⁸ revela oculos meos et videbo mirabilia in lege tua
¹⁹ advena ego sum in terra ne abscondas a me mandata tua
²⁰ desideravit anima mea desiderare iudicia tua in omni tempore
²¹ increpasti superbos maledicti qui recedunt a mandatis tuis
²² aufer a me obprobrium et contemptum quoniam testimonia tua custodivi
²³ etenim sedentes principes adversum me loquebantur servus autem tuus meditabatur praecepta tua
²⁴ sed et testimonia tua voluntas mea quasi viri amicissimi mei
²⁵ deleth adhesit pulveri anima mea vivifica me iuxta verbum tuum
²⁶ vias meas exposui et exaudisti doce me iustitiam tuam
²⁷ viam praeceptorum tuorum fac me intellegere et loquar in mirabilibus tuis
²⁸ destillavit anima mea prae stultitia serva me iuxta eloquium tuum
²⁹ viam mendacii aufer a me et legem tuam dona mihi
³⁰ viam fidei elegi iudicia tua proponebam
³¹ adhesi testimoniis tuis Domine ne confundas me

³² viam mandatorum tuorum curram quoniam dilatasti cor meum
³³ he ostende mihi Domine viam praeceptorum tuorum et custodiam eam per vestigium
³⁴ doce me et observabo legem tuam et custodiam eam in toto corde
³⁵ deduc me in semita mandatorum tuorum quia ipsam volui
³⁶ inclina cor meum ad testimonia tua et non ad avaritiam
³⁷ averte oculos meos ne videant vanitatem in via tua vivifica me
³⁸ suscita servo tuo eloquium tuum in timorem tuum
³⁹ averte obprobrium meum quod reveritus sum iudicia tua bona
⁴⁰ ecce desideravi praecepta tua iustitia tua vivifica me
⁴¹ vav et veniant mihi misericordiae tuae Domine et salus tua iuxta eloquium tuum
⁴² et respondebo exprobranti mihi sermonem quia speravi in sermone tuo
⁴³ et ne auferas de ore meo verbum veritatis usque nimis quoniam iudicia tua expectavi
⁴⁴ et custodiam legem tuam iugiter in sempiternum et ultra
⁴⁵ et ambulabo in spatioso quia praecepta tua quae-sivi
⁴⁶ et loquar in testimoniis tuis coram regibus et non confundar
⁴⁷ et delectabor in mandatis tuis quae dilexi
⁴⁸ et levabo manus meas ad mandata tua quae dilexi et loquar in praeceptis tuis
⁴⁹ zai memento sermonis servo tuo quem me sperare fecisti
⁵⁰ haec est consolatio mea in afflictione mea quia eloquium tuum vivificavit me
⁵¹ superbi deridebant me nimis a lege tua non declinavi
⁵² recordatus sum iudiciorum tuorum a saeculo Domine et consolatus sum
⁵³ horror obtinuit me ab impiis qui dereliquerunt legem tuam
⁵⁴ carmina erant mihi praecepta tua in domo peregrinationis meae
⁵⁵ recordatus sum in nocte nominis tui Domine et custodivi legem tuam
⁵⁶ hoc factum est mihi quia praecepta tua custodivi
⁵⁷ heth pars mea Domine dixi ut custodiam verbum tuum
⁵⁸ deprecatus sum vultum tuum in toto corde miserrere mei secundum eloquium tuum
⁵⁹ recogitavi vias meas et converti pedes meos ad testimonia tua
⁶⁰ festinavi et non neglexi custodire mandata tua

⁶¹ funes impiorum implicaverunt me legem tuam non sum oblitus
⁶² medio noctis surgam ad confitendum tibi super iudicia iustificationis tuae
⁶³ particeps ego sum omnium timentium te et custodientium praecepta tua
⁶⁴ misericordia tua completa est terra praecepta tua doce me
⁶⁵ teth benefecisti servo tuo Domine secundum verbum tuum
⁶⁶ bonum sermonem et scientiam doce me quia mandatis tuis credidi
⁶⁷ antequam audirem ego ignoravi nunc autem eloquium tuum custodivi
⁶⁸ bonus tu et beneficus doce me praecepta tua
⁶⁹ adplicabant mihi mendacium superbi ego autem in toto corde servabam praecepta tua
⁷⁰ incrassatum est velut adeps cor eorum et ego in lege tua delectabar
⁷¹ bonum mihi quia adflictus sum ut discerem praecepta tua
⁷² melior mihi est lex oris tui super milia auri et argenti
⁷³ ioth manus tuae fecerunt me et firmaverunt me doce me et discam mandata tua
⁷⁴ qui timent te videbunt me et laetabuntur quia sermonem tuum expectavi
⁷⁵ scio Domine quia iustum iudicium tuum et vere adflixisti me
⁷⁶ sit obsecro misericordia tua in consolatione mea sicut locutus es servo tuo
⁷⁷ veniant mihi misericordiae tuae et vivam quia lex tua delectatio mea
⁷⁸ confundantur superbi quoniam inique contriverunt me ego autem loquar in praeceptis tuis
⁷⁹ revertantur ad me qui timent te et qui sciunt testimonium tuum
⁸⁰ fiat cor meum perfectum in praeceptis tuis ut non confundar
⁸¹ caph defecit in salutare tuum anima mea verbum tuum expectavi
⁸² consumpti sunt oculi mei in verbum tuum dicentes quando consolaberis me
⁸³ et cum essem quasi uter in pruinam praecepta tua non sum oblitus
⁸⁴ quot sunt dies servi tui quando facies in persecutibus me iudicium
⁸⁵ foderunt mihi superbi foveas quae non erant iuxta legem tuam
⁸⁶ omnia mandata tua vera falso persecuti sunt me auxiliare mihi
⁸⁷ paulo minus consumpserunt me in terra ego autem non dimisi praecepta tua
⁸⁸ secundum misericordiam tuam vivifica me et custodiam testimonium oris tui

⁸⁹ lameth in aeternum Domine verbum tuum perstat in caelo
⁹⁰ in generatione et generatione fides tua fundasti terram et stat
⁹¹ iudicio tuo stant usque hodie quia omnia serviunt tibi
⁹² nisi quod lex tua delectatio mea forte perissem in pressura mea
⁹³ in sempiternum non obliviscar praeceptorum tuorum quia per ipsa vivificasti me
⁹⁴ tuus ego sum salva me quoniam praecepta tua quaesivi
⁹⁵ me expectaverunt impii ut perderent me testimonium tuum considerabo
⁹⁶ omni consummationi vidi finem latum mandatum tuum nimis
⁹⁷ mem quam dilexi legem tuam tota die haec meditatio mea
⁹⁸ super inimicos meos instruis me mandata tua quia in sempiternum hoc est mihi
⁹⁹ super omnes qui docebant me eruditus sum quia testimonia tua meditatio mea
¹⁰⁰ super senes intellexi quia praecepta tua servavi
¹⁰¹ ab omni semita mala prohibui pedes meos ut custodirem verba tua
¹⁰² a iudiciis tuis non recessi quia tu inluminasti me
¹⁰³ quam dulce gutturi meo eloquium tuum super mel ori meo
¹⁰⁴ praecepta tua considerabam propterea odivi omnem semitam mendacii
¹⁰⁵ nun lucerna pedi meo verbum tuum et lux semitae meae
¹⁰⁶ iuravi et perseverabo ut custodiam iudicia iustitiae tuae
¹⁰⁷ adflictus sum usque nimis Domine vivifica me iuxta verbum tuum
¹⁰⁸ voluntaria oris mei conplaceant tibi Domine et secundum iudicia tua doce me
¹⁰⁹ anima mea in manu mea semper et legis tuae non sum oblitus
¹¹⁰ posuerunt impii laqueum mihi et a praeceptis tuis non aberravi
¹¹¹ hereditas mea testimonia tua in sempiternum quia gaudium cordis mei sunt
¹¹² inclinavi cor meum ut facerem iustitias tuas propter aeternam retributionem
¹¹³ samech tumultuosos odivi et legem tuam dilexi
¹¹⁴ protectio mea et scutum meum tu es verbum tuum expectavi
¹¹⁵ recedite a me maligni et custodiam mandata Dei mei
¹¹⁶ confirma me secundum verbum tuum et vivam et noli me confundere ab expectatione mea
¹¹⁷ auxiliare mihi et salvus ero et delectabor in praeceptis tuis iugiter

¹¹⁸ abiecisti omnes qui adversantur praecepta tua
quia mendax cogitatio eorum
¹¹⁹ quasi scoriam computasti omnes impios terrae
propterea dilexi testimonia tua
¹²⁰ horripilavit a timore tuo caro mea et iudicia tua
timui
¹²¹ ain feci iudicium et iustitiam ne derelinquas me
his qui calumniantur me
¹²² sponde pro servo tuo in bonum ne calumnientur
me superbi
¹²³ oculi mei defecerunt in salutare tuum et in elo-
quium iustitiae tuae
¹²⁴ fac cum servo tuo iuxta misericordiam tuam et
praecepta tua doce me
¹²⁵ servus tuus ego instrue me et cognoscam testi-
monia tua
¹²⁶ tempus est ut facias Domine praevaricati sunt
legem tuam
¹²⁷ propterea dilexi mandata tua super aurum et
topazium
¹²⁸ propterea in universa praecepta direxi omnem
semitam mendacii odio habui
¹²⁹ fe mirabilia testimonia tua idcirco custodivit ea
anima mea
¹³⁰ ostium sermonum tuorum lucidum doce parvulos
¹³¹ os meum aperui et respiravi quia mandata tua
desiderabam
¹³² respice ad me et miserere mei iuxta iudicium
diligentium nomen tuum
¹³³ gressus meos firma in sermone tuo et non des
potestatem in me universae iniquitati
¹³⁴ redime me a calumnia hominis et custodiam
praecepta tua
¹³⁵ vultum tuum ostende servo tuo et doce me prae-
cepta tua
¹³⁶ rivi aquarum fluebant de oculis meis quia non
custodierunt legem tuam
¹³⁷ sade iustus es Domine et rectum iudicium tuum
¹³⁸ praecepisti iustitiam testimonii tui et veritatem
nimis
¹³⁹ consumpsit me zelus meus quia obliti sunt ver-
borum tuorum hostes mei
¹⁴⁰ probatus sermo tuus nimis et servus tuus dilexit
illum
¹⁴¹ parvulus ego sum et contemptibilis sed prae-
cepta tua non sum oblitus
¹⁴² iustitia tua iustitia sempiterna et lex tua veritas
¹⁴³ tribulatio et angustia invenerunt me mandata tua
voluntas mea
¹⁴⁴ iusta testimonia tua semper doce me et vivam
¹⁴⁵ coph clamavi in toto corde exaudi me Domine
praecepta tua custodiam
¹⁴⁶ invocavi te salvum me fac et custodiam testimo-
nia tua

¹⁴⁷ surgebam adhuc in tenebris et clamabam verbum
tuum expectans
¹⁴⁸ praeveniebant oculi mei vigilias ut meditarer in
sermonibus tuis
¹⁴⁹ vocem meam audi iuxta misericordiam tuam
Domine secundum iudicium tuum vivifica me
¹⁵⁰ adpropinquaverunt persecutores mei sceleri et a
lege tua procul facti sunt
¹⁵¹ prope es tu Domine et omnia mandata tua veritas
¹⁵² a principio novi de testimoniis tuis quod in ae-
ternum fundaveris ea
¹⁵³ res vide afflictionem meam et eripe me quia
legis tuae non sum oblitus
¹⁵⁴ iudica causam meam et redime me sermone tuo
vivifica me
¹⁵⁵ longe ab impiis salus quia praecepta tua non
quaesierunt
¹⁵⁶ misericordiae tuae multae Domine iuxta iudicia
tua vivifica me
¹⁵⁷ multi qui persequuntur me et adfligunt me a tes-
timoniis tuis non declinavi
¹⁵⁸ vidi praevaricatores tuos et maerebam quia ver-
bum tuum non custodierunt
¹⁵⁹ vide quoniam praecepta tua dilexi Domine iuxta
misericordiam tuam vivifica me
¹⁶⁰ caput verborum tuorum veritas et sempiternum
omne iudicium iustitiae tuae
¹⁶¹ sen principes persecuti sunt me sine causa verba
autem tua timuit cor meum
¹⁶² gaudens ego sum in eloquio tuo sicut qui invenit
spolia multa
¹⁶³ mendacium odio habui et detestatus sum legem
autem tuam dilexi
¹⁶⁴ septies in die laudavi te super iudiciis iustitiae
tuae
¹⁶⁵ pax multa diligentibus legem tuam et non est
illis scandalum
¹⁶⁶ expectavi salutare tuum Domine et mandata tua
feci
¹⁶⁷ custodivit anima mea testimonia tua et dilexi ea
nimis
¹⁶⁸ custodivi praecepta tua et testimonia tua quia
omnes viae meae in conspectu tuo
¹⁶⁹ thau ingrediatur laus mea coram te Domine se-
cundum verbum tuum doce me
¹⁷⁰ veniat deprecatio mea ante vultum tuum secun-
dum eloquium tuum libera me
¹⁷¹ fundant labia mea hymnum docebis enim me
praecepta tua
¹⁷² loquetur lingua mea sermonem tuum quia omnia
mandata tua iusta
¹⁷³ sit manus tua auxiliatrix mea quia praecepta tua
elegi
¹⁷⁴ desideravi salutare tuum Domine et lex tua vol-
untas mea

¹⁷⁵ vivet anima mea et laudabit te et iudicia tua auxiliabuntur mihi

¹⁷⁶ erravi quasi ovis perdita quaere servum tuum quia mandatorum tuorum non sum oblitus

119 canticum graduum ad Dominum in tribulatione mea clamavi et exaudivit me

² Domine libera animam meam a labio mendacii a lingua dolosa

³ quid detur tibi aut quid adponatur tibi ad linguam dolosam

⁴ sagittae potentis acutae cum carbonibus iuniperorum

⁵ heu mihi quia peregrinatio mea prolongata est habitavi cum tabernaculis Cedar

⁶ multum peregrinata est anima mea

⁷ cum odientibus pacem ego pacifica loquebar et illi bellantia

120 canticum graduum levavi oculos meos in montes unde veniet auxilium meum

² auxilium meum a Domino factore caeli et terrae

³ non det in commotionem pedem tuum nec dormitet qui custodit te

⁴ ecce non dormitabit neque dormiet qui custodiet Israhel

⁵ Dominus custodiet te Dominus protectio tua super manum dexteram tuam

⁶ per diem sol non percutiet te neque luna per noctem

⁷ Dominus custodiet te ab omni malo custodiat animam tuam

⁸ Dominus custodiat exitum tuum et introitum tuum amodo et usque in aeternum

121 canticum graduum David laetatus sum eo quod dixerint mihi in domum Domini ibimus

² stantes erant pedes nostri in portis tuis Hierusalem

³ Hierusalem quae aedificaris ut civitas cuius participatio eius simul

⁴ quia ibi ascenderunt tribus tribus Domini testimonium Israhel ad confitendum nomini Domini

⁵ quia ibi sederunt sedes in iudicio sedes domui David

⁶ rogate pacem Hierusalem sit bene his qui diligunt te

⁷ sit pax in muris tuis abundantia in domibus tuis

⁸ propter fratres meos et amicos meos loquar pacem tibi

⁹ propter domum Domini Dei nostri quaeram bona tibi

122 canticum graduum ad te levavi oculos meos qui habitas in caelis

² ecce sicut oculi servorum ad manum dominorum suorum sicut oculi ancillae ad manum dominae

suae sic oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri

³ miserere nostri Domine miserere nostri quoniam multum repleti sumus despectione

⁴ multum repleta est anima nostra obprobrii abundantium et despectionis superbiorum

123 canticum graduum David nisi Dominus fuisset in nobis dicat nunc Israhel

² nisi Dominus fuisset in nobis cum exurgerent super nos homines

³ forsitan vivos absorbuissent nos cum irasceret furor eorum super nos

⁴ forsitan aquae circumdedissent nos

⁵ torrens transisset super animam nostram forsitan transissent super animam nostram aquae superbae

⁶ benedictus Dominus qui non dedit nos in praedam dentibus eorum

⁷ anima nostra quasi avis erepta est de laqueo venantium laqueus contritus est et nos liberati sumus

⁸ auxilium nostrum in nomine Domini qui fecit caelum et terram

124 canticum graduum qui confidunt in Domino quasi mons Sion immobilis in aeternum habitabilis

² Hierusalem montes in circuitu eius et Dominus in circuitu populi sui amodo et usque in aeternum

³ quia non requiescet virga impietatis super sortem iustorum ut non mittant iusti in iniquitatem manus suas

⁴ benefac Domine bonis et rectis corde

⁵ qui autem declinant ad pravitates suas deducet eos Dominus cum his qui operantur iniquitatem pax super Israhel

125 canticum graduum cum converteret Dominus captivitatem Sion facti sumus quasi somniantes

² tunc implebitur risu os nostrum et lingua nostra laude tunc dicent in gentibus magnificavit Dominus facere cum istis

³ magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus laetantes

⁴ converte Domine captivitatem nostram sicut rivum in austro

⁵ qui seminant in lacrimis in exultatione metent

⁶ qui ambulans ibat et flebat portans ad seminandum sementem veniens veniet in exultatione portans manipulos suos

126 canticum graduum Salomonis nisi Dominus aedificaverit domum in vanum laboraverunt qui aedificant eam nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam

² frustra vobis est de mane consurgere postquam sederitis qui manducatis panem idolorum sic dabit diligentibus se somnum

³ ecce hereditas Domini filii mercis fructus ventris

⁴ sicut sagittae in manu potentis ita filii iuventutis
⁵ beatus vir qui implevit faretram suam ex ipsis non confundentur cum loquentur inimicis in porta

127 canticum graduum beatus omnis qui timet Dominum qui ambulat in viis eius

² laborem manuum tuarum cum comederis beatus tu et bene tibi erit

³ uxor tua sicut vitis fructifera in penetrabilibus domus tuae filii tui sicut germina olivarum in circuitu mensae tuae

⁴ ecce sic benedicetur viro qui timet Dominum

⁵ benedicat tibi Dominus ex Sion et videas bona Hierusalem omnibus diebus vitae tuae

⁶ et videas filios filiorum tuorum pacem super Israhel

128 canticum graduum saepe expugnaverunt me ab adolescentia mea dicat nunc Israhel

² saepe expugnaverunt me ab adolescentia mea sed non potuerunt mihi

³ super cervicem meam arabant arantes prolongaverunt sulcum suum

⁴ Dominus iustus concidet laqueos impiorum

⁵ confundantur et revertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion

⁶ fiant sicut faenum tectorum quod statim ut viruerit arescet

⁷ de quo non implebit manum suam messor et sinum suum manipulos faciens

⁸ de quo non dixerunt transeuntes benedictio Domini super vos benediximus vobis in nomine Domini

129 canticum graduum de profundis clamavi ad te Domine

² Domine exaudi vocem meam fiant aures tuae intendentes ad vocem deprecationis meae

³ si iniquitates observabis Domine Domine quis sustinebit

⁴ quia tecum est propitiatio cum terribilis sis sustinui Dominum sustinuit anima mea et verbum eius expectavi

⁵ anima mea ad Dominum

⁶ a vigilia matutina usque ad vigiliam matutinam expectet Israhel Dominum

⁷ quia apud Dominum misericordia et multa apud eum redemptio

⁸ et ipse redimet Israhel ex omnibus iniquitatibus eius

130 canticum graduum Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei et non ambulavi in magnis et in mirabilibus super me

² si non proposui et silere feci animam meam sicut ablactatus ad matrem suam ita ablactata ad me anima mea

³ expecta Israhel Dominum amodo et usque in aeternum

131 canticum graduum memento Domine David et omnis afflictionis eius

² qui iuravit Domino votum vovit Deo Iacob

³ si intravero in tabernaculum domus meae si adsedero super lectum straminis mei

⁴ si dederò somnum oculis meis et palpebris dormitationem

⁵ donec inveniam locum Domino tabernacula Deo Iacob

⁶ ecce audivimus illum in Ephrata invenimus illum in regione saltus

⁷ intremus in tabernacula eius adoremus scabillum pedum eius

⁸ surge Domine in requiem tuam tu et arca fortitudinis tuae

⁹ sacerdotes tui induantur iustitia et sancti tui laudent

¹⁰ propter David servum tuum ne avertas faciem christi tui

¹¹ iuravit Dominus David veritatem non avertetur ab ea de fructu ventris tui ponam super sedem tuam

¹² si custodierint filii tui pactum meum et testimonium meum quam docuero eos et filii eorum usque in aeternum sedebunt super thronum tuum

¹³ quia elegit Dominus Sion desideravit eam in habitaculum suum

¹⁴ haec est requies mea in sempiternum hic habitabo quia desideravi eam

¹⁵ venationem eius benedicens benedicam pauperes eius saturabo pane

¹⁶ sacerdotes eius induam salutari et sancti eius laude laudabunt

¹⁷ ibi oriri faciam cornu David paravi lucernam christo meo

¹⁸ inimicos eius induam confusione super ipsum autem florebit sanctificatio eius

132 canticum graduum David ecce quam bonum et quam decorum habitare fratres in uno

² sicut unguentum optimum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron quod descendit super oram vestimentorum eius

³ sicut ros Hermon qui descendit super montana Sion quoniam ibi mandavit Dominus benedictionem vitam usque in aeternum

133 canticum graduum ecce benedicite Domino omnes servi Domini qui statis in domo Domini

² in noctibus levate manus vestras ad sanctum et benedicite Domino

³ benedicat tibi Dominus ex Sion factor caeli et terrae

134 alleluia laudate nomen Domini laudate servi Dominum

² qui statis in domo Domini in atriis domus Dei nostri

³ laudate Dominum quoniam bonus Dominus cantate nomini eius quoniam decens

⁴ quia Iacob elegit sibi Dominus Israhel in peculium suum

⁵ quia ego scio quod magnus Dominus et Dominus noster prae omnibus diis

⁶ omnia quae voluit Dominus fecit in caelo et in terra in mari et in cunctis abyssis

⁷ levans nubes de summitatibus terrae fulgura in pluviam fecit educens ventos de thesauris suis

⁸ qui percussit primitiva Aegypti ab homine usque ad pecus

⁹ misit signa et portenta in medio tui Aegypte in Pharao et in cunctos servos eius

¹⁰ qui percussit gentes multas et occidit reges fortes

¹¹ Seon regem Amorreorum et Og regem Basan et omnia regna Chanaan

¹² et dedit terram eorum hereditatem hereditatem Israhel populo suo

¹³ Domine nomen tuum in aeternum Domine memoriale tuum in generatione et generatione

¹⁴ quia iudicabit Dominus populum suum et in servos suos erit placabilis

¹⁵ idola gentium argentum et aurum opera manuum hominum

¹⁶ os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt

¹⁷ aures habent et non audient sed nec spiritus in ore eorum

¹⁸ similes illis fiant qui faciunt ea omnis qui confidit in eis

¹⁹ domus Israhel benedicite Domino domus Aaron benedicite Domino

²⁰ domus Levi benedicite Domino timentes Dominum benedicite Domino

²¹ benedictus Dominus ex Sion qui habitat in Hierusalem alleluia

135 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius

² confitemini Deo deorum quoniam in aeternum misericordia eius

³ confitemini Domino dominorum quoniam in aeternum misericordia eius

⁴ qui facit mirabilia magna solus quoniam in aeternum misericordia eius

⁵ qui fecit caelos in sapientia quoniam in aeternum misericordia eius

⁶ qui firmavit terram super aquas quoniam in aeternum misericordia eius

⁷ qui fecit luminaria magna quoniam in aeternum misericordia eius

⁸ solem in potestatem diei quoniam in aeternum misericordia eius

⁹ lunam et stellas in potestatem noctis quoniam in aeternum misericordia eius

¹⁰ qui percussit Aegyptum cum primitivis suis quoniam in aeternum misericordia eius

¹¹ et eduxit Israhel de medio eorum quoniam in aeternum misericordia eius

¹² in manu valida et in brachio extento quoniam in aeternum misericordia eius

¹³ qui divisit mare Rubrum in divisiones quoniam in aeternum misericordia eius

¹⁴ et eduxit Israhel in medio eius quoniam in aeternum misericordia eius

¹⁵ et convolvit Pharao et exercitum eius in mari Rubro quoniam in aeternum misericordia eius

¹⁶ qui duxit populum suum per desertum quoniam in aeternum misericordia eius

¹⁷ qui percussit reges magnos quoniam in aeternum misericordia eius

¹⁸ et occidit reges magnificos quoniam in aeternum misericordia eius

¹⁹ Seon regem Amorreorum quoniam in aeternum misericordia eius

²⁰ et Og regem Basan quoniam in aeternum misericordia eius

²¹ et dedit terram eorum in hereditatem quoniam in aeternum misericordia eius

²² hereditatem Israhel servo suo quoniam in aeternum misericordia eius

²³ quia in humilitate nostra memor fuit nostri quoniam in aeternum misericordia eius

²⁴ et redemit nos de hostibus nostris quoniam in aeternum misericordia eius

²⁵ qui dat panem omni carni quoniam in aeternum misericordia eius

²⁶ confitemini Deo caeli quoniam in aeternum misericordia eius

136 super flumina Babylonis ibi sedimus et flevimus cum recordaremur Sion

² super salices in medio eius suspendimus citharas nostras

³ quoniam ibi interrogaverunt nos qui captivos duxerunt nos verba carminis et qui adfligebant nos laeti canite nobis de canticis Sion

⁴ quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena

⁵ si oblitus fuero tui Hierusalem in oblivione sit dextera mea

⁶ adhereat lingua mea gutturi meo si non recordatus fuero tui si non praeposuero Hierusalem in principio laetitiae meae

⁷ memento Domine filiorum Edom in diem Hierusalem dicentium evacuatae evacuatae usque ad fundamentum eius

⁸ filia Babylon vastata beatus qui retribuet tibi vicissitudinem tuam quam retribuisti nobis

⁹ beatus qui tenebit et adlidet parvulos tuos ad peccatum

137 David confitebor tibi in toto corde meo in conspectu deorum cantabo tibi

² adorabo in templo sancto tuo et confitebor nomini tuo super misericordia tua et super veritate tua quia magnificasti super omne nomen tuum eloquium tuum

³ in die invocabo et exaudies me dilatabis animae meae fortitudinem

⁴ confiteantur tibi Domine omnes reges terrae quoniam audierunt eloquia oris tui

⁵ et cantent in viis Domini quoniam magna gloria Domini

⁶ quoniam excelsus Dominus et humilem respicit et excelsa de longe cognoscit

⁷ si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me super furorem inimicorum meorum mittes manum tuam et salvabit me dextera tua

⁸ Dominus operabitur pro me Domine misericordia tua in aeternum opera manuum tuarum ne dimittas

138 pro victoria David canticum Domine investigasti me et cognovisti

² tu cognovisti sessionem meam et surrectionem meam

³ intellexisti malum meum de longe semitam meam et accubitionem meam eventilasti

⁴ et omnes vias meas intellexisti quia non est eloquium in lingua mea

⁵ ecce Domine nosti omnia retrorsum et ante formasti me et posuisti super me manum tuam

⁶ super me est scientia et excelsior est non potero ad eam

⁷ quo ibo ab spiritu tuo et quo a facie tua fugiam

⁸ si ascendero in caelum ibi es tu si iacueram in inferno ades

⁹ si sumpsero pinnas diluculo habitavero in novissimo maris

¹⁰ etiam ibi manus tua deducet me et tenebit me dextera tua

¹¹ si dixero forte tenebrae operient me nox quoque lux erit circa me

¹² nec tenebrae habent tenebras apud te et nox quasi dies lucet similes sunt tenebrae et lux

¹³ quoniam tu possedisti renes meos orsusque es me in utero matris meae

¹⁴ confitebor tibi quoniam terribiliter magnificasti me mirabilia opera tua et anima mea novit nimis

¹⁵ non sunt operata ossa mea a te quibus factus sum in abscondito imaginatus sum in novissimis terrae

¹⁶ informem adhuc me viderunt oculi tui et in libro tuo omnes scribentur dies formatae sunt et non est una in eis

¹⁷ mihi autem quam honorabiles facti sunt amici tui Deus quam fortes pauperes eorum

¹⁸ dinumerabo eos et harena plures erunt evigilavi et adhuc sum tecum

¹⁹ si occideris Deus impium viri sanguinum declinate a me

²⁰ qui contradicent tibi scelerate elati sunt frustra adversarii tui

²¹ nonne odientes te Domine odivi et contra adversarios tuos distabui

²² perfecto odio oderam illos inimici facti sunt mihi

²³ scrutare me Deus et cognosce cor meum probe me et scito cogitationes meas

²⁴ et vide si via idoli in me est et deduc me in via aeterna

139 pro victoria canticum David ² erue me Domine ab homine malo a viris iniquis serva me

³ qui cogitaverunt malitias in corde tota die versati sunt in proeliis

⁴ exacerunt linguam suam quasi serpens venenum aspidis sub labiis eorum semper

⁵ custodi me Domine de manu impii a viro iniquitatum serva me qui cogitaverunt subplantare gressus meos

⁶ absconderunt superbi laqueum mihi et funibus extenderunt rete iuxta semitam offendiculum posuerunt mihi semper

⁷ dixi Domino Deus meus tu audi Domine vocem deprecationis meae

⁸ Domine Deus fortitudo salutis meae protexisti caput meum in die belli

⁹ ne des Domine desideria impii scelera eius ne effundantur et eleventur semper

¹⁰ amaritudo convivarum meorum labor laborum eorum operiat eos

¹¹ cadent super eos carbones ignis deicies eos in foveas ut non consurgant

¹² vir linguosus non dirigetur in terra virum iniquum mala capient in interitu

¹³ scio quod faciet Dominus causam inopis iudicia pauperum

¹⁴ attamen iusti confitebuntur nomini tuo habitabunt recti cum vultu tuo

140 canticum David Domine clamavi ad te festina mihi exaudi vocem meam clamantis ad te

² dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum

³ pone Domine custodem ori meo serva paupertatem laborum meorum

⁴ ne declines cor meum in verbum malum volvere cogitationes impias cum viris operantibus iniquitatem neque comedere in deliciis eorum

⁵ corripiat me iustus in misericordia et arguat me oleum amaritudinis non impinguet caput meum quia adhuc et oratio mea pro malitiis eorum

⁶ sublatis sunt iuxta petram iudices eorum et audient verba mea quoniam decora sunt

⁷ sicut agricola cum scindit terram sic dissipata sunt ossa nostra in ore inferi

⁸ quia ad te Domine Deus oculi mei in te speravi ne evacues animam meam

⁹ custodi me de manibus laquei quod posuerunt mihi et de offendiculis operantium iniquitatem

¹⁰ incident in rete eius impii simul ego autem transibo

141 eruditio David cum esset in spelunca oratio

² voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Dominum deprecatus sum

³ effundam in conspectu eius eloquium meum tribulationem meam coram illo adnuntiabo

⁴ cum anxius in me fuerit spiritus meus tu enim nosti semitam meam in via hac qua ambulabo absconderunt laqueum mihi

⁵ respice ad dexteram et vide quia non sit qui cognoscat me perit fuga a me non est qui quaerat animam meam

⁶ clamavi ad te Domine dixi tu spes mea pars mea in terra viventium

⁷ ausculta deprecationem meam quoniam infirmatus sum nimis libera me a persecutoribus quoniam confortati sunt super me

⁸ educ de carcere animam meam ut confiteatur nomini tuo me expectant iusti cum retribuieris mihi

142 canticum David Domine exaudi orationem meam ausculta deprecationem meam in veritate tua exaudi me in iustitia tua

² et non venias ad iudicandum cum servo tuo quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens

³ persecutus est enim inimicus animam meam confregit in terra vitam meam posuit me in tenebris quasi mortuos antiquos

⁴ et anxius fuit in me spiritus meus in medio mei sollicitum fuit cor meum

⁵ recordabar dierum antiquorum meditabar omnia opera tua facta manuum tuarum loquebar

⁶ expandi manus meas ad te anima mea quasi terra sitiens ad te semper

⁷ cito exaudi me Domine defecit spiritus meus ne abscondas faciem tuam a me et comparabor descendentibus in lacum

⁸ fac me audire mane misericordiam tuam quoniam in te confido notam fac mihi viam in qua ambulo quoniam ad te levavi animam meam

⁹ libera me de inimicis meis Domine a te protectus sum

¹⁰ doce me ut faciam voluntatem tuam quia tu Deus meus spiritus tuus bonus deducet me in terra recta

¹¹ propter nomen tuum Domine vivificabis me in iustitia tua educes de angustia animam meam

¹² et in misericordia tua dissipabis inimicos meos et perdes omnes ligantes animam meam ego enim sum servus tuus

143 David benedictus Dominus fortis meus qui docet manus meas ad proelium digitos meos ad bellum

² misericordia mea et fortitudo mea auxiliator meus et salvator meus scutum meum et in ipso speravi qui subiecit populos mihi

³ Domine quid est homo quia cognoscis eum filius hominis quia computas eum

⁴ homo vanitati adsimilatus est dies eius quasi umbra pertransiens

⁵ Domine inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt

⁶ mica fulmine et dissipa eos mitte sagittam tuam et interfice illos

⁷ extende manum tuam de excelso libera me et erue me de aquis multis de manu filiorum alienorum

⁸ quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera mendacii

⁹ Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi

¹⁰ qui dat salutem regibus qui eruit David servum suum de gladio pessimo

¹¹ libera me et erue me de manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera mendacii

¹² ut sint filii nostri quasi plantatio crescens in adolescentia sua filiae nostrae quasi anguli ornati ad similitudinem templi

¹³ promptuaria nostra plena et supereffluentia ex hoc in illud pecora nostra in milibus et innumerabilia in conpitis nostris

¹⁴ tauri nostri pingues non est interruptio et non est egressus et non est ululatus in plateis nostris

¹⁵ beatus populus cuius talia sunt beatus populus cuius Dominus Deus suus

144 hymnus David aleph exaltabo te Deus meus rex et benedicam nomini tuo in aeternum et ultra

² beth in omni die benedicam tibi et laudabo nomen tuum in sempiternum iugiter

³ gimel magnus Deus et laudabilis nimis et magnificentiae eius non est inventio

⁴ delectatio generatio ad generationem laudabit opera tua et fortitudines tuas adnuntiabunt

⁵ he decorem gloriae magnitudinis tuae et verba mirabilium tuorum loquar

⁶ vav et fortitudinem horribilium tuorum loquentur
et magnitudines tuas narrabo
⁷ zai memoriam multae bonitatis tuae loquentur et
iustitias tuas laudabunt
⁸ heth clemens et misericors Dominus patiens et
multae miserationis
⁹ teth bonus Dominus omnibus et misericordiae eius
in universa opera eius
¹⁰ ioth confiteantur tibi Domine omnia opera tua et
sancti tui benedicant tibi
¹¹ caph gloriam regni tui dicent et fortitudines tuas
loquentur
¹² lameth ut ostendant filiis hominum fortitudines
eius et gloriam decoris regni eius
¹³ mem regnum tuum regnum omnium saeculorum
et potestas tua in omni generatione et generatione
¹⁴ samech sustentat Dominus omnes corruentes et
erigit universos iacentes
¹⁵ ain oculi eorum in te sperant et tu das eis escam
suam in tempore suo
¹⁶ fe aperis manus tuas et imples omne animal re-
fectione
¹⁷ sade iustus Dominus in omnibus viis suis et
sanctus in omnibus operibus suis
¹⁸ coph iuxta est Dominus omnibus qui invocant
eum omnibus qui invocant eum in veritate
¹⁹ res placitum timentium se faciet et clamorem
eorum audiet et salvabit eos
²⁰ sen custodit Dominus omnes diligentes se et uni-
versos impios conteret
²¹ thau laudem Domini loquetur os meum et bene-
dicet omnis caro nomini sancto eius in aeternum et
iugiter

145 alleluia
² lauda anima mea Dominum laudabo
Dominum in vita mea cantabo Deo meo quamdiu
sum nolite confidere in principibus
³ in filio hominis cui non est salus
⁴ egredietur spiritus eius et revertetur in humum
suam in die illa peribunt cogitationes eius
⁵ beatus cuius Deus Iacob auxiliator eius spes eius
in Domino Deo suo
⁶ qui fecit caelos et terram mare et omnia quae in
eis sunt
⁷ et custodit veritatem in sempiternum qui facit
iudicium calumniam sustinentibus et dat panem
esurientibus Dominus solvit victos
⁸ Dominus inluminat caecos Dominus erigit adlisos
Dominus diligit iustos
⁹ Dominus custodit advenas pupillum et viduam
suscipiet et viam impiorum conteret
¹⁰ regnabit Dominus in aeternum Deus tuus Sion in
generationem et generationem

146 alleluia laudate Dominum quoniam
bonum est canticum Dei nostri

quoniam decorum est pulchra laudatio
² aedificabit Hierusalem Dominus eiectiones Israel
congregabit
³ qui sanat contritos corde et alligat plagas eorum
⁴ qui numerat multitudinem stellarum et omnes
nomine suo vocat
⁵ magnus Dominus noster et multus fortitudine pru-
dentiae eius non est numerus
⁶ suscipiens mansuetos Dominus humilians impios
usque ad terram
⁷ canite Domino in confessione canite Deo nostro in
cithara
⁸ qui operit caelos nubibus et praebet terrae pluviam
et oriri facit in montibus germen
⁹ qui dat iumentis panem suum filiis corvi clamanti-
bus
¹⁰ non est in fortitudine equi voluntas eius neque in
tibiis viri placetur ei
¹¹ placetur Domino in his qui timent eum et expec-
tant misericordiam eius

147 ¹² lauda Hierusalem Dominum cane
Deum tuum Sion
¹³ quia confortavit vectes portarum tuarum
benedixit filiis tuis in medio tui
¹⁴ qui posuit terminum tuum pacem adipe frumenti
saturavit te
¹⁵ qui emittit eloquium suum terrae velociter curret
verbum eius
¹⁶ qui dat nivem quasi lanam pruinas quasi cinerem
spargit
¹⁷ proicit glaciem suam quasi buccellas ante faciem
frigoris eius quis stabit
¹⁸ mittet verbum suum et solvet illa spirabit spiritu
suo et fluent aquae
¹⁹ qui adnuntiat verbum suum Iacob praecepta sua
et iudicia sua Israel
²⁰ non fecit similiter omni genti et iudicia eius non
cognoscent alleluia

148 alleluia laudate Dominum de caelis
laudate eum in excelsis
² laudate eum omnes angeli eius laudate eum omnes
exercitus eius
³ laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae
luminis
⁴ laudate eum caeli caelorum et aquae quae super
caelos sunt
⁵ laudent nomen Domini quoniam ipse mandavit et
creata sunt
⁶ et statuit ea in saeculum et in saeculum praecep-
tum dedit et non praeteribit
⁷ laudate Dominum de terra dracones et omnes
abyssi
⁸ ignis et grando nix et glacies ventus turbo quae
facitis sermonem eius

⁹ montes et omnes colles lignum fructiferum et universae cedri

¹⁰ bestiae et omnia iumenta reptilia et aves volantes

¹¹ reges terrae et omnes populi principes et universi iudices terrae

¹² iuvenes et virgines senes cum pueris laudent nomen Domini

¹³ quoniam sublime nomen eius solius

¹⁴ gloria eius in caelo et in terra et exaltavit cornu populi sui laus omnibus sanctis eius filiis Israhel populo adpropinquanti sibi alleluia

149 alleluia cantate Domino canticum novum laus eius in congregatione sanctorum

² laetetur Israhel in factore suo filii Sion exultent in rege suo

³ laudent nomen eius in choro in tympano et cithara cantent ei

⁴ quia conplacet sibi Dominus in populo suo exaltabit mansuetos in Iesu

⁵ exultabunt sancti in gloria laudabunt in cubilibus suis

⁶ exaltationes Dei in gutture eorum et gladii accipientes in manibus eorum

⁷ ad faciendam vindictam in gentibus increpationes in populis

⁸ ut alligent reges eorum catenis et inclitos eorum conpedibus ferreis

⁹ ut faciant in eis iudicium scriptum decor est omnium sanctorum eius alleluia

150 alleluia laudate Deum in sancto eius laudate eum in fortitudine potentiae eius

² laudate eum in fortitudinibus eius laudate eum iuxta multitudinem magnificentiae suae

³ laudate eum in clangore bucinae laudate eum in psalterio et cithara

⁴ laudate eum in tympano et choro laudate eum in cordis et organo

⁵ laudate eum in cymbalis sonantibus laudate eum in cymbalis tinnientibus

⁶ omne quod spirat laudet Dominum alleluia

Liber Proverbiorum

1 parabolae Salomonis filii David regis Israel
² ad sciendam sapientiam et disciplinam
³ ad intellegenda verba prudentiae et suscipiendam
eruditionem doctrinae iustitiam et iudicium et ae-
quitatem
⁴ ut detur parvulis astutia adulescenti scientia et
intellectus
⁵ audiens sapiens sapientior erit et intellegens gu-
bernacula possidebit
⁶ animadvertet parabolam et interpretationem verba
sapientium et enigmata eorum
⁷ timor Domini principium scientiae sapientiam
atque doctrinam stulti despiciunt
⁸ audi fili mi disciplinam patris tui et ne dimittas
legem matris tuae
⁹ ut addatur gratia capiti tuo et torques collo tuo
¹⁰ fili mi si te lactaverint peccatores ne adquiescas
¹¹ si dixerint veni nobiscum insidiemur sanguini
abscondamus tendiculas contra insontem frustra
¹² degluttiamus eum sicut infernus viventem et inte-
grum quasi descendentem in lacum
¹³ omnem pretiosam substantiam repperiemus im-
plebimus domos nostras spoliis
¹⁴ sortem mitte nobiscum marsuppium unum sit
omnium nostrum
¹⁵ fili mi ne ambules cum eis prohibe pedem tuum a
semitis eorum
¹⁶ pedes enim illorum ad malum currunt et festinant
ut effundant sanguinem
¹⁷ frustra autem iacitur rete ante oculos pinnatorum
¹⁸ ipsique contra sanguinem suum insidiantur et
moliuntur fraudes contra animas suas
¹⁹ sic semitae omnis avari animas possidentium
rapiunt
²⁰ sapientia foris praedicat in plateis dat vocem
suam
²¹ in capite turbarum clamitat in foribus portarum
urbis profert verba sua dicens
²² usquequo parvuli diligitis infantiam et stulti ea
quae sibi sunt noxia cupiunt et imprudentes odibunt
scientiam
²³ convertimini ad correptionem meam en proferam
vobis spiritum meum et ostendam verba mea
²⁴ quia vocavi et rennuistis extendi manum meam et
non fuit qui aspiceret
²⁵ despexistis omne consilium meum et increpatio-
nes meas neglexistis
²⁶ ego quoque in interitu vestro ridebo et subsan-
nabo cum vobis quod timebatis advenerit

²⁷ cum inruerit repentina calamitas et interitus quasi
tempestas ingruerit quando venerit super vos tribu-
latio et angustia
²⁸ tunc invocabunt me et non exaudiam mane con-
surgent et non invenient me
²⁹ eo quod exosam habuerint disciplinam et
timorem Domini non susceperint
³⁰ nec adquieverint consilio meo et detraxerint uni-
versae correptioni meae
³¹ comedent igitur fructus viae suae suisque con-
siliis saturabuntur
³² aversio parvulorum interficiet eos et prosperitas
stultorum perdet illos
³³ qui autem me audierit absque terrore requiescet
et abundantia perfruetur malorum timore sublato
2 fili mi si susceperis sermones meos et man-
data mea absconderis penes te
² ut audiat sapientiam auris tua inclina cor tuum ad
noscendam prudentiam
³ si enim sapientiam invocaveris et inclinaveris cor
tuum prudentiae
⁴ si quaesieris eam quasi pecuniam et sicut the-
sauros effoderis illam
⁵ tunc intelleges timorem Domini et scientiam Dei
invenies
⁶ quia Dominus dat sapientiam et ex ore eius scien-
tia et prudentia
⁷ custodiet rectorum salutem et proteget gradientes
simpliciter
⁸ servans semitas iustitiae et vias sanctorum custo-
diens
⁹ tunc intelleges iustitiam et iudicium et aequitatem
et omnem semitam bonam
¹⁰ si intraverit sapientia cor tuum et scientia animae
tuae placuerit
¹¹ consilium custodiet te prudentia servabit te
¹² ut eruaris de via mala ab homine qui perversa
loquitur
¹³ qui relinquunt iter rectum et ambulant per vias
tenebrosas
¹⁴ qui laetantur cum malefecerint et exultant in re-
bus pessimis
¹⁵ quorum viae perversae et infames gressus eorum
¹⁶ ut eruaris a muliere aliena et ab extranea quae
mollit sermones suos
¹⁷ et relinquit ducem pubertatis suae
¹⁸ et pacti Dei sui oblita est inclinata est enim ad
mortem domus eius et ad impios semitae ipsius

PROVERBIORUM 2:19

¹⁹ omnes qui ingrediuntur ad eam non revertentur
nec adprehendent semitas vitae

²⁰ ut ambules in via bona et calles iustorum custodias

²¹ qui enim recti sunt habitabunt in terra et simplices permanebunt in ea

²² impii vero de terra perdentur et qui inique agunt auferentur ex ea

3 fili mi ne obliviscaris legis meae et praecepta mea custodiat cor tuum

² longitudinem enim dierum et annos vitae et pacem adponent tibi

³ misericordia et veritas non te deserant circumda eas gutturi tuo et describe in tabulis cordis tui

⁴ et invenies gratiam et disciplinam bonam coram Deo et hominibus

⁵ habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo et ne innitaris prudentiae tuae

⁶ in omnibus viis tuis cogita illum et ipse dirigit gressus tuos

⁷ ne sis sapiens apud temet ipsum time Dominum et recede a malo

⁸ sanitas quippe erit umbilico tuo et inrigatio osuum tuorum

⁹ honora Dominum de tua substantia et de primitiis omnium frugum tuarum

¹⁰ et implebuntur horrea tua saturitate et vino torcularia redundabunt

¹¹ disciplinam Domini fili mi ne abicias nec deficias cum ab eo corripieris

¹² quem enim diligit Dominus corripit et quasi pater in filio conplacet sibi

¹³ beatus homo qui invenit sapientiam et qui affluit prudentia

¹⁴ melior est adquisitio eius negotiatione argenti et auro primo fructus eius

¹⁵ pretiosior est cunctis opibus et omnia quae desiderantur huic non valent comparari

¹⁶ longitudo dierum in dextera eius in sinistra illius divitiae et gloria

¹⁷ viae eius viae pulchrae et omnes semitae illius pacificae

¹⁸ lignum vitae est his qui adprehenderint eam et qui tenuerit eam beatus

¹⁹ Dominus sapientia fundavit terram stabilivit caelos prudentia

²⁰ sapientia illius eruperunt abyssi et nubes rore concrescunt

²¹ fili mi ne effluent haec ab oculis tuis custodi legem atque consilium

²² et erit vita animae tuae et gratia faucibus tuis

²³ tunc ambulabis fiducialiter in via tua et pes tuus non inpinget

²⁴ si dormieris non timebis quiesces et suavis erit somnus tuus

²⁵ ne paveas repentino terrore et inruentes tibi potentias impiorum

²⁶ Dominus enim erit in latere tuo et custodiet pedem tuum ne capiaris

²⁷ noli prohibere benefacere eum qui potest si vales et ipse benefac

²⁸ ne dicas amico tuo vade et revertere et cras dabo tibi cum statim possis dare

²⁹ ne moliaris amico tuo malum cum ille in te habeat fiduciam

³⁰ ne contendas adversus hominem frustra cum ipse tibi nihil mali fecerit

³¹ ne aemuleris hominem iniustum nec imiteris vias eius

³² quia abominatio Domini est omnis inlusor et cum simplicibus sermocinatio eius

³³ egestas a Domino in domo impii habitacula autem iustorum benedicentur

³⁴ inlusores ipse deludet et mansuetis dabit gratiam

³⁵ gloriam sapientes possidebunt stultorum exaltatio ignominia

4 audite filii disciplinam patris et attendite ut sciatis prudentiam

² donum bonum tribuam vobis legem meam ne derelinquatis

³ nam et ego filius fui patris mei tenellus et unigenitus coram matre mea

⁴ et docebat me atque dicebat suscipiat verba mea cor tuum custodi praecepta mea et vives

⁵ posside sapientiam posside prudentiam ne obliviscaris neque declines a verbis oris mei

⁶ ne dimittas eam et custodiet te dilige eam et servabit te

⁷ principium sapientiae posside sapientiam et in omni possessione tua adquire prudentiam

⁸ arripe illam et exaltabit te glorificaberis ab ea cum eam fueris amplexatus

⁹ dabit capiti tuo augmenta gratiarum et corona inclita proteget te

¹⁰ audi fili mi et suscipe verba mea ut multiplicentur tibi anni vitae

¹¹ viam sapientiae monstravi tibi duxi te per semitas aequitatis

¹² quas cum ingressus fueris non artabuntur gressus tui et currens non habebis offendiculum

¹³ tene disciplinam ne dimittas eam custodi illam quia ipsa est vita tua

¹⁴ ne delecteris semitis impiorum nec tibi placeat malorum via

¹⁵ fuge ab ea ne transeas per illam declina et desere eam

¹⁶ non enim dormiunt nisi malefecerint et rapitur somnus ab eis nisi subplantaverint

¹⁷ comedunt panem impietatis et vinum iniquitatis bibunt

¹⁸ iustorum autem semita quasi lux splendens procedit et crescit usque ad perfectam diem
¹⁹ via impiorum tenebrosa nesciunt ubi corruant
²⁰ fili mi ausculta sermones meos et ad eloquia mea inclina aurem tuam
²¹ ne recedant ab oculis tuis custodi ea in medio cordis tui
²² vita enim sunt invenientibus ea et universae carni sanitas
²³ omni custodia serva cor tuum quia ex ipso vita procedit
²⁴ remove a te os pravum et detrahentia labia sint procul a te
²⁵ oculi tui recta videant et palpebrae tuae praecedant gressus tuos
²⁶ dirige semitam pedibus tuis et omnes viae tuae stabilientur
²⁷ ne declines ad dexteram et ad sinistram averte pedem tuum a malo
5 fili mi adtende sapientiam meam et prudentiae meae inclina aurem tuam
² ut custodias cogitationes et disciplinam labia tua conservent
³ favus enim stillans labia meretricis et nitidius oleo guttur eius
⁴ novissima autem illius amara quasi absinthium et acuta quasi gladius biceps
⁵ pedes eius descendunt in mortem et ad inferos gressus illius penetrant
⁶ per semitam vitae non ambulat vagi sunt gressus eius et investigabiles
⁷ nunc ergo fili audi me et ne recedas a verbis oris mei
⁸ longe fac ab ea viam tuam et ne adpropinques foribus domus eius
⁹ ne des alienis honorem tuum et annos tuos crudeli
¹⁰ ne forte impleantur extranei viribus tuis et labores tui sint in domo aliena
¹¹ et gemas in novissimis quando consumpseris carnes et corpus tuum et dicas
¹² cur detestatus sum disciplinam et increpationibus non adquevit cor meum
¹³ nec audivi vocem docentium me et magistris non inclinavi aurem meam
¹⁴ paene fui in omni malo in medio ecclesiae et synagogae
¹⁵ bibe aquam de cisterna tua et fluenta putei tui
¹⁶ deriventur fontes tui foras et in plateis aquas tuas divide
¹⁷ habeto eas solus nec sint alieni participes tui
¹⁸ sit vena tua benedicta et laetare cum muliere adulescentiae tuae
¹⁹ cervae carissima et gratissimus hinulus ubera eius inebrient te omni tempore in amore illius delectare iugiter

²⁰ quare seduceris fili mi ab aliena et foveris sinu alterius
²¹ respicit Dominus vias hominis et omnes gressus illius considerat
²² iniquitates suae capiunt impium et funibus peccatorum suorum constringitur
²³ ipse morietur quia non habuit disciplinam et multitudine stultitiae suae decipietur
6 fili mi si spoponderis pro amico tuo defixisti apud extraneum manum tuam
² inlaqueatus es verbis oris tui et captus propriis sermonibus
³ fac ergo quod dico fili mi et temet ipsum libera quia incidisti in manu proximi tui discurre festina suscita amicum tuum
⁴ ne dederis somnum oculis tuis nec dormitent palpebrae tuae
⁵ eruere quasi dammula de manu et quasi avis de insidiis aucupis
⁶ vade ad formicam o piger et considera vias eius et discite sapientiam
⁷ quae cum non habeat ducem nec praeceptorem nec principem
⁸ parat aestate cibum sibi et congregat in messe quod comedat
⁹ usquequo piger dormis quando consurges ex somno tuo
¹⁰ paululum dormies paululum dormitabis paululum conseres manus ut dormias
¹¹ et veniet tibi quasi viator egestas et pauperies quasi vir armatus
¹² homo apostata vir inutilis graditur ore perverso
¹³ annuit oculis terit pede digito loquitur
¹⁴ pravo corde machinatur malum et in omni tempore iurgia seminat
¹⁵ huic extemplo veniet perditio sua et subito conteretur nec habebit ultra medicinam
¹⁶ sex sunt quae odit Dominus et septimum detestatur anima eius
¹⁷ oculos sublimes linguam mendacem manus effundentes innoxium sanguinem
¹⁸ cor machinans cogitationes pessimas pedes veloces ad currendum in malum
¹⁹ proferentem mendacia testem fallacem et eum qui seminat inter fratres discordias
²⁰ conserva fili mi praecepta patris tui et ne dimittas legem matris tuae
²¹ liga ea in corde tuo iugiter et circumda gutturi tuo
²² cum ambulaveris gradientur tecum cum dormieris custodiant te et evigilans loquere cum eis
²³ quia mandatum lucerna est et lex lux et via vitae increpatio disciplinae
²⁴ ut custodiant te a muliere mala et a blanda lingua extraneae

PROVERBIORUM 6:25

²⁵ non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum
nec capiaris nutibus illius
²⁶ pretium enim scorti vix unius est panis mulier
autem viri pretiosam animam capit
²⁷ numquid abscondere potest homo ignem in sinu
suo ut vestimenta illius non ardeant
²⁸ aut ambulare super prunas et non conburentur
plantae eius
²⁹ sic qui ingreditur ad mulierem proximi sui non
erit mundus cum tetigerit eam
³⁰ non grandis est culpae cum quis furatus fuerit
furatur enim ut esurientem impleat animam
³¹ deprehensus quoque reddet septuplum et omnem
substantiam domus suae tradet
³² qui autem adulter est propter cordis inopiam per-
det animam suam
³³ turpitudinem et ignominiam congregat sibi et
obprobrium illius non debetur
³⁴ quia zelus et furor viri non parcat in die vindictae
³⁵ nec adquiescet cuiusquam precibus nec suscipiet
pro redemptione dona plurima

7 fili mi custodi sermones meos et praecepta
mea reconde tibi

² serva mandata mea et vives et legem meam quasi
pupillam oculi tui
³ liga eam in digitis tuis scribe illam in tabulis
cordis tui
⁴ dic sapientiae soror mea es et prudentiam voca
amicam tuam
⁵ ut custodiat te a muliere extranea et ab aliena quae
verba sua dulcia facit
⁶ de fenestra enim domus meae per cancellos
prospexi
⁷ et video parvulos considero vecordem iuvenem
⁸ qui transit in platea iuxta angulum et propter viam
domus illius graditur
⁹ in obscuro advesperascente die in noctis tenebris
et caligine
¹⁰ et ecce mulier occurrit illi ornatu meretricio pra-
eparata ad capiendas animas garrula et vaga
¹¹ quietis inpatiens nec valens in domo consistere
pedibus suis
¹² nunc foris nunc in plateis nunc iuxta angulos in-
sidians
¹³ adprehensumque deosculatur iuvenem et procaci
vultu blanditur dicens
¹⁴ victimas pro salute debui hodie reddidi vota mea
¹⁵ idcirco egressa sum in occursum tuum desiderans
te videre et repperi
¹⁶ intexui funibus lectum meum stravi tapetibus
pictis ex Aegypto
¹⁷ aspersi cubile meum murra et aloe et cinnamomo
¹⁸ veni inebriemur uberibus donec inlucescat dies et
fruamur cupitis amplexibus
¹⁹ non est enim vir in domo sua abiit via longissima

²⁰ sacculum pecuniae secum tulit in die plenae lu-
nae reversurus est domum suam
²¹ inretivit eum multis sermonibus et blanditiis
labiorum protraxit illum
²² statim eam sequitur quasi bos ductus ad victimam
et quasi agnus lasciviens et ignorans quod ad vin-
cula stultus trahatur
²³ donec transfigat sagitta iecur eius velut si avis
festinet ad laqueum et nescit quia de periculo ani-
mae illius agitur
²⁴ nunc ergo fili audi me et adtende verba oris mei
²⁵ ne abstrahatur in viis illius mens tua neque de-
cipiaris semitis eius
²⁶ multos enim vulneratos deiecit et fortissimi
quique interfecti sunt ab ea
²⁷ viae inferi domus eius penetrantes interiora mor-
tis

8 numquid non sapientia clamitat et prudentia
dat vocem suam

² in summis excelsisque verticibus super viam in
mediis semitis stans
³ iuxta portas civitatis in ipsis foribus loquitur
dicens
⁴ o viri ad vos clamito et vox mea ad filios homi-
num
⁵ intellegite parvuli astutiam et insipientes animad-
vertite
⁶ audite quoniam de rebus magnis locutura sum et
aperientur labia mea ut recta praedicent
⁷ veritatem meditabitur guttur meum et labia mea
detestabuntur impium
⁸ iusti sunt omnes sermones mei non est in eis pra-
vum quid neque perversum
⁹ recti sunt intellegentibus et aequi invenientibus
scientiam
¹⁰ accipite disciplinam meam et non pecuniam doc-
trinam magis quam aurum eligit
¹¹ melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis et
omne desiderabile ei non potest comparari
¹² ego sapientia habito in consilio et eruditus inter-
sum cogitationibus
¹³ timor Domini odit malum arrogantiam et super-
biam et viam pravam et os bilingue detestor
¹⁴ meum est consilium et aequitas mea prudentia
mea est fortitudo
¹⁵ per me reges regnant et legum conditores iusta
decernunt
¹⁶ per me principes imperant et potentes decernunt
iustitiam
¹⁷ ego diligentes me diligo et qui mane vigilant ad
me invenient me
¹⁸ mecum sunt divitiae et gloria opes superbae et
iustitia
¹⁹ melior est fructus meus auro et pretioso lapide et
genimina mea argento electo

²⁰ in viis iustitiae ambulo in medio semitarum iudicii
²¹ ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam
²² Dominus possedit me initium viarum suarum antequam quicquam faceret a principio
²³ ab aeterno ordita sum et ex antiquis antequam terra fieret
²⁴ necdum erant abyssi et ego iam concepta eram necdum fontes aquarum eruperant
²⁵ necdum montes gravi mole constiterant ante colles ego parturiebar
²⁶ adhuc terram non fecerat et flumina et cardines orbis terrae
²⁷ quando praeparabat caelos aderam quando certa lege et gyro vallabat abyssos
²⁸ quando aethera firmabat sursum et librabat fontes aquarum
²⁹ quando circumdabat mari terminum suum et legem ponebat aquis ne transirent fines suos quando adpendebat fundamenta terrae
³⁰ cum eo eram cuncta componens et delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore
³¹ ludens in orbe terrarum et deliciae meae esse cum filiis hominum
³² nunc ergo filii audite me beati qui custodiunt vias meas
³³ audite disciplinam et estote sapientes et nolite abicere eam
³⁴ beatus homo qui audit me qui vigilat ad fores meas cotidie et observat ad postes ostii mei
³⁵ qui me invenerit inveniet vitam et hauriet salutem a Domino
³⁶ qui autem in me peccaverit laedet animam suam omnes qui me oderunt diligunt mortem
9 sapientia aedificavit sibi domum excidit columnas septem
² immolavit victimas suas miscuit vinum et proposuit mensam suam
³ misit ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad moenia civitatis
⁴ si quis est parvulus veniat ad me et insipientibus locuta est
⁵ venite comedite panem meum et bibite vinum quod miscui vobis
⁶ relinquit infantiam et vivite et ambulate per vias prudentiae
⁷ qui erudit derisorem ipse sibi facit iniuriam et qui arguit impium generat maculam sibi
⁸ noli arguere derisorem ne oderit te argue sapientem et diliget te
⁹ da sapienti et addetur ei sapientia doce iustum et festinabit accipere
¹⁰ principium sapientiae timor Domini et scientia sanctorum prudentia

¹¹ per me enim multiplicabuntur dies tui et addentur tibi anni vitae
¹² si sapiens fueris tibimet ipsi eris si inlusor solus portabis malum
¹³ mulier stulta et clamosa pleneque inlecebris et nihil omnino sciens
¹⁴ sedit in foribus domus suae super sellam in excelso urbis loco
¹⁵ ut vocaret transeuntes viam et pergentes itinere suo
¹⁶ quis est parvulus declinet ad me et vecordi locuta est
¹⁷ aquae furtivae dulciores sunt et panis absconditus suavior
¹⁸ et ignoravit quod gigantes ibi sint et in profundis inferni convivae eius
10 parabola Salomonis filius sapiens laetificat patrem filius vero stultus maestitia est matris suae
² non proderunt thesauri impietatis iustitia vero liberabit a morte
³ non adfliget Dominus fame animam iusti et insidias impiorum subvertet
⁴ egestatem operata est manus remissa manus autem fortium divitias parat
⁵ qui congregat in messe filius sapiens est qui autem stertit aestate filius confusionis
⁶ benedictio super caput iusti os autem impiorum operit iniquitatem
⁷ memoria iusti cum laudibus et nomen impiorum putrescet
⁸ sapiens corde praecepta suscipiet stultus caeditur labiis
⁹ qui ambulat simpliciter ambulat confidenter qui autem depravat vias suas manifestus erit
¹⁰ qui annuit oculo dabit dolorem stultus labiis verberabitur
¹¹ vena vitae os iusti et os impiorum operiet iniquitatem
¹² odium suscitatur rixas et universa delicta operit caritas
¹³ in labiis sapientis invenietur sapientia et virga in dorso eius qui indiget corde
¹⁴ sapientes abscondunt scientiam os autem stulti confusioni proximum est
¹⁵ substantia divitis urbs fortitudinis eius pavor pauperum egestas eorum
¹⁶ opus iusti ad vitam fructus impii ad peccatum
¹⁷ via vitae custodiendi disciplinam qui autem increpationes relinquit errat
¹⁸ abscondunt odium labia mendacia qui profert contumeliam insipiens est
¹⁹ in multiloquio peccatum non deerit qui autem moderatur labia sua prudentissimus est

PROVERBIORUM 10:20

²⁰ argentum electum lingua iusti cor impiorum pro nihilo
²¹ labia iusti erudiunt plurimos qui autem indocti sunt in cordis egestate morientur
²² benedictio Domini divites facit nec sociabitur ei adfflictio
²³ quasi per risum stultus operatur scelus sapientia autem est viro prudentia
²⁴ quod timet impius veniet super eum desiderium suum iustis dabitur
²⁵ quasi tempestas transiens non erit impius iustus autem quasi fundamentum sempiternum
²⁶ sicut acetum dentibus et fumes oculis sic piger his qui miserunt eum
²⁷ timor Domini adponet dies et anni impiorum breviabuntur
²⁸ expectatio iustorum laetitia spes autem impiorum peribit
²⁹ fortitudo simplicis via Domini et pavor his qui operantur malum
³⁰ iustus in aeternum non commovebitur impii autem non habitabunt in terram
³¹ os iusti parturiet sapientiam lingua pravorum peribit
³² labia iusti considerant placita et os impiorum perversa
11 statera dolosa abominatio apud Dominum et pondus aequum voluntas eius
² ubi fuerit superbia ibi erit et contumelia ubi autem humilitas ibi et sapientia
³ simplicitas iustorum dirigit eos et subplantatio perversorum vastabit illos
⁴ non proderunt divitiae in die ultionis iustitia autem liberabit a morte
⁵ iustitia simplicis dirigit viam eius et in impietate sua corrueat impius
⁶ iustitia rectorum liberabit eos et in insidiis suis capientur iniqui
⁷ mortuo homine impio nulla erit ultra spes et expectatio sollicitorum peribit
⁸ iustus de angustia liberatus est et tradetur impius pro eo
⁹ simulator ore decipit amicum suum iusti autem liberabuntur scientia
¹⁰ in bonis iustorum exultabit civitas et in perditione impiorum erit laudatio
¹¹ benedictione iustorum exaltabitur civitas et ore impiorum subvertetur
¹² qui despicit amicum suum indigens corde est vir autem prudens tacebit
¹³ qui ambulat fraudulenter revelat arcana qui autem fidelis est animi celat commissum
¹⁴ ubi non est gubernator populus corrueat salus autem ubi multa consilia

¹⁵ affligetur malo qui fidem facit pro extraneo qui autem cavet laqueos securus erit
¹⁶ mulier gratiosa inveniet gloriam et robusti habebunt divitias
¹⁷ benefacit animae suae vir misericors qui autem crudelis est et propinquos abicit
¹⁸ impius facit opus instabile seminanti autem iustitiam merces fidelis
¹⁹ clementia praeparat vitam et sectatio malorum mortem
²⁰ abominabile Domino pravum cor et voluntas eius in his qui simpliciter ambulant
²¹ manus in manu non erit innocens malus semen autem iustorum salvabitur
²² circulus aureus in naribus suis mulier pulchra et fatua
²³ desiderium iustorum omne bonum est praestolatio impiorum furor
²⁴ alii dividunt propria et ditiores fiunt alii rapiunt non sua et semper in egestate sunt
²⁵ anima quae benedicit inpinguabitur et qui inebriat ipse quoque inebriabitur
²⁶ qui abscondit frumenta maledicetur in populis benedictio autem super caput vendentium
²⁷ bene consurgit diluculo qui quaerit bona qui autem investigator malorum est opprimetur ab eis
²⁸ qui confidet in divitiis suis corrueat iusti autem quasi virens folium germinabunt
²⁹ qui conturbat domum suam possidebit ventos et qui stultus est serviet sapienti
³⁰ fructus iusti lignum vitae et qui suscipit animas sapiens est
³¹ si iustus in terra recipit quanto magis impius et peccator
12 qui diligit disciplinam diligit scientiam qui autem odit increpationes insipiens est
² qui bonus est hauriet a Domino gratiam qui autem confidit cogitationibus suis impie agit
³ non roborabitur homo ex impietate et radix iustorum non commovebitur
⁴ mulier diligens corona viro suo et putredo in ossibus eius quae confusione res dignas gerit
⁵ cogitationes iustorum iudicia et consilia impiorum fraudulentia
⁶ verba impiorum insidiantur sanguini os iustorum liberabit eos
⁷ verte impios et non erunt domus autem iustorum permanebit
⁸ doctrina sua noscetur vir qui autem vanus et excors est patebit contemptui
⁹ melior est pauper et sufficiens sibi quam gloriosus et indigens pane
¹⁰ novit iustus animas iumentorum suorum viscera autem impiorum crudelia

¹¹ qui operatur terram suam saturabitur panibus qui autem sectatur otium stultissimus est
¹² desiderium impii munimentum est pessimorum radix autem iustorum proficiet
¹³ propter peccata labiorum ruina proximat malo effugiet autem iustus de angustia
¹⁴ de fructu oris sui unusquisque replebitur bonis et iuxta opera manuum suarum retribuetur ei
¹⁵ via stulti recta in oculis eius qui autem sapiens est audit consilia
¹⁶ fatuus statim indicat iram suam qui autem dissimulat iniuriam callidus est
¹⁷ qui quod novit loquitur index iustitiae est qui autem mentitur testis est fraudulentus
¹⁸ est qui promittit et quasi gladio pungitur conscientiae lingua autem sapientium sanitas est
¹⁹ labium veritatis firmum erit in perpetuum qui autem testis est repentinus concinnat linguam mendacii
²⁰ dolus in corde cogitantium mala qui autem ineunt pacis consilia sequitur eos gaudium
²¹ non contristabit iustum quicquid ei acciderit impii autem replebuntur malo
²² abominatio Domino labia mendacia qui autem fideliter agunt placent ei
²³ homo versutus celat scientiam et cor insipientium provocabit stultitiam
²⁴ manus fortium dominabitur quae autem remissa est tributis serviet
²⁵ maeror in corde viri humiliabit illud et sermone bono laetificabitur
²⁶ qui negligit damnum propter amicum iustus est iter autem impiorum decipiet eos
²⁷ non inveniet fraudulentus lucrum et substantia hominis erit auri pretium
²⁸ in semita iustitiae vita iter autem devium ducit ad mortem
13 filius sapiens doctrina patris qui autem inlusor est non audit cum arguitur
² de fructu oris homo saturabitur bonis anima autem praevaricatorum iniqua
³ qui custodit os suum custodit animam suam qui autem inconsideratus est ad loquendum sentiet mala
⁴ vult et non vult piger anima autem operantium inpinguabitur
⁵ verbum mendax iustus detestabitur impius confundit et confundetur
⁶ iustitia custodit innocentis viam impietas vero peccato subplantat
⁷ est quasi dives cum nihil habeat et est quasi pauper cum in multis divitiis sit
⁸ redemptio animae viri divitiae suae qui autem pauper est increpationem non sustinet
⁹ lux iustorum laetificat lucerna autem impiorum extinguetur

¹⁰ inter superbos semper iurgia sunt qui autem agunt cuncta consilio reguntur sapientia
¹¹ substantia festinata minuetur quae autem paulatim colligitur manu multiplicabitur
¹² spes quae differtur adfligit animam lignum vitae desiderium veniens
¹³ qui detrahit alicui rei ipse se in futurum obligat qui autem timet praeceptum in pace versabitur
¹⁴ lex sapientis fons vitae ut declinet a ruina mortis
¹⁵ doctrina bona dabit gratiam in itinere contemptorum vorago
¹⁶ astutus omnia agit cum consilio qui autem fatuus est aperit stultitiam
¹⁷ nuntius impii cadet in malum legatus fidelis sanitas
¹⁸ egestas et ignominia ei qui deserit disciplinam qui autem adquiescit arguenti glorificabitur
¹⁹ desiderium si compleatur delectat animam detestantur stulti eos qui fugiunt mala
²⁰ qui cum sapientibus graditur sapiens erit amicus stultorum efficietur similis
²¹ peccatores persequetur malum et iustis retribuentur bona
²² bonus relinquet heredes filios et nepotes et custodit iusto substantia peccatoris
²³ multi cibi in novalibus patrum et alii congregantur absque iudicio
²⁴ qui parcat virgae suae odit filium suum qui autem diligit illum instanter erudit
²⁵ iustus comedit et replet animam suam venter autem impiorum insaturabilis
14 sapiens mulier aedificavit domum suam insipiens instructam quoque destruet manibus
² ambulans recto itinere et timens Deum despicitur ab eo qui infami graditur via
³ in ore stulti virga superbiae labia sapientium custodiunt eos
⁴ ubi non sunt boves praesepe vacuum est ubi autem plurimae segetes ibi manifesta fortitudo bovis
⁵ testis fidelis non mentietur profert mendacium testis dolosus
⁶ quaerit derisor sapientiam et non inveniet doctrina prudentium facilis
⁷ vade contra virum stultum et nescito labia prudentiae
⁸ sapientia callidi est intellegere viam suam et imprudentia stultorum errans
⁹ stultis inludet peccatum inter iustos morabitur gratia
¹⁰ cor quod novit amaritudinem animae suae in gaudio eius non miscebitur extraneus
¹¹ domus impiorum delebitur tabernacula iustorum germinabunt

PROVERBIORUM 14:12

¹² est via quae videtur homini iusta novissima autem eius deducunt ad mortem
¹³ risus dolore miscebitur et extrema gaudii luctus occupat
¹⁴ viis suis replebitur stultus et super eum erit vir bonus
¹⁵ innocens credit omni verbo astutus considerat gressus suos
¹⁶ sapiens timet et declinat malum stultus transilit et confidit
¹⁷ inpatiens operabitur stultitiam et vir versutus odiosus est
¹⁸ possidebunt parvuli stultitiam et astuti expectabunt scientiam
¹⁹ iacebunt mali ante bonos et impii ante portas iustorum
²⁰ etiam proximo suo pauper odiosus erit amici vero divitum multi
²¹ qui despicit proximum suum peccat qui autem miseretur pauperi beatus erit
²² errant qui operantur malum misericordia et veritas praeparant bona
²³ in omni opere erit abundantia ubi autem verba sunt plurima frequenter egestas
²⁴ corona sapientium divitiae eorum fatuitas stultorum imprudentia
²⁵ liberat animas testis fidelis et profert mendacia versipellis
²⁶ in timore Domini fiducia fortitudinis et filiis eius erit spes
²⁷ timor Domini fons vitae ut declinet a ruina mortis
²⁸ in multitudine populi dignitas regis et in paucitate plebis ignominia principis
²⁹ qui patiens est multa gubernatur prudentia qui autem inpatiens exaltat stultitiam suam
³⁰ vita carnis sanitas cordis putredo ossuum invidia
³¹ qui calumniatur egentem exprobrat factori eius honorat autem eum qui miseretur pauperis
³² in malitia sua expelletur impius sperat autem iustus in morte sua
³³ in corde prudentis requiescit sapientia et indoctos quoque erudiet
³⁴ iustitia elevat gentem miseros facit populos peccatum
³⁵ acceptus est regi minister intellegens iracundiam eius inutilis sustinebit
15 responsio mollis frangit iram sermo durus suscitatur furem
² lingua sapientium ornat scientiam os fatuorum ebullit stultitiam
³ in omni loco oculi Domini contemplantur malos et bonos
⁴ lingua placabilis lignum vitae quae inmoderata est conteret spiritum

⁵ stultus iridet disciplinam patris sui qui autem custodit increpationes astutior fiet
⁶ domus iusti plurima fortitudo et in fructibus impii conturbatur
⁷ labia sapientium disseminabunt scientiam cor stultorum dissimile erit
⁸ victimae impiorum abominabiles Domino vota iustorum placabilia
⁹ abominatio est Domino via impii qui sequitur iustitiam diligetur ab eo
¹⁰ doctrina mala deserenti viam qui increpationes odit morietur
¹¹ infernus et perditio coram Domino quanto magis corda filiorum hominum
¹² non amat pestilens eum qui se corripit nec ad sapientes graditur
¹³ cor gaudens exhilarat faciem in maerore animi deicitur spiritus
¹⁴ cor sapientis quaerit doctrinam et os stultorum pascetur inperitia
¹⁵ omnes dies pauperis mali segura mens quasi iuge convivium
¹⁶ melius est parum cum timore Domini quam thesauri magni et insatiabiles
¹⁷ melius est vocare ad holera cum caritate quam ad vitulum saginatum cum odio
¹⁸ vir iracundus provocat rixas qui patiens est mitigat suscitatas
¹⁹ iter pigrorum quasi sepes spinarum via iustorum absque offenculo
²⁰ filius sapiens laetificat patrem et stultus homo despicit matrem suam
²¹ stultitia gaudium stulto et vir prudens dirigit gressus
²² dissipantur cogitationes ubi non est consilium ubi vero plures sunt consilarii confirmantur
²³ laetatur homo in sententia oris sui et sermo oportunus est optimus
²⁴ semita vitae super eruditum ut declinet de inferno novissimo
²⁵ domum superbiorum demolietur Dominus et firmos facit terminos viduae
²⁶ abominatio Domini cogitationes malae et purus sermo pulcherrimus
²⁷ conturbat domum suam qui sectatur avaritiam qui autem odit munera vivet
²⁸ mens iusti meditatur oboedientiam os impiorum redundat malis
²⁹ longe est Dominus ab impiis et orationes iustorum exaudiet
³⁰ lux oculorum laetificat animam fama bona inpinguat ossa
³¹ auris quae audit increpationes vitae in medio sapientium commorabitur

³² qui abicit disciplinam despicit animam suam qui
 acquiescit increpationibus possessor est cordis
³³ timor Domini disciplina sapientiae et gloriam
 praecedit humilitas
16 hominis est animum praeparare et Dei
 gubernare linguam
² omnes viae hominum patent oculis eius spirituum
 ponderator est Dominus
³ revela Domino opera tua et dirigentur cogitationes
 tuae
⁴ universa propter semet ipsum operatus est Domi-
 nus impium quoque ad diem malum
⁵ abominatio Domini omnis arrogans etiam si ma-
 nus ad manum fuerit non erit innocens
⁶ misericordia et veritate redimitur iniquitas et in
 timore Domini declinatur a malo
⁷ cum placuerint Domino viae hominis inimicos
 quoque eius convertet ad pacem
⁸ melius est parum cum iustitia quam multi fructus
 cum iniquitate
⁹ cor hominis disponet viam suam sed Domini est
 dirigere gressus eius
¹⁰ divinatio in labiis regis in iudicio non errabit os
 eius
¹¹ pondus et statera iudicia Domini sunt et opera
 eius omnes lapides sacculi
¹² abominabiles regi qui agunt impie quoniam iusti-
 tia firmatur solum
¹³ voluntas regum labia iusta qui recta loquitur dili-
 getur
¹⁴ indignatio regis nuntii mortis et vir sapiens pla-
 cabit eam
¹⁵ in hilaritate vultus regis vita et clementia eius
 quasi imber serotinus
¹⁶ posside sapientiam quia auro melior est et ad-
 quire prudentiam quia pretiosior est argento
¹⁷ semita iustorum declinat mala custos animae suae
 servat viam suam
¹⁸ contritionem praecedit superbia et ante ruinam
 exaltatur spiritus
¹⁹ melius est humiliari cum mitibus quam dividere
 spolia cum superbis
²⁰ eruditus in verbo repperiet bona et qui in Domino
 sperat beatus est
²¹ qui sapiens corde est appellabitur prudens et qui
 dulcis eloquio maiora percipiet
²² fons vitae eruditio possidentis doctrina stultorum
 fatuitas
²³ cor sapientis erudiet os eius et labiis illius addet
 gratiam
²⁴ favus mellis verba composita dulcedo animae et
 sanitas ossuum
²⁵ est via quae videtur homini recta et novissimum
 eius ducit ad mortem

²⁶ anima laborantis laborat sibi quia compulit eum
 os suum
²⁷ vir impius fodit malum et in labiis eius ignis ard-
 escit
²⁸ homo perversus suscitatur lites et verbosus separat
 principes
²⁹ vir iniquus lactat amicum suum et ducit eum per
 viam non bonam
³⁰ qui adtonitis oculis cogitat prava mordens labia
 sua perficit malum
³¹ corona dignitatis senectus in viis iustitiae rep-
 perietur
³² melior est patiens viro forte et qui dominatur
 animo suo expugnatore urbium
³³ sortes mittuntur in sinu sed a Domino temperan-
 tur
17 melior est buccella sicca cum gaudio quam
 domus plena victimis cum iurgio
² servus sapiens dominabitur filiis stultis et inter
 fratres hereditatem dividet
³ sicut igne probatur argentum et aurum camino ita
 corda probat Dominus
⁴ malus oboedit linguae iniquae et fallax obtemperat
 labiis mendacibus
⁵ qui despicit pauperem exprobrat factori eius et qui
 in ruina laetatur alterius non erit inpunitus
⁶ corona senum filii filiorum et gloria filiorum pa-
 tres sui
⁷ non decent stultum verba composita nec principem
 labium mentiens
⁸ gemma gratissima expectatio praestolantis
 quocumque se verterit prudenter intellegit
⁹ qui celat delictum quaerit amicitias qui altero ser-
 mone repetit separat foederatos
¹⁰ plus proficit correptio apud prudentem quam
 centum plagae apud stultum
¹¹ semper iurgia quaerit malus angelus autem
 crudelis mittetur contra eum
¹² expedit magis ursae occurrere raptis fetibus quam
 fatuo confidenti sibi in stultitia sua
¹³ qui reddit mala pro bonis non recedet malum de
 domo eius
¹⁴ qui dimittit aquam caput est iurgiorum et ante-
 quam patiatum contumeliam iudicium deserit
¹⁵ et qui iustificat impium et qui condemnat iustum
 abominabilis est uterque apud Dominum
¹⁶ quid prodest habere divitias stultum cum sapien-
 tiam emere non possit
¹⁷ omni tempore diligit qui amicus est et frater in
 angustiis conprobatur
¹⁸ homo stultus plaudet manibus cum sponderit
 pro amico suo
¹⁹ qui meditatur discordiam diligit rixas et qui ex-
 altat ostium quaerit ruinam

PROVERBIORUM 17:20

²⁰ qui perversi cordis est non inveniet bonum et qui vertit linguam incidet in malum
²¹ natus est stultus in ignominiam suam sed nec pater in fatuo laetabitur
²² animus gaudens aetatem floridam facit spiritus tristis exsiccat ossa
²³ munera de sinu impius accipit ut pervertat semitas iudicii
²⁴ in facie prudentis lucet sapientia oculi stultorum in finibus terrae
²⁵ ira patris filius stultus et dolor matris quae genuit eum
²⁶ non est bonum damnum inferre iusto nec percutere principem qui recta iudicat
²⁷ qui moderatur sermones suos doctus et prudens est et pretiosi spiritus vir eruditus
²⁸ stultus quoque si tacuerit sapiens putabitur et si compresserit labia sua intellegens

18 occasiones quaerit qui vult recedere ab amico omni tempore erit exprobrabilis
² non recipit stultus verba prudentiae nisi ea dixeris quae versantur in corde eius
³ impius cum in profundum venerit peccatorum contemnit sed sequitur eum ignominia et obprobrium
⁴ aqua profunda verba ex ore viri et torrens redundans fons sapientiae
⁵ accipere personam impii non est bonum ut declines a veritate iudicii
⁶ labia stulti inmiscunt se rixis et os eius iurgia provocat
⁷ os stulti contritio eius et labia illius ruina animae eius
⁸ verba bilinguis quasi simplicia et ipsa perveniunt usque ad interiora ventris
⁹ qui mollis et dissolutus est in opere suo frater est sua opera dissipantis
¹⁰ turris fortissima nomen Domini ad ipsum currit iustus et exaltabitur
¹¹ substantia divitis urbs roboris eius et quasi murus validus circumdans eum
¹² antequam conteratur exaltatur cor hominis et antequam glorificetur humiliatur
¹³ qui prius respondit quam audiat stultum se esse demonstrat et confusione dignum
¹⁴ spiritus viri sustentat inbecillitatem suam spiritum vero ad irascendum facilem quis poterit sustinere
¹⁵ cor prudens possidebit scientiam et auris sapientium quaerit doctrinam
¹⁶ donum hominis dilatat viam eius et ante principes spatium ei facit
¹⁷ iustus prior est accusator sui venit amicus eius et investigavit eum
¹⁸ contradictiones comprimit sors et inter potentes quoque diiudicat

¹⁹ frater qui adiuvatur a fratre quasi civitas firma et iudicia quasi vectes urbium
²⁰ de fructu oris viri replebitur venter eius et gemina labiorum illius saturabunt eum
²¹ mors et vita in manu linguae qui diligunt eam comedent fructus eius
²² qui invenit mulierem invenit bonum et hauriet iucunditatem a Domino
²³ cum obsecrationibus loquetur pauper et dives effabitur rigide
²⁴ vir amicalis ad societatem magis amicus erit quam frater

19 melior est pauper qui ambulat in simplicitate sua quam torquens labia insipientis
² ubi non est scientia animae non est bonum et qui festinus est pedibus offendit
³ stultitia hominis subplantat gressus eius et contra Deum fervet animo suo
⁴ divitiae addunt amicos plurimos a paupere autem et hii quos habuit separantur
⁵ testis falsus non erit impunitus et qui mendacia loquitur non effugiet
⁶ multi colunt personam potentis et amici sunt dona tribuenti
⁷ fratres hominis pauperis oderunt eum insuper et amici procul recesserunt ab eo qui tantum verba sectatur nihil habebit
⁸ qui autem possessor est mentis diligit animam suam et custos prudentiae inveniet bona
⁹ testis falsus non erit impunitus et qui loquitur mendacia peribit
¹⁰ non decent stultum deliciae nec servum dominari principibus
¹¹ doctrina viri per patientiam noscitur et gloria eius est iniqua praetergredi
¹² sicut fremitus leonis ita et regis ira et sicut ros super herbam ita hilaritas eius
¹³ dolor patris filius stultus et tecta iugiter perstillantia litigiosa mulier
¹⁴ domus et divitiae dantur a patribus a Domino autem proprie uxor prudens
¹⁵ pigredo inmittit soporem et anima dissoluta esuriet
¹⁶ qui custodit mandatum custodit animam suam qui autem neglegit vias suas mortificabitur
¹⁷ feneratur Domino qui miseretur pauperis et vicissitudinem suam reddet ei
¹⁸ erudi filium tuum ne desperes ad interfectionem autem eius ne ponas animam tuam
¹⁹ qui inpatiens est sustinebit damnum et cum rapuerit aliud adponet
²⁰ audi consilium et suscipe disciplinam ut sis sapiens in novissimis tuis
²¹ multae cogitationes in corde viri voluntas autem Domini permanebit

²² homo indigens misericors est et melior pauper quam vir mendax
²³ timor Domini ad vitam et in plenitudine commorabitur absque visitatione pessimi
²⁴ abscondit piger manum suam sub ascella nec ad os suum adplicat eam
²⁵ pestilente flagellato stultus sapientior erit sin autem corripueris sapientem intellet disciplinam
²⁶ qui adfligit patrem et fugat matrem ignominiosus est et infelix
²⁷ non cesses fili audire doctrinam nec ignores sermones scientiae
²⁸ testis iniquus deridet iudicium et os impiorum devorat iniquitatem
²⁹ parata sunt derisoribus iudicia et mallei percussiones stultorum corporibus
20 luxuriosa res vinum et tumultuosa ebrietas quicumque his delectatur non erit sapiens
² sicut rugitus leonis ita terror regis qui provocat eum peccat in animam suam
³ honor est homini qui separat se a contentionibus omnes autem stulti miscentur contumeliis
⁴ propter frigus piger arare noluit mendicabit ergo aestate et non dabitur ei
⁵ sicut aqua profunda sic consilium in corde viri sed homo sapiens exhauriet illud
⁶ multi homines misericordes vocantur virum autem fidelem quis inveniet
⁷ iustus qui ambulat in simplicitate sua beatos post se filios derelinquet
⁸ rex qui sedet in solio iudicii dissipat omne malum intuitu suo
⁹ quis potest dicere mundum est cor meum purus sum a peccato
¹⁰ pondus et pondus mensura et mensura utrumque abominabile est apud Deum
¹¹ ex studiis suis intellegitur puer si munda et si recta sint opera eius
¹² aurem audientem et oculum videntem Dominus fecit utrumque
¹³ noli diligere somnum ne te egestas opprimat aperi oculos tuos et saturare panibus
¹⁴ malum est malum est dicit omnis emptor et cum recesserit tunc gloriabitur
¹⁵ est aurum et multitudo gemmarum vas autem pretiosum labia scientiae
¹⁶ tolle vestimentum eius qui fideiussor extitit alieni et pro extraneis aufer pignus ab eo
¹⁷ suavis est homini panis mendacii et postea implebitur os eius calculo
¹⁸ cogitationes consiliis roborantur et gubernaculis tractanda sunt bella
¹⁹ ei qui revelat mysteria et ambulat fraudulenter et dilatat labia sua ne commiscearis

²⁰ qui maledicit patri suo et matri extinguetur lucerna eius in mediis tenebris
²¹ hereditas ad quam festinatur in principio in novissimo benedictione carebit
²² ne dicas reddam malum expecta Dominum et liberabit te
²³ abominatio est apud Deum pondus et pondus statera dolosa non est bona
²⁴ a Domino diriguntur gressus viri quis autem hominum intellegere potest viam suam
²⁵ ruina est hominis devorare sanctos et post vota tractare
²⁶ dissipat impios rex sapiens et curvat super eos fornicem
²⁷ lucerna Domini spiraculum hominis quae investigat omnia secreta ventris
²⁸ misericordia et veritas custodiunt regem et roboratur clementia thronus eius
²⁹ exultatio iuvenum fortitudo eorum et dignitas senum canities
³⁰ livor vulneris absterget mala et plagae in secretioribus ventris
21 sicut divisiones aquarum ita cor regis in manu Domini quocumque voluerit inclinabit illud
² omnis via viri recta sibi videtur adpendit autem corda Dominus
³ facere misericordiam et iudicium magis placent Domino quam victimae
⁴ exaltatio oculorum et dilatatio cordis lucerna impiorum peccatum
⁵ cogitationes robusti semper in abundantia omnis autem piger semper in egestate
⁶ qui congregat thesauros lingua mendacii vanus est et inpingetur ad laqueos mortis
⁷ rapinae impiorum detrahent eos quia noluerunt facere iudicium
⁸ perversa via viri aliena est qui autem mundus est rectum opus eius
⁹ melius est sedere in angulo domatis quam cum muliere litigiosa et in domo communi
¹⁰ anima impii desiderat malum non miserebitur proximo suo
¹¹ multato pestilente sapientior erit parvulus et si sectetur sapientem sumet scientiam
¹² excogitat iustus de domo impii ut detrahat impios in malum
¹³ qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis et ipse clamabit et non exaudietur
¹⁴ munus absconditum extinguet iras et donum in sinu indignationem maximam
¹⁵ gaudium iusto est facere iudicium et pavor operantibus iniquitatem
¹⁶ vir qui erraverit a via doctrinae in coetu gigantum commorabitur

PROVERBIORUM 21:17

¹⁷ qui diligit epulas in egestate erit qui amat vinum et pingua non ditabitur
¹⁸ pro iusto datur impius et pro rectis iniquus
¹⁹ melius est habitare in terra deserta quam cum muliere rixosa et iracunda
²⁰ thesaurus desiderabilis et oleum in habitaculo iusti et imprudens homo dissipabit illud
²¹ qui sequitur iustitiam et misericordiam inveniet vitam et iustitiam et gloriam
²² civitatem fortium ascendit sapiens et destruxit robur fiduciae eius
²³ qui custodit os suum et linguam suam custodit ab angustiis animam suam
²⁴ superbus et arrogans vocatur indoctus qui in ira operatur superbiam
²⁵ desideria occidunt pigrum noluerunt enim quicquam manus eius operari
²⁶ tota die concupiscit et desiderat qui autem iustus est tribuet et non cessabit
²⁷ hostiae impiorum abominabiles quia offeruntur ex scelere
²⁸ testis mendax peribit vir oboediens loquitur victoriam
²⁹ vir impius procaciter obfirmat vultum suum qui autem rectus est corrigit viam suam
³⁰ non est sapientia non est prudentia non est consilium contra Dominum
³¹ equus paratur ad diem belli Dominus autem salutem tribuet

22 melius est nomen bonum quam divitiae multae super argentum et aurum gratia bona
² dives et pauper obviaverunt sibi utriusque operator est Dominus
³ callidus vidit malum et abscondit se innocens pertransiit et adflactus est damno
⁴ finis modestiae timor Domini divitiae et gloria et vita
⁵ arma et gladii in via perversi custos animae suae longe recedit ab eis
⁶ proverbium est adulescens iuxta viam suam etiam cum senuerit non recedit ab ea
⁷ dives pauperibus imperat et qui accipit mutuum servus est fenerantis
⁸ qui seminat iniquitatem metet mala et virga irae suae consummabitur
⁹ qui pronus est ad misericordiam benedicetur de panibus enim suis dedit pauperi
¹⁰ eice derisorem et exhibit cum eo iurgium cessabuntque causae et contumeliae
¹¹ qui diligit cordis munditiam propter gratiam labiorum suorum habebit amicum regem
¹² oculi Domini custodiunt scientiam et subplantantur verba iniqui

¹³ dicit piger leo foris in medio platearum occidendum sum
¹⁴ fovea profunda os alienae cui iratus est Dominus incidet in eam
¹⁵ stultitia conligata est in corde pueri et virga disciplinae fugabit eam
¹⁶ qui calumniatur pauperem ut augeat divitias suas dabit ipse ditiori et egebit
¹⁷ inclina aurem tuam et audi verba sapientum adpone autem cor ad doctrinam meam
¹⁸ quae pulchra erit tibi cum servaveris eam in ventre tuo et redundabit in labiis tuis
¹⁹ ut sit in Domino fiducia tua unde et ostendi eam tibi hodie
²⁰ ecce descripsi eam tibi tripliciter in cogitationibus et scientia
²¹ ut ostenderem tibi firmitatem et eloquia veritatis respondere ex his illi qui misit te
²² non facias violentiam pauperi quia pauper est neque conteras egenum in porta
²³ quia Dominus iudicabit causam eius et configet eos qui confixerint animam eius
²⁴ noli esse amicus homini iracundo neque ambules cum viro furioso
²⁵ ne forte discas semitas eius et sumas scandalum animae tuae
²⁶ noli esse cum his qui defigunt manus suas et qui vades se offerunt pro debitis
²⁷ si enim non habes unde restituas quid causae est ut tollat operimentum de cubili tuo
²⁸ ne transgrediaris terminos antiquos quos posuerunt patres tui
²⁹ vidisti virum velocem in opere suo coram regibus stabit nec erit ante ignobiles

23 quando sederis ut comedas cum principe diligenter adtende quae posita sunt ante faciem tuam
² et statue cultrum in gutture tuo si tamen habes in potestate animam tuam
³ ne desideres de cibis eius in quo est panis mendacii
⁴ noli laborare ut diteris sed prudentiae tuae pone modum
⁵ ne erigas oculos tuos ad opes quas habere non potes quia facient sibi pinnas quasi aquilae et avolabunt in caelum
⁶ ne comedas cum homine invidio et ne desideres cibos eius
⁷ quoniam in similitudinem arioli et coniectoris aestimat quod ignorat comede et bibe dicet tibi et mens eius non est tecum
⁸ cibos quos comederas evomes et perdes pulchros sermones tuos
⁹ in auribus insipientium ne loquaris quia despicient doctrinam eloquii tui

¹⁰ ne adtingas terminos parvulorum et agrum pu-
pillorum ne introeas
¹¹ propinquus enim eorum Fortis est et ipse iudi-
cabit contra te causam illorum
¹² ingrediatur ad doctrinam cor tuum et aures tuae
ad verba scientiae
¹³ noli subtrahere a puero disciplinam si enim per-
cusseris eum virga non morietur
¹⁴ tu virga percuties eum et animam eius de inferno
liberabis
¹⁵ fili mi si sapiens fuerit animus tuus gaudebit te-
cum cor meum
¹⁶ et exultabunt renes mei cum locuta fuerint rectum
labia tua
¹⁷ non aemuletur cor tuum peccatores sed in timore
Domini esto tota die
¹⁸ quia habebis spem in novissimo et praestolatio
tua non auferetur
¹⁹ audi fili mi et esto sapiens et dirige in via ani-
mum tuum
²⁰ noli esse in conviviis potatorum nec in comesa-
tionibus eorum qui carnes ad vescendum conferunt
²¹ quia vacantes potibus et dantes symbola con-
sumentur et vestietur pannis dormitatio
²² audi patrem tuum qui genuit te et ne contemnas
cum senuerit mater tua
²³ veritatem eme et noli vendere sapientiam et doc-
trinam et intellegentiam
²⁴ exultat gaudio pater iusti qui sapientem genuit
laetabitur in eo
²⁵ gaudeat pater tuus et mater tua et exultet quae
genuit te
²⁶ praebe fili mi cor tuum mihi et oculi tui vias meas
custodiant
²⁷ fovea enim profunda est meretrix et puteus an-
gustus aliena
²⁸ insidiatur in via quasi latro et quos incautos
viderit interficit
²⁹ cui vae cuius patri vae cui rixae cui foveae cui
sine causa vulnera cui suffusio oculorum
³⁰ nonne his qui morantur in vino et student
calicibus epotandis
³¹ ne intuearis vinum quando flavescit cum splen-
duerit in vitro color eius ingreditur blande
³² sed in novissimo mordebit ut coluber et sicut
regulus venena diffundet
³³ oculi tui videbunt extraneas et cor tuum loquetur
perversa
³⁴ et eris sicut dormiens in medio mari et quasi
sopitus gubernator amisso clavo
³⁵ et dices verberaverunt me sed non dolui traxerunt
me et ego non sensi quando evigilabo et rursus
vina repperiam
24 ne aemuleris viros malos nec desideres
esse cum eis

² quia rapinas meditatur mens eorum et fraudes
labia eorum loquuntur
³ sapientia aedificabitur domus et prudentia roborat-
bitur
⁴ in doctrina replebuntur cellaria universa substantia
pretiosa et pulcherrima
⁵ vir sapiens et fortis est et vir doctus robustus et
validus
⁶ quia cum dispositione inicitur bellum et erit salus
ubi multa consilia sunt
⁷ excelsa stulto sapientia in porta non aperiet os
suum
⁸ qui cogitat malefacere stultus vocabitur
⁹ cogitatio stulti peccatum est et abominatio homi-
num detractor
¹⁰ si desperaveris lassus in die angustiae inminuetur
fortitudo tua
¹¹ erue eos qui ducuntur ad mortem et qui trahuntur
ad interitum liberare ne cesses
¹² si dixeris vires non suppetunt qui inspector est
cordis ipse intellegit et servatorem animae tuae
nihil fallit reddetque homini iuxta opera sua
¹³ comede fili mi mel quia bonum est et favum dul-
cissimum gutturi tuo
¹⁴ sic et doctrina sapientiae animae tuae quam cum
inveneris habebis in novissimis et spes tua non
peribit
¹⁵ ne insidieris et quaeras impietatem in domo iusti
neque vastes requiem eius
¹⁶ septies enim cadet iustus et resurget impii autem
corruent in malum
¹⁷ cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas et in ruina
eius ne exultet cor tuum
¹⁸ ne forte videat Dominus et displiceat ei et auferat
ab eo iram suam
¹⁹ ne contendas cum pessimis nec aemuleris impios
²⁰ quoniam non habent futurorum spem mali et lu-
cerna impiorum extinguetur
²¹ time Dominum fili mi et regem et cum detrac-
toribus non commiscearis
²² quoniam repente consurget perditio eorum et
ruinam utriusque quis novit
²³ haec quoque sapientibus cognoscere personam in
iudicio non est bonum
²⁴ qui dicit impio iustus es maledicent ei populi et
detestabuntur eum tribus
²⁵ qui arguunt laudabuntur et super ipsos veniet
benedictio
²⁶ labia deosculabitur qui recta verba respondet
²⁷ praepara foris opus tuum et diligenter exerce
agrum tuum ut postea aedifices domum tuam
²⁸ ne sis testis frustra contra proximum tuum nec
lactes quemquam labiis tuis
²⁹ ne dicas quomodo fecit mihi sic faciam ei reddam
unicuique secundum opus suum

PROVERBIORUM 24:30

³⁰ per agrum hominis pigri transivi et per vineam viri stulti

³¹ et ecce totum repleverant urticae operuerant superficiem eius spinae et maceria lapidum destructa erat

³² quod cum vidissem posui in corde meo et exemplo didici disciplinam

³³ parum inquam dormies modicum dormitabis pauxillum manus conseres ut quiescas

³⁴ et veniet quasi cursor egestas tua et mendicitas quasi vir armatus

25 haec quoque parabolae Salomonis quas transtulerunt viri Ezechiae regis Iuda

² gloria Dei celare verbum et gloria regum investigare sermonem

³ caelum sursum et terra deorsum et cor regum inscrutabile

⁴ aufer robiginem de argento et egredietur vas purissimum

⁵ aufer impietatem de vultu regis et firmabitur iustitia thronus eius

⁶ ne gloriosus appareas coram rege et in loco magnorum ne steteris

⁷ melius est enim ut dicatur tibi ascende huc quam ut humilieris coram principe

⁸ quae viderunt oculi tui ne proferas in iurgio cito ne postea emendare non possis cum dehonesteris amicum tuum

⁹ causam tuam tracta cum amico tuo et secretum extraneo non reveles

¹⁰ ne forte insultet tibi cum audierit et exprobrare non cesset

¹¹ mala aurea in lectis argenteis qui loquitur verbum in tempore suo

¹² inauris aurea et margaritum fulgens qui arguit sapientem et aurem oboedientem

¹³ sicut frigus nivis in die messis ita legatus fidelis ei qui misit eum animam illius requiescere facit

¹⁴ nubes et ventus et pluviae non sequentes vir gloriosus et promissa non complens

¹⁵ patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam

¹⁶ mel invenisti comede quod sufficit tibi ne forte saturatus evomas illud

¹⁷ subtrahe pedem tuum de domo proximi tui ne quando satiatu oderit te

¹⁸ iaculum et gladius et sagitta acuta homo qui loquitur contra proximum suum testimonium falsum

¹⁹ dens putridus et pes lapsus qui sperat super infideli in die angustiae

²⁰ et amittit pallium in die frigoris acetum in nitro et qui cantat carmina cordi pessimo

²¹ si esurierit inimicus tuus ciba illum et si sitierit da ei aquam bibere

²² prunam enim congregabis super caput eius et Dominus reddet tibi

²³ ventus aquilo dissipat pluvias et facies tristis linguam detrahentem

²⁴ melius est sedere in angulo domatis quam cum muliere litigiosa et in domo communi

²⁵ aqua frigida animae sitiendi et nuntius bonus de terra longinqua

²⁶ fons turbatus pede et vena corrupta iustus cadens coram impio

²⁷ sicut qui mel multum comedit non est ei bonum sic qui scrutator est maiestatis opprimitur gloria

²⁸ sicut urbs patens et absque murorum ambitu ita vir qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum

26 quomodo nix aestate et pluvia in messe sic indecens est stulto gloria

² sicut avis ad alia transvolans et passer quolibet vadens sic maledictum frustra prolatum in quempiam superveniet

³ flagellum equo et camus asino et virga dorso imprudentium

⁴ ne respondeas stulto iuxta stultitiam suam ne efficiaris ei similis

⁵ responde stulto iuxta stultitiam suam ne sibi sapiens esse videatur

⁶ claudus pedibus et iniquitatem bibens qui mittit verba per nuntium stultum

⁷ quomodo pulchras frustra habet claudus tibias sic indecens est in ore stultorum parabola

⁸ sicut qui mittit lapidem in acervum Mercurii ita qui tribuit insipienti honorem

⁹ quomodo si spina nascatur in manu temulenti sic parabola in ore stultorum

¹⁰ iudicium determinat causas et qui inponit stulto silentium iras mitigat

¹¹ sicut canis qui revertitur ad vomitum suum sic imprudens qui iterat stultitiam suam

¹² vidisti hominem sapientem sibi videri magis illo spem habebit stultus

¹³ dicit piger leaena in via leo in itineribus

¹⁴ sicut ostium vertitur in cardine suo ita piger in lectulo suo

¹⁵ abscondit piger manus sub ascellas suas et laborat si ad os suum eas converterit

¹⁶ sapientior sibi piger videtur septem viris loquentibus sententias

¹⁷ sicut qui adprehendit auribus canem sic qui transit et inpatiens commiscetur rixae alterius

¹⁸ sicut noxius est qui mittit lanceas et sagittas et mortem

¹⁹ sic vir qui fraudulenter nocet amico suo et cum fuerit deprehensus dicit ludens feci

²⁰ cum defecerint ligna extinguetur ignis et susurrone subtracto iurgia conquiescunt

²¹ sicut carbones ad prunam et ligna ad ignem sic homo iracundus suscitatur rixas
²² verba susurronis quasi simplicia et ipsa perveniunt ad intima ventris
²³ quomodo si argento sordido ornare velis vas fictile sic labia tumentia cum pessimo corde sociata
²⁴ labiis suis intellegitur inimicus cum in corde tractaverit dolos
²⁵ quando submiserit vocem suam ne credideris ei quoniam septem nequitiae sunt in corde illius
²⁶ qui operit odium fraudulenter revelabitur malitia eius in concilio
²⁷ qui fodit foveam incidet in eam et qui volvit lapidem revertetur ad eum
²⁸ lingua fallax non amat veritatem et os lubricum operatur ruinas
27 ne glorieris in crastinum ignorans quid superventura pariat dies
² laudet te alienus et non os tuum extraneus et non labia tua
³ grave est saxum et onerosa harena sed ira stulti utroque gravior
⁴ ira non habet misericordiam nec erumpens furor et impetum concitati ferre quis poterit
⁵ melior est manifesta correptio quam amor absconditus
⁶ meliora sunt vulnera diligentis quam fraudulenta odientis oscula
⁷ anima saturata calcabit favum anima esuriens et amarum pro dulce sumet
⁸ sicut avis transmigrans de nido suo sic vir qui relinquit locum suum
⁹ unguento et variis odoribus delectatur cor et bonis amici consiliis anima dulcoratur
¹⁰ amicum tuum et amicum patris tui ne dimiseris et domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuae melior est vicinus iuxta quam frater procul
¹¹ stude sapientiae fili mi et laetifica cor meum ut possim exprobranti respondere sermonem
¹² astutus videns malum absconditus est parvuli transeuntes sustinere dispendia
¹³ tolle vestimentum eius qui spondit pro extraneo et pro alienis auferto pignus
¹⁴ qui benedicit proximo suo voce grandi de nocte consurgens maledicenti similis erit
¹⁵ tecta perstillantia in die frigoris et litigiosa mulier comparantur
¹⁶ qui retinet eam quasi qui ventum teneat et oleum dexterarum suarum vocabit
¹⁷ ferrum ferro acuitur et homo exacuit faciem amici sui
¹⁸ qui servat ficum comedit fructus eius et qui custos est domini sui glorificabitur
¹⁹ quomodo in aquis resplendent vultus prospicientium sic corda hominum manifesta sunt prudentibus

²⁰ infernus et perditio non replentur similiter et oculi hominum insatiabiles
²¹ quomodo probatur in conflatorio argentum et in fornace aurum sic probatur homo ore laudantis
²² si contuderis stultum in pila quasi tisanas feriente desuper pilo non auferetur ab eo stultitia eius
²³ diligenter agnosce vultum pecoris tui tuosque greges considera
²⁴ non enim habebis iugiter potestatem sed corona tribuetur in generatione generationum
²⁵ aperta sunt prata et apparuerunt herbae virentes et collecta sunt faena de montibus
²⁶ agni ad vestimentum tuum et hedi agri pretium
²⁷ sufficiat tibi lac caprarum in cibos tuos in necessaria domus tuae et ad victum ancillis tuis
28 fugit impius nemine persequente iustus autem quasi leo confidens absque terrore erit
² propter peccata terrae multi principes eius et propter hominis sapientiam et horum scientiam quae dicuntur vita ducis longior erit
³ vir pauper calumnians pauperes similis imbri vehementi in quo paratur fames
⁴ qui derelinquunt legem laudant impium qui custodiunt succenduntur contra eum
⁵ viri mali non cogitant iudicium qui autem requirunt Dominum animadvertunt omnia
⁶ melior est pauper ambulans in simplicitate sua quam dives pravis itineribus
⁷ qui custodit legem filius sapiens est qui pascit comesatores confundit patrem suum
⁸ qui coacervat divitias usuris et fenore liberali in pauperes congregat eas
⁹ qui declinat aurem suam ne audiat legem oratio eius erit execrabilis
¹⁰ qui decipit iustos in via mala in interitu suo corruet et simplices possidebunt bona
¹¹ sapiens sibi videtur vir dives pauper autem prudens scrutabitur eum
¹² in exultatione iustorum multa gloria regnantibus impiis ruinae hominum
¹³ qui abscondit scelera sua non dirigitur qui confessus fuerit et reliquerit ea misericordiam consequetur
¹⁴ beatus homo qui semper est pavidus qui vero mentis est durae corruet in malum
¹⁵ leo rugiens et ursus esuriens princeps impius super populum pauperem
¹⁶ dux indigens prudentia multos opprimet per calumniam qui autem odit avaritiam longi fient dies eius
¹⁷ hominem qui calumniatur animae sanguinem si usque ad lacum fugerit nemo sustentet
¹⁸ qui ambulat simpliciter salvus erit qui perversis ingreditur viis concidet semel

PROVERBIORUM 28:19

¹⁹ qui operatur terram suam saturabitur panibus qui sectatur otium replebitur egestate
²⁰ vir fidelis multum laudabitur qui autem festinat ditari non erit innocens
²¹ qui cognoscit in iudicio faciem non facit bene iste et pro buccella panis deserit veritatem
²² vir qui festinat ditari et aliis invidet ignorat quod egestas superveniat ei
²³ qui corripit hominem gratiam postea inveniet apud eum magis quam ille qui per linguae blandimenta decipit
²⁴ qui subtrahit aliquid a patre suo et matre et dicit hoc non est peccatum particeps homicidae est
²⁵ qui se iactat et dilatat iurgia concitat qui sperat in Domino saginabitur
²⁶ qui confidit in corde suo stultus est qui autem graditur sapienter iste salvabitur
²⁷ qui dat pauperi non indigebit qui despicit deprecantem sustinebit penuriam
²⁸ cum surrexerint impii abscondentur homines cum illi perierint multiplicabuntur iusti

29 viro qui corripientem dura cervice contemnit repentinus superveniet interitus et eum sanitas non sequitur
² in multiplicatione iustorum laetabitur vulgus cum impii sumpserint principatum gemet populus
³ vir qui amat sapientiam laetificat patrem suum qui autem nutrit scorta perdet substantiam
⁴ rex iustus erigit terram vir avarus destruet eam
⁵ homo qui blandis fictisque sermonibus loquitur amico suo rete expandit gressibus eius
⁶ peccantem virum iniquum involvet laqueus et iustus laudabit atque gaudebit
⁷ novit iustus causam pauperum impius ignorat scientiam
⁸ homines pestilentes dissipant civitatem sapientes avertunt furorem
⁹ vir sapiens si cum stulto contenderit sive irascatur sive rideat non inveniet requiem
¹⁰ viri sanguinum oderunt simplicem iusti quaerunt animam eius
¹¹ totum spiritum suum profert stultus sapiens differt et reservat in posterum
¹² princeps qui libenter audit verba mendacii omnes ministros habebit impios
¹³ pauper et creditor obviam fuerunt sibi utriusque inluminator est Dominus
¹⁴ rex qui iudicat in veritate pauperes thronus eius in aeternum firmabitur
¹⁵ virga atque correptio tribuet sapientiam puer autem qui dimittitur voluntati suae confundet matrem suam
¹⁶ in multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera et iusti ruinas eorum videbunt

¹⁷ erudi filium tuum et refrigerabit te et dabit delicias animae tuae
¹⁸ cum prophetia defecerit dissipabitur populus qui custodit legem beatus est
¹⁹ servus verbis non potest erudiri quia quod dicis intellegit et respondere contemnit
²⁰ vidisti hominem velocem ad loquendum stulti magis speranda est quam illius correptio
²¹ qui delicate a pueritia nutrit servum suum postea illum sentiet contumacem
²² vir iracundus provocat rixas et qui ad indignandum facilis est erit ad peccata proclivior
²³ superbum sequitur humilitas et humilem spiritu suscipiet gloria
²⁴ qui cum fure partitur odit animam suam adiurantem audit et non indicat
²⁵ qui timet hominem cito corruet qui sperat in Domino sublevabitur
²⁶ multi requirunt faciem principis et a Domino iudicium egreditur singulorum
²⁷ abominantur iusti virum impium et abominantur impii eos qui in recta sunt via

30 verba Congregantis filii Vomentis visio quam locutus est vir cum quo est Deus et qui Deo secum morante confortatus ait
² stultissimus sum virorum et sapientia hominum non est mecum
³ non didici sapientiam et non novi sanctorum scientiam
⁴ quis ascendit in caelum atque descendit quis continuit spiritum manibus suis quis conligavit aquas quasi in vestimento quis suscitavit omnes terminos terrae quod nomen eius et quod nomen filii eius si nosti
⁵ omnis sermo Dei ignitus clypeus est sperantibus in se
⁶ ne addas quicquam verbis illius et arguaris inveniariisque mendax
⁷ duo rogavi te ne deneges mihi antequam moriar
⁸ vanitatem et verba mendacia longe fac a me mendicitatem et divitias ne dederis mihi tribue tantum victui meo necessaria
⁹ ne forte saturatus inliciar ad negandum et dicam quis est Dominus et egestate compulsus furer et peierem nomen Dei mei
¹⁰ ne accuses servum ad dominum suum ne forte maledicat tibi et corruas
¹¹ generatio quae patri suo maledicit et quae non benedicit matri suae
¹² generatio quae sibi munda videtur et tamen non est lota a sordibus suis
¹³ generatio cuius excelsi sunt oculi et palpebrae eius in alta subrectae

¹⁴ generatio quae pro dentibus gladios habet et
commandit molaribus suis ut comedat inopes de
terra et pauperes ex hominibus

¹⁵ sanguisugae duae sunt filiae dicentes adfer adfer
tria sunt insaturabilia et quartum quod numquam
dicit sufficit

¹⁶ infernus et os vulvae et terra quae non satiatur
aqua ignis vero numquam dicit sufficit

¹⁷ oculum qui subsannat patrem et qui despicit par-
tum matris suae effodiant corvi de torrentibus et
comedant illum filii aquilae

¹⁸ tria sunt difficilia mihi et quartum penitus ignoro

¹⁹ viam aquilae in caelo viam colubri super petram
viam navis in medio mari et viam viri in adoles-
centula

²⁰ talis est via mulieris adulterae quae comedit et
tergens os suum dicit non sum operata malum

²¹ per tria movetur terra et quartum non potest
sustinere

²² per servum cum regnaverit per stultum cum satu-
ratus fuerit cibo

²³ per odiosam mulierem cum in matrimonio fuerit
adsumpta et per ancillam cum heres fuerit dominae
suae

²⁴ quattuor sunt minima terrae et ipsa sunt sapien-
tiora sapientibus

²⁵ formicae populus infirmus quae praeparant in
messe cibum sibi

²⁶ lepusculus plebs invalida quae conlocat in petra
cubile suum

²⁷ regem lucusta non habet et egreditur universa per
turmas

²⁸ stilio manibus nititur et moratur in aedibus regis

²⁹ tria sunt quae bene gradiuntur et quartum quod
incedit feliciter

³⁰ leo fortissimus bestiarum ad nullius pavebit oc-
cursum

³¹ gallus succinctus lumbos et aries nec est rex qui
resistat ei

³² et qui stultus apparuit postquam elatus est in sub-
lime si enim intellexisset ori inposuisset manum

³³ qui autem fortiter premit ubera ad eliciendum lac
exprimit butyrum et qui vehementer emungitur
elicit sanguinem et qui provocat iras producit dis-
cordias

31 verba Lamuhel regis visio qua erudit
eum mater sua

² quid dilecte mi quid dilecte uteri mei quid dilecte
votorum meorum

³ ne dederis mulieribus substantiam tuam et vias
tuas ad delendos reges

⁴ noli regibus o Lamuhel noli regibus dare vinum
quia nullum secretum est ubi regnat ebrietas

⁵ ne forte bibat et obliviscatur iudiciorum et mutet
causam filiorum pauperis

⁶ date siceram maerentibus et vinum his qui amaro
sunt animo

⁷ bibant ut obliviscantur egestatis suae et doloris
non recordentur amplius

⁸ aperi os tuum muto et causis omnium filiorum qui
pertranseunt

⁹ aperi os tuum decerne quod iustum est et iudica
inopem et pauperem

¹⁰ aleph mulierem fortem quis inveniet procul et de
ultimis finibus pretium eius

¹¹ beth confidit in ea cor viri sui et spoliis non indi-
gebit

¹² gimel reddet ei bonum et non malum omnibus
diebus vitae suae

¹³ deleth quaesivit lanam et linum et operata est
consilio manuum suarum

¹⁴ he facta est quasi navis institoris de longe portat
panem suum

¹⁵ vav et de nocte surrexit deditque praedam do-
mesticis suis et cibaria ancillis suis

¹⁶ zai consideravit agrum et emit eum de fructu
manuum suarum plantavit vineam

¹⁷ heth accinxit fortitudine lumbos suos et roboravit
brachium suum

¹⁸ teth gustavit quia bona est negotiatio eius non
extinguetur in nocte lucerna illius

¹⁹ ioth manum suam misit ad fortia et digiti eius
adprehenderunt fusum

²⁰ caph manum suam aperuit inopi et palmas suas
extendit ad pauperem

²¹ lameth non timebit domui suae a frigoribus nivis
omnes enim domestici eius vestiti duplicibus

²² mem stragulam vestem fecit sibi byssus et pur-
pura indumentum eius

²³ nun nobilis in portis vir eius quando sederit cum
senatoribus terrae

²⁴ samech sindonem fecit et vendidit et cingulum
tradidit Chananeo

²⁵ ain fortitudo et decor indumentum eius et ridebit
in die novissimo

²⁶ phe os suum aperuit sapientiae et lex clementiae
in lingua eius

²⁷ sade considerat semitas domus suae et panem
otiosa non comedet

²⁸ coph surrexerunt filii eius et beatissimam praedi-
caverunt vir eius et laudavit eam

²⁹ res multae filiae congregaverunt divitias tu su-
pergressa es universas

³⁰ sin fallax gratia et vana est pulchritudo mulier
timens Dominum ipsa laudabitur

³¹ thau date ei de fructu manuum suarum et laudent
eam in portis opera eius

Liber Ecclesiastes

1 verba Ecclesiastes filii David regis Hierusalem

² vanitas vanitatum dixit Ecclesiastes vanitas vanitatum omnia vanitas

³ quid habet amplius homo de universo labore suo quod laborat sub sole

⁴ generatio praeterit et generatio advenit terra vero in aeternum stat

⁵ oritur sol et occidit et ad locum suum revertitur ibique renascens

⁶ gyrat per meridiem et flectitur ad aquilonem lustrans universa circuitu pergit spiritus et in circulos suos regreditur

⁷ omnia flumina intrant mare et mare non redundat ad locum unde exeunt flumina revertuntur ut iterum fluant

⁸ cunctae res difficiles non potest eas homo explicare sermone non saturatur oculus visu nec auris impletur auditu

⁹ quid est quod fuit ipsum quod futurum est quid est quod factum est ipsum quod fiendum est

¹⁰ nihil sub sole novum nec valet quisquam dicere ecce hoc recens est iam enim praecessit in saeculis quae fuerunt ante nos

¹¹ non est priorum memoria sed nec eorum quidem quae postea futura sunt erit recordatio apud eos qui futuri sunt in novissimo

¹² ego Ecclesiastes fui rex Israhel in Hierusalem

¹³ et proposui in animo meo quaerere et investigare sapienter de omnibus quae fiunt sub sole hanc occupationem pessimam dedit Deus filiis hominum ut occuparentur in ea

¹⁴ vidi quae fiunt cuncta sub sole et ecce universa vanitas et adflictio spiritus

¹⁵ perversi difficile corriguntur et stultorum infinitus est numerus

¹⁶ locutus sum in corde meo dicens ecce magnus effectus sum et praecessi sapientia omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem et mens mea contemplata est multa sapienter et didicit

¹⁷ dedique cor meum ut scirem prudentiam atque doctrinam erroresque et stultitiam et agnovi quod in his quoque esset labor et adflictio spiritus

¹⁸ eo quod in multa sapientia multa sit indignatio et qui addit scientiam addat et laborem

2 dixi ego in corde meo vadam et affluam deliciis et fruar bonis et vidi quod hoc quoque esset vanitas

² risum reputavi errorem et gaudio dixi quid frustra deciperis

³ cogitavi in corde meo abstrahere a vino carnem meam ut animum meum transferrem ad sapientiam devitaremque stultitiam donec viderem quid esset utile filiis hominum quod factum opus est sub sole numero dierum vitae suae

⁴ magnificavi opera mea aedificavi mihi domos plantavi vineas

⁵ feci hortos et pomeria et consevi ea cuncti generis arboribus

⁶ extruxi mihi piscinas aquarum ut inrigarem silvam lignorum germinantium

⁷ possedi servos et ancillas multamque familiam habui armenta quoque et magnos ovium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem

⁸ coacervavi mihi argentum et aurum et substantias regum ac provinciarum feci mihi cantores et cantrices et delicias filiorum hominum scyphos et urceos in ministerio ad vina fundenda

⁹ et supergressus sum opibus omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem sapientia quoque perseveravit mecum

¹⁰ et omnia quae desideraverunt oculi mei non negavi eis nec prohibui cor quin omni voluptate frueretur et oblectaret se in his quae paraveram et hanc ratus sum partem meam si uterer labore meo

¹¹ cumque me convertissem ad universa opera quae fecerant manus meae et ad labores in quibus frustra sudaveram vidi in omnibus vanitatem et adflictionem animi et nihil permanere sub sole

¹² transivi ad contemplandam sapientiam erroresque et stultitiam quid est inquam homo ut sequi possit regem factorem suum

¹³ et vidi quia tantum praecederet sapientia stultitiam quantum differt lux tenebris

¹⁴ sapientis oculi in capite eius stultus in tenebris ambulat et didici quod unus utriusque esset interitus

¹⁵ et dixi in corde meo si unus et stulti et meus occasus erit quid mihi prodest quod maiorem sapientiae dedi operam locutusque cum mente mea animadverti quod hoc quoque esset vanitas

¹⁶ non enim erit memoria sapientis similiter ut stulti in perpetuum et futura tempora oblivione cuncta pariter obruent moritur doctus similiter et indoctus

¹⁷ et idcirco taeduit me vitae meae videntem mala esse universa sub sole et cuncta vanitatem atque adflictionem spiritus

¹⁸ rursum detestatus sum omnem industriam meam quae sub sole studiosissime laboravi habiturus heredem post me

¹⁹ quem ignoro utrum sapiens an stultus futurus sit et dominabitur in laboribus meis quibus desudavi et sollicitus fui et est quicquam tam vanum

²⁰ unde cessavi renuntiavitque cor meum ultra laborare sub sole

²¹ nam cum alius laboret in sapientia et doctrina et sollicitudine homini otioso quaesita dimittit et hoc ergo vanitas et magnum malum

²² quid enim proderit homini de universo labore suo et adflictione spiritus qua sub sole cruciatus est

²³ cuncti dies eius doloribus et aerumnis pleni sunt nec per noctem mente requiescit et haec non vanitas est

²⁴ nonne melius est comedere et bibere et ostendere animae suae bona de laboribus suis et hoc de manu Dei est

²⁵ quis ita vorabit et deliciis affluet ut ego

²⁶ homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam et scientiam et laetitiam peccatori autem dedit adflictionem et curam superfluum ut addat et congreget et tradat ei qui placuit Deo sed et hoc vanitas et cassa sollicitudo mentis

3 omnia tempus habent et suis spatiis transeunt universa sub caelo

² tempus nascendi et tempus moriendi tempus plantandi et tempus evellendi quod plantatum est

³ tempus occidendi et tempus sanandi tempus destruendi et tempus aedificandi

⁴ tempus flendi et tempus ridendi tempus plangendi et tempus saltandi

⁵ tempus spargendi lapides et tempus colligendi tempus amplexandi et tempus longe fieri a complexibus

⁶ tempus acquirendi et tempus perdendi tempus custodiendi et tempus abiiciendi

⁷ tempus scindendi et tempus consuendi tempus tacendi et tempus loquendi

⁸ tempus dilectionis et tempus odii tempus belli et tempus pacis

⁹ quid habet amplius homo de labore suo

¹⁰ vidi adflictionem quam dedit Deus filiis hominum ut distendantur in ea

¹¹ cuncta fecit bona in tempore suo et mundum tradidit disputationi eorum ut non inveniat homo opus quod operatus est Deus ab initio usque ad finem

¹² et cognovi quod non esset melius nisi laetari et facere bene in vita sua

¹³ omnis enim homo qui comedit et bibit et videt bonum de labore suo hoc donum Dei est

¹⁴ didici quod omnia opera quae fecit Deus perseverent in perpetuum non possumus eis quicquam addere nec auferre quae fecit Deus ut timeatur

¹⁵ quod factum est ipsum permanet quae futura sunt iam fuerunt et Deus instaurat quod abiit

¹⁶ vidi sub sole in loco iudicii impietatem et in loco iustitiae iniquitatem

¹⁷ et dixi in corde meo iustum et impium iudicabit Deus et tempus omni rei tunc erit

¹⁸ dixi in corde meo de filiis hominum ut probaret eos Deus et ostenderet similes esse bestiis

¹⁹ idcirco unus interitus est hominis et iumentorum et aequa utriusque condicio sicut moritur homo sic et illa moriuntur similiter spirant omnia et nihil habet homo iumento amplius cuncta subiacent vanitati

²⁰ et omnia pergunt ad unum locum de terra facta sunt et in terram pariter revertentur

²¹ quis novit si spiritus filiorum Adam ascendat sursum et si spiritus iumentorum descendat deorsum

²² et deprehendi nihil esse melius quam laetari hominem in opere suo et hanc esse partem illius quis enim eum adducet ut post se futura cognoscat

4 verti me ad alia et vidi calumnias quae sub sole geruntur et lacrimas innocentum et consolatorem neminem nec posse resistere eorum violentiae cunctorum auxilio destitutos

² et laudavi magis mortuos quam viventes

³ et feliciorum utroque iudicavi qui necdum natus est nec vidit mala quae sub sole fiunt

⁴ rursum contemplatus omnes labores hominum et industrias animadverti patere invidiae proximi et in hoc ergo vanitas et cura superflua est

⁵ stultus complicat manus suas et comedit carnes suas dicens

⁶ melior est pugillus cum requie quam plena utraque manus cum labore et adflictione animi

⁷ considerans repperi et aliam vanitatem sub sole

⁸ unus est et secundum non habet non filium non fratrem et tamen laborare non cessat nec satiantur oculi eius divitiis nec recogitat dicens cui laboro et fraudo animam meam bonis in hoc quoque vanitas est et adflictio pessima

⁹ melius ergo est duos simul esse quam unum habent enim emolumentum societatis suae

¹⁰ si unus ceciderit ab altero fulciatur vae soli quia cum ruerit non habet sublevantem

¹¹ et si dormierint duo fovebuntur mutuo unus quomodo calefiet

¹² et si quispiam praevaluerit contra unum duo resistant ei funiculus triplex difficile rumpitur

¹³ melior est puer pauper et sapiens rege sene et stulto qui nescit providere in posterum

¹⁴ quod et de carcere catenisque interdum quis egrediatur ad regnum et alius natus in regno inopia consumatur

¹⁵ vidi cunctos viventes qui ambulant sub sole cum adulescente secundo qui consurgit pro eo

¹⁶ infinitus numerus est populi omnium qui fuerunt ante eum et qui postea futuri sunt non laetabuntur in eo sed et hoc vanitas et adfliccio spiritus

¹⁷ custodi pedem tuum ingrediens domum Dei multo enim melior est oboedientia quam stultorum victimae qui nesciunt quid faciant mali

5 ne temere quid loquaris neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem coram Deo Deus enim in caelo et tu super terram idcirco sint pauci sermones tui

² multas curas sequuntur somnia et in multis sermonibus invenitur stultitia

³ si quid vovisti Deo ne moreris reddere displicet enim ei infidelis et stulta promissio sed quodcumque voveris redde

⁴ multoque melius est non vovere quam post votum promissa non complere

⁵ ne dederis os tuum ut peccare faciat carnem tuam neque dicas coram angelo non est providentia ne forte iratus Deus super sermone tuo dissipet cuncta opera manuum tuarum

⁶ ubi multa sunt somnia plurimae vanitates et sermones innumeri tu vero Deum time

⁷ si videris calumnias egenorum et violenta iudicia et subverti iustitiam in provincia non mireris super hoc negotio quia excelso alius excelsior est et super hos quoque eminentiores sunt alii

⁸ et insuper universae terrae rex imperat servienti

⁹ avarus non implebitur pecunia et qui amat divitias fructus non capiet ex eis et hoc ergo vanitas

¹⁰ ubi multae sunt opes multi et qui comedant eas et quid prodest possessori nisi quod cernit divitias oculis suis

¹¹ dulcis est somnus operanti sive parum sive multum comedat saturitas autem divitis non sinit dormire eum

¹² est et alia infirmitas pessima quam vidi sub sole divitiae conservatae in malum domini sui

¹³ pereunt enim in adfliccione pessima generavit filium qui in summa egestate erit

¹⁴ sicut egressus est nudus de utero matris suae sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo

¹⁵ miserabilis prorsus infirmitas quomodo venit sic revertetur quid ergo prodest ei quod laboravit in ventum

¹⁶ cunctis diebus vitae suae comedit in tenebris et in curis multis et in aerumna atque tristitia

¹⁷ hoc itaque mihi visum est bonum ut comedat quis et bibat et fruatur laetitia ex labore suo quod labo-

ravit ipse sub sole numerum dierum vitae suae quos dedit ei Deus et haec est pars illius

¹⁸ et omni homini cui dedit Deus divitias atque substantiam potestatemque ei tribuit ut comedat ex eis et fruatur parte sua et laetetur de labore suo hoc est donum Dei

¹⁹ non enim satis recordabitur dierum vitae suae eo quod Deus occupet deliciis cor eius

6 est et aliud malum quod vidi sub sole et quidem frequens apud homines

² vir cui dedit Deus divitias et substantiam et honorem et nihil deest animae eius ex omnibus quae desiderat nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo sed homo extraneus vorabit illud hoc vanitas et magna miseria est

³ si genuerit quispiam centum et vixerit multos annos et plures dies aetatis habuerit et anima illius non utatur bonis substantiae suae sepulturaque careat de hoc ego pronuntio quod melior illo sit abortivus

⁴ frustra enim venit et pergit ad tenebras et oblivione delebitur nomen eius

⁵ non vidit solem neque cognovit distantiam boni et mali

⁶ etiam si duobus milibus annis vixerit et non fuerit perfruitus bonis nonne ad unum locum properant omnia

⁷ omnis labor hominis in ore eius sed anima illius non impletur

⁸ quid habet amplius sapiens ab stulto et quid pauper nisi ut pergat illuc ubi est vita

⁹ melius est videre quod cupias quam desiderare quod nescias sed et hoc vanitas est et praesumptio spiritus

¹⁰ qui futurus est iam vocatum est nomen eius et scitur quod homo sit et non possit contra fortiorem se in iudicio contendere

¹¹ verba sunt plurima multa in disputando habentia vanitatem

7 quid necesse est homini maiora se quaerere cum ignoret quid conducat sibi in vita sua numero dierum peregrinationis suae et tempore quo velut umbra praeterit aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub sole sit

² melius est nomen bonum quam unguenta pretiosa et dies mortis die nativitatis

³ melius est ire ad domum luctus quam ad domum convivii in illa enim finis cunctorum admonetur hominum et vivens cogitat quid futurum sit

⁴ melior est ira risu quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis

⁵ cor sapientium ubi tristitia est et cor stultorum ubi laetitia

⁶ melius est a sapiente corripi quam stultorum adulatione decipi

⁷ quia sicut sonitus spinarum ardentium sub olla sic risus stulti sed et hoc vanitas
⁸ calumnia conturbat sapientem et perdet robur cordis illius
⁹ melior est finis orationis quam principium melior est patiens arrogante
¹⁰ ne velox sis ad irascendum quia ira in sinu stulti requiescit
¹¹ ne dicas quid putas causae est quod priora tempora meliora fuere quam nunc sunt stulta est enim huiuscemodi interrogatio
¹² utilior est sapientia cum divitiis et magis prodest videntibus solem
¹³ sicut enim protegit sapientia sic protegit pecunia hoc autem plus habet eruditio et sapientia quod vitam tribuunt possessori suo
¹⁴ considera opera Dei quod nemo possit corrigere quem ille despexerit
¹⁵ in die bona frui bonis et malam diem praecave sicut enim hanc sic et illam fecit Deus ut non inveniat homo contra eum iustas querimonias
¹⁶ haec quoque vidi in diebus vanitatis meae iustus perit in iustitia sua et impius multo vivit tempore in malitia sua
¹⁷ noli esse iustus multum neque plus sapias quam necesse est ne obstupescas
¹⁸ ne impie agas multum et noli esse stultus ne moriaris in tempore non tuo
¹⁹ bonum est te sustentare iustum sed et ab illo ne subtrahas manum tuam quia qui Deum timet nihil neglegit
²⁰ sapientia confortabit sapientem super decem principes civitatis
²¹ non est enim homo iustus in terra qui faciat bonum et non peccet
²² sed et cunctis sermonibus qui dicuntur ne accomodes cor tuum ne forte audias servum tuum maledicentem tibi
²³ scit enim tua conscientia quia et tu crebro maledixisti aliis
²⁴ cuncta temptavi in sapientia dixi sapiens efficiar et ipsa longius recessit a me
²⁵ multo magis quam erat et alta profunditas quis inveniet eam
²⁶ lustravi universa animo meo ut scirem et considerarem et quaererem sapientiam et rationem et ut cognoscerem impietatem stulti et errorem imprudentium
²⁷ et inveni amariorem morte mulierem quae laqueus venatorum est et sagena cor eius vincula sunt manus illius qui placet Deo effugiet eam qui autem peccator est capietur ab illa
²⁸ ecce hoc inveni dicit Ecclesiastes unum et alterum ut invenirem rationem

²⁹ quam adhuc quaerit anima mea et non inveni virum de mille unum repperi mulierem ex omnibus non inveni
³⁰ solummodo hoc inveni quod fecerit Deus hominem rectum et ipse se infinitis miscuerit quaestionibus quis talis ut sapiens est et quis cognovit solutionem verbi
8 sapientia hominis lucet in vultu eius et potentissimus faciem illius commutavit
² ego os regis observo et praecepta iuramenti Dei
³ ne festines recedere a facie eius neque permanear in opere malo quia omne quod voluerit faciet
⁴ et sermo illius potestate plenus est nec dicere ei quisquam potest quare ita facis
⁵ qui custodit praeceptum non experietur quicquam mali tempus et responsonem cor sapientis intellegit
⁶ omni negotio tempus est et oportunitas et multa hominis adfflictio
⁷ quia ignorat praeterita et ventura nullo scire potest nuntio
⁸ non est in hominis dicatione prohibere spiritum nec habet potestatem in die mortis nec sinitur quiescere ingruente bello neque salvabit impietas impium
⁹ omnia haec consideravi et dedi cor meum in cunctis operibus quae fiunt sub sole interdum dominatur homo homini in malum suum
¹⁰ vidi impios sepultos qui etiam cum adviverent in loco sancto erant et laudabantur in civitate quasi iustorum operum sed et hoc vanitas est
¹¹ etenim quia non profertur cito contra malos sententia absque ullo timore filii hominum perpetrant mala
¹² attamen ex eo quod peccator centies facit malum et per patientiam sustentatur ego cognovi quod erit bonum timentibus Deum qui verentur faciem eius
¹³ non sit bonum impio nec prolongentur dies eius sed quasi umbra transeant qui non timent faciem Dei
¹⁴ est et alia vanitas quae fit super terram sunt iusti quibus multa proveniunt quasi opera egerint impiorum et sunt impii qui ita securi sunt quasi iustorum facta habeant sed et hoc vanissimum iudico
¹⁵ laudavi igitur laetitiam quod non esset homini bonum sub sole nisi quod comederet et biberet atque gauderet et hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vitae quos dedit ei Deus sub sole
¹⁶ et adposui cor meum ut scirem sapientiam et intellegerem distentionem quae versatur in terra est homo qui diebus ac noctibus somnum oculis non capit
¹⁷ et intellexi quod omnium operum Dei nullam possit homo invenire rationem eorum quae fiunt sub sole et quanto plus laboraverit ad quaerendum tanto minus inveniat etiam si dixerit sapiens se nosse non poterit repperire

9 omnia haec tractavi in corde meo ut curiose
 intellegerem sunt iusti atque sapientes et opera
 eorum in manu Dei et tamen nescit homo utrum
 amore an odio dignus sit
² sed omnia in futuro servantur incerta eo quod uni-
 versa aequae eveniant iusto et impio bono et malo
 mundo et in mundo immolanti victimas et sacrificia
 contemnenti sicut bonus sic et peccator ut perius
 ita et ille qui verum deierat
³ hoc est pessimum inter omnia quae sub sole fiunt
 quia eadem cunctis eveniunt unde et corda filiorum
 hominum implentur malitia et contemptu in vita sua
 et post haec ad inferos deducuntur
⁴ nemo est qui semper vivat et qui huius rei habeat
 fiduciam melior est canis vivens leone mortuo
⁵ viventes enim sciunt se esse morituros mortui vero
 nihil noverunt amplius nec habent ultra mercedem
 quia oblivioni tradita est memoria eorum
⁶ amor quoque et odium et invidia simul perierunt
 nec habent partem in hoc saeculo et in opere quod
 sub sole geritur
⁷ vade ergo et comede in laetitia panem tuum et
 bibe cum gaudio vinum tuum quia Deo placent
 opera tua
⁸ omni tempore sint vestimenta tua candida et
 oleum de capite tuo non deficiat
⁹ perfrui vitam cum uxore quam diligis cunctis die-
 bus vitae instabilitatis tuae qui dati sunt tibi sub
 sole omni tempore vanitatis tuae haec est enim pars
 in vita et in labore tuo quod laboras sub sole
¹⁰ quodcumque potest manus tua facere instanter
 operare quia nec opus nec ratio nec scientia nec
 sapientia erunt apud inferos quo tu properas
¹¹ verti me alio vidi sub sole nec velocium esse
 cursum nec fortium bellum nec sapientium panem
 nec doctorum divitias nec artificum gratiam sed
 tempus casumque in omnibus
¹² nescit homo finem suum sed sicut pisces capiuntur
 hamo et sicut aves comprehenduntur laqueo sic
 capiuntur homines tempore malo cum eis extemplo
 supervenerit
¹³ hanc quoque vidi sub sole sapientiam et probavi
 maximam
¹⁴ civitas parva et pauci in ea viri venit contra eam
 rex magnus et vallavit eam extruxitque munitiones
 per gyrum et perfecta est obsidio
¹⁵ inventusque in ea vir pauper et sapiens liberavit
 urbem per sapientiam suam et nullus deinceps
 recordatus est hominis illius pauperis
¹⁶ et dicebam ego meliorem esse sapientiam fortitu-
 dine quomodo ergo sapientia pauperis contempta
 est et verba eius non sunt audita
¹⁷ verba sapientium audiuntur in silentio plus quam
 clamor principis inter stultos

¹⁸ melior est sapientia quam arma bellica et qui in
 uno peccaverit multa bona perdet

10 muscae morientes perdunt suavitatem un-
 guenti pretiosior est sapientia et gloria
 parva ad tempus stultitia

² cor sapientis in dextera eius et cor stulti in sinistra
 illius

³ sed et in via stultus ambulans cum ipse insipiens
 sit omnes stultos aestimat

⁴ si spiritus potestatem habentis ascenderit super te
 locum tuum ne dimiseris quia curatio cessare faciet
 peccata maxima

⁵ est malum quod vidi sub sole quasi per errorem
 egrediens a facie principis

⁶ positum stultum in dignitate sublimi et divites
 sedere deorsum

⁷ vidi servos in equis et principes ambulantes quasi
 servos super terram

⁸ qui fodit foveam incidet in eam et qui dissipat
 sepem mordebit eum coluber

⁹ qui transfert lapides adfligetur in eis et qui scindit
 ligna vulnerabitur ab eis

¹⁰ si retunsum fuerit ferrum et hoc non ut prius sed
 hebetatum erit multo labore exacuatur et post in-
 dustriam sequitur sapientia

¹¹ si mordeat serpens in silentio nihil eo minus ha-
 bet qui occulte detrahit

¹² verba oris sapientis gratia et labia insipientis
 praecipitabunt eum

¹³ initium verborum eius stultitia et novissimum oris
 illius error pessimus

¹⁴ stultus verba multiplicat ignorat homo quid ante
 se fuerit et quod post futurum est quis illi poterit
 indicare

¹⁵ labor stultorum adfliget eos qui nesciunt in urbem
 pergere

¹⁶ vae tibi terra cuius rex est puer et cuius principes
 mane comedunt

¹⁷ beata terra cuius rex nobilis est et cuius principes
 vescuntur in tempore suo ad reficiendum et non ad
 luxuriam

¹⁸ in pigritiis humiliabitur contignatio et in infirmi-
 tate manuum perstillabit domus

¹⁹ in risu faciunt panem ac vinum ut epulentur
 viventes et pecuniae oboedient omnia

²⁰ in cogitatione tua regi ne detrahas et in secreto
 cubiculi tui ne maledixeris diviti quia avis caeli
 portabit vocem tuam et qui habet pinna adnunti-
 abit sententiam

11 mitte panem tuum super transeuntes aquas
 quia post multa tempora invenies illum

² da partem septem necnon et octo quia ignoras
 quid futurum sit mali super terram

³ si repletae fuerint nubes imbrem super terram effundent si ceciderit lignum ad austrum aut ad aquilonem in quocumque loco ceciderit ibi erit

⁴ qui observat ventum non seminat et qui considerat nubes numquam metet

⁵ quomodo ignoras quae sit via spiritus et qua ratione conpingantur ossa in ventre praegnantis sic nescis opera Dei qui fabricator est omnium

⁶ mane semina sementem tuam et vespere ne cesset manus tua quia nescis quid magis oriatur hoc an illud et si utrumque simul melius erit

⁷ dulce lumen et delectabile est oculis videre solem

⁸ si annis multis vixerit homo et in omnibus his laetatus fuerit meminisse debet tenebrosi temporis et dierum multorum qui cum venerint vanitatis arguentur praeterita

⁹ laetare ergo iuvenis in adolescentia tua et in bono sit cor tuum in diebus iuventutis tuae et ambula in viis cordis tui et in intuitu oculorum tuorum et scito quod pro omnibus his adducet te Deus in iudicium

¹⁰ aufer iram a corde tuo et amove malitiam a carne tua adolescentia enim et voluptas vana sunt

12 memento creatoris tui in diebus iuventutis tuae antequam veniat tempus afflictionis et adpropinquent anni de quibus dicas non mihi placent

² antequam tenebrescat sol et lumen et luna et stellae et revertantur nubes post pluviam

³ quando commovebuntur custodes domus et nutabunt viri fortissimi et otiosae erunt molentes inminuto numero et tenebrescent videntes per foramina

⁴ et cludent ostia in platea in humilitate vocis molentis et consurgent ad vocem volucris et obsurdescent omnes filiae carminis

⁵ excelsa quoque timebunt et formidabunt in via florebit amigdalum inpinguabitur lucusta et dissipabitur capparitis quoniam ibit homo in domum aeternitatis suae et circumibunt in platea plangentes

⁶ antequam rumpatur funis argenteus et recurrat vitta aurea et conteratur hydria super fontem et confringatur rota super cisternam

⁷ et revertatur pulvis in terram suam unde erat et spiritus redeat ad Deum qui dedit illum

⁸ vanitas vanitatum dixit Ecclesiastes omnia vanitas

⁹ cumque esset sapientissimus Ecclesiastes docuit populum et enarravit quae fecerit et investigans composuit parabolas multas

¹⁰ quaesivit verba utilia et conscripsit sermones rectissimos ac veritate plenos

¹¹ verba sapientium sicut stimuli et quasi clavi in altum defixi quae per magistrorum concilium data sunt a pastore uno

¹² his amplius fili mi ne requiras faciendi plures libros nullus est finis frequensque meditatio carnis afflictio est

¹³ finem loquendi omnes pariter audiamus Deum time et mandata eius observa hoc est enim omnis homo

¹⁴ et cuncta quae fiunt adducet Deus in iudicium pro omni errato sive bonum sive malum sit

Liber

Canticum Canticorum

1 osculetur me osculo oris sui quia meliora sunt ubera tua vino

² fraglantia unguentis optimis oleum effusum nomen tuum ideo adulescentulae dilexerunt te

³ trahe me post te curremus introduxit me rex in cellaria sua exultabimus et laetabimur in te memores uberum tuorum super vinum recti diligunt te

⁴ nigra sum sed formosa filiae Hierusalem sicut tabernacula Cedar sicut pelles Salomonis

⁵ nolite me considerare quod fusca sim quia decoloravit me sol filii matris meae pugnaverunt contra me posuerunt me custodem in vineis vineam meam non custodivi

⁶ indica mihi quem diligit anima mea ubi pascas ubi cubes in meridie ne vagari incipiam per greges sodalium tuorum

⁷ si ignoras te o pulchra inter mulieres egredere et abi post vestigia gregum et pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorum

⁸ equitatu meo in curribus Pharaonis adsimilavi te amica mea

⁹ pulchrae sunt genae tuae sicut turturis collum tuum sicut monilia

¹⁰ murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento

¹¹ dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum

¹² fasciculus murræ dilectus meus mihi inter ubera mea commorabitur

¹³ botrus cypri dilectus meus mihi in vineis Engaddi

¹⁴ ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarum

¹⁵ ecce tu pulcher es dilecte mi et decorus lectulus noster floridus

¹⁶ tigna domorum nostrarum cedrina laquearia nostra cypressina

2 ego flos campi et lilium convallium

² sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias

³ sicut malum inter ligna silvarum sic dilectus meus inter filios sub umbra illius quam desideraveram sedi et fructus eius dulcis gutturi meo

⁴ introduxit me in cellam vinariam ordinavit in me caritatem

⁵ fulcite me floribus stipate me malis quia amore langueo

⁶ leva eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me

⁷ adiuro vos filiae Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitatis neque evigilare faciatis dilectam quoadusque ipsa velit

⁸ vox dilecti mei ecce iste venit saliens in montibus transiliens colles

⁹ similis est dilectus meus capreae hinuloque cervorum en ipse stat post parietem nostrum despiciens per fenestras prospiciens per cancellos

¹⁰ et dilectus meus loquitur mihi surge propra amica mea formosa mea et veni

¹¹ iam enim hiemps transit imber abiit et recessit

¹² flores apparuerunt in terra tempus putationis advenit vox turturis audita est in terra nostra

¹³ ficus protulit grossos suos vineae florent dederunt odorem surge amica mea speciosa mea et veni

¹⁴ columba mea in foraminibus petrae in caverna maceriae ostende mihi faciem tuam sonet vox tua in auribus meis vox enim tua dulcis et facies tua decora

¹⁵ capite nobis vulpes vulpes parvulas quae demoluntur vineas nam vinea nostra floruit

¹⁶ dilectus meus mihi et ego illi qui pascitur inter lilia

¹⁷ donec adspiret dies et inclinentur umbrae revertere similis esto dilecte mi capreae aut hinulo cervorum super montes Bether

3 in lectulo meo per noctes quaesivi quem diligit anima mea quaesivi illum et non inveni

² surgam et circuibo civitatem per vicos et plateas quaeram quem diligit anima mea quaesivi illum et non inveni

³ invenerunt me vigiles qui custodiunt civitatem num quem dilexit anima mea vidistis

⁴ paululum cum pertransissem eos inveni quem diligit anima mea tenui eum nec dimittam donec introducam illum in domum matris meae et in cubiculum genetricis meae

⁵ adiuro vos filiae Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitatis neque evigilare faciatis dilectam donec ipsa velit

⁶ quae est ista quae ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus murræ et turis et universi pulveris pigmentarii

⁷ en lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israhel

⁸ omnes tenentes gladios et ad bella doctissimi uniuscuiusque ensis super femur suum propter timores nocturnos

⁹ ferculum fecit sibi rex Salomon de lignis Libani

¹⁰ columnas eius fecit argenteas reclinatorium aureum ascensum purpureum media caritate constravit propter filias Hierusalem

¹¹ egredimini et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate quo coronavit eum mater sua in die disponsonis illius et in die laetitiae cordis eius

4 quam pulchra es amica mea quam pulchra es oculi tui columbarum absque eo quod intrinsecus latet capilli tui sicut greges caprarum quae ascenderunt de monte Galaad

² dentes tui sicut greges tonsarum quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis fetibus et sterilis non est inter eas

³ sicut vitta coccinea labia tua et eloquium tuum dulce sicut fragmen mali punici ita genae tuae absque eo quod intrinsecus latet

⁴ sicut turris David collum tuum quae aedificata est cum propugnaculis mille clypei pendent ex ea omnis armatura fortium

⁵ duo ubera tua sicut duo hinuli capreae gemelli qui pascuntur in liliis

⁶ donec adspiret dies et inclinentur umbrae vadam ad montem murræ et ad collem turis

⁷ tota pulchra es amica mea et macula non est in te

⁸ veni de Libano sponsa veni de Libano veni coronaberis de capite Amana de vertice Sanir et Hermon de cubilibus leonum de montibus pardorum

⁹ vulnerasti cor meum soror mea sponsa vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum et in uno crine colli tui

¹⁰ quam pulchrae sunt mammae tuae soror mea sponsa pulchriora ubera tua vino et odor unguentorum tuorum super omnia aromata

¹¹ favus distillans labia tua sponsa mel et lac sub lingua tua et odor vestimentorum tuorum sicut odor turis

¹² hortus conclusus soror mea sponsa hortus conclusus fons signatus

¹³ emissiones tuae paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus cypri cum nardo

¹⁴ nardus et crocus fistula et cinnamomum cum universis lignis Libani murra et aloe cum omnibus primis unguentis

¹⁵ fons hortorum puteus aquarum viventium quae fluunt impetu de Libano

¹⁶ surge aquilo et veni auster perfla hortum meum et fluant aromata illius

5 veniat dilectus meus in hortum suum et comedat fructum pomorum suorum veni in hortum meum soror mea sponsa messui murræ meam cum aromatibus meis comedi favum cum melle meo bibi vinum meum cum lacte meo comedite amici bibite et inebriamini carissimi

² ego dormio et cor meum vigilat vox dilecti mei pulsantis aperi mihi soror mea amica mea columba mea immaculata mea quia caput meum plenum est rore et cincinni mei guttis noctium

³ expoliavi me tunica mea quomodo induar illa lavi pedes meos quomodo inquinabo illos

⁴ dilectus meus misit manum suam per foramen et venter meus intremuit ad tactum eius

⁵ surrexi ut aperirem dilecto meo manus meae stillaverunt murra digiti mei pleni murra probatissima

⁶ pessulum ostii aperui dilecto meo at ille declinaverat atque transierat anima mea liquefacta est ut locutus est quaesivi et non inveni illum vocavi et non respondit mihi

⁷ invenerunt me custodes qui circumeunt civitatem percusserunt me vulneraverunt me tulerunt pallium meum mihi custodes murorum

⁸ adiuro vos filiae Hierusalem si inveneritis dilectum meum ut nuntietis ei quia amore languo

⁹ qualis est dilectus tuus ex dilecto o pulcherrima mulierum qualis est dilectus tuus ex dilecto quia sic adiurasti nos

¹⁰ dilectus meus candidus et rubicundus electus ex milibus

¹¹ caput eius aurum optimum comae eius sicut elatae palmarum nigrae quasi corvus

¹² oculi eius sicut columbae super rivulos aquarum quae lacte sunt lotae et resident iuxta fluentia plenissima

¹³ genae illius sicut areolae aromatum consitae a pigmentariis labia eius lilia distillantia murræ primam

¹⁴ manus illius tornatiles aureae plenae hyacinthis venter eius eburneus distinctus sapphyris

¹⁵ crura illius columnae marmoreae quae fundatae sunt super bases aureas species eius ut Libani electus ut cedri

¹⁶ guttur illius suavissimum et totus desiderabilis talis est dilectus meus et iste est amicus meus filiae Hierusalem

¹⁷ quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum quo declinavit dilectus tuus et quaeremus eum tecum

6 dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatis ut pascatur in hortis et lilia colligat

² ego dilecto meo et dilectus meus mihi qui pascitur inter lilia

³ pulchra es amica mea suavis et decora sicut Hierusalem terribilis ut castrorum acies ordinata

⁴ averte oculos tuos a me quia ipsi me avolare fecerunt capilli tui sicut grex caprarum quae apparuerunt de Galaad

⁵ dentes tui sicut grex ovium quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis fetibus et sterilis non est in eis

⁶ sicut cortex mali punici genae tuae absque occultis tuis

⁷ sexaginta sunt reginae et octoginta concubinae et adulescentularum non est numerus

⁸ una est columba mea perfecta mea una est matris suae electa genetrici suae viderunt illam filiae et beatissimam praedicaverunt reginae et concubinae et laudaverunt eam

⁹ quae est ista quae progreditur quasi aurora consurgens pulchra ut luna electa ut sol terribilis ut acies ordinata

¹⁰ descendi ad hortum nucum ut viderem poma convallis ut inspicerem si florisset vinea et germinassent mala punica

¹¹ nescivi anima mea conturbavit me propter quadrigas Aminadab

¹² revertere revertere Sulamitis revertere revertere ut intueamur te

7 quid videbis in Sulamiten nisi choros castrorum quam pulchri sunt gressus tui in calciamentis filia principis iunctura feminum tuorum sicut monilia quae fabricata sunt manu artificis

² umbilicus tuus crater tornatilis numquam indigens poculis venter tuus sicut acervus tritici vallatus liliis

³ duo ubera tua sicut duo hinuli gemelli capreae

⁴ collum tuum sicut turris eburnea oculi tui sicut piscinae in Esebon quae sunt in porta filiae multitudinis nasus tuus sicut turris Libani quae respicit contra Damascum

⁵ caput tuum ut Carmelus et comae capitis tui sicut purpura regis vincta canalibus

⁶ quam pulchra es et quam decora carissima in deliciis

⁷ statura tua adsimilata est palmae et ubera tua botris

⁸ dixi ascendam in palmam adprehendam fructus eius et erunt ubera tua sicut botri vineae et odor oris tui sicut malorum

⁹ guttur tuum sicut vinum optimum dignum dilecto meo ad potandum labisque et dentibus illius ruminandum

¹⁰ ego dilecto meo et ad me conversio eius

¹¹ veni dilecte mi egrediamur in agrum commoremur in villis

¹² mane surgamus ad vineas videamus si floruit vinea si flores fructus parturiunt si floruerunt mala punica ibi dabo tibi ubera mea

¹³ mandragorae dederunt odorem in portis nostris omnia poma nova et vetera dilecte mi servavi tibi

8 quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meae ut inveniam te foris et deosculer et iam me nemo despiciat

² adprehendam te et ducam in domum matris meae ibi me docebis et dabo tibi poculum ex vino condito et mustum malorum granatorum meorum

³ leva eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me

⁴ adiuro vos filiae Hierusalem ne suscitatis et evigilare faciatis dilectam donec ipsa velit

⁵ quae est ista quae ascendit de deserto deliciis affluens et nixa super dilectum suum sub arbore malo suscitavi te ibi corrupta est mater tua ibi violata est genetrix tua

⁶ pone me ut signaculum super cor tuum ut signaculum super brachium tuum quia fortis est ut mors dilectio dura sicut inferus aemulatio lampades eius lampades ignis atque flammaram

⁷ aquae multae non poterunt extinguere caritatem nec flumina obruent illam si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione quasi nihil despicient eum

⁸ soror nostra parva et ubera non habet quid faciemus sorori nostrae in die quando adloquenda est

⁹ si murus est aedificemus super eum propugnacula argentea si ostium est conpingamus illud tabulis cedrinis

¹⁰ ego murus et ubera mea sicut turris ex quo facta sum coram eo quasi pacem repperiens

¹¹ vinea fuit Pacifico in ea quae habet populos tradidit eam custodibus vir adfert pro fructu eius mille argenteos

¹² vinea mea coram me est mille tui Pacifice et ducenti his qui custodiunt fructus eius

¹³ quae habitas in hortis amici auscultant fac me audire vocem tuam

¹⁴ fuge dilecte mi et adsimilare capreae hinuloque cervorum super montes aromatum

Liber

Sapientiae Salomonis

1 diligite iustitiam qui iudicatis terram sentite de Domino in bonitate et in simplicitate cordis quaerite illum
² quoniam invenitur ab his qui non temptant illum apparet autem eis qui fidem habent in illum
³ perversae enim cogitationes separant a Deo probata autem virtus corripit insipientes
⁴ quoniam in malivolam animam non intrabit sapientia nec habitabit in corpore subdito peccatis
⁵ sanctus enim spiritus disciplinae effugiet fictum et auferet se a cogitationibus quae sunt sine intellectu et corripitur superveniente iniquitate
⁶ benignus est enim spiritus sapientiae et non liberabit maledictum a labiis suis quoniam renum illius testis est Deus et cordis eius scrutator est verus et linguae illius auditor
⁷ quoniam spiritus Domini replevit orbem terrarum et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis
⁸ propter hoc qui loquitur iniqua non potest latere nec praeteriet illum corripens iudicium
⁹ in cogitationibus enim impii interrogatio erit sermonum autem illius auditio ad Dominum veniet ad correptionem iniquitatum illius
¹⁰ quoniam auris zeli audit omnia et tumultus murmurationum non abscondetur
¹¹ custodite ergo vos a murmuratione quae nihil prodest et a detractone parcite linguae quoniam responsum obscurum in vacuum non ibit os autem quod mentitur occidit animam
¹² nolite zelare mortem in errore vitae vestrae neque adquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum
¹³ quoniam Deus mortem non fecit nec laetatur in perditione vivorum
¹⁴ creavit enim ut essent omnia et sanabiles nationes orbis terrarum et non est in illis medicamentum exterminii nec inferorum regnum in terra
¹⁵ iustitia enim immortalis est
¹⁶ impii autem manibus et verbis accesserunt illam et aestimantes illam amicam defluerunt et sponsonem posuerunt ad illam quoniam digni sunt qui sunt ex parte illius
2 dixerunt enim apud se cogitantes non recte exiguum et cum taedio est tempus vitae nostrae et non est refrigerium in fine hominis et non est qui agnitus sit reversus ab inferis
² quia ex nihilo nati sumus et post hoc erimus tamquam non fuerimus quoniam fumus afflatus est in

naribus nostris et sermo scintillae ad commovendum cor nostrum
³ quia extincta cinis erit corpus et spiritus diffundetur tamquam mollis aer et transiet vita nostra tamquam vestigium nubis et sicut nebula dissolvetur quae fugata est a radiis solis et a calore illius adgravata
⁴ et nomen nostrum oblivionem accipiet per tempus et nemo memoriam habebit operum nostrorum
⁵ umbrae enim transitus est tempus nostrum et non est reversio finis nostri quoniam consignata est et nemo revertetur
⁶ venite ergo et fruamur bonis quae sunt et utamur creaturam tamquam in iuventute celeriter
⁷ vino pretioso et unguentis nos impleamus et non praetereat nos flos temporis
⁸ coronemus nos rosis antequam marcescant nullum pratum sit quod non pertranseat luxuria nostra
⁹ ubique relinquamus signa laetitiae quoniam haec est pars nostra et haec est sors
¹⁰ opprimamus pauperem iustum et non parcamus viduae nec veterani revereamur canos multi temporis
¹¹ sit autem fortitudo nostra lex iniustitiae quod infirmum est enim inutile invenitur
¹² circumveniamus ergo iustum quoniam inutilis est nobis et contrarius est operibus nostris et inproperat nobis peccata legis et diffamat in nos peccata disciplinae nostrae
¹³ promittit scientiam Dei se habere et filium Dei se nominat
¹⁴ factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum
¹⁵ gravis est nobis etiam ad videndum quoniam dissimilis est aliis vita illius et inmutatae sunt viae eius
¹⁶ tamquam nugaces aestimati sumus ab illo et abstinet se a viis nostris tamquam ab imunditiis et praefert novissima iustorum et gloriatur patrem Deum se habere
¹⁷ videamus ergo si sermones illius veri sunt et temptemus quae ventura sunt illi et sciemus quae erunt novissima illius
¹⁸ si enim est verus filius Dei suscipiet illum et liberabit eum de manu contrariorum
¹⁹ contumelia et tormento interrogemus eum ut sciamus reverentiam illius et probemus patientiam ipsius
²⁰ morte turpissima condemnemus illum erit enim ei respectus ex sermonibus illius

²¹ haec cogitaverunt et erraverunt excaecavit enim illos malitia eorum
²² et nescierunt sacramenta Dei neque mercedem speraverunt iustitiae nec iudicaverunt honorem animarum sanctarum
²³ quoniam Deus creavit hominem inexterminabilem et ad imaginem suae similitudinis fecit illum
²⁴ invidia autem diaboli mors introivit in orbem terrarum
²⁵ imitantur autem illum qui sunt ex parte illius
3 iustorum autem animae in manu Dei sunt et non tanget illos tormentum mortis
² visi sunt in oculis insipientium mori et aestimata est afflictio exitus illorum
³ et quod a nobis est iter exterminii illi autem sunt in pace
⁴ et si coram hominibus tormenta passi sunt spes illorum immortalitate plena est
⁵ et in paucis vexati in multis bene disponentur quoniam Deus tentavit illos et invenit illos dignos se
⁶ tamquam aurum in fornace probavit illos et quasi holocausta hostiam accepit illos et in tempore erit respectus illorum
⁷ fulgebunt et tamquam scintillae in harundinetis discurrent
⁸ iudicabunt nationes et dominabuntur populis et regnabit Dominus illorum in perpetuum
⁹ qui confidunt in illum intellegent veritatem et fideles in dilectione adquiescent illi quoniam donum et pax est electis illius
¹⁰ impii autem secundum quae cogitaverunt correptionem habebunt qui neglexerunt iustum et a Domino recesserunt
¹¹ sapientiam enim et disciplinam qui abicit infelix est et vacua est spes illorum et labores sine fructu et inhabitabilia opera illorum sunt
¹² mulieres eorum insensatae sunt et nequissimi filii eorum
¹³ maledicta creatura illorum quoniam felix sterilis incoinquinata quae non scivit torum in delicto habebit fructum in respectione animarum
¹⁴ et spado qui non operatus est per manus suas iniquitatem nec cogitavit adversus Deum nequissima dabitur enim illi fidei donum electum et sors in templo Domini acceptissima
¹⁵ bonorum enim laborum gloriosus est fructus et quae non concidat radix sapientiae
¹⁶ filii autem adulterorum inconsummati erunt et ab iniquo toro semen exterminabitur
¹⁷ et si quidem longae vitae erunt in nihilum computabuntur et sine honore erit novissima senectus illorum
¹⁸ et si celerius defuncti fuerint non habebunt spem nec in die agnitionis adlocutionem

¹⁹ nationis enim iniquae dirae sunt consummationes
4 melior est generatio cum claritate immortalitas est enim in memoria illius quoniam et apud Deum nota est et apud homines
² cum praesens est imitantur illam et desiderant eam cum se duxerit et in perpetuum coronata triumphat incoinquinatorum certaminum praemium vincens
³ multigena autem impiorum multitudo non erit utilis et spuria vitulamina non dabunt radices altas nec stabile firmamentum conlocabunt
⁴ et si in ramis in tempore germinaverint infirmiter posita a vento commovebuntur et a nimietate ventorum eradicabuntur
⁵ confringentur rami inconsummati et fructus illorum inutilis et acerbi ad manducandum et ad nihilum apti
⁶ ex iniquis enim omnes filii qui nascuntur testes sunt nequitiae adversus parentes in interrogatione sua
⁷ iustus autem si morte praeoccupatus fuerit in refrigerio erit
⁸ senectus enim venerabilis est non diuturna neque numero annorum computata cani sunt autem sensus hominibus
⁹ et aetas senectutis vita immaculata
¹⁰ placens Deo factus dilectus et vivens inter peccatores translatus est
¹¹ raptus est ne malitia mutaret intellectum illius aut fictio decipiat animam illius
¹² fascinatio enim nugacitatis obscurat bona et inconstantia concupiscentiae transvertit sensum sine malitia
¹³ consummatus in brevi explevit tempora multa
¹⁴ placita enim erat Deo anima illius propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum populi autem videntes et non intellegentes nec ponentes in praecordiis talia
¹⁵ quoniam gratia Dei et misericordia in sanctos illius et respectus in electos illius
¹⁶ condemnat autem iustus mortuus vivos impios et iuventus celerius consummata longam vitam iniusti
¹⁷ videbunt enim finem sapientis et non intellegent quid cogitaverit de illo Deus et quare munierit illum Dominus
¹⁸ videbunt enim et contemnent illos autem Dominus iridebit
¹⁹ et erunt post haec decedentes sine honore et in contumelia inter mortuos in perpetuum quoniam disruptet illos inflatos sine voce et commovebit illos a fundamentis et usque ad supremum desolabuntur et erunt gementes et memoria illorum periet
²⁰ venient in cogitatione peccatorum suorum timidi et traduent illos ex adverso iniquitates ipsorum
5 tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustaverunt et qui abstulerunt

labores illorum

² videntes turbabuntur timore horribili et mirabuntur in subitatione insperatae salutis

³ dicent inter se paenitentiam agentes et per angustiam spiritus gementes hi sunt quos habuimus aliquando in risu et in similitudine inproperii

⁴ nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam et finem illorum sine honore

⁵ quomodo computati sunt inter filios Dei et inter sanctos sors illorum est

⁶ ergo erravimus a via veritatis et iustitiae lumen non luxit nobis et sol non est ortus nobis

⁷ lassati sumus in via iniquitatis et perditionis et ambulavimus vias difficiles viam autem Domini ignoravimus

⁸ quid nobis proffit superbia aut quid divitiarum iactatio contulit nobis

⁹ transierunt omnia illa tamquam umbra et tamquam nuntius percurrens

¹⁰ et tamquam navis quae pertransit fluctuantem aquam cuius cum praeterierit non est vestigium invenire neque semitam carinae illius in fluctibus

¹¹ aut avis quae transvolat in aere nullum invenitur argumentum itineris illius sed tantum sonitus est alarum verberans levem ventum et scindens per vim itineris aerem commotis alis transvolavit et post hoc nullum signum invenitur itineris illius

¹² aut tamquam sagittae emissae in locum destinatum divisus aer continuo in se reclusus est ut ignoretur transitus illius

¹³ sic et nos nati continuo desivimus esse et virtutis quidem signum nullum valuimus ostendere in malignitate autem nostra consumpti sumus

¹⁴ talia dixerunt et peccaverunt

¹⁵ quoniam spes impii tamquam lanugo est quae a vento tollitur et tamquam spuma gracilis quae a procella dispergitur et tamquam fumus qui a vento diffusus est et tamquam memoria hospitis unius diei praetereuntis

¹⁶ iusti autem in perpetuum vivent et apud Dominum est merces eorum et cogitatio illorum apud Altissimum

¹⁷ ideo accipient regnum decoris et diadema speciei de manu Domini quoniam dextera sua teget eos et brachio suo defendet illos

¹⁸ accipiet armaturam zelus illius et armabit creaturam ad ultionem inimicorum

¹⁹ induet pro torace iustitiam et accipiet pro galea iudicium certum

²⁰ sumet scutum inexpugnabilem aequitatem

²¹ acuet autem duram iram in lanceam et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos

²² ibunt directae emissiones fulgorum et tamquam a bene curvato arcu nubium exterminabuntur et ad certum locum insilient

²³ et a petrosa ira plenae mittentur grandines et scandescet in illos aqua maris et flumina concurrent duriter

²⁴ contra illos stabit spiritus virtutis et tamquam turbado venti dividet illos et ad heremiam perducet omnem terram iniquitatis et malignitas evertet sedes potentium

6 melior est sapientia quam vires et vir prudens magis quam fortis

² audite ergo reges et intellegite discite iudices finium terrae

³ praebete aures vos qui continetis multitudines et placetis vobis in turbis nationum

⁴ quoniam data est a Domino potestas vobis et virtus ab Altissimo qui interrogabit opera vestra et cogitationes scrutabitur

⁵ quoniam cum essetis ministri regni illius non recte iudicastis neque custodistis legem iustitiae neque secundum voluntatem Dei ambulastis

⁶ horrende et cito apparebit vobis quoniam iudicium durissimum in his qui praesunt fiet

⁷ exiguo enim conceditur misericordia potentes autem potenter tormenta patientur

⁸ non enim subtrahet personam cuiusquam Dominus nec reverebitur magnitudinem cuiusquam quoniam pusillum et magnum ipse fecit et aequaliter cura est illi pro omnibus

⁹ fortioribus autem fortior instat cruciatio

¹⁰ ad vos ergo reges sunt hi sermones mei ut discatis sapientiam et non excidatis

¹¹ qui enim custodierint iusta iuste iustificabuntur et qui didicerint ista invenient quid respondeant

¹² concupiscite ergo sermones meos diligite illos et habebitis disciplinam

¹³ clara est et quae numquam marcescat sapientia et facile videtur ab his qui diligunt eam et invenietur ab his qui quaerunt illam

¹⁴ praeoccupat qui se concupiscunt ut illis se prior ostendat

¹⁵ qui de luce vigilaverit ad illam non laborabit ad-sidentem enim illam foribus suis inveniet

¹⁶ cogitare ergo de illa sensus est consummatus et qui vigilaverit propter illam cito erit securus

¹⁷ quoniam dignos se ipsa circuit quaerens et in viis ostendit se illis hilariter et in omni providentia occurrit illis

¹⁸ initium enim illius verissima est disciplinae concupiscentia

¹⁹ cura ergo disciplinae dilectio est et dilectio custoditio legum illius est custoditio autem legum consummatio incorruptionis est

²⁰ incorruptio autem facit esse proximum Deo

²¹ concupiscentia itaque sapientiae deducet ad regnum perpetuum

²² si ergo delectamini sedibus et stemmatibus reges
populi diligite sapientiam ut in perpetuum regnetis
²³ □

²⁴ quid est autem sapientia et quemadmodum facta
sit referam et non abscondam a vobis sacramenta
Dei sed ab initio nativitatis investigabo et ponam in
lucem scientiam illius et non praeteribo veritatem
²⁵ neque cum invidia tabescente iter habebo
quoniam ista non erit particeps sapientiae
²⁶ multitudo autem sapientium sanitas est orbis ter-
rarum et rex sapiens populi stabilimentum est
²⁷ ergo accipite disciplinam per sermones meos et
proderit vobis

7 sum quidem et ego mortalis homo similis om-
nibus et ex genere terreno illius qui prior
finctus est et in ventre matris figuratus sum caro
² decem mensuum tempore coagulatus in sanguine
ex semine hominis et delectamento somni conven-
iente
³ et ego natus accepi communem aerem et in si-
militer factam decidi terram primam vocem
similem omnibus emisi plorans
⁴ in involumentis nutritus sum et curis magnis
⁵ nemo enim ex regibus aliud habuit nativitatis ini-
tium
⁶ unus ergo introitus est omnibus ad vitam et similis
exitus
⁷ propter hoc optavi et datus est mihi sensus et in-
vocavi et venit in me spiritus sapientiae
⁸ et praeposui illam regnis et sedibus et divitias
nihil esse duxi in comparatione illius
⁹ nec comparavi illi lapidem pretiosum quoniam
omne aurum in comparatione illius harena est ex-
igua et tamquam lutum aestimabitur argentum in
conspectu illius
¹⁰ super salutem et speciem dilexi illam et proposui
pro luce habere illam quoniam inextinguibile est
lumen illius
¹¹ venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa
et innumerabilis honestas per manus illius
¹² et laetatus sum in omnibus quoniam antecede-
bat ista sapientia et ignorabam quoniam horum om-
nium mater est
¹³ quam sine fictione didici et sine invidia commu-
nico et honestatem illius non abscondo
¹⁴ infinitus enim thesaurus est hominibus quod qui
usi sunt participes facti sunt amicitiae Dei propter
disciplinae dona commendati
¹⁵ mihi autem det Deus dicere ex sententia et prae-
sumere digna horum quae dantur quoniam ipse et
sapientiae dux est et sapientium emendator
¹⁶ in manu enim illius et nos et sermones nostri et
omnis sapientia et operum scientiae disciplina

¹⁷ ipse enim mihi dedit horum quae sunt scientiam
veram ut sciam dispositionem orbis terrarum et
virtutes elementorum

¹⁸ initium et consummationem et medietatem tem-
porum et meditationem omnium morum mutationes
et divisiones temporum

¹⁹ anni cursus et stellarum dispositiones

²⁰ naturas animalium et iras bestiarum vim ven-
torum et cogitationes hominum differentias ar-
borum et virtutes radicum

²¹ et quaecumque sunt absconsa et inprovisa didici
omnium enim artifex docuit me sapientia

²² est enim in illa spiritus intellectus sanctus unicus
multiplex subtilis mobilis dissertus incoquinatus
certus suavis amans bonum acutus qui nihil vetat
benefacere

²³ humanus stabilis certus securus omnem habens
virtutem omnia prospiciens et qui capiat omnes
spiritus intellegibiles mundos subtiles

²⁴ omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia
adtingit autem ubique et capit propter suam mundi-
tiam

²⁵ vapor est enim virtutis Dei et emanatio quaedam
est claritatis omnipotentis Dei sincera et ideo nihil
inquinatum in illa incurrit

²⁶ candor est enim lucis aeternae et speculum sine
macula Dei maiestatis et imago bonitatis illius

²⁷ et cum sit una omnia potest et permanens in se
omnia innovat et per nationes in animas sanctas se
transfert amicos Dei et prophetas constituit

²⁸ neminem enim diligit Deus nisi eum qui cum
sapientia inhabitat

²⁹ est enim haec speciosior sole et super omnem
stellarum dispositionem luci comparata invenitur
prior

³⁰ illi enim succedit nox sapientiam autem non vin-
cit malitia

8 adtingit enim a fine usque ad finem fortiter et
disponit omnia suaviter

² hanc amavi et exquisivi a iuventute mea et quae-
sivi sponsam mihi adsumere et amator factus sum
formae illius

³ generositatem glorificat contubernium habens Dei
sed et omnium Dominus dilexit illam

⁴ doctrix est enim disciplinae Dei et electrix operum
illius

⁵ et si divitiae appetuntur in vita quid sapientiae
locupletius quae omnia operatur

⁶ si autem sensus operatur quis horum quae sunt
magis quam illa est artifex

⁷ et si iustitiam quis diligit labores huius magnas
habent virtutes sobrietatem enim et sapientiam do-
cet et iustitiam et virtutem quibus utilius nihil est in
vita hominibus

⁸ et si multitudinem scientiae desiderat quis scit praeterita et de futuris aestimat scit versutias sermonum et dissolutiones argumentorum signa et monstra scit antequam fiant et eventus temporum et saeculorum

⁹ proposui ergo hanc adducere mihi ad convivendum sciens quoniam communicabit mecum de bonis et erit adlocutio cogitationis et taedii mei

¹⁰ habebo propter hanc claritatem ad turbas et honorem apud seniores iuvenis

¹¹ acutus inveniar in iudicio et in conspectu potentium admirabilis ero et facies principum mirabuntur me

¹² tacentem me sustinebunt et loquentem me respicient et sermocinante plura manus ori suo inponent

¹³ propterea habebo per hanc immortalitatem et memoriam aeternam his qui post me futuri sunt relinquam

¹⁴ disponam populos et nationes mihi erunt subiectae

¹⁵ timebunt me audientes reges horrendi in multitudine videbor bonus et in bello fortis

¹⁶ intrans in domum meam conquiescam cum illa non enim habet amaritudinem conversatio illius nec taedium convictus ipsius sed laetitiam et gaudium

¹⁷ haec cogitans apud me et commemorans in corde meo quoniam immortalitas est in cogitatione sapientiae

¹⁸ et in amicitia illius delectatio bona et in operibus manuum illius honestas sine defectione et in certamine loquellae illius sapientia et praeclaritas in communicatione sermonum ipsius circuibam quarens ut mihi illam adsumerem

¹⁹ puer autem eram ingeniosus et sortitus sum animam bonam

²⁰ et cum essem magis bonus veni ad corpus incoinquinatum

²¹ et ut scivi quoniam aliter non possum esse continens nisi Deus det et hoc ipsum erat sapientiae scire cuius esset hoc donum adii Dominum et deprecatus sum illum et dixi ex totis praecordiis meis

9 Deus parentum et Domine misericordiae tuae qui fecisti omnia verbo tuo

² et sapientia tua constituisti hominem ut dominetur creaturae quae a te facta est

³ ut disponat orbem terrarum in aequitate et iustitia et in directione cordis iudicium iudicet

⁴ da mihi sedium tuarum adsistricem sapientiam et noli me reprobare a pueris tuis

⁵ quoniam ego servus tuus et filius ancillae tuae sum homo infirmus et exigui temporis et minor ad intellectum iudicii et legum

⁶ et si quis erit consummatus inter filios hominum si afuerit ab illo sapientia tua in nihilum computabitur

⁷ tu me elegisti regem populo tuo et iudicem filiorum tuorum et filiarum

⁸ dixisti aedificare templum in monte sancto tuo et in civitate habitationis tuae aram similitudinem tabernaculi sancti tui quod praeparasti ab initio

⁹ et tecum sapientia quae novit opera tua quae et adfuit tunc cum orbem terrarum faceres et sciebat quid placitum esset oculis tuis et quid directum in praeceptis tuis

¹⁰ mitte illam de sanctis caelis tuis et mitte illam a sede magnitudinis tuae ut mecum sit et mecum laboret et sciam quid acceptum sit apud te

¹¹ scit enim illa omnia et intellegit et deducet me in operibus meis sobrie et custodiet me in sua potentia

¹² et erunt accepta opera mea et disponam populum tuum iuste et ero dignus sedium patris mei

¹³ quis enim hominum poterit scire consilium Dei aut quis poterit cogitare quid velit Dominus

¹⁴ cogitationes enim mortalium timidae et incertae providentiae nostrae

¹⁵ corpus enim quod corrumpitur adgravat animam et deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem

¹⁶ et difficile aestimamus quae in terra sunt et quae in prospectu sunt invenimus cum labore quae in caelis sunt autem quis investigavit

¹⁷ sensum autem tuum quis scivit nisi tu dederis sapientiam et miseris sanctum spiritum tuum de altissimis

¹⁸ et sic correctae sunt semitae eorum qui in terris sunt et quae tibi placent didicerunt homines

¹⁹ et per sapientiam sanati sunt

10 haec illum qui primus finctus est patrem orbis terrarum cum solus esset creatus custodivit

² et eduxit illum a delicto suo et dedit illi virtutem continendi omnia

³ ab hac ut recessit iniustus in ira sua per iram homicidii fraternitatis deperit

⁴ propter quem cum aqua deleteret terram iterum sanavit sapientia per contemptibile lignum iustum gubernans

⁵ haec et in consensu nequitiae cum se nationes contulissent scivit iustum et servavit sine querella Deo et in filii misericordia fortem custodivit

⁶ haec iustum a pereuntibus impiis liberavit fugientem descendente ignem in Pentapoli

⁷ cuius in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra et incerto tempore fructus habentes arbores et incredibilis animae memoria stans figmentum salis

⁸ sapientiam enim praetereuntes non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona sed et insipientiae suae reliquerunt hominibus memoriam ut in his quae peccaverunt nec latere potuissent

SAPIENTIAE SALOMONIS 10:9

⁹ sapientia autem hos qui se observant a doloribus liberavit

¹⁰ haec profugum irae fratris iustum deduxit per vias rectas et ostendit illi regnum Dei et dedit illi scientiam sanctorum honestavit illum in laboribus et conplevit labores illius

¹¹ in fraude circumvenientium illum adfuit et honestum illum fecit

¹² custodivit illum ab inimicis et a seductoribus tutavit eum et certamen forte dedit illi ut vinceret ut sciret quoniam omnium potentior est sapientia

¹³ haec venditum iustum non dereliquit sed a peccatoribus liberavit illum descendit cum illo in foveam

¹⁴ et in vinculis non dereliquit illum donec adferret illi sceptrum regni et potentiam adversus eos qui eum deprimebant et mendaces ostendit qui maculaverunt ipsum et dedit illi claritatem aeternam

¹⁵ haec populum iustum et semen sine querella liberavit a nationibus quae illum conprimebant

¹⁶ intravit in animam servi Domini et stetit contra reges horrendos in portentis et signis

¹⁷ et reddidit iustis mercedem laborum suorum et deduxit illos in via mirabili et fuit illis in velamento diei et in luce stellarum nocte

¹⁸ transtulit illos mare Rubrum et transvexit illos per aquam nimiam

¹⁹ inimicos autem illorum demersit in mare et ab altitudine inferorum eduxit illos ideo iusti tulerunt spolia impiorum

²⁰ et decantaverunt Domine nomen sanctum tuum et victricem manum tuam laudaverunt pariter

²¹ quoniam sapientia aperuit os mutorum et linguas infantium fecit dissertas

11 direxit opera illorum in manibus prophetae sancti

² iter fecerunt per deserta quae non inhabitabantur et in locis secretis fixerunt casas

³ steterunt contra hostes et de inimicis se vindicaverunt

⁴ sitierunt et invocaverunt te et data est illis de petra altissima aqua et requies sitis de lapide duro

⁵ per quae enim poenas passi sunt inimici illorum

⁶ per haec cum illis deesset bene cum illis actum est

⁷ nam pro fonte quidem sempiterni fluminis humanum sanguinem dedisti iniustis

⁸ qui comminuerentur in traductione infantum occisorum dedisti illis abundantem aquam insperate

⁹ ostendens per sitim quae tunc fuit quemadmodum tuos exaltares et adversarios illorum necares

¹⁰ cum enim temptati sunt et quidem cum misericordia disciplinam accipientes scierunt quemadmodum cum ira iudicati impii tormenta paterentur

¹¹ hos quidem tamquam pater monens probasti illos autem tamquam durus rex interrogans condemnasti

¹² absentes enim et praesentes similiter torquebantur

¹³ duplex enim illos acceperat taedium et gemitus cum memoria praeteritorum

¹⁴ cum enim audirent per sua tormenta bene secum agi commemorati sunt Dominum

¹⁵ quem enim in expositione prava proiecum deriserunt in finem eventus mirati sunt non similiter iustis faciens

¹⁶ pro cogitationibus autem insensatis iniquitates illorum quod quidam errantes colebant mutos serpentes et bestias supervacuas inmisisti illis multitudinem mutorum animalium in vindictam

¹⁷ ut scirent quia per quae peccat quis per haec et torquetur

¹⁸ non enim impossibilis erat omnipotens manus tua quae creavit orbem terrarum ex materia invisita inmittere illis multitudinem ursorum aut audaces leones

¹⁹ aut novi generis ira plenas et ignotas bestias aut vaporem igneum spirantes aut odorem fumi profereutes aut horrendas ab oculis scintillas emittentes

²⁰ quarum non solum laesura poterat illos exterminare sed et aspectus per timorem occidere

²¹ sed et sine his uno spiritu occidi poterant persecutionem passi ab ipsis factis suis et dispersi per spiritum virtutis tuae sed omnia mensura et numero et pondere disposuisti

²² multum enim valere tibi soli superat semper et virtuti brachii tui quis resistet

²³ quoniam tamquam momentum staterae sic ante te est orbis terrarum et tamquam gutta roris antelucani quae descendit in terram

²⁴ sed misereris omnium quoniam omnia potes et dissimulas peccata hominum propter paenitentiam

²⁵ diligis enim omnia quae sunt et nihil odisti horum quae fecisti nec enim odiens aliquid constituisti

²⁶ quomodo autem posset aliquid permanere nisi tu voluisses aut quod a te vocatum non esset conservaretur

²⁷ parcis autem omnibus quoniam tua sunt Domine qui animas amas

12 bonus enim spiritus tuus est in omnibus ² propter quod hos qui exerrant partibus corripis et de quibus peccant admonens adloqueris ut relictas malitia credant in te Domine

³ et illos enim antiquos inhabitatores sanctae tuae terrae odiens

⁴ quoniam odibilia tibi opera faciebant per medicamina et sacrificia iniusta

⁵ et filiorum necatores sine misericordia et comestores viscerum hominum devorationem et sanguinis a medio sacramento tuo

⁶ et auctores parentes animarum inauxiliatarum voluisti perdere per manus parentum nostrorum

⁷ ut dignam perciperent peregrinationem puerorum Dei quae tibi omnium carior est terra

⁸ sed et his tamquam hominibus pepercisti et misisti antecessores exercitus tui vespas ut illos paulatim exterminarent

⁹ non quia inpotens eras in bello subicere impios iustis aut bestiis saevis aut verbo duro simul exterminare

¹⁰ sed partibus iudicans dabas locum paenitentiae non ignorans quoniam nequa est natio illorum et naturalis malitia ipsorum et quoniam non poterat mutari cogitatio illorum in perpetuum

¹¹ semen enim erat maledictum ab initio nec timens aliquem veniam dabas peccatis illorum

¹² quis enim dicet tibi quid fecisti aut quis stabit contra iudicium tuum aut quis in conspectum tuum veniet vindex iniquorum hominum aut quis tibi inputabit si nationes perierint quas tu fecisti

¹³ nec enim est alius Deus quam tu cuius cura est de omnibus ut ostendas quoniam non iniuste iudicasti

¹⁴ neque rex neque tyrannus in conspectu tuo inquirent de his quos perdidisti

¹⁵ cum sis ergo iustus iuste omnia disponis ipsum quoque qui non debet puniri condemnas exterum aestimas a tua virtute

¹⁶ virtus enim tua iustitiae initium est et ob hoc quod omnium Dominus es omnibus te parcere facis

¹⁷ virtutem enim ostendis tu qui non crederis esse in virtute consummatus et hos qui sciunt audaciam traducis

¹⁸ tu autem dominator virtutis cum tranquillitate iudicas et cum magna reverentia disponis nos subest enim tibi cum voles posse

¹⁹ docuisti autem populum tuum per talia opera quoniam oportet iustum esse et humanum et bonae spei fecisti filios tuos quoniam das locum in peccatis paenitentiae

²⁰ si enim inimicos servorum tuorum et debitos morti cum tanta cruciasti adtentione et liberasti dans tempus et locum per quae possint mutari a malitia

²¹ cum quanta diligentia iudicasti filios tuos quorum parentibus iuramenta et conventiones dedisti bonarum promissionum

²² cum ergo nobis disciplinam das inimicos nostros multipliciter flagellas ut bonitatem tuam cogitemus iudicantes et cum de nobis iudicatur speremus misericordiam

²³ unde et illis qui in vita sua insensate et iniuste vixerunt per haec quae coluerunt dedisti summa tormenta

²⁴ etenim in erroris via diutius erraverunt deos aestimantes haec quae in animalibus sunt supervacua infantum insensatorum more viventes

²⁵ propter hoc tamquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti

²⁶ qui autem ludibriis increpationis non correpti sunt dignum Dei iudicium experti sunt

²⁷ in his enim quae patiebantur moleste ferebant in quibus patientes indignabantur per haec quos putabant deos in ipsis cum exterminarentur videntes illum quem olim negabant se nosse Deum verum agnoverunt propter quod et finis condemnationis illis veniet

13 vani sunt autem omnes homines quibus non subest scientia Dei et de his quae videntur bona non potuerunt intellegere eum qui est neque operibus adtendentes agnoverunt quis esset artifex

² sed aut ignem aut spiritum aut citatum aerem aut gyrum stellarum aut nimiam aquam aut solem et lunam rectores orbis terrarum deos putaverunt

³ quorum si specie delectati deos putaverunt sciant quanto dominator eorum speciosior est speciei enim generator haec omnia constituit

⁴ aut si virtutem et opera eorum mirati sunt intellegant ab ipsis quoniam qui haec constituit fortior est illis

⁵ a magnitudine enim speciei et creaturae cognoscibiliter poterit horum creator videri

⁶ sed tamen adhuc in his minor est querella et hii enim fortassis errant Deum quaerentes et volentes invenire

⁷ etenim cum in operibus illius conversentur inquirent et persuasum habent quoniam bona sunt quae videntur

⁸ iterum autem nec his debet ignosci

⁹ si enim tantum potuerunt scire ut possent aestimare saeculum quomodo huius Dominum non facilius invenerunt

¹⁰ infelices autem sunt et inter mortuos spes illorum est qui appellaverunt deos opera manuum hominum aurum et argentum artis inventionem similitudines animalium aut lapidem inutilem opus manus anti-
quae

¹¹ aut si quis artifex faber de silva lignum rectum secaverit et huius docte eradat omnem corticem et arte sua usus diligenter fabricet vas utile in conversatione vitae

¹² reliquias autem eius operis ad praeparationem escae abutatur

¹³ et reliquum horum quod ad nullos usus facit lignum curvum et verticibus plenum sculpat diligenter per vacuitatem suam et per scientiam artis suae figuret illud et adsimilet illud imagini hominis

¹⁴ aut alicui ex animalibus illud conparet perliniens lubrica et rubicundum faciens fuco colorem illius et omnem maculam quae in illo est perliniens

¹⁵ et faciat ei dignam habitationem in pariete ponens illud confirmans ferro

¹⁶ ne forte cadat prospiciens illi sciens quoniam non potest se adiuuare imago enim est et opus est illi adiutorio

¹⁷ et de substantia sua et filiis suis et nuptiis votum faciens inquirit non erubescit loqui cum illo qui sine anima est

¹⁸ et pro sanitate quidem infirmum deprecatur et pro vita mortuum rogat et in adiutorium inutilem inuocat

¹⁹ et pro itinere petit ab hoc qui ambulare non potest et de acquirendo et de operando et de omnium rerum eventu petit ab eo qui in omnibus est inutilis

14 iterum alius navigare cogitans et per feros fluctus incipiens iter facere ligno portante se fragilius lignum inuocat

² illud enim cupiditas acquirendi excogitavit et artifex sapientia fabricavit sua

³ tua autem pater gubernat providentia quoniam dedisti et in mari viam et inter fluctus semitam firmissimam

⁴ ostendens quoniam potes ex omnibus sanare etiam si sine rate aliquis adeat

⁵ sed ut non esset vacua sapientiae tuae opera propter hoc etiam exiguo ligno credunt homines animas suas et transeuntes mare per ratem liberati sunt

⁶ sed ab initio cum perirent superbi gigantes spes orbis terrarum ad ratem confugiens remisit saeculo semen nativitatis quae manu tua erat gubernata

⁷ benedictum est enim lignum per quod fit iustitia

⁸ per manus autem quod fit maledictum et ipsum et qui fecit illud quia ille quidem operatus est illud autem cum esset fragile Deus cognominatus est

⁹ similiter autem odio sunt Deo impius et impietas eius

¹⁰ etenim quod factum est cum illo qui fecit tormenta patietur

¹¹ propter hoc et idolis nationum non erit respectus quoniam creaturae Dei in odium factae sunt et in temptationem animis hominum et in muscipulum pedibus insipientium

¹² initium enim fornicationis est exquisitio idolorum et adinventio illorum corruptio vitae est

¹³ neque erant ab initio neque erunt in perpetuum

¹⁴ supervacuitas enim hominum venit in orbem terrarum et ideo brevis illorum finis inventus est

¹⁵ acerbo enim luctu dolens pater cito sibi filii rapti faciens imaginem illum qui tunc homo mortuus fuerat nunc tamquam deum colere coepit et constituit inter servos suos sacra et sacrificia

¹⁶ deinde interveniente tempore convalescente iniqua consuetudine hic error tamquam lex custodita est et tyrannorum imperio colebantur figmenta

¹⁷ hos quos in palam honorare non poterant homines propter quod longe essent e longinquo figura illorum adlata evidentem imaginem regis quem honorare volebant fecerunt ut illum qui aberat tamquam praesentem colerent sua sollicitudine

¹⁸ provexit autem ad horum culturam et hos qui ignorabant artificis eximia diligentia

¹⁹ ille enim volens placere illi qui se adsumpsit elaboravit arte sua ut similitudinem in melius figuraret

²⁰ multitudo autem adducta per speciem operis eum qui ante tempus tamquam homo honoratus fuerat nunc deum existimaverunt

²¹ et haec fuit vitae humanae deceptio quoniam aut adfectui aut regibus deservientes homines incommunicabile nomen lapidibus et lignis inposuerunt

²² et non sufficerat errasse eos circa Dei scientiam sed et in magno viventes inscientiae bello tot et tam magna mala pacem appellant

²³ aut enim filios suos sacrificantes aut obscura sacrificia facientes aut insaniae plenas vigiliis habentes

²⁴ neque vitam neque nuptias mundas iam custodiunt sed alius alium per invidiam occidit aut adulterans contristat

²⁵ et omnia commixta sunt sanguis homicidium furtum et fictio corruptio infidelitas turbatio et peririum tumultus bonorum

²⁶ Domini inmemoratio animarum inquinatio nativitatis inmutatio nuptiarum inconstantia moechiae et inpuccitia

²⁷ infandorum enim idolorum cultura omnis mali causa est et initium et finis

²⁸ aut enim dum laetantur insaniunt aut vaticinantur falsa aut vivunt iniuste aut periurant cito

²⁹ dum enim confidunt in idolis quae sunt sine anima male iurantes renoceri se non sperant

³⁰ utraque ergo illis evenient digne quoniam male senserunt de Deo adtendentes idolis et iniuste iuraverunt in dolo contemnentes iustitiam

³¹ non enim iurantium est virtus sed peccantium poena perambulat semper in iniustorum praevaricationem

15 tu autem Deus noster suavis et verus es patiens et misericordia disponens omnia

² etenim si peccaverimus tui sumus scientes magnitudinem tuam et si non peccaverimus scimus quoniam apud te sumus computati

³ nosse enim te consummata iustitia est et scire iustitiam et virtutem tuam radix est immortalitatis

⁴ non enim in errorem induxit nos hominum malae artis excogitatio nec umbra picturae labor sine fructu effigies sculpta per varios colores

⁵ cuius aspectus insensato dat concupiscentiam et diligit mortuae imaginis effigiem sine anima

⁶ malorum amatores digni qui spem in talibus habent et qui faciunt illos et qui diligunt et qui colunt
⁷ sed et figulus mollem terram premens laboriose fingit ad usus nostros unumquodque vas et de eodem luto fingit quae munda sunt in usum vasa similiter et quae his sunt contraria horum autem vasorum qui sit usus iudex est figulus

⁸ et cum labore vanum deum de eodem fingit luto ille qui paulo ante de terra factus fuerat et post pusillum se ducit unde acceptus est repetitus debitum animae quem habebat

⁹ sed est illi cura non quia laboraturus est nec quoniam brevis illi vita est sed concertatur aurificibus et argentariis sed et aerarios imitatur et gloriam praefert quoniam res supervacuas fingit

¹⁰ cinis est cor eius et terra supervacua spes illius et luto vilior vita illius

¹¹ quoniam ignoravit qui se finxit et qui inspiravit illi animam quae operatur et qui insuflavit spiritum vitalem

¹² sed aestimaverunt ludum esse vitam nostram et conversationem vitae compositam ad lucrum et oportere undecumque etiam ex malo acquirere

¹³ hic enim super omnes scit se delinquere qui ex terrae materia fragilia vasa et sculptilia fingit

¹⁴ omnes enim insipientes et infelices supra modum animae superbi sunt inimici populi tui et imperantes illi

¹⁵ quoniam omnia idola nationum aestimaverunt deos quibus neque oculorum visus est ad videndum neque nares ad percipiendum spiritum neque aures ad audiendum nec digiti manuum ad tractandum sed et pedes eorum pigri ad ambulandum

¹⁶ homo enim fecit illos et qui spiritum mutuatus est is finxit illos nemo enim sibi similem homo poterit deum fingere

¹⁷ cum sit enim mortalis mortuum fingit manibus iniquis melior est enim ipse his quos colit quia ipse quidem vixit cum esset mortalis illi autem nunquam

¹⁸ sed et animalia miserima colunt insensate enim comparata his aliis sunt deteriora

¹⁹ sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspiciere effugit autem Dei laudem et benedictionem eius

16 propter hoc per his similia passi sunt digne tormenta et per multitudinem bestiarum exterminati sunt

² pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum quibus dedisti concupiscentiam delectamenti sui novum saporem escam parans eis ortyometram

³ ut illi quidem concupiscentes escam propter ea quae illis ostensa et missa sunt etiam a necessaria concupiscentia averterentur hi autem in brevi inopes facti novam gustaverunt escam

⁴ oportebat enim illis quidem sine excusatione supervenire interitum exercentibus tyrannidem his autem tantum ostendere quemadmodum inimici illorum exterminabantur

⁵ etenim cum supervenit illis saeva bestiarum ira morsibus perversarum colubrarum exterminabantur

⁶ non in perpetuum permansit ira tua sed ad correctionem in brevi turbati sunt signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuae

⁷ qui enim conversus est non per hoc quod videbat sanabatur sed per te omnium salvatorem

⁸ et in hoc autem ostendisti inimicis nostris quia tu es qui liberas ab omni malo

⁹ illos enim lucustarum et muscarum occiderunt morsus et non est inventa sanitas animae illorum quia digni erant ab huiusmodi exterminari

¹⁰ filios autem tuos nec draconum venenatorum vicerunt dentes misericordia enim tua adveniens sanabat illos

¹¹ in memoria enim sermonum tuorum examinabantur et salvabantur ne in altam incidentes oblivionem non possent tuo uti adiutorio

¹² etenim neque herba neque malagma sanavit illos sed tuus Domine sermo qui sanat omnia

¹³ tu enim vitae et mortis habes potestatem et deducis ad portas mortis et reducis

¹⁴ homo autem occidit quidem per malitiam animam suam et cum exhibit spiritus non revertetur nec revocabit animam quae recepta est

¹⁵ sed tuam manum effugere impossibile est

¹⁶ negantes enim nosse te impii per fortitudinem brachii tui flagellati sunt novis aquis et grandinibus et pluviis persecutionem passi et per ignem consummati

¹⁷ quod enim mirabile erat in aqua quae omnia extinguit plus ignis valebat vindex est enim orbis iustorum

¹⁸ quodam enim tempore mansuetabatur ignis ne conburentur quae ad impios missa erant animalia sed ut ipsi videntes scirent quoniam Dei iudicio patiuntur persecutionem

¹⁹ et quodam tempore in aqua super virtutem ignis ardebat ut iniquae terrae nationem exterminaret

²⁰ pro quibus angelorum esca nutriti populum tuum et paratum panem e caelo praestitisti illis sine labore omne delectamentum in se habentem et omnis saporis suavitatem

²¹ substantia enim tua dulcedinem tuam quam in filios habes ostendebat et serviens uniuscuiusque voluntati ad quod quis volebat convertebatur

²² nix autem et glacies sustinebant vim ignis et non tabescebant ut scirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis ardens in grandine et pluvia coruscans

²³ hoc autem iterum ut nutrentur iusti etiam suae virtutis oblitus est

²⁴ creatura enim tibi factori deserviens excandescit in tormentum adversus iniustos et lenior fit ad benefaciendum pro his qui in te confidunt

²⁵ propter hoc et tunc in omnia transfigurata omnium nutrici gratiae tuae deserviebant ad voluntatem horum qui a te desiderati sunt

²⁶ ut scirent filii tui quos dilexisti Domine quoniam non nativitatis fructus pascunt homines sed sermo tuus hos qui in te crediderint conservat

²⁷ quod enim ab igni non poterat exterminari statim ab exiguo radio solis calefactum tabescebat

²⁸ ut notum omnibus esset quoniam oportet praevenire solem ad benedictionem tuam et ad orientem lucis tibi adorare

²⁹ ingrati enim fides tamquam hibernalis glacies tabescit et disperiet tamquam aqua supervacua

17 magna enim sunt iudicia tua et inenarrabilia verba tua propter hoc indisciplinae animae erraverunt

² dum enim persuasum habent iniqui posse dominari nationi sanctae vinculis tenebrarum et longae noctis conpediti inclusi sub tectis fugitivi perpetuae providentiae iacuerunt

³ et dum putant se latere in obscuris peccatis tenebroso oblivionis velamento dispersi sunt paventes horrende et cum admiratione nimia perturbati

⁴ neque enim quae continebat illos spelunca sine timore custodiebat quoniam sonitus descendens perturbabat illos et personae tristes apparentes pavorem illis praestabant

⁵ et ignis quidem nulla vis poterat illis lumen praebere nec siderum limpidae flammae inluminare poterant illam noctem horrendam

⁶ apparebat autem illis subitaneus ignis timore plenus et timore percussi illius quae non videbatur faciei aestimabant deteriora esse quae videbantur

⁷ et magicæ artis adpositi erant derisus et sapientiae gloriae correptio cum contumelia

⁸ illi enim qui promittebant timores turbationes expellere se ab anima languente hi cum derisu pleni timore languebant

⁹ nam et si nihil illos ex monstis perturbabat transitu animalium et serpentium sibilatione commoti tremebundi peribant et aerem quem nulla ratione quis effugere posset negantes se videre

¹⁰ cum sit enim timida nequitia dat testimonium condemnata semper enim praesumit saeva conturbata conscientia

¹¹ nihil enim est timor nisi praesumptionis adiutorium proditionis cogitationis auxilium

¹² et dum ab intro minor est expectatio maiorem putat scientiam eius causae de qua tormentum praestat

¹³ illi autem qui inpotentem vere noctem et ab infimis et ab altissimis inferis supervenientem eundem somnum dormientes

¹⁴ aliquando monstrorum exagitabantur timore aliquando animae deficiebant traductione subitaneus enim illis et insperatus timor supervenerat

¹⁵ deinde si quicumque ex illis decidisset custodiebatur in carcere sine ferro reclusus

¹⁶ si enim rusticus quis erat aut pastor aut agri laborum operarius praeoccupatus esset ineffugibilem sustinebat necessitatem

¹⁷ una enim catena tenebrarum omnes erant conligati sive spiritus sibilans aut inter spissos ramos avium sonus suavis aut vis aquae decurrentis nimium

¹⁸ aut sonus validus praecipitarum petrarum aut ludentium animalium cursus invisus aut mugientium valida bestiarum vox aut resonans de altissimis montibus echo deficientes faciebat illos praetimore

¹⁹ omnis enim orbis terrarum limpido luminabatur lumine et non impeditis operibus continebatur

²⁰ solis autem illis superposita erat gravis nox imago tenebrarum quae superventura illis erat ipsi ergo sibi erant graviores tenebris

18 sanctis autem tuis maxima erat lux et horum quidem vocem audiebant sed figuram non videbant et quia non et ipsi per eadem passi erant magnificabant

² et qui ante laesi erant quoniam non laedebantur gratias agebant et ut esset differentia donum petebant

³ propter quod igni ardentem columnam ducem habuerunt ignotae viae et solem sine laesura boni hospitii praestitisti

⁴ digni quidem illi carere luce et pati carcerem tenebrarum qui inclusos custodiebant filios tuos per quos incipiebat incorruptum legis lumen saeculo dari

⁵ cum cogitarent iustorum occidere infantes et uno exposito filio et liberato in traductionem illorum multitudinem filiorum abstulisti et pariter illos perdidisti in aquam validam

⁶ illa nox ante cognita est a parentibus nostris ut vere scientes quibus iuramentis crediderunt animaequiores essent

⁷ suscepta est autem a populo tuo sanitas quidem iustorum iniustorum autem exterminatio

⁸ sicut enim laesisti adversarios sic nos provocans magnificasti

⁹ absconse enim sacrificabant iusti pueri bonorum et iustitiae legem in concordia disposuerunt similiter bona et mala percepturos iustos patri iam decantantes laudes

¹⁰ resonabat autem inconueniens inimicorum vox et flebilis audiebatur planctus ploratorum infantium
¹¹ simili autem poena servus cum domino adflictus et popularis homo regi similia passus
¹² similiter ergo omnes uno nomine mortis mortuos habebant innumerabiles nec enim ad sepeliendum vivi sufficebant quoniam uno momento quae erat praeclarior natio illorum exterminata est
¹³ de omnibus enim non credentes propter veneficia tunc cum fuit exterminium primogenitorum sponderunt populum Dei se esse
¹⁴ cum enim quietum silentium contineret omnia et nox in suo cursu medium iter haberet
¹⁵ omnipotens sermo tuus de caelo a regalibus sedibus durus debellator in mediam exterminii terram prosilivit
¹⁶ gladius acutus insimulatum imperium tuum portans et stans replevit omnia morte et usque ad caelum adtingebat stans in terra
¹⁷ tum continuo visus somniorum malorum turbaverunt illos et timores supervenerunt insperati
¹⁸ et alius alibi proiectus semivivus propter quam moriebatur causam demonstrabat
¹⁹ visiones enim quae illos turbaverunt haec praemonebant ne inscii quare mala patiebantur perirent
²⁰ tetigit autem tunc et iustos temptatio mortis et commotio in heremo facta est multitudinis sed non diu permansit ira
²¹ properans enim homo sine querella propugnavit proferens servitutis suae scutum orationem et per incensum deprecationem allegans restitit irae et finem inposuit necessitati ostendens quoniam tuus est famulus
²² vicit autem turbas non virtute corporis nec armatura potentiae sed verbo vexatorem subiecit iuramenta parentum et testamentum commemorans
²³ cum enim iam acervatim cecidissent super alterutrum mortui interstetit et amputavit impetum et divisit illam quae ad vivos ducebat viam
²⁴ in veste enim poderis quam habebat totus erat orbis terrarum et parentum magnalia in quattuor ordinibus lapidum erant sculpta et magnificentia tua in diademate capitis illius erat scripta
²⁵ haec autem his cessit qui exterminabat et haec extimuit erat enim sola temptatio irae sufficiens
19 impiis autem usque in novissimum sine misericordia ira supervenit praesciebat enim et futura illorum
² quoniam ipsi cum reversi essent ut se ducerent et cum magna sollicitudine praemisissent illos consequebantur illos paenitentia acti
³ adhuc enim inter manus habentes luctus et deplorantes ad monumenta mortuorum aliam sibi adsumpserunt cogitationem inscientiae et quos ro-

gantes proiecerunt hos tamquam fugitivos persequabantur
⁴ ducebat enim illos ad hunc finem digna necessitas et horum quae acciderant memoracionem amittebant
⁵ ut eam quae deerat tormentis replerent punitionem et populus quidem tuus mirabiliter transiret illi autem novam mortem invenirent
⁶ omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur deserviens tuis praeceptis ut pueri tui custodirentur inlaesi
⁷ nam nubis castra eorum adumbrabat et ex aqua quae ante erat terra arida apparuit et ex mari Rubro via sine impedimento et campus germinans de profundo nimio
⁸ per quem omnis natio transivit quae tegebatur tua manu videntes mirabilia monstra
⁹ tamquam equi enim depaverunt et tamquam agni exultaverunt magnificantes te Domine qui liberasti illos
¹⁰ memores enim erant adhuc eorum quae in incolatu illorum facta fuerant quemadmodum pro natione animalium eduxit terra muscas et pro piscibus eructavit fluvius multitudinem ranarum
¹¹ novissime autem viderunt novam creaturam avium cum abducti concupiscentia postulaverunt escam epulationis
¹² in adlocutione enim desiderii ascendit illis de mari ortygometra et vexationes peccatoribus supervenerunt non sine illis quae ante facta erant argumentis per vim fluminum iuste enim patiebantur secundum suas nequitias
¹³ etenim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt alii quidem ignotos non recipiebant advenas alii autem bonos hospites in servitum accipiebant
¹⁴ et non solum hoc sed et alius quis respectus erit illorum quoniam inviti recipiebant extraneos
¹⁵ qui autem cum laetitia receperunt hos qui eisdem usi erant iustitiis saevissimis adflixerunt doloribus
¹⁶ percussi sunt autem caecitate sicut illi in foribus iusti cum subitaneis cooperti essent tenebris unusquisque ostii sui transitum quaerebat
¹⁷ in se enim elementa dum convertuntur sicut in organo qualitatis sonus inmutatur et omnia suum sonum custodiunt unde est aestimare et ex ipso certo visu
¹⁸ agrestia enim in aquatica convertebantur et quaecumque erant natantia in terram transiebant
¹⁹ ignis in aqua valebat supra suam virtutem et aqua extinguentis naturae obliviscebatur

SAPIENTIAE SALOMONIS 19:20

²⁰ flammae e contrario corruptibilium animalium non vexaverunt carnes coambulantium nec dissolvebant illam quae facile dissolvitur sicut glacies bonam escam in omnibus enim Domine magnificasti populum tuum et honorasti et non despexisti in omni tempore et in omni loco adsistens eis

Liber
Iesu Filii Sirach

Multorum nobis et magnorum per Legem et Prophetas aliosque qui secuti sunt illos sapientiam demonstratam, in quibus oportet laudare Israhel doctrinae et sapientiae causa; quia non solum ipsos loquentes necesse est peritos, sed etiam extraneos posse et dicentes et scribentes doctissimos fieri.

Avus meus Iesus postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis Legis et Prophetarum et aliorum librorum qui nobis a parentibus nostris traditi sunt, volui et ipse scribere aliquid horum quae ad doctrinam et sapientiam pertinent, ut desiderantes discere et illorum periti facti magis magisque adtendant animo et confirmentur ad legitimam vitam.

Hortor itaque venire vos cum benevolentia et adtentiore studio lectionem facere, et veniam habere in illis in quibus videmur sequentes imaginem sapientiae et deficere in verborum compositione. nam deficiunt verba hebraica quando translata fuerint ad alteram linguam; non solum autem haec, sed et ipsa Lex et Prophetae ceteraque librorum non parvam habent differentiam quando inter se dicuntur.

Nam in octavo et tricesimo anno temporibus Ptolomei Euergetis regis, postquam perveni in Aegyptum et cum multum temporis ibi fecissem, inveni libros relictos non parvae neque contemnendae doctrinae.

Itaque bonum et necessarium putavi et ipse aliquam addere diligentiam et laborem interpretandi istum librum; et multa vigilia adtuli doctrinam in spatio temporis, ad illa quae ad finem ducunt librum dare, et illis qui volunt animum intendere et discere quemadmodum oporteat instituere mores qui secundum legem Domini proposuerunt vitam agere>.

1 omnis sapientia a Deo Domino est et cum illo fuit semper et est ante aevum

² harenam maris et pluviae guttas et dies saeculi quis dinumeravit altitudinem caeli et latitudinem terrae et profundum abyssi quis mensus est

³ sapientiam Dei praecedentem omnia quis investigavit

⁴ prior omnium creata est sapientia et intellectus prudentiae ab aeo

⁵ fons sapientiae verbum Dei in excelsis et ingressus illius mandata aeterna

⁶ radix sapientiae cui revelata est et astutias illius quis agnovit

⁷ disciplina sapientiae cui revelata est et manifestata et multiplicationem ingressus illius quis intellexit

⁸ unus est Altissimus creator omnipotens rex potens et metuendus nimis sedens super thronum illius et dominans Deus

⁹ ipse creavit illam spiritu sancto et vidit et dinumeravit et mensus est

¹⁰ et effudit illam super omnia opera sua et super omnem carnem secundum datum suum et praebuit illam diligentibus se

¹¹ timor Domini gloria et gloriatio et laetitia et corona exultationis

¹² timor Domini delectabit cor et dabit laetitiam et gaudium in longitudine dierum

¹³ timenti Dominum bene erit in extremis et in die defunctionis suae benedicetur

¹⁴ dilectio Dei honorabilis sapientia

¹⁵ quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione et in agnitione magnalium suorum

¹⁶ initium sapientiae timor Domini et cum fidelibus in vulva concreatus est et cum electis seminis creditur et cum iustis et fidelibus agnoscitur

¹⁷ timor Domini scientiae religiositas

¹⁸ religiositas custodiet et iustificabit cor iucunditatem atque gaudium dabit

¹⁹ timenti Deum bene erit et in diebus consummationis illius benedicetur

²⁰ plenitudo sapientiae timere Deum et plenitudo a fructibus illius

²¹ omnem domum illius implebit a generationibus et receptacula a thesauris illius

²² corona sapientiae timor Domini repollens pacem et salutis fructum

²³ et vidit et dinumeravit eam utraque autem sunt dona Dei

²⁴ scientiam et intellectum prudentiae sapientia conpartietur et gloriam tenentium se inaltat

²⁵ radix sapientiae est timere Dominum rami enim illius longevi

²⁶ in thesauris sapientiae intellectus et scientiae religiositas execratio autem peccatoribus sapientia

²⁷ timor Dei expellit peccatum

²⁸ nam qui sine timore est non poterit iustificari iracundia enim animositatis illius subversio illius est

²⁹ usque in tempus sustinebit patiens et postea reditio iucunditatis

³⁰ bonus sensus usque in tempus abscondebit verba illius et labia multorum enarrabunt sensum illius
³¹ □
³² □
³³ concupiscens sapientiam conserva iustitiam et Deus praebebit illam tibi
³⁴ sapientia enim et disciplina timor Domini et quod beneplacitum est illi
³⁵ fides et mansuetudo et adimplebit thesauros illius
³⁶ non sis incredibilis timori Domini et ne accesseris ad illum duplici corde
³⁷ ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris labiis tuis
³⁸ attende in illis ne forte cadas et adducas animae tuae inhonorationem
³⁹ et revelet Deus absconsa tua et in medio synagogae elidat te
⁴⁰ quoniam accessisti maligne ad Dominum et cor tuum plenum est dolo et fallacia
2 fili accedens servituti Dei sta in iustitia et timore et praepara animam tuam ad temptationem
² deprime cor tuum et sustine declina aurem et excipe verba intellectus et ne festines in tempus obductionis
³ sustine sustentationes Dei coniungere Deo et sustine ut crescat in novissimo vita tua
⁴ omne quod tibi adplicatum fuerit accipe et in dolore sustine et in humilitate tua habe patientiam
⁵ quoniam in igne probatur aurum et argentum homines vero receptibiles in camino humiliationis
⁶ crede Deo et recuperabit te et dirige viam tuam et spera in illum serva timorem illius et in illo veteresce
⁷ metuentes Deum sustinete misericordiam eius et non deflectatis ab illo ne cadatis
⁸ qui timetis Deum credite illi et non evacuabitur merces vestra
⁹ qui timetis Deum sperate in illum et in oblectatione veniet vobis misericordia
¹⁰ qui timetis Deum diligite illum et inluminabuntur corda vestra
¹¹ respicite filii nationes hominum et scitote quis speravit in Dominum et confusus est
¹² permansit in mandatis eius et derelictus est et quis invocavit illum et despexit illum
¹³ quoniam pius et misericors Deus et remittit in tempore tribulationis peccata omnibus exquirentibus se in veritate
¹⁴ vae duplici corde et labiis scelestis et manibus malefacientibus et peccatori terram ingredienti duabus viis
¹⁵ vae dissolutis corde qui non credunt Deo ideo non protegentur ab eo

¹⁶ vae his qui perdiderunt sustentiam qui dereliquerunt vias rectas et deverterunt in vias pravas
¹⁷ et quid facietis cum inspicere coeperit Deus
¹⁸ qui timent Dominum non erunt incredibiles verbo illius et qui diligunt illum conservabunt viam illius
¹⁹ qui timent Dominum inquirent quae beneplacita sunt illi et qui diligunt eum replebuntur lege ipsius
²⁰ qui timent Dominum parabunt corda sua et in conspectu illius sanctificabunt animas suas
²¹ qui timent Dominum custodiunt mandata illius et patientiam habebunt usque ad inspectionem illius
²² dicentes si paenitentiam non egerimus incidemus in Dei manus et non in manus hominum
²³ secundum enim magnitudinem illius sic et misericordia ipsius cum ipso
3 filii sapientiae ecclesia iustorum et natio illorum obaudientia et dilectio
² iudicium patris audite filii dilecti et sic facite ut salvi sitis
³ Deus enim honoravit patrem in filiis et iudicium matris exquirens in filios
⁴ qui diligit Deum exorabit pro peccatis et continebit se ab illis in oratione dierum exaudietur
⁵ et sicut qui thesaurizat ita et qui honorificat matrem suam
⁶ qui honorat patrem iucundabitur in filiis
⁷ qui honorat patrem suum vita vivet longiore et qui obaudit patrem refrigerabit matri
⁸ qui timet Deum honorat parentes et quasi dominis serviet in his qui se generaverunt
⁹ in opere et sermone et omni patientia honora patrem tuum
¹⁰ ut superveniat tibi benedictio a Deo et benedictio illius in novissimo manet
¹¹ benedictio patris firmat domos filiorum maledictio autem matris eradicat fundamenta
¹² ne glorieris in contumelia patris tui non est enim tibi gloria sed confusio
¹³ gloria enim hominis ex honore patris sui et dedecus filiis pater sine honore
¹⁴ fili suscipe senectam patris tui et ne contristes eum in vita illius
¹⁵ et si defecerit sensu veniam da et ne spernas eum in tua virtute elemosyna enim patris non erit in oblivione
¹⁶ nam pro peccato matris restituetur tibi bonum
¹⁷ et iniustitia aedificabitur tibi in die tribulationis commemorabitur tui sicut in sereno glacies solventur tua peccata
¹⁸ quam malae famae est qui relinquit patrem et est maledictus a Deo qui exasperat matrem
¹⁹ fili in mansuetudine opera tua perfice et super hominum gloriam diligeris
²⁰ quanto magnus es humilia te in omnibus et coram Deo invenies gratiam

²¹ quoniam magna potentia Dei solius et ab humilibus honoratur
²² altiora te ne scrutaveris et fortiora te ne exquisieris sed quae praecepit tibi Deus illa cogita semper et in pluribus operibus eius ne fueris curiosus
²³ non est enim tibi necessarium ea quae abscondita sunt videre oculis tuis
²⁴ in supervacuis rebus noli scrutari multipliciter et in pluribus operibus eius non eris curiosus
²⁵ plurima enim super sensum hominis ostensa sunt tibi
²⁶ multos enim inplanavit suspicio illorum et in vanitate detinuit sensus illorum
²⁷ cor durum male habebit in novissimo et qui amat periculum in illo peribit
²⁸ cor ingrediens duas vias non habebit successus et pravicornius in illis scandalizabitur
²⁹ cor nequam gravabitur doloribus et peccator adiciet ad peccandum
³⁰ synagogae superbiorum non est sanitas frutex enim peccati eradicabitur in illis et non intellegetur
³¹ cor sapiens intellegitur in sapientia et auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam
³² sapiens cor et intellegibile abstinebit se a peccatis et in operibus iustitiae successus habebit
³³ ignem ardentem extinguit aqua et elemosyna resistit peccatis
³⁴ et Deus conspexerit qui reddit gratiam meminit in posterum et in tempore casus tui invenies firmiter
4 fili elemosynam pauperis ne fraudes et oculos tuos ne transvertas a paupere
² animam esurientem ne despexeris et non exasperes pauperem in inopia sua
³ cor inopis ne adflixeris et non protrahas datum angustianti
⁴ rogationem contribulati ne abicias et non avertas faciem tuam ab egeno
⁵ ab inope ne avertas oculos propter iram et non relinquo quarentibus tibi retro maledicere
⁶ maledicentis enim te in amaritudine exaudiet precatio illius exaudiet autem eum qui fecit illum
⁷ congregationi pauperum affabilem te facito et presbytero humilia animam tuam et magnato humilia caput tuum
⁸ declina pauperi aurem tuam et redde debitum tuum et responde pacifica in mansuetudine
⁹ libera eum qui iniuriam patitur de manu superbi et non acide feras in anima tua
¹⁰ in iudicando esto pupillis misericors ut pater et pro viro matri illorum
¹¹ et eris velut filius Altissimi obaudiens et miserebitur tui magis quam mater
¹² sapientia filiis suis vitam inspiravit et suscipit exquirentes se et praeibit in viam iustitiae

¹³ et qui illam diligit diligit vitam et qui vigilaverint ad illam conplectebuntur placorem eius
¹⁴ qui tenuerint illam vitam hereditabunt et quo introibit benedicit Deus
¹⁵ qui serviunt ei obsequentes erunt Sancto et eos qui diligunt illam diligit Deus
¹⁶ qui audit illam iudicat gentes et qui intuetur illam permanebit confidens
¹⁷ si crediderit ei hereditabit illam et erunt in confirmatione creaturae illorum
¹⁸ quoniam in temptatione ambulat cum eo et in primis eligit eum
¹⁹ timorem et metum et adprobationem inducet super illum et cruciabit illum in tribulatione doctrinae suae donec temptet illum in cogitationibus illius et credat animae illius
²⁰ et firmabit illum et iterum adducet directum ad illum
²¹ et denudat absconsa sua et thesaurizat super illum scientiam et intellectum iustitiae
²² si autem oberraverit derelinquet eum et tradet illum in manus inimici sui
²³ fili conserva tempus et devota a malo
²⁴ pro anima tua non confundaris dicere verum
²⁵ est enim confusio adducens peccatum et est confusio adducens gloriam et gratiam
²⁶ ne accipias faciem adversus faciem tuam nec adversus animam tuam mendacium
²⁷ non reverearis proximum tuum in casum suum
²⁸ nec retineas verbum in tempus salutis non abscondas sapientiam tuam in decore eius
²⁹ in lingua enim agnoscitur sapientia et sensus et scientia et doctrina in verbis veritatis et firmamentum in operibus iustitiae
³⁰ non contraducas veritati ullo modo et de mendacio ineruditionis tuae confundere
³¹ non confundaris confiteri peccata tua et ne subicias te homini pro peccato
³² noli resistere contra faciem potentis nec coneris contra ictum fluvii
³³ pro iustitia agonizare pro anima tua et usque ad mortem certa pro iustitia et Deus expugnabit pro te inimicos tuos
³⁴ noli citatus esse in lingua tua et inutilis et remissus in operibus tuis
³⁵ noli esse sicut leo in domo tua evertens domesticos tuos et opprimens subiectos tibi
³⁶ non sit porrecta manus tua ad accipiendum et ad reddendum collecta
5 noli adtendere ad possessiones iniquas et ne dixeris est mihi sufficiens vita nihil enim proderit in tempore vindictae et obductionis
² non sequaris concupiscentiam cordis
³ et ne dixeris quomodo potui aut quis me subiciet propter facta mea Deus enim vindicans vindicabit

⁴ ne dixeris peccavi et quid accidit mihi triste Altissimus enim est patiens redditor
⁵ de propitiatu peccatorum noli esse sine metu neque adicias peccatum super peccatum
⁶ et ne dicas miseratio Dei magna est multitudinis peccatorum meorum miserebitur
⁷ misericordia enim et ira ab illo et in peccatores respicit ira illius
⁸ non tardes converti ad Deum et ne differas de die in diem
⁹ subito enim venit ira illius et in tempore vindictae disperdet te
¹⁰ noli anxius esse in divitiis iniustus nihil enim proderunt tibi in die obductionis et vindictae
¹¹ non ventiles te in omnem ventum et non eas in omni via sic enim peccator probatur duplici lingua
¹² esto firmus in via Dei et in veritate sensus tui et scientia et prosequatur te verbum pacis et iustitiae
¹³ esto mansuetus ad audiendum verbum ut intellegas et cum sapientia fers responsum verum
¹⁴ si est tibi intellectus responde proximo sin autem sit manus tua super os tuum ne capiaris in verbo indisciplinato et confundaris
¹⁵ honor et gloria in sermone sensati lingua imprudentis subversio ipsius
¹⁶ non appelleris susurrio et lingua tua capiaris et confundaris
¹⁷ super furem enim est confusio et paenitentia et denotatio pessima super bilinguem susurratori autem odium et inimicitia et contumelia
¹⁸ iustifica pusillo et magno similiter
6 noli fieri pro amico inimicus proximo inproperium enim et contumeliam malus hereditabit et omnis peccator invidus et bilinguis
² non te extollas in cogitatione animae tuae velut taurus ne forte elidatur virtus tua per stultitiam
³ et folia tua comedet et fructus tuos perdet et relinqueris velut lignum aridum in heremo
⁴ anima enim nequa disperdet qui se habet et in gaudium inimici dat illum et deducit in sortem impiorum
⁵ verbum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos et lingua eucharis in bono homine abundat
⁶ multi pacifici sint tibi et consilarii tibi sint unus de mille
⁷ si possides amicum in temptatione posside eum et non facile credas illi
⁸ est enim amicus secundum tempus suum et non permanebit in die tribulationis
⁹ et est amicus qui egreditur ad inimicitiam et est amicus qui odium et rixam et convicia denudabit
¹⁰ est autem amicus socius mensae et non permanet in die necessitatis
¹¹ amicus si permanserit fixus erit tibi quasi coequalis et in domesticis tuis fiducialiter aget

¹² si humiliaverit se contra te et a facie tua abscondet se unanimum habebis amicitiam bonam
¹³ ab inimicis tuis separare et ab amicis tuis adtende
¹⁴ amicus fidelis protectio fortis qui autem invenit illum invenit thesaurum
¹⁵ amico fideli nulla est comparatio et non est digna ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius
¹⁶ amicus fidelis medicamentum vitae et immortalitatis et qui metuunt Dominumveniunt illum
¹⁷ qui timet Deum aequae habebit amicitiam bonam quoniam secundum illum erit amicus illius
¹⁸ fili a iuventute tua excipe doctrinam et usque ad canos invenies sapientiam
¹⁹ quasi is qui arat et seminat accede ad illam et sustine bonos fructus illius
²⁰ in opere enim ipsius exiguum laborabis et cito edes de generationibus illius
²¹ quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus et non permanet in illa excors
²² quasi lapidis virtus probatio erit in illis et non demorabuntur proicere illum
²³ sapientia enim doctrinae secundum nomen est eius et non multis est manifesta quibus autem agnita est permanet usque ad conspectum Dei
²⁴ audi fili et accipe consilium intellectus et ne abicias consilium meum
²⁵ inice pedem tuum in conpedes illius et in torques eius tuum collum
²⁶ subice umerum tuum et porta illam et ne acedieris vinculis eius
²⁷ in omni animo tuo accede ad illam et in omni virtute tua serva vias eius
²⁸ investiga illam et manifestabitur tibi et continens factus ne derelinqueris eam
²⁹ in novissimis enim invenies requiem in ea et convertetur tibi in oblectationem
³⁰ et erunt tibi conpedes in protectionem fortitudinis et bases virtutis et torques illius in stolam gloriae
³¹ decor enim vitae est in illa et vincula illius netura salutaris
³² stolam gloriae indues eam et coronam gratulationis superpones tibi
³³ fili si adtenderis mihi disces et si adcommo-daveris animam tuam sapiens eris
³⁴ et si inclinaveris aurem tuam excipies doctrinam et si dilexeris audire sapiens eris
³⁵ in multitudine presbyterorum prudentium sta et sapientiae illorum ex corde coniungere ut omnem narrationem Dei possis audire et proverbia laudis non effugiant te
³⁶ et si videris sensatum evigila ad illum et gradus ostiorum illius exerat pes tuus

³⁷ cogitatum habe in praeceptis Dei et in mandatis illius maxime adsiduus esto et ipse dabit cor tibi et concupiscentia sapientiae dabitur tibi

7 noli facere mala et non te adprehendent
² discede ab iniquo et deficient mala abs te
³ non semines mala in sulcis iniuriae et non metes ea in septuplum
⁴ noli quaerere ab homine ducatum neque a rege cathedram honoris
⁵ non te iustifices ante Deum quoniam agnitor cordis ipse est et penes regem noli velle videri sapiens
⁶ noli quaerere fieri iudex nisi si valeas virtute inrumperere iniquitates ne forte extimescas faciem potentis et ponas scandalum in agilitate tua
⁷ non pecces in multitudinem civitatis nec te inmittas in populum
⁸ neque alliges duplicia peccata nec enim in uno eris immunis
⁹ noli esse pusillanimis in anima tua
¹⁰ exorare et facere elemosynam non despicias
¹¹ ne dicas in multitudine munerum meorum respiciet Deus et offerentem me Deo altissimo suscipiet munera mea
¹² non inrideas hominem in amaritudine animae est enim qui humiliat et exaltat circumspexit Deus
¹³ noli amare mendacium adversus fratrem tuum neque amico similiter facias
¹⁴ noli velle mentiri omne mendacium adsiduitas enim illius non bona
¹⁵ noli verbosus esse in multitudine presbyterorum et non iteres verbum in tua oratione
¹⁶ non oderis laboriosa opera et rusticationem ab Altissimo creatam
¹⁷ non te reputes in multitudine indisciplinatorum
¹⁸ memento irae quoniam non tardabit
¹⁹ humilia valde spiritum tuum quoniam vindicta carnis impii ignis et vermes
²⁰ noli praevaricari in amicum pecunia different neque fratrem carissimum auro spreveris
²¹ noli discedere a muliere sensata et bona quam sortitus es in timore Dei gratia enim verecundiae illius super aurum
²² non laedas servum operantem in veritate neque mercennarium dantem animam suam
²³ servus sensatus dilectus quasi anima tua non defraudes illum libertate neque inopem derelinquas illum
²⁴ pecora tibi sunt adtende illis et si sunt utilia perseverent apud te
²⁵ filii tibi sunt erudi illos et curva illos a pueritia illorum
²⁶ filiae tibi sunt conserva corpus illarum et non ostendas hilarem faciem tuam ad illas

²⁷ trade filiam et grande opus feceris et homini sensato da illam

²⁸ mulier si est tibi secundum animam tuam non proicias illam et odibili non credas te in toto corde
²⁹ honora patrem tuum et gemitus matris tuae ne obliviscaris
³⁰ memento quoniam nisi per illos non fuisses et retribue illis quomodo et illi tibi
³¹ in tota anima tua time Deum et sacerdotes illius sanctifica
³² in omni virtute dilige eum qui te fecit et ministros eius non derelinquas
³³ honora Deum ex tota anima tua et honorifica sacerdotes et propurga te cum brachiis
³⁴ da illi partem sicut mandatum est tibi primitiarum et purgationis et de negligentia purga te cum paucis
³⁵ datum brachiorum tuorum et sacrificium sanctificationis offers initia sanctorum
³⁶ et pauperi porrige manum tuam ut perficiatur propitiatio et benedictio tua
³⁷ gratia datus in conspectu omnis viventis et mortuo non prohibeas gratiam
³⁸ non desis plorantibus in conrogatione et cum lugentibus ambula
³⁹ non te pigeat visitare infirmum ex his enim in dilectione firmaberis
⁴⁰ in omnibus operibus tuis memorare novissima tua et in aeternum non peccabis

8 non litiges cum homine potente ne forte incidas in manus illius
² non contendas cum viro locuplete ne forte contra consistat litem tibi
³ multos perdidit aurum atque argentum et usque cor regum extendit et convertit
⁴ non litiges cum homine linguato et non strues in igne illius ligna
⁵ non communices homini indocto ne male de progenie tua loquatur
⁶ ne despicias hominem avertentem se a peccato neque inproperes ei memento quoniam omnes sumus in correptionem
⁷ ne spernas hominem in sua senecta etenim ex nobis senescunt
⁸ noli de mortuo gaudere sciens quoniam omnes morimur et in gaudium nolumus venire
⁹ ne despicias narrationem presbyterorum sapientium et in proverbii illorum conversare
¹⁰ ab ipsis enim disces doctrinam intellectus et servire magnatis sine querella
¹¹ non te praetereat narratio seniorum et ipsi enim didicerunt a patribus suis
¹² quoniam ab ipsis disces intellectum et in tempore necessitatis responsum
¹³ non incendas carbones peccatoris arguens eos ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum

¹⁴ ne contra faciem stes contumeliosi ne sedeat quasi insidiator ori tuo

¹⁵ noli fenerare homini fortiori te quod si feneraveris tamquam perditum habe

¹⁶ non spondeas super virtutem tuam quod si sponderis quasi restituens cogita

¹⁷ non iudices contra iudicem quoniam secundum quod dignum est iudicat

¹⁸ cum audace non eas in via ne forte gravet mala sua in te ipse enim secundum voluntatem suam vadit et simul cum stultitia illius peries

¹⁹ cum iracundo non facias rixam cum audace non eas in desertum quoniam quasi nihil est ante illum sanguis et ubi non est adiutorium elidet te

²⁰ cum fatuis ne consilium habeas non enim poterunt diligere nisi quae ipsis placent

²¹ coram extraneo ne facias consilium nescis enim quid pariet

²² non omni homini cor tuum manifestes ne forte inferat tibi gratiam et convicietur tibi

9 non zeles mulierem sinus tui ne ostendas super te malitiam doctrinae nequam

² non des mulieri potestatem animae tuae ne ingrediatur in virtute tua et confundaris

³ ne respicias mulierem multivolam ne forte incidas in laqueos illius

⁴ cum psaltrice ne adsiduus sis nec audias illam ne forte pereas in efficacia illius

⁵ virginem ne conspicias ne forte scandalizeris in decore illius

⁶ non des fornicariis animam tuam in nullo ne perdas te et hereditatem tuam

⁷ noli conspicerere in vicis civitatis nec oberraveris in plateis illius

⁸ averte faciem tuam a muliere compta et non circumspicias speciem alienam

⁹ propter speciem mulieris multi perierunt et ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit

¹⁰ omnis mulier quae est fornicaria quasi stercus in via conculcatur

¹¹ speciem mulieris alienae multi admirati reprobati facti sunt conloquium enim illius quasi ignis exardescit

¹² cum aliena muliere non accumbas super cubitum cum aliena muliere ne sedeas omnino nec accumbas cum ea super cubitum

¹³ et non alterceris cum ea in vino ne forte declinet cor tuum in illa et sanguine tuo labaris in perditionem

¹⁴ ne derelinquas amicum antiquum novus enim non erit similis illi

¹⁵ vinum novum amicus novus veterescat et cum suavitate bibes illud

¹⁶ non zeles gloriam et opes peccatoris non enim scis quae futura sit illius subversio

¹⁷ non placeat tibi iniuria iniustorum sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius

¹⁸ longe abesto ab homine potestatem habente occidendi et non suspicaberis timorem mortis

¹⁹ et si accesseris ad illum noli aliquid committere ne forte auferat vitam tuam

²⁰ communionem mortis scito quoniam in medium laqueorum ingredieris et super dolentium arma ambulabis

²¹ secundum virtutem tuam cave te a proximo et cum sapientibus et prudentibus tracta

²² viri iusti sint tibi convivae et in timore Dei sit gloriatio tibi

²³ et in sensu sit tibi cogitatus et omnis narratio tua in praeceptis Altissimi

²⁴ in manus artificum opera laudabitur et princeps populi in sapientia sermonis sui in sensu vero seniorum verbum

²⁵ terribilis est in civitate sua homo linguosus et temerarius in verbo suo odibilis erit

10 iudex sapiens vindicabit populum suum et principatus sensati stabilis erit

² secundum iudicem populi sic et ministri eius et qualis rector est civitatis tales et inhabitantes

³ rex insipiens perdet populum suum et civitates inhabitabuntur per sensum prudentium

⁴ in manu Dei potestas terrae et exclamabilis omnis iniquitas gentium et utilem rectorem in tempus suscitabit super illam

⁵ in manu Dei potestas hominis et super faciem scribae inponet honorem suum

⁶ omnis iniuriae proximi ne memineris et nihil agas in operibus iniuriae

⁷ odibilis coram Deo et hominibus superbia et execrabilis omnis iniquitas gentium

⁸ regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias et iniurias et contumelias et diversos dolos

⁹ avaro autem nihil est scelestius quid superbit terra et cinis

¹⁰ nihil est iniquius quam amare pecuniam hic enim et animam suam venalem habet quoniam in vita sua proiecit intima sua

¹¹ omnis potentatus brevis via

¹² brevem languorem praecidit medicus sic et rex hodie est et cras morietur

¹³ cum enim moritur homo hereditabit serpentes et bestias et vermes

¹⁴ initium superbiae hominis apostatare a Deo

¹⁵ quoniam ab eo qui fecit illum recessit cor eius quoniam initium peccati omnis superbia qui tenuerit illam adimplebitur maledictis et subvertet eos in finem

¹⁶ propterea exhonoravit Dominus conventus malorum et destruxit eos usque in finem

¹⁷ sedes ducum superbiorum destruxit Deus et sedere fecit mites pro illis

¹⁸ radices gentium superbarum arefecit Deus et plantavit humiles ex ipsis gentibus

¹⁹ terras gentium evertit Dominus et perdidit eas usque ad fundamentum

²⁰ arefecit ex ipsis et disperdidit illos et cessare fecit memoriam eorum a terra

²¹ perdidit Deus memoriam superbiorum et reliquit memoriam humilium sensu

²² non est creata hominibus superbia neque iracundia nationi mulierum

²³ semen hominum honorabitur hoc quod timet Dominum semen autem hoc exhorabitur hominum quod praeterit mandata Domini

²⁴ in medio fratrum rector illorum in honore et qui timent Deum erunt in oculis illius

²⁵ gloria divitum honoratorum et pauperum timor Dei est

²⁶ non despiciere hominem iustum pauperem et non magnificare virum peccatorem divitem

²⁷ magnus est iudex et potens est in honore et non est maior illo qui timet Deum

²⁸ servo sensato liberi servient et vir prudens disciplinatus non murmurabit correptus et inscius non honorabitur

²⁹ noli te extollere in faciendo opere tuo et noli cunctari in tempore angustiae

³⁰ melior est qui operatur et abundat in omnibus quam qui gloriatur et eget panem

³¹ fili in mansuetudine conserva animam tuam et da illi honorem secundum meritum suum

³² peccantem in animam suam quis iustificabit et quis honorificabit exhorantem animam suam

³³ pauper gloriatur per disciplinam et timorem suum et est homo qui honorificatur propter substantiam suam

³⁴ qui gloriatur in paupertate quanto magis in substantia et qui gloriatur in substantia paupertatem vereatur

11 sapientia humiliati exaltabit caput illius et in medio magnatorum consedere illum faciet

² non laudes virum in specie sua neque spernas hominem in visu suo

³ brevis in volatilibus est apis et initium dulcoris habet fructus illius

⁴ in vestitu ne glorieris umquam nec in die honoris tui extollaris quoniam mirabilia opera Altissimi solius et gloriosa et absconsa et invisita opera illius

⁵ multi tyranni sederunt in throno et insuspicabilis portavit diadema

⁶ multi potentes pressi sunt valide et gloriosi traditi sunt in manus alterorum

⁷ priusquam interroges ne vituperes quemquam et cum interrogaveris corripere iuste

⁸ priusquam audias ne respondeas verbum et in medio sermonum ne adicias loqui

⁹ de re ea quae te non molestat ne ceteris et in iudicio peccantium ne consistas

¹⁰ fili ne in multis sint actus tui et si dives fueris non eris immunis a delicto si enim secutus fueris non adprehendes et non effugies si praecurreris

¹¹ est laborans et festinans et dolens impius et tanto magis non abundat

¹² est homo marcidus egens recuperatione plus deficiens virtute et abundans paupertate

¹³ et oculus Dei respexit illum in bono et erexit illum ab humilitate ipsius et exaltavit caput eius et mirati sunt in illo multi et honoraverunt Deum

¹⁴ bona et mala vita et mors et paupertas et honestas a Deo sunt

¹⁵ []

¹⁶ []

¹⁷ datio Dei permanet iustis et profectus illius successus habebunt in aeternum

¹⁸ est qui locupletatur parce agendo et haec pars mercedis illius

¹⁹ in eo quod dicit inveni requiem mihi et nunc manducabo de bonis meis solus

²⁰ et nescit quod tempus praetereat et relinquet omnia aliis

²¹ sta in testamento tuo et in illo conloquere et in opere mandatorum tuorum veteresce

²² ne manseris in operibus peccatorum fide autem in Deo et mane in loco tuo

²³ facile est enim in oculis Dei de subito honestari pauperem

²⁴ benedictio Dei in mercedem iusti festinat et in honore veloci processus illius fructificat

²⁵ ne dicas quid est mihi opus et quae erunt mihi ex hoc bona

²⁶ ne dicas sufficiens sum et quid ex hoc pessimabor

²⁷ in die bonorum ne inmemor sis malorum et in die malorum ne inmemor sis bonorum

²⁸ quoniam facile coram Deo in die obitus retribuere unicuique secundum vias suas

²⁹ malitia horae oblivionem facit luxuriae magnae et in fine hominis denudatio operum illius

³⁰ ante mortem ne laudes hominem quemquam quoniam in filiis suis agnoscitur vir

³¹ non omnem hominem inducas in domum tuam multae enim insidiae sunt dolosi

³² sicut enim eructant praecordia fetantium sicut perdix inducitur in caveam et ut caprea in laqueum sic et cor superbiorum et sicut prospectator videns casum proximi sui

³³ bona enim in mala convertens insidiatur et in electis inponet maculam

³⁴ ab scintilla una augetur ignis et ab uno doloso augetur sanguis homo vero peccator sanguini insidiatur

³⁵ adtende te a pestifero fabricat enim mala ne forte inducat super te subsannationem in perpetuum

³⁶ admitte ad te alienigenam et subvertet te in turbore et abalienabit te a tuis propriis

12 si benefeceris scito cui feceris et erit gratia in bonis tuis multa

² benefac iusto et invenies retributionem magnam et si non ab ipso certe a Domino

³ non est ei bene qui adsiduus est malis et elemosynam non danti quoniam et Altissimus odio habet peccatores et misertus est paenitentibus

⁴ da misericordiam et ne suscipias peccatorem et impiis et peccatoribus reddet vindictam custodiens eos in die vindictae

⁵ da bono et non receperis peccatorem

⁶ benefac humili et non dederis impio prohibe panes illi dare ne in ipsis potentior te sit

⁷ nam duplicia mala invenies in omnibus bonis quoniam et Altissimus odio habet peccatores et impiis reddet vindictam

⁸ non agnosceretur in bonis amicus et non abscondetur in malis inimicus

⁹ in bonis viri inimici illius in tristitia et in malitia illius amicus agnitus est

¹⁰ non credas inimico tuo in aeternum sicut enim aeramentum eruginat nequitia illius

¹¹ et si humiliatus vadat curvus adice animum tuum et custodi te ab illo

¹² non statuas illum penes te nec sedeat ad dexteram tuam ne conversus stet in loco tuo ne forte conversus in locum tuum inquirat cathedram tuam et in novissimo cognoscas verba mea et in sermonibus meis stimuleris

¹³ quis miserebitur incantatori a serpente percusso et omnibus qui adpropiant bestiis et qui comitatur cum viro iniquo et obvolutus est in peccatis eius

¹⁴ una hora tecum permanebit si autem declinaveris non subportabit

¹⁵ in labiis suis indulcat inimicus et in corde suo insidiatur ut subvertat te in foveam

¹⁶ in oculis suis lacrimatur inimicus et si invenerit tempus non satiabitur sanguine

¹⁷ si incurrerint tibi mala invenies eum illic priorem

¹⁸ in oculis suis lacrimatur inimicus et quasi adiuvens suffodiet plantas tuas

¹⁹ caput suum movebit et plaudebit manu et multa susurrans commutabit vultum suum

13 qui tetigerit picem inquinabitur ab illa et qui communicaverit superbo inducet superbiam

² pondus super se tollit qui honestiori communicat et ditiori te ne socius fueris

³ quid communicabit caccabus ad ollam quando enim conliserint confringetur

⁴ dives iniuste egit et fremebit pauper autem laesus tacebit

⁵ si largitus fueris adsumet te et si non habueris derelinquet te

⁶ si habes convivet tecum et evacuabit te et ipse non dolebit super te

⁷ si necessarius illi fueris subplantabit te et subridens spem dabit narrans tibi bona et dicet quid opus est tibi

⁸ et confundet te in cibis suis donec te exinaniat bis et ter et in novissimo derideat te postea videns derelinquet te et caput suum movebit ad te

⁹ []

¹⁰ adtende ne seductus in stultitiam humilieris

¹¹ noli esse humilis in sapientia tua ne humiliatus in stultitiam seducaris

¹² advocatus a potentiore discede ex hoc enim magis te advocabit

¹³ ne improbus sis ne inpingaris et longe abesto ne eas in oblivionem

¹⁴ ne retineas ex aequo loqui cum illo ne credas multis verbis illius ex multa enim loquella temptabit te et subridens interrogabit te de absconditis tuis

¹⁵ inmitis animus illius conservabit verba tua et non parcat de malitia et de vinculis

¹⁶ cave tibi et adtende diligenter auditui tuo quoniam cum subversione tua ambulas

¹⁷ audiens vero illa quasi in somnis vide et vigilabis

¹⁸ omni vita tua dilige Deum et invoca eum in salute tua

¹⁹ omne animal diligit similem sibi sic et omnis homo proximum sibi

²⁰ omnis caro ad similem sibi coniungitur et omnis homo simili sui sociabitur

²¹ si communicabit lupus agno aliquando sic peccator iusto

²² quae communicatio sancto homini ad canem aut quae pax bona diviti ad pauperem

²³ venatio leonis onager in heremo sic pascua sunt divitum pauperes

²⁴ et sicut abominatio est superbo humilitas sic execratio divitis pauper

²⁵ dives commotus confirmatur ab amicis humilis autem cum ceciderit expellitur et a notis

²⁶ diviti decepto multi recuperatores locutus est superba et iustificaverunt illum

²⁷ humilis deceptus est et insuper arguitur locutus est sensate et non est datus ei locus

²⁸ dives locutus est et omnes tacuerunt et verbum illius usque ad nubes perducent

²⁹ pauper locutus est et dicunt quis est hic et si offenderit subvertunt illum

³⁰ bona est substantia cui non est peccatum in conscientia et nequissima paupertas in ore impii

³¹ cor hominis inmutat faciem illius sive in bona sive in mala

³² vestigium cordis boni et faciem bonam difficile invenies et cum labore

14 beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo et non est stimulatus in tristitia delicti
² felix qui non habuit animi sui tristitiam et non excidit ab spe sua

³ viro cupido et tenaci sine ratione est substantia et homini livido ad quid aurum

⁴ qui acervat ex animo suo iniuste aliis congregat et in bonis illius alius luxuriabitur

⁵ qui sibi nequa est cui alii bonus erit et non iucundabitur in bonis suis

⁶ qui sibi invidet nihil est illo nequius et haec redditio est malitiae illius

⁷ et si bene fecerit ignoranter et non volens facit et in novissimo manifestat malitiam suam

⁸ nequa est oculus lividi et avertens faciem et despicens animam suam

⁹ insatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis non satiabitur donec consummet arefaciens animam suam

¹⁰ oculus malus ad mala et non satiabitur pane et in tristitia erit super mensam suam

¹¹ fili si habes benefac tecum et Deo bonas oblationes offer

¹² memor esto quoniam mors non tardat et testamentum inferorum quia demonstratum est tibi testamentum enim huius mundi morte morietur

¹³ ante mortem benefac amico tuo et secundum vires tuas exporrigeris da pauperi

¹⁴ non defrauderis a die bono et particula boni doni non te praetereat

¹⁵ nonne aliis relinques dolores et labores tuos in divisione sortis

¹⁶ da et accipe et iustifica animam tuam

¹⁷ ante obitum tuum operare iustitiam quoniam non est apud inferos invenire cibum

¹⁸ omnis caro sicut faenum veterescit et sicut folium fructificans in arbore viridi

¹⁹ alia generat et alia deicit sic generatio carnis et sanguinis alia finitur et alia nascitur

²⁰ omne opus corruptibile in fine deficiet et qui illud operatur ibit cum ipso

²¹ et omne opus electum iustificabitur et qui operatur illud honorabitur in illo

²² beatus vir qui in sapientia sua morietur et qui in iustitia sua meditabitur et in sensu cogitabit circumspersionem Dei

²³ qui excogitat vias illius in suo corde et in absconsis illius intellegens vadens post illam quasi vestigator et in viis illius consistens

²⁴ qui respicit per fenestras et in ianuas illius audiens

²⁵ qui requiescit iuxta domum illius et in parietibus illius figens palum statuet casulam suam ad manus illius et requiescunt in casula eius bona per aevum

²⁶ statuet filios suos sub tegimen illius et sub ramis illius morabitur

²⁷ protegetur in subtegmine illius a fervore et in gloria eius requiescet

15 qui timet Deum faciet illud et qui continens est iustitiae adprehendet illam

² et obviabit illi quasi mater honorificata et quasi mulier a virginitate suscipiet illum

³ cibabit illum panem vitae et intellectus et aqua sapientiae salutaris potabit illum et firmabitur in illo et non flectetur

⁴ et continebit illum et non confundetur et inaltabit illum apud proximos suos

⁵ et in medio ecclesiae aperiet os illius adimplebit illum spiritu sapientiae et intellectus et stolam gloriae vestiet illum

⁶ iucunditatem et exultationem thesaurizabit super illum et nomine aeterno hereditabit illum

⁷ homines stulti non adprehendent illam et homines sensati obviabunt illi homines stulti non videbunt illam longe enim abest a superbia et dolo

⁸ viri mendaces non erunt illius memores et viri veraces inveniuntur in illa et successum habebunt usque ad inspectionem Dei

⁹ non est speciosa laus in ore peccatoris

¹⁰ quoniam a Deo profecta est sapientia sapientiae enim Dei adstabit laus et in ore fideli abundabit et Dominator dabit eam illi

¹¹ non dixeris per Deum abest quae odit enim ne feceris

¹² non dicas ille me inplanavit non enim necessarii sunt illi homines impii

¹³ omne execrumentum erroris odit Deus et non erit amabile timentibus illum

¹⁴ Deus ab initio constituit hominem et reliquit illum in manu consilii sui

¹⁵ adiecit mandata et praecepta sua

¹⁶ si volueris mandata conservabunt te et in perpetuum fidem placitam facere

¹⁷ adposuit tibi aquam et ignem ad quod voles porrige manum tuam

¹⁸ ante hominem vita et mors bonum et malum quod placuerit ei dabitur illi

¹⁹ quoniam multa sapientia Dei et fortis in potentia videns omnes sine intermissione

²⁰ oculi Dei ad timentes eum et ipse agnoscit omnem operam hominis

²¹ nemini mandavit impie agere et nemini dedit spatium peccandi

²² non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium et inutilium

16 et ne iucunderis in filiis impiis si multiplicentur non oblecteris super ipsos si non est timor Dei cum illis

² non credas vitae illorum et ne respexeris in labores illorum

³ melior est enim unus timens Deum quam mille filii impii

⁴ et utile mori sine filiis quam relinquere filios impios

⁵ ab uno sensato inhabitabitur patria et a tribus impiis deseretur

⁶ multa talia vidit oculus meus et fortiora horum audivit auris mea

⁷ in synagoga peccantium exardebit ignis et in gente incredibili exardescit ira

⁸ non exoraverunt pro peccatis suis antiquis gigantibus qui destruxerunt confidentes suae virtuti

⁹ et non pepercit peregrinationi illorum et execratus est illos prae superbia verbi illorum

¹⁰ non misertus est illis gentem totam perdens et extollentes se in suis peccatis

¹¹ et sicut sescenta milia peditum qui congregati sunt in duritia cordis sui et si unus fuisset cervicatus mirum si fuisset immunis

¹² misericordia enim et ira est cum illo potens exoratio et effundens iram

¹³ secundum misericordiam suam sic correptio illius hominem secundum operam suam iudicat

¹⁴ non effugiet in rapinam peccator et non retardabit sufferentia misericordiam facientis

¹⁵ omnis misericordia faciet locum unicuique secundum meritum operum suorum et secundum intellectum peregrinationis ipsius

¹⁶ non dicas a Deo abscondar et ex summo quis mei memorabitur

¹⁷ in populo magno non agnoscar quae est enim anima mea in tam immensa creatura

¹⁸ ecce caelum et caeli caelorum abyssus et universa terra et quae in eis sunt in conspectu illius commovebuntur

¹⁹ montes simul et colles et fundamenta terrae et cum conspexerit illa Deus tremore concutientur

²⁰ et omne cor intellegetur

²¹ et vias illius quis intellegit et procella quam nec oculus videbit hominis

²² nam plurima opera illius sunt in absconsis opera iustitiae quis enuntiabit aut quis sustinebit longe enim est testamentum a quibusdam et interrogatio omnium in consummatione est

²³ qui minoratur corde cogitat inania et vir imprudens et errans cogitat stulta

²⁴ audi me fili et discite disciplinam sensus et in verbis meis adtende in corde

²⁵ edicam in aequitate disciplinam et scrutabor enarrare sapientiam et in verbis meis adtende in corde tuo et dico in aequitate spiritus virtutes quas posuit Deus in opera sua ab initio et in veritate enuntio scientiam eius

²⁶ in iudicio Dei opera ipsius ab initio et ab institutione ipsorum distinxit partes illorum et initia ipsorum in gentibus suis

²⁷ ornavit in aeternum opera illorum nec esurierunt nec laboraverunt et non destiterunt ab operibus suis

²⁸ unusquisque proximum sibi non angustiavit usque in aevum

²⁹ non incredibiles verbo illius

³⁰ post haec Deus in terram respexit et implevit illam bonis suis

³¹ anima omnis vitalis denudavit ante faciem ipsius et ipsa iterum reversio illorum

17 Deus creavit de terra hominem et secundum imaginem suam fecit illum

² et iterum convertit illum in ipsam et secundum se vestivit illum virtutem

³ numerum dierum et tempus dedit illi et dedit illi potestatem eorum quae sunt super terram

⁴ posuit timorem illius super omnem carnem et dominatus est bestiarum et volatilium

⁵ creavit ex ipso adiutorium similem ipsi consilium et linguam et oculos aures et cor dedit illis excogitandi et disciplinam intellectus replevit illos

⁶ creavit illis scientiam spiritus sensum implevit cor illorum et mala et bona ostendit illis

⁷ posuit oculum ipsorum super corda illorum ostendere illis magnalia operum suorum

⁸ et nomen sanctificationis conlaudent et gloriari in mirabilibus illius et magnalia enarrant operum eius

⁹ addidit illis disciplinam et legem vitae hereditavit illos

¹⁰ testamentum aeternum constituit cum illis et iudicia sua ostendit illis

¹¹ et magnalia honoris eius vidit oculus illorum et honorem vocis audierunt aures illorum et dixit illis adtendite ab omni iniquo

¹² et mandavit illis unicuique de proximo

¹³ viae illorum coram ipso sunt semper non sunt absconsa ab oculis ipsius

¹⁴ in unamquamque gentem praeposuit rectorem

¹⁵ et pars Dei Israhel facta est manifesta

¹⁶ omnia opera illorum velut sol in conspectu Dei et oculi eius sine intermissione inspicientes in viis eorum

¹⁷ non sunt absconsa testamenta per iniquitatem eorum et omnes iniquitates eorum in conspectu Dei

¹⁸ elemosyna viri quasi sacculum cum ipso et gratiam hominis quasi pupillam conservabit

¹⁹ et postea resurget et retribuet illis retributionem unicuique in caput illorum et convertet in interiores partes terrae
²⁰ paenitentibus autem dedit viam iustitiae et conrogavit deficientes sustinere et destinavit illis sortem veritatis
²¹ convertere ad Deum et relinque peccata tua
²² precare ante faciem et minue offendiculum
²³ refer te ad Dominum et avertere ab iniustitia et nimis odito execrationem
²⁴ et cognosce iustitias et iudicia Dei et sta in sorte propositionis et orationis altissimi Dei
²⁵ in partes vade saeculi sancti cum vivis et dantibus confessionem
²⁶ non demoreris in errore impiorum a mortuo quasi nihil perit
²⁷ confiteberis vivens vivus et sanus confiteberis et laudabis Deum et gloriaberis in miserationibus illius
²⁸ quam magna misericordia Dei et propitiatio illius convertentibus ad se
²⁹ nec enim omnia possunt esse in hominibus quoniam non est immortalis filius hominis et in vanitate malitiae placuerunt
³⁰ quid lucidius sole et hic deficiet aut quid nequius excogitabit caro et sanguis et hoc arguitur
³¹ virtutem altitudinis caeli ipse conspicit et omnes homines terra et cinis
18 qui vivit in aeternum creavit omnia simul Deus solus iustificabitur et manet invictus rex in aeternum
² quis sufficit enarrare opera illius
³ quis enim investigabit magnalia eius
⁴ virtutem autem magnitudinis eius quis enuntiabit et quis adiciet enarrare misericordiam eius
⁵ non est minuere neque adicere nec est invenire magnalia Dei
⁶ cum consummaverit homo tunc incipit et cum quieverit operabitur
⁷ quid homo et quae gratia illius et quid bonum aut quid nequam illius
⁸ numerus dierum hominum multum centum anni quasi guttae aquae a mare et sicut calculus harenae sic exigui anni in die aevi
⁹ propter hoc patiens est Deus in illis et effudit super eos misericordiam suam
¹⁰ vidit praesumptionem cordis illorum quoniam mala est et cognovit subversionem illorum quoniam nequa est
¹¹ ideo adimplevit propitiationem suam in illis et ostendit illis viam aequitatis
¹² miseratio hominis circa proximum suum misericordia autem Dei super omnem carnem
¹³ qui misericordiam habet et docet erudit quasi pastor gregem suum

¹⁴ misereatur excipiens doctrinam miserationis et qui festinant in iudiciis eius
¹⁵ fili in bonis non des querellam et omni dato non des tristitiam verbi mali
¹⁶ nonne ardorem refrigerabit ros sic et verbum melius quam datus
¹⁷ nonne ecce verbum super datum bonum et utraque cum homine iustificato
¹⁸ stultus achariter inproperabit et datus indisciplinati tabescere facit oculos
¹⁹ ante iudicium para iustitiam tibi et antequam loquaris disce
²⁰ ante languorem adhibe medicinam et ante iudicium interroga te ipsum et in conspectu Dei invenies propitiationem
²¹ ante languorem humilia te et in tempore infirmitatum ostende conversationem tuam
²² non inpediaris operari semper et non veteris usque ad mortem iustificari quoniam merces Dei manet in aeternum
²³ ante orationem praepara animam tuam et noli esse quasi homo qui temptat Deum
²⁴ memento irae in die consummationis et tempus retributionis in conversatione facies
²⁵ memento paupertatis in tempore abundantiae et necessitatem paupertatis in die divitiarum
²⁶ a mane usque ad vesperam mutatur tempus et haec omnia citata in oculis Dei
²⁷ homo sapiens in omnibus metuet et in diebus delictorum adtendet ab inertia
²⁸ omnis astutus agnovit sapientiam et invenienti eam dabit confessionem
²⁹ sensati in verbis et ipsi sapienter egerunt et intellexerunt veritatem et iustitiam et inploraverunt proverbia et iudicia
³⁰ de continentia animae post concupiscentias tuas non eas et a voluntate tua avertere
³¹ si praestes animae tuae concupiscentiam eius faciet te in gaudium inimicis
³² ne oblecteris in turbis nec in modicis ad duas est enim commissio illorum
³³ ne fueris mediocris in contentione ex fenore et non est tibi nihil in sacco eris enim invidus tuae vitae
19 operarius ebriacus non locupletabitur et qui spernit modica paulatim decidet
² vinum et mulieres apostatare faciunt sapientes et arguent sensatos
³ et qui se iungit fornicariis erit nequa putredo et vermes hereditabunt illum et extolletur in exemplum maius et tolletur de numero anima eius
⁴ qui credit cito levis corde minorabitur et qui delinquit in animam suam insuper habebitur

⁵ qui gaudet iniquitati denotabitur et qui odit correptionem comminuetur vita et qui odit loquacitatem extinguit malitiam
⁶ qui peccat in animam suam paenitebitur et qui iucundatur malitia denotabitur
⁷ ne iteres verbum nequam et durum et non minoraberis
⁸ amico et inimico noli enarrare sensum tuum et si est tibi delictum noli denudare
⁹ audiet enim te et custodiet te et quasi defendens peccatum odiet te et sic aderit tibi semper
¹⁰ audisti verbum adversus proximum commoriatur in te fidens quoniam non te disruptet
¹¹ a facie verbi parturit fatuus tamquam gemitus partus infantis
¹² sagitta infixata femori carnis sic verbum in corde stulti
¹³ corripe amicum ne forte non intellexerit et dicat non feci aut si fecerit ne iterum addat facere
¹⁴ corripe proximum ne forte non dixerit et si dixerit ne forte iteret
¹⁵ corripe amicum saepe enim fit commissio
¹⁶ et non omni verbo credas est qui labitur lingua sed non ex animo
¹⁷ quis est enim qui non deliquerit lingua sua corripe proximum antequam commineris
¹⁸ et da locum timori Altissimi quia omnis sapientia timor Dei et in illa timere Deum et in omni sapientia dispositio legis
¹⁹ et non est sapientia nequitiae disciplina et non est cogitatus peccatorum prudentia
²⁰ est nequitia et ipsa execratio et est insipiens qui minuitur sapientia
²¹ melior est homo qui deficit sapientia et deficiens sensu in timore quam qui abundat sensu et transgreditur legem Altissimi
²² est sollertia certa et ipsa iniqua
²³ et est qui emittit verbum certum enarrans veritatem est qui nequiter humiliat se et interiora eius plena sunt dolo
²⁴ et est iustus qui se nimium submittit a multa humilitate et est iustus qui inclinatur faciem et fingit non videre quod ignoratum est
²⁵ et si ab inbecillitate virium vetetur peccare si invenerit tempus malefaciendi malefaciet
²⁶ ex visu cognoscitur vir et ab occurso faciei cognoscitur sensatus
²⁷ amictus corporis et risus dentium et ingressus hominis enuntiant de illo
²⁸ est correptio mendax in ira contumeliosi et est indicium quod non probatur esse bonum et est tacens et ipse est prudens
20 quam bonum est arguere quam irasci et confitentem in oratione non prohibere
² concupiscentia spadonis devirginavit iuvenem

³ sic qui facit per vim iudicium inique
⁴ quam bonum est correptum manifestare paenitentiam sic enim effugies voluntarium peccatum est tacens qui invenitur sapiens
⁵ et est odibilis qui procax est ad loquendum
⁶ est autem tacens non habens sensum loquellae et est tacens sciens tempus apti temporis
⁷ homo sapiens tacebit usque ad tempus lascivus autem et imprudens non servabunt tempus
⁸ qui multis utitur verbis laedit animam suam et qui potestatem sibi adsumit iniuste odietur
⁹ est processio in malis viro indiscipulato et est inventio in detrimentum
¹⁰ est datus qui non sit utilis et est datus cuius retributio duplex
¹¹ est propter gloriam minoratio et est qui ab humilitate levavit caput
¹² est qui multa redimat modico pretio et restituens ea septuplum
¹³ sapiens in verbis se ipsum amabilem facit gratiae autem fatuorum effundentur
¹⁴ datus insipientis non erit utilis tibi oculi enim illius septimplices sunt
¹⁵ exigua dabit et multa inproperabit et apertio oris illius inflammatio est
¹⁶ hodie fenerat quis et cras expetit et odibilis homo huiusmodi
¹⁷ fatuo non erit amicus et non erit gratia bonis illius
¹⁸ qui enim edunt panem illius falsi linguae sunt quotiens et quanti inridebunt eum
¹⁹ neque enim quod habendum erat directo sensu distribuit similiter et quod non erat habendum
²⁰ lapsus falsae linguae quasi qui pavimento cadens nam et sic casus malorum festinanter venient
²¹ homo acharis quasi fabula vana in ore indiscipulorum adsidua erit
²² ex ore fatui reprobabitur parabola non enim dicit illam in tempore suo
²³ est qui vetatur peccare ab inopia et in requie sua stimulabitur
²⁴ est qui perdit animam suam prae confusione et ab imprudenti persona perdet eam personae autem acceptione perdet se
²⁵ est qui prae confusione promittit amico et lucratu est eum inimicum gratis
²⁶ obprobrium nequa in homine mendacium et in ore indiscipulorum adsidue erit
²⁷ potius furem quam adsiduitas viri mendacis perditionem autem ambo hereditabunt
²⁸ mores hominum mendacium sine honore et confusio illius cum ipso sine intermissione
²⁹ verbum parabolarum sapiens in verbis producet se ipsum et homo prudens placebit magnatis

³⁰ qui operatur terram suam inaltabit acervum fructuum et qui operatur iustitiam ipse exaltabitur qui vero placet magnatis effugiet iniquitatem
³¹ xenia et dona excaecant oculos iudicum et quasi mutus in ore avertit correptiones eorum
³² sapientia absconsa et thesaurus invisus quae utilitas in utrisque
³³ melius in hominibus qui abscondent insipientiam suam quam qui abscondunt sapientiam suam
21 fili peccasti non adicias iterum sed et de pristinis deprecare ut tibi remittatur
² quasi a facie colubri fuge peccata et si accesseris ad illa suscipient te
³ dentes leonis dentes eius interficientes animas hominum
⁴ quasi romphea bis acuta omnis iniquitas plagae illius non est sanitas
⁵ cataplectatio et iniuriae adnullabunt substantiam sic substantia superbiae eradicabitur
⁶ deprecatio pauperis ex ore usque ad aures eius veniet et iudicium festinato adveniet illi
⁷ qui odit correptionem vestigium est peccatoris et qui timet Deum convertet ad cor suum
⁸ notus a longe potens lingua audaci et sensatus scit labi se ab ipso
⁹ qui aedificat domum inpendiis alienis quasi qui colligat lapides suos in hieme
¹⁰ stappa collecta synagoga peccantium et consummatio illorum flamma ignis
¹¹ via peccantium conplanata lapidibus et in fine illorum inferi et tenebrae et poena
¹² qui custodit iustitiam continebit sensum eius
¹³ consummatio timoris Dei sapientia et sensus
¹⁴ non erudietur qui non est sapiens in bono
¹⁵ est autem insipientia quae abundat in malo et non est sensus ubi abundat amaritudo
¹⁶ scientia sapientis tamquam inundatio abundabit et consilium illius sicut fons vitae permanet
¹⁷ cor fatui quasi vas confractum et omnem sapientiam non tenebit
¹⁸ verbum sapiens quodcumque audierit sciens laudabit et ad se adiciet audivit luxuriosus et displicebit illi et proiciet illud post dorsum suum
¹⁹ narratio fatui quasi sarcina in via nam in labiis sensati inveniatur gratia
²⁰ os prudentis quaeritur in ecclesia et verba illius cogitabunt in cordibus suis
²¹ tamquam domus exterminata sic fatuo sapientia et scientia insensati inenarrabilia verba
²² conpedes in pedibus stulto doctrina et quasi vincula manuum supra manum dexteram
²³ fatuus in risu inaltat vocem suam vir autem sapiens vix tacite ridebit
²⁴ ornamentum aureum prudenti doctrina et quasi brachiale in brachio dextro

²⁵ pes fatui facilis in domum proximi et homo peritus confundetur a persona potentis
²⁶ stultus a fenestra respiciet in domum vir autem eruditus foris stabit
²⁷ stultitia hominis audire per ostium et prudens gravabitur contumelia
²⁸ labia imprudentium stulta narrabunt verba autem prudentium statera ponderabuntur
²⁹ et in ore fatuorum cor illorum et in corde sapientium os illorum
³⁰ dum maledicit impius diabolum maledicit ipse animam suam
³¹ susurratio coinquinabit animam suam et in omnibus odietur et qui manserit odiosus erit tacitus et sensatus honorabitur
22 in lapide luteo lapidatus est piger et omnes loquentur super aspersionem illius
² de stercore bouum lapidatus est piger et omnis qui tetigerit eum excutiet manus
³ confusio patris est de filio indiscipulato in filia autem in deminatione fiet
⁴ filia prudens hereditas viro suo nam quae confundit in contumeliam fit genitoris
⁵ patrem et virum confundit audax et ab impiis non minorabitur ab utrisque autem inhonorabitur
⁶ musica in luctu inportuna narratio flagella et doctrina in omni tempore sapientia
⁷ qui docet fatuum quasi qui conglutinet testam
⁸ qui narrat verbum non attendenti quasi qui excitat dormientem de gravi somno
⁹ qui enumerat stulto et in fine dicit quis est hic
¹⁰ super mortuum plora defecit enim lux eius et super fatuum plora defecit enim sensus
¹¹ modicum plora supra mortuum quoniam requievit
¹² nequissimi enim nequissima vita super mortem fatui
¹³ luctus mortui septem dies fatui autem et impii omnes dies vitae illorum
¹⁴ cum stulto non multum loquaris et cum insensato ne abieris
¹⁵ serva te ab illo ut non molestiam habeas et non coinquinaberis in impactu illius
¹⁶ deflecte ab illo et invenies requiem et non acediaberis in stultitiam illius
¹⁷ super plumbum gravabitur et quod illi aliud nomen quam fatuus
¹⁸ harenam et salem et massam ferri facilius est portare quam hominem imprudentem et fatuum et impium
¹⁹ loramentum ligneum conligatum fundamento aedificii non dissolvetur sic et cor confirmatum in cogitatione consilii
²⁰ cogitatus sensati in omni tempore vel metu non pravabitur

²¹ sicut pali in excelsis et cementa in inpensa posita
 contra faciem venti non permanebunt
²² sic et cor timidum in cogitatione stulti contra
 impetum timoris non resistit
²³ sic et cor trepidum in cogitatione fatui omni tem-
 pore non metuebit sic et qui in praeceptis Dei per-
 manet semper
²⁴ pungens oculum deducens lacrimas et qui pungit
 cor proferet sensum
²⁵ mittens lapidem in volatilia deiciet illa sic et qui
 conviciatur amico dissolvit amicitiam
²⁶ ad amicum et si produxeris gladium non desperes
 est enim regressus ad amicum
²⁷ si aperuerit os triste non timeas est enim concor-
 datio excepto convicio et inproperio et superbia et
 mysterii revelatione et plaga dolosa in his omnibus
 effugiet amicus
²⁸ fidem posside cum proximo in paupertate illius ut
 et in bonis illius laeteris
²⁹ in tempore tribulationis illius permane illi fidelis
 ut et in hereditate illius coheres sis
³⁰ ante ignem camini vapor et fumus ignis inaltatur
 sic et ante sanguinem maledicta et contumeliae et
 minae
³¹ amicum salutare non confundaris et a facie illius
 non me abscondam et si mala mihi evenerint per
 illum sustineo
³² omnis qui audiet cavebit se ab eo
³³ quis dabit ori meo custodiam et supra labia mea
 signaculum certum uti ne cadam ab ipsis et lingua
 mea perdat me
23 Domine pater et dominator vitae meae non
 relinquas me ne sinas me cadere in illis
² quis superponet in me in cogitatu meo flagella et
 in corde meo doctrinam sapientiae ut ignorantia-
 bus eorum non parcant mihi et non pareant delicta
 illorum
³ et adincrescant ignorantiae meae et multiplicentur
 delicta mea et peccata mea abundant et incidam in
 conspectu adversariorum et gaudeat inimicus meus
⁴ Domine pater et Deus vitae meae ne derelinquas
 me in cogitatu illorum
⁵ extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi et
 omne desiderium averte a me
⁶ aufer a me ventris concupiscentias et concubitus
 concupiscentiae ne adprehendant me et animae
 inreverenti et infrunitae ne tradas me
⁷ doctrina oris doctrinam oris audite filii et qui
 custodierit illam non periet in labiis suis nec scan-
 dalizabitur in operibus nequissimis
⁸ in vanitate sua adprehendetur peccator et superbus
 et maledicus scandalizabitur in illo
⁹ iurationi non adsuescat os tuum multus enim casus
 in illa

¹⁰ nominatio vero Dei non sit adsidua in ore tuo et
 nominibus sanctorum non admiscearis quoniam non
 eris immunis ab eis
¹¹ sicut enim servus interrogatus adsidue a livore
 non minuetur sic omnis iurans et nominans in toto a
 peccato non purgabitur
¹² vir multum iurans implebitur iniquitate et non
 discedet a domo illius plaga
¹³ et si frustraverit delictum ipsius super ipsum erit
 et si dissimulaverit delinquet dupliciter
¹⁴ et si in vacuum iuraverit non iustificabitur reple-
 bitur enim retributione domus illius
¹⁵ est et alia loquella contraria morti non inveniatur
 in hereditate Iacob
¹⁶ etenim a misericordibus omnia haec auferentur et
 in delictis non volutabunt
¹⁷ indiscipline non adsuescat os tuum est enim in
 illa verbum peccati
¹⁸ memento patris et matris tuae in medio enim
 magnatorum consistis
¹⁹ ne forte obliviscatur te in conspectu illorum et
 adsiduitate tua infatuatus inproperium patiaris et
 maluisses non nasci et diem nativitatis tuae maledi-
 cas
²⁰ homo adsuetus in verbis inproperii in omnibus
 diebus suis non erudietur
²¹ duo genera abundant in peccatis et tertium ad-
 ducit iram et perditionem
²² anima calida quasi ignis ardens non extinguetur
 donec aliquid gluttat
²³ et homo nequam in ore carnis suae non desinet
 donec incendat ignem
²⁴ homini fornicario omnis panis dulcis non cessabit
 transgrediens a lecto suo
²⁵ omnis homo qui transgreditur lectum suum con-
 temnens in animam suam et dicens quis me videt
²⁶ tenebrae circumdant me et parietes cooperiunt me
 et nemo circumspicit me quem vereor delictorum
 meorum non memorabitur Altissimus
²⁷ et non intellet quoniam omnia videt oculus
 illius quoniam expellit a se timorem Dei huiusmodi
 hominis timor et oculi hominum timentes illum
²⁸ et non cognovit quoniam oculi Domini multo
 plus lucidiores super solem circumspicientes omnes
 vias hominum et profundum abyssi et hominum
 corda intuentes in absconsas partes
²⁹ Domino enim Deo antequam crearentur omnia
 sunt agnita sic et post perfectum respicit omnia
³⁰ hic in plateis civitatis vindicabitur quasi pullus
 equinus fugabitur et ubi non speravit adprehendetur
³¹ et erit dedecus omnibus quod non intellexerit
 timorem Dei
³² sic et mulier omnis relinquens virum suum et
 statuens hereditatem ex alieno matrimonio

³³ primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit et secundo virum suum dereliquit tertio in adulterio fornicata est et ex alio viro filios statuit sibi

³⁴ haec in ecclesiam adducetur et in filios eius respicietur

³⁵ non tradent filii eius radices et rami eius non dabunt fructum

³⁶ derelinquent in maledictum memoriam illius et dedecus illius non delebitur

³⁷ et agnoscent qui derelicti sunt quoniam nihil melius quam timor Dei et nihil dulcius quam respicere in mandatis Domini

³⁸ et gloria magna est sequi Dominum longitudo enim dierum adsumetur ab eo

24 sapientiae laus sapientia laudabit animam suam et in Deo honorabitur et in medio populi sui gloriabitur

² et in ecclesiis Altissimi aperiet os suum et in conspectu virtutis illius gloriabitur

³ in medio populo exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur

⁴ in multitudine electorum habebit laudem et inter benedictos benedicetur dicens

⁵ ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam

⁶ ego in caelis feci ut oriretur lumen indeficiens et sicut nebula texi omnem terram

⁷ ego in altis habitavi et thronus meus in columna nubis

⁸ gyrum caeli circuivi sola et in profundum abyssi penetravi et in fluctibus maris ambulavi

⁹ et in omni terra steti et in omni populo

¹⁰ et in omni gente primatum habui

¹¹ et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi et in his omnibus requiem quaesivi et in hereditate eius morabor

¹² tunc praecepit et dixit mihi creator omnium et qui creavit me requievit in tabernaculo meo

¹³ et dixit mihi in Iacob inhabitata et in Israhel hereditare et in electis meis ede radices

¹⁴ ab initio ante saeculum creata sum et usque ad futurum saeculum non desinam et in habitatione sancta coram ipso ministravi

¹⁵ et sic in Sion firmata sum et in civitate sanctificata similiter requievi et in Hierusalem potestas mea

¹⁶ et radicavi in populo honorificato et in parte Dei mei hereditas illius et in plenitudine sanctorum detentio mea

¹⁷ quasi cedrus exaltata sum in Libano et quasi cypressus in monte Sion

¹⁸ et quasi palma exaltata sum in Cades et quasi plantatio rosae in Hiericho

¹⁹ quasi oliva speciosa in campis et quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis

²⁰ sicut cinnamomum et aspaltum aromatizans odorem dedi quasi murra electa dedi suavitatem odoris

²¹ et quasi storax et galbanus et ungula et gutta et quasi libanus non incisus vaporavi habitationem meam et quasi balsamum non mixtum odor meus

²² ego quasi terebinthus extendi ramos meos et rami mei honoris et gratiae

²³ ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris et flores mei fructus honoris et honestatis

²⁴ ego mater pulchrae dilectionis et timoris et agnitionis et sanctae spei

²⁵ in me gratia omnis vitae et veritatis in me omnis spes vitae et virtutis

²⁶ transite ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis implemini

²⁷ spiritus enim meus super melle dulcis et hereditas mea super mel et favum

²⁸ memoria mea in generatione saeculorum

²⁹ qui edunt me adhuc esurient et qui bibunt me adhuc sitient

³⁰ qui audit me non confundetur et qui operantur in me non peccabunt

³¹ qui elucidant me vitam aeternam habebunt

³² haec omnia liber vitae testamentum Altissimi et agnitio veritatis

³³ legem mandavit Moses in praeceptis iustitiarum et hereditatem domui Iacob et Israhel promissionis

³⁴ posuit David puero suo excitare regem ex ipso fortissimum in throno honoris sedentem in sempiternum

³⁵ qui implet quasi Phison sapientiam et sicut Tigris in diebus novorum

³⁶ qui adimplet quasi Eufrates sensum qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis

³⁷ qui mittit disciplinam sicut lucem et adsistens quasi Geon in die vindemiae

³⁸ qui perficit primus scire ipsam et infirmior non investigavit eam

³⁹ a mari enim abundavit cogitatio eius et consilium illius abyssu magna

⁴⁰ ego sapientia effudi flumina

⁴¹ ego quasi tramis aquae immensae de fluvio ego quasi fluvius Doryx et sicut aquaeductus exivi a paradiso

⁴² dixi rigabo meum hortum plantationum et inebriabo pratus mei fructum

⁴³ et ecce facta est mihi tramis abundans et fluvius meus propinquavit ad mare

⁴⁴ quoniam doctrinam quasi antelucanum inlumbo omnibus et enarrabo illam usque in longinquo

⁴⁵ penetrabo inferiores partes terrae et inspiciam omnes dormientes et inluminabo sperantes in Deo

⁴⁶ adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam et relinquam illam quaerentibus sapientiam et non

desinam in progenies illorum usque in aevum sanctum

⁴⁷ videte quoniam non soli mihi laboravi sed omnibus exquirentibus veritatem

25 in tribus placitum est spiritui meo quae sunt probata coram Deo et hominibus

² concordia fratrum et amor proximorum et vir et mulier sibi consentientes

³ tres species odovit anima mea et adgravor valde animae illorum

⁴ pauperem superbum et divitem mendacem et senem fatuum et insensatum

⁵ in iuventute tua non congregasti et quomodo invenies eam in senectute tua

⁶ quam speciosum canitiae iudicium et presbyteris cognoscere consilium

⁷ quam speciosa veteranis sapientia et gloriosis intellectus et consilium

⁸ corona senum multa peritia et gloria illorum timor Dei

⁹ novem insuspabilia cordis magnificavi et decimum dicam in lingua hominibus

¹⁰ homo qui iucundatur in filiis vivens et videns subversionem inimicorum

¹¹ beatus qui inhabitat cum muliere sensata et qui in lingua sua non est lapsus et qui non servivit indignis se

¹² beatus qui invenit amicum verum et qui enarrat iustitiam auri audienti

¹³ quam magnus qui invenit sapientiam et scientiam sed non est super timentem Deum

¹⁴ timor Dei super omnia superposuit

¹⁵ beatus cui donatum est habere timorem Dei qui tenet illum cui adsimilabitur

¹⁶ timor Dei initium dilectionis eius fidei autem initium adglutinandum est ei

¹⁷ omnis plaga tristitia cordis est et omnis malitia nequitia mulieris est

¹⁸ et omnem plagam et non plagam videbit cordis

¹⁹ et omnem nequitiam et non nequitiam mulieris

²⁰ et omnem obductum et non obductum odientium

²¹ et omnem vindictam et non vindictam inimicorum

²² non est caput nequius super caput colubri

²³ et non est ira super iram inimici commorari leoni et draconi placebit quam habitare cum muliere nequa

²⁴ nequitia mulieris inmutat faciem eius et obcaecabit vultum suum tamquam ursus et quasi saccum ostendit in medio proximorum eius

²⁵ et audiens suspirabit modicum

²⁶ brevis malitia super malitiam mulieris sors peccatorum cadat super illam

²⁷ ascensus harenosus in pedibus veterani sic mulier linguata homini quieto

²⁸ ne respicias in mulieris speciem et non concupiscas mulierem in specie

²⁹ mulieris ira et irreverentia et confusio magna

³⁰ mulier si primatum habeat contraria est viro suo

³¹ cor humile et facies tristis et plaga mortis mulier nequa

³² manus debiles et genua dissoluta mulier quae non beatificat virum suum

³³ a muliere initium factum est peccati et per illam omnes morimur

³⁴ non des aquae tuae exitum nec modicum nec mulieri nequa veniam prodeundi

³⁵ si non ambulaverit ad manum tuam et confundet te in conspectu inimicorum

³⁶ a carnibus tuis abscide illam ne semper te abutatur

26 mulieris bonae beatus vir numerus enim annorum illorum duplex

² mulier fortis oblectat virum suum et annos vitae illius in pace implebit

³ pars bona mulier bona in parte bona timentium Deum dabitur viro pro factis bonis

⁴ divitis autem et pauperis cor bonum in omni tempore vultus illorum hilaris

⁵ a tribus timuit cor meum et in quarto facies mea metuit

⁶ delatura civitatis et collectio populi

⁷ et calumniam mendacem super mortem omnia gravia

⁸ dolor cordis et luctus mulier zelotypa

⁹ in muliere infideli flagellum linguae omnibus communicans

¹⁰ sicut boum iugum quod movetur ita et mulierem nequam qui tenet illam quasi qui adprehendat scorpionem

¹¹ mulier ebriosa ira magna et contumelia et turpitudine illius non contegetur

¹² fornicatio mulieris in extollentia oculorum et in palpebris illius agnoscetur

¹³ in filia non avertente se firma custodiam ne inventa occasione utatur se

¹⁴ ab omni irreverentia oculis cave et ne mireris si te neglexerit

¹⁵ sicut viator sitiens ad fontem os aperiet et ab omni aqua proxima bibet et contra omnem palum sedebit et contra omnem sagittam aperiet faretram donec deficiat

¹⁶ gratia mulieris sedulae delectabit virum suum et ossa illius inpinguabit

¹⁷ disciplina illius datus Dei

¹⁸ mulier sensata et tacita non est inmutatio eruditae animae

¹⁹ gratia super gratiam mulier sancta et pudorata

²⁰ omnis autem ponderatio non est digna continentis animae

²¹ sicut sol oriens mundo in altissimis Dei sic mulieris bonae species in ornamentum domus eius
²² lucerna splendens super candelabrum sanctum et species faciei super aetatem stabilem
²³ columnae aureae super bases argenteas et pedes firmi super plantas stabilis mulieris
²⁴ fundamenta aeterna super petram solidam et mandata Dei in corde mulieris sanctae
²⁵ in duobus contristatum est cor meum et in tertio iracundia mihi advenit
²⁶ vir bellator deficiens per inopiam et vir sensatus contemptus
²⁷ et qui transgreditur a iustitia ad peccatum Deus paravit eum ad rompheam
²⁸ duae species difficiles et periculosae mihi appa-
 ruerunt difficile exiit negotians a negligentia et non iustificabitur caupo a peccatis labiae
27 propter inopiam multi deliquerunt et qui
 quaerit locupletari avertit oculum suum
² si in medio conpaginis lapidum palus figitur sic et inter medium venditionis et emptionis angustabitur peccatis
³ conteretur delictum
⁴ si non in timore Domini teneris instanter cito subvertetur domus tua
⁵ si in pertusura cribri remanebit stercus sic aporia hominis in cogitatu illius
⁶ vasa figuli probat fornax et homines iustos temptatio tribulationis
⁷ sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius sic verbum excogitatum hominis cordis
⁸ ante sermonem non conlaudes virum haec enim temptatio est hominum
⁹ si sequare iustitiam adprehendes illam et indues quasi poderem honoris et inhabitabis cum ea et proteget te in sempiternum et in die agnitionis invenies firmamentum
¹⁰ volatilia ad sibi similia conveniunt et veritas ad eos qui operantur illam revertetur
¹¹ leo venationi insidiatur semper sic peccata operantibus iniquitates
¹² homo sanctus in sapientia manet sicut sol nam stultus sicut luna inmutatur
¹³ in medio insensatorum conserva verbum tempori in medio autem cogitantium adsiduus esto
¹⁴ narratio peccantium odiosa et risus illorum delictis peccati
¹⁵ loquella multum iurans horripilationem capiti statuet et irreverentia ipsius obturatio aurium
¹⁶ effusio sanguinis in rixa superbiorum et maledictio illorum auditus gravis
¹⁷ qui denudat arcana amici perdet fidem et non inveniet amicum ad animum suum
¹⁸ dilige proximum et coniungere fide cum illo

¹⁹ quod si denudaveris absconsa illius non persequeris post eum
²⁰ sicut enim homo qui perdit amicum suum sic qui perdit amicitiam proximi sui
²¹ et sicut qui dimittit avem de manu sua sic reliquisti proximum tuum et non eum capies
²² non illum sequare quoniam longe abest effugit enim quasi caprea de laqueo quoniam vulnerata est
²³ conligere et maledicti est concordatio
²⁴ denudare autem amici mysteria desperatio est
²⁵ annuens oculo fabricat iniqua et nemo eum abiciet
²⁶ in conspectu oculorum tuorum condulcabit os tuum et super sermones tuos admirabitur novissime autem pervertet os suum et in verbis tuis dabit scandalum
²⁷ multa audivi et non coaequavi ei et Dominus odiet illum
²⁸ qui in altum mittit lapidem super caput eius cadet et plaga dolosi dividet vulnera
²⁹ et qui foveam fodit in illam decidet et qui statuit lapidem proximo offendet in eo et qui laqueum alio peribit in illo
³⁰ facienti nequissimum super ipsum devolvetur et non agnoscat unde adveniat illi
³¹ inlusio et inproperium superbiorum et vindicta sicut leo insidiabitur illi
³² laqueo peribunt qui oblectantur casu iustorum dolor autem consumet illos antequam moriantur
³³ ira et furor utraque execrabilia et vir peccator continens erit illorum
28 qui vindicari vult a Deo inveniet vindictam et peccata illius servans servabit
² relinque proximo tuo nocenti te et tunc deprecanti tibi peccata solventur
³ homo homini servat iram et a Deo quaerit medellam
⁴ et in hominem similem sibi non habet misericordiam et de peccatis suis deprecatur
⁵ ipse dum caro sit reservat iram et propitiationem petit a Deo quis exorabit pro delictis illius
⁶ memento novissimorum et desine inimicari
⁷ tabitudo enim et mors inminet in mandatis
⁸ memorare timorem Dei et non irascaris proximo
⁹ memorare testamenti Altissimi et despice ignorantiam proximi
¹⁰ abstine te a lite et minues peccata
¹¹ homo enim iracundus incendit litem et vir peccator turbabit amicos et in medium pacem habentium inmittit inimicitiam
¹² secundum enim ligna silvae sic ignis exardescit et secundum virtutem hominis iracundia illius erit et secundum substantiam suam exaltabit iram suam

¹³ certamen festinatum incendit ignem et lis festinans effundit sanguinem et lingua testificans adducit mortem

¹⁴ si sufflaveris quasi ignis exardebit et si expueris super illam extinguetur utraque ex ore proficiscuntur

¹⁵ susurrio et bilinguis maledictus multos enim turbavit pacem habentes

¹⁶ lingua tertia multos commovit et dispersit illos a gente in gentem

¹⁷ civitates muratas divitum destruxit et domos magnatorum effodit

¹⁸ virtutes populorum concidit et gentes fortes dissolvit

¹⁹ lingua tertia mulieres viritas eiecit et privavit illas laboribus suis

²⁰ qui respicit illam non habebit requiem nec habitabit cum requie

²¹ flagelli plaga livorem facit plaga autem linguae comminuet ossa

²² multi ceciderunt in ore gladii sed non sic quasi qui interierunt per linguam suam

²³ beatus qui tectus est a lingua nequa qui in iracundia illius non transivit et qui non adtraxit iugum eius et in vinculis illius non est ligatus

²⁴ iugum enim illius iugum ferreum est et vinculum illius vinculum aereum est

²⁵ mors illius mors nequissima et utilis potius inferus quam illa

²⁶ perseverantia illius non permanebit sed obtinebit vias iniustorum et in flamma sua non comburet iustos

²⁷ qui derelinquunt Deum incident in illam et exardebit in illis et non extinguetur et inmittetur in illos quasi leo et quasi pardus laedebit illos

²⁸ sepi aures tuas spinis et noli audire linguam nequam et ori tuo facito ostia et seras

²⁹ aurum tuum et argentum confla et verbis tuis facito stateram et frenos ori tuo rectos

³⁰ et adtende ne forte labaris in lingua et cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi et sit casus tuus insanabilis in mortem

29 de fenore qui facit misericordiam fenerat proximum et qui praevallet manu mandata servat

² fenera proximum tibi in tempore necessitatis illius et iterum redde proximo in tempore suo

³ confirma verbum et fideliter age cum illo et in omni tempore invenies quod tibi necessarium est

⁴ multi quasi inventionem aestimaverunt fenus et praestiterunt molestiam his qui se adiuverunt

⁵ donec accipiant osculantur manum dantis et in promissionibus humiliant vocem suam

⁶ et in tempore redditionis postulabit tempus et loquetur verba acediae et murmurationum et tempus causabitur

⁷ si autem potuerit reddere aversatus solide vix reddet dimidium et computabit illud quasi inventionem

⁸ sin autem fraudavit illum pecunia sua et possidebit illum inimicum gratis

⁹ et convicia et maledicta reddet illi et pro honore et beneficio reddet illi contumeliam

¹⁰ multi non causa nequitiae non feneraverunt sed fraudari gratis timuerunt

¹¹ verumtamen super humilem animo fortior esto et pro elemosyna non trahas illum

¹² propter mandatum adsume pauperem et propter inopiam eius ne dimittas illum vacuum

¹³ perde pecuniam pro fratre et amico et non abscondas illam sub lapide in perditionem

¹⁴ pone thesaurum tuum in praeceptis Altissimi et proderit tibi magis quam aurum

¹⁵ conclude elemosynam in corde pauperis et haec pro te exorabit ab omni malo

¹⁶ []

¹⁷ []

¹⁸ super scutum potentis et super lanceam adversus inimicum tuum pugnabit

¹⁹ vir bonus fidem facit proximo suo et qui perdidit confusionem derelinquet sibi

²⁰ gratiam fideiussoris ne obliviscaris dedit enim pro te animam suam

²¹ repromissorem fugit peccator et inmundus

²² bona repromissoris sibi adscribit peccator et ingratus sensu derelinquet liberantem se

²³ vir repromittit de proximo suo et cum perdidit reverentiam relinquetur ab eo

²⁴ repromissio nequissima multos perdidit dirigentes et commovit illos quasi fluctus maris

²⁵ viros potentes gyrans migrare fecit et vagati sunt in gentibus alienis

²⁶ peccator transgrediens mandata Domini incidet in promissionem nequa et qui conatur multa agere incidet in iudicium

²⁷ recupera proximum secundum virtutem tuam et adtende tibi ne incidas

²⁸ initium vitae aqua et panis et vestimentum et domus protegens turpitudinem

²⁹ melior victus pauperis sub tegimen asserum quam epulae splendidae in peregre sine domicilio

³⁰ super minimum et magnum placeat tibi et inproperium peregrinationis non audies

³¹ vita nequa hospitandi de domo in domum et ubi habitabitur non fiducialiter aget nec aperiet os

³² habitabit et pascet et potabit ingratos et ad haec amara audiet

³³ transi hospes et orna mensam et quae in manu habes ciba ceteros

³⁴ exi a facie honoris amicorum meorum necessitudine domus meae hospitio mihi factus est frater
³⁵ gravia haec homini habenti sensum correptio domus et inproperium feneratoris
30 de filiis qui diligit filium suum adsiduat illi flagella ut laetetur in novissimo suo
² qui docet filium suum laudabitur in illo et in medio domesticorum in illo gloriabitur
³ qui docet filium suum in zelum mittit inimicum et in medio amicorum gloriabitur in illo
⁴ mortuus est pater illius et quasi non est mortuus similem enim reliquit sibi post se
⁵ in vita ipsius vidit et laetatus est in illo in obitu illius non est contristatus nec confusus est coram inimicis
⁶ reliquit enim defensorem domus et amicis redendentem gratiam
⁷ pro animabus filiorum conligabit vulnera sua et super omnem vocem turbabuntur viscera eius
⁸ equus indomitus evadit durus et filius remissus evadit praeceps
⁹ lacta filium et paventem te faciet lude cum eo et contristabit te
¹⁰ non conrideas illi ne doleas et in novissimo obstupescent dentes tui
¹¹ non des illi potestatem in iuventute et ne despicias cogitatus illius
¹² curva cervicem eius in iuventute et tunde latera illius dum infans est ne forte induret et non credat tibi et erit tibi dolor animae
¹³ doce filium tuum et operare in illum ne in turpitudinem illius offendas
¹⁴ melior est pauper sanus et fortis viribus quam dives inbecillus et flagellatus malitia
¹⁵ salus animae in sanctitate iustitiae et melior omni auro et argento et corpus validum quam census inmensus
¹⁶ non est census super censum salutis corporis et non est oblectatio super cordis gaudium
¹⁷ melior est mors quam vita amara et requies aeterna quam languor perseverans
¹⁸ bona absconsa in ore cluso quasi adpositiones epularum circumpositae sepulchro
¹⁹ quid proderit libatio idolo nec enim manducat nec odorabitur
²⁰ sic qui effugatur a Domino et portans mercedes iniquitatis
²¹ videns oculis et ingemescens sicut spado conplectens virginem et suspirans
²² tristitiam non des animae tuae et non adfligas temet ipsum in consilio tuo
²³ iucunditas cordis haec est vita hominis et thesaurus sine defectione sanctitatis et exultatio viri est longevitas

²⁴ miserere animae tuae placens Deo et contine et congrega cor tuum in sanctitate eius et tristitiam longe expelle a te
²⁵ multos enim occidit tristitia et non est utilitas in illa
²⁶ zelus et iracundia minuit dies et ante tempus se nectam adducit cogitatus
²⁷ splendidum cor bonum in epulis epulae enim illius diligenter fiunt
31 vigilia honestatis tabefacit carnes et cogitatus illius auferet somnum
² cogitatus praesentiae avertit sensum et infirmitas gravis sobriam facit animam
³ laboravit dives in congregatione substantiae et in requie sua replebitur bonorum suorum
⁴ laboravit pauper in diminutione victus et in fine inops fit
⁵ qui aurum diligit non iustificabitur et qui insequitur consumptionem replebitur ex ea
⁶ multi dati sunt in auri casus et facta est in facie ipsius perditio illorum
⁷ lignum offensionis est aurum sacrificantium vae illis qui sectantur illud et omnis imprudens deperiet in illo
⁸ beatus dives qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit nec speravit in pecunia et thesauris
⁹ quis est hic et laudabimus eum fecit enim mirabilia in vita sua
¹⁰ quis probatus est in illo et perfectus est et erit illi in gloria aeterna qui potuit transgredi et non est transgressus et facere mala et non fecit
¹¹ ideo stabilita sunt bona illius in Deo et elemosynas illius enarrabit ecclesia sanctorum
¹² de continentia supra mensam magnam sedisti non aperias super illam faucem tuam prior
¹³ non dicas simulata sunt quae super illa sunt
¹⁴ memento quoniam malum oculus nequa
¹⁵ nequius oculo quid creatum est ideo ab omni facie sua lacrimabitur cum viderit
¹⁶ ne extendas manum tuam prior et invidia contaminatus obrubescas
¹⁷ nec conprimaris in convivio
¹⁸ intellege proximi tui ex te ipso
¹⁹ utere quasi homo frugi quae tibi adponuntur et non cum manducas multum odio habearis
²⁰ cessa prior causa disciplinae et noli nimius esse ne forte offendas
²¹ et si in medio multorum sedisti prior illis non extendas manum tuam nec prior poscas bibere
²² quam sufficiens est homini erudito vinum exiguum et in dormiendo non laborabis ab illo et non senties dolorem
²³ vigilia et cholera et tortura viro infrunito

²⁴ somnus sanitatis in homine parco dormiet usque in mane et anima illius cum ipso delectabitur
²⁵ et si coactus fueris in edendo multum surge e medio et vome et refrigerabit te et non adduces corpori tuo infirmitates
²⁶ audi me fili et ne spernas me et in novissimo invenies mea verba
²⁷ in omnibus operibus tuis esto velox et omnis infirmitas non occurret tibi
²⁸ splendidum in panibus benedicent labia multorum et testimonium veritatis illius fidele
²⁹ in nequissimo pane murmurabit civitas et testimonium nequitiae illius verum est
³⁰ diligentes in vino noli provocare multos enim exterminavit vinum
³¹ ignis probat ferrum durum sic vinum corda superborum arguet in ebrietate potatum
³² aequavit in vita vinum hominibus si bibas illud moderate eris sobrius
³³ quae est vita quae minuitur vino
³⁴ quid defraudat vitam mors
³⁵ vinum in iucunditate creatum est non in ebrietate ab initio
³⁶ exultatio animae et cordis vinum moderate potatum
³⁷ sanitas est et corpori et animae
³⁸ vinum multum potatum irritationem et iram et ruinas multas facit
³⁹ amaritudo animae vinum multum potatum
⁴⁰ ebrietatis animositas imprudentis offensio minorans virtutem et faciens vulnera
⁴¹ in convivio vini non arguas proximum et non despicias eum in iucunditate illius
⁴² verba inproperii non dicas illi et non premas illum in repetendo
32 rectorem te posuerunt noli extolli esto in illis quasi unus ex ipsis
² curam illorum habe et sic conside et omni cura tua explicita recumbe
³ ut laeteris propter illos et ornamentum gratiae accipias coronam et dignationem consequaris conrogationis
⁴ loquere maior natu decet enim te
⁵ primum verbum diligenti scientiam et non inpedias musica
⁶ ubi auditus est non effundas sermonem et inopportune noli extolli in sapientia tua
⁷ gemmula carbunculi in ornamento auri et comparatio musicorum in convivio vini
⁸ sicut in fabricatione auri signum est zmaragdi sic numerus musicorum in iucundo et moderato vino
⁹ audi tacens et pro reverentia accedet tibi bona gratia
¹⁰ adulescens loquere in tua causa vix

¹¹ si bis interrogatus fueris habeat caput responsum tuum
¹² in multis esto quasi inscius et audi tacens simul et quaerens
¹³ in medio magnatorum non praesumas et ubi sunt senes non multum loquaris
¹⁴ ante grandinem praeibit coruscatio et pro reverentia accedet tibi bona gratia
¹⁵ et hora surgendi non te trices praecurre autem prior in domum tuam et illic avocare et illic lude
¹⁶ et age conceptiones tuas et non in delictis et verbo superbo
¹⁷ et super his omnibus benedicito Dominum qui fecit te et inebriantem te ab omnibus bonis suis
¹⁸ qui timet Deum excipiet doctrinam eius et qui vigilaverint ad illum invenient benedictionem
¹⁹ qui quaerit legem replebitur ab ea et qui insidiose agit scandalizabitur in ea
²⁰ qui timent Dominum invenient iudicium iustum et iustitias quasi lucem accendent
²¹ peccator homo devitabit correptionem et secundum voluntatem suam inveniet conparationem
²² vir consilii non disperiet intellegentia alienus et superbus non pertimescit timorem
²³ etiam postquam fecit cum eo sine consilio et suis insectationibus arguetur
²⁴ fili sine consilio nihil facias et post factum non paeniteberis
²⁵ in via ruinae non eas et non offendes in lapides ne credas te viae laboriosae ne ponas animae tuae scandalum
²⁶ et a filiis tuis cave et a domesticis tuis adtende
²⁷ in omni opere crede ex fide animae tuae haec est enim conservatio mandatorum
²⁸ qui credit Deo adtendit mandatis et qui confident in illo non minorabuntur
33 timenti Dominum non occurrent mala sed in temptatione Deus illum conservat et liberabit a malis
² sapiens non odit mandata et iustitias et non inludetur quasi in procella navis
³ homo sensatus credit legi Dei et lex illi fidelis
⁴ qui interrogationem manifestat parabit verbum et sic deprecatus exaudietur et conservabit disciplinam et tunc respondebit
⁵ praecordia fatui quasi rota carri et quasi axis versatilis cogitatus illius
⁶ equus admissarius sicut amicus subsannator sub omni suprasedenti hinnit
⁷ quare dies diem superat et iterum lux lucem et annus annum a sole
⁸ a Domini scientia separati sunt facto sole et praecceptum custodiente
⁹ et inmutavit tempora et dies festos ipsorum et in illis dies festos celebraverunt ad horam

¹⁰ ex ipsis exaltavit et magnificavit Deus et ex ipsis posuit in numerum dierum et homines omnes de solo et ex terra unde creatus est Adam
¹¹ in multitudine disciplinae Domini separavit eos et inmutavit vias eorum
¹² et ex ipsis benedixit et exaltavit et ex ipsis sanctificavit et ad se adplicavit et ex ipsis maledixit et humiliavit et convertit illos a separatione ipsorum
¹³ quasi lutum figuli in manus ipsius plasmare illud et disponere
¹⁴ omnes viae eius secundum dispositionem eius sic homo in manu illius qui se fecit reddet illis secundum iudicium suum
¹⁵ contra malum bonum est et contra mortem vita sic et contra virum iustum peccator et sic intueri in omnia opera Altissimi duo duo unum contra unum
¹⁶ et ego novissimus vigilavi et quasi qui colligit acinos post vindemiatores
¹⁷ in benedictione Dei et ipse speravi et quasi qui vindemiat replevi torcular
¹⁸ respicite quoniam non soli mihi laboravi sed omnibus exquirentibus disciplinam
¹⁹ audite me magnati et omnes populi et rectores ecclesiae auribus percipite
²⁰ filio et mulieri fratri et amico non des potestatem super te in vita tua non dederis alio possessionem tuam ne forte paeniteat te et depreceris pro illis
²¹ dum adhuc superes et adspiras non inmutabit te omnis caro
²² melius est enim ut filii tui te rogent quam te respicere in manus filiorum tuorum
²³ in omnibus operibus tuis praecellens esto
²⁴ ne dederis maculam in gloriam tuam in die consummationis dierum vitae tuae et in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam
²⁵ cibaria et virga et onus asino panis et disciplina et opus servo
²⁶ operatur in disciplina et quaerit requiescere laxa manus illi et quaerit libertatem
²⁷ iugum et lorum curvant collum durum et servum inclinant operationes adsiduae
²⁸ servo malivolo tortura et conpedes mitte illum in operatione ne vacet
²⁹ multam enim malitiam docuit otiositas
³⁰ in opera constitue eum sic enim condecet illi quod si non obaudierit grava illum conpedibus et non amplifices super omnem carnem verum sine iudicio nihil facias grave
³¹ si est tibi servus sit tibi quasi anima tua quasi fratrem sic eum tracta quoniam in sanguine animae parasti eum
³² si laeseris illum iniuste
³³ et extollens discesserit quem quaeres et in qua via quaeras illum nescis

34 vana spes et mendacium insensato viro et somnia extollunt imprudentes
² quasi qui adprehendit umbram et persequitur ventum sic et qui adtendit ad visa mendacia
³ hoc secundum hoc visio somniorum ante faciem hominis similitudo hominis
⁴ ab inmundo quid mundabitur et a mendace quid verum dicitur
⁵ divinatio erroris et auguria mendacia et somnia malefactorum vanitas est
⁶ et sicut parturientis cor tuum fantasiam patitur nisi ab Altissimo fuerit emissa visitatio ne dederis in illis cor tuum
⁷ multos enim errare fecerunt somnia et exciderunt sperantes in illis
⁸ sine mendacio consummabitur verbum et sapientia in ore fidelis conplanabitur
⁹ qui non temptatus est quid scit vir in multis expertus cogitavit multa et qui multa didicit enarrabit intellectum
¹⁰ qui non est expertus pauca recognoscit qui autem in multis factus est multiplicabit malitiam
¹¹ []
¹² multa vidi errando et plurimas verborum consuetudines
¹³ aliquotiens usque ad mortem periclitatus sum horum causa et liberatus sum gratia Dei
¹⁴ spiritus timentium Deum quaeretur et in respectu illius benedicentur
¹⁵ spes enim illorum in salvantem illos et oculi Dei in diligentes se
¹⁶ qui timet Dominum nihil trepidabit et non pavebit quoniam ipse est spes eius
¹⁷ timentis Dominum beata est anima eius
¹⁸ ad quem respicit et quis est fortitudo eius
¹⁹ oculi Domini super timentes eum protector potentiae firmamentum virtutis tegimen ardoris et umbraculum meridiani
²⁰ et precatio offensionis et adiutorium casus exaltans animam et inluminans oculos dans sanitatem vitam et benedictionem
²¹ immolans ex iniquo oblatio est maculata et non sunt beneplacitae subsannationes iniustorum
²² Dominus solus sustinentibus se in via veritatis et iustitiae
²³ dona iniquorum non probat Altissimus in oblationibus iniquorum nec in multitudine sacrificiorum eorum propitiabitur peccatis
²⁴ qui offert sacrificium ex substantia pauperum quasi qui victimat filium in conspectu patris sui
²⁵ panis egentium vita pauperis est qui defraudat illum homo sanguinis
²⁶ qui aufert in sudore panem quasi qui occidit proximum suum

²⁷ qui effundit sanguinem et qui fraudem facit mercedem mercenario
²⁸ unus aedificans et unus destruens quid prodest illis nisi labor
²⁹ unus orans et unus maledicens cuius vocem exaudiet Deus
³⁰ qui baptizatur a mortuo et iterum tangit illum quid proficit lavatione illius
³¹ sic homo qui ieiunat in peccatis suis et iterum eadem faciens quid proficit humiliando se orationem illius quis exaudiet

35 ¹ qui conservat legem multiplicat orationem ² sacrificium salutare adtendere mandatis et discedere ab omni iniquitate
³ et deprecatio recedere ab iniustitia
⁴ []
⁵ []
⁶ non apparebis ante conspectum Dei vacuus
⁷ haec enim omnia propter mandatum Domini fiunt
⁸ oblatio iusti inpinguat altare et odor suavitatis est in conspectu Altissimi
⁹ sacrificium iusti acceptum est et memoriam eius non obliviscetur Dominus
¹⁰ bono animo gloriam redde Deo et non minuas primitias manuum tuarum
¹¹ in omni dato hilarem fac vultum tuum et in exultatione sanctifica decimas tuas
¹² da Altissimo secundum datum eius et in bono oculo ad inventionem fac manuum tuarum
¹³ quoniam Dominus retribuens est et septies tantum reddet tibi
¹⁴ noli offerre munera prava non enim suscipiet illa
¹⁵ et noli inspicere sacrificium iniustum quoniam Dominus iudex est et non est apud illum gloria personae
¹⁶ non accipiet Dominus personam in pauperem et precatorem laesi exaudiet
¹⁷ non despiciet preces pupilli nec viduam si effundat loquellam gemitus
¹⁸ nonne lacrima ad maxillam descendit et exclamatio
¹⁹ a maxilla ascendit et Dominus exauditor delectans in illis
²⁰ qui adorat Deum in oblectatione suscipietur et precatio illius usque ad nubes propinquabit
²¹ oratio humiliantis se nubes penetrabit et donec propinquet non conrogabitur et non discedet donec aspiciat Altissimus
²² et Dominus non longinquabit sed iudicabit iustos et faciet iudicium et Fortissimus non habebit in illis patientiam ut contribulet dorsum ipsorum
²³ et gentibus reddet vindictam donec tollat plenitudinem superborum et scepra iniquorum contribulet

²⁴ donec reddat hominibus secundum actus suos et secundum opera Aadae et secundum praesumptionem illius
²⁵ donec iudicet iudicium plebis suae et oblectabit iustos misericordia sua
²⁶ speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis quasi nubes pluviae in tempore siccitatis

36 miserere nostri Deus omnium et respice nos et ostende nobis lucem miserationum tuarum
² et inmitte timorem tuum super gentes quae non exquisierunt te et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua
³ adleva manum tuam super gentes alienas ut videant potentiam tuam
⁴ sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis sic in conspectu nostro magnificaberis in illis
⁵ ut cognoscant te sicut et nos agnovimus quoniam non est Deus praeter te Domine
⁶ innova signa et inmuta mirabilia
⁷ glorifica manum et brachium dextrum
⁸ excita furorem et effunde iram
⁹ extolle adversarium et adflige inimicum
¹⁰ festina tempus et memento finis ut enarrent mirabilia tua
¹¹ in ira flammae devoretur qui salvatur et qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem
¹² contere caput principum inimicorum dicentium non est alius praeter nos
¹³ congrega omnes tribus Iacob et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua et hereditabis eos sicut ab initio
¹⁴ miserere plebi tuae super quam invocatum est nomen tuum et Israhel quem coaequasti primogenito tuo
¹⁵ miserere civitati sanctificationis tuae Hierusalem civitati requiei tuae
¹⁶ reple Sion inenarrabilibus verbis tuis et gloria tua populum tuum
¹⁷ da testimonium quia ab initio creaturae tuae sunt et suscita preces quas locuti sunt in nomine tuo prophetae priores
¹⁸ da mercedem sustinentibus te ut prophetae tui fideles inveniantur et exaudi orationes servorum tuorum
¹⁹ secundum benedictionem Aaron de populo tuo et dirige nos in via iustitiae et sciant omnes qui inhabitant terram quia tu es Deus conspector saeculorum
²⁰ omnem escam manducabit venter et est cibus cibo melior
²¹ fauces contingit cibum ferae et cor sensatum verba mendacia
²² cor pravum dabit tristitiam et homo peritus resistet illi

²³ omnem masculum excipiet mulier et est filia melior filiae

²⁴ species mulieris exhilarat faciem viri sui et super omnem concupiscentiam hominis superducit desiderium

²⁵ si est lingua curationis et mitigationis misericordiae non est vir illius contra filios hominum

²⁶ qui possidet mulierem inchoat possessionem adiutorium contra illum est et columna ut requies

²⁷ ubi non est seps diripietur possessio et ubi non est mulier gemescit egens

²⁸ cui credit qui non habet nidum et deflectens ubicumque obscuraverit quasi succinctus latro exiliens de civitate in civitatem

37 omnis amicus dicet et ego amicitiam copulavi sed est amicus solo nomine amicus nonne tristitia inest usque ad mortem

² sodalis autem et amicus ad inimicitiam convertentur

³ o praesumptio nequissima unde creata es cooperire aridam malitiam et dolositatem illius

⁴ sodalis amico coniucundatur in oblectatione et in tempore tribulationis adversarius erit

⁵ sodalis amico condolet causa ventris et contra hostem accipiet scutum

⁶ non obliviscaris amici tui in animo tuo et non in memor sis illius in operibus tuis

⁷ noli consiliari cum socero tuo et a zelantibus te absconde consilium

⁸ omnis consiliarius prodit consilium sed est consiliarius in semet ipso

⁹ a consiliario serva animam tuam prius scito quae sit illius necessitas et ipse enim animo suo cogitabit

¹⁰ ne forte mittat sudem in terram et dicat tibi

¹¹ bona est via tua et stet e contrario videre quid tibi eveniat

¹² cum viro inreligioso tracta de sanctitate et cum iniusto de iustitia et cum muliere de ea quae aemulatur cum timido de bello cum negotiatore de traieccio cum emptore de venditione cum viro livido de gratiis agendis

¹³ cum impio de pietate cum inhonesto de honestate cum operario agri de omni opere

¹⁴ cum operario annuali de consummatione anni cum servo pigro de multa operatione non adendas his in omni consilio

¹⁵ cum viro sancto adsiduus esto quemcumque cognoveris observantem timorem Dei

¹⁶ cuius anima est secundum animam tuam quicumque titubaverit in tenebris non condolebit tibi

¹⁷ et cor boni consilii statue non est enim tibi aliud pluris illo

¹⁸ anima viri sancti enuntiat aliquando vera quam septem circumspectores sedentes ad speculandum

¹⁹ et in his omnibus deprecare Altissimum ut dirigat in veritate viam tuam

²⁰ ante omnem operam verbum verax praecedat te et ante omnem actum consilium stabile

²¹ verbum nequa inmutabit cor quattuor partes oriuntur bonum et malum vita et mors et dominatrix illorum est adsidua lingua

²² vir peritus multos erudit et animae suae suavis est

²³ qui sofistice loquitur odibilis est omni re defraudabitur

²⁴ non est enim data illi a Domino gratia omni enim sapientia defraudatus est

²⁵ est sapiens animae suae sapiens et fructus sensus illius laudabilis

²⁶ vir sapiens plebem suam erudit et fructus sensus eius fideles sunt

²⁷ vir sapiens implebitur benedictione et videntes illum laudabunt

²⁸ vita viri in numero dierum dies autem Israhel innumerabiles sunt

²⁹ sapiens in populo hereditabit honorem et nomen illius erit vivens in aeternum

³⁰ fili in vita tua tempta animam tuam et si fuerit nequam non des illi potestatem

³¹ non enim omnia omnibus expediunt et non omni animae omne genus placet

³² noli avidus esse in omni epulatione et non te effundas super omnem escam

³³ in multis enim escis erit infirmitas et aplestia adpropinquabit usque ad cholera

³⁴ propter aplestiam multi obierunt qui autem abstinent est adiciet vitam

38 honora medicum propter necessitatem etenim illum creavit Altissimus

² a Deo est omnis medella et a rege accipiet dationem

³ disciplina medici exaltabit caput illius et in conspectu magnatorum conlaudabitur

⁴ Altissimus creavit de terra medicinam et vir prudens non abhorrebit illi

⁵ nonne a ligno indulcata est amara aqua

⁶ ad agnitionem hominum virtutis illorum et dedit homini scientiam Altissimus honorari in mirabilibus suis

⁷ in his curans mitigavit dolorem et unguentarius facit pigmentum suavitatis et unctiones conficiet suavitatis et non consummabuntur opera eius

⁸ pax enim Dei super faciem terrae

⁹ fili in tua infirmitate non despicias sed ora ad Dominum et ipse curabit te

¹⁰ averte a delicto et dirige manus et ab omni delicto munda cor tuum

¹¹ da suavitatem et memoriam similaginis et inpingua oblationem et da locum medico

¹² etenim illum Dominus creavit et non discedat a te quoniam opera eius sunt necessaria
¹³ est enim tempus quando in manus eorum incurras
¹⁴ ipsi vero Dominum deprecabuntur ut dirigat requiem eorum et sanitatem propter conversationem illorum
¹⁵ qui delinquit in conspectu eius qui fecit eum incidat in manus medici
¹⁶ fili in mortuum produc lacrimas et quasi dira passus incipe plorare et secundum iudicium contine corpus illius et non despicias sepulturam illius
¹⁷ propter delaturam amare fer luctum illius uno die et consolare propter tristitiam
¹⁸ []
¹⁹ a tristitia enim festinat mors et cooperiet virtutem et tristitia cordis flectet cervicem
²⁰ in abductione permanet tristitia et substantia inopis secundum cor eius
²¹ non dederis in tristitia cor tuum sed repelle eam a te et memento novissimorum
²² noli oblivisci neque enim est conversio et huic nihil proderis et te ipsum pessimabis
²³ memor esto iudicii mei sic enim erit et tuum mihi heri et tibi hodie
²⁴ in requie mortui requiescere fac memoriam eius et consolare illum in exitu spiritus sui
²⁵ sapientiam scribe in tempore vacuitatis et qui minoratur actu sapientiam percipiet qua sapientia replebitur
²⁶ qui tenet aratrum et non gloriatur in iaculo stimulo boves agit et conversatur in operibus eorum et narratio eius in filiis taurorum
²⁷ cor suum dabit ad versandos sulcos et vigilia eius in sagina vaccarum
²⁸ sic omnis faber et architectus qui noctem tantum diem transigit qui sculpsit signacula sculptilia et adsiduitas eius variat picturam cor suum dabit in similitudinem picturae et vigilia sua perficit opus
²⁹ sic faber ferrarius sedens iuxta incudem et considerans opus ferri vapor ignis uret carnes eius et in calore fornacis concertatur
³⁰ vox mallei innovabit aurem eius et contra similitudinem vasi oculi eius
³¹ cor suum dabit in consummationem operum et vigilia sua ornabit in consummatione
³² sic figulus sedens ad opus suum convertens pedibus suis rotam qui in sollicitudine positus est semper propter opus suum et innumera est omnis operatio eius
³³ in brachio suo formabit lutum et ante pedes suos curvabit virtutem suam
³⁴ cor suum dabit ut consummet linitionem et vigilia sua mundabit fornacem
³⁵ omnes hi in manibus suis speraverunt et unusquisque in arte sua sapiens est

³⁶ sine his omnibus non aedificatur civitas
³⁷ et non inhabitabunt nec inambulabunt et in ecclesiam non transilient
³⁸ super sellam iudicis non sedebunt et testamentum iudicii non intellegent neque palam facient disciplinam et iudicium et in parabolis non invenientur
³⁹ sed creaturam aevi confirmabunt et deprecatio illorum in operatione artis adcommodantes animam suam et conquirentes in lege Altissimi
39 sapientiam omnium antiquorum exquiret et in prophetiis vacabit
² narrationem virorum nominatorum conservabit et in versutias paraboliarum simul introibit
³ occulta proverbiorum exquiret et in absconditis paraboliarum conversabitur
⁴ in medio magnatorum ministrabit et in conspectu praesidis apparebit
⁵ in terram alienarum gentium pertransiet bona enim et mala in hominibus temptavit
⁶ cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum et in conspectu Altissimi deprecabitur
⁷ aperiet os suum in oratione et pro delictis suis deprecabitur
⁸ si enim Dominus magnus voluerit spiritu intellegentiae replebit illum
⁹ et ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiae suae et in oratione confitebitur Domino
¹⁰ ipse diriget consilium eius et disciplinam et in absconditis suis consiliabitur
¹¹ ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae et in lege testamenti Domini gloriabitur
¹² conlaudabunt multi sapientiam eius et usque in saeculum non delebitur
¹³ non recedet memoria eius et nomen eius requiretur a generatione in generationem
¹⁴ sapientiam eius enarrabunt gentes et laudem eius nuntiabit ecclesia
¹⁵ si inmanserit nomen derelinquet mille et si requieverit proderit illi
¹⁶ adhuc consiliabor ut enarrem ut furore enim repletus sum
¹⁷ in voce dicit obaudite me divini fructus et quasi rosa plantata super rivum aquarum fructificate
¹⁸ quasi libanus odorem suavitatis habete
¹⁹ florete flores quasi liliū date odorem et frondete in gratiam et conlaudate canticum et benedicite Dominum in operibus suis
²⁰ date nomini eius magnificentiam et confitemini illi in voce labiorum vestrorum in canticis labiorum et cinyris et sic dicetis in confessione
²¹ opera Domini universa bona valde
²² in verbo eius stetit aqua sicut congeries et in sermone oris eius sicut exceptoria aquarum

²³ quoniam in praecepto ipsius placor fit et non est minoratio in salute illius
²⁴ opera omnis carnis coram illo et non est quicquam absconditum ab oculis eius
²⁵ a saeculo usque in saeculum respicit et nihil est mirabile in conspectu eius
²⁶ non est dicere quid est hoc aut quid est illud omnia enim in tempore suo quaerentur
²⁷ benedictio illius quasi fluvius inundavit
²⁸ et quomodo cataclysmus aridam inebriavit sic ira ipsius gentes quae non exquisierunt eum hereditabit
²⁹ quomodo convertit aquas et siccata est terra et viae illius viis illorum directae sunt sic peccatoribus offensiones in ira eius
³⁰ bona bonis creata sunt ab initio sic nequissimis bona et mala
³¹ initium necessariae rei vitae hominum aqua ignis et ferrum lac et panis simillagineus et mel et botrus uvae et oleum et vestimentum
³² haec omnia sanctis in bona sic et impiis et peccatoribus in mala convertentur
³³ sunt spiritus qui ad vindictam creati sunt et in furore suo confirmaverunt tormenta sua
³⁴ in tempore consummationis effudent virtutem et furem eius qui fecit illos confundent
³⁵ ignis grando famis et mors omnia haec ad vindictam creata sunt
³⁶ bestiarum dentes et scorpium et serpentes et romphea vindicans in exterminium impios
³⁷ in mandatis eius epulabuntur et super terram in necessitatem praeparabuntur et in temporibus suis non praeterient verbum
³⁸ propterea ab initio confirmatus et consiliatus sum et cogitavi et in scripta dimisi
³⁹ omnia opera Domini bona et omne opus hora sua subministrabit
⁴⁰ non est dicere hoc illo nequius est omnia enim in tempore suo conprobabuntur
⁴¹ et nunc in omni corde et ore conlaudate et benedicite nomen Domini
40 occupatio magna creata est omnibus hominibus et iugum grave super filios Adam a die exitus de ventre matris eorum usque in diem sepulturae in matrem omnium
² cogitationes eorum et timores cordis adinventio expectationis et dies finitionis
³ residentes super sedem gloriosam usque ad humiliatum in terra et cinere
⁴ ab eo qui utitur hyacintho et portat coronam usque ad eum qui operitur lino crudo furor zelus tumultus fluctuatio et timor mortis iracundia perseverans et contentio
⁵ et in tempore refectionis in cubile somnus noctis inmutat scientiam eius

⁶ modicum tamquam nihil in requie et ab eo in somnis quasi in die respectus
⁷ conturbatus est in visu cordis sui tamquam qui evaserit in die belli in tempore salutis suae exsurrexit et admirans ad nullum timorem
⁸ cum omni carne ab homine usque ad pecus et super peccatores septuplum
⁹ ad haec mors sanguis contentio et romphea oppressiones famis et contritio et flagella
¹⁰ super iniquos creata sunt haec omnia et propter illos factus est cataclysmus
¹¹ omnia quae de terra sunt in terram convertentur et aquae omnes in mare convertentur
¹² omne munus et iniquitas delebitur et fides in saeculum stabit
¹³ substantiae iniustorum sicut fluvius siccabuntur et sicut tonitruum magnum in pluvia manebunt
¹⁴ in aperiendo manus suas laetabitur sic praevaricatores in consummatione tabescent
¹⁵ nepotes impiorum non multiplicabunt ramos et radices immundae super cacumen petrae sonant
¹⁶ viriditas super omnem aquam et ad oram fluminis ante omnem faenum evelletur
¹⁷ gratia sicut paradus in benedictionibus et misericordia in saeculo permanet
¹⁸ vita sibi sufficientis operarii condulcabitur et in ea invenies thesaurum
¹⁹ filii aedificatio civitatis confirmabit nomen et super haec mulier immaculata computatur
²⁰ vinum et musica laetificant cor et super utraque dilectio sapientiae
²¹ tibiae et psalterium suavem faciunt melodiam et super utraque lingua suavis
²² gratiam et speciem desiderabit oculus tuus et super hoc viride sationis
²³ amicus et sodalis in tempore convenientes et super utrosque mulier cum viro
²⁴ fratres in adiutorium in tempore tribulationis et super eos misericordia liberabit
²⁵ aurum et argentum constituet pedem et super utrumque consilium beneplacitum
²⁶ facultates et virtutes exaltant cor et super haec timor Domini
²⁷ non est in timore Domini minoratio et non est in eo inquirere adiutorium
²⁸ timor Domini sicut paradus benedictionis et super omnem gloriam operuerunt illum
²⁹ filii in tempore vitae tuae ne indigeas melius est enim mori quam indigere
³⁰ vir respiciens in mensam alienam non est vita eius in cogitatione victus alit enim animam suam cibis alienis
³¹ vir autem disciplinatus et eruditus custodiet se
³² in ore imprudentis condulcabitur inopia et in ventre eius ignis ardebit

41 o mors quam amara est memoria tua
 homini pacem habenti in substantiis suis
² viro quieto et cuius viae directae sunt in omnibus
 et adhuc valenti accipere cibum
³ o mors bonum est iudicium tuum homini indigenti
 et qui minoratur viribus
⁴ defecto aetate et cui de omnibus cura est et in-
 credibili qui perdit sapientiam
⁵ noli metuere iudicium mortis memento quae ante
 te fuerunt et quae superventura sunt tibi hoc
 iudicium a Domino omni carni
⁶ et quid superveniet in beneplacita Altissimi sive
 decem sive centum sive mille anni
⁷ non est enim in inferno accusatio vitae
⁸ filii abominationum fiunt filii peccatorum et qui
 conversantur secus domos impiorum
⁹ filiorum peccatorum periet hereditas et cum
 semine illorum adsiduitas obprobrii
¹⁰ de patre impio queruntur filii quoniam propter
 illum sunt in obprobrio
¹¹ vae vobis viri impii qui dereliquistis legem Do-
 mini altissimi
¹² et si nati fueritis in maledictione nascemini et si
 mortui fueritis in maledictione erit pars vestra
¹³ omnia quae de terra sunt in terram convertentur
 sic impii a maledicto in perditionem
¹⁴ luctus hominum in corpore ipsorum nomen autem
 impiorum delebitur
¹⁵ curam habe de bono nomine hoc enim magis
 permanebit tibi quam mille thesauri magni pretiosi
¹⁶ bonae vitae numerus dierum bonum autem nomen
 permanebit in aevo
¹⁷ disciplinam in pace conservate filii sapientia
 enim abscondita et thesaurus occultus quae utilitas
 in utrisque
¹⁸ melior est homo qui abscondit stultitiam suam
 quam homo qui abscondit sapientiam suam
¹⁹ verumtamen reveremini in his quae procedunt de
 ore meo
²⁰ non est enim bonum omnem irreverentiam ob-
 servare et non omnia omnibus beneplacent in fide
²¹ erubescite matrem et patrem de fornicatione et a
 praesidente et potente de mendacio
²² a principe et iudice de delicto a synagoga et plebe
 de iniquitate
²³ a socio et amico de iniustitia de loco in quo
 habitas
²⁴ de furto de veritate Dei et testamento de discubitu
 in panibus et ab offuscatione dati et accepti
²⁵ a salutantibus de silentio a respectu mulieris for-
 nicariae et ab aversione vultus cognati
²⁶ ne avertas faciem a proximo tuo ab auferendo
 partem et non restituendo
²⁷ ne respicias mulierem alieni viri et ne scruteris
 ancillam eius neque steteris ad lectum eius

²⁸ ab amicis de sermonibus inproperii et cum dede-
 ris ne inproperes

42 non duplices sermonem auditus de revela-
 tione sermonis absconditi et eris vere sine
 confusione et invenies gratiam in conspectu om-
 nium hominum ne pro his omnibus confundaris et
 ne accipias personam ut delinquas
² de lege Altissimi et testamento et de iudicio iusti-
 ficare impium
³ de verbo sociorum et viatorum et de datione here-
 ditatis amicorum
⁴ de aequalitate staterae et ponderum et de adquisi-
 tione multorum et paucorum
⁵ de correptione emptionis et negotiatorum et de
 multa disciplina filiorum servo pessimo latus san-
 guinare
⁶ super mulierem nequam bonum est signum
⁷ ubi manus multae sunt clude et quodcumque
 trades numera et adpende datum vero et acceptum
 omne describe
⁸ de disciplina insensati et fatui et de senioribus qui
 iudicantur ab adolescentibus et eris eruditus in om-
 nibus et probabilis in conspectu omnium virorum
⁹ filia patri abscondita est vigilia et sollicitudo eius
 auferet somnum ne forte in adulescentia sua adul-
 tera efficiatur et commorata cum viro odibilis fiat
¹⁰ nequando polluat in virginitate sua et in pater-
 nis suis gravida inveniat ne forte cum viro com-
 morata transgrediatur aut certe sterilis efficiatur
¹¹ super filiam luxuriosam confirma custodiam ne-
 quando faciat te in obprobrium venire inimicis a
 detractatione in civitate et abiectioe plebis et con-
 fundat te in multitudine populi
¹² omni homini noli intendere in specie et in medio
 mulierum noli commorari
¹³ de vestimentis enim procedit tinea et a muliere
 iniquitas viri
¹⁴ melior est iniquitas viri quam beneficiens mulier
 et mulier confundens in obprobrium
¹⁵ memor ero igitur operum Domini et quae vidi
 adnuntiabo in sermonibus Domini opera eius
¹⁶ sol inluminans per omnia respexit et gloria Do-
 mini plenum est opus eius
¹⁷ nonne Dominus fecit sanctos enarrare omnia
 mirabilia sua quae confirmavit Dominus omnipo-
 tens stabiliri in gloria sua
¹⁸ abyssum et cor hominum investigavit et in astutia
 illorum excogitavit
¹⁹ cognovit enim Dominus omnem scientiam et in-
 spexit in signum aevi adnuntians quae praeterierunt
 et quae superventura sunt revelans vestigia occul-
 torum
²⁰ non praeterit illum omnis cogitatus et non ab-
 scondit se ab eo ullus sermo

²¹ magnalia sapientiae suae decoravit qui est ante saeculum et usque in saeculum neque adiectum est
²² neque minuitur et non eget alicuius consilio
²³ quam desiderabilia omnia opera eius et tamquam scintillam quam est considerare
²⁴ omnia haec vivent et manent in saeculum et in omni necessitate omnia obaudiunt ei
²⁵ omnia duplicia unum contra unum et non fecit quicquam deesse
²⁶ uniuscuiusque confirmavit bona et quis satiabitur videns gloriam eius
43 altitudinis firmamentum pulchritudo est species caeli in visione gloriae
² sol in aspectu adnuntians in exitu vas admirabile opus Excelsi
³ in meridiano exuret terram in conspectu ardoris eius quis poterit sustinere fornacem custodiens in operibus ardoris
⁴ tripliciter sol exurens montes radios igneos exsufflans et refulgens radiis suis obcaecat oculos
⁵ magnus Dominus qui fecit illum et in sermonibus eius festinavit iter
⁶ et luna in omnibus in tempore suo ostensio temporis et signum aevi
⁷ a luna signum diei festi luminare quod minuitur in consummatione
⁸ mensis secundum nomen eius est crescens admirabiliter in consummatione
⁹ vas castrorum in excelsis in firmamento caeli resplendens
¹⁰ species caeli gloriosa stellarum mundum inluminans in excelsis Dominus
¹¹ in verbis Sancti stabunt ad iudicium et non exardescunt in vigiliis suis
¹² vide arcum et benedic qui fecit illum valde speciosus est in splendore suo
¹³ gyravit caelum in circuitu gloriae suae manus Excelsi aperuerunt illum
¹⁴ imperio suo adceleravit nivem et adcelerat coruscationes emittere iudicii sui
¹⁵ propterea aperti sunt thesauri et evolaverunt nebulae sicut aves
¹⁶ in magnitudine sua posuit nubes et confracti sunt lapides grandinis
¹⁷ in conspectu eius commovebuntur montes et in voluntate eius adspirabit notus
¹⁸ vox tonitruum eius exprobravit terram tempestas aquilonis et congregatio spiritus
¹⁹ sicut avis deponens ad sedendum aspargit nivem et sicut lucusta demergens descensus eius
²⁰ pulchritudinem coloris eius admirabitur oculus et super imbrem eius expavescet cor
²¹ gelum sicut salem effundet super terram et dum gelaverit fiet tamquam cacumina tribuli

²² frigidus ventus aquilo flabit et gelabit cristallus ab aqua super omnem congregationem aquarum requiescet et sicut lorica induet se aquis
²³ devorabit montes et exuret desertum et extinguet viridem sicut ignem
²⁴ medicina omnium in festinationem nebulae ros obvians ab ardore venienti humilem efficiet eum
²⁵ in sermone eius silebit ventus et plantavit illum Dominus Iesus
²⁶ qui navigat mare enarrat periculum eius et audientes auribus non admirabimur
²⁷ illic praeclara et mirabilia opera varia genera bestiarum et omnium pecorum et creatura beluarum
²⁸ propter ipsum confirmatus est itineris finis et in sermone eius composita sunt omnia
²⁹ multa dicemus et deficiemus verbis consummatio autem sermonum ipse est in omnibus
³⁰ gloriantes ad quid valebimus ipse enim Omnipotens super omnia opera sua
³¹ terribilis Dominus et magnus vehementer
³² quantumcumque potueritis supervalebit adhuc et admirabilis magnificentia eius
³³ benedicentes Dominum exaltate illum quantum potestis maior est enim omni laude
³⁴ exaltantes eum replemini virtute ne laboretis non enim habebitis
³⁵ quis vidit eum et enarrabit et quis magnificabit eum sicut est ab initio
³⁶ multa abscondita sunt maiora horum pauca enim vidimus operum eius
³⁷ omnia autem Dominus fecit et pie agentibus dedit sapientiam
44 laus patrum laudemus viros gloriosos et parentes nostros in generatione sua
² multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a saeculo
³ dominantes in potestatibus suis homines magni virtute et prudentia sua praediti nuntiantes in dignitate prophetarum
⁴ et imperantes in praesenti populo et virtute prudentiae populi sanctissima verba
⁵ in pueritia sua requirentes modos musicos et narrantes carmina in scriptura
⁶ homines divites in virtute pulchritudinis studium habentes pacificantes in domibus suis
⁷ omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt et in diebus suis habentur in laudibus
⁸ qui de illis nati sunt reliquerunt nomen narrandi laudes eorum
⁹ et sunt quorum non est memoria perierunt quasi non fuerint et nati sunt quasi non nati et filii ipsorum cum illis
¹⁰ sed illi viri misericordiae sunt quorum pietates non defuerunt
¹¹ et cum semine ipsorum perseverat bona

¹² hereditas nepotum illorum et in testamentis stetit semen eorum

¹³ et filii ipsorum propter illos usque in aeternum manet semen eorum et gloria eorum non derelinquetur

¹⁴ corpora ipsorum in pace sepulta sunt et nomen eorum vivet in generationes et generationes

¹⁵ sapientiam ipsorum narrent populi laudem eorum nuntiet ecclesia

¹⁶ Enoch placuit Deo et translatus est in paradiso ut det gentibus paenitentiam

¹⁷ Noe inventus est perfectus iustus et in tempore iracundiae factus est reconciliatio

¹⁸ ideo dimissum est reliquum terrae cum factum est diluvium

¹⁹ testamenta saeculi posita sunt apud illum ne deleri possit diluvio omnis caro

²⁰ Abraham magnus pater multitudinis gentium et non est inventus similis illi in gloria qui conservavit legem Excelsi et fuit in testamento cum illo

²¹ in carne eius stare fecit testamentum et in temptatione inventus est fidelis

²² ideo iureiurando dedit illi semen in gente sua crescere illum quasi terrae cumulum

²³ et ut stellas exaltare semen eius et hereditari illos a mari usque ad mare et a Flumine usque ad terminos terrae

²⁴ et in Isaac eodem fecit modo propter Abraham patrem ipsius

²⁵ benedictionem omnium gentium dedit illi et testamentum confirmavit super caput Iacob

²⁶ agnovit eum in benedictionibus suis et dedit illi hereditatem et divisit ei partem in tribus duodecim

²⁷ et conservavit illis homines misericordiae inventes gratiam in oculis omnis carnis

45 dilectus a Deo et hominibus Moses cuius memoria in benedictione est

² similem illum fecit in gloria sanctorum et magnificavit eum in timore inimicorum et in verbis suis monstra placavit

³ glorificavit illum in conspectu regum et iussit illi coram populo suo et ostendit illi gloriam suam

⁴ in fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum et elegit illum de omni carne

⁵ audivit eum et vocem ipsius et induxit illum in nubem

⁶ et dedit illi coram praecepta legem vitae et disciplinae docere Iacob testamentum et iudicia sua Israhel

⁷ excelsum fecit Aaron fratrem eius et similem sibi de tribu Levi

⁸ statuit ei testamentum aeternum et dedit illi sacerdotium gentis et beatificavit illum in gloria

⁹ et circumcinxit illum zonam gloriae induit illum stolam gloriae et coronavit illum in vasis virtutis

¹⁰ circumpedes et femoralia et umeralem posuit ei et cinxit illum tintinabulis aureis plurimis in gyro

¹¹ dare sonitum in successu suo auditum facere sonitum in templo in memoriam filiis gentis suae

¹² stola sancta auro et hyacintho et purpura opus textile viri sapientis iudicio et veritate praediti

¹³ torto cocco opus artificis gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri et opere lapidarii sculptilis in memoriam secundum numerum tribuum Israhel

¹⁴ coronam auream supra mitram eius expressam signo sanctitatis gloria honoris et opus virtutis desideria oculorum ornata

¹⁵ sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia usque ad originem

¹⁶ non indutus est illa alienigena aliquis sed tantum filii ipsius soli et nepotes eius per omne tempus

¹⁷ sacrificia ipsius consumpta sunt igni cotidie

¹⁸ conplevit Moses manus eius et unxit illum oleo sancto

¹⁹ factum est illi in testamentum aeternum et semini eius sicut dies caeli fungi sacerdotio et habere laudem et glorificare populum suum in nomine suo

²⁰ ipsum elegit eum ab omni vivente adferre sacrificium Deo incensum et bonum odorem in memoriam placere populo suo

²¹ dedit illi in praeceptis suis potestatem in testamentis iudiciorum docere Iacob testimonia et in lege sua lucem dare Israhel

²² quia contra illum steterunt alieni et propter invidiam circumdederunt illum in deserto homines qui erant cum Dathan et Abiron et congregatio Chore in iracundiam

²³ vidit Dominus Deus et non placuit illi et consumpti sunt in impetu iracundiae

²⁴ fecit illis monstra et consumpsit eos in flamma ignis

²⁵ et addidit Aaron gloriam et dedit illi hereditatem et primitias fructuum terrae divisit illi

²⁶ panem ipsis in primis paravit in satietatem nam sacrificia Domini edent quae dedit ipsi et semini eius

²⁷ ceterum in terra gentes hereditabit et pars non est illi in gente ipse enim pars eius est et hereditas

²⁸ et Finees filius Eleazari tertius in gloria est in imitando tantum in timore Domini

²⁹ et stare in reverentia gentis in bonitate et alacritate animae suae placuit de Israhel

³⁰ ideo statuit ad illum testamentum pacis principem sanctorum et gentis suae ut sit illi in sacerdotium sui dignitas in aeternum

³¹ et testamentum David regi filio Iesse de tribu Iuda hereditas ipsi et semini eius ut daret sapientiam in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia ne abolerentur bona ipsorum et gloriam eorum in gentem ipsorum aeternam fecit

46 fortis in bello Iesus Nave successor Mosi in prophetis qui fuit magnus secundum nomen suum

² maximus in salutem electorum Dei expugnare insurgentes hostes ut consequeretur hereditatem Israhel

³ quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas et iactando contra civitatem rompneas

⁴ quis ante illum sic restitit nam hostes ipse Dominus perduxit

⁵ aut non in iracundia eius inpeditus est sol et una dies facta est quasi duo

⁶ invocavit Altissimum potentem in obpugnando inimicos undique et audivit illum magnus et sanctus Deus in saxis grandinis virtutis valde fortis

⁷ impetum fecit contra gentem hostilem et in descensu perdidit contrarios

⁸ ut cognoscant gentes potentiam eius quia contra Dominum pugnare non est facile et secutus est a tergo potentes

⁹ et in diebus Mosi misericordiam fecit ipse et Chaleb filius Iepphone stare contra hostem prohibere gentem a peccatis et perfringere murmur malitiae

¹⁰ et ipsi duo constituti a periculo liberati sunt a numero sescentorum milium peditum inducere illos in hereditatem in terram quae manat lac et mel

¹¹ et dedit Dominus ipsi Chaleb fortitudinem et usque ad senectutem permansit illi virtus ut ascenderet in excelsum terrae locum et semen ipsius obtinuit hereditatem

¹² ut viderent omnes filii Israhel quod bonum est obsequi sancto Deo

¹³ et iudices singuli suo nomine quorum non est corruptum cor qui non aversi sunt a Domino

¹⁴ ut sit memoria illorum in benedictione et ossa eorum pullulent de loco suo

¹⁵ et nomen eorum permanet in aeternum permanens ad filios illorum sanctorum virorum gloria

¹⁶ dilectus a Domino suo Samuhel propheta Domini renovavit imperium et unxit principes in gente sua

¹⁷ in lege Domini iudicavit congregationem et vidit Dominus Iacob et in fide sua probatus est propheta

¹⁸ et cognitus est in verbis suis fidelis quia vidit Deum lucis

¹⁹ et invocavit Deum potentem in obpugnando hostes circumstantes undique in oblatione viri inviolati

²⁰ et intonuit e caelo Dominus et in sonitu magno auditam fecit vocem suam

²¹ et conteruit principes Tyrionum et omnes duces Philisthim

²² et ante tempus finis vitae suae et saeculi testimonium praebuit in conspectu Domini et christi pecu-

nias et usque ad calciamenta ab omni carne non accepit et non accusavit illum homo

²³ et post hoc dormivit et notum fecit regi et ostendit illi finem vitae suae et exaltavit vocem eius de terra in prophetia delere impietatem gentis

47 post hoc surrexit Nathan propheta in diebus David

² et quasi adeps separatus est a carne sic David a filiis Israhel

³ cum leonibus lusit quasi cum agnis et in ursis similiter fecit sicut cum agnis ovium in iuventute sua

⁴ numquid non occidit gigantem et extulit obprobrium de gente

⁵ in tollendo manum in saxo fundae deiecit exultationem Goliae

⁶ ubi invocavit Dominum potentem et dedit in dexteram eius tollere hominem fortem in bello et exaltare cornum gentis suae

⁷ sic in milibus glorificavit illum et laudavit eum in benedictionibus Domini in offerendo illi coronam gloriae

⁸ conteruit enim inimicos undique et extirpavit Philisthim contrarios usque in hodiernum diem conteruit cornum ipsorum usque in aeternum

⁹ in omni opere dedit confessionem Sancto et Excelso in verbo gloriae

¹⁰ de omni corde suo laudavit Dominum et dilexit Deum qui fecit illum et dedit illi contra inimicos potentiam

¹¹ et stare fecit cantores contra altarium et in sonorum dulces fecit modos

¹² et dedit in celebrationibus decus et ornavit tempora usque ad consummationem vitae ut laudarent sanctum nomen Domini et amplificarent mane Dei sanctitatem

¹³ Christus purgavit peccata ipsius et exaltavit in aeternum cornum ipsius et dedit illi testamentum regum et sedem gloriae in Israhel

¹⁴ post ipsum surrexit filius sensatus et propter illum deiecit omnem potentiam inimicorum

¹⁵ Salomon imperavit in diebus pacis cui subiecit Deus omnes hostes ut conderet domum in nomine suo et pararet sanctitatem in sempiternum quemadmodum eruditus est in iuventute sua

¹⁶ et impletus est quasi flumen sapientia et terram rexit anima tua

¹⁷ et replesti in comparationibus enigmata ad insulas longe distulisti nomen tuum et dilectus es in pace tua

¹⁸ in cantilenis et proverbiis et comparationibus et interpretationibus miratae sunt te terrae

¹⁹ et in nomine Domini Dei cui est cognomen Deus Israhel

²⁰ collegisti quasi auricalcum aurum et ut plumbum complesti argentum

²¹ et reclinasti femora tua mulieribus potestatem habuisti in tuo corpore

²² dedisti maculam in gloria tua et profugasti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos et incitari stultitiam tuam

²³ ut faceres imperium bipertitum et ex Efraim imperare imperium durum

²⁴ Deus autem non relinquit misericordiam suam et non corrumpit nec delebit opera sua neque perdet ab stirpe nepotes electi sui et semen eius qui diligit Dominum non corrumpet

²⁵ dedit autem reliquum Iacob et David de ipsa stirpe

²⁶ et finem habuit Salomon cum patribus suis

²⁷ et reliquit post se de semine suo gentis stultitiam

²⁸ et mutum prudentia Roboam qui avertit gentem consilio suo

²⁹ et Hieroboam filium Nabath qui peccare fecit Israhel et dedit Efraim viam peccandi et plurima redundaverunt peccata ipsorum

³⁰ valde averterunt illos a terra sua

³¹ et quaesivit omnes nequitias usque dum perveniret ad illos defensio et ab omnibus peccatis liberavit eos

48 et surrexit Helias propheta quasi ignis et verbum ipsius quasi fax ardebat

² qui induxit in illos famem et imitantes illum invidia sua pauci facti sunt non poterant enim sustinere praecepta Domini

³ verbo Domini exaltavit caelum et deiecit a se ignem terrae

⁴ sic amplificatus est Helias in mirabilibus suis et quis potest similiter gloriari tibi

⁵ qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis in verbo Domini Dei

⁶ qui deiecisti reges ad perniciem et confregisti facile potentiam ipsorum et gloriosos de lecto suo

⁷ qui audis in Sina iudicium et in Coreb iudicia defensionis

⁸ qui ungues reges ad paenitentiam et prophetas facis successores post te

⁹ qui receptus es in turbine ignis in curru equorum igneorum

¹⁰ qui inscriptus es indiciis temporum et lenis iracundiam Domini conciliare cor patris ad filium et restituere tribus Iacob

¹¹ beati sunt qui te viderunt et in amicitia tua decorati sunt

¹² nam nos vita vivimus tantum post mortem autem non erit tale nomen nostrum

¹³ Helias qui in turbine tectus est et in Heliseo completus est spiritus eius in diebus suis non pertimuit principem et potentia nemo vicit illum

¹⁴ nec superavit illum verbum aliquod et mortuum prophetavit corpus eius

¹⁵ in vita sua fecit monstra et in morte mirabilia opera ipsius

¹⁶ in omnibus istis non paenituit populum et non recesserunt a peccatis suis usque dum deiecti sunt de terra sua et dispersi sunt in omnem terram

¹⁷ et relicta est gens perpauca et princeps in domo David

¹⁸ quidam ipsorum fecerunt quod placeret Deo alii autem multa commiserunt peccata

¹⁹ Ezechias munivit civitatem suam et induxit in medium ipsius aquam et fodit ferro rupem et aedificavit ad aquam puteum

²⁰ in diebus ipsius ascendit Sennacherim et misit Rapsacen et sustulit manum suam contra illos et extulit manum suam in Sion et superbus factus est potentia sua

²¹ tunc mota sunt corda et manus ipsorum et doluerunt quasi parturientes mulieres

²² et invocaverunt Dominum misericordem et patientes manus extulerunt ad caelum et sanctus Dominus Deus audivit cito vocem ipsorum

²³ non est commemoratus peccatorum illorum neque dedit illos inimicis suis sed purgavit illos in manu Esaias sancti prophetae

²⁴ subiecit castra Assyriorum et conteruit illos angelus Dei

²⁵ nam fecit Ezechias quod placuit Deo et fortiter ivit in via David patris sui quam mandavit illi Esaias propheta magnus et fidelis in conspectu Dei

²⁶ in diebus ipsius retro rediit sol et addidit regi vitam

²⁷ spiritu magno vidit ultima et obsecratus est lugentes in Sion usque in sempiternum

²⁸ ostendit futura et abscondita antequam evenirent

49 memoria Iosiae in compositione odoris facti opus pigmentarii

² in omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria et ut musica in convivio vini

³ ipse est directus divinitus in paenitentia gentis et tulit abominationes impietatis

⁴ et gubernavit ad Dominum cor ipsius in diebus peccatorum corroboravit pietatem

⁵ praeter David et Ezechiam et Iosiam omnes peccatum commiserunt

⁶ nam reliquerunt legem Potentis reges Iudae et contempserunt timorem Dei

⁷ dederunt enim regnum suum aliis et gloriam suam alienae genti

⁸ incenderunt electam sanctitatis civitatem et desertas fecerunt vias ipsius in manu Hieremiae

⁹ nam male tractaverunt illum qui a ventre matris consecratus est propheta evertere et eruere et perdere et iterum aedificare et renovare

¹⁰ Ezechihel qui vidit conspectum gloriae quam ostendit illi in curru cherubin

¹¹ nam commemoratus est inimicorum in imbri et benefacere illis qui ostenderunt rectas vias

¹² et duodecim prophetarum ossa pullulent de loco suo nam rogaverunt Iacob et redimerunt se in fide virtutis

¹³ quomodo amplificemus Zorobabel nam et ipse quasi signum in dextera manu in Israhel

¹⁴ et Iesum Iosedec qui in diebus suis aedificaverunt domum et exaltaverunt templum sanctum Domino paratum in gloria sempiterna

¹⁵ et Neemia in memoria multi temporis qui erexit nobis muros eversos et stare fecit portas et seras qui erexit domos nostras

¹⁶ nemo natus est in terra qualis Enoch nam et ipse receptus est a terra

¹⁷ et Ioseph natus est homo princeps fratrum firmiter gentis rector fratrum stabilimentum populi

¹⁸ et ossa ipsius visitata sunt et post mortem prophetaverunt

¹⁹ Seth et Sem apud homines gloriam adepti sunt et super omnem animam in origine Adam

50 Simon Onii filius sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit domum et in diebus suis corroboravit

² templi etiam altitudo ab ipso fundata est duplex aedificatio excelsa parietis templi

³ in diebus ipsius remanaverunt putei aquarum et quasi mare adimpleti sunt supra modum

⁴ qui curavit gentem suam et liberavit illam a pernicie

⁵ qui praevaluit amplificare civitatem qui adeptus est gloriam in conversatione gentis et ingressum domus et atrii amplificatus est

⁶ quasi stella matutina in medio nebulae et quasi luna plena in diebus suis lucet

⁷ et quasi sol refulgens sic ille effulsit in templo Dei

⁸ quasi arcus effulgens in nebulam gloriae et quasi flos rosarum in diebus veris quasi lilia quae sunt in transitu aquae et quasi tus redolens in diebus aestatis

⁹ quasi ignis effulgens et tus ardens in igni

¹⁰ quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso

¹¹ quasi oliva pullulans et gyrus in altitudinem se tollens in accipiendo ipsum stolam gloriae et vestiri eum consummatione virtutis

¹² in ascensu altarii sancti gloriam dedit sanctitatis amictum

¹³ in accipiendo autem partes de manu sacerdotum et ipse stans iuxta aram circa illum corona fratrum quasi plantatio cedri in monte Libano

¹⁴ sic circa illum steterunt quasi rami in palma et omnes filii Aaron in gloria sua

¹⁵ oblatio autem Domini in manibus ipsorum coram omni synagoga Israhel et consummationem fungens in ara amplificare oblationem excelsi Regis

¹⁶ porrexit manum suam in libatione et libavit de sanguine uvae

¹⁷ et fudit in fundamenta altarii odorem divinum excelso Principi

¹⁸ tunc exclamaverunt filii Aaron in tubis producilibus sonaverunt et auditam fecerunt magnam vocem in memoriam coram Deo

¹⁹ tunc omnis populus simul properaverunt et ceciderunt in faciem super terram adorare Dominum suum et dare preces Deo omnipotenti excelso

²⁰ et amplificaverunt psallentes in vocibus suis et in magna domo auctus est sonus suavitate plenus

²¹ et rogavit populus Dominum excelsum in prece usque dum perfectus est honor Domini et munus suum perfecerunt

²² tunc descendens extulit manus suas in omnem congregationem filiorum Israhel dare gloriam Deo a labiis suis et in nomine ipsius gloriari

²³ et iteravit orationem suam volens ostendere virtutem Dei

²⁴ et nunc orate Dominum omnium qui magna fecit in omni terra qui auxit dies nostros a ventre matris nostrae et fecit nobiscum secundum suam misericordiam

²⁵ det nobis iucunditatem cordis et fieri pacem in diebus nostris in Israhel per dies sempiternos

²⁶ credere Israhel nobiscum esse misericordiam Dei ut sanet vos in diebus suis

²⁷ duas gentes odit anima mea tertia autem non est gens quam oderim

²⁸ qui sedent in monte Seir et Philisthim et stultus populus qui habitat in Sicimis

²⁹ doctrinam sapientiae et disciplinae scripsi in codice isto Iesus filius Sirach Hierosolymita qui renovavit sapientiam de corde suo

³⁰ beatus qui in istis versatur bonis qui ponit illa in corde suo sapiens erit semper

³¹ si enim haec fecerit ad omnia valebit quia lux Dei vestigium eius est

51 oratio Iesu filii Sirach confitebor tibi Domine rex et conlaudabo te Deum salvatorem meum

² confiteor nomini tuo quoniam adiutor et protector factus es mihi

³ et liberasti corpus meum a perditione a laqueo linguae iniquae et a labiis operantium mendacium et in conspectu adstantium factus es mihi adiutor

⁴ et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus paratis ad escam

⁵ de manibus quaerentium animam meam et de portis tribulationis quae circumdederunt me

⁶ a pressura flammae quae circumdedit me et in medio ignis non sum aestuatus
⁷ de altitudine ventris inferi et a lingua coinquinata et verbo mendacii a rege iniquo et lingua iniusta
⁸ laudavit usque ad mortem anima mea Dominum
⁹ et vita mea adpropinquans erat infero deorsum
¹⁰ circumdederunt me undique et non erat qui adiuvaret respiciens eram ad adiutorium meum et non erat
¹¹ memoratus sum misericordiae tuae Domine et operationis tuae quae a saeculo sunt
¹² quoniam erues sustinentes te et liberas eos de manibus gentium
¹³ exaltasti super terram habitationem meam et pro morte defluenti deprecatus sum
¹⁴ invocavi Dominum patrem Domini mei ut non derelinquat me in die tribulationis meae et in tempore superbiorum sine adiutorio
¹⁵ laudabo nomen tuum adsidue et conlaudabo illum in confessione exaudita est oratio mea
¹⁶ liberasti me de perditione et eripuisti me de tempore iniquo
¹⁷ propterea confitebor et laudem dicam tibi et benedicam nomen Domini
¹⁸ cum adhuc iunior sum priusquam oberrem quaesivi sapientiam palam in oratione mea
¹⁹ ante tempus postulabam pro illa et usque in novissimis inquiram eam defloriet tamquam praecox uva
²⁰ laetatum est cor meum in ea ambulavit pes meus iter rectum a iuventute mea investigabam eam
²¹ inclinavi modice aurem meam et excepi illam
²² multam inveni in me ipso sapientiam multum profeci in ea
²³ dans mihi sapientiam dabo gloriam
²⁴ consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum et non confundor
²⁵ conluctata est anima mea in illa et in faciendo eam confirmatus sum
²⁶ manus meas extendi in altum et insipientia eius luxi
²⁷ animam meam direxi ad illam et in agnitione inveni eam
²⁸ possedi cum ipsis cor ab initio propter hoc non derelinquar
²⁹ venter meus conturbatus est quaerendo illam propterea possidebo bonam possessionem
³⁰ dedit enim mihi Dominus linguam mercedem meam et in ipsa laudabo eum
³¹ adpropiate ad me indocti et congregate vos in domum disciplinae
³² quid adhuc retardatis et quid dicitis in his animae vestrae sitiunt vehementer
³³ aperui os meum et locutus sum conparate vobis sine argento

³⁴ et collum vestrum subicite sub iugo et suscipiat anima vestra disciplinam in proximo est enim invenire eam
³⁵ videte oculis vestris quoniam modice laboravi et inveni mihi multam requiem
³⁶ adsumite disciplinam in multo numero argenti et copiosum aurum possidete in ea
³⁷ laetetur anima vestra in misericordia eius et non confundemini in laude ipsius
³⁸ operamini opus vestrum ante tempus et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo
52 et declinavit Salomon genua in conspectu totius ecclesiae Israhel et aperuit manus suas ad caelum et dixit
² Domine Deus Israhel non est tibi similis Deus in caelo sursum neque in terra deorsum
³ qui custodis testamentum tuum et misericordiam pueris tuis euntibus in conspectu tuo in toto corde
⁴ servans puero tuo David quae locutus es illi et locutus es in ore tuo et in manu tua supplesti quasi dies iste
⁵ et nunc Domine Deus Israhel custodi puero tuo David quae locutus es illi dicens non deerit tibi vir a facie mea sedens in throno Israhel
⁶ verum si custodierint filii tui manum suam ut in praeceptis meis ambulent sicut ambulaverunt in conspectu meo
⁷ et nunc Domine Deus Israhel creditum est verbum quod locutus es puero tuo David
⁸ quoniam si vere habitabit Deus cum hominibus in terra
⁹ si caelum caeli non sufficit verum domus quam aedificavi
¹⁰ et respicias ad orationem pueri tui et precationem Domine ut exaudias placionem orationis quam puer tuus orat coram te
¹¹ ut sint oculi tui super domum hanc die et nocte in locum quem dixisti invocari nomen tuum et exaudias orationem quam puer tuus orat in hunc locum
¹² et exaudias precationem pueri tui et populi tui Israhel si oraverint in loco isto
¹³ et exaudias in loco habitationis de caelo et exaudias et propitius sis si peccaverit vir iuxta te

Isaias Propheta

1 visio Isaiæ filii Amos quam vidit super Iudam et Hierusalem in diebus Oziae Ioatham Ahaz Ezechiae regum Iuda
² audite caeli et auribus percipe terra quoniam Dominus locutus est filios enutrivi et exaltavi ipsi autem spreverunt me
³ cognovit bos possessorem suum et asinus prae-sepe domini sui Israhel non cognovit populus meus non intellexit
⁴ vae genti peccatrici populo gravi iniquitate semini nequam filiis sceleratis dereliquerunt Dominum blasphemaverunt Sanctum Israhel abalienati sunt retrorsum
⁵ super quo percutiam vos ultra addentes praevaricationem omne caput languidum et omne cor mærens
⁶ a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas vulnus et livor et plaga tumens non est circumligata nec curata medicamine neque fota oleo
⁷ terra vestra deserta civitates vestrae succensae igni regionem vestram coram vobis alieni devorant et desolabitur sicut in vastitate hostili
⁸ et derelinquetur filia Sion ut umbraculum in vinea et sicut tugurium in cucumerario sicut civitas quae vastatur
⁹ nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen quasi Sodoma fuisset et quasi Gomorra similes essemus
¹⁰ audite verbum Domini principes Sodomorum percipite auribus legem Dei nostri populus Gomorrae
¹¹ quo mihi multitudinem victimarum vestrarum dicit Dominus plenus sum holocausta arietum et adipem pinguium et sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui
¹² cum veneritis ante conspectum meum quis quaesivit haec de manibus vestris ut ambularetis in atriis meis
¹³ ne adferatis ultra sacrificium frustra incensum abominatio est mihi neomeniam et sabbatum et festivitates alias non feram iniqui sunt coetus vestri
¹⁴ kalendas vestras et sollemnitates vestras odivit anima mea facta sunt mihi molesta laboravi sustinens
¹⁵ et cum extenderitis manus vestras avertam oculos meos a vobis et cum multiplicaveritis orationem non audiam manus vestrae sanguine plenae sunt
¹⁶ lavamini mundi estote auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis quiescite agere perverse

¹⁷ discite benefacere quaerite iudicium subvenite oppresso iudicate pupillo defendite viduam
¹⁸ et venite et arguite me dicit Dominus si fuerint peccata vestra ut coccinum quasi nix dealbabuntur et si fuerint rubra quasi vermiculus velut lana erunt
¹⁹ si volueritis et audieritis bona terrae comedetis
²⁰ quod si nolueritis et me provocaveritis ad iracundiam gladius devorabit vos quia os Domini locutum est
²¹ quomodo facta est meretrix civitas fidelis plena iudicii iustitia habitavit in ea nunc autem homicidae
²² argentum tuum versum est in scoriam vinum tuum mixtum est aqua
²³ principes tui infideles socii furum omnes diligunt munera sequuntur retributiones pupillo non iudicant et causa viduae non ingreditur ad eos
²⁴ propter hoc ait Dominus exercituum Fortis Israhel heu consolabor super hostibus meis et vindicabor de inimicis meis
²⁵ et convertam manum meam ad te et excoquam ad purum scoriam tuam et auferam omne stagnum tuum
²⁶ et restituam iudices tuos ut fuerunt prius et consiliarios tuos sicut antiquitus post haec vocaberis civitas iusti urbs fidelis
²⁷ Sion in iudicio redimetur et reducent eam in iustitia
²⁸ et conteret scelestos et peccatores simul et qui dereliquerunt Dominum consumentur
²⁹ confundentur enim ab idolis quibus sacrificaverunt et erubescetis super hortis quos elegeratis
³⁰ cum fueritis velut quercus defluentibus foliis et velut hortus absque aqua
³¹ et erit fortitudo vestra ut favilla stuppae et opus vestrum quasi scintilla et succendetur utrumque simul et non erit qui extinguat

2 verbum quod vidit Isaias filius Amos super Iudam et Hierusalem
² et erit in novissimis diebus praeparatus mons domini in vertice montium et elevabitur super colles et fluent ad eum omnes gentes
³ et ibunt populi multi et dicent venite et ascendamus ad montem Domini et ad domum Dei Iacob et docebit nos vias suas et ambulabimus in semitis eius quia de Sion exhibit lex et verbum Domini de Hierusalem
⁴ et iudicabit gentes et arguet populos multos et conflagrant gladios suos in vomeres et lanceas suas in falces non levabit gens contra gentem gladium nec exercebuntur ultra ad proelium

ISAIAS 2:5

⁵ domus Iacob venite et ambulemus in lumine Domini

⁶ proiecisti enim populum tuum domum Iacob quia repleti sunt ut olim et augures habuerunt ut Philisthim et pueris alienis adhererunt

⁷ repleta est terra argento et auro et non est finis thesaurorum eius

⁸ et repleta est terra eius equis et innumerabiles quadrigae eius et repleta est terra eius idolis opus manuum suarum adoraverunt quod fecerunt digiti eorum

⁹ et incurvavit se homo et humiliatus est vir ne ergo dimittas eis

¹⁰ ingredi in petram abscondere fossa humo a facie timoris Domini et a gloria maiestatis eius

¹¹ oculi sublimis hominis humiliati sunt et incurvabitur altitudo virorum exaltabitur autem Dominus solus in die illa

¹² quia dies Domini exercituum super omnem superbum et excelsum et super omnem arrogantem et humiliabitur

¹³ et super omnes cedros Libani sublimes et erectas et super omnes quercus Basan

¹⁴ et super omnes montes excelsos et super omnes colles elevatos

¹⁵ et super omnem turrem excelsam et super omnem murum munitum

¹⁶ et super omnes naves Tharsis et super omne quod visu pulchrum est

¹⁷ et incurvabitur sublimitas hominum et humiliabitur altitudo virorum et elevabitur Dominus solus in die illa

¹⁸ et idola penitus conterentur

¹⁹ et introibunt in speluncas petrarum et in voragine terrae a facie formidinis Domini et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terram

²⁰ in die illa proiciet homo idola argenti sui et simulacra auri sui quae fecerat sibi ut adoraret talpas et vespertiliones

²¹ et ingredietur fissuras petrarum et cavernas saxorum a facie formidinis Domini et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terram

²² quiescite ergo ab homine cuius spiritus in naribus eius quia excelsus reputatus est ipse

3 ecce enim Dominator Deus exercituum auferet ab Hierusalem et ab Iuda validum et fortem omne robur panis et omne robur aquae

² fortem et virum bellatorem iudicem et prophetam et ariolum et senem

³ principem super quinquaginta et honorabilem vultu et consiliarium sapientem de architectis et prudentem eloquii mystici

⁴ et dabo pueros principes eorum et effeminati dominabuntur eis

⁵ et inruet populus vir ad virum unusquisque ad proximum suum tumultuabitur puer contra senem et ignobilis contra nobilem

⁶ adprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui vestimentum tibi est princeps esto noster ruina autem haec sub manu tua

⁷ respondebit in die illa dicens non sum medicus et in domo mea non est panis neque vestimentum nolite constituere me principem populi

⁸ ruit enim Hierusalem et Iudas concidit quia lingua eorum et adinventiones eorum contra Dominum ut provocarent oculos maiestatis eius

⁹ agnitio vultus eorum respondit eis et peccatum suum quasi Sodomae praedicaverunt nec absconderunt vae animae eorum quoniam reddita sunt eis mala

¹⁰ dicite iusto quoniam bene quoniam fructum adinventionum suarum comedit

¹¹ vae impio in malum retributio enim manuum eius fiet ei

¹² populum meum exactores sui spoliaverunt et mulieres dominatae sunt eius popule meus qui beatum te dicunt ipsi te decipiunt et viam gressuum tuorum dissipant

¹³ stat ad iudicandum Dominus et stat ad iudicandos populos

¹⁴ Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui et principibus eius vos enim depasti estis vineam meam et rapina pauperis in domo vestra

¹⁵ quare adteritis populum meum et facies pauperum commolitis dicit Dominus Deus exercituum

¹⁶ et dixit Dominus pro eo quod elevatae sunt filiae Sion et ambulaverunt extento collo et nutibus oculorum ibant et plaudebant ambulabant et in pedibus suis composito gradu incedebant

¹⁷ decalvabit Dominus verticem filiarum Sion et Dominus crinem earum nudabit

¹⁸ in die illa auferet Dominus ornatum calciamentorum et lunulas

¹⁹ et torques et monilia et armillas et mitras

²⁰ discriminalia et periscelidas et murenulas et olfactoriola et inaures

²¹ et anulos et gemmas in fronte pendentes

²² et mutatoria et pallia et linteamina et acus

²³ et specula et sindones et vittas et theristra

²⁴ et erit pro suavi odore fetor et pro zona funiculus et pro crispanti crine calvitium et pro fascia pectorali cilicium

²⁵ pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent et fortes tui in proelio

²⁶ et maerebunt atque lugebunt portae eius et desolata in terra sedebit

4 et adprehendent septem mulieres virum unum in die illa dicentes panem nostrum comedemus et vestimentis nostris operiemur tantummodo

vocetur nomen tuum super nos aufer obprobrium nostrum

² in die illa erit germen Domini in magnificentia et in gloria et fructus terrae sublimis et exultatio his qui salvati fuerint de Israhel

³ et erit omnis qui relictus fuerit in Sion et residuus in Hierusalem sanctus vocabitur omnis qui scriptus est in vita in Hierusalem

⁴ si abluerit Dominus sordem filiarum Sion et sanguinem Hierusalem laverit de medio eius spiritu iudicii et spiritu ardoris

⁵ et creabit Dominus super omnem locum montis Sion et ubi invocatus est nubem per diem et fumum et splendorem ignis flammantis in nocte super omnem enim gloriam protectio

⁶ et tabernaculum erit in umbraculum diei ab aestu et in securitatem et absconsionem a turbine et a pluvia

5 cantabo dilecto meo canticum patruelis mei vineae suae vinea facta est dilecto meo in cornu filio olei

² et sepivit eam et lapides elegit ex illa et plantavit eam electam et aedificavit turrem in medio eius et torcular extruxit in ea et expectavit ut faceret uvas et fecit labruscas

³ nunc ergo habitator Hierusalem et vir Iuda iudicate inter me et inter vineam meam

⁴ quid est quod debui ultra facere vineae meae et non feci ei an quod expectavi ut faceret uvas et fecit labruscas

⁵ et nunc ostendam vobis quid ego faciam vineae meae auferam sepem eius et erit in direptionem diruam maceriam eius et erit in conculcationem

⁶ et ponam eam desertam non putabitur et non fodietur et ascendent vepres et spinae et nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem

⁷ vinea enim Domini exercituum domus Israhel et vir Iuda germen delectabile eius et expectavi ut faceret iudicium et ecce iniquitas et iustitiam et ecce clamor

⁸ vae qui coniungitis domum ad domum et agrum agro copulatis usque ad terminum loci numquid habitabitis soli vos in medio terrae

⁹ in auribus meis sunt haec Domini exercituum nisi domus multae desertae fuerint grandes et pulchrae absque habitatore

¹⁰ decem enim iuga vinearum facient lagunculam unam et triginta modii sementis facient modios tres

¹¹ vae qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam et potandum usque ad vesperam ut vino aestu-
etis

¹² cithara et lyra et tympanum et tibia et vinum in conviviis vestris et opus Domini non respicitis nec opera manuum eius consideratis

¹³ propterea captivus ductus est populus meus quia non habuit scientiam et nobiles eius interierunt fame et multitudo eius siti exaruit

¹⁴ propterea dilatavit infernus animam suam et aperuit os suum absque ullo termino et descendent fortes eius et populus eius et sublimes gloriosique eius ad eum

¹⁵ et incurvabitur homo et humiliabitur vir et oculi sublimium deprimentur

¹⁶ et exaltabitur Dominus exercituum in iudicio et Deus sanctus sanctificabitur in iustitia

¹⁷ et pascentur agni iuxta ordinem suum et deserta in ubertatem versa advenae comedent

¹⁸ vae qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis et quasi vinculum plaustrum peccatum

¹⁹ qui dicitis festinet et cito veniat opus eius ut videamus et adpropriet et veniat consilium Sancti Israhel et sciemus illud

²⁰ vae qui dicitis malum bonum et bonum malum ponentes tenebras lucem et lucem tenebras ponentes amarum in dulce et dulce in amarum

²¹ vae qui sapientes estis in oculis vestris et coram vobismet ipsis prudentes

²² vae qui potentes estis ad bibendum vinum et viri fortes ad miscendam ebrietatem

²³ qui iustificatis impium pro muneribus et iustitiam iusti aufertis ab eo

²⁴ propter hoc sicut devorat stipulam lingua ignis et calor flammae exurit sic radix eorum quasi favilla erit et germen eorum ut pulvis ascendet abiecerunt enim legem Domini exercituum et eloquium Sancti Israhel blasphemaverunt

²⁵ ideo iratus est furor Domini in populo suo et extendit manum suam super eum et percussit eum et conturbati sunt montes et facta sunt morticina eorum quasi stercus in medio platearum in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta

²⁶ et levabit signum nationibus procul et sibilabit ad eum de finibus terrae et ecce festinus velociter veniet

²⁷ non est deficiens neque laborans in eo non dormitabit neque dormiet neque solvetur cingulum renum eius nec rumpetur corrigia calciamenti eius

²⁸ sagittae eius acutae et omnes arcus eius extenti ungulae equorum eius ut silex et rotae eius quasi impetus tempestatis

²⁹ rugitus eius ut leonis rugiet ut catuli leonum et frendet et tenebit praedam et amplexabitur et non erit qui eruat

³⁰ et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris aspiciemus in terram et ecce tenebrae tribulationis et lux obtenebrata est in caligine eius

6 in anno quo mortuus est rex Ozias vidi Dominum sedentem super solium excelsum et ele-

ISAIAS 6:1

vatum et ea quae sub eo erant implebant templum
² seraphin stabant super illud sex alae uni et sex alae alteri duabus velabant faciem eius et duabus velabant pedes eius et duabus volabant
³ et clamabant alter ad alterum et dicebant sanctus sanctus Dominus exercituum plena est omnis terra gloria eius
⁴ et commota sunt superliminaria cardinum a voce clamantis et domus impleta est fumo
⁵ et dixi vae mihi quia tacui quia vir pollutus labiis ego sum et in medio populi polluta labia habentis ego habito et Regem Dominum exercituum vidi oculis meis
⁶ et volavit ad me unus de seraphin et in manu eius calculus quem forcipe tulerat de altari
⁷ et tetigit os meum et dixit ecce tetigit hoc labia tua et auferetur iniquitas tua et peccatum tuum mundabitur
⁸ et audiui vocem Domini dicentis quem mittam et quis ibit nobis et dixi ecce ego sum mitte me
⁹ et dixit vade et dices populo huic audite audientes et nolite intellegere et videte visionem et nolite cognoscere
¹⁰ excaeca cor populi huius et aures eius adgrava et oculos eius claude ne forte videat oculis suis et auribus suis audiat et corde suo intellegat et convertatur et sanem eum
¹¹ et dixi usquequo Domine et dixit donec desolentur civitates absque habitatore et domus sine homine et terra relinquatur deserta
¹² et longe faciet Dominus homines et multiplicabitur quae derelicta fuerat in medio terrae
¹³ et adhuc in ea decimatio et convertetur et erit in ostensionem sicut terebinthus et sicuti quercus quae expandit ramos suos semen sanctum erit id quod steterit in ea
7 et factum est in diebus Ahaz filii Ioatham filii Oziae regis Iuda ascendit Rasin rex Syriae et Phacee filius Romeliae rex Israhel in Hierusalem ad proeliandum contra eam et non potuerunt debellare eam
² et nuntiaverunt domui David dicentes requievit Syria super Ephraim et commotum est cor eius et cor populi eius sicut moventur ligna silvarum a facie venti
³ et dixit Dominus ad Isaiam egredere in occursum Ahaz tu et qui derelictus est Iasub filius tuus ad extremum aquaeductus piscinae superioris in via agri Fullonis
⁴ et dices ad eum vide ut sileas noli timere et cor tuum ne formidet a duobus caudis titionum fumigantium istorum in ira furoris Rasin et Syriae et filii Romeliae
⁵ eo quod consilium inierit contra te Syria malum Ephraim et filius Romeliae dicentes

⁶ ascendamus ad Iudam et suscitemus eum et avelamus eum ad nos et ponamus regem in medio eius filium Tabeel
⁷ haec dicit Dominus Deus non stabit et non erit istud
⁸ sed caput Syriae Damascus et caput Damasci Rasin et adhuc sexaginta et quinque anni et desinet Ephraim esse populus
⁹ et caput Ephraim Samaria et caput Samariae filius Romeliae si non credideritis non permanebitis
¹⁰ et adiecit Dominus loqui ad Ahaz dicens
¹¹ pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni sive in excelsum supra
¹² et dixit Ahaz non petam et non temptabo Dominum
¹³ et dixit audite ergo domus David numquid parum vobis est molestos esse hominibus quia molesti estis et Deo meo
¹⁴ propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitis nomen eius Emmanuhel
¹⁵ butyrum et mel comedet ut sciat reprobare malum et eligere bonum
¹⁶ quia antequam sciat puer reprobare malum et eligere bonum derelinquetur terra quam tu detestaris a facie duum regum suorum
¹⁷ adducet Dominus super te et super populum tuum et super domum patris tui dies qui non venerunt a diebus separationis Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum
¹⁸ et erit in die illa sibilabit Dominus muscae quae est in extremo fluminum Aegypti et api quae est in terra Assur
¹⁹ et venient et requiescent omnes in torrentibus vallium et cavernis petrarum et in omnibus fructectis et in universis foraminibus
²⁰ in die illa radet Dominus in novacula conducta in his qui trans Flumen sunt in rege Assyriorum caput et pilos pedum et barbam universam
²¹ et erit in die illa nutriet homo vaccam boum et duas oves
²² et prae ubertate lactis comedet butyrum butyrum enim et mel manducabit omnis qui relictus fuerit in medio terrae
²³ et erit in die illa omnis locus ubi fuerint mille vites mille argenteis et in spinas et in vepres erunt
²⁴ cum sagittis et arcu ingredientur illuc vepres enim et spinae erunt in universa terra
²⁵ et omnes montes qui in sarculo sariantur non veniet illuc terror spinarum et veprium et erit in pascua bovis et in conculcationem pecoris
8 et dixit Dominus ad me sume tibi librum grandem et scribe in eo stilo hominis Velociter spolia detrahe Cito praedare

² et adhibui mihi testes fideles Uriam sacerdotem et Zacchariam filium Barachiae
³ et accessi ad prophetissam et concepit et peperit filium et dixit Dominus ad me voca nomen eius Adcelera spolia detrahere Festina praedari
⁴ quia antequam sciat puer vocare patrem suum et matrem suam auferetur fortitudo Damasci et spolia Samariae coram rege Assyriorum
⁵ et adiecit Dominus loqui ad me adhuc dicens
⁶ pro eo quod abiecit populus iste aquas Siloae quae vadunt cum silentio et adsumpsit magis Rasin et filium Romeliae
⁷ propter hoc ecce Dominus adducet super eos aquas Fluminis fortes et multas regem Assyriorum et omnem gloriam eius et ascendet super omnes rivos eius et fluet super universas ripas eius
⁸ et ibit per Iudam inundans et transiens usque ad collum veniet et erit extensio alarum eius implens latitudinem terrae tuae o Emmanuhel
⁹ congregamini populi et vincimini et audite universae procul terrae confortamini et vincimini accingite vos et vincimini
¹⁰ inite consilium et dissipabitur loquimini verbum et non fiet quia nobiscum Deus
¹¹ haec enim ait Dominus ad me sicut in forti manu erudit me ne irem in via populi huius dicens
¹² non dicatis coniuratio omnia enim quae loquitur populus iste coniuratio est et timorem eius ne timeatis neque paveatis
¹³ Dominum exercituum ipsum sanctificate ipse pavor vester et ipse terror vester
¹⁴ et erit vobis in sanctificationem in lapidem autem offensionis et in petram scandali duabus domibus Israhel in laqueum et in ruinam habitantibus Hierusalem
¹⁵ et offendent ex eis plurimi et cadent et conterentur et inretientur et capientur
¹⁶ liga testimonium signa legem in discipulis meis
¹⁷ et expectabo Dominum qui abscondit faciem suam a domo Iacob et praestolabor eum
¹⁸ ecce ego et pueri quos mihi dedit Dominus in signum et in portentum Israhelis a Domino exercituum qui habitat in monte Sion
¹⁹ et cum dixerint ad vos quaerite a pythonibus et a divinis qui stridunt in incantationibus suis numquid non populus a Deo suo requirit pro vivis a mortuis
²⁰ ad legem magis et ad testimonium quod si non dixerint iuxta verbum hoc non erit eis matutina lux
²¹ et transibit per eam corruet et esuriet et cum esurierit irascetur et maledicet regi suo et Deo suo et suspiciet sursum
²² et ad terram intuebitur et ecce tribulatio et tenebrae dissolutio angustia et caligo persequens et non poterit avolare de angustia sua

9 primo tempore adleviata est terra Zabulon et terra Nephthalim et novissimo adgravata est via maris trans Iordanem Galileae gentium
² populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam habitantibus in regione umbrae mortis lux orta est eis
³ multiplicasti gentem non magnificasti laetitiam laetabuntur coram te sicut laetantur in messe sicut exultant quando dividunt spolia
⁴ iugum enim oneris eius et virgam umeri eius et sceptrum exactoris eius superasti sicut in die Madian
⁵ quia omnis violenta praedatio cum tumultu et vestimentum mixtum sanguine erit in combustionem et cibus ignis
⁶ parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis et factus est principatus super umerum eius et vocabitur nomen eius Admirabilis consiliarius Deus fortis Pater futuri saeculi Princeps pacis
⁷ multiplicabitur eius imperium et pacis non erit finis super solium David et super regnum eius ut confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia amodo et usque in sempiternum zelus Domini exercituum faciet hoc
⁸ verbum misit Dominus in Iacob et cecidit in Israhel
⁹ et sciet populus omnis Ephraim et habitantes Samariam in superbia et magnitudine cordis dicentes
¹⁰ lateres ceciderunt sed quadris lapidibus aedificabimus sycomoros succiderunt sed cedros inmutabimus
¹¹ et elevabit Dominus hostes Rasin super eum et inimicos eius in tumultum vertet
¹² Syriam ab oriente et Philisthim ab occidente et devorabunt Israhel toto ore in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta
¹³ et populus non est reversus ad percutientem se et Dominum exercituum non inquisierunt
¹⁴ et disperdet Dominus ab Israhel caput et caudam incurvantem et refrenantem die una
¹⁵ longevus et honorabilis ipse est caput et propheta docens mendacium ipse cauda est
¹⁶ et erunt qui beatificant populum istum seducentes et qui beatificantur praecipitati
¹⁷ propter hoc super adolescentulis eius non laetabitur Dominus et pupillorum eius et viduarum non miserebitur quia omnis hypocrita est et nequam et universum os locutum est stultitiam in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta
¹⁸ succensa est enim quasi ignis impietas veprem et spinam vorabit et succendetur in densitate saltus et convolvetur superbia fumi

¹⁹ in ira Domini exercituum conturbata est terra et erit populus quasi esca ignis vir fratri suo non parceret

²⁰ et declinabit ad dexteram et esuriet et comedet ad sinistram et non saturabitur unusquisque carnem brachii sui vorabit Manasses Ephraim et Ephraim Manassen simul ipsi contra Iudam

²¹ in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta

10 vae qui condunt leges iniquas et scribentes iniustitiam scripserunt

² ut opprimerent in iudicio pauperes et vim facerent causae humilium populi mei ut essent viduae praeda eorum et pupillos diriperent

³ quid facietis in die visitationis et calamitatis de longe venientis ad cuius fugietis auxilium et ubi derelinquetis gloriam vestram

⁴ ne incurvemini sub vinculo et cum interfectis cadatis super omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta

⁵ vae Assur virga furoris mei et baculus ipse in manu eorum indignatio mea

⁶ ad gentem fallacem mittam eum et contra populum furoris mei mandabo illi ut auferat spolia et diripiat praedam et ponat illum in conculcationem quasi lutum platearum

⁷ ipse autem non sic arbitrabitur et cor eius non ita aestimabit sed ad conterendum erit cor eius et ad internicionem gentium non paucarum

⁸ dicet enim

⁹ numquid non principes mei simul reges sunt numquid non ut Charchamis sic Chalanno et ut Arfad sic Emath numquid non ut Damascus sic Samaria

¹⁰ quomodo invenit manus mea regna idoli sic et simulacra eorum de Hierusalem et de Samaria

¹¹ numquid non sicut feci Samariae et idolis eius sic faciam Hierusalem et simulacris eius

¹² et erit cum impleverit Dominus cuncta opera sua in monte Sion et in Hierusalem visitabo super fructum magnifici cordis regis Assur et super gloriam altitudinis oculorum eius

¹³ dixit enim in fortitudine manus meae feci et in sapientia mea intellexi et abstuli terminos populorum et principes eorum depraedatus sum et detraxi quasi potens in sublime residentes

¹⁴ et invenit quasi nidum manus mea fortitudinem populorum et sicut colliguntur ova quae derelicta sunt sic universam terram ego congregavi et non fuit qui moveret pinnam et aperiret os et ganniret

¹⁵ numquid gloriabitur securis contra eum qui secat in ea aut exaltabitur serra contra eum a quo trahitur quomodo si elevetur virga contra levantem se et exaltetur baculus qui utique lignum est

¹⁶ propter hoc mittet Dominator Deus exercituum in pinguibus eius tenuitatem et subtus gloriam eius succensa ardebit quasi combustio ignis

¹⁷ et erit lumen Israhel in igne et Sanctus eius in flamma et succendetur et devorabitur spina eius et vepres in die una

¹⁸ et gloria saltus eius et Carmeli eius ab anima usque ad carnem consumetur et erit terrore profugus

¹⁹ et reliquiae ligni saltus eius pro paucitate numerabuntur et puer scribet eos

²⁰ et erit in die illa non adiciet residuum Israhel et hii qui fugerint de domo Iacob inniti super eo qui percutit eos sed innitetur super Dominum Sanctum Israhel in veritate

²¹ reliquiae convertentur reliquiae inquam Iacob ad Deum fortem

²² si enim fuerit populus tuus Israhel quasi harena maris reliquiae convertentur ex eo consummatio abbreviata inundabit iustitiam

²³ consummationem enim et abbreviationem Dominus Deus exercituum faciet in medio omnis terrae

²⁴ propter hoc haec dicit Dominus Deus exercituum noli timere populus meus habitator Sion ab Assur in virga percutiet te et baculum suum levabit super te in via Aegypti

²⁵ adhuc enim paululum modicumque et consummabitur indignatio et furor meus super scelus eorum

²⁶ et suscitabit super eum Dominus exercituum flagellum iuxta plagam Madian in petra Oreb et virgam suam super mare et levabit eam in via Aegypti

²⁷ et erit in die illa auferetur onus eius de umero tuo et iugum eius de collo tuo et computrescet iugum a facie olei

²⁸ veniet in Aiath transibit in Magron apud Machmas commendabit vasa sua

²⁹ transierunt cursim Gabee sedes nostra obstipuit Rama Gabaath Saulis fugit

³⁰ hinni voce tua filia Gallim adtende Laisa paupercula Anathoth

³¹ migravit Medemena habitatores Gebim confortamini

³² adhuc dies est ut in Nob stetur agitabit manum suam super montem filiae Sion collem Hierusalem

³³ ecce Dominator Dominus exercituum confringet lagunculam in terrore et excelsi statura succidentur et sublimes humiliabuntur

³⁴ et subvertentur condensa saltus ferro et Libanus cum excelsis cadet

11 et egredietur virga de radice Iesse et flos de radice eius ascendet

² et requiescet super eum spiritus Domini spiritus sapientiae et intellectus spiritus consilii et fortitudinis spiritus scientiae et pietatis

³ et replebit eum spiritus timoris Domini non secundum visionem oculorum iudicabit neque secundum auditum aurium arguet

⁴ sed iudicabit in iustitia pauperes et arguet in aequitate pro mansuetis terrae et percutiet terram virga oris sui et spiritu labiorum suorum interficiet impium

⁵ et erit iustitia cingulum lumborum eius et fides cinctorium renis eius

⁶ habitabit lupus cum agno et pardus cum hedo accubabit vitulus et leo et ovis simul morabuntur et puer parvulus minabit eos

⁷ vitulus et ursus pascentur simul requiescent catuli eorum et leo quasi bos comedet paleas

⁸ et delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis et in caverna reguli qui ablactatus fuerit manum suam mittet

⁹ non nocebunt et non occident in universo monte sancto meo quia repleta est terra scientia Domini sicut aquae maris operientes

¹⁰ in die illa radix Iesse qui stat in signum populorum ipsum gentes deprecabuntur et erit sepulchrum eius gloriosum

¹¹ et erit in die illa adiciet Dominus secundo manum suam ad possidendum residuum populi sui quod relinquetur ab Assyriis et ab Aegypto et a Fetros et ab Aethiopia et ab Aelam et a Sennaar et ab Emath et ab insulis maris

¹² et levabit signum in nationes et congregabit profugos Israhel et dispersos Iuda colliget a quatuor plagis terrae

¹³ et auferetur zelus Ephraim et hostes Iuda peribunt Ephraim non aemulabitur Iudam et Iudas non pugnabit contra Ephraim

¹⁴ et volabunt in umeros Philisthim per mare simul praedabuntur filios orientis Idumea et Moab praecceptum manus eorum et filii Ammon oboedientes erunt

¹⁵ et desolabit Dominus linguam maris Aegypti et levabit manum suam super Flumen in fortitudine spiritus sui et percutiet eum in septem rivis ita ut transeant per eum calciati

¹⁶ et erit via residuo populo meo qui relinquetur ab Assyriis sicut fuit Israhel in die qua ascendit de terra Aegypti

12 et dices in illa die confitebor tibi Domine quoniam iratus es mihi conversus est furor tuus et consolatus es me

² ecce Deus salvator meus fiducialiter agam et non timebo quia fortitudo mea et laus mea Dominus Deus et factus est mihi in salutem

³ haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris

⁴ et dicetis in illa die confitemini Domino et invocate nomen eius notas facite in populis adinventio-

nes eius mementote quoniam excelsum est nomen eius

⁵ cantate Domino quoniam magnifice fecit adnuntiate hoc in universa terra

⁶ exulta et lauda habitatio Sion quia magnus in medio tui Sanctus Israhel

13 onus Babylonis quod vidit Isaias filius Amos

² super montem caligosum levate signum exaltate vocem levate manum et ingrediantur portas duces

³ ego mandavi sanctificatis meis et vocavi fortes meos in ira mea exultantes in gloria mea

⁴ vox multitudinis in montibus quasi populorum frequentium vox sonitus regum gentium congregatarum Dominus exercituum praecepit militiae belli

⁵ venientibus de terra procul a summitate caeli Dominus et vasa furoris eius ut disperdat omnem terram

⁶ ululate quia prope est dies Domini quasi vastitas a Domino venit

⁷ propter hoc omnes manus dissolventur et omne cor hominis tabescet

⁸ et conteretur tortiones et dolores tenebunt quasi parturiens dolebunt unusquisque ad proximum suum stupebit facies conbustae vultus eorum

⁹ ecce dies Domini venit crudelis et indignationis plenus et irae furorisque ad ponendam terram in solitudine et peccatores eius conterendos de ea

¹⁰ quoniam stellae caeli et splendor earum non expandent lumen suum obtenebratus est sol in ortu suo et luna non splendet in lumine suo

¹¹ et visitabo super orbis mala et contra impios iniquitatem eorum et quiescere faciam superbiam infidelium et arrogantiam fortium humiliabo

¹² pretiosior erit vir auro et homo mundo obrizo

¹³ super hoc caelum turbabo et movebitur terra de loco suo propter indignationem Domini exercituum et propter diem irae furoris eius

¹⁴ et erit quasi dammula fugiens et quasi ovis et non erit qui congreget unusquisque ad populum suum convertetur et singuli ad terram suam fugient

¹⁵ omnis qui inventus fuerit occidetur et omnis qui supervenerit cadet in gladio

¹⁶ infantes eorum adident in oculis eorum diripientur domus eorum et uxores eorum violabuntur

¹⁷ ecce ego suscitabo super eos Medos qui argentum non quaerant nec aurum velint

¹⁸ sed sagittis parvulos interficiant et lactantibus uteri non misereantur et super filios non parcat oculus eorum

¹⁹ et erit Babylon illa gloriosa in regnis inclita in superbia Chaldeorum sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram

²⁰ non habitabitur usque in finem et non fundabitur usque ad generationem et generationem nec ponet ibi tentoria Arabs nec pastores requiescent ibi

²¹ sed requiescent ibi bestiae et replebuntur domus eorum draconibus et habitabunt ibi strutiones et pilosi saltabunt ibi

²² et respondebunt ibi ululae in aedibus eius et sirenarum in delubris voluptatis

14 prope est ut veniat tempus eius et dies eius non elongabuntur miserebitur enim Dominus Iacob et eliget adhuc de Israhel et requiescere eos faciet super humum suam adiungetur advena ad eos et adheret domui Iacob

² et tenebunt eos populi et adducent eos in locum suum et possidebit eos domus Israhel super terram Domini in servos et ancillas et erunt capientes eos qui se ceperant et subicient exactores suos

³ et erit in die illa cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo et a concussione tua et a servitute dura qua ante servisti

⁴ sumes parabolam istam contra regem Babylonis et dices quomodo cessavit exactor quievit tributum

⁵ contrivit Dominus baculum impiorum virgam dominantium

⁶ caedentem populos in indignatione plaga insanabili subicientem in furore gentes persequentem crudeliter

⁷ conquevit et siluit omnis terra gavisata est et exultavit

⁸ abietes quoque laetatae sunt super te et cedri Libani ex quo dormisti non ascendit qui succidat nos

⁹ infernus subter conturbatus est in occursum adventus tui suscitavit tibi gigantes omnes principes terrae surrexerunt de solis suis omnes principes nationum

¹⁰ universi respondebunt et dicent tibi et tu vulneratus es sicut nos nostri similis effectus es

¹¹ detracta est ad inferos superbia tua concidit cadaver tuum subter te sternetur tinea et operimentum tuum erunt vermes

¹² quomodo cecidisti de caelo lucifer qui mane oriebaris corruisti in terram qui vulnerabas gentes

¹³ qui dicebas in corde tuo in caelum conscendam super astra Dei exaltabo solium meum sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis

¹⁴ ascendam super altitudinem nubium ero similis Altissimo

¹⁵ verumtamen ad infernum detraheris in profundum lacus

¹⁶ qui te viderint ad te inclinabuntur teque prospicient numquid iste est vir qui conturbavit terram qui concussit regna

¹⁷ qui posuit orbem desertum et urbes eius destruxit vinctis eius non aperuit carcerem

¹⁸ omnes reges gentium universi dormierunt in gloria vir in domo sua

¹⁹ tu autem proiectus es de sepulchro tuo quasi stirps inutilis pollutus et obvolutus qui interfecti sunt gladio et descenderunt ad fundamenta lacus quasi cadaver putridum

²⁰ non habebis consortium neque cum eis in sepultura tu enim terram disperdisti tu populum occidisti non vocabitur in aeternum semen pessimorum

²¹ praeparate filios eius occisioni in iniquitate patrum eorum non consurgent nec hereditabunt terram neque implebunt faciem orbis civitatum

²² et consurgam super eos dicit Dominus exercituum et perdam Babylonis nomen et reliquias et germen et progeniem ait Dominus

²³ et ponam eam in possessionem ericii et in paludes aquarum et scopabo eam in scopa terens dicit Dominus exercituum

²⁴ iuravit Dominus exercituum dicens si non ut putavi ita erit et quomodo mente tractavi

²⁵ sic eveniet ut conteram Assyrium in terra mea et in montibus meis conculcem eum et auferetur ab eis iugum eius et onus illius ab umero eorum tolletur

²⁶ hoc consilium quod cogitavi super omnem terram et haec est manus extenta super universas gentes

²⁷ Dominus enim exercituum decrevit et quis poterit infirmare et manus eius extenta et quis avertet eam ²⁸ in anno quo mortuus est rex Ahaz factum est onus istud

²⁹ ne laeteris Philisthea omnis tu quoniam comminuta est virga percussoris tui de radice enim colubri egredietur regulus et semen eius absorbens volucrum

³⁰ et pascentur primogeniti pauperum et pauperes fiducialiter requiescent et interire faciam in fame radicem tuam et reliquias tuas interficiam

³¹ ulula porta clama civitas prostrata est Philisthea omnis ab aquilone enim fumus venit et non est qui effugiat agmen eius

³² et quid respondebitur nuntiis gentis quia Dominus fundavit Sion et in ipsa sperabunt pauperes populi eius

15 onus Moab quia nocte vastata est Ar Moab conticuit quia nocte vastatus est murus Moab conticuit

² ascendit domus et Dibon ad excelsa in planctum super Nabo et super Medaba Moab ululabit in cunctis capitibus eius calvitium omnis barba radetur

³ in triviis eius accincti sunt sacco super tecta eius et in plateis eius omnis ululat descendit in fletum

⁴ clamavit Esebon et Eleale usque Iasa audita est vox eorum super hoc expediti Moab ululabunt anima eius ululabit sibi

⁵ cor meum ad Moab clamabit vectes eius usque ad Segor vitulam conternantem per ascensum enim Luith flens ascendet et in via Oronaim clamorem contritionis levabunt

⁶ aquae enim Nemrim desertae erunt quia aruit herba defecit germen viror omnis interiit

⁷ secundum magnitudinem operis et visitatio eorum ad torrentem salicum ducent eos

⁸ quoniam circumiit clamor terminum Moab usque ad Gallim ululatus eius et usque ad puteum Helim clamor eius

⁹ quia aquae Dibon repletae sunt sanguine ponam enim super Dibon additamenta his qui fugerint de Moab leonem et reliquii terrae

16 emitte agnum dominatorem terrae de Petra deserti ad montem filiae Sion

² et erit sicut avis fugiens et pulli de nido avolantes sic erunt filiae Moab in transcensu Arnon

³ ini consilium coge concilium pone quasi noctem umbram tuam in meridie absconde fugientes et vagos ne prodas

⁴ habitabunt apud te profugi mei Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris finitus est enim pulvis consummatus est miser defecit qui conculcabat terram

⁵ et praeparabitur in misericordia solium et sedebit super eum in veritate in tabernaculo David iudicans et quaerens iudicium et velociter reddens quod iustum est

⁶ audivimus superbiam Moab superbus est valde superbia eius et arrogantia eius et indignatio eius plus quam fortitudo eius

⁷ idcirco ululabit Moab ad Moab universus ululabit his qui laetantur super muro cocti lateris loquimini plagas suas

⁸ quoniam suburbana Esebon deserta sunt et vinea Sabama domini gentium exciderunt flagella eius usque ad Iazer pervenerunt erraverunt in deserto propagines eius relictas sunt transierunt mare

⁹ super hoc plorabo in fletu Iazer vineam Sabama inebriabo te lacrima mea Esebon et Eleale quoniam super vindemiam tuam et super messem tuam vox calcantium inruit

¹⁰ et auferetur laetitia et exultatio de Carmelo et in vineis non exultabit neque iubilabit vinum in torculari non calcabit qui calcare consueverat vocem calcantium abstuli

¹¹ super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit et viscera mea ad murum cocti lateris

¹² et erit cum apparuerit quod laboravit Moab super excelsis suis ingredietur ad sancta sua ut obsecret et non valebit

¹³ hoc verbum quod locutus est Dominus ad Moab ex tunc

¹⁴ et nunc locutus est Dominus dicens in tribus annis quasi anni mercennarii auferetur gloria Moab super omni populo multo et relinquetur parvus et modicus nequaquam multus

17 onus Damasci ecce Damascus desinet esse civitas et erit sicut acervus lapidum in ruina

² derelictae civitates Aroer gregibus erunt et requiescent ibi et non erit qui exterreat

³ et cessabit adiutorium ab Ephraim et regnum a Damasco et reliquiae Syriae sicut gloria filiorum Israhel erunt dicit Dominus exercituum

⁴ et erit in die illa adtenuabitur gloria Iacob et pingue carnis eius marcescet

⁵ et erit sicut congregans in messe quod restiterit et brachium eius spicas leget et erit sicut quaerens spicas in valle Rafaim

⁶ et relinquetur in eo sicut racemus et sicut excussio oleae duarum aut trium olivarum in summitate rami sive quattuor aut quinque in cacuminibus eius fructus eius dicit Dominus Deus Israhel

⁷ in die illa inclinabitur homo ad factorem suum et oculi eius ad Sanctum Israhel respicient

⁸ et non inclinabitur ad altaria quae fecerunt manus eius et quae operati sunt digiti eius non respiciet lucos et delubra

⁹ in die illa erunt civitates fortitudinis eius derelictae sicut aratra et segetes quae derelictae sunt a facie filiorum Israhel et erit deserta

¹⁰ quia oblita es Dei salvatoris tui et Fortis adiutoris tui non es recordata propterea plantabis plantationem fidelem et germen alienum seminabis

¹¹ in die plantationis tuae labrusca et mane sementuum florebit ablata est messis in die hereditatis et dolebit graviter

¹² vae multitudo populorum multorum ut multitudo maris sonantis et tumultus turbarum sicut sonitus aquarum multarum

¹³ sonabunt populi sicut sonitus aquarum inundantium et increpabit eum et fugiet procul et rapietur sicut pulvis montium a facie venti et sicut turbo coram tempestate

¹⁴ in tempore vespere et ecce turbatio in matutino et non subsistet haec est pars eorum qui vastaverunt nos et sors diripientium nos

18 vae terrae cymbalo alarum quae est trans flumina Aethiopiae

² qui mittit in mari legatos et in vasis papyri super aquas ite angeli veloces ad gentem convulsam et dilaceratam ad populum terribilem post quem non est alius gentem expectantem expectantem et conculcatam cuius diripuerunt flumina terram eius

³ omnes habitatores orbis qui moramini in terra cum elevatum fuerit signum in montibus videbitis et clangorem tubae audietis

⁴ quia haec dicit Dominus ad me quiescam et considerabo in loco meo sicut meridiana lux clara est et sicut nubes roris in die messis

⁵ ante messem enim totus effloruit et inmatura perfectio germinabit et praecedentur ramusculi eius falcibus et quae derelicta fuerint abscedentur excutientur

⁶ et relinquentur simul avibus montium et bestiis terrae et aestate perpetua erunt super eum volucres et omnes bestiae terrae super illum hiemabunt

⁷ in tempore illo deferetur munus Domino exercituum a populo divulso et dilacerato a populo terribili post quem non fuit alius a gente expectante expectante et conculcata cuius diripuerunt flumina terram eius ad locum nominis Domini exercituum montem Sion

19 onus Aegypti ecce Dominus ascendet super nubem levem et ingredietur Aegyptum et movebuntur simulacra Aegypti a facie eius et cor Aegypti tabescet in medio eius

² et concurrere faciam Aegyptios adversum Aegyptios et pugnabit vir contra fratrem suum et vir contra amicum suum civitas adversus civitatem regnum adversus regnum

³ et dirumpetur spiritus Aegypti in visceribus eius et consilium eius praecipitabo et interrogabunt simulacra sua et divinos suos et pythones et ariolos

⁴ et tradam Aegyptum in manu dominorum crudelium et rex fortis dominabitur eorum ait Dominus Deus exercituum

⁵ et arescet aqua de mari et fluvius desolabitur atque siccabitur

⁶ et deficient flumina adtenuabuntur et siccabuntur rivi aggerum calamus et iuncus marcescet

⁷ nudabitur alveus rivi a fonte suo et omnis sementis inrigua siccabitur arescet et non erit

⁸ et maerebunt piscatores et lugebunt omnes mitentes in flumen hamum et expandentes rete super faciem aquae marcescent

⁹ confundentur qui operabantur linum pectentes et textentes subtilia

¹⁰ et erunt inrigua eius flaccientia omnes qui faciebant lacunas ad capiendos pisces

¹¹ stulti principes Taneos sapientes consilarii Pharaon dederunt consilium insipiens quomodo dicetis Pharaoni filius sapientium ego filius regum antiquorum

¹² ubi sunt nunc sapientes tui adnuntient tibi et indicent quid cogitaverit Dominus exercituum super Aegyptum

¹³ stulti facti sunt principes Taneos emarcuerunt principes Mempheos deceperunt Aegyptum angulum populorum eius

¹⁴ Dominus miscuit in medio eius spiritum vertiginis et errare fecerunt Aegyptum in omni opere suo sicut errat ebrius et vomens

¹⁵ et non erit Aegyptus opus quod faciat caput et caudam incurvantem et refrenantem

¹⁶ in die illa erit Aegyptus quasi mulieres et stupebunt et timebunt a facie commotionis manus Domini exercituum quam ipse movebit super eam

¹⁷ et erit terra Iuda Aegyptus in festivitatem omnis qui illius fuerit recordatus pavebit a facie consilii Domini exercituum quod ipse cogitavit super eam

¹⁸ in die illa erunt quinque civitates in terra Aegypti loquentes lingua Chanaan et iurantes per Dominum exercituum civitas Solis vocabitur una

¹⁹ in die illa erit altare Domini in medio terrae Aegypti et titulus iuxta terminum eius Domini

²⁰ et erit in signum et in testimonium Domino exercituum in terra Aegypti clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis et mittet eis salvatorem et propugnatorem qui liberet eos

²¹ et cognoscetur Dominus ab Aegyptus et cognoscent Aegyptii Dominum in die illa et colent eum in hostiis et muneribus et vota vovebunt Domino et solvent

²² et percutiet Dominus Aegyptum plaga et sanabit eam et revertentur ad Dominum et placabitur eis et sanabit eos

²³ in die illa erit via de Aegyptus in Assyrios et intrabit Assyrius Aegyptum et Aegyptius in Assyrios et servient Aegyptii Assur

²⁴ in die illa erit Israhel tertius Aegyptio et Assyrio benedictio in medio terrae

²⁵ cui benedixit Dominus exercituum dicens benedictus populus meus Aegypti et opus manuum mearum Assyrio hereditas autem mea Israhel

20 in anno quo ingressus est Tharhan in Azotum cum misisset eum Sargon rex Assyriorum et pugnasset contra Azotum et cepisset eam

² in tempore illo locutus est Dominus in manu Isaiae filii Amos dicens vade et solve saccum de lumbis tuis et calciamenta tua tolle de pedibus tuis et fecit sic vadens nudus et disculciatus

³ et dixit Dominus sicut ambulavit servus meus Isaia nudus et disculciatus trium annorum signum et portentum erit super Aegyptum et super Aethiopiam

⁴ sic minabit rex Assyriorum captivitatem Aegypti et transmigrationem Aethiopiae iuvenum et senum nudam et disculciatam discopertis natibus ignominiam Aegypti

⁵ et timebunt et confundentur ab Aethiopia spe sua et ab Aegyptus gloria sua

⁶ et dicet habitator insulae huius in die illa ecce haec erat spes nostra ad quos confugimus in auxil-

ium ut liberaret nos a facie regis Assyriorum et quomodo effugere poterimus nos

21 onus deserti maris sicut turbines ab africo veniunt de deserto venit de terra horribili
² visio dura nuntiata est mihi qui incredulus est infideliter agit et qui depopulator est vastat ascende Aelam obside Mede omnem gemitum eius cessare feci

³ propterea repleti sunt lumbi mei dolore angustia possedit me sicut angustia parientis corruui cum audirem conturbatus sum cum viderem

⁴ emarcuit cor meum tenebrae stupefecerunt me Babylon dilecta mea posita est mihi in miraculum
⁵ pone mensam contemplare in specula comedentes bibentes surgite principes arripite clypeum

⁶ haec enim dixit mihi Dominus vade et pone speculatorem et quodcumque viderit adnuntiet

⁷ et vidit currum duorum equitum ascensorem asini et ascensorem cameli et contemplatus est diligenter multo intuitu

⁸ et clamavit leo super specula Domini ego sum stans iugiter per diem et super custodiam meam ego sum stans totis noctibus

⁹ ecce iste venit ascensor vir bigae equitum et respondit et dixit cecidit cecidit Babylon et omnia sculptilia deorum eius contrita sunt in terram

¹⁰ tritura mea et fili areae meae quae audivi a Domino exercituum Deo Israhel adnuntiavi vobis

¹¹ onus Duma ad me clamat ex Seir custos quid de nocte custos quid de nocte

¹² dixit custos venit mane et nox si quaeritis quaerite convertimini venite

¹³ onus in Arabia in saltu ad vesperam dormietis in semitis Dodanim

¹⁴ occurrentes sitiienti ferte aquam qui habitatis terram austri cum panibus occurrere fugienti

¹⁵ a facie enim gladiatorum fugerunt a facie gladii imminentis a facie arcus extenti a facie gravis proelii

¹⁶ quoniam haec dicit Dominus ad me adhuc in uno anno quasi in anno mercennarii et auferetur omnis gloria Cedar

¹⁷ et reliquiae numeri sagittariorum fortium de filiis Cedar inminentur Dominus enim Deus Israhel locutus est

22 onus vallis Visionis quidnam tibi quoque est quia ascendisti et tu omnis in tecta

² clamoris plena urbs frequens civitas exultans interfecti tui non interfecti gladio nec mortui in bello
³ cuncti principes tui fugerunt simul dureque ligati sunt omnes qui inventi sunt vincti sunt pariter procul fugerunt

⁴ propterea dixi recedite a me amare flebo nolite incumbere ut consolemini me super vastitate filiae populi mei

⁵ dies enim interfectionis et conculcationis et fletuum Domino Deo exercituum in valle Visionis scrutans murum et magnificus super montem

⁶ et Aelam sumpsit faretram currum hominis equitis et parietem nudavit clypeus

⁷ et erunt electae valles tuae plenae quadrigarum et equites ponent sedes suas in porta

⁸ et revelabitur operimentum Iudae et videbis in die illa armamentarium domus saltus

⁹ et scissuras civitatis David videbitis quia multiplicatae sunt et congregastis aquas piscinae inferioris

¹⁰ et domos Hierusalem numerastis et destruxistis domos ad muniendum murum

¹¹ et lacum fecistis inter duos muros et aquam piscinae veteris et non suspexistis ad eum qui fecerat eam et operatorem eius de longe non vidistis

¹² et vocavit Dominus Deus exercituum in die illa ad fletum et ad planctum ad calvitium et ad cingulum sacci

¹³ et ecce gaudium et laetitia occidere vitulos et iugulare arietes comedere carnes et bibere vinum comedamus et bibamus cras enim moriemur

¹⁴ et revelata est in auribus meis Domini exercituum si dimittetur iniquitas haec vobis donec moriamini dicit Dominus Deus exercituum

¹⁵ haec dicit Dominus Deus exercituum vade ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo ad Sobnam praepositum templi

¹⁶ quid tu hic aut quasi quis hic quia excidisti tibi hic sepulchrum excidisti in excelso memoriam diligenter in petra tabernaculum tibi

¹⁷ ecce Dominus asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinacius et quasi amictum sic sublevabit te

¹⁸ coronans coronabit te tribulatione quasi pilam mittet te in terram latam et spatiosam ibi morieris et ibi erit currus gloriae tuae ignominia domus Domini tui

¹⁹ et expellam te de statione tua et de ministerio tuo deponam te

²⁰ et erit in die illa vocabo servum meum Eliachim filium Helciae

²¹ et induam illum tunicam tuam et cingulo tuo confortabo eum et potestatem tuam dabo in manu eius et erit quasi pater habitantibus Hierusalem et domui Iuda

²² et dabo clavem domus David super umerum eius et aperiet et non erit qui claudat et claudet et non erit qui aperiat

²³ et figam illum paxillum in loco fideli et erit in solium gloriae domui patris sui

²⁴ et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius vasorum diversa genera omne vas parvulum a vasis craterarum usque ad omne vas musicorum

²⁵ in die illo dicit Dominus exercituum auferetur paxillus qui fixus fuerat in loco fideli et frangetur et cadet et peribit quod pependerit in eo quia Dominus locutus est

23 onus Tyri ululate naves maris quia vastata est domus unde venire consueverant de terra Cethim revelatum est eis

² tacete qui habitatis in insula negotiatio Sidonis transfretantes mare repleverunt te

³ in aquis multis semen Nili messis fluminis fruges eius et facta est negotiatio gentium

⁴ erubescite Sidon ait enim mare fortitudo maris dicens non parturivi et non peperivi et non enutrivivi juvenes nec ad incrementum perduxivi virgines

⁵ cum auditum fuerit in Aegypto dolebunt cum audierint de Tyro

⁶ transite maria ululate qui habitatis in insula

⁷ numquid non haec vestra est quae gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate sua ducent eam pedes sui longe ad peregrinandum

⁸ quis cogitavit hoc super Tyrum quondam coronatam cuius negotiatores principes institores eius incliti terrae

⁹ Dominus exercituum cogitavit hoc ut detraheret superbiam omnis gloriae et ad ignominiam deduceret universos inclitos terrae

¹⁰ transi terram tuam quasi flumen filia maris non est cingulum ultra tibi

¹¹ manum suam extendit super mare conturbavit regna Dominus mandavit adversum Chanaan ut contereret fortes eius

¹² et dixit non adicies ultra ut glorieris calumniam sustinens virgo filia Sidonis in Cethim consurgens transfreta ibi quoque non erit requies tibi

¹³ ecce terra Chaldeorum talis populus non fuit Assur fundavit eam in captivitate transdixerunt robustos eius suffoderunt domos eius posuerunt eam in ruinam

¹⁴ ululate naves maris quia devastata est fortitudo vestra

¹⁵ et erit in die illa in oblivione eris o Tyre septuaginta annis sicut dies regis unius post septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis

¹⁶ sume citharam circui civitatem meretrix oblivioni tradita bene cane frequenta canticum ut memoria tui sit

¹⁷ et erit post septuaginta annos visitabit Dominus Tyrum et reducet eam ad mercedes suas et rursum fornicabitur cum universis regnis terrae super faciem terrae

¹⁸ et erunt negotiatio eius et mercedes eius sanctificatae Domino non condentur neque reponentur quia his qui habitaverint coram Domino erit negotiatio eius ut manducet in saturitatem et vestiantur usque ad vetustatem

24 ecce Dominus dissipabit terram et nudabit eam et adfliget faciem eius et disperget habitatores eius

² et erit sicut populus sic sacerdos et sicut servus sic dominus eius sicut ancilla sic domina eius sicut emens sic ille qui vendit sicut fenerator sic is qui mutuum accipit sicut qui repetit sic qui debet

³ dissipatione dissipabitur terra et direptione praedabitur Dominus enim locutus est verbum hoc

⁴ luxit et defluxit terra et infirmata est defluxit orbis infirmata est altitudo populi terrae

⁵ et terra interfecta est ab habitatoribus suis quia transgressi sunt leges mutaverunt ius dissipaverunt foedus sempiternum

⁶ propter hoc maledictio vorabit terram et peccabunt habitatores eius ideoque insanient cultores eius et relinquentur homines pauci

⁷ luxit vindemia infirmata est vitis ingemuerunt omnes qui laetabantur corde

⁸ cessavit gaudium tympanorum quievit sonitus laetantium conticuit dulcedo citharae

⁹ cum cantico non bibent vinum amara erit potio bibentibus illam

¹⁰ adtrita est civitas vanitatis clausa est omnis domus nullo introeunte

¹¹ clamor erit super vino in plateis deserta est omnis laetitiam translatum est gaudium terrae

¹² relicta est in urbe solitudo et calamitas opprimet portas

¹³ quia haec erunt in medio terrae in medio populorum quomodo si paucae olivae quae remanserunt excutiantur ex olea et racemi cum fuerit finita vindemia

¹⁴ hii levabunt vocem suam atque laudabunt cum glorificatus fuerit Dominus hinc de mari

¹⁵ propter hoc in doctrinis glorificate Dominum in insulis maris nomen Domini Dei Israhel

¹⁶ a finibus terrae laudes audivimus gloriam iusti et dixi secretum meum mihi secretum meum mihi vae mihi praevaricantes praevaricati sunt et praevaricatione transgressorum praevaricati sunt

¹⁷ formido et fovea et laqueus super te qui habitator es terrae

¹⁸ et erit qui fugerit a voce formidinis cadet in foveam et qui se explicuerit de fovea tenebitur laqueo quia cataractae de excelsis apertae sunt et concutientur fundamenta terrae

¹⁹ confractione confringetur terra contritione conteretur terra commotione commovebitur terra

²⁰ agitatione agitabitur terra sicut ebrius et auferetur quasi tabernaculum unius noctis et gravabit eam iniquitas sua et corruet et non adiciet ut resurgat

²¹ et erit in die illa visitabit Dominus super militiam caeli in excelso et super reges terrae qui sunt super terram

²² et congregabuntur in congregationem unius fascis in lacum et cludentur ibi in carcerem et post multos dies visitabuntur

²³ et erubescet luna et confundetur sol cum regnaverit Dominus exercituum in monte Sion et in Hierusalem et in conspectu senum suorum fuerit glorificatus

25 Domine Deus meus es tu exaltabo te confitebor nomini tuo quoniam fecisti mirabilia cogitationes antiquas fideles amen

² quia posuisti civitatem in tumulum urbem fortem in ruinam domum alienorum ut non sit civitas et in sempiternum non aedificetur

³ super hoc laudabit te populus fortis civitas gentium robustarum timebit te

⁴ quia factus es fortitudo pauperi fortitudo egeno in tribulatione sua spes a turbine umbraculum ab aestu spiritus enim robustorum quasi turbo inpellens parietem

⁵ sicut aestum in siti tumultum alienorum humiliabis et quasi calore sub nube torrente propaginem fortium marcescere facies

⁶ et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium convivium vindemiae pinguium medullatorum vindemiae defecatae

⁷ et praecipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos et telam quam orditus est super universas nationes

⁸ praecipitabit mortem in sempiternum et auferet Dominus Deus lacrimam ab omni facie et obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus locutus est

⁹ et dicet in die illa ecce Deus noster iste expectavimus eum et salvabit nos iste Dominus sustinuumus eum exultabimus et laetabimur in salutare eius

¹⁰ quia requiescet manus Domini in monte isto et triturbabitur Moab sub eo sicuti teruntur paleae in plaustro

¹¹ et extendet manus suas sub eo sicut extendit natans ad natandum et humiliabit gloriam eius cum adlisione manuum eius

¹² et munimenta sublimium murorum tuorum concident et humiliabuntur et detrahentur in terram usque ad pulverem

26 in die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda urbs fortitudinis nostrae salvator ponetur in ea murus et antemurale

² aperite portas et ingrediatur gens iusta custodiens veritatem

³ vetus error abiit servabis pacem pacem quia in te speravimus

⁴ sperastis in Domino in saeculis aeternis in Domino Deo forti in perpetuum

⁵ quia incurvabit habitantes in excelso civitatem sublimem humiliabit humiliabit eam usque ad terram detrahet eam usque ad pulverem

⁶ conculcabit eam pes pedes pauperis gressus egenorum

⁷ semita iusti recta est rectus callis iusti ad ambulandum

⁸ et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuumus te nomen tuum et memoriale tuum in desiderio animae

⁹ anima mea desideravit te in nocte sed et spiritu meo in praecordiis meis de mane vigilabo ad te cum feceris iudicia tua in terra iustitiam discent habitatores orbis

¹⁰ misereamur impio et non discet iustitiam in terra sanctorum inique gessit et non videbit gloriam Domini

¹¹ Domine exaltetur manus tua et non videant videant et confundantur zelantes populi et ignis hostes tuos devoret

¹² Domine dabis pacem nobis omnia enim opera nostra operatus es nobis

¹³ Domine Deus noster possederunt nos domini absque te tantum in te recordemur nominis tui

¹⁴ morientes non vivant gigantes non resurgant propterea visitasti et contrivisti eos et perdidisti omnem memoriam eorum

¹⁵ indulxisti genti Domine indulxisti genti numquid glorificatus es elongasti omnes terminos terrae

¹⁶ Domine in angustia requisierunt te in tribulatione murmuris doctrina tua eis

¹⁷ sicut quae concipit cum adpropinquaverit ad partum dolens clamat in doloribus suis sic facti sumus a facie tua Domine

¹⁸ concepimus et quasi parturivimus et peperimus spiritum salutes non fecimus in terra ideo non ceciderunt habitatores terrae

¹⁹ vivent mortui tui interfecti mei resurgent exergiscimini et laudate qui habitatis in pulvere quia ros lucis ros tuus et terram gigantum detrahes in ruinam

²⁰ vade populus meus intra in cubacula tua claude ostia tua super te abscondere modicum ad momentum donec pertranseat indignatio

²¹ ecce enim Dominus egreditur de loco suo ut visitet iniquitatem habitatoris terrae contra eum et revelabit terra sanguinem suum et non operiet ultra interfectos suos

27 in die illo visitabit Dominus in gladio suo duro et grandi et forti super Leviathan serpentem vectem et super Leviathan serpentem tortuosum et occidet cetum qui in mari est

² in die illa vinea meri cantabit ei

³ ego Dominus qui servo eam repente propinabo ei ne forte visitetur contra eam nocte et die servo eam

⁴ indignatio non est mihi quis dabit me spinam et veprem in proelio gradiar super eam succendam eam pariter
⁵ an potius tenebit fortitudinem meam faciet pacem mihi pacem faciet mihi
⁶ qui egrediuntur impetu ad Iacob florebit et germinabit Israhel et implebunt faciem orbis semine
⁷ numquid iuxta plagam percutientis se percussit eum aut sicut occidit interfectos eius sic occisus est
⁸ in mensura contra mensuram cum abiecta fuerit iudicabis eam meditata est in spiritu suo duro per diem aestus
⁹ idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob et iste omnis fructus ut auferatur peccatum eius cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris adlisos non stabunt luci et delubra
¹⁰ civitas enim munita desolata erit speciosa relinquetur et dimittetur quasi desertum ibi pascetur vitulus et ibi accubabit et consumet summitates eius
¹¹ in siccitate messis illius conterentur mulieres venientes et docentes eam non est enim populus sapiens propterea non miserebitur eius qui fecit eum et qui formavit eum non parcat ei
¹² et erit in die illa percutiet Dominus ab alveo Fluminis usque ad torrentem Aegypti et vos congregabimini unus et unus filii Israhel
¹³ et erit in die illa clangetur in tuba magna et venient qui perditii fuerant de terra Assyriorum et qui eiecti erant in terra Aegypti et adorabunt Dominum in monte sancto in Hierusalem

28 vae coronae superbiae ebriis Ephraim et flori decidenti gloriae exultationis eius qui erant in vertice vallis pinguissimae errantes a vino
² ecce validus et fortis Domini sicut impetus grandinis turbo confringens sicut impetus aquarum multarum inundantium et emissarum super terram spatiosam
³ pedibus conculcabitur corona superbiae ebriorum Ephraim
⁴ et erit flos decidens gloriae exultationis eius qui est super verticem vallis pinguium quasi temporaneum ante maturitatem autumnii quod cum aspexerit videns statim ut manu tenuerit devorabit illud
⁵ in die illa erit Dominus exercituum corona gloriae et sertum exultationis residuo populi sui
⁶ et spiritus iudicii sedenti super iudicium et fortitudo revertentibus de bello ad portam
⁷ verum hii quoque prae vino nescierunt et prae ebrietate erraverunt sacerdos et propheta nescierunt prae ebrietate absorti sunt a vino erraverunt in ebrietate nescierunt videntem ignoraverunt iudicium
⁸ omnes enim mensae repletae sunt vomitu sordiumque ita ut non esset ultra locus

⁹ quem docebit scientiam et quem intellegere faciet auditum ablactatos a lacte apulsos ab uberibus
¹⁰ quia manda remanda manda remanda expecta reexpecta expecta reexpecta modicum ibi modicum ibi
¹¹ in loquella enim labii et lingua altera loquetur ad populum istum
¹² cui dixit haec requies reficite lassum et hoc est meum refrigerium et noluerunt audire
¹³ et erit eis verbum Domini manda remanda manda remanda expecta reexpecta expecta reexpecta modicum ibi modicum ibi ut vadant et cadant retrorsum et conterantur et inlaqueentur et capiantur
¹⁴ propter hoc audite verbum Domini viri inlusores qui dominamini super populum meum qui est in Hierusalem
¹⁵ dixistis enim percussimus foedus cum morte et cum inferno fecimus pactum flagellum inundans cum transierit non veniet super nos quia posuimus mendacium spem nostram et mendacio protecti sumus
¹⁶ idcirco haec dicit Dominus Deus ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem lapidem probatum angularem pretiosum in fundamento fundatum qui crediderit non festinet
¹⁷ et ponam iudicium in pondere et iustitiam in mensura et subvertet grando spem mendacii et protectionem aquae inundabunt
¹⁸ et delebitur foedus vestrum cum morte et pactum vestrum cum inferno non stabit flagellum inundans cum transierit eritis ei in conculcationem
¹⁹ quancumque pertransierit tollet vos quoniam mane diluculo pertransibit in die et in nocte et tantummodo sola vexatio intellectum dabit auditui
²⁰ coangustatum est enim stratum ita ut alter decidat et pallium breve utrumque operire non potest
²¹ sicut enim in monte Divisionum stabit Dominus sicut in valle quae est in Gabao irascetur ut faciat opus suum alienum opus eius ut operetur opus suum peregrinum est opus ab eo
²² et nunc nolite inلودere ne forte constringantur vincula vestra consummationem enim et adbreventionem audivi a Domino Deo exercituum super universam terram
²³ auribus percipite et audite vocem meam adtendite et audite eloquium meum
²⁴ numquid tota die arabit arans ut serat proscindet et sariet humum suam
²⁵ nonne cum adaequaverit faciem eius seret gith et cyminum sparget et ponet triticum per ordinem et hordeum et milium et viciam in finibus suis
²⁶ et erudiet eum illud in iudicio Deus suus docebit eum illud

²⁷ non enim in serris triturbabitur gith nec rota
 plaustris super cyminum circumiet sed in virga ex-
 cutietur gith et cyminum in baculo
²⁸ panis autem comminuetur verum non in per-
 petuum triturans triturabit illum neque vexabit eum
 rota plaustris nec in unguis suis comminuet eum
²⁹ et hoc a Domino Deo exercituum exivit ut
 mirabile faceret consilium et magnificaret iustitiam
29 vae Arihel Arihel civitas quam circumde-
 dit David additus est annus ad annum
 sollemnitates evolutae sunt
² et circumvallabo Arihel et erit tristis et maerens et
 erit mihi quasi Arihel
³ et circumdabo quasi spheram in circuitu tuo et
 iaciam contra te aggerem et munimenta ponam in
 obsidionem tuam
⁴ humiliaberis de terra loqueris et de humo audietur
 eloquium tuum et erit quasi pythonis de terra vox
 tua et de humo eloquium tuum mussitabit
⁵ et erit sicut pulvis tenuis multitudo ventilantium te
 et sicut favilla pertransiens multitudo eorum qui
 contra te praevaluerunt
⁶ eritque repente confestim a Domino exercituum
 visitabitur in tonitru et commotione terrae et voce
 magna turbinis et tempestatis et flammae ignis de-
 vorantis
⁷ et erit sicut somnium visionis nocturnae multitudo
 omnium gentium quae dimicaverunt contra Arihel
 et omnes qui militaverunt et obsederunt et praeval-
 uerunt adversus eam
⁸ et sicuti somniat esuriens et comedit cum autem
 fuerit expertus vacua est anima eius et sicut somniat
 sitiens et bibit et postquam fuerit expergefactus
 lassus adhuc sitit et anima eius vacua est sic erit
 multitudo omnium gentium quae dimicaverunt
 contra montem Sion
⁹ obstupescite et admiramini fluctuate et vacillate
 inebriamini et non a vino movemini et non ebrietate
¹⁰ quoniam miscuit vobis Dominus spiritum soporis
 claudet oculos vestros prophetas et principes
 vestros qui vident visiones operiet
¹¹ et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati
 quem cum dederint scienti litteras dicent lege istum
 et respondebit non possum signatus est enim
¹² et dabitur liber nescienti litteras diceturque ei
 lege et respondebit nescio litteras
¹³ et dixit Dominus eo quod adpropinquat populus
 iste ore suo et labiis suis glorificat me cor autem
 eius longe est a me et timuerunt me mandato homi-
 num et doctrinis
¹⁴ ideo ecce ego addam ut admirationem faciam
 populo huic miraculo grandi et stupendo peribit
 enim sapientia a sapientibus eius et intellectus pru-
 dentium eius abscondetur

¹⁵ vae qui profundi estis corde ut a Domino abscon-
 datis consilium quorum sunt in tenebris opera et
 dicunt quis videt nos et quis novit nos
¹⁶ perversa est haec vestra cogitatio quasi lutum
 contra figulum cogitet et dicat opus factori suo non
 fecisti me et figmentum dicat fictori suo non in-
 tellegis
¹⁷ nonne adhuc in modico et in brevi convertetur
 Libanus in Chermel et Chermel in saltum reputabi-
 tur
¹⁸ et audient in die illa surdi verba libri et de tene-
 bris et caligine oculi caecorum videbunt
¹⁹ et addent mites in Domino laetitiam et pauperes
 homines in Sancto Israhel exultabunt
²⁰ quoniam defecit qui praevalebat consummatus est
 inluser et succisi sunt omnes qui vigilabant super
 iniquitatem
²¹ qui peccare faciebant homines in verbo et ar-
 guentem in porta subplantabant et declinaverunt
 frustra a iusto
²² propter hoc haec dicit Dominus ad domum Iacob
 qui redemit Abraham non modo confundetur Iacob
 nec modo vultus eius erubescet
²³ sed cum viderit filios suos opera manuum
 mearum in medio sui sanctificantes nomen meum et
 sanctificabunt Sanctum Iacob et Deum Israhel
 praedicabunt
²⁴ et scient errantes spiritu intellectum et mussita-
 tores discent legem
30 vae filii desertores dicit Dominus ut fa-
 ceretis consilium et non ex me et ordire-
 mini telam et non per spiritum meum ut adderetur
 peccatum super peccatum
² qui ambulatis ut descendatis in Aegyptum et os
 meum non interrogastis sperantes auxilium in for-
 titudine Pharaonis et habentes fiduciam in umbra Ae-
 gypti
³ et erit vobis fortitudo Pharaonis in confusionem et
 fiducia umbrae Aegypti in ignominiam
⁴ erant enim in Tanis principes tui et nuntii tui us-
 que ad Anes pervenerunt
⁵ omnes confusi sunt super populo qui eis prodesse
 non potuit non fuerunt in auxilium et in aliquam
 utilitatem sed in confusionem et obprobrium
⁶ onus iumentorum austri in terra tribulationis et
 angustiae leaena et leo ex eis vipera et regulus
 volans portantes super umeros iumentorum divitias
 suas et super gibbum camelorum thesauros suos ad
 populum qui eis prodesse non poterit
⁷ Aegyptus enim frustra et vane auxiliabitur ideo
 clamavi super hoc superbia tantum est quiesce
⁸ nunc ingressus scribe eis super buxum et in libro
 diligenter exara illud et erit in die novissimo in
 testimonium usque ad aeternum

⁹ populus enim ad iracundiam provocans est et filii mendaces filii nolentes audire legem Domini
¹⁰ qui dicunt videntibus nolite videre et aspicientibus nolite aspicere nobis ea quae recta sunt loquimini nobis placentia videte nobis errores
¹¹ auferte a me viam declinate a me semitam cesset a facie nostra Sanctus Israhel
¹² propterea haec dicit Sanctus Israhel pro eo quod reprobastis verbum hoc et sperastis in calumniam et tumultum et innixi estis super eo
¹³ propterea erit vobis iniquitas haec sicut interruptio cadens et requisita in muro excelso quoniam subito dum non speratur veniet contritio eius
¹⁴ et comminuetur sicut conteritur lagoena figuli contritione pervalida et non invenietur de fragmentis eius testa in qua portetur igniculus de incendio aut hauriatur parum aquae de fovea
¹⁵ quia haec dicit Dominus Deus Sanctus Israhel si revertamini et quiescatis salvi eritis in silentio et in spe erit fortitudo vestra et nolulistis
¹⁶ et dixistis nequaquam sed ad equos fugiemus ideo fugietis et super veloces ascendemus ideo veloces erunt qui persequuntur vos
¹⁷ mille homines a facie terroris unius et a facie terroris quinque fugietis donec relinquamini quasi malus navis in vertice montis et quasi signum super collem
¹⁸ propterea expectat Dominus ut misereatur vestri et ideo exaltabitur parcens vobis quia Deus iudicii Dominus beati omnes qui expectant eum
¹⁹ populus enim Sion habitabit in Hierusalem plorans nequaquam plorabis miserans miserebitur tui ad vocem clamoris tui statim ut audierit respondit tibi
²⁰ et dabit vobis Dominus panem artum et aquam brevem et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum et erunt oculi tui videntes praeceptorem tuum
²¹ et aures tuae audient verbum post tergum monentis haec via ambulate in ea neque ad dexteram neque ad sinistram
²² et contaminabis lamminas sculptilium argenti tui et vestimentum conflatilis auri tui et disperges ea sicut inmunditiam menstruatæ egredere dices ei
²³ et dabitur pluvia semini tuo ubicumque seminaveris in terra et panis frugum terrae erit uberimus et pinguis pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiose
²⁴ et tauri tui et pulli asinorum qui operantur terram commixtum migma comedent sic in area ut ventilatum est
²⁵ et erunt super omnem montem excelsum et super omnem collem elevatum rivi currentium aquarum in die interfectionis multorum cum ceciderint turre
²⁶ et erit lux lunae sicut lux solis et lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum in die qua

alligaverit Dominus vulnus populi sui et percussuram plagae eius sanaverit

²⁷ ecce nomen Domini venit de longinquo ardens furor eius et gravis ad portandum labia eius repleta sunt indignatione et lingua eius quasi ignis devorans

²⁸ spiritus eius velut torrens inundans usque ad medium colli ad perdendas gentes in nihilum et frenum erroris quod erat in maxillis populorum

²⁹ canticum erit vobis sicut nox sanctificatae sollemnitatis et laetitia cordis sicut qui pergit cum tibia ut intret in montem Domini ad Fortem Israhel

³⁰ et auditam faciet Dominus gloriam vocis suae et terrorem brachii sui ostendet in comminatione furoris et flamma ignis devorantis adlidet in turbine et in lapide grandinis

³¹ a voce enim Domini pavebit Assur virga percussus

³² et erit transitus virgae fundatus quam requiescere faciet Dominus super eum in tympanis et in citharis et in bellis praecipuis expugnabit eos

³³ praeparata est enim ab heri Thofeth a rege praeparata profunda et dilatata nutrimenta eius ignis et ligna multa flatus Domini sicut torrens sulphuris succedens eam

31 vae qui descendunt in Aegyptum ad auxilium in equis sperantes et habentes fiduciam super quadrigis quia multae sunt et super equitibus quia praevalidi nimis et non sunt confisi super Sanctum Israhel et Dominum non requisierunt

² ipse autem sapiens adduxit malum et verba sua non abstulit et consurget contra domum pessimorum et contra auxilium operantium iniquitatem

³ Aegyptus homo et non deus et equi eorum caro et non spiritus et Dominus inclinabit manum suam et corruet auxiliator et cadet cui praestatur auxilium simulque omnes consumentur

⁴ quia haec dicit Dominus ad me quomodo si rugiat leo et catulus leonis super praedam suam cum occurrerit ei multitudo pastorum a voce eorum non formidabit et a multitudine eorum non pavebit sic descendet Dominus exercituum ut proelietur super montem Sion et super collem eius

⁵ sicut aves volantes sic proteget Dominus exercituum Hierusalem protegens et liberans transiens et salvans

⁶ convertimini sicut in profundum recesseratis filii Israhel

⁷ in die enim illa abiciet vir idola argenti sui et idola auri sui quae fecerunt vobis manus vestrae in peccatum

⁸ et cadet Assur in gladio non viri et gladius non hominis vorabit eum et fugiet non a facie gladii et iuvenes eius vectigales erunt

⁹ et fortitudo eius a terrore transibit et pavebunt fugientes principes eius dixit Dominus cuius ignis est in Sion et caminus eius in Hierusalem

32 ecce in iustitia regnabit rex et principes in iudicio praeerunt

² et erit vir sicut qui absconditur a vento et celat se a tempestate sicut rivi aquarum in siti et umbra petrae prominentis in terra deserta

³ non caligabunt oculi videntium et aures audientium diligenter auscultabunt

⁴ et cor stultorum intellet scientiam et lingua balborum velociter loquetur et plane

⁵ non vocabitur ultra is qui insipiens est princeps neque fraudulentus appellabitur maior

⁶ stultus enim fatua loquetur et cor eius faciet iniquitatem ut perficiat simulationem et loquatur ad Dominum fraudulenter et vacuefaciat animam esurientis et potum sitiendi auferat

⁷ fraudulentum vasa pessima sunt ipse enim cogitationes concinnavit ad perdendos mites in sermone mendacii cum loqueretur pauper iudicium

⁸ princeps vero ea quae digna sunt principe cogitavit et ipse super duces stabit

⁹ mulieres opulentae surgite et audite vocem meam filiae confidentes percipite auribus eloquium meum

¹⁰ post dies et annum et vos conturbabimini confidentes consummata est enim vindemia collectio ultra non veniet

¹¹ obstupescite opulentae conturbamini confidentes exuite vos et confundimini accingite lumbos vestros

¹² super ubera plangite super regione desiderabili super vinea fertili

¹³ super humum populi mei spina et vepres ascendent quanto magis super omnes domos gaudii civitatis exultantis

¹⁴ domus enim dimissa est multitudo urbis relicta est tenebrae et palpatio factae sunt super speluncas usque in aeternum gaudium onagrorum pascua gregum

¹⁵ donec effundatur super nos spiritus de excelso et erit desertum in Chermel et Chermel in saltum reputabitur

¹⁶ et habitabit in solitudine iudicium et iustitia in Chermel sedebit

¹⁷ et erit opus iustitiae pax et cultus iustitiae silentium et securitas usque in sempiternum

¹⁸ et sedebit populus meus in pulchritudine pacis et in tabernaculis fiduciae et in requie opulenta

¹⁹ grando autem in descensione saltus et humilitate humiliabitur civitas

²⁰ beati qui seminatis super omnes aquas inmittentes pedem bovis et asini

33 vae qui praedaris nonne et ipse praedaberis et qui spernis nonne et ipse sperneris

cum consummaveris depraedationem depraedaberis cum fatigatus desiveris contemnere contemneris

² Domine miserere nostri te expectavimus esto brachium eorum in mane et salus nostra in tempore tribulationis

³ a voce angeli fugerunt populi ab exaltatione tua dispersae sunt gentes

⁴ et congregabuntur spolia vestra sicut colligitur brucus velut cum fossae plenae fuerint de eo

⁵ magnificatus est Dominus quoniam habitavit in excelso implevit Sion iudicio et iustitia

⁶ et erit fides in temporibus tuis divitiae salutis sapientia et scientia timor Domini ipse thesaurus eius

⁷ ecce videntes clamabunt foris angeli pacis amare flebunt

⁸ dissipatae sunt viae cessavit transiens per semitam irritum factum est pactum proiecit civitates non reputavit homines

⁹ luxit et elanguit terra confusus est Libanus et obsorduit et factus est Saron sicut desertum et concussa est Basan et Carmelus

¹⁰ nunc consurgam dicit Dominus nunc exaltabor nunc sublevabor

¹¹ concipietis ardorem parietis stipulam spiritus vester ut ignis vorabit vos

¹² et erunt populi quasi de incendio cinis spinae congregatae igni comburentur

¹³ audite qui longe estis quae fecerim et cognoscite vicini fortitudinem meam

¹⁴ conterriti sunt in Sion peccatores possedit tremor hypocritas quis poterit habitare de vobis cum igne devorante quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis

¹⁵ qui ambulat in iustitiis et loquitur veritates qui proicit avaritiam ex calumnia et excutit manus suas ab omni munere qui obturat aures suas ne audiat sanguinem et claudit oculos suos ne videat malum

¹⁶ iste in excelsis habitabit munimenta saxorum sublimitas eius panis ei datus est aquae eius fideles sunt

¹⁷ regem in decore suo videbunt oculi eius cernent terram de longe

¹⁸ cor tuum meditabitur timorem ubi est litteratus ubi legis verba ponderans ubi doctor parvulorum

¹⁹ populum inpudentem non videbis populum alti sermonis ita ut non possis intellegere disertitudinem linguae eius in quo nulla est sapientia

²⁰ respice Sion civitatem sollemnitatis nostrae oculi tui videbunt Hierusalem habitationem opulentam tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum et omnes funiculi eius non rumpentur

²¹ quia solummodo ibi magnificus Dominus noster locus fluviorum rivi latissimi et patentes non tran-

sibit per eum navis remigum neque trieris magna transgredietur eum

²² Dominus enim iudex noster Dominus legifer noster Dominus rex noster ipse salvabit nos

²³ laxati sunt funiculi tui sed non praevalerunt sic erit malus tuus ut dilatare signum non queas tunc dividuntur spolia praedarum multarum claudi diripient rapinam

²⁴ nec dicet vicinus elangui populus qui habitat in ea auferetur ab eo iniquitas

34 accedite gentes et audite et populi adtendite audiat terra et plenitudo eius orbis et omne germen eius

² quia indignatio Domini super omnes gentes et furor super universam militiam eorum interfecit eos et dedit eos in occisionem

³ interfecti eorum proicientur et de cadaveribus eorum ascendet fetor tabescent montes sanguine eorum

⁴ et tabescet omnis militia caelorum et conplacabuntur sicut liber caeli et omnis militia eorum defluet sicut defluit folium de vinea et de ficu

⁵ quoniam inebriatus est in caelo gladius meus ecce super Idumeam descendet et super populum interfectionis meae ad iudicium

⁶ gladius Domini repletus est sanguine incrassatus est adipe de sanguine agnorum et hircorum de sanguine medullatorum arietum victima enim Domini in Bosra et interfectio magna in terra Edom

⁷ et descendunt unicornes cum eis et tauri cum potentibus inebriabitur terra eorum sanguine et humus eorum adipe pinguium

⁸ quia dies ultionis Domini annus retributionum iudicii Sion

⁹ et convertentur torrentes eius in picem et humus eius in sulphur et erit terra eius in picem ardentem

¹⁰ nocte et die non extinguetur in sempiternum ascendet fumus eius a generatione in generationem desolabitur in saeculum saeculorum non erit transiens per eam

¹¹ et possidebunt illam onocrotalus et ericius et ibis et corvus habitabunt in ea et extendetur super eam mensura ut redigatur ad nihilum et perpendicularum in desolationem

¹² nobiles eius non erunt ibi regem potius invocabunt et omnes principes eius erunt in nihilum

¹³ et orientur in domibus eius spinae et urticae et paliurus in munitionibus eius et erit cubile draconum et pascua strutionum

¹⁴ et occurrent daemones onocentauris et pilosus clamabit alter ad alterum ibi cubavit lamia et invenit sibi requiem

¹⁵ ibi habuit foveam ericius et enutrivit catulos et circumfodit et fovit in umbra eius illuc congregati sunt milvi alter ad alterum

¹⁶ requirite diligenter in libro Domini et legite unum ex eis non defuit alter ad alterum non quaesivit quia quod ex ore meo procedit ille mandavit et spiritus eius ipse congregavit ea

¹⁷ et ipse misit eis sortem et manus eius divisit eam illis in mensuram usque in aeternum possidebunt eam in generatione et generatione habitabunt in ea

35 laetabitur deserta et invia et exultabit solitudo et florebit quasi lilium

² germinans germinabit et exultabit laetabunda et laudans gloria Libani data est ei decor Carmeli et Saron ipsi videbunt gloriam Domini et decorem Dei nostri

³ confortate manus dissolutas et genua debilia roborate

⁴ dicite pusillanimis confortamini nolite timere ecce Deus vester ultionem adducet retributionis Deus ipse veniet et salvabit vos

⁵ tunc aperientur oculi caecorum et aures surdorum patebunt

⁶ tunc saliet sicut cervus claudus et aperta erit lingua mutorum quia scissae sunt in deserto aquae et torrentes in solitudine

⁷ et quae erat arida in stagnum et sitiens in fontes aquarum in cubilibus in quibus prius dracones habitabant orietur viror calami et iunci

⁸ et erit ibi semita et via et via sancta vocabitur non transibit per eam pollutus et haec erit nobis directa via ita ut stulti non errent per eam

⁹ non erit ibi leo et mala bestia non ascendet per eam nec invenietur ibi et ambulabunt qui liberati fuerint

¹⁰ et redempti a Domino convertentur et venient in Sion cum laude et laetitia sempiterna super caput eorum gaudium et laetitiam obtinebunt et fugiet dolor et gemitus

36 et factum est in quartodecimo anno regis Ezechiae ascendit Sennacherib rex Assyriorum super omnes civitates Iuda munitas et cepit eas

² et misit rex Assyriorum Rabsacen de Lachis in Hierusalem ad regem Ezechiam in manu gravi et stetit in aquaeductu piscinae superioris in via agri Fullonis

³ et egressus est ad eum Eliachim filius Helciae qui erat super domum et Sobna scriba et Ioae filius Asaph a commentariis

⁴ et dixit ad eos Rabsaces dicite Ezechiae haec dicit rex magnus rex Assyriorum quae est ista fiducia qua confidis

⁵ aut quo consilio vel fortitudine rebellare disponis super quem habes fiduciam quia recessisti a me

⁶ ecce confidis super baculum harundineum contractum istum super Aegyptum cui si innisus fuerit

homo intrabit in manu eius et perforabit eam sic Pharaon rex Aegypti omnibus qui confidunt in eo

⁷ quod si responderis mihi in Domino Deo nostro confidimus nonne ipse est cuius abstulit Ezechias excelsa et altaria et dixit Iudae et Hierusalem coram altari isto adorabitis

⁸ et nunc trade te domino meo regi Assyriorum et dabo tibi duo milia equorum nec poteris ex te praebere ascensores eorum

⁹ et quomodo sustinebis faciem iudicis unius loci ex servis domini mei minoribus quod si confidis in Aegypto in quadriga et in equitibus

¹⁰ et nunc numquid sine Domino ascendi ad terram istam ut disperderem eam Dominus dixit ad me ascende super terram istam et disperse eam

¹¹ et dixit Eliachim et Sobna et Ioae ad Rabsacem loquere ad servos tuos syra lingua intellegimus enim ne loquaris ad nos iudaice in auribus populi qui est super murum

¹² et dixit ad eos Rabsaces numquid ad dominum tuum et ad te misit me dominus meus ut loquerer omnia verba ista et non potius ad viros qui sedent in muro ut comedant stercora sua et bibant urinam pedum suorum vobiscum

¹³ et stetit Rabsaces et clamavit voce magna iudaice et dixit audite verba regis magni regis Assyriorum

¹⁴ haec dicit rex non seducat vos Ezechias quia non poterit eruere vos

¹⁵ et non vobis tribuat fiduciam Ezechias super Domino dicens eruens liberabit nos Dominus non dabitur civitas ista in manu regis Assyriorum

¹⁶ nolite audire Ezechiam haec enim dicit rex Assyriorum facite mecum benedictionem et egredimini ad me et comedite unusquisque vineam suam et unusquisque ficum suam et bibite unusquisque aquam cisternae suae

¹⁷ donec veniam et tollam vos ad terram quae est ut terra vestra terram frumenti et vini terram panum et vinearum

¹⁸ ne conturbet vos Ezechias dicens Dominus liberabit nos numquid liberaverunt dii gentium unusquisque terram suam de manu regis Assyriorum

¹⁹ ubi est deus Emath et Arfad ubi est deus Seffarvaim numquid liberaverunt Samariam de manu mea

²⁰ quis est ex omnibus diis terrarum istarum qui eruerit terram suam de manu mea ut eruat Dominus Hierusalem de manu mea

²¹ et siluerunt et non responderunt ei verbum mandaverat enim rex dicens ne respondeatis ei

²² et ingressus est Eliachim filius Helciae qui erat super domum et Sobna scribe et Ioae filius Asaph a commentariis ad Ezechiam scissis vestibibus et nuntiaverunt ei verba Rabsacis

37 et factum est cum audisset rex Ezechias scidit vestimenta sua et obvolutus est

sacco et intravit in domum Domini

² et misit Eliachim qui erat super domum et Sobnam scribam et seniores de sacerdotibus opertos saccis ad Isaiaem filium Amos prophetam

³ et dixerunt ad eum haec dicit Ezechias dies tribulationis et correptionis et blasphemiae dies haec quia venerunt filii usque ad partum et virtus non est parienti

⁴ si quo modo audiat Dominus Deus tuus verba Rabsaces quem misit rex Assyriorum dominus suus ad blasphemandum Deum viventem et obprobandum sermonibus quos audivit Dominus Deus tuus leva ergo orationem pro reliquiis quae reppertae sunt

⁵ et venerunt servi regis Ezechiae ad Isaiaem

⁶ et dixit ad eos Isaiaes haec dicetis domino vestro haec dicit Dominus ne timeas a facie verborum quae audisti quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me

⁷ ecce ego dabo ei spiritum et audiet nuntium et revertetur ad terram suam et corruiere eum faciam gladio in terra sua

⁸ reversus est autem Rabsaces et invenit regem Assyriorum proeliantem adversus Lobna audierat enim quia profectus esset de Lachis

⁹ et audivit de Tharaca rege Aethiopiae dicentes egressus est ut pugnet contra te quod cum audisset misit nuntios ad Ezechiam dicens

¹⁰ haec dicetis Ezechiae regi Iudae loquentes non te decipiat Deus tuus in quo tu confidis dicens non dabitur Hierusalem in manu regis Assyriorum

¹¹ ecce tu audisti omnia quae fecerunt reges Assyriorum omnibus terris quas subverterunt et tu poteris liberari

¹² numquid eruerunt eos dii gentium quos subverterunt patres mei Gozan et Aran et Reseph et filios Eden qui erant in Thalassar

¹³ ubi est rex Emath et rex Arfad et rex urbis Seffarvaim Anahe et Ava

¹⁴ et tulit Ezechias libros de manu nuntiorum et legit eos et ascendit in domum Domini et expandit eos Ezechias coram Domino

¹⁵ et oravit Ezechias ad Dominum dicens

¹⁶ Domine exercituum Deus Israhel qui sedes super cherubin tu es Deus solus omnium regnorum terrae tu fecisti caelum et terram

¹⁷ inclina Domine aurem tuam et audi aperi Domine oculos tuos et vide et audi omnia verba Sennacherib quae misit ad blasphemandum Deum viventem

¹⁸ vere enim Domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras et regiones earum

¹⁹ et dederunt deos earum igni non enim erant dii sed opera manuum hominum lignum et lapis et comminuerunt eos

²⁰ et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius et cognoscant omnia regna terrae quia tu es Dominus solus
²¹ et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam dicens haec dicit Dominus Deus Israhel pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum
²² hoc est verbum quod locutus est Dominus super eum despexit te subsannavit te virgo filia Sion post te caput movit filia Hierusalem
²³ cui exprobrasti et quem blasphemasti et super quem exaltasti vocem et levasti altitudinem oculorum tuorum ad Sanctum Israhel
²⁴ in manu servorum tuorum exprobrasti Domino et dixisti in multitudine quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem montium iuga Libani et succidam excelsa cedrorum eius electas abietes illius et introibo altitudinem summitatis eius saltum Carmeli eius
²⁵ ego fodi et bibi aquam et exsiccavi vestigio pedis mei omnes rivos aggerum
²⁶ numquid non audisti quae olim fecerim ei ex diebus antiquis ego plasmavi illud et nunc adduxi et factum est in eradicationem collium conpugnantium et civitatum munitarum
²⁷ habitatores earum breviata manu contremuerunt et confusi sunt facti sunt sicut faenum agri et gramen pascuae et herba tectorum quae exaruit antequam maturesceret
²⁸ habitationem tuam et egressum tuum et introitum tuum cognovi et insaniam tuam contra me
²⁹ cum fureres adversum me superbia tua ascendit in aures meas ponam ergo circulum in naribus tuis et frenum in labiis tuis et reducam te in viam per quam venisti
³⁰ tibi autem hoc erit signum comede hoc anno quae sponte nascuntur et in anno secundo pomis vescere in anno autem tertio seminate et metite et plantate vineas et comedite fructum earum
³¹ et mittet id quod salvatum fuerit de domo Iuda et quod reliquum est radicem deorsum et faciet fructum sursum
³² quia de Hierusalem exhibunt reliquiae et salvatio de monte Sion zelus Domini exercituum faciet istud
³³ propterea haec dicit Dominus de rege Assyriorum non introibit civitatem hanc et non iaciet ibi sagittam et non occupabit eam clypeus et non mittet in circuitu eius aggerem
³⁴ in via qua venit per eam revertetur et civitatem hanc non ingrediatur dicit Dominus
³⁵ et protegam civitatem istam ut salvem eam propter me et propter David servum meum
³⁶ egressus est autem angelus Domini et percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque milia et surrexerunt mane et ecce omnes cadavera mortuorum

³⁷ et egressus est et abiit et reversus est Sennacherib rex Assyriorum et habitavit in Nineve
³⁸ et factum est cum adoraret in templo Nesrach deum suum Adramelech et Sarasar filii eius percusserunt eum gladio fugeruntque in terram Ararat et regnavit Asoraddon filius eius pro eo
38 in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et introivit ad eum Isaias filius Amos propheta et dixit ei haec dicit Dominus dispone domui tuae quia morieris tu et non vives
² et convertit Ezechias faciem suam ad parietem et oravit ad Dominum
³ et dixit obsecro Domine memento quaeso quomodo ambulaverim coram te in veritate et in corde perfecto et quod bonum est in oculis tuis fecerim et flevit Ezechias fletu magno
⁴ et factum est verbum Domini ad Isaiam dicens
⁵ vade et dic Ezechiae haec dicit Dominus Deus David patris tui audivi orationem tuam vidi lacrimam tuam ecce ego adiciam super dies tuos quindecim annos
⁶ et de manu regis Assyriorum eruam te et civitatem istam et protegam eam
⁷ hoc autem tibi erit signum a Domino quia faciet Dominus verbum hoc quod locutus est
⁸ ecce ego reverti faciam umbram linearum per quas descenderat in horologio Ahaz in sole retrorsum decem lineis et reversus est sol decem lineis per gradus quos descenderat
⁹ scriptura Ezechiae regis Iuda cum aegrotasset et convalesceret de infirmitate sua
¹⁰ ego dixi in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi quaesivi residuum annorum meorum
¹¹ dixi non videbo Dominum Dominum in terra viventium non aspiciam hominem ultra et habitatorem quievit
¹² generatio mea ablata est et convoluta est a me quasi tabernaculum pastorum praecisa est velut a textente vita mea dum adhuc ordiret succidit me de mane usque ad vesperam finies me
¹³ sperabam usque ad mane quasi leo sic contrivit omnia ossa mea de mane usque ad vesperam finies me
¹⁴ sicut pullus hirundinis sic clamabo meditabor ut columba adtenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum Domine vim patior sponde pro me
¹⁵ quid dicam aut quid respondebit mihi cum ipse fecerit recogitabo omnes annos meos in amaritudine animae meae
¹⁶ Domine sic vivitur et in talibus vita spiritus mei corripies me et vivificabis me
¹⁷ ecce in pace amaritudo mea amarissima tu autem eruisti animam meam ut non periret proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea

¹⁸ quia non infernus confitebitur tibi neque mors laudabit te non expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam

¹⁹ vivens vivens ipse confitebitur tibi sicut et ego hodie pater filiis notam faciet veritatem tuam

²⁰ Domine salvum me fac et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitae nostrae in domo Domini

²¹ et iussit Isaias ut tollerent massam de ficis et cataplasmarent super vulnus et sanaretur

²² et dixit Ezechias quod erit signum quia ascendam in domo Domini

39 in tempore illo misit Marodach Baladan filius Baladan rex Babylonis libros et munera ad Ezechiam audierat enim quod aegrotasset et convaluisset

² laetatus est autem super eis Ezechias et ostendit eis cellam aromatum et argenti et auri et odoramentorum et unguenti optimi et omnes apothecas supellectilis suae et universa quae inventa sunt in thesauris eius non fuit verbum quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua et in omni potestate sua

³ introiit autem Isaias propheta ad regem Ezechiam et dixit ei quid dixerunt viri isti et unde venerunt ad te et dixit Ezechias de terra longinqua venerunt ad me de Babylone

⁴ et dixit quid viderunt in domo tua et dixit Ezechias omnia quae in domo mea sunt viderunt non fuit res quam non ostenderim eis in thesauris meis

⁵ et dixit Isaias ad Ezechiam audi verbum Domini exercituum

⁶ ecce dies venient et auferentur omnia quae in domo tua sunt et quae thesaurizaverunt patres tui usque ad diem hanc in Babylonem non relinquetur quicquam dicit Dominus

⁷ et de filiis tuis qui exhibunt de te quos genueris tollent et erunt eunuchi in palatio regis Babylonis

⁸ et dixit Ezechias ad Isaiam bonum verbum Domini quod locutus est et dixit fiat tantum pax et veritas in diebus meis

40 consolamini consolamini populus meus dicit Deus vester

² loquimini ad cor Hierusalem et avocate eam quoniam completa est malitia eius dimissa est iniquitas illius suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis

³ vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite in solitudine semitas Dei nostri

⁴ omnis vallis exaltabitur et omnis mons et collis humiliabitur et erunt prava in directa et aspera in vias planas

⁵ et revelabitur gloria Domini et videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est

⁶ vox dicentis clama et dixi quid clamabo omnis caro faenum et omnis gloria eius quasi flos agri

⁷ exsiccatum est faenum et cecidit flos quia spiritus Domini sufflavit in eo vere faenum est populus

⁸ exsiccatum est faenum cecidit flos verbum autem Dei nostri stabit in aeternum

⁹ super montem excelsum ascende tu quae evangelizas Sion exalta in fortitudine vocem tuam quae evangelizas Hierusalem exalta noli timere dic civitatibus Iudae ecce Deus vester

¹⁰ ecce Dominus Deus in fortitudine veniet et brachium eius dominabitur ecce merces eius cum eo et opus illius coram eo

¹¹ sicut pastor gregem suum pascet in brachio suo congregabit agnos et in sinu suo levabit fetas ipse portabit

¹² quis mensus est pugillo aquas et caelos palmo ponderavit quis adpendit tribus digitis molem terrae et libravit in pondere montes et colles in statera

¹³ quis adiuvit spiritum Domini aut quis consiliarius eius fuit et ostendit illi

¹⁴ cum quo iniiit consilium et instruxit eum et docuit eum semitam iustitiae et erudivit eum scientiam et viam prudentiae ostendit illi

¹⁵ ecce gentes quasi stilla situlae et quasi momentum staterae reputatae sunt ecce insulae quasi pulvis exiguus

¹⁶ et Libanus non sufficiet ad succendendum et animalia eius non sufficient ad holocaustum

¹⁷ omnes gentes quasi non sint sic sunt coram eo et quasi nihilum et inane reputatae sunt ei

¹⁸ cui ergo similem fecistis Deum aut quam imaginem ponetis ei

¹⁹ numquid sculptile conflavit faber aut aurifex auro figuravit illud et lamminis argenteis argentarius

²⁰ forte lignum et inputribile elegit artifex sapiens quaerit quomodo statuatur simulacrum quod non moveatur

²¹ numquid non scietis numquid non audietis numquid non adnuntiatum est ab initio vobis numquid non intellexistis fundamenta terrae

²² qui sedet super gyrum terrae et habitatores eius sunt quasi lucustae qui extendit velut nihilum caelos et expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum

²³ qui dat secretorum scrutatores quasi non sint iudices terrae velut inane fecit

²⁴ et quidem neque plantatos neque satos neque radicato in terra trunco eorum repente flavit in eos et aruerunt et turbo quasi stipulam auferet eos

²⁵ et cui adsimilastis me et adaequastis dicit Sanctus

²⁶ levate in excelsum oculos vestros et videte quis creavit haec qui educit in numero militiam eorum et omnes ex nomine vocat prae multitudine fortitudi-

nis et roboris virtutisque eius neque unum reliquum fuit

²⁷ quare dicis Iacob et loqueris Israhel abscondita est via mea a Domino et a Deo meo iudicium meum transibit

²⁸ numquid nescis aut non audisti Deus sempiternus Dominus qui creavit terminos terrae non deficiet neque laborabit nec est investigatio sapientiae eius
²⁹ qui dat lasso virtutem et his qui non sunt fortitudinem et robur multiplicat

³⁰ deficient pueri et laborabunt et iuvenes in infirmitate cadent

³¹ qui autem sperant in Domino mutabunt fortitudinem adsument pinnas sicut aquilae current et non laborabunt ambulabunt et non deficient

41 taceant ad me insulae et gentes mutent fortitudinem accedant et tunc loquantur simul ad iudicium propinquemus

² quis suscitavit ab oriente iustum vocavit eum ut sequeretur se dabit in conspectu eius gentes et reges obtinebit dabit quasi pulverem gladio eius sicut stipulam vento raptam arcui eius

³ persequetur eos transibit in pace semita in pedibus eius non apparebit

⁴ quis haec operatus est et fecit vocans generationes ab exordio ego Dominus primus et novissimus ego sum

⁵ viderunt insulae et timuerunt extrema terrae obstipuerunt adpropinquaverunt et accesserunt

⁶ unusquisque proximo suo auxiliatur et fratri suo dicit confortare

⁷ confortabit faber aerarius percutiens malleo eum qui cudebat tunc temporis dicens glutino bonum est et confortavit eum in clavis ut non moveatur

⁸ et tu Israhel serve meus Iacob quem elegi semen Abraham amici mei

⁹ in quo adprehendi te ab extremis terrae et a longinquis eius vocavi te et dixi tibi servus meus es tu elegi te et non abieci te

¹⁰ ne timeas quia tecum sum ego ne declines quia ego Deus tuus confortavi te et auxiliatus sum tui et suscepi te dextera iusti mei

¹¹ ecce confundentur et erubescunt omnes qui pugnant adversum te erunt quasi non sint et peribunt viri qui contradicunt tibi

¹² quaeres eos et non invenies viros rebelles tuos erunt quasi non sint et veluti consumptio homines bellantes adversum te

¹³ quia ego Dominus Deus tuus adprehendens manum tuam dicensque tibi ne timeas ego adiuvi te

¹⁴ noli timere vermis Iacob qui mortui estis ex Israhel ego auxiliatus sum tui dicit Dominus et redemptor tuus Sanctus Israhel

¹⁵ ego posui te quasi plaustrum triturans novum habens rostra serrantia triturabis montes et comminues et colles quasi pulverem pones

¹⁶ ventilabis eos et ventus tollet et turbo disperget eos et tu exultabis in Domino in Sancto Israhel laetaberis

¹⁷ egeni et pauperes quaerunt aquas et non sunt lingua eorum siti aruit ego Dominus exaudiam eos Deus Israhel non derelinquam eos

¹⁸ aperiam in supinis collibus flumina et in medio camporum fontes ponam desertum in stagna aquarum et terram inviam in rivos aquarum

¹⁹ dabo in solitudine cedrum et spinam et myrtum et lignum olivae ponam in deserto abietem ulmum et buxum simul

²⁰ ut videant et sciant et recogitent et intellegant pariter quia manus Domini fecit hoc et Sanctus Israhel creavit illud

²¹ prope facite iudicium vestrum dicit Dominus adferte si quid forte habetis dixit Rex Iacob

²² accedant et nuntient nobis quaecumque ventura sunt priora quae fuerint nuntiate et ponemus cor nostrum et sciemus novissima eorum et quae ventura sunt indicate nobis

²³ adnuntiate quae ventura sunt in futurum et sciemus quia dii estis vos bene quoque aut male si potestis facite et loquamur et videamus simul

²⁴ ecce vos estis ex nihilo et opus vestrum ex eo quod non est abominatio est qui elegit vos

²⁵ suscitavi ab aquilone et venit ab ortu solis vocabit nomen meum et adducet magistratus quasi lutum et velut plastes conculcans humum

²⁶ quis adnuntiavit ab exordio ut sciamus et a principio ut dicamus iustus es non est neque adnuntians neque praedicens neque audiens sermones vestros

²⁷ primus ad Sion dicit ecce adsunt et Hierusalem evangelistam dabo

²⁸ et vidi et non erat neque ex istis quisquam qui iniret consilium et interrogatus responderet verbum

²⁹ ecce omnes iniusti et vana opera eorum ventus et inane simulacra eorum

42 ecce servus meus suscipiam eum electus meus conplacuit sibi in illo anima mea dedi spiritum meum super eum iudicium gentibus proferet

² non clamabit neque accipiet personam nec audietur foris vox eius

³ calamum quassatum non conteret et linum fumigans non extinguet in veritate educet iudicium

⁴ non erit tristis neque turbulentus donec ponat in terra iudicium et legem eius insulae expectabunt

⁵ haec dicit Dominus Deus creans caelos et extendens eos firmans terram et quae germinant ex ea dans flatum populo qui est super eam et spiritum calcantibus eam

⁶ ego Dominus vocavi te in iustitia et adprehendi manum tuam et servavi et dedi te in foedus populi in lucem gentium

⁷ ut aperires oculos caecorum et educeres de conclusione vinctum de domo carceris sedentes in tenebris

⁸ ego Dominus hoc est nomen meum gloriam meam alteri non dabo et laudem meam sculptilibus

⁹ quae prima fuerant ecce venerunt nova quoque ego adnuntio antequam oriantur audita vobis faciam

¹⁰ cantate Domino canticum novum laus eius ab extremis terrae qui descenditis in mare et plenitudo eius insulae et habitatores earum

¹¹ sublevetur desertum et civitates eius in domibus habitabit Cedar laudate habitatores Petrae de vertice montium clamabunt

¹² ponent Domino gloriam et laudem eius in insulis nuntiabunt

¹³ Dominus sicut fortis egredietur sicut vir proelior suscitabit zelum vociferabitur et clamabit super inimicos suos confortabitur

¹⁴ tacui semper silui patiens fui sicut pariens loquar dissipabo et absorbebo simul

¹⁵ desertos faciam montes et colles et omne gramen eorum exsiccabo et ponam flumina in insulas et stagna arefaciam

¹⁶ et ducam caecos in via quam nesciunt in semitis quas ignoraverunt ambulare eos faciam ponam tenebras coram eis in lucem et prava in recta haec verba feci eis et non dereliqui eos

¹⁷ conversi sunt retrorsum confundantur confusione qui confidunt in sculptili qui dicunt conflatili vos dei nostri

¹⁸ surdi audite et caeci intuemini ad videndum

¹⁹ quis caecus nisi servus meus et surdus nisi ad quem nuntios meos misi quis caecus nisi qui vendatus est quis caecus nisi servus Domini

²⁰ qui vides multa nonne custodies qui apertas habes aures nonne audies

²¹ et Dominus voluit ut sanctificaret eum et magnificaret legem et extolleret

²² ipse autem populus direptus et vastatus laqueus iuvenum omnes et in domibus carcerum absconditi sunt facti sunt in rapinam nec est qui eruat in direptionem et non est qui dicat redde

²³ quis est in vobis qui audiat hoc attendat et auscultet futura

²⁴ quis dedit in direptionem Iacob et Israhel vastantibus nonne Dominus ipse cui peccavimus et noluerunt in viis eius ambulare et non audierunt legem eius

²⁵ et effudit super eum indignationem furoris sui et forte bellum et conbusit eum in circuitu et non cognovit et succendit eum et non intellexit

43 et nunc haec dicit Dominus creans te Iacob et formans te Israhel noli timere quia redemi te et vocavi nomine tuo meus es tu

² cum transieris per aquas tecum ero et flumina non operient te cum ambulaveris in igne non conbureris et flamma non ardebit in te

³ quia ego Dominus Deus tuus Sanctus Israhel salvator tuus dedi propitiationem tuam Aegyptum Aethiopiam et Saba pro te

⁴ ex quo honorabilis factus es in oculis meis et gloriosus ego dilexi te et dabo homines pro te et populos pro anima tua

⁵ noli timere quoniam tecum ego sum ab oriente adducam semen tuum et ab occidente congregabo te

⁶ dicam aquiloni da et austro noli prohibere adfer filios meos de longinquo et filias meas ab extremis terrae

⁷ et omnem qui invocat nomen meum in gloriam meam creavi eum et formavi eum et feci eum

⁸ educ foras populum caecum et oculos habentem surdum et aures ei sunt

⁹ omnes gentes congregatae sunt simul et collectae sunt tribus quis in vobis adnuntiet istud et quae prima sunt audire nos faciat dent testes eorum et iustificentur et audiant et dicant vere

¹⁰ vos testes mei dicit Dominus et servus meus quem elegi ut sciatis et credatis mihi et intellegatis quia ego ipse sum ante me non est formatus deus et post me non erit

¹¹ ego sum ego sum Dominus et non est absque me salvator

¹² ego adnuntiavi et salvavi auditum feci et non fuit in vobis alienus vos testes mei dicit Dominus et ego Deus

¹³ et ab initio ego ipse et non est qui de manu mea eruat operabor et quis avertet illud

¹⁴ haec dicit Dominus redemptor vester Sanctus Israhel propter vos emisi Babylonem et detraxi vectes universos et Chaldaeos in navibus suis gloriantes

¹⁵ ego Dominus Sanctus vester creans Israhel Rex vester

¹⁶ haec dicit Dominus qui dedit in mari viam et in aquis torrentibus semitam

¹⁷ qui eduxit quadrigam et equum agmen et robustum simul obdormierunt nec resurgent contriti sunt quasi linum et extincti sunt

¹⁸ ne memineritis priorum et antiqua ne intueamini

¹⁹ ecce ego facio nova et nunc orientur utique cognoscetis ea ponam in deserto viam et in invio flumina

²⁰ glorificabit me bestia agri dracones et strutiones quia dedi in deserto aquas flumina in invio ut darem potum populo meo electo meo

²¹ populum istum formavi mihi laudem meam narrabit

²² non me invocasti Iacob nec laborasti in me Israhel

²³ non obtulisti mihi arietem holocausti tui et victimis tuis non glorificasti me non te servire feci in oblatione nec laborem tibi praebui in ture

²⁴ non emisti mihi argento calamum et adipe victimarum tuarum non inebriasti me verumtamen servire me fecisti in peccatis tuis praebuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis

²⁵ ego sum ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas propter me et peccatorum tuorum non recordabor

²⁶ reduc me in memoriam et iudicemur simul narra si quid habes ut iustificeris

²⁷ pater tuus primus peccavit et interpretes tui praevaricati sunt in me

²⁸ et contaminavi principes sanctos dedi ad internicionem Iacob et Israhel in blasphemiam

44 et nunc audi Iacob serve meus et Israhel quem elegi

² haec dicit Dominus faciens et formans te ab utero auxiliator tuus noli timere serve meus Iacob et Rectissime quem elegi

³ effundam enim aquas super sitientem et fluenta super aridam effundam spiritum meum super semen tuum et benedictionem meam super stirpem tuam

⁴ et germinabunt inter herbas quasi salices iuxta praeterfluentes aquas

⁵ iste dicit Domini ego sum et ille vocabit in nomine Iacob et hic scribet manu sua Domino et in nomine Israhel adsimilabitur

⁶ haec dicit Dominus rex Israhel et redemptor eius Dominus exercituum ego primus et ego novissimus et absque me non est deus

⁷ quis similis mei vocet et adnuntiet et ordinem exponat mihi ex quo constitui populum antiquum ventura et quae futura sunt adnuntient eis

⁸ nolite timere neque conturbemini ex tunc audire te feci et adnuntiavi vos estis testes mei numquid est deus absque me et formator quem ego non noverim

⁹ plastae idoli omnes nihil sunt et amantissima eorum non proderunt eis ipsi sunt testes eorum quia non vident neque intellegunt ut confundantur

¹⁰ quis formavit deum et sculptile conflavit ad nihil utile

¹¹ ecce omnes participes eius confundentur fabri enim sunt ex hominibus convenient omnes stabunt et pavebunt et confundentur simul

¹² faber ferrarius lima operatus est in prunis et in malleis formavit illud et operatus est in brachio fortitudinis suae esuriet et deficiet non bibit aquam et lassescet

¹³ artifex lignarius extendit normam formavit illud in runcina fecit illud in angularibus et in circino

tornavit illud et fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo

¹⁴ succidit cedros tulit ilicem et quercum quae steterat inter ligna saltus plantavit pinum quam pluvia nutrit

¹⁵ et facta est hominibus in focum sumpsit ex eis et calefactus est et succendit et coxit panes de reliquo autem operatus est deum et adoravit fecit sculptile et curvatus est ante illud

¹⁶ medium eius conbusit igni et de medio eius carnes comedit coxit pulmentum et saturatus est et calefactus est et dixit va calefactus sum vidi focum

¹⁷ reliquum autem eius deum fecit sculptile sibi curvatur ante illud et adorat illud et obsecrat dicens libera me quia deus meus es tu

¹⁸ nescierunt neque intellexerunt lutati enim sunt ne videant oculi eorum et ne intellegant corde suo

¹⁹ non recogitant in mente sua neque cognoscunt neque sentiunt ut dicant medietatem eius conbusi igne et coxi super carbones eius panes coxi carnes et comedi et de reliquo eius idolum faciam ante truncum ligni procidam

²⁰ pars eius cinis est cor insipiens adoravit illud et non liberabit animam suam neque dicet forte mendacium est in dextera mea

²¹ memento horum Iacob et Israhel quoniam servus meus es tu formavi te servus meus es tu Israhel non oblivisceris mei

²² delevi ut nubem iniquitates tuas et quasi nebulam peccata tua revertere ad me quoniam redemi te

²³ laudate caeli quoniam fecit Dominus iubilate extrema terrae resonate montes laudationem saltus et omne lignum eius quoniam redemit Dominus Iacob et Israhel gloriabitur

²⁴ haec dicit Dominus redemptor tuus et formator tuus ex utero ego sum Dominus faciens omnia extendens caelos solus stabiliens terram et nullus mecum

²⁵ irrita faciens signa divinorum et ariolos in furorem vertens convertens sapientes retrorsum et scientiam eorum stultam faciens

²⁶ suscitans verbum servi sui et consilium nuntiorum suorum complens qui dico Hierusalem habitaberis et civitatibus Iuda aedificabimini et deserta eius suscitabo

²⁷ qui dico profundo desolare et flumina tua arefaciam

²⁸ qui dico Cyro pastor meus es et omnem voluntatem meam complebis qui dico Hierusalem aedificaberis et templo fundaberis

45 haec dicit Dominus christo meo Cyro cuius adprehendi dexteram ut subiciam ante faciem eius gentes et dorsa regum vertam et aperiam coram eo ianuas et portae non cludentur

² ego ante te ibo et gloriosos terrae humiliabo portas aereas conteram et vectes ferreos confringam

³ et dabo tibi thesauros absconditos et arcana secretorum ut scias quia ego Dominus qui voco nomen tuum Deus Israhel

⁴ propter servum meum Iacob et Israhel electum meum et vocavi te in nomine tuo adsimilavi te et non cognovisti me

⁵ ego Dominus et non est amplius extra me non est deus accinxi te et non cognovisti me

⁶ ut sciant hii qui ab ortu solis et qui ab occidente quoniam absque me non est ego Dominus et non est alter

⁷ formans lucem et creans tenebras faciens pacem et creans malum ego Dominus faciens omnia haec

⁸ rorate caeli desuper et nubes pluant iustum aperiat terra et germinet salvatorem et iustitia oriatur simul ego Dominus creavi eum

⁹ vae qui contradicit fitori suo testa de samis terrae numquid dicet lutum figulo suo quid facis et opus tuum absque manibus est

¹⁰ vae qui dicit patri quid generas et mulieri quid parturis

¹¹ haec dicit Dominus Sanctus Israhel plastes eius ventura interrogate me super filios meos et super opus manuum mearum mandastis mihi

¹² ego feci terram et hominem super eam creavi ego manus meae tetenderunt caelos et omni militiae eorum mandavi

¹³ ego suscitavi eum ad iustitiam et omnes vias eius dirigam ipse aedificabit civitatem meam et captivitatem meam dimittet non in pretio neque in muneribus dicit Dominus Deus exercituum

¹⁴ haec dicit Dominus labor Aegypti et negotiatio Aethiopiae et Sabaim viri sublimes ad te transibunt et tui erunt post te ambulabunt vinciti manicis pergent et te adorabunt teque deprecabuntur tantum in te est Deus et non est absque te deus

¹⁵ vere tu es Deus absconditus Deus Israhel salvator

¹⁶ confusi sunt et erubuerunt omnes simul abierunt in confusione fabricatores errorum

¹⁷ Israhel salvatus est in Domino salute aeterna non confundemini et non erubescetis usque in saeculum saeculi

¹⁸ quia haec dicit Dominus creans caelos ipse Deus formans terram et faciens eam ipse plastes eius non in vanum creavit eam ut habitetur formavit eam ego Dominus et non est alius

¹⁹ non in abscondito locutus sum in loco terrae tenebroso non dixi semini Iacob frustra quaerite me ego Dominus loquens iustitiam adnuntians recta

²⁰ congregamini et venite et accedite simul qui salvati estis ex gentibus nescierunt qui levant lignum sculpturae suae et rogant deum non salvantem

²¹ adnuntiate et venite et consiliamini simul quis auditum fecit hoc ab initio ex tunc praedixit illud numquid non ego Dominus et non est ultra Deus absque me Deus iustus et salvans non est praeter me

²² convertimini ad me et salvi eritis omnes fines terrae quia ego Deus et non est alius

²³ in memet ipso iuravi egredietur de ore meo iustitiae verbum et non revertetur quia mihi curvabunt omnia genu et iurabit omnis lingua

²⁴ ergo in Domino dicet meae sunt iustitiae et imperium ad eum venient et confundentur omnes qui repugnant ei

²⁵ in Domino iustificabitur et laudabitur omne semen Israhel

46 conflatus est Bel contritus est Nabo facta sunt simulacra eorum bestiis et iumentis onera vestra gravi pondere usque ad lassitudinem

² contabuerunt et contrita sunt simul non potuerunt salvare portantem et anima eorum in captivitatem ibit

³ audite me domus Iacob et omne residuum domus Israhel qui portamini a meo utero qui gestamini a mea vulva

⁴ usque ad senectam ego ipse et usque ad canos ego portabo ego feci et ego feram et ego portabo et salvabo

⁵ cui adsimilastis me et adaequastis et comparastis me et fecistis similem

⁶ qui confertis aurum de sacco et argentum statera ponderatis conducentes aurificem ut faciat deum et procidunt et adorant

⁷ portant illud in umeris gestantes et ponentes in loco suo et stabit ac de loco suo non movebitur sed et cum clamaverint ad eum non audiet de tribulatione non salvabit eos

⁸ mementote istud et fundamini redite praevaricatores ad cor

⁹ recordamini prioris saeculi quoniam ego sum Deus et non est ultra Deus nec est similis mei

¹⁰ adnuntians ab exordio novissimum et ab initio quae necdum facta sunt dicens consilium meum stabit et omnis voluntas mea fiet

¹¹ vocans ab oriente avem et de terra longinqua virum voluntatis meae et locutus sum et adducam illud creavi et faciam illud

¹² audite me duro corde qui longe estis a iustitia

¹³ prope feci iustitiam meam non elongabitur et salus mea non morabitur dabo in Sion salutem et Israheli gloriam meam

47 descende sede in pulverem virgo filia Babylon sede in terra non est solium filiae Chaldeorum quia ultra non vocaberis mollis et tenera

² tolle molam et mole farinam denuda turpitudinem tuam discoperi umerum revela crus transi flumina
³ revelabitur ignominia tua et videbitur obprobrium tuum ultionem capiam et non resistet mihi homo
⁴ redemptor noster Dominus exercituum nomen illius Sanctus Israhel
⁵ sede tace et intra in tenebras filia Chaldeorum quia non vocaberis ultra domina regnorum
⁶ iratus sum super populum meum contaminavi hereditatem meam et dedi eos in manu tua non posuisti eis misericordias super senem adgravasti iugum tuum valde
⁷ et dixisti in sempiternum ero domina non posuisti haec super cor tuum neque recordata es novissimi tui
⁸ et nunc audi haec delicata et habitans confidenter quae dicis in corde tuo ego sum et non est praeter me amplius non sedebo vidua et ignorabo sterilitatem
⁹ venient tibi duo haec subito in die una sterilitas et viduitas universa venerunt super te propter multitudinem maleficiorum tuorum et propter duritiam incantatorum tuorum vehementem
¹⁰ et fiduciam habuisti in malitia tua et dixisti non est qui videat me sapientia tua et scientia tua haec decepit te et dixisti in corde tuo ego sum et praeter me non est altera
¹¹ veniet super te malum et nescies ortum eius et inruet super te calamitas quam non poteris expiare veniet super te repente miseria quam nescies
¹² sta cum incantatoribus tuis et cum multitudine maleficiorum tuorum in quibus laborasti ab adolescentia tua si forte quid prosit tibi aut si possis fieri fortior
¹³ defecisti in multitudine consiliorum tuorum stent et salvent te augures caeli qui contemplantur sidera et supputabant menses ut ex eis adnuntiarent ventura tibi
¹⁴ ecce facti sunt quasi stipula ignis conbusit eos non liberabunt animam suam de manu flammae non sunt prunae quibus calefiant nec focus ut sedeant ad eum
¹⁵ sic facta sunt tibi in quibuscumque laboraveras negotiatores tui ab adolescentia tua unusquisque in via sua erraverunt non est qui salvet te
48 audite hoc domus Iacob qui vocamini nomine Israhel et de aquis Iuda existis qui iuratis in nomine Domini et Dei Israhel recordamini non in veritate neque in iustitia
² de civitate enim sancta vocati sunt et super Deum Israhel constabiliti sunt Dominus exercituum nomen eius
³ priora ex tunc adnuntiavi et ex ore meo exierunt et audita feci ea repente operatus sum et venerunt

⁴ scivi enim quia durus es tu et nervus ferreus cervix tua et frons tua aerea
⁵ praedixi tibi ex tunc antequam venirent indicavi tibi ne forte diceres idola mea fecerunt haec et sculptilia mea et conflatilia mandaverunt ista
⁶ quae audisti vide omnia vos autem non adnuntias-tis audita feci tibi nova ex nunc et conservata quae nescis
⁷ nunc creata sunt et non ex tunc et ante diem et non audisti ea ne forte dicas ecce cognovi ea
⁸ neque audisti neque cognovisti neque ex tunc aperta est auris tua scio enim quia praevaricans praevaricabis et transgressorem ex ventre vocavi te
⁹ propter nomen meum longe faciam furorem meum et laude mea infrenabo te ne intereas
¹⁰ ecce excoxi te sed non quasi argentum elegi te in camino paupertatis
¹¹ propter me propter me faciam ut non blasphemem et gloriam meam alteri non dabo
¹² audi me Iacob et Israhel quem ego voco ego ipse ego primus et ego novissimus
¹³ manus quoque mea fundavit terram et dextera mea mensa est caelos ego vocabo eos et stabunt simul
¹⁴ congregamini omnes vos et audite quis de eis adnuntiavit haec Dominus dilexit eum faciet voluntatem suam in Babylone et brachium suum in Chaldeis
¹⁵ ego ego locutus sum et vocavi eum adduxi eum et directa est via eius
¹⁶ accedite ad me et audite hoc non a principio in abscondito locutus sum ex tempore antequam fieret ibi eram et nunc Dominus Deus misit me et spiritus eius
¹⁷ haec dicit Dominus redemptor tuus Sanctus Israhel ego Dominus Deus tuus docens te utilia gubernans te in via qua ambulas
¹⁸ utinam adtendisses mandata mea facta fuisset sicut flumen pax tua et iustitia tua sicut gurgites maris
¹⁹ et fuisset quasi harena semen tuum et stirps uteri tui ut lapilli eius non interisset et non fuisset adritum nomen eius a facie mea
²⁰ egredimini de Babylone fugite a Chaldeis in voce exultationis adnuntiate auditum facite hoc efferte illud usque ad extrema terrae dicite redemit Dominus servum suum Iacob
²¹ non sitierunt in deserto cum educeret eos aquam de petra produxit eis et scidit petram et fluxerunt aquae
²² non est pax dicit Dominus impiis
49 audite insulae et adtendite populi de longe Dominus ab utero vocavit me de ventre matris meae recordatus est nominis mei

² et posuit os meum quasi gladium acutum in umbra manus suae protexit me et posuit me sicut sagittam electam in faretra sua abscondit me

³ et dixit mihi servus meus es tu Israhel quia in te gloriabor

⁴ et ego dixi in vacuum laboravi sine causa et vane fortitudinem meam consumpsi ergo iudicium meum cum Domino et opus meum cum Deo meo

⁵ et nunc dicit Dominus formans me ex utero servum sibi ut reducam Iacob ad eum et Israhel non congregabitur et glorificatus sum in oculis Domini et Deus meus factus est fortitudo mea

⁶ et dixit parum est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Iacob et feces Israhel convertendas dedi te in lucem gentium ut sis salus mea usque ad extremum terrae

⁷ haec dicit Dominus redemptor Israhel Sanctus eius ad contemptibilem animam ad abominatam gentem ad servum dominorum reges videbunt et consurgent principes et adorabunt propter Dominum quia fidelis est et Sanctum Israhel qui elegit te

⁸ haec dicit Dominus in tempore placito exaudivi te et in die salutis auxiliatus sum tui et servavi te et dedi te in foedus populi ut suscitares terram et possideres hereditates dissipatas

⁹ ut diceres his qui vincti sunt exite et his qui in tenebris revelamini super vias pascentur et in omnibus planis pascua eorum

¹⁰ non esurient neque sitient et non percutiet eos aestus et sol quia miserator eorum reget eos et ad fontes aquarum portabit eos

¹¹ et ponam omnes montes meos in viam et semitae meae exaltabuntur

¹² ecce isti de longe venient et ecce illi ab aquilone et mari et isti de terra australi

¹³ laudate caeli et exulta terra iubilare montes laudem quia consolatus est Dominus populum suum et pauperum suorum miserebitur

¹⁴ et dixit Sion dereliquit me Dominus et Dominus oblitus est mei

¹⁵ numquid oblivisci potest mulier infantem suum ut non misereatur filio uteri sui et si illa oblita fuerit ego tamen non obliviscar tui

¹⁶ ecce in manibus meis descripsi te muri tui coram oculis meis semper

¹⁷ venerunt structores tui destruentes te et dissipantes a te exibunt

¹⁸ leva in circuitu oculos tuos et vide omnes isti congregati sunt venerunt tibi vivo ego dicit Dominus quia omnibus his velut ornamento vestieris et circumdabis tibi eos quasi sponsa

¹⁹ quia deserta tua et solitudines tuae et terra ruinae tuae nunc angusta erunt prae habitatoribus et longe fugabuntur qui absorbebant te

²⁰ adhuc dicent in auribus tuis filii sterilitatis tuae angustus mihi est locus fac spatium mihi ut habitem

²¹ et dices in corde tuo quis genuit mihi istos ego sterilis et non pariens transmigrata et captiva et istos quis enutrivit ego destituta et sola et isti ubi hic erant

²² haec dicit Dominus Deus ecce levo ad gentes manum meam et ad populos exaltabo signum meum et adferent filios tuos in ulnis et filias tuas superumeros portabunt

²³ et erunt reges nutricii tui et reginae nutrices tuae vultu in terra dimisso adorabunt te et pulverem pedum tuorum lingent et scies quia ego Dominus super quo non confundentur qui expectant eum

²⁴ numquid tolletur a forte praeda aut quod captum fuerit a robusto salvum esse poterit

²⁵ quia haec dicit Dominus equidem et captivitas a forte tolletur et quod ablatum fuerit a robusto salvabitur eos vero qui iudicaverunt te ego iudicabo et filios tuos ego salvabo

²⁶ et cibabo hostes tuos carnibus suis et quasi musto sanguine suo inebriabuntur et sciet omnis caro quia ego Dominus salvans te et redemptor tuus Fortis Iacob

50 haec dicit Dominus quis est hic liber repudiarii matris vestrae quo dimisi eam aut quis est creditor meus cui vendidi vos ecce in iniquitatibus vestris venditi estis et in sceleribus vestris dimisi matrem vestram

² quia veni et non erat vir vocavi et non erat qui audiret numquid abbreviata et parvula facta est manus mea ut non possim redimere aut non est in me virtus ad liberandum ecce in increpatione mea desertum faciam mare ponam flumina in siccum computrescent pisces sine aqua et morientur in siti

³ induam caelos tenebris et saccum ponam operimentum eorum

⁴ Dominus dedit mihi linguam eruditam ut sciam sustentare eum qui lassus est verbo erigit mane erigit mihi aurem ut audiam quasi magistrum

⁵ Dominus Deus aperuit mihi aurem ego autem non contradico retrorsum non abii

⁶ corpus meum dedi percutientibus et genas meas vellentibus faciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus

⁷ Dominus Deus auxiliator meus ideo non sum confusus ideo posui faciem meam ut petram durissimam et scio quoniam non confundar

⁸ iuxta est qui iustificat me quis contradicet mihi stemus simul quis est adversarius meus accedat ad me

⁹ ecce Dominus Deus auxiliator meus quis est qui condemnet me ecce omnes quasi vestimentum conterentur tinea comedet eos

¹⁰ quis ex vobis timens Dominum audiens vocem servi sui qui ambulavit in tenebris et non est lumen ei speret in nomine Domini et innitatur super Deum suum

¹¹ ecce omnes vos accendentes ignem accincti flammis ambulate in lumine ignis vestri et in flammis quas succendistis de manu mea factum est hoc vobis in doloribus dormietis

51 audite me qui sequimini quod iustum est et quaeritis Dominum attendite ad petram unde excisi estis et ad cavernam laci de qua praecisi estis

² attendite ad Abraham patrem vestrum et ad Sarram quae peperit vos quia unum vocavi eum et benedixi ei et multiplicavi eum

³ consolabitur ergo Dominus et Sion consolabitur omnes ruinas eius et ponet desertum eius quasi delicias et solitudinem eius quasi hortum Domini gaudium et laetitia invenietur in ea gratiarum actio et vox laudis

⁴ attendite ad me populus meus et tribus mea me audite quia lex a me exiit et iudicium meum in lucem populorum requiescet

⁵ prope est iustus meus egressus est salvator meus et brachia mea populos iudicabunt me insulae expectabunt et brachium meum sustinebunt

⁶ levate in caelum oculos vestros et videte sub terra deorsum quia caeli sicut fumus liquescent et terra sicut vestimentum adteretur et habitatores eius sicut haec interibunt salus autem mea in sempiternum erit et iustitia mea non deficiet

⁷ audite me qui scitis iustum populus lex mea in corde eorum nolite timere obprobrium hominum et blasphemias eorum ne metuatis

⁸ sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis et sicut lanam sic devorabit eos tinea salus autem mea in sempiternum erit et iustitia mea in generationes generationum

⁹ consurge consurge induere fortitudinem brachium Domini consurge sicut in diebus antiquis in generationibus saeculorum numquid non tu percussisti superbum vulnerasti draconem

¹⁰ numquid non tu siccasti mare aquam abyssi vehementis qui posuisti profundum maris viam ut transirent liberati

¹¹ et nunc qui redempti sunt a Domino revertentur et venient in Sion laudantes et laetitia sempiterna super capita eorum gaudium et laetitiam tenebunt fugiet dolor et gemitus

¹² ego ego ipse consolabor vos quis tu ut timeres ab homine mortali et a filio hominis qui quasi faenum ita arescet

¹³ et oblitus es Domini factoris tui qui tetendit caelos et fundavit terram et formidasti iugiter tota

die a facie furoris eius qui te tribulabat et paraverat ad perdendum ubi nunc est furor tribulantis

¹⁴ cito veniet gradiens ad aperiendum et non interficiet usque ad internicionem nec deficiet panis eius

¹⁵ ego autem sum Dominus Deus tuus qui conturbo mare et intumescunt fluctus eius Dominus exercituum nomen meum

¹⁶ posui verba mea in ore tuo et in umbra manus meae protexi te ut plantes caelos et fundes terram et dicas ad Sion populus meus es tu

¹⁷ elevare elevare consurge Hierusalem quae bibisti de manu Domini calicem irae eius usque ad fundum calicis soporis bibisti et epotasti usque ad feces

¹⁸ non est qui sustentet eam ex omnibus filiis quos genuit et non est qui adprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutrivit

¹⁹ duo sunt quae occurrerunt tibi quis contristabitur super te vastitas et contritio et fames et gladius quis consolabitur te

²⁰ filii tui proiecti sunt dormierunt in capite omnium viarum sicut bestia inlaqueata pleni indignatione Domini increpatione Dei tui

²¹ idcirco audi hoc paupercula et ebria non a vino

²² haec dicit Dominator tuus Dominus et Deus tuus qui pugnavit pro populo suo ecce tuli de manu tua calicem soporis fundum calicis indignationis meae non adicies ut bibas illud ultra

²³ et ponam illud in manu eorum qui te humiliaverunt et dixerunt animae tuae incurvare ut transeamus et posuisti ut terram corpus tuum et quasi viam transeuntibus

52 consurge consurge induere fortitudine tua Sion induere vestimentis gloriae tuae Hierusalem civitas sancti quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus et immundus

² excutere de pulvere consurge sede Hierusalem solve vincula colli tui captiva filia Sion

³ quia haec dicit Dominus gratis venundati estis et sine argento redimemini

⁴ quia haec dicit Dominus Deus in Aegyptum descendit populus meus in principio ut colonus esset ibi et Assur absque ulla causa calumniatus est eum

⁵ et nunc quid mihi est hic dicit Dominus quoniam ablati sunt populus meus gratis dominatores eius inique agunt dicit Dominus et iugiter tota die nomen meum blasphematur

⁶ propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa quia ego ipse qui loquebar ecce adsum

⁷ quam pulchri super montes pedes adnuntiantis et praedicantis pacem adnuntiantis bonum praedicantis salutem dicentis Sion regnavit Deus tuus

⁸ vox speculatorum tuorum levaverunt vocem simul laudabunt quia oculus ad oculus videbunt cum converterit Dominus Sion

⁹ gaudete et laudate simul deserta Hierusalem quia consolatus est Dominus populum suum redemit Hierusalem

¹⁰ paravit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium et videbunt omnes fines terrae salutare Dei nostri

¹¹ recedite recedite exite inde pollutum nolite tangere exite de medio eius mundamini qui fertis vasa Domini

¹² quoniam non in tumultu exhibitis nec in fuga properabitis praecedet enim vos Dominus et congregabit vos Deus Israhel

¹³ ecce intellegit servus meus exaltabitur et elevabitur et sublimis erit valde

¹⁴ sicut obstipuerunt super te multi sic inglorius erit inter viros aspectus eius et forma eius inter filios hominum

¹⁵ iste asperget gentes multas super ipsum continebunt reges os suum quia quibus non est narratum de eo viderunt et qui non audierunt contemplati sunt

53 quis credidit auditui nostro et brachium Domini cui revelatum est

² et ascendet sicut virgultum coram eo et sicut radix de terra sitiendi non est species ei neque decor et vidimus eum et non erat aspectus et desideravimus eum

³ despectum et novissimum virorum virum dolorum et scientem infirmitatem et quasi absconditus vultus eius et despectus unde nec reputavimus eum

⁴ vere languores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo et humiliatum

⁵ ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras adtritum est propter scelera nostra disciplina pacis nostrae super eum et livore eius sanati sumus
⁶ omnes nos quasi oves erravimus unusquisque in viam suam declinavit et Dominus posuit in eo iniquitatem omnium nostrum

⁷ oblatum est quia ipse voluit et non aperuit os suum sicut ovis ad occisionem ducetur et quasi agnus coram tondente obmutescet et non aperiet os suum

⁸ de angustia et de iudicio sublatus est generationem eius quis enarrabit quia absconditus est de terra viventium propter scelus populi mei percussit eum

⁹ et dabit impios pro sepultura et divitem pro morte sua eo quod iniquitatem non fecerit neque dolus fuerit in ore eius

¹⁰ et Dominus voluit conterere eum in infirmitate si posuerit pro peccato animam suam videbit semen longevum et voluntas Domini in manu eius dirigetur

¹¹ pro eo quod laboravit anima eius videbit et saturabitur in scientia sua iustificabit ipse iustus

servus meus multos et iniquitates eorum ipse portabit

¹² ideo despertiam ei plurimos et fortium dividet spolia pro eo quod tradidit in morte animam suam et cum sceleratis reputatus est et ipse peccatum multorum tulit et pro transgressoribus rogavit

54 lauda sterilis quae non parit decanta laudem et hinnit quae non pariebas quoniam multi filii desertae magis quam eius quae habebat virum dicit Dominus

² dilata locum tentorii tui et pelles tabernaculorum tuorum extende ne parcas longos fac funiculos tuos et clavos tuos consolida

³ ad dexteram enim et ad levam penetrabis et seminum tuum gentes hereditabit et civitates desertas inhabitabit

⁴ noli timere quia non confunderis neque erubescas non enim te pudebit quia confusionis adolescentiae tuae oblivisceris et obprobrii viduitatis tuae non recordaberis amplius

⁵ quia dominabitur tui qui fecit te Dominus exercituum nomen eius et redemptor tuus Sanctus Israhel Deus omnis terrae vocabitur

⁶ quia ut mulierem derelictam et maerentem spiritu vocavit te Dominus et uxorem ab adolescentia abiectam dixit Deus tuus

⁷ ad punctum in modico dereliqui te et in miseratibus magnis congregabo te

⁸ in momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te et in misericordia sempiterna miseratus sum tui dixit redemptor tuus Dominus

⁹ sicut in diebus Noe istud mihi est cui iuravi ne inducerem aquas Noe ultra super terram sic iuravi ut non irascar tibi et non increpem te

¹⁰ montes enim commovebuntur et colles contremescent misericordia autem mea non recedet et foedus pacis meae non movebitur dixit miserator tuus Dominus

¹¹ paupercula tempestate convulsa absque ulla consolatione ecce ego sternam per ordinem lapides tuos et fundabo te in sapphyris

¹² et ponam iaspidem propugnacula tua et portas tuas in lapides sculptos et omnes terminos tuos in lapides desiderabiles

¹³ universos filios tuos doctos a Domino et multitudinem pacis filiis tuis

¹⁴ et in iustitia fundaberis recede procul a calumnia quia non timebis et a pavore quia non adpropinquabit tibi

¹⁵ ecce accola veniet qui non erat mecum advena quondam tuus adiungetur tibi

¹⁶ ecce ego creavi fabrum sufflantem in igne prunas et proferentem vas in opus suum et ego creavi interfectorem ad disperdendum

¹⁷ omne vas quod fictum est contra te non dirigetur et omnem linguam resistentem tibi in iudicio iudicabis haec hereditas servorum Domini et iustitia eorum apud me dicit Dominus

55 o omnes sitientes venite ad aquas et qui non habetis argentum properate emite et comedite venite emite absque argento et absque ulla commutatione vinum et lac

² quare adpenditis argentum non in panibus et labore vestrum non in saturitate audite audientes me et comedite bonum et delectabitur in crassitudine anima vestra

³ inclinate aurem vestram et venite ad me audite et vivet anima vestra et feriam vobis pactum sempiternum misericordias David fideles

⁴ ecce testem populis dedi eum ducem ac praeceptorem gentibus

⁵ ecce gentem quam nesciebas vocabis et gentes quae non cognoverunt te ad te current propter Dominum Deum tuum et Sanctum Israhel quia glorificavit te

⁶ quaerite Dominum dum inveniri potest invocate eum dum prope est

⁷ derelinquat impius viam suam et vir iniquus cogitationes suas et revertatur ad Dominum et miserebitur eius et ad Deum nostrum quoniam multus est ad ignoscendum

⁸ non enim cogitationes meae cogitationes vestrae neque viae vestrae viae meae dicit Dominus

⁹ quia sicut exaltantur caeli a terra sic exaltatae sunt viae meae a viis vestris et cogitationes meae a cogitationibus vestris

¹⁰ et quomodo descendit imber et nix de caelo et illuc ultra non revertitur sed inebriat terram et infundit eam et germinare eam facit et dat semen serenti et panem comedenti

¹¹ sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo non revertetur ad me vacuum sed faciet quaecumque volui et prosperabitur in his ad quae misi illud

¹² quia in laetitia egrediemini et in pace deducemini montes et colles cantabunt coram vobis laudem et omnia ligna regionis plaudent manu

¹³ pro saliuca ascendet abies et pro urtica crescet myrtus et erit Dominus nominatus in signum aeternum quod non auferetur

56 haec dicit Dominus custodite iudicium et facite iustitiam quia iuxta est salus mea ut veniat et iustitia mea ut reveletur

² beatus vir qui facit hoc et filius hominis qui apprehendit istud custodiens sabbatum ne polluat illud custodiens manus suas ne faciat omne malum

³ et non dicat filius advenae qui adheret Domino dicens separatione dividet me Dominus a populo suo et non dicat eunuchus ecce ego lignum aridum

⁴ quia haec dicit Dominus eunuchis qui custodierint sabbata mea et elegerint quae volui et tenuerint foedus meum

⁵ dabo eis in domo mea et in muris meis locum et nomen melius a filiis et filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non peribit

⁶ et filios advenae qui adherent Domino ut colant eum et diligant nomen eius ut sint ei in servos omnem custodientem sabbatum ne polluat illud et tenentem foedus meum

⁷ adducam eos in montem sanctum meum et laetificabo eos in domo orationis meae holocausta eorum et victimae eorum placebunt mihi super altari meo quia domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis

⁸ ait Dominus Deus qui congregat dispersos Israhel adhuc congregabo ad eum congregatos eius

⁹ omnes bestiae agri venite ad devorandum universae bestiae saltus

¹⁰ speculatores eius caeci omnes nescierunt universi canes muti non valentes latrare videntes vana dormientes et amantes somnia

¹¹ et canes inprudensissimi nescierunt saturitatem ipsi pastores ignoraverunt intellegentiam omnes in viam suam declinaverunt unusquisque ad avaritiam suam a summo usque ad novissimum

¹² venite sumamus vinum et impleamur ebrietate et erit sicut hodie sic et cras et multo amplius

57 iustus perit et nemo est qui recogitet in corde suo et viri misericordiae colliguntur quia non est qui intellegat a facie enim malitiae collectus est iustus

² veniat pax requiescat in cubili suo qui ambulavit in directione sua

³ vos autem accedite huc filii auguratricis semen adulteri et fornicariae

⁴ super quem lusistis super quem dilatastis os et eiecistis linguam numquid non vos filii scelesti semen mendax

⁵ qui consolamini in diis subter omne lignum frondosum immolantes parvulos in torrentibus subter imminentes petras

⁶ in partibus torrentis pars tua haec est sors tua et ipsis effudisti libamen obtulistis sacrificium numquid super his non indignabor

⁷ super montem excelsum et sublimem posuisti cubile tuum et illuc ascendisti ut immolares hostias

⁸ et post ostium et retro postem posuisti memoriale tuum quia iuxta me discoperuisti et suscepisti adulterum dilatasti cubile tuum et pepigisti cum eis dilexisti stratum eorum manu aperta

⁹ et ornasti te regi unguento et multiplicasti pigmenta tua misisti legatos tuos procul et humiliata es usque ad inferos

¹⁰ in multitudine viae tuae laborasti non dixisti qui-
escam vitam manus tuae invenisti propterea non
rogasti

¹¹ pro quo sollicita timuisti quia mentita es et mei
non es recordata neque cogitasti in corde tuo quia
ego tacens et quasi non videns et mei oblita es

¹² ego adnuntiabo iustitiam tuam et opera tua non
proderunt tibi

¹³ cum clamaveris liberent te congregati tui et om-
nes eos auferet ventus tollet aura qui autem fidu-
ciam habet mei hereditabit terram et possidebit
montem sanctum meum

¹⁴ et dicam viam facite praebete iter declinate de
semita auferte offendicula de via populi mei

¹⁵ quia haec dicit Excelsus et Sublimis habitans
aeternitatem et sanctum nomen eius in excelso et in
sancto habitans et cum contrito et humili spiritu ut
vivificet spiritum humilium et vivificet cor contri-
torum

¹⁶ non enim in sempiternum litigabo neque usque ad
finem irascar quia spiritus a facie mea egredietur et
flatus ego faciam

¹⁷ propter iniquitatem avaritiae eius iratus sum et
percussi eum abscondi et indignatus sum et abiit
vagus in via cordis sui

¹⁸ vias eius vidi et dimisi eum et reduxi eum et red-
didi consolationes ipsi et lugentibus eius

¹⁹ creavi fructum labiorum pacem pacem ei qui
longe est et qui prope dixit Dominus et sanavi eum

²⁰ impii autem quasi mare fervens quod quiescere
non potest et redundant fluctus eius in conculcatio-
nem et lutum

²¹ non est pax dixit Deus meus impiis

58 clama ne cesses quasi tuba exalta vocem
tuam et adnuntia populo meo scelera
eorum et domui Iacob peccata eorum

² me etenim de die in diem quaerunt et scire vias
meas volunt quasi gens quae iustitiam fecerit et
quae iudicium Dei sui non reliquerit rogant me
iudicia iustitiae adpropinquare Deo volunt

³ quare ieiunavimus et non aspexisti humiliavimus
animam nostram et nescisti ecce in die ieiunii vestri
invenitur voluntas et omnes debitores vestros repe-
titis

⁴ ecce ad lites et contentiones ieiunatis et percussis
pugno impie nolite ieiunare sicut usque ad hanc
diem ut audiatur in excelso clamor vester

⁵ numquid tale est ieiunium quod elegi per diem
adfligere hominem animam suam numquid con-
torquere quasi circulum caput suum et saccum et
cinerem sternere numquid istud vocabis ieiunium et
diem acceptabilem Domino

⁶ nonne hoc est magis ieiunium quod elegi dissolve
conligationes impietatis solve fasciculos depri-

mentes dimitte eos qui confracti sunt liberos et
omne onus disrumpe

⁷ frange esurienti panem tuum et egenos vagosque
induc in domum tuam cum videris nudum operi
eum et carnem tuam ne despexeris

⁸ tunc erumpet quasi mane lumen tuum et sanitas
tua citius orietur et anteibit faciem tuam iustitia tua
et gloria Domini colliget te

⁹ tunc invocabis et Dominus exaudiet clamabis et
dicet ecce adsum si abstuleris de medio tui catenam
et desieris digitum extendere et loqui quod non
prodest

¹⁰ cum effuderis esurienti animam tuam et animam
adflictam repleveris orietur in tenebris lux tua et
tenebrae tuae erunt sicut meridies

¹¹ et requiem tibi dabit Dominus semper et implebit
splendoribus animam tuam et ossa tua liberabit et
eris quasi hortus inriguus et sicut fons aquarum
cuius non deficient aquae

¹² et aedificabuntur in te deserta saeculorum funda-
menta generationis et generationis suscitabis et
vocaberis aedificator sepium avertens semitas in
quietem

¹³ si averteris a sabbato pedem tuum facere volun-
tatem tuam in die sancto meo et vocaveris sabbat-
um delicatum et sanctum Domini gloriosum et
glorificaveris eum dum non facis vias tuas et non
invenitur voluntas tua ut loquaris sermonem

¹⁴ tunc delectaberis super Domino et sustollam te
super altitudines terrae et cibabo te hereditate Iacob
patris tui os enim Domini locutum est

59 ecce non est abbreviata manus Domini ut
salvare nequeat neque adgravata est auris
eius ut non exaudiat

² sed iniquitates vestrae diviserunt inter vos et
Deum vestrum et peccata vestra absconderunt fa-
ciem eius a vobis ne exaudiret

³ manus enim vestrae pollutae sunt sanguine et dig-
iti vestri iniquitate labia vestra locuta sunt men-
dacium et lingua vestra iniquitatem fatur

⁴ non est qui invocet iustitiam neque est qui iudicet
vere sed confidunt in nihili et loquuntur vanitates
conceperunt laborem et pepererunt iniquitatem

⁵ ova aspidum ruperunt et telas aranae texuerunt
qui comederit de ovis eorum morietur et quod con-
fotum est erumpet in regulum

⁶ telae eorum non erunt in vestimentum neque op-
erientur operibus suis opera eorum opera inutilia et
opus iniquitatis in manibus eorum

⁷ pedes eorum ad malum currunt et festinant ut ef-
fundant sanguinem innocentem cogitationes eorum
cogitationes inutiles vastitas et contritio in viis
eorum

ISAIAS 59:8

⁸ viam pacis nescierunt et non est iudicium in gressibus eorum semitae eorum incurvatae sunt eis omnis qui calcatur in ea ignorat pacem

⁹ propter hoc elongatum est iudicium a nobis et non apprehendet nos iustitia expectavimus lucem et ecce tenebrae splendorem et in tenebris ambulavimus

¹⁰ palpavimus sicut caeci parietem et quasi absque oculis adtrectavimus inpegimus meridie quasi in tenebris in caligosis quasi mortui

¹¹ rugiemus quasi ursi omnes et quasi columbae meditantem gememus expectavimus iudicium et non est salutem et elongata est a nobis

¹² multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te et peccata nostra responderunt nobis quia scelera nostra nobiscum et iniquitates nostras cognovimus

¹³ peccare et mentiri contra Dominum et aversi sumus ne iremus post tergum Dei nostri ut loqueremur calumniam et transgressionem concepimus et locuti sumus de corde verba mendacii

¹⁴ et conversum est retrorsum iudicium et iustitia longe stetit quia corrui in platea veritas et aequitas non potuit ingredi

¹⁵ et facta est veritas in oblivione et qui recessit a malo praedae patuit et vidit Dominus et malum apparuit in oculis eius quia non est iudicium

¹⁶ et vidit quia non est vir et aporiatus est quia non est qui occurrat et salvavit sibi brachium suum et iustitia eius ipsa confirmavit eum

¹⁷ indutus est iustitia ut lorica et galea salutis in capite eius indutus est vestimentis ultionis et operus est quasi pallio zeli

¹⁸ sicut ad vindictam quasi ad retributionem indignationis hostibus suis et vicissitudinem inimicis suis insulis vicem reddet

¹⁹ et timebunt qui ab occidente nomen Domini et qui ab ortu solis gloriam eius cum venerit quasi fluvius violentus quem spiritus Domini cogit

²⁰ et venerit Sion redemptor et eis qui redeunt ab iniquitate in Iacob dicit Dominus

²¹ hoc foedus meum cum eis dicit Dominus spiritus meus qui est in te et verba mea quae posui in ore tuo non recedent de ore tuo et de ore seminis tui et de ore seminis seminis tui dixit Dominus amodo et usque in sempiternum

60 surge inluminare quia venit lumen tuum et gloria Domini super te orta est

² quia ecce tenebrae operient terram et caligo populos super te autem orietur Dominus et gloria eius in te videbitur

³ et ambulabunt gentes in lumine tuo et reges in splendore ortus tui

⁴ leva in circuitu oculos tuos et vide omnes isti congregati sunt venerunt tibi filii tui de longe venient et filiae tuae in latere sugent

⁵ tunc videbis et afflues et mirabitur et dilatabitur cor tuum quando conversa fuerit ad te multitudo maris fortitudo gentium venerit tibi

⁶ inundatio camelorum operiet te dromedariae Madian et Efa omnes de Saba venient aurum et tus deferentes et laudem Domino adnuntiantes

⁷ omne pecus Cedar congregabitur tibi arietes Nabaioth ministrabunt tibi offerentur super placabili altari meo et domum maiestatis meae glorificabo

⁸ qui sunt isti qui ut nubes volant et quasi columbae ad fenestras suas

⁹ me enim insulae expectant et naves maris in principio ut adducam filios tuos de longe argentum eorum et aurum eorum cum eis nomini Domini Dei tui et Sancto Israhel quia glorificavit te

¹⁰ et aedificabunt filii peregrinorum muros tuos et reges eorum ministrabunt tibi in indignatione enim mea percussi te et in reconciliatione mea misertus sum tui

¹¹ et aperientur portae tuae iugiter die et nocte non claudentur ut adferatur ad te fortitudo gentium et reges earum adducantur

¹² gens enim et regnum quod non servierit tibi peribit et gentes solitudine vastabuntur

¹³ gloria Libani ad te veniet abies et buxus et pinus simul ad ornandum locum sanctificationis meae et locum pedum meorum glorificabo

¹⁴ et venient ad te curvi filii eorum qui humiliaverunt te et adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi et vocabunt te civitatem Domini Sion Sancti Israhel

¹⁵ pro eo quod fuisti derelicta et odio habita et non erat qui per te transiret ponam te in superbiam saeculorum gaudium in generationem et generationem

¹⁶ et suges lac gentium et mamilla regum lactaberis et scies quia ego Dominus salvans te et redemptor tuus Fortis Iacob

¹⁷ pro aere adferam aurum et pro ferro adferam argentum et pro lignis aes et pro lapidibus ferrum et ponam visitationem tuam pacem et praepositos tuos iustitiam

¹⁸ non audietur ultra iniquitas in terra tua vastitas et contritio in terminis tuis et occupabit salus muros tuos et portas tuas laudatio

¹⁹ non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem nec splendor lunae inluminabit te sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam et Deus tuus in gloriam tuam

²⁰ non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur quia Dominus erit in lucem sempiternam et conplebuntur dies luctus tui

²¹ populus autem tuus omnes iusti in perpetuum hereditabunt terram germen plantationis meae opus manus meae ad glorificandum

²² minimus erit in mille et parvulus in gentem fortissimam ego Dominus in tempore eius subito faciam istud

61 spiritus Domini super me eo quod unxerit Dominus me ad adnuntiandum mansueti misit me ut mederer contritis corde et praedicarem captivis indulgentiam et clausis apertionem

² ut praedicarem annum placabilem Domini et diem ultionis Deo nostro ut consolarer omnes lugentes

³ ut ponerem lugentibus Sion et darem eis coronam pro cinere oleum gaudii pro luctu pallium laudis pro spiritu maeroris et vocabuntur in ea fortes iustitiae plantatio Domini ad glorificandum

⁴ et aedificabunt deserta a saeculo et ruinas antiquas erigent et instaurabunt civitates desertas dissipatas in generationem et generationem

⁵ et stabunt alieni et pascent pecora vestra et filii peregrinorum agricolae et vinitores vestri erunt

⁶ vos autem sacerdotes Domini vocabimini ministri Dei nostri dicetur vobis fortitudinem gentium comedetis et in gloria earum superbietis

⁷ pro confusione vestra duplici et rubore laudabunt partem eorum propter hoc in terra sua duplicia possidebunt laetitia sempiterna erit eis

⁸ quia ego Dominus diligens iudicium odio habens rapinam in holocausto et dabo opus eorum in veritate et foedus perpetuum feriam eis

⁹ et scietur in gentibus semen eorum et germen eorum in medio populorum omnes qui viderint eos cognoscent eos quia isti sunt semen cui benedixit Dominus

¹⁰ gaudens gaudebo in Domino et exultabit anima mea in Deo meo quia induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum corona et quasi sponsam ornatam monilibus suis

¹¹ sicut enim terra profert germen suum et sicut hortus semen suum germinat sic Dominus Deus germinabit iustitiam et laudem coram universis gentibus

62 propter Sion non tacebo et propter Hierusalem non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus eius et salvator eius ut lampas accendatur

² et videbunt gentes iustum tuum et cuncti reges inclitum tuum et vocabitur tibi nomen novum quod os Domini nominabit

³ et eris corona gloriae in manu Domini et diadema regni in manu Dei tui

⁴ non vocaberis ultra Derelicta et terra tua non vocabitur amplius Desolata sed vocaberis Voluntas

mea in ea et terra tua Inhabitata quia conplacuit Domino in te et terra tua inhabitabitur

⁵ habitabit enim iuvenis cum virgine et habitabunt in te filii tui et gaudebit sponsus super sponsam gaudebit super te Deus tuus

⁶ super muros tuos Hierusalem constitui custodes tota die et tota nocte perpetuo non tacebunt qui reminiscimini Domini ne taceatis

⁷ et ne detis silentium ei donec stabiliat et donec ponat Hierusalem laudem in terra

⁸ iuravit Dominus in dextera sua et in brachio fortitudinis suae si dedero triticum tuum ultra cibum inimicis tuis et si biberint filii alieni vinum tuum in quo laborasti

⁹ quia qui congregabunt illud comedent et laudabunt Dominum et qui conportant illud bibent in atriis sanctis meis

¹⁰ transite transite per portas praeparate viam populo planum facite iter et eligite lapides elevate signum ad populos

¹¹ ecce Dominus auditum fecit in extremis terrae dicite filiae Sion ecce salvator tuus venit ecce merces eius cum eo et opus eius coram illo

¹² et vocabunt eos Populus sanctus Redempti a Domino tu autem vocaberis Quaesita civitas et non Derelicta

63 quis est iste qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae ego qui loquor iustitiam et propugnator sum ad salvandum

² quare ergo rubrum est indumentum tuum et vestimenta tua sicut calcantium in torculari

³ torcular calcavi solus et de gentibus non est vir mecum calcavi eos in furore meo et conculcavi eos in ira mea et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea et omnia indumenta mea inquinavi

⁴ dies enim ultionis in corde meo annus redemptionis meae venit

⁵ circumspexi et non erat auxiliator quaesivi et non fuit qui adiuveret et salvavit mihi brachium meum et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi

⁶ et conculcavi populos in furore meo et inebriavi eos in indignatione mea et detraxi in terra virtutem eorum

⁷ miserationum Domini recordabor laudem Domini super omnibus quae reddidit nobis Dominus et super multitudinem bonorum domui Israhel quae largitus est eis secundum indulgentiam suam et secundum multitudinem misericordiarum suarum

⁸ et dixit verumtamen populus meus est filii non negantes et factus est eis salvator

⁹ in omni tribulatione eorum non est tribulatus et angelus faciei eius salvavit eos in dilectione sua et in indulgentia sua ipse redemit eos et portavit eos et levavit eos cunctis diebus saeculi

¹⁰ ipsi autem ad iracundiam provocaverunt et adflixerunt spiritum Sancti eius et conversus est eis in inimicum et ipse debellavit eos

¹¹ et recordatus est dierum saeculi Mosi populi sui ubi est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui ubi est qui posuit in medio eius spiritum Sancti sui

¹² qui eduxit ad dexteram Mosen brachio maiestatis suae qui scidit aquas ante eos ut faceret sibi nomen sempiternum

¹³ qui duxit eos per abyssos quasi equum in deserto non inpingentem

¹⁴ quasi animal in campo descendens spiritus Domini ductor eius fuit sic adduxisti populum tuum ut faceres tibi nomen gloriae

¹⁵ adtende de caelo et vide de habitaculo sancto tuo et gloriae tuae ubi est zelus tuus et fortitudo tua multitudo viscerum tuorum et miserationum tuarum super me continuerunt se

¹⁶ tu enim pater noster et Abraham nescivit nos et Israhel ignoravit nos tu Domine pater noster redemptor noster a saeculo nomen tuum

¹⁷ quare errare nos fecisti Domine de viis tuis induxisti cor nostrum ne timeremus te convertere propter servos tuos tribus hereditatis tuae

¹⁸ quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum hostes nostri conculcaverunt sanctificationem tuam

¹⁹ facti sumus quasi in principio cum non dominareis nostri neque invocaretur nomen tuum super nos

64 utinam dirumperes caelos et descenderes a facie tua montes defluerent

² sicut exustio ignis tabescerent aquae arderent igni ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis a facie tua gentes turbarentur

³ cum feceris mirabilia non sustinebimus descendisti et a facie tua montes defluerunt

⁴ a saeculo non audierunt neque auribus perceperunt oculus non vidit Deus absque te quae praeparasti expectantibus te

⁵ occurristi laetanti et facienti iustitiam in viis tuis recordabuntur tui ecce tu iratus es et peccavimus in ipsis fuimus semper et salvabimur

⁶ et facti sumus ut immundus omnes nos quasi panus menstruatae universae iustitiae nostrae et cecidimus quasi folium universi et iniquitates nostrae quasi ventus abstulerunt nos

⁷ non est qui invocet nomen tuum qui consurgat et teneat te abscondisti faciem tuam a nobis et adlisisi nos in manu iniquitatis nostrae

⁸ et nunc Domine pater noster es tu nos vero lutum et fictor noster et opera manuum tuarum omnes nos

⁹ ne irascaris Domine satis et ne ultra memineris iniquitatis ecce respice populus tuus omnes nos

¹⁰ civitas sancti tui facta est deserta Sion deserta facta est Hierusalem desolata

¹¹ domus sanctificationis nostrae et gloriae nostrae ubi laudaverunt te patres nostri facta est in exustionem ignis et omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas

¹² numquid super his continebis te Domine tacebis et adfliges nos vehementer

65 quaesierunt me qui ante non interrogabant invenerunt qui non quaesierunt me dixi ecce ego ecce ego ad gentem quae non vocabat nomen meum

² expandi manus meas tota die ad populum incredulum qui graditur in via non bona post cogitationes suas

³ populus qui ad iracundiam provocat me ante faciem meam semper qui immolant in hortis et sacrificant super lateres

⁴ qui habitant in sepulchris et in delubris idolorum dormiunt qui comedunt carnem suillam et ius profanum in vasis eorum

⁵ qui dicunt recede a me non adpropinques mihi quia immundus es isti fumus erunt in furore meo ignis ardens tota die

⁶ ecce scriptum est coram me non tacebo sed reddam et retribuam in sinu eorum

⁷ iniquitates vestras et iniquitates patrum vestrorum simul dicit Dominus qui sacrificaverunt super montes et super colles exprobraverunt mihi et remetiar opus eorum primum in sinu eorum

⁸ haec dicit Dominus quomodo si inveniatur granum in botro et dicatur ne dissipet illud quoniam benedictio est sic faciam propter servos meos ut non disperdam totum

⁹ et educam de Iacob semen et de Iuda possidentem montes meos et hereditabunt eam electi mei et servi mei habitabunt ibi

¹⁰ et erunt campestria in caulas gregum et vallis Achor in cubile armentorum populo meo qui requisierunt me

¹¹ et vos qui dereliquistis Dominum qui oblitus estis montem sanctum meum qui ponitis Fortunae mensam et libatis super eam

¹² numerabo vos in gladio et omnes in caede corruetis pro eo quod vocavi et non respondistis locutus sum et non audistis et faciebatis malum in oculis meis et quae nolui elegistis

¹³ propter hoc haec dicit Dominus Deus ecce servi mei comedent et vos esurietis ecce servi mei bibent et vos sitietis

¹⁴ ecce servi mei laetabuntur et vos confundemini ecce servi mei laudabunt prae exultatione cordis et vos clamabitis prae dolore cordis et prae contritione spiritus ululabitis

¹⁵ et dimittetis nomen vestrum in iuramentum electis meis et interficiet te Dominus Deus et servos suos vocabit nomine alio

¹⁶ in quo qui benedictus est super terram benedicetur in Deo amen et qui iurat in terra iurabit in Deo amen quia oblivioni traditae sunt angustiae priores et quia absconditae sunt ab oculis nostris

¹⁷ ecce enim ego creo caelos novos et terram novam et non erunt in memoria priora et non ascendent super cor

¹⁸ sed gaudebitis et exultabitis usque in sempiternum in his quae ego creo quia ecce ego creo Hierusalem exultationem et populum eius gaudium

¹⁹ et exultabo in Hierusalem et gaudebo in populo meo et non audietur in eo ultra vox fletus et vox clamoris

²⁰ non erit ibi amplius infans dierum et senex qui non impleat dies suos quoniam puer centum annorum morietur et peccator centum annorum maledictus erit

²¹ et aedificabunt domos et habitabunt et plantabunt vineas et comedent fructum earum

²² non aedificabunt et alius habitabit non plantabunt et alius comedet secundum dies enim ligni erunt dies populi mei et opera manuum eorum inveterabunt

²³ electis meis non laborabunt frustra neque generabunt in conturbatione quia semen benedictorum Domini est et nepotes eorum cum eis

²⁴ eritique antequam clament ego exaudiam adhuc illis loquentibus ego audiam

²⁵ lupus et agnus pascentur simul et leo et bos comedent paleas et serpenti pulvis panis eius non nocebit neque occident in omni monte sancto meo dicit Dominus

66 haec dicit Dominus caelum sedis mea et terra scabillum pedum meorum quae ista domus quam aedificabitis mihi et quis iste locus quietis meae

² omnia haec manus mea fecit et facta sunt universa ista dicit Dominus ad quem autem respiciam nisi ad pauperulum et contritum spiritu et trementem sermones meos

³ qui immolat bovem quasi qui interficiat virum qui mactat pecus quasi qui excerebret canem qui offert oblationem quasi qui sanguinem suillum offerat qui recordatur turis quasi qui benedicat idolo haec omnia elegerunt in viis suis et in abominationibus suis anima eorum delectata est

⁴ unde et ego eligam inlusiones eorum et quae timebant adducam eis quia vocavi et non erat qui responderet locutus sum et non audierunt feceruntque malum in oculis meis et quae nolui elegerunt

⁵ audite verbum Domini qui tremetis ad verbum eius dixerunt fratres vestri odientes vos et abicien-

tes propter nomen meum glorificetur Dominus et videbimus in laetitia vestra ipsi autem confundentur

⁶ vox populi de civitate vox de templo vox Domini reddentis retributionem inimicis suis

⁷ antequam parturiret peperit antequam veniret partus eius peperit masculum

⁸ quis audivit umquam tale et quis vidit huic simile numquid parturiet terra in die una aut parietur gens simul quia parturivit et peperit Sion filios suos

⁹ numquid ego qui alios parere facio ipse non pariam dicit Dominus si ego qui generationem ceteris tribuo sterilis ero ait Dominus Deus tuus

¹⁰ laetamini cum Hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eam gaudete cum ea gaudio universi qui lugetis super eam

¹¹ ut sugatis et repleamini ab ubere consolationis eius ut mulgeatis et deliciis affluatis ab omnimoda gloria eius

¹² quia haec dicit Dominus ecce ego declinabo super eam quasi fluvium pacis et quasi torrentem inundantem gloriam gentium quam sugetis ad ubera portabimini et super genua blandientur vobis

¹³ quomodo si cui mater blandiatur ita ego consolabor vos et in Hierusalem consolabimini

¹⁴ videbitis et gaudebit cor vestrum et ossa vestra quasi herba germinabunt et cognoscetur manus Domini servis eius et indignabitur inimicis suis

¹⁵ quia ecce Dominus in igne veniet et quasi turbo quadrigae eius reddere in indignatione furorem suum et increpationem suam in flamma ignis

¹⁶ quia in igne Dominus diiudicatur et in gladio suo ad omnem carnem et multiplicabuntur interfecti a Domino

¹⁷ qui sanctificabantur et mundos se putabant in hortis post unam intrinsecus qui comedebant carnem suillam et abominationem et murem simul consumentur dicit Dominus

¹⁸ ego autem opera eorum et cogitationes eorum venio ut congregem cum omnibus gentibus et linguis et venient et videbunt gloriam meam

¹⁹ et ponam in eis signum et mittam ex eis qui salvati fuerint ad gentes in mari in Africa in Lydia tenentes sagittam in Italiam et Graeciam ad insulas longe ad eos qui non audierunt de me et non viderunt gloriam meam et adnuntiabunt gloriam meam gentibus

²⁰ et adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus donum Domino in equis et in quadrigis et in lecticis et in mulis et in carrucis ad montem sanctum meum Hierusalem dicit Dominus quomodo si inferant filii Israhel munus in vase mundo in donum Domini

²¹ et adsumam ex eis in sacerdotes et in Levitas dicit Dominus

ISAIAS 66:22

²² quia sicut caeli novi et terra nova quae ego facio stare coram me dicit Dominus sic stabit semen vestrum et nomen vestrum

²³ et erit mensis ex mense et sabbatum ex sabbato veniet omnis caro ut adoret coram facie mea dicit Dominus

²⁴ et egredientur et videbunt cadavera virorum qui praevaricati sunt in me vermis eorum non morietur et ignis eorum non extinguetur et erunt usque ad satietatem visionis omni carni

Hieremias Propheta

1 verba Hieremiae filii Helciae de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth in terra Benjamin
2 quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosiae filii Amon regis Iuda in tertio decimo anno regni eius
3 et factum est in diebus Ioachim filii Iosiae regis Iuda usque ad consummationem undecimi anni Sedeciae filii Iosiae regis Iuda usque ad migrationem Hierusalem in mense quinto
4 et factum est verbum Domini ad me dicens
5 priusquam te formarem in utero novi te et antequam exires de vulva sanctificavi te prophetam gentibus dedi te
6 et dixi a a Domine Deus ecce nescio loqui quia puer ego sum
7 et dixit Dominus ad me noli dicere puer sum quoniam ad omnia quae mittam te ibis et universa quaecumque mandavero tibi loqueris
8 ne timeas a facie eorum quia tecum ego sum ut eruam te dicit Dominus
9 et misit Dominus manum suam et tetigit os meum et dixit Dominus ad me ecce dedi verba mea in ore tuo
10 ecce constitui te hodie super gentes et super regna ut evellas et destruas et disperdas et dissipes et aedifices et plantes
11 et factum est verbum Domini ad me dicens quid tu vides Hieremia et dixi virgam vigilantem ego video
12 et dixit Dominus ad me bene vidisti quia vigilabo ego super verbo meo ut faciam illud
13 et factum est verbum Domini secundo ad me dicens quid tu vides et dixi ollam succensam ego video et faciem eius a facie aquilonis
14 et dixit Dominus ad me ab aquilone pandetur malum super omnes habitatores terrae
15 quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnorum aquilonis ait Dominus et venient et ponent unusquisque solium suum in introitu portarum Hierusalem et super omnes muros eius in circuitu et super universas urbes Iuda
16 et loquar iudicia mea cum eis super omni malitia eorum qui dereliquerunt me et libaverunt diis alienis et adoraverunt opus manuum suarum
17 tu ergo accinge lumbos tuos et surge et loquere ad eos omnia quae ego praecipio tibi ne formides a facie eorum nec enim timere te faciam vultum eorum
18 ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam et in columnam ferream et in murum aereum super

omnem terram regibus Iuda principibus eius et sacerdotibus et populo terrae

19 et bellabunt adversum te et non praevalerunt quia tecum ego sum ait Dominus ut liberem te

2 et factum est verbum Domini ad me dicens
2 vade et clama in auribus Hierusalem dicens haec dicit Dominus recordatus sum tui miserans adulescentiam tuam et caritatem dispensationis tuae quando secuta me es in deserto in terra quae non seminatur

3 sanctus Israhel Domino primitiae frugum eius omnes qui devorant eum delinquent mala venient super eos dicit Dominus

4 audite verbum Domini domus Iacob et omnes cognationes domus Israhel

5 haec dicit Dominus quid invenerunt patres vestri in me iniquitatis quia elongaverunt a me et ambulaverunt post vanitatem et vani facti sunt

6 et non dixerunt ubi est Dominus qui ascendere nos fecit de terra Aegypti qui transduxit nos per desertum per terram inhabitabilem et inviam per terram sitis et imaginem mortis per terram in qua non ambulavit vir neque habitavit homo

7 et induxi vos in terram Carmeli ut comederetis fructum eius et optima illius et ingressi contaminastis terram meam et hereditatem meam possuistis in abominationem

8 sacerdotes non dixerunt ubi est Dominus et tenentes legem nescierunt me et pastores praevaricati sunt in me et prophetae prophetaverunt in Baal et idola secuti sunt

9 propterea adhuc iudicio contendam vobiscum ait Dominus et cum filiis vestris disceptabo

10 transite ad insulas Cetthim et videte et in Cedar mittite et considerate vehementer et videte si factum est huiusmodi

11 si mutavit gens deos et certe ipsi non sunt dii populus vero meus mutavit Gloriam suam in idolum

12 obstupescite caeli super hoc et portae eius desolamini vehementer dicit Dominus

13 duo enim mala fecit populus meus me dereliquerunt fontem aquae vivae ut foderent sibi cisternas cisternas dissipatas quae continere non valent aquas

14 numquid servus est Israhel aut vernaculus quare ergo est factus in praedam

15 super eum rugierunt leones et dederunt vocem suam posuerunt terram eius in solitudinem civitates eius exustae sunt et non est qui habitet in eis

HIEREMIAS PROPHETA 2:16

¹⁶ filii quoque Memfeos et Tafnes constupraverunt te usque ad verticem

¹⁷ numquid non istud factum est tibi quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore quo ducebat te per viam

¹⁸ et nunc quid tibi vis in via Aegypti ut bibas aquam turbidam et quid tibi cum via Assyriorum ut bibas aquam Fluminis

¹⁹ arguet te malitia tua et aversio tua increpabit te scito et vide quia malum et amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum et non esse timorem mei apud te dicit Dominus Deus exercituum

²⁰ a saeculo confregisti iugum meum rupisti vincula mea et dixisti non serviam in omni enim colle sublimi et sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix

²¹ ego autem plantavi te vineam electam omne semen verum quomodo ergo conversa es in pravum vinea aliena

²² si laveris te nitro et multiplicaveris tibi herbam borith maculata es in iniquitate tua coram me dicit Dominus Deus

²³ quomodo dicis non sum polluta post Baalim non ambulavi vide vias tuas in convalle scito quid feceris cursor levis explicans vias tuas

²⁴ onager adsuetus in solitudine in desiderio animae suae adtraxit ventum amoris sui nullus avertet eam omnes qui quaerunt eam non deficient in menstruis eius invenient eam

²⁵ prohibe pedem tuum a nuditate et guttur tuum a siti et dixisti desperavi nequaquam faciam adamavi quippe alienos et post eos ambulabo

²⁶ quomodo confunditur fur quando deprehenditur sic confusi sunt domus Israhel ipsi et reges eorum principes et sacerdotes et prophetae eorum

²⁷ dicentes ligno pater meus es tu et lapidi tu me genuisti verterunt ad me tergum et non faciem et in tempore adfflictionis suae dicent surge et libera nos

²⁸ ubi sunt dii tui quos fecisti tibi surgant et liberent te in tempore adfflictionis tuae secundum numerum quippe civitatum tuarum erant dii tui Iuda

²⁹ quid vultis mecum iudicio contendere omnes dereliquistis me dicit Dominus

³⁰ frustra percussi filios vestros disciplinam non receperunt devoravit gladius vester prophetas vestros quasi leo vastator

³¹ generatio vestra videte verbum Domini numquid solitudo factus sum Israheli aut terra serotina quare ergo dixit populus meus recessimus non veniemus ultra ad te

³² numquid obliviscitur virgo ornamenti sui sponsa fasciae pectoralis suae populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris

³³ quid niteris bonam ostendere viam tuam ad quaerendam dilectionem quae insuper et malitias tuas docuisti vias tuas

³⁴ et in alis tuis inventus est sanguis animarum pauperum et innocentium non in fossis inveni eos sed in omnibus quae supra memoravi

³⁵ et dixisti absque peccato et innocens ego sum et propterea avertatur furor tuus a me ecce ego iudicio contendam tecum eo quod dixeris non peccavi

³⁶ quam vilis es facta nimis iterans vias tuas et ab Aegypto confunderis sicut confusa es ab Assur

³⁷ nam et ab ista egredieris et manus tuae erunt super caput tuum quoniam obrivit Dominus confidentiam tuam et nihil habebis prosperum

3 vulgo dicitur si dimiserit vir uxorem suam et recedens ab eo duxerit virum alterum numquid revertetur ad eam ultra numquid non polluta et contaminata erit mulier illa tu autem fornicata es cum amatoribus multis tamen revertere ad me dicit Dominus

² leva oculos tuos in directum et vide ubi non prostrata sis in viis sedebas expectans eos quasi latro in solitudine et polluisti terram in fornicationibus tuis et in malitiis tuis

³ quam ob rem prohibita sunt stillae pluviarum et serotinus imber non fuit frons mulieris meretricis facta est tibi noluisti erubescere

⁴ ergo saltim amodo voca me pater meus dux virginitalis meae tu es

⁵ numquid irascaris in perpetuum aut perseverabis in finem ecce locuta es et fecisti mala et potuisti

⁶ et dixit Dominus ad me in diebus Iosiae regis numquid vidisti quae fecerit aversatrix Israhel abiit sibimet super omnem montem excelsum et sub omne lignum frondosum et fornicata est ibi

⁷ et dixi cum fecisset haec omnia ad me convertere et non est reversa et vidit praevaricatrix soror eius Iuda

⁸ quia pro eo quod moechata esset aversatrix Israhel dimissem eam et dedissem ei libellum repudii et non timuit praevaricatrix Iuda soror eius sed abiit et fornicata est etiam ipsa

⁹ et facilitate fornicationis suae contaminavit terram et moechata est cum lapide et cum ligno

¹⁰ et in omnibus his non est reversa ad me praevaricatrix soror eius Iuda in toto corde suo sed in mendacio ait Dominus

¹¹ et dixit Dominus ad me iustificavit animam suam aversatrix Israhel comparatione praevaricatricis Iuda

¹² vade et clama sermones istos contra aquilonem et dices revertere aversatrix Israhel ait Dominus et non avertam faciem meam a vobis quia sanctus ego sum dicit Dominus et non irascar in perpetuum

¹³ tamen scito iniquitatem tuam quia in Dominum Deum tuum praevaricata es et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso et vocem meam non audisti ait Dominus

¹⁴ convertimini filii revertentes dicit Dominus quia ego vir vester et adsumam vos unum de civitate et duos de cognatione et introducam vos in Sion

¹⁵ et dabo vobis pastores iuxta cor meum et pascent vos scientia et doctrina

¹⁶ cumque multiplicati fueritis et creveritis in terra in diebus illis ait Dominus non dicent ultra arca testamenti Domini neque ascendet super cor neque recordabuntur illius nec visitabitur nec fiet ultra

¹⁷ in tempore illo vocabunt Hierusalem solum Domini et congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine Domini in Hierusalem et non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi

¹⁸ in diebus illis ibit domus Iuda ad domum Israhel et venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus vestris

¹⁹ ego autem dixi quomodo ponam te in filiis et tribuam tibi terram desiderabilem hereditatem praeclaram exercituum gentium et dixi patrem vocabis me et post me ingredi non cessabis

²⁰ sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum sic contempsit me domus Israhel dicit Dominus

²¹ vox in viis audita est ploratus et ululatus filiorum Israhel quoniam iniquam fecerunt viam suam obliti sunt Domini Dei sui

²² convertimini filii revertentes et sanabo aversiones vestras ecce nos venimus ad te tu enim es Dominus Deus noster

²³ vere mendaces erant colles multitudo montium vere in Domino Deo nostro salus Israhel

²⁴ confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adulescentia nostra greges eorum et armenta eorum filios eorum et filias eorum

²⁵ dormiemus in confusione nostra et operiet nos ignominia nostra quoniam Domino Deo nostro peccavimus nos et patres nostri ab adulescentia nostra usque ad hanc diem et non audivimus vocem Domini Dei nostri

4 si converteris Israhel ait Dominus ad me convertere si abstuleris offencula tua a facie mea non commoveberis

² et iurabis vivit Dominus in veritate et in iudicio et in iustitia et benedicent eum gentes ipsumque laudabunt

³ haec enim dicit Dominus viro Iuda et Hierusalem novate vobis novale et nolite serere super spinas

⁴ circumcidimini Domino et auferte praeputia cordium vestrorum vir Iuda et habitatores Hierusalem ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea et

succendatur et non sit qui extinguat propter malitiam cogitationum vestrarum

⁵ adnuntiate in Iuda et in Hierusalem auditum facite loquimini et canite tuba in terra clamate fortiter dicite congregamini et ingrediamur civitates munitas

⁶ levate signum in Sion confortamini nolite stare quia malum ego adduco ab aquilone et contritionem magnam

⁷ ascendit leo de cubili suo et praedo gentium se levavit egressus est de loco suo ut ponat terram tuam in desolationem civitates tuae vastabuntur remanentes absque habitatore

⁸ super hoc accingite vos ciliciis plangite et ululate quia non est aversa ira furoris Domini a nobis

⁹ et erit in die illa dicit Dominus peribit cor regis et cor principum et obstupescunt sacerdotes et prophetae consternabuntur

¹⁰ et dixi heu heu heu Domine Deus ergone decepisti populum istum et Hierusalem dicens pax erit vobis et ecce pervenit gladius usque ad animam

¹¹ in tempore illo dicitur populo huic et Hierusalem ventus urens in viis quae sunt in deserto viae filiae populi mei non ad ventilandum et ad purgandum

¹² spiritus plenus ex his veniet mihi et nunc ego sed loquar iudicia mea cum eis

¹³ ecce quasi nubes ascendet et quasi tempestas currus eius velociores aquilis equi illius vae nobis quoniam vastati sumus

¹⁴ lava a malitia cor tuum Hierusalem ut salva fias usquequo morabuntur in te cogitationes noxiae

¹⁵ vox enim adnuntiantis a Dan et notum facientis idolum de monte Ephraim

¹⁶ concitate gentes ecce auditum est in Hierusalem custodes venire de terra longinqua et dare super civitates Iuda vocem suam

¹⁷ quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro quia me ad iracundiam provocavit ait Dominus

¹⁸ viae tuae et cogitationes tuae fecerunt haec tibi ista malitia tua quia amara quia tetigit cor tuum

¹⁹ ventrem meum ventrem meum doleo sensus cordis mei turbati sunt in me non tacebo quoniam vocem bucinæ audivit anima mea clamorem proelii

²⁰ contritio super contritionem vocata est et vastata est omnis terra repente vastata sunt tabernacula mea subito pelles meae

²¹ usquequo videbo fugientem audiam vocem bucinæ

²² quia stultus populus meus me non cognovit filii insipientes sunt et vecordes sapientes sunt ut faciant mala bene autem facere nescierunt

²³ aspexi terram et ecce vacua erat et nihili et caelos et non erat lux in eis

HIEREMIAS PROPHETA 4:23

²⁴ vidi montes et ecce movebantur et omnes colles conturbati sunt

²⁵ intuitus sum et non erat homo et omne volatile caeli recessit

²⁶ aspexi et ecce Carmelus desertus et omnes urbes eius destructae sunt a facie Domini et a facie irae furoris eius

²⁷ haec enim dicit Dominus deserta erit omnis terra sed tamen consummationem non faciam

²⁸ lugebit terra et maerebunt caeli desuper eo quod locutus sum cogitavi et non paenituit me nec aversus sum ab eo

²⁹ a voce equitis et mittentis sagittam fugit omnis civitas ingressi sunt ardua et ascenderunt rupes universae urbes derelictae sunt et non habitat in eis homo

³⁰ tu autem vastata quid facies cum vestieris te cocino cum ornata fueris monili aureo et pinxeris stibio oculos tuos frustra conponeris contempserunt te amatores tui animam tuam quaerent

³¹ vocem enim quasi parturientis audivi angustias ut puerperae vox filiae Sion intermorientis expandentisque manus suas vae mihi quia defecit anima mea propter interfectos

5 circuite vias Hierusalem et aspiciate et considerate et quaerite in plateis eius an inveniatis virum facientem iudicium et quaerentem fidem et propitius ero eius

² quod si etiam vivit Dominus dixerint et hoc falso iurabunt

³ Domine oculi tui respiciunt fidem percussisti eos et non doluerunt adtrivisti eos et rennuerunt accipere disciplinam induraverunt facies suas super petram noluerunt reverti

⁴ ego autem dixi forsitan pauperes sunt et stulti ignorantiam viam Domini iudicium Dei sui

⁵ ibo igitur ad optimates et loquar eis ipsi enim cognoverunt viam Domini iudicium Dei sui et ecce magis hii simul confregerunt iugum ruperunt vincula

⁶ idcirco percussit eos leo de silva lupus ad vesperam vastavit eos pardus vigilans super civitates eorum omnis qui egressus fuerit ex eis capietur quia multiplicatae sunt praevaricationes eorum confortatae sunt aversiones eorum

⁷ super quo propitius tibi esse potero filii tui dereliquerunt me et iurant in his qui non sunt dii saturavi eos et moechati sunt et in domo meretricis luxuriabantur

⁸ equi amatores et admissarii facti sunt unusquisque ad uxorem proximi sui hinniebat

⁹ numquid super his non visitabo dicit Dominus et in gente tali non ulciscetur anima mea

¹⁰ ascendite muros eius et dissipate consummationem autem nolite facere auferte propagines eius quia non sunt Domini

¹¹ praevaricatione enim praevaricata est in me domus Israhel et domus Iuda ait Dominus

¹² negaverunt Dominum et dixerunt non est ipse neque veniet super nos malum gladium et famem non videbimus

¹³ prophetae fuerunt in ventum et responsum non fuit in eis haec ergo evenient illis

¹⁴ haec dicit Dominus Deus exercituum quia locuti estis verbum istud ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem et populum istum ligna et vorabit eos

¹⁵ ecce ego adducam super vos gentem de longinquo domus Israhel ait Dominus gentem robustam gentem antiquam gentem cuius ignorabis linguam nec intelleges quid loquatur

¹⁶ faretra eius quasi sepulchrum patens universi fortes

¹⁷ et comedet segetes tuas et panem tuum devorabit filios tuos et filias tuas comedet gregem tuum et armenta tua comedet vineam tuam et ficum tuam et conteret urbes munitas tuas in quibus tu habes fiduciam gladio

¹⁸ verumtamen et diebus illis ait Dominus non faciam vos in consummationem

¹⁹ quod si dixeritis quare fecit Dominus Deus noster nobis haec omnia dices ad eos sicut dereliquistis me et servistis deo alieno in terra vestra sic servietis alienis in terra non vestra

²⁰ adnuntiate hoc domui Iacob et auditum facite in Iuda dicentes

²¹ audi populus stulte qui non habes cor qui habentes oculos non videtis et aures et non auditis

²² me ergo non timebitis ait Dominus et a facie mea non dolebitis qui posui harenam terminum mari praeceptum sempiternum quod non praeteribit et commovebuntur et non poterunt et intumescunt fluctus eius et non transibunt illud

²³ populo autem huic factum est cor incredulum et exasperans recesserunt et abierunt

²⁴ et non dixerunt in corde suo metuamus Dominum Deum nostrum qui dat nobis pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo plenitudinem annuae messis custodientem nobis

²⁵ iniquitates nostrae declinaverunt haec et peccata nostra prohibuerunt bonum a nobis

²⁶ quia inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes laqueos ponentes et pedicas ad capiendos viros

²⁷ sicut decipula plena avibus sic domus eorum plene dolo ideo magnificati sunt et ditati

²⁸ incrassati sunt et inpinguati et praeterierunt sermones meos pessime causam non iudicaverunt

causam pupilli non direxerunt et iudicium pauperum non iudicaverunt

²⁹ numquid super his non visitabo dicit Dominus aut super gentem huiusmodi non ulciscetur anima mea

³⁰ stupor et mirabilia facta sunt in terra

³¹ prophetae prophetabant mendacium et sacerdotes adplaudebant manibus suis et populus meus dilexit talia quid igitur fiet in novissimo eius

6 confortamini filii Benjamin in medio Hierusalem et in Thecua clangite bucina et super Bethaccharem levate vexillum quia malum visum est ab aquilone et contritio magna

² speciosae et delicatae adsimilavi filiam Sion

³ ad eam venient pastores et greges eorum fixerunt in ea tentoria in circuitu pascet unusquisque eos qui sub manu sua sunt

⁴ sanctificate super eam bellum consurgite et ascendamus in meridie vae nobis quia declinavit dies quia longiores factae sunt umbrae vesperi

⁵ surgite et ascendamus in nocte et dissipemus domos eius

⁶ quia haec dicit Dominus exercituum caedite lignum eius et fundite circa Hierusalem aggerem haec est civitas visitationis omnis calumnia in medio eius

⁷ sicut frigidam facit cisterna aquam suam sic frigidam fecit malitiam suam iniquitas et vastitas audietur in ea coram me semper infirmitas et plaga

⁸ erudire Hierusalem ne forte recedat anima mea a te ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem

⁹ haec dicit Dominus exercituum usque ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israhel converte manum tuam quasi vindemiator ad cartallum

¹⁰ cui loquar et quem contestabor ut audiant ecce incircumcisae aures eorum et audire non possunt ecce verbum Domini factum est eis in obprobrium et non suscipiunt illud

¹¹ idcirco furore Domini plenus sum laboravi sustinens effunde super parvulum foris et super concilium iuvenum simul vir enim cum muliere capietur senex cum pleno dierum

¹² et transibunt domus eorum ad alteros agri et uxores pariter quia extendam manum meam super habitantes terram dicit Dominus

¹³ a minore quippe usque ad maiorem omnes avaritiae student et a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum

¹⁴ et curabant contritionem filiae populi mei cum ignominia dicentes pax pax et non erat pax

¹⁵ confusi sunt quia abominationem fecerunt quin potius confusione non sunt confusi et erubescere nescierunt quam ob rem cadent inter ruentes in tempore visitationis suae corruent dicit Dominus

¹⁶ haec dicit Dominus state super vias et videte et interrogate de semitis antiquis quae sit via bona et

ambulate in ea et invenietis refrigerium animabus vestris et dixerunt non ambulabimus

¹⁷ et constitui super vos speculatores audite vocem tubae et dixerunt non audiemus

¹⁸ ideo audite gentes et cognosce congregatio quanta ego faciam eis

¹⁹ audi terra ecce ego adducam mala super populum istum fructum cogitationum eius quia verba mea non audierunt et legem meam proiecerunt

²⁰ ut quid mihi tus de Saba adfertis et calamum suave olentem de terra longinqua holocaustomata vestra non sunt accepta et victimae vestrae non placuerunt mihi

²¹ propterea haec dicit Dominus ecce ego dabo in populum istum ruinas et ruent in eis patres et filii simul vicinus et proximus et peribunt

²² haec dicit Dominus ecce populus venit de terra aquilonis et gens magna consurget a finibus terrae

²³ sagittam et scutum arripiet crudelis est et non miserebitur vox eius quasi mare sonabit et super equos ascendent praeparati quasi vir ad proelium adversum te filia Sion

²⁴ audivimus famam eius dissolutae sunt manus nostrae tribulatio adprehendit nos dolores ut parturientem

²⁵ nolite exire ad agros et in via ne ambuletis quoniam gladius inimici pavor in circuitu

²⁶ filia populi mei accingere cilicio et conspergere cinere luctum unigeniti fac tibi planctum amarum quia repente veniet vastator super nos

²⁷ probatorem dedi te in populo meo robustum et scies et probabis viam eorum

²⁸ omnes isti principes declinantum ambulantes fraudulenter aes et ferrum universi corrupti sunt

²⁹ defecit sufflatorium in igne consumptum est plumbum frustra conflavit conflator malitiae enim eorum non sunt consumptae

³⁰ argentum reprobum vocate eos quia Dominus proiecit illos

7 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens

² sta in porta domus Domini et praedica ibi verbum istud et dic audite verbum Domini omnis Iuda qui ingredimini per portas has ut adoretis Dominum

³ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bonas facite vias vestras et studia vestra et habitabo vobiscum in loco isto

⁴ nolite confidere in verbis mendacii dicentes templum Domini templum Domini templum Domini est

⁵ quoniam si bene direxeritis vias vestras et studia vestra si feceritis iudicium inter virum et proximum eius

⁶ advenae et pupillo et viduae non feceritis calumniam nec sanguinem innocentem effuderitis in loco

HIEREMIAS PROPHETA 7:6

hoc et post deos alienos non ambulaveritis in malum vobismet ipsis

⁷ habitabo vobiscum in loco isto in terra quam dedi patribus vestris a saeculo usque in saeculum

⁸ ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacii qui non proderunt vobis

⁹ furari occidere adulterare iurare mendaciter libare Baali et ire post deos alienos quos ignoratis

¹⁰ et venistis et stetitis coram me in domo hac in qua invocatum est nomen meum et dixistis liberati sumus eo quod fecerimus omnes abominationes istas

¹¹ ergo spelunca latronum facta est domus ista in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris ego ego sum ego vidi dicit Dominus

¹² ite ad locum meum in Silo ubi habitavit nomen meum a principio et videte quae fecerim ei propter malitiam populi mei Israhel

¹³ et nunc quia fecistis omnia opera haec dicit Dominus et locutus sum ad vos mane consurgens et loquens et non audistis et vocavi vos et non respondistis

¹⁴ faciam domui huic in qua invocatum est nomen meum et in qua vos habetis fiduciam et loco quem dedi vobis et patribus vestris sicut feci Silo

¹⁵ et proiciam vos a facie mea sicut proieci omnes fratres vestros universum semen Ephraim

¹⁶ tu ergo noli orare pro populo hoc nec adumas pro eis laudem et orationem et non obsistas mihi quia non exaudiam te

¹⁷ nonne vides quid isti faciant in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem

¹⁸ filii colligunt ligna et patres succendunt ignem et mulieres conspergunt adipem ut faciant placentas Reginae caeli et libent diis alienis et me ad iracundiam provocent

¹⁹ numquid me ad iracundiam provocant dicit Dominus nonne semet ipsos in confusionem vultus sui

²⁰ ideo haec dicit Dominus Deus ecce furor meus et indignatio mea conflatur super locum istum super viros et super iumenta et super lignum regionis et super fruges terrae et succendetur et non extinguetur

²¹ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel holocaustomata vestra addite victimis vestris et comedite carnes

²² quia non sum locutus cum patribus vestris et non praecepi eis in die qua eduxi eos de terra Aegypti de verbo holocaustomatam et victimarum

²³ sed hoc verbum praecepi eis dicens audite vocem meam et ero vobis Deus et vos eritis mihi populus et ambulate in omni via quam mandavi vobis ut bene sit vobis

²⁴ et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam sed abierunt in voluntatibus et pravitate cordis sui mali factique sunt retrorsum et non in ante

²⁵ a die qua egressi sunt patres eorum de terra Aegypti usque ad diem hanc et misi ad vos omnes servos meos prophetas per diem consurgens diluculo et mittens

²⁶ et non audierunt me nec inclinaverunt aurem suam sed induraverunt cervicem et peius operati sunt quam patres eorum

²⁷ et loqueris ad eos omnia verba haec et non audient te et vocabis eos et non respondebunt tibi

²⁸ et dices ad eos haec est gens quae non audivit vocem Domini Dei sui nec recepit disciplinam periiit fides et ablata est de ore eorum

²⁹ tonde capillum tuum et proice et sume in directum planctum quia proiecit Dominus et reliquit generationem furoris sui

³⁰ quia fecerunt filii Iuda malum in oculis meis dicit Dominus posuerunt offenticula sua in domo in qua invocatum est nomen meum ut polluerent eam

³¹ et aedificaverunt excelsa Thofeth qui est in valle filii Ennom ut incenderent filios suos et filias suas igni quae non praecepi nec cogitavi in corde meo

³² ideo ecce dies venient dicit Dominus et non dicetur amplius Thofeth et vallis filii Ennom sed vallis Interfectionis et sepelient in Thofeth eo quod non sit locus

³³ et erit morticinum populi huius in cibum volucris caeli et bestiis terrae et non erit qui abigat

³⁴ et quiescere faciam de urbibus Iuda et de plateis Hierusalem vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsi et vocem sponsae in desolatione enim erit terra

8 in tempore illo ait Dominus eicient ossa regis Iuda et ossa principum eius et ossa sacerdotum et ossa prophetarum et ossa eorum qui habitaverunt Hierusalem de sepulchris suis

² et pendent ea ad solem et lunam et omnem militiam caeli quae dilexerunt et quibus servierunt et post quae ambulaverunt et quae quaesierunt et adoraverunt non colligentur et non sepelientur in sterquilinum super faciem terrae erunt

³ et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima in universis locis quae derelicta sunt ad quae eieci eos dicit Dominus exercituum

⁴ et dices ad eos haec dicit Dominus numquid qui cadet non resurget et qui aversus est non revertetur

⁵ quare ergo aversus est populus iste in Hierusalem aversione contentiosa adprehenderunt mendacium et noluerunt reverti

⁶ adtendi et auscultavi nemo quod bonum est loquitur nullus est qui agat paenitentiam super pec-

cato suo dicens quid feci omnes conversi sunt ad cursum suum quasi equus impetu vadens in proelio
⁷ milvus in caelo cognovit tempus suum turtur et hirundo et ciconia custodierunt tempus adventus sui populus autem meus non cognovit iudicium Domini
⁸ quomodo dicitis sapientes nos sumus et lex Domini nobiscum est vere mendacium operatus est stilus mendax scribarum

⁹ confusi sunt sapientes perterriti et capti sunt verbum enim Domini proiecerunt et sapientia nulla est in eis

¹⁰ propterea dabo mulieres eorum exteris agros eorum heredibus quia a minimo usque ad maximum omnes avaritiam sequuntur a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium

¹¹ et sanabant contritionem filiae populi mei ad ignominiam dicentes pax pax cum non esset pax

¹² confusi sunt quia abominationem fecerunt quinimmo confusione non sunt confusi et erubescere nescierunt idcirco cadent inter corruentes in tempore visitationis suae corruent dicit Dominus

¹³ congregans congregabo eos ait Dominus non est uva in vitibus et non sunt ficus in ficulnea folium defluxit et dedi eis quae praetergressa sunt

¹⁴ quare sedemus convenite et ingrediamur civitatem munitam et sileamus ibi quia Dominus noster silere nos fecit et potum dedit nobis aquam fellis peccavimus enim Domino

¹⁵ expectavimus pacem et non erat bonum tempus medellae et ecce formido

¹⁶ a Dan auditus est fremitus equorum eius a voce hinnituum pugnatorum eius commota est omnis terra et venerunt et devoraverunt terram et plenitudinem eius urbem et habitatores eius

¹⁷ quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos quibus non est incantatio et mordebunt vos ait Dominus

¹⁸ dolor meus super dolorem in me cor meum maerens

¹⁹ ecce vox clamoris filiae populi mei de terra longinqua numquid Dominus non est in Sion aut rex eius non est in ea quare ergo me ad iracundiam concitaverunt in sculptilibus suis et in vanitatibus alienis

²⁰ transiit messis finita est aestas et nos salvati non sumus

²¹ super contritionem filiae populi mei contritus sum et contristatus stupor obtinuit me

²² numquid resina non est in Galaad aut medicus non est ibi quare igitur non est obducta cicatrix filiae populi mei

9 quis dabit capiti meo aquam et oculis meis fontem lacrimarum et plorabo die et nocte interfectos filiae populi mei

² quis dabit me in solitudine diversorium viatorum et derelinquam populum meum et recedam ab eis quia omnes adulteri sunt coetus praevaricatorum

³ et extenderunt linguam suam quasi arcum mendacii et non veritatis confortati sunt in terra quia de malo ad malum egressi sunt et me non cognoverunt dicit Dominus

⁴ unusquisque se a proximo suo custodiat et in omni fratre suo non habeat fiduciam quia omnis frater subplantans subplantabit et omnis amicus fraudulenter incedet

⁵ et vir fratrem suum deridebit et veritatem non loquentur docuerunt enim linguam suam loqui mendacium ut inique agerent laboraverunt

⁶ habitatio tua in medio doli in dolo rennuerunt scire me dicit Dominus

⁷ propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego conflabo et probabo eos quid enim aliud faciam a facie filiae populi mei

⁸ sagitta vulnerans lingua eorum dolum locuta est in ore suo pacem cum amico suo loquitur et occulte ponit ei insidias

⁹ numquid super his non visitabo dicit Dominus aut in gentem huiusmodi non ulciscetur anima mea

¹⁰ super montes adsumam fletum ac lamentum et super speciosa deserti planctum quoniam incensa sunt eo quod non sit vir pertransiens et non audierunt vocem possidentis a volucre caeli usque ad pecora transmigraverunt et recesserunt

¹¹ et dabo Hierusalem in acervos harenae et cubilia draconum et civitates Iuda dabo in desolationem eo quod non sit habitator

¹² quis est vir sapiens qui intellegat hoc et ad quem verbum oris Domini fiat ut adnuntiet istud quare perierit terra exusta sit quasi desertum eo quod non sit qui pertranseat

¹³ et dixit Dominus quia dereliquerunt legem meam quam dedi eis et non audierunt vocem meam et non ambulaverunt in ea

¹⁴ et abierunt post pravitatem cordis sui et post Baalim quos didicerunt a patribus suis

¹⁵ idcirco haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego cibabo eos populum istum absinthio et potum dabo eis aquam fellis

¹⁶ et dispergam eos in gentibus quas non noverunt ipsi et patres eorum et mittam post eos gladium donec consumantur

¹⁷ haec dicit Dominus exercituum contemplantini et vocate lamentatrices et veniant et ad eas quae sapientes sunt mittite et properent

¹⁸ festinent et adsumant super nos lamentum deducant oculi nostri lacrimas et palpebrae nostrae defluant aquis

¹⁹ quia vox lamentationis audita est de Sion quomodo vastati sumus et confusi vehementer quia

HIEREMIAS PROPHETA 9:19

dereliquimus terram quoniam deiecta sunt tabernacula nostra

²⁰ audite ergo mulieres verbum Domini et adsumat auris vestra sermonem oris eius et docete filias vestras lamentum et unaquaque proximam suam planctum

²¹ quia ascendit mors per fenestras nostras ingressa est domos nostras disperdere parvulos de foris iuvenes de plateis

²² loquere haec dicit Dominus et cadet morticinum hominis quasi stercus super faciem regionis et quasi faenum post tergum metentis et non est qui colligat

²³ haec dicit Dominus non gloriatur sapiens in sapientia sua et non gloriatur fortis in fortitudine sua et non gloriatur dives in divitiis suis

²⁴ sed in hoc gloriatur qui gloriatur scire et nosse me quia ego sum Dominus qui facio misericordiam et iudicium et iustitiam in terra haec enim placent mihi ait Dominus

²⁵ ecce dies veniunt dicit Dominus et visitabo super omnem qui circumcisus habet praeputium

²⁶ super Aegyptum et super Iudam et super Edom et super filios Ammon et super Moab et super omnes qui adtonsi sunt in comam habitantes in deserto quia omnes gentes habent praeputium omnis autem domus Israhel incircumcisi sunt corde

10 audite verbum quod locutus est Dominus super vos domus Israhel

² haec dicit Dominus iuxta vias gentium nolite discere et a signis caeli nolite metuere quae timent gentes

³ quia leges populorum vanae sunt quia lignum de saltu praecidit opus manuum artificis in ascia

⁴ argento et auro decoravit illud clavis et malleis conpegit ut non dissolvatur

⁵ in similitudinem palmae fabricata sunt et non loquentur portata tollentur quia incedere non valent nolite ergo timere ea quia nec male possunt facere nec bene

⁶ non est similis tui Domine magnus tu et magnum nomen tuum in fortitudine

⁷ quis non timebit te o rex gentium tuum est enim decus inter cunctos sapientes gentium et in universis regnis eorum nullus est similis tui

⁸ pariter insipientes et fatui probabuntur doctrina vanitatis eorum lignum est

⁹ argentum involutum de Tharsis adfertur et aurum de Ofaz opus artificis et manus aerarii hyacinthus et purpura indumentum eorum opus artificum universa haec

¹⁰ Dominus autem Deus verus est ipse Deus vivens et rex sempiternus ab indignatione eius commovebitur terra et non sustinebunt gentes comminationem eius

¹¹ sic ergo dicetis eis dii qui caelos et terram non fecerunt pereant de terra et de his quae sub caelis sunt

¹² qui facit terram in fortitudine sua praeparat orbem in sapientia sua et prudentia sua extendit caelos

¹³ ad vocem suam dat multitudinem aquarum in caelo et elevat nebulas ab extremitatibus terrae fulgura in pluviam facit et educit ventum de thesauris suis

¹⁴ stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis artifex in sculptili quoniam falsum est quod conflavit et non est spiritus in eis

¹⁵ vana sunt et opus risu dignum in tempore visitationis suae peribunt

¹⁶ non est his similis pars Iacob qui enim formavit omnia ipse est et Israhel virga hereditatis eius Dominus exercituum nomen illi

¹⁷ congrega de terra confusionem tuam quae habitas in obsidione

¹⁸ quia haec dicit Dominus ecce ego longe proiciam habitatores terrae in hac vice et tribulabo eos ita ut inveniantur

¹⁹ vae mihi super contritione mea pessima plaga mea ego autem dixi plane haec infirmitas mea est et portabo illam

²⁰ tabernaculum meum vastatum est omnes funiculi mei disrupti sunt filii mei exierunt a me et non subsistunt non est qui extendat ultra tentorium meum et erigat pelles meas

²¹ quia stulte egerunt pastores et Dominum non quaesierunt propterea non intellexerunt et omnis grex eorum dispersus est

²² vox auditionis ecce venit et commotio magna de terra aquilonis ut ponat civitates Iuda solitudinem et habitaculum draconum

²³ scio Domine quia non est hominis via eius nec viri est ut ambulet et dirigat gressus suos

²⁴ corripe me Domine verumtamen in iudicio et non in furore tuo ne forte ad nihilum redigas me

²⁵ effunde indignationem tuam super gentes quae non cognoverunt te et super provincias quae nomen tuum non invocaverunt quia comederunt Iacob et devoraverunt eum et consumpserunt illum et decus eius dissipaverunt

11 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens

² audite verba pacti huius et loquimini ad viros Iuda et habitatores Hierusalem

³ et dices ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel maledictus vir qui non audierit verba pacti huius

⁴ quod praecepi patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegypti de fornace ferrea dicens audite vocem meam et facite omnia quae praecipio vobis et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum

⁵ ut suscitem iuramentum quod iuravi patribus vestris daturum me eis terram fluentem lacte et melle sicut est dies haec et respondi et dixi amen Domine

⁶ et dixit Dominus ad me vociferare omnia verba haec in civitatibus Iuda et foris Hierusalem dicens audite verba pacti huius et facite illa

⁷ quia contestans contestatus sum patres vestros in die qua eduxi eos de terra Aegypti usque ad diem hanc mane surgens contestatus sum et dixi audite vocem meam

⁸ et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam sed abierunt unusquisque in pravitate cordis sui mali et induxi super eos omnia verba pacti huius quod praecepi ut facerent et non fecerunt

⁹ et dixit Dominus ad me inventa est coniuratio in viris Iuda et in habitatoribus Hierusalem

¹⁰ reversi sunt ad iniquitates patrum suorum priores qui noluerunt audire verba mea et hii ergo abierunt post deos alienos ut servirent eis irritum fecerunt domus Israhel et domus Iuda pactum meum quod pepigi cum patribus eorum

¹¹ quam ob rem haec dicit Dominus ecce ego inducam super eos mala de quibus exire non poterunt et clamabunt ad me et non exaudiam eos

¹² et ibunt civitates Iuda et habitatores Hierusalem et clamabunt ad deos quibus libant et non salvabunt eos in tempore afflictionis eorum

¹³ secundum numerum enim civitatum tuarum erant dii tui Iuda et secundum numerum viarum Hierusalem posuistis aras confusionis aras ad libandum Baali

¹⁴ tu ergo noli orare pro populo hoc et ne adsumas pro eis laudem et orationem quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me in tempore afflictionis eorum

¹⁵ quid est quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa numquid carnes sanctae auferent a te malitias tuas in quibus gloriata es

¹⁶ olivam uberem pulchram fructiferam speciosam vocavit Dominus nomen tuum ad vocem loquellae grandis exarsit ignis in ea et combusta sunt frutecta eius

¹⁷ et Dominus exercituum qui plantavit te locutus est super te malum pro malis domus Israhel et domus Iuda quae fecerunt sibi ad iritandum me libantes Baali

¹⁸ tu autem Domine demonstrasti mihi et cognovi tunc ostendisti mihi studia eorum

¹⁹ et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam et non cognovi quia super me cogitaverunt consilia mittamus lignum in panem eius et eradamus eum de terra viventium et nomen eius non memoretur amplius

²⁰ tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et cor videam ultionem tuam ex eis tibi enim revelavi causam meam

²¹ propterea haec dicit Dominus ad viros Anathoth qui quaerunt animam tuam et dicunt non prophetabis in nomine Domini et non morieris in manibus nostris

²² propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego visitabo super eos iuvenes morientur in gladio filii eorum et filiae eorum morientur in fame

²³ et reliquiae non erunt ex eis inducam enim malum super viros Anathoth annum visitationis eorum

12 iustus quidem tu es Domine si disputem tecum verumtamen iusta loquar ad te quare via impiorum prosperatur bene est omnibus qui praevaricantur et inique agunt

² plantasti eos et radicem miserunt proficiunt et faciunt fructum prope es tu ori eorum et longe a renibus eorum

³ et tu Domine nosti me vidisti me et probasti cor meum tecum congrega eos quasi gregem ad victimam et sanctifica eos in die occisionis

⁴ usquequo lugebit terra et herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea consumptum est animal et volucre quoniam dixerunt non videbit novissima nostra

⁵ si cum peditibus currens laborasti quomodo contendere poteris cum equis cum autem in terra pacis segura fueris quid facies in superbia Iordanis

⁶ nam et fratres tui et domus patris tui etiam ipsi pugnaverunt adversum te et clamaverunt post te plena voce ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona

⁷ reliqui domum meam dimisi hereditatem meam dedi dilectam animam meam in manu inimicorum eius

⁸ facta est mihi hereditas mea quasi leo in silva de-dit contra me vocem ideo odivi eam

⁹ numquid avis discolor hereditas mea mihi numquid avis tincta per totum venite congregamini omnes bestiae terrae properate ad devorandum

¹⁰ pastores multi demoliti sunt vineam meam conculcaverunt partem meam dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis

¹¹ posuerunt eam in dissipationem luxitque super me desolatione desolata est omnis terra quia nullus est qui recogitet corde

¹² super omnes vias deserti venerunt vastatores quia gladius Domini devoravit ab extremo terrae usque ad extremum eius non est pax universae carni

¹³ seminaverunt triticum et spinas messuerunt hereditatem acceperunt et non eis proderit confundemini a fructibus vestris propter iram furoris Domini

HIEREMIAS PROPHETA 12:14

¹⁴ haec dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos qui tangunt hereditatem quam distribui populo meo Israhel ecce ego evellam eos de terra eorum et domum Iuda evellam de medio eorum

¹⁵ et cum evellero eos convertar et miserebor eorum et reducam eos virum ad hereditatem suam et virum in terram suam

¹⁶ et erit si eruditi didicerint vias populi mei ut iurent in nomine meo vivit Dominus sicut docuerunt populum meum iurare in Baal aedificabuntur in medio populi mei

¹⁷ quod si non audierint evellam gentem illam evulsionem et perditionem ait Dominus

13 haec dicit Dominus ad me vade et posside tibi lumbare lineum et pones illud super lumbos tuos et in aquam non inferes illud

² et possedi lumbare iuxta verbum Domini et posui circa lumbos meos

³ et factus est sermo Domini ad me secundo dicens

⁴ tolle lumbare quod possedisti quod est circa lumbos tuos et surgens vade ad Eufraten et absconde illud ibi in foramine petrae

⁵ et abii et abscondi illud in Eufraten sicut praeceperat mihi Dominus

⁶ et factum est post dies plurimos dixit Dominus ad me surge vade ad Eufraten et tolle inde lumbare quod praecepi tibi ut absconderes illud ibi

⁷ et abii ad Eufraten et fodi et tuli lumbare de loco ubi absconderam illud et ecce computruerat lumbare ita ut nullo usui aptum esset

⁸ et factum est verbum Domini ad me dicens

⁹ haec dicit Dominus sic putrescere faciam superbiam Iuda et superbiam Hierusalem multam

¹⁰ populum istum pessimum qui nolunt audire verba mea et ambulant in pravitate cordis sui abieruntque post deos alienos ut servirent eis et adorarent eos et erunt sicut lumbare istud quod nullo usui aptum est

¹¹ sicut enim adheret lumbare ad lumbos viri sic adglutinavi mihi omnem domum Israhel et omnem domum Iuda dicit Dominus ut esset mihi in populum et in nomen et in laudem et in gloriam et non audierunt

¹² dices ergo ad eos sermonem istum haec dicit Dominus Deus Israhel omnis laguncula implebitur vino et dicent ad te numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino

¹³ et dices ad eos haec dicit Dominus ecce ego implebo omnes habitatores terrae huius et reges qui sedent de stirpe David super thronum eius et sacerdotes et prophetas et omnes habitatores Hierusalem ebrietate

¹⁴ et dispergam eos virum a fratre suo et patres et filios pariter ait Dominus non parciam et non concedam neque miserebor ut non disperdam eos

¹⁵ audite et auribus percipite nolite elevari quia Dominus locutus est

¹⁶ date Domino Deo vestro gloriam antequam contenebrescat et antequam offendant pedes vestri ad montes caligosos expectabitis lucem et ponet eam in umbram mortis et in caliginem

¹⁷ quod si hoc non audieritis in abscondito plorabit anima mea a facie superbiae plorans plorabit et deducet oculus meus lacrimam quia captus est grex Domini

¹⁸ dic regi et dominatrici humiliamini sedete quoniam descendit de capite vestro corona gloriae vestrae

¹⁹ civitates austri clausae sunt et non est qui aperiat translata est omnis Iudaea transmigratio perfecta

²⁰ levate oculos vestros et videte qui venitis ab aquilone ubi est grex qui datus est tibi pecus inclitum tuum

²¹ quid dices cum visitaverit te tu enim docuisti eos adversum te et erudisti in caput tuum numquid non dolores adprehendent te quasi mulierem parturientem

²² quod si dixeris in corde tuo quare venerunt mihi haec propter multitudinem iniquitatis tuae revelata sunt verecundiora tua pollutae sunt plantae tuae

²³ si mutare potest Aethiops pellem suam aut pardus varietates suas et vos poteritis bene facere cum didiceritis malum

²⁴ et disseminabo eos quasi stipulam quae vento raptatur in deserto

²⁵ haec sors tua parsque mensurae tuae a me dicit Dominus quia oblita es mei et confisa es in mendacio

²⁶ unde et ego nudavi femora tua contra faciem tuam et apparuit ignominia tua

²⁷ adulteria tua et hinnitus tuus scelus fornicationis tuae super colles in agro vidi abominationes tuas vae tibi Hierusalem non mundaberis post me usquequo adhuc

14 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam de sermonibus siccitatis

² luxit Iudaea et portae eius corruerunt et obscuratae sunt in terra et clamor Hierusalem ascendit

³ maiores miserunt minores suos ad aquam venerunt ad hauriendum non invenerunt aquam reportaverunt vasa sua vacua confusi sunt et adflcti et operuerunt capita sua

⁴ propter terrae vastitatem quia non venit pluvia in terra confusi sunt agricolae operuerunt capita sua

⁵ nam et cerva in agro peperit et reliquit quia non erat herba

⁶ et onagri steterunt in rupibus traxerunt ventum quasi dracones defecerunt oculi eorum quia non erat herba

⁷ si iniquitates nostrae responderunt nobis Domine fac propter nomen tuum quoniam multae sunt aversiones nostrae tibi peccavimus

⁸ expectatio Israhel salvator eius in tempore tribulationis quare quasi colonus futurus es in terra et quasi viator declinans ad manendum

⁹ quare futurus es velut vir vagus ut fortis qui non potest salvare tu autem in nobis es Domine et nomen tuum super nos invocatum est ne derelinquas nos

¹⁰ haec dicit Dominus populo huic qui dilexit movere pedes suos et non quievit et Domino non placuit nunc recordabitur iniquitatum eorum et visitabit peccata eorum

¹¹ et dixit Dominus ad me noli orare pro populo isto in bonum

¹² cum ieiunaverint non exaudiam preces eorum et si obtulerint holocaustum et victimas non suscipiam ea quoniam gladio et fame et peste ego consumam eos

¹³ et dixi a a Domine Deus prophetae dicunt eis non videbitis gladium et famis non erit in vobis sed pacem veram dabit vobis in loco isto

¹⁴ et dixit Dominus ad me falso prophetae vaticinantur in nomine meo non misi eos et non praecepi eis neque locutus sum ad eos visionem mendacem et divinationem et fraudulentiam et seductionem cordis sui prophetant vobis

¹⁵ ideo haec dicit Dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo quos ego non misi dicentes gladius et famis non erit in terra hac in gladio et fame consumentur prophetae illi

¹⁶ et populi quibus prophetant erunt proiecti in viis Hierusalem prae fame et gladio et non erit qui sepeliat eos ipsi et uxores eorum filii et filiae eorum et effundam super eos malum suum

¹⁷ et dices ad eos verbum istud deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem et non taceant quoniam contritione magna contrita est virgo filia populi mei plaga pessima vehementer

¹⁸ si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio et si introiero in civitatem ecce adtenuati fame propheta quoque et sacerdos abierunt in terram quam ignorabant

¹⁹ numquid proiciens abiecisti Iudam aut Sion abominata est anima tua quare ergo percussisti nos ita ut nulla sit sanitas expectavimus pacem et non est bonum et tempus curationis et ecce turbatio

²⁰ cognovimus Domine impietates nostras iniquitatem patrum nostrorum quia peccavimus tibi

²¹ ne nos des in obprobrium propter nomen tuum neque facias nobis contumeliam solii gloriae tuae recordare ne irritum facias foedus tuum nobiscum

²² numquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant aut caeli possunt dare imbres nonne tu es Domine

Deus noster quem expectavimus tu enim fecisti omnia haec

15 et dixit Dominus ad me si steterit Moses et Samuhel coram me non est anima mea ad populum istum eice illos a facie mea et egrediantur ² quod si dixerint ad te quo egrediemur dices ad eos haec dicit Dominus qui ad mortem ad mortem et qui ad gladium ad gladium et qui ad famem ad famem et qui ad captivitatem ad captivitatem

³ et visitabo super eos quattuor species dicit Dominus gladium ad occisionem et canes ad lacerandum et volatilia caeli et bestias terrae ad devorandum et dissipandum

⁴ et dabo eos in fervorem universis regnis terrae propter Manassem filium Ezechiae regis Iuda super omnibus quae fecit in Hierusalem

⁵ quis enim miserebitur tui Hierusalem aut quis contristabitur pro te aut quis ibit ad rogandum pro pace tua

⁶ tu reliquisti me dicit Dominus retrorsum abisti et extendam manum meam super te et interficiam te laboravi rogans

⁷ et dispergam eos ventilabro in portis terrae interfeci et perdidit populum meum et tamen a viis suis non sunt reversi

⁸ multiplicatae sunt mihi viduae eius super harenam maris induxi eis super matrem adulescentis vastatorem meridie misi super civitates repente terrorem ⁹ infirmata est quae peperit septem defecit anima eius occidit ei sol cum adhuc esset dies confusa est et erubuit et residuos eius in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum ait Dominus

¹⁰ vae mihi mater mea quare genuisti me virum rixae virum discordiae in universa terra non feneravi nec feneravit mihi quisquam omnes maledicunt mihi

¹¹ dicit Dominus si non reliquiae tuae in bonum si non occurri tibi in tempore afflictionis et in tempore tribulationis adversum inimicum

¹² numquid foederabitur ferrum ferro ab aquilone et aes

¹³ divitias tuas et thesauros tuos in direptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis et in omnibus terminis tuis

¹⁴ et adducam inimicos tuos de terra qua nescis quia ignis succensus est in furore meo super vos ardebit

¹⁵ tu scis Domine recordare mei et visita me et tuere me ab his qui persequuntur me noli in patientia tua suscipere me scito quoniam sustinui pro te obprobrium

¹⁶ inventi sunt sermones tui et comedi eos et factum est mihi verbum tuum in gaudium et in laetitiam cordis mei quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum

¹⁷ non sedi in concilio ludentium et gloriatus sum a facie manus tuae solus sedebam quoniam comminatione replesti me

¹⁸ quare factus est dolor meus perpetuus et plaga mea desperabilis rennuit curari facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium

¹⁹ propter hoc haec dicit Dominus si converteris convertam te et ante faciem meam stabis et si separaveris pretiosum a vili quasi os meum eris convertentur ipsi ad te et tu non converteris ad eos
²⁰ et dabo te populo huic in murum aereum fortem et bellabunt adversum te et non praevallebunt quia ego tecum sum ut salvem te et eruam dicit Dominus
²¹ et liberabo te de manu pessimorum et redimam te de manu fortium

16 et factum est verbum Domini ad me dicens
² non accipies uxorem et non erunt tibi filii et filiae in loco isto

³ quia haec dicit Dominus super filios et filias qui generantur in loco isto et super matres eorum quae genuerunt eos et super patres eorum de quorum stirpe sunt nati in terra hac

⁴ mortibus aegrotationum morientur non plangentur et non sepelientur in sterquilinum super faciem terrae erunt et gladio et fame consumentur et erit cadaver eorum in escam volatilibus caeli et bestiis terrae

⁵ haec enim dicit Dominus ne ingrediaris domum convivii neque vadas ad plangendum neque consolaberis eos quia abstuli pacem meam a populo isto dicit Dominus misericordiam et miserationes

⁶ et morientur grandes et parvi in terra ista non sepelientur neque plangentur et non se incident neque calvitium fiet pro eis

⁷ et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo et non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo et matre

⁸ et domum convivii non ingredieris ut sedeas cum eis et comedas et bibas

⁹ quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris et in diebus vestris vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsi et vocem sponsae

¹⁰ et cum adnuntiaveris populo huic omnia verba haec et dixerint tibi quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud quae iniquitas nostra et quod peccatum nostrum quod peccavimus Domino Deo nostro

¹¹ dices ad eos quia dereliquerunt patres vestri me ait Dominus et abierunt post deos alienos et servierunt eis et adoraverunt eos et me dereliquerunt et legem meam non custodierunt

¹² sed et vos peius operati estis quam patres vestri ecce enim ambulat unusquisque post pravitatem cordis sui mali ut me non audiat

¹³ et eiciam vos de terra hac in terram quam ignoratis vos et patres vestri et servietis ibi diis alienis die ac nocte qui non dabunt vobis requiem

¹⁴ propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non dicetur ultra vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti

¹⁵ sed vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra aquilonis et de universis terris ad quas eieci eos et reducam eos in terram suam quam dedi patribus eorum

¹⁶ ecce ego mittam piscatores multos dicit Dominus et piscabuntur eos et post haec mittam eis multos venatores et venabuntur eos de omni monte et de omni colle et de cavernis petrarum

¹⁷ quia oculi mei super omnes vias eorum non sunt absconditae a facie mea et non fuit occulta iniquitas eorum ab oculis meis

¹⁸ et reddam primum duplices iniquitates et peccata eorum quia contaminaverunt terram meam in morticinis idolorum suorum et abominationibus suis impleverunt hereditatem meam

¹⁹ Domine fortitudo mea et robur meum et refugium meum in die tribulationis ad te gentes venient ab extremis terrae et dicent vere mendacium possederunt patres nostri vanitatem quae eis non profuit

²⁰ numquid faciet sibi homo deos et ipsi non sunt dii

²¹ idcirco ecce ego ostendam eis per vicem hanc ostendam eis manum meam et virtutem meam et scient quia nomen mihi Dominus

17 peccatum Iuda scriptum est stilo ferreo in ungue adamantino exaratum super latitudinem cordis eorum et in cornibus ararum eorum

² cum recordati fuerint filii eorum ararum suarum et lucorum lignorumque frondentium in montibus excelsis

³ sacrificantes in agro fortitudinem tuam et omnes thesauros tuos in direptionem dabo excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis

⁴ et relinqueris sola ab hereditate tua quam dedi tibi et servire te faciam inimicis tuis in terra quam ignoras quoniam ignem succendisti in furore meo usque in aeternum ardebit

⁵ haec dicit Dominus maledictus homo qui confidit in homine et ponit carnem brachium suum et a Domino recedit cor eius

⁶ erit enim quasi myrice in deserto et non videbit cum venerit bonum sed habitabit in siccitate in deserto in terra salsuginis et inhabitabili

⁷ benedictus vir qui confidit in Domino et erit Dominus fiducia eius

⁸ et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas quod ad humorem mittit radices suas et non timebit cum venerit aestus et erit folium eius viride

et in tempore siccitatis non erit sollicitum nec aliquando desinet facere fructum

⁹ pravum est cor omnium et inscrutabile quis cognoscet illud

¹⁰ ego Dominus scrutans cor et probans renes qui do unicuique iuxta viam et iuxta fructum adinventionum suarum

¹¹ perdix fovit quae non peperit fecit divitias et non in iudicio in dimidio dierum suorum derelinquet eas et in novissimo suo erit insipiens

¹² solium gloriae altitudinis a principio locus sanctificationis nostrae

¹³ expectatio Israhel Domine omnes qui te derelinquant confundentur recedentes in terra scribentur quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum

¹⁴ sana me Domine et sanabor salvum me fac et salvus ero quoniam laus mea tu es

¹⁵ ecce ipsi dicunt ad me ubi est verbum Domini veniat

¹⁶ et ego non sum turbatus te pastorem sequens et diem hominis non desideravi tu scis quod egressum est de labiis meis rectum in conspectu tuo fuit

¹⁷ non sis mihi tu formidini spes mea tu in die afflictionis

¹⁸ confundantur qui persequuntur me et non confundar ego paveant illi et non paveam ego induc super eos diem afflictionis et duplici contritione contere eos

¹⁹ haec dicit Dominus ad me vade et sta in porta filiorum populi per quam ingrediuntur reges Iuda et egrediuntur et in cunctis portis Hierusalem

²⁰ et dices ad eos audite verbum Domini reges Iuda et omnis Iudaea cunctique habitatores Hierusalem qui ingredimini per portas istas

²¹ haec dicit Dominus custodite animas vestras et nolite portare pondera in die sabbati nec inferatis per portas Hierusalem

²² et nolite eicere onera de domibus vestris in die sabbati et omne opus non facietis sanctificate diem sabbati sicut praecepi patribus vestris

²³ et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam sed induraverunt cervicem suam ne audirent me et ne acciperent disciplinam

²⁴ et erit si audieritis me dicit Dominus ut non inferatis onera per portas civitatis huius in die sabbati et si sanctificaveritis diem sabbati ne faciatis in ea omne opus

²⁵ ingredientur per portas civitatis huius reges et principes sedentes super solium David et ascendentes in curribus et equis ipsi et principes eorum vir Iuda et habitatores Hierusalem et habitabitur civitas haec in sempiternum

²⁶ et venient de civitate Iuda et de circuitu Hierusalem et de terra Beniamin et de campestribus et de

montuosis et ab austro portantes holocaustum et victimam et sacrificium et tus et inferent oblationem in domum Domini

²⁷ si autem non audieritis me ut sanctificetis diem sabbati et ne portetis onus et ne inferatis per portas Hierusalem in die sabbati succendam ignem in portis eius et devorabit domos Hierusalem et non extinguetur

18 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens

² surge et descende in domum figuli et ibi audies verba mea

³ et descendi in domum figuli et ecce ipse faciebat opus super rotam

⁴ et dissipatum est vas quod ipse faciebat e luto manibus suis conversusque fecit illud vas alterum sicut placuerat in oculis eius ut faceret

⁵ et factum est verbum Domini ad me dicens

⁶ numquid sicut figulus iste non potero facere vobis domus Israhel ait Dominus ecce sicut lutum in manu figuli sic vos in manu mea domus Israhel

⁷ repente loquar adversum gentem et adversum regnum ut eradicem et destruam et disperdam illud

⁸ si paenitentiam egerit gens illa a malo suo quod locutus sum adversum eam agam et ego paenitentiam super malo quod cogitavi ut facerem ei

⁹ et subito loquar de gente et regno ut aedificem et ut plantem illud

¹⁰ si fecerit malum in oculis meis ut non audiat vocem meam paenitentiam agam super bono quod locutus sum ut facerem ei

¹¹ nunc ergo dic viro Iudae et habitatoribus Hierusalem dicens haec dicit Dominus ecce ego fingo contra vos malum et cogito contra vos cogitationem revertatur unusquisque a via sua mala et dirigite vias vestras et studia vestra

¹² qui dixerunt desperavimus post cogitationes enim nostras ibimus et unusquisque pravitatem cordis sui mali faciemus

¹³ ideo haec dicit Dominus interrogate gentes quis audivit talia horribilia quae fecit nimis virgo Israhel

¹⁴ numquid deficiet de petra agri nix Libani aut evelli possunt aquae erumpentes frigidae et defluentes

¹⁵ quia oblitus est mei populus meus frustra libantes et impingentes in viis suis in semitis saeculi ut ambularent per eas in itinere non trito

¹⁶ ut fieret terra eorum in desolationem et in sibilum sempiternum omnis qui praeterit per eam obstupescet et movebit caput suum

¹⁷ sicut ventus urens dispergam eos coram inimico dorsum et non faciem ostendam eis in die perditionis eorum

¹⁸ et dixerunt venite et cogitemus contra Hieremiam cogitationes non enim peribit lex a sacerdote neque consilium a sapiente nec sermo a propheta venite et

percutiamus eum lingua et non adtendamus ad universos sermones eius

¹⁹ adtende Domine ad me et audi vocem adversariorum meorum

²⁰ numquid redditur pro bono malum quia foderunt foveam animae meae recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum et averterem indignationem tuam ab eis

²¹ propterea da filios eorum in famem et deduc eos in manus gladii fiant uxores eorum absque liberis et viduae et viri earum interficiantur morte iuvenes eorum confodiantur gladio in proelio

²² audiatur clamor de domibus eorum adduces enim super eos latronem repente quia foderunt foveam ut caperent me et laqueos absconderunt pedibus meis

²³ tu autem Domine scis omne consilium eorum adversum me in mortem ne propitieris iniquitati eorum et peccatum eorum a facie tua non deleatur fiant corruentes in conspectu tuo in tempore furoris tui abutere eis

19 haec dicit Dominus vade et accipe lagunculam figuli testeam a senioribus populi et a senioribus sacerdotum

² et egredere ad vallem filii Ennom quae est iuxta introitum portae Fictilis et praedicabis ibi verba quae ego loquar ad te

³ et dices audite verbum Domini reges Iuda et habitatores Hierusalem haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam adflictionem super locum istum ita ut omnis qui audierit illam tinniant aures eius

⁴ eo quod dereliquerint me et alienum fecerint locum istum et libaverint in eo diis alienis quos nescierunt ipsi et patres eorum et reges Iuda et repleverunt locum istum sanguine innocentium

⁵ et aedificaverunt excelsa Baali ad conburendos filios suos igni in holocaustum Baali quae non praecepi nec locutus sum nec ascenderunt in cor meum

⁶ propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non vocabitur locus iste amplius Thofeth et vallis filii Ennom sed vallis Occisionis

⁷ et dissipabo consilium Iudae et Hierusalem in loco isto et subvertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum et in manu quaerentium animas eorum et dabo cadavera eorum escam volatilibus caeli et bestiis terrae

⁸ et ponam civitatem hanc in stuporem et in sibilum omnis qui praeterierit per eam obstupescet et sibilabit super universa plaga eius

⁹ et cibabo eos carnibus filiorum suorum et carnibus filiarum suarum et unusquisque carnes amici sui comedet in obsidione et in angustia in qua concludent eos inimici eorum et qui quaerunt animas eorum

¹⁰ et conteres lagunculam in oculis virorum qui ibunt tecum

¹¹ et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum sic conteram populum istum et civitatem istam sicut conteritur vas figuli quod non potest ultra instaurari et in Thofeth sepelientur eo quod non sit alius locus ad sepeliendum

¹² sic faciam loco huic ait Dominus et habitatoribus eius ut ponam civitatem istam sicut Thofeth

¹³ et erunt domus Hierusalem et domus regum Iuda sicut locus Thofeth immundae omnes domus in quarum domatibus sacrificaverunt omni militiae caeli et libaverunt libamina diis alienis

¹⁴ venit autem Hieremias de Thofeth quo miserat eum Dominus ad prophetandum et stetit in atrio domus Domini et dixit ad omnem populum

¹⁵ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam super civitatem hanc et super omnes urbes eius universa mala quae locutus sum adversum eam quoniam induraverunt cervicem suam ut non audirent sermones meos

20 et audivit Phassur filius Emmer sacerdos qui constitutus erat princeps in domo Domini Hieremiam prophetantem sermones istos

² et percussit Phassur Hieremiam prophetam et misit eum in nervum quod erat in porta Benjamin superiori in domo Domini

³ cumque inluxisset in crastinum eduxit Phassur Hieremiam de nervo et dixit ad eum Hieremias non Phassur vocavit Dominus nomen tuum sed Pavorem undique

⁴ quia haec dicit Dominus ecce ego dabo te in pavorem te et omnes amicos tuos et corrueant gladio inimicorum suorum et oculi tui videbunt et omnem Iudam dabo in manu regis Babylonis et traducet eos in Babylonem et percutiet eos gladio

⁵ et dabo universam substantiam civitatis huius et omnem laborem eius omneque pretium et cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu inimicorum eorum et diripient eos et tollent et ducent in Babylonem

⁶ tu autem Phassur et omnes habitatores domus tuae ibitis in captivitatem et in Babylonem venies et ibi morieris ibique sepelieris tu et omnes amici tui quibus prophetasti mendacium

⁷ seduxisti me Domine et seductus sum fortior me fuisti et invaluisti factus sum in derisum tota die omnes subsannant me

⁸ quia iam olim loquor vociferans iniquitatem et vastitatem clamito et factus est mihi sermo Domini in obprobrium et in derisum tota die

⁹ et dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius et factus est in corde meo quasi ignis exaestuans claususque in ossibus meis et defeci ferre non sustinens

¹⁰ audivi enim contumelias multorum et terrorem in circuitu persequimini et persequamur eum ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodientes latus meum si quo modo decipiatur et praevaleamus adversus eum et consequamur ultionem ex eo

¹¹ Dominus autem mecum est quasi bellator fortis idcirco qui persequuntur me cadent et infirmi erunt confundentur vehementer quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam delebitur

¹² et tu Domine exercituum probator iusti qui vides renes et cor videam quaeso ultionem tuam ex eis tibi enim revelavi causam meam

¹³ cantate Domino laudate Dominum quia liberavit animam pauperis de manu malorum

¹⁴ maledicta dies in qua natus sum dies in qua peperit me mater mea non sit benedicta

¹⁵ maledictus vir qui adnuntiavit patri meo dicens natus est tibi puer masculus et quasi gaudio laetificavit eum

¹⁶ sit homo ille ut sunt civitates quas subvertit Dominus et non paenituit eum audiat clamorem mane et ululatum in tempore meridiano

¹⁷ qui non me interfecit a vulva ut fieret mihi mater mea sepulchrum et vulva eius conceptus aeternus

¹⁸ quare de vulva egressus sum ut viderem laborem et dolorem et consumerentur in confusione dies mei

21 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino quando misit ad eum rex Sedecias Phassur filium Melchiae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem dicens

² interroga pro nobis Dominum quia Nabuchodonosor rex Babylonis proeliatur adversum nos si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua et recedat a nobis

³ et dixit Hieremias ad eos sic dicetis Sedeciae

⁴ haec dicit Dominus Deus Israhel ecce ego convertam vasa belli quae in manibus vestris sunt et quibus vos pugnatis adversum regem Babylonis et Chaldeos qui obsident vos in circuitu murorum et congregabo ea in medio civitatis huius

⁵ et debellabo ego vos in manu extenta et brachio forti et in furore et in indignatione et in ira grandi

⁶ et percutiam habitatores civitatis huius homines et bestiae pestilentia magna morientur

⁷ et post haec ait Dominus dabo Sedeciam regem Iuda et servos eius et populum eius et qui derelicti sunt in civitate hac a peste et gladio et fame in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu inimicorum eorum et in manu quaerentium animam eorum et percutiet eos in ore gladii et non movebitur neque parces nec miserebitur

⁸ et ad populum hunc dices haec dicit Dominus ecce ego do coram vobis viam vitae et viam mortis

⁹ qui habitaverit in urbe hac morietur gladio et fame et peste qui autem egressus fuerit et transfugerit ad

Chaldeos qui obsident vos vivet et erit ei anima sua quasi spolium

¹⁰ posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum et non in bonum ait Dominus in manu regis Babylonis dabitur et exuret eam igni

¹¹ et domui regis Iuda audite verbum Domini

¹² domus David haec dicit Dominus iudicate mane iudicium et eruite vi oppressum de manu calumniantis ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea et succendatur et non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum

¹³ ecce ego ad te habitatricem vallis solidae atque campestris ait Dominus qui dicitis quis percutiet nos et quis ingreditur domos nostras

¹⁴ et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum dicit Dominus et succendam ignem in saltu eius et devorabit omnia in circuitu eius

22 haec dicit Dominus descende in domum

² regis Iuda et loqueris ibi verbum hoc et dices audi verbum Domini rex Iuda qui sedes super solium David tu et servi tui et populus tuus qui ingredimini per portas istas

³ haec dicit Dominus facite iudicium et iustitiam et liberate vi oppressum de manu calumniatoris et advenam et pupillum et viduam nolite contristare neque opprimatis inique et sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto

⁴ si enim facientes feceritis verbum istud ingreditur per portas domus huius reges sedentes de genere David super thronum eius et ascendentes currus et equos ipsi et servi et populus eorum

⁵ quod si non audieritis verba haec in memet ipso iuravi dicit Dominus quia in solitudinem erit domus haec

⁶ quia haec dicit Dominus super domum regis Iuda Galaad tu mihi caput Libani si non posuero te solitudinem urbes inhabitabiles

⁷ et sanctificabo super te interficientem virum et arma eius et succident electam cedrum tuam et praecipitabunt in ignem

⁸ et pertransibunt gentes multae per civitatem hanc et dicit unusquisque proximo suo quare fecit Dominus sic civitati huic grandi

⁹ et respondebunt eo quod dereliquerint pactum Domini Dei sui et adoraverint deos alienos et servierint eis

¹⁰ nolite flere mortuum neque lugeatis super eum fletu plangite eum qui egreditur quia non revertetur ultra nec videbit terram nativitatis suae

¹¹ quia haec dicit Dominus ad Sellum filium Iosiae regem Iuda qui regnavit pro Iosia patre suo qui egressus est de loco isto non revertetur huc amplius

¹² sed in loco ad quem transtuli eum ibi morietur et terram istam non videbit amplius

¹³ vae qui aedificat domum suam in iniustitia et cenacula sua non in iudicio amicorum suorum opprimet frustra et mercedem eius non reddet ei

¹⁴ qui dicit aedificabo mihi domum latam et cenacula spatiosa qui aperit sibi fenestras et facit laquearia cedrina pingitque sinopide

¹⁵ numquid regnabis quoniam confers te cedro pater tuus numquid non comedit et bibit et fecit iudicium et iustitiam tunc cum bene erat ei

¹⁶ iudicavit causam pauperis et egeni in bonum suum numquid non ideo quia cognovit me dicit Dominus

¹⁷ tui vero oculi et cor ad avaritiam et ad sanguinem innocentem fundendum et ad calumniam et ad cursum mali operis

¹⁸ propterea haec dicit Dominus ad Ioachim filium Iosiae regem Iuda non plangent eum vae frater et vae fratres non concrepabunt ei vae domine et vae inclite

¹⁹ sepultura asini sepelietur putrefactus et proiectus extra portas Hierusalem

²⁰ ascende Libanum et clama et in Basan da vocem tuam et clama ad transeuntes quia contriti sunt omnes amatores tui

²¹ locutus sum ad te in abundantia tua dixisti non audiam haec est via tua ab adulescentia tua quia non audisti vocem meam

²² omnes pastores tuos pascet ventus et amatores tui in captivitatem ibunt et tunc confunderis et erubesces ab omni malitia tua

²³ quae sedes in Libano et nidificas in cedris quomodo congemuisti cum venissent tibi dolores quasi dolores parturientis

²⁴ vivo ego dicit Dominus quia si fuerit Iechonias filius Ioachim regis Iuda anulus in manu dextera mea inde avellam eum

²⁵ et dabo te in manu quaerentium animam tuam et in manu quorum tu formidas faciem et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu Chaldeorum

²⁶ et mittam te et matrem tuam quae genuit te in terram alienam in qua nati non estis ibique moriemini

²⁷ et in terram ad quam ipsi levant animam suam ut revertantur illuc non revertentur

²⁸ numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias numquid vas absque omni voluptate quare abiecti sunt ipse et semen eius et proiecti in terram quam ignoraverunt

²⁹ terra terra terra audi sermonem Domini

³⁰ haec dicit Dominus scribe virum istum sterilem virum qui in diebus suis non prosperabitur nec enim erit de semine eius vir qui sedeat super solium David et potestatem habeat ultra in Iuda

23 vae pastoribus qui disperdunt et dilacerant gregem pascuae meae dicit Dominus

² ideo haec dicit Dominus Deus Israhel ad pastores qui pascunt populum meum vos dispersistis gregem meum eiecistis eos et non visitastis eos ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum ait Dominus

³ et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas eiecero eos illuc et convertam eos ad rura sua et crescent et multiplicabuntur

⁴ et suscitabo super eos pastores et pascent eos non formidabunt ultra et non pavebunt et nullus quaeretur ex numero dicit Dominus

⁵ ecce dies veniunt ait Dominus et suscitabo David germen iustum et regnabit rex et sapiens erit et faciet iudicium et iustitiam in terra

⁶ in diebus illius salvabitur Iuda et Israhel habitabit confidenter et hoc est nomen quod vocabunt eum Dominus iustus noster

⁷ propter hoc ecce dies veniunt dicit Dominus et non dicent ultra vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti

⁸ sed vivit Dominus qui eduxit et adduxit semen domus Israhel de terra aquilonis et de cunctis terris ad quas eiecero eos illuc et habitabunt in terra sua

⁹ ad prophetas contritum est cor meum in medio mei contremuerunt omnia ossa mea factus sum quasi vir ebrius et quasi homo madidus a vino a facie Domini et a facie verborum sanctorum eius

¹⁰ quia adulteris repleta est terra quia a facie maledictionis luxit terra arefacta sunt arva deserti factus est cursus eorum malus et fortitudo eorum dissimilis

¹¹ propheta namque et sacerdos polluti sunt et in domo mea inveni malum eorum ait Dominus

¹² idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris impellentur enim et corruent in ea adferam enim super eos mala annum visitationis eorum ait Dominus

¹³ et in prophetis Samariae vidi fatuitatem prophetabant in Baal et decipiebant populum meum Israhel

¹⁴ et in prophetis Hierusalem vidi similitudinem adulterium et iter mendacii et confortaverunt manus pessimorum ut non converteretur unusquisque a malitia sua facti sunt mihi omnes Sodoma et habitatores eius quasi Gomorra

¹⁵ propterea haec dicit Dominus exercituum ad prophetas ecce ego cibabo eos absinthio et potabo eos felle a prophetis enim Hierusalem est egressa pollutio super omnem terram

¹⁶ haec dicit Dominus exercituum nolite audire verba prophetarum qui prophetant vobis et decipiunt vos visionem cordis sui loquuntur non de ore Domini

¹⁷ dicunt his qui blasphemant me locutus est Dominus pax erit vobis et omni qui ambulat in pravitate cordis sui dixerunt non veniet super vos malum
¹⁸ quis enim adfuit in consilio Domini et vidit et audivit sermonem eius quis consideravit verbum illius et audivit
¹⁹ ecce turbo dominicae indignationis egredietur et tempestas erumpens super caput impiorum veniet
²⁰ non revertetur furor Domini usque dum faciat et usque dum conpleat cogitationem cordis sui in novissimis diebus intellegitis consilium eius
²¹ non mittebam prophetas et ipsi currebant non loquebar ad eos et ipsi prophetabant
²² si stetissent in consilio meo et nota fecissent verba mea populo meo avertissem utique eos a via sua mala et a pessimis cogitationibus suis
²³ putasne Deus e vicino ego sum dicit Dominus et non Deus de longe
²⁴ si occultabitur vir in absconditis et ego non videbo eum dicit Dominus numquid non caelum et terram ego impleo ait Dominus
²⁵ audivi quae dixerunt prophetae prophetantes in nomine meo mendacium atque dicentes somniavi somniavi
²⁶ usquequo istud in corde est prophetarum vaticinantium mendacium et prophetantium seductiones cordis sui
²⁷ qui volunt facere ut obliviscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum quae narrat unusquisque ad proximum suum sicut obliti sunt patres eorum nominis mei propter Baal
²⁸ propheta qui habet somnium narret somnium et qui habet sermonem meum loquatur sermonem meum vere quid paleis ad triticum dicit Dominus
²⁹ numquid non verba mea sunt quasi ignis ait Dominus et quasi malleus conterens petram
³⁰ propterea ecce ego ad prophetas ait Dominus qui furantur verba mea unusquisque a proximo suo
³¹ ecce ego ad prophetas ait Dominus qui adsumunt linguas suas et aiunt dicit Dominus
³² ecce ego ad prophetas somniantes mendacium ait Dominus qui narraverunt ea et seduxerunt populum meum in mendacio suo et in miraculis suis cum ego non missetem eos nec mandassem eis qui nihil profuerunt populo huic dicit Dominus
³³ si igitur interrogaverit te populus iste vel propheta aut sacerdos dicens quod est onus Domini dices ad eos ut quid vobis onus proiciam quippe vos dicit Dominus
³⁴ et prophetae et sacerdos et populus qui dicit onus Domini visitabo super virum illum et super domum eius
³⁵ haec dicetis unusquisque ad proximum et ad fratrem suum quid respondit Dominus et quid locutus est Dominus

³⁶ et onus Domini ultra non memorabitur quia onus erit unicuique sermo suus et pervertitis verba Dei viventis Domini exercituum Dei nostri
³⁷ haec dices ad prophetam quid respondit tibi Dominus et quid locutus est Dominus
³⁸ si autem onus Domini dixeritis propter hoc haec dicit Dominus quia dixistis sermonem istum onus Domini et misi ad vos dicens nolite dicere onus Domini
³⁹ propterea ecce ego tollam vos portans et derelinquam vos et civitatem quam dedi vobis et patribus vestris a facie mea
⁴⁰ et dabo vos in obprobrium sempiternum et in ignominiam aeternam quae numquam oblivione delebitur

24 ostendit mihi Dominus et ecce duo calathi pleni ficis positi ante templum Domini postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioachim regem Iuda et principes eius et fabrum et inclusorem de Hierusalem et adduxit eos in Babylonem
² calathus unus ficus bonas habebat nimis ut solent ficus esse primi temporis et calathus unus ficus habebat malas nimis quae comedi non poterant eo quod essent malae
³ et dixit Dominus ad me quid tu vides Hieremia et dixi ficus ficus bonas bonas valde et malas malas valde quae comedi non possunt eo quod sint malae
⁴ et factum est verbum Domini ad me dicens
⁵ haec dicit Dominus Deus Israhel sicut ficus hae bonae sic cognoscam transmigrationem Iuda quam emisi de loco isto in terram Chaldeorum in bonum
⁶ et ponam oculos meos super eos ad placandum et reducam eos in terram hanc et aedificabo eos et non destruam et plantabo eos et non evellam
⁷ et dabo eis cor ut sciant me quia ego sum Dominus et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum quia revertentur ad me in toto corde suo
⁸ et sicut ficus pessimae quae comedi non possunt eo quod sint malae haec dicit Dominus sic dabo Sedeciam regem Iuda et principes eius et reliquos de Hierusalem qui remanserunt in urbe hac et qui habitant in terra Aegypti
⁹ et dabo eos in vexationem afflictionemque omnibus regnis terrae in obprobrium et in parabolam et in proverbium et in maledictionem in universis locis ad quos eieci eos
¹⁰ et mittam in eis gladium et famem et pestem donec consumantur de terra quam dedi eis et patribus eorum

25 verbum quod factum est ad Hieremiam de omni populo Iudae in anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis

HIEREMIAS PROPHETA 25:2

² quae locutus est Hieremias propheta ad omnem populum Iuda et ad universos habitatores Hierusalem dicens

³ a tertio decimo anno Iosiae filii Amon regis Iuda usque ad diem hanc iste est tertius et vicesimus annus factum est verbum Domini ad me et locutus sum ad vos de nocte consurgens et loquens et non audistis

⁴ et misit Dominus ad vos omnes servos suos prophetas consurgens diluculo mittensque et non audistis neque inclinastis aures vestras ut audiretis
⁵ cum diceret revertimini unusquisque a via sua mala et a pessimis cogitationibus vestris et habitabitis in terram quam dedit Dominus vobis et patribus vestris a saeculo et usque in saeculum

⁶ et nolite ire post deos alienos ut serviatis eis adoretisque eos neque me ad iracundiam provocetis in operibus manuum vestrarum et non adfligam vos
⁷ et non audistis me dicit Dominus ut me ad iracundiam provocaretis in operibus manuum vestrarum in malum vestrum

⁸ propterea haec dicit Dominus exercituum pro eo quod non audistis verba mea

⁹ ecce ego mittam et adsumam universas cognationes aquilonis ait Dominus et ad Nabuchodonosor regem Babylonis servum meum et adducam eos super terram istam et super habitatores eius et super omnes nationes quae in circuitu illius sunt et interficiam eos et ponam eos in stuporem et in sibilum et in solitudines sempiternas

¹⁰ perdamque ex eis vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsae et vocem sponsi vocem molae et lumen lucernae

¹¹ et erit universa terra eius in solitudinem et in stuporem et servient omnes gentes istae regi Babylonis septuaginta annis

¹² cumque impleti fuerint anni septuaginta visitabo super regem Babylonis et super gentem illam dicit Dominus iniquitatem eorum et super terram Chaldeorum et ponam illam in solitudines sempiternas

¹³ et adducam super terram illam omnia verba mea quae locutus sum contra eam omne quod scriptum est in libro isto quaecumque prophetavit Hieremias adversum omnes gentes

¹⁴ quia servierunt eis cum essent gentes multae et reges magni et reddam eis secundum opera eorum et secundum facta manuum suarum

¹⁵ quia sic dicit Dominus exercituum Deus Israhel sume calicem vini furoris huius de manu mea et propinabis de illo cunctis gentibus ad quas ego mittam te

¹⁶ et bibent et turbabuntur et insanient a facie gladii quem ego mittam inter eos

¹⁷ et accepi calicem de manu Domini et propinavi cunctis gentibus ad quas misit me Dominus

¹⁸ Hierusalem et civitatibus Iudae et regibus eius et principibus eius ut darem eos in solitudinem et in stuporem in sibilum et in maledictionem sicut est dies ista

¹⁹ Pharaoni regi Aegypti et servis eius et principibus eius et omni populo eius

²⁰ et universis generaliter cunctis regibus terrae Assitidis et cunctis regibus terrae Philisthim et Ascaloni et Gazae et Accaroni et reliquiis Azoti

²¹ Idumeae et Moab et filiis Ammon

²² et cunctis regibus Tyri et cunctis regibus Sidonis et regibus terrae insularum qui sunt trans mare

²³ et Dedan et Theman et Buz et universis qui adtonsi sunt in comam

²⁴ et cunctis regibus Arabiae et cunctis regibus occidentis qui habitant in deserto

²⁵ et cunctis regibus Zambri et cunctis regibus Aelam et cunctis regibus Medorum

²⁶ et cunctis regibus aquilonis de prope et de longe unicuique contra fratrem suum et omnibus regnis terrae quae super faciem eius sunt et rex Sesach bibet post eos

²⁷ et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bibite et inebriamini et vomite et cadite neque surgatis a facie gladii quem ego mittam inter vos

²⁸ cumque noluerint accipere calicem de manu ut bibant dices ad eos haec dicit Dominus exercituum bibentes bibetis

²⁹ quia ecce in civitate in qua invocatum est nomen meum ego incipio adfligere et vos quasi innocentes immunes eritis non eritis immunes gladium enim ego voco super omnes habitatores terrae dicit Dominus exercituum

³⁰ et tu prophetabis ad eos omnia verba haec et dices ad illos Dominus de excelso rugiet et de habitaculo sancto suo dabit vocem suam rugiens rugiet super decorem suum celeuma quasi calcantium concinetur adversum omnes habitatores terrae

³¹ pervenit sonitus usque ad extrema terrae quia iudicium Domino cum gentibus iudicatur ipse cum omni carne impios tradidit gladio dicit Dominus

³² haec dicit Dominus exercituum ecce adflictio egredietur de gente in gentem et turbo magnus egredietur a summitatibus terrae

³³ et erunt interfecti Domini in die illa a summo terrae usque ad summum eius non plangentur et non colligentur neque sepelientur in sterquilinum super faciem terrae iacebunt

³⁴ ululate pastores et clamate et aspergite vos cinere optimates gregis quia completi sunt dies vestri ut interficiamini et dissipationes vestrae et cadetis quasi vasa pretiosa

³⁵ et peribit fuga a pastoribus et salvatio ab optimatibus gregis

³⁶ vox clamoris pastorum et ululatus optimatum gregis quia vastavit Dominus pascuam eorum

³⁷ et conticuerunt arva pacis a facie irae furoris Domini

³⁸ dereliquit quasi leo umbraculum suum facta est terra eorum in desolationem a facie irae columbae et a facie irae furoris Domini

26 in principio regis Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud a Domino dicens

² haec dicit Dominus sta in atrio domus Domini et loqueris ad omnes civitates Iuda de quibus veniunt ut adorent in domo Domini universos sermones quos ego mandavi tibi ut loquaris ad eos noli subtrahere verbum

³ si forte audiant et convertantur unusquisque a via sua mala et paeniteat me mali quod cogito facere eis propter malitias studiorum eorum

⁴ et dices ad eos haec dicit Dominus si non audieritis me ut ambuletis in lege mea quam dedi vobis

⁵ ut audiat sermone servorum meorum prophetarum quos ego misi ad vos de nocte consurgens et dirigens et non audistis

⁶ dabo domum istam sicut Silo et urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terrae

⁷ et audierunt sacerdotes et prophetae et omnis populus Hieremiam loquentem verba haec in domo Domini

⁸ cumque conplesset Hieremias loquens omnia quae praeceperat ei Dominus ut loqueretur ad universum populum adprehenderunt eum sacerdotes et prophetae et omnis populus dicens morte morietur ⁹ quare prophetavit in nomine Domini dicens sicut Silo erit domus haec et urbs ista desolabitur eo quod non sit habitator et congregatus est omnis populus adversum Hieremiam in domum Domini

¹⁰ et audierunt principes Iuda verba haec et ascenderunt de domo regis in domum Domini et sederunt in introitu portae Domini novae

¹¹ et locuti sunt sacerdotes et prophetae ad principes et ad omnem populum dicentes iudicium mortis est viro huic quia prophetavit adversum civitatem istam sicut audistis auribus vestris

¹² et ait Hieremias ad omnes principes et ad universum populum dicens Dominus misit me ut prophetarem ad domum istam et ad civitatem hanc omnia verba quae audistis

¹³ nunc ergo bonas facite vias vestras et studia vestra et audite vocem Domini Dei vestri et paenitebit Dominum mali quod locutus est adversum vos

¹⁴ ego autem ecce in manibus vestris sum facite mihi ut bonum et rectum est in oculis vestris

¹⁵ verumtamen scitote et cognoscite quod si occideritis me sanguinem innocentem traditis contra vosmet ipsos et contra civitatem istam et habita-

tores eius in veritate enim misit me Dominus ad vos ut loquerer in auribus vestris omnia verba haec

¹⁶ et dixerunt principes et omnis populus ad sacerdotes et prophetas non est viro huic iudicium mortis quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos

¹⁷ surrexerunt ergo viri de senioribus terrae et dixerunt ad omnem coetum populi loquentes

¹⁸ Michas de Morasthim fuit propheta in diebus Ezechiae regis Iudae et ait ad omnem populum Iudae dicens haec dicit Dominus exercituum Sion quasi ager arabitur et Hierusalem in acervum lapidum erit et mons domus in excelsa silvarum

¹⁹ numquid morte condemnavit eum Ezechias rex Iuda et omnis Iuda numquid non timuerunt Dominum et deprecati sunt faciem Domini et paenituit Dominum mali quod locutus erat adversum eos itaque nos facimus malum grande contra animas nostras

²⁰ fuit quoque vir prophetans in nomine Domini Urias filius Semei de Cariathiarim et prophetavit adversum civitatem istam et adversum terram hanc iuxta universa verba Hieremiae

²¹ et audivit rex Ioachim et omnes potentes et principes eius verba haec et quaesivit rex interficere eum et audivit Urias et timuit fugitque et ingressus est Aegyptum

²² et misit rex Ioachim viros in Aegyptum Elnathan filium Achobor et viros cum eo in Aegyptum

²³ et eduxerunt Uriam de Aegypto et adduxerunt eum ad regem Ioachim et percussit eum gladio et proiecit cadaver eius in sepulchris vulgi ignobilis

²⁴ igitur manus Ahicam filii Saphan fuit cum Hieremia ut non traderetur in manu populi et interficerent eum

27 in principio regni Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud ad Hieremiam a Domino dicens

² haec dicit Dominus ad me fac tibi vincula et catenas et pones eas in collo tuo

³ et mittes eas ad regem Edom et ad regem Moab et ad regem filiorum Ammon et ad regem Tyri et ad regem Sidonis in manu nuntiorum qui venerunt Hierusalem ad Sedeciam regem Iuda

⁴ et praecipies eis ut ad dominos suos loquantur haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel haec dicetis ad dominos vestros

⁵ ego feci terram et hominem et iumenta quae sunt super faciem terrae in fortitudine mea magna et in brachio meo extento et dedi eam ei qui placuit in oculis meis

⁶ et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis servi mei insuper et bestias agri dedi ei ut serviant illi

⁷ et servient ei omnes gentes et filio eius et filio filii eius donec veniat tempus terrae eius et ipsius et servient ei gentes multae et reges magni

⁸ gens autem et regnum quod non servierit Nabuchodonosor regi Babylonis et quicumque non curaverit collum suum sub iugo regis Babylonis in gladio et in fame et in peste visitabo super gentem illam ait Dominus donec consumam eos in manu eius

⁹ vos ergo nolite audire prophetas vestros et divinos et somniatores et augures et maleficos qui dicunt vobis non servietis regi Babylonis

¹⁰ quia mendacium prophetant vobis ut longe faciant vos de terra vestra et eiciant vos et pereatis

¹¹ porro gens quae subiecerit cervicem suam sub iugo regis Babylonis et servierit ei dimittam eam in terra sua dicit Dominus et colet eam et habitabit in ea

¹² et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba haec dicens subicite colla vestra sub iugo regis Babylonis et servite ei et populo eius et vivetis

¹³ quare moriemini tu et populus tuus gladio fame et peste sicut locutus est Dominus ad gentem quae servire noluerit regi Babylonis

¹⁴ nolite audire verba prophetarum dicentium vobis non servietis regi Babylonis quia mendacium ipsi loquuntur vobis

¹⁵ quia non misi eos ait Dominus et ipsi prophetant in nomine meo mendaciter ut eiciant vos et pereatis tam vos quam prophetae qui vaticinantur vobis

¹⁶ et ad sacerdotes et ad populum istum locutus sum dicens haec dicit Dominus nolite audire verba prophetarum vestrorum qui prophetant vobis dicentes ecce vasa Domini revertentur de Babylone nunc cito mendacium enim prophetant vobis

¹⁷ nolite ergo audire eos sed servite regi Babylonis ut vivatis quare datur haec civitas in solitudinem

¹⁸ et si prophetae sunt et est verbum Domini in eis occurrant Domino exercituum ut non veniant vasa quae derelicta fuerant in domum Domini et in domum regis Iuda et in Hierusalem in Babylonem

¹⁹ quia haec dicit Dominus exercituum ad columnas et ad mare et ad bases et ad reliqua vasorum quae remanserunt in civitate hac

²⁰ quae non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis cum transferret Iechoniam filium Ioachim regem Iuda de Hierusalem in Babylonem et omnes optimates Iuda et Hierusalem

²¹ quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ad vasa quae derelicta sunt in domum Domini et in domum regis Iuda et Hierusalem

²² in Babylonem transferentur et ibi erunt usque ad diem visitationis suae dicit Dominus et adferri faciam ea et restitui in loco isto

28 et factum est in anno illo in principio regni Sedeciae regis Iuda in anno quarto in mense quinto dixit ad me Ananias filius Azur propheta de Gabaon in domo Domini coram sacerdotibus et omni populo dicens

² haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel contrivi iugum regis Babylonis

³ adhuc duo anni dierum et ego referri faciam ad locum istum omnia vasa Domini quae tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto et transtulit ea in Babylonem

⁴ et Iechoniam filium Ioachim regem Iuda et omnem transmigrationem Iudae qui ingressi sunt in Babylonem ego convertam ad locum istum ait Dominus conteram enim iugum regis Babylonis

⁵ et dixit Hieremias propheta ad Ananiam prophetam in oculis sacerdotum et in oculis omnis populi qui stabant in domo Domini

⁶ et ait Hieremias propheta amen sic faciat Dominus suscitet Dominus verba tua quae prophetasti ut referantur vasa in domum Domini et omnis transmigrationis de Babylone ad locum istum

⁷ verumtamen audi verbum hoc quod ego loquor in auribus tuis et in auribus universi populi

⁸ prophetae qui fuerunt ante me et te ab initio et prophetaverunt super terras multas et super regna magna de proelio et de afflictione et de fame

⁹ propheta qui vaticinatus est pacem cum venerit verbum eius scietur propheta quem misit Dominus in veritate

¹⁰ et tulit Ananias propheta catenam de collo Hieremiae prophetae et confregit eam

¹¹ et ait Ananias in conspectu omnis populi dicens haec dicit Dominus sic confringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium gentium

¹² et abiit Hieremias propheta in viam suam et factum est verbum Domini ad Hieremiam postquam confregit Ananias propheta catenam de collo Hieremiae prophetae dicens

¹³ vade et dices Ananiae haec dicit Dominus catenas ligneas contrivisti et facies pro eis catenas ferreas

¹⁴ quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel iugum ferreum posui super collum cunctarum gentium istarum ut serviant Nabuchodonosor regi Babylonis et servient ei insuper et bestias terrae dedi ei

¹⁵ et dixit Hieremias propheta ad Ananiam prophetam audi Anania non misit te Dominus et tu confidere fecisti populum istum in mendacio

¹⁶ idcirco haec dicit Dominus ecce emittam te a facie terrae hoc anno morieris adversum Dominum enim locutus es

¹⁷ et mortuus est Ananias propheta in anno illo mense septimo

29 et haec sunt verba libri quae misit Hieremias propheta de Hierusalem ad reliquias seniorum transmirationis et ad sacerdotes et ad prophetas et ad omnem populum quem transduxerat Nabuchodonosor de Hierusalem in Babylonem

² postquam egressus est Iechonias rex et domina et eunuchi et principes Iuda et Hierusalem et faber et inclusor de Hierusalem

³ in manu Ellasa filii Saphan et Gamaliae filii Helciae quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylonem dicens

⁴ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel omni transmirationi quam transtuli de Hierusalem in Babylonem

⁵ aedificate domos et habitate et plantate hortos et comedite fructum eorum

⁶ accipite uxores et generate filios et filias date filiis vestris uxores et filias vestras date viris et pariant filios et filias et multiplicamini ibi et nolite esse pauci numero

⁷ et quaerite pacem civitatis ad quam transmigrare vos feci et orate pro ea ad Dominum quia in pace illius erit pax vobis

⁸ haec enim dicit Dominus exercituum Deus Israhel non vos inducant prophetae vestri qui sunt in medio vestrum et divini vestri et ne adtendatis ad somnia vestra quae vos somniatis

⁹ quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo et non misi eos dicit Dominus

¹⁰ quia haec dicit Dominus cum coeperint impleri in Babylone septuaginta anni visitabo vos et suscitabo super vos verbum meum bonum ut reducam vos ad locum istum

¹¹ ego enim scio cogitationes quas cogito super vos ait Dominus cogitationes pacis et non adflictionis ut dem vobis finem et patientiam

¹² et invocabitis me et ibitis et orabitis me et exaudiam vos

¹³ quaeritis me et invenietis cum quaesieritis me in toto corde vestro

¹⁴ et inveniar a vobis ait Dominus et reducam captivitatem vestram et congregabo vos de universis gentibus et de cunctis locis ad quae expuli vos dicit Dominus et reverti vos faciam de loco ad quem transmigrare vos feci

¹⁵ quia dixistis suscitavit nobis Dominus propheta in Babylone

¹⁶ quia haec dicit Dominus ad regem qui sedet super solium David et ad omnem populum habitatorem urbis huius ad fratres vestros qui non sunt egressi vobiscum in transmirationem

¹⁷ haec dicit Dominus exercituum ecce mittam in eis gladium et famem et pestem et ponam eos quasi ficus malas quae comedi non possunt eo quod pessimae sint

¹⁸ et persequar eos in gladio in fame et in pestilentia et dabo eos in vexationem universis regnis terrae in maledictionem et in stuporem et in sibilum et in obprobrium cunctis gentibus ad quas ego eieci eos

¹⁹ eo quod non audierint verba mea dicit Dominus quae misi ad eos per servos meos prophetas de nocte consurgens et mittens et non audistis dicit Dominus

²⁰ vos ergo audite verbum Domini omnis transmigratio quam emisi de Hierusalem in Babylonem

²¹ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ad Ahab filium Culia et ad Sedeciam filium Maasiae qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter ecce ego tradam eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et percutiet eos in oculis vestris

²² et adsumetur ex eis maledictio omni transmirationi Iuda quae est in Babylone dicentium ponat te Dominus sicut Sedeciam et sicut Ahab quos frixit rex Babylonis in igne

²³ pro eo quod fecerint stultitiam in Israhel et moechati sunt in uxores amicorum suorum et locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter quod non mandavi eis ego sum iudex et testis dicit Dominus

²⁴ et ad Semeiam Neelamiten dices

²⁵ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel pro eo quod misisti in nomine tuo libros ad omnem populum qui est in Hierusalem et ad Sophoniam filium Maasiae sacerdotem et ad universos sacerdotes dicens

²⁶ Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiadae sacerdote ut sis dux in domo Domini super omnem virum arrepticium et prophetantem ut mittas eum in nervum et in carcerem

²⁷ et nunc quare non increpasti Hieremiam Anathothiten qui prophetat vobis

²⁸ quia super hoc misit ad nos in Babylonem dicens longum est aedificate domos et habitate et plantate hortos et comedite fructum eorum

²⁹ legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus Hieremiae prophetae

³⁰ et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

³¹ mitte ad omnem transmirationem dicens haec dicit Dominus ad Semeiam Neelamiten pro eo quod prophetavit vobis Semeias et ego non misi eum et fecit vos confidere in mendacio

³² idcirco haec dicit Dominus ecce ego visitabo super Semeiam Neelamiten et super semen eius non erit ei vir sedens in medio populi huius et non videbit bonum quod ego faciam populo meo ait Dominus quia praevaricationem locutus est adversum Dominum

30 hoc verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens

HIEREMIAS PROPHETA 30:2

² haec dicit Dominus Deus Israhel dicens scribe tibi omnia verba quae locutus sum ad te in libro
³ ecce enim dies veniunt dicit Dominus et convertam conversionem populi mei Israhel et Iuda ait Dominus et convertam eos ad terram quam dedi patribus eorum et possidebunt eam
⁴ et haec verba quae locutus est Dominus ad Israhel et ad Iudam
⁵ quoniam haec dicit Dominus vocem terroris audivimus formido et non est pax
⁶ interrogate et videte si generat masculus quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum suum quasi parientis et conversae sunt universae facies in auruginem
⁷ vae quia magna dies illa nec est similis eius tempusque tribulationis est Iacob et ex ipso salvabitur
⁸ et erit in die illa ait Dominus exercituum conteram iugum eius de collo tuo et vincula illius dirumpam et non dominabuntur ei amplius alieni
⁹ sed servient Domino Deo suo et David regi suo quem suscitabo eis
¹⁰ tu ergo ne timeas serve meus Iacob ait Dominus neque paveas Israhel quia ecce ego salvo te de terra longinqua et semen tuum de terra captivitatis eorum et revertetur Iacob et quiescet et cunctis affluet et non erit quem formidet
¹¹ quoniam tecum ego sum ait Dominus ut salvem te faciam enim consummationem in cunctis gentibus in quibus dispersi te te autem non faciam in consummationem sed castigabo te in iudicio ut non tibi videaris innoxius
¹² quia haec dicit Dominus insanabilis fractura tua pessima plaga tua
¹³ non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum curationum utilitas non est tibi
¹⁴ omnes amatores tui obliti sunt tui te non quaerent plaga enim inimici percussi te castigatione crudeli propter multitudinem iniquitatis tuae dura facta sunt peccata tua
¹⁵ quid clamas super contritione tua insanabilis est dolor tuus propter multitudinem iniquitatis tuae et dura peccata tua feci haec tibi
¹⁶ propterea omnes qui comedunt te devorabuntur et universi hostes tui in captivitatem ducentur et qui te vastant vastabuntur cunctosque praedatores tuos dabo in praedam
¹⁷ obducam enim cicatricem tibi et a vulneribus tuis sanabo te dicit Dominus quia Eiectam vocaverunt te Sion haec est quae non habebat requirentem
¹⁸ haec dicit Dominus ecce ego convertam conversionem tabernaculorum Iacob et tectis eius miserabor et aedificabitur civitas in excelso suo et templum iuxta ordinem suum fundabitur

¹⁹ et egredietur de eis laus voxque ludentium et multiplicabo eos et non inminuentur et glorificabo eos et non adtenuabuntur

²⁰ et erunt filii eius sicut a principio et coetus eius coram me permanebit et visitabo adversum omnes qui tribulant eum

²¹ et erit dux eius ex eo et princeps de medio eius producet et adplicabo eum et accedet ad me quis enim iste est qui adplicet cor suum ut adpropinquet mihi ait Dominus

²² et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum

²³ ecce turbo Domini furor egrediens procella ruens in capite impiorum conquiescet

²⁴ non avertet iram indignationis Dominus donec faciat et compleat cogitationem cordis sui in novissimo dierum intellegitis ea

31 in tempore illo dicit Dominus ero Deus universis cognationibus Israhel et ipsi erunt mihi in populum

² haec dicit Dominus invenit gratiam in deserto populus qui remanserat gladio vadet ad requiem suam Israhel

³ longe Dominus apparuit mihi et in caritate perpetua dilexi te ideo adtraxi te miserans

⁴ rursumque aedificabo te et aedificaberis virgo Israhel adhuc ornaberis tympanis tuis et egredieris in choro ludentium

⁵ adhuc plantabis vineas in montibus Samariae plantabunt plantantes et donec tempus veniat non vindemiabunt

⁶ quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte Ephraim surgite et ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum

⁷ quia haec dicit Dominus exultate in laetitia Iacob et hinnite contra caput gentium personate canite et dicite salva Domine populum tuum reliquias Israhel

⁸ ecce ego adducam eos de terra aquilonis et congregabo eos ab extremis terrae inter quos erunt caecus et claudus et praegnans et pariens simul coetus magnus revertentium huc

⁹ in fletu venient et in precibus deducam eos et adducam eos per torrentes aquarum in via recta et non inpingent in ea quia factus sum Israheli pater et Ephraim primogenitus meus est

¹⁰ audite verbum Domini gentes et adnuntiate insulis quae procul sunt et dicite qui dispersit Israhel congregabit eum et custodiet eum sicut pastor gregem suum

¹¹ redemit enim Dominus Iacob et liberavit eum de manu potentioris

¹² et venient et laudabunt in monte Sion et confluent ad bona Domini super frumento et vino et oleo et fetu pecorum et armentorum eritque anima eorum quasi hortus inriguus et ultra non esurient

¹³ tunc laetabitur virgo in choro iuvenes et senes simul et convertam luctum eorum in gaudium et consolabor eos et laetificabo a dolore suo
¹⁴ et inebriabo animam sacerdotum pinguedine et populus meus bonis meis adimplebitur ait Dominus
¹⁵ haec dicit Dominus vox in excelso audita est lamentationis fletus et luctus Rachel plorantis filios suos et nolentis consolari super eis quia non sunt
¹⁶ haec dicit Dominus quiescat vox tua a ploratu et oculi tui a lacrimis quia est merces operi tuo ait Dominus et revertentur de terra inimici
¹⁷ et est spes novissimis tuis ait Dominus et revertentur filii ad terminos suos
¹⁸ audiens audivi Ephraim transmigrantem castigasti me et eruditus sum quasi iuenculus indomitus converte me et revertar quia tu Dominus Deus meus
¹⁹ postquam enim convertisti me egi paenitentiam et postquam ostendisti mihi percussi femur meum confusus sum et erubui quoniam sustinui obprobrium adulescentiae meae
²⁰ si filius honorabilis mihi Ephraim si puer delicatus quia ex quo locutus sum de eo adhuc recordabor eius idcirco conturbata sunt viscera mea super eum miserans miserebor eius ait Dominus
²¹ statue tibi speculam pone tibi amaritudines dirige cor tuum in viam directam in qua ambulasti revertere virgo Israhel revertere ad civitates tuas istas
²² usquequo deliciis dissolveris filia vaga quia creavit Dominus novum super terram femina circumdabit virum
²³ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc dicent verbum istud in terra Iuda et in urbibus eius cum convertero captivitatem eorum benedicat tibi Dominus pulchritudo iustitiae mons sanctus
²⁴ et habitabunt in eo Iudas et omnes civitates eius simul agricolae et minantes greges
²⁵ quia inebriavi animam lassam et omnem animam esurientem saturavi
²⁶ ideo quasi de somno suscitatus sum et vidi et somnus meus dulcis mihi
²⁷ ecce dies veniunt dicit Dominus et seminabo domum Israhel et domum Iuda semine hominis et semine iumentorum
²⁸ et sicut vigilavi super eos ut evellerem et demolirer et dissiparem et disperderem et adfligerem sic vigilabo super eos ut aedificem et plantem ait Dominus
²⁹ in diebus illis non dicent ultra patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum obstipuerunt
³⁰ sed unusquisque in iniquitate sua morietur omnis homo qui comederit uvam acerbam obstupescunt dentes eius
³¹ ecce dies veniunt dicit Dominus et feriam domum Israhel et domum Iuda foedus novum

³² non secundum pactum quod pepigi cum patribus vestris in die qua adprehendi manum eorum ut educerem eos de terra Aegypti pactum quod irritum fecerunt et ego dominatus sum eorum dicit Dominus
³³ sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israhel post dies illos dicit Dominus dabo legem meam in visceribus eorum et in corde eorum scribam eam et ero eis in Deum et ipsi erunt mihi in populum
³⁴ et non docebunt ultra vir proximum suum et vir fratrem suum dicens cognoscite Dominum omnes enim cognoscent me a minimo eorum usque ad maximum ait Dominus quia propitiabor iniquitati eorum et peccati eorum non ero memor amplius
³⁵ haec dicit Dominus qui dat solem in lumine diei ordinem lunae et stellarum in lumine noctis qui turbat mare et sonant fluctus eius Dominus exercituum nomen illi
³⁶ si defecerint leges istae coram me dicit Dominus tunc et semen Israhel deficiet ut non sit gens coram me cunctis diebus
³⁷ haec dicit Dominus si mensurari potuerint caeli sursum et investigari fundamenta terrae deorsum et ego abiciam universum semen Israhel propter omnia quae fecerunt dicit Dominus
³⁸ ecce dies veniunt dicit Dominus et aedificabitur civitas Domino a turre Ananel usque ad portam Anguli
³⁹ et exhibit ultra norma mensurae in conspectu eius super collem Gareb et circumdabit Goatha
⁴⁰ et omnem vallem cadaverum et cineris et universam regionem mortis usque ad torrentem Cedron et usque ad angulum portae Equorum orientalis sanctum Domini non evellatur et non destruetur ultra in perpetuum
32 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in anno decimo Sedeciae regis Iuda ipse est annus octavusdecimus Nabuchodonosor
² tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Hierusalem et Hieremias propheta erat clausus in atrio carceris qui erat in domo regis Iuda
³ clauserat enim eum Sedecias rex Iuda dicens quare vaticinaris dicens haec dicit Dominus ecce ego dabo civitatem istam in manu regis Babylonis et capiet eam
⁴ et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldeorum sed tradetur in manu regis Babylonis et loquetur os eius cum ore illius et oculi eius oculos illius videbunt
⁵ et in Babylonem ducet Sedeciam et ibi erit donec visitem eum ait Dominus si autem dimicaveritis adversum Chaldeos nihil prosperum habebitis
⁶ et dixit Hieremias factum est verbum Domini ad me dicens

⁷ ecce Anamehel filius Sellum patruelis tuus veniet ad te dicens eme tibi agrum meum qui est in Anathoth tibi enim competit ex propinquitate ut emas

⁸ et venit ad me Anamehel filius patrum mei secundum verbum Domini ad vestibulum carceris et ait ad me posside agrum meum qui est in Anathoth in terra Benjamin quia tibi competit hereditas et tu propinquus ut possideas intellexi autem quod verbum Domini esset

⁹ et emi agrum ab Anamehel filio patrum mei qui est in Anathoth et adpendi ei argentum septem stateres et decem argenteos

¹⁰ et scripsi in libro et signavi et adhibui testes et adpendi argentum in statera

¹¹ et accepi librum possessionis signatum stipulationes et rata et signa forinsecus

¹² et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filii Maasiae in oculis Anamehel patruelis mei et in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis in oculis omnium Iudaeorum qui sedebant in atrio carceris

¹³ et praecepi Baruch coram eis dicens

¹⁴ haec dicit Dominus exercituum Deus Israel sume libros istos librum emptionis hunc signatum et librum hunc qui apertus est et pones illos in vase fictili ut permanere possint diebus multis

¹⁵ haec enim dicit Dominus exercituum Deus Israel adhuc possidebuntur domus et agri et vineae in terra ista

¹⁶ et oravi ad Dominum postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri dicens

¹⁷ heu heu heu Domine Deus ecce tu fecisti caelum et terram in fortitudine tua magna et in brachio tuo extento non erit tibi difficile omne verbum

¹⁸ qui facis misericordiam in milibus et reddes iniquitatem patrum in sinu filiorum eorum post eos fortissime magne potens Dominus exercituum nomen tibi

¹⁹ magnus consilio et inconprehensibilis cogitatu cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam ut reddas unicuique secundum vias suas et secundum fructum adinventionum eius

²⁰ qui posuisti signa et portenta in terra Aegypti usque ad diem hanc et in Israel et in hominibus et fecisti tibi nomen sicut est dies haec

²¹ et eduxisti populum tuum Israel de terra Aegypti in signis et in portentis et in manu robusta et in brachio extento et in terrore magno

²² et dedisti eis terram hanc quam iurasti patribus eorum ut dares eis terram fluentem lacte et melle

²³ et ingressi sunt et possederunt eam et non oboedierunt voci tuae et in lege tua non ambulaverunt omnia quae mandasti eis ut facerent non fecerunt et evenerunt eis omnia mala haec

²⁴ ecce munitiones extractae sunt adversum civitatem ut capiatur et urbs data est in manu Chaldeorum qui proeliantur adversum eam a facie gladii et famis et pestilentiae et quaecumque locutus es acciderunt ut ipse tu cernis

²⁵ et tu dicis mihi Domine Deus eme agrum argento et adhibe testes cum urbs data sit in manu Chaldeorum

²⁶ et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

²⁷ ecce ego Dominus Deus universae carnis numquid mihi difficile erit omne verbum

²⁸ propterea haec dicit Dominus ecce ego tradam civitatem istam in manu Chaldeorum et in manu regis Babylonis et capiet eam

²⁹ et venient Chaldei proeliantes adversum urbem hanc et succendent eam igni et comburent eam et domos in quarum domatibus sacrificabant Baal et libabant diis alienis libamina ad irritandum me

³⁰ erant enim filii Israel et filii Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua filii Israel qui usque nunc exacerbant me in opere manuum suarum dicit Dominus

³¹ quia in furore et in indignatione mea facta est mihi civitas haec a die qua aedificaverunt eam usque ad diem istam qua aufertur de conspectu meo

³² propter malitiam filiorum Israel et filiorum Iuda quam fecerunt ad iracundiam me provocantes ipsi et reges eorum principes eorum et sacerdotes et prophetae eorum vir Iuda et habitatores Hierusalem

³³ et verterunt ad me terga et non facies cum docerem eos diluculo et erudirem et nollent audire ut acciperent disciplinam

³⁴ et posuerunt idola sua in domo in qua invocatum est nomen meum ut polluerent eam

³⁵ et aedificaverunt excelsa Baal quae sunt in valle filii Ennom ut initiarent filios suos et filias suas Moloch quod non mandavi eis nec ascendit in cor meum ut facerent abominationem hanc et in peccatum deducerent Iudam

³⁶ et nunc propter ista haec dicit Dominus Deus Israel ad civitatem hanc de qua vos dicitis quod tradatur in manu regis Babylonis in gladio et in fame et in peste

³⁷ ecce ego congregabo eos de universis terris ad quas eieci eos in furore meo et in ira mea et in indignatione grandi et reducam eos ad locum istum et habitare eos faciam confidenter

³⁸ et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum

³⁹ et dabo eis cor unum et viam unam ut timeant me universis diebus et bene sit eis et filiis eorum post eos

⁴⁰ et feriam eis pactum sempiternum et non desinam eis benefacere et timorem meum dabo in corde eorum ut non recedant a me

⁴¹ et laetabor super eis cum bene eis fecero et plantabo eos in terra ista in veritate in toto corde meo et in tota anima mea

⁴² quia haec dicit Dominus sicut adduxi super populum istum omne malum hoc grande sic adducam super eos omne bonum quod ego loquor ad eos

⁴³ et possidebuntur agri in terra ista de qua vos dicitis quod deserta sit eo quod non remanserit homo et iumentum et data sit in manu Chaldeorum

⁴⁴ agri pecunia ementur et scribentur in libro et imprimetur signum et testis adhibebitur in terra Benjamin et in circuitu Hierusalem in civitatibus Iuda et in civitatibus montanis et in civitatibus campes-tribus et in civitatibus quae ad austrum sunt quia convertam captivitatem eorum ait Dominus

33 et factum est verbum Domini ad Hieremiam secundo cum adhuc clausus esset in atrio carceris dicens

² haec dicit Dominus qui facturus est Dominus et formaturus illud et paraturus Dominus nomen eius

³ clama ad me et exaudiam te et adnuntiabo tibi grandia et firma quae nescis

⁴ quia haec dicit Dominus Deus Israhel ad domos urbis huius et ad domos regis Iuda quae destructae sunt et ad munitiones et gladium

⁵ venientium ut dimicent cum Chaldeis et impleant eas cadaveribus hominum quas percussi in furore meo et in indignatione mea abscondens faciem meam a civitate hac propter omnem malitiam eorum

⁶ ecce ego obducam ei cicatricem et sanitatem et curabo eos et revelabo illis deprecationem pacis et veritatis

⁷ et convertam conversionem Iuda et conversionem Hierusalem et aedificabo eos sicut a principio

⁸ et emundabo illos ab omni iniquitate sua in qua peccaverunt mihi et propitius ero cunctis iniquitatibus eorum in quibus deliquerunt mihi et spreverunt me

⁹ et erit mihi in nomen et in gaudium et in laudem et in exultationem cunctis gentibus terrae quae audierint omnia bona quae ego facturus sum eis et pavebunt et turbabuntur in universis bonis et in omni pace quam ego faciam ei

¹⁰ haec dicit Dominus adhuc audietur in loco isto quem vos dicitis esse desertum eo quod non sit homo et iumentum in civitatibus Iuda et foris Hierusalem quae desolatae sunt absque homine et absque habitatore et absque pecore

¹¹ vox gaudii et vox laetitiae vox sponsi et vox sponsae vox dicentium confitemini Domino exercituum quoniam bonus Dominus quoniam in aeternum misericordia eius et portantium vota in domum Domini reducam enim conversionem terrae sicut a principio dicit Dominus

¹² haec dicit Dominus exercituum adhuc erit in loco isto deserto absque homine et absque iumento et in cunctis civitatibus eius habitaculum pastorum accubantium gregum

¹³ in civitatibus montuosis et in civitatibus campes-tribus et in civitatibus quae ad austrum sunt et in terra Benjamin et in circuitu Hierusalem et in civitatibus Iuda adhuc transibunt greges ad manum numerantis ait Dominus

¹⁴ ecce dies veniunt dicit Dominus et suscitabo verbum bonum quod locutus sum ad domum Israhel et ad domum Iuda

¹⁵ in diebus illis et in tempore illo germinare faciam David germen iustitiae et faciet iudicium et iustitiam in terra

¹⁶ in diebus illis salvabitur Iuda et Hierusalem habitabit confidenter et hoc est quod vocabit eam Dominus iustus noster

¹⁷ quia haec dicit Dominus non interibit de David vir qui sedeat super thronum domus Israhel

¹⁸ et de sacerdotibus et Levitis non interibit vir a facie mea qui offerat holocaustomata et incendat sacrificium et caedat victimas cunctis diebus

¹⁹ et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

²⁰ haec dicit Dominus si irritum fieri potest pactum meum cum die et pactum meum cum nocte ut non sit dies et nox in tempore suo

²¹ et pactum meum irritum esse poterit cum David servo meo ut non sit ex eo filius qui regnet in throno eius et Levitae et sacerdotes ministri mei

²² sicuti numerari non possunt stellae caeli et metiri harena maris sic multiplicabo semen David servi mei et Levitas ministros meos

²³ et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

²⁴ numquid non vidisti quid populus hic locutus sit dicens duae cognationes quas elegerat Dominus abiectae sunt et populum meum despexerunt eo quod non sit ultra gens coram eis

²⁵ haec dicit Dominus si pactum meum inter diem et noctem et leges caelo et terrae non posui

²⁶ equidem et semen Iacob et David servi mei proiciam ut non adsumam de semine eius principes seminis Abraham et Isaac et Iacob reducam enim conversionem eorum et miserebor eis

34 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino quando Nabuchodonosor rex Babylonis et omnis exercitus eius universaque regna terrae quae erant sub potestate manus eius et omnes populi bellabant contra Hierusalem et contra omnes urbes eius dicens

² haec dicit Dominus Deus Israhel vade et loquere ad Sedeciam regem Iuda et dices ad eum haec dicit

HIEREMIAS PROPHETA 34:2

Dominus ecce ego tradam civitatem hanc in manu regis Babylonis et succendet eam igni

³ et tu non effugies de manu eius sed comprehensione capieris et in manu eius traderis et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt et os eius cum ore tuo loquetur et Babylonem introibis

⁴ attamen audi verbum Domini Sedecia rex Iuda haec dicit Dominus ad te non morieris in gladio

⁵ sed in pace morieris et secundum combustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te sic comburent te et vae domine plangent te quia verbum ego locutus sum dicit Dominus

⁶ et locutus est Hieremias propheta ad Sedeciam regem Iuda universa verba haec in Hierusalem

⁷ et exercitus regis Babylonis pugnabat contra Hierusalem et contra omnes civitates Iuda quae reliquae erant contra Lachis et contra Azeca haec enim supererant de civitatibus Iuda urbes munitae

⁸ verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino postquam percussit rex Sedecias foedus cum omni populo in Hierusalem praedicans

⁹ ut dimitteret unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam hebraeum et hebraeam liberos et nequaquam dominarentur eis id est in Iudaeo et fratre suo

¹⁰ audierunt ergo omnes principes et universus populus qui inierant pactum ut dimitteret unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam liberos et ultra non dominarentur in eis audierunt igitur et dimiserunt

¹¹ et conversi sunt deinceps et retraxerunt servos et ancillas suas quos dimiserant liberos et subiugaverunt in famulos et in famulas

¹² et factum est verbum Domini ad Hieremiam a Domino dicens

¹³ haec dicit Dominus Deus Israhel ego percussi foedus cum patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegypti de domo servitutis dicens

¹⁴ cum completi fuerint septem anni dimittat unusquisque fratrem suum hebraeum qui venditus est ei et serviet tibi sex annis et dimittes eum a te liberum et non audierunt patres vestri me nec inclinauerunt aurem suam

¹⁵ et conversi estis vos hodie et fecistis quod rectum est in oculis meis ut praedicaretis libertatem unusquisque ad amicum suum et in istis pactum in conspectu meo in domo in qua invocatum est nomen meum super eam

¹⁶ et reversi estis et commaculastis nomen meum et reduxistis unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam quos dimiseratis ut essent liberi et suae potestatis et subiugastis eos ut sint vobis servi et ancillae

¹⁷ propterea haec dicit Dominus vos non audistis me ut praedicaretis libertatem unusquisque fratri suo et

unusquisque amico suo ecce ego praedico libertatem ait Dominus ad gladium et pestem et famem et dabo vos in commotionem cunctis regnis terrae

¹⁸ et dabo viros qui praevaricantur foedus meum et non observaverunt verba foederis quibus adsensi sunt in conspectu meo vitulum quem ceciderunt in duas partes et transierunt inter divisiones eius

¹⁹ principes Iuda et principes Hierusalem eunuchi et sacerdotes et omnis populus terrae qui transierunt inter divisiones vituli

²⁰ et dabo eos in manu inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et erit morticinum eorum in escam volucris caeli et bestiarum terrae

²¹ et Sedeciam regem Iuda et principes eius dabo in manu inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et in manu exercituum regis Babylonis qui recesserunt a vobis

²² ecce ego praecipio dicit Dominus et reducam eos in civitatem hanc et proeliabuntur adversum eam et capient eam et incendunt igni et civitates Iuda dabo in solitudinem eo quod non sit habitator

35 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in diebus Ioachim filii Iosiae regis Iuda dicens

² vade ad domum Rechabitarum et loquere eis et introduces eos in domum Domini in unam exedram thesaurorum et dabis eis bibere vinum

³ et adsumpsi Iezoniam filium Hieremiae filii Absaniae et fratres eius et omnes filios eius et universam domum Rechabitarum

⁴ et introduxi eos in domum Domini ad gazofilacium filiorum Anan filii Hiegedelae hominis Dei quod erat iuxta gazofilacium principum super thesaurum Maasiae filii Sellum qui erat custos vestibuli

⁵ et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino et calices et dixi ad eos bibite vinum

⁶ qui responderunt non bibemus vinum quia Ionadab filius Rechab pater noster praecepit nobis dicens non bibetis vinum vos et filii vestri usque in sempiternum

⁷ et domum non aedificabitis et sementem non seretis et vineas non plantabitis nec habebitis sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris ut vivatis diebus multis super faciem terrae in qua vos peregrinamini

⁸ oboedivimus ergo voci Ionadab filii Rechab patris nostri in omnibus quae praecepit nobis ita ut non biberemus vinum cunctis diebus nostris nos et mulieres nostrae filii et filiae nostrae

⁹ et non aedificavimus domos ad habitandum et vineam et agrum et sementem non habuimus

¹⁰ sed habitavimus in tabernaculis et oboedientes fecimus iuxta omnia quae praecepit nobis Ionadab pater noster

¹¹ cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram diximus venite et ingrediamur Hierusalem a facie exercitus Chaldeorum et a facie exercitus Syriae et mansimus in Hierusalem

¹² et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

¹³ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vade et dic viris Iuda et habitatoribus Hierusalem numquid non recipietis disciplinam ut oboediatis verbis meis dicit Dominus

¹⁴ praevaluerunt sermones Ionadab filii Rechab quos praecepit filiis suis ut non biberent vinum et non biberunt usque ad diem hanc quia oboedierunt praecepto patris sui ego autem locutus sum ad vos de mane consurgens et loquens et non oboedistis mihi

¹⁵ misique ad vos omnes servos meos prophetas consurgens diluculo mittensque et dicens convertimini unusquisque a via sua pessima et bona facite studia vestra et nolite sequi deos alienos neque colatis eos et habitabitis in terra quam dedi vobis et patribus vestris et non inclinastis aurem vestram neque audistis me

¹⁶ firmaverunt igitur filii Ionadab filii Rechab praeceptum patris sui quod praeceperat eis populus autem iste non oboedivit mihi

¹⁷ idcirco haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego adduco super Iudam et super omnes habitatores Hierusalem universam afflictionem quam locutus sum adversum eos eo quod locutus sum ad illos et non audierunt vocavi illos et non responderunt mihi

¹⁸ domui autem Rechabitarum dixit Hieremias haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel pro eo quod oboedistis praecepto Ionadab patris vestri et custodistis omnia mandata eius et fecistis universa quae praecepit vobis

¹⁹ propterea haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel non deficiet vir de stirpe Ionadab filii Rechab stans in conspectu meo cunctis diebus

36 et factum est in anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum hoc ad Hieremiam a Domino dicens

² tolle volumen libri et scribes in eo omnia verba quae locutus sum tibi adversum Israhel et Iudam et adversum omnes gentes a die qua locutus sum ad te ex diebus Iosiae usque ad diem hanc

³ si forte audiente domo Iuda universa mala quae ego cogito facere eis revertatur unusquisque a via sua pessima et propitius ero iniquitati et peccato eorum

⁴ vocavit ergo Hieremias Baruch filium Neriae et scripsit Baruch ex ore Hieremiae omnes sermones Domini quos locutus est ad eum in volumine libri

⁵ et praecepit Hieremias Baruch dicens ego clausus sum nec valeo ingredi domum Domini

⁶ ingredere ergo tu et lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo verba Domini audiente populo in domo Domini in die ieiunii insuper et audiente universo Iuda qui veniunt de civitatibus suis leges eis

⁷ si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini et revertatur unusquisque a via sua pessima quoniam magnus furor et indignatio quam locutus est Dominus adversum populum hunc

⁸ et fecit Baruch filius Neriae iuxta omnia quae praeceperat ei Hieremias propheta legens ex volumine sermones Domini in domo Domini

⁹ factum est autem in anno quinto Ioachim filii Iosiae regis Iuda in mense nono praedicaverunt ieiunium in conspectu Domini omni populo in Hierusalem et universae multitudini quae confluerat de civitatibus Iuda in Hierusalem

¹⁰ legitque Baruch ex volumine sermones Hieremiae in domo Domini in gazofilacio Gamariae filii Saphan scribae in vestibulo superiori in introitu portae novae domus Domini audiente omni populo

¹¹ cumque audisset Micheas filius Gamariae filii Saphan omnes sermones Domini ex libro

¹² descendit in domum regis ad gazofilacium scribae et ecce ibi omnes principes sedebant Elisama scriba et Dalaias filius Semeiae et Elnathan filius Achobor et Gamarias filius Saphan et Sedecias filius Ananiae et universi principes

¹³ et nuntiavit eis Micheas omnia verba quae audivit legente Baruch ex volumine in auribus populi

¹⁴ miserunt itaque omnes principes ad Baruch Iudi filium Nathaniae filii Selemiae filii Chusi dicentes volumen ex quo legisti audiente populo sume in manu tua et veni tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in manu sua et venit ad eos

¹⁵ et dixerunt ad eum sede et lege haec in auribus nostris et legit Baruch in auribus eorum

¹⁶ igitur cum audissent omnia verba obstipuerunt unusquisque ad proximum suum et dixerunt ad Baruch nuntiare debemus regi omnes sermones istos

¹⁷ et interrogaverunt eum dicentes indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius

¹⁸ dixit autem eis Baruch ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos et ego scribebam in volumine atramento

¹⁹ et dixerunt principes ad Baruch vade et abscondere tu et Hieremias et nemo sciat ubi sitis

²⁰ et ingressi sunt ad regem in atrium porro volumen commendaverunt in gazofilacio Elisamae scribae et nuntiaverunt audiente rege omnes sermones

²¹ misitque rex Iudi ut sumeret volumen qui tollens illud de gazofilacio Elisamae scribae legit audiente rege et universis principibus qui stabant circa regem

²² rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono et posita erat arula coram eo plena prunis

²³ cumque legisset Iudi tres pagellas vel quattuor scidit illud scalpello scribae et proiecit in igne qui erat super arulam donec consumeretur omne volumen igni qui erat in arula

²⁴ et non timuerunt neque sciderunt vestimenta sua rex et omnes servi eius qui audierunt universos sermones istos

²⁵ verumtamen Elnathan et Dalaias et Gamarias contradixerunt regi ne combureret librum et non audivit eos

²⁶ et praecepit rex Hieremahel filio Ammelech et Saraiae filio Ezrihel et Selemiae filio Abdehel ut comprehenderent Baruch scribam et Hieremiam prophetam abscondit autem eos Dominus

²⁷ et factum est verbum Domini ad Hieremiam postquam combuserat rex volumen et sermones quos scripserat Baruch ex ore Hieremiae dicens

²⁸ rursum tolle volumen aliud et scribe in eo omnes sermones priores qui erant in volumine primo quod combusit Ioachim rex Iuda

²⁹ et ad Ioachim regem Iuda dices haec dicit Dominus tu combusisti volumen illud dicens quare scripsisti in eo adnuntians festinus veniet rex Babylonis et vastabit terram hanc et cessare faciet ex illa hominem et iumentum

³⁰ propterea haec dicit Dominus contra Ioachim regem Iuda non erit ex eo qui sedeat super solium David et cadaver eius proicietur ad aestum per diem et ad gelu per noctem

³¹ et visitabo contra eum et contra semen eius et contra servos eius iniquitates suas et adducam super eos et super habitatores Hierusalem et super viros Iuda omne malum quod locutus sum ad eos et non audierunt

³² Hieremias autem tulit volumen aliud et dedit illud Baruch filio Neriae scribae qui scripsit in eo ex ore Hieremiae omnes sermones libri quem combuserat Ioachim rex Iuda igni et insuper additi sunt sermones multo plures quam ante fuerant

37 et regnavit rex Sedecias filius Iosiae pro Iechonia filio Ioachim quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in terra Iuda ² et non oboedivit ipse et servi eius et populus terrae verbis Domini quae locutus est in manu Hieremiae prophetae

³ et misit rex Sedecias Iuchal filium Selemiae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem ad Hieremiam prophetam dicens ora pro nobis Dominum Deum nostrum

⁴ Hieremias autem libere ambulabat in medio populi non enim miserant eum in custodiam carceris igitur exercitus Pharaonis egressus est Aegyptum et audientes Chaldei qui obsidebant Hierusalem huiusmodi nuntium recesserunt ab Hierusalem

⁵ et factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam dicens

⁶ haec dicit Dominus Deus Israhel sic dicetis regi Iuda qui misit vos ad me ad interrogandum ecce exercitus Pharaonis qui egressus est vobis in auxilium revertetur in terram suam in Aegyptum

⁷ et redient Chaldei et bellabunt contra civitatem hanc et capient eam et incendunt igni

⁸ haec dicit Dominus nolite decipere animas vestras dicentes euntes abibunt et recedent a nobis Chaldei quia non abibunt

⁹ sed et si percusseritis omnem exercitum Chaldeorum qui proeliantur adversum vos et derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati singuli de tentorio suo consurgent et incendunt civitatem hanc igni

¹⁰ ergo cum recessisset exercitus Chaldeorum ab Hierusalem propter exercitum Pharaonis

¹¹ egressus est Hieremias de Hierusalem ut iret in terram Benjamin et divideret ibi possessionem in conspectu civium

¹² cumque pervenisset ad portam Benjamin erat ibi custos portae per vices nomine Hierias filius Selemiae filii Ananiae et adprehendit Hieremiam prophetam dicens ad Chaldeos profugis

¹³ et respondit Hieremias falsum est non fugio ad Chaldeos et non audivit eum sed comprehendit Hieremiam et adduxit eum ad principes

¹⁴ quam ob rem irati principes contra Hieremiam caesum eum miserunt in carcerem qui erat in domo Ionathan scribae ipse enim praepositus erat super carcerem

¹⁵ itaque ingressus est Hieremias in domum laci et in ergastula et sedit ibi Hieremias diebus multis

¹⁶ mittens autem rex Sedecias tulit eum et interrogavit in domo sua abscondite et dixit putasne est sermo a Domino et dixit Hieremias est et ait in manu regis Babylonis traderis

¹⁷ et dixit Hieremias ad regem Sedeciam quid peccavi tibi et servis tuis et populo tuo quia misisti me in domum carceris

¹⁸ ubi sunt prophetae vestri qui prophetabant vobis et dicebant non veniet rex Babylonis super vos et super terram hanc

¹⁹ nunc ergo audi obsecro domine mi rex valeat deprecatio mea in conspectu tuo et ne me remittas in domum Ionathan scribae ne moriar ibi

²⁰ praecepit ergo rex Sedecias ut traderetur Hieremias in vestibulo carceris et daretur ei torta panis cotidie excepto pulmento donec consumerentur omnes panes de civitate et mansit Hieremias in vestibulo carceris

38 audivit autem Saphatias filius Matthan et Gedelias filius Phassur et Iuchal filius Selemiae et Phassur filius Melchiae sermones quos Hieremias loquebatur ad omnem populum dicens

² haec dicit Dominus quicumque manserit in civitate hac morietur gladio et fame et peste qui autem profugerit ad Chaldaeos vivet et erit anima eius sospes et vivens

³ haec dicit Dominus tradenda tradetur civitas haec in manu exercitus regis Babylonis et capiet eam

⁴ et dixerunt principes regi rogamus ut occidatur homo iste de industria enim dissolvit manus virorum bellantium qui remanserunt in civitate hac et manus universi populi loquens ad eos iuxta verba haec siquidem homo hic non quaerit pacem populi huius sed malum

⁵ et dixit rex Sedecias ecce ipse in manibus vestris est nec enim fas est regem vobis quicquam negare

⁶ tulerunt ergo Hieremiam et proiecerunt eum in lacu Melchiae filii Ammelech qui erat in vestibulo carceris et submiserunt Hieremiam in funibus et in lacum non erat aqua sed lutum descendit itaque Hieremias in caenum

⁷ audivit autem Abdemelech Aethiops vir eunuchus qui erat in domo regis quod misissent Hieremiam in lacum porro rex sedebat in porta Benjamin

⁸ et egressus est Abdemelech de domo regis et locutus est ad regem dicens

⁹ domine mi rex malefecerunt viri isti omnia quaecumque perpetrarunt contra Hieremiam prophetam mittentes eum in lacum ut moriatur ibi fame non sunt enim panes ultra in civitate

¹⁰ praecepit itaque rex Abdemelech Aethiopi dicens tolle tecum hinc triginta viros et leva Hieremiam prophetam de lacu antequam moriatur

¹¹ adsumptis ergo Abdemelech secum viris ingressus est domum regis quae erat sub cellario et tulit inde veteres pannos et antiqua quae computruerant et submitit ea ad Hieremiam in lacum per funiculos

¹² dixitque Abdemelech Aethiops ad Hieremiam pone veteres pannos et haec scissa et putrida sub cubitu manuum tuarum et subter funes fecit ergo Hieremias sic

¹³ et extraxerunt Hieremiam funibus et eduxerunt eum de lacu mansit autem Hieremias in vestibulo carceris

¹⁴ et misit rex Sedecias et tulit ad se Hieremiam prophetam ad ostium tertium quod erat in domo Domini et dixit rex ad Hieremiam interrogo ego te sermonem ne abscondas a me aliquid

¹⁵ dixit autem Hieremias ad Sedeciam si adnuntiavero tibi numquid non interficies me et si consilium tibi dederō non me audies

¹⁶ iuravit ergo rex Sedecias Hieremiae clam dicens vivit Dominus qui fecit nobis animam hanc si occidero te et si tradidero te in manu virorum istorum qui quaerunt animam tuam

¹⁷ et dixit Hieremias ad Sedeciam haec dicit Dominus exercituum Deus Israel si profectus exieris ad principes regis Babylonis vivet anima tua et civitas haec non succendetur igni et salvus eris tu et domus tua

¹⁸ si autem non exieris ad principes regis Babylonis tradetur civitas haec in manu Chaldeorum et succendent eam igni et tu non effugies de manu eorum

¹⁹ et dixit rex Sedecias ad Hieremiam sollicitus sum propter Iudaeos qui transfugerunt ad Chaldaeos ne forte tradar in manus eorum et inludant mihi

²⁰ respondit autem Hieremias non te tradent audi quaeso vocem Domini quam ego loquor ad te et bene tibi erit et vivet anima tua

²¹ quod si nolueris egredi iste est sermo quem ostendit mihi Dominus

²² ecce omnes mulieres quae remanserunt in domo regis Iuda educuntur ad principes regis Babylonis et ipsae dicent seduxerunt te et praevaluerunt adversum te viri pacifici tui demerserunt in caeno et lubrico pedes tuos et recesserunt a te

²³ et omnes uxores tuae et filii tui educuntur ad Chaldaeos et non effugies manus eorum sed in manu regis Babylonis capieris et civitatem hanc comburet igni

²⁴ dixit ergo Sedecias ad Hieremiam nullus sciat verba haec et non morieris

²⁵ si autem audierint principes quia locutus sum tecum et venerint ad te et dixerint tibi indica nobis quid locutus sis cum rege ne celes nos et non te interficiemus et quid locutus est tecum rex

²⁶ dices ad eos prostravi ego preces meas coram rege ne me reduci iuberet in domum Ionathan et ibi morerer

²⁷ venerunt ergo omnes principes ad Hieremiam et interrogaverunt eum et locutus est eis iuxta omnia verba quae praeceperat ei rex et cessaverunt ab eo nihil enim fuerat auditum

²⁸ mansit vero Hieremias in vestibulo carceris usque ad diem quo capta est Hierusalem et factum est ut caperetur Hierusalem

39 anno nono Sedeciae regis Iuda mense decimo venit Nabuchodonosor rex Babylonis et omnis exercitus eius ad Hierusalem et obsidebant eam

² undecimo autem anno Sedeciae mense quarto quinta mensis aperta est civitas

³ et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis et sederunt in porta media Neregel Sereser Semegar Nabu Sarsachim Rabsares Neregel Sereser Rebmag et omnes reliqui principes regis Babylonis

⁴ cumque vidisset eos Sedecias rex Iuda et omnes viri bellatores fugerunt et egressi sunt nocte de civitate per viam horti regis et per portam quae erat inter duos muros et egressi sunt ad viam deserti

⁵ persecutus est autem eos exercitus Chaldeorum et comprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis hiericuntinae et captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad eum iudicia

⁶ et occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Reblatha in oculis eius et omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis

⁷ oculos quoque Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus ut duceretur in Babylonem

⁸ domum quoque regis et domum vulgi succenderunt Chaldei igni et murum Hierusalem subverterunt

⁹ et reliquias populi quae remanserunt in civitate et perfugas qui transfugerant ad eum et superfluos vulgi qui remanserant transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem

¹⁰ et de plebe pauperum qui nihil penitus habebant dimisit Nabuzardan magister militum in terra Iuda et dedit eis vineas et cisternas in die illa

¹¹ praeceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Hieremia Nabuzardan magistro militiae dicens

¹² tolle illum et pone super eum oculos tuos nihilque ei mali facias sed ut voluerit sic facies ei

¹³ misit ergo Nabuzardan princeps militiae et Nabu et Sesban et Rabsares et Neregel et Sereser et Rebmag et omnes optimates regis Babylonis

¹⁴ miserunt et tulerunt Hieremiam de vestibulo carceris et tradiderunt eum Godoliae filio Ahicam filii Saphan ut intraret domum et habitaret in populo

¹⁵ ad Hieremiam autem factus fuerat sermo Domini cum clausus esset in vestibulo carceris dicens

¹⁶ vade et dic Abdemelech Aethiopi dicens haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam sermones meos super civitatem hanc in malum et non in bonum et erunt in conspectu tuo in die illa

¹⁷ et liberabo te in die illa ait Dominus et non traderis in manus virorum quos tu formidas

¹⁸ sed eruens liberabo te et gladio non cades sed erit tibi anima tua in salutem quia in me habuisti fiduciam ait Dominus

40 sermo qui factus est ad Hieremiam a Domino postquam dimissus est a Nabu-

zardan magistro militiae de Rama quando tulit eum vinctum catenis in medio omnium qui migrabant de Hierusalem et Iuda et ducebantur in Babylonem

² tollens ergo princeps militiae Hieremiam dixit ad eum Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum

³ et adduxit et fecit Dominus sicut locutus est quia peccastis Domino et non audistis vocem eius et factus est vobis sermo hic

⁴ nunc ergo ecce solvi te hodie de catenis quae sunt in manibus tuis si placet tibi ut venias mecum in Babylonem veni et ponam oculos meos super te si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem reside ecce omnis terra in conspectu tuo quod elegeris et quo placuerit tibi ut vadas illuc perge

⁵ et mecum noli venire sed habita apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan quem praeposuit rex Babylonis civitatibus Iudaeae habita ergo cum eo in medio populi vel quocumque placuerit tibi ut vadas vade dedit quoque ei magister militiae cibaria et munuscula et dimisit eum

⁶ venit autem Hieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et habitavit cum eo in medio populi qui relictus fuerat in terra

⁷ cum ergo audissent omnes principes exercitus qui dispersi fuerant per regiones ipsi et socii eorum quod praefecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terrae et quod commendasset ei viros et mulieres et parvulos et de pauperibus terrae qui non fuerant translati in Babylonem

⁸ venerunt ad Godoliam in Masphat et Ismahel filius Nathaniae et Iohanan et Ionathan filii Caree et Sareas filius Thenoemeth et filii Offi qui erat de Nethophathi et Iezonias filius Maachathi ipsi et viri eorum

⁹ et iuravit eis Godolias filius Ahicam filii Saphan et comitibus eorum dicens nolite timere servire Chaldeis habitate in terra et servite regi Babylonis et bene erit vobis

¹⁰ ecce ego habito in Masphat ut respondeam praecepto Chaldeorum qui mittuntur ad nos vos autem colligite vindemiam et messem et oleum et condite in vasis vestris et manete in urbibus vestris quas tenetis

¹¹ sed et omnes Iudaei qui erant in Moab et in filiis Ammon et in Idumea et in universis regionibus audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudaeam et quod praeposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filii Saphan

¹² reversi sunt inquam omnes Iudaei de universis locis ad quae profugerant et venerunt in terram Iuda ad Godoliam in Masphat et collegerunt vinum et messem multam nimis

¹³ Iohanan autem filius Caree et omnes principes exercitus qui dispersi erant in regionibus venerunt ad Godoliam in Masphat

¹⁴ et dixerunt ei scito quia Baalis rex filiorum Ammon misit Ismahel filium Nathaniae percutere animam tuam et non creditis eis Godolias filius Ahicam

¹⁵ Iohanan vero filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphat loquens ibo et percutiam Ismahel filium Nathaniae nullo sciente ne interficiatur animam tuam et dissipentur omnes Iudaei qui congregati sunt ad te et peribunt reliquiae Iudae

¹⁶ et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree noli facere verbum hoc falsum enim tu loqueris de Ismahel

41 et factum est in mense septimo venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama de semine regali et optimates regis et decem viri cum eo ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et comederunt ibi panes simul in Masphat

² surrexit autem Ismahel filius Nathaniae et decem viri qui erant cum eo et percusserunt Godoliam filium Ahicam filii Saphan gladio et interfecerunt eum quem praefecerat rex Babylonis terrae

³ omnes quoque Iudaeos qui erant cum Godolia in Masphat et Chaldeos qui repperit ibi et viros bellatores percussit Ismahel

⁴ secundo autem die postquam occiderat Godoliam nullo adhuc sciente

⁵ venerunt viri de Sychem et de Silo et de Samaria octoginta viri rasi barbam et scissis vestibus et squalentes munera et tus habebant in manu ut offerrent in domo Domini

⁶ egressus ergo Ismahel filius Nathaniae in occursum eorum de Masphat incedens et plorans ibat cum autem occurrisset eis dixit ad eos venite ad Godoliam filium Ahicam

⁷ qui cum venissent ad medium civitatis interfecit eos Ismahel filius Nathaniae circa medium lacus ipse et viri qui erant cum eo

⁸ decem autem viri repperit sunt inter eos qui dixerunt ad Ismahel noli occidere nos quia habemus thesauros in agro frumenti et hordei et olei et mellis et cessavit et non interfecit eos cum fratribus suis

⁹ lacus autem in quem proiecerat Ismahel omnia cadavera virorum quos percussit propter Godoliam ipse est quem fecit rex Asa propter Baasa regem Israhel ipsum replevit Ismahel filius Nathaniae occisis

¹⁰ et captivas duxit Ismahel omnes reliquias populi qui erant in Masphat filias regis et universum populum qui remanserat in Masphat quos commendarat Nabuzardan princeps militiae Godoliae filio Ahicam et cepit eos Ismahel filius Nathaniae et abiit ut transiret ad filios Ammon

¹¹ audivit autem Iohanan filius Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo omne malum quod fecerat Ismahel filius Nathaniae

¹² et adsumptis universis viris profecti sunt ut bellarent adversum Ismahel filium Nathaniae et invenerunt eum ad aquas Multas quae sunt in Gabaon

¹³ cumque vidisset omnis populus qui erat cum Ismahel Iohanan filium Caree et universos principes bellatorum qui erant cum eo laetati sunt

¹⁴ et reversus est omnis populus quem ceperat Ismahel in Masphat reversusque abiit ad Iohanan filium Caree

¹⁵ Ismahel autem filius Nathaniae fugit cum octo viris a facie Iohanan et abiit ad filios Ammon

¹⁶ tulit ergo Iohanan filius Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo universas reliquias vulgi quas reduxerat ab Ismahel filio Nathaniae de Masphat postquam percussit Godoliam filium Ahicam fortes viros ad proelium et mulieres et pueros et eunuchos quos reduxerat de Gabaon

¹⁷ et abierunt et sederunt peregrinantes in Chamaam quae est iuxta Bethleem ut pergerent et introirent Aegyptum

¹⁸ a facie Chaldeorum timebant enim eos quia percusserat Ismahel filius Nathaniae Godoliam filium Ahicam quem praeposuerat rex Babylonis in terra Iudae

42 et accesserunt omnes principes bellatorum et Iohanan filius Caree et Iezonias filius Osaiae et reliquum vulgus a parvo usque ad magnum

² dixeruntque ad Hieremiam prophetam cadat oratio nostra in conspectu tuo et ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro universis reliquiis istis quia derelicti sumus pauci de pluribus sicut oculi tui nos intuentur

³ et adnuntiet nobis Dominus Deus tuus viam per quam pergamus et verbum quod faciamus

⁴ dixit autem ad eos Hieremias propheta audivi ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra omne verbum quodcumque responderit mihi indicabo vobis nec celabo vos quicquam

⁵ et illi dixerunt ad Hieremiam sit Dominus inter nos testis veritatis et fidei si non iuxta omne verbum in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos sic faciemus

⁶ sive bonum est sive malum voci Domini Dei nostri ad quem mittimus te oboedimus ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri

⁷ cum autem completi essent decem dies factum est verbum Domini ad Hieremiam

⁸ vocavitque Iohanan filium Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo et universum populum a minimo usque ad magnum

⁹ et dixit ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel ad quem misistis me ut prosternerem preces vestras in conspectu eius

¹⁰ si quiescentes manseritis in terra hac aedificabo vos et non destruam plantabo et non evellam iam enim placatus sum super malo quod feci vobis

¹¹ nolite timere a facie regis Babylonis quem vos pavidi formidatis nolite eum metuere dicit Dominus quia vobiscum sum ego ut salvos faciam vos et eruam de manu eius

¹² et dabo vobis misericordiam et miserebor vestri et habitare vos faciam in terra vestra

¹³ si autem dixeritis vos non habitabimus in terra ista nec audiemus vocem Domini Dei nostri

¹⁴ dicentes nequaquam sed ad terram Aegypti pergemus ubi non videbimus bellum et clangorem tubae non audiemus et famem non sustinebimus et ibi habitabimus

¹⁵ propter hoc nunc audite verbum Domini reliquiae Iuda haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel si posueritis faciem vestram ut ingrediamini Aegyptum et intraveritis ut ibi habitetis

¹⁶ gladium quem vos formidatis ibi comprehendet vos in terra Aegypti et fames pro qua estis solliciti adheret vobis in Aegypto et ibi moriemini

¹⁷ omnesque viri qui posuerint faciem suam ut ingrediantur Aegyptum et habitent ibi morientur gladio et fame et peste nullus de eis remanebit nec effugient a facie mali quod ego adferam super eos

¹⁸ quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel sicut conflatus est furor meus et indignatio mea super habitatores Hierusalem sic conflabitur indignatio mea super vos cum ingressi fueritis Aegyptum et eritis in iusiurandum et in stuporem et in maledictum et in obprobrium et nequaquam ultra videbitis locum istum

¹⁹ verbum Domini super vos reliquiae Iuda nolite intrare Aegyptum scientes scietis quia obtestatus sum vobis hodie

²⁰ quia decepistis animas vestras vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum dicentes ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum et iuxta omnia quaecumque dixerit tibi Dominus Deus noster sic adnuntia nobis et faciemus

²¹ et adnuntiavi vobis hodie et non audistis vocem Domini Dei vestri super universis pro quibus misit me ad vos

²² nunc ergo scientes scietis quia gladio et fame et peste moriemini in loco ad quem voluistis intrare ut habitaretis ibi

43 factum est autem cum complisset Hieremias loquens ad populum universos sermones Domini Dei eorum pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos omnia verba haec

² dixit Azarias filius Osaiae et Iohanan filius Caree et omnes viri superbi dicentes ad Hieremiam mendacium tu loqueris non misit te Dominus Deus noster dicens ne ingrediamini Aegyptum ut habitetis illuc

³ sed Baruch filius Neriae incitat te adversum nos ut tradat nos in manibus Chaldeorum ut interficiat nos et transduci faciat in Babylonem

⁴ et non audivit Iohanan filius Caree et omnes principes bellatorum et universus populus vocem Domini ut maneret in terra Iuda

⁵ sed tollens Iohanan filius Caree et universi principes bellatorum universos reliquiarum Iuda qui reversi fuerant de cunctis gentibus ad quas fuerant ante dispersi ut habitarent in terra Iuda

⁶ viros et mulieres et parvulos et filias regis et omnem animam quam reliquerat Nabuzardan princeps militiae cum Godolia filio Ahicam filii Saphan et Hieremiam prophetam et Baruch filium Neriae

⁷ et ingressi sunt terram Aegypti quia non oboedierunt voci Domini et venerunt usque ad Tafnas

⁸ et factus est sermo Domini ad Hieremiam in Tafnis dicens

⁹ sume in manu tua lapides grandes et absconde eos in crypta quae est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Tafnis cernentibus viris iudaeis

¹⁰ et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego mittam et adsumam Nabuchodonosor regem Babylonis servum meum et ponam thronum eius super lapides istos quos abscondi et statuet solium suum super eos

¹¹ veniensque percutiet terram Aegypti quos in morte in morte et quos in captivitate in captivitate et quos in gladio in gladio

¹² et succendet ignem in delubris deorum Aegypti et conburet ea et captivos ducet illos et amicitur terra Aegypti sicut amicitur pastor pallio suo et egredietur inde in pace

¹³ et conteret statuas domus Solis quae sunt in terra Aegypti et delubra deorum Aegypti conburet igni

44 verbum quod factum est ad Hieremiam ad omnes Iudaeos qui habitant in terra Aegypti habitantes in Magdolo et in Tafnis et in Memphis et in terra Fatures dicens

² haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vos vidistis omne malum istud quod adduxi super Hierusalem et super omnes urbes Iuda et ecce sunt desertae hodie et non est in eis habitator

³ propter malitiam quam fecerunt ut me ad iracundiam provocarent et irent et sacrificarent et colerent deos alienos quos nesciebant et illi et vos et patres vestri

⁴ et misi ad vos omnes servos meos prophetas de nocte consurgens mittensque et dicens nolite facere verbum abominationis huius quam odi

⁵ et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam ut converterentur a malis suis et non sacrificarent diis alienis

⁶ et conflata est indignatio mea et furor meus et succensa est in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem et versae sunt in solitudinem et vastitatem secundum diem hanc

⁷ et nunc haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel quare vos facitis malum grande contra animas vestras ut intereat ex vobis vir et mulier parvulus et lactans de medio Iudae nec relinquatur vobis quicquam residuum

⁸ provocantes me in operibus manuumstrarum sacrificando diis alienis in terra Aegypti in quam ingressi estis ut habitetis ibi et dispereatis et sitis in maledictionem et in obprobrium cunctis gentibus terrae

⁹ numquid oblitus estis mala patrum vestrorum et mala regum Iuda et mala uxorum eius et mala vestra et mala uxorumstrarum quae fecerunt in terra Iuda et in regionibus Hierusalem

¹⁰ non sunt mundati usque ad diem hanc et non timuerunt et non ambulaverunt in lege et in praeceptis meis quae dedi coram vobis et coram patribus vestris

¹¹ ideo haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego pono faciem meam in vobis in malum et disperdam omnem Iudam

¹² et adsumam reliquias Iudae qui posuerunt facies suas ut ingrederentur terram Aegypti et habitarent ibi et consumerentur omnes in terra Aegypti cadent in gladio et in fame consumerentur a minimo usque ad maximum in gladio et in fame morientur et erunt in iusiurandum et in miraculum et in maledictionem et in obprobrium

¹³ et visitabo habitatores terrae Aegypti sicut visitavi super Hierusalem in gladio et in fame et in peste

¹⁴ et non erit qui effugiat et sit residuus de reliquiis Iudaeorum qui vadunt ut peregrinentur in terra Aegypti et revertantur in terram Iuda ad quam ipsi elevant animas suas ut revertantur et habitent ibi non revertentur nisi qui fugerint

¹⁵ responderunt autem Hieremiae omnes viri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis et universae mulieres quarum stabat multitudo grandis et omnis populus habitantium in terra Aegypti in Fatures dicens

¹⁶ sermonem quem locutus es ad nos in nomine Domini non audiemus ex te

¹⁷ sed facientes faciemus omne verbum quod egreditur de ore nostro ut sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina sicut fecimus nos et patres nostri reges nostri et principes nostri in urbibus Iuda et in plateis Hierusalem et saturati su-

mus panibus et bene nobis erat malumque non vidimus

¹⁸ ex eo autem quo cessavimus sacrificare Reginae caeli et libare ei libamina indigemus omnibus et gladio et fame consumpti sumus

¹⁹ quod si nos sacrificamus Reginae caeli et libamus ei libamina numquid sine viris nostris fecimus ei placentas ad colendum eam et liba libandi

²⁰ et dixit Hieremias ad omnem populum adversum viros et adversum mulieres et adversum universam plebem qui responderant ei verbum dicens

²¹ numquid non sacrificium quod sacrificastis in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem vos et patres vestri reges vestri et principes vestri et populus terrae horum recordatus est Dominus et ascendit super cor eius

²² et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum vestrorum et propter abominaciones quas fecistis et facta est terra vestra in desolationem et in stuporem et in maledictum eo quod non sit habitator sicut est dies haec

²³ propterea quod sacrificaveritis idolis et peccaveritis Domino et non audieritis vocem Domini et in lege et in praeceptis et in testimoniis eius non ambulaveritis idcirco evenerunt vobis mala haec sicut est dies haec

²⁴ dixit autem Hieremias ad omnem populum et ad universas mulieres audite verbum Domini omnis Iuda qui estis in terra Aegypti

²⁵ haec inquit Dominus exercituum Deus Israhel dicens vos et uxores vestrae locuti estis ore vestro et manibus vestris implestis dicentes faciamus vota nostra quae vovimus ut sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina implestis vota vestra et opere perpetrastis ea

²⁶ ideo audite verbum Domini omnis Iuda qui habitatis in terra Aegypti ecce ego iuravi in nomine meo magno ait Dominus quia nequaquam ultra nomen meum vocabitur ex ore omnis viri iudaei dicentis vivit Dominus Deus in omni terra Aegypti

²⁷ ecce ego vigilabo super eos in malum et non in bonum et consumerentur omnes viri Iuda qui sunt in terra Aegypti gladio et fame donec penitus consumerantur

²⁸ et qui fugerint gladium revertentur de terra Aegypti in terram Iuda viri pauci et scient omnes reliquiae Iuda ingredientium terram Aegypti ut habitent ibi cuius sermo conpleatur meus an illorum

²⁹ et hoc vobis signum ait Dominus quod visitem ego super vos in loco isto ut sciatis quia vere conplebuntur sermones mei contra vos in malum

³⁰ haec dicit Dominus ecce ego tradam Pharaonem Efree regem Aegypti in manu inimicorum eius et in manu quaerentium animam illius sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor

regis Babylonis inimici sui et quaerentis animam eius

45 verbum quod locutus est Hieremias propheta ad Baruch filium Neri cum scripsisset verba haec in libro de ore Hieremiae anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda dicens

² haec dicit Dominus Deus Israhel ad te Baruch

³ dixisti vae misero mihi quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo laboravi in gemitu meo et requiem non inveni

⁴ haec dices ad eum sic dicit Dominus ecce quos aedificavi ego destruo et quos plantavi ego evello et universam terram hanc

⁵ et tu quaeris tibi grandia noli quaerere quia ecce ego adducam malum super omnem carnem ait Dominus et dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis ad quaecumque perrexeris

46 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra gentes

² ad Aegyptum adversum exercitum Pharaonis Necho regis Aegypti qui erat iuxta flumen Eufraten in Charchamis quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis in quarto anno Ioachim filii Iosiae regis Iuda

³ praeparate scutum et clypeum et procedite ad bellum

⁴ iungite equos et ascendite equites state in galeis polite lanceas induite vos loriceis

⁵ quid igitur vidi ipsos pavidos et terga vertentes fortes eorum caesos fugerunt conciti nec respexerunt terror undique ait Dominus

⁶ non fugiat velox nec salvari se putet fortis ad aquilonem iuxta flumen Eufraten victi sunt et ruerunt

⁷ quis est iste qui quasi flumen ascendit et veluti fluviorum intumescunt gurgites eius

⁸ Aegyptus fluminis instar ascendet et velut flumina movebuntur fluctus eius et dicet ascendens operiam terram perdam civitatem et habitatores eius

⁹ ascendite equos et exultate in curribus et procedant fortes Aethiopia et Lybies tenentes scutum et Lydii arripientes et iacentes sagittas

¹⁰ dies autem ille Domini Dei exercituum dies ultionis ut sumat vindictam de inimicis suis devorabit gladius et saturabitur et inebriabitur sanguine eorum victima enim Domini exercituum in terra aquilonis iuxta flumen Eufraten

¹¹ ascende in Galaad et tolle resinam virgo filia Aegypti frustra multiplicas medicamina sanitas non erit tibi

¹² audierunt gentes ignominiam tuam et ululatus tuus replevit terram quia fortis inpegit in fortem ambo pariter conciderunt

¹³ verbum quod locutus est Dominus ad Hieremiam prophetam super eo quod venturus esset Nabucho-

donosor rex Babylonis et percussurus terram Aegypti

¹⁴ adnuntiate Aegypto et auditum facite Magdolo et resonet in Memphis et in Tafnis dicite sta et praepara te quia devoravit gladius ea quae per circuitum tuum sunt

¹⁵ quare conputruit fortis tuus non stetit quoniam Dominus subvertit eum

¹⁶ multiplicavit ruentes ceciditque vir ad proximum suum et dicent surge et revertamur ad populum nostrum et ad terram nativitatis nostrae a facie gladii columbae

¹⁷ vocate nomen Pharaonis regis Aegypti Tumultum adduxit tempus

¹⁸ vivo ego inquit Rex Dominus exercituum nomen eius quoniam sicut Thabor in montibus et sicut Carmelus in mari veniet

¹⁹ vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti quia Memphis in solitudinem erit et deseretur inhabitabilis

²⁰ vitula eligans atque formosa Aegyptus stimulator ab aquilone veniet ei

²¹ mercennarii quoque eius qui versabantur in medio eius quasi vituli saginati versi sunt et fugerunt simul nec stare potuerunt quia dies interfectionis eorum venit super eos tempus visitationis eorum

²² vox eius quasi aeris sonabit quoniam cum exercitu properabunt et cum securibus venient ei quasi ligna caedentes

²³ succiderunt saltum eius ait Dominus qui supputari non potest multiplicati sunt super lucustas et non est eis numerus

²⁴ confusa est filia Aegypti et tradita in manu populi aquilonis

²⁵ dixit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego visitabo super tumultum Alexandriae et super Pharaonem et super Aegyptum et super deos eius et super reges eius et super Pharaonem et super eos qui confidunt in eo

²⁶ et dabo eos in manu quaerentium animam eorum et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu servorum eius et post haec habitabitur sicut diebus pristinis ait Dominus

²⁷ et tu ne timeas serve meus Iacob et ne paveas Israhel quia ecce ego salvum te faciam de longinquo et semen tuum de terra captivitatis suae et revertetur Iacob et quiescet et prosperabitur et non erit qui exterreat eum

²⁸ et tu noli timere serve meus Iacob ait Dominus quia tecum ego sum quia consumam ego cunctas gentes ad quas eieci te te vero non consumam sed castigabo te in iudicio nec quasi innocenti parcam tibi

47 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra Palestinos

antequam percuteret Pharaon Gazam

² haec dicit Dominus ecce aquae ascendent ab aquilone et erunt quasi torrens inundans et operient terram et plenitudinem eius urbem et habitatores eius clamabunt homines et ululabit omnis habitator terrae

³ ab strepitu pompae armorum et bellatorum eius a commotione quadrigarum eius et multitudine rotarum illius non respexerunt patres filios manibus dissolutis

⁴ pro adventu diei in quo vastabuntur omnes Philisthim et dissipabitur Tyrus et Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis depopulatus est enim Dominus Palestinos reliquias insulae Cappadociae

⁵ venit calvitium super Gazam conticuit Ascalon et reliquiae vallis earum usquequo concideris

⁶ o mucro Domini usquequo non quiescis ingredere in vaginam tuam refrigerare et sile

⁷ quomodo quiescet cum Dominus praeceperit ei adversus Ascalonem et adversus maritimas eius regiones ibique condixerit illi

48 ad Moab haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vae super Nabo quoniam vastata est et confusa capta est Cariathaim confusa est fortis et tremuit

² non est ultra exultatio in Moab contra Esebon cogitaverunt malum venite et disperdamus eam de gente ergo silens conticesces sequeturque te gladius

³ vox clamoris de Oronaim vastitas et contritio magna

⁴ contrita est Moab adnuntiate clamorem parvulis eius

⁵ per ascensum enim Luaith plorans ascendet in fletu quoniam in descensu Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt

⁶ fugite salvate animas vestras et eritis quasi myrice in deserto

⁷ pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitioibus tuis et in thesauris tuis tu quoque capieris et ibit Chamos in transmirationem sacerdotes eius et principes eius simul

⁸ et veniet praedo ad omnem urbem et urbs nulla salvabitur et peribit vallis et dissipabuntur campes tria quoniam dixit Dominus

⁹ date florem Moab quia floriens egredietur et civitates eius desertae erunt et inhabitabiles

¹⁰ maledictus qui facit opus Domini fraudulenter et maledictus qui prohibet gladium suum a sanguine

¹¹ fertilis fuit Moab ab adolescentia sua et requievit in fecibus suis nec transfusus est de vase in vas et in transmirationem non abiit idcirco permansit gustus eius in eo et odor eius non est inmutatus

¹² propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et mittam ei ordinatores et stratores laguncularum et

sternent eum et vasa eius exhaurient et lagoenas eorum conlident

¹³ et confundetur Moab a Chamos sicut confusa est domus Israhel a Bethel in qua habebat fiduciam

¹⁴ quomodo dicitis fortes sumus et viri robusti ad proeliandum

¹⁵ vastata est Moab et civitates illius ascenderunt et electi iuvenes eius descenderunt in occisionem ait Rex Dominus exercituum nomen ei

¹⁶ prope est interitus Moab ut veniat et malum eius velociter adcurrent nimis

¹⁷ consolamini eum omnes qui estis in circuitu eius et universi qui scitis nomen eius dicite quomodo confracta est virga fortis baculus gloriosus

¹⁸ descende de gloria et sede in siti habitatio filiae Dibon quoniam vastator Moab ascendet ad te dissipabit munitiones tuas

¹⁹ in via sta et prospice habitatio Aroer interroga fugientem et eum qui evasis dic quid accidit

²⁰ confusus est Moab quoniam victus est ululate et clamate adnuntiate in Arnon quoniam vastata est Moab

²¹ et iudicium venit ad terram campestram super Helon et super Jaesa et super Mefath

²² et super Dibon et super Nabo et super domum Deblathaim

²³ et super Cariathaim et super Bethgamul et super Bethmaon

²⁴ et super Carioth et super Bosra et super omnes civitates terrae Moab quae longe et quae prope sunt

²⁵ abscisum est cornu Moab et brachium eius contritum est ait Dominus

²⁶ inebriate eum quoniam contra Dominum erectus est et adlidet manum Moab in vomitu suo et erit in derisum etiam ipse

²⁷ fuit enim in derisum tibi Israhel quasi inter fures repererisses eum propter verba ergo tua quae adversum illum locutus es captivus duceris

²⁸ relinquire civitates et habitate in petra habitatores Moab et estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis

²⁹ audivimus superbiam Moab superbus est valde sublimitatem eius et arrogantiam et superbiam et altitudinem cordis illius

³⁰ ego scio ait Dominus iactantiam eius et quod non sit iuxta eam virtus eius nec iuxta quod poterat conata sit facere

³¹ ideo super Moab heiulabo et ad Moab universam clamabo ad viros muri fictilis lamentantes

³² de planctu Iazer plorabo tibi vinea Sobema propagines tuae transierunt mare usque ad mare Iazer pervenerunt super messem tuam et vindemiam tuam praedo inruit

³³ ablata est laetitia et exultatio de Carmelo et de terra Moab et vinum de torcularibus sustuli nequaquam calcator uvae solitum celeuma cantabit

³⁴ de clamore Esebon usque Eleale et Iaesa dederunt vocem suam a Segor usque ad Oronaim vitula contemnente aquae quoque Namrim pessimae erunt
³⁵ et auferam de Moab ait Dominus offerentem in excelsis et sacrificantem diis eius

³⁶ propterea cor meum ad Moab quasi tibiae resonabit et cor meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tiliarum quia plus fecit quam potuit idcirco perierunt

³⁷ omne enim caput calvitium et omnis barba rasa erit in cunctis manibus conligatio et super omne dorsum cilicium

³⁸ super omnia tecta Moab et in plateis eius omnis planctus quia contrivi Moab sicut vas inutile ait Dominus

³⁹ quomodo victa est et ululaverunt quomodo deiecit cervicem Moab et confusus est eritque Moab in derisum et in exemplum omnibus in circuitu suo

⁴⁰ haec dicit Dominus ecce quasi aquila evolabit et extendet alas suas ad Moab

⁴¹ capta est Carioth et munitiones comprehensae sunt et erit cor fortium Moab in die illa sicut cor mulieris parturientis

⁴² et cessabit Moab esse populus quoniam contra Dominum gloriatus est

⁴³ pavor et fovea et laqueus super te o habitator Moab ait Dominus

⁴⁴ qui fugit a facie pavoris cadet in foveam et qui conscenderit de fovea capietur laqueo adducam enim super Moab annum visitationis eorum dicit Dominus

⁴⁵ in umbra Esebon steterunt de laqueo fugientes quia ignis egressus est de Esebon et flamma de medio Seon et devorabit partem Moab et verticem filiorum tumultus

⁴⁶ vae tibi Moab peristi popule Chamos quia comprehensi sunt filii tui et filiae tuae in captivitatem

⁴⁷ et convertam captivitatem Moab in novissimis diebus ait Dominus hucusque iudicia Moab

49 ad filios Ammon haec dicit Dominus numquid filii non sunt Israhel aut heres non est ei cur igitur hereditate possedit Melchom Gad et populus eius in urbibus eius habitavit

² ideo ecce dies veniunt dicit Dominus et auditum faciam super Rabbath filiorum Ammon fremitum proelii et erit in tumultum dissipata filiaeque eius igni succendentur et possidebit Israhel possessores suos dicit Dominus

³ ulula Esebon quoniam vastata est Ahi clamate filiae Rabbath accingite vos ciliciis plangite et cir-

cuite per sepes quia Melchom in transmigratione ducetur sacerdotes eius et principes eius simul

⁴ quid gloriaris in vallibus defluxit vallis tua filia delicata quae confidebas in thesauris tuis et dicebas quis veniet ad me

⁵ ecce ego inducam super te terrorem ait Dominus Deus exercituum ab omnibus qui sunt in circuitu tuo et dispergemini singuli a conspectu vestro nec erit qui congreget fugientem

⁶ et post haec reverti faciam captivos filiorum Ammon ait Dominus

⁷ ad Idumeam haec dicit Dominus exercituum numquid non est ultra sapientia in Theman periit consilium a filiis inutilis facta est sapientia eorum

⁸ fugite terga vertite descendite in voragine habitatores Dedan quoniam perditionem Esau adduxi super eum tempus visitationis eius

⁹ si vindemiatore venissent super te non reliquissent racemum si fures in nocte rapuissent quod sufficeret sibi

¹⁰ ego vero discoperi Esau revelavi abscondita eius et celari non poterit vastatum est semen eius et fratres eius et vicini eius et non erit

¹¹ relinque pupillos tuos ego eos faciam vivere et viduae tuae in me sperabunt

¹² quia haec dicit Dominus ecce quibus non erat iudicium ut biberent calicem bibentes bibent et tu quasi innocens relinqueris non eris innocens sed bibens bibes

¹³ quia per memet ipsum iuravi dicit Dominus quod in solitudinem et in obprobrium et in desertum et in maledictionem erit Bosra et omnes civitates eius erunt in solitudines sempiternas

¹⁴ auditum audivi a Domino et legatus ad gentes missus est congregamini et venite contra eam et consurgamus in proelium

¹⁵ ecce enim parvulum dedi te in gentibus contemptibilem inter homines

¹⁶ arrogantia tua decepit te et superbia cordis tui qui habitas in cavernis petrae et adprehendere niteris altitudinem collis cum exaltaveris quasi aquila nidum tuum inde detraham te dicit Dominus

¹⁷ et erit Idumea deserta omnis qui transibit per eam stupebit et sibilabit super omnes plagas eius

¹⁸ sicuti subversa est Sodoma et Gomorra et vicinae eius ait Dominus non habitabit ibi vir et non incolet eam filius hominis

¹⁹ ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam quia subito currere eum faciam ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei et quis sustinebit me et quis est iste pastor qui resistat vultui meo

²⁰ propterea audite consilium Domini quod iniit de Edom et cogitationes eius quas cogitavit de habi-

tatoribus Theman si non deiecerint eos parvuli gregis nisi dissipaverint cum eis habitaculum eorum
²¹ a voce ruinae eorum commota est terra clamor in mari Rubro auditus est vocis eius

²² ecce quasi aquila ascendet et evolabit et expandet alas suas super Bosram et erit cor fortium Idumeeae in die illa quasi cor mulieris parturientis

²³ ad Damascus confusa est Emath et Arfad quia auditum pessimum audierunt turbati sunt in mari sollicitudine quiescere non potuit

²⁴ dissoluta est Damascus versa in fugam tremor adprehendit eam angustia et dolores tenuerunt eam quasi parturientem

²⁵ quomodo dereliquerunt civitatem laudabilem urbem laetitiae

²⁶ ideo cadent iuvenes eius in plateis eius et omnes viri proelii conticescent in die illa ait Dominus exercituum

²⁷ et succendam ignem in muro Damasci et devorabit moenia Benadad

²⁸ ad Cedar et ad regna Asor quae percussit Nabuchodonosor rex Babylonis haec dicit Dominus surgite ascendite ad Cedar et vastate filios orientis

²⁹ tabernacula eorum et greges eorum capient pelles eorum et omnia vasa eorum et camelos eorum tolent sibi et vocabunt super eos formidinem in circuitu

³⁰ fugite abite vehementer in voraginibus sedete qui habitatis Asor ait Dominus iniit enim contra vos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium et cogitavit adversum vos cogitationes

³¹ consurgite et ascendite ad gentem quietam et habitantem confidenter ait Dominus non ostia non vectes ei soli habitant

³² et erunt cameli eorum in direptionem et multitudo iumentorum in praedam et dispergam eos in omnem ventum qui sunt adtonsi in comam et ex omni confinio eorum adducam interitum super eos ait Dominus

³³ et erit Asor in habitaculum draconum deserta usque in aeternum non manebit ibi vir nec incolet eam filius hominis

³⁴ quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam adversus Aelam in principio regni Sedeciae regis Iuda dicens

³⁵ haec dicit Dominus exercituum ecce ego confringam arcum Aelam summam fortitudinem eorum

³⁶ et inducam super Aelam quattuor ventos a quattuor plagis caeli et ventilabo eos in omnes ventos istos et non erit gens ad quam non perveniant profugi Aelam

³⁷ et pavere faciam Aelam coram inimicis suis et in conspectu quaerentium animam eorum et adducam super eos malum iram furoris mei dicit Dominus et emittam post eos gladium donec consumam eos

³⁸ et ponam solium meum in Aelam et perdam inde reges et principes ait Dominus

³⁹ in novissimis autem diebus reverti faciam captivos Aelam dicit Dominus

50 verbum quod locutus est Dominus de Babylone et de terra Chaldeorum in manu Hieremiae prophetae

² adnuntiate in gentibus et auditum facite levate signum praedicate et nolite celare dicite capta est Babylon confusus est Bel victus est Marodach confusa sunt sculptilia eius superata sunt idola eorum

³ quoniam ascendit contra eam gens ab aquilone quae ponet terram eius in solitudinem et non erit qui habitet in ea ab homine usque ad pecus et moti sunt et abierunt

⁴ in diebus illis et in tempore illo ait Dominus venient filii Israhel ipsi et filii Iuda simul ambulantes et flentes properabunt et Dominum Deum suum quaerent

⁵ in Sion interrogabunt viam huc facies eorum venient et adponentur ad Dominum foedere sempiterno quod nulla oblivione delebitur

⁶ grex perditus factus est populus meus pastores eorum seduxerunt eos feceruntque vagari in montibus de monte in collem transierunt obliti sunt cubilis sui

⁷ omnes qui invenerunt comederunt eos et hostes eorum dixerunt non peccavimus pro eo quod peccaverunt Domino decori iustitiae et expectationi patrum eorum Domino

⁸ recedite de medio Babylonis et de terra Chaldeorum egredimini et estote quasi hedi ante greges

⁹ quoniam ecce ego suscito et adducam in Babylonem congregationem gentium magnarum de terra aquilonis et praeparabuntur adversum eam et inde capietur sagitta eius quasi viri fortis interfectoris non revertetur vacua

¹⁰ et erit Chaldea in praedam omnes vastantes eam replebuntur ait Dominus

¹¹ quoniam exultatis et magna loquimini diripientes hereditatem meam quoniam effusi estis sicut vitulus super herbam et mugistis ut tauri

¹² confusa est mater vestra nimis et adaequata pulveri quae genuit vos ecce novissima erit in gentibus deserta invia et arens

¹³ ab ira Domini non habitabitur sed redigetur tota in solitudinem omnis qui transit per Babylonem stupebit et sibilabit super universis plagis eius

¹⁴ praeparamini contra Babylonem per circuitum omnes qui intenditis arcum debellate eam non parcatis iaculis quia Domino peccavit

¹⁵ clamate adversum eam ubique dedit manum ceciderunt fundamenta eius destructi sunt muri eius quoniam ultio Domini est ultionem accipite de ea sicut fecit facite ei

¹⁶ disperdite satorem de Babylone et tenentem fal-
cem in tempore messis a facie gladii columbae un-
usquisque ad populum suum convertetur et singuli
ad terram suam fugient

¹⁷ grex dispersus Israhel leones eiecerunt eum
primus comedit eum rex Assur iste novissimus
exossavit eum Nabuchodonosor rex Babylonis

¹⁸ propterea haec dicit Dominus exercituum Deus
Israhel ecce ego visitabo regem Babylonis et terram
eius sicut visitavi regem Assur

¹⁹ et reducam Israhel ad habitaculum suum et pas-
cetur Carmelum et Basan et in monte Ephraim et
Galaad saturabitur anima eius

²⁰ in diebus illis et in tempore illo ait Dominus
quaeretur iniquitas Israhel et non erit et peccatum
Iuda et non inveniatur quoniam propitius ero eis
quos reliquero

²¹ super terram dominantium ascende et super
habitatores eius visita dissipa et interfice quae post
eos sunt ait Dominus et fac iuxta omnia quae prae-
cepi tibi

²² vox belli in terra et contritio magna

²³ quomodo confractus est et contritus est malleus
universae terrae quomodo versa est in desertum
Babylon in gentibus

²⁴ inlaqueavi te et capta es Babylon et nesciebas
inventas es et adprehensa quoniam Dominum pro-
vocasti

²⁵ aperuit Dominus thesaurum suum et protulit vasa
irae suae quoniam opus est Domino Deo exerci-
tuum in terra Chaldeorum

²⁶ venite ad eam ab extremis finibus aperite ut
exeant qui conculcent eam tollite de via lapides et
redigite in acervos et interficite eam nec sit quic-
quam reliquum

²⁷ dissipate universos fortes eius descendant in oc-
cisionem vae eis quia venit dies eorum tempus
visitationis eorum

²⁸ vox fugientium et eorum qui evaserunt de terra
Babylonis ut adnuntient in Sion ultionem Domini
Dei nostri ultionem templi eius

²⁹ adnuntiate in Babylonem plurimis omnibus qui
tendunt arcum consistite adversum eam per gyrum
et nullus evadat reddite ei secundum opus suum
iuxta omnia quae fecit facite illi quia contra Domi-
num erecta est adversum Sanctum Israhel

³⁰ idcirco cadent iuvenes eius in plateis eius et om-
nes viri bellatores eius conticescent in die illa ait
Dominus

³¹ ecce ego ad te superbe dicit Dominus Deus exer-
citus quia venit dies tuus tempus visitationis tuae

³² et cadet superbus et corruet et non erit qui sus-
citet eum et succendam ignem in urbibus eius et
devorabit omnia in circuitu eius

³³ haec dicit Dominus exercituum calumniam susti-
nent filii Israhel et filii Iuda simul omnes qui cepe-
runt eos tenent nolunt dimittere eos

³⁴ redemptor eorum Fortis Dominus exercituum
nomen eius iudicio defendet causam eorum ut ex-
terreat terram et commoveat habitatores Babylonis

³⁵ gladius ad Chaldeos ait Dominus et ad habita-
tores Babylonis et ad principes et ad sapientes eius
³⁶ gladius ad divinos eius qui stulti erunt gladius ad
fortes illius qui timebunt

³⁷ gladius ad equos eius et ad currus eius et ad omne
vulgus quod est in medio eius et erunt quasi mu-
lieres gladius ad thesauros eius qui diripientur

³⁸ siccitas super aquas eius erit et arescent quia terra
sculptilium est et in portentis gloriantur

³⁹ propterea habitabunt dracones cum fatuis ficariis
et habitabunt in ea strutiones et non habitabitur
ultra usque ad sempiternum nec extruetur usque ad
generationem et generationem

⁴⁰ sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram et
vicinas eius ait Dominus non habitabit ibi vir nec
incolet eam filius hominis

⁴¹ ecce populus venit ab aquilone et gens magna et
reges multi consurgent a finibus terrae

⁴² arcum et scutum adprehendent crudeles sunt et
inmisericordes vox eorum quasi mare sonabit et
super equos ascendent sicut vir paratus ad proelium
contra te filia Babylon

⁴³ audivit rex Babylonis famam eorum et dissolutae
sunt manus eius angustia adprehendit eum dolor
quasi parturientem

⁴⁴ ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad
pulchritudinem robustam quia subito currere eum
faciam ad illam et quis erit electus quem prae-
ponam ei quis enim similis mei et quis sustinebit
me et quis est iste pastor qui resistat vultui meo

⁴⁵ propterea audite consilium Domini quod mente
concepit adversum Babylonem et cogitationes eius
quas cogitavit super terram Chaldeorum nisi de-
traxerint eos parvuli gregum nisi dissipatum fuerit
cum ipsis habitaculum eorum

⁴⁶ a voce captivitatis Babylonis commota est terra et
clamor inter gentes auditus est

51 haec dicit Dominus ecce ego suscitabo
super Babylonem et super habitatores eius
qui cor suum levaverunt contra me quasi ventum
pestilentem

² et mittam in Babylonem ventilatores et ventilabunt
eam et demolientur terram eius quoniam venerunt
super eam undique in die adflictionis eius

³ non tendat qui tendit arcum suum et non ascendat
loricatus nolite parcere iuvenibus eius interficite
omnem militiam eius

⁴ et cadent interfecti in terra Chaldeorum et vul-
nerati in regionibus eius

⁵ quoniam non fuit viduatus Israhel et Iuda a Deo suo Domino exercituum terra autem eorum repleta est delicto a Sancto Israhel

⁶ fugite de medio Babylonis et salvet unusquisque animam suam nolite tacere super iniquitatem eius quoniam tempus ultionis est Domino vicissitudinem ipse retribuet ei

⁷ calix aureus Babylon in manu Domini inebrians omnem terram de vino eius biberunt gentes et ideo commotae sunt

⁸ subito cecidit Babylon et contrita est ululate super eam tollite resinam ad dolorem eius si forte sanetur

⁹ curavimus Babylonem et non est sanata derelinquamus eam et eamus unusquisque in terram suam quoniam pervenit usque ad caelos iudicium eius et elevatum est usque ad nubes

¹⁰ protulit Dominus iustitias nostras venite et narremus in Sion opus Domini Dei nostri

¹¹ acuite sagittas implete faretras suscitavit Dominus spiritum regum Medorum et contra Babylonem mens eius ut perdat eam quoniam ultio Domini est ultio templi sui

¹² super muros Babylonis levate signum augete custodiam levate custodes praeparate insidias quia cogitavit Dominus et fecit quaecumque locutus est contra habitatores Babylonis

¹³ quae habitas super aquas multas locuples in thesauris venit finis tuus pedalis praecisionis tuae

¹⁴ iuravit Dominus exercituum per animam suam quoniam replebo te hominibus quasi bruchum et super te celeuma cantabitur

¹⁵ qui fecit terram in fortitudine sua praeparavit orbem in sapientia sua et prudentia sua extendit caelos

¹⁶ dante eo vocem multiplicantur aquae in caelo qui levat nubes ab extremo terrae fulgura in pluviam fecit et produxit ventum de thesauris suis

¹⁷ stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis conflator in sculptili quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis

¹⁸ vana sunt opera et risu digna in tempore visitationis suae peribunt

¹⁹ non sicut haec pars Iacob quia qui fecit omnia ipse est et Israhel sceptrum hereditatis eius Dominus exercituum nomen eius

²⁰ conlidis tu mihi vasa belli et ego conlidam in te gentes et disperdam in te regna

²¹ et conlidam in te equum et equitem eius et conlidam in te currum et ascensorem eius

²² et conlidam in te virum et mulierem et conlidam in te senem et puerum et conlidam in te iuvenem et virginem

²³ et conlidam in te pastorem et gregem eius et conlidam in te agricolam et iugales eius et conlidam in te duces et magistratus

²⁴ et reddam Babyloni et cunctis habitatoribus Chaldaee omne malum suum quod fecerunt in Sion in oculis vestris ait Dominus

²⁵ ecce ego ad te mons pestifer ait Dominus qui corrumpis universam terram et extendam manum meam super te et evolvam te de petris et dabo te in montem combustionis

²⁶ et non tollent de te lapidem in angulum et lapidem in fundamenta sed perditus in aeternum eris ait Dominus

²⁷ levate signum in terra clangite bucina in gentibus sanctificate super eam gentes adnuntiate contra illam regibus Ararat Menni et Aschenez numerate contra eam Thapsar adducite equum quasi bruchum aculeatum

²⁸ sanctificate contra eam gentes reges Mediae duces eius et universos magistratus eius cunctamque terram potestatis eius

²⁹ et commovebitur terra et turbabitur quia evigilavit contra Babylonem cogitatio Domini ut ponat terram Babylonis desertam et inhabitabilem

³⁰ cessaverunt fortes Babylonis a proelio habitaverunt in praesidiis devoratum est robur eorum et facti sunt quasi mulieres incensa sunt tabernacula eius contriti sunt vectes eius

³¹ currens obviam currenti veniet et nuntius obvius nuntianti ut adnuntiet regi Babylonis quia capta est civitas eius a summo usque ad summum

³² et vada praeoccupata sunt et paludes incensae sunt igni et viri bellatores conturbati sunt

³³ quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel filia Babylon quasi area tempus triturae eius adhuc modicum et veniet tempus messionis eius

³⁴ comedit me devoravit me Nabuchodonosor rex Babylonis reddidit me quasi vas inane absorbit me sicut draco replevit ventrem suum teneritudine mea et eiecit me

³⁵ iniquitas adversum me et caro mea super Babylonem dicit habitatio Sion et sanguis meus super habitatores Chaldaee dicit Hierusalem

³⁶ propterea haec dicit Dominus ecce ego iudicabo causam tuam et ulciscar ultionem tuam et desertum faciam mare eius et siccabo venam eius

³⁷ et erit Babylon in tumulos habitatio draconum stupor et sibilus eo quod non sit habitator

³⁸ simul ut leones rugient excutient comas velut catuli leonum

³⁹ in calore eorum ponam potus eorum et inebriabo eos ut sopiantur et dormiant somnum sempiternum et non consurgant dicit Dominus

⁴⁰ deducam eos quasi agnos ad victimam quasi arietes cum hedis

⁴¹ quomodo capta est Sesach et comprehensa est inclita universae terrae quomodo facta est in stuporem Babylon inter gentes

⁴² ascendit super Babylonem mare multitudine fluctuum eius operta est
⁴³ factae sunt civitates eius in stuporem terra inhabitabilis et deserta terra in qua nullus habitet nec transeat per eam filius hominis
⁴⁴ et visitabo super Bel in Babylone et eiciam quod absorbuerat de ore eius et non confluent ad eum ultra gentes siquidem et murus Babylonis corruit
⁴⁵ egredimini de medio eius populus meus ut salvet unusquisque animam suam ab ira furoris Domini
⁴⁶ et ne forte mollescat cor vestrum et timeatis auditum qui audietur in terra et veniet in anno auditio et post hunc annum auditio et iniquitas in terra et dominator super dominatorem
⁴⁷ propterea ecce dies veniunt et visitabo super sculptilia Babylonis et omnis terra eius confundetur et universi interfecti eius cadent in medio eius
⁴⁸ et laudabunt super Babylonem caeli et terra et omnia quae in eis sunt quia ab aquilone venient ei praedones ait Dominus
⁴⁹ et quomodo fecit Babylon ut caderent occisi in Israhel sic de Babylone cadent occisi in universa terra
⁵⁰ qui fugistis gladium venite nolite stare recordamini procul Domini et Hierusalem ascendat super cor vestrum
⁵¹ confusi sumus quoniam audivimus obprobrium operuit ignominia facies nostras quia venerunt alieni super sanctificationem domus Domini
⁵² propterea ecce dies veniunt ait Dominus et visitabo super sculptilia eius et in omni terra eius mugiet vulneratus
⁵³ si ascenderit Babylon in caelum et firmaverit in excelso robor suum a me venient vastatores eius ait Dominus
⁵⁴ vox clamoris de Babylone et contritio magna de terra Chaldeorum
⁵⁵ quoniam vastavit Dominus Babylonem et perdidit ex ea vocem magnam et sonabunt fluctus eorum quasi aquae multae dedit sonitum vox eorum
⁵⁶ quia venit super eam id est super Babylonem praedo et adprehensi sunt fortes eius et emarcuit arcus eorum quia fortis ultor Dominus reddens retribuet
⁵⁷ et inebriabo principes eius et sapientes eius duces eius et magistratus eius et fortes eius et dormient somnum sempiternum et non expergiscentur ait Rex Dominus exercituum nomen eius
⁵⁸ haec dicit Dominus exercituum murus Babylonis ille latissimus suffossione suffodietur et portae eius excelsae igni comburentur et labores populorum ad nihilum et gentium in igne erunt et disperibunt
⁵⁹ verbum quod praecepit Hieremias prophetae Saraias filio Neriae filii Maasiae cum pergeret cum

Sedecia rege in Babylonem in anno quarto regni eius Saraias autem erat princeps prophetiae
⁶⁰ et scripsit Hieremias omne malum quod venturum erat super Babylonem in libro uno omnia verba haec quae scripta sunt contra Babylonem
⁶¹ et dixit Hieremias ad Saraïam cum veneris Babylonem et videris et legeris omnia verba haec
⁶² dices Domine tu locutus es contra locum istum ut disperderes eum ne sit qui in eo habitet ab homine usque ad pecus et ut sit perpetua solitudo
⁶³ cumque compleveris legere librum istum ligabis ad eum lapidem et proicies illum in medio Eufraten
⁶⁴ et dices sic submergetur Babylon et non consurget a facie afflictionis quam ego adduco super eam et dissolventur hucusque verba Hieremiae
52 filius viginti et unius anni Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem et nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna
² et fecit malum in oculis Domini iuxta omnia quae fecerat Ioachim
³ quoniam furor Domini erat in Hierusalem et in Iuda usquequo proiceret eos a facie sua et recessit Sedecias a rege Babylonis
⁴ factum est autem in anno nono regni eius in mense decimo decima mensis venit Nabuchodonosor rex Babylonis ipse et omnis exercitus eius adversum Hierusalem et obsederunt eam et aedificaverunt contra eam munitiones in circuitu
⁵ et fuit civitas obsessa usque ad undecimum annum regis Sedeciae
⁶ mense autem quarto nona mensis obtinuit fames in civitate et non erant alimenta populo terrae
⁷ et disrupta est civitas et omnes viri bellatores fugerunt et exierunt de civitate nocte per viam portae quae est inter duos muros et ducit ad hortum regis Chaldaeis obsidentibus urbem in gyro et abierunt per viam quae ducit in heremum
⁸ persecutus est autem exercitus Chaldeorum regem et adprehenderunt Sedeciam in deserto quod est iuxta Hiericho et omnis comitatus eius diffugit ab eo
⁹ cumque comprehendissent regem adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad eum iudicia
¹⁰ et iugulavit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis eius sed et omnes principes Iudae occidit in Reblatha
¹¹ et oculos Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus et adduxit eum rex Babylonis in Babylonem et posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis eius
¹² in mense autem quinto decima mensis ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Baby-

lonis venit Nabuzardan princeps militiae qui stabat coram rege Babylonis in Hierusalem

¹³ et incendit domum Domini et domum regis et omnes domos Hierusalem et omnem domum magnam igne conbusit

¹⁴ et totum murum Hierusalem per circuitum destruxit cunctus exercitus Chaldeorum qui erat cum magistro militiae

¹⁵ de pauperibus autem populi et de reliquo vulgo quod remanserat in civitate et de perfugis qui transfugerant ad regem Babylonis et ceteros de multitudine transtulit Nabuzardan princeps militiae

¹⁶ de pauperibus vero terrae reliquit Nabuzardan princeps militiae in vinitores et in agricolas

¹⁷ columnas quoque aereas quae erant in domo Domini et bases et mare aereum quod erat in domo Domini confregerunt Chaldei et tulerunt omne aes eorum in Babylonem

¹⁸ et lebetas et creagras et psalteria et fialas et mortariola et omnia vasa aerea quae in ministerio fuerant tulerunt

¹⁹ et hydrias et thymiamateria et urceos et pelves et candelabra et mortaria et cyatos quotquot aurea aurea et quotquot argentea argentea tulit magister militiae

²⁰ columnas duas et mare unum vitulos duodecim aereos qui erant sub basibus quas fecerat rex Salomon in domo Domini non erat pondus aeris omnium vasorum horum

²¹ de columnis autem decem et octo cubiti altitudinis erant in columna una et funiculus duodecim cubitorum circuibat eam porro grossitudo eius quattuor digitorum et intrinsecus cava erat

²² et capitella super utramque aerea altitudo capitelli unius quinque cubitorum et retiacula et mala granata

²³ nonaginta sex dependentia omnia mala granata centum retiaculis circumdabantur

²⁴ et tulit magister militiae Saraïam sacerdotem primum et Sophoniam sacerdotem secundum et tres custodes vestibuli

²⁵ et de civitate tulit eunuchum unum qui erat praepositus super viros bellatores et septem viros de his qui videbant faciem regis qui inventi sunt in civitate et scribam principem militum qui probabat tirones et sexaginta viros de populo terrae qui inventi sunt in medio civitatis

²⁶ tulit autem eos Nabuzardan magister militiae et duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha

²⁷ et percussit eos rex Babylonis et interfecit eos in Reblatha in terra Emath et translatus est Iuda de terra sua

²⁸ iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor in anno septimo Iudaeos tria milia et viginti tres

²⁹ in anno octavodecimo Nabuchodonosor de Hierusalem animas octingentas triginta duas

³⁰ in anno vicesimo tertio Nabuchodonosor transtulit Nabuzardan magister militiae Iudaeorum animas septingentas quadraginta quinque omnes ergo animae quattuor milia sescentae

³¹ et factum est in tricesimo septimo anno transmigrationis Ioachim regis Iudae duodecimo mense vicesima quinta mensis elevavit Evilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui caput Ioachim regis Iudae et eduxit eum de domo carceris

³² et locutus est cum eo bona et posuit thronum eius super thronos regum qui erant post se in Babylone

³³ et mutavit vestimenta carceris eius et comedebat panem coram eo semper cunctis diebus vitae suae

³⁴ et cibaria eius cibaria perpetua dabantur ei a rege Babylonis statuta per singulos dies usque ad diem mortis suae cunctis diebus vitae eius

Lamentationes

1 ALEPH quomodo sedit sola civitas plena populo facta est quasi vidua domina gentium princeps provinciarum facta est sub tributo

2 BETH plorans ploravit in nocte et lacrimae eius in maxillis eius non est qui consoletur eam ex omnibus caris eius omnes amici eius spreverunt eam et facti sunt ei inimici

3 GIMEL migravit Iuda propter afflictionem et multitudinem servitutis habitavit inter gentes nec invenit requiem omnes persecutores eius adprehenderunt eam inter angustias

4 DELETH viae Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad sollemnitatem omnes portae eius destructae sacerdotes eius gementes virgines eius squalidae et ipsa oppressa amaritudine

5 HE facti sunt hostes eius in capite inimici illius locupletati sunt quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius parvuli eius ducti sunt captivi ante faciem tribulantis

6 VAV et egressus est a filia Sion omnis decor eius facti sunt principes eius velut arietes non inveniunt pascuam et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis

7 ZAI recordata est Hierusalem dierum afflictionis suae et praevaricationis omnium desiderabilium suorum quae habuerat a diebus antiquis cum caderet populus eius in manu hostili et non esset auxiliator viderunt eam hostes et deriserunt sabbata eius

8 HETH peccatum peccavit Hierusalem propterea instabilis facta est omnes qui glorificabant eam spreverunt illam quia viderunt ignominiam eius ipsa autem gemens et conversa retrorsum

9 TETH sordes eius in pedibus eius nec recordata est finis sui deposita est vehementer non habens consolatorem vide Domine afflictionem meam quoniam erectus est inimicus

10 IOTH manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum de quibus praeceperas ne intrarent in ecclesiam tuam

11 CAPH omnis populus eius gemens et quaerens panem dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocilandam animam vide Domine considera quoniam facta sum vilis

12 LAMED o vos omnes qui transitis per viam attendite et videte si est dolor sicut dolor meus quoniam vindemiavit me ut locutus est Dominus in die irae furoris sui

13 MEM de excelso misit ignem in ossibus meis et erudivit me expandit rete pedibus meis convertit me retrorsum posuit me desolatam tota die maerore confectam

14 NUN vigilavit iugum iniquitatum mearum in manu eius convolutae sunt et inpositae collo meo infirmata est virtus mea dedit me Dominus in manu de qua non potero surgere

15 SAMECH abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei vocavit adversum me tempus ut contereret electos meos torcular calcavit Dominus virgini filiae Iuda

16 AIN idcirco ego plorans et oculus meus deducens aquam quia longe factus est a me consolator convertens animam meam facti sunt filii mei perdit quoniam invaluit inimicus

17 FE expandit Sion manus suas non est qui consoletur eam mandavit Dominus adversum Iacob in circuitu eius hostes eius facta est Hierusalem quasi polluta menstruis inter eos

18 SADE iustus est Dominus quia os eius ad iracundiam provocavi audite obsecro universi populi et videte dolorem meum virgines meae et iuvenes mei abierunt in captivitatem

19 COPH vocavi amicos meos et ipsi deceperunt me sacerdotes mei et senes mei in urbe consumpti sunt quia quaesierunt cibum sibi ut refocilarent animam suam

20 RES vide Domine quoniam tribulor venter meus conturbatus est subversum est cor meum in memet ipsa quoniam amaritudine plena sum foris interfecit gladius et domi mors similis est

21 SEN audierunt quia ingemesco ego et non est qui consoletur me omnes inimici mei audierunt malum meum laetati sunt quoniam tu fecisti adduxisti diem consolationis et fiet similes mei

22 THAU ingrediatur omne malum eorum coram te et devindemia eos sicut vindemiasti me propter omnes iniquitates meas multi enim gemitus mei et cor meum maerens

2 ALEPH quomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion proiecit de caelo terram inclitam Israhel et non recordatus est scabilli pedum suorum in die furoris sui

2 BETH praecipitavit Dominus nec pepercit omnia speciosa Iacob destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda deiecit in terram polluit regnum et principes eius

3 GIMEL confregit in ira furoris omne cornu Israhel avertit retrorsum dexteram suam a facie inimici et

LAMENTATIONES 2:3

succendit in Iacob quasi ignem flammae devorantis in gyro

⁴ DELETH tetendit arcum suum quasi inimicus firmavit dexteram suam quasi hostis et occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiae Sion effudit quasi ignem indignationem suam

⁵ HE factus est Dominus velut inimicus praecipitavit Israhel praecipitavit omnia moenia eius dissipavit munitiones eius et replevit in filia Iuda humiliatum et humiliatam

⁶ VAV et dissipavit quasi hortum tentorium suum demolitus est tabernaculum suum oblivioni tradidit Dominus in Sion festivitatem et sabbatum et obprobrio in indignatione furoris sui regem et sacerdotem

⁷ ZAI reppulit Dominus altare suum maledixit sanctificationi suae tradidit in manu inimici muros turrium eius vocem dederunt in domo Domini sicut in die sollempni

⁸ HETH cogitavit Dominus dissipare murum filiae Sion tetendit funiculum suum et non avertit manum suam a perditione luxitque antemurale et murus pariter dissipatus est

⁹ TETH defixae sunt in terra portae eius perdidit et contrivit vectes eius regem eius et principes eius in gentibus non est lex et prophetae eius non invenerunt visionem a Domino

¹⁰ IOTH sederunt in terra conticuerunt senes filiae Sion consperserunt cinere capita sua accincti sunt ciliciis abiecerunt in terra capita sua virgines Hierusalem

¹¹ CAPH defecerunt prae lacrimis oculi mei conturbata sunt viscera mea effusum est in terra iecur meum super contritione filiae populi mei cum deficeret parvulus et lactans in plateis oppidi

¹² LAMED matribus suis dixerunt ubi est triticum et vinum cum deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum

¹³ MEM cui comparabo te vel cui adsimilabo te filia Hierusalem cui exaequabo te et consolabor te virgo filia Sion magna enim velut mare contritio tua quis medebitur tui

¹⁴ NUN prophetae tui viderunt tibi falsa et stulta nec aperiebant iniquitatem tuam ut te ad paenitentiam provocarent viderunt autem tibi adsumptiones falsas et eiectiones

¹⁵ SAMECH plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam sibilaverunt et moverunt caput suum super filiam Hierusalem haecine est urbs dicentes perfecti decoris gaudium universae terrae

¹⁶ FE aperuerunt super te os suum omnes inimici tui sibilaverunt et fremuerunt dentibus dixerunt devoravimus en ista est dies quam expectabamus invenimus vidimus

¹⁷ AIN fecit Dominus quae cogitavit conplevit sermonem suum quem praeceperat a diebus antiquis destruxit et non pepercit et laetificavit super te inimicum et exaltavit cornu hostium tuorum

¹⁸ SADE clamavit cor eorum ad Dominum super muros filiae Sion deduc quasi torrentem lacrimas per diem et per noctem non des requiem tibi neque taceat pupilla oculi tui

¹⁹ CAPH consurge lauda in nocte in principio vigiliarum effunde sicut aqua cor tuum ante conspectum Domini leva ad eum manus tuas pro anima parvulorum tuorum qui defecerunt in fame in capite omnium competorum

²⁰ RES vide Domine et considera quem vindemiaveris ita ergone comedent mulieres fructum suum parvulos ad mensuram palmae si occidetur in sanctuario Domini sacerdos et propheta

²¹ SEN iacuerunt in terra foris puer et senex virgines meae et iuvenes mei ceciderunt in gladio interfecisti in die furoris tui percussisti nec misertus es

²² THAU vocasti quasi ad diem sollempnem qui tererent me de circuitu et non fuit in die furoris Domini qui effugeret et relinqueretur quos educavi et enutrivi inimicus meus consumpsit eos

3 ALEPH ego vir videns paupertatem meam in virga indignationis eius

² ALEPH me minavit et adduxit in tenebris et non in lucem

³ ALEPH tantum in me vertit et convertit manum suam tota die

⁴ BETH vetustam fecit pellem meam et carnem meam contrivit ossa mea

⁵ BETH aedificavit in gyro meo et circumdedit me felle et labore

⁶ BETH in tenebris conlocavit me quasi mortuos sempiternos

⁷ GIMEL circumaedificavit adversum me ut non egrediar adgravavit conpedem meam

⁸ GIMEL sed et cum clamavero et rogavero exclusit orationem meam

⁹ GIMEL conclusit vias meas lapidibus quadris semitas meas subvertit

¹⁰ DELETH ursus insidians factus est mihi leo in absconditis

¹¹ DELETH semitas meas subvertit et confregit me posuit me desolatam

¹² DELETH tetendit arcum suum et posuit me quasi signum ad sagittam

¹³ HE misit in renibus meis filias faretrae suae

¹⁴ HE factus sum in derisu omni populo meo canticum eorum tota die

¹⁵ HE replevit me amaritudinibus inebriavit me absinthio

¹⁶ VAV et fregit ad numerum dentes meos cibavit me cinere
¹⁷ VAV et repulsa est anima mea oblitus sum bonorum
¹⁸ VAV et dixi periit finis meus et spes mea a Domino
¹⁹ ZAI recordare paupertatis et transgressionis meae absinthii et fellis
²⁰ ZAI memoria memor ero et tabescet in me anima mea
²¹ ZAI hoc recolens in corde meo ideo sperabo
²² HETH misericordiae Domini quia non sumus consumpti quia non defecerunt miserationes eius
²³ HETH novae diluculo multa est fides tua
²⁴ HETH pars mea Dominus dixit anima mea propterea expectabo eum
²⁵ TETH bonus est Dominus sperantibus in eum animae quaerenti illum
²⁶ TETH bonum est praestolari cum silentio salutare Domini
²⁷ TETH bonum est viro cum portaverit iugum ab adulescentia sua
²⁸ IOTH sedebit solitarius et tacebit quia levavit super se
²⁹ IOTH ponet in pulvere os suum si forte sit spes
³⁰ IOTH dabit percutienti se maxillam saturabitur obprobriis
³¹ CAPH quia non repellet in sempiternum Dominus
³² CAPH quia si abiecit et miserebitur secundum multitudinem misericordiarum suarum
³³ CAPH non enim humiliavit ex corde suo et abiecit filios hominis
³⁴ LAMED ut contereret sub pedibus suis omnes vinctos terrae
³⁵ LAMED ut declinaret iudicium viri in conspectu vultus Altissimi
³⁶ LAMED ut perverteret hominem in iudicio suo Dominus ignoravit
³⁷ MEM quis est iste qui dixit ut fieret Domino non iubente
³⁸ MEM ex ore Altissimi non egredientur nec mala nec bona
³⁹ MEM quid murmuravit homo vivens vir pro peccatis suis
⁴⁰ NUN scrutemur vias nostras et quaeramus et revertamur ad Dominum
⁴¹ NUN levemus corda nostra cum manibus ad Dominum in caelos
⁴² NUN nos inique egimus et ad iracundiam provocavimus idcirco tu inexorabilis es
⁴³ SAMECH operuisti in furore et percussisti nos occidisti nec pepercisti
⁴⁴ SAMECH opposuisti nubem tibi ne transeat oratio

⁴⁵ SAMECH eradicationem et abiectionem posuisti me in medio populorum
⁴⁶ FE aperuerunt super nos os suum omnes inimici
⁴⁷ FE formido et laqueus facta est nobis vaticinatio et contritio
⁴⁸ FE divisiones aquarum deduxit oculus meus in contritione filiae populi mei
⁴⁹ AIN oculus meus afflictus est nec tacuit eo quod non esset requies
⁵⁰ AIN donec respiceret et videret Dominus de caelis
⁵¹ AIN oculus meus depraedatus est animam meam in cunctis filiabus urbis meae
⁵² SADE venatione ceperunt me quasi avem inimici mei gratis
⁵³ SADE lapsa est in lacu vita mea et posuerunt lapidem super me
⁵⁴ SADE inundaverunt aquae super caput meum dixi perii
⁵⁵ COPH invocavi nomen tuum Domine de lacis novissimis
⁵⁶ COPH vocem meam audisti ne avertas aurem tuam a singultu meo et clamoribus
⁵⁷ COPH adpropinquasti in die quando invocavi te dixisti ne timeas
⁵⁸ RES iudicasti Domine causam animae meae redemptor vitae meae
⁵⁹ RES vidisti Domine iniquitatem adversum me iudica iudicium meum
⁶⁰ RES vidisti omnem furorem universas cogitationes eorum adversum me
⁶¹ SEN audisti obprobria eorum Domine omnes cogitationes eorum adversum me
⁶² SEN labia insurgentium mihi et meditationes eorum adversum me tota die
⁶³ SEN sessionem eorum et resurrectionem eorum vide ego sum psalmus eorum
⁶⁴ THAU reddes eis vicem Domine iuxta opera manuum suarum
⁶⁵ THAU dabis eis scutum cordis laborem tuum
⁶⁶ THAU persequeris in furore et conteres eos sub caelis Domine
4 ALEPH quomodo obscuratum est aurum mutatus est color optimus dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum
² BETH filii Sion incliti et amicti auro primo quomodo reputati sunt in vasa testea opus manuum figuli
³ GIMEL sed et lamiae nudaverunt mammam lactaverunt catulos suos filia populi mei crudelis quasi strutio in deserto
⁴ DELETH adhesit lingua lactantis ad palatum eius in siti parvuli petierunt panem et non erat qui frangeret eis

LAMENTATIONES 4:5

⁵ HE qui vescebantur voluptuose interierunt in viis qui nutriebantur in croceis amplexati sunt stercore
⁶ VAV et maior effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum quae subversa est in momento et non ceperunt in ea manus
⁷ ZAI candidiores nazarei eius nive nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo sapphyro pulchriores
⁸ HETH denigrata est super carbones facies eorum et non sunt cogniti in plateis adhesit cutis eorum ossibus aruit et facta est quasi lignum
⁹ TETH melius fuit occisis gladio quam interfectis fame quoniam isti extabuerunt consumpti ab sterilitate terrae
¹⁰ IOTH manus mulierum misericordium coxerunt filios suos facti sunt cibus earum in contritione filiae populi mei
¹¹ CAPH conplevit Dominus furorem suum effudit iram indignationis suae et succendit ignem in Sion et devoravit fundamenta eius
¹² LAMED non crediderunt reges terrae et universi habitatores orbis quoniam ingrederetur hostis et inimicus per portas Hierusalem
¹³ MEM propter peccata prophetarum eius iniquitates sacerdotum eius qui effuderunt in medio eius sanguinem iustorum
¹⁴ NUN erraverunt caeci in plateis polluti sunt sanguine cumque non possent tenuerunt lacinias suas
¹⁵ SAMECH recedite polluti clamaverunt eis recedite abite nolite tangere iurgati quippe sunt et commoti dixerunt inter gentes non addet ultra ut habitet in eis
¹⁶ FE facies Domini divisit eos non addet ut respiciat eos facies sacerdotum non erubuerunt neque senum miserti sunt
¹⁷ AIN cum adhuc subsisteremus defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum cum respiceremus adteni ad gentem quae salvare non poterat
¹⁸ SADE lubricaverunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum adpropinquavit finis noster completi sunt dies nostri quia venit finis noster
¹⁹ COPH velociores fuerunt persecutores nostri aquilis caeli super montes persecuti sunt nos in deserto insidiati sunt nobis
²⁰ RES spiritus oris nostri christus dominus captus est in peccatis nostris cui diximus in umbra tua vivemus in gentibus
²¹ SEN gaude et laetare filia Edom quae habitas in terra Hus ad te quoque perveniet calix inebriaberis atque nudaberis
²² THAU completa est iniquitas tua filia Sion non addet ultra ut transmigret te visitavit iniquitatem tuam filia Edom discoperuit peccata tua
5 recordare Domine quid acciderit nobis intueri et respice obprobrium nostrum

² hereditas nostra versa est ad alienos domus nostrae ad extraneos
³ pupilli facti sumus absque patre matres nostrae quasi viduae
⁴ aquam nostram pecunia bibimus ligna nostra pretio comparavimus
⁵ cervicibus minabamur lassissimis non dabatur requies
⁶ Aegypto dedimus manum et Assiriis ut saturaremur pane
⁷ patres nostri peccaverunt et non sunt et nos iniquitates eorum portavimus
⁸ servi dominati sunt nostri non fuit qui redimeret de manu eorum
⁹ in animabus nostris adferebamus panem nobis a facie gladii in deserto
¹⁰ pellis nostra quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis
¹¹ mulieres in Sion humiliaverunt virgines in civitatibus Iuda
¹² principes manu suspensi sunt facies senum non erubuerunt
¹³ adolescentibus inpudice abusi sunt et pueri in ligno corruerunt
¹⁴ senes de portis defecerunt iuvenes de choro psallentium
¹⁵ defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu chorus noster
¹⁶ cecidit corona capitis nostri vae nobis quia peccavimus
¹⁷ propterea maestum factum est cor nostrum ideo contenebrati sunt oculi nostri
¹⁸ propter montem Sion quia disperiit vulpes ambulaverunt in eo
¹⁹ tu autem Domine in aeternum permanebis solium tuum in generatione et generatione
²⁰ quare in perpetuum oblivisceris nostri dereliques nos in longitudinem dierum
²¹ converte nos Domine ad te et convertemur innova dies nostros sicut a principio
²² sed proiciens reppulisti nos iratus es contra nos vehementer

Liber
Baruch

1 et haec verba libri quae scripsit Baruch filius Neeri filius Maasei filii Sedechia filii Sedei filii Helchiae in Babylonia

² in anno quinto in septima die mensis in tempore quo ceperunt Chaldei Hierusalem et succenderunt eam igni

³ et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechoniae filii Ioachim regis Iuda et ad aures universi populi venientis ad librum

⁴ et ad aures potentium filiorum regum et ad aures presbyterorum et ad aures populi a minimo usque ad magnum eorum omnium habitantium in Babylonia ad flumen Sudi

⁵ qui audientes plorabant et ieiunabant et orabant in conspectu Domini

⁶ et collegerunt pecuniam secundum quod potuit uniuscuiusque manus

⁷ et miserunt in Hierusalem ad Ioachim filium Helchiae filii Salom sacerdotem et ad sacerdotes et ad omnem populum qui inventi sunt cum eo in Hierusalem

⁸ cum acciperet vasa templi Domini quae ablata fuerant de templo revocare in terram Iuda decima die illius sivan vasa argentea quae fecit Sedechias filius Iosiae rex Iuda

⁹ posteaquam cepisset Nabuchodonosor rex Babylonum Iechoniam et principes et vinctos et potentes et populum terrae ab Hierusalem et duxit eos in Babyloniam

¹⁰ et dixerunt ecce misimus ad vos pecunias de quibus emite holocaustomata et tus et facite manna et offerte pro peccato ad aram Domini Dei nostri

¹¹ et orate pro vita Nabuchodonosor regis Babyloniae et pro vita Balthasar filii eius ut sint dies ipsorum sicut dies caeli super terram

¹² et det Dominus virtutem nobis et inluminet oculos nostros ut vivamus sub umbra Nabuchodonosor regis Babyloniae et sub umbra Balthasar filii eius et serviamus eis multis diebus et inveniamus gratiam in conspectu eorum

¹³ et pro nobis ipsis orate ad Dominum Deum nostrum quia peccavimus Domino Deo nostro et non est aversus furor eius a nobis usque in hunc diem

¹⁴ et legite librum istum quem misimus ad vos recitari in templo Domini in die sollempni et in die oportuno

¹⁵ et dicetis Domino Deo nostro iustitia nobis autem confusio faciei nostrae sicut dies haec omni Iuda et habitantibus in Hierusalem

¹⁶ regibus nostris et principibus nostris sacerdotibus nostris et prophetis nostris et patribus nostris

¹⁷ peccavimus ante Dominum nostrum et non credidimus diffidentes in eum

¹⁸ et non fuimus subiectibiles illi et non obaudivimus vocem Domini Dei nostri ut ambularemus in mandatis eius quibus dedit nobis

¹⁹ a die qua eduxit patres nostros de terra Aegypti usque in hunc diem eramus incredibiles ad Dominum Deum nostrum et dissipati recessimus ne audiremus vocem ipsius

²⁰ et adheserunt nobis mala multa et maledictiones quae constituit Dominus Moysi servo suo qui eduxit patres nostros de terra Aegypti dare nobis terram fluentem lac et mel sicut hodierna die

²¹ et non audivimus vocem Domini Dei nostri secundum omnia verba prophetarum quos misit ad nos

²² et abivimus unusquisque in sensum cordis nostri maligni operari diis alienis facientes mala ante oculos Domini Dei nostri

2 propter quod statuit Dominus Deus noster verbum suum quod locutus est ad nos et ad iudices nostros qui iudicaverunt in Israhel et ad reges nostros et ad principes nostros et ad omnem Israhel et Iuda

² ut adduceret Dominus super nos mala magna quae non sunt facta sub caelo quemadmodum facta sunt Hierusalem secundum quae scripta sunt in lege Moysi

³ ut manducaret homo carnes filii sui et carnes filiae suae

⁴ et dedit illos sub manus regum omnium qui sunt in circuitu nostro in inproperium et in desolationem et in omnibus populis quo nos dispersit Dominus

⁵ et facti sumus subtus et non supra quia peccavimus Domino Deo nostro non obaudiendo vocem ipsius

⁶ Domino Deo nostro iustitia nobis autem et patribus nostris confusio faciei sicut dies haec

⁷ quae locutus est Dominus super nos omnia mala haec quae evenerunt super nos

⁸ et non sumus deprecati faciem Domini Dei nostri ut reverteremur unusquisque nostrum a viis nostris pessimis

⁹ et vigilavit Dominus in malis et adduxit ea super nos quia iustus est Dominus in omnibus operibus suis quae mandavit nobis

¹⁰ et non audivimus vocem ipsius ut iremus in praeceptis Domini quae dedit ante faciem nostram

¹¹ et nunc Domine Deus Israhel qui eduxisti plebem tuam de terra Aegypti in manu valida et in signis et in prodigiis et in virtute tua magna et in brachio excelso et fecisti tibi nomen sicut dies iste

¹² peccavimus impie egimus inique gessimus Domine Deus noster in omnibus iustitiis tuis

¹³ avertatur ira tua a nobis quia derelicti sumus pauci inter gentes ubi dispersisti nos

¹⁴ exaudi Domine preces nostras et orationes nostras et educ nos propter te et da nobis invenire gratiam ante faciem eorum qui nos abduxerunt

¹⁵ ut sciat omnis terra quia tu es Dominus Deus noster et quia nomen tuum invocatum est super Israhel et super genus ipsius

¹⁶ respice Domine de domo sancta tua in nos et inclina aurem tuam et audi

¹⁷ aperi oculos tuos et vide quia non mortui qui sunt in inferno quorum spiritus acceptus est a visceribus suis dabunt honorem et iustificationem Domino

¹⁸ sed anima quae tristis est super magnitudine et incedit curva et infirmis et oculi deficientes et anima esuriens dat tibi gloriam et iustitiam Domino

¹⁹ quia non secundum iustitias patrum nostrorum nos fundimus misericordiam ante conspectum tuum Domine Deus noster

²⁰ sed quia misisti iram tuam et furorem tuum super nos sicut locutus es in manus puerorum tuorum prophetarum dicens

²¹ sic dicit Dominus inclinate umerum vestrum et cervicem vestram et opera facite regi Babylonis et sedebitis in terra quam dedi patribus vestris

²² quod si autem non audieritis vocem Domini Dei vestri operari regi Babyloniae defectionem faciam de civitatibus Iuda et a foris Hierusalem

²³ et auferam a vobis vocem iucunditatis et vocem gaudimoniae et vocem sponsi et vocem sponsae et erit omnis terra sine vestigio ab inhabitantibus eam

²⁴ et non audierunt vocem tuam ut operarentur regi Babyloniae et statuisti verba tua quae locutus es in manibus puerorum tuorum prophetarum ut proferrentur ossa regum nostrorum et ossa patrum nostrorum de loco suo

²⁵ et ecce sunt proiecta in calore solis et in gelu noctis et mortui sunt in doloribus pessimis in fame et in gladio et in emissione

²⁶ et posuisti templum in quo invocatum est nomen tuum in ipso sicut haec dies propter iniquitatem domus Israhel et domus Iuda

²⁷ et fecisti in nobis Domine Deus noster secundum omnem benignitatem tuam et secundum omnem miserationem tuam illam magnam

²⁸ sicut locutus es in manu pueri tui Moysi in die qua praecepisti ei scribere legem tuam coram filiis Israhel

²⁹ dicens si non obaudieritis vocem meam ambitio haec magna et multa convertetur in minimo inter gentes quo ego dispergam illos

³⁰ quia scio quod me non audiet populus populus est enim dura cervice et convertetur ad cor suum in terra captivitatis suae

³¹ et scient quoniam ego sum Dominus Deus eorum et dabo eis cor et audient aures

³² et laudabunt me in terra captivitatis suae et memores erunt nominis mei

³³ et avertent se a dorso suo duro et a malignitatibus suis quia reminiscuntur viam patrum suorum qui peccaverunt in me

³⁴ et revocabo illos in terram quam iuravi patribus illorum Abraham et Isaac et Iacob et dominabuntur eius et multiplicabo eos et non minorabuntur

³⁵ et statuam illis testamentum alterum sempiternum ut sim illis in Deum et ipsi erunt mihi in populum et non movebo amplius populum meum filios Israhel a terra quam dedi illis

3 et nunc Domine omnipotens Deus Israhel anima in angustiis et spiritus anxius clamat ad te

² audi Domine et miserere quia Deus es misericors et miserere nostri quia peccavimus ante te

³ quia tu sedes in sempiternum et nos peribimus in aevum

⁴ Domine omnipotens Deus Israhel audi nunc orationem mortuorum Israhel et filiorum ipsorum qui peccaverunt ante te et non audierunt vocem Domini Dei sui et adglutinata sunt nobis mala

⁵ noli meminisse iniquitates patrum nostrorum sed memento manus tuae et nominis tui in tempore isto

⁶ quia tu es Dominus Deus noster et laudabimus te Domine

⁷ quia propter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris et ut invocemus nomen tuum et laudemus te in captivitate nostra quia convertemus iniquitatem patrum nostrorum qui peccaverunt ante te

⁸ et ecce nos hodie in captivitate nostra sumus quo nos dispersisti in inproperium et in maledictum et in peccatum secundum omnes iniquitates patrum nostrorum qui discesserunt a te Domine Deus noster

⁹ audi Israhel mandata vitae auribus percipite ut scias prudentiam

¹⁰ quid est Israhel quid est quod in terra es inimicorum

¹¹ inveterasti in terra aliena coinquinatus es cum mortuis deputatus es cum descendentibus in infernum

¹² dereliquisti fontem sapientiae

¹³ si in via Dei ambulasses habitasses in pace sem-
piterna
¹⁴ disce ubi sit prudentia ubi sit virtus ubi sit intel-
lectus ut scias simul ubi sit longiturnitas vitae et
victus ubi sit lumen oculorum et pax
¹⁵ quis invenit locum eius et quis intravit in the-
sauros eius
¹⁶ ubi sunt principes gentium et qui dominantur
super bestias quae sunt super terram
¹⁷ qui in avibus caeli inludunt
¹⁸ qui argentum thesaurizant et aurum in quo confi-
debant homines et non est finis acquisitionis eorum
qui argentum fabricant et solliciti sunt nec est in-
ventio operum illorum
¹⁹ exterminati sunt et ad inferos descenderunt et alii
loco eorum exsurrexerunt
²⁰ iuvenes viderunt lumen et habitaverunt super
terram viam autem disciplinae ignoraverunt
²¹ neque intellexerunt semitas eius neque filii eorum
susceperunt eam a facie ipsorum longe facta est
²² non est audita in terra Chanaan neque visa est in
Theman
²³ filii quoque Agar qui exquirunt prudentiam quae
de terra est negotiatores Merrae et Theman et
fabulatores et exquisitores intellegentiae viam au-
tem sapientiae nescierunt neque commemorati sunt
semitas eius
²⁴ o Israhel quam magna est domus Dei et ingens
locus possessionis eius
²⁵ magnus et non habet finem excelsus et inmensus
²⁶ ibi fuerunt gigantes nominati illi qui ab initio
fuerunt statura magna scientes bellum
²⁷ non hos elegit Deus neque viam disciplinae dedit
illis et perierunt
²⁸ eo quod non haberent sapientiam et perierunt
propter insipientiam suam
²⁹ quis ascendit in caelum et accepit eam et deduxit
eam de nubibus
³⁰ quis transfretavit mare et invenit illam et adtulit
illam super aurum electum
³¹ non est qui possit scire viam eius neque qui ex-
quirat semitas eius
³² sed qui scit universa novit eam et invenit eam
prudentia sua qui praeparavit terram in aeterno
tempore et replevit eam pecudibus et quadrupedi-
bus
³³ qui emittit lumen et vadit et vocavit illud et
obaudit illi in tremore
³⁴ stellae autem lumen dederunt in custodiis suis et
laetatae sunt
³⁵ vocatae sunt et dixerunt adsumus et luxerunt ei
cum iucunditate qui fecit illas
³⁶ hic Deus noster non aestimabitur alius adversus
eum

³⁷ hic adinvenit omnem viam disciplinae et tradidit
illam Iacob puero suo et Israhel dilecto suo
³⁸ post haec in terris visus est et cum hominibus
conversatus est
4 hic liber mandatorum Dei et lex quae est in
aeternum omnes qui tenent eam ad vitam qui
autem dereliquerint eam in mortem
² convertere Iacob et adprehende eam ambula per
viam ad splendorem eius contra lumen eius
³ ne tradas altero gloriam tuam et dignitatem tuam
genti alienae
⁴ beati sumus Israhel quoniam quae Deo placent
nobis manifesta sunt
⁵ animaequior esto populus Dei memorabilis Israhel
⁶ venundati estis gentibus non in perditionem sed
propter quod in ira ad iracundiam provocastis
Deum traditi estis adversariis
⁷ exacerbastis enim eum qui fecit vos Deum aeter-
num immolantes daemoniis et non Deo
⁸ oblitum autem estis eum qui nutrit vos et contris-
tastis nutricem vestram Hierusalem
⁹ vidit enim iracundiam a Deo venientem vobis et
dixit audite confines Sion adduxit enim mihi Deus
luctum magnum
¹⁰ vidi enim captivitatem populi mei filiorum
meorum et filiarum quam superduxit illis Aeternus
¹¹ nutrivi enim illos cum iucunditate dimisi autem
illos cum fletu et luctu
¹² nemo gaudeat super me viduam et desolatam a
multis derelicta sum propter peccata filiorum
meorum quia declinaverunt a lege Dei
¹³ iustitias autem ipsius nescierunt nec ambu-
laverunt per vias mandatorum Dei neque per semi-
tatis eius cum iustitia ingressi sunt
¹⁴ veniant confines Sion et memorentur captivitatem
filiorum et filiarum meorum quam superduxit illis
Aeternus
¹⁵ adduxit enim super illos gentem de longinquo
gentem improbam et alterius linguae
¹⁶ qui non sunt reveriti senem neque puerorum mis-
erti sunt et abduxerunt dilectos viduae et a filiis
unicam desolaverunt
¹⁷ ego autem quid possum adiuvere vos
¹⁸ qui enim adduxit super vos mala ipse vos eripiet
de manibus inimicorum vestrorum
¹⁹ ambulate filii ambulate ego enim derelicta sum
sola
²⁰ exui me stola pacis indui autem me sacco obse-
crationis et clamabo ad Altissimum in diebus meis
²¹ animaequiores estote filii clamate ad Dominum et
eripiet vos de manu principum inimicorum
²² ego enim speravi in Aeternum salutem vestram et
venit mihi gaudium a Sancto super misericordia
quae veniet vobis ab Aeterno salutari nostro

²³ emisi enim vos cum luctu et ploratu reducet autem vos mihi Deus cum gaudio et iucunditate in sempiternum

²⁴ sicut enim viderunt vicinae Sion captivitatem vestram sic videbunt et in celeritate salutem vestram a Deo quae superveniet vobis cum honore magno et splendore aeterno

²⁵ filii patienter sustinete iram quae supervenit vobis persecutus est enim te inimicus tuus sed cito videbis perditionem ipsius et super cervices ipsius ascendes

²⁶ delicati mei ambulaverunt vias asperas ducti sunt enim ut grex direptus ab inimicis

²⁷ animaequiores estote filii et proclamate ad Deum erit enim memoria vestra ab eo qui ducit vos

²⁸ sicut enim fuit sensus vester ut erraretis a Deo decies tantum iterum convertentes requiretis eum

²⁹ qui enim induxit vobis mala ipse rursus adducet vobis sempiternam iucunditatem cum salute vestra

³⁰ animaequior esto Hierusalem exhortatur enim te qui te nominavit

³¹ nocentes parebunt qui te vexaverunt et qui gratulati sunt in tua ruina punientur

³² civitates quibus servierunt filii tui punietur quae accepit filios tuos

³³ sicut enim gavisa est in tua ruina et laetata est in tuo casu sic contristabitur in sua desolatione

³⁴ et amputabitur exultatio multitudinis eius et gaudimonium eius erit in luctum

³⁵ ignis enim superveniet ei ab Aeterno in longituris diebus et habitabitur a daemoniis in multitudinem temporis

³⁶ circumspice Hierusalem ad orientem et vide iucunditatem a Deo tibi venientem

³⁷ ecce enim veniunt filii tui quos dimisisti dispersos veniunt collecti ab oriente usque ad occidentem in verbo Sancti gaudentes in honorem Dei

5 exue te Hierusalem stola luctus et vexationis tuae et indue te decore et honore eius quae a Deo tibi est in sempiterna gloriae

² circumdato te deploide a Deo iustitiae et inpone mitram capiti tuo honoris Aeterni

³ Deus enim ostendet splendorem suum in te omni quod sub caelo est

⁴ nominabitur enim tibi nomen tuum a Deo in sempiternum Pax iustitiae et Honor pietatis

⁵ exsurge Hierusalem et sta in excelso et circumspice ad orientem et vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad occidentem in verbo Sancti gaudentes Dei memoria

⁶ exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis adducet autem illos Dominus ad te portatos in honorem sicut filios regni

⁷ constituit enim Deus humiliare omnem montem excelsum et rupes perennes et convalles replere in

aequalitatem terrae ut ambulet Israhel diligenter in honorem Dei

⁸ obumbraverunt autem et silvae et omne lignum suavitatis Israhel mandato Dei

⁹ adducet enim Deus Israhel cum iucunditate in lumine maiestatis suae cum misericordia et iustitia quae est ab ipso

6 exemplum epistolae quam misit Hieremias ad abductos captivos in Babyloniam a rege Babyloniorum ut nuntiaret illis secundum quod praeceptum est illi a Deo propter peccata quae peccastis ante Deum abducemini in Babyloniam captivi a Nabuchodonosor rege Babylonum

² ingressi itaque in Babyloniam eritis illic annis plurimis et tempus longum usque ad generationes septem post hoc autem educam vos inde cum pace

³ nunc autem videbitis in Babylonia deos aureos et argenteos et lapideos et ligneos in umeros portari ostentantes metum gentibus

⁴ videte ergo ne et vos similes efficiamini factis alienis et metuatis et metus vos capiat in ipsis

⁵ visa itaque turba de retro et ab ante adorantes dicite in cordibus vestris tibi oportet adorari Domine

⁶ angelus autem meus vobiscum est ipse autem exquiram animas vestras

⁷ nam lingua ipsorum polita a fabro ipsa etiam inaurata et inargentata falsa sunt et non possunt loqui

⁸ et sicut virgini amanti ornamenta ita accepto auro fabricati sunt

⁹ coronas certe habent aureas super capita sua dii illorum unde subtrahent sacerdotes ab eis aurum et argentum et erogant illud in semet ipsis

¹⁰ dant autem et ex ipso prostitutis et meretrices ornant et iterum cum receperint illud a meretricibus ornant deos suos

¹¹ hii autem non liberantur ab erugine et tineae

¹² opertis autem illis veste purpurea extergent faciem ipsorum propter pulverem domus qui est plurimus inter eos

¹³ sceptrum autem habet ut homo sicut iudex regionis qui in se peccantem non interficit

¹⁴ habet etiam gladium in manu et securem se autem de bello et a latronibus non liberat unde vobis notum sit quia non sunt dii

¹⁵ ne ergo timueritis eos sicut enim vas hominis confractum inutile efficitur tales sunt et dii illorum

¹⁶ constitutis illis in domo oculi eorum pleni sunt pulvere a pedibus introeuntium

¹⁷ et sicut alicui qui regem offendit circumseptae sunt ianuae aut sicut ad sepulchrum adductum mortuum ita tutant sacerdotes ostia clusuris et seris ne a latronibus expolientur

¹⁸ lucernas accendunt illis et quidem multas ex quibus nullam videre possunt sunt autem sicut trabes in domo

¹⁹ corda vero eorum dicunt elingere serpentes qui de terra sunt dum comedent eos et vestimentum ipsorum et non sentiunt

²⁰ nigrae fiunt facies eorum a fumo qui in domo fit

²¹ supra corpus eorum et supra caput volant noctuae et hirundines et aves etiam similiter et catta

²² unde scietis quia non sunt dii ne ergo timueritis eos

²³ aurum etiam quod habent ad speciem est nisi aliquis exterserit eruginem non fulgebunt neque enim dum conflarentur sentiebant

²⁴ ex omni pretio empta sunt in quibus spiritus non est in ipsis

²⁵ sine pedibus in umeris portantur ostentantes ignobilitatem suam hominibus confundantur etiam qui colunt ea

²⁶ propterea si ceciderint in terram a semet ipsis non surgent neque si quis eum statuerit rectum per semet ipsum stabit sed sicut mortuis munera eorum illis adponentur

²⁷ hostias illorum sacerdotes ipsorum vendunt et abutuntur similiter et mulieres eorum decerpentes neque infirmo neque mendicanti aliquid inpertunt

²⁸ de sacrificiis eorum fetae et menstruae contingunt scientes itaque ex his quia non sunt dii ne timeatis eos

²⁹ unde enim vocantur dii quia mulieres adponunt diis argenteis et aureis et ligneis

³⁰ et in domibus eorum sacerdotes sedent habentes tunicas scissas et capita et barbas rasa quorum capita nuda sunt

³¹ rugiunt autem clamantes contra deos suos sicut in cena mortui

³² a vestimento eorum auferent sacerdotes et vestimentum uxores suas et filios suos

³³ neque si quid mali patiantur ab aliquo neque si quid bonum poterunt retribuere neque regem constituere possunt neque auferre

³⁴ similiter neque divitias dare possunt neque malum retribuere si quis illis votum voverit et non reddiderit nec hoc requirent

³⁵ hominem a morte non liberant neque infimum a potentiore eripient

³⁶ hominem caecum ad visum non restituent de necessitate hominem non liberabunt

³⁷ viduae non miserebuntur neque orfanis beneficient

³⁸ lapidibus de monte similes sunt dii illorum lignei et lapidei aurei et argentei qui autem colunt illa confundentur

³⁹ quomodo ergo aestimandum est aut dicendum illos esse deos

⁴⁰ adhuc enim ipsis Chaldeis non honorantibus ea qui cum audierint mutum non posse loqui offerent illum ad Bel postulantes ab eo loqui

⁴¹ quasi possint sentire qui non habent motum et ipsi cum intellexerint relinquent ea sensum enim non habent ipsi dii illorum

⁴² mulieres autem circumdatis funibus in viis sedent succedentes ossa olivarum

⁴³ cum autem aliqua ex ipsis adtracta ab aliquo transeunte dormierit proximae suae exprobrat quod ea non sit digna habita sicut ipsa neque funis eius disruptus sit

⁴⁴ omnia autem quae illis fiunt falsa sunt quomodo ergo aestimandum aut dicendum est esse illos deos

⁴⁵ a fabris autem et ab aurificibus facta sunt nihil aliud erunt nisi id quod volunt esse sacerdotes

⁴⁶ aurifices ipsi etiam qui ea faciunt non sunt multi temporis numquid ergo possunt quae ab ipsis fabricata sunt esse dii

⁴⁷ reliquerunt autem falsa et obprobrium postea futuris

⁴⁸ nam cum supervenerit illis proelium et mala cogitant post se sacerdotes ubi se abscondant cum illis

⁴⁹ quomodo ergo sentiri debeant quoniam dii sunt qui nec de bello se liberant neque de malis se eripiunt

⁵⁰ nam cum sint lignea et inaurata et inargentata scietur postea quia falsa sunt gentibus universis et regibus quae manifestata sunt quia non sunt dii sed opera manuum hominum et nullum opus Dei in illis

⁵¹ unde ergo notum est quia non sunt dii sed opera manuum hominum et nullum Dei opus in ipsis est

⁵² regem regioni non suscitant neque pluviam hominibus dabunt

⁵³ iudicium quoque non discernent neque regionem liberabunt ab iniuria quia nihil possunt sicut corniculae inter medium caeli et terrae

⁵⁴ etenim cum inciderit ignis in domum deorum ligneorum aureorum et argenteorum sacerdotes quidem ipsorum fugient et liberabuntur ipsi vero sicut trabes in medio comburentur

⁵⁵ regi autem et bello non resistent quomodo ergo aestimandum est aut recipiendum quia dii sunt

⁵⁶ non a furibus neque a latronibus se liberabunt dii lignei et lapidei et inaurati et argentati quibus hii qui fortiores sunt

⁵⁷ aurum et argentum et vestimentum quod operi sunt auferent illis et abibunt nec sibi auxilium ferunt

⁵⁸ itaque melius est esse regem ostentantem virtutem suam aut vas in domo utile in quo gloriabitur qui possidet illud quam falsi dii vel ostium in domo quod custodit quae in ipsa sunt quam falsi dii

BARUCH 6:59

⁵⁹ sol quidem et luna sidera cum sint splendida et
emissa ad utilitates obaudiunt
⁶⁰ similiter et fulgur cum apparuerit perspicuum est
id ipsum autem et spiritus in omni regione spirat
⁶¹ et nubes quibus cum imperatum fuerit a Deo per-
ambulare universum orbem perficiunt quod im-
peratum est eis
⁶² ignis etiam missus desuper ut consumat montes et
silvas facit quod praeceptum est ei haec autem ne-
que speciebus neque virtutibus uni eorum similia
sunt
⁶³ unde neque aestimandum est neque dicendum
esse illos deos quando non possint neque iudicium
iudicare neque benefacere hominibus
⁶⁴ scientes itaque quia non sunt dii ne ergo timueri-
tis eos
⁶⁵ neque enim regibus maledicent neque benedicent
⁶⁶ signa etiam in caelo gentibus non ostendunt ne-
que ut sol lucebunt neque inluminabunt ut luna
⁶⁷ bestiae meliores sunt illis quae possunt fugere
sub tectum ac prodesse sibi
⁶⁸ nullo itaque modo nobis est manifestum quia sunt
dii propter quod ne timeatis eos
⁶⁹ nam sicut in cucumeraria formido nihil custodit
ita sunt dii illorum lignei et argentei et inaurati
⁷⁰ eodem modo et in horto spina alba supra quam
omnis avis sedet similiter et mortuo proiecto in
tenebris similes sunt dii illorum lignei et inaurati et
inargentati
⁷¹ a purpura quoque et marmore quae supra illos
tineant scietis itaque quia non sunt dii ipsi etiam
postremo comeduntur et erit obprobrium in regione
⁷² melior est homo iustus qui non habet simulacra
nam erit longe ab obprobriis

Hiezechiel Propheta

1 et factum est in tricesimo anno in quarto mense in quinta mensis cum essem in medio captivorum iuxta fluvium Chobar aperti sunt caeli et vidi visiones Dei

² in quinta mensis ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachim

³ factum est verbum Domini ad Hiezechiel filium Buzi sacerdotem in terra Chaldeorum secus flumen Chobar et facta est super eum ibi manus Domini

⁴ et vidi et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone et nubes magna et ignis involvens et splendor in circuitu eius et de medio eius quasi species electri id est de medio ignis

⁵ et ex medio eorum similitudo quattuor animalium et hic aspectus eorum similitudo hominis in eis

⁶ et quattuor facies uni et quattuor pinnae uni

⁷ et pedes eorum pedes recti et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli et scintillae quasi aspectus aeris candentis

⁸ et manus hominis sub pinnis eorum in quattuor partibus et facies et pinnae per quattuor partes habebant

⁹ iunctaeque erant pinnae eorum alterius ad alterum non revertebantur cum incederent sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur

¹⁰ similitudo autem vultus eorum facies hominis et facies leonis a dextris ipsorum quattuor facies autem bovis a sinistris ipsorum quattuor et facies aquilae ipsorum quattuor

¹¹ et facies eorum et pinnae eorum extantae desuper duae pinnae singulorum iungebantur et duae tegebant corpora eorum

¹² et unumquodque coram facie sua ambulabat ubi erat impetus spiritus illuc gradiebantur nec revertebantur cum ambularent

¹³ et similitudo animalium aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium et quasi aspectus lampadarum haec erat visio discurrens in medio animalium splendor ignis et de igne fulgor egrediens

¹⁴ et animalia ibant et revertebantur in similitudinem fulguris coruscantis

¹⁵ cumque aspicerem animalia apparuit rota una super terram iuxta animalia habens quattuor facies

¹⁶ et aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris et una similitudo ipsarum quattuor et aspectus earum et opera quasi sit rota in medio rotae

¹⁷ per quattuor partes earum euntes ibant et non revertebantur cum ambularent

¹⁸ statura quoque erat rotis et altitudo et horribilis aspectus et totum corpus plenum oculis in circuitu ipsarum quattuor

¹⁹ cumque ambularent animalia ambulabant pariter et rotae iuxta ea et cum elevarentur animalia de terra elevabantur simul et rotae

²⁰ quocumque ibat spiritus illuc eunte spiritu et rotae pariter levabantur sequentes eum spiritus enim vitae erat in rotis

²¹ cum euntibus ibant et cum stantibus stabant et cum elevatis a terra pariter elevabantur et rotae sequentes ea quia spiritus vitae erat in rotis

²² et similitudo super caput animalium firmamenti quasi aspectus cristalli horribilis et extenti super capita eorum desuper

²³ sub firmamento autem pinnae eorum rectae alterius ad alterum unumquodque duabus alis velabat corpus suum et alterum similiter velabatur

²⁴ et audiebam sonum alarum quasi sonum aquarum multarum quasi sonum sublimis Dei cum ambularent quasi sonus erat multitudinis ut sonus castrorum cumque starent dimittebantur pinnae eorum

²⁵ nam cum fieret vox supra firmamentum quod erat super caput eorum stabant et submittebant alas suas

²⁶ et super firmamentum quod erat imminens capiti eorum quasi aspectus lapidis sapphyri similitudo throni et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper

²⁷ et vidi quasi speciem electri velut aspectum ignis intrinsecus eius per circuitum a lumbis eius et desuper et a lumbis eius usque deorsum vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu

²⁸ velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluviae hic erat aspectus splendoris per gyrum

2 haec visio similitudinis gloriae Domini et vidi et cecidi in faciem meam et audivi vocem loquentis et dixit ad me fili hominis sta supra pedes tuos et loquar tecum

² et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi et statuit me supra pedes meos et audivi loquentem ad me

³ et dicentem fili hominis mitto ego te ad filios Israel ad gentes apostatrices quae recesserunt a me patres eorum praevaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc

⁴ et filii dura facie et indomabili corde sunt ad quos ego mitto te et dices ad eos haec dicit Dominus Deus

⁵ si forte vel ipsi audiant et si forte quiescant quoniam domus exasperans est et scient quia propheta fuerit in medio eorum

⁶ tu ergo fili hominis ne timeas eos neque sermones eorum metuas quoniam increduli et subversores sunt tecum et cum scorpionibus habitas verba eorum ne timeas et vultus eorum ne formides quia domus exasperans est

⁷ loqueris ergo verba mea ad eos si forte audiant et quiescant quoniam iritatores sunt

⁸ tu autem fili hominis audi quaecumque loquor ad te et noli esse exasperans sicut domus exasperatrix est aperi os tuum et comede quaecumque ego do tibi

⁹ et vidi et ecce manus missa ad me in qua erat involutus liber et expandit illum coram me qui erat scriptus intus et foris et scriptae erant in eo lamentationes et carmen et vae

3 et dixit ad me fili hominis quodcumque inveniis comede comede volumen istud et vadens loquere ad filios Israhel

² et aperui os meum et cibavit me volumine illo

³ et dixit ad me fili hominis venter tuus comedet et viscera tua conplebuntur volumine isto quod ego do tibi et comedi illud et factum est in ore meo sicut mel dulce

⁴ et dixit ad me fili hominis vade ad domum Israhel et loqueris verba mea ad eos

⁵ non enim ad populum profundi sermonis et ignotae linguae tu mitteris ad domum Israhel

⁶ neque ad populos multos profundi sermonis et ignotae linguae quorum non possis audire sermones et si ad illos mittereris ipsi audirent te

⁷ domus autem Israhel nolent audire te quia nolunt audire me omnis quippe domus Israhel adtrita fronte est et duro corde

⁸ ecce dedi faciem tuam valentiolem faciebus eorum et frontem tuam duriolem frontibus eorum

⁹ ut adamantem et ut silicem dedi faciem tuam ne timeas eos neque metuas a facie eorum quia domus exasperans est

¹⁰ et dixit ad me fili hominis omnes sermones meos quos loquor ad te adsume in corde tuo et auribus tuis audi

¹¹ et vade ingredi ad transmigrationem ad filios populi tui et loqueris ad eos et dices eis haec dicit Dominus Deus si forte audiant et quiescant

¹² et adsumpsit me spiritus et audivi post me vocem commotionis magnae benedicta gloria Domini de loco suo

¹³ et vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram et vocem rotarum sequentium animalia et vocem commotionis magnae

¹⁴ spiritus quoque levavit me et adsumpsit me et abii amarus in indignatione spiritus mei manus enim Domini erat mecum confortans me

¹⁵ et veni ad transmigrationem acervum novarum frugum ad eos qui habitabant iuxta flumen Chobar et sedi ubi illi sedebant et mansi ibi septem diebus maerens in medio eorum

¹⁶ cum autem pertransissent septem dies factum est verbum Domini ad me dicens

¹⁷ fili hominis speculatorem dedi te domui Israhel et audies de ore meo verbum et adnuntiabis eis ex me

¹⁸ si dicente me ad impium morte morieris non adnuntiaveris ei neque locutus fueris ut avertatur a via sua impia et vivat ipse impius in iniquitate sua morietur sanguinem autem eius de manu tua requiram

¹⁹ si autem tu adnuntiaveris impio et ille non fuerit conversus ab impietate sua et via sua impia ipse quidem in iniquitate sua morietur tu autem animam tuam liberasti

²⁰ sed et si conversus iustus a iustitia sua fecerit iniquitatem ponam offendiculum coram eo ipse morietur quia non adnuntiasti ei in peccato suo morietur et non erunt in memoria iustitiae eius quas fecit sanguinem vero eius de manu tua requiram

²¹ si autem tu adnuntiaveris iusto ut non peccet iustus et ille non peccaverit vivens vivet quia adnuntiasti ei et tu animam tuam liberasti

²² et facta est super me manus Domini et dixit ad me surgens egredere in campum et ibi loquar tecum

²³ et surgens egressus sum in campum et ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria quam vidi iuxta fluvium Chobar et cecidi in faciem meam

²⁴ et ingressus est in me spiritus et statuit me super pedes meos et locutus est mihi et dixit ad me ingredi et includere in medio domus tuae

²⁵ et tu fili hominis ecce data sunt super te vincula et ligabunt te in eis et non egredieris in medio eorum

²⁶ et linguam tuam adherescere faciam palato tuo et eris mutus nec quasi vir obiurgans quia domus exasperans est

²⁷ cum autem locutus fuero tibi aperi os tuum et dices ad eos haec dicit Dominus Deus qui audit audiat et qui quiescit quiescat quia domus exasperans est

4 et tu fili hominis sume tibi laterem et pones eum coram te et describes in eo civitatem Hierusalem

² et ordinabis adversus eam obsidionem et aedificabis munitiones et conportabis aggerem et dabis contra eam castra et pones arietes in gyro

³ et tu sume tibi sartaginem ferream et pones eam murum ferreum inter te et inter civitatem et obfirmabis faciem tuam ad eam et erit in obsidionem et circumdabis eam signum est domui Israhel

⁴ et tu dormies super latus tuum sinistrum et pones iniquitates domus Israhel super eo numero dierum quibus dormies super illud et adsumes iniquitatem eorum

⁵ ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum numero dierum trecentos et nonaginta dies et portabis iniquitatem domus Israhel

⁶ et cum compleveris haec dormies super latus tuum dextrum secundo et adsumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus diem pro anno diem inquam pro anno dedi tibi

⁷ et ad obsidionem Hierusalem convertes faciem tuam et brachium tuum erit exertum et prophetabis adversus eam

⁸ ecce circumdedi te vinculis et non te convertes a latere tuo in latus aliud donec compleas dies obsidionis tuae

⁹ et tu sume tibi frumentum et hordeum et fabam et lentem et milium et viciam et mittes ea in vas unum et facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuum trecentis et nonaginta diebus comedes illud

¹⁰ cibus autem tuus quo vesceris erit in pondere viginti stateres in die a tempore usque ad tempus comedes illud

¹¹ et aquam in mensura bibes sextam partem hin a tempore usque ad tempus bibes illud

¹² et quasi subcinericium hordiaticum comedes illud et stercore quod egredietur de homine operies illud in oculis eorum

¹³ et dixit Dominus sic comedent filii Israhel panem suum pollutum inter gentes ad quas eiciam eos

¹⁴ et dixi ha ha ha Domine Deus ecce anima mea non est polluta et morticinum et laceratum a bestiis non comedi ab infantia mea usque nunc et non est ingressa os meum omnis caro immunda

¹⁵ et dixit ad me ecce dedi tibi fimum boum pro stercoribus humanis et facies panem tuum in eo

¹⁶ et dixit ad me filii hominis ecce ego conteram baculum panis in Hierusalem et comedent panem in pondere et in sollicitudine et aquam in mensura et in angustia bibent

¹⁷ ut deficientibus pane et aqua corruat unusquisque ad fratrem suum et contabescant in iniquitatibus suis

5 et tu filii hominis sume tibi gladium acutum radentem pilos adsumes eum et duces per caput tuum et per barbam tuam et adsumes tibi stateram ponderis et divides eos

² tertiam partem igni conbures in medio civitatis iuxta completionem dierum obsidionis et adsumens tertiam partem concides gladio in circuitu eius tertiam vero aliam disperges in ventum et gladium nudabo post eos

³ et sumes inde parvum numerum et ligabis eos in summitate pallii tui

⁴ et ex eis rursum tolles et proicies in medio ignis et conbures eos igni ex eo egredietur ignis in omnem domum Israhel

⁵ haec dicit Dominus Deus ista est Hierusalem in medio gentium posui eam et in circuitu eius terras

⁶ et contempsit iudicia mea ut plus esset impia quam gentes et praecepta mea ultra quam terrae quae in circuitu eius sunt iudicia enim mea proiecerunt et in praeceptis meis non ambulaverunt

⁷ idcirco haec dicit Dominus Deus quia superastis gentes quae in circuitu vestro sunt in praeceptis meis non ambulastis et iudicia mea non fecistis et iuxta iudicia gentium quae in circuitu vestro sunt non estis operati

⁸ ideo haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te et ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis gentium

⁹ et faciam in te quae non feci et quibus similia ultra non faciam propter omnes abominationes tuas

¹⁰ ideo patres comedent filios in medio tui et filii comedent patres suos et faciam in te iudicia et ventitabo universas reliquias tuas in omnem ventum

¹¹ idcirco vivo ego dicit Dominus Deus nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis et in omnibus abominationibus tuis ego quoque confringam et non parcet oculus meus et non miserebor

¹² tertia tui pars peste morietur et fame consumetur in medio tui et tertia tui pars gladio cadet in circuitu tuo tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam et gladium evaginabo post eos

¹³ et compleam furorem meum et requiescere faciam indignationem meam in eis et consolabor et scient quia ego Dominus locutus sum in zelo meo cum implevero indignationem meam in eis

¹⁴ et dabo te in desertum et in obprobrium in gentibus quae in circuitu tuo sunt in conspectu omnis praetereuntis

¹⁵ et eris obprobrium et blasphemia exemplum et stupor in gentibus quae in circuitu tuo sunt cum fecero in te iudicia in furore et in indignatione et in increpationibus irae

¹⁶ ego Dominus locutus sum quando misero sagittas famis pessimas in eos quae erunt mortiferae et quas mittam ut disperdam vos et famem congregabo super vos et conteram vobis baculum panis

¹⁷ et inmittam in vos famem et bestias pessimas usque ad internicionem et pestilentia et sanguis transibunt per te et gladium inducam super te ego Dominus locutus sum

6 et factus est sermo Domini ad me dicens ² filii hominis pone faciem tuam ad montes Israhel et prophetabis ad eos

HIEZECHIEL 6:3

³ et dices montes Israhel audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus montibus et collibus rupibus et vallibus ecce ego inducam super vos gladium et disperdam excelsa vestra

⁴ et demoliar aras vestras et confringentur simulacra vestra et deiciam interfectos vestros ante idola vestra

⁵ et dabo cadavera filiorum Israhel ante faciem simulacrorum vestrorum et dispergam ossa vestra circum aras vestras

⁶ in omnibus habitationibus vestris urbes desertae erunt et excelsa demolientur et dissipabuntur et interibunt arae vestrae et confringentur et cessabunt idola vestra et conterentur delubra vestra et delebuntur opera vestra

⁷ et cadet interfectus in medio vestri et scietis quoniam ego Dominus

⁸ et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cum dispersero vos in terris

⁹ et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus ad quas captivi ducti sunt quia contrivi cor eorum fornicans et recedens a me et oculos eorum fornicantes post idola sua et displicebunt sibimet super malis quae fecerunt in universis abominationibus suis

¹⁰ et scietis quia ego Dominus non frustra locutus sum ut facerem eis malum hoc

¹¹ haec dicit Dominus Deus percute manu tua et adlide pedem tuum et dic eheu ad omnes abominationes malorum domus Israhel qui gladio fame peste ruituri sunt

¹² qui longe est peste morietur qui autem prope gladio corruet et qui relictus fuerit et obsessus fame morietur et compleam indignationem meam in eis

¹³ et scietis quia ego Dominus cum fuerint interfecti vestri in medio idolorum vestrorum in circuitu ararum vestrarum in omni colle excelso in cunctis summitatibus montium et subtus omne lignum nemorosum et subtus universam quercum frondosam locum ubi accenderunt tura redolentia universis idolis suis

¹⁴ et extendam manum meam super eos et faciam terram desolatam et destitutam a deserto Deblatha in omnibus habitationibus eorum et scietis quia ego Dominus

7 et factus est sermo Domini ad me dicens ² et tu fili hominis haec dicit Dominus Deus terrae Israhel finis venit finis super quattuor plagas terrae

³ nunc finis super te et emittam furorem meum in te et iudicabo te iuxta vias tuas et ponam contra te omnes abominationes tuas

⁴ et non parcat oculus meus super te et non miserebor sed vias tuas ponam super te et abominationes tuae in medio tui erunt et scietis quia ego Dominus

⁵ haec dicit Dominus Deus afflictio una afflictio ecce venit

⁶ finis venit venit finis evigilavit adversum te ecce venit

⁷ venit contractio super te qui habitas in terra venit tempus prope est dies occisionis et non gloriae montium

⁸ nunc de propinquo effundam iram meam super te et compleam furorem meum in te et iudicabo te iuxta vias tuas et inponam tibi omnia scelera tua

⁹ et non parcat oculus meus neque miserebor sed vias tuas inponam tibi et abominationes tuae in medio tui erunt et scietis quia ego sum Dominus percutiens

¹⁰ ecce dies ecce venit egressa est contractio floruit virga germinavit superbia

¹¹ iniquitas surrexit in virga impietatis non ex eis et non ex populo neque ex sonitu eorum et non erit requies in eis

¹² venit tempus adpropinquavit dies qui emit non laetetur et qui vendit non luceat quia ira super omnem populum eius

¹³ quia qui vendit ad id quod vendidit non revertetur et adhuc in viventibus vita eorum visio enim ad omnem multitudinem eius non regreditur et vir in iniquitate vitae suae non confortabitur

¹⁴ canite tuba praeparentur omnes et non est qui vadat ad proelium ira enim mea super universum populum eius

¹⁵ gladius foris pestis et fames intrinsecus qui in agro est gladio morietur et qui in civitate pestilentia et fame devorabuntur

¹⁶ et salvabuntur qui fugerint ex eis et erunt in montibus quasi columbae convallium omnes trepidi unusquisque in iniquitate sua

¹⁷ omnes manus dissolventur et omnia genua fluent aquis

¹⁸ et accingent se ciliciis et operiet eos formido et in omni facie confusio et in universis capitibus eorum calvitium

¹⁹ argentum eorum foris proicietur et aurum eorum in sterquilinum erit argentum eorum et aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini animam suam non saturabunt et ventres eorum non implebuntur quia scandalum iniquitatis eorum factum est

²⁰ et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt et imagines abominationum suarum et simulacrorum fecerunt ex eo propter hoc dedi eis illud in immunditiam

²¹ et dabo illud in manus alienorum ad diripiendum et impiis terrae in praedam et contaminabunt illud

²² et avertam faciem meam ab eis et violabunt arcum meum et introibunt in illud emissarii et contaminabunt illud

²³ fac conclusionem quoniam terra plena est iudicio sanguinum et civitas plena iniquitate

²⁴ et adducam pessimos de gentibus et possidebunt domos eorum et quiescere faciam superbiam potentium et possidebunt sanctuaria eorum

²⁵ angustia superveniente requirent pacem et non erit

²⁶ conturbatio super conturbationem veniet et auditus super auditum et quaerent visionem de propheta et lex peribit a sacerdote et consilium a senioribus

²⁷ rex lugebit et princeps induetur maerore et manus populi terrae conturbabuntur secundum viam eorum faciam eis et secundum iudicia eorum iudicabo eos et scient quia ego Dominus

8 et factum est in anno sexto in sexto mense in quinta mensis ego sedebam in domo mea et senes Iuda sedebant coram me et cecidit super me ibi manus Domini Dei

² et vidi et ecce similitudo quasi aspectus ignis ab aspectu lumborum eius et deorsum ignis et a lumbis eius et sursum quasi aspectus splendoris ut visio electri

³ et emissa similitudo manus adprehendit me in cincinno capitis mei et elevavit me spiritus inter terram et caelum et adduxit in Hierusalem in visione Dei iuxta ostium interius quod respiciebat aquilonem ubi erat statutum idolum zeli ad provocandam aemulationem

⁴ et ecce ibi gloria Dei Israhel secundum visionem quam videram in campo

⁵ et dixit ad me fili hominis leva oculos tuos ad viam aquilonis et levavi oculos meos ad viam aquilonis et ecce ab aquilone portae altaris idolum zeli in ipso introitu

⁶ et dixit ad me fili hominis putasne vides tu quid isti faciant abominationes magnas quas domus Israhel facit hic ut procul recedam a sanctuario meo et adhuc conversus videbis abominationes maiores

⁷ et introduxit me ad ostium atrii et vidi et ecce foramen unum in pariete

⁸ et dixit ad me fili hominis fode parietem et cum perfodissem parietem apparuit ostium unum

⁹ et dixit ad me ingredi et vide abominationes pessimas quas isti faciunt hic

¹⁰ et ingressus vidi et ecce omnis similitudo reptilium et animalium abominatio et universa idola domus Israhel depicta erant in pariete in circuitu per totum

¹¹ et septuaginta viri de senioribus domus Israhel et Hiezonias filius Saphan stabat in medio eorum stantium ante picturas et unusquisque habebat turibulum in manu sua et vapor nebulae de ture consurgebat

¹² et dixit ad me certe vides fili hominis quae seniores domus Israhel faciunt in tenebris unusquisque in

abscondito cubiculi sui dicunt enim non videt Dominus nos dereliquit Dominus terram

¹³ et dixit ad me adhuc conversus videbis abominationes maiores quas isti faciunt

¹⁴ et introduxit me per ostium portae domus Domini quod respiciebat ad aquilonem et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem

¹⁵ et dixit ad me certe vidisti fili hominis adhuc conversus videbis abominationes maiores his

¹⁶ et introduxit me in atrium domus Domini interius et ecce in ostio templi Domini inter vestibulum et altare quasi viginti quinque viri dorsa habentes contra templum Domini et facies ad orientem et adorabant ad ortum solis

¹⁷ et dixit ad me certe vidisti fili hominis numquid leve est hoc domui Iuda ut facerent abominationes istas quas fecerunt hic quia replentes terram iniquitate conversi sunt ad irritandum me et ecce adplicant ramum ad nares suas

¹⁸ ergo et ego faciam in furore non parcat oculus meus nec miserebor et cum clamaverint ad aures meas voce magna non exaudiam eos

9 et clamavit in auribus meis voce magna dicens adpropinquaverunt visitationes urbis et unusquisque vas interfectionis habet in manu sua

² et ecce sex viri veniebant de via portae superioris quae respicit ad aquilonem et uniuscuiusque vas interitus in manu eius vir quoque unus in medio eorum vestitus lineis et atramentarium scriptoris ad renes eius et ingressi sunt et steterunt iuxta altare aereum

³ et gloria Domini Israhel adsumpta est de cherub quae erat super eum ad limen domus et vocavit virum qui indutus erat lineis et atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis

⁴ et dixit Dominus ad eum transi per mediam civitatem in medio Hierusalem et signa thau super frontes viroverum gementium et dolentium super cunctis abominationibus quae fiunt in medio eius

⁵ et illis dixit audiente me transite per civitatem sequentes eum et percutite non parcat oculus vester neque misereamini

⁶ senem adulescentulum et virginem parvulum et mulieres interficite usque ad internicionem omnem autem super quem videritis thau ne occidatis et a sanctuario meo incipite coeperunt ergo a viris senioribus qui erant ante faciem domus

⁷ et dixit ad eos contaminate domum et implete atria interfectis egredimini et egressi sunt et percutiebant eos qui erant in civitate

⁸ et caede completa remansi ego ruique super faciem meam et clamans aio heu heu heu Domine Deus ergone disperdes omnes reliquias Israhel effundens furorem tuum super Hierusalem

⁹ et dixit ad me iniquitas domus Israhel et Iuda magna est nimis valde et repleta est terra sanguinibus et civitas repleta est aversione dixerunt enim dereliquit Dominus terram et Dominus non videt

¹⁰ igitur et meus non parcat oculus neque miserebor viam eorum super caput eorum reddam

¹¹ et ecce vir qui indutus erat lineis qui habebat atramentarium in dorso suo respondit verbum dicens feci sicut praecepisti mihi

10 et vidi et ecce in firmamento quod erat super caput cherubin quasi lapis sapphyrus quasi species similitudinis solii apparuit super ea

² et dixit ad virum qui indutus erat lineis et ait ingredere in medio rotarum quae sunt subtus cherub et imple manum tuam prunis ignis quae sunt inter cherubin et effunde super civitatem ingressusque est in conspectu meo

³ cherubin autem stabant a dextris domus cum ingrederetur vir et nubes implevit atrium interius

⁴ et elevata est gloria Domini desuper cherub ad limen domus et repleta est domus nube et atrium repletum est splendore gloriae Domini

⁵ et sonitus alarum cherubin audiebatur usque ad atrium exterius quasi vox Dei omnipotentis loquentis

⁶ cumque praecepisset viro qui indutus erat lineis dicens sume ignem de medio rotarum quae sunt inter cherubin ingressus ille stetit iuxta rotam

⁷ et extendit cherub manum de medio cherubin ad ignem qui erat inter cherubin et sumpsit et dedit in manus eius qui indutus erat lineis qui accipiens egressus est

⁸ et apparuit in cherubin similitudo manus hominis subtus pinnae eorum

⁹ et vidi et ecce quattuor rotae iuxta cherubin rota una iuxta cherub unum et rota alia iuxta cherub unum species autem erat rotarum quasi visio lapidis chrysoliti

¹⁰ et aspectus earum similitudo una quattuor quasi sit rota in medio rotae

¹¹ cumque ambularent in quattuor partes gradiabantur non revertabantur ambulantes sed ad locum ad quem ire declinabat quae prima erat sequebantur et ceterae nec convertabantur

¹² et omne corpus earum et colla et manus et pinnae et circuli plena erant oculis in circuitu quattuor rotarum

¹³ et rotas istas vocavit volubiles audiente me

¹⁴ quattuor autem facies habebat unum facies una facies cherub et facies secunda facies hominis et in tertio facies leonis et in quarto facies aquilae

¹⁵ et elevata sunt cherubin ipsum est animal quod videram iuxta flumen Chobar

¹⁶ cumque ambularent cherubin ibant pariter et rotae iuxta ea et cum levarent cherubin alas suas ut

exaltarentur de terra non residebant rotae sed et ipsae iuxta erant

¹⁷ stantibus illis stabant et cum elevatis elevabantur spiritus enim vitae erat in eis

¹⁸ et egressa est gloria Domini a limine templi et stetit super cherubin

¹⁹ et elevantia cherubin alas suas exaltata sunt a terra coram me et illis egredientibus rotae quoque subsecutae sunt et stetit in introitu portae domus Domini orientalis et gloria Dei Israhel erat super ea ²⁰ ipsum est animal quod vidi subter Deum Israhel iuxta fluvium Chobar et intellexi quia cherubin essent

²¹ quattuor per quattuor vultus uni et quattuor alae uni et similitudo manus hominis sub alis eorum

²² et similitudo vultuum eorum ipsi vultus quos videram iuxta fluvium Chobar et intuitus eorum et impetus singulorum ante faciem suam ingredi

11 et elevavit me spiritus et introduxit me ad portam domus Domini orientalem quae respicit solis ortum et ecce in introitu portae viginti quinque viri et vidi in medio eorum Hiezoniam filium Azur et Pheltiam filium Banaiae principes populi

² dixitque ad me filii hominis hii viri qui cogitant iniquitatem et tractant consilium pessimum in urbe ista

³ dicentes nonne dudum aedificatae sunt domus haec est lebes nos autem carnes

⁴ idcirco vaticinare de eis vaticinare filii hominis

⁵ et inruit in me spiritus Domini et dixit ad me loquere haec dicit Dominus sic locuti estis domus Israhel et cogitationes cordis vestri ego novi

⁶ plurimos occidistis in urbe hac et implestis vias eius interfectis

⁷ propterea haec dicit Dominus Deus interfecti vestri quos posuistis in medio eius hii sunt carnes et haec est lebes et educam vos de medio eius

⁸ gladium metuistis et gladium inducam super vos ait Dominus Deus

⁹ et eiciam vos de medio eius daboque vos in manu hostium et faciam in vobis iudicia

¹⁰ gladio cadetis in finibus Israhel iudicabo vos et scietis quia ego Dominus

¹¹ haec non erit vobis in lebetem et vos non eritis in medio eius in carnes in finibus Israhel iudicabo vos

¹² et scietis quia ego Dominus qui in praeceptis meis non ambulastis et iudicia mea non fecistis sed iuxta iudicia gentium quae in circuitu vestro sunt estis operati

¹³ et factum est cum prophetarem Pheltias filius Banaiae mortuus est et cecidi in faciem meam clamans voce magna et dixi heu heu heu Domine Deus consummationem tu facis reliquiarum Israhel

¹⁴ et factum est verbum Domini ad me dicens

¹⁵ filii hominis fratres tui fratres tui viri propinqui tui et omnis domus Israhel universi quibus dixerunt habitatores Hierusalem longe recedite a Domino nobis data est terra in possessionem

¹⁶ propterea haec dicit Dominus Deus quia longe feci eos in gentibus et quia dispersi eos in terris ero eis in sanctificationem modicam in terris ad quas venerunt

¹⁷ propterea loquere haec dicit Dominus Deus congregabo vos de populis et adunabo de terris in quibus dispersi estis daboque vobis humum Israhel

¹⁸ et ingredientur illuc et auferent omnes offensiones cunctasque abominationes eius de illa

¹⁹ et dabo eis cor unum et spiritum novum tribuam in visceribus eorum et auferam cor lapideum de carne eorum et dabo eis cor carneum

²⁰ ut in praeceptis meis ambulent et iudicia mea custodiant faciantque ea et sint mihi in populum et ego sim eis in Deum

²¹ quorum cor post offendicula et abominationes suas ambulat horum viam in capite suo ponam dicit Dominus Deus

²² et elevaverunt cherubin alas suas et rotae cum eis et gloria Dei Israhel erat super ea

²³ et ascendit gloria Domini de medio civitatis stetitque super montem qui est ad orientem urbis

²⁴ et spiritus levavit me adduxitque in Chaldeam ad transmigracionem in visione in spiritu Dei et sublata est a me visio quam videram

²⁵ et locutus sum ad transmigracionem omnia verba Domini quae ostenderat mihi

12 ¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² filii hominis in medio domus exasperantis tu habitas qui oculos habent ad videndum et non vident et aures ad audiendum et non audiunt quia domus exasperans est

³ tu ergo filii hominis fac tibi vasa transmigracionis et transmigrabis per diem coram eis transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum si forte aspiciant quia domus exasperans est

⁴ et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu eorum tu autem egredieris vespere coram eis sicut egreditur migrans

⁵ ante oculos eorum perfodi tibi parietem et egredieris per eum

⁶ in conspectu eorum in umeris portaberis in caligine effereris faciem tuam velabis et non videbis terram quia portentum dedi te domui Israhel

⁷ feci ergo sicut praeceperat mihi vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem et vespere perfodi mihi parietem manu in caligine egressus sum et in umeris portatus in conspectu eorum

⁸ et factus est sermo Domini ad me mane dicens

⁹ filii hominis numquid non dixerunt ad te domus Israhel domus exasperans quid tu facis

¹⁰ dic ad eos haec dicit Dominus Deus super ducem onus istud qui est in Hierusalem et super omnem domum Israhel quae est in medio eorum

¹¹ dic ego portentum vestrum quomodo feci sic fiet illis in transmigracionem et captivitatem ibunt

¹² et dux qui est in medio eorum in umeris portabitur in caligine egredietur parietem perfodiet ut educant eum facies eius operietur ut non videat oculo terram

¹³ et extendam rete meum super illum et capietur in sagena mea et adducam eum in Babylonem in terram Chaldeorum et ipsam non videbit ibique morietur

¹⁴ et omnes qui circa eum sunt praesidium eius et agmina eius dispergam in omnem ventum et gladium evaginabo post eos

¹⁵ et scient quia ego Dominus quando dispersero illos in gentibus et disseminavero eos in terris

¹⁶ et relinquam ex eis viros paucos a gladio et fame et pestilentia ut narrent omnia scelera eorum in gentibus ad quas ingredientur et scient quia ego Dominus

¹⁷ et factus est sermo Domini ad me dicens

¹⁸ filii hominis panem tuum in conturbatione comede sed et aquam tuam in festinatione et maerore bibe

¹⁹ et dices ad populum terrae haec dicit Dominus Deus ad eos qui habitant in Hierusalem in terra Israhel panem suum in sollicitudine comedent et aquam suam in desolatione bibent ut desoletur terra a multitudine sua propter iniquitatem omnium qui habitant in ea

²⁰ et civitates quae nunc habitantur desolatae erunt terraeque deserta et scietis quia ego Dominus

²¹ et factus est sermo Domini ad me dicens

²² filii hominis quod est proverbium istud vobis in terra Israhel dicentium in longum differentur dies et peribit omnis visio

²³ ideo dic ad eos haec dicit Dominus Deus quiescere faciam proverbium istud neque vulgo dicetur ultra in Israhel et loquere ad eos quod adpropinquaverint dies et sermo omnis visionis

²⁴ non enim erit ultra omnis visio cassa neque divinatio ambigua in medio filiorum Israhel

²⁵ quia ego Dominus loquar quodcumque locutus fuero verbum et fiet non prolongabitur amplius sed in diebus vestris domus exasperans loquar verbum et faciam illud dicit Dominus Deus

²⁶ et factus est sermo Domini ad me dicens

²⁷ filii hominis ecce domus Israhel dicentium visio quam hic videt in dies multos et in tempora longa iste prophetat

²⁸ propterea dic ad eos haec dicit Dominus Deus non prolongabitur ultra omnis sermo meus verbum quod locutus fuero complebitur dicit Dominus Deus

13 et factus est sermo Domini ad me dicens
² fili hominis vaticinare ad prophetas Israhel qui prophetant et dices prophetantibus de corde suo audite verbum Domini
³ haec dicit Dominus Deus vae prophetis insipientibus qui sequuntur spiritum suum et nihil vident
⁴ quasi vulpes in desertis prophetae tui Israhel erant
⁵ non ascendistis ex adverso neque opposuistis murum pro domo Israhel ut staretis in proelio in die Domini
⁶ vident vana et divinant mendacium dicentes ait Dominus cum Dominus non miserit eos et perseveraverunt confirmare sermonem
⁷ numquid non visionem cassam vidistis et divinationem mendacem locuti estis et dicitis ait Dominus cum ego non sim locutus
⁸ propterea haec dicit Dominus Deus quia locuti estis vana et vidistis mendacium ideo ecce ego ad vos ait Dominus Deus
⁹ et erit manus mea super prophetas qui vident vana et divinant mendacium in concilio populi mei non erunt et in scriptura domus Israhel non scribentur nec in terra Israhel ingredientur et scietis quia ego Dominus Deus
¹⁰ eo quod deceperint populum meum dicentes pax et non est pax et ipse aedificabat parietem illi autem linebant eum luto absque paleis
¹¹ dic ad eos qui liniunt absque temperatura quod casurus sit erit enim imber inundans et dabo lapides praegrandes desuper inruentes et ventum procellae dissipantem
¹² siquidem ecce cecidit paries numquid non dicitur vobis ubi est litura quam levistis
¹³ propterea haec dicit Dominus Deus et erumpere faciam spiritum tempestatum in indignatione mea et imber inundans in furore meo erit et lapides grandes in ira in consummationem
¹⁴ et destruaui parietem quem levistis absque temperamento et adaequabo eum terrae et revelabitur fundamentum eius et cadet et consumetur in medio eius et scietis quia ego sum Dominus
¹⁵ et conplebo indignationem meam in parietem et in his qui liniunt eum absque temperamento dicamque vobis non est paries et non sunt qui liniunt eum
¹⁶ prophetae Israhel qui prophetant ad Hierusalem et vident ei visionem pacis et non est pax ait Dominus Deus
¹⁷ et tu fili hominis pone faciem tuam contra filias populi tui quae prophetant de corde suo et vaticinare super eas
¹⁸ et dic haec ait Dominus Deus vae quae consuunt pulvillos sub omni cubito manus et faciunt cervicalia sub capite universae aetatis ad capiendas animas cum caperent animas populi mei vivificabant animas eorum

¹⁹ et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei et fragmen panis ut interficerent animas quae non moriuntur et vivificarent animas quae non vivunt mentientes populo meo credenti mendaciis
²⁰ propter hoc haec dicit Dominus Deus ecce ego ad pulvillos vestros quibus vos capitis animas volantes et dirumpam eos de brachiis vestris et dimittam animas quas vos capitis animas ad volandum
²¹ et dirumpam cervicalia vestra et liberabo populum meum de manu vestra neque erunt ultra in manibus vestris ad praedandum et scietis quia ego Dominus
²² pro eo quod maerere fecistis cor iusti mendaciter quem ego non contristavi et confortastis manus impii ut non reverteretur a via sua mala et viveret
²³ propterea vana non videbitis et divinationes non divinabitis amplius et eruam populum meum de manu vestra et scietis quoniam ego Dominus
14 et venerunt ad me viri seniorum Israhel et sederunt coram me
² et factus est sermo Domini ad me dicens
³ fili hominis viri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis et scandalum iniquitatis suae statuerunt contra faciem suam numquid interrogatus respondebo eis
⁴ propter hoc loquere eis et dices ad eos haec dicit Dominus Deus homo homo de domo Israhel qui posuerit immunditias suas in corde suo et scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam et venerit ad prophetam interrogans per eum me ego Dominus respondebo ei in multitudine immunditiarum suarum
⁵ ut capiatur domus Israhel in corde suo quo recesserunt a me in cunctis idolis suis
⁶ propterea dic ad domum Israhel haec dicit Dominus Deus convertimini et recedite ab idolis vestris et ab universis contaminationibus vestris avertite facies vestras
⁷ quia homo homo de domo Israhel et de proselytis quicumque advena fuerit in Israhel si alienatus fuerit a me et posuerit idola sua in corde suo et scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam et venerit ad prophetam ut interroget per eum me ego Dominus respondebo ei per me
⁸ et ponam faciem meam super hominem illum et faciam eum in exemplum et in proverbium et disperdam eum de medio populi mei et scietis quia ego Dominus
⁹ et propheta cum erraverit et locutus fuerit verbum ego Dominus decepi prophetam illum et extendam manum meam super eum et delebo eum de medio populi mei Israhel
¹⁰ et portabunt iniquitatem suam iuxta iniquitatem interrogantis sic iniquitas prophetae erit

¹¹ ut non erret ultra domus Israhel a me neque polluatur in universis praevaricationibus suis sed sit mihi in populum et ego sim eis in Deum ait Dominus exercituum

¹² et factus est sermo Domini ad me dicens

¹³ fili hominis terra cum peccaverit mihi ut praevaricetur praevaricans extendam manum meam super eam et conteram virgam panis eius et inmittam in eam famem et interficiam de ea hominem et iumentum

¹⁴ et si fuerint tres viri isti in medio eius Noe Daniel et Iob ipsi iustitia sua liberabunt animas suas ait Dominus exercituum

¹⁵ quod si et bestias pessimas induxero super terram ut vastem eam et fuerit invia eo quod non sit pertransiens propter bestias

¹⁶ tres viri isti qui fuerint in ea vivo ego dicit Dominus Deus quia nec filios nec filias liberabunt sed ipsi soli liberabuntur terra autem desolabitur

¹⁷ vel si gladium induxero super terram illam et dixerò gladio transi per terram et interfecero de ea hominem et iumentum

¹⁸ et tres viri isti fuerint in medio eius vivo ego dicit Dominus Deus non liberabunt filios neque filias sed ipsi soli liberabuntur

¹⁹ si autem et pestilentiam inmisero super terram illam et effudero indignationem meam super eam in sanguine ut auferam ex ea hominem et iumentum

²⁰ et Noe et Daniel et Iob fuerint in medio eius vivo ego dicit Dominus Deus quia filium et filiam non liberabunt sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas

²¹ quoniam haec dicit Dominus Deus quod si et quattuor iudicia mea pessima gladium et famem et bestias malas et pestilentiam misero in Hierusalem ut interficiam de ea hominem et pecus

²² tamen relinquetur in ea salvatio educientium filios et filias ecce ipsi egredientur ad vos et videbitis viam eorum et adinventiones eorum et consolabimini super malo quod induxi in Hierusalem in omnibus quae inportavi super eam

²³ et consolabuntur vos cum videritis viam eorum et adinventiones eorum et cognoscetis quod non frustra fecerim omnia quae feci in ea ait Dominus Deus

15 et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis quid fiet ligno vitis ex omnibus lignis nemorum quae sunt inter ligna silvarum ³ numquid tolletur de ea lignum ut fiat opus aut fabricabitur de ea paxillus ut dependeat in eo quodcumque vas

⁴ ecce igni datum est in escam utramque partem eius consumpsit ignis et medietas eius redacta est in favillam numquid utile erit ad opus

⁵ etiam cum esset integrum non erat aptum ad opus quanto magis cum ignis illud devoraverit et consumerit nihil ex eo fiet operis

⁶ propterea haec dicit Dominus Deus quomodo lignum vitis inter ligna silvarum quod dedi igni ad devorandum sic tradidi habitatores Hierusalem

⁷ et ponam faciem meam in eos de igne egredientur et ignis consumet eos et scietis quia ego Dominus cum posuero faciem meam in eos

⁸ et dederò terram inviam et desolatam eo quod praevaricatores extiterint dicit Dominus Deus

16 et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis notas fac Hierusalem abominaciones suas

³ et dices haec dicit Dominus Deus Hierusalem radix tua et generatio tua de terra chaneana pater tuus Amorreus et mater tua Cethea

⁴ et quando nata es in die ortus tui non est praecisus umbilicus tuus et in aqua non es lota in salutem nec sale salita nec involuta pannis

⁵ non pepercit super te oculus ut facerem tibi unum de his miseratus tui sed proiecta es super faciem terrae in abiectioe animae tuae in die qua nata es

⁶ transiens autem per te vidi te conculcari in sanguine tuo et dixi tibi cum esses in sanguine tuo vive dixi inquam tibi in sanguine tuo vive

⁷ multiplicatam quasi germen agri dedi te et multiplicata es et grandis effecta et ingressa es et pervenisti ad mundum muliebrem ubera tua intumuerunt et pilus tuus germinavit et eras nuda et confusionis plena

⁸ et transivi per te et vidi te et ecce tempus tuum tempus amantium et expandi amictum meum super te et operui ignominiam tuam et iuravi tibi et ingressus sum pactum tecum ait Dominus Deus et facta es mihi

⁹ et lavi te aqua et emundavi sanguinem tuum ex te et unxi te oleo

¹⁰ et vestivi te discoloribus et calciavi te ianthino et cinxi te bysso et indui te subtilibus

¹¹ et ornavi te ornamento et dedi armillas in manibus tuis et torquem circa collum tuum

¹² et dedi in aurem super os tuum et circulos auribus tuis et coronam decoris in capite tuo

¹³ et ornata es auro et argento et vestita es bysso et polymito et multicoloribus similam et mel et oleum comedisti et decora facta es vehementer nimis et profecisti in regnum

¹⁴ et egressum est nomen tuum in gentes propter speciem tuam quia perfecta eras in decore meo quem posueram super te dicit Dominus Deus

¹⁵ et habens fiduciam in pulchritudine tua fornicata es in nomine tuo et exposuisti fornicationem tuam omni transeunti ut eius fieres

HIEZECHIEL 16:16

¹⁶ et sumens de vestimentis meis fecisti tibi excelsa hinc inde consuta et fornicata es super eis sicut non est factum neque futurum est
¹⁷ et tulisti vasa decoris tui de auro meo et argento meo quae dedi tibi et fecisti tibi imagines masculinas et fornicata es in eis
¹⁸ et sumpsisti vestimenta tua multicoloria et vestita es eis et oleum meum et thymiama meum posuisti coram eis
¹⁹ et panem meum quem dedi tibi similam et oleum et mel quibus enutrivisti te posuisti in conspectu eorum in odorem suavitatis et factum est ait Dominus Deus
²⁰ et tulisti filios tuos et filias tuas quas generasti mihi et immolasti eis ad devorandum numquid parva est fornicatio tua
²¹ immolantis filios meos et dedisti illos consecrans eis
²² et post omnes abominationes tuas et fornicationes non es recordata dierum adolescentiae tuae quando eras nuda et confusione plena conculcata in sanguine tuo
²³ et accidit post omnem malitiam tuam vae vae tibi ait Dominus Deus
²⁴ et aedificasti tibi lupanar et fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis
²⁵ ad omne caput viae aedificasti signum prostitutionis tuae et abominabilem fecisti decorem tuum et divisisti pedes tuos omni transeunti et multiplicasti fornicationes tuas
²⁶ et fornicata es cum filiis Aegypti vicinis tuis magnarum carnum et multiplicasti fornicationem tuam ad irritandum me
²⁷ ecce ego extendi manum meam super te et auferam ius tuum et dabo te in animam odientium te filiarum Palestinarum quae erubescunt in via tua scelerata
²⁸ et fornicata es in filiis Assyriorum eo quod necdum fueris expleta et postquam fornicata es nec sic es satiata
²⁹ et multiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan cum Chaldeis et nec sic satiata es
³⁰ in quo mundabo cor tuum ait Dominus Deus cum facias omnia haec opera mulieris meretricis et proccacis
³¹ quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis viae et excelsum tuum fecisti in omni platea nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium
³² sed quasi mulier adultera quae super virum suum inducit alienos
³³ omnibus meretricibus dantur mercedes tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis et donabas eis ut intrarent ad te undique ad fornicandum tecum
³⁴ factumque in te est contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis et post te non erit

fornicatio in eo enim quod dedisti mercedes et mercedes non accepisti factum est in te contrarium
³⁵ propterea meretrix audi verbum Domini
³⁶ haec dicit Dominus Deus quia effusum est aes tuum et revelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos et super idola abominationum tuarum in sanguine filiorum tuorum quos dedisti eis
³⁷ ecce ego congregabo omnes amatores tuos quibus commixta es et omnes quos dilexisti cum universis quos oderas et congregabo eos super te undique et nudabo ignominiam tuam coram eis et videbunt omnem turpitudinem tuam
³⁸ et iudicabo te iudiciis adulterarum et effundentium sanguinem et dabo te in sanguinem furoris et zeli
³⁹ et dabo te in manus eorum et destruent lupanar tuum et demolientur prostibulum tuum et nudabunt te vestimentis tuis et auferent vasa decoris tui et derelinquent te nudam plenamque ignominia
⁴⁰ et adducent super te multitudinem et lapidabunt te lapidibus et trucidabunt te gladiis suis
⁴¹ et comburent domos tuas igni et facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum et desines fornicari et mercedes ultra non dabis
⁴² et requiescet indignatio mea in te et auferetur zelus meus a te et quiescam nec irascar amplius
⁴³ eo quod non fueris recordata dierum adolescentiae tuae et provocasti me in omnibus his quapropter et ego vias tuas in capite tuo dedi ait Dominus Deus et non feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis
⁴⁴ ecce omnis qui dicit vulgo proverbium in te adsumet illud dicens sicut mater ita et filia eius
⁴⁵ filia matris tuae es tu quae proiecit virum suum et filios suos et soror sororum tuarum tu quae proiecerunt viros suos et filios suos mater vestra Cethea et pater vester Amorreus
⁴⁶ et soror tua maior Samaria ipsa et filiae eius quae habitat ad sinistram tuam soror autem tua minor te quae habitat a dextris tuis Sodoma et filiae eius
⁴⁷ sed nec in viis earum ambulasti neque secundum scelera earum fecisti pauxillum minus paene sceleratiora fecisti illis in omnibus viis tuis
⁴⁸ vivo ego dicit Dominus Deus quia non fecit Sodoma soror tua ipsa et filiae eius sicut fecisti tu et filiae tuae
⁴⁹ ecce haec fuit iniquitas Sodomae sororis tuae superbia saturitas panis et abundantia et otium ipsius et filiarum eius et manum egeno et pauperi non porrigebant
⁵⁰ et elevatae sunt et fecerunt abominationes coram me et abstuli eas sicut vidisti

⁵¹ et Samaria dimidium peccatorum tuorum non peccavit sed vicisti eas sceleribus tuis et iustificasti sorores tuas in omnibus abominationibus tuis quas operata es

⁵² ergo et tu porta confusionem tuam quae vicisti sorores tuas peccatis tuis sceleratius agens ab eis iustificatae sunt enim a te ergo et tu confundere et porta ignominiam tuam quae iustificasti sorores tuas

⁵³ et convertam restituens eas conversione Sodomorum cum filiabus suis et conversione Samariae et filiarum eius et convertam reversionem tuam in medio earum

⁵⁴ ut portes ignominiam tuam et confundaris in omnibus quae fecisti consolans eas

⁵⁵ et soror tua Sodoma et filiae eius revertentur ad antiquitatem suam et Samaria et filiae eius revertentur ad antiquitatem suam et tu et filiae tuae revertimini ad antiquitatem vestram

⁵⁶ non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbiae tuae

⁵⁷ antequam revelaretur malitia tua sicut hoc tempore in obprobrium filiarum Syriae et cunctarum in circuitu tuo filiarum Palestinarum quae ambiunt te per gyrum

⁵⁸ scelus tuum et ignominiam tuam tu portasti ait Dominus Deus

⁵⁹ quia haec dicit Dominus Deus et faciam tibi sicut dispexisti iuramentum ut irritum faceres pactum

⁶⁰ et recordabor ego pacti mei tecum in diebus adulescentiae tuae et suscitabo tibi pactum sempiternum

⁶¹ et recordaberis viarum tuarum et confunderis cum receperis sorores tuas te maiores cum minoribus tuis et dabo eas tibi in filias sed non ex pacto tuo

⁶² et suscitabo ego pactum meum tecum et scies quia ego Dominus

⁶³ ut recorderis et confundaris et non sit tibi ultra aperire os prae confusionem tua cum placatus fuero tibi in omnibus quae fecisti ait Dominus Deus

17 ² et factum est verbum Domini ad me dicens fili hominis propone enigma et narra parabolam ad domum Israhel

³ et dices haec dicit Dominus Deus aquila grandis magnarum alarum longo membrorum ductu plena plumis et varietate venit ad Libanum et tulit medullam cedri

⁴ summitatem frondium eius avellit et transportavit eam in terram Chanaan in urbem negotiatorum posuit illam

⁵ et tulit de semente terrae et posuit illud in terra pro semine ut firmaret radicem super aquas multas in superficie posuit illud

⁶ cumque germinasset crevit in vineam latiore humili statura respicientibus ramis eius ad eam et

radices eius sub illa erunt facta est ergo vinea et fructificavit in palmites et emisit propagines

⁷ et facta est aquila altera grandis magnis alis multisque plumis et ecce vinea ista quasi mittens radices suas ad eam palmites suos extendit ad illam ut inrigaret eam de areolis germinis sui

⁸ in terra bona super aquas multas plantata est ut faciat frondes et portet fructum et sit in vineam grandem

⁹ dic haec dicit Dominus Deus ergone prosperabitur nonne radices eius evellet et fructum eius distringet et siccabit omnes palmites germinis eius et arescet et non in brachio grandi neque in populo multo ut evelleret eam radicitus

¹⁰ ecce plantata est ergone prosperabitur nonne cum tetigerit eam ventus urens siccabitur et in areis germinis sui arescet

¹¹ et factum est verbum Domini ad me dicens

¹² dic ad domum exasperantem nescitis quid ista significant dic ecce venit rex Babylonis Hierusalem et adsumet regem et principes eius et adducet eos ad semet ipsum in Babylonem

¹³ et tollet de semine regni ferietque cum eo foedus et accipiet ab eo iusiurandum sed et fortes terrae tollet

¹⁴ ut sit regnum humile et non elevetur sed custodiat pactum eius et servet illud

¹⁵ qui recedens ab eo misit nuntios ad Aegyptum ut daret sibi equos et populum multum numquid prosperabitur vel consequetur salutem qui fecit haec et qui dissolvit pactum numquid effugiet

¹⁶ vivo ego dicit Dominus Deus quoniam in loco regis qui constituit eum regem cuius fecit irritum iuramentum et solvit pactum quod habebat cum eo in medio Babylonis morietur

¹⁷ et non in exercitu grandi neque in populo multo faciet contra eum Pharaon proelium in iactu aggeris et in extructione vallorum ut interficiat animas multas

¹⁸ spreverat enim iuramentum ut solveret foedus et ecce dedit manum suam et cum omnia haec fecerit non effugiet

¹⁹ propterea haec dicit Dominus Deus vivo ego quoniam iuramentum quod sprevit et foedus quod praevaricatus est ponam in caput eius

²⁰ et expandam super eum rete meum et conprehendetur sagena mea et adducam eum in Babylonem et iudicabo illum ibi in praevaricatione qua despexit me

²¹ et omnes profugi eius cum universo agmine gladio cadent residui autem in omnem ventum dispergentur et scietis quia ego Dominus locutus sum

²² haec dicit Dominus Deus et sumam ego de medulla cedri sublimis et ponam de vertice ramorum

eius tenerum dstringam et plantabo super montem excelsum et eminentem

²³ in monte sublimi Israhel plantabo illud et erumpet in germen et faciet fructum et erit in cedrum magnam et habitabunt sub eo omnes volucres universum volatile sub umbra frondium eius nidificabit ²⁴ et scient omnia ligna regionis quia ego Dominus humiliavi lignum sublime et exaltavi lignum humile et siccavi lignum viride et frondere feci lignum aridum ego Dominus locutus sum et feci

18 et factus est sermo Domini ad me dicens ² quid est quod inter vos parabolam vertitis in proverbium istud in terra Israhel dicentes patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum obstupescunt ³ vivo ego dicit Dominus Deus si erit vobis ultra parabola haec in proverbium in Israhel ⁴ ecce omnes animae meae sunt ut anima patris ita et anima filii mea est anima quae peccaverit ipsa morietur ⁵ et vir si fuerit iustus et fecerit iudicium et iustitiam ⁶ in montibus non comederit et oculos suos non levaverit ad idola domus Israhel et uxorem proximi sui non violaverit et ad mulierem menstruatam non accesserit ⁷ et hominem non contristaverit pignus debitori reddiderit per vim nihil rapuerit panem suum esurienti dederit et nudum operuerit vestimento ⁸ ad usuram non commodaverit et amplius non acceperit ab iniquitate averterit manum suam iudicium verum fecerit inter virum et virum ⁹ in praeceptis meis ambulaverit et iudicia mea custodierit ut faciat veritatem hic iustus est vita vivet ait Dominus Deus ¹⁰ quod si genuerit filium latronem effundentem sanguinem et fecerit unum de istis ¹¹ et haec quidem omnia non facientem sed in montibus comedentem et uxorem proximi sui polluentem ¹² egenum et pauperem contristantem rapientem rapinas pignus non reddentem et ad idola levantem oculos suos abominationem facientem ¹³ ad usuram dantem et amplius accipientem numquid vivet non vivet cum universa detestanda haec fecerit morte morietur sanguis eius in ipso erit ¹⁴ quod si genuerit filium qui videns omnia peccata patris sui quae fecit timuerit et non fecerit simile eis ¹⁵ super montes non comederit et oculos suos non levaverit ad idola domus Israhel et uxorem proximi sui non violaverit ¹⁶ et virum non contristaverit pignus non retinuerit et rapinam non rapuerit panem suum esurienti dederit et nudum operuerit vestimento ¹⁷ a pauperis iniuria averterit manum suam usuram et superabundantiam non acceperit iudicia mea

fecerit in praeceptis meis ambulaverit hic non morietur in iniquitate patris sui sed vita vivet

¹⁸ pater eius quia calumniatus est et vim fecit fratri et malum operatus est in medio populi sui ecce mortuus est in iniquitate sua

¹⁹ et dicitis quare non portavit filius iniquitatem patris videlicet quia filius iudicium et iustitiam operatus est omnia praecepta mea custodivit et fecit illa vita vivet

²⁰ anima quae peccaverit ipsa morietur filius non portabit iniquitatem patris et pater non portabit iniquitatem filii iustitia iusti super eum erit et impietas impii erit super eum

²¹ si autem impius egerit paenitentiam ab omnibus peccatis suis quae operatus est et custodierit universa praecepta mea et fecerit iudicium et iustitiam vita vivet non morietur

²² omnium iniquitatum eius quas operatus est non recordabor in iustitia sua quam operatus est vivet

²³ numquid voluntatis meae est mors impii dicit Dominus Deus et non ut convertatur a viis suis et vivat

²⁴ si autem averterit se iustus a iustitia sua et fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes quas operari solet impius numquid vivet omnes iustitiae eius quas fecerat non recordabuntur in praevaricatione qua praevaricatus est et in peccato suo quod peccavit in ipsis morietur

²⁵ et dixistis non est aequa via Domini audite domus Israhel numquid via mea non est aequa et non magis viae vestrae pravae sunt

²⁶ cum enim averterit se iustus a iustitia sua et fecerit iniquitatem morietur in eis in iniustitia quam operatus est morietur

²⁷ et cum averterit se impius ab impietate sua quam operatus est et fecerit iudicium et iustitiam ipse animam suam vivificabit

²⁸ considerans enim et avertens se ab omnibus iniquitatibus suis quas operatus est vita vivet et non morietur

²⁹ et dicunt filii Israhel non est aequa via Domini numquid viae meae non sunt aequae domus Israhel et non magis viae vestrae pravae

³⁰ idcirco unumquemque iuxta vias suas iudicabo domus Israhel ait Dominus Deus convertimini et agite paenitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris et non erit vobis in ruinam iniquitas

³¹ proicite a vobis omnes praevaricationes vestras in quibus praevaricati estis et facite vobis cor novum et spiritum novum et quare moriemini domus Israhel

³² quia nolo mortem morientis dicit Dominus Deus revertimini et vivite

19 et tu adsume planctum super principes Israhel

² et dices quare mater tua leaena inter leones cubavit in medio leunculorum enutrivit catulos suos

³ et eduxit unum de leunculis suis leo factus est et didicit capere praedam hominemque comedere

⁴ et audierunt de eo gentes et non absque vulneribus suis ceperunt eum et adduxerunt eum in catenis in terram Aegypti

⁵ quae cum vidisset quoniam infirmata est et periit expectatio eius tulit unum de leunculis suis leonem constituit eum

⁶ qui incedebat inter leones et factus est leo didicit praedam capere et homines devorare

⁷ didicit viduas facere et civitates eorum in desertum adducere et desolata est terra et plenitudo eius a voce rugitus illius

⁸ et convenerunt adversum eum gentes undique de provinciis et expanderunt super eum rete suum in vulneribus earum captus est

⁹ et miserunt eum in caveam in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis miseruntque eum in carcerem ne audiretur vox eius ultra super montes Israhel

¹⁰ mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata fructus eius et frondes eius creverunt ex aquis multis

¹¹ et factae sunt ei virgae solidae in sceptris dominantium et exaltata est statura eius inter frondes et vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum

¹² et evulsa est in ira in terramque proiecta et ventus urens siccavit fructum eius marcuerunt et arefactae sunt virgae roboris eius ignis comedit eam

¹³ et nunc transplantata est in desertum in terra invia et sitiendi

¹⁴ et egressus est ignis de virga ramorum eius qui fructum eius comedit et non fuit in ea virga fortis sceptrum dominantium planctus est et erit in planctum

20 et factum est in anno septimo in quinto mense in decima mensis venerunt viri de senioribus Israhel ut interrogarent Dominum et sederunt coram me

² et factus est sermo Domini ad me dicens

³ filii hominis loquere senioribus Israhel et dices ad eos haec dicit Dominus Deus num ad interrogandum me vos venistis vivo ego quia non respondebo vobis ait Dominus Deus

⁴ si iudicas eos si iudicas filii hominis abominationes patrum eorum ostende eis

⁵ et dices ad eos haec dicit Dominus Deus in die qua elegi Israhel et levavi manum meam pro stirpe domus Iacob et apparui eis in terra Aegypti et levavi manum meam pro eis dicens ego Dominus Deus vester

⁶ in die illa levavi manum meam pro eis ut educerem eos de terra Aegypti in terram quam provideram eis fluentem lacte et melle quae est egregia inter omnes terras

⁷ et dixi ad eos unusquisque offensiones oculorum suorum abiciat et in idolis Aegypti nolite pollui ego Dominus Deus vester

⁸ et inritaverunt me nolueruntque audire unusquisque abominationes oculorum suorum non proiecit nec idola Aegypti reliquerunt et dixi ut effunderem indignationem meam super eos et implerem iram meam in eis in medio terrae Aegypti

⁹ et feci propter nomen meum ut non violaretur coram gentibus in quarum medio erant et inter quas apparui eis ut educerem eos de terra Aegypti

¹⁰ eieci ergo eos de terra Aegypti et eduxi in desertum

¹¹ et dedi eis praecepta mea et iudicia mea ostendi eis quae faciat homo et vivat in eis

¹² insuper et sabbata mea dedi eis ut esset signum inter me et eos et scirent quia ego Dominus sanctificans eos

¹³ et inritaverunt me domus Israhel in deserto in praeceptis meis non ambulaverunt et iudicia mea proiecerunt quae faciens homo vivet in eis et sabbata mea violaverunt vehementer dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto et consumerem eos

¹⁴ et feci propter nomen meum ne violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in conspectu earum

¹⁵ ego igitur levavi manum meam super eos in deserto ne inducerem eos in terram quam dedi eis fluentem lacte et melle praecipuam terrarum omnium

¹⁶ quia iudicia mea proiecerunt et in praeceptis meis non ambulaverunt et sabbata mea violaverunt post idola enim cor eorum gradiebatur

¹⁷ et pepercit oculus meus super eos ut non interficerem eos nec consumpsi eos in deserto

¹⁸ dixi autem ad filios eorum in solitudine in praeceptis patrum vestrorum nolite incedere nec iudicia eorum custodiatis nec in idolis eorum polluamini

¹⁹ ego Dominus Deus vester in praeceptis meis ambulate et iudicia mea custodite et facite ea

²⁰ et sabbata mea sanctificate ut sit signum inter me et vos et sciatur quia ego Dominus Deus vester

²¹ et exacerbaverunt me filii in praeceptis meis non ambulaverunt et iudicia mea non custodierunt ut facerent ea quae cum fecerit homo vivet in eis et sabbata mea violaverunt et comminatus sum ut effunderem furorem meum super eos et implerem iram meam in eis in deserto

²² averti autem manum meam et feci propter nomen meum ut non violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in oculis earum

²³ iterum levavi manum meam in eos in solitudine ut dispergerem illos in nationes et ventilarem in terras

²⁴ eo quod iudicia mea non fecissent et praecepta mea reprobassent et sabbata mea violassent et post idola patrum suorum fuissent oculi eorum

²⁵ ergo et ego dedi eis praecepta non bona et iudicia in quibus non vivent

²⁶ et pollui eos in muneribus suis cum offerrent omne quod aperit vulvam propter delicta sua et scient quia ego Dominus

²⁷ quam ob rem loquere ad domum Israhel filii hominis et dices ad eos haec dicit Dominus Deus adhuc et in hoc blasphemaverunt me patres vestri cum sprevissem me contemnentem

²⁸ et induxissem eos in terram super quam levavi manum meam ut darem eis viderunt omnem collem excelsum et omne lignum nemorosum et immolaverunt ibi victimas suas et dederunt ibi inritationem oblationis suae et posuerunt ibi odorem suavitatis suae et libaverunt libationes suas

²⁹ et dixi ad eos quid est excelsum ad quod vos ingredimini et vocatum est nomen eius Excelsum usque ad hanc diem

³⁰ propterea dic ad domum Israhel haec dicit Dominus Deus certe in via patrum vestrorum vos polluimini et post offendicula eorum vos fornicamini

³¹ et in oblatione donorum vestrorum cum transducitis filios vestros per ignem vos polluimini in omnibus idolis vestris usque hodie et ego respondebo vobis domus Israhel vivo ego dicit Dominus Deus quia non respondebo vobis

³² neque cogitatio mentis vestrae fiet dicentium erimus sicut gentes et sicut cognationes terrae ut colamus ligna et lapides

³³ vivo ego dicit Dominus Deus quoniam in manu forti et brachio extento et in furore effuso regnabo super vos

³⁴ et educam vos de populis et congregabo vos de terris in quibus dispersi estis in manu valida et brachio extento et in furore effuso regnabo super vos

³⁵ et adducam vos in desertum populorum et iudicabor vobiscum ibi facie ad faciem

³⁶ sicut iudicio contendi adversum patres vestros in deserto terrae Aegypti sic iudicabo vos dicit Dominus Deus

³⁷ et subiciam vos scepro meo et inducam vos in vinculis foederis

³⁸ et eligam de vobis transgressores et impios et de terra incolatus eorum educam eos et terram Israhel non ingredientur et scietis quia ego Dominus

³⁹ et vos domus Israhel haec dicit Dominus Deus singuli post idola vestra ambulate et servite eis quod si et in hoc non audieritis me et nomen meum

sanctum pollueritis ultra in muneribus vestris et in idolis vestris

⁴⁰ in monte sancto meo in monte excelso Israhel ait Dominus Deus ibi serviet mihi omnis domus Israhel omnes inquam in terra in qua placebunt mihi et ibi quaeram primitias vestras et initium decimarum vestrarum in omnibus sanctificationibus vestris

⁴¹ in odorem suavitatis suscipiam vos cum eduxero vos de populis et congregavero vos de terris in quas dispersi estis et sanctificabor in vobis in oculis nationum

⁴² et scietis quia ego Dominus cum induxero vos ad terram Israhel in terram pro qua levavi manum meam ut darem eam patribus vestris

⁴³ et recordabimini ibi viarum vestrarum et omnium scelerum vestrorum quibus polluti estis in eis et displicebitis vobis in conspectu vestro in omnibus malitiis vestris quas fecistis

⁴⁴ et scietis quia ego Dominus cum benefecero vobis propter nomen meum non secundum vias vestras malas neque secundum scelera vestra pessima domus Israhel ait Dominus Deus

⁴⁵ et factus est sermo Domini ad me dicens

⁴⁶ fili hominis pone faciem tuam contra viam austri et stilla ad africanum et propheta ad saltum agri meridiani

⁴⁷ et dices saltui meridiano audi verbum Domini haec dicit Dominus Deus ecce ego succendam in te ignem et conburam in te omne lignum viride et omne lignum aridum non extinguetur flamma succensionis et conburetur in ea omnis facies ab austro usque ad aquilonem

⁴⁸ et videbit universa caro quia ego Dominus succendi eam nec extinguetur

⁴⁹ et dixi ha ha ha Domine Deus ipsi dicunt de me numquid non per parabolas loquitur iste

21 et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis pone faciem tuam ad Hierusalem et stilla ad sanctuaria et propheta contra humum Israhel

³ et dices terrae Israhel haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te et eiciam gladium meum de vagina sua et occidam in te iustum et impium

⁴ pro eo autem quod occidi in te iustum et impium idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab austro ad aquilonem

⁵ ut sciat omnis caro quia ego Dominus eduxi gladium meum de vagina sua inrevocabilem

⁶ et tu fili hominis ingemesce in contritione lumborum et in amaritudinibus ingemesce coram eis

⁷ cumque dixerint ad te quare tu gemis dices pro auditu quia venit et tabescet omne cor et dissolventur universae manus et infirmabitur omnis spiritus et per cuncta genua fluent aquae ecce venit et fiet ait Dominus Deus

⁸ et factus est sermo Domini ad me dicens
⁹ fili hominis propheta et dices haec dicit Dominus Deus loquere gladius gladius exacutus est et limatus
¹⁰ ut caedat victimas exacutus est ut splendeat limatus est qui moves sceptrum filii mei succidisti omne lignum
¹¹ et dedi eum ad levigandum ut teneatur manu iste exacutus est gladius et iste limatus ut sit in manu interficientis
¹² clama et ulula fili hominis quia hic factus est in populo meo hic in cunctis ducibus Israhel qui fugerant gladio traditi sunt cum populo meo idcirco plaude super femur
¹³ quia probatus est et hoc cum sceptrum subverterit et non erit dicit Dominus Deus
¹⁴ tu ergo fili hominis propheta et percute manu ad manum et duplicetur gladius ac triplicetur gladius interfectorum hic est gladius occisionis magnae qui obstupescere eos facit
¹⁵ et corde tabescere et multiplicat ruinas in omnibus portis eorum dedi conturbationem gladii acuti et limati ad fulgendum amicti ad caedem
¹⁶ exacuere vade ad dextram sive ad sinistram quocumque faciei tuae est appetitus
¹⁷ quin et ego plaudam manu ad manum et implebo indignationem meam ego Dominus locutus sum
¹⁸ et factus est sermo Domini ad me dicens
¹⁹ et tu fili hominis pone tibi duas vias ut veniat gladius regis Babylonis de terra una egredientur ambo et manu capiet coniecturam in capite viae civitatis conciet
²⁰ viam pones ut veniat gladius ad Rabbath filiorum Ammon et ad Iudam in Hierusalem munitissimam
²¹ stetit enim rex Babylonis in bivio in capite durarum viarum divinationem quaerens commiscens sagittas interrogavit idola exta consuluit
²² ad dextram eius facta est divinatio super Hierusalem ut ponat arietes ut aperiat os in caede ut elevet vocem in ululatu ut ponat arietes contra portas ut conportet aggerem ut aedificet munitiones
²³ eritque quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum et sabbatorum otium imitans ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum
²⁴ idcirco haec dicit Dominus Deus pro eo quod recordati estis iniquitatis vestrae et revelastis praevaricationes vestras et apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris pro eo inquam quod recordati estis manu capiemi
²⁵ tu autem profane impie dux Israhel cuius venit dies in tempore iniquitatis praefinita
²⁶ haec dicit Dominus Deus aufer cidarim tolle coronam nonne haec est quae humilem sublevavit et sublimem humiliavit

²⁷ iniquitatem iniquitatem iniquitatem ponam eam et hoc nunc factum est donec veniret cuius est iudicium et tradam ei
²⁸ et tu fili hominis propheta et dic haec dicit Dominus Deus ad filios Ammon et ad obprobrium eorum et dices mucro mucro evaginate ad occidendum limate ut interficias et fulgeas
²⁹ cum tibi viderentur vana et divinarentur mendacia ut dareris super colla vulneratorum impiorum quorum venit dies in tempore iniquitatis praefinita
³⁰ revertere ad vaginam tuam in loco in quo creatus es in terra nativitatis tuae iudicabo te
³¹ et effundam super te indignationem meam in igne furoris mei sufflabo in te daboque te in manus hominum insipientium et fabricantium interitum
³² igni eris cibus sanguis tuus erit in medio terrae oblivioni traderis quia ego Dominus locutus sum
22 et factum est verbum Domini ad me dicens
² et tu fili hominis num iudicas num iudicas civitatem sanguinam
³ et ostendes ei omnes abominationes suas et dices haec dicit Dominus Deus civitas effundens sanguinem in medio sui ut veniat tempus eius et quae fecit idola contra semet ipsam ut pollueretur
⁴ in sanguine tuo qui a te effusus est deliquisti et in idolis tuis quae fecisti polluta es et adpropinquare fecisti dies tuos et adduxisti tempus annorum tuorum propterea dedi te obprobrium gentibus et inriptionem universis terris
⁵ quae iuxta sunt et quae procul a te triumphabunt de te sordida nobilis grandis interitu
⁶ ecce principes Israhel singuli in brachio suo fuerunt in te ad effundendum sanguinem
⁷ patrem et matrem contumeliis adfecerunt in te advenam calumniati sunt in medio tui pupillum et viduam contristaverunt apud te
⁸ sanctuaria mea sprevisit et sabbata mea polluisti
⁹ viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem et super montes comederunt in te scelus operati sunt in medio tui
¹⁰ verecundiora patris discoperuerunt in te immunditiam menstruatae humiliaverunt in te
¹¹ et unusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem et socer nurum suam polluit nefarie frater sororem suam filiam patris sui oppressit in te
¹² munera acceperunt apud te ad effundendum sanguinem usuram et superabundantiam accepisti et avare proximos tuos calumniabaris meique oblita es ait Dominus Deus
¹³ ecce complosi manus meas super avaritiam tuam quam fecisti et super sanguinem qui effusus est in medio tui

¹⁴ numquid sustinebit cor tuum aut praevallebunt manus tuae in diebus quos ego faciam tibi ego Dominus locutus sum et faciam

¹⁵ et dispergam te in nationes et ventilabo te in terras et deficere faciam inmunditiam tuam a te

¹⁶ et possidebo te in conspectu gentium et scies quia ego Dominus

¹⁷ et factum est verbum Domini ad me dicens

¹⁸ fili hominis versa est mihi domus Israhel in scoriā omnes isti aes et stagnum et ferrum et plumbum in medio fornacis scoria argenti facti sunt

¹⁹ propterea haec dicit Dominus Deus eo quod versi estis omnes in scoriā propterea ecce ego congregabo vos in medium Hierusalem

²⁰ congregatione argenti et aeris et ferri et stagni et plumbi in medium fornacis ut succendam in eam ignem ad conflandum sic congregabo in furore meo et in ira mea et requiescam et conflabo vos

²¹ et congregabo vos et succendam vos in igne furoris mei et conflabimini in medio eius

²² ut conflatur argentum in medio fornacis sic eritis in medio eius et scietis quia ego Dominus effuderim indignationem meam super vos

²³ et factum est verbum Domini ad me dicens

²⁴ fili hominis dic ei tu es terra inmundā et non conpluta in die furoris

²⁵ coniuratio prophetarum in medio eius sicut leo rugiens capiēsq; praedam animam devoraverunt opes et pretium acceperunt viduas eius multiplicaverunt in medio illius

²⁶ sacerdotes eius contempserunt legem meam et polluerunt sanctuaria mea inter sanctum et profanum non habuere distantiam et inter pollutum et mundum non intellexerunt et a sabbatis meis averterunt oculos suos et coinquinabar in medio eorum

²⁷ principes eius in medio illius quasi lupi rapientes praedam ad effundendum sanguinem et perdendas animas et avare sectanda lucra

²⁸ prophetae autem eius linebant eos absque temperamento videntes vana et divinantes eis mendacium dicentes haec dicit Dominus Deus cum Dominus non sit locutus

²⁹ populi terrae calumniabantur calumniam et rapiēbant violenter egenum et pauperem adfligebant et advenam opprimebant calumnia absque iudicio

³⁰ et quaesivi de eis virum qui interponeret sepem et staret oppositus contra me pro terra ne dissiparem eam et non inveni

³¹ et effudi super eos indignationem meam in igne irae meae consumpsi eos viam eorum in caput eorum reddidi ait Dominus Deus

23 et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis duae mulieres filiae matris unius fuerunt

³ et fornicatae sunt in Aegypto in adolescentia sua fornicatae sunt ibi subacta sunt ubera earum et fractae sunt mammae pubertatis earum

⁴ nomina autem earum Oolla maior et Ooliba soror eius et habui eas et pepererunt filios et filias porro earum nomina Samaria Oolla et Hierusalem Ooliba

⁵ fornicata est igitur Oolla super me et insanivit in amatores suos in Assyrios propinquantes

⁶ vestitos hyacintho principes et magistratus iuvenes cupidinis universos equites ascensores equorum

⁷ et dedit fornicationes suas super eos electos filios Assyriorum universos et in omnibus in quos insanivit in inmunditiis eorum polluta est

⁸ insuper et fornicationes suas quas habuerat in Aegypto non reliquit nam et illi dormierant cum ea in adolescentia eius et illi confregerant ubera pubertatis eius et effuderant fornicationem suam super eam

⁹ propterea tradidi eam in manu amatorum suorum in manus filiorum Assur super quorum insanivit libidinem

¹⁰ ipsi discoperuerunt ignominiam eius filios et filias illius tulerunt et ipsam occiderunt gladio et factae sunt famosae mulieres et iudicia perpetrarunt in ea

¹¹ quod cum vidisset soror eius Ooliba plus quam illa insanivit libidine et fornicationem suam super fornicationem sororis suae

¹² ad filios Assyriorum praebuit inpu'denter ducibus et magistratibus ad se venientibus indutis veste varia equitibus qui vectabantur equis et adolescentibus forma cunctis egregia

¹³ et vidi quod polluta esset via una ambarum

¹⁴ et auxit fornicationes suas cumque vidisset viros depictos in pariete imagines Chaldeorum expressas coloribus

¹⁵ et accinctos balteis renes et tiaras tinctas in capitibus eorum formam ducum omnium similitudinem filiorum Babylonis terraeque Chaldeorum in qua orti sunt

¹⁶ et insanivit super eos concupiscentia oculorum suorum et misit nuntios ad eos in Chaldeam

¹⁷ cumque venissent ad eam filii Babylonis ad cubile mammaram polluerunt eam stupris suis et polluta est ab eis et saturata est anima eius ab illis

¹⁸ denudavit quoque fornicationes suas et discoperuit ignominiam suam et recessit anima mea ab ea sicut recesserat anima mea a sorore eius

¹⁹ multiplicavit enim fornicationes suas recordans dies adolescentiae suae quibus fornicata est in terra Aegypti

²⁰ et insanivit libidine super concubitu eorum quorum carnes sunt ut carnes asinorum et sicut fluxus equorum fluxus eorum

²¹ et visitasti scelus adolescentiae tuae quando subacta sunt in Aegypto ubera tua et confractae mammae pubertatis tuae

²² propterea Ooliba haec dicit Dominus Deus ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te de quibus satiata est anima tua et congregabo eos adversum te in circuitu

²³ filios Babylonis et universos Chaldeos nobiles tyrannosque et principes omnes filios Assyriorum iuvenes forma egregia duces et magistratus universos principes principum et nominatos ascensores equorum

²⁴ et venient super te instructi curru et rota multitudo populorum lorica et clypeo et galea armabuntur contra te undique et dabo coram eis iudicium et iudicabunt te iudiciis suis

²⁵ et ponam zelum meum in te quem exercent tecum in furore nasum tuum et aures tuas praecident et quae remanserint gladio concident ipsi filios tuos et filias tuas capient et novissimum tuum devorabitur igni

²⁶ et denudabunt te vestimentis tuis et tollent vasa gloriae tuae

²⁷ et requiescere faciam scelus tuum de te et fornicationem tuam de terra Aegypti nec levabis oculos tuos ad eos et Aegypti non recordaberis amplius

²⁸ quia haec dicit Dominus Deus ecce ego tradam te in manu eorum quos odisti in manu de quibus satiata est anima tua

²⁹ et agent tecum in odio et tollent omnes labores tuos et dimittent te nudam et ignominia plenam revelabitur ignominia fornicationum tuarum scelus tuum et fornicationes tuae

³⁰ fecerunt haec tibi quia fornicata es post gentes inter quas polluta es in idolis eorum

³¹ in via sororis tuae ambulasti et dabo calicem eius in manu tua

³² haec dicit Dominus Deus calicem sororis tuae bibes profundum et latum eris in derisum et in subsannationem quae es capacissima

³³ ebrietate et dolore repleberis calice maeroris et tristitiae calice sororis tuae Samariae

³⁴ et bibes illum et epotabis usque ad feces et fragmenta eius devorabis et ubera tua lacerabis quia ego locutus sum ait Dominus Deus

³⁵ propterea haec dicit Dominus Deus quia oblita es mei et proiecisti me post corpus tuum tu quoque porta scelus tuum et fornicationes tuas

³⁶ et ait Dominus ad me dicens fili hominis numquid iudicas Oollam et Oolibam et adnuntias eis scelera earum

³⁷ quia adulterae sunt et sanguis in manibus earum et cum idolis suis fornicatae sunt insuper et filios suos quos genuerunt mihi obtulerunt eis ad devorandum

³⁸ sed et hoc fecerunt mihi polluerunt sanctuarium meum in die illa et sabbata mea profanaverunt

³⁹ cumque immolarent filios suos idolis suis et ingrederentur sanctuarium meum in die illa ut polluerent illud etiam haec fecerunt in medio domus meae

⁴⁰ miserunt ad viros venientes de longe ad quos nuntium miserant itaque ecce venerunt quibus te lavisti et circumlevisti stibio oculos tuos et ornata es mundo muliebri

⁴¹ sedisti in lecto pulcherrimo et mensa ordinata est ante te thymiana meum et unguentum meum posuisti super eam

⁴² et vox multitudinis exultantis erat in ea et in viris qui de multitudine hominum adducebantur et veniebant de deserto posuerunt armillas in manibus eorum et coronas speciosas in capitibus eorum

⁴³ et dixi ei quae adtrita est in adulteriis nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam haec

⁴⁴ et ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem sic ingrediebantur ad Oollam et ad Oolibam mulieres nefarias

⁴⁵ viri ergo iusti sunt hii iudicabunt eas iudicio adulterarum et iudicio effundentium sanguinem quia adulterae sunt et sanguis in manibus earum

⁴⁶ haec enim dicit Dominus Deus adduc ad eas multitudinem et trade eas in tumultum et in rapinam

⁴⁷ et lapidentur lapidibus populorum et confodiantur gladiis eorum filios et filias earum interficient et domos earum igne succendent

⁴⁸ et auferam scelus de terra et discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus earum

⁴⁹ et dabunt scelus vestrum super vos et peccata idolorum vestrorum portabitis et scietis quia ego Dominus Deus

24 et factum est verbum Domini ad me in anno nono in mense decimo decima mensis dicens

² fili hominis scribe tibi nomen diei huius in qua confirmatus est rex Babylonis adversum Hierusalem hodie

³ et dices per proverbium ad domum iritricem parabolam et loqueris ad eos haec dicit Dominus Deus pone ollam pone inquam et mitte in ea aquam

⁴ congere frusta eius in ea omnem partem bonam femur et armum electa et ossibus plena

⁵ pinguisimum pecus adsume conpone quoque struces ossuum sub ea efferbuit coctio eius et discocta sunt ossa illius in medio eius

⁶ propterea haec dicit Dominus Deus vae civitati sanguinum ollae cuius rubigo in ea est et rubigo eius non exivit de ea per partes et per partes suas eice eam non cecidit super eam sors

⁷ sanguis enim eius in medio eius est super limpidissimam petram effudit illum non effudit illum super terram ut possit operiri pulvere
⁸ ut superducerem indignationem meam et vindicta ulciscerer dedi sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur
⁹ propterea haec dicit Dominus Deus vae civitati sanguinum cuius ego grandem faciam pyram
¹⁰ congere ossa quae igne succendam consumerentur carnes et concoquetur universa compositio et ossa tabescent
¹¹ pone quoque eam super prunas vacuum ut incalcescat et liquefiat aes eius et conflatur in medio eius inquinamentum eius et consumatur rubigo eius
¹² multo labore sudatum est et non exibat de ea nimia rubigo eius neque per ignem
¹³ immunditia tua execrabilis quia mundare te volui et non es mundata a sordibus tuis sed nec mundaaberis prius donec quiescere faciam indignationem meam in te
¹⁴ ego Dominus locutus sum venit et faciam non transeam nec parcam nec placabor iuxta vias tuas et iuxta adventiones tuas iudicavi te dicit Dominus
¹⁵ et factum est verbum Domini ad me dicens
¹⁶ fili hominis ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga et non planges neque plorabis neque fluent lacrimae tuae
¹⁷ ingemesce tacens mortuorum luctum non facies corona tua circumligata sit tibi et calciamenta tua erunt in pedibus tuis nec amictu ora velabis nec cibos lugentium comedes
¹⁸ locutus sum ergo ad populum mane et mortua est uxor mea vesperi fecique mane sicut praeceperat mihi
¹⁹ et dixit ad me populus quare non indicas nobis quid ista significant quae tu facis
²⁰ et dixi ad eos sermo Domini factus est ad me dicens
²¹ loquere domui Israhel haec dicit Dominus Deus ecce ego polluam sanctuarium meum superbiam imperii vestri et desiderabile oculorum vestrorum et super quo pavet anima vestra et filii vestri et filiae quas reliquistis gladio cadent
²² et facietis sicut feci ora amictu non velabitis et cibos lugentium non comedetis
²³ coronas habebitis in capitibus vestris et calciamenta in pedibus non plangetis neque flebitis sed tabescetis in iniquitatibus vestris et unusquisque gemet ad fratrem suum
²⁴ eritque Hiezechiel vobis in portentum iuxta omnia quae fecit facietis cum venerit istud et scietis quia ego Dominus Deus
²⁵ et tu fili hominis ecce in die quo tollam ab eis fortitudinem eorum et gaudium dignitatis et desid-

erium oculorum eorum super quo requiescunt animae eorum filios et filias eorum

²⁶ in die illa cum venerit fugiens ad te ut adnuntiet tibi

²⁷ in die inquam illa aperietur os tuum cum eo qui fugit et loqueris et non silebis ultra erisque eis in portentum et scietis quia ego Dominus

25 et factus est sermo Domini ad me dicens
² fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon et prophetabis de eis

³ et dices filiis Ammon audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus pro eo quod dixisti euge euge super sanctuarium meum quia pollutum est et super terram Israhel quoniam desolata est et super domum Iuda quoniam ducti sunt in captivitatem

⁴ idcirco ego tradam te filiis orientalibus in hereditatem et conlocabunt caulas suas in te et ponent in te tentoria sua ipsi comedent fruges tuas et ipsi bibent lac tuum

⁵ daboque Rabbath in habitaculum camelorum et filios Ammon in cubile pecorum et scietis quia ego Dominus

⁶ quia haec dicit Dominus Deus pro eo quod plausisti manu et percussisti pede et gavisa es ex toto affectu super terram Israhel

⁷ idcirco ecce ego extendam manum meam super te et tradam te in direptionem gentium et interficiam te de populis et perdam de terris et conteram et scies quia ego Dominus

⁸ haec dicit Dominus Deus pro eo quod dixerunt Moab et Seir ecce sicut omnes gentes domus Iuda

⁹ idcirco ecce ego aperiam umerum Moab de civitatibus de civitatibus inquam eius et de finibus eius inclitas terrae Bethiesimoth et Beelmeon et Caria-thaim

¹⁰ filiis orientis cum filiis Ammon et dabo eam in hereditatem ut non sit memoria ultra filiorum Ammon in gentibus

¹¹ et in Moab faciam iudicia et scient quia ego Dominus

¹² haec dicit Dominus Deus pro eo quod fecit Idumea ultionem ut se vindicaret de filiis Iuda peccavitque delinquens et vindictam expetivit de eis

¹³ idcirco haec dicit Dominus Deus extendam manum meam super Idumeam et auferam de ea hominem et iumentum et faciam eam desertum ab austro et qui sunt in Daedan gladio cadent

¹⁴ et dabo ultionem meam super Idumeam per manum populi mei Israhel et facient in Edom iuxta iram meam et furorem meum et scient vindictam meam dicit Dominus Deus

¹⁵ haec dicit Dominus Deus pro eo quod fecerunt Palestini in vindictam et ulti se sunt toto animo interficientes et implentes inimicitias veteres

¹⁶ propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego extendam manum meam super Palestinos et interficiam interfectores et perdam reliquias maritimae regionis

¹⁷ faciamque in eis ultiones magnas arguens in furore et scient quia ego Dominus cum dederero vindictam meam super eos

26 et factum est in undecimo anno prima mensis factus est sermo Domini ad me dicens

² fili hominis pro eo quod dixit Tyrus de Hierusalem euge confractae sunt portae populorum conversa est ad me implebor deserta est

³ propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego super te Tyre et ascendere faciam ad te gentes multas sicut ascendit mare fluctuans

⁴ et dissipabunt muros Tyri et destruent turres eius et radam pulverem eius de ea et dabo eam in limpidissimam petram

⁵ siccatio saganarum erit in medio maris quia ego locutus sum ait Dominus Deus et erit in direptionem gentibus

⁶ filiae quoque eius quae sunt in agro gladio interficientur et scient quia ego Dominus

⁷ quia haec dicit Dominus Deus ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab aquilone regem regum cum equis et curribus et equitibus et coetu populoque magno

⁸ filias tuas quae sunt in agro gladio interficiet et circumdabit te munitionibus et conportabit aggerem in gyro et levabit contra te clypeum

⁹ et vineas et arietes temperabit in muros tuos et turres tuas destruet in armatura sua

¹⁰ inundatione equorum eius operiet te pulvis eorum a sonitu equitum et rotarum et curruum movebuntur muri tui dum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitus urbis dissipatae

¹¹ ungulis equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas populum tuum gladio caedet et statuae tuae nobiles in terram corrueant

¹² vastabunt opes tuas diripient negotiationes tuas et destruent muros tuos et domos tuas praeclaras subvertent et lapides tuos et ligna tua et pulverem tuum in medio aquarum ponent

¹³ et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum et sonitus cithararum tuarum non audietur amplius

¹⁴ et dabo te in limpidissimam petram siccatio saganarum eris nec aedificaberis ultra quia ego locutus sum dicit Dominus Deus

¹⁵ haec dicit Dominus Deus Tyro numquid non a sonitu ruinae tuae et gemitu interfectorum tuorum cum occisi fuerint in medio tui commovebuntur insulae

¹⁶ et descendent de sedibus suis omnes principes maris et auferent exuvias suas et vestimenta sua varia abicient et induentur stupore in terra sedebunt et adtoniti super repentino casu tuo admirabuntur

¹⁷ et adsumentes super te lamentum dicent tibi quomodo peristi quae habitas in mari urbs inclita quae fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis quos formidabant universi

¹⁸ nunc stupebunt naves in die pavoris tui et turbabuntur insulae in mari eo quod nullus egrediatur ex te

¹⁹ quia haec dicit Dominus Deus cum dederero te urbem desolatam sicut civitates quae non habitantur et adduxero super te abyssum et operuerint te aquae multae

²⁰ et detraxero te cum his qui descendunt in lacum ad populum sempiternum et conlocavero te in terra novissima sicut solitudines veteres cum his qui deducuntur in lacum ut non habiteris porro dederero gloriam in terra viventium

²¹ in nihilum redigam te et non eris et requisita non inveniatis ultra in sempiternum dicit Dominus Deus

27 et factum est verbum Domini ad me dicens ² tu ergo fili hominis adsume super Tyrum lamentum

³ et dices Tyro quae habitat in introitu maris negotiationi populorum ad insulas multas haec dicit Dominus Deus o Tyre tu dixisti perfecti decoris ego sum

⁴ et in corde maris sita finitimi tui qui te aedificaverunt impleverunt decorem tuum

⁵ abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris cedrum de Libano tulerunt ut facerent tibi malum

⁶ quercus de Basan dolaverunt in remos tuos transtra tua fecerunt tibi ex ebore indico et praetoriola de insulis Italiae

⁷ byssus varia de Aegypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo hyacinthus et purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum

⁸ habitatores Sidonis et Aradii fuerunt remiges tui sapientes tui Tyre facti sunt gubernatores tui

⁹ senes Bibli et prudentes eius habuerunt nautas ad ministerium variae suppellectilis tuae omnes naves maris et nautae earum fuerunt in populo negotiationis tuae

¹⁰ Persae et Lydi et Lybies erant in exercitu tuo viri bellatores tui clypeum et galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo

¹¹ filii Aradii cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu sed et Pigmei qui erant in turribus tuis faretras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum ipsi compleverunt pulchritudinem tuam

¹² Carthaginienses negotiatores tui a multitudine cunctarum divitiarum argento ferro stagno plumboque repleverunt nundinas tuas

¹³ Graecia Thubal et Mosoch ipsi institores tui mancipia et vasa aerea adduxerunt populo tuo

¹⁴ de domo Thogorma equos et equites et mulos adduxerunt ad forum tuum

¹⁵ filii Dadan negotiatores tui insulae multae negotiatio manus tuae dentes eburneos et hebeninos commutaverunt in pretio tuo

¹⁶ Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum gemmam purpuram et scutulata et byssum et sericum et chodchod proposuerunt in mercatu tuo

¹⁷ Iuda et terra Israhel ipsi institores tui in frumento primo balsamum et mel et oleum et resinam proposuerunt in nundinis tuis

¹⁸ Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum in multitudine diversarum opum in vino pingui in lanis coloris optimi

¹⁹ Dan et Graecia et Mozel in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum stacte et calamus in negotiatione tua

²⁰ Dadan institores tui in tapetibus ad sedendum

²¹ Arabia et universi principes Cedar ipsi negotiatores manus tuae cum agnis et arietibus et hedis venerunt ad te negotiatores tui

²² venditores Saba et Reema ipsi negotiatores tui cum universis primis aromatibus et lapide pretioso et auro quod proposuerunt in mercatu tuo

²³ Aran et Chenne et Eden negotiatores Saba Assur Chelmad venditores tui

²⁴ ipsi negotiatores tui multifariam involucris hyacinthi et polymitorum gazarumque pretiosarum quae obvolatae et adstrictae erant funibus cedros quoque habebant in negotiationibus tuis

²⁵ naves maris principes tuae in negotiatione tua et repleta es et glorificata nimis in corde maris

²⁶ in aquis multis adduxerunt te remiges tui ventus auster contrivit te in corde maris

²⁷ divitiae tuae et thesauri tui et multiplex instrumentum tuum nautae tui et gubernatores tui qui tenebant supellectilem tuam et populo tuo praeerant viri quoque bellatores tui qui erant in te cum universa multitudine tua quae est in medio tui cadent in corde maris in die ruinae tuae

²⁸ a sonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classes

²⁹ et descendent de navibus suis omnes qui tenebant remum nautae et universi gubernatores maris in terra stabunt

³⁰ et heulabunt super te voce magna et clamabunt amare et superiacient pulverem capitibus suis et cinere conspergentur

³¹ et radent super te calvitium et accingentur ciliciis et plorabunt te in amaritudine animae ploratu amarissimo

³² et adsument super te carmen lugubre et plangent te quae est ut Tyrus quae obmutuit in medio maris

³³ quae in exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos in multitudine divitiarum tuarum et populorum tuorum ditasti reges terrae

³⁴ nunc contrita es a mari in profundis aquarum opes tuae et omnis multitudo tua quae erat in medio tui ceciderunt

³⁵ universi habitatores insularum obstipuerunt super te et reges earum omnes tempestate percussi mutaverunt vultus

³⁶ negotiatores populorum sibilaverunt super te ad nihilum deducta es et non eris usque in perpetuum

28 et factus est sermo Domini ad me dicens

² fili hominis dic principi Tyri haec dicit Dominus Deus eo quod elevatum est cor tuum et dixisti Deus ego sum et in cathedra Dei sedi in corde maris cum sis homo et non Deus et dedisti cor tuum quasi cor Dei

³ ecce sapientior es tu Danihele omne secretum non est absconditum a te

⁴ in sapientia et prudentia tua fecisti tibi fortitudinem et acquisisti aurum et argentum in thesauris tuis

⁵ in multitudine sapientiae tuae et in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem et elevatum est cor tuum in robore tuo

⁶ propterea haec dicit Dominus Deus eo quod elevatum est cor tuum quasi cor Dei

⁷ idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos gentium et nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiae tuae et polluent decorem tuum

⁸ interficient et detrahent te et morieris interitu occisorum in corde maris

⁹ numquid dicens loqueris Deus ego sum coram interficientibus te cum sis homo et non Deus in manu occidentium te

¹⁰ morte incircumcisorum morieris in manu alienorum quia ego locutus sum ait Dominus Deus

¹¹ et factus est sermo Domini ad me dicens fili hominis leva planctum super regem Tyri

¹² et dices ei haec dicit Dominus Deus tu signaculum similitudinis plenus sapientia et perfectus decore

¹³ in deliciis paradisi Dei fuisti omnis lapis pretiosus operimentum tuum sardius topazius et iaspis chrysolitus et onyx et berillus sapphyrus et carbunculus et zmaragdus aurum opus decoris tui et foramina tua in die qua conditus es praeparata sunt

¹⁴ tu cherub extentus et protegens et posui te in monte sancto Dei in medio lapidum ignitorum ambulasti

¹⁵ perfectus in viis tuis a die conditionis tuae donec inventa est iniquitas in te

¹⁶ in multitudine negotiationis tuae repleta sunt interiora tua iniquitate et peccasti et eieci te de monte Dei et perdidisti te o cherub protegens de medio lapidum ignitorum

¹⁷ elevatum est cor tuum in decore tuo perdidisti sapientiam tuam in decore tuo in terram proieci te ante faciem regum dedi te ut cernerent te

¹⁸ in multitudine iniquitatum tuarum et iniquitate negotiationis tuae polluisti sanctificationem tuam producam ergo ignem de medio tui qui comedat te et dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te

¹⁹ omnes qui viderint te in gentibus obstupescunt super te nihili factus es et non eris in perpetuum

²⁰ et factus est sermo Domini ad me dicens

²¹ fili hominis pone faciem tuam contra Sidonem et prophetabis de ea

²² et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Sidon et glorificabor in medio tui et scient quia ego Dominus cum fecero in ea iudicia et sanctificatus fuero in ea

²³ et inmittam ei pestilentiam et sanguinem in plateis eius et corruent interfecti in medio eius gladio per circuitum et scient quia ego Dominus

²⁴ et non erit ultra domui Israhel offendiculum amaritudinis et spina dolorem inferens undique per circuitum eorum qui adversantur eis et scient quia ego Dominus Deus

²⁵ haec dicit Dominus Deus quando congregavero domum Israhel de populis in quibus dispersi sunt sanctificabor in eis coram gentibus et habitabunt in terra sua quam dedi servo meo Iacob

²⁶ et habitabunt in ea securi et aedificabunt domos plantabuntque vineas et habitabunt confidenter cum fecero iudicia in omnibus qui adversantur eis per circuitum et scient quia ego Dominus Deus eorum

29 in anno decimo in decimo mense undecima mensis factum est verbum Domini ad me dicens

² fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Aegypti et prophetabis de eo et de Aegypto universa

³ loquere et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Pharaon rex Aegypti draco magne qui cubas in medio fluminum tuorum et dices meus est fluvius et ego feci memet ipsum

⁴ et ponam frenum in maxillis tuis et adglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis et extraham te de medio fluminum tuorum et universi pisces tui squamis tuis adhaerent

⁵ et proiciam te in desertum et omnes pisces fluminis tui super faciem terrae cades non colligeris neque congregaberis bestiis terrae et volatilibus caeli dedi te ad devorandum

⁶ et scient omnes habitatores Aegypti quia ego Dominus pro eo quod fuisti baculus harundineus domui Israhel

⁷ quando adprehenderunt te manu et confractus es et lacerasti omnem umerum eorum et innitentibus eis super te comminutus es et dissolvisti omnes renes eorum

⁸ propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego adducam super te gladium et interficiam de te hominem et iumentum

⁹ et erit terra Aegypti in desertum et solitudinem et scient quia ego Dominus eo quod dixerit fluvius meus est et ego feci

¹⁰ idcirco ecce ego ad te et ad flumina tua daboque terram Aegypti in solitudines gladio dissipatam a turre Syenes usque ad terminos Aethiopiae

¹¹ non pertransibit eam pes hominis neque pes iumenti gradietur in ea et non habitabitur quadraginta annis

¹² daboque terram Aegypti desertam in medio terrarum desertarum et civitates eius in medio urbium subversarum erunt desolatae quadraginta annis et dispergam Aegyptios in nationes et ventilabo eos in terras

¹³ quia haec dicit Dominus Deus post finem quadraginta annorum congregabo Aegyptum de populis in quibus dispersi fuerunt

¹⁴ et reducam captivitatem Aegypti et conlocabo eos in terra Fatures in terra nativitatis suae et erunt ibi in regnum humile

¹⁵ inter regna cetera erit humillima et non elevabitur ultra super nationes et inminuam eos ne imperent gentibus

¹⁶ neque erunt ultra domui Israhel in confidentia docentes iniquitatem ut fugiant et sequantur eos et scient quia ego Dominus Deus

¹⁷ et factum est in vicesimo et septimo anno in primo in una mensis factum est verbum Domini ad me dicens

¹⁸ fili hominis Nabuchodonosor rex Babylonis servire fecit exercitum suum servitute magna adversum Tyrum omne caput decalvatum et omnis umerus depilatus est et merces non est reddita ei neque exercitui eius de Tyro pro servitute qua servivit mihi adversum eam

¹⁹ propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in terra Aegypti et accipiet multitudinem eius et depraedabitur manubias eius et diripiet spolia eius et erit merces exercitui illius

²⁰ et operi pro quo servivit adversum eam dedi ei terram Aegypti pro eo quod laboraverunt mihi ait Dominus Deus

²¹ in die illo pullulabit cornu domui Israhel et tibi dabo apertum os in medio eorum et scient quoniam ego Dominus

30 et factum est verbum Domini ad me dicens ² fili hominis propheta et dic haec dicit Dominus Deus ululate vae vae diei

³ quia iuxta est dies et adpropinquavit dies Domini dies nubis tempus gentium erit

⁴ et veniet gladius in Aegyptum et erit pavor in Aethiopia cum ceciderint vulnerati in Aegypto et ablata fuerit multitudo illius et destructa fundamenta eius

⁵ Aethiopia et Lybia et Lydii et omne reliquum vulgus et Chub et filii terrae foederis cum eis gladio cadent

⁶ haec dicit Dominus Deus et corruent fulciantes Aegyptum et destruetur superbia imperii eius a turre Syenes gladio cadent in ea ait Dominus exercituum

⁷ et dissipabuntur in medio terrarum desolataram et urbes eius in medio civitatum desertarum erunt

⁸ et scient quoniam ego Dominus cum dederò ignem in Aegyptum et adtritii fuerint omnes auxiliatores eius

⁹ in die illa egredientur nuntii a facie mea in trieribus ad conterendam Aethiopiae confidentiam et erit pavor in eis in die Aegypti quia absque dubio veniet

¹⁰ haec dicit Dominus Deus et cessare faciam multitudinem Aegypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis

¹¹ ipse et populus eius cum eo fortissimi gentium adducentur ad disperendam terram et evaginabunt gladios suos super Aegyptum et implebunt terram interfectis

¹² et faciam alveos fluminum aridos et tradam terram in manu pessimorum et dissipabo terram et plenitudinem eius in manu alienorum ego Dominus locutus sum

¹³ haec dicit Dominus Deus et disperdam simulacra et cessare faciam idola de Memphis et dux de terra Aegypti non erit amplius et dabo terrorem in terra Aegypti

¹⁴ et disperdam terram Fatures et dabo ignem in Tafnis et faciam iudicia in Alexandriam

¹⁵ et effundam indignationem meam super Pelusium robor Aegypti et interficiam multitudinem Alexandriae

¹⁶ et dabo ignem in Aegypto quasi parturiens dolebit Pelusium et Alexandria erit dissipata et in Memphis angustiae cotidianae

¹⁷ iuvenes Eliupoleos et Bubasti gladio cadent et ipsae captivae ducentur

¹⁸ et in Tafnis nigrescet dies cum contrivero ibi sceptrum Aegypti et defecerit in ea superbia potentiae eius ipsam nubes operiet filiae autem eius in captivitatem ducentur

¹⁹ et faciam iudicia in Aegypto et scient quia ego Dominus

²⁰ et factum est in undecimo anno in primo in septima mensis factum est verbum Domini ad me dicens

²¹ fili hominis brachium Pharaonis regis Aegypti confregi et ecce non est obvolutum ut restitueretur ei sanitas ut ligaretur pannis et farciretur linteolis et recepto robore posset tenere gladium

²² propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego ad Pharaonem regem Aegypti et comminuam brachium eius forte sed confractum et deiciam gladium de manu eius

²³ et dispergam Aegyptum in gentibus et ventilabo eos in terris

²⁴ et confortabo brachia regis Babylonis daboque gladium meum in manu eius et confringam brachia Pharaonis et gement gemitibus interfecti coram facie eius

²⁵ et confortabo brachia regis Babylonis et brachia Pharaonis concident et scient quia ego Dominus cum dederò gladium meum in manu regis Babylonis et extenderit eum super terram Aegypti

²⁶ et dispergam Aegyptum in nationes et ventilabo eos in terris et scient quia ego Dominus

31 et factum est in undecimo anno tertio una mensis factum est verbum Domini ad me dicens

² fili hominis dic Pharaoni regi Aegypti et populo eius cui similis factus es in magnitudine tua

³ ecce Assur quasi cedrus in Libano pulcher ramis et frondibus nemorosus excelsusque altitudine et inter condensas frondes elevatum est cacumen eius

⁴ aquae nutrierunt illum abyssus exaltavit eum flumina eius manabant in circuitu radicum eius et rivos suos emisit ad universa ligna regionis

⁵ propterea elevata est altitudo eius super omnia ligna regionis et multiplicata sunt arbusta eius et elevati sunt rami eius prae aquis multis

⁶ cumque extendisset umbram suam in ramis eius fecerunt nidos omnia volatilia caeli et sub frondibus eius genuerunt omnes bestiae saltuum et sub umbraculo illius habitabat coetus gentium plurimarum

⁷ eratque pulcherrimus in magnitudine sua et in dilatatione arbustorum suorum erat enim radix illius iuxta aquas multas

⁸ cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei abietes non adaequaverunt summitatem eius et platani

non fuerunt aequae frondibus illius omne lignum paradisi Dei non est adsimilatum illi et pulchritudini eius

⁹ quoniam speciosum feci eum et multis condensisque frondibus et aemulata sunt eum omnia ligna voluptatis quae erant in paradiso Dei

¹⁰ propterea haec dicit Dominus Deus pro eo quod sublimatus est in altitudine et dedit summitatem suam virentem atque condensam et elevatum est cor eius in altitudine sua

¹¹ tradidi eum in manu fortissimi gentium faciens faciet ei iuxta impietatem eius eieci eum

¹² et succident illum alieni et crudelissimi nationum et proicient eum super montes et in cunctis convallibus corrudent rami eius et confringentur arbusta eius in universis rupibus terrae et recedent de umbraculo eius omnes populi terrae et relinquent eum ¹³ in ruina eius habitaverunt omnia volatilia caeli et in ramis eius fuerunt universae bestiae regionis

¹⁴ quam ob rem non elevabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum neque ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa nec stabunt in sublimitate eorum omnia quae inrigantur aquis quia omnes traditi sunt in mortem ad terram ultimam in medio filiorum hominum ad eos qui descendunt in lacum

¹⁵ haec dicit Dominus Deus in die quando descendit ad inferos indixi luctum operui eum abysso et prohibui flumina eius et coercui aquas multas contristatus est super eum Libanus et omnia ligna agri concussa sunt

¹⁶ a sonitu ruinae eius commovi gentes cum deducere eum ad infernum cum his qui descendebant in lacum et consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia atque praeclara in Libano universa quae inrigabantur aquis

¹⁷ nam et ipsi cum ea descendunt ad infernum ad interfectos gladio et brachium uniuscuiusque sedebit sub umbraculo eius in medio nationum

¹⁸ cui adsimilatus es o inclite atque sublimis inter ligna voluptatis ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram ultimam in medio incircumcisorum dormies cum his qui interfecti sunt gladio ipse est Pharaon et omnis multitudo eius dicit Dominus Deus

32 et factum est duodecimo anno in mense duodecimo in una mensis factum est verbum Domini ad me dicens

² fili hominis adsume lamentum super Pharaon regem Aegypti et dices ad eum leoni gentium adsimilatus es et draconi qui est in mari et ventilabas cornu in fluminibus tuis et conturbabas aquas pedibus tuis et conculcabas flumina eorum

³ propterea haec dicit Dominus Deus expandam super te rete meum in multitudine populorum multorum et extrahent te in sagena mea

⁴ et proiciam te in terram super faciem agri abiciam te et habitare faciam super te omnia volatilia caeli et saturabo de te bestias universae terrae

⁵ et dabo carnes tuas super montes et implebo colles tuos sanie tua

⁶ et inrigabo terram pedore sanguinis tui super montes et valles implebuntur ex te

⁷ et operiam cum extinctus fueris caelos et nigrescere faciam stellas eius solem nube tegam et luna non dabit lumen suum

⁸ omnia luminaria caeli maerere faciam super te et dabo tenebras super terram tuam dicit Dominus Deus

⁹ et inritabo cor populorum multorum cum induxero contritionem tuam in gentibus super terras quas nescis

¹⁰ et stupescere faciam super te populos multos et reges eorum horrore nimio formidabunt super te cum volare coeperit gladius meus super facies eorum et obstupescunt repente singuli pro anima sua in die ruinae suae

¹¹ quia haec dicit Dominus Deus gladius regis Babylonis veniet tibi

¹² in gladiis fortium deiciam multitudinem tuam inexpugnabiles gentes omnes haec et vastabunt superbiam Aegypti et dissipabitur multitudo eius

¹³ et perdam omnia iumenta eius quae erant super aquas plurimas et non conturbabit eas pes hominis ultra neque ungula iumentorum turbabit eas

¹⁴ tunc purissimas reddam aquas eorum et flumina eorum quasi oleum adducam ait Dominus Deus

¹⁵ cum dederam terram Aegypti desolatam deseretur autem terra a plenitudine sua quando percussero omnes habitatores eius et scient quia ego Dominus

¹⁶ planctus est et plangent eum filiae gentium plangent eum super Aegypton et super multitudine eius plangent eum ait Dominus Deus

¹⁷ et factum est in duodecimo anno in quintadecima mensis factum est verbum Domini ad me dicens

¹⁸ fili hominis cane lugubre super multitudine Aegypti et detrahe eam ipsam et filias gentium robustarum ad terram ultimam cum his qui descendunt in lacum

¹⁹ quo pulchrior es descende et dormi cum incircumcisis

²⁰ in medio interfectorum gladio cadent gladius datus est adtraxerunt eam et omnes populos eius

²¹ loquentur ei potentissimi robustorum de medio inferni qui cum auxiliatoribus eius descenderunt et dormierunt incircumcisi interfecti gladio

²² ibi Assur et omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius omnes interfecti et qui ceciderunt gladio

²³ quorum data sunt sepulchra in novissimis lacis et facta est multitudo eius per gyrum sepulchri eius

universi interfecti cadentesque gladio qui dederant quondam formidinem in terra viventium

²⁴ ibi Aelam et omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui omnes hii interfecti ruentesque gladio qui descenderunt incircumcisi ad terram ultimam qui posuerunt terrorem suum in terra viventium et portaverunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum

²⁵ in medio interfectorum posuerunt cubile eius in universis populis eius in circuitu eius sepulchrum illius omnes hii incircumcisi interfectique gladio dederant enim terrorem in terra viventium et portaverunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum in medio interfectorum positi sunt

²⁶ ibi Mosoch et Thubal et omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius omnes hii incircumcisi interfectique et cadentes gladio quia dederunt formidinem suam in terra viventium

²⁷ et non dormient cum fortibus cadentibusque et incircumcisis qui descenderunt ad infernum cum armis suis et posuerunt gladios suos sub capitibus suis et fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum quia terror fortium facti sunt in terra viventium

²⁸ et tu ergo in medio incircumcisorum contereris et dormies cum interfectis gladio

²⁹ ibi Idumea et reges eius omnes duces eius qui dati sunt cum exercitu suo cum interfectis gladio et qui cum incircumcisis dormierunt et cum his qui descenderunt in lacum

³⁰ ibi principes aquilonis omnes et universi venatores qui deducti sunt cum interfectis paventes et in sua fortitudine confusi qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio et portaverunt confusionem suam cum his qui descendunt in lacum

³¹ vidit eos Pharao et consolatus est super universa multitudo sua quae interfecta est gladio Pharao et omnis exercitus eius ait Dominus Deus

³² quia dedi terrorem meum in terra viventium et dormivit in medio incircumcisorum cum interfectis gladio Pharao et omnis multitudo eius ait Dominus Deus

33 et factum est verbum Domini ad me dicens ² fili hominis loquere ad filios populi tui et dices ad eos terra cum induxero super eam gladium et tulerit populus terrae virum unum de novissimis suis et constituerit eum super se speculatorem ³ et ille viderit gladium venientem super terram et cecinerit bucina et adnuntiaverit populo ⁴ audiens autem quisquis ille est sonum bucinae non se observaverit veneritque gladius et tulerit eum sanguis ipsius super caput eius erit ⁵ sonum bucinae audivit et non se observavit sanguis eius in ipso erit si autem custodierit animam suam salvavit

⁶ quod si speculator viderit gladium venientem et non insonuerit bucina et populus non se custodierit veneritque gladius et tulerit de eis animam ille quidem in iniquitate sua captus est sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram

⁷ et tu fili hominis speculatorem dedi te domui Israel audiens ergo ex ore meo sermonem adnuntiabis eis ex me

⁸ si me dicente ad impium impie morte morieris non fueris locutus ut se custodiat impius a via sua ipse impius in iniquitate sua morietur sanguinem autem eius de manu tua requiram

⁹ si autem adnuntiante te ad impium ut a viis suis convertatur non fuerit conversus a via sua ipse in iniquitate sua morietur porro tu animam tuam liberasti

¹⁰ tu ergo fili hominis dic ad domum Israel sic locuti estis dicentes iniquitates nostrae et peccata nostra super nos sunt et in ipsis nos tabescimus quomodo ergo vivere poterimus

¹¹ dic ad eos vivo ego dicit Dominus Deus nolo mortem impii sed ut revertatur impius a via sua et vivat convertimini a viis vestris pessimis et quare moriemini domus Israel

¹² tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccaverit et impietas impii non nocebit ei in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua et iustus non poterit vivere in iustitia sua in quacumque die peccaverit

¹³ etiam si dixerit iusto quod vita vivat et confisus in iustitia sua fecerit iniquitatem omnes iustitiae eius oblivioni tradentur et in iniquitate sua quam operatus est in ipsa morietur

¹⁴ sin autem dixerit impio morte morieris et egerit paenitentiam a peccato suo feceritque iudicium et iustitiam

¹⁵ pignus restituerit ille impius rapinamque reddiderit in mandatis vitae ambulaverit nec fecerit quicquam iniustum vita vivet et non morietur

¹⁶ omnia peccata eius quae peccavit non imputabuntur ei iudicium et iustitiam fecit vita vivet

¹⁷ et dixerunt filii populi tui non est aequi ponderis via Domini et ipsorum via iniusta est

¹⁸ cum enim recesserit iustus a iustitia sua feceritque iniquitatem morietur in eis

¹⁹ et cum recesserit impius ab impietate sua feceritque iudicium et iustitiam vivet in eis

²⁰ et dicitis non est recta via Domini unumquemque iuxta vias suas iudicabo de vobis domus Israel

²¹ et factum est in duodecimo anno in duodecimo mense in quinta mensis transmigrationis nostrae venit ad me qui fugerat de Hierusalem dicens vastata est civitas

²² manus autem Domini facta fuerat ad me vespere antequam veniret qui fugerat aperuitque os meum donec veniret ad me mane et aperto ore meo non silui amplius

²³ et factum est verbum Domini ad me dicens

²⁴ fili hominis qui habitant in ruinosis his super humum Israhel loquentes aiunt unus erat Abraham et hereditate possedit terram nos autem multi nobis data est terra in possessionem

²⁵ idcirco dices ad eos haec dicit Dominus Deus qui in sanguine comeditis et oculos vestros levatis ad immunditias vestras et sanguinem funditis numquid terram hereditate possidebitis

²⁶ stetit in gladiis vestris fecistis abominationes et unusquisque uxorem proximi sui polluit et terram hereditate possidebitis

²⁷ haec dices ad eos sic dicit Dominus Deus vivo ego quia qui in ruinosis habitant gladio cadent et qui in agro est bestiis tradetur ad devorandum qui autem in praesidiis et in speluncis sunt peste morientur

²⁸ et dabo terram in solitudinem et desertum et deficiet superba fortitudo eius et desolabuntur montes Israhel eo quod nullus sit qui per eos transeat

²⁹ et scient quia ego Dominus cum dederam terram desolatam et desertam propter universas abominationes suas quas operati sunt

³⁰ et tu fili hominis filii populi tui qui loquuntur de te iuxta muros et in ostiis domorum et dicunt unus ad alterum vir ad proximum suum loquentes venite et audiamus qui sit sermo egrediens a Domino

³¹ et veniunt ad te quasi si ingrediatur populus et sedent coram te populus meus et audiunt sermones tuos et non faciunt eos quia in canticum oris sui vertunt illos et avaritiam suam sequitur cor eorum

³² et es eis quasi carmen musicum quod suavi dulcique sono canitur et audient verba tua et non facient ea

³³ et cum venerit quod praedictum est ecce enim venit tunc scient quod propheta fuerit inter eos

34 et factum est verbum Domini ad me dicens ² fili hominis propheta de pastoribus Israhel propheta et dices pastoribus haec dicit Dominus Deus vae pastoribus Israhel qui pascebant semet ipsos nonne greges pascuntur a pastoribus

³ lac comedebatis et lanis operiebamini et quod crassum erat occidebatis gregem autem meum non pascebatis

⁴ quod infirmum fuit non consolidastis et quod aegrotum non sanastis quod fractum est non alligastis et quod abiectum est non reduxistis quod perierat non quaesistis sed cum austeritate imperabatis eis et cum potentia

⁵ et dispersae sunt oves meae eo quod non esset pastor et factae sunt in devorationem omnium bestiarum agri et dispersae sunt

⁶ erraverunt greges mei in cunctis montibus et in universo colle excelso et super omnem faciem terrae dispersi sunt greges mei et non erat qui requireret non erat inquam qui requireret

⁷ propterea pastores audite verbum Domini

⁸ vivo ego dicit Dominus Deus quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam et oves meae in devorationem omnium bestiarum agri eo quod non esset pastor neque enim quaesierunt pastores gregem meum sed pascebant pastores semet ipsos et greges meos non pascebant

⁹ propterea pastores audite verbum Domini

¹⁰ haec dicit Dominus Deus ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum et cessare eos faciam ut ultra non pascant gregem nec pascant amplius pastores semet ipsos et liberabo gregem meum de ore eorum et non erunt ultra eis in escam

¹¹ quia haec dicit Dominus Deus ecce ego ipse requiram oves meas et visitabo eas

¹² sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum sic visitabo oves meas et liberabo eas de omnibus locis quo dispersae fuerant in die nubis et caliginis

¹³ et educam eas de populis et congregabo eas de terris et inducam eas in terram suam et pascam eas in montibus Israhel in rivis et in cunctis sedibus terrae

¹⁴ in pascuis uberrimis pascam eas et in montibus excelsis Israhel erunt pascuae eorum ibi requiescent in herbis virentibus et in pascuis pinguibus pascentur super montes Israhel

¹⁵ ego pascam oves meas et ego eas accubare faciam dicit Dominus Deus

¹⁶ quod perierat requiram et quod abiectum erat reducam et quod confractum fuerat alligabo et quod infirmum erat consolidabo et quod pingue et forte custodiam et pascam illas in iudicio

¹⁷ vos autem greges mei haec dicit Dominus Deus ecce ego iudico inter pecus et pecus arietum et hircorum

¹⁸ nonne satis vobis erat pasquam bonam depasci insuper et reliquias pasquarum vestrarum conculcastis pedibus vestris et cum purissimam aquam biberetis reliquam pedibus vestris turbabatis

¹⁹ et oves meae his quae conculcata pedibus vestris fuerant pascebantur et quae pedes vestri turbaverant haec bibebant

²⁰ propterea haec dicit Dominus Deus ad eos ecce ego ipse iudico inter pecus pingue et macilentum

²¹ pro eo quod lateribus et umeris inpingebatis et cornibus vestris ventilabatis omnia infirma pecora donec dispergerentur foras

²² salvabo gregem meum et non erit ultra in rapinam et iudicabo inter pecus et pecus

²³ et suscitabo super ea pastorem unum qui pascat ea servum meum David ipse pascet ea et ipse erit eis in pastorem

²⁴ ego autem Dominus ero eis in Deum et servus meus David princeps in medio eorum ego Dominus locutus sum

²⁵ et faciam cum eis pactum pacis et cessare faciam bestias pessimas de terra et qui habitant in deserto securi dormient in saltibus

²⁶ et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem et deducam imbrem in tempore suo pluviae benedictionis erunt

²⁷ et dabit lignum agri fructum suum et terra dabit germen suum et erunt in terra sua absque timore et scient quia ego Dominus cum contrivero catenas iugi eorum et eruero eos de manu imperantium sibi

²⁸ et non erunt ultra in rapinam gentibus neque bestiae terrae devorabunt eos sed habitabunt confidenter absque ullo terrore

²⁹ et suscitabo eis germen nominatum et non erunt ultra in minuti fame in terra neque portabunt amplius obprobria gentium

³⁰ et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis et ipsi populus meus domus Israhel ait Dominus Deus

³¹ vos autem greges mei greges pascuae meae homines estis et ego Dominus Deus vester dicit Dominus Deus

35 et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis pone faciem tuam adversum montem Seir et prophetabis de eo et dices illi

³ haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te mons Seir et extendam manum meam super te et dabo te desolatam atque desertum

⁴ urbes tuas demoliar et tu desertus eris et scies quia ego Dominus

⁵ eo quod fueris inimicus sempiternus et concluseris filios Israhel in manus gladii in tempore afflictionis eorum in tempore iniquitatis extremae

⁶ propterea vivo ego dicit Dominus Deus quoniam sanguini tradam te et sanguis te persequetur et cum sanguinem oderis sanguis persequetur te

⁷ et dabo montem Seir desolatam et desertum et auferam de eo euntem et redeuntem

⁸ et implebo montes eius occisorum suorum in collibus tuis et in vallibus tuis atque in torrentibus interfecti gladio cadent

⁹ in solitudines sempiternas tradam te et civitates tuae non habitabuntur et scietis quoniam ego Dominus

¹⁰ eo quod dixeris duae gentes et duae terrae meae erunt et hereditate possidebo eas cum Dominus esset ibi

¹¹ propterea vivo ego dicit Dominus Deus quia faciam iuxta iram tuam et secundum zelum tuum quem fecisti odio habens eos et notus efficiar per eos cum te iudicavero

¹² et scies quia ego Dominus audivi universa obprobria tua quae locutus es de montibus Israhel dicens deserti nobis dati sunt ad devorandum

¹³ et insurrexistis super me ore vestro et rogastis adversum me verba vestra ego audivi

¹⁴ haec dicit Dominus Deus laetante universa terra in solitudinem te redigam

¹⁵ sicuti gavisus es super hereditatem domus Israhel eo quod fuerit dissipata sic faciam tibi dissipatus eris mons Seir et Idumea omnis et scient quia ego Dominus

36 tu autem fili hominis propheta super montes Israhel et dices montes Israhel audite verbum Domini

² haec dicit Dominus Deus eo quod dixerit inimicus de vobis euge altitudines sempiternae in hereditatem datae sunt nobis

³ propterea vaticinare et dic haec dicit Dominus Deus pro eo quod desolati estis et conculcati per circuitum et facti in hereditatem reliquis gentibus et ascendistis super labium linguae et obprobrium populi

⁴ propterea montes Israhel audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus montibus et collibus torrentibus vallibusque et desertis parietinis et urbibus derelictis quae depopolatae sunt et subsannatae a reliquis gentibus per circuitum

⁵ propterea haec dicit Dominus Deus quoniam in igne zeli mei locutus sum de reliquis gentibus et de Idumea universa qui dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio et toto corde ex animo et eiecerunt eam ut vastarent

⁶ idcirco vaticinare super humum Israhel et dices montibus et collibus iugis et vallibus haec dicit Dominus Deus ecce ego in zelo meo et in furore meo locutus sum eo quod confusionem gentium sustinueritis

⁷ idcirco haec dicit Dominus Deus ego levavi manum meam ut gentes quae in circuitu vestro sunt ipsae confusionem suam portent

⁸ vos autem montes Israhel ramos vestros germinetis et fructum vestrum adferatis populo meo Israhel prope est enim ut veniat

⁹ quia ecce ego ad vos et convertar ad vos et arabimini et accipietis sementem

¹⁰ et multiplicabo in vobis homines omnemque domum Israhel et habitabuntur civitates et ruinosae instaurabuntur

¹¹ et replebo vos hominibus et iumentis et multiplicabuntur et crescent et habitari vos faciam sicut a principio bonisque donabo maioribus quam habuistis ab initio et scietis quia ego Dominus

¹² et adducam super vos homines populum meum Israhel et hereditate possidebunt te et eris eis in hereditatem et non addes ultra ut absque eis sis

¹³ haec dicit Dominus Deus pro eo quod dicunt de vobis devoratrix hominum es et suffocans gentem tuam

¹⁴ propterea homines non comedes amplius et gentem tuam non necabis ultra ait Dominus Deus

¹⁵ nec auditam faciam in te amplius confusionem gentium et obprobrium populorum nequaquam portabis et gentem tuam non amittes amplius ait Dominus Deus

¹⁶ et factum est verbum Domini ad me dicens

¹⁷ fili hominis domus Israhel habitaverunt in humo sua et polluerunt eam in viis suis et in studiis suis iuxta inmunditiam menstruatæ facta est via eorum coram me

¹⁸ et effudi indignationem meam super eos pro sanguine quem fuderunt super terram et in idolis suis polluerunt eam

¹⁹ et dispersi eos in gentes et ventilati sunt in terris iuxta vias eorum et adinventiones iudicavi eos

²⁰ et ingressi sunt ad gentes ad quas introierunt et polluerunt nomen sanctum meum cum diceretur de eis populus Domini iste est et de terra eius egressi sunt

²¹ et peperi nomini meo sancto quod polluerat domus Israhel in gentibus ad quas ingressi sunt

²² idcirco dices domui Israhel haec dicit Dominus Deus non propter vos ego faciam domus Israhel sed propter nomen sanctum meum quod polluistis in gentibus ad quas intrastis

²³ et sanctificabo nomen meum magnum quod pollutum est inter gentes quod polluistis in medio earum ut sciant gentes quia ego Dominus ait Dominus exercituum cum sanctificatus fuero in vobis coram eis

²⁴ tollam quippe vos de gentibus et congregabo de universis terris et adducam vos in terram vestram

²⁵ et effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris et ab universis idolis vestris mundabo vos

²⁶ et dabo vobis cor novum et spiritum novum ponam in medio vestri et auferam cor lapideum de carne vestra et dabo vobis cor carneum

²⁷ et spiritum meum ponam in medio vestri et faciam ut in praeceptis meis ambuletis et iudicia mea custodiatis et operemini

²⁸ et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum

²⁹ et salvabo vos ex universis inquinamentis vestris et vocabo frumentum et multiplicabo illud et non inponam in vobis famem

³⁰ et multiplicabo fructum ligni et genimina agri ut non portetis ultra obprobrium famis in gentibus

³¹ et recordabimini viarum vestrarum pessimarum studiorumque non bonorum et displicebunt vobis iniquitates vestrae et scelera vestra

³² non propter vos ego faciam ait Dominus Deus notum sit vobis confundimini et erubescite super viis vestris domus Israhel

³³ haec dicit Dominus Deus in die qua mundavero vos ex omnibus iniquitatibus vestris et habitari fecero urbes et instauravero ruinosas

³⁴ et terra deserta fuerit exulta quae quondam erat desolata in oculis omnis viatoris

³⁵ dicent terra illa inculta facta est ut hortus voluptatis et civitates desertae et destitutae atque suffosae munitae sederunt

³⁶ et scient gentes quaecumque derelictae fuerint in circuitu vestro quia ego Dominus aedificavi dissipata plantavique inculta ego Dominus locutus sum et fecerim

³⁷ haec dicit Dominus Deus adhuc in hoc invenient me domus Israhel ut faciam eis multiplicabo eos sicut gregem hominum

³⁸ ut gregem sanctum ut gregem Hierusalem in sollemnitatibus eius sic erunt civitates desertae pleneque gregibus hominum et scient quia ego Dominus

37 facta est super me manus Domini et eduxit me in spiritu Domini et dimisit me in medio campi qui erat plenus ossibus

² et circumduxit me per ea in gyro erant autem multa valde super faciem campi siccaque vehementer

³ et dixit ad me fili hominis putasne vivent ossa ista et dixi Domine Deus tu nosti

⁴ et dixit ad me vaticinare de ossibus istis et dices eis ossa arida audite verbum Domini

⁵ haec dicit Dominus Deus ossibus his ecce ego intromittam in vos spiritum et vivetis

⁶ et dabo super vos nervos et succrescere faciam super vos carnes et superextendam in vobis cutem et dabo vobis spiritum et vivetis et scietis quia ego Dominus

⁷ et prophetavi sicut praeceperat mihi factus est autem sonitus prophetante me et ecce commotio et accesserunt ossa ad ossa unumquodque ad iuncturam suam

⁸ et vidi et ecce super ea nervi et carnes ascenderunt et extenta est in eis cutis desuper et spiritum non habebant

⁹ et dixit ad me vaticinare ad spiritum vaticinare fili hominis et dices ad spiritum haec dicit Dominus

Deus a quattuor ventis veni spiritus et insufla super interfectos istos et revivescant

¹⁰ et prophetavi sicut praeceperat mihi et ingressus est in ea spiritus et vixerunt steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde

¹¹ et dixit ad me fili hominis ossa haec universa domus Israhel est ipsi dicunt aruerunt ossa nostra et periit spes nostra et absconditi sumus

¹² propterea vaticinare et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego aperiam tumulos vestros et educam vos de sepulchris vestris populus meus et inducam vos in terram Israhel

¹³ et scietis quia ego Dominus cum aperuero sepulchra vestra et eduxero vos de tumulis vestris populus meus

¹⁴ et dederam spiritum meum in vobis et vixeritis et requiescere vos faciam super humum vestram et scietis quia ego Dominus locutus sum et feci ait Dominus Deus

¹⁵ et factus est sermo Domini ad me dicens

¹⁶ et tu fili hominis sume tibi lignum unum et scribe super illud Iudae et filiorum Israhel sociis eius et tolle lignum alterum et scribe super eum Ioseph lignum Ephraim et cunctae domui Israhel socio-rumque eius

¹⁷ et adiunge illa unum ad alterum tibi in lignum unum et erunt in unionem in manu tua

¹⁸ cum autem dixerint ad te filii populi tui loquentes nonne indicas nobis quid in his tibi velis

¹⁹ loqueris ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego adsumam lignum Ioseph quod est in manu Ephraim et tribus Israhel quae iunctae sunt ei et dabo eas pariter cum ligno Iuda et faciam eas in lignum unum et erunt unum in manu eius

²⁰ erunt autem ligna super quae scripseris in manu tua in oculis eorum

²¹ et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego adsumam filios Israhel de medio nationum ad quas abierunt et congregabo eos undique et adducam eos ad humum suam

²² et faciam eos gentem unam in terra in montibus Israhel et rex unus erit omnibus imperans et non erunt ultra duae gentes nec dividuntur amplius in duo regna

²³ neque polluentur ultra in idolis suis et abominationibus suis et in cunctis iniquitatibus suis et salvos eos faciam de universis sedibus suis in quibus peccaverunt et mundabo eos et erunt mihi populus et ego ero eis Deus

²⁴ et servus meus David rex super eos et pastor unus erit omnium eorum in iudiciis meis ambulabunt et mandata mea custodient et facient ea

²⁵ et habitabunt super terram quam dedi servo meo Iacob in qua habitaverunt patres vestri et habitabunt super eam ipsi et filii eorum et filii filiorum eorum

usque in sempiternum et David servus meus princeps eorum in perpetuum

²⁶ et percutiam illis foedus pacis pactum sempiternum erit eis et fundabo eos et multiplicabo et dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum

²⁷ et erit tabernaculum meum in eis et ero eis Deus et ipsi erunt mihi populus

²⁸ et scient gentes quia ego Dominus sanctificator Israhel cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum

38 et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis pone faciem tuam contra Gog terram Magog principem capitibus Mosoch et Thubal et vaticinare de eo

³ et dices ad eum haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Gog principem capitibus Mosoch et Thubal

⁴ et circumagame te et ponam frenum in maxillis tuis et educam te et omnem exercitum tuum equos et equites vestitos lorice universos multitudinem magnam hastam et clypeum arripientium et gladium

⁵ Persae Aethiopes et Lybies cum eis omnes scutati et galeati

⁶ Gomer et universa agmina eius domus Thogorma latera aquilonis et totum robur eius populique multi tecum

⁷ praepara et instrue te et omnem multitudinem tuam quae coacervata est ad te et esto eis in praeceptum

⁸ post dies multos visitaberis in novissimo annorum venies ad terram quae reversa est a gladio congregata est de populis multis ad montes Israhel qui fuerunt deserti iugiter haec de populis educta est et habitaverunt in ea confidenter universi

⁹ ascendens autem quasi tempestas venies et quasi nubes ut operias terram tuam et omnia agmina tua et populi multi tecum

¹⁰ haec dicit Dominus Deus in die illa ascendent sermones super cor tuum et cogitabis cogitationem pessimam

¹¹ et dices ascendam ad terram absque muro veniam ad quiescentes habitantesque secure omnes habitant sine muro vectes et portae non sunt eis

¹² ut diripias spolia et invadas praedam ut inferas manum tuam super eos qui deserti fuerant et postea restituti et super populum qui est congregatus ex gentibus qui possidere coepit et esse habitator umbilici terrae

¹³ Seba et Dedan et negotiatores Tharsis et omnes leones eius dicent tibi numquid ad sumenda spolia tu venis ecce ad diripiendam praedam congregasti multitudinem tuam ut tollas argentum et aurum auferas supellectilem atque substantiam et diripias manubias infinitas

¹⁴ propterea vaticinare fili hominis et dices ad Gog haec dicit Dominus Deus numquid non in die illo cum habitaverit populus meus Israhel confidenter scies

¹⁵ et venies de loco tuo a lateribus aquilonis tu et populi multi tecum ascensores equorum universi coetus magnus et exercitus vehemens

¹⁶ et ascendes super populum meum Israhel quasi nubes ut operias terram in novissimis diebus eris et adducam te super terram meam ut sciant gentes me cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum o Gog

¹⁷ haec dicit Dominus Deus tu ergo ille es de quo locutus sum in diebus antiquis in manu servorum meorum prophetarum Israhel qui prophetaverunt in diebus illorum temporum ut adducerem te super eos ¹⁸ et erit in die illa in die adventus Gog super terram Israhel ait Dominus Deus ascendet indignatio mea in furore meo

¹⁹ et in zelo meo in igne irae meae locutus sum quia in die illa erit commotio magna super terram Israhel

²⁰ et commovebuntur a facie mea pisces maris et volucres caeli et bestiae agri et omne reptile quod movetur super humum cunctique homines qui sunt super faciem terrae et subvertentur montes et cadent sepes et omnis murus in terra corruet

²¹ et convocabo adversum eum in cunctis montibus meis gladium ait Dominus Deus gladius uniuscuiusque in fratrem suum dirigitur

²² et iudicabo eum peste et sanguine et imbre vehementi et lapidibus immensis ignem et sulphur pluam super eum et super exercitum eius et super populos multos qui sunt cum eo

²³ et magnificabor et sanctificabor et notus ero in oculis gentium multarum et scient quia ego Dominus

39 tu autem fili hominis vaticinare adversum Gog et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego super te Gog principem capitis Mosoch et Thubal

² et circumagam te et seducam te et ascendere faciam de lateribus aquilonis et adducam te super montes Israhel

³ et percutiam arcum tuum in manu sinistra tua et sagittas tuas de manu dextera tua deiciam

⁴ super montes Israhel cades tu et omnia agmina tua et populi qui sunt tecum feris avibus omnique volatili et bestiis terrae dedi te devorandum

⁵ super faciem agri cades quia ego locutus sum ait Dominus Deus

⁶ et emittam ignem in Magog et in his qui habitant in insulis confidenter et scient quia ego Dominus

⁷ et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israhel et non polluam nomen sanctum

meum amplius et scient gentes quia ego Dominus Sanctus Israhel

⁸ ecce venit et factum est ait Dominus Deus haec est dies de qua locutus sum

⁹ et egredientur habitatores de civitatibus Israhel et succendent et comburent arma clypeum et hastas arcum et sagittas et baculos manus et contos et succendent ea igne septem annis

¹⁰ et non portabunt ligna de regionibus neque succident de saltibus quoniam arma succendent igne et depraedabuntur eos quibus praedae fuerant et diripient vastatores suos ait Dominus Deus

¹¹ et erit in die illa dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israhel vallem Viatorum ad orientem maris quae obstupescere facit praetereuntes et sepelient ibi Gog et omnem multitudinem eius et vocabitur vallis Multitudinis Gog

¹² et sepelient eos domus Israhel ut mudent terram septem mensibus

¹³ sepeliet autem omnis populus terrae et erit eis nominata dies in qua glorificatus sum ait Dominus Deus

¹⁴ et viros iugiter constituent lustrantes terram qui sepeliant et requirant eos qui remanserant super faciem terrae ut emudent eam post menses autem septem quaerere incipient

¹⁵ et circumibunt peragrantes terram cumque viderint os hominis statuent iuxta illud titulum donec sepeliant illud pollinctores in valle Multitudinis Gog

¹⁶ nomen autem civitatis Amona et mundabunt terram

¹⁷ tu ergo fili hominis haec dicit Dominus Deus dic omni volucris et universis avibus cunctisque bestiis agri convenite properate concurrite undique ad victimam meam quam ego immolo vobis victimam grandem super montes Israhel ut comedatis carnes et bibatis sanguinem

¹⁸ carnes fortium comedetis et sanguinem principum terrae bibetis arietum agnorum et hircorum taurorumque altilium et pinguium omnium

¹⁹ et comedetis adipem in saturitate et bibetis sanguinem in ebrietate de victima quam ego immolabo vobis

²⁰ et saturabimini super mensam meam de equo et de equite forti et de universis viris bellatoribus ait Dominus Deus

²¹ et ponam gloriam meam in gentibus et videbunt omnes gentes iudicium meum quod fecerim et manum meam quam posuerim super eos

²² et scient domus Israhel quia ego Dominus Deus eorum a die illa et deinceps

²³ et scient gentes quoniam in iniquitate sua capta sit domus Israhel eo quod reliquerint me et abscon-

derim faciem meam ab eis et tradiderim eos in manu hostium et ceciderint in gladio universi

²⁴ iuxta inmunditiam eorum et scelus feci eis et abscondi faciem meam ab illis

²⁵ propterea haec dicit Dominus Deus nunc reduncam captivitatem Iacob et miserebor omnis domus Israhel et adsumam zelum pro nomine sancto meo

²⁶ et portabunt confusionem suam et omnem praevaricationem quam praevaricati sunt in me cum habitaverint in terra sua confidenter neminem formidantes

²⁷ et reduxero eos de populis et congregavero de terris inimicorum suorum et sanctificatus fuero in eis in oculis gentium plurimarum

²⁸ et scient quia ego Dominus Deus eorum eo quod transtulerim eos in nationes et congregavero eos super terram suam et non dereliquerim quemquam ex eis ibi

²⁹ et non abscondam ultra faciem meam ab eis eo quod effuderim spiritum meum super omnem domum Israhel ait Dominus Deus

40 in vicesimo et quinto anno transmigratio- nis nostrae in exordio anni decima mensis quartodecimo anno postquam percussa est civitas in ipsa hac die facta est super me manus Domini et adduxit me illuc

² in visionibus Dei adduxit me in terram Israhel et dimisit me super montem excelsum nimis super quem erat quasi aedificium civitatis vergentis ad austrum

³ et introduxit me illuc et ecce vir cuius erat species quasi species aeris et funiculus lineus in manu eius et calamus mensurae in manu eius stabat autem in porta

⁴ et locutus est ad me idem vir fili hominis vide oculis tuis et auribus tuis audi et pone cor tuum in omnia quae ego ostendam tibi quia ut ostendantur tibi adductus es huc adnuntia omnia quae tu vides domui Israhel

⁵ et ecce murus forinsecus in circuitu domus undique et in manu viri calamus mensurae sex cubitorum et palmo et mensus est latitudinem aedificii calamo uno altitudinem quoque calamo uno

⁶ et venit ad portam quae respiciebat viam orientalem et ascendit per gradus eius et mensus est limen portae calamo uno latitudinem id est limen unum calamo uno in latitudine

⁷ et thalamum uno calamo in longum et uno calamo in latum et inter thalamos quinque cubitos

⁸ et limen portae iuxta vestibulum portae intrinsecus calamo uno

⁹ et mensus est vestibulum portae octo cubitorum et frontem eius duobus cubitis vestibulum autem portae erat intrinsecus

¹⁰ porro thalami portae ad viam orientalem tres hinc et tres inde mensura una trium et mensura una frontium ex utraque parte

¹¹ et mensus est latitudinem liminis portae decem cubitorum et longitudinem portae tredecim cubitorum

¹² et marginem ante thalamos cubiti unius et cubitus unus finis utrimque thalami autem sex cubitorum erant hinc et inde

¹³ et mensus est portam a tecto thalami usque ad tectum eius latitudinem viginti et quinque cubitorum ostium contra ostium

¹⁴ et fecit frontes per sexaginta cubitos et ad frontem atrium portae undique per circuitum

¹⁵ et ante faciem portae quae pertingebat usque ad faciem vestibuli portae interioris quinquaginta cubitos

¹⁶ et fenestras obliquas in thalamis et in frontibus eorum quae erant intra portam undique per circuitum similiter autem erant et in vestibulis fenestrae per gyrum intrinsecus et ante frontes pictura palmarum

¹⁷ et eduxit me ad atrium exterius et ecce gazofilacia et pavimentum stratum lapide in atrio per circuitum triginta gazofilacia in circuitu pavimenti

¹⁸ et pavimentum in fronte portarum secundum longitudinem portarum erat inferius

¹⁹ et mensus est latitudinem a facie portae inferioris usque ad frontem atrii interioris extrinsecus centum cubitos ad orientem et ad aquilonem

²⁰ portam quoque quae respiciebat viam aquilonis atrii exterioris mensus est tam in longitudine quam in latitudine

²¹ et thalamos eius tres hinc et tres inde et frontem eius et vestibulum eius secundum mensuram portae prioris quinquaginta cubitorum longitudinem eius et latitudinem viginti quinque cubitorum

²² fenestrae autem eius et vestibulum et sculpturae secundum mensuram portae quae respiciebat ad orientem et septem graduum erat ascensus eius et vestibulum ante eam

²³ et porta atrii interioris contra portam aquilonis et orientalem et mensus est a porta usque ad portam centum cubitos

²⁴ et duxit me ad viam australem et ecce porta quae respiciebat ad austrum et mensus est frontem eius et vestibulum eius iuxta mensuras superiores

²⁵ et fenestras eius et vestibula in circuitu sicut fenestras ceteras quinquaginta cubitorum longitudine et latitudine viginti quinque cubitorum

²⁶ et in gradibus septem ascendebatur ad eam et vestibulum ante fores eius et celatae palmae erant una hinc et altera inde in fronte eius

²⁷ et porta atrii interioris in via australi et mensus est a porta usque ad portam in via australi centum cubitos

²⁸ et introduxit me in atrium interius ad portam australem et mensus est portam iuxta mensuras superiores

²⁹ thalamum eius et frontem eius et vestibulum eius hisdem mensuris et fenestras eius et vestibulorum eius in circuitu quinquaginta cubitos longitudinis et latitudinis viginti quinque cubitos

³⁰ et vestibulum per gyrum longitudine viginti quinque cubitorum et latitudine quinque cubitorum

³¹ et vestibulum eius ad atrium exterius et palmas eius in fronte et octo gradus erant quibus ascendebatur per eam

³² et introduxit me in atrium interius per viam orientalem et mensus est portam secundum mensuras superiores

³³ thalamum eius et frontem eius et vestibula eius sicut supra et fenestras eius et vestibuli eius in circuitu longitudine quinquaginta cubitorum et latitudine viginti quinque cubitorum

³⁴ et vestibulum eius id est atrii exterioris et palmae celatae in fronte eius hinc et inde et in octo gradibus ascensus eius

³⁵ et introduxit me ad portam quae respiciebat ad aquilonem et mensus est secundum mensuras superiores

³⁶ thalamum eius frontem eius vestibulum eius et fenestras eius per circuitum longitudine quinquaginta cubitorum et latitudine viginti quinque cubitorum

³⁷ vestibulum eius in atrium exterius et celatura palmarum in fronte illius hinc et inde et in octo gradibus ascensus eius

³⁸ et per singula gazofilacia ostium in frontibus portarum ibi lavabunt holocaustum

³⁹ et in vestibulo portae duae mensae hinc et duae mensae inde ut imoletur super eas holocaustum et pro peccato et pro delicto

⁴⁰ et ad latus exterius quod ascendit ad ostium portae quae pergit ad aquilonem duae mensae et ad latus alterum ante vestibulum portae duae mensae

⁴¹ quattuor mensae hinc et quattuor mensae inde per latera portae octo mensae erunt super quas immolabunt

⁴² quattuor autem mensae ad holocaustum de lapidibus quadris extractae longitudine cubiti unius et dimidii et latitudine cubiti unius et dimidii et altitudine cubiti unius super quas ponant vasa in quibus immolatur holocaustum et victima

⁴³ et labia earum palmi unius reflexa intrinsecus per circuitum super mensas autem carnes oblationis

⁴⁴ et extra portam interiorem gazofilacia cantorum in atrio interiori quod erat in latere portae res-

picientis ad aquilonem et facies eorum contra viam australem una ex latere portae orientalis quae respiciebat ad viam aquilonis

⁴⁵ et dixit ad me hoc est gazofilacium quod respicit viam meridianam sacerdotum qui excubant in custodiis templi

⁴⁶ porro gazofilacium quod respicit ad viam aquilonis sacerdotum erit qui excubant ad ministerium altaris isti sunt filii Sadoc qui accedunt de filiis Levi ad Dominum ut ministrent ei

⁴⁷ et mensus est atrium longitudine centum cubitorum et latitudine centum cubitorum per quadrum et altare ante faciem templi

⁴⁸ et introduxit me in vestibulum templi et mensus est vestibulum quinque cubitis hinc et quinque cubitis inde et latitudinem portae trium cubitorum hinc et trium cubitorum inde

⁴⁹ longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum et latitudinem undecim cubitorum et octo gradibus ascendebatur ad eam et columnae erant in frontibus una hinc et altera inde

41 et introduxit me in templum et mensus est frontes sex cubitos latitudinis hinc et sex cubitos latitudinis inde latitudinem tabernaculi

² et latitudo portae decem cubitorum erat et latera portae quinque cubitis hinc et quinque cubitis inde et mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum et latitudinem viginti cubitorum

³ et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portae duos cubitos et portam sex cubitorum et latitudinem portae septem cubitorum

⁴ et mensus est longitudinem eius viginti cubitorum et latitudinem viginti cubitorum ante faciem templi et dixit ad me hoc est sanctum sanctorum

⁵ et mensus est parietem domus sex cubitorum et latitudinem lateris quattuor cubitorum undique per circuitum domus

⁶ latera autem latus ad latus bis triginta tria et erant eminentia quae ingrederentur per parietem domus in lateribus per circuitum ut continerent et non adtingerent parietem templi

⁷ et platea erat in rotundum ascendens sursum per cocleam et in cenaculum templi deferebat per gyrum idcirco latius erat templum in superioribus et sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium

⁸ et vidi in domo altitudinem per circuitum fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatium

⁹ et latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum et interior domus in lateribus domus

¹⁰ et inter gazofilacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus undique

¹¹ et ostium lateris ad orationem ostium unum ad viam aquilonis et ostium unum ad viam australem

et latitudinem loci ad orationem quinque cubitorum in circuitu

¹² et aedificium quod erat separatum versumque ad viam respicientem ad mare latitudinis septuaginta cubitorum paries autem aedificii quinque cubitorum latitudinis per circuitum et longitudo eius nonaginta cubitorum

¹³ et mensus est domus longitudinem centum cubitorum et quod separatum erat aedificium et parietes eius longitudinis centum cubitorum

¹⁴ latitudo autem ante faciem domus et eius quod erat separatum contra orientem centum cubitorum

¹⁵ et mensus est longitudinem aedificii contra faciem eius quod erat separatum ad dorsum ekthetas ex utraque parte centum cubitorum et templum interius et vestibula atrii

¹⁶ limina et fenestras obliquas et ekthetas in circuitu per tres partes contra uniuscuiusque limen stratumque ligno per gyrum in circuitu terra autem usque ad fenestras et fenestrae clausae super ostia

¹⁷ et usque ad domum interiorem et forinsecus per omnem parietem in circuitu intrinsecus et forinsecus ad mensuram

¹⁸ et fabrefacta cherubin et palmae et palma inter cherub et cherub duasque facies habebat cherub

¹⁹ faciem hominis iuxta palmam ex hac parte et faciem leonis iuxta palmam ex alia parte expressam per omnem domum in circuitu

²⁰ de terra usque ad superiora portae cherubin et palmae celatae erant in pariete templi

²¹ limen quadrangulum et facies sanctuarii aspectus contra aspectum

²² altaris lignei trium cubitorum altitudo et longitudo eius duo cubitorum et anguli eius et longitudo eius et parietes eius lignei et locutus est ad me haec est mensa coram Domino

²³ et duo ostia erant in templo et in sanctuario

²⁴ et in duobus ostiis ex utraque parte bina erant ostiola quae in se invicem plicabantur bina enim ostia erant ex utraque parte ostiorum

²⁵ et celata erant in ipsis ostiis templi cherubin et sculptura palmarum sicut in parietibus quoque expressa erat quam ob rem erant et grossiora ligna in vestibuli fronte forinsecus

²⁶ super quae fenestrae obliquae et similitudo palmarum hinc atque inde in umerulis vestibuli secundum latera domus latitudinemque parietum

42 et eduxit me in atrium exterius per viam ducentem ad aquilonem et eduxit me in gazofilacium quod erat contra separatum aedificium et contra aedem vergentem ad aquilonem

² in facie longitudinis centum cubitos ostii aquilonis et latitudinis quinquaginta cubitos

³ contra viginti cubitos atrii interioris et contra pavimentum stratum lapide atrii exterioris ubi erat porticus iuncta porticui triplici

⁴ et ante gazofilacia deambulatio decem cubitorum latitudinis ad interiora respiciens viae cubiti unius et ostia earum ad aquilonem

⁵ ubi erant gazofilacia in superioribus humiliora quia subportabant porticus quae ex illis eminebant de inferioribus et de mediis aedificii

⁶ tristega enim erant et non habebant columnas sicut erant columnae atriorum propterea eminebant de inferioribus et de mediis a terra

⁷ et peribolus exterior secundum gazofilacia quae erant in via atrii exterioris ante gazofilacia longitudo eius quinquaginta cubitorum

⁸ quia longitudo erat gazofilaciorum atrii exterioris quinquaginta cubitorum et longitudo ante faciem templi centum cubitorum

⁹ et erat subter gazofilacia haec introitus ab oriente ingredientium in ea de atrio exteriori

¹⁰ in latitudine periboli atrii quod erat contra viam orientalem in facie aedificii separati et erant ante aedificium gazofilacia

¹¹ et via ante faciem eorum iuxta similitudinem gazofilaciorum quae erant in via aquilonis secundum longitudinem eorum sic et latitudo eorum et omnis introitus eorum et similitudines et ostia eorum

¹² secundum ostia gazofilaciorum quae erant in via respiciente ad notum ostium in capite viae quae via erat ante vestibulum separatum per viam orientalem ingredientibus

¹³ et dixit ad me gazofilacia aquilonis et gazofilacia austri quae sunt ante aedificium separatum haec sunt gazofilacia sancta in quibus vescuntur sacerdotes qui adpropinquant ad Dominum in sancta sanctorum ibi ponent sancta sanctorum et oblationem pro peccato et pro delicto locus enim sanctus est

¹⁴ cum autem ingressi fuerint sacerdotes non egredientur de sanctis in atrium exterius et ibi reponent vestimenta sua in quibus ministrant quia sancta sunt vestienturque vestimentis aliis et sic procedent ad populum

¹⁵ cumque complisset mensuras domus interioris eduxit me per viam portae quae respiciebat ad viam orientalem et mensus est eam undique per circuitum

¹⁶ mensus autem est contra ventum orientalem calamo mensurae quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum

¹⁷ et mensus est contra ventum aquilonem quingentos calamos in calamo mensurae per gyrum

¹⁸ et ad ventum australem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum

¹⁹ et ad ventum occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae

²⁰ per quattuor ventos mensus est illud murum eius undique per circuitum longitudine quingentorum cubitorum et latitudine quingentorum cubitorum dividens inter sanctuarium et vulgi locum

43 et duxit me ad portam quae respiciebat ad viam orientalem

² et ecce gloria Dei Israhel ingrediebatur per viam orientalem et vox erat ei quasi vox aquarum multarum et terra splendebat a maiestate eius

³ et vidi visionem secundum speciem quam videram quando venit ut disperderet civitatem et species secundum aspectum quem videram iuxta fluvium Chobar et cecidi super faciem meam

⁴ et maiestas Domini ingressa est templum per viam portae quae respiciebat ad orientem

⁵ et levavit me spiritus et introduxit me in atrium interius et ecce repleta erat gloria Domini domus

⁶ et audivi loquentem ad me de domo et vir qui stabat iuxta me

⁷ dixit ad me fili hominis locus solii mei et locus vestigiorum pedum meorum ubi habito in medio filiorum Israhel in aeternum et non polluent ultra domus Israhel nomen sanctum meum ipsi et reges eorum in fornicationibus suis et in ruinis regum suorum et in excelsis

⁸ qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum et postes suos iuxta postes meos et murus erat inter me et eos et polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus quas fecerunt propter quod consumpsi eos in ira mea

⁹ nunc ergo repellant procul fornicationem suam et ruinas regum suorum a me et habitabo in medio eorum semper

¹⁰ tu autem fili hominis ostende domui Israhel templum et confundantur ab iniquitatibus suis et metiantur fabricam

¹¹ et erubescant ex omnibus quae fecerunt figuram domus et fabricae eius exitus et introitus et omnem descriptionem eius et universa praecepta eius cunctumque ordinem eius et omnes leges eius ostende eis et scribes in oculis eorum et custodiant omnes descriptiones eius et praecepta illius et faciant ea

¹² ista est lex domus in summitate montis omnes fines eius in circuitu sanctum sanctorum est haec ergo est lex domus

¹³ istae autem mensurae altaris in cubito verissimo qui habebat cubitum et palmum in sinu eius erat cubitus et cubitus in latitudine et definitio usque ad labium eius in circuitu palmus unus haec quoque erat fossa altaris

¹⁴ et de sinu terrae usque ad crepidinem novissimam duo cubiti et latitudo cubiti unius et a crepidine

maiori usque ad crepidinem minorem quattuor cubiti et latitudo unius cubiti

¹⁵ ipse autem arihel quattuor cubitorum et ab arihel usque sursum cornua quattuor

¹⁶ et arihel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis quadrangulatum aquis lateribus

¹⁷ et crepido quattuordecim cubitorum longitudinis per quattuordecim latitudinis in quattuor angulis eius et corona in circuitu eius dimidii cubitus et sinus eius unius cubiti per circuitum gradus autem eius versi ad orientem

¹⁸ et dixit ad me fili hominis haec dicit Dominus Deus hii sunt ritus altaris in quacumque die fuerit fabricatum ut offeratur super illud holocaustum et effundatur sanguis

¹⁹ et dabis sacerdotibus Levitis qui sunt de semine Sadoc qui accedunt ad me ait Dominus Deus ut offerant mihi vitulum de armento pro peccato

²⁰ et adsumens de sanguine eius pones super quattuor cornua eius et super quattuor angulos crepidinis et super coronam in circuitu et mundabis illud et expiabis

²¹ et tolles vitulum qui oblatum fuerit pro peccato et combures illum in separato loco domus extra sanctuarium

²² et in die secunda offeres hircum caprarum immaculatum pro peccato et expiabunt altare sicut expiaverunt in vitulo

²³ cumque compleveris expians illud offeres vitulum de armento immaculatum et arietem de grege immaculatum

²⁴ et offeres eos in conspectu Domini et mittent sacerdotes super eos sal et offerent eos holocaustum Domino

²⁵ septem diebus facies hircum pro peccato cotidie et vitulum de armento et arietem de pecoribus immaculatos offerent

²⁶ septem diebus expiabunt altare et mundabunt illud et implebunt manum eius

²⁷ expletis autem diebus in die octava et ultra facient sacerdotes super altare holocausta vestra et quae pro pace offerunt et placatus ero vobis ait Dominus Deus

44 et convertit me ad viam portae sanctuarii exterioris quae respiciebat ad orientem et erat clausa

² et dixit Dominus ad me porta haec clausa erit non aperietur et vir non transiet per eam quoniam Dominus Deus Israhel ingressus est per eam eritque clausa

³ principi princeps ipse sedebit in ea ut comedat panem coram Domino per viam vestibuli portae ingrediatur et per viam eius egredietur

⁴ et adduxit me per viam portae aquilonis in conspectu domus et vidi et ecce implevit gloria Domini domum Domini et cecidi in faciem meam

⁵ et dixit ad me Dominus fili hominis pone cor tuum et vide oculis tuis et auribus tuis audi omnia quae ego loquor ad te de universis caerimoniis domus Domini et de cunctis legibus eius et pones cor tuum in viis templi per omnes exitus sanctuarii

⁶ et dices ad exasperantem me domum Israhel haec dicit Dominus Deus sufficiant vobis omnia scelera vestra domus Israhel

⁷ eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde et incircumcisos carne ut sint in sanctuario meo et polluant domum meam et offertis panes meos adipem et sanguinem et dissolvitis pactum meum in omnibus sceleribus vestris

⁸ et non servastis praecepta sanctuarii mei et posuistis custodes observationum mearum in sanctuario meo vobismet ipsis

⁹ haec dicit Dominus Deus omnis alienigena incircumcisos corde et incircumcisos carne non ingredietur sanctuarium meum omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israhel

¹⁰ sed et Levitae qui longe recesserunt a me in errore filiorum Israhel et erraverunt a me post idola sua et portaverunt iniquitatem suam

¹¹ erunt in sanctuario meo aeditui et ianitores portarum domus et ministri domus ipsi mactabunt holocaustosin et victimas populi et ipsi stabunt in conspectu eorum ut ministrent eis

¹² pro eo quod ministraverunt illis in conspectu idolorum suorum et facti sunt domui Israhel in offendiculum iniquitatis idcirco levavi manum meam super eos dicit Dominus Deus et portaverunt iniquitatem suam

¹³ et non adpropinquabunt ad me ut sacerdotio fungantur mihi neque accedent ad omne sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum sed portabunt confusionem suam et scelera sua quae fecerunt

¹⁴ et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius et universis quae fiunt in ea

¹⁵ sacerdotes autem Levitae filii Sadoc qui custodierunt caerimonias sanctuarii mei cum errarent filii Israhel a me ipsi accedent ad me ut ministrent mihi et stabunt in conspectu meo ut offerant mihi adipem et sanguinem ait Dominus Deus

¹⁶ ipsi ingredientur sanctuarium meum et ipsi accedent ad mensam meam ut ministrent mihi et custodiant caerimonias meas

¹⁷ cumque ingredientur portas atrii interioris vestibus lineis induentur nec ascendet super eos quicquam laneum quando ministrant in portis atrii interioris et intrinsecus

¹⁸ vittae lineae erunt in capitibus eorum et feminalia lineae erunt in lumbis eorum et non accingentur in sudore

¹⁹ cumque egredientur atrium exterius ad populum exuent se vestimenta sua in quibus ministraverunt et reponent ea in gazofilacio sanctuarii et vestient se vestimentis aliis et non sanctificabunt populum in vestibus suis

²⁰ caput autem suum non radent neque comam nutriant sed tondentes adtondent capita sua

²¹ et vinum non bibet omnis sacerdos quando ingressurus est atrium interius

²² et viduam et repudiatam non accipient uxores sed virgines de semine domus Israhel sed et viduam quae fuerit vidua a sacerdote accipient

²³ et populum meum docebunt quid sit inter sanctum et pollutum et inter mundum et immundum ostendent eis

²⁴ et cum fuerit controversia stabunt in iudiciis meis et iudicabunt leges meas et praecepta mea in omnibus sollempnitatibus meis custodient et sabbata mea sanctificabunt

²⁵ et ad mortuum hominem non ingredientur ne polluantur nisi ad patrem et matrem et filium et filiam et fratrem et sororem quae alterum virum non habuit in quibus contaminabuntur

²⁶ et postquam fuerit emundatus septem dies numerabuntur ei

²⁷ et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium interius ut ministret mihi in sanctuario offeret pro peccato suo ait Dominus Deus

²⁸ erit autem eis hereditas ego hereditas eorum et possessionem non dabitis eis in Israhel ego enim possessio eorum

²⁹ victimam et pro peccato et pro delicto ipsi comedent et omne votum in Israhel ipsorum erit

³⁰ et primitiva omnium primogenitorum et omnia libamenta ex omnibus quae offeruntur sacerdotum erunt et primitiva ciborum vestrorum dabitis sacerdoti ut reponat benedictionem domui suae

³¹ omne morticinum et captum a bestia de avibus et de pecoribus non comedent sacerdotes

45 cumque coeperitis terram dividere sortito separate primitias Domino sanctificatum de terra longitudine viginti quinque milia et latitudine decem milia sanctificatum erit in omni termino eius per circuitum

² et erit ex omni parte sanctificatum quingentos per quingentos quadrifariam per circuitum et quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrum

³ et a mensura ista mensurabis longitudinem viginti quinque milium et latitudinem decem milium et in ipso erit templum sanctumque sanctorum

⁴ sanctificatum de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarii qui accedunt ad ministerium Domini et erit eis locus in domos et in sanctuarium sanctitatis
⁵ viginti quinque autem milia longitudinis et decem milia latitudinis erunt Levitis qui ministrant domui ipsi possidebunt viginti gazofilacia
⁶ et possessionem civitatis dabitur quinque milia latitudinis et longitudinis viginti quinque milia secundum separationem sanctuarii omni domui Israhel
⁷ principi quoque hinc et inde in separationem sanctuarii et in possessionem civitatis contra faciem separationis sanctuarii et contra faciem possessionis urbis a latere maris usque ad mare et a latere orientis usque ad orientem longitudinem autem iuxta unamquamque partium a termino occidentali usque ad terminum orientalem
⁸ de terra erit ei possessio in Israhel et non depopulabuntur ultra principes populum meum sed terram dabunt domui Israhel secundum tribus eorum
⁹ haec dicit Dominus Deus sufficiat vobis principes Israhel iniquitatem et rapinas intermittite et iudicium et iustitiam facite separate confinia vestra a populo meo ait Dominus Deus
¹⁰ statera iusta et oephi iustum et batus iustus erit vobis
¹¹ oephi et batus aequalia et unius mensurae erunt ut capiat decimam partem chori batus et decimam partem chori oephi iuxta mensuram chori erit aequa libratio eorum
¹² siclus autem viginti obolos habeat porro viginti sicli et viginti quinque sicli et quindecim sicli minam facient
¹³ et haec sunt primitiae quas tolletis sextam partem oephi de choro frumenti et sextam partem oephi de choro hordei
¹⁴ mensura quoque olei batus olei decima pars chori est et decem bati chorum faciunt quia decem bati implent chorum
¹⁵ et arietem unum de grege ducentorum de his quae nutriunt Israhel in sacrificium et in holocaustum et in pacifica ad expiandum pro eis ait Dominus Deus
¹⁶ omnis populus terrae tenebitur primitiis his principi in Israhel
¹⁷ et super principem erunt holocausta et sacrificium et libamina in sollemnitatibus et in kalendis et in sabbatis in universis sollemnitatibus domus Israhel ipse faciat pro peccato sacrificium et holocaustum et pacifica ad expiandum pro domo Israhel
¹⁸ haec dicit Dominus Deus in primo mense una mensis sumes vitulum de armento immaculatum et expiabis sanctuarium
¹⁹ et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato et ponet in postibus domus et in quattuor an-

gulis crepidinis altaris et in postibus portae atrii interioris

²⁰ et sic facies in septima mensis pro unoquoque qui ignoravit et errore deceptus est et expiabitur pro domo

²¹ in primo mense quartadecima die mensis erit vobis paschae sollemnitatis septem diebus azyma comedentur

²² et faciet princeps in die illa pro se et pro universo populo terrae vitulum pro peccato

²³ et in septem dierum sollemnitatis faciet holocaustum Domino septem vitulos et septem arietes immaculatos cotidie septem diebus et pro peccato hircum caprarum cotidie

²⁴ et sacrificium oephi per vitulum et oephi per arietem faciet et olei hin per singula oephi

²⁵ septimo mense quintadecima die mensis in sollemnitatis faciet sicut supra dicta sunt per septem dies tam pro peccato quam pro holocausto et in sacrificio et in oleo

46 haec dicit Dominus Deus porta atrii interioris quae respicit ad orientem erit clausa sex diebus in quibus opus fit die autem sabbati aperietur sed et in die kalendarum aperietur

² et intrabit princeps per viam vestibuli portae de foris et stabit in limine portae et facient sacerdotes holocaustum eius et pacifica eius et adorabit super limen portae et egredietur porta autem non claudetur usque ad vesperam

³ et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis et in kalendis coram Domino

⁴ holocaustum autem hoc offeret princeps Domino in die sabbati sex agnos immaculatos et arietem immaculatum

⁵ et sacrificium oephi per arietem agnis autem sacrificium quod dederit manus eius et olei hin per singula oephi

⁶ in die autem kalendarum vitulum de armento immaculatum et sex agni et arietes immaculati erunt

⁷ et oephi per vitulum oephi quoque per arietem faciet sacrificium agnis autem sicut invenerit manus eius et olei hin per singula oephi

⁸ cumque ingressurus est princeps per viam vestibuli portae ingrediatur et per eandem viam exeat

⁹ et cum intrabit populus terrae in conspectu Domini in sollemnitatibus qui ingreditur per portam aquilonis ut adoret egredietur per viam portae meridianae porro qui ingreditur per viam portae meridianae egredietur per viam portae aquilonis non revertetur per viam portae per quam ingressus est sed e regione illius egredietur

¹⁰ princeps autem in medio eorum cum ingredientibus ingrediatur et cum egredientibus egredietur

¹¹ et in nundinis et in sollemnitatibus erit sacrificium oephi per vitulum et oephi per arietem agnis

autem erit sacrificium sicut invenerit manus eius et olei hin per singula oephi

¹² cum autem fecerit princeps spontaneum holocaustum aut pacifica voluntaria Domino aperietur ei porta quae respicit ad orientem et faciet holocaustum suum et pacifica sua sicut fieri solet in die sabbati et egredietur claudeturque porta postquam exierit

¹³ et agnum eiusdem anni immaculatum faciet holocaustum cotidie Domino semper mane faciet illud

¹⁴ et sacrificium faciet super eo cata mane mane sextam partem oephi et de oleo tertiam partem hin ut misceatur similiae sacrificium Domino legitimum iuge atque perpetuum

¹⁵ faciet agnum et sacrificium et oleum cata mane mane holocaustum sempiternum

¹⁶ haec dicit Dominus Deus si dederit princeps donum alicui de filiis suis hereditas eius filiorum suorum erit possidebunt ea hereditarie

¹⁷ si autem dederit legatum de hereditate sua uni servorum suorum erit illius usque ad annum remissionis et revertetur ad principem hereditas autem eius filiis eius erit

¹⁸ et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam et de possessione eorum sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis ut non dispergatur populus meus unusquisque a possessione sua

¹⁹ et introduxit me per ingressum qui erat ex latere portae in gazofilacia sanctuarii ad sacerdotes quae respiciebant ad aquilonem et erat ibi locus vergens ad occidentem

²⁰ et dixit ad me iste est locus ubi coquent sacerdotes pro delicto et pro peccato ubi coquent sacrificium ut non efferant in atrio exteriori et sanctificetur populus

²¹ et eduxit me in atrium exterius et circumduxit me per quattuor angulos atrii et ecce atriolum erat in angulo atrii atriola singula per angulos atrii

²² in quattuor angulos atrii atriola disposita quadraginta cubitorum per longum et triginta per latum mensurae unius quattuor erant

²³ et paries per circuitum ambiens quattuor atriola et culinae fabricatae erant subter porticus per gyrum

²⁴ et dixit ad me haec est domus culinarum in qua coquent ministri domus Domini victimas populi

47 et convertit me ad portam domus et ecce aquae egrediebantur subter limen domus ad orientem facies enim domus respiciebat ad orientem aquae autem descendebant in latus templi dextrum ad meridiem altaris

² et eduxit me per viam portae aquilonis et convertit me ad viam foras portam exteriorem viam quae respiciebat ad orientem et ecce aquae redundantes a latere dextro

³ cum egrederetur vir ad orientem qui habebat funiculum in manu sua et mensus est mille cubitos et transduxit me per aquam usque ad talos

⁴ rursumque mensus est mille et transduxit me per aquam usque ad genua

⁵ et mensus est mille et transduxit me per aquam usque ad renes et mensus est mille torrentem quem non potui pertransire quoniam intumuerant aquae profundae torrentis qui non potest transvadari

⁶ et dixit ad me certe vidisti fili hominis et duxit me et convertit ad ripam torrentis

⁷ cumque me convertissem ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte

⁸ et ait ad me aquae istae quae egrediuntur ad tumulos sabuli orientalis et descendunt ad plana deserti intrabunt mare et exhibunt et sanabuntur aquae

⁹ et omnis anima vivens quae serpit quocumque venerit torrens vivet et erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquae istae et sanabuntur et vivent omnia ad quae venerit torrens

¹⁰ vivent et stabunt super illa piscatores ab Engaddi usque ad Engallim siccatio saganarum erunt pluri-mae species erunt piscium eius sicut pisces maris magni multitudinis nimiae

¹¹ in litoribus autem eius et in palustribus non sanabuntur quia in salinas dabuntur

¹² et super torrentem orietur in ripis eius ex utraque parte omne lignum pomiferum non defluet folium ex eo et non deficiet fructus eius per singulos menses adferet primitiva quia aquae eius de sanctuario egredientur et erunt fructus eius in cibum et folia eius ad medicinam

¹³ haec dicit Dominus Deus hic est terminus in quo possidebitis terram in duodecim tribubus Israhel quia Ioseph duplicem funiculum habet

¹⁴ possidebitis autem eam singuli aequae ut frater suus quam levavi manum meam ut darem patribus vestris et cadet terra haec vobis in possessionem

¹⁵ hic est autem terminus terrae ad plagam septentrionalem a mari magno via Bethalon venientibus Sadada

¹⁶ Emath Berotha Sabarim quae est inter terminum Damasci et confinium Emath domus Atticon quae est iuxta terminos Auran

¹⁷ et erit terminus a mari usque ad atrium Aenon terminus Damasci et ab aquilone ad aquilonem et terminus Emath plaga autem septentrionalis

¹⁸ porro plaga orientalis de medio Auran et de medio Damasci et de medio Galaad et de medio terrae Israhel Iordanis disterminans ad mare orientale metiemini etiam plagam orientalem

¹⁹ plaga autem australis meridiana a Thamar usque ad aquas Contradictionis Cades et torrens usque ad mare magnum et plaga ad meridiem australis

²⁰ et plaga maris mare magnum a confinio per directum donec venias Emath haec est plaga maris

²¹ et dividetis terram istam vobis per tribus Israhel

²² et mittetis eam in hereditatem vobis et advenis qui accesserint ad vos qui genuerint filios in medio vestrum et erunt vobis sicut indigenae inter filios Israhel vobiscum dividet possessionem in medio tribuum Israhel

²³ in tribu autem quacumque fuerit advena ibi dabit possessionem illi ait Dominus Deus

48 et haec nomina tribuum a finibus aquilonis iuxta viam Aethlon pergentibus Emath atrium Aenon terminus Damasci ad aquilonem iuxta Emath et erit ei plaga orientalis mare Dan una ² et ad terminum Dan a plaga orientali usque ad plagam maris Aser una

³ et super terminum Aser a plaga orientali usque ad plagam maris Nephthalim una

⁴ et super terminum Nephthalim a plaga orientali usque ad plagam maris Manasse una

⁵ et super terminum Manasse a plaga orientali usque ad plagam maris Ephraim una

⁶ et super terminum Ephraim a plaga orientali usque ad plagam maris Ruben una

⁷ et super terminum Ruben a plaga orientali usque ad plagam maris Iuda una

⁸ et super terminum Iuda a plaga orientali usque ad plagam maris erunt primitiae quas separabis viginti quinque milibus latitudinis et longitudinis sicuti singulae partes a plaga orientali usque ad plagam maris et erit sanctuarium in medio eius

⁹ primitiae quas separastis Domino longitudo viginti quinque milibus et latitudo decem milibus

¹⁰ hae autem erunt primitiae sanctuarii sacerdotum ad aquilonem viginti quinque milia et ad mare latitudinis decem milia sed et ad orientem latitudinis decem milia et ad meridiem longitudinis viginti quinque milia et erit sanctuarium Domini in medio eius

¹¹ sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc qui custodierunt caerimonias meas et non erraverunt cum errarent filii Israhel sicut erraverunt et Levitae

¹² et erunt eis primitiae de primitiis terrae sanctum sanctorum iuxta terminum Levitarum

¹³ sed et Levitis similiter iuxta fines sacerdotum viginti quinque milia longitudinis et latitudinis decem milia omnis longitudo viginti et quinque milium et latitudo decem milium

¹⁴ et non venundabunt ex eo neque mutabunt nec transferentur primitiae terrae quia sanctificatae sunt Domino

¹⁵ quinque milia autem quae supersunt in latitudine per viginti quinque milia profana erunt urbis in habitaculum et in suburbana et erit civitas in medio eius

¹⁶ et haec mensurae eius ad plagam septentrionalem quingenti et quattuor milia et ad plagam meridianam quingenti et quattuor milia et ad plagam orientalem quingenti et quattuor milia et ad plagam occidentalem quingenti et quattuor milia

¹⁷ erunt autem suburbana civitatis ad aquilonem ducenti quinquaginta et in meridie ducenti quinquaginta et ad orientem ducenti quinquaginta et ad mare ducenti quinquaginta

¹⁸ quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarii decem milia in orientem et decem milia ad occidentem erunt sicut primitiae sanctuarii et erunt fruges eius in panes his qui serviunt civitati

¹⁹ servientes autem civitati operabuntur ex omnibus tribubus Israhel

²⁰ omnes primitiae viginti quinque milium per viginti quinque milia in quadrum separabuntur in primitias sanctuarii et possessionem civitatis

²¹ quod autem reliquum fuerit principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarii et possessionis civitatis e regione viginti quinque milium primitiarum usque ad terminum orientalem sed et ad mare e regione viginti quinque milium usque ad terminum maris similiter in partibus principis erit et erunt primitiae sanctuarii et sanctuarium templi in medio eius

²² de possessione autem Levitarum et de possessione civitatis in medio partium principis erit inter terminum Iuda et inter terminum Benjamin et ad principem pertinebit

²³ et reliquis tribubus a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Benjamin una

²⁴ et contra terminum Benjamin a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Symeon una

²⁵ et super terminum Symeonis a plaga orientali usque ad plagam occidentis Isachar una

²⁶ et super terminum Isachar a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Zabulon una

²⁷ et super terminum Zabulon a plaga orientali usque ad plagam maris Gad una

²⁸ et super terminum Gad ad plagam austri in meridiem et erit finis de Thamar usque ad aquas Contradictionis Cades hereditas contra mare magnum

²⁹ haec est terra quam mittetis in sortem tribubus Israhel et hae partitiones earum ait Dominus Deus

³⁰ et hii egressus civitatis a plaga septentrionali quingentos et quattuor milia mensurabis

³¹ et portae civitatis in nominibus tribuum Israhel portae tres a septentrione porta Ruben una porta Iudae una porta Levi una

³² et ad plagam orientalem quingentos et quattuor milia et portae tres porta Ioseph una porta Benjamin una porta Dan una

HIEZECHIEL 48:33

³³ et ad plagam meridianam quingentos et quattuor milia metieris portam Symeonis unam portam Isachar unam portam Zabulon unam

³⁴ et ad plagam occidentalem quingenti et quattuor milia portae eorum tres porta Gad una porta Aser una porta Neptholim una

³⁵ per circuitum decem et octo milia et nomen civitatis ex illa die Dominus ibidem

Daniel Propheta

1 anno tertio regni Ioachim regis Iuda venit Nabuchodonosor rex Babylonis Hierusalem et obsedit eam
2 et tradidit Dominus in manu eius Ioachim regem Iudae et partem vasorum domus Dei et asportavit ea in terram Sennaar in domum dei sui et vasa intulit in domum thesauri dei sui
3 et ait rex Asfanaz praeposito eunuchorum suorum ut introduceret de filiis Israhel et de semine regio et tyrannorum
4 pueros in quibus nulla esset macula decoros forma et eruditos omni sapientia cautos scientia et doctos disciplina et qui possent stare in palatio regis ut doceret eos litteras et linguam Chaldeorum
5 et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis et de vino unde bibebat ipse ut enutriti tribus annis postea starent in conspectu regis
6 fuerunt ergo inter eos de filiis Iuda Daniel Ananias Misahel et Azarias
7 et inposuit eis praepositus eunuchorum nomina Danieli Balthasar et Ananiae Sedrac Misaheli Misac et Azariae Abdenago
8 proposuit autem Daniel in corde suo ne pollueretur de mensa regis neque de vino potus eius et rogavit eunuchorum praepositum ne contaminaretur
9 dedit autem Deus Danieli gratiam et misericordiam in conspectu principis eunuchorum
10 et ait princeps eunuchorum ad Daniel timeo ego dominum meum regem qui constituit vobis cibum et potum qui si viderit vultus vestros macilentiores prae ceteris adulescentibus coaevis vestris condemnabit caput meum regi
11 et dixit Daniel ad Malassar quem constituerat princeps eunuchorum super Daniel Ananiam Misahel et Azariam
12 tempta nos obsecro servos tuos diebus decem et dentur nobis legumina ad vescendum et aqua ad bibendum
13 et contemplare vultus nostros et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio et sicut videris facies cum servis tuis
14 qui audito sermone huiusmodi temptavit eos diebus decem
15 post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores et corpulentiores prae omnibus pueris qui vescebantur cibo regio
16 porro Malassar tollebat cibaria et vinum potus eorum dabatque eis legumina

17 pueris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia Danieli autem intellegentiam omnium visionum et somniorum
18 completis itaque diebus post quos dixerat rex ut introducerentur introduxit eos praepositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor
19 cumque locutus eis fuisset rex non sunt inventi de universis tales ut Daniel Ananias Misahel et Azarias et steterunt in conspectu regis
20 et omne verbum sapientiae et intellectus quod sciscitatus est ab eis rex invenit in eis decuplum super cunctos ariolos et magos qui erant in universo regno eius
21 fuit autem Daniel usque ad annum primum Cyri regis
2 in anno secundo regni Nabuchodonosor vidit Nabuchodonosor somnium et conterritus est spiritus eius et somnium eius fugit ab eo
2 praecepit ergo rex ut convocarentur arioli et magi et malefici et Chaldei et indicarent regi somnia sua qui cum venissent steterunt coram rege
3 et dixit ad eos rex vidi somnium et mente confusus ignoro quid viderim
4 responderuntque Chaldei regi syriace rex in sempternum vive dic somnium servis tuis et interpretationem eius indicabimus
5 et respondens rex ait Chaldeis sermo recessit a me nisi indicaveritis mihi somnium et coniecturam eius peribitis vos et domus vestrae publicabuntur
6 si autem somnium et coniecturam eius narraveritis praemia et dona et honorem multum accipietis a me somnium igitur et interpretationem eius indicate mihi
7 responderunt secundo atque dixerunt rex somnium dicat servis suis et interpretationem illius indicabimus
8 respondit rex et ait certo novi quia tempus redimitis scientes quod recesserit a me sermo
9 si ergo somnium non indicaveritis mihi una est de vobis sententia quod interpretationem quoque fallacem et deceptione plenam composueritis ut loquamini mihi donec tempus pertranseat somnium itaque dicite mihi ut sciam quod interpretationem quoque eius veram loquamini
10 respondentes ergo Chaldei coram rege dixerunt non est homo super terram qui sermonem tuum rex possit implere sed neque regum quisquam magnus et potens verbum huiusmodi sciscitatur ab omni ariolo et mago et Chaldeo

DANIEL 2:11

¹¹ sermo enim quem tu rex quaeris gravis est nec repperietur quisquam qui indicet illum in conspectu regis exceptis diis quorum non est cum hominibus conversatio

¹² quo audito rex in furore et in ira magna praecepit ut perirent omnes sapientes Babylonis

¹³ et egressa sententia sapientes interficiebantur quaerebaturque Danihel et socii eius ut perirent

¹⁴ tunc Danihel requisivit de lege atque sententia ab Arioch principe militiae regis qui egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis

¹⁵ et interrogavit eum qui a rege acceperat potestatem quam ob causam tam crudelis sententia a facie esset regis egressa cum ergo rem indicasset Arioch Daniheli

¹⁶ Danihel ingressus rogavit regem ut tempus daret sibi ad solutionem indicandam regi

¹⁷ et ingressus est domum suam Ananiaeque Misaheli et Azariae sociis suis indicavit negotium

¹⁸ ut quaererent misericordiam a facie Dei caeli super sacramento isto et non perirent Danihel et socii eius cum ceteris sapientibus Babylonis

¹⁹ tunc Daniheli per visionem nocte mysterium revelatum est et Danihel benedixit Deo caeli

²⁰ et locutus ait sit nomen Domini benedictum a saeculo et usque in saeculum quia sapientia et fortitudo eius sunt

²¹ et ipse mutat tempora et aetates transfert regna atque constituit dat sapientiam sapientibus et scientiam intellegendis disciplinam

²² ipse revelat profunda et abscondita et novit in tenebris constituta et lux cum eo est

²³ tibi Deus patrum meorum confiteor teque laudo quia sapientiam et fortitudinem dedisti mihi et nunc ostendisti mihi quae rogavimus te quia sermonem regis aperuisti nobis

²⁴ post haec Danihel ingressus ad Arioch quem constituerat rex ut perderet sapientes Babylonis sic ei locutus est sapientes Babylonis ne perdas introduce me in conspectu regis et solutionem regi enarrabo

²⁵ tunc Arioch festinus introduxit Danihel ad regem et dixit ei inveni hominem de filiis transmigrationis Iudae qui solutionem regi adnuntiet

²⁶ respondit rex et dixit Daniheli cuius nomen erat Balthasar putasne vere potes indicare mihi somnium quod vidi et interpretationem eius

²⁷ et respondens Danihel coram rege ait mysterium quod rex interrogat sapientes magi et arioli et aruspices non queunt indicare regi

²⁸ sed est Deus in caelo revelans mysteria qui indicavit tibi rex Nabuchodonosor quae ventura sunt novissimis temporibus somnium tuum et visiones capitis tui in cubili tuo huiusmodi sunt

²⁹ tu rex cogitare coepisti in stratu tuo quid esset futurum post haec et qui revelat mysteria ostendit tibi quae ventura sunt

³⁰ mihi quoque non in sapientia quae est in me plus quam in cunctis viventibus sacramentum hoc revelatum est sed ut interpretatio regi manifesta fieret et cogitationes mentis tuae scires

³¹ tu rex videbas et ecce quasi statua una grandis statua illa magna et statura sublimis stabat contra te et intuitus eius erat terribilis

³² huius statuae caput ex auro optimo erat pectus autem et brachia de argento porro venter et femora ex aere

³³ tibiae autem ferreae pedum quaedam pars erat ferrea quaedam fictilis

³⁴ videbas ita donec abscisus est lapis sine manibus et percussit statuam in pedibus eius ferreis et fictilibus et comminuit eos

³⁵ tunc contrita sunt pariter ferrum testa aes argentum et aurum et redacta quasi in favillam aestivae areae rapta sunt vento nullusque locus inventus est eis lapis autem qui percusserat statuam factus est mons magnus et implevit universam terram

³⁶ hoc est somnium interpretationem quoque eius dicemus coram te rex

³⁷ tu rex regum es et Deus caeli regnum fortitudinem et imperium et gloriam dedit tibi

³⁸ et omnia in quibus habitant filii hominum et bestiae agri volucresque caeli dedit in manu tua et sub ditione tua universa constituit tu es ergo caput aureum

³⁹ et post te consurget regnum aliud minus te et regnum tertium aliud aereum quod imperabit universae terrae

⁴⁰ et regnum quartum erit velut ferrum quomodo ferrum comminuit et domat omnia sic comminuet omnia haec et conteret

⁴¹ porro quia vidisti pedum et digitorum partem testae figuli et partem ferream regnum divisum erit quod tamen de plantario ferri orietur secundum quod vidisti ferrum mixtum testae ex luto

⁴² et digitos pedum ex parte ferreos et ex parte fictiles ex parte regnum erit solidum et ex parte contritum

⁴³ quia autem vidisti ferrum mixtum testae ex luto commiscebuntur quidem humano semine sed non adhaerebunt sibi sicuti ferrum misceri non potest testae

⁴⁴ in diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus caeli regnum quod in aeternum non dissipabitur et regnum eius populo alteri non tradetur comminuet et consumet universa regna haec et ipsum stabit in aeternum

⁴⁵ secundum quod vidisti quod de monte abscisus est lapis sine manibus et comminuit testam et fer-

rum et aes et argentum et aurum Deus magnus ostendit regi quae futura sunt postea et verum est somnium et fidelis interpretatio eius

⁴⁶ tunc rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam et Danihelum adoravit et hostias et incensum praecepit ut sacrificarent ei

⁴⁷ loquens ergo rex ait Daniheli vere Deus vester Deus deorum est et Dominus regum et revelans mysteria quoniam potuisti aperire sacramentum hoc

⁴⁸ tunc rex Danihelum in sublime extulit et munera multa et magna dedit ei et constituit eum principem super omnes provincias Babylonis et praefectum magistratum super cunctos sapientes Babylonis

⁴⁹ Danihel autem postulavit a rege et constituit super opera provinciae Babylonis Sedrac Misac et Abdenago ipse autem Danihel erat in foribus regis

3 Nabuchodonosor rex fecit statuam auream altitudine cubitorum sexaginta latitudine cubitorum sex et statuit eam in campo Duram provinciae Babylonis

² itaque Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas magistratus et iudices duces et tyrannos et praefectos omnesque principes regionum ut convenirent ad dedicationem statuam quam erexerat Nabuchodonosor rex

³ tunc congregati sunt satrapae magistratus et iudices duces et tyranni et optimates qui erant in potestatibus constituti et universi principes regionum ut convenirent ad dedicationem statuam quam erexerat Nabuchodonosor rex stabant autem in conspectu statuam quam posuerat Nabuchodonosor

⁴ et praeco clamabat valenter vobis dicitur populis tribus et linguis

⁵ in hora qua audieritis sonitum tubae et fistulae et citharae sambucaee et psalterii et symphoniae et universi generis musicorum cadentes adorate statuam auream quam constituit Nabuchodonosor rex

⁶ si quis autem non prostratus adoraverit eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis

⁷ post haec igitur statim ut audierunt omnes populi sonitum tubae fistulae et citharae sambucaee et psalterii et symphoniae et omnis generis musicorum cadentes omnes populi et tribus et linguae adoraverunt statuam auream quam constituerat Nabuchodonosor rex

⁸ statimque et in ipso tempore accedentes viri chaldei accusaverunt Iudaeos

⁹ dixeruntque Nabuchodonosor regi rex in aeternum vive

¹⁰ tu rex posuisti decretum ut omnis homo qui audierit sonitum tubae fistulae et citharae sambucaee et psalterii et symphoniae et universi generis musicorum prosternat se et adoret statuam auream

¹¹ si quis autem non procidens adoraverit mittatur in fornacem ignis ardentem

¹² sunt ergo viri iudaei quos constituisti super opera regionis Babyloniae Sedrac Misac et Abdenago viri isti contempserunt rex decretum tuum deos tuos non colunt et statuam auream quam erexisti non adorant

¹³ tunc Nabuchodonosor in furore et in ira praecepit ut adducerentur Sedrac Misac et Abdenago qui confestim adducti sunt in conspectu regis

¹⁴ pronuntiansque Nabuchodonosor rex ait eis verene Sedrac Misac et Abdenago deos meos non colitis et statuam auream quam constitui non adoratis

¹⁵ nunc ergo si estis parati quacumque hora audieritis sonitum tubae fistulae et citharae sambucaee psalterii et symphoniae omnisque generis musicorum prosternite vos et adorate statuam quam feci quod si non adoraveritis eadem hora mittemini in fornacem ignis ardentem et quis est Deus qui eripiat vos de manu mea

¹⁶ respondentes Sedrac Misac et Abdenago dixerunt regi Nabuchodonosor non oportet nos de hac re respondere tibi

¹⁷ ecce enim Deus noster quem colimus potest eripere nos de camino ignis ardentis et de manibus tuis rex liberare

¹⁸ quod si noluerit notum tibi sit rex quia deos tuos non colimus et statuam auream quam erexisti non adoramus

¹⁹ tunc Nabuchodonosor repletus est furore et aspectu faciei illius inmutatus est super Sedrac Misac et Abdenago et praecepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consuevit

²⁰ et viris fortissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedibus Sedrac Misac et Abdenago mitterent eos in fornacem ignis ardentem

²¹ et confestim viri illi vincti cum braciis suis et talaribus et calciamentis et vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis

²² nam iussio regis urgebat fornax autem succensa erat nimis porro viros illos qui miserant Sedrac Misac et Abdenago interfecit flamma ignis

²³ viri autem hii id est tres Sedrac Misac et Abdenago ceciderunt in medio camini ignis ardentis conligati

Osee Propheta

1 verbum Domini quod factum est ad Osee filium Beeri in diebus Oziae Ioatham Ahaz Ezechiae regum Iuda et in diebus Hieroboam filii Ioas regis Israhel

² principium loquendi Dominum in Osee et dixit Dominus ad Osee vade sume tibi uxorem fornicationum et filios fornicationum quia fornicans fornicabitur terra a Domino

³ et abiit et accepit Gomer filiam Debelaim et concepit et peperit filium

⁴ et dixit Dominus ad eum voca nomen eius Hiezrahel quoniam adhuc modicum et visitabo sanguinem Hiezrahel super domum Hieu et quiescere faciam regnum domus Israhel

⁵ et in illa die conteram arcum Israhel in valle Hiezrahel

⁶ et concepit adhuc et peperit filiam et dixit ei voca nomen eius Absque misericordia quia non addam ultra misereri domui Israhel sed oblivione obliviscar eorum

⁷ et domui Iuda miserebor et salvabo eos in Domino Deo suo et non salvabo eos in arcu et gladio et in bello et in equis et in equitibus

⁸ et ablactavit eam quae erat absque misericordia et concepit et peperit filium

⁹ et dixit voca nomen eius Non populus meus quia vos non populus meus et ego non ero vester

¹⁰ et erit numerus filiorum Israhel quasi arena maris quae sine mensura est et non numerabitur et erit in loco ubi dicitur eis non populus meus vos dicitur eis filii Dei viventis

¹¹ et congregabuntur filii Iuda et filii Israhel pariter et ponent sibimet caput unum et ascendent de terra quia magnus dies Hiezrahel

2 dicite fratribus vestris Populus meus et sorori vestrae Misericordiam consecuta

² iudicate matrem vestram iudicate quoniam ipsa non uxor mea et ego non vir eius auferat fornicationes suas a facie sua et adulteria sua de medio uberiorum suorum

³ ne forte expoliam eam nudam et statuam eam secundum diem nativitatis suae et ponam eam quasi solitudinem et statuam eam velut terram inviam et interficiam eam siti

⁴ et filiorum illius non miserebor quoniam filii fornicationum sunt

⁵ quia fornicata est mater eorum confusa est quae concepit eos quia dixit vadam post amatores meos qui dant panes mihi et aquas meas lanam meam et linum meum oleum meum et potum meum

⁶ propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis et sepiam eam maceria et semitas suas non inveniet

⁷ et sequetur amatores suos et non adprehendet eos et quaeret eos et non inveniet et dicet vadam et revertar ad virum meum priorem quia bene mihi erat tunc magis quam nunc

⁸ et haec nescivit quia ego dedi ei frumentum et vinum et oleum et argentum multiplicavi ei et aurum quae fecerunt Baal

⁹ idcirco convertar et sumam frumentum meum in tempore suo et vinum meum in tempore suo et liberabo lanam meam et linum meum quae operiebant ignominiam eius

¹⁰ et nunc revelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius et vir non eruet eam de manu mea

¹¹ et cessare faciam omne gaudium eius sollemnitatem eius neomeniam eius sabbatum eius et omnia festa tempora eius

¹² et corrumpam vineam eius et ficum eius de quibus dixit mercedes hae meae sunt quas dederunt mihi amatores mei et ponam eam in saltu et comedet illam bestia agri

¹³ et visitabo super eam dies Baalim quibus accendebat incensum et ornabatur in aure sua et monili suo et ibat post amatores suos et mei obliviscebatur dicit Dominus

¹⁴ propter hoc ecce ego lactabo eam et ducam eam in solitudinem et loquar ad cor eius

¹⁵ et dabo ei vinitores eius ex eodem loco et vallem Achor ad aperiendam spem et canet ibi iuxta dies iuventutis suae et iuxta dies ascensionis suae de terra Aegypti

¹⁶ et erit in die illo ait Dominus vocabit me Vir meus et non vocabit me ultra Baali

¹⁷ et auferam nomina Baalim de ore eius et non recordabitur ultra nominis eorum

¹⁸ et percutiam eis foedus in die illa cum bestia agri et cum volucre caeli et cum reptili terrae et arcum et gladium et bellum conteram de terra et dormire eos faciam fiducialiter

¹⁹ et sponsabo te mihi in sempiternum et sponsabo te mihi in iustitia et iudicio et in misericordia et miserationibus

²⁰ et sponsabo te mihi in fide et scies quia ego Dominus

²¹ et erit in illa die exaudiam dicit Dominus exaudiam caelos et illi exaudient terram

²² et terra exaudiet triticum et vinum et oleum et haec exaudient Hiezrahel

²³ et seminabo eam mihi in terram et miserebor eius quae fuit absque misericordia

²⁴ et dicam non populo meo populus meus tu et ipse dicet Dominus meus es tu

3 et dixit Dominus ad me adhuc vade dilige mulierem dilectam amico et adulteram sicut diligit Dominus filios Israhel et ipsi respectant ad deos alienos et diligunt vinacea uvarum

² et fodi eam mihi quindecim argenteis et choro hordei et dimidio choro hordei

³ et dixi ad eam dies multos expectabis me non fornicaberis et non eris viro sed et ego expectabo te

⁴ quia dies multos sedebunt filii Israhel sine rege et sine principe et sine sacrificio et sine altari et sine ephod et sine therafin

⁵ et post haec revertentur filii Israhel et quaerent Dominum Deum suum et David regem suum et pavebunt ad Dominum et ad bonum eius in novissimo dierum

4 audite verbum Domini filii Israhel quia iudicium Domino cum habitatoribus terrae non est enim veritas et non est misericordia et non est scientia Dei in terra

² maledictum et mendacium et homicidium et furtum et adulterium inundaverunt et sanguis sanguinem tetigit

³ propter hoc lugebit terra et infirmabitur omnis qui habitat in ea in bestia agri et in volucre caeli sed et pisces maris congregabuntur

⁴ verumtamen unusquisque non iudicet et non arguatur vir populus enim tuus sicut hii qui contradicunt sacerdoti

⁵ et corruet hodie et corruet etiam propheta tecum nocte tacere feci matrem tuam

⁶ conticuit populus meus eo quod non habuerit scientiam quia tu scientiam reppulisti repellam te ne sacerdotio fungaris mihi et oblita es legis Dei tui obliviscar filiorum tuorum et ego

⁷ secundum multitudinem eorum sic peccaverunt mihi gloriam eorum in ignominiam commutabo

⁸ peccata populi mei comedent et ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum

⁹ et erit sicut populus sic sacerdos et visitabo super eum vias eius et cogitationes eius reddam ei

¹⁰ et comedent et non saturabuntur fornicati sunt et non cessaverunt quoniam Dominum reliquerunt in non custodiendo

¹¹ fornicatio et vinum et ebrietas aufert cor

¹² populus meus in ligno suo interrogavit et baculus eius adnuntiavit ei spiritus enim fornicationum decepit eos et fornicati sunt a Deo suo

¹³ super capita montium sacrificabant et super colles accendebant thymiama subtus quercum et populum et terebinthum quia bona erat umbra eius

ideo fornicabuntur filiae vestrae et sponsae vestrae adulterae erunt

¹⁴ non visitabo super filias vestras cum fuerint fornicatae et super sponsas vestras cum adulteraverint quoniam ipsi cum meretricibus versabantur et cum effeminatis sacrificabant et populus non intellegens vapulabit

¹⁵ si fornicaris tu Israhel non delinquat saltim Iuda et nolite ingredi in Galgala et ne ascenderitis in Bethaven neque iuraveritis vivit Dominus

¹⁶ quoniam sicut vacca lasciviens declinavit Israhel nunc pascet eos Dominus quasi agnum in latitudine

¹⁷ particeps idolorum Ephraim dimitte eum

¹⁸ separatum est convivium eorum fornicatione fornicati sunt dilexerunt adferre ignominiam protectores eius

¹⁹ ligavit spiritus eam in alis suis et confundentur a sacrificiis suis

5 audite hoc sacerdotes et attendite domus Israhel et domus regis auscultate quia vobis iudicium est quoniam laqueus facti estis speculationi et rete expansum super Thabor

² et victimas declinastis in profundum et ego eruditor omnium eorum

³ ego scio Ephraim et Israhel non est absconditus a me quia nunc fornicatus est Ephraim contaminatus est Israhel

⁴ non dabunt cogitationes suas ut revertantur ad Dominum suum quia spiritus fornicationis in medio eorum et Dominum non cognoverunt

⁵ et respondebit arrogantia Israhel in facie eius et Israhel et Ephraim ruent in iniquitate sua ruet etiam Iudas cum eis

⁶ in gregibus suis et in armentis suis vadent ad quaerendum Dominum et non invenient ablati sunt ab eis

⁷ in Domino praevaricati sunt quia filios alienos genuerunt nunc devorabit eos mensis cum partibus suis

⁸ clangite bucina in Gabaa tuba in Rama ululate in Bethaven post tergum tuum Benjamin

⁹ Ephraim in desolatione erit in die correptionis in tribubus Israhel ostendi fidem

¹⁰ facti sunt principes Iuda quasi adsumentes terminum super eos effundam quasi aquam iram meam

¹¹ calumniam patiens Ephraim fractus iudicio quoniam coepit abire post sordem

¹² et ego quasi tineam Ephraim et quasi putredo domui Iuda

¹³ et vidit Ephraim languorem suum et Iudas vinculum suum et abiit Ephraim ad Assur et misit ad regem ultorem et ipse non poterit sanare vos nec solvere poterit a vobis vinculum

¹⁴ quoniam ego quasi leaena Ephraim et quasi catulus leonis domui Iuda ego ego capiam et vadam tollam et non est qui eruat

¹⁵ vadens revertar ad locum meum donec deficiatis et quaeratis faciem meam

6 in tribulatione sua mane consurgunt ad me venite et revertamur ad Dominum

² quia ipse cepit et sanabit nos percutiet et curabit nos

³ vivificabit nos post duos dies in die tertia suscitabit nos et vivemus in conspectu eius sciemus sequemurque ut cognoscamus Dominum quasi diluculum praeparatus est egressus eius et veniet quasi imber nobis temporaneus et serotinus terrae

⁴ quid faciam tibi Ephraim quid faciam tibi Iuda misericordia vestra quasi nubes matutina et quasi ros mane pertransiens

⁵ propter hoc dolavi in prophetis occidi eos in verbis oris mei et iudicia tua quasi lux egredientur

⁶ quia misericordiam volui et non sacrificium et scientiam Dei plus quam holocausta

⁷ ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum ibi praevaricati sunt in me

⁸ Galaad civitas operantium idolum subplantata sanguine

⁹ et quasi fauces virorum latronum particeps sacerdotum in via interficientium pergentes de Sychem quia scelus operati sunt

¹⁰ in domo Israhel vidi horrendum ibi fornicationes Ephraim contaminatus est Israhel

¹¹ sed et Iuda pone messem tibi cum convertero captivitatem populi mei

7 cum sanare vellem Israhel revelata est iniquitas Ephraim et malitia Samariae quia operati sunt mendacium et fur ingressus est spolians latruculus foris

² et ne forte dicant in cordibus suis omnem malitiam eorum me recordatum nunc circumdederunt eos adinventiones suae coram facie mea factae sunt

³ in malitia sua laetificaverunt regem et in mendaciis suis principes

⁴ omnes adulterantes quasi clibanus succensus a coquente quievit paululum civitas a commixtione fermenti donec fermentaretur totum

⁵ dies regis nostri coeperunt principes furere a vino extendit manum suam cum inlusoribus

⁶ quia adplicuerunt quasi clibanum cor suum cum insidiaretur eis tota nocte dormivit coquens eos mane ipse succensus quasi ignis flammae

⁷ omnes calefacti sunt quasi clibanus et devoraverunt iudices suos omnes reges eorum ceciderunt non est qui clamet in eis ad me

⁸ Ephraim in populis ipse commiscebatur Ephraim factus est subcinericius qui non reversatur

⁹ comederunt alieni robur eius et ipse nescivit sed et cani effusi sunt in eo et ipse ignoravit

¹⁰ et humiliabitur superbia Israhel in facie eius nec reversi sunt ad Dominum Deum suum et non quaesierunt eum in omnibus his

¹¹ et factus est Ephraim quasi columba seducta non habens cor Aegyptum invocabant ad Assyrios abierunt

¹² et cum profecti fuerint expandam super eos rete meum quasi volucrum caeli detraham eos caedam eos secundum auditionem coetus eorum

¹³ vae eis quoniam recesserunt a me vastabuntur quia praevaricati sunt in me et ego redemi eos et ipsi locuti sunt contra me mendacia

¹⁴ et non clamaverunt ad me in corde suo sed ululabant in cubilibus suis super triticum et vinum ruminabant recesserunt a me

¹⁵ et ego erudivi et confortavi brachia eorum et in me cogitaverunt malitiam

¹⁶ reversi sunt ut essent absque iugo facti sunt quasi arcus dolosus cadent in gladio principes eorum a furore linguae suae ista subsannatio eorum in terra Aegypti

8 in gutture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini pro eo quod transgressi sunt foedus meum et legem meam praevaricati sunt

² me invocabunt Deus meus cognovimus te Israhel

³ proiecit Israhel bonum inimicus persequetur eum

⁴ ipsi regnaverunt et non ex me principes extiterunt et non cognovi argentum suum et aurum suum fecerunt sibi idola ut interirent

⁵ proiectus est vitulus tuus Samaria iratus est furor meus in eis usquequo non poterunt emundari

⁶ quia ex Israhel et ipse est artifex fecit illum et non est Deus quoniam in aranearum telas erit vitulus Samariae

⁷ quia ventum seminabunt et turbinem metent culmus stans non est in eis germen non faciet farinam quod si et fecerit alieni comedent eam

⁸ devoratus est Israhel nunc factus est in nationibus quasi vas inmundum

⁹ quia ipsi ascenderunt ad Assur onager solitarius sibi Ephraim munera dederunt amatoribus

¹⁰ sed et cum mercede conduxerint nationes nunc congregabo eos et quiescent paulisper ab onere regis et principum

¹¹ quia multiplicavit Ephraim altaria ad peccandum factae sunt ei arae in delictum

¹² scribam ei multiplices leges meas quae velut alienae computatae sunt

¹³ hostias adfer adfer immolabunt carnes et comedent Dominus non suscipiet eas nunc recordabitur iniquitatis eorum et visitabit peccata eorum ipsi in Aegyptum convertentur

¹⁴ et oblitus est Israhel factoris sui et aedificavit delubra et Iudas multiplicavit urbes munitas et mittam ignem in civitates eius et devorabit aedes illius

9 noli laetari Israhel noli exultare sicut populi quia fornicatus es a Deo tuo dilexisti mercedem super omnes areas tritici

² area et torcular non pascet eos et vinum mentietur eis

³ non habitabunt in terra Domini reversus est Ephraim Aegyptum et in Assyriis pollutum comedit

⁴ non libabunt Domino vinum et non placebunt ei sacrificia eorum quasi panis lugentium omnes qui comedunt eum contaminabuntur quia panis eorum animae ipsorum non intrabit in domum Domini

⁵ quid facietis in die sollempni in die festivitatis Domini

⁶ ecce enim profecti sunt a vastitate Aegyptus congregavit eos Memphis sepeliet eos desiderabile argenti eorum urtica hereditabit lappa in tabernaculis eorum

⁷ venerunt dies visitationis venerunt dies retributionis scitote Israhel stultum prophetam insanum virum spiritalem propter multitudinem iniquitatis tuae et multitudo amentiae

⁸ speculator Ephraim cum Deo meo propheta laqueus ruinae super omnes vias eius insania in domo Dei eius

⁹ profunde peccaverunt sicut in diebus Gabaa recordabitur iniquitatis eorum et visitabit peccata eorum

¹⁰ quasi uvae in deserto inveni Israhel quasi prima poma ficulneae in cacumine eius vidi patres eorum ipsi autem intraverunt ad Beelphegor et abalienati sunt in confusione et facti sunt abominabiles sicut ea quae dilexerunt

¹¹ Ephraim quasi avis avolavit gloria eorum a partu et ab utero et a conceptu

¹² quod si et enutrierint filios suos absque liberis eos faciam in hominibus sed et vae eis cum recessero ab eis

¹³ Ephraim ut vidi Tyrus erat fundata in pulchritudine et Ephraim educit ad interfectorem filios suos

¹⁴ da eis Domine quid dabis eis da eis vulvam sine liberis et ubera arentia

¹⁵ omnes nequitiae eorum in Galgal quia ibi exosos habui eos propter malitiam adinventionum eorum de domo mea eiciam eos non addam ut diligam eos omnes principes eorum recedentes

¹⁶ percussus est Ephraim radix eorum exsiccata est fructum nequaquam facient quod si et genuerint interficiam amantissima uteri eorum

¹⁷ abiciet eos Deus meus quia non audierunt eum et erunt vagi in nationibus

10 vitis frondosa Israhel fructus adaequatus est ei secundum multitudinem fructus sui multiplicavit altaria iuxta ubertatem terrae suae exuberavit simulacris

² divisum est cor eorum nunc interibunt ipse confringet simulacra eorum depopulabitur aras eorum

³ quia nunc dicent non est rex nobis non enim timemus Dominum et rex quid faciet nobis

⁴ loquimini verba visionis inutilis et ferietis foedus et germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri

⁵ vaccas Bethaven coluerunt habitatores Samariae quia luxit super eum populus eius et aeditui eius super eum exultaverunt in gloria eius quia migravit ab eo

⁶ siquidem et ipse in Assur delatus est munus regi ultori confusio Ephraim capiet et confundetur Israhel in voluntate sua

⁷ transire fecit Samaria regem suum quasi spumam super faciem aquae

⁸ et disperdentur excelsa idoli peccatum Israhel lappa et tribulus ascendet super aras eorum et dicent montibus operite nos et collibus cadite super nos

⁹ ex diebus Gabaa peccavit Israhel ibi steterunt non comprehendet eos in Gabaa proelium super filios iniquitatis

¹⁰ iuxta desiderium meum corripiam eos congregabuntur super eos populi cum corripientur propter duas iniquitates suas

¹¹ Ephraim vitula docta diligere tritiram et ego transivi super pulchritudinem colli eius ascendam super Ephraim arabit Iudas confringet sibi sulcos Iacob

¹² seminate vobis in iustitia metite in ore misericordiae innovate vobis novale tempus autem requirendi Dominum cum venerit qui docebit vos iustitiam

¹³ arastis impietatem iniquitatem messuistis comedistis frugem mendacii quia confisus es in viis tuis in multitudine fortium tuorum

¹⁴ consurget tumultus in populo tuo et omnes munitiones tuae vastabuntur sicut vastatus est Salman a domo eius qui iudicavit Baal in die proelii matre super filios adlisa

¹⁵ sic fecit vobis Bethel a facie malitiae nequitiarum vestrarum

11 sicuti mane transit pertransiit rex Israhel quia puer Israhel et dilexi eum et ex Aegypto vocavi filium meum

² vocaverunt eos sic abierunt a facie eorum Baalim immolabant et simulacris sacrificabant

³ et ego quasi nutricius Ephraim portabam eos in brachiis meis et nescierunt quod curarem eos

⁴ in funiculis Adam traham eos in vinculis caritatis et ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum et declinavi ad eum ut vesceretur

⁵ non revertetur in terram Aegypti et Assur ipse rex eius quoniam noluerunt converti

⁶ coepit gladius in civitatibus eius et consumet electos eius et comedet capita eorum

⁷ et populus meus pendebit ad reditum meum iugum autem inponetur ei simul quod non auferetur

⁸ quomodo dabo te Ephraim protegam te Israhel quomodo dabo te sicut Adama ponam te ut Seboim conversum est in me cor meum pariter conturbata est paenitudo mea

⁹ non faciam furorem irae meae non convertar ut disperdam Ephraim quoniam Deus ego et non homo in medio tui Sanctus et non ingrediar civitatem

¹⁰ post Dominum ambulabunt quasi leo rugiet quia ipse rugiet et formidabunt filii maris

¹¹ et avolabunt quasi avis ex Aegypto et quasi columba de terra Assyriorum et conlocabo eos in domibus suis dicit Dominus

¹² circumdedit me in negatione Ephraim et in dolo domus Israhel Iudas autem testis descendit cum Deo et cum sanctis fidelis

12 Ephraim pascit ventum et sequitur aestum tota die mendacium et vastitatem multiplicat et foedus cum Assyriis inicit et oleum in Aegyptum ferebat

² iudicium ergo Domini cum Iuda et visitatio super Iacob iuxta vias eius et iuxta adinventiones eius reddet ei

³ in utero subplantavit fratrem suum et in fortitudine sua directus est cum angelo

⁴ et invaluit ad angelum et confortatus est flevit et rogavit eum in Bethel invenit eum et ibi locutus est nobiscum

⁵ et Dominus Deus exercituum Dominus memoriale eius

⁶ et tu ad Deum tuum converteris misericordiam et iudicium custodi et spera in Deo tuo semper

⁷ Chanaan in manu eius statera dolosa calumniam dilexit

⁸ et dixit Ephraim verumtamen dives effectus sum inveni idolum mihi omnes labores mei non invenient mihi iniquitatem quam peccavi

⁹ et ego Dominus Deus tuus ex terra Aegypti adhuc sedere te faciam in tabernaculis sicut in diebus festivitatis

¹⁰ et locutus sum super prophetas et ego visionem multiplicavi et in manu prophetarum adsimilatus sum

¹¹ si Galaad idolum tamen frustra erant in Galgal bubus immolantes nam et altaria eorum quasi acervi super sulcos agri

¹² fugit Iacob in regionem Syriae et servivit Israhel in uxore et in uxore servavit

¹³ in propheta autem eduxit Dominus Israhel de Aegypto et in propheta servatus est

¹⁴ ad iracundiam me provocavit Ephraim in amaritudinibus suis et sanguis eius super eum veniet et obprobrium eius restituet ei Dominus suus

13 loquente Ephraim horror invasit Israhel et deliquit in Baal et mortuus est

² et nunc addiderunt ad peccandum feceruntque sibi conflatile de argento suo quasi similitudinem idolorum factura artificum totum est his ipsi dicunt immolate homines vitulos adorantes

³ idcirco erunt quasi nubes matutina et sicut ros matutinus praeteriens sicut pulvis turbine raptus ex area et sicut fumus de fumariorum

⁴ ego autem Dominus Deus tuus ex terra Aegypti et Deum absque me nescies et salvator non est praeter me

⁵ ego cognovi te in deserto in terra solitudinis

⁶ iuxta pascua sua et adimpleti sunt et saturati elevaverunt cor suum et oblitum sunt mei

⁷ et ero eis quasi leaena sicut pardus in via Assyriorum

⁸ occurram eis quasi ursa raptis catulis et dirumpam interiora iecoris eorum et consumam eos ibi quasi leo bestia agri scindet eos

⁹ perditio tua Israhel tantummodo in me auxilium tuum

¹⁰ ubi est rex tuus maxime nunc salvet te in omnibus urbibus tuis et iudices tui de quibus dixisti da mihi regem et principes

¹¹ dabo tibi regem in furore meo et auferam in indignatione mea

¹² conligata est iniquitas Ephraim absconditum peccatum eius

¹³ dolores parturientis venient ei ipse filius non sapiens nunc enim non stabit in contritione filiorum

¹⁴ de manu mortis liberabo eos de morte redimam eos ero mors tua o mors ero morsus tuus inferne consolatio abscondita est ab oculis meis

¹⁵ quia ipse inter fratres dividet adducet urentem ventum Dominus de deserto ascendentem et sicabit venas eius et desolabit fontem eius et ipse diripiet thesaurum omnis vasis desiderabilis

14 pereat Samaria quoniam ad amaritudinem concitavit Dominum suum in gladio pereat parvuli eorum elidantur et fetae eius discendantur

² convertere Israhel ad Dominum Deum tuum quoniam corruisti in iniquitate tua

³ tollite vobiscum verba et convertimini ad Dominum dicite ei omnem aufer iniquitatem et accipe bonum et reddemus vitulos labiorum nostrorum

OSEE 14:4

⁴ Assur non salvabit nos super equum non ascen-
demus nec dicemus ultra dii nostri opera manuum
nostrarum quia eius qui in te est misereberis pupilli

⁵ sanabo contritiones eorum diligam eos spontanee
quia aversus est furor meus ab eo

⁶ ero quasi ros Israhel germinabit quasi lilium et
erumpet radix eius ut Libani

⁷ ibunt rami eius et erit quasi oliva gloria eius et
odor eius ut Libani

⁸ convertentur sedentes in umbra eius vivent tritico
et germinabunt quasi vinea memoriale eius sicut
vinum Libani

⁹ Ephraim quid mihi ultra idola ego exaudiam et
dirigam eum ego ut abietem virentem ex me fructus
tuus inventus est

¹⁰ quis sapiens et intellet ista intellegens et sciet
haec quia rectae viae Domini et iusti ambulabunt in
eis praevaricatores vero corruent in eis

Iohel Propheta

1 verbum Domini quod factum est ad Iohel filium Fatuhel

² audite hoc senes et auribus percipite omnes habitatores terrae si factum est istud in diebus vestris aut in diebus patrum vestrorum

³ super hoc filiis vestris narrate et filii vestri filiis suis et filii eorum generationi alterae

⁴ residuum erucae comedit lucusta et residuum lucustae comedit bruchus et residuum bruchi comedit rubigo

⁵ expergescimini ebrii et flete et ululate omnes qui bibitis vinum in dulcedine quoniam periit ab ore vestro

⁶ gens enim ascendit super terram meam fortis et innumerabilis dentes eius ut dentes leonis et molares eius ut catuli leonis

⁷ posuit vineam meam in desertum et ficum meam decorticavit nudans spoliavit eam et proiecit albi facti sunt rami eius

⁸ plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suae

⁹ periit sacrificium et libatio de domo Domini luxerunt sacerdotes ministri Domini

¹⁰ depopulata est regio luxit humus quoniam devastatum est triticum confusum est vinum elanguit oleum

¹¹ confusi sunt agricolae ululaverunt vinitores super frumento et hordeo quia periit messis agri

¹² vinea confusa est et ficus elanguit malogranatum et palma et malum et omnia ligna agri aruerunt quia confusum est gaudium a filiis hominum

¹³ accingite vos et plangite sacerdotes ululate ministri altaris ingredimini cubate in sacco ministri Dei mei quoniam interiit de domo Dei vestri sacrificium et libatio

¹⁴ sanctificate ieiunium vocate coetum congregate senes omnes habitatores terrae in domum Dei vestri et clamate ad Dominum

¹⁵ a a a diei quia prope est dies Domini et quasi vastitas a potente veniet

¹⁶ numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei nostri laetitia et exultatio

¹⁷ computruerunt iumenta in stercore suo demolita sunt horrea dissipatae sunt apothecae quoniam confusum est triticum

¹⁸ quid ingemuit animal mugierunt greges armenti quia non est pascua eis sed et greges pecorum disperierunt

¹⁹ ad te Domine clamabo quia ignis comedit speciosa deserti et flamma succendit omnia ligna regionis

²⁰ sed et bestiae agri quasi area sitiens imbrem suspexerunt ad te quoniam exsiccati sunt fontes aquarum et ignis devoravit speciosa deserti

2 canite tuba in Sion ululate in monte sancto meo conturbentur omnes habitatores terrae quia venit dies Domini quia prope est

² dies tenebrarum et caliginis dies nubis et turbinis quasi mane expansum super montes populus multus et fortis similis ei non fuit a principio et post eum non erit usque in annos generationis et generationis

³ ante faciem eius ignis vorans et post eum exurens flamma quasi hortus voluptatis terra coram eo et post eum solitudo deserti neque est qui effugiat eum

⁴ quasi aspectus equorum aspectus eorum et quasi equites sic current

⁵ sicut sonitus quadrigarum super capita montium exilient sicut sonitus flammae ignis devorantis stipulam velut populus fortis praeparatus ad proelium

⁶ a facie eius cruciabuntur populi omnes vultus redigentur in ollam

⁷ sicut fortes current quasi viri bellatores ascendent murum vir in viis suis gradietur et non declinabit a semitis suis

⁸ unusquisque fratrem suum non coartabit singuli in calle suo ambulabunt sed et per fenestras cadent et non demolientur

⁹ urbem ingredientur in muro current domos condescendent per fenestras intrabunt quasi fur

¹⁰ a facie eius contremuit terra moti sunt caeli sol et luna obtenebrati sunt et stellae retraxerunt splendorem suum

¹¹ et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui quia multa sunt nimis castra eius quia fortia et facientia verbum eius magnus enim dies Domini et terribilis valde et quis sustinebit eum

¹² nunc ergo dicit Dominus convertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio et in fletu et in planctu

¹³ et scindite corda vestra et non vestimenta vestra et convertimini ad Dominum Deum vestrum quia benignus et misericors est patiens et multae misericordiae et praestabilis super malitia

¹⁴ quis scit si convertatur et ignoscat et relinquat post se benedictionem sacrificium et libamen Domino Deo nostro

¹⁵ canite tuba in Sion sanctificate ieiunium vocate coetum

¹⁶ congregare populum sanctificate ecclesiam coadunate senes congregare parvulos et sugentes ubera egrediatur sponsus de cubili suo et sponsa de thalamo suo

¹⁷ inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes ministri Domini et dicent parce Domine populo tuo et ne des hereditatem tuam in obprobrium ut dominantur eis nationes quare dicunt in populis ubi est Deus eorum

¹⁸ zelatus est Dominus terram suam et pepercit populo suo

¹⁹ et respondit Dominus et dixit populo suo ecce ego mittam vobis frumentum et vinum et oleum et replebimini eo et non dabo vos ultra obprobrium in gentibus

²⁰ et eum qui ab aquilone est procul faciam a vobis et expellam eum in terram inviam et desertam faciem eius contra mare orientale et extremum eius ad mare novissimum et ascendet fetor eius et ascendet putredo eius quia superbe egit

²¹ nolite timere terra exulta et laetare quoniam magnificavit Dominus ut faceret

²² nolite timere animalia regionis quia genuerunt speciosa deserti quia lignum adtulit fructum suum ficus et vinea dederunt virtutem suam

²³ et filii Sion exultate et laetamini in Domino Deo vestro quia dedit vobis doctorem iustitiae et descendere faciet ad vos imbrem matutinum et serotinum in principio

²⁴ et implebuntur areae frumento et redundabunt torcularia vino et oleo

²⁵ et reddam vobis annos quos comedit lucusta bruchus et rubigo et eruca fortitudo mea magna quam misi in vos

²⁶ et comedetis vescentes et saturabimini et laudabitis nomen Domini Dei vestri qui fecit vobiscum mirabilia et non confundetur populus meus in sempernum

²⁷ et scietis quia in medio Israhel ego sum et ego Dominus Deus vester et non est amplius et non confundetur populus meus in aeternum

²⁸ et erit post haec effundam spiritum meum super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae senes vestri somnia somniabunt et iuvenes vestri visiones videbunt

²⁹ sed et super servos et ancillas in diebus illis effundam spiritum meum

³⁰ et dabo prodigia in caelo et in terra sanguinem et ignem et vaporem fumi

³¹ sol vertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini magnus et horribilis

³² et erit omnis qui invocaverit nomen Domini salvus erit quia in monte Sion et in Hierusalem erit

salvatio sicut dixit Dominus et in residuis quos Dominus vocaverit

3 quia ecce in diebus illis et in tempore illo cum convertero captivitatem Iuda et Hierusalem

² congregabo omnes gentes et deducam eas in valle Iosaphat et disceptabo cum eis ibi super populo meo et hereditate mea Israhel quos disperserunt in nationibus et terram meam diviserunt

³ et super populum meum miserunt sortem et posuerunt puerum in prostibulum et puellam venderunt pro vino ut biberent

⁴ verum quid vobis et mihi Tyrus et Sidon et omnis terminus Palestinorum numquid ultionem vos redditis mihi et si ulciscimini vos contra me cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum

⁵ argentum enim meum et aurum tulistis et desiderabilia mea et pulcherrima intulistis in delubra vestra

⁶ et filios Iuda et filios Hierusalem vendidistis filiis Graecorum ut longe faceretis eos de finibus suis

⁷ ecce ego suscitabo eos de loco in quo vendidistis eos et convertam retributionem vestram in caput vestrum

⁸ et vendam filios vestros et filias vestras in manibus filiorum Iuda et venundabunt eos Sabeis genti longinquae quia Dominus locutus est

⁹ clamate hoc in gentibus sanctificate bellum suscitate robustos accedant ascendant omnes viri bellatores

¹⁰ concidite aratra vestra in gladios et ligones vestros in lanceas infirmus dicat quia fortis ego sum

¹¹ erumpite et venite omnes gentes de circuitu et congregamini ibi occumbere faciet Dominus robustos tuos

¹² consurgant et ascendant gentes in vallem Iosaphat quia ibi sedebo ut iudicem omnes gentes in circuitu

¹³ mittite falces quoniam maturavit messis venite et descendite quia plenum est torcular exuberant torcularia quia multiplicata est malitia eorum

¹⁴ populi populi in valle concisionis quia iuxta est dies Domini in valle concisionis

¹⁵ sol et luna obtenebricata sunt et stellae retraxerunt splendorem suum

¹⁶ et Dominus de Sion rugiet et de Hierusalem dabit vocem suam et movebuntur caeli et terra et Dominus spes populi sui et fortitudo filiorum Israhel

¹⁷ et scietis quia ego Dominus Deus vester habitans in Sion in monte sancto meo et erit Hierusalem sancta et alieni non transibunt per eam amplius

¹⁸ et erit in die illa stillabunt montes dulcedinem et colles fluent lacte et per omnes rivos Iuda ibunt aquae et fons de domo Domini egredietur et inrigabit torrentem Spinarum

¹⁹ Aegyptus in desolatione erit et Idumea in deserto perditionis pro eo quod inique egerint in filios

Iuda et effuderint sanguinem innocentem in terra
sua

²⁰ et Iudaea in aeternum habitabitur et Hierusalem
in generatione et generationem

²¹ et mundabo sanguinem eorum quem non mundaveram et Dominus commorabitur in Sion

Amos Propheta

1 verba Amos qui fuit in pastoralibus de Thecuae quae vidit super Israhel in diebus Oziae regis Iuda et in diebus Hieroboam filii Ioas regis Israhel ante duos annos terraemotus

² et dixit Dominus de Sion rugiet et de Hierusalem dabit vocem suam et luxerunt speciosa pastorum et exsiccatus est vertex Carmeli

³ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Damasci et super quattuor non convertam eum eo quod trituraverint in plaustris ferreis Galaad

⁴ et mittam ignem in domum Azahel et devorabit domos Benadad

⁵ et conteram vectem Damasci et disperdam habitatorem de campo Idoli et tenentem sceptrum de domo Voluptatis et transferetur populus Syriae Cyrenen dicit Dominus

⁶ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Gazae et super quattuor non convertam eum eo quod transtulerit captivitatem perfectam ut concluderet eam in Idumea

⁷ et mittam ignem in murum Gazae et devorabit aedes eius

⁸ et disperdam habitatorem de Azoto et tenentem sceptrum de Ascalone et convertam manum meam super Accaron et peribunt reliqui Philistinorum dicit Dominus Deus

⁹ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Tyri et super quattuor non convertam eum eo quod concluderint captivitatem perfectam in Idumea et non sint recordati foederis fratrum

¹⁰ et emittam ignem in murum Tyri et devorabit aedes eius

¹¹ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Edom et super quattuor non convertam eum eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum et violaverit misericordiam eius et tenuerit ultra furorem suum et indignationem suam servaverit usque in finem

¹² mittam ignem in Theman et devorabit aedes Bosrae

¹³ haec dicit Dominus super tribus sceleribus filiorum Ammon et super quattuor non convertam eum eo quod dissecuerit praegnantem Galaad ad dilatandum terminum suum

¹⁴ et succendam ignem in muro Rabbae et devorabit aedes eius in ululatu in die belli et in turbine in die commotionis

¹⁵ et ibit Melchom in captivitatem ipse et principes eius simul dicit Dominus

2 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Moab et super quattuor non convertam eum

eo quod incenderit ossa regis Idumeae usque ad cinerem

² et mittam ignem in Moab et devorabit aedes Carioth et morietur in sonitu Moab in clangore tubae

³ et disperdam iudicem de medio eius et omnes principes eius interficiam cum eo dicit Dominus

⁴ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Iuda et super quattuor non convertam eum eo quod abiecerint legem Domini et mandata eius non custodierint deceperunt enim eos idola sua post quae abierant patres eorum

⁵ et mittam ignem in Iuda et devorabit aedes Hierusalem

⁶ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Israhel et super quattuor non convertam eum pro eo quod vendiderit argento iustum et pauperem pro calciamentis

⁷ qui conterunt super pulverem terrae capita pauperum et viam humilium declinant et filius ac pater eius ierunt ad puellam ut violarent nomen sanctum meum

⁸ et super vestimentis pigneratis accubuerunt iuxta omne altare et vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui

⁹ ego autem exterminavi Amorream a facie eorum cuius altitudo cedrorum altitudo eius et fortis ipse quasi quercus et contrivi fructum eius desuper et radices eius subter

¹⁰ ego sum qui ascendere vos feci de terra Aegypti et eduxi vos in deserto quadraginta annis ut possideretis terram Amorreum

¹¹ et suscitavi de filiis vestris in prophetas et de iuvenibus vestris nazarenos numquid non ita est filii Israhel dicit Dominus

¹² et propinabatis nazarenis vino et prophetis mandabatis dicentes ne prophetetis

¹³ ecce ego stridebo super vos sicut stridet plaustrum onustum faeno

¹⁴ et peribit fuga a veloce et fortis non obtinebit virtutem suam et robustus non salvabit animam suam

¹⁵ et tenens arcum non stabit et velox pedibus suis non salvabitur et ascensor equi non salvabit animam suam

¹⁶ et robustus corde inter fortes nudus fugiet in die illa dicit Dominus

3 audite verbum quod locutus est Dominus super vos filii Israhel super omni cognatione quam eduxi de terra Aegypti dicens

² tantummodo vos cognovi ex omnibus cognationibus terrae idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras

³ numquid ambulabunt duo pariter nisi convenerit eis

⁴ numquid rugiet leo in saltu nisi habuerit praedam numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo nisi aliquid adprehenderit

⁵ numquid cadet avis in laqueum terrae absque aucupe numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit

⁶ si clanget tuba in civitate et populus non expavescet si erit malum in civitate quod Dominus non fecit

⁷ quia non faciet Dominus Deus verbum nisi revelaverit secretum suum ad servos suos prophetas

⁸ leo rugiet quis non timebit Dominus Deus locutus est quis non prophetabit

⁹ auditum facite in aedibus Azoti et in aedibus terrae Aegypti et dicite congregamini super montes Samariae et videte insanias multas in medio eius et calumniam patientes in penetrabilibus eius

¹⁰ et nescierunt facere rectum dicit Dominus thesaurizantes iniquitatem et rapinas in aedibus suis

¹¹ propterea haec dicit Dominus Deus tribulabitur et circumietur terra et detrahetur ex te fortitudo tua et diripientur aedes tuae

¹² haec dicit Dominus quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremum auriculae sic eruentur filii Israhel qui habitant in Samaria in plaga lectuli et in Damasco grabatti

¹³ audite et contestamini in domo Iacob dicit Dominus Deus exercituum

¹⁴ quia in die cum visitare coepero praevaricationes Israhel super eum visitabo et super altaria Bethel et amputabuntur cornua altaris et cadent in terram

¹⁵ et percutiam domum hiemalem cum domo aestiva et peribunt domus eburneae et dissipabuntur aedes multae dicit Dominus

4 audite verbum hoc vaccae pingues quae estis in monte Samariae quae calumniam facitis egenis et confringitis pauperes quae dicitis dominis vestris adferre et bibemus

² iuravit Dominus Deus in sancto suo quia ecce dies venient super vos et levabunt vos in contis et reliquias vestras in ollis ferventibus

³ et per aperturas exhibitis altera contra alteram et proiciemini in Armon dicit Dominus

⁴ venite ad Bethel et impie agite ad Galgalam et multiplicare praevaricationem et offerte mane victimas vestras tribus diebus decimas vestras

⁵ et sacrificare de fermentato laudem et vocare voluntarias oblationes et adnuntiate sic enim voluistis filii Israhel dicit Dominus Deus

⁶ unde et ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis urbibus vestris et indigentiam panum in omnibus locis vestris et non estis reversi ad me dicit Dominus

⁷ ego quoque prohibui a vobis imbrem cum adhuc tres menses superessent usque ad messem et plui super civitatem unam et super civitatem alteram non plui pars una conpluta est et pars super quam non plui aruit

⁸ et venerunt duae et tres civitates ad civitatem unam ut biberent aquam et non sunt satiatas et non redistis ad me dicit Dominus

⁹ percussi vos in vento urente et in aurugine multitudinem hortorum vestrorum et vinearum vestrarum oliveta vestra et ficeta vestra comedit eruca et non redistis ad me dicit Dominus

¹⁰ misi in vos mortem in via Aegypti percussi in gladio iuvenes vestros usque ad captivitatem equorum vestrorum et ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in nares vestras et non redistis ad me dicit Dominus

¹¹ subverti vos sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram et facti estis quasi torris raptus de incendio et non redistis ad me dicit Dominus

¹² quapropter haec faciam tibi Israhel postquam autem haec fecero tibi praeparare in occursum Dei tui Israhel

¹³ quia ecce formans montes et creans ventum et adnuntians homini eloquium suum faciens matutinam nebulam et gradiens super excelsa terrae Dominus Deus exercituum nomen eius

5 audite verbum istud quod ego levo super vos planctum domus Israhel cecidit non adiciet ut resurgat

² virgo Israhel proiecta est in terram suam non est qui suscitet eam

³ quia haec dicit Dominus Deus urbs de qua egrediebantur mille relinquentur in ea centum et de qua egrediebantur centum relinquentur in ea decem in domo Israhel

⁴ quia haec dicit Dominus domui Israhel quaerite me et vivetis

⁵ et nolite quaerere Bethel et in Galgala nolite intrare et in Bersabee non transibitis quia Galgala captiva ducetur et Bethel erit inutilis

⁶ quaerite Dominum et vivite ne forte conburatur ut ignis domus Ioseph et devorabit et non erit qui extinguat Bethel

⁷ qui convertitis in absinthium iudicium et iustitiam in terra relinquitis

⁸ facientem Arcturum et Orionem et convertentem in mane tenebras et diem nocte mutantem qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae Dominus nomen eius

⁹ qui subridet vastitatem super robustum et depopulationem super potentem adfert
¹⁰ odio habuerunt in porta corripientem et loquentem perfecte abominati sunt
¹¹ idcirco pro eo quod diripiebatis pauperem et praedam electam tollebatis ab eo domos quadro lapide aedificabitis et non habitabitis in eis vineas amantissimas plantabitis et non bibetis vinum earum
¹² quia cognovi multa scelera vestra et fortia peccata vestra hostes iusti accipientes munus et pauperes in porta deprimentes
¹³ ideo prudens in tempore illo tacebit quia tempus malum est
¹⁴ quaerite bonum et non malum ut vivatis et erit Dominus Deus exercituum vobiscum sicut dixistis
¹⁵ odite malum et diligite bonum et constituite in porta iudicium si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquiis Ioseph
¹⁶ propterea haec dicit Dominus Deus exercituum Dominator in omnibus plateis planctus et in cunctis quae foris sunt dicitur vae vae et vocabunt agricolam ad luctum et ad planctum eos qui sciunt plangere
¹⁷ et in omnibus vineis erit planctus quia pertransibo in medio tui dicit Dominus
¹⁸ vae desiderantibus diem Domini ad quid eam vobis dies Domini ista tenebrae et non lux
¹⁹ quomodo si fugiat vir a facie leonis et occurrat ei ursus et ingrediatur domum et innitatur manu sua super parietem et mordeat eum coluber
²⁰ numquid non tenebrae dies Domini et non lux et caligo et non splendor in ea
²¹ odi et proieci festivitates vestras et non capiam odorem coetuum vestrorum
²² quod si adtuleritis mihi holocaustomata et munera vestra non suscipiam et vota pinguium vestrorum non respiciam
²³ aufer a me tumultum carminum tuorum et cantica lyrae tuae non audiam
²⁴ et revelabitur quasi aqua iudicium et iustitia quasi torrens fortis
²⁵ numquid hostias et sacrificium obtulistis mihi in deserto quadraginta annis domus Israhel
²⁶ et portastis tabernaculum Moloch vestro et imaginem idolorum vestrorum sidus dei vestri quae fecistis vobis
²⁷ et migrare vos faciam trans Damascum dixit Dominus Deus exercituum nomen eius
6 vae qui opulenti estis in Sion et confiditis in monte Samariae optimates capita populorum ingredientes pompatice domum Israhel
² transite in Chalanne et videte et ite inde in Emath magnam et descendite in Geth Palestinorum et ad

optima quaeque regna horum si latior terminus eorum termino vestro est
³ qui separati estis in diem malum et adpropinquatis solio iniquitatis
⁴ qui dormitis in lectis eburneis et lascivitis in stratis vestris qui comeditis agnum de grege et vitulos de medio armenti
⁵ qui canitis ad vocem psalterii sicut David putaverunt se habere vasa cantici
⁶ bibentes in fialis vinum et optimo unguento delibuti et nihil patiebantur super contritione Ioseph
⁷ quapropter nunc migrabunt in capite transmigrantium et auferetur factio lascivientium
⁸ iuravit Dominus Deus in anima sua dicit Dominus Deus exercituum detestor ego superbiam Iacob et domos eius odi et tradam civitatem cum habitatoribus suis
⁹ quod si reliqui fuerint decem viri in domo una et ipsi morientur
¹⁰ et tollet eum propinquus suus et comburet eum ut efferat ossa de domo et dicet ei qui in penetrabilibus domus est numquid adhuc est apud te
¹¹ et respondebit finis est et dicet ei tace et non recorderis nominis Domini
¹² quia ecce Dominus mandabit et percutiet domum maiorem ruinis et domum minorem scissionibus
¹³ numquid currere queunt in petris equi aut arari potest in bubalis quoniam convertistis in amaritudinem iudicium et fructum iustitiae in absinthium
¹⁴ qui laetamini in nihili qui dicitis numquid non in fortitudine nostra adsumpsimus nobis cornua
¹⁵ ecce enim suscitabo super vos domus Israhel dicit Dominus Deus exercituum gentem et conterent vos ab introitu Emath usque ad torrentem Deserti
7 haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce fictor lucustae in principio germinantium serotini imbris et ecce serotinus post tonsorem regis
² et factum est cum consummasset comedere herbam terrae et dixi Domine Deus propitius esto obsecro quis suscitabit Iacob quia parvulus est
³ misertus est Dominus super hoc non erit dixit Dominus
⁴ haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce vocabat iudicium ad ignem Dominus Deus et devoravit abyssum multam et comedit simul partem
⁵ et dixi Domine Deus quiesce obsecro quis suscitabit Iacob quia parvulus est
⁶ misertus est Dominus super hoc sed et istud non erit dixit Dominus Deus
⁷ haec ostendit mihi et ecce Dominus stans super murum litum et in manu eius trulla cementarii
⁸ et dixit Dominus ad me quid tu vides Amos et dixi trullam cementarii et dixit Dominus ecce ego ponam trullam in medio populi mei Israhel non adiciam ultra superinducere eum

⁹ et demolientur excelsa idoli et sanctificationes Israhel desolabuntur et consurgam super domum Hieroboam in gladio

¹⁰ et misit Amasias sacerdos Bethel ad Hieroboam regem Israhel dicens rebellavit contra te Amos in medio domus Israhel non poterit terra sustinere universos sermones eius

¹¹ haec enim dicit Amos in gladio morietur Hieroboam et Israhel captivus migrabit de terra sua

¹² et dixit Amasias ad Amos qui vides gradere fuge in terram Iuda et comede ibi panem et ibi prophetabis

¹³ et in Bethel non adicies ultra ut propheta quia sanctificatio regis est et domus regni est

¹⁴ et respondit Amos et dixit ad Amasiam non sum propheta et non sum filius prophetae sed armentarius ego sum vellicans sycomoros

¹⁵ et tulit me Dominus cum sequerer gregem et dixit ad me Dominus vade propheta ad populum meum Israhel

¹⁶ et nunc audi verbum Domini tu dicis non prophetabis super Israhel et non stillabis super domum idoli

¹⁷ propter hoc haec dicit Dominus uxor tua in civitate fornicabitur et filii tui et filiae tuae in gladio cadent et humus tua funiculo metietur et tu in terra polluta morieris et Israhel captivus migrabit de terra sua

8 haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce uncinus pomorum

² et dixit quid tu vides Amos et dixi uncinum pomorum et dixit Dominus ad me venit finis super populum meum Israhel non adiciam ultra ut pertranseam eum

³ et strident cardines templi in die illa dicit Dominus Deus multi morientur in omni loco proicietur silentium

⁴ audite hoc qui conteritis pauperem et deficere facitis egenos terrae

⁵ dicentes quando transibit mensis et venundabimus merces et sabbatum et aperiemus frumentum ut inminuamus mensuram et augeamus siclum et subponamus stateras dolosas

⁶ ut possideamus in argento egenos et pauperes pro calciamentis et quisquilias frumenti vendamus

⁷ iuravit Dominus in superbia Iacob si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum

⁸ numquid super isto non commovebitur terra et lugebit omnis habitator eius et ascendet quasi fluvius universus et eicietur et defluet quasi rivus Aegypti

⁹ et erit in die illa dicit Dominus occidet sol meridie et tenebescere faciam terram in die luminis

¹⁰ et convertam festivitates vestras in luctum et omnia cantica vestra in planctum et inducam super

omne dorsum vestrum saccum et super omne caput calvitium et ponam eam quasi luctum unigeniti et novissima eius quasi diem amarum

¹¹ ecce dies veniunt dicit Dominus et mittam famem in terram non famem panis neque sitim aquae sed audiendi verbum Domini

¹² et commovebuntur a mari usque ad mare et ab aquilone usque ad orientem circumibunt quaerentes verbum Domini et non invenient

¹³ in die illa deficient virgines pulchrae et adulescentes in siti

¹⁴ qui iurant in delicto Samariae et dicunt vivit deus tuus Dan et vivit via Bersabee et cadent et non resurgent ultra

9 vidi Dominum stantem super altare et dixit percutite cardinem et commoveantur superliminaria avaritia enim in capite omnium et novissimum eorum in gladio interficiam non erit fuga eis fugiet et non salvabitur ex eis qui fugerit

² si descenderint usque ad infernum inde manus mea educet eos et si ascenderint usque ad caelum inde detraham eos

³ et si absconditi fuerint in vertice Carmeli inde scrutans auferam eos et si celaverint se ab oculis meis in fundo maris ibi mandabo serpenti et mordebit eos

⁴ et si abierint in captivitatem coram inimicis suis ibi mandabo gladio et occidet eos et ponam oculos meos super eos in malum et non in bonum

⁵ et Dominus Deus exercituum qui tangit terram et tabescet et lugebunt omnes habitantes in ea et ascendet sicut rivus omnis et defluet sicut fluvius Aegypti

⁶ qui aedificat in caelo ascensionem suam et fasciculum suum super terram fundavit qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae Dominus nomen eius

⁷ numquid non ut filii Aethiopum vos estis mihi filii Israhel ait Dominus numquid non Israhel ascendere feci de terra Aegypti et Palestinos de Cappadocia et Syros de Cyrene

⁸ ecce oculi Domini Dei super regnum peccans et conteram illud a facie terrae verumtamen conterens non conteram domum Iacob dicit Dominus

⁹ ecce enim ego mandabo et concutiam in omnibus gentibus domum Israhel sicut concutitur in cribro et non cadet lapillus super terram

¹⁰ in gladio morientur omnes peccatores populi mei qui dicunt non adpropinquabit et non veniet super nos malum

¹¹ in die illo suscitabo tabernaculum David quod cecidit et reaedicabo aperturas murorum eius et ea quae corruerant instaurabo et reaedicabo eum sicut diebus antiquis

¹² ut possideant reliquias Idumeae et omnes nationes eo quod invocatum sit nomen meum super eos dicit Dominus faciens haec

¹³ ecce dies veniunt dicit Dominus et comprehendet arator messorum et calcator uvae mittentem semen et stillabunt montes dulcedinem et omnes colles culti erunt

¹⁴ et convertam captivitatem populi mei Israhel et aedificabunt civitates desertas et habitabunt et plantabunt vineas et bibent vinum earum et facient hortos et comedent fructus eorum

¹⁵ et plantabo eos super humum suam et non eveliam eos ultra de terra sua quam dedi eis dicit Dominus Deus tuus

Abdias Propheta

1 visio Abdiae haec dicit Dominus Deus ad Edom auditum audivimus a Domino et legatum ad gentes misit surgite et consurgamus adversum eum in proelium

² ecce parvulum te dedi in gentibus contemptibilis tu es valde

³ superbia cordis tui extulit te habitantem in scissuris petrae exaltantem solium suum qui dicit in corde suo quis detrahet me in terram

⁴ si exaltatus fueris ut aquila et si inter sidera posueris nidum tuum inde detraham te dicit Dominus

⁵ si fures introissent ad te si latrones per noctem quomodo conticuisses nonne furati essent sufficientia sibi si vindemiares introissent ad te numquid saltim racemos reliquissent tibi

⁶ quomodo scrutati sunt Esau investigaverunt abscondita eius

⁷ usque ad terminum emiserunt te omnes viri foederis tui inluserunt tibi invaluerunt adversum te viri pacis tuae qui comedunt tecum ponent insidias subter te non est prudentia in eo

⁸ numquid non in die illa dicit Dominus perdam sapientes de Idumea et prudentiam de monte Esau

⁹ et timebunt fortes tui a meridie ut intereat vir de monte Esau

¹⁰ propter interfectionem et propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob operiet te confusio et peribis in aeternum

¹¹ in die cum stares adversus quando capiebant alieni exercitum eius et extranei ingrediebantur portas eius et super Hierusalem mittebant sortem tu quoque eras quasi unus ex eis

¹² et non despicias in die fratris tui in die peregrinationis eius et non laetaberis super filios Iuda in die perditionis eorum et non magnificabis os tuum in die angustiae

¹³ neque ingredieris portam populi mei in die ruinae eorum neque despicias et tu in malis eius in die vastitatis illius et non emitteris adversum exercitum eius in die vastitatis illius

¹⁴ neque stabis in exitibus ut interficias eos qui fugerint et non concludes reliquos eius in die tribulationis

¹⁵ quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes sicut fecisti fiet tibi retributionem tuam convertet in caput tuum

¹⁶ quomodo enim bibisti super montem sanctum meum bibent omnes gentes iugiter et bibent et absorbent et erunt quasi non sint

¹⁷ et in monte Sion erit salvatio et erit sanctus et possidebit domus Iacob eos qui se possederant

¹⁸ et erit domus Iacob ignis et domus Ioseph flamma et domus Esau stipula et succendentur in eis et devorabunt eos et non erunt reliquiae domus Esau quia Dominus locutus est

¹⁹ et hereditabunt hii qui ad austrum montem Esau et qui in campestribus Philisthim et possidebunt regionem Ephraim et regionem Samariae et Benjamin possidebit Galaad

²⁰ et transmigratio exercitus huius filiorum Israhel omnia Chananeorum usque ad Sarapham et transmigratio Hierusalem quae in Bosforo est possidebit civitates austri

²¹ et ascendent salvatores in montem Sion iudicare montem Esau et erit Domino regnum

Iona Propheta

1 et factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi dicens

² surge vade in Nineven civitatem grandem et praedica in ea quia ascendit malitia eius coram me

³ et surrexit Iona ut fugeret in Tharsis a facie Domini et descendit Ioppen et invenit navem euntem in Tharsis et dedit naulum eius et descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis a facie Domini

⁴ Dominus autem misit ventum magnum in mari et facta est tempestas magna in mari et navis periclitabatur conteri

⁵ et timuerunt nautae et clamaverunt viri ad deum suum et miserunt vasa quae erant in navi in mare ut adliaretur ab eis et Iona descendit ad interiora navis et dormiebat sopore gravi

⁶ et accessit ad eum gubernator et dixit ei quid tu sopore deprimeris surge invoca Deum tuum si forte recogitet Deus de nobis et non pereamus

⁷ et dixit vir ad collegam suum venite et mittamus sortes et sciamus quare hoc malum sit nobis et miserunt sortes et cecidit sors super Ionam

⁸ et dixerunt ad eum indica nobis cuius causa malum istud sit nobis quod est opus tuum quae terra tua et quo vel ex quo populo es tu

⁹ et dixit ad eos Hebraeus ego sum et Dominum Deum caeli ego timeo qui fecit mare et aridam

¹⁰ et timuerunt viri timore magno et dixerunt ad eum quid hoc fecisti cognoverunt enim viri quod a facie Domini fugeret quia indicaverat eis

¹¹ et dixerunt ad eum quid faciemus tibi et cessabit mare a nobis quia mare ibat et intumescebat

¹² et dixit ad eos tollite me et mittite in mare et cessabit mare a vobis scio enim ego quoniam propter me tempestas grandis haec super vos

¹³ et remigabant viri ut reverterentur ad aridam et non valebant quia mare ibat et intumescebat super eos

¹⁴ et clamaverunt ad Dominum et dixerunt quaesumus Domine ne pereamus in anima viri istius et ne des super nos sanguinem innocentem quia tu Domine sicut voluisti fecisti

¹⁵ et tulerunt Ionam et miserunt in mare et stetit mare a fervore suo

¹⁶ et timuerunt viri timore magno Dominum et immolaverunt hostias Domino et voverunt vota

2 et praeparavit Dominus piscem grandem ut deglutiret Ionam et erat Iona in ventre piscis tribus diebus et tribus noctibus

² et oravit Iona ad Dominum Deum suum de utero piscis

³ et dixit clamavi de tribulatione mea ad Dominum et exaudivit me de ventre inferni clamavi et exaudivisti vocem meam

⁴ et proiecisti me in profundum in corde maris et flumen circumdedit me omnes gurgites tui et fluctus tui super me transierunt

⁵ et ego dixi abiectus sum a conspectu oculorum tuorum verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum

⁶ circumdederunt me aquae usque ad animam abissus vallavit me pelagus operuit caput meum

⁷ ad extrema montium descendi terrae vectes concluderunt me in aeternum et sublevabis de corruptione vitam meam Domine Deus meus

⁸ cum angustiaretur in me anima mea Domini recordatus sum ut veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum

⁹ qui custodiunt vanitates frustra misericordiam suam derelinquunt

¹⁰ ego autem in voce laudis immolabo tibi quaecumque vovi reddam pro salute Domino

¹¹ et dixit Dominus pisci et evomuit Ionam in aridam

3 et factum est verbum Domini ad Ionam secundo dicens

² surge vade ad Nineven civitatem magnam et praedica in ea praedicationem quam ego loquor ad te

³ et surrexit Iona et abiit in Nineven iuxta verbum Domini et Nineve erat civitas magna Dei itinere dierum trium

⁴ et coepit Iona introire in civitatem itinere diei unius et clamavit et dixit adhuc quadraginta dies et Nineve subvertetur

⁵ et crediderunt viri ninevitae in Deo et praedicaverunt ieiunium et vestiti sunt saccis a maiore usque ad minorem

⁶ et pervenit verbum ad regem Nineve et surrexit de solio suo et abiecit vestimentum suum a se et indutus est sacco et sedit in cinere

⁷ et clamavit et dixit in Nineve ex ore regis et principum eius dicens homines et iumenta et boves et pecora non gustent quicquam nec pascantur et aquam non bibant

⁸ et operiantur saccis homines et iumenta et clament ad Dominum in fortitudine et convertatur vir a via sua mala et ab iniquitate quae est in manibus eorum

⁹ quis scit si convertatur et ignoscat Deus et revertatur a furore irae suae et non peribimus

IONA 3:10

¹⁰ et vidit Deus opera eorum quia conversi sunt a via sua mala et misertus est Deus super malitiam quam locutus fuerat ut faceret eis et non fecit

4 et adflictus est Iona adflictione magna et iratus est

² et oravit ad Dominum et dixit obsecro Domine numquid non hoc est verbum meum cum adhuc essem in terra mea propter hoc praeoccupavi ut fugerem in Tharsis scio enim quia tu Deus clemens et misericors es patiens et multae miserationis et ignoscens super malitia

³ et nunc Domine tolle quaeso animam meam a me quia melior est mihi mors quam vita

⁴ et dixit Dominus putasne bene irasceris tu

⁵ et egressus est Iona de civitate et sedit contra orientem civitatis et fecit sibimet ibi umbraculum et sedebat subter eum in umbra donec videret quid accideret civitati

⁶ et praeparavit Dominus Deus hederam et ascendit super caput Ionae ut esset umbra super caput eius et protegeret eum laboraverat enim et laetatus est Iona super hedera laetitia magna

⁷ et paravit Deus vermem ascensu diluculo in crastinum et percussit hederam et exaruit

⁸ et cum ortus fuisset sol praecepit Dominus vento calido et urenti et percussit sol super caput Ionae et aestuabat et petivit animae suae ut moreretur et dixit melius est mihi mori quam vivere

⁹ et dixit Dominus ad Ionam putasne bene irasceris tu super hederam et dixit bene irascor ego usque ad mortem

¹⁰ et dixit Dominus tu doles super hederam in qua non laborasti neque fecisti ut cresceret quae sub una nocte nata est et una nocte periit

¹¹ et ego non parcam Nineve civitati magnae in qua sunt plus quam centum viginti milia hominum qui nesciunt quid sit inter dexteram et sinistram suam et iumenta multa

Micha Propheta

1 verbum Domini quod factum est ad Micham Morasthiten in diebus Ioatham Ahaz Ezechiae regum Iuda quod vidit super Samariam et Hierusalem

² audite populi omnes et attendat terra et plenitudo eius et sit Dominus Deus vobis in testem Dominus de templo sancto suo

³ quia ecce Dominus egreditur de loco suo et descendet et calcabit super excelsa terrae

⁴ et consumentur montes subtus eum et valles scindentur sicut cera a facie ignis sicut aquae quae decurrunt in praecipitiis

⁵ in scelere Iacob omne istud et in peccatis domus Israhel quod scelus Iacob nonne Samaria et quae excelsa Iudae nonne Hierusalem

⁶ et ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur vinea et detraham in vallem lapides eius et fundamenta eius revelabo

⁷ et omnia sculptilia eius concidentur et omnes mercedes eius comburentur igni et omnia idola eius ponam in perditionem quia de mercedibus meretricis congregata sunt et usque ad mercedem meretricis revertentur

⁸ super hoc plangam et ululabo vadam spoliatus et nudus faciam planctum velut draconum et luctum quasi strutionum

⁹ quia desperata est plaga eius quia venit usque ad Iudam tetigit portam populi mei usque ad Hierusalem

¹⁰ in Geth nolite adnuntiare lacrimis ne ploretis in domo Pulveris pulvere vos conspergite

¹¹ et transite vobis habitatio Pulchra confusa ignominia non est egressa quae habitat in Exitu planctum domus Vicinae accipiet ex vobis quae stetit sibi

¹² quia infirmata est in bonum quae habitat in Amaritudinibus quia descendit malum a Domino in portam Hierusalem

¹³ tumultus quadrigae stuporis habitanti Lachis principium peccati est filiae Sion quia in te inventa sunt scelera Israhel

¹⁴ propterea dabit emissarios super hereditatem Geth domus Mendacii in deceptionem regibus Israhel

¹⁵ adhuc heredem adducam tibi quae habitas in Maresa usque Adollam veniet gloria Israhel

¹⁶ decalvare et tondere super filios deliciarum tuarum dilata calvitium tuum sicut aquila quoniam captivi ducti sunt ex te

2 vae qui cogitatis inutile et operamini malum in cubilibus vestris in luce matutina faciunt illud quoniam contra Deum est manus eorum

² et concupierunt agros et violenter tulerunt et domos rapuerunt et calumniabantur virum et domum eius virum et hereditatem eius

³ idcirco haec dicit Dominus ecce ego cogito super familiam istam malum unde non auferetis colla vestra et non ambulabitis superbi quoniam tempus pessimum est

⁴ in die illa sumetur super vos parabola et cantabitur canticum cum suavitate dicentium depopulatione vastati sumus pars populi mei commutata est quomodo recedet a me cum revertatur qui regiones nostras dividat

⁵ propter hoc non erit tibi mittens funiculum sortis in coetu Domini

⁶ ne loquamini loquentes non stillabit super istos non comprehendet confusio

⁷ dicit domus Iacob numquid abbreviatus est spiritus Domini aut tales sunt cogitationes eius nonne verba mea bona sunt cum eo qui recte graditur

⁸ et e contrario populus meus in adversarium consurrexit desuper tunica pallium sustulistis eos qui transiebant simpliciter convertistis in bellum

⁹ mulieres populi mei eiecistis de domo deliciarum suarum a parvulis earum tulistis laudem meam in perpetuum

¹⁰ surgite et ite quia non habetis hic requiem propter immunditiam eius corrumpetur putredine pessima

¹¹ utinam non essem vir habens spiritum et mendacium potius loquerer stillabo tibi in vinum et in ebrietatem et erit super quem stillatur populus iste

¹² congregatione congregabo Iacob totum te in unum conducam reliquias Israhel pariter ponam illum quasi gregem in ovili quasi pecus in medio caularum tumultuabuntur a multitudine hominum

¹³ ascendet enim pandens iter ante eos dividet et transibunt portam et egredientur per eam et transibit rex eorum coram eis et Dominus in capite eorum

3 et dixi audite principes Iacob et duces domus Israhel numquid non vestrum est scire iudicium

² qui odio habetis bonum et diligitis malum qui violenter tollitis pelles eorum desuper eos et carnem eorum desuper ossibus eorum

³ qui comederunt carnem populi mei et pellem eorum desuper excoriaverunt et ossa eorum confre-

gerunt et conciderunt sicut in lebete et quasi carnem in medio ollae

⁴ tunc clamabunt ad Dominum et non exaudiet eos et abscondet faciem suam ab eis in tempore illo sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis

⁵ haec dicit Dominus super prophetas qui seducunt populum meum qui mordent dentibus suis et praedicant pacem et si quis non dederit in ore eorum quippiam sanctificant super eum proelium

⁶ propterea nox vobis pro visione erit et tenebrae vobis pro divinatione et occumbet sol super prophetas et obtenebrabitur super eos dies

⁷ et confundentur qui vident visiones et confundentur divini et operient vultus suos omnes quia non est responsum Dei

⁸ verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini iudicio et virtute ut adnuntiem Iacob scelus suum et Israhel peccatum suum

⁹ audite haec principes domus Iacob et iudices domus Israhel qui abominamini iudicium et omnia recta pervertitis

¹⁰ qui aedificatis Sion in sanguinibus et Hierusalem in iniquitate

¹¹ principes eius in muneribus iudicabant et sacerdotes eius in mercede docebant et prophetae eius in pecunia divinabant et super Dominum requiescebant dicentes numquid non Dominus in medio nostrum non veniet super nos mala

¹² propter hoc causa vestri Sion quasi ager arabitur et Hierusalem quasi acervus lapidum erit et mons templi in excelsa silvarum

4 et in novissimo dierum erit mons domus Domini praeparatus in vertice montium et sublimis super colles et fluent ad eum populi

² et properabunt gentes multae et dicent venite ascendamus ad montem Domini et ad domum Dei Iacob et docebit nos de viis suis et ibimus in semitis eius quia de Sion egredietur lex et verbum Domini de Hierusalem

³ et iudicabit inter populos multos et corripiet gentes fortes usque in longinquum et concident gladios suos in vomeres et hastas suas in ligones non sumet gens adversus gentem gladium et non discent ultra belligerare

⁴ et sedebit vir subtus vineam suam et subtus ficum suam et non erit qui deterreat quia os Domini exercituum locutum est

⁵ quia omnes populi ambulabunt unusquisque in nomine dei sui nos autem ambulabimus in nomine Domini Dei nostri in aeternum et ultra

⁶ in die illa dicit Dominus congregabo claudicantem et eam quam eieceram colligam et quam adflixeram

⁷ et ponam claudicantem in reliquias et eam quae laboraverat in gentem robustam et regnabit Domi-

nus super eos in monte Sion ex hoc nunc et usque in aeternum

⁸ et tu turris Gregis nebulosa filiae Sion usque ad te veniet et veniet potestas prima regnum filiae Hierusalem

⁹ nunc quare maerore contraheris numquid rex non est tibi aut consiliarius tuus periit quia comprehendit te dolor sicut parturientem

¹⁰ dole et satage filia Sion quasi parturiens quia nunc egredieris de civitate et habitabis in regione et venies usque ad Babylonem ibi liberaberis ibi redimet te Dominus de manu inimicorum tuorum

¹¹ et nunc congregatae sunt super te gentes multae quae dicunt lapidetur et aspiciat in Sion oculus noster

¹² ipsi autem non cognoverunt cogitationes Domini et non intellexerunt consilium eius quia congregavit eos quasi faenum areae

¹³ surge et tritura filia Sion quia cornu tuum ponam ferreum et ungulas tuas ponam aereas et comminues populos multos et interficiam Domino rapinas eorum et fortitudinem eorum Domino universae terrae

5 nunc vastaberis filia latronis obsidionem posuerunt super nos in virga percutient maxillam iudicis Israhel

² et tu Bethleem Ephrata parvulus es in milibus Iuda ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israhel et egressus eius ab initio a diebus aeternitatis

³ propter hoc dabit eos usque ad tempus in quo parturiens pariet reliquiae fratrum eius convertentur ad filios Israhel

⁴ et stabit et pascet in fortitudine Domini in sublimitate nominis Domini Dei sui et convertentur quia nunc magnificabitur usque ad terminos terrae

⁵ et erit iste pax Assyrius cum venerit in terram nostram et quando calcaverit in domibus nostris et suscitabimus super eum septem pastores et octo primates homines

⁶ et pascent terram Assur in gladio et terram Nemrod in lanceis eius et liberabit ab Assur cum venerit in terram nostram et cum calcaverit in finibus nostris

⁷ et erunt reliquiae Iacob in medio populorum multorum quasi ros a Domino et quasi stillae super herbam quae non expectat virum et non praestolatur filios hominum

⁸ et erunt reliquiae Iacob in gentibus in medio populorum multorum quasi leo in iumentis silvarum et quasi catulus leonis in gregibus pecorum qui cum transierit et conculcaverit et ceperit non est qui eruat

⁹ exaltabitur manus tua super hostes tuos et omnes inimici tui interibunt

¹⁰ et erit in die illa dicit Dominus auferam equos tuos de medio tui et disperdam quadrigas tuas

¹¹ et perdam civitates terrae tuae et destruam omnes munitiones tuas et auferam maleficia de manu tua et divinationes non erunt in te

¹² et perire faciam sculptilia tua et statuas tuas de medio tui et non adorabis ultra opera manuum tuarum

¹³ et evellam lucos tuos de medio tui et conteram civitates tuas

¹⁴ et faciam in furore et in indignatione ultionem in omnibus gentibus quae non audierunt

6 audite quae Dominus loquitur surge contende iudicio adversum montes et audiant colles vocem tuam

² audiant montes iudicium Domini et fortia fundamenta terrae quia iudicium Domini cum populo suo et cum Israhel diiudicabitur

³ populus meus quid feci tibi et quid molestus fui tibi responde mihi

⁴ quia eduxi te de terra Aegypti et de domo servientium liberavi te et misi ante faciem tuam Mosen et Aaron et Mariam

⁵ populus meus memento quaeso quid cogitaverit Balac rex Moab et quid responderit ei Balaam filius Beor de Setthim usque ad Galgalam ut cognosceret iustitias Domini

⁶ quid dignum offeram Domino curvem genu Deo excelso numquid offeram ei holocaustomata et vitulos anniculos

⁷ numquid placari potest Dominus in milibus arietum aut in multis milibus hircorum pinguium numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo fructum ventris mei pro peccato animae meae

⁸ indicabo tibi o homo quid sit bonum et quid Dominus quaerat a te utique facere iudicium et diligere misericordiam et sollicitum ambulare cum Deo tuo

⁹ vox Domini ad civitatem clamat et salus erit timentibus nomen tuum audite tribus et quis adprobat illud

¹⁰ adhuc ignis in domo impii thesauri iniquitatis et mensura minor irae plena

¹¹ numquid iustificabo stateram impiam et saccelli pondera dolosa

¹² in quibus divites eius repleti sunt iniquitate et habitantes in ea loquebantur mendacium et lingua eorum fraudulenta in ore eorum

¹³ et ego ergo coepi percutere te perditione super peccatis tuis

¹⁴ tu comedes et non saturaberis et humiliatio tua in medio tui et adprehendes et non salvabis et quos salvaveris in gladium dabo

¹⁵ tu seminabis et non metes tu calcabis olivam et non ungueris oleo et mustum et non bibes vinum

¹⁶ et custodisti praecepta Omri et omne opus domus Achab et ambulasti in voluntatibus eorum ut darem te in perditionem et habitantes in ea in sibilum et obprobrium populi mei portabitis

7 vae mihi quia factus sum sicut qui colligit in autumno racemos vindemiae non est botrus ad comedendum praecoquas ficus desideravit anima mea

² periit sanctus de terra et rectus in hominibus non est omnes in sanguine insidiantur vir fratrem suum venatur ad mortem

³ malum manuum suarum dicunt bonum princeps postulat et iudex in reddendo est et magnus locutus est desiderium animae suae et conturbaverunt eam

⁴ qui optimus in eis est quasi paliurus et qui rectus quasi spina de sepe dies speculationis tuae visitatio tua venit nunc erit vastitas eorum

⁵ nolite credere amico et nolite confidere in duce ab ea quae dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui

⁶ quia filius contumeliam facit patri filia consurgit adversus matrem suam nurus contra socrum suam inimici hominis domestici eius

⁷ ego autem ad Dominum aspiciam expectabo Deum salvatorem meum audiet me Deus meus

⁸ ne laeteris inimica mea super me quia cecidi consurgam cum sedero in tenebris Dominus lux mea est

⁹ iram Domini portabo quoniam peccavi ei donec iudicet causam meam et faciat iudicium meum educet me in lucem videbo in iustitiam eius

¹⁰ et aspiciet inimica mea et operietur confusione quae dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus oculi mei videbunt in eam nunc erit in conculcationem ut lutum platearum

¹¹ dies ut aedificentur maceriae tuae in die illa longe fiet lex

¹² in die illa et usque ad te veniet Assur et usque ad civitates munitas et a civitatibus munitis usque ad flumen et ad mare de mari et ad montem de monte

¹³ et erit terra in desolationem propter habitatores suos et propter fructum cogitationum eorum

¹⁴ pasce populum tuum in virga tua gregem hereditatis tuae habitantes solos in saltu in medio Carmeli pascentur Basan et Galaad iuxta dies antiquos

¹⁵ secundum dies egressionis tuae de terra Aegypti ostendam ei mirabilia

¹⁶ videbunt gentes et confundentur super omni fortitudine sua ponent manus super os aures eorum surdae erunt

¹⁷ lingent pulverem sicut serpens velut reptilia terrae proturbabuntur de aedibus suis Dominum Deum nostrum desiderabunt et timebunt te

¹⁸ quis Deus similis tui qui aufers iniquitatem et transis peccatum reliquiarum hereditatis tuae non

MICHA 7:18

inmittet ultra furorem suum quoniam volens misericordiam est

¹⁹ revertetur et miserebitur nostri deponet iniquitates nostras et proiciet in profundum maris omnia peccata nostra

²⁰ dabis veritatem Iacob misericordiam Abraham quae iurasti patribus nostris a diebus antiquis

Naum Propheta

1onus Nineve liber visionis Naum Helcese
²Deus aemulator et ulciscens Dominus ulciscens Dominus et habens furorem ulciscens Dominus in hostes suos et irascens ipse inimicis suis

³Dominus patiens et magnus fortitudine et mundans non faciet innocentem Dominus in tempestate et turbine viae eius et nebulae pulvis pedum eius

⁴increpans mare et exsiccans illud et omnia flumina ad desertum deducens infirmatus est Basan et Carmelus et flos Libani elanguit

⁵montes commoti sunt ab eo et colles adsolati sunt et contremuit terra a facie eius et orbis et omnes habitantes in eo

⁶ante faciem indignationis eius quis stabit et quis resistet in ira furoris eius indignatio eius effusa est ut ignis et petrae dissolutae sunt ab eo

⁷bonus Dominus et confortans in die tribulationis et sciens sperantes in se

⁸et in diluvio praetereunte consummationem faciet loci eius et inimicos eius persequentur tenebrae

⁹quid cogitatis contra Dominum consummationem ipse faciet non consurget duplex tribulatio

¹⁰quia sicut spinae se invicem complectuntur sic convivium eorum pariter potantium consumentur quasi stipula ariditate plena

¹¹ex te exivit cogitans contra Dominum malitiam mente pertractans praevaricationem

¹²haec dicit Dominus si perfecti fuerint et ita plures sic quoque adtondentur et pertransibit adflixit te et non adflagam te ultra

¹³et nunc conteram virgam eius de dorso tuo et vincula tua disruptam

¹⁴et praecipiet super te Dominus non seminabitur ex nomine tuo amplius de domo Dei tui interficiam sculptile et conflatile ponam sepulchrum tuum quia inhonoratus es

¹⁵ecce super montes pedes evangelizantis et adnuntiantis pacem celebra Iuda festivitates tuas et redde vota tua quia non adicies ultra ut pertranseat in te Belial universus interiit

2ascendit qui dispergat coram te qui custodit obsidionem contemplare viam conforta lumbos robora virtutem valde

²quia reddidit Dominus superbiam Iacob sicut superbiam Israhel quia vastatores dissipaverunt eos et propagines eorum corruperunt

³clypeus fortium eius ignitus viri exercitus in cocineis igneae habenae currus in die praeparationis eius et agitatores consopiti sunt

⁴in itineribus conturbati sunt quadrigae conlissae sunt in plateis aspectus eorum quasi lampades quasi fulgura discurrentia

⁵recordabitur fortium suorum ruent in itineribus suis velociter ascendent muros eius et praeparabitur umbraculum

⁶portae fluviorum apertae sunt et templum ad solum dirutum

⁷et miles captivus abductus est et ancillae eius minabantur gementes ut columbae murmurantes in cordibus suis

⁸et Nineve quasi piscina aquarum aquae eius ipsi vero fugerunt state state et non est qui revertatur

⁹diripite argentum diripite aurum et non est finis divitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus

¹⁰dissipata et scissa et dilacerata et cor tabescens et dissolutio geniculorum et defectio in cunctis renibus et facies omnium sicut nigredo ollae

¹¹ubi est habitaculum leonum et pascua catulorum leonum ad quam ivit leo ut ingrederetur illuc catulus leonis et non est qui exterreat

¹²leo cepit sufficienter catulis suis et necavit leaenis suis et implevit praeda speluncas suas et cubile suum rapina

¹³ecce ego ad te dicit Dominus exercituum et succendam usque ad fumum quadrigas eius et leuculos tuos comedet gladius et exterminabo de terra praedam tuam et non audietur ultra vox nuntiorum tuorum

3vae civitas sanguinum universa mendacii dilaceratione plena non recedet a te rapina

²vox flagelli et vox impetus rotae et equi frementis et quadrigae ferventis equitis ascendentis

³et micantis gladii et fulgurantis hastae et multitudinis interfectae et gravis ruinae nec est finis cadaverum et corruent in corporibus suis

⁴propter multitudinem fornicationum meretricis speciosae et gratae et habentis maleficia quae vendidit gentes in fornicationibus suis et familias in maleficiis suis

⁵ecce ego ad te dicit Dominus exercituum et revelabo pudenda tua in facie tua et ostendam gentibus nuditatem tuam et regnis ignominiam tuam

⁶et proiciam super te abominationes et contumeliis te adficiam et ponam te in exemplum

⁷et erit omnis qui viderit te resiliet a te et dicit vastata est Nineve quis commovebit super te caput unde quaeram consolatorem tibi

NAUM 3:8

⁸ numquid melior es ab Alexandria populorum quae habitat in fluminibus aqua in circuitu eius cuius divitiae mare aquae muri eius

⁹ Aethiopia fortitudo et Aegyptus et non est finis Africa et Lybies fuerunt in auxilio tuo

¹⁰ sed et ipsa in transmirationem ducta est in captivitate parvuli eius elisi sunt in capite omnium viarum et super inclitos eius miserunt sortem et omnes optimates eius confixi sunt in conpedibus

¹¹ et tu ergo inebriaberis eris despecta et tu quaeres auxilium ab inimico

¹² omnes munitiones tuae sicuti ficus cum grossis suis si concussae fuerint cadent in os comedentis

¹³ ecce populus tuus mulieres in medio tui inimicis tuis adapertione pandentur portae terrae tuae devorabit ignis vectes tuos

¹⁴ aquam propter obsidionem hauri tibi extrue munitiones tuas intra in lutum et calca subigens tene laterem

¹⁵ ibi comedet te ignis peribis gladio devorabit te ut bruchus congregare ut bruchus multiplicare ut lucusta

¹⁶ plures fecisti negotiationes tuas quam stellae sunt caeli bruchus expansus est et avolavit

¹⁷ custodes tui quasi lucustae et parvuli tui quasi lucustae lucustarum quae considunt in sepibus in die frigoris sol ortus est et avolaverunt et non est cognitus locus earum ubi fuerint

¹⁸ dormitaverunt pastores tui rex Assur sepelientur principes tui latitavit populus tuus in montibus et non est qui congreget

¹⁹ non est obscura contritio tua pessima est plaga tua omnes qui audierunt auditionem tuam conpresserunt manum super te quia super quem non transiit malitia tua semper

Abacuc Propheta

1 onus quod vidit Abacuc propheta
² usquequo Domine clamabo et non exaudies
vociferabor ad te vim patiens et non salvabis
³ quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem
videre praeda et iniustitia contra me et factum est
iudicium et contradictio potentior
⁴ propter hoc lacerata est lex et non pervenit usque
ad finem iudicium quia impius praevallet adversus
iustum propterea egreditur iudicium perversum
⁵ aspiciate in gentibus et videte et admiramini et
obstupescite quia opus factum est in diebus vestris
quod nemo credet cum narrabitur
⁶ quia ecce ego suscitabo Chaldeos gentem amaram
et velocem ambulantem super latitudinem terrae ut
possideat tabernacula non sua
⁷ horribilis et terribilis est ex semet ipsa iudicium et
onus eius egredietur
⁸ leviores pardis equi eius et velociore lupis ves-
pertinis et diffundentur equites eius equites namque
eius de longe venient volabunt quasi aquila festi-
nans ad comedendum
⁹ omnes ad praedam venient facies eorum ventus
urens et congregabit quasi harenam captivitatem
¹⁰ et ipse de regibus triumphabit et tyranni ridiculi
eius erunt ipse super omnem munitionem ridebit et
conportabit aggerem et capiet eam
¹¹ tunc mutabitur spiritus et pertransibit et corruet
haec est fortitudo eius dei sui
¹² numquid non tu a principio Domine Deus meus
Sancte meus et non moriemur Domine in iudicium
posuisti eum et fortem ut corripere fundasti eum
¹³ mundi sunt oculi tui ne videas malum et respicere
ad iniquitatem non poteris quare non respicis super
inique agentes et taces devorante impio iustiozem
se
¹⁴ et facies homines quasi pisces maris et quasi rep-
tile non habens principem
¹⁵ totum in hamo sublevavit traxit illud in sagena
sua et congregavit in rete suo super hoc laetabitur
et exultabit
¹⁶ propterea immolabit sagenae suae et sacrificabit
reti suo quia in ipsis incrassata est pars eius et cibus
eius electus
¹⁷ propter hoc ergo expandit sagenam suam et sem-
per interficere gentes non parcat
2 super custodiam meam stabo et figam gradum
super munitionem et contemplantur ut videam
quid dicatur mihi et quid respondeam ad arguentem
me

² et respondit mihi Dominus et dixit scribe visum et
explana eum super tabulas ut percurrat qui legerit
eum
³ quia adhuc visus procul et apparebit in finem et
non mentietur si moram fecerit expecta illum quia
veniens veniet et non tardabit
⁴ ecce qui incredulus est non erit recta anima eius in
semet ipso iustus autem in fide sua vivet
⁵ et quomodo vinum potantem decipit sic erit vir
superbus et non decorabitur qui dilatavit quasi in-
fernus animam suam et ipse quasi mors et non
adimpletur et congregabit ad se omnes gentes et
coacervabit ad se omnes populos
⁶ numquid non omnes isti super eum parabolam
sumunt et loquellam enigmatum eius et dicetur vae
ei qui multiplicat non sua usquequo et adgravat
contra se densum lutum
⁷ numquid non repente consurgent qui mordeant te
et suscitabuntur lacerantes te et eris in rapinam eis
⁸ quia tu spoliasti gentes multas spoliabunt te omnes
qui reliqui fuerint de populis propter sanguinem
hominis et iniquitatem terrae civitatis et omnium
habitantium in ea
⁹ vae qui congregat avaritiam malam domui suae ut
sit in excelso nidus eius et liberari se putat de manu
mali
¹⁰ cogitasti confusionem domui tuae concidisti
populos multos et peccavit anima tua
¹¹ quia lapis de pariete clamabit et lignum quod
inter iuncturas aedificiorum est respondebit
¹² vae qui aedificat civitatem in sanguinibus et pra-
eparat urbem in iniquitate
¹³ numquid non haec a Domino sunt exercituum
laborabunt enim populi in multo igni et gentes in
vacuum et deficient
¹⁴ quia replebitur terra ut cognoscat gloriam Domini
quasi aquae operientes mare
¹⁵ vae qui potum dat amico suo mittens fel suum et
inebrians ut aspiciat nuditatem eius
¹⁶ repletus est ignominia pro gloria bibe tu quoque
et consopire circumdabit te calix dexterarum Domini
et vomitus ignominiae super gloriam tuam
¹⁷ quia iniquitas Libani operiet te et vastitas ani-
malium deterrebit eos de sanguinibus hominis et
iniquitate terrae et civitatis et omnium habitantium
in ea
¹⁸ quid prodest sculptile quia sculpsit illud factor
suis conflatile et imaginem falsam quia speravit in
figmento factor eius ut faceret simulacra muta

ABACUC 2:19

¹⁹ vae qui dicit ligno expergiscere surge lapidi tacenti numquid ipse docere poterit ecce iste cooptertus est auro et argento et omnis spiritus non est in visceribus eius

²⁰ Dominus autem in templo sancto suo sileat a facie eius omnis terra

3 oratio Abacuc prophetae pro ignorationibus
² Domine audivi auditionem tuam et timui Domine opus tuum in medio annorum vivifica illud in medio annorum notum facies cum iratus fueris misericordiae recordaberis

³ Deus ab austro veniet et Sanctus de monte Pharan semper operuit caelos gloria eius et laudis eius plena est terra

⁴ splendor eius ut lux erit cornua in manibus eius ibi abscondita est fortitudo eius

⁵ ante faciem eius ibit mors et egredietur diabolus ante pedes eius

⁶ stetit et mensus est terram aspexit et dissolvit gentes et contriti sunt montes saeculi incurvati sunt colles mundi ab itineribus aeternitatis eius

⁷ pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiae turbabuntur pelles terrae Madian

⁸ numquid in fluminibus iratus es Domine aut in fluminibus furor tuus vel in mari indignatio tua quia ascendes super equos tuos et quadrigae tuae salvatio

⁹ suscitans suscitabis arcum tuum iuramenta tribubus quae locutus es semper fluvios scindes terrae

¹⁰ viderunt te et doluerunt montes gurges aquarum transiit dedit abyssus vocem suam altitudo manus suas levavit

¹¹ sol et luna steterunt in habitaculo suo in luce sagittarum tuarum ibunt in splendore fulgurantis hastae tuae

¹² in fremitu conculcabis terram in furore obstupescies gentes

¹³ egressus es in salutem populi tui in salutem cum christo tuo percussisti caput de domo impii denu-dasti fundamentum usque ad collum semper

¹⁴ maledixisti sceptris eius capiti bellatorum eius venientibus ut turbo ad dispergendum me exultatio eorum sicut eius qui devorat pauperem in abscondito

¹⁵ viam fecisti in mari equis tuis in luto aquarum multarum

¹⁶ audivi et conturbatus est venter meus ad vocem contremuerunt labia mea ingrediatur putredo in ossibus meis et subter me scateat ut requiescam in die tribulationis ut ascendam ad populum accinctum nostrum

¹⁷ ficus enim non florebit et non erit germen in vineis mentietur opus olivae et arva non adferent

cibum abscedet de ovili pecus et non erit armentum in praesepebus

¹⁸ ego autem in Domino gaudebo exultabo in Deo Iesu meo

¹⁹ Dominus Deus fortitudo mea et ponet pedes meos quasi cervorum et super excelsa mea deducet me victori in psalmis canentem

Sofonias Propheta

1 verbum Domini quod factum est ad Sofoniam filium Chusi filium Godoliae filii Amariae filii Ezechiae in diebus Iosiae filii Amon regis Iuda

² congregans congregabo omnia a facie terrae dicit Dominus

³ congregans hominem et pecus congregans volatile caeli et pisces maris et ruinae impiorum erunt et disperdam homines a facie terrae dicit Dominus

⁴ et extendam manum meam super Iudam et super omnes habitantes Hierusalem et disperdam de loco hoc reliquias Baal et nomina aedituorum cum sacerdotibus

⁵ et eos qui adorant super tecta militiam caeli et adorant et iurant in Domino et iurant in Melchom

⁶ et qui avertuntur de post tergum Domini et qui non quaesierunt Dominum nec investigaverunt eum

⁷ silete a facie Domini Dei quia iuxta est dies Domini quia praeparavit Dominus hostiam sanctificavit vocatos suos

⁸ et erit in die hostiae Domini visitabo super principes et super filios regis et super omnes qui induti sunt veste peregrina

⁹ et visitabo omnem qui arroganter ingreditur super limen in die illa qui complent domum Domini Dei sui iniquitate et dolo

¹⁰ et erit in die illa dicit Dominus vox clamoris a porta Piscium et ululatus a secunda et contritio magna a collibus

¹¹ ululate habitatores pilae conticuit omnis populus Chanaan disperierunt omnes involuti argento

¹² et erit in tempore illo scrutabor Hierusalem in lucernis et visitabo super viros defixos in fecibus suis qui dicunt in cordibus suis non faciet bene Dominus et non faciet male

¹³ et erit fortitudo eorum in direptionem et domus eorum in desertum et aedificabunt domos et non habitabunt et plantabunt vineas et non bibent vinum earum

¹⁴ iuxta est dies Domini magnus iuxta et velox nimis vox diei Domini amara tribulabitur ibi fortis

¹⁵ dies irae dies illa dies tribulationis et angustiae dies calamitatis et miseriae dies tenebrarum et caliginis dies nebulae et turbinis

¹⁶ dies tubae et clangoris super civitates munitas et super angulos excelsos

¹⁷ et tribulabo homines et ambulabunt ut caeci quia Domino peccaverunt et effundetur sanguis eorum sicut humus et corpus eorum sicut stercora

¹⁸ sed et argentum eorum et aurum eorum non poterit liberare eos in die irae Domini in igne zeli eius

devorabitur omnis terra quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram

2 convenite congregamini gens non amabilis ² priusquam pariat iussio quasi pulverem transeuntem diem antequam veniat super vos ira furoris Domini antequam veniat super vos dies furoris Domini

³ quaerite Dominum omnes mansueti terrae qui iudicium eius estis operati quaerite iustum quaerite mansuetum si quo modo abscondamini in die furoris Domini

⁴ quia Gaza destructa erit et Ascalon in desertum Azotum in meridie eicient et Accaron eradicabitur

⁵ vae qui habitatis funiculum maris gens perditorum verbum Domini super vos Chanaan terra Philistinorum et disperdam te ita ut non sit inhabitator

⁶ et erit funiculus maris requies pastorum et caulae pecorum

⁷ et erit funiculus eius qui remanserit de domo Iuda ibi pascentur in domibus Ascalonis ad vesperam requiescent quia visitabit eos Dominus Deus eorum et avertet captivitatem eorum

⁸ audivi obprobrium Moab et blasphemias filiorum Ammon quae exprobraverunt populo meo et magnificati sunt super terminos eorum

⁹ propterea vivo ego dicit Dominus exercituum Deus Israhel quia Moab ut Sodoma erit et filii Ammon quasi Gomorra siccitas spinarum et acervi salis et desertum usque in aeternum reliquiae populi mei diripient illos residui gentis meae possidebunt eos

¹⁰ hoc eis eveniet pro superbia sua quia blasphemaverunt et magnificati sunt super populum Domini exercituum

¹¹ horribilis Dominus super eos et adtenuabit omnes deos terrae et adorabunt eum vir de loco suo omnes insulae gentium

¹² sed et vos Aethiopes interfecti gladio meo eritis

¹³ et extendet manum suam super aquilonem et perdet Assur et ponet speciosam in solitudinem et in invium et quasi desertum

¹⁴ et accubabunt in medio eius greges omnes bestiae gentium et onocrotalus et ericius in liminibus eius morabuntur vox cantantis in fenestra corvus in superliminari quoniam adtenuabo robur eius

¹⁵ haec est civitas gloriosa habitans in confidentia quae dicebat in corde suo ego sum et extra me non est alia amplius quomodo facta est in desertum cubile bestiae omnis qui transit per eam sibilabit et movebit manum suam

SOFONIAS 3:1

3 vae provocatrix et redempta civitas columba
² non audivit vocem et non suscepit disciplinam in Domino non est confisa ad Deum suum non adpropiauit
³ principes eius in medio eius quasi leones rugientes iudices eius lupi vespere non relinquebant in mane
⁴ prophetae eius vesani viri infideles sacerdotes eius polluerunt sanctum iniuste egerunt contra legem
⁵ Dominus iustus in medio eius non faciet iniquitatem mane mane iudicium suum dabit in luce et non abscondetur nescivit autem iniquus confusionem
⁶ disperdi gentes et dissipati sunt anguli earum desertas feci vias eorum dum non est qui transeat desolatae sunt civitates eorum non remanente viro nec ullo habitatore
⁷ dixi attamen timebis me suscipies disciplinam et non peribit habitaculum eius propter omnia in quibus visitavi eam verumtamen diluculo surgentes corruerunt omnes cogitationes suas
⁸ quapropter expecta me dicit Dominus in die resurrectionis meae in futurum quia iudicium meum ut congregem gentes et colligam regna ut effundam super eas indignationem meam omnem iram furoris mei in igne enim zeli mei devorabitur omnis terra
⁹ quia tunc reddam populis labium electum ut vocent omnes in nomine Domini et serviant ei umero uno
¹⁰ ultra flumina Aethiopiae inde supplices mei filii dispersorum meorum deferent munus mihi
¹¹ in die illa non confunderis super cunctis adventionibus tuis quibus praevaricata es in me quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbiae tuae et non adicies exaltari amplius in monte sancto meo
¹² et derelinquam in medio tui populum pauperem et egenum et sperabunt in nomine Domini
¹³ reliquiae Israhel non facient iniquitatem nec loquentur mendacium et non inveniatur in ore eorum lingua dolosa quoniam ipsi pascentur et accubabunt et non erit qui exterreat
¹⁴ lauda filia Sion iubilare Israhel laetare et exulta in omni corde filia Hierusalem
¹⁵ abstulit Dominus iudicium tuum avertit inimicos tuos rex Israhel Dominus in medio tui non timebis malum ultra
¹⁶ in die illa dicetur Hierusalem noli timere Sion non dissolvantur manus tuae
¹⁷ Dominus Deus tuus in medio tui Fortis ipse salvabit gaudebit super te in laetitia silebit in dilectione tua exultabit super te in laude
¹⁸ nugas qui a lege recesserant congregabo quia ex te erant ut non ultra habeas super eis obprobrium
¹⁹ ecce ego interficiam omnes qui adflixerunt te in tempore illo et salvabo claudicantem et eam quae eiecta fuerat congregabo et ponam eos in laudem et in nomen in omni terra confusionis eorum

²⁰ in tempore illo quo adducam vos et in tempore quo congregabo vos dabo enim vos in nomen et in laudem omnibus populis terrae cum convertero captivitatem vestram coram oculis vestris dicit Dominus

Aggeus Propheta

1 in anno secundo Darii regis in mense sexto in die una mensis factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae ad Zorobabel filium Salathihel ducem Iuda et ad Iesum filium Iosedech sacerdotem magnum dicens

² haec ait Dominus exercituum dicens populus iste dicit nondum venit tempus domus Domini aedificandae

³ et factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae dicens

⁴ numquid tempus vobis est ut habitetis in domibus laqueatis et domus ista deserta

⁵ et nunc haec dicit Dominus exercituum ponite corda vestra super vias vestras

⁶ seminastis multum et intulistis parum comedistis et non estis satiati bibistis et non estis inebriati operuistis vos et non estis calefacti et qui mercedes congregavit misit eas in sacculum pertusum

⁷ haec dicit Dominus exercituum ponite corda vestra super vias vestras

⁸ ascendite in montem portate lignum et aedificate domum et acceptabilis mihi erit et glorificabor dicit Dominus

⁹ respexistis ad amplius et ecce factum est minus et intulistis in domum et exsufflavi illud quam ob causam dicit Dominus exercituum quia domus mea deserta est et vos festinatis unusquisque in domum suam

¹⁰ propter hoc super vos prohibiti sunt caeli ne darent rorem et terra prohibita est ne daret germen suum

¹¹ et vocavi siccitatem super terram et super montes et super triticum et super vinum et super oleum et quaecumque profert humus et super homines et super iumenta et super omnem laborem manuum

¹² et audivit Zorobabel filius Salathihel et Iesus filius Iosedech sacerdos magnus et omnes reliquiae populi vocem Dei sui et verba Aggei prophetae sicut misit eum Dominus Deus eorum ad ipsos et timuit populus a facie Domini

¹³ et dixit Aggeus nuntius Domini de nuntiis Domini populo dicens ego vobiscum dicit Dominus

¹⁴ et suscitavit Dominus spiritum Zorobabel filii Salathihel ducis Iuda et spiritum Iesu filii Iosedech sacerdotis magni et spiritum reliquorum de omni populo et ingressi sunt et faciebant opus in domo Domini exercituum Dei sui

2 in die vicesima et quarta mensis in sexto mense in anno secundo Darii regis

² in septimo mense vicesima et prima mensis factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae dicens

³ loquere ad Zorobabel filium Salathihel ducem Iuda et ad Iesum filium Iosedech sacerdotem magnum et ad reliquos populi dicens

⁴ quis in vobis est derelictus qui vidit domum istam in gloria sua prima et quid vos videtis hanc nunc numquid non ita est quasi non sit in oculis vestris

⁵ et nunc confortare Zorobabel dicit Dominus et confortare Iesu filii Iosedech sacerdos magne et confortare omnis popule terrae dicit Dominus exercituum et facite quoniam ego vobiscum sum dicit Dominus exercituum

⁶ verbum quod placui vobiscum cum egrederemini de terra Aegypti et spiritus meus erit in medio vestrum nolite timere

⁷ quia haec dicit Dominus exercituum adhuc unum modicum est et ego commovebo caelum et terram et mare et aridam

⁸ et movebo omnes gentes et veniet desideratus cunctis gentibus et implebo domum istam gloria dicit Dominus exercituum

⁹ meum est argentum et meum est aurum dicit Dominus exercituum

¹⁰ magna erit gloria domus istius novissimae plus quam primae dicit Dominus exercituum et in loco isto dabo pacem dicit Dominus exercituum

¹¹ in vicesima et quarta noni mensis in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad Aggeum prophetam dicens

¹² haec dicit Dominus exercituum interroga sacerdotes legem dicens

¹³ si tulerit homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui et tetigerit de summitate eius panem aut pulmentum aut vinum aut oleum aut omnem cibum numquid sanctificabitur respondentes autem sacerdotes dixerunt non

¹⁴ et dixit Aggeus si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his numquid contaminabitur et responderunt sacerdotes et dixerunt contaminabitur

¹⁵ et respondit Aggeus et dixit sic populus iste et sic gens ista ante faciem meam dicit Dominus et sic omne opus manuum eorum et omnia quae obtulerint ibi contaminata erunt

¹⁶ et nunc ponite corda vestra a die hac et supra antequam poneretur lapis super lapidem in templo Domini

AGGEUS 2:17

¹⁷ cum accederetis ad acervum viginti modiorum et fierent decem intraretis ad torcular ut exprimeretis quinquaginta lagoenas et fiebant viginti

¹⁸ percussi vos vento urente et aurugine et grandine omnia opera manuum vestrarum et non fuit in vobis qui reverteretur ad me dicit Dominus

¹⁹ ponite corda vestra ex die ista et in futurum a die vicesima et quarta noni mensis a die qua fundamenta iacta sunt templi Domini ponite super cor vestrum

²⁰ numquid iam semen in germine est et adhuc vinea et ficus et malogranatum et lignum olivae non floruit ex die ista benedicam

²¹ et factum est verbum Domini secundo ad Aggeum in vicesima et quarta mensis dicens

²² loquere ad Zorobabel duces Iuda dicens ego movebo caelum pariter et terram

²³ et subvertam solium regnorum et conteram fortitudinem regni gentium et subvertam quadrigam et ascensorem eius et descendent equi et ascensores eorum vir in gladio fratris sui

²⁴ in die illo dicit Dominus exercituum adsumam te Zorobabel fili Salathiel serve meus dicit Dominus et ponam te quasi signaculum quia te elegi dicit Dominus exercituum

Zaccharias Propheta

1 in mense octavo in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad Zacchariam filium Barachiae filium Addo prophetam dicens
² iratus est Dominus super patres vestros iracundia
³ et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum convertimini ad me ait Dominus exercituum et convertar ad vos dicit Dominus exercituum
⁴ ne sitis sicut patres vestri ad quos clamabant prophetae priores dicentes haec dicit Dominus exercituum convertimini de viis vestris malis et cogitationibus vestris pessimis et non audierunt neque adtenderunt ad me dicit Dominus
⁵ patres vestri ubi sunt et prophetae numquid in sempiternum vivent
⁶ verumtamen verba mea et legitima mea quae mandavi servis meis prophetis numquid non comprehenderunt patres vestros et conversi sunt et dixerunt sicut cogitavit Dominus exercituum facere nobis secundum vias nostras et secundum adinventiones nostras fecit nobis
⁷ in die vicesima et quarta undecimo mense sabbath in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad Zacchariam filium Barachiae filium Addo prophetam dicens
⁸ vidi per noctem et ecce vir ascendens super equum rufum et ipse stabat inter myrteta quae erant in profundo et post eum equi rufi varii et albi
⁹ et dixi quid sunt isti domine mi et dixit ad me angelus qui loquebatur in me ego ostendam tibi quid sint haec
¹⁰ et respondit vir qui stabat inter myrteta et dixit isti sunt quos misit Dominus ut perambularent terram
¹¹ et responderunt angelo Domini qui stabat inter myrteta et dixerunt perambulavimus terram et ecce omnis terra habitatur et quiescit
¹² et respondit angelus Domini et dixit Domine exercituum usquequo tu non misereberis Hierusalem et urbium Iuda quibus iratus es iste septuagesimus annus est
¹³ et respondit Dominus angelo qui loquebatur in me verba bona verba consolatoria
¹⁴ et dixit ad me angelus qui loquebatur in me clama dicens haec dicit Dominus exercituum zelatus sum Hierusalem et Sion zelo magno
¹⁵ et ira magna ego irascor super gentes opulentas quia ego iratus sum parum ipsi vero adiuverunt in malum
¹⁶ propterea haec dicit Dominus revertar ad Hierusalem in misericordiis domus mea aedificabitur in

ea ait Dominus exercituum et perpendiculum extendetur super Hierusalem
¹⁷ adhuc clama dicens haec dicit Dominus exercituum adhuc affluent civitates meae bonis et consolabitur Dominus adhuc Sion et eliget adhuc Hierusalem
¹⁸ et levavi oculos meos et vidi et ecce quattuor cornua
¹⁹ et dixi ad angelum qui loquebatur in me quid sunt haec et dixit ad me haec sunt cornua quae ventilaverunt Iudam et Israhel et Hierusalem
²⁰ et ostendit mihi Dominus quattuor fabros
²¹ et dixi quid isti veniunt facere qui ait dicens haec sunt cornua quae ventilaverunt Iudam per singulos viros et nemo eorum levavit caput suum et venerunt isti deterrere ea ut deiciant cornua gentium quae levaverunt cornu super terram Iuda ut dispergerent eam
2 et levavi oculos meos et vidi et ecce vir et in manu eius funiculus mensurum
² et dixi quo tu vadis et dixit ad me ut metiar Hierusalem et videam quanta sit latitudo eius et quanta longitudo eius
³ et ecce angelus qui loquebatur in me egrediebatur et angelus alius egrediebatur in occursum eius
⁴ et dixit ad eum curre loquere ad puerum istum dicens absque muro habitabitur Hierusalem prae multitudine hominum et iumentorum in medio eius
⁵ et ego ero ei ait Dominus murus ignis in circuitu et in gloria ero in medio eius
⁶ o o fugite de terra aquilonis dicit Dominus quoniam in quattuor ventos caeli dispersi vos dicit Dominus
⁷ o Sion fuge quae habitas apud filiam Babylonis
⁸ quia haec dicit Dominus exercituum post gloriam misit me ad gentes quae spoliaverunt vos qui enim tetigerit vos tangit pupillam oculi eius
⁹ quia ecce ego levo manum meam super eos et erunt praedae his qui serviebant sibi et cognoscetis quia Dominus exercituum misit me
¹⁰ lauda et laetare filia Sion quia ecce ego venio et habitabo in medio tui ait Dominus
¹¹ et adplicabuntur gentes multae ad Dominum in die illa et erunt mihi in populum et habitabo in medio tui et scies quia Dominus exercituum misit me ad te
¹² et possidebit Dominus Iudam partem suam in terra sanctificata et eliget adhuc Hierusalem
¹³ sileat omnis caro a facie Domini quia consurrexit de habitaculo sancto suo

3 et ostendit mihi Iesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Domini et Satan stabat a dextris eius ut adversaretur ei
² et dixit Dominus ad Satan increpet Dominus in te Satan et increpet Dominus in te qui elegit Hierusalem numquid non iste torris est erutus de igne
³ et Iesus erat indutus vestibus sordidis et stabat ante faciem angeli
⁴ qui respondit et ait ad eos qui stabant coram se dicens auferte vestimenta sordida ab eo et dixit ad eum ecce abstuli a te iniquitatem tuam et indui te mutatoris
⁵ et dixit ponite cidarim mundam super caput eius et posuerunt cidarim mundam super caput eius et induerunt eum vestibus et angelus Domini stabat
⁶ et contestabatur angelus Domini Iesum dicens
⁷ haec dicit Dominus exercituum si in viis meis ambulaveris et custodiam meam custodieris tu quoque iudicabis domum meam et custodies atria mea et dabo tibi ambulantes de his qui nunc hic adsistent
⁸ audi Iesu sacerdos magne tu et amici tui qui habitant coram te quia viri portendentes sunt ecce enim ego adducam servum meum orientem
⁹ quia ecce lapis quem dedi coram Iesu super lapidem unum septem oculi sunt ecce ego celabo sculpturam eius ait Dominus exercituum et auferam iniquitatem terrae illius in die una
¹⁰ in die illa dicit Dominus exercituum vocabit vir amicum suum subter vineam et subter ficum
4 et reversus est angelus qui loquebatur in me et suscitavit me quasi virum qui suscitatur de somno suo
² et dixit ad me quid tu vides et dixi vidi et ecce candelabrum aureum totum et lampas eius super caput ipsius et septem lucernae eius super illud septem et septem infusoria lucernis quae erant super caput illius
³ et duae olivae super illud una a dextris lampadis et una a sinistris eius
⁴ et respondi et aio ad angelum qui loquebatur in me dicens quid sunt haec domine mi
⁵ et respondit angelus qui loquebatur in me et dixit ad me numquid nescis quid sunt haec et dixi non domine mi
⁶ et respondit et ait ad me dicens hoc est verbum Domini ad Zorobabel dicens non in exercitu nec in robore sed in spiritu meo dicit Dominus exercituum
⁷ quis tu mons magne coram Zorobabel in planum et educet lapidem primum et exaequabit gratiam gratiae eius
⁸ et factum est verbum Domini ad me dicens
⁹ manus Zorobabel fundaverunt domum istam et manus eius perficient eam et scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos

¹⁰ quis enim despexit dies parvos et laetabuntur et videbunt lapidem stagneum in manu Zorobabel septem isti oculi Domini qui discurrunt in universa terra

¹¹ et respondi et dixi ad eum quid sunt duae olivae istae ad dextram candelabri et ad sinistram eius

¹² et respondi secundo et dixi ad eum quid sunt duae spicae olivarum quae sunt iuxta duo rostra aurea in quibus sunt suffusoria ex auro

¹³ et ait ad me dicens numquid nescis quid sunt haec et dixi non domine

¹⁴ et dixit isti duo filii olei qui adsistunt Dominatori universae terrae

5 et conversus sum et levavi oculos meos et vidi et ecce volumen volans

² et dixit ad me quid tu vides et dixi ego video volumen volans longitudo eius viginti cubitorum et latitudo eius decem cubitorum

³ et dixit ad me haec est maledictio quae egreditur super faciem omnis terrae quia omnis fur sicut ibi scriptum est iudicabitur et omnis iurans ex hoc similiter iudicabitur

⁴ educam illud dicit Dominus exercituum et veniet ad domum furis et ad domum iurantis in nomine meo mendaciter et commorabitur in medio domus eius et consumet eam et ligna eius et lapides eius

⁵ et egressus est angelus qui loquebatur in me et dixit ad me leva oculos tuos et vide quid est hoc quod egreditur

⁶ et dixi quidnam est et ait haec est amphora egrediens et dixit haec est oculus eorum in universa terra
⁷ et ecce talentum plumbi portabatur et ecce mulier una sedens in medio amphorae

⁸ et dixit haec est impietas et proiecit eam in medio amphorae et misit massam plumbeam in os eius

⁹ et levavi oculos meos et vidi et ecce duae mulieres egredientes et spiritus in alis earum et habebant alas quasi alas milvi et levaverunt amphoram inter terram et caelum

¹⁰ et dixi ad angelum qui loquebatur in me quo istae deferunt amphoram

¹¹ et dixit ad me ut aedificetur ei domus in terra Sennaar et stabiliatur et ponatur ibi super basem suam

6 et conversus sum et levavi oculos meos et vidi et ecce quattuor quadrigae egredientes de medio duorum montium et montes montes aerei

² in quadriga prima equi rufi et in quadriga secunda equi nigri

³ et in quadriga tertia equi albi et in quadriga quarta equi varii fortes

⁴ et respondi et dixi ad angelum qui loquebatur in me quid sunt haec domine mi

⁵ et respondit angelus et ait ad me isti sunt quattuor venti caeli qui egrediuntur ut stent coram Dominatore omnis terrae

⁶ in quo erant equi nigri egrediebantur in terra aquilonis et albi egressi sunt post eos et varii egressi sunt ad terram austri

⁷ qui autem erant robustissimi exierunt et quaerebant ire et discurrere per omnem terram et dixit ite perambulate terram et perambulaverunt terram

⁸ et vocavit me et locutus est ad me dicens ecce qui egrediuntur in terram aquilonis requiescere fecerunt spiritum meum in terra aquilonis

⁹ et factum est verbum Domini ad me dicens

¹⁰ sume a transmigracione ab Oldai et a Tobia et ab Idaia et venies tu in die illa et intrabis domum Iosiae filii Sofoniae qui venerunt de Babylone

¹¹ et sumes argentum et aurum et facies coronas et pones in capite Iesu filii Iosedech sacerdotis magni

¹² et loqueris ad eum dicens haec ait Dominus exercituum dicens ecce vir Oriens nomen eius et subter eum oriatur et aedificabit templum Domino

¹³ et ipse extruet templum Domino et ipse portabit gloriam et sedebit et dominabitur super solio suo et erit sacerdos super solio suo et consilium pacis erit inter duos illos

¹⁴ et coronae erunt Helem et Tobiae et Idaiae et Hen filio Sofoniae memoriale in templo Domini

¹⁵ et qui procul sunt venient et aedificabunt in templo Domini et scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos erit autem hoc si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri

7 et factum est in anno quarto Darii regis factum est verbum Domini ad Zacchariam in quarta mensis noni qui est casleu

² et miserunt ad domum Dei Sarasar et Rogomelech et viri qui erant cum eo ad deprecandam faciem Domini

³ ut dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum et prophetis loquentes numquid flendum mihi est in mense quinto vel sanctificare me debeo sicuti feci iam multis annis

⁴ et factum est verbum Domini exercituum ad me dicens

⁵ loquere ad omnem populum terrae et ad sacerdotes dicens cum ieiunaretis et plangeretis in quinto et septimo per hos septuaginta annos numquid ieiunium ieiunastis mihi

⁶ et cum comedistis et cum bibistis numquid non vobis comedistis et vobismet ipsis bibistis

⁷ numquid non sunt verba quae locutus est Dominus in manu prophetarum priorum cum adhuc Hierusalem habitaretur et esset opulenta ipsa et urbes in circuitu eius et ad austrum et in campestribus habitaretur

⁸ et factum est verbum Domini ad Zacchariam dicens

⁹ haec ait Dominus exercituum dicens iudicium verum iudicate et misericordiam et miseraciones facite unusquisque cum fratre suo

¹⁰ et viduam et pupillum et advenam et pauperem nolite calumniari et malum vir fratri suo non cogitet in corde suo

¹¹ et noluerunt adtendere et verterunt scapulam recedentem et aures suas adgravaverunt ne audirent

¹² et cor suum posuerunt adamantem ne audirent legem et verba quae misit Dominus exercituum in spiritu suo per manum prophetarum priorum et facta est indignatio magna a Domino exercituum

¹³ et factum est sicut locutus est et non audierunt sic clamabunt et non exaudiam dicit Dominus exercituum

¹⁴ et dispersi eos per omnia regna quae nesciunt et terra desolata est ab eis eo quod non esset transiens et revertens et posuerunt terram desiderabilem in desertum

8 et factum est verbum Domini exercituum dicens

² haec dicit Dominus exercituum zelatus sum Sion zelo magno et indignatione magna zelatus sum eam

³ haec dicit Dominus exercituum reversus sum ad Sion et habitabo in medio Hierusalem et vocabitur Hierusalem civitas veritatis et mons Domini exercituum mons sanctificatus

⁴ haec dicit Dominus exercituum adhuc habitabunt senes et anus in plateis Hierusalem et viri baculus in manu eius prae multitudine dierum

⁵ et plateae civitatis complebuntur infantibus et puellis ludentibus in plateis eius

⁶ haec dicit Dominus exercituum si difficile videbitur in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis numquid in oculis meis difficile erit dicit Dominus exercituum

⁷ haec dicit Dominus exercituum ecce ego salvabo populum meum de terra orientis et de terra occasus solis

⁸ et adducam eos et habitabunt in medio Hierusalem et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum in veritate et iustitia

⁹ haec dicit Dominus exercituum confortentur manus vestrae qui auditis in diebus his sermones istos per os prophetarum in die qua fundata est domus Domini exercituum ut templum aedificaretur

¹⁰ siquidem ante dies illos merces hominum non erat nec merces iumentorum erat neque introeunti et exeunti erat pax prae tribulatione et dimisi omnes homines unumquemque contra proximum suum

¹¹ nunc autem non iuxta dies priores ego faciam reliquiis populi huius dicit Dominus exercituum

¹² sed semen pacis erit vinea dabit fructum suum et terra dabit germen suum et caeli dabunt rorem suum et possidere faciam reliquias populi huius universa haec

¹³ et erit sicut eratis maledictio in gentibus domus Iuda et domus Israhel sic salvabo vos et eritis benedictio nolite timere confortentur manus vestrae

¹⁴ quia haec dicit Dominus exercituum sicut cogitavi ut adfligerem vos cum ad iracundiam provocasset patres vestri me dicit Dominus

¹⁵ et non sum misertus sic conversus cogitavi in diebus istis ut benefaciam Hierusalem et domui Iuda nolite timere

¹⁶ haec sunt ergo verba quae facietis loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo veritatem et iudicium pacis iudicate in portis vestris

¹⁷ et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris et iuramentum mendax ne diligatis omnia enim haec sunt quae odi dicit Dominus

¹⁸ et factum est verbum Domini exercituum ad me dicens

¹⁹ haec dicit Dominus exercituum ieiunium quarti et ieiunium quinti et ieiunium septimi et ieiunium decimi erit domui Iuda in gaudium et in laetitiam et in sollemnitates praeclaras veritatem tantum et pacem diligite

²⁰ haec dicit Dominus exercituum usquequo veniant populi et habitent in civitatibus multis

²¹ et vadant habitatores unus ad alterum dicentes eamus et deprecemur faciem Domini et quaeramus Dominum exercituum vadam etiam ego

²² et venient populi multi et gentes robustae ad quaerendum Dominum exercituum in Hierusalem et deprecandam faciem Domini

²³ haec dicit Dominus exercituum in diebus illis in quibus adprehendent decem homines ex omnibus linguis gentium et adprehendent fimbriam viri iudaei dicentes ibimus vobiscum audivimus enim quoniam Deus vobiscum est

9onus verbi Domini in terra Adrach et Damasci requiei eius quia Domini est oculus hominis et omnium tribuum Israhel

² Emath quoque in terminis eius et Tyrus et Sidon adsumpserunt quippe sibi sapientiam valde

³ et aedificavit Tyrus munitionem suam et coacervavit argentum quasi humum et aurum ut lutum platearum

⁴ ecce Dominus possidebit eam et percutiet in mari fortitudinem eius et haec igni devorabitur

⁵ videbit Ascalon et timebit et Gaza et dolebit nimis et Accaron quoniam confusa est spes eius et peribit rex de Gaza et Ascalon non habitabitur

⁶ et sedebit separator in Azoto et disperdam superbiam Philistinorum

⁷ et auferam sanguinem eius de ore eius et abominationes eius de medio dentium eius et relinquetur etiam ipse Deo nostro et erit quasi dux in Iuda et Accaron quasi Iebuseus

⁸ et circumdabo domum meam ex his qui militant mihi euntes et revertentes et non transibit super eos ultra exactor quia nunc vidi in oculis meis

⁹ exulta satis filia Sion iubila filia Hierusalem ecce rex tuus veniet tibi iustus et salvator ipse pauper et ascendens super asinum et super pullum filium asinae

¹⁰ et disperdam quadrigam ex Ephraim et equum de Hierusalem et dissipabitur arcus belli et loquetur pacem gentibus et potestas eius a mari usque ad mare et a fluminibus usque ad fines terrae

¹¹ tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu in quo non est aqua

¹² convertimini ad munitionem vincti spei hodie quoque adnuntians duplicia reddam tibi

¹³ quoniam extendi mihi Iudam quasi arcum implevi Ephraim et suscitabo filios tuos Sion super filios tuos Graecia et ponam te quasi gladium fortium

¹⁴ et Dominus Deus super eos videbitur et exibit ut fulgur iaculum eius et Dominus Deus in tuba canet et vadet in turbine austri

¹⁵ Dominus exercituum proteget eos et devorabunt et subicient lapidibus fundae et bibentes inebriabuntur quasi vino et replebuntur ut fialae et quasi cornua altaris

¹⁶ et salvabit eos Dominus Deus eorum in die illa ut gregem populi sui quia lapides sancti elevantur super terram eius

¹⁷ quid enim bonum eius est et quid pulchrum eius nisi frumentum electorum et vinum germinans virgines

10 petite a Domino pluviam in tempore serotino et Dominus faciet nives et pluviam imbris dabit eis singulis herbam in agro

² quia simulacra locuta sunt inutile et divini viderunt mendacium et somniatores frustra locuti sunt vane consolabantur idcirco abducti sunt quasi grex adfligentur quia non est eis pastor

³ super pastores iratus est furor meus et super hircos visitabo quia visitavit Dominus exercituum gregem suum domum Iuda et posuit eos quasi equum gloriae suae in bello

⁴ ex ipso angulus ex ipso paxillus ex ipso arcus proelii ex ipso egredietur omnis exactor simul

⁵ et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in proelio et bellabunt quia Dominus cum eis et confundentur ascensores equorum

⁶ et confortabo domum Iuda et domum Ioseph salvabo et convertam eos quia miserebor eorum et erunt sicut fuerunt quando non proieceram eos ego enim Dominus Deus eorum et exaudiam eos

⁷ et erunt quasi fortes Ephraim et laetabitur cor eorum quasi a vino et filii eorum videbunt et laetabuntur et exultabit cor eorum in Domino

⁸ sibilabo eis et congregabo illos quia redemi eos et multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicati

⁹ et seminabo eos in populis et de longe recordabuntur mei et vivent cum filiis suis et revertentur

¹⁰ et reducam eos de terra Aegypti et de Assyrii congregabo eos et ad terram Galaad et Libani adducam eos et non inveniatur eis locus

¹¹ et transibit in maris freto et percutiet in mari fluctus et confundentur omnia profunda Fluminis et humiliabitur superbia Assur et sceptrum Aegypti recedet

¹² confortabo eos in Domino et in nomine eius ambulabunt dicit Dominus

11 aperi Libane portas tuas et comedat ignis cedros tuas

² ulula abies quia cecidit cedrus quoniam magnifici vastati sunt ululate quercus Basan quoniam succisus est saltus munitus

³ vox ululatus pastorum quia vastata est magnificentia eorum vox rugitus leonum quoniam vastata est superbia Iordanis

⁴ haec dicit Dominus Deus meus pasce pecora occisionis

⁵ quae qui possederant occidebant et non dolebant et vendebant ea dicentes benedictus Dominus divites facti sumus et pastores eorum non parcebant eis

⁶ et ego non parcam ultra super habitantes terram dicit Dominus ecce ego tradam homines unumquemque in manu proximi sui et in manu regis sui et concident terram et non eruam de manu eorum

⁷ et pascam pecus occisionis propter hoc o pauperes gregis et adsumpsi mihi duas virgas unam vocavi Decorem et alteram vocavi Funiculos et pavi gregem

⁸ et succidi tres pastores in mense uno et contracta est anima mea in eis siquidem anima eorum variavit in me

⁹ et dixi non pascam vos quod moritur moriatur et quod succiditur succidatur et reliqui vorent unusquisque carnem proximi sui

¹⁰ et tuli virgam meam quae vocabatur Decus et abscidi eam ut irritum facerem foedus meum quod percussi cum omnibus populis

¹¹ et in irritum deductum est in die illa et cognoverunt sic pauperes gregis qui custodiunt mihi quia verbum Domini est

¹² et dixi ad eos si bonum est in oculis vestris adfert mercedem meam et si non quiescite et adpenderunt mercedem meam triginta argenteos

¹³ et dixit Dominus ad me proice illud ad statuarium decorum pretium quod adpretiatus sum ab eis et tuli triginta argenteos et proieci illos in domo Domini ad statuarium

¹⁴ et praecidi virgam meam secundam quae appellabatur Funiculus ut dissolverem germanitatem inter Iudam et inter Israhel

¹⁵ et dixit Dominus ad me adhuc sume tibi vasa pastoris stulti

¹⁶ quia ecce ego suscitabo pastorem in terra qui derelicta non visitabit dispersum non quaeret et contritum non sanabit et id quod stat non enutriet et carnes pinguium comedet et ungulas eorum dissolvit

¹⁷ o pastor et idolum derelinquens gregem gladius super brachium eius et super oculum dextrum eius brachium eius ariditate siccabitur et oculus dexter eius tenebrescens obscurabitur

12 onus verbi Domini super Israhel dixit Dominus extendens caelum et fundans terram et fingens spiritum hominis in eo

² ecce ego ponam Hierusalem superliminare crapulae omnibus populis in circuitu sed et Iuda erit in obsidione contra Hierusalem

³ et erit in die illa ponam Hierusalem lapidem oneris cunctis populis omnes qui levabunt eam concisione lacerabuntur et colligentur adversum eam omnia regna terrae

⁴ in die illa dicit Dominus percutiam omnem equum in stuporem et ascensorem eius in amentiam et super domum Iuda aperiam oculos meos et omnem equum populorum percutiam in caecitate

⁵ et dicent duces Iuda in corde suo confortentur mihi habitatores Hierusalem in Domino exercituum Deo eorum

⁶ in die illo ponam duces Iuda sicut caminum ignis in lignis et sicut facem ignis in faeno et devorabit ad dextram et ad sinistram omnes populos in circuitu et habitabitur Hierusalem rursus in loco suo in Hierusalem

⁷ et salvabit Dominus tabernacula Iuda sicut in principio ut non magnifice gloriatur domus David et gloria habitantium Hierusalem contra Iudam

⁸ in die illo proteget Dominus habitatores Hierusalem et erit qui offenderit ex eis in die illa quasi David et domus David quasi Dei sicut angelus Domini in conspectu eius

⁹ et erit in die illa quaeram contere omnes gentes quae veniunt contra Hierusalem

¹⁰ et effundam super domum David et super habitatores Hierusalem spiritum gratiae et precum et aspicient ad me quem confixerunt et plangent eum planctu quasi super unigenitum et dolebunt super eum ut doleri solet in morte primogeniti

¹¹ in die illa magnus erit planctus in Hierusalem sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon

¹² et planget terra familiae et familiae seorsum familiae domus David seorsum et mulieres eorum seorsum

¹³ familiae domus Nathan seorsum et mulieres eorum seorsum familiae domus Levi seorsum et mulieres eorum seorsum familiae Semei seorsum et mulieres eorum seorsum

¹⁴ omnes familiae reliquae familiae et familiae seorsum et mulieres eorum seorsum

13 in die illa erit fons patens domus David et habitantibus Hierusalem in ablutionem peccatoris et menstruatæ

² et erit in die illa dicit Dominus exercituum disperdam nomina idolorum de terra et non memorabuntur ultra et prophetas et spiritum inmundum auferam de terra

³ et erit cum prophetaverit quispiam ultra dicent ei pater eius et mater eius qui genuerunt eum non vives quia mendacium locutus es in nomine Domini et configent eum pater eius et mater eius genitores eius cum prophetaverit

⁴ et erit in die illa confundentur prophetae unusquisque ex visione sua cum prophetaverit nec operientur pallio saccino ut mentiantur

⁵ sed dicet non sum propheta homo agricola ego sum quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea

⁶ et dicitur ei quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum et dicit his plagatus sum in domo eorum qui diligebant me

⁷ framea suscitare super pastorem meum et super virum coherentem mihi dicit Dominus exercituum percute pastorem et dispergantur oves et convertam manum meam ad parvulos

⁸ et erunt in omni terra dicit Dominus partes duae in ea disperdentur et deficient et tertia pars relinquetur in ea

⁹ et ducam tertiam partem per ignem et uram eas sicut uritur argentum et probabo eos sicut probatur aurum ipse vocabit nomen meum et ego exaudiam eum dicam populus meus es et ipse dicit Dominus Deus meus

14 ecce dies veniunt Domini et dividentur spolia tua in medio tui

² et congregabo omnes gentes ad Hierusalem in proelium et capietur civitas et vastabuntur domus et mulieres violabuntur et egredietur media pars civitatis in captivitatem et reliquum populi non auferetur ex urbe

³ et egredietur Dominus et proeliabitur contra gentes illas sicut proeliatu est in die certaminis

⁴ et stabunt pedes eius in die illa super montem Olivarum qui est contra Hierusalem ad orientem et

scindetur mons Olivarum ex media parte sui ad orientem et occidentem praerupto grandi valde et separabitur medium montis ad aquilonem et medium eius ad meridiem

⁵ et fugietis ad vallem montium meorum quoniam coniungetur vallis montium usque ad proximum et fugietis sicut fugistis a facie terraemotus in diebus Oziae regis Iuda et veniet Dominus Deus meus omnesque sancti cum eo

⁶ et erit in die illa non erit lux sed frigus et gelu

⁷ et erit dies una quae nota est Domino non dies neque nox et in tempore vesperae erit lux

⁸ et erit in die illa exhibunt aquae vivae de Hierusalem medium earum ad mare orientale et medium earum ad mare novissimum in aestate et in hieme erunt

⁹ et erit Dominus rex super omnem terram in die illa erit Dominus unus et erit nomen eius unum

¹⁰ et revertetur omnis terra usque ad desertum de colle Remmon ad austrum Hierusalem et exaltabitur et habitabit in loco suo a porta Benjamin usque ad locum portae Prioris usque ad portam Angulorum et a turre Ananehel usque ad torcularia regis

¹¹ et habitabunt in ea et anathema non erit amplius sed sedebit Hierusalem segura

¹² et haec erit plaga qua percutiet Dominus omnes gentes quae pugnaverunt adversus Hierusalem tabescet caro uniuscuiusque stantis super pedes suos et oculi eius contabescunt in foraminibus suis et lingua eorum contabescet in ore suo

¹³ in die illo erit tumultus Domini magnus in eis et adprehendet vir manum proximi sui et conseretur manus eius super manum proximi sui

¹⁴ sed et Iudas pugnabit adversus Hierusalem et congregabuntur divitiae omnium gentium in circuitu aurum et argentum et vestes multae satis

¹⁵ et sic erit ruina equi et muli cameli et asini et omnium iumentorum quae fuerint in castris illis sicut ruina haec

¹⁶ et omnes qui reliqui fuerint de universis gentibus quae venerint contra Hierusalem ascendent ab anno in annum ut adorent regem Dominum exercituum et celebrent festivitatem tabernaculorum

¹⁷ et erit qui non ascenderit de familiis terrae ad Hierusalem ut adoret regem Dominum exercituum non erit super eos imber

¹⁸ quod si et familia Aegypti non ascenderit et non venerit nec super eos erit sed erit ruina qua percutiet Dominus omnes gentes quae non ascenderint ad celebrandam festivitatem tabernaculorum

¹⁹ hoc erit peccatum Aegypti et hoc peccatum omnium gentium quae non ascenderint ad celebrandam festivitatem tabernaculorum

²⁰ in die illo erit quod super frenum equi est sanctum Domino et erunt lebetes in domo Domini quasi fialae coram altari

²¹ et erit omnis lebes in Hierusalem et in Iuda sanctificatus Domino exercituum et venient omnes immolantes et sument ex eis et coquent in eis et non erit mercator ultra in domo Domini exercituum in die illo

Malachi Propheta

1 onus verbi Domini ad Israhel in manu Malachi

² dilexi vos dicit Dominus et dixistis in quo dilexisti nos nonne frater erat Esau Iacob dicit Dominus et dilexi Iacob

³ Esau autem odio habui et posui montes eius in solitudinem et hereditatem eius in dracones deserti

⁴ quod si dixerit Idumea destructi sumus sed revertentes aedificabimus quae deserta sunt haec dicit Dominus exercituum isti aedificabunt et ego destruam et vocabuntur Termini impietatis et Populus cui iratus est Dominus usque in aeternum

⁵ et oculi vestri videbunt et vos dicetis magnificetur Dominus super terminum Israhel

⁶ filius honorat patrem et servus dominum suum si ergo pater ego sum ubi est honor meus et si dominus ego sum ubi est timor meus dicit Dominus exercituum ad vos o sacerdotes qui despicitis nomen meum et dixistis in quo despeximus nomen tuum

⁷ offertis super altare meum panem pollutum et dicitis in quo polluimus te in eo quod dicitis mensa Domini despecta est

⁸ si offeratis caecum ad immolandum nonne malum est et si offeratis claudum et languidum nonne malum est offer illud duci tuo si placuerit ei aut si susceperit faciem tuam dicit Dominus exercituum

⁹ et nunc deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri de manu enim vestra factum est hoc si quo modo suscipiat facies vestras dicit Dominus exercituum

¹⁰ quis est in vobis qui claudat ostia et incendat altare meum gratuito non est mihi voluntas in vobis dicit Dominus exercituum et munus non suscipiam de manu vestra

¹¹ ab ortu enim solis usque ad occasum magnum est nomen meum in gentibus et in omni loco sacrificatur et offertur nomini meo oblatio munda quia magnum nomen meum in gentibus dicit Dominus exercituum

¹² et vos pollulistis illud in eo quod dicitis mensa Domini contaminata est et quod superponitur contemptibile est cum igni qui illud devorat

¹³ et dixistis ecce de labore et exsufflastis illud dicit Dominus exercituum et intulistis de rapinis claudum et languidum et intulistis munus numquid suscipiam illud de manu vestra dicit Dominus

¹⁴ maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum et votum faciens immolat debile Domino quia rex magnus ego dicit Dominus exercituum et nomen meum horribile in gentibus

2 et nunc ad vos mandatum hoc o sacerdotes ² si nolueritis audire et si nolueritis ponere super cor ut detis gloriam nomini meo ait Dominus exercituum mittam in vos egestatem et maledicam benedictionibus vestris et maledicam illis quoniam non posuistis super cor

³ ecce ego proiciam vobis brachium et dispergam super vultum vestrum stercus sollemnitatum vestrarum et adsumet vos secum

⁴ et scietis quia misi ad vos mandatum istud ut esset pactum meum cum Levi dicit Dominus exercituum ⁵ pactum meum fuit cum eo vitae et pacis et dedi ei timorem et timuit me et a facie nominis mei pavebat

⁶ lex veritatis fuit in ore eius et iniquitas non est inventa in labiis eius in pace et in aequitate ambulavit mecum et multos avertit ab iniquitate

⁷ labia enim sacerdotis custodient scientiam et legem requirent ex ore eius quia angelus Domini exercituum est

⁸ vos autem recessistis de via et scandalizastis plurimos in lege irritum fecistis pactum Levi dicit Dominus exercituum

⁹ propter quod et ego dedi vos contemptibiles et humiles omnibus populis sicut non servastis vias meas et accepistis faciem in lege

¹⁰ numquid non pater unus omnium nostrum numquid non Deus unus creavit nos quare ergo despicit unusquisque nostrum fratrem suum violans pactum patrum nostrorum

¹¹ transgressus est Iuda et abominatio facta est in Israhel et in Hierusalem quia contaminavit Iudas sanctificationem Domini quam dilexit et habuit filiam dei alieni

¹² disperdat Dominus virum qui fecerit hoc magistrum et discipulum de tabernaculis Iacob et offerentem munus Domino exercituum

¹³ et hoc rursus fecistis operiebatis lacrimis altare Domini fletu et mugitu ita ut ultra non respiciam ad sacrificium nec accipiam placabile quid de manu vestra

¹⁴ et dixistis quam ob causam quia Dominus testificatus est inter te et uxorem pubertatis tuae quam tu despexisti et haec particeps tua et uxor foederis tui

¹⁵ nonne unus fecit et residuum spiritus eius est et quid unus quaerit nisi semen Dei custodite ergo spiritum vestrum et uxorem adolescentiae tuae noli despiciere

¹⁶ cum odio habueris dimitte dicit Dominus Deus Israhel operiet autem iniquitas vestimentum eius

MALACHI 2:16

dicit Dominus exercituum custodite spiritum vestrum et nolite despiciere

¹⁷ laborare fecistis Dominum in sermonibus vestris et dixistis in quo eum fecimus laborare in eo cum diceretis omnis qui facit malum bonus est in conspectu Domini et tales ei placent aut certe ubi est Deus iudicii

3 ecce ego mittam angelum meum et praeparabit viam ante faciem meam et statim veniet ad templum suum dominator quem vos quaeritis et angelus testamenti quem vos vultis ecce venit dicit Dominus exercituum

² et quis poterit cogitare diem adventus eius et quis stabit ad videndum eum ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum

³ et sedebit conflans et emundans argentum et purgabit filios Levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia

⁴ et placebit Domino sacrificium Iuda et Hierusalem sicut dies saeculi et sicut anni antiqui

⁵ et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et periuris et qui calumniantur mercedem mercennarii viduas et pupillos et opprimunt peregrinum nec timuerunt me dicit Dominus exercituum

⁶ ego enim Dominus et non mutor et vos filii Iacob non estis consumpti

⁷ a diebus enim patrum vestrorum recessistis a legitimis meis et non custodistis revertimini ad me et revertar ad vos dicit Dominus exercituum et dixistis in quo revertemur

⁸ si adfiget homo Deum quia vos configitis me et dixistis in quo confiximus te in decimis et in primitivis

⁹ et in penuria vos maledicti estis et me vos configitis gens tota

¹⁰ inferte omnem decimam in horreum et sit cibus in domo mea et probate me super hoc dicit Dominus si non aperuero vobis cataractas caeli et effudero vobis benedictionem usque ad abundantiam

¹¹ et increpabo pro vobis devorantem et non corumpet fructum terrae vestrae nec erit sterilis vinea in agro dicit Dominus exercituum

¹² et beatos vos dicent omnes gentes eritis enim vos terra desiderabilis dicit Dominus exercituum

¹³ invaluerunt super me verba vestra dicit Dominus

¹⁴ et dixistis quid locuti sumus contra te dixistis vanus est qui servit Deo et quod emolumentum quia custodivimus praecepta eius et quia ambulavimus tristes coram Domino exercituum

¹⁵ ergo nunc beatos dicimus arrogantes siquidem aedificati sunt facientes impietatem et temptaverunt Deum et salvi facti sunt

¹⁶ tunc locuti sunt timentes Deum unusquisque cum proximo suo et attendit Dominus et audivit et scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dominum et cogitantibus nomen eius

¹⁷ et erunt mihi ait Dominus exercituum in die qua ego facio in peculium et parcam eis sicut parcat vir filio suo servienti sibi

¹⁸ et convertemini et videbitis quid sit inter iustum et impium et inter servientem Deo et non servientem ei

4 ecce enim dies veniet succensa quasi caminus et erunt omnes superbi et omnes facientes impietatem stipula et inflammabit eos dies veniens dicit Dominus exercituum quae non relinquet eis radicem et germen

² et orietur vobis timentibus nomen meum sol iustitiae et sanitas in pinnis eius et egrediemini et salietis sicut vituli de armento

³ et calcabitis impios cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in die qua ego facio dicit Dominus exercituum

⁴ mementote legis Mosi servi mei quam mandavi ei in Choreb ad omnem Israhel praecepta et iudicia

⁵ ecce ego mittam vobis Heliam prophetam antequam veniat dies Domini magnus et horribilis

⁶ et convertet cor patrum ad filios et cor filiorum ad patres eorum ne forte veniam et percutiam terram anathemate

Macchabeorum Primus

1 et factum est postquam percussit Alexander Philippi Macedo qui primus regnavit in Graecia egressus de terra Cethim Darium regem Persarum et Medorum
² constituit proelia multa et omnium obtinuit munitiones et interfecit reges terrae
³ et pertransiit usque ad fines terrae et accepit spolia multitudinis gentium et siluit terra in conspectu eius
⁴ et congregavit virtutem exercituum fortem nimis et exaltatum est et elevatum cor eius
⁵ et obtinuit regiones gentium et tyrannos et facti sunt illi in tributum
⁶ et post haec decidit in lectum et cognovit quia moritur
⁷ et vocavit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuventute et divisit illis regnum suum cum adhuc viveret
⁸ et regnavit Alexander annis duodecim et mortuus est
⁹ et obtinuerunt pueri eius regnum unusquisque in loco suo
¹⁰ et inposuerunt sibi omnes diademata post mortem eius et filii eorum post eos annis multis et multiplicata sunt mala in terra
¹¹ et exiit ex eis radix peccatrix Antiochus Inlustris filius Antiochi regis qui fuerat Romae obses et regnavit in anno centesimo tricesimo et septimo regni Graecorum
¹² in diebus illis exierunt ex Israhel filii iniqui et suaserunt multis dicentes eamus et disponamus testamentum cum gentibus quae circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis invenerunt nos multa mala
¹³ et bonus visus est sermo in oculis eorum
¹⁴ et destinaverunt aliqui de populo et abierunt ad regem et dedit illis potestatem ut facerent iustitiam gentium
¹⁵ et aedificaverunt gymnasium in Hierosolymis secundum leges nationum
¹⁶ et fecerunt sibi praepudia et recesserunt a testamento sancto et iuncti sunt nationibus et venundati sunt ut facerent malum
¹⁷ et paratum est regnum in conspectu Antiochi et coepit regnare in terra Aegypti ut regnaret super duo regna
¹⁸ et intravit in Aegyptum in multitudine gravi in curribus et elephantis et equitibus et copiosa navium multitudine

¹⁹ et constituit bellum adversus Ptolomeum regem Aegypti et veritus est Ptolomeus a facie eius et fugit et ceciderunt vulnerati multi
²⁰ et comprehendit civitates munitas in terra Aegypti et accepit spolia terrae Aegypti
²¹ et convertit Antiochus postquam percussit Aegyptum in centesimo et quadagesimo et tertio anno et ascendit ad Israhel
²² et ascendit Hierosolymis in multitudine gravi
²³ et intravit in sanctificationem cum superbia et accepit altare aureum et candelabrum luminis et universa vasa eius et mensam propositionis et libatoria et fialas et mortariola aurea et velum et coronas et ornamentum aureum quod in facie templi erat et comminuit omnia
²⁴ et accepit argentum et aurum et vasa concupiscibilia et accepit thesauros occultos quos invenit et sublatis omnibus abiit in terram suam
²⁵ et fecit caedem hominum et locutus est superbia magna
²⁶ et factus est planctus magnus in Israhel et in omni loco eorum
²⁷ et ingemuerunt principes et seniores virgines et iuvenes infirmati sunt et speciositas mulierum immutata est
²⁸ omnis maritus sumpsit lamentum quae sedebant in toro maritali lugebant
²⁹ et commota est terra super habitantes in ea et universa domus Iacob induit confusionem
³⁰ et post duos annos dierum misit rex principem tributorum in civitates Iuda et venit Hierusalem cum turba magna
³¹ et locutus est ad eos verba pacifica in dolo et crediderunt ei
³² et inruit super civitatem repente et percussit eam plaga et perdidit populum multum ex Israhel
³³ et accepit spolia civitatis et succendit eam igni et destruxit domos eius et muros eius in circuitu
³⁴ et captivas duxerunt mulieres et natos et pecora possederunt
³⁵ et aedificaverunt civitatem David muro magno et firmo et turribus firmis et facta est illis in arcem
³⁶ et posuerunt illic gentem peccatorum viros iniquos et convaluerunt in ea et posuerunt arma et escas et congregaverunt spolia Hierusalem
³⁷ et reposuerunt illic et facti sunt in laqueum magnum
³⁸ et factum est hoc ad insidias sanctificationi et in diabolium malum in Israhel

I MACCHABEORUM 1:39

³⁹ et effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis et contaminaverunt sanctificationem

⁴⁰ et fugerunt habitatores Hierusalem propter eos et facta est habitatio exterorum et facta est externa semini suo et nati eius reliquerunt eam

⁴¹ sanctificatio eius desolata est sicut solitudo dies festi eius conversi sunt in luctum sabbata eius in obprobrium honores eius in nihilum

⁴² secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius et sublimitas eius conversa est in luctum

⁴³ et scripsit rex Antiochus omni regno suo ut esset omnis populus unus et reliquerunt unusquisque legem suam

⁴⁴ et consenserunt omnes gentes secundum verbum regis Antiochi

⁴⁵ et multi ex Israhel consenserunt ei et sacrificaverunt idolis et coinquinaverunt sabbatum

⁴⁶ et misit rex Antiochus libros per manus nuntiorum in Hierusalem et in omnes civitates Iudae ut sequerentur legem gentium terrae

⁴⁷ et prohiberent holocausta et sacrificia et placationes fieri in templo Dei

⁴⁸ et prohiberent celebrari sabbatum et dies sollemnes

⁴⁹ et coinquinari sancta et sanctum populum Israhel

⁵⁰ et iussit aedificari aras et templa et idola et immolari carnes suillas et pecora communia

⁵¹ et relinquere filios suos incircumcisos et coinquinari animas eorum in omnibus immundis et abominationibus ita ut obliviscerentur legem et immutarent omnes iustificationes Dei

⁵² et quicumque non fecisset secundum verbum regis Antiochi moreretur

⁵³ secundum omnia verba haec scripsit omni regno suo et praeposuit principes populo qui haec fieri cogerent

⁵⁴ et iusserunt civitatibus Iudae sacrificare

⁵⁵ et congregati sunt multi de populo ad eos qui dereliquerant legem Domini et fecerunt mala super terram

⁵⁶ et effugaverunt populum Israhel in abditis et in absconditis fugitivorum locis

⁵⁷ die quintadecima mensis casleu quinto et quadragesimo anno aedificavit rex Antiochus abominandum idolum desolationis super altare Dei et per universas civitates Iudae in circuitu aedificaverunt aras

⁵⁸ et ante ianuas domorum et in plateis incendebant tura et sacrificabant

⁵⁹ et libros legis Dei conbuserunt igni scindentes eos

⁶⁰ et apud quemcumque inveniebantur libri testamenti Domini et quicumque observabant legem Domini secundum edictum regis trucidabant eum

⁶¹ in virtute sua faciebant haec populo Israhel qui inveniebantur in omni mense in civitatibus

⁶² et quinta et vicesima die mensis sacrificabant super aram quae erat contra altare

⁶³ et mulieres quae circumcidebant filios suos trucidabantur secundum iussum regis Antiochi

⁶⁴ et suspendebant pueros a cervicibus per universas domos eorum et eos qui circumciderunt eos trucidabant

⁶⁵ et multi de populo Israhel definierunt apud se ut non manducarent immunda et elegerunt magis mori quam cibus coinquinari immundis

⁶⁶ et noluerunt infringere legem Dei sanctam et trucidati sunt

⁶⁷ et facta est ira magna super populum valde

2 in illis diebus surrexit Matthathias filius Iohannis filii Simeonis sacerdos ex filiis Ioarim ab Hierusalem et consedit in monte Modin

² et habebat filios quinque Iohannan qui cognominabatur Gaddis

³ et Simeon qui cognominabatur Thasi

⁴ et Iudas qui vocabatur Macchabeus

⁵ et Eleazarus qui cognominabatur Abaron et Ionathas qui cognominabatur Apphus

⁶ hii viderunt mala quae fiebant in populo Iuda et in Hierusalem

⁷ et dixit Matthathias vae mihi ut quid natus sum videre contritionem populi mei et contritionem civitatis sanctae et sedere illic cum datur in manibus inimicorum

⁸ sancta in manu extraneorum facta sunt templum eius sicut homo ignobilis

⁹ vasa gloriae eius captiva abducta sunt trucidati sunt iuvenes eius in plateis et iuvenes eius ceciderunt gladio inimicorum

¹⁰ quae gens non hereditavit regnum eius et non obtinuit spolia eius

¹¹ omnis compositio eius ablata est quae erat libera facta est ancilla

¹² et ecce sancta nostra et pulchritudo nostra et claritas nostra desolata est et coinquinaverunt eam gentes

¹³ quo ergo nobis adhuc vivere

¹⁴ et scidit Matthathias et filii eius vestimenta sua et operuerunt se ciliciis et planxerunt valde

¹⁵ et venerunt illuc qui missi erant a rege Antiocho ut cogere eos qui confugerant in civitate Modin immolare et accendere et a lege Dei discedere

¹⁶ et multi de populo Israhel consentientes accesserunt ad eos sed Matthathias et filii eius constanter steterunt

¹⁷ et respondentes qui missi erant ab Antiocho dixerunt Matthathiae princeps et clarissimus et magnus es in hac civitate et ornatus filiis et fratribus

¹⁸ ergo accede prior et fac iussum regis sicut fecerunt omnes gentes et viri Iuda et qui remanserunt in Hierusalem et eris tu et filii tui inter amicos regis et amplificatus argento et auro et muneribus multis
¹⁹ et respondit Matthathias et dixit magna voce et si omnes gentes regi Antiocho oboediunt ut discedat unusquisque a servitute patrum suorum et consentiunt mandatis eius
²⁰ ego et filii mei et fratres mei oboedimus legi patrum nostrorum
²¹ propitius sit nobis Deus non est nobis utile relinquere legem et iustitias Dei
²² non audibimus verba regis Antiochi nec sacrificabimus transgredientes legis nostrae mandata ut eamus altera via
²³ et ut cessavit loqui verba haec accessit quidam Iudaeus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in civitate Modin secundum iussum regis
²⁴ et vidit Matthathias et doluit et contremuerunt renes eius et ascendit furor eius secundum iudicium legis et insiliens trucidavit eum super aram
²⁵ sed et virum quem miserat rex Antiochus qui cogebat immolari occidit in ipso tempore et aram destruxit
²⁶ et zelatus est legem sicut fecit Finees Zambri filio Salomi
²⁷ et exclamavit Matthathias voce magna dicens omnis qui zelum habet legis statuens testamentum exeat post me
²⁸ et fugit ipse et filii eius in montes et reliquerunt quaecumque habebant in civitate
²⁹ tunc descenderunt multi quaerentes iudicium et iustitiam in desertum
³⁰ ut sederent ibi ipsi et filii eorum et mulieres eorum et pecora eorum quoniam induraverunt super eos mala
³¹ et renuntiatum est viris regis et exercitui qui erat in Hierusalem civitate David quoniam discessissent viri quidam qui dissipaverunt mandatum regis in loca occulta in deserto et abissent post illos multi
³² et statim perrexerunt ad eos et constituerunt adversus eos proelium in die sabbatorum
³³ et dixerunt ad eos resistitis et nunc adhuc exite et facite secundum verbum regis et vivetis
³⁴ et dixerunt non exhibimus neque faciemus verbum regis ut polluamus diem sabbatorum
³⁵ et concitaverunt adversus eos proelium
³⁶ et non responderunt eis nec oppilaverunt loca occulta
³⁷ dicentes moriamur omnes in simplicitate nostra et testes erunt super nos caelum et terra quod iniuste perditis nos
³⁸ et intulerunt eis bellum sabbatis et mortui sunt ipsi et uxores eorum et filii eorum et pecora eorum usque ad mille animas hominum

³⁹ et cognovit Matthathias et amici eius et luctum habuerunt super eos valde
⁴⁰ et dixit vir proximo suo si omnes fecerimus sicut fratres nostri fecerunt et non pugnaverimus adversus gentes pro animabus nostris et iustificationibus nostris citius disperdent nos a terra
⁴¹ et cogitaverunt in illa die dicentes omnis homo quicumque venerit ad nos in bello die sabbatorum pugnemus adversus eum et non moriemur omnes sicut mortui sunt fratres nostri in occultis
⁴² tunc congregata est ad eos synagoga Asideorum fortis viribus ex Israhel omnis voluntarius in lege
⁴³ et omnes qui fugiebant a malis additi sunt ad eos et facti sunt illis ad firmamentum
⁴⁴ et collegerunt exercitum et percusserunt peccatores in ira sua et viros iniquos in indignatione sua et ceteri fugerunt ad nationes ut evaderent
⁴⁵ et circumivit Matthathias et amici eius et destruxerunt aras
⁴⁶ et circumciderunt pueros incircumcisos quotquot invenerunt in finibus Israhel in fortitudine
⁴⁷ et persecuti sunt filios superbiae et prosperatum est opus in manu eorum
⁴⁸ et obtinuerunt legem de manibus gentium et de manibus regum et non dederunt cornu peccatori
⁴⁹ et adpropinquaverunt dies Matthathiae moriendi et dixit filiis suis nunc confortata est superbia et castigatio et tempus eversionis et ira indignationis
⁵⁰ nunc ergo o filii aemulatores estote legis et date animas vestras pro testamento patrum
⁵¹ et mementote operum patrum quae fecerunt in generationibus suis et accipietis gloriam magnam et nomen aeternum
⁵² Abraham nonne in temptatione inventus est fidelis et reputatum est ei ad iustitiam
⁵³ Ioseph in tempore angustiae suae custodivit mandatum et factus est dominus Aegypti
⁵⁴ Finees pater noster zelando zelum Dei accepit testamentum sacerdotii aeterni
⁵⁵ Iesus dum implet verbum factus est dux Israhel
⁵⁶ Chaleb dum testificatur in ecclesia accepit hereditatem
⁵⁷ David in sua misericordia consecutus est sedem regni in saecula
⁵⁸ Helias dum zelat zelum legis receptus est in caelum
⁵⁹ Ananias Azarias Misahel credentes liberati sunt de flamma
⁶⁰ Danihel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum
⁶¹ et ita cogitate per generationem et generationem quia omnes qui sperant in eum non infirmantur
⁶² et a verbis viri peccatoris non timueritis quia gloria eius stercus et vermis est

⁶³ hodie extollitur et cras non invenietur quia conversus est in terram suam et cogitatio eius periet

⁶⁴ vos ergo filii confortamini et viriliter agite in lege quia in ipsa gloriosi eritis

⁶⁵ et ecce Simeon frater vester scio quod vir consilii est ipsum audite semper et ipse vobis erit pater

⁶⁶ et Iudas Macchabeus fortis viribus a iuventute sua sit vobis princeps militiae et ipse aget bellum populi

⁶⁷ et vos adducetis ad vos omnes factores legis et vindicate vindictam populi vestri

⁶⁸ et retribuete retributionem gentibus et intendite in praeceptum legis

⁶⁹ et benedixit eos et adpositus est ad patres suos

⁷⁰ et defunctus est centesimo et quadagesimo et sexto anno et sepultus est a filiis suis in sepulchris patrum suorum in Modin et planxerunt eum omnis Israhel planctu magno

3 et surrexit Iudas qui vocabatur Macchabeus filius eius pro eo

² et adiuvabant eum omnes fratres eius et universi qui se coniunxerant patri eius et proeliabantur proelium Israhel cum laetitia

³ et dilatavit gloriam populo suo et induit se loricam sicut gigans et succinxit se arma bellica sua in proeliis et protegebat castra gladio suo

⁴ similis factus est leoni in operibus suis et sicut catulus leonis rugiens in venatione

⁵ et persecutus est iniquos perscrutans eos et qui conturbabant populum suum succendit flammis

⁶ et repulsi sunt inimici prae timore eius et omnes operarii iniquitatis conturbati sunt et directa est salus in manu eius

⁷ et exacerbabat reges multos et laetificabat Iacob in operibus suis et in saeculum memoria eius in benedictione

⁸ et perambulavit civitates Iuda et perdidit impios ex eis et avertit iram ab Israhel

⁹ et nominatus est usque ad novissimum terrae et congregavit pereuntes

¹⁰ et congregavit Apollonius gentes et a Samaria virtutem multam et magnam ad bellandum contra Israhel

¹¹ et cognovit Iudas et exiit obviam illi et percussit et occidit illum et ceciderunt vulnerati multi et reliqui fugerunt

¹² et accepit spolia eorum et gladium Apollonii abstulit Iudas et erat pugnans in eo omnibus diebus

¹³ et audivit Seron princeps exercitus Syriae quod congregavit Iudas congregationem et ecclesiam fidelium secum

¹⁴ et ait faciam mihi nomen et glorificabor in regno et debellabo Iudam et eos qui cum ipso sunt qui spernebant verbum regis

¹⁵ et praeparavit se et ascenderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarii ut facerent vindictam in filios Israhel

¹⁶ et adpropinquaverunt usque Bethoron et exivit Iudas obviam illi cum paucis

¹⁷ ut viderunt autem exercitum venientem sibi obviam dixerunt Iudae quomodo poterimus pauci pugnare ad multitudinem tantam tam fortem et nos fatigati sumus ieiunio hodie

¹⁸ et ait Iudas facile est concludi multos in manus paucorum et non est differentia in conspectu Dei caeli liberare in multis et in paucis

¹⁹ quia non in multitudine exercitus victoria belli sed de caelo fortitudo est

²⁰ ipsi veniunt ad nos in multitudine contumaci et superba ut disperdant nos et uxores nostras et filios nostros et ut spolient nos

²¹ nos vero pugnabimus pro animabus nostris et legibus nostris

²² et ipse Dominus conteret eos ante faciem nostram vos autem ne timueritis eos

²³ ut cessavit autem loquens insiluit in eos subito et contritus est Seron et exercitus eius in conspectu ipsius

²⁴ et persequabatur eum in descensu Bethoron usque in campum et ceciderunt ex eis octingenti viri reliqui autem fugerunt in terram Philisthim

²⁵ et cecidit timor Iudae ac fratrum eius et formido super omnes gentes in circuitu eorum

²⁶ et pervenit ad regem nomen eius et de proeliis Iudae narrabant omnes gentes

²⁷ ut audivit autem Antiochus sermones istos iratus est animo et misit et congregavit exercitum universi regni sui castra fortia valde

²⁸ et aperuit aerarium suum et dedit stipendia exercitui in annum et mandavit illis ut essent parati ad omnia

²⁹ et vidit quod defecit pecunia de thesauris et tributa regionis modica propter dissensionem et plagam quam fecit in terra ut tolleret legitima quae erant a primis diebus

³⁰ et timuit ne non haberet et semel et bis in sumptus et donativa quae dederat ante larga manu et abundaverat super reges qui ante eum fuerant

³¹ consternatus erat animo valde et cogitavit ire in Persidem et accipere tributa regionum et congregare argentum multum

³² et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere regali super negotia regia a flumine Eufraten usque ad flumen Aegypti

³³ et ut nutrirer Antiochum filium suum donec rediret

³⁴ et tradidit ei medium exercitum et elefantos et mandavit ei de omnibus quae volebat et de inhabitantibus Iudaeam et Hierusalem

³⁵ ut mitteret ad eos exercitum ad conterendam et extirpandam virtutem Israhel et reliquias Hierusalem et auferendam memoriam de loco

³⁶ et ut constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorum et sorte distribueret terram eorum

³⁷ et rex adsumpsit partem exercitus residui et exivit ab Antiochia civitate regni sui anno centesimo et quadragesimo et septimo et transfretavit Eufraten flumen et perambulabat superiores regiones

³⁸ et elegit Lysias Ptolomeum filium Dorimini et Nicanorem et Gorgiam viros potentes ex amicis regis

³⁹ et misit cum eis quadraginta milia virorum et septem milia equitum ut venirent in terram Iuda et disperderent eam secundum verbum regis

⁴⁰ et processerunt ut irent cum universa virtute sua et venerunt et adplicuerunt Ammaum in terra campestri

⁴¹ et audierunt mercatores regionum nomen eorum et acceperunt argentum et aurum multum valde et pueros et venerunt in castra ut acciperent filios Israhel in servos et additi sunt ad eos exercitus Syriae et terrae alienigenarum

⁴² et vidit Iudas et fratres eius quia multiplicata sunt mala et exercitus adplicabat ad fines eorum et cognoverunt verba regis quae mandavit populo facere in interitum et consummationem

⁴³ et dixerunt unusquisque ad proximum suum erigamus deiectionem populi nostri et pugnemus pro populo nostro et sanctis nostris

⁴⁴ et congregatus est conventus ut essent parati in proelium et ut orarent et peterent misericordiam et miserationes

⁴⁵ et Hierusalem non habitabatur sed erat sicut desertum non erat qui ingrederetur et egrederetur de natis eius et sanctum conculcabatur et filii alienigenarum erant in arce ibi erat habitatio gentium et ablata est voluptas ab Iacob et defecit ibi tibia et cithara

⁴⁶ et congregati sunt et venerunt in Masefat contra Hierusalem quia locus orationis erat in Masefat ante Israhel

⁴⁷ et ieiunaverunt illa die et induerunt se ciliciis et cinere in capite suo et destituerunt vestimenta sua

⁴⁸ et expanderunt librum legis de quibus scrutabantur gentes similitudinem simulacrorum suorum

⁴⁹ et adtulerunt ornamenta sacerdotalia et primitias et decimas et suscitaverunt nazoreos qui impleverant dies

⁵⁰ et clamaverunt voce magna in caelum dicentes quid faciemus istis et quo eos ducemus

⁵¹ et sancta tua conculcata sunt et contaminata sunt et sacerdotes tui in luctu et humilitate

⁵² et ecce nationes convenerunt adversum nos ut nos disperdant tu scis quae cogitant in nos

⁵³ quomodo poterimus subsistere ante facies illorum nisi tu adiuves nos

⁵⁴ et tubis exclamaverunt voce magna

⁵⁵ et post hoc constituit Iudas duces populi tribunos et centuriones et pentecontarcos et decuriones

⁵⁶ et dixit his qui aedificabant domos et sponsabant uxores et plantabant vineas et formidolosis ut redirent unusquisque in domum suam secundum legem

⁵⁷ et moverunt castra et conlocaverunt ad austrum

Ammaum
⁵⁸ et ait Iudas accingimini et estote filii potentes et estote parati in mane ut pugnetis adversum nationes has quae convenerunt disperdere nos et sancta nostra

⁵⁹ quoniam melius est nos mori in bello quam videre mala gentis nostrae et sanctorum

⁶⁰ sicut autem fuerit voluntas in caelo sic fiat

4 et adsumpsit Gorgias quinque milia virorum et mille equites electos et moverunt castra nocte
² ut adplicarent ad castra Iudaeorum et percuterent eos subito et filii qui erant ex arce erant illi duces

³ et audivit Iudas et surrexit ipse et potentes percutere virtutem exercituum regis quae erat in Ammaum

⁴ adhuc enim dispersus erat exercitus a castris

⁵ et venit Gorgias in castra Iudae noctu et neminem invenit et quaerebant eos in montibus quoniam dixit fugiunt hii a nobis

⁶ et cum dies factus esset apparuit Iudas in campo cum tribus milibus virorum tantum quia tegumenta et gladios non habebant

⁷ et viderunt castra gentium valida et loricatedos et equitatus in circuitu eorum et hii docti proelium

⁸ et ait Iudas viris qui secum erant ne timueritis multitudinem eorum et impetum eorum ne formidetis

⁹ mementote qualiter salvi facti sunt patres nostri in mari Rubro cum sequeretur eos Pharaon cum exercitu

¹⁰ et nunc clamemus in caelum et miserebitur nostri et testamenti patrum nostrorum et conteret exercitum istum ante faciem nostram hodie

¹¹ et scient omnes gentes quia est qui redimat et liberet Israhel

¹² et levaverunt alienigenae oculos suos et viderunt eos venientes ex adverso

¹³ et exierunt de castris in proelium et tuba cecinerunt hii qui fuerant cum Iuda

¹⁴ et congressi sunt et contritae sunt gentes et fugerunt in campum

¹⁵ novissimi autem ceciderunt gladio et persecuti sunt eos usque Gesoron et usque in campos Idu-

I MACCHABEORUM 4:15

meae et Azoti et Iamniae et ceciderunt ex illis ad tria milia virorum

¹⁶ et reversus est Iudas et exercitus eius sequens eum

¹⁷ et dixit ad populum non concupiscatis spolia quia bellum contra nos est

¹⁸ et Gorgias et exercitus eius in monte prope nos sed state contra inimicos nostros et expugnat eos et post hoc sumetis spolia

¹⁹ et adhuc loquente Iuda haec apparuit pars quaedam prospiciens de monte

²⁰ et vidit quod in fugam conversi sunt et succensa sunt castra fumus enim qui videbatur declarabat quod factum est

²¹ quibus illi conspectis timuerunt valde aspicientes simul et Iudam et exercitum in campo paratum ad proelium

²² et fugerunt omnes in campo alienigenarum

²³ et Iudas reversus est ad spolia castrorum et acceperunt aurum multum et argentum et hyacinthum et purpuram marinam et opes magnas

²⁴ et conversi hymnum canebant et benedicebant in caelum quoniam bonum est quoniam in saeculum misericordia eius

²⁵ et facta est salus magna in Israhel in illa die

²⁶ quicumque autem alienigenarum evaserunt venerunt et nuntiaverunt Lysiae universa quae acciderant

²⁷ quibus auditis ille consternatus est animo deficiebat quod non qualia voluit talia contigerunt in Israhel et qualia mandavit rex

²⁸ et sequenti anno congregavit electorum virorum sexaginta milia et equitum quinque milia ut debellaret eos

²⁹ et venerunt in Iudaeam et castra posuerunt in Bethoron et occurrit illis Iudas cum decem milibus viris

³⁰ et viderunt exercitum fortem et oravit et dixit benedictus es salvator Israhel qui contrivisti impetum potentis in manu servi tui David et tradidisti castra alienigenarum in manus Ionathae filii Saul et armigeri eius

³¹ conclude exercitum istum in manu populi tui Israhel et confundantur in exercitu suo et equitibus

³² da illis formidinem et tabefac audaciam virtutis eorum et commoveantur contritione sua

³³ deice eos gladio diligentium te et conlaudent te omnes qui noverunt nomen tuum in hymnis

³⁴ et commiserunt et ceciderunt de exercitu Lysiae quinque milia virorum

³⁵ videns autem Lysias suorum fugam et Iudaeorum audaciam et quod parati sunt aut vivere aut mori fortiter abiit Antiochiam et elegit milites ut multiplicatus rursus veniret in Iudaeam

³⁶ dixit autem Iudas et fratres eius ecce contriti sunt inimici nostri ascendamus nunc mundare sancta et renovare

³⁷ et congregatus est omnis exercitus et ascenderunt in montem Sion

³⁸ et viderunt sanctificationem desertam et altare profanatum et portas exustas et in atriis virgulta nata sicut in saltu vel montibus et pastoforia diruta

³⁹ sciderunt vestimenta sua et planxerunt planctu magno et inposuerunt cinerem

⁴⁰ et ceciderunt in faciem super terram et exclamaverunt tubis signorum et clamaverunt in caelum

⁴¹ tunc ordinavit Iudas viros ut pugnarent adversus eos qui erant in arce donec emundarent sancta

⁴² et elegit sacerdotes sine macula voluntatem habentes in lege Dei

⁴³ et mundaverunt sancta et tulerunt lapides contaminationis in locum immundum

⁴⁴ et cogitavit de altare holocaustorum quod profanatum erat quid de eo faceret

⁴⁵ et incidit illi consilium bonum ut destrueret illud ne forte esset illis in obprobrium quia contaminaverunt illud gentes et demoliti sunt illud

⁴⁶ et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto quoadusque veniret propheta et responderet de eis

⁴⁷ et acceperunt lapides integros secundum legem et aedificaverunt altare novum secundum illud quod fuit prius

⁴⁸ et aedificaverunt sancta et quae intra domum intrinsecus et aedem et atria sanctificaverunt

⁴⁹ et fecerunt vasa sancta nova et intulerunt candelabrum et altare incensorum et mensam in templum

⁵⁰ et incensum posuerunt super altare et accenderunt lucernas quae super candelabrum erant et lucebant in templo

⁵¹ et posuerunt super mensam panes et adpenderunt vela et consummaverunt omnia opera quae fecerunt

⁵² et ante matutinum surrexerunt quinta et vicesima mensis noni hic mensis casleu centesimi quadragessimis octavi anni

⁵³ et obtulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum novum quod fecerunt

⁵⁴ secundum tempus et secundum diem in qua contaminaverunt illud gentes in ipsa renovatum est in canticis et citharis et cinyris et cymbalis

⁵⁵ et cecidit omnis populus et adoraverunt et benedixerunt in caelum ei qui prosperavit eis

⁵⁶ et fecerunt dedicationem altaris diebus octo et obtulerunt holocausta cum laetitia et salutaria laudis

⁵⁷ et ornaverunt faciem templi coronis aureis et scutulis et dedicaverunt portas et pastoforia et inposuerunt eis ianuas

⁵⁸ et facta est laetitia in populo magna valde et aversum est obprobrium gentium

⁵⁹ et statuit Iudas et fratres eius et universa ecclesia Israhel ut agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo a quinta et vicesima mensis casleu cum laetitia et gaudio

⁶⁰ et aedificaverunt in tempore illo montem Sion et per circuitum muros altos et turres firmas nequando venirent gentes et conculcarent eam sicut antea fecerunt

⁶¹ et conlocavit illic exercitum ut servarent eam et munivit eam ad custodiendam Bethsuram ut haberet populus munitionem contra faciem Idumeae

5 et factum est ut audierunt gentes in circuitu quia aedificatum est altare et sancta sicut prius et iratae sunt valde

² et cogitabant tollere genus Iacob qui erant inter eos et coeperunt occidere de populo et persequi

³ et debellabat Iudas filios Esau in Idumea et eos qui erant in Acrabattene quia circumsedebant Israelitas et percussit eos plaga magna

⁴ et recordatus est malitiam filiorum Bean qui erant populo in laqueum et in scandalum insidiantes in via

⁵ et conclusi sunt ab eo in turribus et adplicuit ad eos et anathematizavit eos et incendit turres eorum igni cum omnibus qui in eis erant

⁶ et transiit ad filios Ammon et invenit manum fortem et populum copiosum et Timotheum ducem ipsorum

⁷ et commisit cum eis proelia multa et contriti sunt in conspectu eorum et percussit eos

⁸ et cepit Iazer civitatem et filias eius et reversus est in Iudaeam

⁹ et congregatae sunt gentes quae sunt in Galaad adversus Israelitas qui erant in finibus eorum ut tollerent eos et fugerunt in Datheman munitionem

¹⁰ et miserunt litteras ad Iudam et fratres eius dicentes congregatae sunt adversum nos gentes per circuitum ut auferant nos

¹¹ et parant venire et occupare munitionem in quam confugimus et Timotheus est dux exercitus eorum

¹² nunc ergo veni eripe nos de manibus eorum quia cecidit multitudo de nobis

¹³ et omnes fratres nostri qui erant in locis Tubi interfecti sunt et captivas abduxerunt uxores eorum et natos et spolia et peremerunt illic ferme mille viros

¹⁴ et adhuc epistolae legebantur et ecce alii nuntii venerunt de Galilea conscissis tunicis nuntiantes secundum verba haec

¹⁵ dicentes convenisse adversum se a Ptolomaida et Tyro et Sidone et omni Galilea alienigenas ut nos consumant

¹⁶ ut audivit autem Iudas et populus sermones istos convenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis qui in tribulatione erant et expugnabantur ab eis

¹⁷ dixitque Iudas Simoni fratri suo elige tibi viros et vade et libera fratres tuos in Galilea ego enim et frater meus Ionathas ibimus in Galaditin

¹⁸ et reliquit Iosephum filium Zacchariae et Azariam duces populi cum residuo exercitu in Iudaeam ad custodiendum

¹⁹ et praecepit illi dicens praeesto populo huic et nolite bellum committere adversum gentes donec revertamur

²⁰ et dati sunt Simoni viri tria milia ut iret in Galileam Iudae autem octo milia in Galaditin

²¹ et abiit Simon in Galileam et commisit proelia multa cum gentibus et contritae sunt gentes a facie eius et persecutus est eos usque ad portam

²² Ptolomaidis et ceciderunt de gentibus fere tria milia virorum et accepit spolia eorum

²³ et sumpsit eos qui erant in Galilea et in Arbatis cum uxoribus et natis et omnibus quae erant illis et adduxit in Iudaeam cum laetitia magna

²⁴ et Iudas Macchabeus et Ionathas et fratres eius transierunt Iordanem et abierunt viam trium dierum per desertum

²⁵ et occurrerunt eis Nabuthei et susceperunt eos pacifice et narraverunt eis omnia quae acciderunt fratribus in Galaditide

²⁶ et quia multi ex eis comprehensi sunt in Basara et Bosor et in Alimis et in Casfor et Macet et Carnain hae omnes civitates munitae et magnae

²⁷ sed et in ceteris civitatibus Galaditidis tenentur comprehensi et in crastinum constituerunt admovere exercitum civitatibus his et comprehendere et tollere eos in una die

²⁸ et convertit Iudas et exercitus eius viam in desertum Bosor repente et occupavit civitatem et occidit omnem masculum in ore gladii et accepit omnia spolia eorum et succendit eam igni

²⁹ et surrexerunt inde nocte et ibant usque ad munitionem

³⁰ et factum est diluculo cum adlevassent oculos suos ecce populus multus cuius non erat numerus portantes scalas et machinas ut comprehenderent munitionem et expugnarent eos

³¹ et vidit Iudas quia coepit bellum et clamor belli ascendit in caelum sicut tuba et clamor magnus de civitate

³² et exercitui dixit pugnate hodie pro fratribus vestris

³³ et venit tribus ordinibus post eos et exclamaverunt tubis et clamaverunt in oratione

³⁴ et cognoverunt castra Timothei quia Macchabeus est et refugerunt a facie eius et percusserunt eos

plaga magna et ceciderunt ex eis in illa die fere octo milia virorum

³⁵ et divertit Iudas in Maspha et expugnavit et cepit eam et occidit omnem masculum eius et sumpsit spolia eius et succendit eam igni

³⁶ inde perrexit et cepit Casbon et Maged et Bosor et reliquas civitates Galaditidis

³⁷ post haec autem verba congregavit Timotheus exercitum alium et castra posuit contra Rafon trans torrentem

³⁸ et misit Iudas speculari exercitum et renuntiaverunt ei dicentes quia convenerunt ad eum omnes gentes quae in circuitu nostro sunt exercitus multus nimis

³⁹ et Arabas conduxit in auxilium et castra posuerunt trans torrentem parati venire ad te in proelium et abiit Iudas obviam illis

⁴⁰ et ait Timotheus principibus exercitus sui cum adpropiaverit Iudas et exercitus eius ad torrentem aquae si transierit ad nos prior non poterimus sustinere eum quia potens poterit adversum nos

⁴¹ si vero timuerit transire et posuerit castra extra flumen transfretemus ad eos et poterimus adversus illum

⁴² ut autem adpropinquavit Iudas ad torrentem aquae statuit scribas populi secus torrentem et mandavit eis dicens neminem hominum reliqueritis sed veniant omnes in proelium

⁴³ et transfretavit ad illos prior et omnis populus post eum et contritae sunt ante faciem eorum omnes gentes et proiecerunt arma sua et fugerunt ad fanum quod est in Carnain

⁴⁴ et occupavit ipsam civitatem et fanum succendit igni cum omnibus qui erant in ipso et oppressa est Carnain et non potuit sustinere contra faciem Iudae

⁴⁵ et congregavit Iudas universos Israhelitas qui erant in Galaditiden a minimo usque ad maximum et uxores eorum et natos et exercitum magnum valde ut venirent in terram Iudae

⁴⁶ et venerunt usque Efron et haec civitas magna in ingressu posita munita valde et non erat declinare ab ea dextra vel sinistra sed per mediam iter erat

⁴⁷ et incluserunt se qui erant in civitate et obstruxerunt portas lapidibus et misit ad eos Iudas verbis pacificis

⁴⁸ dicens transeamus per terram vestram ut eamus in terram nostram et nemo vobis nocebit tantum pedibus transibimus et nolebant eis aperire

⁴⁹ et praecepit Iudas praedicare in castris ut adplicarent unusquisque in quo erat loco

⁵⁰ et adplicuerunt viri virtutis et obpugnavit civitatem illam tota die et tota nocte et tradita est civitas in manu eius

⁵¹ et peremerunt omnem masculum in ore gladii et eradicavit eam et accepit spolia eius et transiit per totam civitatem super interfectos

⁵² et transgressi sunt Iordanem in campo magno contra Bethsan

⁵³ et erat Iudas congregans extremos et exhortabatur populum per totam viam donec venerunt in terram Iuda

⁵⁴ et ascenderunt in montem Sion cum laetitia et gaudio et obtulerunt holocausta quod nemo ex eis cecidisset donec reverterentur in pace

⁵⁵ et in diebus quibus erat Iudas et Ionathas in terra Galaad et Simeon frater eius in Galilea contra faciem Ptolomaidis

⁵⁶ audivit Iosephus Zacchariae filius et Azarias princeps virtutis res bene gestas et proelia quae facta sunt

⁵⁷ et dixit faciamus et ipsi nobis nomen et eamus pugnare adversum gentes quae in circuitu nostro sunt

⁵⁸ et praecepit his qui erant in exercitu suo et abierunt Iamnam

⁵⁹ et exivit Gorgias de civitate et viri eius obviam illi in pugnam

⁶⁰ et fugati sunt Iosephus et Azarias usque in fines Iudae et ceciderunt illa die de populo Israhel ad duo milia viri et facta est fuga magna in populo

⁶¹ quia non audierunt Iudas et fratres eius existimantes se fortiter facturos

⁶² ipsi autem non erant de semine virorum illorum per quos salus facta est in Israhel

⁶³ et viri Iuda magnificati sunt valde in conspectu omnis Israhel et gentium omnium ubi audiebatur nomen eorum

⁶⁴ et convenerunt ad eos fausta adclamantes

⁶⁵ et exivit Iudas et fratres eius et expugnabant filios Esau in terra quae ad austrum est et percussit Chebron et filias eius et muros eius et turres succendit in circuitu

⁶⁶ et movit castra ut iret in terra alienigenarum et perambulabat Samariam

⁶⁷ in illa die ceciderunt sacerdotes in bello dum vult fortiter facere dum sine consilio exiit in proelium

⁶⁸ et declinavit Iudas in Azotum in terra alienigenarum et vidit aras eorum et spolia deorum ipsorum succendit igni et cepit spolia civitatum et regressus est in terram Iuda

6 et rex Antiochus perambulavit superiores regiones et audivit esse civitatem Elymaidem in Perside nobilissimam et copiosam in argento et auro

² templumque in ea locuples valde et illic velamina aurea et loricae et scuta quae reliquit Alexander Philippi rex Macedo qui regnavit primus in Graecia

³ et venit et quaerebat civitatem capere et praedare eam et non potuit quoniam innotuit sermo his qui erant in civitate

⁴ et insurrexerunt in proelium et fugit inde et abiit cum tristitia magna et reversus est Babyloniam

⁵ et venit qui nuntiaret ei in Perside quia fugata sunt castra quae erant in terra Iuda

⁶ et quia abiit Lysias cum virtute forti in primis et fugatus est a facie Iudaeorum et invaluerunt armis et viribus et spoliis multis quas ceperunt

⁷ et quia diruerunt abominationem quam aedificaverat super altare quod erat in Hierusalem et sanctificationem sicut prius circumdederunt muris excelsis sed et Bethsuram civitatem suam

⁸ et factum est ut audivit rex sermones istos expavit et commotus est valde et decidit in lectum et incidit in languorem prae tristitia quia non est factum sicut cogitabat

⁹ et erat illic dies multos quia renovata est in eo tristitia magna et arbitratus est se mori

¹⁰ et vocavit omnes amicos suos et dixit illis recessit somnus ab oculis meis et concidi et corruui corde prae sollicitudine

¹¹ et dixi in corde meo in quantam tribulationem deveni et in quos fluctus tristitiae in qua nunc sum qui iucundus eram et dilectus in potestate mea

¹² nunc vero reminiscor malorum quae feci in Hierusalem unde abstuli omnia spolia argentea et aurea quae erant in ea et misi auferri habitantes Iudaeam sine causa

¹³ cognovi ergo quia propterea invenerunt me mala ista et ecce perego tristitia magna in terra aliena

¹⁴ et vocavit Philippum unum de amicis suis et praeposuit eum super universum regnum suum

¹⁵ et dedit ei diadema et stolam suam et anulum ut adduceret Antiochum filium suum et nutriret eum et regnaret

¹⁶ et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadagesimo et nono

¹⁷ et cognovit Lysias quoniam mortuus est rex et constituit regnare Antiochum filium eius quem nutritivit adolescentem et vocavit nomen eius Eupator

¹⁸ et hii qui erant in arce concluserant Israhel in circuitu sanctorum et quaerebant eis mala semper ad firmamentum gentium

¹⁹ et cogitavit Iudas disperdere eos et convocavit universum populum ut obsiderent eos

²⁰ et coirent simul et obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo et fecerunt ballistas et machinas

²¹ et exierunt quidam ex eis qui obsidebantur et adiunxerunt se illis aliqui ex impiis Israhel

²² et abierunt ad regem et dixerunt quousque non facies iudicium et vindicas fratres nostros

²³ nos decrevimus servire patri tuo et ambulare in praeceptis eius et obsequi edictis eius

²⁴ et filii populi nostri propter hoc abalienabantur se a nobis et quicumque inveniebantur ex nobis interficiebantur et hereditates nostrae diripiebantur

²⁵ et non ad nos tantum extenderunt manum sed et in omnes fines nostros

²⁶ et ecce adplicuerunt hodie ad arcem in Hierusalem occupare eam et munitionem in Bethsuram munierunt

²⁷ et nisi praeveneris eos velocius maiora quam haec facient nec poteris obtinere eos

²⁸ et iratus est rex ut audivit et convocavit omnes amicos suos et principes exercitus sui et eos qui super equites erant

²⁹ sed et de regnis aliis et insulis et maritimis venerunt ad eum exercitus conducticius

³⁰ et erat numerus exercitus centum milia peditum et viginti milia equitum et elefanti triginta duo docti ad proelium

³¹ et venerunt per Idumeam et adplicuerunt ad Bethsuram et pugnaverunt dies multos et fecerunt machinas et exierunt et succenderunt eas igni et pugnaverunt viriliter

³² et recessit Iudas ab arce et admovit castra ad Bethzacara contra castra regis

³³ et surrexit ante lucem et concitavit exercitus impetum contra viam Bethzacara et comparaverunt se exercitus in proelium et tubis cecinerunt

³⁴ et elefantis ostenderunt sanguinem uvae et mori ad acuendos eos in proelium

³⁵ et diviserunt bestias per legiones et adstiterunt singulis elefantis mille viri in loriceis concatenatis et galeae aerae in capitibus eorum et quingenti equites ordinati unicuique bestiae electi erant

³⁶ hii ante tempus ubicumque erat bestia erant et quocumque ibat ibant non discedebant ab ea

³⁷ sed et turres ligneas super eos firmae protegentes super singulas bestias et super eas machinae et super singulas viri virtutis triginta duo qui pugnant desuper et intus magister bestiae

³⁸ et residuum equitatum hinc et inde statuit in duas partes tubis et exercitum commovere et perurguere constipati in legionibus eius

³⁹ et ut refulsit sol in clypeos aureos et aereos resplenduerunt montes ab eis resplenduerunt sicut lampades ignis

⁴⁰ et distincta est pars exercitus regis per montes excelsos et alii per loca humilia et ibant caute et ordinate

⁴¹ et commovebantur omnes inhabitantes a voce multitudinis eorum et incessu turbae et conlisionis armorum erat enim exercitus magnus valde et fortis

⁴² et adpropiavit Iudas et exercitus eius in proelium et ceciderunt de exercitu regis sescenti viri

⁴³ et vidit Eleazar filius Saura unam de bestiis loricateam lorice regis et erat eminens super ceteras bestias et visum est ei quod in ea esset rex

⁴⁴ et dedit se ut liberaret populum suum et acquiret sibi nomen aeternum

⁴⁵ et cucurrit ad eam audaciter in medio legionis interficiens a dextris et a sinistris et cadebant ab eo huc et illuc

⁴⁶ et ivit sub pedes elefanti et subposuit ei et occidit eum et cecidit in terram super ipsum et mortuus est illic

⁴⁷ et videntes virtutem regis et impetum exercitus eius deverterunt ab eis

⁴⁸ castra autem regis ascenderunt contra eos in Hierusalem et adplicuit castra rex ad Iudaeam et montem Sion

⁴⁹ et fecit pacem cum his qui erant in Bethsuram et exierunt de civitate quia non erant eis ibi alimenta conclusis quia sabbata erant terrae

⁵⁰ et comprehendit rex Bethsuram et constituit illic custodiam servare eam

⁵¹ et convertit castra ad locum sanctificationis dies multos et statuit illic ballistas et machinas et ignis iacula et tormenta ad lapides iactandos et spicula et scorpios ad mittendas sagittas et fundibula

⁵² fecerunt autem et ipsi machinas adversus machinas eorum et pugnaverunt dies multos

⁵³ escae autem non erant in civitate eo quod septimus annus esset et qui remanserant in Iudaea de gentibus consumpserant reliquias eorum quae repositae fuerant

⁵⁴ et remanserunt in sanctis viri pauci quoniam obtinuerat eos fames et dispersi sunt unusquisque in locum suum

⁵⁵ et audivit Lysias quod Philippus quem constituit rex Antiochus cum adhuc viveret et nutriret Antiochum filium suum ut regnaret

⁵⁶ et reversus esset a Perside et Media et exercitus qui abierat cum ipso et quia quaerit suscipere regni negotia

⁵⁷ festinavit ire et dicere ad regem et duces exercitus deficimus cotidie et esca nobis modica est et locus quem obsidemus est munitus et incumbit nobis ordinare de regno

⁵⁸ nunc itaque demus dextras hominibus istis et faciamus cum illis pacem et cum omni gente eorum

⁵⁹ et constituamus illis ut ambulent in legitimis suis sicut prius propter legitima enim ipsorum quae despeximus irati sunt et fecerunt omnia haec

⁶⁰ et placuit sermo in conspectu regis et principum et misit ad eos pacem facere et receperunt illam

⁶¹ et iuravit illis rex et principes et exierunt de munitione

⁶² et intravit rex montem Sion et vidit munitioem loci et rupit ius iuramenti quod iuravit et mandavit destruere murum in gyro

⁶³ et discessit festinanter et reversus est Antiochiam et invenit Philippum dominantem civitati et pugnavit adversus eum et occupavit civitatem

7 anno centesimo quinquagesimo et primo exiit Demetrius Seleuci filius ab urbe Roma et ascendit cum paucis viris in civitatem maritimam et regnavit illic

² et factum est ut ingressus est in domum regni patrum suorum comprehendit exercitus Antiochum et Lysiam ut adduceret eos ad eum

³ et res ei innotuit et ait nolite mihi ostendere faciem eorum

⁴ et occidit eos exercitus et sedit Demetrius super sedem regni sui

⁵ et venerunt ad eum viri iniqui et impii ex Israhel et Alchimus dux eorum qui volebat fieri sacerdos

⁶ et accusaverunt populum apud regem dicentes perdidit Iudas et fratres eius amicos tuos et nos disperdit de terra nostra

⁷ nunc ergo mitte virum cui credis et eat et videat exterminium omne quod fecit nobis et regionibus regis et puniit omnes amicos eius et adiutores eorum

⁸ et elegit rex ex amicis suis Bacchidem qui dominabatur trans Flumen magnum in regno et fidelem regi et misit eum

⁹ et Alchimum impium constituit in sacerdotio et mandavit ei facere ultionem in filios Israhel

¹⁰ et surrexerunt et venerunt cum exercitu magno in terram Iuda et miserunt nuntios et locuti sunt ad Iudam et fratres eius verbis pacificis in dolo

¹¹ et non intenderunt sermonibus eorum viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno

¹² et convenerunt ad Alchimum et Bacchidem congregatio scribarum requirere quae iusta sunt

¹³ et primi Asidei qui erant in filiis Israhel et exquirebant ab eis pacem

¹⁴ dixerunt enim homo sacerdos de semine Aaron venit non decipiet nos

¹⁵ et locutus est cum eis verba pacifica et iuravit illis dicens non inferemus vobis malum neque amicis vestris

¹⁶ et crediderunt ei et comprehendit ex eis sexaginta viros et occidit eos in una die secundum verbum quod scriptum est

¹⁷ carnes sanctorum tuorum et sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Hierusalem et non erat qui sepeliret

¹⁸ et incubuit timor et tremor in omnem populum quia dixerunt non est ei veritas et iudicium transgressi sunt enim constitutum et iusiurandum quod iuraverunt

¹⁹ et movit Bacchides castra ab Hierusalem et adplicuit in Bethzetha et misit et conprehendit multos ex eis qui a se refugerant et quosdam de populo mactavit et in puteum magnum proiecit

²⁰ et commisit regionem Alchimo et reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi et abiit Bacchides ad regem

²¹ et satis agebat Alchimus pro principatu sacerdotii sui

²² et convenerunt ad eum omnes qui perturbabant populum suum et obtinuerunt terram Iuda et fecerunt plagam magnam in Israhel

²³ et vidit Iudas omnia mala quae fecit Alchimus et qui cum eo erant in filios Israhel plus multo quam gentes

²⁴ et exiit in omnes fines Iudae in circuitu et fecit vindictam in viros desertores et cessaverunt ultra exire in regionem

²⁵ vidit autem Alchimus quod praevaluit Iudas et qui cum eo sunt et cognovit quia non potest sustinere eos et regressus est ad regem et accusavit eos multis criminibus

²⁶ et misit rex Nicanorem unum ex principibus suis nobilioribus qui erat inimicitias exercens contra Israhel et mandavit ei evertere populum

²⁷ et venit Nicanor in Hierusalem cum exercitu magno et misit ad Iudam et ad fratres eius cum dolo verbis pacificis

²⁸ dicens non sit pugna inter me et vos veniam cum viris paucis et videam facies vestras cum pace

²⁹ et venit ad Iudam et salutaverunt se invicem pacifice et hostes parati erant rapere Iudam

³⁰ et innotuit sermo Iudae quoniam cum dolo venerat ad eum et contreritus est ab eo et amplius noluit videre faciem eius

³¹ et cognovit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius et exivit obviam Iudae in pugnam iuxta Capharsalama

³² et ceciderunt de Nicanoris fere quinque milia viri et fugerunt in civitatem David

³³ et post haec verba ascendit Nicanor in montem Sion et exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace et demonstrare ei holocaustomata quae offerebantur pro rege

³⁴ et inridens sprexit eos et polluit et locutus est superbe

³⁵ et iuravit cum ira dicens nisi traditus fuerit Iudas et exercitus eius in manus meas continuo cum regressus fuero in pace succendam domum istam et exiit cum ira magna

³⁶ et intraverunt sacerdotes et steterunt ante faciem altaris et templi et flentes dixerunt

³⁷ tu elegisti domum istam Domine ad invocandum nomen tuum in ea ut esset domus orationis et obsecrationis populo tuo

³⁸ fac vindictam in homine isto et exercitu eius et cadant gladio memento blasphemias eorum et ne dederis eis ut permaneant

³⁹ et exiit Nicanor ab Hierusalem et castra adplicuit ad Bethoron et occurrit illi exercitus Syriae

⁴⁰ et Iudas adplicuit in Adarsa cum tribus milibus viris et oravit Iudas et dixit

⁴¹ qui missi erant a rege Sennacherib Domine qui blasphemaverunt te exiit angelus et percussit ex eis centum octoginta quinque milia

⁴² sic percute exercitum istum in conspectu nostro hodie et sciant ceteri quia male locutus est super sancta tua et iudica illum secundum malitiam illius

⁴³ et commiserunt exercitus proelium tertiadecima die mensis adar et contrita sunt castra Nicanoris et cecidit ipse primus in proelio

⁴⁴ ut vidit autem exercitus eius quia cecidit Nicanor proiecerunt arma sua et fugerunt

⁴⁵ et persecuti sunt eos viam diei unius ab Adasor usquequo veniatur Gazera et tubis cecinerunt post eos cum significationibus

⁴⁶ et exierunt de omnibus castellis Iudae in circuitu et ventilabant eos cornibus et convertebantur iterum ad eos et ceciderunt omnes gladio et non est relictus ex eis nec unus

⁴⁷ et acceperunt spolia eorum et praedam et caput Nicanoris amputaverunt et dexteram eius quam extenderat superbe et adtulerunt et suspenderunt contra Hierusalem

⁴⁸ et laetatus est populus valde et egerunt diem illum in laetitia magna

⁴⁹ et constituit agi omnibus annis diem istam tertiadecima die mensis adar

⁵⁰ et siluit terra Iuda dies paucos

8 et audivit Iudas nomen Romanorum quia sunt potentes viribus et adquiescunt ad omnia quae postulantur ab eis et quicumque accesserunt ad eos statuerunt cum eis amicitias et quia sunt potentes viribus

² audierunt proelia eorum et virtutes bonas quas faciunt in Galatia quia obtinuerunt eos et duxerunt sub tributum

³ et quanta fecerunt in regione Hispaniae et quod in potestate redegerunt metalla argenti et auri quae illic sunt et possederunt omnem locum consilio suo et patientia

⁴ locos qui longe erant valde ab eis et reges qui supervenerant illis ab extremis terrae contriverunt et percusserunt eos plaga magna ceteri autem dant eis tributum omnibus annis

⁵ et Philippum et Persen Citiorum regem et ceteros qui adversus eos arma tulerunt contriverunt bello et obtinuerunt eos

⁶ et Antiochum magnum regem Asiae qui eis pugnam intulerat habens centum viginti elefantos et exercitum magnum valde contritum ab eis

⁷ et quia ceperunt eum vivum et statuerunt ei ut daret ipse et qui regnaverint post eum tributum magnum et daret obsides et constitutum

⁸ et regionem Medorum et Lydos et Medos de optimis regionibus eorum et acceptas eas ab illis dederunt Eumeni regi

⁹ et quia qui erant apud Elladam voluerunt ire et tollere eos et innotuit sermo his

¹⁰ et miserunt ad eos ducem unum et pugnaverunt contra illos et ceciderunt ex eis multi et captivas duxerunt uxores eorum et filios et diripuerunt eos et terram eorum possederunt et destruxerunt muros eorum et in servitutem illos redegerunt usque in hunc diem

¹¹ et residua regna et insulas quae aliquando restiterant illis exterminaverunt et in potestatem redegerunt

¹² cum amicis autem suis et qui in ipsis requiem habebant conservaverunt amicitiam et obtinuerunt regna quae erant proxima et quae longe quia quicumque audiebant nomen eorum timebant eos

¹³ quibus vero vellent auxilio esse ut regnarent regnabant et exaltati sunt valde

¹⁴ et in omnibus istis nemo portabat diadema nec induebatur purpura ut magnificaretur in ea

¹⁵ et quia curiam fecerunt sibi et cotidie consulebant trecentos viginti consilium agentes semper de multitudine ut quae digna sunt gerant

¹⁶ et committunt uni homini magistratum suum per singulos annos dominari universae terrae suae et omnes oboediunt uni et non est invidia neque zelus inter eos

¹⁷ et elegit Iudas Eupolemum filium Iohannis filii Iacob et Iasonem filium Eleazari et misit eos Romanam constituere cum illis amicitiam et societatem

¹⁸ et ut auferrent ab eis iugum Graecorum quia viderunt quod in servitutem premerent regnum Israhel

¹⁹ et abierunt Romanam viam multam valde et introierunt curiam et dixerunt

²⁰ Iudas Macchabeus et fratres eius et populus Iudaeorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem et pacem et conscribi nos socios et amicos vestros

²¹ et placuit sermo in conspectu eorum

²² et hoc rescriptum quod rescripserunt in tabulis aereis et miserunt Hierusalem ut esset apud eos ibi memoriale pacis et societatis

²³ bene sit Romanis et genti Iudaeorum in mari et in terra in aeternum gladiusque et hostis procul sit ab eis

²⁴ quod si institerit bellum Romanis prius aut omnibus sociis eorum in omni dominatione eorum

²⁵ auxilium feret gens Iudaeorum prout tempus dicaverit corde pleno

²⁶ et proeliantibus non dabunt neque subministrabunt triticum arma pecuniam naves sicut placuit Romanis et custodient mandata eorum nihil ab eis accipientes

²⁷ similiter autem et si genti Iudaeorum prius acciderit bellum adiuvabunt Romani ex animo prout eis tempus permiserit

²⁸ et adiuvantibus non dabitur triticum arma pecunia naves sicut placuit Romanis et custodiant mandata eorum absque dolo

²⁹ secundum haec verba constituerunt Romani populo Iudaeorum

³⁰ quod si post haec verba hii aut illi addere vel demere ad haec aliquid voluerint facient ex proposito suo et quaecumque addiderint vel dempserint rata erunt

³¹ sed et de malis quae Demetrius rex fecit in eos scripsimus ei dicentes quare gravasti iugum tuum super amicos nostros et socios Iudaeos

³² si ergo iterum adierint nos adversum te faciemus illis iudicium et pugnabimus tecum mari terraque

9 interea ubi audivit Demetrius quia cecidit Nicanor et exercitus eius in proelio adposuit Bacchidem et Alchimum rursum mittere in Iudaeam et dextrum cornu cum illis

² et abierunt viam quae ducit in Galgala et castra posuerunt in Mesaloth quae est in Arbellis et occupaverunt eam et peremerunt animas hominum multas

³ et mense primo anni centesimi quinquagesimi et secundi adplicuerunt exercitum ad Hierusalem

⁴ et surrexerunt et abierunt in Berea viginti milia virorum et duo milia equitum

⁵ et Iudas castra posuerat in Laisa et tria milia viri cum eo electi

⁶ et viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt et timuerunt valde et multi subtraxerunt se de castris et non remanserunt ex eis nisi octingenti viri

⁷ et vidit Iudas quod defluxit exercitus suus et bellum perurgebat eum confractus est corde quia non habebat tempus congregandi eos et dissolutus est

⁸ et dixit his qui residui erant surgamus et eamus ad adversarios nostros si poterimus pugnare adversus eos

⁹ et avertabant eum dicentes non poterimus sed liberemus animas nostras modo et revertemur ad fratres nostros et pugnabimus adversus eos nos autem pauci sumus

¹⁰ et ait Iudas absit istam rem facere ut fugiamus ab eis et si adpropiauit tempus nostrum moriamur in

virtute propter fratres nostros et non inferamus crimen gloriae nostrae

¹¹ et movit exercitus de castris et steterunt illis obviam et divisi sunt equites in duas partes et fundibularii et sagittarii praeibant exercitum et primi certaminis omnes potentes

¹² Bacchides autem erat in dextro cornu et proximavit legio ex duabus partibus et clamabant tubis

¹³ exclamaverunt autem et hii qui erant ex parte Iudae etiam ipsi et commota est terra a voce exercituum et commissum est proelium a mane usque ad vesperam

¹⁴ et vidit Iudas quia firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris et convenerunt cum ipso omnes constantes corde

¹⁵ et contrita est dextra pars ab eis et persecutus est eos usque ad montem Azoti

¹⁶ et qui in sinistro cornu erant viderunt quod contritum est dextrum cornu et secuti sunt post Iudam et qui cum ipso erant a tergo

¹⁷ et ingravatum est proelium et ceciderunt vulnerati multi ex his et illis

¹⁸ et Iudas cecidit et ceteri fugerunt

¹⁹ et Ionathas et Simon tulerunt Iudam fratrem suum in Modin

²⁰ et fleverunt eum omnis populus Israhel planctu magno et lugebant dies multos

²¹ et dixerunt quomodo cecidit potens qui salvum faciebat Israhel

²² et cetera verba Iudae bellorum et virtutum quas fecit non sunt descripta multa enim erant valde

²³ et factum est post obitum Iudae emerserunt iniqui in omnibus finibus Israhel et exorti sunt omnes qui operabantur iniquitatem

²⁴ in diebus illis facta est fames magna valde et tradidit se Bacchidi omnis regio eorum cum ipsis

²⁵ et elegit Bacchides impios viros et constituit eos dominos regionis

²⁶ et exquirebant et perscrutabantur amicos Iudae et adducebant eos ad Bacchidem et vindicabat in illos et includebat

²⁷ et facta est tribulatio magna in Israhel qualis non fuit ex qua die non est visus propheta in Israhel

²⁸ et congregati sunt omnes amici Iudae et dixerunt Ionathae

²⁹ ex quo frater tuus Iudas defunctus est vir similis ei non est qui exeat contra inimicos Bacchidem et eos qui inimici sunt genti nostrae

³⁰ nunc itaque te elegimus hodie esse nobis principem et ducem ad bellandum bellum nostrum

³¹ et suscepit Ionathas tempore illo principatum et surrexit loco Iudae fratris sui

³² et cognovit Bacchides et quaerebat eum occidere

³³ et cognovit Ionathas et Simon frater eius et omnes qui cum eo erant et fugerunt in desertum Thecuuae et consederunt ad aquam lacus Asphar

³⁴ et cognovit Bacchides et die sabbatorum venit ipse et omnis exercitus eius trans Iordanem

³⁵ et misit fratrem suum ducem populi et rogavit Nabatheos amicos suos ut commendaret illis adparatum suum qui erat copiosus

³⁶ et exierunt filii Iambri ex Madabas et comprehenderunt Iohannem et omnia quae habebat et abierunt habentes ea

³⁷ post haec verba renuntiatum est Ionathae et Simoni fratri eius quia filii Iambri faciunt nuptias magnas et ducunt sponsam ex Nadaba filiam unius de magnis principibus Chanaan cum ambitione magna

³⁸ et recordati sunt sanguinis Iohannis fratris sui et ascenderunt et absconderunt se sub tegumento montis

³⁹ et levaverunt oculos suos et viderunt et ecce tumultus et adparatus multus et sponsus processit et amici eius et fratres eius obviam illis cum tympanis et musicis et armis multis

⁴⁰ et surrexerunt ad eos cum insidiis et occiderunt eos et ceciderunt multi vulnerati et residui fugerunt in montem et acceperunt omnia spolia eorum

⁴¹ et conversae sunt nuptiae in luctum et vox musicorum ipsorum in lamentum

⁴² et vindicaverunt vindicta sanguinem fratris sui et reversi sunt ad ripam Iordanis

⁴³ et audivit Bacchides et venit die sabbatorum usque ad oram Iordanis in virtute multa

⁴⁴ et dixit ad suos Ionathas surgamus et pugnemus contra inimicos nostros non est enim hodie sicut heri et nudius tertius

⁴⁵ ecce enim bellum ex adverso aqua vero Iordanis hinc et inde et ripae et paludes et saltus et non est locus devertendi

⁴⁶ nunc ergo clamate in caelum ut liberemini de manu inimicorum vestrorum et commissum est bellum

⁴⁷ et extendit Ionatha manum suam percutere Bacchidem et devertit ab eo retro

⁴⁸ et desiluit Ionathan et transnataverunt ad eos Iordanem

⁴⁹ et ceciderunt de parte Bacchidis die illa mille viri et reversi sunt Hierusalem

⁵⁰ et aedificaverunt civitates munitas in Iudaea munitionem quae erat in Hiericho et in Ammaum et in Bethoron et Bethel et Tamnatan et Phara et Thopomuris excelsis et portis et seris

⁵¹ et posuit custodiam in eis ut inimicitias exercerent in Israhel

⁵² et munivit civitatem Bethsuram et Gazara et arcem et posuit in eis auxilia et adparatum escarum

⁵³ et accepit filios principum regionis obsides et posuit eos in arce in Hierusalem in custodia

⁵⁴ et anno centesimo quinquagesimo tertio mense secundo praecepit Alchimus destrui muros domus sanctae interioris et destrui opera prophetarum et coepit destruere

⁵⁵ in tempore illo percussus est Alchimus et inpedita sunt opera illius et obclusum est os eius et dissolutus est paralyisin nec ultra loqui potuit verbum et mandare de domo sua

⁵⁶ et mortuus est Alchimus in tempore illo cum tormento magno

⁵⁷ et vidit Bacchides quoniam mortuus est Alchimus et reversus est ad regem et siluit terra annis duobus
⁵⁸ et cogitaverunt omnes iniqui dicentes ecce Ionathas et qui cum eo sunt in silentio habitant confidentes nunc ergo adducamus Bacchidem et comprehendet eos omnes in una nocte

⁵⁹ et abierunt et consilium ei dederunt

⁶⁰ et surrexit ut veniret cum exercitu multo et misit occulte epistulas sociis suis qui erant in Iudaea ut comprehenderent Ionathan et eos qui cum eo erant sed non potuerunt quia innotuit eis consilium eorum

⁶¹ et adprehendit de viris regionis qui principes erant malitiae quinquaginta viros et occidit eos

⁶² et secessit Ionathas et Simon et qui cum eo erant in Bethbessi quae est in deserto et struxit diruta eius et firmaverunt eam

⁶³ et agnovit Bacchides et congregavit universam multitudinem suam et his qui de Iuda erant denunciavit

⁶⁴ et venit et castra posuit desuper a Bethbesse et obpugnavit eam dies multos et fecit machinas

⁶⁵ et reliquit Ionathas Simonem fratrem suum in civitate et exiit in regionem et venit cum numero

⁶⁶ et percussit Odaren et fratres eius et filios Phaseron in tabernaculo ipsorum et coepit caedere et crescere in virtutibus

⁶⁷ Simon vero et qui cum ipso erant exierunt de civitate et succenderunt machinas

⁶⁸ et pugnaverunt contra Bacchidem et contritus est ab eis et adflixerunt eum valde quoniam consilium eius et congressus eius erat inanis

⁶⁹ et iratus contra viros iniquos qui ei consilium dederant ut veniret in regionem ipsorum multos ex eis occidit ipse autem cogitavit cum reliquis abire in regionem suam

⁷⁰ et cognovit Ionathas et misit ad eum legatos componere cum ipso pacem et reddere ei captivitatem

⁷¹ et libenter accepit et fecit secundum verba eius et iuravit nihil se ei facturum mali omnibus diebus vitae eius

⁷² et reddidit ei captivitatem quam prius erat praedatus de terra Iuda et conversus abiit in terram suam et non adposuit amplius venire in fines eius

⁷³ et cessavit gladius ex Israhel et habitavit Ionathas in Machemas et coepit Ionathas ibi iudicare populum et exterminavit impios ex Israhel

10 et anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius qui cognominatus est Nobilis et occupavit Ptolomaidam et receperunt eum et regnavit illic

² et audivit Demetrius rex et congregavit exercitum valde copiosum et exivit obviam illi in proelium

³ et misit Demetrius ad Ionathan epistulam verbis pacificis ut magnificaret eum

⁴ dixit enim anticipemus pacem facere cum eo priusquam faciat cum Alexandro adversus nos

⁵ recordabitur enim omnium quae fecimus in eum et in fratrem eius et in gentem eius

⁶ et dedit ei potestatem congregandi exercitum et fabricare arma et esse ipsum socium eius et obsides qui erant in arce iussit tradi ei

⁷ et venit Ionathas in Hierusalem et legit epistulas in auditu omnis populi et eorum qui in arce erant

⁸ et timuerunt timore magno quoniam audierunt quod dedit ei rex in potestatem congregandi exercitum

⁹ et traditi sunt Ionathae obsides et reddidit eos parentibus suis

¹⁰ et habitavit Ionathas in Hierusalem et coepit aedificare et innovare civitatem

¹¹ et dixit facientibus opera ut struerent muros et montem Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem et ita fecerunt

¹² et fugerunt alienigenae qui erant in munitionibus quas aedificaverat Bacchides

¹³ et reliquit unusquisque locum suum et abiit in terram suam

¹⁴ tantum in Bethsuram remanserant aliqui ex his qui reliquerant legem et praecepta Dei erat enim haec eis ad refugium

¹⁵ et audivit Alexander rex promissa quae promisit Demetrius Ionathae et narraverunt ei proelia et virtutes quas ipse fecit et fratres eius et labores quos laboraverunt

¹⁶ et ait numquid inveniemus aliquem virum talem et nunc faciemus eum amicum et socium nostrum

¹⁷ et scripsit epistulam et misit ei secundum haec verba dicens

¹⁸ rex Alexander fratri Ionathae salutem

¹⁹ audivimus de te quod vir potens viribus et aptus es ut sis amicus noster

²⁰ et nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuae et ut amicus regis voceris et misit ei purpuram et coronam auream ut quae nostra sunt sentias et conserves amicitias ad nos

²¹ et induit se Ionathas stolam sanctam septimo mense anno centesimo sexagesimo in die sollemni scenophegiae et congregavit exercitum et fecit arma copiosa

²² et audivit Demetrius verba ista et contristatus est et ait

²³ quid hoc fecimus quod praeoccupavit nos Alexander adprehendere amicitiam Iudaeorum ad munimen sui

²⁴ scribam et ego illi verba deprecatoria et dignitates et dona ut sit mecum in adiutorio

²⁵ et scripsit in haec verba rex Demetrius genti Iudaeorum salutem

²⁶ quoniam servastis ad nos pactum et mansistis in amicitia nostra et non accessistis ad inimicos nostros audivimus et gavisi sumus

²⁷ et nunc perseverate adhuc conservare ad nos fidem et retribuemus vobis bona pro his quae fecistis nobiscum

²⁸ et remitemus vobis praestationes multas et dabimus vobis donationes

²⁹ et nunc absolvo vos et omnes Iudaeos a tributis et pretia salis indulgeo et coronas remitto et tertias seminis

³⁰ et dimidiam partem fructus ligni quod est portio- nis meae relinquo vobis ex hodierno et deinceps ne accipiat a terra Iuda et a tribus civitatibus quae additae sunt illi ex Samaria et Galilea ex hodierna die et in totum tempus

³¹ et Hierusalem sit sancta et libera cum finibus suis et decimae et tributa ipsius sint

³² remitto etiam potestatem arcis quae est in Hierusalem et do eam summo sacerdoti et constituat in ea viros quoscumque ipse elegerit qui custodiant eam

³³ et omnem animam Iudaeorum quae captiva est a terra Iuda in omni regno meo relinquo liberam gratis ut omnes a tributis resolvantur etiam pecorum suorum

³⁴ et omnes dies sollemnes et sabbata et neomeniae et dies decreti et tres dies ante diem sollemnem et tres post diem sollemnem sint omnes inmunitatis et remissionis omnibus Iudaeis qui sunt in regno meo

³⁵ et nemo potestatem agere aliquid habeat et movere negotii adversus aliquem eorum in omni causa

³⁶ et ut adscribantur ex Iudaeis in exercitu regis ad triginta milia virorum et dabuntur illis copiae ut oportet omnibus exercitibus regis et ex ipsis ordi- nabuntur qui sint in munitionibus regis magni

³⁷ et ex his constituentur supra negotia regni quae aguntur ex fide et principes sint ex eis et ambulent legibus suis sicut praecepit rex in terra Iuda

³⁸ et tres civitates quae additae sunt Iudaeae ex regione Samariae cum Iudaea reputentur ut sint sub uno et non oboediant aliae potestati nisi summi sacerdotis

³⁹ Ptolomaidam et confines eius quas dedi donum sanctis qui sunt in Hierusalem ad necessarios sumptus sanctorum

⁴⁰ et ego singulis annis dabo quindecim milia siclorum argenti de rationibus regis quae me contingunt

⁴¹ et omne quod reliquum fuit quod non reddiderant qui super negotia erant annis prioribus ex hoc dabunt in opera domus

⁴² et super haec quinque milia siclorum argenti quae accipiebant de sanctorum ratione per singulos annos et haec ad sacerdotes pertineant qui ministerio funguntur

⁴³ et quicumque fugerint in templum quod est in Hierosolymis et in omnibus finibus eius obnoxios regi in omni negotio dimittatis et universa quae sunt eis in regno meo libera habeant

⁴⁴ et ad aedificanda vel restauranda opera sanctorum sumptus dabuntur de ratione regis

⁴⁵ et ad extruendos muros Hierusalem et communiendos in circuitu sumptus dabuntur de ratione regis et ad construendos muros in Iudaea

⁴⁶ ut audivit autem Ionathas et populus sermones istos non crediderunt eis nec receperunt eos quia recordati sunt malitiae magnae quam fecerat in Israhel et tribulaverat eos valde

⁴⁷ et conplacuit eis in Alexandrum quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis et ipsi auxilium ferebant omnibus diebus

⁴⁸ et congregavit Alexander rex exercitum magnum et admovit castra ad Demetrium

⁴⁹ et commiserunt proelium reges et fugit exercitus Alexandri et insecutus est eum Demetrius et incubuit super eos

⁵⁰ et invaluit proelium nimis donec occidit sol et cecidit Demetrius in illa die

⁵¹ et misit Alexander ad Ptolomeum regem Aegypti legatos secundum haec verba dicens

⁵² quoniam ingressus sum in regnum meum et sedi in sede patrum meorum et obtinui principatum et contrivi Demetrium et possedi regionem nostram

⁵³ et commisi cum eo pugnam et contritus est ipse et castra eius a nobis et sedimus in sede regni eius

⁵⁴ et nunc statuamus ad invicem amicitiam et da mihi filiam tuam uxorem et ero gener tuus et ipsi dignitatem

⁵⁵ et respondit Ptolomeus rex dicens felix dies in qua reversus es ad terram patrum tuorum et sedisti in sede regni eorum

⁵⁶ et nunc faciam tibi quae scripsisti sed occurre Ptolomidae ut videamus nos invicem et spondeam tibi sicut dixisti

⁵⁷ et exiit Ptolomeus de Aegypto ipse et Cleopatra filia eius et venit Ptolomidae anno centesimo sexagesimo secundo

⁵⁸ et occurrit ei Alexander rex et dedit ei Cleopatra filiam suam et fecit nuptias eius Ptolomaidae sicut reges in magna gloria

⁵⁹ et scripsit rex Alexander Ionathae ut veniret obviam sibi

⁶⁰ et abiit cum gloria Ptolomaidem et occurrit ibi duobus regibus et dedit illis argentum multum et aurum et dona et invenit gratiam in conspectu eorum

⁶¹ et convenerunt adversus eum viri pestilentes ex Israhel viri iniqui interpellantes adversus eum et non intendit ad eos rex

⁶² et iussit expoliari Ionathan vestimentis suis et induit eum purpura et ita fecerunt et conlocavit eum rex sedere secum

⁶³ dixitque principibus exite cum eo in medio civitatis et praedicate ut nemo interpellat adversus eum de ullo negotio nec quisquam ei molestus sit de ulla ratione

⁶⁴ et factum est ut viderunt qui interpellabant gloriam eius quae praedicabatur et opertum eum purpura fugerunt omnes

⁶⁵ et magnificavit eum rex et scripsit eum inter primos amicos et posuit eum ducem et participem principatus

⁶⁶ et reversus est Ionathan in Hierusalem cum pace et laetitia

⁶⁷ in anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii a Creta in terram patrum suorum

⁶⁸ et audivit Alexander rex et contristatus est valde et reversus est Antiochiam

⁶⁹ et constituit Demetrius Apollonium qui praeerat Coelesyriae et congregavit exercitum magnum et accessit ad Iamnam et misit ad Ionathan summum sacerdotem

⁷⁰ dicens tu solus resistis nobis ego autem factus sum in derisum et in obprobrium propterea quia tu potestatem exerces in montibus

⁷¹ nunc ergo si confidis in virtutibus tuis descende ad nos in campum et comparemus illic invicem quia mecum est virtus bellorum

⁷² interroga et disce qui sim ego et ceteri qui auxilio sunt mihi qui et dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram quia bis in fugam conversi sunt patres tui in terra sua

⁷³ et nunc quomodo poteris sustinere equitatum exercitum tantum in campo ubi non est lapis neque saxum neque locus fugiendi

⁷⁴ ut audivit autem Ionathas sermones Apollonii motus est animo et elegit decem milia virorum et exiit ab Hierusalem et concurrat ei Simon frater eius in adiutorium

⁷⁵ et adplicuerunt castra in Ioppen et exclusit eum a civitate quia custodia Apollonii Ioppe erat et obpugnavit eam

⁷⁶ et exterriti qui erant intra civitatem aperuerunt ei et obtinuit Ionathas Ioppen

⁷⁷ et audivit Apollonius et admovit tria milia equitum et exercitum multum

⁷⁸ et abiit Azotum tamquam iter faciens et statim exiit in campum eo quod haberet multitudinem equitum et confideret in eis et insecutus est eum Ionathas in Azotum et proelium commiserunt

⁷⁹ et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occulte

⁸⁰ et cognovit Ionathas quoniam sunt insidiae post se et circuierunt castra eius a mane usque ad vesperam

⁸¹ populus autem stabat sicut praecepit Ionathas et laboraverunt equi eorum

⁸² et eiecit Simon exercitum suum et commisit contra legionem equites enim fatigati erant et contriti sunt ab eo et fugerunt

⁸³ et qui dispersi sunt in campum fugerunt in Azotum et intraverunt in Bethdagon idolum suum ut se liberarent

⁸⁴ et succendit Ionathas Azotum et civitates quae erant in circuitu eius et accepit spolia eorum et templum Dagon et eos qui fugerunt in illud succendit igni

⁸⁵ et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his qui succensi sunt fere octo milia virorum

⁸⁶ et movit inde Ionathas castra et adplicuit ea Ascalona et exierunt de civitate obviam illi in magna gloria

⁸⁷ et reversus est Ionathas in Hierusalem cum suis habentibus spolia multa

⁸⁸ et factum est ut audivit Alexander rex sermones istos addidit adhuc glorificare Ionathan

⁸⁹ et misit ei fibulam auream sicuti est consuetudo dari cognatis regum et dedit ei Accaron et omnes fines eius in possessionem

11 et rex Aegypti congregavit exercitum sicut harena quae est circa ora maris et naves multas et quaerebat obtinere regnum Alexandri dolo et addere illud regno suo

² et exiit in Syriam verbis pacificis et aperiebant ei quia mandaverat Alexander rex exire ei obviam eo quod socer suus esset

³ cum introiret autem civitatem Ptolomeus ponebat custodias militum in singulis civitatibus

⁴ et ut adpropiauit Azoto ostenderunt ei templum Dagon succensum et Azotum et cetera eius demolita et corpora proiecta et eorum qui caesi erant in bello tumulos quos fecerat secus viam

⁵ et narraverunt regi quia haec fecit Ionathas ut invidiam facerent ei et tacuit rex

⁶ et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria et invicem se salutaverunt et dormierunt illic
⁷ et abiit Ionathas cum rege usque ad fluvium qui vocatur Eleutherus et reversus est Hierusalem
⁸ rex autem Ptolomeus obtinuit dominium civitatum usque Seleuciam maritimam et cogitabat in Alexandrum consilia mala
⁹ et misit legatos ad Demetrium dicens veni componamus inter nos pactum et dabo tibi filiam meam quam habet Alexander et regnabis in regno patris tui
¹⁰ paenituit enim me quod dederim illi filiam meam quaesivit enim me occidere
¹¹ et vituperavit eum propterea quod concupierat regnum eius
¹² et abstulit filiam suam et dedit eam Demetrio et abalienavit se ab Alexandro et manifestae factae sunt inimicitiae eius
¹³ et intravit Ptolomeus Antiochiam et inposuit duo diademata capiti suo Aegypti et Asiae
¹⁴ Ptolomeus autem rex erat in Cilicia illis temporibus quia rebellabant qui erant in locis illius
¹⁵ et audivit Alexander et venit ad eum in bello et produxit Ptolomeus rex exercitum et occurrit ei in manu valida et fugavit eum
¹⁶ et fugit Alexander in Arabiam ut ibi protegeretur rex autem Ptolomeus exaltatus est
¹⁷ et abstulit Gaddihel Arabs caput Alexandri et misit Ptolomeo
¹⁸ et rex Ptolomeus mortuus est in die tertia et qui erant in munitionibus perierunt ab his qui erant intra castra
¹⁹ et regnavit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo
²⁰ in diebus illis congregavit Ionathas eos qui erant in Iudaea et expugnarent arcem quae est in Hierusalem et fecerunt contra eam machinas multas
²¹ et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem et renuntiaverunt ei quod Ionathas obsideret arcem
²² et ut audivit iratus est et statim venit Ptolomaidam et scripsit Ionathae ne obsideret sed occurreret sibi ad conloquium festinato
²³ ut audivit autem Ionathas iussit obsideri et elegit de senioribus Israhel et de sacerdotibus et dedit se periculo
²⁴ et accepit aurum et argentum et vestem et alia xenia multa et abiit ad regem Ptolomaidae et invenit gratiam in conspectu eius
²⁵ et interpellabant adversus eum quidam iniqui ex gente sua
²⁶ et fecit ei rex sicut fecerant ei qui ante ipsum fuerant et exaltavit eum ante conspectu amicorum omnium

²⁷ et statuit ei principatum sacerdotii et quaecumque alia habuit prius pretiosa et fecit eum principem amicorum
²⁸ et postulavit Ionathas a rege ut immunem faceret Iudaeam toparcias id est et Samariam et promisit ei talenta trecenta
²⁹ et consensit rex et scripsit Ionathae epistulas de his omnibus hunc modum continentes
³⁰ rex Demetrius Ionathae fratri salutem et genti Iudaeorum
³¹ exemplum epistulae quam scripsimus Lastheni parenti nostro de vobis misimus ad vos ut sciretis
³² rex Demetrius Lastheni parenti salutem
³³ genti Iudaeorum amicis nostris et conservantibus quae iusta sunt apud nos decrevimus benefacere propter benignitatem ipsorum quam erga nos habent
³⁴ statuimus ergo illis omnes fines Iudaeae et tres civitates Lyddam et Ramathae quae additae sunt Iudaeae ex Samaria et omnes confines earum sequestra omnibus sacrificantibus in Hierosolymis pro his quae ab eis rex accipiebat per singulos annos et pro fructibus terrae et pomorum
³⁵ et alia quae ad nos pertinebant decimarum et tributorum ex hoc tempore remittimus eis et areas salinarum et coronas quae nobis deferebantur
³⁶ omnia ipsis concedimus et nihil horum irritum erit ex hoc et in omne tempus
³⁷ nunc ergo curate facere horum exemplum et detur Ionathae et ponatur in monte sancto in loco celebri
³⁸ et vidit Demetrius rex quod siluit terra in conspectu suo et nihil ei resistit dimisit totum exercitum suum unumquemque in locum suum excepto peregrino exercitu quem contraxit ab insulis gentium et inimici erant ei omnis exercitus patrum eius
³⁹ Tryfon autem erat quidam partium Alexandri prius et vidit quoniam omnis exercitus murmurat contra Demetrium et iit ad Emalchuhel Arabum qui nutriebat Antiochum filium Alexandri
⁴⁰ et adsidebat ei ut traderet eum ipsi ut regnaret loco patris sui et enuntiavit ei quanta fecit Demetrius et inimicitias exercituum eius adversum illum et mansit illic diebus multis
⁴¹ et misit Ionathas ad Demetrium regem ut eicerent eos qui in arce erant in Hierusalem et qui in praesidiis erant quia inpugnabant Israhel
⁴² et misit Demetrius ad Ionathan dicens non haec tantum faciam tibi et genti tuae sed gloria inlustrabo te et gentem tuam cum fuerit oportunitas
⁴³ nunc ergo recte feceris si miseris viros in auxilium quia discessit omnis exercitus meus
⁴⁴ et misit ei Ionathas tria milia virorum fortium Antiochiam et venerunt ad regem et delectatus est rex in adventu eorum

⁴⁵ et convenerunt qui erant de civitate centum viginti milia virorum et volebant interficere regem
⁴⁶ et fugit rex in aulam et occupaverunt qui erant de civitate itinera civitatis et coeperunt pugnare
⁴⁷ et vocavit rex Iudaeos in auxilium et convenerunt omnes simul ad eum et dispersi sunt omnes per civitatem
⁴⁸ et occiderunt in illa die centum milia hominum et succenderunt civitatem et ceperunt spolia multa in illa die et liberaverunt regem
⁴⁹ et viderunt qui erant de civitate quod obtinuissent Iudaei civitatem sicut volebant et infirmati sunt mente sua et clamaverunt ad regem cum precibus dicentes
⁵⁰ da nobis dextras et cessent Iudaei obpugnantes nos et civitatem
⁵¹ et proiecerunt arma et fecerunt pacem et glorificati sunt Iudaei in conspectu regis et in conspectu omnium qui erant in regno eius et nominati sunt in regno et regressi sunt in Hierusalem habentes spolia multa
⁵² et sedit Demetrius rex in sede regni sui et siluit terra in conspectu eius
⁵³ et mentitus est omnia quaecumque dixit et alienavit se ab Ionathan et non retribuit ei secundum beneficia quae sibi tribuerat et vexabat eum valde
⁵⁴ post haec autem reversus est Tryfon et Antiochus cum eo puer adulescens et regnavit et inposuit diadema
⁵⁵ et congregati sunt ad eum omnis exercitus quos disperserat Demetrius et pugnaverunt contra eum et fugit et terga vertit
⁵⁶ et accepit Tryfon bestias et obtinuit Antiochiam
⁵⁷ et scripsit Antiochus adulescens Ionathae dicens constituo tibi sacerdotium et constituo te super quattuor civitates ut sis de amicis regis
⁵⁸ et misit illi vasa aurea et ministerium et dedit ei potestatem bibendi in auro et esse in purpura et habere fibulam auream
⁵⁹ et Simonem fratrem eius constituit ducem a terminis Tyri usque ad fines Aegypti
⁶⁰ et exiit Ionathas et perambulabat trans flumen civitates et congregatus est ad eum omnis exercitus Syriae in auxilium et venit Ascalona et occurrerunt ei de civitate honorifice
⁶¹ et abiit inde Gazam et concluserunt se qui erant Gazae et obsedit eam et succendit quae in circuitu erant civitates et praedatus est eas
⁶² et rogaverunt Gazenses Ionathan et dedit illis dextram et accepit filios eorum obsides et misit illos in Hierusalem et perambulavit regionem usque Damascum
⁶³ et audivit Ionathas quia praevaricati sunt principes Demetrii in Cades quae est in Galilea cum exercitu multo volentes eum remove a negotio regni

⁶⁴ et occurrit illis fratrem autem suum Simonem reliquit intra provinciam
⁶⁵ et adplicuit Simon ad Bethsuram et expugnabat eam diebus multis et conclusit eos
⁶⁶ et postulaverunt ab eo dextras accipere et dedit illis et eiecit eos inde et cepit civitatem et posuit in ea praesidium
⁶⁷ et Ionatha et castra eius adplicuerunt ad aquam Gennesar et ante lucem vigilaverunt in campum Asor
⁶⁸ et ecce castra alienigenarum occurrebant in campo et tendebant ei insidias in montibus ipse autem occurrit ex adverso
⁶⁹ insidiae vero exsurrexerunt de locis suis et commiserunt proelium
⁷⁰ et fugerunt qui erant ex parte Ionathae omnes et nemo relictus est ex eis nisi Matthathias filius Absolomi et Iudas filius Chalfi princeps militiae exercitus
⁷¹ et scidit Ionathas vestimenta sua et posuit terram in capite suo et oravit
⁷² et reversus est ad eos in proelium et convertit illos et pugnaverunt
⁷³ et viderunt qui fugiebant partis illius et reversi sunt ad eum et insequerantur cum eo usque Cades ad castra sua et pervenerunt usque illuc
⁷⁴ et ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorum et regressus est Ionatha in Hierusalem
12 et vidit Ionathas quia tempus eum iuvat et elegit viros et misit Romam statuere et renovare cum eis amicitiam
² et ad Spartas et ad alia loca misit epistulas secundum eandem formam
³ et abierunt Romam et intraverunt in curiam et dixerunt Ionathas summus sacerdos et gens Iudaeorum miserunt nos ut renovetis amicitiam et societatem secundum pristinam
⁴ et dederunt illis epistulas ad ipsos per loca ut deducerent eos in terram Iuda cum pace
⁵ et hoc exemplum epistularum quas scripsit Ionathas Spartiatis
⁶ Ionathas summus sacerdos et seniores gentis et sacerdotes et reliquus populus Iudaeorum Spartiatis fratribus salutem
⁷ iam pridem missae erant epistulae ad Onian summum sacerdotem a Dario qui regnabat apud vos quoniam estis fratres nostri sicut rescriptum continet quod subiectum est
⁸ et suscepit Onias virum qui fuerat missus cum honore et accepit epistulas in quibus significabatur de societate et amicitia
⁹ nos cum nullo horum indigeremus habentes solacio sanctos libros qui sunt in manibus nostris

¹⁰ maluimus mittere ad vos renovare fraternitatem et amicitiam ne forte alieni efficiamur a vobis multa enim tempora transierunt ex quo misistis ad nos

¹¹ nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus sollemnibus et ceteris quibus oportet memores sumus vestri in sacrificiis quae offerimus et observationibus sicut fas est et decet meminisse fratrum

¹² laetamur itaque de gloria vestra

¹³ nos autem circumdederunt multae tribulationes et multa proelia et inpugnaverunt nos reges qui sunt in circuitu nostro

¹⁴ nolimus ergo vobis molesti esse neque ceteris sociis et amicis nostris in his proeliis

¹⁵ habuimus enim de caelo auxilium et liberati sumus nos et humiliati sunt inimici nostri

¹⁶ elegimus itaque Numenium Antiochi et Antipatrum Iasonis filium et misimus ad Romanos renovare cum eis amicitiam et societatem pristinam

¹⁷ mandavimus itaque eis ut veniant etiam ad vos et salutent vos ut reddant vobis epistulas nostras de innovatione fraternitatis nostrae

¹⁸ et nunc bene facietis respondentes nobis ad haec

¹⁹ et hoc rescriptum epistularum quod miserat Onias

²⁰ rex Spartiarum Onias Ionathae sacerdoti magno salutem

²¹ inventum est in scriptura de Spartiatis et Iudaeis quoniam sunt fratres et quia sunt de genere Abraham

²² et nunc ex quo haec cognovimus bene facitis scribentes nobis de pace vestra

²³ sed et nos rescripsimus vobis pecora nostra et possessiones nostrae vestrae sunt et vestra nostra mandavimus itaque haec nuntiari vobis

²⁴ et audivit Ionathas quoniam egressi sunt principes Demetrii cum exercitu multo supra quam prius pugnare adversus eum

²⁵ et exiit ab Hierusalem et occurrit eis in Amathite regione non enim dederat eis spatium ut ingrederentur regionem eius

²⁶ et misit speculatores in castra eorum et reversi renuntiaverunt quia constituunt supervenire illis nocte

²⁷ cum occidisset autem sol praecepit Ionathas suis vigilare et esse in armis paratos ad pugnam tota nocte et posuit custodes per circuitum castrorum

²⁸ et audierunt adversarii quia paratus est Ionathas cum suis in bello et timuerunt et formidaverunt corde suo et accenderunt focos in castris suis

²⁹ Ionathas autem et qui cum eo erant non cognoverunt usque mane videbant enim lumina ardentia

³⁰ et secutus est Ionathas et non comprehendit eos transierant enim flumen Eleutherum

³¹ et divertit Ionathas ad Arabas qui vocantur Zabadei et percussit eos et accepit spolia eorum

³² et iunxit et venit Damascus et perambulavit omnem regionem illam

³³ Simon autem exiit et venit usque ad Ascalona et ad proxima praesidia et declinavit in Ioppen et occupavit eam

³⁴ audivit enim quod vellent praesidium tradere partibus Demetrii et posuit ibi custodes ut custodirent eam

³⁵ et reversus est Ionathas et convocavit seniores populi et cogitavit cum eis aedificare praesidia in Iudaea

³⁶ et aedificare muros in Hierusalem et exaltare altitudinem magnam inter medium arcis et civitatis ut separaret eam a civitate ut esset ipsa singulariter et neque emanet neque vendant

³⁷ et convenerunt ut aedificarent civitatem et cecidit murus qui erat super torrentem ab ortu solis et reparavit eum qui vocatur Caphetetha

³⁸ et Simon aedificavit Adiada in Sephela et munivit eam et inposuit portas et seras

³⁹ et cum cogitasset Tryfon regnare Asiae et adsumere diadema et extendere manum in Antiochum regem

⁴⁰ timens ne forte non permitteret eum Ionathas sed pugnaret adversus eum quaerebat comprehendere eum et occidere et exurgens abiit in Bethasan

⁴¹ et exiit Ionathas obviam cum quadraginta milibus virorum electorum in proelium et venit Bethasan

⁴² et vidit Tryfon quia venit cum exercitu multo ut extenderet in eum manus et timuit

⁴³ et excepit eum cum honore et commendavit eum omnibus amicis suis et dedit ei munera et praecepit exercitibus suis ut oboedirent ei sibi

⁴⁴ et dixit Ionathae ut quid vexasti universum populum cum bellum nobis non sit

⁴⁵ et nunc remitte eos in domos suas elige autem tibi viros paucos qui tecum sint et veni mecum Ptolomaidam et tradam illam tibi et reliqua praesidia et exercitum et universos praepositos negotii et conversus abibo propterea enim veni

⁴⁶ et credidit ei et fecit sicut dixit et dimisit exercitum et abierunt in terram Iudam

⁴⁷ retinuit autem secum tria milia virorum ex quibus remisit in Galileam duo milia mille autem cum eo venerunt

⁴⁸ ut intravit autem Ionathas Ptolomaidam cluserunt portas Ptolomenses et comprehenderunt eum et omnes qui cum eo intraverant gladio interfecerunt

⁴⁹ et misit Tryfon exercitum et equites in Galileam et in campum magnum ut perderent omnes socios Ionathae

⁵⁰ at illi cum cognovissent quia comprehensus est et periit et omnes qui cum eo erant hortati sunt semet ipsos et exierunt parati in proelium

⁵¹ et videntes hii qui insecuti fuerant quia pro anima res est illis reversi sunt

⁵² illi autem venerunt omnes cum pace in terram Iuda et planxerunt Ionathan et eos qui cum eo fuerant valde et luxit Israhel luctu magno

⁵³ et quaesierunt omnes gentes quae erant in circuitu eorum perdere eos dixerunt enim

⁵⁴ non habent principem et adiuvantem nunc ergo expugnemus illos et tollamus de hominibus memoriam eorum

13 et audivit Simon quod congregavit Tryfon exercitum copiosum ut veniret in terram Iuda et adtereret eam

² videns quia in tremore populus est et timore ascendit Hierusalem et congregavit populum

³ et adhortans dixit vos scitis quanta ego et fratres mei et domus patris mei fecimus pro legibus et pro sanctis proelia et angustias quales vidimus

⁴ horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israhel et relictus sum ego solus

⁵ et nunc non mihi contingat parcere animae meae in omni tempore tribulationis non enim melior sum fratribus meis

⁶ vindicabo itaque gentem meam et sancta natosque vestros et uxores quia congregatae sunt universae gentes contere nos inimicitiae gratis

⁷ et accensus est spiritus populi simul ut audivit sermones istos

⁸ et responderunt voce magna dicentes tu es dux noster loco Iudae et Ionathae fratris tui

⁹ pugna proelium nostrum et omnia quaecumque dixeris nobis faciemus

¹⁰ et congregans omnes viros bellatores adceleravit consummare omnes muros Hierusalem et munivit eam in gyro

¹¹ et misit Ionathan filium Absalomi et cum eo exercitum novum in Ioppen et eiectis his qui erant in ea mansit illic ipse

¹² et movit Tryfon a Ptolomaida cum exercitu multo ut veniret in terram Iuda et Ionatha cum eo in custodia

¹³ Simon autem adplicuit in Addus contra faciem campi

¹⁴ et ut cognovit Tryfon quia surrexit Simon in loco Ionathae fratris sui misit ad eum legatos

¹⁵ dicens pro argento quod debebat frater tuus Ionathas in ratione regis detinuimus eum

¹⁶ et nunc mitte argenti talenta centum et duos filios eius obsides ut non dimissus fugiat a nobis et remitemus eum

¹⁷ et cognovit Simon quia cum dolo loquitur secum iussit tamen dari argentum et pueros ne inimicitiam magnam sumeret ad Israhel populum dicentem

¹⁸ quia non misit argentum et pueros propterea periit

¹⁹ et mentitus est et non dimisit Ionathan

²⁰ et post haec venit Tryfon intra regionem ut contereret eam et gyrauerunt per viam quae ducit Ador et Simon et castra eius ambulabant in omnem locum quocumque ibant

²¹ qui autem in arce erant miserunt ad Tryfonem legatos ut festinaret venire per desertum et mitteret illis alimonias

²² et paravit Tryfon omnem equitatum ut veniret illa nocte erat autem nix valde multa et non venit in Galaditin

²³ et cum adpropiasset Baschama occidit Ionathan et filios eius

²⁴ et convertit Tryfon et abiit in terram suam

²⁵ et misit Simon et accepit ossa Ionathae fratris sui et sepelivit ea in Modin civitate patrum eius

²⁶ et planxerunt eum omnis Israhel planctu magno et luxerunt eum dies multos

²⁷ et aedificavit Simon super sepulchrum patris sui et fratrum suorum aedificium altum visu lapide polito retro et ante

²⁸ et statuit septem pyromidas unam contra unam patri et matri et quattuor fratribus

²⁹ et his circumposuit columnas magnas et super columnas arma ad memoriam aeternam et iuxta arma naves sculptas quae viderentur ab omnibus navigantibus mare

³⁰ hoc est sepulchrum quod fecit in Modin usque in hunc diem

³¹ Tryfon autem cum iter faceret cum Antiocho rege adulescente dolo occidit eum

³² et regnavit loco eius et inposuit sibi diadema Asiae et fecit plagam magnam in terra

³³ et aedificavit Simon praesidia Iudaeae muniens ea turribus excelsis et muris magnis et portis et seris et posuit alimenta in munitionibus

³⁴ et elegit Simon viros et misit ad Demetrium regem ut faceret remissionem regioni quia actus omnes Tryfonis per direptionem fuerant gesti

³⁵ et Demetrius rex ad verba ista respondit et scripsit epistulam talem

³⁶ rex Demetrius Simoni summo sacerdoti et amico regum et senioribus et genti Iudaeorum salutem

³⁷ coronam auream et baen quam misistis suscepimus et parati sumus facere vobiscum pacem magnam et scribere praepositis regis remittere vobis quae indulsimus

³⁸ quaecumque enim constituimus vobis constant munitiones quas aedificastis sint vobis

³⁹ remittimus quoque ignorantias et peccata usque in hodiernum diem et coronam quam debebatis et si quid aliud erat tributarium Hierusalem iam non sit tributarium

⁴⁰ et si qui in vobis apti sunt conscribi inter nostros conscribantur et sit inter nos pax

⁴¹ anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum gentium ab Israhel

⁴² et coepit populus Israhel scribere in tabulis et gestis publicis anno primo sub Simone sacerdote magno duce et principe Iudaeorum

⁴³ in illis diebus Simon adplicuit ad Gazam et circumdedit eam castris et fecit machinas et adplicuit ad civitatem et percussit turrem unam et comprehendit

⁴⁴ et qui eruperunt erant intra machinam in civitate et factus est motus magnus in civitate

⁴⁵ et ascenderunt qui erant in civitate cum uxoribus et filiis supra murum scissis tunicis suis et clamaverunt voce magna postulantes a Simone dextras sibi dari

⁴⁶ et dixerunt non nobis reddas secundum malitias nostras sed secundum misericordias tuas

⁴⁷ et flexus Simon non debellavit eos eiecit tamen eos de civitate et emundavit aedes in quibus fuerant simulacra et tunc intravit in ea cum hymnis benedicens Dominum

⁴⁸ et eiecta ex ea omni inmunditia conlocavit in ea viros qui legem facerent et munivit eam et fecit sibi habitationem

⁴⁹ qui autem erant in arce Hierusalem prohibebantur egredi et ingredi in regionem et emere ac vendere et esurierunt valde et multi ex eis fame perierunt

⁵⁰ et clamaverunt ad Simonem ut dextras acciperent et dedit illis et eiecit eos inde et mundavit arcem a contaminationibus

⁵¹ et intraverunt in ea tertia et vicesima secundi mensis anno centesimo septuagesimo primo cum laude et ramis palmarum et cinyris et cymbalis et nablis et hymnis et canticis quia contritus est inimicus magnus ex Israhel

⁵² et constituit ut omnibus annis agerentur dies hii cum laetitia

⁵³ et munivit montem templi qui erat secus arcem et habitavit ibi ipse et qui cum eo erant

⁵⁴ et vidit Simon Iohannem filium suum quod vir esset et posuit eum ducem virtutum universarum et habitavit Gazaris

14 anno centesimo septuagesimo secundo et congregavit rex Demetrius exercitus suos et abiit Mediam ad contrahenda sibi auxilia et expugnare Tryfonem

² et audivit Arsaces rex Persidis et Mediae quia intravit Demetrius confines suos et misit unum de

principibus suis ut comprehenderent eum vivum et adducerent eum ad se

³ et abiit et percussit castra Demetrii et comprehendit eum et duxit eum ad Arsacen et posuit eum in custodiam

⁴ et siluit terra Iuda omnibus diebus Simonis et quaesivit bona genti suae et placuit illis potestas eius et gloria eius omnibus diebus

⁵ et cum omni gloria sua accepit Ioppen in portum et fecit introitum in insulis maris

⁶ et dilatavit fines gentis suae et obtinuit regionem

⁷ et congregavit captivitatem multam et dominatus est Gazarae et Bethsurae et arci et abstulit inmunditias ex ea et non erat qui resisteret ei

⁸ et unusquisque colebat terram suam cum pace et terra dabat fructus suos et ligna camporum fructum suum

⁹ seniores in plateis sedebant omnes et de bonis terrae tractabant et iuvenes induebant se gloriam et stolas belli

¹⁰ civitatibus tribuebat alimonias et constituebat eas ut essent vasa munitionis quoadusque nominatum est nomen gloriae eius usque ad extremum terrae

¹¹ fecit pacem super terram et laetatus est Israhel laetitia magna

¹² et sedit unusquisque sub vite sua et sub ficulnea nec erat qui eos terreret

¹³ defecit inpugnans eos super terram reges contriti sunt in diebus illis

¹⁴ et confirmavit omnes humiles populi sui et legem exquisivit et abstulit omnem iniquum et malum

¹⁵ sancta glorificavit et multiplicavit vasa sanctorum

¹⁶ et auditum est Romae quia defunctus est Ionathas et usque in Sparta et contristati sunt valde

¹⁷ ut audierunt autem quod Simon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius et ipse obtineret regionem et civitates in ea

¹⁸ scripserunt ad eum tabulis aereis ut renovaret amicitias et societatem quam fecerunt cum Iuda et Ionatha fratribus eius

¹⁹ et lectae sunt in conspectu ecclesiae in Hierusalem et hoc exemplum epistularum quas miserunt Spartiatae

²⁰ Spartianorum princeps et civitatis Simoni sacerdoti magno et senioribus et sacerdotibus et reliquo populo Iudaeorum fratribus salutem

²¹ legati qui missi sunt ad populum nostrum nuntiaverunt nobis de vestra gloria et honore ac laetitia et gavisi sumus in introitu eorum

²² et scripsimus quae ab ipsis erant dicta in conciliis populi sic Numenius Antiochi et Antipater Iasonis filius legati Iudaeorum venerunt ad nos renovantes nobiscum amicitiam

²³ et placuit populo excipere viros gloriose et ponere exemplum sermonum eorum in segregatis

populi libris ut sit ad memoriam populo Spartiarum exemplum autem horum scripsimus Simoni magno sacerdoti

²⁴ post haec autem misit Simon Numenium Romam habentem clypeum aureum magnum pondus minarum mille ad statuendam cum eis societatem cum audisset autem populus romanus

²⁵ sermones istos dixerunt quam gratiarum actionem reddemus Simoni et filiis eius

²⁶ restituit enim ipse fratres suos et expugnavit inimicos Israhel et statuerunt ei libertatem et descripserunt in tabulis aereis et posuerunt in titulis in montem Sion

²⁷ octava decima die mensis elul anno centesimo septuagesimo secundo anno tertio sub Simone sacerdote magno in Asaramel

²⁸ in conventu magno sacerdotum et populi et principum gentis et seniorum regis nota facta sunt haec quoniam frequenter facta sunt proelia in regione nostra

²⁹ Simon autem Matthathiae filius ex filiis Iarib et fratres eius dederunt se periculo et restiterunt adversariis gentis suae ut starent sancta ipsorum et lex et gloria magna glorificaverunt gentem suam

³⁰ et congregavit Ionathas gentem suam et factus est illis sacerdos magnus et adpositus est ad populum suum

³¹ et voluerunt inimici eorum calcare et adterere regionem ipsorum et extendere manus in sancta eorum

³² tunc restitit Simon et pugnavit pro gente sua et erogavit multas pecunias et armavit viros virtutis gentis suae et dedit eis stipendia

³³ et munivit civitates Iudaeae et Bethsuram quae erat in finibus Iudaeae ubi erant arma hostium antea et posuit illic praesidium viros iudaeos

³⁴ et Ioppen munivit quae erat ad mare et Gazaram quae est in finibus Azoti in qua hostes antea habitabant et conlocavit illic Iudaeos et quaecumque apta erant ad correptionem eorum posuit in eis

³⁵ et vidit populus actum Simonis et gloriam quam cogitabat facere genti suae et posuerunt ducem suum et principem sacerdotum eo quod ipse fecerat haec omnia et iustitiam et fidem quam conservavit genti suae et exquisivit omni modo exaltare populum suum

³⁶ et in diebus eius prosperatum est in manibus eius ut tollerentur gentes de regione ipsorum qui in civitate David erant in Hierusalem in arce de qua procedebant et contaminabant omnia quae in circuitu sanctorum sunt et inferebant plagam magnam castitati

³⁷ et conlocavit in ea viros iudaeos tutamentum regionis et civitatis et exaltavit muros Hierusalem

³⁸ et rex Demetrius statuit illi summum sacerdotium

³⁹ secundum haec fecit eum amicum suum et glorificavit eum gloria magna

⁴⁰ audivit enim quod appellati sunt Iudaei a Romanis amici et socii et fratres et quia susceperunt legatos Simonis gloriose

⁴¹ et quia Iudaei et sacerdotes eorum consenserunt esse eum ducem suum et summum sacerdotem in aeternum donec surgat propheta fidelis

⁴² et ut sit super eos dux et ut cura esset illi pro sanctis et ut constitueret praepositos super opera eorum et super regionem et super arma et super praesidia

⁴³ et cura sit illi de sanctis et ut audiatur ab omnibus et ut scribantur in nomine eius omnes conscriptiones in regione et ut operiatur purpura et auro

⁴⁴ et ne liceat ulli ex populo et ex sacerdotibus irritum facere aliquid horum et contradicere his quae ab eo dicuntur aut convocare conventum in regione sine ipso et vestiri purpura et uti fibula aurea

⁴⁵ qui autem fecerit extra haec aut irritum fecerit aliquid horum reus erit

⁴⁶ et conplacuit omni populo statuere Simonem et facere secundum verba ista

⁴⁷ et suscepit Simon et placuit ut summo sacerdotio fungeretur et esset dux et princeps gentis Iudaeorum et sacerdotum et praesset omnibus

⁴⁸ et scripturam istam dixerunt ponere in tabulis aereis et ponere eas in peribolo sanctorum in loco celebri

⁴⁹ exemplum autem eorum ponere in aerario ut habeat Simon et filii eius

15 et misit rex Antiochus filius Demetrii epistulas ab insulis maris Simoni sacerdoti et principi gentis Iudaeorum et universae genti

² et erant continentes hunc modum rex Antiochus Simoni sacerdoti magno et genti Iudaeorum salutem

³ quoniam quidem pestilentes obtinuerunt regnum patrum nostrorum volo vindicare regnum et restituere illud sicut erat antea electum feci multitudinem exercitus et feci naves bellicas

⁴ volo autem procedere per regiones ut ulciscar in eos qui corruperunt regionem nostram et qui desolaverunt civitates multas in regno meo

⁵ nunc ergo statuo tibi omnes oblationes quas remiserunt tibi ante me reges et quaecumque alia dona remiserunt tibi

⁶ et permitto tibi facere percussuram proprii nominis in regione tua

⁷ Hierusalem autem sanctam esse et liberam et omnia arma quae fabricata sunt et praesidia quae struxisti quae tenes maneant tibi

⁸ []

⁹ cum autem obtinuerimus regnum nostrum glorificabimus te et gentem tuam et templum gloria

magna ita ut manifestetur gloria vestra in universa terra

¹⁰ anno centesimo septuagesimo quarto exiit Antiochus in terram patrum suorum et convenerunt ad eum omnis exercitus ita ut pauci relictis essent cum Tryfone

¹¹ et insecutus est eum Antiochus rex et venit Doram fugiens per maritimam

¹² sciebat enim quod congregata sunt in eum mala et reliquit eum exercitus

¹³ et adplicuit Antiochus super Doram cum centum viginti milibus virorum belligerorum et octo milibus equitum

¹⁴ et circumivit civitatem et naves a mari accesserunt et vexabant civitatem a terra et mari et neminem sinebant egredi

¹⁵ venit autem Numenius et qui cum eo fuerant ab urbe Roma habentes epistulas regibus et regionibus scriptas in quibus continebantur haec

¹⁶ Lucius consul Romanorum Ptolomeo regi salutem

¹⁷ legati Iudaeorum venerunt ad nos amici nostri renovantes pristinam amicitiam et societatem missi a Simone principe sacerdotum et populo Iudaeorum
¹⁸ adtulerunt autem et clypeum aureum minarum mille

¹⁹ placuit itaque nobis scribere regibus et regionibus ut non inferant illis mala neque inpuent eos et civitates eorum et regiones eorum et ut non ferant auxilium pugnantibus adversus eos

²⁰ visum est autem nobis accipere ab eis clypeum

²¹ si qui ergo pestilentes refugerunt de regione ipsorum ad vos tradite eos Simoni principi sacerdotum ut vindicet in eos secundum legem suam

²² haec eadem scripta sunt Demetrio regi et Attalo et Arahae et Arsaci

²³ et in omnes regiones et Samsamae et Spartanis et Delo et Mydo et Sicyone et Cariae et Samum et Pamphiliam et Lyciam et Alacarnasum et Rhodum et Faselida et Choo et Siden et Arado et Gortinam et Cnidum et Cyprum et Cyrenen

²⁴ exemplum autem eorum scripserunt Simoni principi sacerdotum

²⁵ Antiochus autem rex adplicuit castra in Dora secundo admovens ei semper manus et machinas faciens et conclusit Tryfonem ne procederet

²⁶ et misit ei Simon duo milia virorum electorum in auxilium et argentum et aurum et vasa copiosa

²⁷ et noluit ea accipere sed inrupit omnia quae pactus est cum eo antea et alienavit se ab eo

²⁸ et misit ad eum Athenovium unum de amicis suis ut tractaret cum ipso dicens vos tenetis Ioppen et Gazaram et arcem quae est in Hierusalem civitates regni mei

²⁹ fines earum desolastis et fecistis plagam magnam super terram et dominati estis per loca multa in regno meo

³⁰ nunc ergo tradite civitates quas occupastis et tributa locorum quibus dominati estis extra fines Iudaeae

³¹ sin autem date pro illis quingenta talenta argenti et exterminii quod exterminastis et tributorum civitatum alia talenta quingenta sin autem venimus et expugnabimus vos

³² et venit Athenovius amicus regis in Hierusalem et vidit gloriam Simonis et claritatem in auro et argento et adparatum copiosum et obstipuit et rettulit ei verba regis

³³ et respondit Simon et dixit ei neque alienam terram sumpsimus neque aliena detinemus sed hereditatem patrum nostrorum quae ab inimicis nostris iniuste aliquo tempore possessa est

³⁴ nos vero tempus habentes vindicamus hereditatem patrum nostrorum

³⁵ nam de Ioppen et Gazara quae exoptulas ipsi faciebant in populo plagam magnam et in regione nostra horum damus talenta centum et non respondit illi verbum

³⁶ reversus autem cum ira ad regem renuntiavit ei verba ista et gloriam Simonis et universa quae vidit et iratus est rex ira magna

³⁷ Tryfon autem fugit navi in Orthosiada

³⁸ et constituit rex Cendebeum ducem maritimum et exercitum equitum et peditum dedit illi

³⁹ et mandavit illi movere castra contra faciem Iudaeae et mandavit ei aedificare Caedronem et obstruere portas civitatis et debellare populum rex autem persequabatur Tryfonem

⁴⁰ et pervenit Cendebeus Iamnam et coepit inritare plebem et conculcare Iudaeam et captivare populum et interficere et aedificare Caedronem

⁴¹ et conlocavit illic equites et exercitum ut egressi perambularent viam Iudaeae sicut constituit ei rex

16 et ascendit Iohannis de Gazaris et nuntiavit Simoni patri suo quae fecit Cendebeus

² et vocavit Simon duos filios suos seniores Iudam et Iohannem et ait illis ego et fratres mei expugnabimus hostes Israhel ab adulescentia usque in hunc diem et prosperatum est in manibus nostris liberare Israhel aliquotiens

³ nunc autem senui sed estote loco meo et fratres mei et egressi pugnate pro gente nostra auxilium vero de caelo vobiscum sit

⁴ et elegit de regione viginti milia virorum belligerorum et equites et profecti sunt ad Cendebeum et dormierunt in Modin

⁵ et surrexerunt mane et abierunt in campum et ecce exercitus copiosus in obviam illis peditum et equitum et fluvius torrens erat inter medium ipsorum

I MACCHABEORUM 16:6

⁶ et admovit castra contra faciem eorum ipse et populus eius et vidit populum trepidantem ad transfretandum torrentem et transfretavit primus et viderunt eum viri et transierunt post eum

⁷ et divisit populum et equites in medio peditum erat autem equitatus adversariorum copiosus nimis

⁸ et exclamaverunt sacris tubis et in fugam conversus est Cendebeus et castra eius et ceciderunt ex eis multi vulnerati residui autem fugerunt in munitiorem

⁹ tunc vulneratus est Iudas frater Iohannis Iohannes autem insecutus est eos donec venit Caedronam quam aedificavit

¹⁰ et fugerunt usque ad turre quae erant in agris Azoti et succendit eas igni et ceciderunt ex illis duo milia virorum et reversus est Iudaeam in pace

¹¹ et Ptolomeus filius Abobi constitutus erat dux in campo Hiericho et habebat argentum et aurum multum

¹² erat enim gener summi sacerdotis

¹³ et exaltatum est cor eius et volebat obtinere regionem et cogitabat dolum adversus Simonem et filios eius ut tolleret eos

¹⁴ Simon autem perambulans civitates quae erant in regione et sollicitudinem gerens earum descendit Hiericho ipse et Matthathias filius eius et Iudas anno centesimo septuagesimo septimo mense undecimo hic mensis sabath

¹⁵ et suscepit eos filius Abobi in munitiunculam quae vocatur Doch cum dolo quam aedificavit et fecit eis convivium magnum et abscondit illic viros

¹⁶ et cum inebriatus esset Simon et filii eius surrexit Ptolomeus cum suis et sumpserunt arma sua et intraverunt in convivium et occiderunt eum et duos filios eius et quosdam pueros eius

¹⁷ et fecit deceptionem magnam in Israhel et reddidit mala pro bonis

¹⁸ et scripsit haec Ptolomeus et misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium et traderet regionem et civitates eorum et tributa

¹⁹ et misit alios in Gazaram tollere Iohannem et tribunis misit epistulas ut venirent ad se et daret eis argentum et aurum et dona

²⁰ et alios misit occupare Hierusalem et montem templi

²¹ et praecurrens quidam nuntiavit Iohanni in Gazara quia periit pater eius et fratres eius et quia misit te quoque interfici

²² ut audivit autem vehementer expavit et comprehendit viros qui venerant perdere eum et occidit eos cognovit enim quia quaerebant eum perdere

²³ et cetera sermonum Iohannis et bellorum eius et bonarum virtutum quibus fortiter gessit et aedificii murorum quos struxit et rerum gestarum eius

²⁴ ecce haec scripta sunt in libro dierum sacerdotii eius ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum

Macchabeorum Secundus

1 fratribus qui sunt per Aegyptum Iudaeis salutem dicunt fratres qui sunt in Hierosolymis Iudaei et qui in regione Iudaeae et pacem bonam
² benefaciat vobis Deus et meminerit testamenti sui quod est ad Abraham et Isaac et Iacob servorum suorum fidelium
³ et det vobis cor omnibus ut colatis eum et faciatis eius voluntatem corde magno et animo volente
⁴ adaperiat cor vestrum in lege sua et in praeceptis eius et faciat pacem
⁵ exaudiat orationes vestras et reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo
⁶ et nunc hic sumus orantes pro vobis
⁷ regnante Demetrio anno centesimo sexagesimo nono nos Iudaei scripsimus vobis in tribulatione et impetu qui supervenit nobis in istis annis ex quo recessit Iason a sancta terra et a regno
⁸ portam succenderunt et effuderunt sanguinem innocentem et oravimus ad Dominum et exauditi sumus et obtulimus sacrificium et similaginem et accendimus lucernas et proposuimus panes
⁹ et nunc frequentate dies scenophegiae mensis casleu
¹⁰ anno centesimo octogesimo octavo populus qui est Hierosolymis et in Iudaea senatusque et Iudas Aristobolo magistro Ptolomei regis qui est de genere christorum sacerdotum et his qui in Aegypto sunt Iudaeis salutem et sanitatem
¹¹ de magnis periculis a Deo liberati magnifice gratias ipsi utpote qui adversus talem regem dimicavimus
¹² ipse enim ebullire fecit de Perside eos qui pugnaverunt contra nos
¹³ nam cum in Perside esset dux ipse et cum ipso immensus exercitus cecidit in templo Naneae consilio deceptus sacerdotis Naneae
¹⁴ ut enim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus et amici eius et ut acciperet pecunias multas dotis nomine
¹⁵ cumque proposuissent eas sacerdotes Naneae et ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum fani clausurunt templum
¹⁶ cum intrasset Antiochus apertoque occulto aditu templi mittentes lapides percusserunt ducem et qui cum eo erant et diviserunt membratim et capitibus amputatis foras proiecerunt
¹⁷ per omnia benedictus Deus qui tradidit impios
¹⁸ facturi igitur quinta et vicesima mensis casleu purificationem templi necessarium duximus signifi-

care vobis ut vos quoque agatis diem scenophegiae et diem ignis qui datus est quando Neemias aedificato templo et altari obtulit sacrificia
¹⁹ nam cum in Persidem ducerentur patres nostri sacerdotes qui tunc Dei cultores erant acceptum ignem de altario occulte absconderunt in valle ubi erat puteus altus siccus et in eo contutati sunt eum ita ut omnibus ignotus esset locus
²⁰ cum praeterissent autem multi anni et placuit Deo ut mitteretur Neemias a rege Persidis nepotes sacerdotum illorum qui absconderant misit ad requirendum ignem et sicut narraverunt nobis non invenerunt ignem sed aquam crassam
²¹ et iussit eos haurire et adferre sibi et sacrificia quae inposita erant iussit sacerdos Neemias aspergi aqua ipsa et ligna et quae erant superposita
²² utque hoc factum est et tempus adfuit quo sol refulsit qui prius erat in nubilo accensus est ignis magnus ita ut omnes mirarentur
²³ orationem autem faciebant omnes sacerdotes dum consummaretur sacrificium Ionatha inchoante ceteris autem respondentibus
²⁴ et Neemiae erat oratio hunc habens modum Domine Deus omnium creator terribilis et fortis iustus et misericors qui solus es rex bonus
²⁵ solus praestans solus iustus et omnipotens et aeternus qui liberas Israhel de omni malo qui fecisti patres electos et sanctificasti eos
²⁶ accipe sacrificium pro universo populo tuo Israhel et custodi partem tuam et sanctifica
²⁷ congrega dispersionem nostram libera eos qui serviunt gentibus contemptos et abominatos respice ut sciant gentes quod tu es Deus noster
²⁸ adflige opprimentes et contumeliam facientes in superbia
²⁹ constitue populum tuum in loco sancto tuo sicut dixit Moses
³⁰ sacerdotes autem psallebant hymnos usquequo consumptum esset sacrificium
³¹ cum autem consummatum fuisset sacrificium ex residua aqua Neemias iussit lapides maiores perfundi
³² quod ut factum est flamma ex eis accensa est sed ex lumine quod refulsit ab altari consumpta est
³³ ut vero manifestata essent haec renuntiatum est regi Persarum quod in loco in quo ignem absconderant hii qui translati erant sacerdotes aqua apparuit de qua Neemias et qui cum eo erant purificaverunt sacrificia

II MACCHABEORUM 1:34

³⁴ considerans autem rex et rem diligenter examinans fecit ei templum

³⁵ et si quibus donaverat rex multa bona accipiebat ex hoc et tribuebat

³⁶ appellavit autem Neemias hoc Nepthar quod interpretatur purificatio vocatur autem apud plures Nephi

2 invenitur autem in descriptionibus Hieremiae prophetae quod iussit accipere ignem eos qui transmigrabantur ut significatum est et ut mandavit transmigratis

² et dedit illis legem ne obliviscerentur praecepta Domini et ut non exerrarent mentibus videntes simulacra aurea et argentea et ornamenta eorum

³ et alia huiusmodi dicens hortabatur ne legem amoverent a corde suo

⁴ erat autem in ipsa scriptura quomodo tabernaculum et arcam iussit propheta divino responso ad se facto comitari secum usquequo exiit in montem in quo Moses ascendit et vidit Dei hereditatem

⁵ et veniens ibi Hieremias invenit locum speluncae et tabernaculum et arcam et altare incensi intulit illuc et ostium obstruxit

⁶ et accesserunt quidam simul qui sequebantur ut notarent sibi locum et non potuerunt invenire

⁷ ut autem cognovit Hieremias culpans illos dixit quod ignotus erit locus donec congreget Deus congregationem populi et propitius fiat

⁸ et tunc Dominus ostendet haec et apparebit maiestas Domini et nubes erit sicut et Mosi manifestabatur et sicut cum Salomon petiit ut locus sanctificaretur magno Deo manifestabat haec

⁹ et ut sapientiam habens obtulit sacrificium dedicationis et consummationis templi

¹⁰ sicut et Moses orabat ad Dominum et descendit ignis de caelo et consumpsit holocaustum

¹¹ et dixit Moses eo quod non sit mundatum quod erat pro peccato et consumptum est

¹² similiter et Salomon octo diebus celebravit dedicationem

¹³ inferebantur autem in descriptionibus et commentariis Neemiae haec eadem et ut construens bibliothecam congregavit de regibus libros et prophetarum et David et epistulas regum et de donariis

¹⁴ similiter autem et Iudas ea quae didicerat per bellum quod nobis acciderat congregavit omnia et sunt apud nos

¹⁵ si ergo desiderastis haec mittite qui perferant vobis

¹⁶ acturi itaque purificationem scripsimus vobis bene igitur facietis si egeritis hos dies

¹⁷ Deus autem qui liberavit populum suum et reddidit hereditatem omnibus et regnum et sacerdotium et sanctificationem

¹⁸ sicut promisit in lege speramus quod cito nostri miseribitur et congregabit de sub caelo in locum sanctum

¹⁹ eripuit enim nos de magnis periculis et locum purgavit

²⁰ de Iuda vero Macchabeo et fratribus eius et de templi magni purificatione et de arae dedicatione

²¹ sed et de proeliis quae pertinent ad Antiochum Nobilem et filium eius Eupatorem

²² et de inluminacionibus quae de caelo factae sunt ad eos qui pro Iudaeis fortiter fecerunt ita ut universam regionem cum pauci essent vindicarent et barbaram multitudinem fugarent

²³ et famosissimum in toto orbe templum recuperarent et civitatem liberarent ut leges quae abolendae erant restituerentur Domino cum omni tranquillitate propitio facto illis

²⁴ itemque ab Iasone Cyreneo quinque libris comprehensa temptavimus nos uno volumine brevare

²⁵ considerantes enim multitudinem librorum et difficultatem volentibus adgredi narrationes historiarum propter multitudinem rerum

²⁶ curavimus volentibus quidem legere ut esset animi oblectatio studiosis vero ut facile possint memoriae commendare omnibus autem legentibus utilitas conferatur

²⁷ et nobis quidem ipsis qui opus hoc breviandi causa suscepimus non facilem laborem immo vero negotium plenum vigiliarum et sudoris adsumpsimus

²⁸ sicut hii qui praeparant convivium et quaerunt aliorum voluntati parere propter multorum gratiam libenter laborem sustinemus

²⁹ veritatem quidem de singulis auctori concedentes ipsi autem secundum datam formam brevitati studentes

³⁰ sicut enim novae domus architecto de universa structura curandum est ei vero qui pingere conatur quae apta sunt ad ornatum exquirenda sunt ita aestimandum est et in nobis

³¹ etenim intellectum colligere et ordinare sermonem et curiosius partes singulas quasque disquaerere historiae congruit auctori

³² breviter vero dictionis sectari et executiones rerum vitare brevitati concedendum est

³³ hinc igitur narrationem incipiemus de praefatione tantum dixisse sufficiat stultum etenim est ante historiam effluere in ipsa autem historia succingi

3 igitur cum sancta civitas habitaretur in omni pace leges etiam adhuc optime custodirentur propter Oniae pontificis pietatem et animos odio habentes mala

² fiebat ut ipsi reges et principes locum summo honore dignum ducerent et templum maximis muneribus inlustrarent

³ ita ut Seleucus Asiae rex de redivis suis praestaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes

⁴ Simon autem de tribu Benjamin praepositus templi constitutus contendebat obsistente sibi principe sacerdotum iniquum aliquid in civitate moliri

⁵ sed cum vincere Onian non posset venit ad Apollonium Tharseae filium qui illo tempore erat dux Coelesyriae et Foenicis

⁶ et nuntiavit ei pecuniis innumerabilibus plenum esse aerarium Hierosolymis et communes copias immensas esse quae non pertinent ad rationem sacrificiorum esse autem possibile sub potestate regis cadere universa

⁷ cumque rettulisset Apollonius ad regem de pecuniis quae delatae erant ille accitum Heliodorum qui erat super negotia eius misit cum mandatis ut praedictam pecuniam transportaret

⁸ statimque Heliodorus iter adgressus specie quidem quasi per Coelesyriam et Foenicem civitates esset peragraturus re autem vera regis propositum perfecturus

⁹ sed cum venisset Hierosolymam et benigne a summo sacerdote in civitate esset exceptus narravit de dato indicio pecuniarum et cuius rei gratia adesset apparuit interrogabat autem si vere haec ita essent

¹⁰ tunc summus sacerdos ostendit deposita esse haec et victualia viduarum ac pupillorum

¹¹ quaedam vero esse Hircani Tobiae viri valde eminentis in his quae detulerat impius Simon universa autem argenti talenta quadringenta esse et auri ducenta

¹² decipi vero eos qui credidissent loco et templo quod per universum mundum honoratur pro sui veneratione et sanctitate impossibile omnino esse

¹³ at ille pro his quae habebat in mandatis a rege dicebat omni genere regiae deferenda

¹⁴ constituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus non modica vero per universam civitatem erat trepidatio

¹⁵ sacerdotes autem ante altare cum sacerdotalibus stolis iactaverunt se et invocabant de caelo eum qui de depositis legem posuit ut his qui deposuerant ea salva custodiret

¹⁶ iam vero qui videret summi sacerdotis vultum mente vulnerabatur facies enim et color inmutatus declarabat internum animi dolorem

¹⁷ circumfusa enim erat viro maestitia quaedam et horror corporis per quae manifestus aspicientibus dolor cordis eius efficiebatur

¹⁸ alii etiam congregati de domibus confluebant publica supplicatione obsecrantes pro eo quod in contemptum locus esset venturus

¹⁹ accinctaeque mulieres ciliciis pectus per plateas confluebant sed et virgines quae conclusae erant procurrebant ad Onian aliae autem ad muros quaedam vero per fenestras aspiciebant

²⁰ universae autem protendentes manus in caelum deprecabantur

²¹ erat enim misera commixtae multitudinis et magni sacerdotis in agone constituti expectatio

²² et hii quidem invocabant omnipotentem Deum ut credita sibi his qui crediderant cum omni integritate conservarentur

²³ Heliodorus autem quod decreverat perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa aerarium praesens

²⁴ sed spiritus Omnipotentis magnam fecit suae ostensionis evidentiam ita ut omnes qui ausi fuerant parere ei ruentes Dei virtute in dissolutionem et formidinem converterentur

²⁵ apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem optimis operimentis adornatus isque cum impetu Heliodoro priores calces elisit qui autem ei sedebat videbatur arma habere aurea

²⁶ alii etiam apparuerunt duo iuvenes virtute decori optimi gloria speciosisque amictu qui circumsteterunt eum et ex utraque parte flagellabant sine intermissione multis plagis verberantes

²⁷ subito autem Heliodorus concidit in terram eumque multa caligine circumfusum rapuerunt atque in sella gestatoria positum eiecerunt

²⁸ et is qui cum multis cursoribus et satellitibus praedictum ingressus est aerarium portabatur nullo sibi auxilium ferente manifesta cognita Dei virtute

²⁹ et ille quidem per divinam virtutem iacebat mutus

³⁰ hii autem Dominum benedicebant quia magnificavit locum suum et templum quod paulo ante timore ac tumultu erat plenum apparente omnipotente Domino gaudio et laetitia impletum est

³¹ tunc vero ex amicis Heliodori quidam rogabant confestim Onian ut invocaret Altissimum et vitam donaret ei qui in supremo spiritu erat constitutus

³² considerans autem summus sacerdos ne forte rex suspicaretur malitiam aliquam ex Iudaeis circa Heliodorum consummatam obtulit pro salute viri hostiam salutarem

³³ cumque summus sacerdos exoraret idem iuvenes eisdem vestibus amicti adstantes Heliodoro dixerunt Oniae sacerdoti gratias age nam propter eum tibi Dominus vitam donavit

³⁴ tu autem ab eo flagellatus nuntia omnibus magnalia Dei et potestatem et his dictis non comparuerunt

³⁵ Heliodorus autem hostia Deo oblata et votis magnis promisit ei qui vivere illi concessit et Oniae gratias agens recepto exercitu repedabat ad regem

³⁶ testabatur autem omnibus ea quae sub oculis suis viderat opera magni Dei

³⁷ cum autem rex interrogasset Heliodorum quis est aptus adhuc semel Hierosolymam mitti ait

³⁸ si quem habes hostem aut regni tui insidiatorem mitte illuc et flagellatum eum recipies si tamen evaserit eo quod in loco vere sit Dei quaedam virtus

³⁹ nam ipse qui habet in caelis habitationem visitator et adiutor est loci illius et venientes ad malefaciendum percutit ac perdit

⁴⁰ igitur de Heliodoro et aerarii custodia ita se res habet

4 Simon autem praedictus pecuniarum et patriae delator male loquebatur de Onia tamquam ipse Heliodorum instigasset ad haec et ipse fuisset inceptor malorum

² provisoremque civitatis ac defensorem gentis suae et aemulatorem legis Dei audebat insidiatorem regni dicere

³ sed cum inimicitiae in tantum procederent ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent

⁴ considerans Onias periculum contentionis et Apollonium insanire utpote ducem Coelesyriae et Foenicis ad augendam malitiam Simonis ad regem se contulit

⁵ non ut civium accusator sed communem utilitatem apud semet ipsum universae multitudinis considerans

⁶ videbat enim sine regali providentia impossibile esse pacem rebus dari nec Simonem posse cessare ab stultitia sua

⁷ sed post Seleuci vitae excessum cum suscepisset regnum Antiochus qui Nobilis appellabatur ambiebat Iason frater Oniae summum sacerdotium

⁸ adito rege promittens ei argenti talenta sexaginta et trecenta et ex redditibus aliis talenta octoginta

⁹ super haec promittebat et alia centum quinquaginta si potestati eius concederetur gymnasium et ephoebian sibi constituere et eos qui in Hierosolymis erant Antiochenos scribere

¹⁰ quod cum rex agnovisset et obtinisset principatum statim ad gentilem ritum contribules suos transferre coepit

¹¹ et amotis his quae humanitatis causa Iudaeis a regibus fuerant constituta per Iohannem patrem Eupolemi qui apud Romanos de amicitia et societate functus est legationem legitimam civium iura destituens prava instituta sancibat

¹² etenim ausus est sub ipsa arce gymnasium constituere et optimos quosque ephoeborum in lupanaribus ponere

¹³ erat autem hoc non initium sed incrementum quoddam et profectus gentilis et alienigenae con-

versationis propter impii et non sacerdotis Iasonis nefarium et inauditum scelus

¹⁴ ita ut sacerdotes iam non circa altaris officia dediti essent sed contempto templo et sacrificiis neglectis festinarent participes fieri palestrae et praebitionis eius iniustae et in exercitiis disci

¹⁵ et patrios quidem honores nihil habentes graecas glorias optimas arbitrabantur

¹⁶ quarum gratia periculosa eos contentio habebat et eorum instituta aemulabantur ac per omnia his consimiles esse cupiebant quos hostes et preemtores habuerant

¹⁷ in leges enim divinas impie agere inpune non cedit sed haec sequens tempus declaravit

¹⁸ cum autem quinquennalis agon Tyro celebraretur et rex praesens esset

¹⁹ misit Iason facinorosus ab Hierosolymis viros peccatores portantes argenti didragmas trecentas in sacrificiis Herculis quas postulaverunt hii qui adportaverant ne in sacrificiis erogarentur quia non oporteret sed in alios sumptus eas deputari

²⁰ sed haec oblata sunt quidem ab eo qui miserat in sacrificium Herculis propter praesentes autem datae sunt in fabricam navium trimemis

²¹ misso autem in Aegypto Apollonio Mnesthei filio propter primatus Filometoris regis cum cognovisset Antiochus alienum se a negotiis regni effectum propriis utilitatibus consulens profectus inde venit Ioppen et inde Hierosolymam

²² et magnifice ab Iasone et civitate susceptus cum facularum luminibus et laudibus ingressus est et inde Foenicen exercitum convertit

²³ et post triennii tempus misit Iason Menelaum supradicti Simonis fratrem portantem pecunias regi et de negotiis necessariis responsa perlaturum

²⁴ at ille commendatus regi cum magnificasset faciem potestatis eius in semet ipsum retorsit summum sacerdotium superponens Iasonem talenta argenti trecenta

²⁵ acceptisque a rege mandatis venit nihil quidem dignum habens sacerdotio animos vero crudelis tyranni et ferae beluae iram gerens

²⁶ et Iason quidem qui proprium fratrem captivaverat ipse deceptus profugus in ammaniten expulsus est regionem

²⁷ Menelaus autem principatum quidem obtinuit de pecuniis vero regi promissis nihil agebat cum exactionem faceret Sostratus qui arce erat praepositus

²⁸ nam ad hunc exactio vectigalium pertinebat quam ob causam utrique ad regem vocati

²⁹ Menelaus motus est sacerdotio succedente Lysimacho fratre suo Sostratus autem praelatus est Cyprus

³⁰ et cum haec agerentur contigit Tarsenses et Mal-
lotas seditionem movere eo quod Antiochidi con-
cubinae regis dono essent dati
³¹ festinanter itaque rex venit sedare illos relicto
suffecto uno ex comitibus suis Andronico
³² ratus autem Menelaus accepisse se tempus oportu-
num aurea quaedam vasa templo furatus donavit
Andronico et alia vendiderat Tyro et per vicinas
civitates
³³ quod cum certissime cognovisset Onias arguebat
eum ipse in loco tuto se continens Antiochiae secus
Dafnen
³⁴ unde Menelaus accedens ad Andronicum rogabat
ut Onian interficeret qui cum venisset ad Onian et
datis dextris cum iureiurando quamvis esset ei sus-
pectus suasisset asylo procedere statim eum pere-
mit non veritus iustitiam
³⁵ ob quam causam non solum Iudaei sed et aliae
quoque nationes indignabantur et moleste ferebant
de nece tanti viri iniusta
³⁶ sed regressum regem de Ciliciae locis adierunt
Iudaei apud Antiochiam simul et Graeci con-
querentes de iniqua nece Oniae
³⁷ contristatus itaque ad animam Antiochus et flexus
ad misericordiam lacrimas fudit recordatus defuncti
sobrietatem et modestiam
³⁸ accensusque animis Andronicum purpura exutum
circumduci per totam civitatem iubet et eodem loco
quo in Onian impietatem commiserat sacrilegum
vita privari Domino illi dignam poenam tribuente
³⁹ multis autem sacrilegiis in templo a Lysimacho
commissis Menelai consilio et divulgata fama con-
gregata est multitudo adversus Lysimachum multo
iam auro exportato
⁴⁰ turbis autem insurgentibus et animis ira repletis
Lysimachus armatus fere tribus milibus iniquis
manibus uti coepit duce quodam Tyranno aetate
pariter et dementia provecto
⁴¹ sed ut intellexerunt conatum Lysimachi alii lap-
ides alii fustes validos arripere quidam vero cin-
erem in Lysimachum iacere
⁴² et multi quidem vulnerati quidam autem et pros-
trati omnes vero in fugam versi sunt ipsum etiam
sacrilegum secus aerarium interfecerunt
⁴³ de his ergo coepit iudicium adversus Menelaum
agitari
⁴⁴ et cum venisset rex Tyrum ad ipsum negotium
detulerunt missi viri tres a senioribus
⁴⁵ et cum superaretur Menelaus promisit Ptolomeo
multas pecunias ad suadendum regi
⁴⁶ itaque Ptolomeus in quodam atrio positum quasi
refrigerandi gratia regem adiit et a sententia deduxit
⁴⁷ et Menelaum quidem universae malitiae reum
criminibus absolvit miseros autem qui etiam si

apud Scytas causam dixissent innocentes iudicar-
entur morte damnavit

⁴⁸ cito ergo iniustam poenam dederunt qui pro
civitate et populo et sacris vasis causam prosecuti
sunt

⁴⁹ quam ob rem Tyri quoque indignati erga sepul-
turam eorum liberalissimi extiterunt

⁵⁰ Menelaus autem propter eorum qui in potentia
erant avaritiam permanebat in potestate crescens in
malitia et ad insidias civium

5 eodem tempore Antiochus secundam profec-
tionem paravit in Aegyptum

² contigit autem per universam Hierosolymorum
civitatem videri diebus quadraginta per aera equites
discurrentes auratas stolas habentes et hastis quasi
cohortes armatas

³ et cursus equorum per ordines digestos et con-
gressiones fieri comminus et scutorum motus et
galeatorum multitudinem gladiis dstrictis et telo-
rum iactus et aureorum armorum splendorem om-
nisque generis loricarum

⁴ quapropter omnes rogabant in bonum monstra
converti

⁵ sed cum falsus rumor exisset tamquam vita exces-
sisset Antiochus adsumptis Iason non minus mille
viris repente adgressus est civitatem et civibus ad
murum convolantibus ad ultimum adprehensa civi-
tate Menelaus fugit in arcem

⁶ Iason vero non parcebat in caede civibus suis nec
cogitabat prosperitatem adversus cognatos malum
esse maximum arbitrans hostium et non civium se
tropea capturum

⁷ et principatum quidem non obtinuit finem vero
insidiarum suarum confusione cepit et profugus
iterum abiit in Ammaniten

⁸ ad ultimum in exitum sui conclusus ab Areta
Arabum tyrannum fugiens de civitate in civitatem
omnibus odiosus ut refuga legum et execrabilis ut
patriae et civium hostis in Aegyptum extrusus est

⁹ et qui multos de patria expulerat peregre periiit
Lacedemonas profectus quasi pro cognatione ibi
refugium habiturus

¹⁰ et qui insepultos abiecerat multos ipse et in-
lamentatus et insepultus abicitur sepultura neque
peregrina usus neque patrio sepulchro participans

¹¹ his ita gestis suspicatus est rex societatem deser-
tuos Iudaeos et ob hoc profectus ex Aegypto ef-
feratis animis civitatem quidem armis cepit

¹² iussit autem militibus interficere nec parcere oc-
cursantibus et per domos ascendentes trucidare

¹³ fiebant ergo caedes iuvenum ac seniorum mu-
lierum et natorum exterminia virginumque et par-
vulorum neces

¹⁴ erant autem toto triduo octoginta milia interfecti
quadraginta milia vincti

¹⁵ sed nec ista sufficiunt ausus est intrare templum universa terra sanctius Menelao ductore qui legum et patriae fuit proditor

¹⁶ et scelestis manibus sumens sancta vasa quae ab aliis regibus et civitatibus erant posita ad ornatum loci et gloriam contrectabat indigne et contaminabat

¹⁷ ita alienatus mente Antiochus non considerabat quod propter peccata habitantium civitatem modicum Dominus fuerat iratus propter quod et accidit circa locum despectio

¹⁸ alioquin nisi contigisset eos multis peccatis esse involutos sicut Heliodorus qui missus est a Seleuco rege ad expoliandum aerarium etiam hic statim adveniens flagellatus et repulsus utique fuisset ab audacia

¹⁹ verum non propter locum gentem sed propter gentem locum Dominus elegit

²⁰ ideoque et ipse locus particeps factus est populi malorum postea autem fiet socius et bonorum et qui derelictus in ira Dei omnipotentis iterum in magni Domini reconciliatione cum summa gloria exaltabitur

²¹ igitur Antiochus mille et octingentis ablati de templo talentis velociter Antiochiam regressus est existimans se prae superbia terram ad navigandum pelagus vero ad iter agendum deducturum propter mentis elationem

²² reliquit autem et praepositos ad adfligendam gentem Hierosolymis quidem Philippum genere Frigem moribus crudeliorem eo ipso a quo constitutus est

²³ in Garizin autem Andronicum et Menelaum qui gravius quam ceteri iminebant civibus

²⁴ cumque adpositus esset contra Iudaeos misit odiosum principem Apollonium cum exercitu viginti et duobus milibus praeciens ei omnes perfectae aetatis interficere mulieres ac iuvenes vendere

²⁵ qui cum venisset Hierosolymam pacem simulans quievit usque ad sanctum diem sabbati et tunc feriatis Iudaeis arma capere suis praecepit

²⁶ omnesque qui ad spectaculum processerant trucidavit et civitatem cum armatis discurrens ingentem multitudinem peremit

²⁷ Iudas autem Macchabeus qui decimus fuerat secesserat in desertum locum ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat et faeni cibo vescentes demorabantur ne participes essent coinquinationis

6 sed non post multum temporis misit rex senem quendam antiochenum qui compelleret Iudaeos ut se transferrent a patriis et Dei legibus

² contaminare etiam quod in Hierosolymis erat templum et cognominare Iovis Olympii et in Garizin

prout erant hii qui locum inhabitabant Iovis Hospitalis

³ pessima autem universis et gravis malorum erat incursio

⁴ nam templum luxuria et comesationibus erat plenum et scortantium cum meretricibus sacratisque aedibus mulieres se ultro ingerebant intro ferentes ea quae non licebat

⁵ altare etiam plenum erat illicitis quae legibus prohibebantur

⁶ neque autem sabbata custodiebantur neque dies sollemnes patrii servabantur nec simpliciter se quisquam Iudaeum esse confitebatur

⁷ ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia et cum Liberi sacra celebrarentur cogebantur hedera coronati Libero circumire

⁸ decretum autem exiit in proximas gentilium civitates suggerentibus Ptolomeis ut pari modo et ipsi adversus Iudaeos agerent ut sacrificarent

⁹ eos autem qui nollent transire ad instituta gentilium interficerent erat ergo videre miseriam

¹⁰ duae enim mulieres delatae sunt natos suos circumcidisse quas infantibus ad ubera suspensis cum publice per civitatem circumduxissent per muros praecipitaverunt

¹¹ alii vero ad proximas coeuntes speluncas et latenter sabbati diem celebrantes cum indicati essent Philippo flammis succensi sunt eo quod verebantur propter religionem et observantiam manu sibimet auxilium ferre

¹² obsecro autem eos qui hunc librum lecturi sunt ne abhorrescant propter adversos casus sed reputent ea quae acciderunt non ad interitum sed ad correptionem generis esse nostri

¹³ etenim multo tempore non sinere peccatoribus exsententia agere sed statim ultiones adhibere magni beneficii est indicium

¹⁴ non enim sicut in aliis nationibus Dominus patienter expectat ut eas cum iudicii dies venerit in plenitudine peccatorum puniat

¹⁵ ita et in nobis statuit ut peccatis nostris in finem devolutis ita demum in nos vindicet

¹⁶ propter quod numquam quidem a nobis misericordiam suam amovet corripiens vero in adversis populum suum non derelinquit

¹⁷ sed haec nobis ad commonitionem legentium dicta sint paucis iam autem veniendum est ad narrationem

¹⁸ igitur Eleazarus de primoribus scribarum vir aetate provectus et vultu decorus aperto ore hians compellebatur carnem porcinam manducare

¹⁹ at ille gloriosam mortem magis quam odibilem vitam amplectens voluntarie praebat ad supplicium

²⁰ intuens autem quemadmodum oportet accedere patienter sustinens destinavit non admittere inlicita propter vitae amorem

²¹ hii autem qui adstabant iniqua miseratione commoti propter antiquam viri amicitiam tollentes eum secreto rogabant adferri carnes quibus vesci ei licebat et simularetur manducasse sicut rex imperaverat de sacrificii carnibus

²² ut hoc facto a morte liberaretur et propter veterem amicitiam hanc in eo facerent humanitatem

²³ at ille cogitationem cepit aetatis ac senectutis suae eminentiam dignam et ingenuitatem nobilitatis canitiem atque a puero optimae conversationis et secundum sanctae et a Deo conditae legis constituta respondit cito dicens praemitti se velle in infernum

²⁴ non enim aetatem nostram dignum est inquit fingere ut multi adulescentium arbitrati Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum

²⁵ et ipsi propter meam simulationem et propter modicum corruptibilis vitae tempus decipiantur et per hoc maculam atque execrationem meae senectuti conquiram

²⁶ nam et si in praesenti tempore suppliciis hominum eripiar sed manus Omnipotentis neque vivens neque defunctus effugiam

²⁷ quam ob rem fortiter vitam excedendo senectute quidem dignus apparebo

²⁸ adulescentibus autem exemplum forte relinquam si prompto animo ac fortiter pro gravissimis et sanctissimis legibus honesta morte perfungar his dictis confestim ad supplicium trahebatur

²⁹ hii autem qui eum ducebant et paulo ante fuerant mitiores in iram versi sunt propter sermones ab eo dictos quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur

³⁰ sed cum plagis perimeretur ingemuit et dixit Domine qui habes sanctam scientiam manifeste scis tu quia cum a morte possim liberari duos corporis sustineo dolores secundum animam vero propter timorem tuum libenter haec patior

³¹ et iste quidem hoc modo vita decessit non solum iuvenibus sed et universae genti memoriam mortis suae ad exemplum virtutis et fortitudinis derelinquens

7 contigit autem et septem fratres cum matre adprehensos compelli a rege contra fas ad carnes porcinas flagris et taureis cruciatos

² unus autem ex illis qui erat primus sic ait quid quaeris et quid vis discere a nobis parati sumus mori magis quam patrias Dei leges praevaricari

³ iratus itaque rex iussit sartagine et ollas aeneas succendi quibus statim succensis

⁴ iussit ei qui prior fuerat locutus amputari linguam et cute capitis abstracta summas quoque manus ei

et pedes praecidi ceteris eius fratribus et matre inspicientibus

⁵ et cum iam per omnia inutilis factus esset iussit ignem admoveri et adhuc spirantem torrer in sartagine in qua cum diu cruciaretur ceteri una cum matre invicem se hortabantur mori fortiter

⁶ dicentes Dominus Deus aspiciat veritatem et consolabitur in nobis quemadmodum protestationem cantici declaravit Moses et in servis suis consolabitur

⁷ mortuo itaque primo illo hoc modo sequentem deducebant ad inludendum et cute capitis eius cum capillis detracta interrogabant si manducaret priusquam toto corpore per membra singula puniretur

⁸ at ille respondens patria voce dixit non faciam propter quod et iste sequenti loco primi tormenta suscepit

⁹ et in ultimo spiritu constitutus ait tu quidem sceleratissime in praesenti vita nos perdis sed rex mundi defunctos nos pro suis legibus in aeternae vitae resurrectione suscitabit

¹⁰ post hunc tertius inludebatur et linguam postulatus cito protulit et manus constanter extendit

¹¹ et cum fiducia ait e caelo ista possideo sed propter Dei leges nunc haec ipsa despicio quoniam ab ipso me ea recepturum spero

¹² ita ut rex et qui cum ipso erant mirarentur adulescentis animum quod tamquam nihili duceret cruciatu

¹³ et hoc ita defuncto quartum similiter vexabant torquentes

¹⁴ et cum iam esset ad mortem sic ait potius est ab hominibus morti datos spem expectare a Deo iterum ab ipso resuscitandos tibi enim resurrectio ad vitam non erit

¹⁵ et cum admovissent quintum vexabant eum at ille respiciens in eum

¹⁶ dixit potestatem inter homines habens cum sis corruptibilis facis quod vis noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum

¹⁷ patienter sustine et videbis magna potestas ipsius qualiter te et semen tuum torquebit

¹⁸ post hunc ducebant et sextum et is mori incipiens sic ait noli frustra errare nos enim propter nosmet ipsos haec patimur peccantes in Deum nostrum et digna admiratione facta sunt in nobis

¹⁹ tu autem ne existimes tibi inpune futurum quod contra Deum pugnare temptaveris

²⁰ supra modum autem mater mirabilis et bonorum memoria digna quae pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens bono animo ferebat propter spem quam in Deum habebat

²¹ singulos illorum hortabatur patria voce fortiter repleta sapientia et femineae cogitationi masculinum animum inserens

II MACCHABEORUM 7:22

²² dixit ad eos nescio qualiter in utero meo apparu-
istis neque enim ego spiritum et animam donavi
vobis et vitam et singulorum membra non ego ipsa
conpegi

²³ sed enim mundi creator qui formavit hominis
nativitatem quique omnium invenit originem et
spiritum vobis iterum cum misericordia reddet et
vitam sicut nunc vosmet ipsos despicitis propter
leges eius

²⁴ Antiochus autem contemni se arbitratus simul et
exprobrantis voce despecta cum adhuc adulescen-
tior superesset non solum verbis hortabatur sed et
iuramento adfirmabat divitem se et beatum factu-
rum et translatum a patriis legibus amicum habitu-
rum et res necessarias praebiturum

²⁵ sed ad ista cum adulescens nequaquam inclina-
retur vocavit rex matrem et suadebat ut adulescenti
fieret in salutem

²⁶ cum autem multis eam verbis esset hortatus
promisit suasuram se filio suo

²⁷ itaque inclinata ad illum inridens crudelem tyran-
num ait patria voce fili mi miserere mei quae te in
utero decem menses portavi et lac triennio dedi et
alui et in aetatem istam perduxi

²⁸ peto nate aspicias in caelum et terram et ad omnia
quae in eis sunt et intellegas quia ex nihilo fecit illa
Deus et hominum genus

²⁹ ita fit ut non timeas carnificem istum sed dignus
fratribus tuis effectus suscipe mortem ut in illa mis-
eratione cum fratribus tuis te recipiam

³⁰ cum haec illa adhuc diceret ait adulescens quem
sustinetis non oboedio praecepto regis sed prae-
cepto legis quae data est nobis per Mosen

³¹ tu vero qui inventor omnis malitiae factus es in
Hebraeos non effugies manum Dei

³² nos enim pro peccatis nostris haec patimur

³³ et si nobis propter increpationem et correptionem
Dominus noster modicum iratus est sed iterum rec-
onciliabitur servis suis

³⁴ tu autem o sceleste et omnium hominum flagitio-
sissime noli frustra extolli vanis spebus in servos
eius inflammatus

³⁵ nondum enim omnipotentis Dei et omnia in-
spicientis iudicium effugisti

³⁶ nam fratres mei modico nunc dolore sustentato
sub testamento aeternae vitae effecti sunt tu vero
iudicio Dei iustas superbiae poenas solves

³⁷ ego autem sicut fratres mei animam et corpus
meum trado pro patriis legibus invocans Deum
maturius genti nostrae propitium fieri teque cum
tormentis et verberibus confiteri quod ipse est Deus
solus

³⁸ in me vero et in fratribus meis desinet Omnip-
otentis ira quae super omne genus nostrum iuste su-
perducta est

³⁹ tunc rex accensus ira in hunc super omnes crude-
lius desaeviit indigne ferens derisum se

⁴⁰ et hic itaque mundus obiit per omnia in Domino
confidens

⁴¹ novissime autem et mater consummata est

⁴² igitur de sacrificiis et de nimiis crudelitatibus
satis dictum

8 Iudas vero Macchabeus et qui cum illo erant
introibant latenter in castella et convocantes
cognatos et eos qui permanserant in iudaismo ad-
sumentes eduxerunt ad sex milia viros

² et invocabant Dominum ut respiceret in populum
qui ab omnibus calcabatur misereretur templo quod
contaminabatur ab impiis

³ misereretur etiam exterminio civitatis quae esset
ilico conplananda et vocem sanguinis ad se cla-
mantis audiret

⁴ memoraretur quoque iniquissimas mortes inno-
centium parvulorum et blasphemias nomini suo
inlatas et indignaretur super his

⁵ at Macchabeus congregata multitudine intoler-
abilis gentibus efficiebatur ira enim Domini in mis-
ericordiam conversa est

⁶ et superveniens castellis et civitatibus inprovisus
succendebat eas et oportuna loca occupans non
paucas hostium strages dabat

⁷ maxime autem noctibus ad huiusmodi excursus
ferebatur et fama virtutis eius ubique diffundebatur

⁸ videns autem Philippus paulatim virum ad pro-
fectum venire ac frequentius res ei prospere cedere
ad Ptolomeum ducem Coelesyriae et Foenicis
scripsit ut auxilium ferret regis negotiis

⁹ at ille velociter misit Nicanorem Patrocli de pri-
moribus amicis datis ei permixtis gentibus armatis
non minus viginti milibus ut universum Iudaeorum
genus deleter adiuncto ei Gorgia viro militari

¹⁰ constituit autem Nicanor regi ut tributum Ro-
manis quod erat dandum duo milia talentum de
captivitate Iudaeorum suppleret

¹¹ statimque ad maritimas misit civitates convocans
ad coemptionem iudaeorum mancipiorum promit-
tens se nonaginta mancipia talento distracturum non
respicens ad vindictam quae eum ab Omnipotente
esset consecutura

¹² Iudas autem ubi conperit indicavit his qui secum
erant Iudaeis Nicanoris adventum

¹³ ex quibus quidam formidantes et non credentes
Dei iustitiae in fugam vertebantur

¹⁴ alii vero si quid eis supererat vendebant simulque
Dominum deprecabantur ut eriperet eos ab impio
Nicanore qui eos priusquam in comminus veniret
vendiderat

¹⁵ si non propter eos propter testamentum quod erat
ad patres eorum et propter invocationem sancti et
magnifici nominis eius super ipsos

¹⁶ convocatis autem Macchabeus septem milibus qui cum ipso erant rogabat ne hostibus reconciliarentur neque metuerent inique venientium adversum se hostium multitudinem sed fortiter contenderent
¹⁷ ante oculos habentes contumeliam quae in locum sanctum ab his iniuste esset inlata itemque et ludibria habitae civitatis iniuriam adhuc etiam veterum instituta convulsa
¹⁸ nam illi quidem armis confidunt ait simul et audacia nos autem in omnipotente Domino qui potest venientes adversus nos et universum mundum uno nutu delere confidimus
¹⁹ admonuit autem eos et de auxiliis Dei quae facta sunt erga parentes et sub Sennacherim centum octoginta quinque milia ut perierunt
²⁰ et de proelio quod eis adversus Galatas fuit in Babylonia ut omnes ubi ad rem ventum est Macedonibus sociis haesitantibus ipsi sex milia soli peremerunt centum viginti milia propter auxilium illis datum e caelo et beneficia pro his plurima consecuti sunt
²¹ his verbis constantes effecti sunt et pro legibus et patria mori parati
²² constituit itaque fratres suos duces utriusque ordini Simonem et Iosepphum et Jonathan subiectis unicuique millenis et quingentis
²³ ad hoc etiam ab Ezra lecto illis sancto libro et dato signo adiutorio Dei in prima acie ipse dux commisit cum Nicanore
²⁴ et facto sibi adiutore Omnipotente interfecerunt super novem milia hominum maiorem autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt
²⁵ pecuniis vero eorum qui ad emptionem ipsorum venerant sublatis ipsos usquequaque persecuti sunt
²⁶ sed reverterunt hora conclusi nam erat ante sabbatum quam ob causam non perseveraverunt insequentes
²⁷ arma autem ipsorum et spolia congregantes sabbatum agebant benedicentes Dominum qui liberavit eos in isto die misericordiae initium stillans in eos
²⁸ post sabbatum vero debilibus et orfanis et viduis dividerunt spolia et residua ipsi cum suis habuere
²⁹ his ita gestis et communiter ab omnibus facta obsecratione misericordem Dominum postulabant ut in finem servis suis reconciliaretur
³⁰ et ex his qui cum Timotheo et Bacchide erant contra se contententes super viginti milia interfecerunt et munitiones excelsas obtinuerunt et plures praedas dividerunt aequam portionem debilibus pupillis et viduis sed et senioribus facientes
³¹ et cum arma eorum collegissent diligenter omnia composuerunt in locis oportunis residua vero spolia Hierosolymam detulerunt

³² et phylarchen qui cum Timotheo erat interfecerunt virum scelestum qui in multis Iudaeos afflixerat
³³ et cum epicinia agerent in Hierosolymis eos qui sacras ianuas incenderant id est Callistenem cum in quodam domicilio refugisset incenderunt digna ei mercede pro impietatibus suis reddita
³⁴ facinorosissimus autem Nicanor qui mille negotiantes ad Iudaeorum venditionem adduxerat
³⁵ humiliatus auxilio Domini ab his quos nullos existimaverat deposita veste gloriae per mediterranea fugiens solus venit Antiochiam summam infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus
³⁶ et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captivitate Hierosolymorum praedicabat nunc protectorem Deum habere Iudaeos et ob ipsum invulnerabiles esse eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas
9 eodem tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside
² intraverat enim ea quae dicitur Persipolis et temptavit expoliare templa et civitatem opprimere sed multitudine ad arma concurrente in fugam versi sunt et ita contigit ut Antiochus post fugam turpiter rediret
³ et cum venisset circa Ecbatana recognovit quae erga Nicanorem et Timotheum gesta sunt
⁴ elatus autem ira arbitrabatur se iniuriam illorum qui se fugaverant posse in Iudaeos retorquere ideoque iussit agitari currum sine intermissione agens iter caelesti eum iudicio perurgente quod ita superbe locutus est venturum se Hierosolymam et congeriem sepulchri Iudaeorum eam facturum
⁵ sed qui universa conspicit Dominus Israhel percussit eum insanabili et invisibili plaga ut enim finivit hunc ipsum sermonem adprehendit eum dolor dirus viscerum et amara internorum tormenta
⁶ et quidem satis iuste quippe qui multis et novis cruciatibus aliorum torserat viscera licet ille nullo modo a sua malitia cessaret
⁷ super haec autem superbia repletus ignem spirans animo in Iudaeos et praeciens adcelerare negotium contigit illum impetu euntem de curru cadere et gravi corporis conlisione membra vexare
⁸ isque qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare supra humanum modum superbia repletus et montium altitudines in statera adpendere nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur manifestam Dei virtutem in semet ipso contestans
⁹ ita ut de corpore impii vermes scaturirent ac viventes in doloribus carnes eius effluerent odore etiam illius et fetore exercitus gravaretur
¹⁰ et qui paulo ante sidera caeli contingere se arbitrabatur eum nemo poterat propter intolerantiam fetoris portare

II MACCHABEORUM 9:11

¹¹ hinc igitur coepit ex gravi superbia deductus ad agnitionem sui venire divina admonitus plaga per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus

¹² et cum nec ipse iam fetorem suum ferre posset ita ait iustum est subditum esse Deo et mortalem non paria Deo sentire

¹³ orabat autem haec scelestus Dominum a quo non esset misericordiam consecutus

¹⁴ et civitatem ad quam festinans veniebat ut eam ad solum deduceret et sepulchrum congestorum faceret nunc optat liberam reddere

¹⁵ et Iudaeos quos nec sepultura quidem se dignos habituros sed avibus ac feris diripiendos traditurum et cum parvulis exterminaturum dixerat aequales nunc Atheniensibus facturum pollicetur

¹⁶ templum etiam sanctum quod prius expoliaverat optimis donis ornaturum et sancta vasa multiplicaturum et pertinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis praestaturum

¹⁷ super haec et Iudaeum futurum et omnem locum terrae perambulaturum et praedicaturum Dei potestatem

¹⁸ sed non cessantibus doloribus supervenerat enim in eum iustum Dei iudicium desperans scripsit ad Iudaeos in modum deprecationis epistolam haec continentem

¹⁹ optimis civibus Iudaeis plurimam salutem et bene valere et esse felices rex et princeps Antiochus

²⁰ si bene valetis et filii vestri et ex sententia vobis cuncta sunt maximas agimus gratias

²¹ et ego in infirmitate constitutus vestri autem benigne memor regressus de Persidis locis et infirmitate gravi adprehensus necessarium duxi pro communi utilitate curam habere

²² non desperans memet ipsum sed spem multam habeo effugiendi infirmitatem

²³ respiciens autem quod et pater quibus temporibus in locis superioribus ducebat exercitum ostendit qui post se susciperet principatum

²⁴ ut si quid contrarium accideret aut difficile nuntiaretur scientes hii qui in regionibus erant cui esset rerum summa derelicta non turbarentur

²⁵ ad haec considerans de proximo potentes quosque et vicinos temporibus insidiantes et eventum expectantes designavi filium meum Antiochum regem quem saepe recurrens in superiora regna multis vestrum commendabam et scripsi ad eum quae subiecta sunt

²⁶ orate itaque vos et peto memores beneficiorum publice et privatim ut unusquisque conservet fidem ad me et ad filium meum

²⁷ confido enim eum modeste et humane acturum et sequentem propositum meum communem vobis fore

²⁸ igitur homicida et blasphemus pessime percussus et ut ipse alios tractaverat peregre in montibus miserabili obitu vita functus est

²⁹ transferebat autem corpus Philippus conlactaneus eius qui metuens filium Antiochi ad Ptolomeum Filometora in Aegyptum abiit

10 Macchabeus autem et qui cum illo erant Domino se protegente templum quidem et civitatem recepit

² aras autem quas alienigenae per plateas extruxerant itemque delubra demolitus est

³ et purgato templo aliud altare fecerunt et de ignitis lapidibus igne concepto obtulerunt sacrificia post biennium et incensum et lucernas et panes propositionis posuerunt

⁴ quibus gestis rogabant Dominum prostrati in terram ne amplius malis talibus inciderent sed et si quando peccassent ut ab ipso mitius corripentur et non blasphemis ac barbaris hominibus traderentur

⁵ qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat contigit eadem die purgationem fieri vice-sima et quinta mensis qui fuit casleu

⁶ et cum laetitia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum recordantes quod ante modicum temporis diem sollempnem tabernaculorum in montibus more bestiarum egerant

⁷ propter quod tyrsos et ramos virides et palmas praeferebant ei qui prosperavit mundari locum suum

⁸ et decreverunt communi praecepto et decreto universae genti Iudaeorum omnibus annis agere dies istos

⁹ et Antiochi quidem qui appellatus est Nobilis vitae excessus ita se habuit

¹⁰ nunc autem de Eupatore Antiochi filio impii quae gesta sunt narrabimus breviantes mala quae in bellis gesta sunt

¹¹ hic suscepto regno constituit super negotia regni Lysiam quendam Foenicis et Syriae militiae principem

¹² nam Ptolomeus qui dicebatur Macer iusti tenax erga Iudaeos esse instituit et praecipue propter iniquitatem quae facta erat in eos et pacifice agere cum eis

¹³ sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorem cum frequenter proditor audiret eo quod Cyprum creditus a Filometore Nobilem translatus etiam ab eo recessisset veneno vitam finivit

¹⁴ Gorgias autem cum esset dux locorum adsumptis advenis frequenter Iudaeos debellabat

¹⁵ Iudaei vero qui tenebant oportunas munitiones fugatos ab Hierosolymis suscipiebant et bellare temptabant

¹⁶ hii vero qui erant cum Macchabeo per orationes Dominum rogantes ut esset sibi adiutor impetum fecerunt in munitiones Idumeorum

¹⁷ multaque vi insistentes loca obtinuerunt occurrentes interemerunt et omnes simul non minus a viginti milibus trucidaverunt

¹⁸ quidam autem cum confugissent in duas turres valde munitas omnem adparatum ad repugnandum habentes

¹⁹ Macchabeus ad eorum expugnationem relicto Simone et Iosepho item Macchabeo eisque qui cum ipsis erant satis multis ipse ad eas quae amplius perurgebant pugnas conversus est

²⁰ hii vero qui cum Simone erant cupiditate ducti a quibusdam qui in turribus erant suasi sunt pecunia et septuaginta milibus didragmis acceptis dimiserunt quosdam effugere

²¹ cum autem Macchabeo nuntiatum esset quod factum est congregatis principibus populi accusavit quod pecunia fratres vendidissent adversarii eorum dimissis

²² hos igitur proditores factos interfecit et confestim duas turres occupavit

²³ armis autem ac manibus omnia prospere agendo in duabus munitionibus plus quam viginti milia peremit

²⁴ Timotheus qui prius a Iudaeis fuerat superatus convocato exercitu peregrinae multitudinis et congregato exercitu asiatico advenit quasi armis Iudaeam capturus

²⁵ Macchabeus autem et qui cum ipso erant adpropiante illo deprecabantur Deum caput terra aspergentes lumbosque ciliciis praecincti

²⁶ ad altaris crepidinem provoluti ut sibi propitius inimicis autem eorum esset inimicus et adversaretur sicut lex dicit

²⁷ et ita post orationem sumptis armis longius de civitate procedentes et proximi hostibus effecti resederunt

²⁸ primo autem solis ortu utrique commiserunt isti quidem victoriae et prosperitatis sponsorem cum virtute Dominum habentes illi autem ducem belli animum habebant

²⁹ sed cum vehemens pugna esset apparuerunt adversariis de caelo viri quinque in equis frenis aureis decori ducatum Iudaeis praestantes

³⁰ ex quibus duo Macchabeum medium habentes armis suis circumseptum incolorem conservabant in adversarios autem tela et fulmina iaciebant ex quo et caecitate confusi et repleti perturbatione cadebant

³¹ interfecti sunt autem viginti milia quingenti et equites sescenti

³² Timotheus autem confugit in Gazara praesidium munitum cui praerat Caereas

³³ Macchabeus autem et qui cum eo erant laetantes obsederunt praesidium diebus quattuor

³⁴ at hii qui in turres erant loci firmitate confisi super modum maledicebant et sermones nefandos iactabant

³⁵ sed cum dies quinta inlucesceret viginti iuvenes ex his qui cum Macchabeo erant accensi animis propter blasphemiam viriliter accesserunt ad murum et feroci animo incedentes ascendebant

³⁶ sed et alii similiter ascendentes turres portasque succendere adgressi atque ipsos maledicos vivos concremare

³⁷ per continuum autem biduum praesidio vastato Timotheum occultantem se in quodam reppertum loco peremerunt et fratrem illius Caerean et Apollolanem occiderunt

³⁸ quibus gestis in hymnis et confessionibus benedicebant Dominum qui magna fecit cum Israhel et victoriam illi dedit

11 sed parvo post tempore Lysias procurator regis et propinquus ac negotiorum praepositus graviter ferens de his quae acciderant

² congregatis octoginta milibus et equitatu universo veniebat adversus Iudaeos existimans se civitatem quidem captam gentibus habitaculum facturum

³ templum vero in pecuniae quaestu sicut cetera delubra gentium habiturum et per singulos annos venale sacerdotium

⁴ nusquam recogitans Dei potestatem sed mente effrenatus in multitudine peditum et in milibus equitum et in octoginta elephantis confidebat

⁵ ingressus autem Iudaeam et adpropians Bethsurae quod erat in angusto loco ab Hierosolyma intervallo quinque stadiorum illud praesidium expugnabat

⁶ ut autem Macchabeus et qui cum eo erant cognoverunt expugnari praesidia cum fletu et lacrimis rogabant Dominum et omnis turba simul ut bonum angelum mitteret ad salutem Israhel

⁷ et ipse primus Macchabeus sumptis armis ceteros adhortatus est simul secum periculum subire et ferre auxilium fratribus suis

⁸ cumque pariter prompto animo procederent Hierosolymis apparuit praecedens eos eques in veste candida armis aureis hastam vibrans

⁹ tum simul omnes benedixerunt misericordem Dominum et convaluerunt animis non solum homines sed et bestias ferocissimas et muros ferreos parati penetrare

¹⁰ ibant igitur prompti de caelo habentes adiutorem et miserantem eos Dominum

¹¹ leonum autem impetu inruentes hostibus prostraverunt ex eis undecim milia peditum et equites mille sescentos

II MACCHABEORUM 11:12

¹² universos autem in fugam verterunt plures vero ex eis vulnerati nudi evaserunt sed et ipse Lysias turpiter fugiens evasit

¹³ et quia non insensatus erat secum ipse reputans factam erga se diminutionem et intellegens invictos esse Hebraeos Dei auxilio nitentes misit ad eos

¹⁴ promisitque consensurum se omnibus quae iusta sunt et regem compulsurum amicum fieri

¹⁵ annuit autem Macchabeus precibus Lysiae in omnibus utilitati consulens et quaecumque Macchabeus scripsit Lysiae de Iudaeis ea rex concessit

¹⁶ nam erant scriptae Iudaeis epistolae a Lysia quidem hunc modum continentes Lysias populo Iudaeorum salutem

¹⁷ Iohannes et Abessalom qui missi sunt a vobis tradentes scripta postulabant ut ea quae per illos significabantur implerem

¹⁸ quaecumque igitur regi potuerunt perferri exposui et quae res permittebat concessit

¹⁹ si igitur in negotiis fidem conservaveritis etiam deinceps honorum vobis causa esse temptabo

²⁰ de ceteris autem per singula verbo mandavi et istis et his qui a me missi sunt conloqui vobiscum

²¹ bene valete anno centesimo quadragesimo octavo dioscori die mensis vicesima et quarta

²² regis autem epistula ista continebat rex Antiochus Lysiae fratri salutem

²³ patre nostro inter deos translato nos volentes eos qui sunt in regno nostro sine tumultu agere et rebus suis adhibere diligentiam

²⁴ audivimus Iudaeos non consensisse patri ut transferrentur ad ritum Graecorum sed tenere velle suum institutum ac propterea postulare concedi sibi legitima sua

²⁵ volentes igitur hanc quoque gentem quietam esse statuentes iudicavimus templum restitui illis ut agerent secundum maiorum suorum consuetudinem

²⁶ bene igitur feceris si miseris ad eos et dextram dederis ut cognita nostra voluntate bono animo sint et utilitatibus propriis deserviant

²⁷ ad Iudaeos autem regis epistula talis erat rex Antiochus senatui Iudaeorum et ceteris Iudaeis salutem

²⁸ si valetis sic estis ut volumus sed et ipsi bene valemus

²⁹ adiit nos Menelaus dicens velle vos descendere ad vestros qui sunt apud nos

³⁰ his igitur qui commeant usque ad diem tricesimum mensis xandici damus dextras securitatis

³¹ ut Iudaei utantur cibis et legibus suis sicut et prius et nemo eorum ullo modo molestiam patiat de his quae per ignorantiam gesta sunt

³² misi autem et Menelaum qui vos adloquatur

³³ valete anno centesimo quadragesimo octavo xandici mensis quintadecima

³⁴ miserunt autem etiam Romani epistolam ita se habentem Quintus Memmius et Titus Manilius legati Romanorum populo Iudaeorum salutem

³⁵ de his quae Lysias cognatus regis concessit vobis et nos concessimus

³⁶ de quibus autem iudicavit referendum confestim aliquem mittite diligentius inter vos conferentes ut decernamus sicut congruit vobis nos enim Antiochiam accedimus

³⁷ ideoque festinate scribere ut nos quoque sciamus cuius estis voluntatis

³⁸ bene valete anno centesimo quadragesimo octavo quintadecima die mensis xandici

12 his factis pactionibus Lysias pergebat ad regem Iudaei autem agriculturae operam dabant

² sed hii qui resederant Timotheus et Apollonius gehennae filius sed et Hieronimus et Demofon super hos et Nicanor cypriarches non sinebant eos in silentio agere et quiete

³ Ioppitae vero tale quoddam flagitium perpetrarunt rogaverunt Iudaeos cum quibus habitabant ascendere scaphas quas paraverant cum uxoribus et filiis quasi nullis inimicitiis inter eos subiacentibus

⁴ secundum communem itaque decretum civitatis et ipsis adquiescentibus pacisque causa nihil suspectum habentibus cum in altum processissent submergerunt non minus ducentos

⁵ quam crudelitatem Iudas in suae gentis homines factam ut cognovit praecepit viris qui erant cum ipso et invocato iusto iudice Deo

⁶ venit adversus interfectores fratrum et portum quidem noctu succendit scaphas exusit eos autem qui ab igne refugerant gladio peremit

⁷ et cum haec ita egisset discessit quasi iterum reversurus et universos Ioppitas eradicaturus

⁸ sed cum cognovisset et eos qui erant Iamniae velle pari modo facere habitantibus secum Iudaeis

⁹ Iamnitis quoque nocte supervenit et portum cum navibus succendit ita ut lumen ignis pareret Hierosolymis ab stadiis ducentis quadraginta

¹⁰ inde cum abissent novem stadiis et iter facerent ad Timotheum commiserunt cum eo Arabes quinque milia viri et equites quingenti

¹¹ cumque pugna valida fieret et auxilio Dei prospere cessisset residui victi Arabes petebant a Iuda dextras sibi dari promittentes pascua daturos et in ceteris profuturos

¹² Iudas autem arbitratus vere in multis eos utiles promisit pacem dextrisque acceptis discessere ad tabernacula sua

¹³ adgressus est autem et civitatem quandam firmam pontibus murisque circumseptam quae a turbis

habitabatur gentium promiscuarum cui nomen Caspin

¹⁴ hii vero qui intus erant confidentes in stabilitate murorum et adparatu alimoniarum remissius agebant maledictis lacessentes Iudam ac blasphemantes et loquentes quae fas non est

¹⁵ Macchabeus autem invocato magno mundi principe qui sine arietibus et machinis temporibus Iesu praecipitavit Hiericho inruit ferociter muris

¹⁶ et capta civitate per Domini voluntatem inenarrabiles caedes fecit ita ut adiacens stagnum stadiorum duo latitudinis sanguine infectum fluere videretur

¹⁷ inde discesserunt stadia septingenta quinquaginta et venerunt in Characa ad eos qui dicuntur Tubianei Iudaeos

¹⁸ et Timotheum quidem in illis locis comprehenderunt nulloque negotio perfecto regressus est relicto in quodam loco firmissimo praesidio

¹⁹ Dositheus autem et Sosipater qui erant duces cum Macchabeo peremerunt a Timotheo relictos in praesidio decem milia viros

²⁰ at Macchabeus ordinatis circum se sex milibus et constitutis per cohortes adversus Timotheum processit habentem secum centum viginti milia peditum equitumque duo milia quingentos

²¹ cognito autem Iudae adventu Timotheus praemisit mulieres et filios et reliquum adparatum in praesidium quod Carnion dicitur erat enim inexpugnabile et accessu difficile propter locorum angustias

²² cumque cohors Iudae prima apparuisset timor hostibus incussus est ex praesentia Dei qui universa conspicit et in fugam versi sunt alius alio ita ut magis a suis deicerentur et gladiorum suorum ictibus debilitarentur

²³ Iudas autem vehementer instabat puniens profanos et prostravit ex eis triginta milia virorum

²⁴ ipse vero Timotheus incidit in partes Dosithei et Sosipatri et multis precibus postulabat ut vivus dimitteretur eo quod multorum ex Iudaeis parentes haberet ac fratres quos morte eius decipi eveniret

²⁵ et cum fidem dedisset restitutum se eos secundum constitutum inlaesum eum dimiserunt propter fratrum salutem

²⁶ Iudas autem egressus est a Carnio interfectis viginti quinque milibus

²⁷ post horum fugam et necem movit exercitum ad Efron civitatem munitam in qua multitudo diversarum gentium habitabat et robusti iuvenes pro muris consistentes fortiter repugnabant in hac autem machinae multae et telorum erat adparatus

²⁸ sed cum Omnipotentem invocassent qui potestate vires hostium confregit ceperunt civitatem et ex eis qui intus erant viginti quinque milia prostraverunt

²⁹ inde ad civitatem Scytarum abierunt quae ab Hierosolymis sescentis stadiis aberat

³⁰ contestantibus autem his qui apud Scytopolitas erant Iudaeis quod benigne ab eis haberentur etiam temporibus infelicitatis quod modeste secum egerint

³¹ gratias agentes eis exhortati etiam de cetero erga genus suum benignos esse venerunt Hierosolymam die sollemni septimanarum instante

³² et post pentecosten abierunt contra Gorgiam praepositum Idumaeae

³³ exivit autem cum peditibus tribus milibus et equitibus quadringentis

³⁴ quibus congressis contigit paucos ruere Iudaeorum

³⁵ Dositheus vero quidam de Bachenoris eques vir fortis Gorgiam tenebat et cum vellet illum capere vivum eques quidam de Thracibus inruit in eum umerumque eius amputavit atque ita Gorgias effugit in Marisa

³⁶ at illis qui cum Esdrin erant diutius pugnantibus et fatigatis invocavit Dominum Iudas adiutorem et ducem belli fieri

³⁷ incipiens voce patria et cum hymnis clamorem extollens fugam Gorgiae militibus incussit

³⁸ Iudas autem collecto exercitu venit in civitatem Odollam et cum septima dies superveniret secundum consuetudinem purificati in eodem loco sabbatum egerunt

³⁹ et sequenti die venit cum suis Iudas ut corpora prostratorum tolleret et cum parentibus poneret in sepulchris paternis

⁴⁰ invenerunt autem sub tunicis interfectorum de donariis idolorum quae apud Iamnian fuerunt a quibus lex prohibet Iudaeos omnibus ergo manifestum factum est ob hanc causam eos corruisse

⁴¹ omnes itaque benedixerunt iustum iudicium Domini qui occulta fecerit manifesta

⁴² atque ita ad preces conversi rogaverunt ut id quod factum erat delictum oblitteraretur at vero fortissimus Iudas hortabatur populum conservare se sine peccato sub oculis videntes quae facta sint pro peccato eorum qui prostrati sunt

⁴³ et facta conlatione duodecim milia dragmas argenti misit Hierosolymam offerri pro peccato sacrificium bene et religiose de resurrectione cogitans

⁴⁴ nisi enim eos qui ceciderant resurrecturos speraret superfluum videretur et vanum orare pro mortuis

⁴⁵ et quia considerabat quod hii qui cum pietate dormitionem acceperant optimam haberent repositam gratiam

⁴⁶ sancta ergo et salubris cogitatio pro defunctis exorare ut a peccato solverentur

13 anno centesimo quadragesimo nono cognovit Iudas Antiochum Eupatoris venire cum multitudine adversus Iudaeam
² et cum eo Lysiam procuratorem et praepositum negotiorum secum habentem peditum centum decem milia et equitum quinque milia et elefantos viginti duo currus cum falcibus trecentos
³ commiscuit autem se illis et Menelaus et cum multa fallacia deprecabatur Antiochum non pro patriae salute sed sperans se constitui in principatum
⁴ sed Rex regum suscitavit animos Antiochi in peccatorem et suggerente Lysia hunc esse causam omnium malorum iussit ut eis est consuetudo comprehensum in eodem loco necari
⁵ erat autem in eodem loco turris quinquaginta cubitorum aggestum undique habens cineris haec prospectum habebat in praeceps
⁶ inde in cinerem deici iussit sacrilegum omnibus eum propellentibus ad interitum
⁷ et tali lege praevericatorem legis contigit mori nec terrae dari Menelaum
⁸ et quidem satis iuste nam quia multa erga aram Dei delicta commisit cuius ignis et cinis erat sanctus ipse in cineris morte damnatus est
⁹ sed rex mente effrenatus veniebat nequiores se Iudaeis ostensurus
¹⁰ quibus Iudas cognitis praecepit populo ut die ac nocte Dominum invocarent quo sicut semper et nunc adiuvaret eos
¹¹ quippe qui lege et patria sanctoque templo privari vererentur ac populum qui nuper paululum respirasset ne sineret blasphemis rursus nationibus subdi
¹² omnibus itaque id simul facientibus et petentibus a Domino misericordiam cum fletu et ieiuniis per triduum continuum prostratis hortatus est eos Iudas ut se praepararent
¹³ ipse vero cum senioribus cogitavit priusquam rex admoveret exercitum ad Iudaeam et obtineret civitatem exire et Domini iudicio committere exitum rei
¹⁴ dans itaque potestatem omnium Deo mundi creatori et hortatus suos ut fortiter dimicarent et usque ad mortem pro legibus templo civitate patria et civibus starent circa Modin exercitum constituit
¹⁵ et dato signo suis Dei victoria iuvenibus fortissimis electis nocte adgressus aulam regiam in castris interfecit viros quattuor milia et maximum elefantorum cum his qui superpositi erant
¹⁶ summoque metu ac perturbatione hostium replentes rebus prospere gestis abierunt
¹⁷ hoc autem factum est die inlucescente adiuvante eum Domini protectione

¹⁸ sed rex accepto gustu audaciae Iudaeorum arte difficultates locorum temptabat
¹⁹ et Bethsurae quod erat Iudaeorum praesidium munitum castra admovebat sed fugabatur impingebat minuebatur
²⁰ his autem qui intus erant Iudas necessaria mittebat
²¹ enuntiavit autem mysteria hostibus Rhodocus quidam de iudaico exercitu qui requisitus comprehensus conclusus est
²² iterum rex sermonem habuit ad eos qui erant in Bethsuris dextram dedit accepit abiit
²³ commisit cum Iuda superatus est ut autem cognovit rebellasse Philippum Antiochiae qui relictus erat super negotia mente consternatus Iudaeos deprecans subditusque eis iurat de omnibus quibus iustum visum est et reconciliatus obtulit sacrificium honorificavit templum et munera posuit
²⁴ Macchabeum amplexus est et fecit eum ab Ptolomaide usque Gerrenos ducem et principem
²⁵ ut autem venit Ptolomaidam graviter ferebant Ptolomenses amicitiae conventionem indignantes ne forte foedus inrumperent
²⁶ tunc ascendit Lysias tribunal et exposuit rationem et populum sedavit regressusque est Antiochiam et hoc modo regi profectio et reditus processit

14 sed post triennii tempus cognovit Iudas et qui cum eo erant Demetrium Seleuci cum multitudine valida et navibus per portum Tripoli ascendisse ad loca oportuna
² et tenuisse regiones adversus Antiochum et eius ducem Lysiam
³ Alchimus autem quidam qui summus sacerdos fuerat sed voluntarie coinquinatus est temporibus commixtionis considerans nullo modo sibi esse salutem neque accessum ad altare
⁴ venit ad regem Demetrium centesimo quinquagesimo anno offerens ei auream coronam et palmam super haec et tallos qui templi esse videbantur et ipsa quidem die siluit
⁵ tempus autem opportunum dementiae suae nactus convocatus a Demetrio ad consilium et interrogatus quibus rebus et consiliis Iudaei niterentur
⁶ respondit ipsi qui dicuntur Asidei Iudaeorum quibus praeest Iudas Macchabeus bella nutriunt et seditiones movent nec patiuntur regnum esse quietum
⁷ nam et ego defraudatus parentum gloria dico autem summo sacerdotio huc veni
⁸ primo quidem utilitatibus regis fidem servans secundo autem etiam civibus consulens nam illorum pravitate universum genus nostrum non minime vexatur

⁹ sed his singulis oro rex cognitis et regioni et generi secundum pervulgatam omnibus humanitatem tuam prospice

¹⁰ nam quamdiu superest Iudas impossibile est pacem esse negotiis

¹¹ talibus autem ab hoc dictis et ceteri amici hostiliter habentes adversus Iudam inflammaverunt Demetrium

¹² qui statim Nicanorem praepositum elefantorum ducem misit Iudaeam

¹³ datis mandatis ipsum quidem Iudam caperet eos vero qui cum illo erant dispergeret et constitueret Alchimum maximi templi summum sacerdotem

¹⁴ tunc gentes quae de Iudaea fugerant Iudam segregatim se Nicanori miscebant miserias et clades Iudaeorum prosperitates rerum suarum existimantes

¹⁵ audito itaque Iudaei Nicanoris adventu et conventu nationum conspersi terra rogabant eum qui populum suum constituit eum in aeternum custodiret quique suam portionem signis evidentibus protegit

¹⁶ imperante autem duce statim inde moverunt et convenerunt ad castellum Dessau

¹⁷ Simon vero frater Iudae commiserat cum Nicanore sed conterritus est repentino adventu adversariorum

¹⁸ Nicanor tamen audiens virtutem comitum Iudae et animi magnitudinem quam pro patriae certaminibus habebant sanguine iudicium facere metuebat

¹⁹ quam ob rem misit Possidonium et Theodotum et Matthathiam ut darent dextras atque acciperent

²⁰ et cum diu de his consilium ageretur et ipse dux ad multitudinem rettulisset omnium una fuit sententia amicitias annuere

²¹ itaque diem constituerunt qua secreto inter se agerent et a singulis sellae prolatae sunt et positae

²² praecepit autem Iudas armatos esse locis opportunis ne forte ab hostibus repente mali aliquid oriretur et congruum colloquium fecerunt

²³ morabatur autem Nicanor Hierosolymis et nihil inique agebat gregesque turbarum quae congregatae fuerant dimisit

²⁴ habebat autem semper Iudam carum ex animo erat vero inclinatus

²⁵ rogavit eum ducere uxorem filiosque procreare nuptias fecit quiete egit communiterque vivebant

²⁶ Alchimus autem videns caritatem illorum ad invicem et conventiones venit ad Demetrium et dicebat Nicanorem rebus alienis adsentare Iudamque regni insidiatorem successorem sibi destinasse

²⁷ itaque rex exasperatus et pessimis huius criminationibus irritatus scripsit Nicanori dicens graviter quidem se ferre de amicitiae conventionem iubere tamen Macchabeum citius vinctum mittere Antiochiam

²⁸ quibus cognitis Nicanor consternabatur et graviter ferebat si ea quae convenerant irrita faceret nihil laesus a viro

²⁹ sed quia regi resistere non poterat oportunitatem observabat qua praeceptum perficeret

³⁰ at Macchabeus videns austerius secum agere Nicanorem et consuetum occursum ferocius exhibentem intellegens non ex bono esse austeritatem istam paucis suorum congregatis occultavit se a Nicanore

³¹ quod ut ille cognovit fortiter se a viro praeventum venit ad maximum et sanctissimum templum et sacerdotibus solitas hostias offerentibus iussit sibi tradi virum

³² quibus cum iuramento dicentibus nescire se ubi esset qui quaerebatur extendens manum ad templum

³³ iuravit nisi mihi vinctum Iudam tradideritis istud Dei fanum in planitiem deducam et altare effodiam et templum hoc Libero patri consecrabo

³⁴ et his dictis abiit sacerdotes autem protendentes manus in caelum invocabant eum qui semper propugnator esset gentis ipsorum haec dicentes

³⁵ tu Domine qui universitatis nullius indiges voluisti templum habitationis tuae fieri in nobis

³⁶ et nunc sancte sanctorum omnium Domine conserva in aeternum inpollutam domum istam quae nuper mundata est

³⁷ Razias autem quidam de senioribus ab Hierosolymis delatus est Nicanori vir amator civitatis et bene audiens qui pro adfectu pater Iudaeorum appellabatur

³⁸ hic multis temporibus continentiae propositum tenuit in iudaismo corpusque et animam tradere contentus pro perseverantia

³⁹ volens autem Nicanor manifestare odium quod habebat in Iudaeos misit milites quingentos ut eum comprehenderent

⁴⁰ putabat enim si illum decepisset se cladem maximam Iudaeis inlaturum

⁴¹ turbis autem intruere domum eius et ianuam dirumpere atque ignem admovere cupientibus cum iam comprehenderetur gladio se petit

⁴² eligens nobiliter mori potius quam subditus fieri peccatoribus et contra natales suos indignis iniuriis agi

⁴³ sed cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset et turbae intra ostia inrumperent recurrens audenter ad murum praecipitavit semet ipsum viriliter in turbas

⁴⁴ quibus velociter locum dantibus casui eius venit per mediam cervicem

⁴⁵ et cum adhuc spiraret accensis animis surrexit cum et sanguis eius magno fluxu deflueret saucius cursu turbam pertransiit

⁴⁶ et stans super petram quandam praeruptam et iam exsanguis effectus complexus intestina sua utrisque manibus proiecit super turbas invocans Dominatorem vitae ac spiritus ut haec illi iterum redderet atque ita vita defunctus est

15 Nicanor autem ut conperit Iudam esse in locis Samariae cogitavit die sabbati cum omni impetu committere

² Iudaeis vero qui illum per necessitatem sequebantur dicentibus ne ita ferociter et barbaramente feceris sed honorem tribue diei sanctificationis et honorem eum qui universa conspicit

³ at ille infelix interrogavit si est potens in saeculo qui imperavit agi diem sabbatorum

⁴ et respondentibus illis est Dominus vivus ipse in caelo potens qui iussit agi septimam diem

⁵ at ille ait et ego potens sum super terram qui impero sumi arma et negotia regis impleri tamen non obtinuit ut consilium perficeret

⁶ et Nicanor quidem cum summa superbia erectus cogitaverat commune tropeum statuere de Iuda

⁷ Macchabeus autem confidebat semper cum omni spe auxilium sibi a Domino adfuturum

⁸ et hortabatur suos ne formidarent ad adventum nationum sed in mente haberent adiutoria sibi facta de caelo et nunc sperarent ab Omnipotente adfuturam sibi victoriam

⁹ et adlocutus illos de lege et prophetis admonens etiam certaminum quae fecerant prius promptiores eos constituit

¹⁰ et ita animis eorum erectis simul ostendens gentium fallaciam et iuramentorum praevagationem

¹¹ singulos autem illorum armavit non clypei et hastae munitione sed sermonibus optimis et hortationibus exposito digno fide somnio per quod universos laetificavit

¹² erat autem huiusmodi visus Onian qui fuerat summus sacerdos virum bonum et benignum verendum visu modestum moribus et eloquio decorum et qui a puero in virtutibus exercitatus sit manus protendentem orare pro omni populo Iudaeorum

¹³ post haec apparuisse et alium virum aetate et gloria mirabilem et magni decoris habitudine circa illum

¹⁴ respondentem vero Onian dixisse hic est fratrum amator et populi Israhel hic est qui multum orat pro populo et universa sancta civitate Hieremias propheta Dei

¹⁵ extendisse autem Hieremiam dexteram et dedisse Iudae gladium aureum dicentem

¹⁶ accipe sanctum gladium munus a Deo quo deicies adversarios populi mei Israhel

¹⁷ exhortati itaque Iudae sermonibus bonis valde de quibus extolli possit impetus et animi iuvenum con-

fortari statuerunt dimicare et conflare fortiter ut virtus de negotiis iudicaret eo quod civitas et sancta et templum periclitaretur

¹⁸ erat enim pro uxoribus et filiis itemque pro fratribus et cognatis minor sollicitudo maximus vero et primus pro sanctitate timor erat templi

¹⁹ sed et eos qui in civitate erant non minima sollicitudo habebat pro his qui congressi erant

²⁰ et cum iam omnes sperarent iudicium futurum hostisque adesset atque exercitus esset ordinatus bestiae equitesque oportuno in loco compositi

²¹ considerans Macchabeus adventum multitudinis et adparatum varium armorum ac ferocitatem bestiarum extendens manum in caelum prodigia facientem Dominum invocavit qui non secundum armorum potentiam sed prout ipsi placet dat dignis victoriam

²² dixit autem invocans hoc modo tu Domine misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iudae et interfecisti de castris Sennacherim centum octoginta quinque milia

²³ et nunc Dominator caelorum mitte angelum tuum bonum ante nos in timore et tremore magnitudinis brachii tui

²⁴ ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum et hic quidem ita peroravit

²⁵ Nicanor autem et qui cum ipso erant cum tubis et canticis admovebant

²⁶ Iudas vero et qui cum eo erant invocato Deo per orationes congressi sunt

²⁷ manu quidem pugnantes sed cordibus Dominum orantes prostraverunt non minus triginta milia praesentia Dei magnifice delectati

²⁸ cumque cessassent et cum gaudio redirent cognoverunt Nicanorem ruisse cum armis suis

²⁹ facto itaque clamore et perturbatione suscitata patria voce omnipotentem Dominum benedicebant

³⁰ praecepit autem Iudas qui per omnia corpore et animo emori pro civibus paratus erat caput Nicanoris et manum cum umero abscisam Hierosolymam perferri

³¹ quo cum convenisset convocatis contribulibus et sacerdotibus ad altare arcersiit et eos qui in arce erant

³² et ostenso capite Nicanoris et manu nefaria quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei magnifice gloriatus est

³³ linguam etiam impii Nicanoris praecisam iussit particulatim avibus dari manum autem dementis contra templum suspendi

³⁴ omnes igitur caeli Dominum benedixerunt dicentes benedictus qui locum suum incontaminatum conservavit

³⁵ suspendit autem Nicanoris caput in summa arce evidens ut esset et manifestum sit auxilium Dei

³⁶ itaque omnes communi consilio decreverunt
nullo modo diem istum absque celebritate praeter-
ire

³⁷ habere autem celebritatem tertiadecima die men-
sis adar quod dicitur voce syriaca pridie Mardochei
die

³⁸ igitur his erga Nicanorem gestis et ex illis tem-
poribus ab Hebraeis civitate possessa ego quoque
in his finem faciam sermonis

³⁹ et siquidem bene et ut historiae competit et ipse
velim si autem minus digne concedendum est mihi

⁴⁰ sicut enim vinum semper bibere aut semper aq-
uam contrarium est alternis autem uti delectabile ita
legentibus si semper exactus sit sermo non erit
gratus hic ergo erit consummatus

Secundum Mattheum

1 liber generationis Iesu Christi filii David filii Abraham

² Abraham genuit Isaac Isaac autem genuit Iacob Iacob autem genuit Iudam et fratres eius

³ Iudas autem genuit Phares et Zara de Thamar Phares autem genuit Esrom Esrom autem genuit Aram

⁴ Aram autem genuit Aminadab Aminadab autem genuit Naasson Naasson autem genuit Salmon

⁵ Salmon autem genuit Booz de Rachab Booz autem genuit Obed ex Ruth Obed autem genuit Iesse Iesse autem genuit David regem

⁶ David autem rex genuit Salomonem ex ea quae fuit Uriae

⁷ Salomon autem genuit Roboam Roboam autem genuit Abiam Abia autem genuit Asa

⁸ Asa autem genuit Iosaphat Iosaphat autem genuit Ioram Ioram autem genuit Oziam

⁹ Ozias autem genuit Ioatham Ioatham autem genuit Achaz Achaz autem genuit Ezechiam

¹⁰ Ezechias autem genuit Manassen Manasses autem genuit Amon Amon autem genuit Iosiam

¹¹ Iosias autem genuit Iechoniam et fratres eius in transmigratione Babylonis

¹² et post transmigrationem Babylonis Iechonias genuit Salathiel Salathiel autem genuit Zorobabel

¹³ Zorobabel autem genuit Abiud Abiud autem genuit Eliachim Eliachim autem genuit Azor

¹⁴ Azor autem genuit Saddoc Saddoc autem genuit Achim Achim autem genuit Eliud

¹⁵ Eliud autem genuit Eleazar Eleazar autem genuit Matthan Matthan autem genuit Iacob

¹⁶ Iacob autem genuit Ioseph virum Mariae de qua natus est Iesus qui vocatur Christus

¹⁷ omnes ergo generationes ab Abraham usque ad David generationes quattuordecim et a David usque ad transmigrationem Babylonis generationes quattuordecim et a transmigratione Babylonis usque ad Christum generationes quattuordecim

¹⁸ Christi autem generatio sic erat cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto

¹⁹ Ioseph autem vir eius cum esset iustus et nollet eam traducere voluit occulte dimittere eam

²⁰ haec autem eo cogitante ecce angelus Domini in somnis apparuit ei dicens Ioseph fili David noli timere accipere Mariam coniugem tuam quod enim in ea natum est de Spiritu Sancto est

²¹ pariet autem filium et vocabis nomen eius Iesum ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum

²² hoc autem totum factum est ut adimpleretur id quod dictum est a Domino per prophetam dicentem ²³ ecce virgo in utero habebit et pariet filium et vocabunt nomen eius Emmanuhel quod est interpretatum Nobiscum Deus

²⁴ exurgens autem Ioseph a somno fecit sicut praecepit ei angelus Domini et accepit coniugem suam ²⁵ et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocavit nomen eius Iesum

2 cum ergo natus esset Iesus in Bethleem Iudaeae in diebus Herodis regis ecce magi ab oriente venerunt Hierosolimam

² dicentes ubi est qui natus est rex Iudaeorum vidimus enim stellam eius in oriente et venimus adorare eum

³ audiens autem Herodes rex turbatus est et omnis Hierosolyma cum illo

⁴ et congregans omnes principes sacerdotum et scribas populi sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur

⁵ at illi dixerunt ei in Bethleem Iudaeae sic enim scriptum est per prophetam

⁶ et tu Bethleem terra Iuda nequaquam minima es in principibus Iuda ex te enim exiet dux qui reget populum meum Israhel

⁷ tunc Herodes clam vocatis magis diligenter didicit ab eis tempus stellae quae apparuit eis

⁸ et mittens illos in Bethleem dixit ite et interrogate diligenter de puero et cum inveneritis renuntiate mihi ut et ego veniens adorem eum

⁹ qui cum audissent regem abierunt et ecce stella quam viderant in oriente antecedebat eos usque dum veniens staret supra ubi erat puer

¹⁰ videntes autem stellam gavisii sunt gaudio magno valde

¹¹ et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre eius et procidentes adoraverunt eum et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera aurum tus et murrum

¹² et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem per aliam viam reversi sunt in regionem suam

¹³ qui cum recessissent ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph dicens surge et accipe puerum et matrem eius et fuge in Aegyptum et esto ibi usque dum dicam tibi futurum est enim ut Herodes quaerat puerum ad perdendum eum

¹⁴ qui consurgens accepit puerum et matrem eius nocte et recessit in Aegyptum
¹⁵ et erat ibi usque ad obitum Herodis ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem ex Aegypto vocavi filium meum
¹⁶ tunc Herodes videns quoniam inlusus esset a magis iratus est valde et mittens occidit omnes pueros qui erant in Bethleem et in omnibus finibus eius a bimatu et infra secundum tempus quod exquisierat a magis
¹⁷ tunc adimpletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem
¹⁸ vox in Rama audita est ploratus et ululatus multus Rachel plorans filios suos et noluit consolari quia non sunt
¹⁹ defuncto autem Herode ecce apparuit angelus Domini in somnis Ioseph in Aegypto
²⁰ dicens surge et accipe puerum et matrem eius et vade in terram Israhel defuncti sunt enim qui quaerebant animam pueri
²¹ qui surgens accepit puerum et matrem eius et venit in terram Israhel
²² audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudaea pro Herode patre suo timuit illo ire et admonitus in somnis secessit in partes Galilaeae
²³ et veniens habitavit in civitate quae vocatur Nazareth ut adimpleretur quod dictum est per prophetas quoniam Nazareus vocabitur
3 in diebus autem illis venit Iohannes Baptista praedicans in deserto Iudaeae
² et dicens paenitentiam agite adpropinquavit enim regnum caelorum
³ hic est enim qui dictus est per Esaiam prophetam dicentem vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius
⁴ ipse autem Iohannes habebat vestimentum de pilis camelorum et zonam pelliciam circa lumbos suos esca autem eius erat lucustae et mel silvestre
⁵ tunc exiebat ad eum Hierosolyma et omnis Iudaea et omnis regio circa Iordanem
⁶ et baptizabantur in Iordane ab eo confitentes peccata sua
⁷ videns autem multos Pharisaeorum et Sadducaeorum venientes ad baptismum suum dixit eis progenies viperarum quis demonstravit vobis fugere a futura ira
⁸ facite ergo fructum dignum paenitentiae
⁹ et ne velitis dicere intra vos patrem habemus Abraham dico enim vobis quoniam potest Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahae
¹⁰ iam enim securis ad radicem arborum posita est omnis ergo arbor quae non facit fructum bonum exciditur et in ignem mittitur
¹¹ ego quidem vos baptizo in aqua in paenitentiam qui autem post me venturus est fortior me est cuius

non sum dignus calciamenta portare ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni
¹² cuius ventilabrum in manu sua et permundabit aream suam et congregabit triticum suum in horreum paleas autem comburet igni inextinguibili
¹³ tunc venit Iesus a Galilaea in Iordanem ad Iohannem ut baptizaretur ab eo
¹⁴ Iohannes autem prohibebat eum dicens ego a te debeo baptizari et tu venis ad me
¹⁵ respondens autem Iesus dixit ei sine modo sic enim decet nos implere omnem iustitiam tunc dimisit eum
¹⁶ baptizatus autem confestim ascendit de aqua et ecce aperti sunt ei caeli et vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam venientem super se
¹⁷ et ecce vox de caelis dicens hic est Filius meus dilectus in quo mihi conplacui
4 tunc Iesus ductus est in desertum ab Spiritu ut temptaretur a diabolo
² et cum ieiunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus postea esuriit
³ et accedens temptator dixit ei si Filius Dei es dic ut lapides isti panes fiant
⁴ qui respondens dixit scriptum est non in pane solo vivet homo sed in omni verbo quod procedit de ore Dei
⁵ tunc adsumit eum diabolus in sanctam civitatem et statuit eum supra pinnaculum templi
⁶ et dixit ei si Filius Dei es mitte te deorsum scriptum est enim quia angelis suis mandabit de te et in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum
⁷ ait illi Iesus rursus scriptum est non temptabis Dominum Deum tuum
⁸ iterum adsumit eum diabolus in montem excelsum valde et ostendit ei omnia regna mundi et gloriam eorum
⁹ et dixit illi haec tibi omnia dabo si cadens adoraveris me
¹⁰ tunc dicit ei Iesus vade Satanas scriptum est Dominum Deum tuum adorabis et illi soli servies
¹¹ tunc reliquit eum diabolus et ecce angeli accesserunt et ministrabant ei
¹² cum autem audisset quod Iohannes traditus esset secessit in Galilaeam
¹³ et relicta civitate Nazareth venit et habitavit in Capharnaum maritimam in finibus Zabulon et Nephtalim
¹⁴ ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam
¹⁵ terra Zabulon et terra Nephtalim via maris trans Iordanem Galilaeae gentium
¹⁶ populus qui sedebat in tenebris lucem vidit magnam et sedentibus in regione et umbra mortis lux orta est eis

¹⁷ exinde coepit Iesus praedicare et dicere paenitentiam agite adpropinquavit enim regnum caelorum

¹⁸ ambulans autem iuxta mare Galilaeae vidit duos fratres Simonem qui vocatur Petrus et Andream fratrem eius mittentes rete in mare erant enim piscatores

¹⁹ et ait illis venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum

²⁰ at illi continuo relictis retibus secuti sunt eum

²¹ et procedens inde vidit alios duos fratres Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem eius in navi cum Zebedaeo patre eorum reficientes retia sua et vocavit eos

²² illi autem statim relictis retibus et patre secuti sunt eum

²³ et circumibat Iesus totam Galilaeam docens in synagogis eorum et praedicans evangelium regni et sanans omnem languorem et omnem infirmitatem in populo

²⁴ et abiit opinio eius in totam Syriam et obtulerunt ei omnes male habentes variis languoribus et tormentis comprehensos et qui daemonia habebant et lunaticos et paralyticos et curavit eos

²⁵ et secutae sunt eum turbae multae de Galilaea et Decapoli et Hierosolymis et Iudaea et de trans Iordanen

5 videns autem turbas ascendit in montem et cum sedisset accesserunt ad eum discipuli eius et aperiens os suum docebat eos dicens

³ beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum caelorum

⁴ beati mites quoniam ipsi possidebunt terram

⁵ beati qui lugent quoniam ipsi consolabuntur

⁶ beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam quoniam ipsi saturabuntur

⁷ beati misericordes quia ipsi misericordiam consequentur

⁸ beati mundo corde quoniam ipsi Deum videbunt

⁹ beati pacifici quoniam filii Dei vocabuntur

¹⁰ beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam quoniam ipsorum est regnum caelorum

¹¹ beati estis cum maledixerint vobis et persecuti vos fuerint et dixerint omne malum adversum vos mentientes propter me

¹² gaudete et exultate quoniam merces vestra copiosa est in caelis sic enim persecuti sunt prophetae qui fuerunt ante vos

¹³ vos estis sal terrae quod si sal evanuerit in quo sallietur ad nihilum valet ultra nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus

¹⁴ vos estis lux mundi non potest civitas abscondi supra montem posita

¹⁵ neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modio sed super candelabrum ut luceat omnibus qui in domo sunt

¹⁶ sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant vestra bona opera et glorificent Patrem vestrum qui in caelis est

¹⁷ nolite putare quoniam veni solvere legem aut prophetas non veni solvere sed adimplere

¹⁸ amen quippe dico vobis donec transeat caelum et terra iota unum aut unus apex non praeteribit a lege donec omnia fiant

¹⁹ qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis et docuerit sic homines minimus vocabitur in regno caelorum qui autem fecerit et docuerit hic magnus vocabitur in regno caelorum

²⁰ dico enim vobis quia nisi abundaverit iustitia vestra plus quam scribarum et Pharisaeorum non intrabitis in regnum caelorum

²¹ audistis quia dictum est antiquis non occides qui autem occiderit reus erit iudicio

²² ego autem dico vobis quia omnis qui irascitur fratri suo reus erit iudicio qui autem dixerit fratri suo racha reus erit concilio qui autem dixerit fatue reus erit gehennae ignis

²³ si ergo offeres munus tuum ad altare et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversum te

²⁴ relinque ibi munus tuum ante altare et vade prius reconciliare fratri tuo et tunc veniens offers munus tuum

²⁵ esto consentiens adversario tuo cito dum es in via cum eo ne forte tradat te adversarius iudici et in iudex tradat te ministro et in carcerem mittaris

²⁶ amen dico tibi non exies inde donec reddas novissimum quadrantem

²⁷ audistis quia dictum est antiquis non moechaberis

²⁸ ego autem dico vobis quoniam omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam iam moechatus est eam in corde suo

²⁹ quod si oculus tuus dexter scandalizat te erue eum et proice abs te expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum quam totum corpus tuum mittatur in gehennam

³⁰ et si dextera manus tua scandalizat te abscide eam et proice abs te expedit tibi ut pereat unum membrorum tuorum quam totum corpus tuum eat in gehennam

³¹ dictum est autem quicumque dimiserit uxorem suam det illi libellum repudii

³² ego autem dico vobis quia omnis qui dimiserit uxorem suam excepta fornicationis causa facit eam moechari et qui dimissam duxerit adulterat

³³ iterum audistis quia dictum est antiquis non peierabis reddes autem Domino iuramenta tua

³⁴ ego autem dico vobis non iurare omnino neque per caelum quia thronus Dei est
³⁵ neque per terram quia scabillum est pedum eius neque per Hierosolymam quia civitas est magni Regis
³⁶ neque per caput tuum iuraveris quia non potes unum capillum album facere aut nigrum
³⁷ sit autem sermo vester est est non non quod autem his abundantius est a malo est
³⁸ audistis quia dictum est oculum pro oculo et dentem pro dente
³⁹ ego autem dico vobis non resistere malo sed si quis te percusserit in dextera maxilla tua praebe illi et alteram
⁴⁰ et ei qui vult tecum iudicio contendere et tunicam tuam tollere remitte ei et pallium
⁴¹ et quicumque te angariaverit mille passus vade cum illo alia duo
⁴² qui petit a te da ei et volenti mutuari a te ne avertaris
⁴³ audistis quia dictum est diliges proximum tuum et odio habebis inimicum tuum
⁴⁴ ego autem dico vobis diligite inimicos vestros benefacite his qui oderunt vos et orate pro persecuentibus et calumniantibus vos
⁴⁵ ut sitis filii Patris vestri qui in caelis est qui solem suum oriri facit super bonos et malos et pluit super iustos et iniustos
⁴⁶ si enim diligatis eos qui vos diligunt quam mercedem habebitis nonne et publicani hoc faciunt
⁴⁷ et si salutaveritis fratres vestros tantum quid amplius facitis nonne et ethnici hoc faciunt
⁴⁸ estote ergo vos perfecti sicut et Pater vester caelestis perfectus est
6 attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus ut videamini ab eis alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum qui in caelis est
² cum ergo facies elemosynam noli tuba canere ante te sicut hypocritae faciunt in synagogis et in vicis ut honorificentur ab hominibus amen dico vobis receperunt mercedem suam
³ te autem faciente elemosynam nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua
⁴ ut sit elemosyna tua in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi
⁵ et cum oratis non eritis sicut hypocritae qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes orare ut videantur ab hominibus amen dico vobis receperunt mercedem suam
⁶ tu autem cum orabis intra in cubiculum tuum et cluso ostio tuo ora Patrem tuum in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi
⁷ orantes autem nolite multum loqui sicut ethnici putant enim quia in multiloquio suo exaudiantur

⁸ nolite ergo adsimilari eis scit enim Pater vester quibus opus sit vobis antequam petatis eum
⁹ sic ergo vos orabitis Pater noster qui in caelis es sanctificetur nomen tuum
¹⁰ veniat regnum tuum fiat voluntas tua sicut in caelo et in terra
¹¹ panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie
¹² et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimisimus debitoribus nostris
¹³ et ne inducas nos in temptationem sed libera nos a malo
¹⁴ si enim dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet et vobis Pater vester caelestis delicta vestra
¹⁵ si autem non dimiseritis hominibus nec Pater vester dimittet peccata vestra
¹⁶ cum autem ieiunatis nolite fieri sicut hypocritae tristes demoliuntur enim facies suas ut pareant hominibus ieiunantes amen dico vobis quia receperunt mercedem suam
¹⁷ tu autem cum ieiunas ungue caput tuum et faciem tuam lava
¹⁸ ne videaris hominibus ieiunans sed Patri tuo qui est in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi
¹⁹ nolite thesaurizare vobis thesauros in terra ubi erugo et tinea demolitur ubi fures effodiunt et furantur
²⁰ thesaurizate autem vobis thesauros in caelo ubi neque erugo neque tinea demolitur et ubi fures non effodiunt nec furantur
²¹ ubi enim est thesaurus tuus ibi est et cor tuum
²² lucerna corporis est oculus si fuerit oculus tuus simplex totum corpus tuum lucidum erit
²³ si autem oculus tuus nequam fuerit totum corpus tuum tenebrosus erit si ergo lumen quod in te est tenebrae sunt tenebrae quantae erunt
²⁴ nemo potest duobus dominis servire aut enim unum odio habebit et alterum diliget aut unum sustinebit et alterum contemnet non potestis Deo servire et mamonae
²⁵ ideo dico vobis ne solliciti sitis animae vestrae quid manducetis neque corpori vestro quid induamini nonne anima plus est quam esca et corpus plus est quam vestimentum
²⁶ respicite volatilia caeli quoniam non serunt neque metunt neque congregant in horrea et Pater vester caelestis pascit illa nonne vos magis pluris estis illis
²⁷ quis autem vestrum cogitans potest adicere ad staturam suam cubitum unum
²⁸ et de vestimento quid solliciti estis considerate lilia agri quomodo crescunt non laborant nec nent
²⁹ dico autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut unum ex istis

³⁰ si autem faenum agri quod hodie est et cras in clibanum mittitur Deus sic vestit quanto magis vos minimae fidei

³¹ nolite ergo solliciti esse dicentes quid manducabimus aut quid bibemus aut quo operiemur

³² haec enim omnia gentes inquirunt scit enim Pater vester quia his omnibus indigetis

³³ quaerite autem primum regnum et iustitiam eius et omnia haec adicientur vobis

³⁴ nolite ergo esse solliciti in crastinum crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipse sufficit diei malitia sua

7 nolite iudicare ut non iudicemini
² in quo enim iudicio iudicaveritis iudicabimini et in qua mensura mensi fueritis metietur vobis

³ quid autem vides festucam in oculo fratris tui et trabem in oculo tuo non vides

⁴ aut quomodo dicis fratri tuo sine eiciam festucam de oculo tuo et ecce trabis est in oculo tuo

⁵ hypocrita eice primum trabem de oculo tuo et tunc videbis eicere festucam de oculo fratris tui

⁶ nolite dare sanctum canibus neque mittatis margaritas vestras ante porcos ne forte conculcent eas pedibus suis et conversi disrumpant vos

⁷ petite et dabitur vobis quaerite et invenietis pulsate et aperietur vobis

⁸ omnis enim qui petit accipit et qui quaerit invenit et pulsanti aperietur

⁹ aut quis est ex vobis homo quem si petierit filius suus panem numquid lapidem porriget ei

¹⁰ aut si pisces petet numquid serpentem porriget ei

¹¹ si ergo vos cum sitis mali nostis bona dare filiis vestris quanto magis Pater vester qui in caelis est dabit bona petentibus se

¹² omnia ergo quaecumque vultis ut faciant vobis homines et vos facite eis haec est enim lex et prophetarum

¹³ intrate per angustam portam quia lata porta et spatiosa via quae ducit ad perditionem et multi sunt qui intrant per eam

¹⁴ quam angusta porta et arcta via quae ducit ad vitam et pauci sunt qui inveniunt eam

¹⁵ attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium intrinsecus autem sunt lupi rapaces

¹⁶ a fructibus eorum cognoscetis eos numquid colligunt de spinis uvas aut de tribulis ficus

¹⁷ sic omnis arbor bona fructus bonos facit mala autem arbor fructus malos facit

¹⁸ non potest arbor bona fructus malos facere neque arbor mala fructus bonos facere

¹⁹ omnis arbor quae non facit fructum bonum exciditur et in ignem mittitur

²⁰ igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos

²¹ non omnis qui dicit mihi Domine Domine intrabit in regnum caelorum sed qui facit voluntatem Patris mei qui in caelis est ipse intrabit in regnum caelorum

²² multi dicent mihi in illa die Domine Domine nonne in nomine tuo prophetavimus et in tuo nomine daemonia eiecimus et in tuo nomine virtutes multas fecimus

²³ et tunc confitebor illis quia numquam novi vos discedite a me qui operamini iniquitatem

²⁴ omnis ergo qui audit verba mea haec et facit ea adsimilabitur viro sapienti qui aedificavit domum suam supra petram

²⁵ et descendit pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et intruerunt in domum illam et non cecidit fundata enim erat super petram

²⁶ et omnis qui audit verba mea haec et non facit ea similis erit viro stolto qui aedificavit domum suam supra harenam

²⁷ et descendit pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et intruerunt in domum illam et cecidit et fuit ruina eius magna

²⁸ et factum est cum consummasset Iesus verba haec admirabantur turbae super doctrinam eius

²⁹ erat enim docens eos sicut potestatem habens non sicut scribae eorum et Pharisei

8 cum autem descendisset de monte secutae sunt eum turbae multae

² et ecce leprosus veniens adorabat eum dicens Domine si vis potes me mundare

³ et extendens manum tetigit eum Iesus dicens volo mundare et confestim mundata est lepra eius

⁴ et ait illi Iesus vide nemini dixeris sed vade ostende te sacerdoti et offer munus quod praecepit Moses in testimonium illis

⁵ cum autem introisset Capharnaum accessit ad eum centurio rogans eum

⁶ et dicens Domine puer meus iacet in domo paralyticus et male torquetur

⁷ et ait illi Iesus ego veniam et curabo eum

⁸ et respondens centurio ait Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum sed tantum dic verbo et sanabitur puer meus

⁹ nam et ego homo sum sub potestate habens sub me milites et dico huic vade et vadit et alio veni et venit et servo meo fac hoc et facit

¹⁰ audiens autem Iesus miratus est et sequentibus se dixit amen dico vobis non inveni tantam fidem in Israhel

¹¹ dico autem vobis quod multi ab oriente et occidente venient et recumbent cum Abraham et Isaac et Iacob in regno caelorum

¹² filii autem regni eicientur in tenebras exteriores ibi erit fletus et stridor dentium

SECUNDUM MATTHEUM 8:13

¹³ et dixit Iesus centurioni vade et sicut credidisti fiat tibi et sanatus est puer in hora illa
¹⁴ et cum venisset Iesus in domum Petri vidit socrum eius iacentem et febricitantem
¹⁵ et tetigit manum eius et dimisit eam febris et surrexit et ministrabat eis
¹⁶ vespere autem facto obtulerunt ei multos daemonia habentes et eiciebat spiritus verbo et omnes male habentes curavit
¹⁷ ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam dicentem ipse infirmitates nostras accipit et aegrotationes portavit
¹⁸ videns autem Iesus turbas multas circum se iussit ire trans fretum
¹⁹ et accedens unus scriba ait illi magister sequar te quocumque ieris
²⁰ et dicit ei Iesus vulpes foveas habent et volucres caeli tabernacula Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet
²¹ alius autem de discipulis eius ait illi Domine permitte me primum ire et sepelire patrem meum
²² Iesus autem ait illi sequere me et dimitte mortuos sepelire mortuos suos
²³ et ascendente eo in navicula secuti sunt eum discipuli eius
²⁴ et ecce motus magnus factus est in mari ita ut navicula operiretur fluctibus ipse vero dormiebat
²⁵ et accesserunt et suscitaverunt eum dicentes Domine salva nos perimus
²⁶ et dicit eis quid timidi estis modicae fidei tunc surgens imperavit ventis et mari et facta est tranquillitas magna
²⁷ porro homines mirati sunt dicentes qualis est hic quia et venti et mare oboediunt ei
²⁸ et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum occurrerunt ei duo habentes daemonia de monumentis exeuntes saevi nimis ita ut nemo posset transire per viam illam
²⁹ et ecce clamaverunt dicentes quid nobis et tibi Fili Dei venisti huc ante tempus torquere nos
³⁰ erat autem non longe ab illis grex porcorum multorum pascens
³¹ daemones autem rogabant eum dicentes si eicis nos mitte nos in gregem porcorum
³² et ait illis ite at illi exeuntes abierunt in porcos et ecce impetu abiit totus grex per praeceps in mare et mortui sunt in aquis
³³ pastores autem fugerunt et venientes in civitatem nuntiaverunt omnia et de his qui daemonia habuerant
³⁴ et ecce tota civitas exiit obviam Iesu et viso eo rogabant ut transiret a finibus eorum
9 et ascendens in naviculam transfretavit et venit in civitatem suam

² et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto et videns Iesus fidem illorum dixit paralytico confide fili remittuntur tibi peccata tua
³ et ecce quidam de scribis dixerunt intra se hic blasphematur
⁴ et cum vidisset Iesus cogitationes eorum dixit ut quid cogitatis mala in cordibus vestris
⁵ quid est facilius dicere dimittuntur tibi peccata aut dicere surge et ambula
⁶ ut sciatis autem quoniam Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata tunc ait paralytico surge tolle lectum tuum et vade in domum tuam
⁷ et surrexit et abiit in domum suam
⁸ videntes autem turbae timerunt et glorificaverunt Deum qui dedit potestatem talem hominibus
⁹ et cum transiret inde Iesus vidit hominem sedentem in teloneo Mattheum nomine et ait illi sequere me et surgens secutus est eum
¹⁰ et factum est discumbente eo in domo ecce multi publicani et peccatores venientes discumbebant cum Iesu et discipulis eius
¹¹ et videntes Pharisei dicebant discipulis eius quare cum publicanis et peccatoribus manducat magister vester
¹² at Iesus audiens ait non est opus valentibus medico sed male habentibus
¹³ euntes autem discite quid est misericordiam volo et non sacrificium non enim veni vocare iustos sed peccatores
¹⁴ tunc accesserunt ad eum discipuli Iohannis dicentes quare nos et Pharisei ieiunamus frequenter discipuli autem tui non ieiunant
¹⁵ et ait illis Iesus numquid possunt filii sponsi lugere quamdiu cum illis est sponsus venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus et tunc ieiunabunt
¹⁶ nemo autem inmittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus tollit enim plenitudinem eius a vestimento et peior scissura fit
¹⁷ neque mittunt vinum novum in utres veteres alioquin rumpuntur utres et vinum effunditur et utres pereunt sed vinum novum in utres novos mittunt et ambo conservantur
¹⁸ haec illo loquente ad eos ecce princeps unus accessit et adorabat eum dicens filia mea modo defuncta est sed veni inpone manum super eam et vivet
¹⁹ et surgens Iesus sequebatur eum et discipuli eius
²⁰ et ecce mulier quae sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis accessit retro et tetigit fimbriam vestimenti eius
²¹ dicebat enim intra se si tetigero tantum vestimentum eius salva ero

²² at Iesus conversus et videns eam dixit confide filia fides tua te salvam fecit et salva facta est mulier ex illa hora

²³ et cum venisset Iesus in domum principis et vidisset tibicines et turbam tumultuantem

²⁴ dicebat recedite non est enim mortua puella sed dormit et deridebant eum

²⁵ et cum eiecta esset turba intravit et tenuit manum eius et surrexit puella

²⁶ et exiit fama haec in universam terram illam

²⁷ et transeunte inde Iesu secuti sunt eum duo caeci clamantes et dicentes miserere nostri Fili David

²⁸ cum autem venisset domum accesserunt ad eum caeci et dicit eis Iesus creditis quia possum hoc facere vobis dicunt ei utique Domine

²⁹ tunc tetigit oculos eorum dicens secundum fidem vestram fiat vobis

³⁰ et aperti sunt oculi illorum et comminatus est illis Iesus dicens videte ne quis sciat

³¹ illi autem exeuntes diffamaverunt eum in tota terra illa

³² egressis autem illis ecce obtulerunt ei hominem mutum daemonium habentem

³³ et eiecto daemone locutus est mutus et miratae sunt turbae dicentes numquam paruit sic in Israhel

³⁴ Pharisei autem dicebant in principe daemoniorum eicit daemones

³⁵ et circumibat Iesus civitates omnes et castella docens in synagogis eorum et praedicans evangelium regni et curans omnem languorem et omnem infirmitatem

³⁶ videns autem turbas misertus est eis quia erant vexati et iacentes sicut oves non habentes pastorem

³⁷ tunc dicit discipulis suis messis quidem multa operarii autem pauci

³⁸ rogate ergo dominum messis ut eiciat operarios in messem suam

10 et convocatis duodecim discipulis suis dedit illis potestatem spirituum immundorum ut eicerent eos et curarent omnem languorem et omnem infirmitatem

² duodecim autem apostolorum nomina sunt haec primus Simon qui dicitur Petrus et Andreas frater eius

³ Iacobus Zebedaei et Iohannes frater eius Philippus et Bartholomeus Thomas et Mattheus publicanus et Iacobus Alpei et Thaddeus

⁴ Simon Cananeus et Iudas Scariotes qui et tradidit eum

⁵ hos duodecim misit Iesus praeciens eis et dicens in viam gentium ne abieritis et in civitates Samaritanorum ne intraveritis

⁶ sed potius ite ad oves quae perierunt domus Israhel

⁷ euntes autem praedicate dicentes quia adpropinquavit regnum caelorum

⁸ infirmos curate mortuos suscite leprosos munde daemones eicite gratis accepistis gratis date

⁹ nolite possidere aurum neque argentum neque pecuniam in zonis vestris

¹⁰ non peram in via neque duas tunicas neque calciamenta neque virgam dignus enim est operarius cibo suo

¹¹ in quamcumque civitatem aut castellum intraveritis interrogate quis in ea dignus sit et ibi manete donec exeatis

¹² intrantes autem in domum salutate eam

¹³ et siquidem fuerit domus digna veniat pax vestra super eam si autem non fuerit digna pax vestra ad vos revertatur

¹⁴ et quicumque non receperit vos neque audierit sermones vestros exeuntes foras de domo vel de civitate excutite pulverem de pedibus vestris

¹⁵ amen dico vobis tolerabilius erit terrae Sodomorum et Gomorraeorum in die iudicii quam illi civitati

¹⁶ ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum estote ergo prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae

¹⁷ cavete autem ab hominibus tradent enim vos in conciliis et in synagogis suis flagellabunt vos

¹⁸ et ad praesides et ad reges ducemini propter me in testimonium illis et gentibus

¹⁹ cum autem tradent vos nolite cogitare quomodo aut quid loquamini dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini

²⁰ non enim vos estis qui loquimini sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis

²¹ tradet autem frater fratrem in mortem et pater filium et insurgent filii in parentes et morte eos adficiunt

²² et eritis odio omnibus propter nomen meum qui autem perseveraverit in finem hic salvus erit

²³ cum autem persequerentur vos in civitate ista fugite in aliam amen enim dico vobis non consummabitis civitates Israhel donec veniat Filius hominis

²⁴ non est discipulus super magistrum nec servus super dominum suum

²⁵ sufficit discipulo ut sit sicut magister eius et servus sicut dominus eius si patrem familias Beelzebub vocaverunt quanto magis domesticos eius

²⁶ ne ergo timueritis eos nihil enim opertum quod non revelabitur et occultum quod non sciatur

²⁷ quod dico vobis in tenebris dicite in lumine et quod in aure auditis praedicate super tecta

²⁸ et nolite timere eos qui occidunt corpus animam autem non possunt occidere sed potius eum timete qui potest et animam et corpus perdere in gehennam

SECUNDUM MATTHEUM 10:29

²⁹ nonne duo passeressive veneunt et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro
³⁰ vestri autem et capilli capitis omnes numerati sunt
³¹ nolite ergo timere multis passeribus meliores estis vos
³² omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus confitebor et ego eum coram Patre meo qui est in caelis
³³ qui autem negaverit me coram hominibus negabo et ego eum coram Patre meo qui est in caelis
³⁴ nolite arbitrari quia venerim mittere pacem in terram non veni pacem mittere sed gladium
³⁵ veni enim separare hominem adversus patrem suum et filiam adversus matrem suam et nurum adversus socrum suam
³⁶ et inimici hominis domestici eius
³⁷ qui amat patrem aut matrem plus quam me non est me dignus et qui amat filium aut filiam super me non est me dignus
³⁸ et qui non accipit crucem suam et sequitur me non est me dignus
³⁹ qui invenit animam suam perdet illam et qui perdidit animam suam propter me inveniet eam
⁴⁰ qui recipit vos me recipit et qui me recipit recipit eum qui me misit
⁴¹ qui recipit prophetam in nomine prophetae mercedem prophetae accipiet et qui recipit iustum in nomine iusti mercedem iusti accipiet
⁴² et quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquae frigidae tantum in nomine discipuli amen dico vobis non perdet mercedem suam
11 et factum est cum consummasset Iesus praecipiens duodecim discipulis suis transiit inde ut doceret et praedicaret in civitatibus eorum
² Iohannes autem cum audisset in vinculis opera Christi mittens duos de discipulis suis
³ ait illi tu es qui venturus es an alium expectamus
⁴ et respondens Iesus ait illis euntes renuntiate Iohanni quae auditis et videtis
⁵ caeci vident claudi ambulant leprosi mundantur surdi audiunt mortui resurgunt pauperes evangelizantur
⁶ et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me
⁷ illis autem abeuntibus coepit Iesus dicere ad turbas de Iohanne quid existis in desertum videre harundinem vento agitatam
⁸ sed quid existis videre hominem mollibus vestitum ecce qui mollibus vestiuntur in domibus regum sunt
⁹ sed quid existis videre prophetam etiam dico vobis et plus quam prophetam

¹⁰ hic enim est de quo scriptum est ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam ante te
¹¹ amen dico vobis non surrexit inter natos mulierum maior Iohanne Baptista qui autem minor est in regno caelorum maior est illo
¹² a diebus autem Iohannis Baptistae usque nunc regnum caelorum vim patitur et violenti rapiunt illud
¹³ omnes enim prophetae et lex usque ad Iohannem prophetaverunt
¹⁴ et si vultis recipere ipse est Helias qui venturus est
¹⁵ qui habet aures audiendi audiat
¹⁶ cui autem similem aestimabo generationem istam similis est pueris sedentibus in foro qui clamantes coaequalibus
¹⁷ dicunt cecinimus vobis et non saltastis lamentavimus et non planxistis
¹⁸ venit enim Iohannes neque manducans neque bibens et dicunt daemonium habet
¹⁹ venit Filius hominis manducans et bibens et dicunt ecce homo vorax et potator vini publicanorum et peccatorum amicus et iustificata est sapientia a filiis suis
²⁰ tunc coepit exprobrare civitatibus in quibus factae sunt plurimae virtutes eius quia non egissent paenitentiam
²¹ vae tibi Corazain vae tibi Bethsaida quia si in Tyro et Sidone factae essent virtutes quae factae sunt in vobis olim in cilicio et cinere paenitentiam egissent
²² verumtamen dico vobis Tyro et Sidoni remissius erit in die iudicii quam vobis
²³ et tu Capharnaum numquid usque in caelum exaltaberis usque in infernum descendes quia si in Sodomis factae fuissent virtutes quae factae sunt in te forte mansissent usque in hunc diem
²⁴ verumtamen dico vobis quia terrae Sodomorum remissius erit in die iudicii quam tibi
²⁵ in illo tempore respondens Iesus dixit confiteor tibi Pater Domine caeli et terrae quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea parvulis
²⁶ ita Pater quoniam sic fuit placitum ante te
²⁷ omnia mihi tradita sunt a Patre meo et nemo novit Filium nisi Pater neque Patrem quis novit nisi Filius et cui voluerit Filius revelare
²⁸ venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos
²⁹ tollite iugum meum super vos et discite a me quia mitis sum et humilis corde et invenietis requiem animabus vestris
³⁰ iugum enim meum suave est et onus meum leve est

¹ **12** in illo tempore abiit Iesus sabbato per sata discipuli autem eius esurientes coeperunt vellere spicas et manducare
² Pharisei autem videntes dixerunt ei ecce discipuli tui faciunt quod non licet eis facere sabbatis
³ at ille dixit eis non legistis quid fecerit David quando esuriit et qui cum eo erant
⁴ quomodo intravit in domum Dei et panes propositionis comedit quos non licebat ei edere neque his qui cum eo erant nisi solis sacerdotibus
⁵ aut non legistis in lege quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant et sine crimine sunt
⁶ dico autem vobis quia templo maior est hic
⁷ si autem sciretis quid est misericordiam volo et non sacrificium numquam condemnassetis innocentes
⁸ dominus est enim Filius hominis etiam sabbati
⁹ et cum inde transisset venit in synagogam eorum
¹⁰ et ecce homo manum habens aridam et interrogabant eum dicentes si licet sabbatis curare ut accusarent eum
¹¹ ipse autem dixit illis quis erit ex vobis homo qui habeat ovem unam et si ceciderit haec sabbatis in foveam nonne tenebit et levabit eam
¹² quanto magis melior est homo ove itaque licet sabbatis benefacere
¹³ tunc ait homini extende manum tuam et extendit et restituta est sanitati sicut altera
¹⁴ exeuntes autem Pharisei consilium faciebant adversus eum quomodo eum perderent
¹⁵ Iesus autem sciens recessit inde et secuti sunt eum multi et curavit eos omnes
¹⁶ et praecepit eis ne manifestum eum facerent
¹⁷ ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam dicentem
¹⁸ ecce puer meus quem elegi dilectus meus in quo bene placuit animae meae ponam spiritum meum super eum et iudicium gentibus nuntiabit
¹⁹ non contendet neque clamabit neque audiet aliquis in plateis vocem eius
²⁰ harundinem quassatam non confringet et linum fumigans non extinguet donec eiciat ad victoriam iudicium
²¹ et in nomine eius gentes sperabunt
²² tunc oblatus est ei daemonium habens caecus et mutus et curavit eum ita ut loqueretur et videret
²³ et stupebant omnes turbae et dicebant numquid hic est Filius David
²⁴ Pharisei autem audientes dixerunt hic non eicit daemones nisi in Beelzebub principe daemoniorum
²⁵ Iesus autem sciens cogitationes eorum dixit eis omne regnum divisum contra se desolatur et omnis civitas vel domus divisa contra se non stabit
²⁶ et si Satanus Satanam eicit adversus se divisus est quomodo ergo stabit regnum eius

²⁷ et si ego in Beelzebub eicio daemones filii vestri in quo eiciunt ideo ipsi iudices erunt vestri
²⁸ si autem ego in Spiritu Dei eicio daemones igitur pervenit in vos regnum Dei
²⁹ aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis et vasa eius diripere nisi prius alligaverit fortis et tunc domum illius diripiat
³⁰ qui non est mecum contra me est et qui non congregat mecum spargit
³¹ ideo dico vobis omne peccatum et blasphemia remittetur hominibus Spiritus autem blasphemia non remittetur
³² et quicumque dixerit verbum contra Filium hominis remittetur ei qui autem dixerit contra Spiritum Sanctum non remittetur ei neque in hoc saeculo neque in futuro
³³ aut facite arborem bonam et fructum eius bonum aut facite arborem malam et fructum eius malum siquidem ex fructu arbor agnoscitur
³⁴ progenies viperarum quomodo potestis bona loqui cum sitis mali ex abundantia enim cordis os loquitur
³⁵ bonus homo de bono thesauro profert bona et malus homo de malo thesauro profert mala
³⁶ dico autem vobis quoniam omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines reddent rationem de eo in die iudicii
³⁷ ex verbis enim tuis iustificaberis et ex verbis tuis condemnaberis
³⁸ tunc responderunt ei quidam de scribis et Phariseis dicentes magister volumus a te signum videre
³⁹ qui respondens ait illis generatio mala et adultera signum quaerit et signum non dabitur ei nisi signum Ioniae prophetae
⁴⁰ sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus sic erit Filius hominis in corde terrae tribus diebus et tribus noctibus
⁴¹ viri ninevitae surgent in iudicio cum generatione ista et condemnabunt eam quia paenitentiam egerunt in praedicatione Ioniae et ecce plus quam Iona hic
⁴² regina austri surget in iudicio cum generatione ista et condemnabit eam quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis et ecce plus quam Salomon hic
⁴³ cum autem immundus spiritus exierit ab homine ambulat per loca arida quaerens requiem et non invenit
⁴⁴ tunc dicit revertar in domum meam unde exivi et veniens invenit vacantem scopis mundatam et ornata
⁴⁵ tunc vadit et adsumit septem alios spiritus secum nequiores se et intrantes habitant ibi et fiunt novissima hominis illius peiora prioribus sic erit et generationi huic pessimae

⁴⁶ adhuc eo loquente ad turbas ecce mater eius et fratres stabant foris quaerentes loqui ei

⁴⁷ dixit autem ei quidam ecce mater tua et fratres tui foris stant quaerentes te

⁴⁸ at ipse respondens dicenti sibi ait quae est mater mea et qui sunt fratres mei

⁴⁹ et extendens manum in discipulos suos dixit ecce mater mea et fratres mei

⁵⁰ quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est ipse meus et frater et soror et mater est

13 in illo die exiens Iesus de domo sedebat secus mare

² et congregatae sunt ad eum turbae multae ita ut in naviculam ascendens sederet et omnis turba stabat in litore

³ et locutus est eis multa in parabolis dicens ecce exiit qui seminat seminare

⁴ et dum seminat quaedam ceciderunt secus viam et venerunt volucres et comederunt ea

⁵ alia autem ceciderunt in petrosa ubi non habebat terram multam et continuo exorta sunt quia non habebant altitudinem terrae

⁶ sole autem orto aestuaverunt et quia non habebant radicem aruerunt

⁷ alia autem ceciderunt in spinas et creverunt spinae et suffocaverunt ea

⁸ alia vero ceciderunt in terram bonam et dabant fructum aliud centesimum aliud sexagesimum aliud tricesimum

⁹ qui habet aures audiendi audiat

¹⁰ et accedentes discipuli dixerunt ei quare in parabolis loqueris eis

¹¹ qui respondens ait illis quia vobis datum est nosse mysteria regni caelorum illis autem non est datum

¹² qui enim habet dabitur ei et abundabit qui autem non habet et quod habet auferetur ab eo

¹³ ideo in parabolis loquor eis quia videntes non vident et audientes non audiunt neque intellegunt

¹⁴ et adimpletur eis prophetia Esaiiae dicens auditu audietis et non intellegetis et videntes videbitis et non videbitis

¹⁵ incrassatum est enim cor populi huius et auribus graviter audierunt et oculos suos cluserunt nequando oculis videant et auribus audiant et corde intellegant et convertantur et sanem eos

¹⁶ vestri autem beati oculi quia vident et aures vestrae quia audiunt

¹⁷ amen quippe dico vobis quia multi prophetae et iusti cupierunt videre quae videtis et non viderunt et audire quae auditis et non audierunt

¹⁸ vos ergo audite parabolam seminantis

¹⁹ omnis qui audit verbum regni et non intellegit venit malus et rapit quod seminatum est in corde eius hic est qui secus viam seminatus est

²⁰ qui autem supra petrosa seminatus est hic est qui verbum audit et continuo cum gaudio accipit illud

²¹ non habet autem in se radicem sed est temporalis facta autem tribulatione et persecutione propter verbum continuo scandalizatur

²² qui autem est seminatus in spinis hic est qui verbum audit et sollicitudo saeculi istius et fallacia divitiarum suffocat verbum et sine fructu efficitur

²³ qui vero in terra bona seminatus est hic est qui audit verbum et intellegit et fructum adfert et facit aliud quidem centum aliud autem sexaginta porro aliud triginta

²⁴ aliam parabolam proposuit illis dicens simile factum est regnum caelorum homini qui seminavit bonum semen in agro suo

²⁵ cum autem dormirent homines venit inimicus eius et superseminavit zizania in medio tritici et abiit

²⁶ cum autem crevisset herba et fructum fecisset tunc apparuerunt et zizania

²⁷ accedentes autem servi patris familias dixerunt ei domine nonne bonum semen seminasti in agro tuo unde ergo habet zizania

²⁸ et ait illis inimicus homo hoc fecit servi autem dixerunt ei vis imus et colligimus ea

²⁹ et ait non ne forte colligentes zizania eradicetis simul cum eis et triticum

³⁰ sinite utraque crescere usque ad messem et in tempore messis dicam messoribus colligite primum zizania et alligate ea fasciculos ad conburendum triticum autem congregate in horreum meum

³¹ aliam parabolam proposuit eis dicens simile est regnum caelorum grano sinapis quod accipiens homo seminavit in agro suo

³² quod minimum quidem est omnibus seminibus cum autem creverit maius est omnibus holeribus et fit arbor ita ut volucres caeli veniant et habitent in ramis eius

³³ aliam parabolam locutus est eis simile est regnum caelorum fermento quod acceptum mulier abscondit in farinae satis tribus donec fermentatum est totum

³⁴ haec omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas et sine parabolis non loquebatur eis

³⁵ ut impleretur quod dictum erat per prophetam dicentem aperiarn in parabolis os meum eructabo abscondita a constitutione mundi

³⁶ tunc dimissis turbis venit in domum et accesserunt ad eum discipuli eius dicentes dissere nobis parabolam zizaniorum agri

³⁷ qui respondens ait qui seminat bonum semen est Filius hominis

³⁸ ager autem est mundus bonum vero semen hii sunt filii regni zizania autem filii sunt nequam
³⁹ inimicus autem qui seminavit ea est diabolus messis vero consummatio saeculi est messorum autem angeli sunt
⁴⁰ sicut ergo colliguntur zizania et igni conburuntur sic erit in consummatione saeculi
⁴¹ mittet Filius hominis angelos suos et colligent de regno eius omnia scandala et eos qui faciunt iniquitatem
⁴² et mittent eos in caminum ignis ibi erit fletus et stridor dentium
⁴³ tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum qui habet aures audiat
⁴⁴ simile est regnum caelorum thesauro abscondito in agro quem qui invenit homo abscondit et prae gaudio illius vadit et vendit universa quae habet et emit agrum illum
⁴⁵ iterum simile est regnum caelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas
⁴⁶ inventa autem una pretiosa margarita abiit et vendidit omnia quae habuit et emit eam
⁴⁷ iterum simile est regnum caelorum sagenae misae in mare et ex omni genere congreganti
⁴⁸ quam cum impleta esset educentes et secus litus sedentes elegerunt bonos in vasa malos autem foras miserunt
⁴⁹ sic erit in consummatione saeculi exhibunt angeli et separabunt malos de medio iustorum
⁵⁰ et mittent eos in caminum ignis ibi erit fletus et stridor dentium
⁵¹ intellexistis haec omnia dicunt ei etiam
⁵² ait illis ideo omnis scriba doctus in regno caelorum similis est homini patri familias qui profert de thesauro suo nova et vetera
⁵³ et factum est cum consummasset Iesus parabolas istas transiit inde
⁵⁴ et veniens in patriam suam docebat eos in synagogis eorum ita ut mirarentur et dicerent unde huic sapientia haec et virtutes
⁵⁵ nonne hic est fabri filius nonne mater eius dicitur Maria et fratres eius Iacobus et Ioseph et Simon et Iudas
⁵⁶ et sorores eius nonne omnes apud nos sunt unde ergo huic omnia ista
⁵⁷ et scandalizabantur in eo Iesus autem dixit eis non est propheta sine honore nisi in patria sua et in domo sua
⁵⁸ et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum
14 in illo tempore audiit Herodes tetrarcha famam Iesu
² et ait pueris suis hic est Iohannes Baptista ipse surrexit a mortuis et ideo virtutes inoperantur in eo

³ Herodes enim tenuit Iohannem et alligavit eum et posuit in carcere propter Herodiam uxorem fratris sui
⁴ dicebat enim illi Iohannes non licet tibi habere eam
⁵ et volens illum occidere timuit populum quia sicut prophetam eum habebant
⁶ die autem natalis Herodis saltavit filia Herodias in medio et placuit Herodi
⁷ unde cum iuramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo
⁸ at illa praemonita a matre sua da mihi inquit hic in disco caput Iohannis Baptistae
⁹ et contristatus est rex propter iuramentum autem et eos qui pariter recumbebant iussit dari
¹⁰ misitque et decollavit Iohannem in carcere
¹¹ et adlatum est caput eius in disco et datum est puellae et tulit matri suae
¹² et accedentes discipuli eius tulerunt corpus et sepelierunt illud et venientes nuntiaverunt Iesu
¹³ quod cum audisset Iesus secessit inde in navicula in locum desertum seorsum et cum audissent turbae secutae sunt eum pedestres de civitatibus
¹⁴ et exiens vidit turbam multam et misertus est eius et curavit languidos eorum
¹⁵ vespere autem facto accesserunt ad eum discipuli eius dicentes desertus est locus et hora iam praeteriit dimitte turbas ut euntes in castella emant sibi escas
¹⁶ Iesus autem dixit eis non habent necesse ire date illis vos manducare
¹⁷ responderunt ei non habemus hic nisi quinque panes et duos pisces
¹⁸ qui ait eis adferte illos mihi huc
¹⁹ et cum iussisset turbam discumbere supra faenum acceptis quinque panibus et duobus piscibus aspiciens in caelum benedixit et fregit et dedit discipulis panes discipuli autem turbis
²⁰ et manducaverunt omnes et saturati sunt et tulerunt reliquias duodecim cofinos fragmentorum plenos
²¹ manducantium autem fuit numerus quinque milia virorum exceptis mulieribus et parvulis
²² et statim iussit discipulos ascendere in navicula et praecedere eum trans fretum donec dimitteret turbas
²³ et dimissa turba ascendit in montem solus orare vespere autem facto solus erat ibi
²⁴ navicula autem in medio mari iactabatur fluctibus erat enim contrarius ventus
²⁵ quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans supra mare
²⁶ et videntes eum supra mare ambulantem turbati sunt dicentes quia fantasma est et prae timore clamaverunt

²⁷ statimque Iesus locutus est eis dicens habete fiduciam ego sum nolite timere
²⁸ respondens autem Petrus dixit Domine si tu es iube me venire ad te super aquas
²⁹ at ipse ait veni et descendens Petrus de navicula ambulabat super aquam ut veniret ad Iesum
³⁰ videns vero ventum validum timuit et cum coepisset mergi clamavit dicens Domine salvum me fac
³¹ et continuo Iesus extendens manum adprehendit eum et ait illi modicae fidei quare dubitasti
³² et cum ascendissent in naviculam cessavit ventus
³³ qui autem in navicula erant venerunt et adoraverunt eum dicentes vere Filius Dei es
³⁴ et cum transfretassent venerunt in terram Genesarsar
³⁵ et cum cognovissent eum viri loci illius miserunt in universam regionem illam et obtulerunt ei omnes male habentes
³⁶ et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quicumque tetigerunt salvi facti sunt
15 tunc accesserunt ad eum ab Hierosolymis scribae et Pharisei dicentes
² quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum non enim lavant manus suas cum panem manducant
³ ipse autem respondens ait illis quare et vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram
⁴ nam Deus dixit honora patrem et matrem et qui maledixerit patri vel matri morte moriatur
⁵ vos autem dicitis quicumque dixerit patri vel matri munus quodcumque est ex me tibi proderit
⁶ et non honorificabit patrem suum aut matrem et irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram
⁷ hypocritae bene prophetavit de vobis Esaias dicens
⁸ populus hic labiis me honorat cor autem eorum longe est a me
⁹ sine causa autem colunt me docentes doctrinas mandata hominum
¹⁰ et convocatis ad se turbis dixit eis audite et intellegite
¹¹ non quod intrat in os coinquinat hominem sed quod procedit ex ore hoc coinquinat hominem
¹² tunc accedentes discipuli eius dixerunt ei scis quia Pharisei audito verbo scandalizati sunt
¹³ at ille respondens ait omnis plantatio quam non plantavit Pater meus caelestis eradicabitur
¹⁴ sinite illos caeci sunt duces caecorum caecus autem si caeco ducatum praestet ambo in foveam cadunt
¹⁵ respondens autem Petrus dixit ei edissere nobis parabolam istam

¹⁶ at ille dixit adhuc et vos sine intellectu estis
¹⁷ non intellegitis quia omne quod in os intrat in ventrem vadit et in secessum emittitur
¹⁸ quae autem procedunt de ore de corde exeunt et ea coinquinant hominem
¹⁹ de corde enim exeunt cogitationes malae homicidia adulteria fornicationes furta falsa testimonia blasphemiae
²⁰ haec sunt quae coinquinant hominem non lotis autem manibus manducare non coinquinat hominem
²¹ et egressus inde Iesus secessit in partes Tyri et Sidonis
²² et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamavit dicens ei miserere mei Domine Fili David filia mea male a daemone vexatur
²³ qui non respondit ei verbum et accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes dimitte eam quia clamat post nos
²⁴ ipse autem respondens ait non sum missus nisi ad oves quae perierunt domus Israhel
²⁵ at illa venit et adoravit eum dicens Domine adiuva me
²⁶ qui respondens ait non est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus
²⁷ at illa dixit etiam Domine nam et catelli edunt de micis quae cadunt de mensa dominorum suorum
²⁸ tunc respondens Iesus ait illi o mulier magna est fides tua fiat tibi sicut vis et sanata est filia illius ex illa hora
²⁹ et cum transisset inde Iesus venit secus mare Galilaeae et ascendens in montem sedebat ibi
³⁰ et accesserunt ad eum turbae multae habentes secum mutos clodos caecos debiles et alios multos et proiecerunt eos ad pedes eius et curavit eos
³¹ ita ut turbae mirarentur videntes mutos loquentes clodos ambulantes caecos videntes et magnificabant Deum Israhel
³² Iesus autem convocatis discipulis suis dixit misereor turbae quia triduo iam perseverant mecum et non habent quod manducant et dimittere eos ieiunos nolo ne deficiant in via
³³ et dicunt ei discipuli unde ergo nobis in deserto panes tantos ut saturemus turbam tantam
³⁴ et ait illis Iesus quot panes habetis at illi dixerunt septem et paucos pisciculos
³⁵ et praecepit turbae ut discumberet super terram
³⁶ et accipiens septem panes et pisces et gratias agens fregit et dedit discipulis suis et discipuli dederunt populo
³⁷ et comederunt omnes et saturati sunt et quod superfluit de fragmentis tulerunt septem sportas plenas
³⁸ erant autem qui manducaverant quattuor milia hominum extra parvulos et mulieres

³⁹ et dimissa turba ascendit in naviculam et venit in fines Magedan

16 et accesserunt ad eum Pharisei et Sadducaeii temptantes et rogaverunt eum ut signum de caelo ostenderet eis

² at ille respondens ait eis facto vespere dicitis serenum erit rubicundum est enim caelum

³ et mane hodie tempestas rutilat enim triste caelum

⁴ faciem ergo caeli diiudicare nostis signa autem temporum non potestis generatio mala et adultera signum quaerit et signum non dabitur ei nisi signum Ionae et relictis illis abiit

⁵ et cum venissent discipuli eius trans fretum obliti sunt panes accipere

⁶ qui dixit illis intuemini et cavete a fermento Pharisaeorum et Sadducaeorum

⁷ at illi cogitabant inter se dicentes quia panes non accepimus

⁸ sciens autem Iesus dixit quid cogitatis inter vos modicae fidei quia panes non habetis

⁹ nondum intellegitis neque recordamini quinque panum quinque milium hominum et quot cofinos sumpsistis

¹⁰ neque septem panum quattuor milium hominum et quot sportas sumpsistis

¹¹ quare non intellegitis quia non de pane dixi vobis cavete a fermento Pharisaeorum et Sadducaeorum

¹² tunc intellexerunt quia non dixerit cavendum a fermento panum sed a doctrina Pharisaeorum et Sadducaeorum

¹³ venit autem Iesus in partes Caesareae Philippi et interrogabat discipulos suos dicens quem dicunt homines esse Filium hominis

¹⁴ at illi dixerunt alii Iohannem Baptistam alii autem Heliam alii vero Hieremiam aut unum ex prophetis

¹⁵ dicit illis vos autem quem me esse dicitis

¹⁶ respondens Simon Petrus dixit tu es Christus Filius Dei vivi

¹⁷ respondens autem Iesus dixit ei beatus es Simon Bar Iona quia caro et sanguis non revelavit tibi sed Pater meus qui in caelis est

¹⁸ et ego dico tibi quia tu es Petrus et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam et portae inferi non praevalent adversum eam

¹⁹ et tibi dabo claves regni caelorum et quodcumque ligaveris super terram erit ligatum in caelis et quodcumque solveris super terram erit solutum in caelis

²⁰ tunc praecepit discipulis suis ut nemini dicerent quia ipse esset Iesus Christus

²¹ exinde coepit Iesus ostendere discipulis suis quia oporteret eum ire Hierosolimam et multa pati a senioribus et scribis et principibus sacerdotum et occidi et tertia die resurgere

²² et adsumens eum Petrus coepit increpare illum dicens absit a te Domine non erit tibi hoc

²³ qui conversus dixit Petro vade post me Satana scandalum es mihi quia non sapis ea quae Dei sunt sed ea quae hominum

²⁴ tunc Iesus dixit discipulis suis si quis vult post me venire abneget semet ipsum et tollat crucem suam et sequatur me

²⁵ qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet eam qui autem perdiderit animam suam propter me inveniet eam

²⁶ quid enim prodest homini si mundum universum lucretur animae vero suae detrimentum patiatur aut quam dabit homo commutationem pro anima sua

²⁷ Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis et tunc reddet unicuique secundum opus eius

²⁸ amen dico vobis sunt quidam de hic stantibus qui non gustabunt mortem donec videant Filium hominis venientem in regno suo

17 et post dies sex adsumpsit Iesus Petrum et Iacobum et Iohannem fratrem eius et ducit illos in montem excelsum seorsum

² et transfiguratus est ante eos et resplenduit facies eius sicut sol vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix

³ et ecce apparuit illis Moses et Helias cum eo loquentes

⁴ respondens autem Petrus dixit ad Iesum Domine bonum est nos hic esse si vis faciamus hic tria tabernacula tibi unum et Mosi unum et Heliae unum

⁵ adhuc eo loquente ecce nubes lucida obumbravit eos et ecce vox de nube dicens hic est Filius meus dilectus in quo mihi bene complacuit ipsum audite

⁶ et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam et timuerunt valde

⁷ et accessit Iesus et tetigit eos dixitque eis surgite et nolite timere

⁸ levantes autem oculos suos neminem viderunt nisi solum Iesum

⁹ et descendentibus illis de monte praecepit Iesus dicens nemini dixeritis visionem donec Filius hominis a mortuis resurgat

¹⁰ et interrogaverunt eum discipuli dicentes quid ergo scribae dicunt quod Heliam oporteat primum venire

¹¹ at ille respondens ait eis Helias quidem venturus est et restituet omnia

¹² dico autem vobis quia Helias iam venit et non cognoverunt eum sed fecerunt in eo quaecumque voluerunt sic et Filius hominis passurus est ab eis

¹³ tunc intellexerunt discipuli quia de Iohanne Baptista dixisset eis

¹⁴ et cum venisset ad turbam accessit ad eum homo genibus provolutus ante eum dicens Domine mise-

rere filii mei quia lunaticus est et male patitur nam saepe cadit in ignem et crebro in aquam

¹⁵ et obtuli eum discipulis tuis et non potuerunt curare eum

¹⁶ respondens Iesus ait o generatio incredula et perversa quousque ero vobiscum usquequo patiar vos adfertis huc illum ad me

¹⁷ et increpavit ei Iesus et exiit ab eo daemonium et curatus est puer ex illa hora

¹⁸ tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto et dixerunt quare nos non potuimus eicere illum

¹⁹ dicit illis propter incredulitatem vestram amen quippe dico vobis si habueritis fidem sicut granum sinapis dicetis monti huic transi hinc et transibit et nihil impossibile erit vobis

²⁰ hoc autem genus non eicitur nisi per orationem et ieiunium

²¹ conversantibus autem eis in Galilaea dixit illis Iesus Filius hominis tradendus est in manus hominum

²² et occident eum et tertio die resurget et contristati sunt vehementer

²³ et cum venissent Capharnaum accesserunt qui didragma accipiebant ad Petrum et dixerunt magister vester non solvit didragma

²⁴ ait etiam et cum intrasset domum praevenit eum Iesus dicens quid tibi videtur Simon reges terrae a quibus accipiunt tributum vel censum a filiis suis an ab alienis

²⁵ et ille dixit ab alienis dixit illi Iesus ergo liberi sunt filii

²⁶ ut autem non scandalizemus eos vade ad mare et mitte hamum et eum piscem qui primus ascenderit tolle et aperto ore eius invenies staterem illum sumens da eis pro me et te

18 in illa hora accesserunt discipuli ad Iesum dicentes quis putas maior est in regno caelorum

² et advocans Iesus parvulum statuit eum in medio eorum

³ et dixit amen dico vobis nisi conversi fueritis et efficiamini sicut parvuli non intrabitis in regnum caelorum

⁴ quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus iste hic est maior in regno caelorum

⁵ et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo me suscipit

⁶ qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius et demergatur in profundum maris

⁷ vae mundo ab scandalis necesse est enim ut veniant scandala verumtamen vae homini per quem scandalum venit

⁸ si autem manus tua vel pes tuus scandalizat te abscide eum et proice abs te bonum tibi est ad vitam ingredi debilem vel clodum quam duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignem aeternum

⁹ et si oculus tuus scandalizat te erue eum et proice abs te bonum tibi est unoculum in vitam intrare quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis

¹⁰ videte ne contemnatis unum ex his pusillis dico enim vobis quia angeli eorum in caelis semper vident faciem Patris mei qui in caelis est

¹¹ venit enim Filius hominis salvare quod perierat

¹² quid vobis videtur si fuerint alicui centum oves et erraverit una ex eis nonne relinquet nonaginta novem in montibus et vadit quaerere eam quae erravit

¹³ et si contigerit ut inveniatur eam amen dico vobis quia gaudebit super eam magis quam super nonaginta novem quae non erraverunt

¹⁴ sic non est voluntas ante Patrem vestrum qui in caelis est ut pereat unus de pusillis istis

¹⁵ si autem peccaverit in te frater tuus vade et corripe eum inter te et ipsum solum si te audierit lucratus es fratrem tuum

¹⁶ si autem non te audierit adhibe tecum adhuc unum vel duos ut in ore duorum testium vel trium stet omne verbum

¹⁷ quod si non audierit eos dic ecclesiae si autem et ecclesiam non audierit sit tibi sicut ethnicus et publicanus

¹⁸ amen dico vobis quaecumque alligaveritis super terram erunt ligata et in caelo et quaecumque solveritis super terram erunt soluta et in caelo

¹⁹ iterum dico vobis quia si duo ex vobis consenserint super terram de omni re quaecumque petierint fiet illis a Patre meo qui in caelis est

²⁰ ubi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo ibi sum in medio eorum

²¹ tunc accedens Petrus ad eum dixit Domine quotiens peccabit in me frater meus et dimittam ei usque septies

²² dicit illi Iesus non dico tibi usque septies sed usque septuagies septies

²³ ideo adsimilatum est regnum caelorum homini regi qui voluit rationem ponere cum servis suis

²⁴ et cum coepisset rationem ponere oblatus est ei unus qui debebat decem milia talenta

²⁵ cum autem non haberet unde redderet iussit eum dominus venundari et uxorem eius et filios et omnia quae habebat et reddi

²⁶ procidens autem servus ille orabat eum dicens patientiam habe in me et omnia reddam tibi

²⁷ misertus autem dominus servi illius dimisit eum et debitum dimisit ei

²⁸ egressus autem servus ille invenit unum de conservis suis qui debebat ei centum denarios et tenens suffocabat eum dicens redde quod debes

²⁹ et procidens conservus eius rogabat eum dicens patientiam habe in me et omnia reddam tibi

³⁰ ille autem noluit sed abiit et misit eum in carcerem donec redderet debitum

³¹ videntes autem conservi eius quae fiebant contristati sunt valde et venerunt et narraverunt domino suo omnia quae facta erant

³² tunc vocavit illum dominus suus et ait illi serve nequam omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me

³³ non ergo oportuit et te misereri conservi tui sicut et ego tui misertus sum

³⁴ et iratus dominus eius tradidit eum tortoribus quo ad usque redderet universum debitum

³⁵ sic et Pater meus caelestis faciet vobis si non remisistis unusquisque fratri suo de cordibus vestris

19 et factum est cum consummasset Iesus sermones istos migravit a Galilaea et venit in fines Iudaeae trans Iordanem

² et secutae sunt eum turbae multae et curavit eos ibi

³ et accesserunt ad eum Pharisei temptantes eum et dicentes si licet homini dimittere uxorem suam quacumque ex causa

⁴ qui respondens ait eis non legistis quia qui fecit ab initio masculum et feminam fecit eos

⁵ et dixit propter hoc dimittet homo patrem et matrem et adheret uxori suae et erunt duo in carne una

⁶ itaque iam non sunt duo sed una caro quod ergo Deus coniunxit homo non separet

⁷ dicunt illi quid ergo Moses mandavit dari libellum repudii et dimittere

⁸ ait illis quoniam Moses ad duritiam cordis vestri permisit vobis dimittere uxores vestras ab initio autem non sic fuit

⁹ dico autem vobis quia quicumque dimiserit uxorem suam nisi ob fornicationem et aliam duxerit moechatur et qui dimissam duxerit moechatur

¹⁰ dicunt ei discipuli eius si ita est causa homini cum uxore non expedit nubere

¹¹ qui dixit non omnes capiunt verbum istud sed quibus datum est

¹² sunt enim eunuchi qui de matris utero sic nati sunt et sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus et sunt eunuchi qui se ipsos castraverunt propter regnum caelorum qui potest capere capiat

¹³ tunc oblatis eis parvuli ut manus eis inponeret et oraret discipuli autem increpabant eis

¹⁴ Iesus vero ait eis sinite parvulos et nolite eos prohibere ad me venire talium est enim regnum caelorum

¹⁵ et cum inposuisset eis manus abiit inde

¹⁶ et ecce unus accedens ait illi magister bone quid boni faciam ut habeam vitam aeternam

¹⁷ qui dixit ei quid me interrogas de bono unus est bonus Deus si autem vis ad vitam ingredi serva mandata

¹⁸ dicit illi quae Iesus autem dixit non homicidium facies non adulterabis non facies furtum non falsum testimonium dices

¹⁹ honora patrem et matrem et diliges proximum tuum sicut te ipsum

²⁰ dicit illi adulescens omnia haec custodivi quid adhuc mihi deest

²¹ ait illi Iesus si vis perfectus esse vade vende quae habes et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo et veni sequere me

²² cum audisset autem adulescens verbum abiit tristis erat enim habens multas possessiones

²³ Iesus autem dixit discipulis suis amen dico vobis quia dives difficile intrabit in regnum caelorum

²⁴ et iterum dico vobis facilius est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum caelorum

²⁵ auditis autem his discipuli mirabantur valde dicentes quis ergo poterit salvus esse

²⁶ aspiciens autem Iesus dixit illis apud homines hoc impossibile est apud Deum autem omnia possible sunt

²⁷ tunc respondens Petrus dixit ei ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te quid ergo erit nobis

²⁸ Iesus autem dixit illis amen dico vobis quod vos qui secuti estis me in regeneratione cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae sedebitis et vos super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus Israhel

²⁹ et omnis qui reliquit domum vel fratres aut sorores aut patrem aut matrem aut uxorem aut filios aut agros propter nomen meum centuplum accipiet et vitam aeternam possidebit

³⁰ multi autem erunt primi novissimi et novissimi primi

20 simile est enim regnum caelorum homini patri familias qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam

² conventionem autem factam cum operariis ex denario diurno misit eos in vineam suam

³ et egressus circa horam tertiam vidit alios stantes in foro otiosos

⁴ et illis dixit ite et vos in vineam et quod iustum fuerit dabo vobis

⁵ illi autem abierunt iterum autem exiit circa sextam et nonam horam et fecit similiter
⁶ circa undecimam vero exiit et invenit alios stantes et dicit illis quid hic statis tota die otiosi
⁷ dicunt ei quia nemo nos conduxit dicit illis ite et vos in vineam
⁸ cum sero autem factum esset dicit dominus vineae procuratori suo voca operarios et redde illis mercedem incipiens a novissimis usque ad primos
⁹ cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant acceperunt singulos denarios
¹⁰ venientes autem et primi arbitrati sunt quod plus essent accepturi acceperunt autem et ipsi singulos denarios
¹¹ et accipientes murmurabant adversus patrem familias
¹² dicentes hii novissimi una hora fecerunt et pares illos nobis fecisti qui portavimus pondus diei et aestus
¹³ at ille respondens uni eorum dixit amice non facio tibi iniuriam nonne ex denario convenisti mecum
¹⁴ tolle quod tuum est et vade volo autem et huic novissimo dare sicut et tibi
¹⁵ aut non licet mihi quod volo facere an oculus tuus nequam est quia ego bonus sum
¹⁶ sic erunt novissimi primi et primi novissimi multi sunt enim vocati pauci autem electi
¹⁷ et ascendens Iesus Hierosolymam adsumpsit duodecim discipulos secreto et ait illis
¹⁸ ecce ascendimus Hierosolymam et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis et condemnabunt eum morte
¹⁹ et tradent eum gentibus ad deludendum et flagellandum et crucifigendum et tertia die resurget
²⁰ tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis adorans et petens aliquid ab eo
²¹ qui dixit ei quid vis ait illi dic ut sedeant hii duo filii mei unus ad dexteram tuam et unus ad sinistram in regno tuo
²² respondens autem Iesus dixit nescitis quid petatis potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum dicunt ei possumus
²³ ait illis calicem quidem meum bibetis sedere autem ad dexteram meam et sinistram non est meum dare vobis sed quibus paratum est a Patre meo
²⁴ et audientes decem indignati sunt de duobus fratribus
²⁵ Iesus autem vocavit eos ad se et ait scitis quia principes gentium dominantur eorum et qui maiores sunt potestatem exercent in eos
²⁶ non ita erit inter vos sed quicumque voluerit inter vos maior fieri sit vester minister
²⁷ et qui voluerit inter vos primus esse erit vester servus

²⁸ sicut Filius hominis non venit ministrari sed ministrare et dare animam suam redemptionem pro multis
²⁹ et egredientibus eis ab Hiericho secuta est eum turba multa
³⁰ et ecce duo caeci sedentes secus viam audierunt quia Iesus transiret et clamaverunt dicentes Domine miserere nostri Fili David
³¹ turba autem increpabat eos ut tacerent at illi magis clamabant dicentes Domine miserere nostri Fili David
³² et stetit Iesus et vocavit eos et ait quid vultis ut faciam vobis
³³ dicunt illi Domine ut aperiantur oculi nostri
³⁴ misertus autem eorum Iesus tetigit oculos eorum et confestim viderunt et secuti sunt eum
21 et cum adpropinquassent Hierosolymis et venissent Bethfage ad montem Oliveti tunc Iesus misit duos discipulos
² dicens eis ite in castellum quod contra vos est et statim invenietis asinam alligatam et pullum cum ea solvite et adducite mihi
³ et si quis vobis aliquid dixerit dicite quia Dominus his opus habet et confestim dimittet eos
⁴ hoc autem factum est ut impleretur quod dictum est per prophetam dicentem
⁵ dicite filiae Sion ecce rex tuus venit tibi mansuetus et sedens super asinam et pullum filium subigalis
⁶ euntes autem discipuli fecerunt sicut praecepit illis Iesus
⁷ et adduxerunt asinam et pullum et inposuerunt super eis vestimenta sua et eum desuper sedere fecerunt
⁸ plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via alii autem caedebant ramos de arboribus et sternebant in via
⁹ turbae autem quae praecedebant et quae sequebantur clamabant dicentes osanna Filio David benedictus qui venturus est in nomine Domini osanna in altissimis
¹⁰ et cum intrasset Hierosolymam commota est universa civitas dicens quis est hic
¹¹ populi autem dicebant hic est Iesus propheta a Nazareth Galilaeae
¹² et intravit Iesus in templum Dei et eiciebat omnes vendentes et ementes in templo et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas evertit
¹³ et dicit eis scriptum est domus mea domus orationis vocabitur vos autem fecistis eam speluncam latronum
¹⁴ et accesserunt ad eum caeci et claudi in templo et sanavit eos

¹⁵ videntes autem principes sacerdotum et scribae mirabilia quae fecit et pueros clamantes in templo et dicentes osanna Filio David indignati sunt
¹⁶ et dixerunt ei audis quid isti dicant Iesus autem dicit eis utique numquam legistis quia ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem
¹⁷ et relictis illis abiit foras extra civitatem in Bethaniam ibique mansit
¹⁸ mane autem revertens in civitatem esuriit
¹⁹ et videns fici arborem unam secus viam venit ad eam et nihil invenit in ea nisi folia tantum et ait illi numquam ex te fructus nascatur in sempiternum et arefacta est continuo ficulnea
²⁰ et videntes discipuli mirati sunt dicentes quomodo continuo aruit
²¹ respondens autem Iesus ait eis amen dico vobis si habueritis fidem et non haesitaveritis non solum de ficulnea facietis sed et si monti huic dixeritis tolle et iacta te in mare fiet
²² et omnia quaecumque petieritis in oratione credentes accipietis
²³ et cum venisset in templum accesserunt ad eum docentem principes sacerdotum et seniores populi dicentes in qua potestate haec facis et quis tibi dedit hanc potestatem
²⁴ respondens Iesus dixit illis interrogabo vos et ego unum sermonem quem si dixeritis mihi et ego vobis dicam in qua potestate haec facio
²⁵ baptismum Iohannis unde erat e caelo an ex hominibus at illi cogitabant inter se dicentes si dixerimus e caelo dicet nobis quare ergo non credidistis illi
²⁶ si autem dixerimus ex hominibus timemus turbam omnes enim habent Iohannem sicut prophetam
²⁷ et respondentes Iesu dixerunt nescimus ait illis et ipse nec ego dico vobis in qua potestate haec facio
²⁸ quid autem vobis videtur homo habebat duos filios et accedens ad primum dixit fili vade hodie operare in vinea mea
²⁹ ille autem respondens ait nolo postea autem paenitentia motus abiit
³⁰ accedens autem ad alterum dixit similiter at ille respondens ait eo domine et non ivit
³¹ quis ex duobus fecit voluntatem patris dicunt novissimus dicit illis Iesus amen dico vobis quia publicani et meretrices praecedunt vos in regno Dei
³² venit enim ad vos Iohannes in via iustitiae et non credidistis ei publicani autem et meretrices crediderunt ei vos autem videntes nec paenitentiam habuistis postea ut crederetis ei
³³ aliam parabolam audite homo erat pater familias qui plantavit vineam et sepem circumdedit ei et fodit in ea torcular et aedificavit turrem et locavit eam agricolis et peregre profectus est

³⁴ cum autem tempus fructuum adpropinquasset misit servos suos ad agricolas ut acciperent fructus eius
³⁵ et agricolae adprehensis servis eius alium ceciderunt alium occiderunt alium vero lapidaverunt
³⁶ iterum misit alios servos plures prioribus et fecerunt illis similiter
³⁷ novissime autem misit ad eos filium suum dicens verebuntur filium meum
³⁸ agricolae autem videntes filium dixerunt intra se hic est heres venite occidamus eum et habebimus hereditatem eius
³⁹ et adprehensum eum eiecerunt extra vineam et occiderunt
⁴⁰ cum ergo venerit dominus vineae quid faciet agricolis illis
⁴¹ aiunt illi malos male perdet et vineam locabit aliis agricolis qui reddant ei fructum temporibus suis
⁴² dicit illis Iesus numquam legistis in scripturis lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli a Domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris
⁴³ ideo dico vobis quia auferetur a vobis regnum Dei et dabitur genti facienti fructus eius
⁴⁴ et qui ceciderit super lapidem istum confringetur super quem vero ceciderit conteret eum
⁴⁵ et cum audissent principes sacerdotum et Pharisaei parabolas eius cognoverunt quod de ipsis diceret
⁴⁶ et quaerentes eum tenere timuerunt turbas quoniam sicut prophetam eum habebant
22 et respondens Iesus dixit iterum in parabolis eis dicens
² simile factum est regnum caelorum homini regi qui fecit nuptias filio suo
³ et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias et nolabant venire
⁴ iterum misit alios servos dicens dicite invitatis ecce prandium meum paravi tauri mei et altalia occisa et omnia parata venite ad nuptias
⁵ illi autem neglexerunt et abierunt alius in villam suam alius vero ad negotiationem suam
⁶ reliqui vero tenuerunt servos eius et contumelia adfectos occiderunt
⁷ rex autem cum audisset iratus est et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos et civitatem illorum succendit
⁸ tunc ait servis suis nuptiae quidem paratae sunt sed qui invitati erant non fuerunt digni
⁹ ite ergo ad exitus viarum et quoscumque inveneritis vocate ad nuptias

SECUNDUM MATTHEUM 22:10

¹⁰ et egressi servi eius in vias congregaverunt omnes quos invenerunt malos et bonos et impletae sunt nuptiae discumbentium
¹¹ intravit autem rex ut videret discumbentes et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali
¹² et ait illi amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem at ille obmutuit
¹³ tunc dixit rex ministris ligatis pedibus eius et manibus mittite eum in tenebras exteriores ibi erit fletus et stridor dentium
¹⁴ multi autem sunt vocati pauci vero electi
¹⁵ tunc abeuntes Pharisei consilium inierunt ut caperent eum in sermone
¹⁶ et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes magister scimus quia verax es et viam Dei in veritate doces et non est tibi cura de aliquo non enim respicis personam hominum
¹⁷ dic ergo nobis quid tibi videatur licet census dare Caesari an non
¹⁸ cognita autem Iesus nequitia eorum ait quid me temptatis hypocritae
¹⁹ ostendite mihi nomisma census at illi obtulerunt ei denarium
²⁰ et ait illis Iesus cuius est imago haec et suprascriptio
²¹ dicunt ei Caesaris tunc ait illis reddite ergo quae sunt Caesaris Caesari et quae sunt Dei Deo
²² et audientes mirati sunt et relicto eo abierunt
²³ in illo die accesserunt ad eum Sadducaeii qui dicunt non esse resurrectionem et interrogaverunt eum
²⁴ dicentes magister Moses dixit si quis mortuus fuerit non habens filium ut ducat frater eius uxorem illius et suscitet semen fratri suo
²⁵ erant autem apud nos septem fratres et primus uxore ducta defunctus est et non habens semen reliquit uxorem suam fratri suo
²⁶ similiter secundus et tertius usque ad septimum
²⁷ novissime autem omnium et mulier defuncta est
²⁸ in resurrectione ergo cuius erit de septem uxor omnes enim habuerunt eam
²⁹ respondens autem Iesus ait illis erratis nescientes scripturas neque virtutem Dei
³⁰ in resurrectione enim neque nubent neque nubentur sed sunt sicut angeli Dei in caelo
³¹ de resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente vobis
³² ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob non est Deus mortuorum sed viventium
³³ et audientes turbae mirabantur in doctrina eius
³⁴ Pharisei autem audientes quod silentium inposuisset Sadducaeis convenerunt in unum
³⁵ et interrogavit eum unus ex eis legis doctor temptans eum
³⁶ magister quod est mandatum magnum in lege

³⁷ ait illi Iesus diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et in tota anima tua et in tota mente tua
³⁸ hoc est maximum et primum mandatum
³⁹ secundum autem simile est huic diliges proximum tuum sicut te ipsum
⁴⁰ in his duobus mandatis universa lex pendet et prophetae
⁴¹ congregatis autem Phariseis interrogavit eos Iesus
⁴² dicens quid vobis videtur de Christo cuius filius est dicunt ei David
⁴³ ait illis quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum dicens
⁴⁴ dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum
⁴⁵ si ergo David vocat eum Dominum quomodo filius eius est
⁴⁶ et nemo poterat respondere ei verbum neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare
23 tunc Iesus locutus est ad turbas et discipulos suos
² dicens super cathedram Mosi sederunt scribae et Pharisei
³ omnia ergo quaecumque dixerint vobis servate et facite secundum opera vero eorum nolite facere dicunt enim et non faciunt
⁴ alligant autem onera gravia et inportabilia et inponunt in umeros hominum digito autem suo nolunt ea movere
⁵ omnia vero opera sua faciunt ut videantur ab hominibus dilatant enim phylacteria sua et magnificant fimbrias
⁶ amant autem primos recubitus in cenis et primas cathedras in synagogis
⁷ et salutationes in foro et vocari ab hominibus rabbi
⁸ vos autem nolite vocari rabbi unus enim est magister vester omnes autem vos fratres estis
⁹ et patrem nolite vocare vobis super terram unus enim est Pater vester qui in caelis est
¹⁰ nec vocemini magistri quia magister vester unus est Christus
¹¹ qui maior est vestrum erit minister vester
¹² qui autem se exaltaverit humiliabitur et qui se humiliaverit exaltabitur
¹³ vae autem vobis scribae et Pharisei hypocritae quia clauditis regnum caelorum ante homines vos enim non intratis nec introeuntes sinitis intrare
¹⁴ []
¹⁵ vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia circuitis mare et aridam ut faciatis unum proseytulum et cum fuerit factus facitis eum filium gehennae duplo quam vos

¹⁶ vae vobis duces caeci qui dicitis quicumque iuraverit per templum nihil est qui autem iuraverit in aurum templi debet

¹⁷ stulti et caeci quid enim maius est aurum an templum quod sanctificat aurum

¹⁸ et quicumque iuraverit in altari nihil est quicumque autem iuraverit in dono quod est super illud debet

¹⁹ caeci quid enim maius est donum an altare quod sanctificat donum

²⁰ qui ergo iurat in altare iurat in eo et in omnibus quae super illud sunt

²¹ et qui iuraverit in templo iurat in illo et in eo qui inhabitat in ipso

²² et qui iurat in caelo iurat in throno Dei et in eo qui sedet super eum

²³ vae vobis scribae et Phariseae hypocritae quia decimatis mentam et anethum et cyminum et reliquistis quae graviora sunt legis iudicium et misericordiam et fidem haec oportuit facere et illa non omittere

²⁴ duces caeci excolantes culicem camelum autem glutientes

²⁵ vae vobis scribae et Phariseae hypocritae quia mundatis quod de foris est calicis et parapsidis intus autem pleni sunt rapina et immunditia

²⁶ Phariseae caece munda prius quod intus est calicis et parapsidis ut fiat et id quod de foris est mundum

²⁷ vae vobis scribae et Phariseae hypocritae quia similes estis sepulchris dealbatis quae a foris parent hominibus speciosa intus vero plena sunt ossibus mortuorum et omni spurcitia

²⁸ sic et vos a foris quidem paratis hominibus iusti intus autem pleni estis hypocrisi et iniquitate

²⁹ vae vobis scribae et Phariseae hypocritae quia aedificatis sepulchra prophetarum et ornatis monumenta iustorum

³⁰ et dicitis si fuissetis in diebus patrum nostrorum non essemus socii eorum in sanguine prophetarum

³¹ itaque testimonio estis vobismet ipsis quia filii estis eorum qui prophetas occiderunt

³² et vos implete mensuram patrum vestrorum

³³ serpentes genimina viperarum quomodo fugietis a iudicio gehennae

³⁴ ideo ecce ego mitto ad vos prophetas et sapientes et scribas ex illis occidetis et crucifigetis et ex eis flagellabitis in synagogis vestris et persequemini de civitate in civitatem

³⁵ ut veniat super vos omnis sanguis iustus qui effusus est super terram a sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zacchariae filii Barachiae quem occidistis inter templum et altare

³⁶ amen dico vobis venient haec omnia super generationem istam

³⁷ Hierusalem Hierusalem quae occidis prophetas et lapidas eos qui ad te missi sunt quotiens volui congregare filios tuos quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas et noluisti

³⁸ ecce relinquitur vobis domus vestra deserta

³⁹ dico enim vobis non me videbitis amodo donec dicatis benedictus qui venit in nomine Domini

24 et egressus Iesus de templo ibat et accesserunt discipuli eius ut ostenderent ei aedificationes templi

² ipse autem respondens dixit eis videtis haec omnia amen dico vobis non relinquetur hic lapis super lapidem qui non destruatur

³ sedente autem eo super montem Oliveti accesserunt ad eum discipuli secreto dicentes dic nobis quando haec erunt et quod signum adventus tui et consummationis saeculi

⁴ et respondens Iesus dixit eis videte ne quis vos seducat

⁵ multi enim venient in nomine meo dicentes ego sum Christus et multos seducent

⁶ audituri autem estis proelia et opiniones proeliorum videte ne turbemini oportet enim haec fieri sed nondum est finis

⁷ consurget enim gens in gentem et regnum in regnum et erunt pestilentiae et fames et terraemotus per loca

⁸ haec autem omnia initia sunt dolorum

⁹ tunc tradent vos in tribulationem et occident vos et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum

¹⁰ et tunc scandalizabuntur multi et invicem tradent et odio habebunt invicem

¹¹ et multi pseudoprophetae surgent et seducent multos

¹² et quoniam abundabit iniquitas refrigescet caritas multorum

¹³ qui autem permanserit usque in finem hic salvus erit

¹⁴ et praedicabitur hoc evangelium regni in universo orbe in testimonium omnibus gentibus et tunc veniet consummatio

¹⁵ cum ergo videritis abominationem desolationis quae dicta est a Danihele propheta stantem in loco sancto qui legit intellegat

¹⁶ tunc qui in Iudaea sunt fugiant ad montes

¹⁷ et qui in tecto non descendat tollere aliquid de domo sua

¹⁸ et qui in agro non revertatur tollere tunicam suam

¹⁹ vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus

²⁰ orate autem ut non fiat fuga vestra hieme vel sabbato

²¹ erit enim tunc tribulatio magna qualis non fuit ab initio mundi usque modo neque fiet

²² et nisi breviati fuissent dies illi non fieret salva omnis caro sed propter electos breviabuntur dies illi
²³ tunc si quis vobis dixerit ecce hic Christus aut illic nolite credere
²⁴ surgent enim pseudochristi et pseudoprophetae et dabunt signa magna et prodigia ita ut in errorem inducantur si fieri potest etiam electi
²⁵ ecce praedixi vobis
²⁶ si ergo dixerint vobis ecce in deserto est nolite exire ecce in penetrabilibus nolite credere
²⁷ sicut enim fulgur exit ab oriente et paret usque in occidente ita erit et adventus Filii hominis
²⁸ ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur aquilae
²⁹ statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur et luna non dabit lumen suum et stellae cadent de caelo et virtutes caelorum commovebuntur
³⁰ et tunc parebit signum Filii hominis in caelo et tunc plangent omnes tribus terrae et videbunt Filium hominis venientem in nubibus caeli cum virtute multa et maiestate
³¹ et mittet angelos suos cum tuba et voce magna et congregabunt electos eius a quattuor ventis a summis caelorum usque ad terminos eorum
³² ab arbore autem ficis discite parabolam cum iam ramus eius tener fuerit et folia nata scitis quia prope est aestas
³³ ita et vos cum videritis haec omnia scitote quia prope est in ianuis
³⁴ amen dico vobis quia non praeteribit haec generatio donec omnia haec fiant
³⁵ caelum et terra transibunt verba vero mea non praeteribunt
³⁶ de die autem illa et hora nemo scit neque angeli caelorum nisi Pater solus
³⁷ sicut autem in diebus Noe ita erit et adventus Filii hominis
³⁸ sicut enim erant in diebus ante diluvium comedentes et bibentes nubentes et nuptum tradentes usque ad eum diem quo introivit in arcam Noe
³⁹ et non cognoverunt donec venit diluvium et tulit omnes ita erit et adventus Filii hominis
⁴⁰ tunc duo erunt in agro unus adsumetur et unus relinquetur
⁴¹ duae molentes in mola una adsumetur et una relinquetur
⁴² vigilate ergo quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit
⁴³ illud autem scitote quoniam si sciret pater familias qua hora fur venturus esset vigilaret utique et non sineret perfodiri domum suam

⁴⁴ ideoque et vos estote parati quia qua nescitis hora Filius hominis venturus est
⁴⁵ quis putas est fidelis servus et prudens quem constituit dominus suus supra familiam suam ut det illis cibum in tempore
⁴⁶ beatus ille servus quem cum venerit dominus eius invenerit sic facientem
⁴⁷ amen dico vobis quoniam super omnia bona sua constituet eum
⁴⁸ si autem dixerit malus servus ille in corde suo moram facit dominus meus venire
⁴⁹ et coeperit percutere conservos suos manducet autem et bibat cum ebriis
⁵⁰ veniet dominus servi illius in die qua non sperat et hora qua ignorat
⁵¹ et dividet eum partemque eius ponet cum hypocritis illic erit fletus et stridor dentium
25 tunc simile erit regnum caelorum decem virginibus quae accipientes lampadas suas exierunt obviam sponso et sponsae
² quinque autem ex eis erant fatuae et quinque prudentes
³ sed quinque fatuae acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secum
⁴ prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus
⁵ moram autem faciente sponso dormitaverunt omnes et dormierunt
⁶ media autem nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obviam ei
⁷ tunc surrexerunt omnes virgines illae et ornaverunt lampades suas
⁸ fatuae autem sapientibus dixerunt date nobis de oleo vestro quia lampades nostrae extinguuntur
⁹ responderunt prudentes dicentes ne forte non sufficiat nobis et vobis ite potius ad vendentes et emite vobis
¹⁰ dum autem irent emere venit sponsus et quae paratae erant intraverunt cum eo ad nuptias et clausa est ianua
¹¹ novissime veniunt et reliquae virgines dicentes domine domine aperi nobis
¹² at ille respondens ait amen dico vobis nescio vos
¹³ vigilate itaque quia nescitis diem neque horam
¹⁴ sicut enim homo proficiscens vocavit servos suos et tradidit illis bona sua
¹⁵ et uni dedit quinque talenta alii autem duo alii vero unum unicuique secundum propriam virtutem et profectus est statim
¹⁶ abiit autem qui quinque talenta acceperat et operatus est in eis et lucratus est alia quinque
¹⁷ similiter qui duo acceperat lucratus est alia duo
¹⁸ qui autem unum acceperat abiens fodit in terra et abscondit pecuniam domini sui

¹⁹ post multum vero temporis venit dominus servorum illorum et posuit rationem cum eis
²⁰ et accedens qui quinque talenta acceperat obtulit alia quinque talenta dicens domine quinque talenta mihi tradidisti ecce alia quinque superlucratus sum
²¹ ait illi dominus eius euge bone serve et fidelis quia super pauca fuisti fidelis super multa te constituam intra in gaudium domini tui
²² accessit autem et qui duo talenta acceperat et ait domine duo talenta tradidisti mihi ecce alia duo lucratus sum
²³ ait illi dominus eius euge bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam intra in gaudium domini tui
²⁴ accedens autem et qui unum talentum acceperat ait domine scio quia homo durus es metis ubi non seminasti et congregas ubi non sparsisti
²⁵ et timens abii et abscondi talentum tuum in terra ecce habes quod tuum est
²⁶ respondens autem dominus eius dixit ei serve male et piger sciebas quia meto ubi non semino et congrego ubi non sparsi
²⁷ oportuit ergo te mittere pecuniam meam numulariis et veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura
²⁸ tollite itaque ab eo talentum et date ei qui habet decem talenta
²⁹ omni enim habenti dabitur et abundabit ei autem qui non habet et quod videtur habere auferetur ab eo
³⁰ et inutilem servum eicite in tenebras exteriores illic erit fletus et stridor dentium
³¹ cum autem venerit Filius hominis in maiestate sua et omnes angeli cum eo tunc sedebit super sedem maiestatis suae
³² et congregabuntur ante eum omnes gentes et separabit eos ab invicem sicut pastor segregat oves ab hedis
³³ et statuet oves quidem a dextris suis hedos autem a sinistris
³⁴ tunc dicet rex his qui a dextris eius erunt venite benedicti Patris mei possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi
³⁵ esurivi enim et dedistis mihi manducare sitivi et dedistis mihi bibere hospes eram et collexistis me
³⁶ nudus et operuistis me infirmus et visitastis me in carcere eram et venistis ad me
³⁷ tunc respondebunt ei iusti dicentes Domine quando te vidimus esurientem et pavimus sitientem et dedimus tibi potum
³⁸ quando autem te vidimus hospitem et colleximus te aut nudum et cooperuimus
³⁹ aut quando te vidimus infirmum aut in carcere et venimus ad te

⁴⁰ et respondens rex dicet illis amen dico vobis quamdiu fecistis uni de his fratribus meis minimis mihi fecistis
⁴¹ tunc dicet et his qui a sinistris erunt discedite a me maledicti in ignem aeternum qui paratus est diabolo et angelis eius
⁴² esurivi enim et non dedistis mihi manducare sitivi et non dedistis mihi potum
⁴³ hospes eram et non collexistis me nudus et non operuistis me infirmus et in carcere et non visitastis me
⁴⁴ tunc respondebunt et ipsi dicentes Domine quando te vidimus esurientem aut sitientem aut hospitem aut nudum aut infirmum vel in carcere et non ministravimus tibi
⁴⁵ tunc respondebit illis dicens amen dico vobis quamdiu non fecistis uni de minoribus his nec mihi fecistis
⁴⁶ et ibunt hii in supplicium aeternum iusti autem in vitam aeternam
26 et factum est cum consummasset Iesus sermones hos omnes dixit discipulis suis
² scitis quia post biduum pascha fiet et Filius hominis tradetur ut crucifigatur
³ tunc congregati sunt principes sacerdotum et seniores populi in atrium principis sacerdotum qui dicebatur Caiaphas
⁴ et consilium fecerunt ut Iesum dolo tenerent et occiderent
⁵ dicebant autem non in die festo ne forte tumultus fieret in populo
⁶ cum autem esset Iesus in Bethania in domo Simonis leprosi
⁷ accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi et effudit super caput ipsius recumbentis
⁸ videntes autem discipuli indignati sunt dicentes ut quid perditio haec
⁹ potuit enim istud venundari multo et dari pauperibus
¹⁰ sciens autem Iesus ait illis quid molesti estis mulieri opus bonum operata est in me
¹¹ nam semper pauperes habetis vobiscum me autem non semper habetis
¹² mittens enim haec unguentum hoc in corpus meum ad sepeliendum me fecit
¹³ amen dico vobis ubicumque praedicatum fuerit hoc evangelium in toto mundo dicetur et quod haec fecit in memoriam eius
¹⁴ tunc abiit unus de duodecim qui dicitur Iudas Scarioth ad principes sacerdotum
¹⁵ et ait illis quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam at illi constituerunt ei triginta argenteos
¹⁶ et exinde quaerebat oportunitatem ut eum traderet

¹⁷ prima autem azymorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes ubi vis paremus tibi comedere pascha

¹⁸ at Iesus dixit ite in civitatem ad quendam et dicite ei magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis

¹⁹ et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus et paraverunt pascha

²⁰ vespere autem facto discumbebat cum duodecim discipulis

²¹ et edentibus illis dixit amen dico vobis quia unus vestrum me traditurus est

²² et contristati valde coeperunt singuli dicere numquid ego sum Domine

²³ at ipse respondens ait qui intinguit mecum manum in parapside hic me tradet

²⁴ Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de illo vae autem homini illi per quem Filius hominis traditur bonum erat ei si natus non fuisset homo ille

²⁵ respondens autem Iudas qui tradidit eum dixit numquid ego sum rabbi ait illi tu dixisti

²⁶ cenantibus autem eis accepit Iesus panem et benedixit ac fregit deditque discipulis suis et ait accipite et comedite hoc est corpus meum

²⁷ et accipiens calicem gratias egit et dedit illis dicens bibite ex hoc omnes

²⁸ hic est enim sanguis meus novi testamenti qui pro multis effunditur in remissionem peccatorum

²⁹ dico autem vobis non bibam amodo de hoc genimine vitis usque in diem illum cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei

³⁰ et hymno dicto exierunt in montem Oliveti

³¹ tunc dicit illis Iesus omnes vos scandalum patimini in me in ista nocte scriptum est enim percutiam pastorem et dispergentur oves gregis

³² postquam autem resurrexero praecedam vos in Galilaeam

³³ respondens autem Petrus ait illi et si omnes scandalizati fuerint in te ego numquam scandalizabor

³⁴ ait illi Iesus amen dico tibi quia in hac nocte antequam gallus cantet ter me negabis

³⁵ ait illi Petrus etiam si oportuerit me mori tecum non te negabo similiter et omnes discipuli dixerunt

³⁶ tunc venit Iesus cum illis in villam quae dicitur Gethsemani et dixit discipulis suis sedete hic donec vadam illuc et orem

³⁷ et adsumpto Petro et duobus filiis Zebedaei coepit contristari et maestus esse

³⁸ tunc ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic et vigilate mecum

³⁹ et progressus pusillum procidit in faciem suam orans et dicens mi Pater si possibile est transeat a me calix iste verumtamen non sicut ego volo sed sicut tu

⁴⁰ et venit ad discipulos et invenit eos dormientes et dicit Petro sic non potuistis una hora vigilare mecum

⁴¹ vigilate et orate ut non intretis in temptationem spiritus quidem promptus est caro autem infirma

⁴² iterum secundo abiit et oravit dicens Pater mi si non potest hic calix transire nisi bibam illum fiat voluntas tua

⁴³ et venit iterum et invenit eos dormientes erant enim oculi eorum gravati

⁴⁴ et relictis illis iterum abiit et oravit tertio eundem sermonem dicens

⁴⁵ tunc venit ad discipulos suos et dicit illis dormite iam et requiescite ecce adpropinquavit hora et Filius hominis traditur in manus peccatorum

⁴⁶ surgite eamus ecce adpropinquavit qui me tradit

⁴⁷ adhuc ipso loquente ecce Iudas unus de duodecim venit et cum eo turba multa cum gladiis et fustibus a principibus sacerdotum et senioribus populi

⁴⁸ qui autem tradidit eum dedit illis signum dicens quemcumque osculatus fuero ipse est tenete eum

⁴⁹ et confestim accedens ad Iesum dixit have rabbi et osculatus est eum

⁵⁰ dixitque illi Iesus amice ad quod venisti tunc accesserunt et manus iniecerunt in Iesum et tenuerunt eum

⁵¹ et ecce unus ex his qui erant cum Iesu extendens manum exemit gladium suum et percutiens servum principis sacerdotum amputavit auriculam eius

⁵² tunc ait illi Iesus converte gladium tuum in locum suum omnes enim qui acceperint gladium gladio peribunt

⁵³ an putas quia non possum rogare Patrem meum et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones angelorum

⁵⁴ quomodo ergo implebuntur scripturae quia sic oportet fieri

⁵⁵ in illa hora dixit Iesus turbis tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me cotidie apud vos sedebam docens in templo et non me tenuistis

⁵⁶ hoc autem totum factum est ut implerentur scripturae prophetarum tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt

⁵⁷ at illi tenentes Iesum duxerunt ad Caiaphan principem sacerdotum ubi scribae et seniores convenerant

⁵⁸ Petrus autem sequebatur eum a longe usque in atrium principis sacerdotum et ingressus intro sedebat cum ministris ut videret finem

⁵⁹ principes autem sacerdotum et omne concilium quaerebant falsum testimonium contra Iesum ut eum morti traderent

⁶⁰ et non invenerunt cum multi falsi testes accessissent novissime autem venerunt duo falsi testes

⁶¹ et dixerunt hic dixit possum destruere templum Dei et post triduum aedificare illud

⁶² et surgens princeps sacerdotum ait illi nihil respondes ad ea quae isti adversum te testificantur

⁶³ Iesus autem tacebat et princeps sacerdotum ait illi adiuro te per Deum vivum ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei

⁶⁴ dicit illi Iesus tu dixisti verumtamen dico vobis amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis et venientem in nubibus caeli

⁶⁵ tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua dicens blasphemavit quid adhuc egemus testibus ecce nunc audistis blasphemiam

⁶⁶ quid vobis videtur at illi respondentes dixerunt reus est mortis

⁶⁷ tunc expuerunt in faciem eius et colaphis eum ceciderunt alii autem palmas in faciem ei dederunt

⁶⁸ dicentes prophetiza nobis Christe quis est qui te percussit

⁶⁹ Petrus vero sedebat foris in atrio et accessit ad eum una ancilla dicens et tu cum Iesu Galilaeo eras

⁷⁰ at ille negavit coram omnibus dicens nescio quid dicit

⁷¹ exeunte autem illo ianuam vidit eum alia et ait his qui erant ibi et hic erat cum Iesu Nazareno

⁷² et iterum negavit cum iuramento quia non novi hominem

⁷³ et post pusillum accesserunt qui stabant et dixerunt Petro vere et tu ex illis es nam et loquella tua manifestum te facit

⁷⁴ tunc coepit detestari et iurare quia non novisset hominem et continuo gallus cantavit

⁷⁵ et recordatus est Petrus verbi Iesu quod dixerat priusquam gallus cantet ter me negabis et egressus foras ploravit amare

27 mane autem facto consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus Iesum ut eum morti traderent

² et vinctum adduxerunt eum et tradiderunt Pontio Pilato praesidi

³ tunc videns Iudas qui eum tradidit quod damnatus esset paenitentia ductus rettulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus

⁴ dicens peccavi tradens sanguinem iustum at illi dixerunt quid ad nos tu videris

⁵ et proiectis argenteis in templo recessit et abiens laqueo se suspendit

⁶ principes autem sacerdotum acceptis argenteis dixerunt non licet mittere eos in corbanam quia pretium sanguinis est

⁷ consilio autem inito emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum

⁸ propter hoc vocatus est ager ille Acheldemach ager sanguinis usque in hodiernum diem

⁹ tunc impletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem et acceperunt triginta argenteos pretium adpretiati quem adpretiaverunt a filiis Israhel

¹⁰ et dederunt eos in agrum figuli sicut constituit mihi Dominus

¹¹ Iesus autem stetit ante praesidem et interrogavit eum praeses dicens tu es rex Iudaeorum dicit ei Iesus tu dicitis

¹² et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus nihil respondit

¹³ tunc dicit illi Pilatus non audis quanta adversum te dicant testimonia

¹⁴ et non respondit ei ad ullum verbum ita ut miraretur praeses vehementer

¹⁵ per diem autem sollemnem consueverat praeses dimittere populo unum vinctum quem voluissent

¹⁶ habebat autem tunc vinctum insignem qui dicebatur Barabbas

¹⁷ congregatis ergo illis dixit Pilatus quem vultis dimittam vobis Barabban an Iesum qui dicitur Christus

¹⁸ sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum

¹⁹ sedente autem illo pro tribunali misit ad illum uxor eius dicens nihil tibi et iusto illi multa enim

passa sum hodie per visum propter eum

²⁰ princeps autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis ut peterent Barabban Iesum vero perderent

²¹ respondens autem praeses ait illis quem vultis vobis de duobus dimitti at illi dixerunt Barabban

²² dicit illis Pilatus quid igitur faciam de Iesu qui dicitur Christus

²³ dicunt omnes crucifigatur ait illis praeses quid enim mali fecit at illi magis clamabant dicentes crucifigatur

²⁴ videns autem Pilatus quia nihil proficeret sed magis tumultus fieret accepta aqua lavit manus coram populo dicens innocens ego sum a sanguine iusti huius vos videritis

²⁵ et respondens universus populus dixit sanguis eius super nos et super filios nostros

²⁶ tunc dimisit illis Barabban Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur

²⁷ tunc milites praesidis suscipientes Iesum in praetorio congregaverunt ad eum universam cohortem

²⁸ et exuentes eum clamydem coccineam circumdederunt ei

²⁹ et plectentes coronam de spinis posuerunt super caput eius et harundinem in dextera eius et genu flexo ante eum includebant dicentes have rex Iudaeorum

³⁰ et expuentes in eum acceperunt harundinem et percutiebant caput eius
³¹ et postquam inluserunt ei exuerunt eum clamydem et induerunt eum vestimentis eius et duxerunt eum ut crucifigerent
³² exeuntes autem invenerunt hominem cyreneum nomine Simonem hunc angariaverunt ut tolleret crucem eius
³³ et venerunt in locum qui dicitur Golgotha quod est Calvariae locus
³⁴ et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum et cum gustasset noluit bibere
³⁵ postquam autem crucifixerunt eum diviserunt vestimenta eius sortem mittentes
³⁶ et sedentes servabant eum
³⁷ et inposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam hic est Iesus rex Iudaeorum
³⁸ tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones unus a dextris et unus a sinistris
³⁹ praetereuntes autem blasphemabant eum moventes capita sua
⁴⁰ et dicentes qui destruit templum et in triduo illud reaedificat salva temet ipsum si Filius Dei es descende de cruce
⁴¹ similiter et principes sacerdotum inludentes cum scribis et senioribus dicentes
⁴² alios salvos fecit se ipsum non potest salvum facere si rex Israhel est descendat nunc de cruce et credemus ei
⁴³ confidet in Deo liberet nunc eum si vult dixit enim quia Dei Filius sum
⁴⁴ id ipsum autem et latrones qui fixi erant cum eo inproperabant ei
⁴⁵ a sexta autem hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad horam nonam
⁴⁶ et circa horam nonam clamavit Iesus voce magna dicens Heli Heli lema sabacthani hoc est Deus meus Deus meus ut quid dereliquisti me
⁴⁷ quidam autem illic stantes et audientes dicebant Heliam vocat iste
⁴⁸ et continuo currens unus ex eis acceptam spongiam implevit aceto et inposuit harundini et dabat ei bibere
⁴⁹ ceteri vero dicebant sine videamus an veniat Helias liberans eum
⁵⁰ Iesus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum
⁵¹ et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum et terra mota est et petrae scissae sunt
⁵² et monumenta aperta sunt et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt
⁵³ et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius venerunt in sanctam civitatem et apparuerunt multis

⁵⁴ centurio autem et qui cum eo erant custodientes Iesum viso terraemotu et his quae fiebant timuerunt valde dicentes vere Dei Filius erat iste
⁵⁵ erant autem ibi mulieres multae a longe quae secutae erant Iesum a Galilaea ministrantes ei
⁵⁶ inter quas erat Maria Magdalene et Maria Iacobi et Ioseph mater et mater filiorum Zebedaei
⁵⁷ cum sero autem factum esset venit quidam homo dives ab Arimathia nomine Ioseph qui et ipse discipulus erat Iesu
⁵⁸ hic accessit ad Pilatum et petiit corpus Iesu tunc Pilatus iussit reddi corpus
⁵⁹ et accepto corpore Ioseph involvit illud sindone munda
⁶⁰ et posuit illud in monumento suo novo quod exciderat in petra et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti et abiit
⁶¹ erat autem ibi Maria Magdalene et altera Maria sedentes contra sepulchrum
⁶² altera autem die quae est post parasceven convaluerunt principes sacerdotum et Pharisei ad Pilatum
⁶³ dicentes domine recordati sumus quia seductor ille dixit adhuc vivens post tres dies resurgam
⁶⁴ iube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium ne forte veniant discipuli eius et furentur eum et dicant plebi surrexit a mortuis et erit novissimus error peior priore
⁶⁵ ait illis Pilatus habetis custodiam ite custodite sicut scitis
⁶⁶ illi autem abeuntes munierunt sepulchrum signantes lapidem cum custodibus
28 vespere autem sabbati quae lucescit in primam sabbati venit Maria Magdalene et altera Maria videre sepulchrum
² et ecce terraemotus factus est magnus angelus enim Domini descendit de caelo et accedens revolvit lapidem et sedebat super eum
³ erat autem aspectus eius sicut fulgur et vestimentum eius sicut nix
⁴ prae timore autem eius exterriti sunt custodes et facti sunt velut mortui
⁵ respondens autem angelus dixit mulieribus nolite timere vos scio enim quod Iesum qui crucifixus est quaeritis
⁶ non est hic surrexit enim sicut dixit venite videte locum ubi positus erat Dominus
⁷ et cito euntes dicite discipulis eius quia surrexit et ecce praecedit vos in Galilaeam ibi eum videbitis ecce praedixi vobis
⁸ et exierunt cito de monumento cum timore et magno gaudio currentes nuntiare discipulis eius
⁹ et ecce Iesus occurrit illis dicens havete illae autem accesserunt et tenuerunt pedes eius et adoraverunt eum

¹⁰ tunc ait illis Iesus nolite timere ite nuntiate fratribus meis ut eant in Galilaeam ibi me videbunt

¹¹ quae cum abissent ecce quidam de custodibus venerunt in civitatem et nuntiaverunt principibus sacerdotum omnia quae facta fuerant

¹² et congregati cum senioribus consilio accepto pecuniam copiosam dederunt militibus

¹³ dicentes dicite quia discipuli eius nocte venerunt et furati sunt eum nobis dormientibus

¹⁴ et si hoc auditum fuerit a praeside nos suadebimus ei et securos vos faciemus

¹⁵ at illi accepta pecunia fecerunt sicut erant docti et divulgatum est verbum istud apud Iudaeos usque in hodiernum diem

¹⁶ undecim autem discipuli abierunt in Galilaeam in montem ubi constituerat illis Iesus

¹⁷ et videntes eum adoraverunt quidam autem dubitaverunt

¹⁸ et accedens Iesus locutus est eis dicens data est mihi omnis potestas in caelo et in terra

¹⁹ euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti

²⁰ docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi

Secundum Marcum

1 initium evangelii Iesu Christi Filii Dei
² sicut scriptum est in Esaia propheta ecce mitto angelum meum ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam
³ vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius
⁴ fuit Iohannes in deserto baptizans et praedicans baptismum paenitentiae in remissionem peccatorum
⁵ et egrediebatur ad illum omnis Iudaeae regio et Hierosolymitae universi et baptizabantur ab illo in Iordane flumine confitentes peccata sua
⁶ et erat Iohannes vestitus pilis cameli et zona pellicia circa lumbos eius et lucustas et mel silvestre edebat
⁷ et praedicabat dicens venit fortior me post me cuius non sum dignus procumbens solvere corrigiam calciamentorum eius
⁸ ego baptizavi vos aqua ille vero baptizabit vos Spiritu Sancto
⁹ et factum est in diebus illis venit Iesus a Nazareth Galilaeae et baptizatus est in Iordane ab Iohanne
¹⁰ et statim ascendens de aqua vidit apertos caelos et Spiritum tamquam columbam descendentem et manentem in ipso
¹¹ et vox facta est de caelis tu es Filius meus dilectus in te conplacui
¹² et statim Spiritus expellit eum in desertum
¹³ et erat in deserto quadraginta diebus et quadraginta noctibus et temptabatur a Satana eratque cum bestiis et angeli ministrabant illi
¹⁴ postquam autem traditus est Iohannes venit Iesus in Galilaeam praedicans evangelium regni Dei
¹⁵ et dicens quoniam impletum est tempus et adpropinquavit regnum Dei paenitemini et credite evangelio
¹⁶ et praeteriens secus mare Galilaeae vidit Simonem et Andream fratrem eius mittentes retia in mare erant enim piscatores
¹⁷ et dixit eis Iesus venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum
¹⁸ et protinus relictis retibus secuti sunt eum
¹⁹ et progressus inde pusillum vidit Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem eius et ipsos in navi componentes retia
²⁰ et statim vocavit illos et relicto patre suo Zebedaeo in navi cum mercennariis secuti sunt eum
²¹ et ingrediuntur Capharnaum et statim sabbatis ingressus synagogam docebat eos
²² et stupebant super doctrina eius erat enim docens eos quasi potestatem habens et non sicut scribae

²³ et erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo et exclamavit
²⁴ dicens quid nobis et tibi Iesu Nazarene venisti perdere nos scio qui sis Sanctus Dei
²⁵ et comminatus est ei Iesus dicens obmutesce et exi de homine
²⁶ et discernens eum spiritus immundus et exclamans voce magna exivit ab eo
²⁷ et mirati sunt omnes ita ut conquirent inter se dicentes quidnam est hoc quae doctrina haec nova quia in potestate et spiritibus immundis imperat et oboediunt ei
²⁸ et processit rumor eius statim in omnem regionem Galilaeae
²⁹ et protinus egredientes de synagoga venerunt in domum Simonis et Andreae cum Iacobo et Iohanne
³⁰ decumbebat autem socrus Simonis febricitans et statim dicunt ei de illa
³¹ et accedens elevavit eam adprehensa manu eius et continuo dimisit eam febris et ministrabat eis
³² vespere autem facto cum occidisset sol adferebant ad eum omnes male habentes et daemonia habentes
³³ et erat omnis civitas congregata ad ianuam
³⁴ et curavit multos qui vexabantur variis languoribus et daemonia multa eiciebat et non sinebat loqui ea quoniam sciebant eum
³⁵ et diluculo valde surgens egressus abiit in desertum locum ibique orabat
³⁶ et persecutus est eum Simon et qui cum illo erant
³⁷ et cum invenissent eum dixerunt ei quia omnes quaerunt te
³⁸ et ait illis eamus in proximos vicos et civitates ut et ibi praedicem ad hoc enim veni
³⁹ et erat praedicans in synagogis eorum et omni Galilaea et daemonia eiciens
⁴⁰ et venit ad eum leprosus deprecans eum et genu flexo dixit si vis potes me mundare
⁴¹ Iesus autem misertus eius extendit manum suam et tangens eum ait illi volo mundare
⁴² et cum dixisset statim discessit ab eo lepra et mundatus est
⁴³ et comminatus est ei statim eiecit illum
⁴⁴ et dicit ei vide nemini dixeris sed vade ostende te principi sacerdotum et offer pro emundatione tua quae praecepit Moses in testimonium illis
⁴⁵ at ille egressus coepit praedicare et diffamare sermonem ita ut iam non posset manifeste in civitatem introire sed foris in desertis locis esse et conveniebant ad eum undique

2 et iterum intravit Capharnaum post dies
 2 et auditum est quod in domo esset et con-
 venerunt multi ita ut non caperet neque ad ianuam
 et loquebatur eis verbum
 3 et venerunt ferentes ad eum paralyticum qui a
 quattuor portabatur
 4 et cum non possent offerre eum illi prae turba
 nudaverunt tectum ubi erat et patefacientes sub-
 miserunt grabattum in quo paralyticus iacebat
 5 cum vidisset autem Iesus fidem illorum ait para-
 lytico fili dimittuntur tibi peccata
 6 erant autem illic quidam de scribis sedentes et
 cogitantes in cordibus suis
 7 quid hic sic loquitur blasphematur quis potest
 dimittere peccata nisi solus Deus
 8 quo statim cognito Iesus spiritu suo quia sic cogi-
 tarent intra se dicit illis quid ista cogitatis in cordi-
 bus vestris
 9 quid est facilius dicere paralytico dimittuntur tibi
 peccata an dicere surge et tolle grabattum tuum et
 ambula
 10 ut autem sciatis quia potestatem habet Filius
 hominis in terra dimittendi peccata ait paralytico
 11 tibi dico surge tolle grabattum tuum et vade in
 domum tuam
 12 et statim ille surrexit et sublato grabatto abiit
 coram omnibus ita ut admirarentur omnes et hon-
 orificarent Deum dicentes quia numquam sic vidi-
 mus
 13 et egressus est rursus ad mare omnisque turba
 veniebat ad eum et docebat eos
 14 et cum praeteriret vidit Levin Alpei sedentem ad
 teloneum et ait illi sequere me et surgens secutus
 est eum
 15 et factum est cum accumberet in domo illius
 multi publicani et peccatores simul discumbabant
 cum Iesu et discipulis eius erant enim multi qui et
 sequebantur eum
 16 et scribae et Pharisei videntes quia manducaret
 cum peccatoribus et publicanis dicebant discipulis
 eius quare cum publicanis et peccatoribus mandu-
 cat et bibit magister vester
 17 hoc audito Iesus ait illis non necesse habent sani
 medicum sed qui male habent non enim veni vocare
 iustos sed peccatores
 18 et erant discipuli Iohannis et Pharisei ieiunantes
 et veniunt et dicunt illi cur discipuli Iohannis et
 Pharisaeorum ieiunant tui autem discipuli non iei-
 unant
 19 et ait illis Iesus numquid possunt filii nuptiarum
 quamdiu sponsus cum illis est ieiunare quanto tem-
 pore habent secum sponsum non possunt ieiunare
 20 venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus
 et tunc ieiunabunt in illa die

21 nemo adsummentum panni rudis adsuit vestimento
 veteri alioquin aufert supplementum novum a veteri
 et maior scissura fit
 22 et nemo mittit vinum novellum in utres veteres
 alioquin dirumpet vinum utres et vinum effunditur
 et utres peribunt sed vinum novum in utres novos
 mitti debet
 23 et factum est iterum cum sabbatis ambularet per
 sata et discipuli eius coeperunt praegredi et vellere
 spicas
 24 Pharisei autem dicebant ei ecce quid faciunt
 sabbatis quod non licet
 25 et ait illis numquam legistis quid fecerit David
 quando necessitatem habuit et esuriit ipse et qui
 cum eo erant
 26 quomodo introiit in domum Dei sub Abiathar
 principe sacerdotum et panes propositionis mandu-
 cavit quos non licet manducare nisi sacerdotibus et
 dedit eis qui cum eo erant
 27 et dicebat eis sabbatum propter hominem factum
 est et non homo propter sabbatum
 28 itaque dominus est Filius hominis etiam sabbati
 3 et introivit iterum synagogam et erat ibi homo
 habens manum aridam
 2 et observabant eum si sabbatis curaret ut accusar-
 ent illum
 3 et ait homini habenti manum aridam surge in me-
 dium
 4 et dicit eis licet sabbatis bene facere an male ani-
 mam salvam facere an perdere at illi tacebant
 5 et circumspiciens eos cum ira contristatus super
 caecitatem cordis eorum dicit homini extende
 manum tuam et extendit et restituta est manus illi
 6 exeuntes autem statim Pharisei cum Herodianis
 consilium faciebant adversus eum quomodo eum
 perderent
 7 et Iesus cum discipulis suis secessit ad mare et
 multa turba a Galilaea et Iudaea secuta est eum
 8 et ab Hierosolymis et ab Idumea et trans Iordanem
 et qui circa Tyrum et Sidonem multitudo magna
 audientes quae faciebat venerunt ad eum
 9 et dixit discipulis suis ut navicula sibi deserviret
 propter turbam ne conprimerent eum
 10 multos enim sanabat ita ut intruerent in eum ut
 illum tangerent quotquot habebant plagas
 11 et spiritus immundi cum illum videbant procide-
 bant ei et clamabant dicentes
 12 tu es Filius Dei et vehementer comminabatur eis
 ne manifestarent illum
 13 et ascendens in montem vocavit ad se quos voluit
 ipse et venerunt ad eum
 14 et fecit ut essent duodecim cum illo et ut mitteret
 eos praedicare
 15 et dedit illis potestatem curandi infirmitates et
 eiciendi daemonia

¹⁶ et inposuit Simoni nomen Petrus
¹⁷ et Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem Iacobi et inposuit eis nomina Boanerges quod est Filii tonitru
¹⁸ et Andream et Philippum et Bartholomeum et Mattheum et Thomam et Iacobum Alpei et Thaddeum et Simonem Cananeum
¹⁹ et Iudam Scarioth qui et tradidit illum
²⁰ et veniunt ad domum et convenit iterum turba ita ut non possent neque panem manducare
²¹ et cum audissent sui exierunt tenere eum dicebant enim quoniam in furorem versus est
²² et scribae qui ab Hierosolymis descenderant dicebant quoniam Beelzebub habet et quia in principe daemonum eicit daemonia
²³ et convocatis eis in parabolis dicebat illis quomodo potest Satanas Satanan eicere
²⁴ et si regnum in se dividatur non potest stare regnum illud
²⁵ et si domus super semet ipsam dispertiat non poterit domus illa stare
²⁶ et si Satanas consurrexit in semet ipsum dispertitus est et non potest stare sed finem habet
²⁷ nemo potest vasa fortis ingressus in domum diripere nisi prius fortem alliget et tunc domum eius diripiet
²⁸ amen dico vobis quoniam omnia dimittentur filiis hominum peccata et blasphemiae quibus blasphemaverint
²⁹ qui autem blasphemaverit in Spiritum Sanctum non habet remissionem in aeternum sed reus erit aeterni delicti
³⁰ quoniam dicebant spiritum inmundum habet
³¹ et veniunt mater eius et fratres et foris stantes miserunt ad eum vocantes eum
³² et sedebat circa eum turba et dicunt ei ecce mater tua et fratres tui foris quaerunt te
³³ et respondens eis ait quae est mater mea et fratres mei
³⁴ et circumspiciens eos qui in circuitu eius sedebant ait ecce mater mea et fratres mei
³⁵ qui enim fecerit voluntatem Dei hic frater meus et soror mea et mater est
4 et iterum coepit docere ad mare et congregata est ad eum turba multa ita ut in navem ascendens sederet in mari et omnis turba circa mare super terram erat
² et docebat eos in parabolis multa et dicebat illis in doctrina sua
³ audite ecce exiit seminans ad seminandum
⁴ et dum seminat aliud cecidit circa viam et venerunt volucres et comederunt illud
⁵ aliud vero cecidit super petrosa ubi non habuit terram multam et statim exortum est quoniam non habebat altitudinem terrae

⁶ et quando exortus est sol exaestuavit et eo quod non haberet radicem exaruit
⁷ et aliud cecidit in spinas et ascenderunt spinae et offocaverunt illud et fructum non dedit
⁸ et aliud cecidit in terram bonam et dabat fructum ascendentem et crescentem et adferebat unum triginta et unum sexaginta et unum centum
⁹ et dicebat qui habet aures audiendi audiat
¹⁰ et cum esset singularis interrogaverunt eum hii qui cum eo erant cum duodecim parabolas
¹¹ et dicebat eis vobis datum est mysterium regni Dei illis autem qui foris sunt in parabolis omnia fiunt
¹² ut videntes videant et non videant et audientes audiant et non intellegant nequando convertantur et dimittantur eis peccata
¹³ et ait illis nescitis parabolam hanc et quomodo omnes parabolas cognoscetis
¹⁴ qui seminat verbum seminat
¹⁵ hii autem sunt qui circa viam ubi seminatur verbum et cum audierint confestim venit Satanas et aufert verbum quod seminatum est in corda eorum
¹⁶ et hii sunt similiter qui super petrosa seminantur qui cum audierint verbum statim cum gaudio accipiunt illud
¹⁷ et non habent radicem in se sed temporales sunt deinde orta tribulatione et persecutione propter verbum confestim scandalizantur
¹⁸ et alii sunt qui in spinis seminantur hii sunt qui verbum audiunt
¹⁹ et aerumnae saeculi et deceptio divitiarum et circa reliqua concupiscentiae introeuntes suffocant verbum et sine fructu efficitur
²⁰ et hii sunt qui super terram bonam seminati sunt qui audiunt verbum et suscipiunt et fructificant unum triginta et unum sexaginta et unum centum
²¹ et dicebat illis numquid venit lucerna ut sub modio ponatur aut sub lecto nonne ut super candelabrum ponatur
²² non enim est aliquid absconditum quod non manifestetur nec factum est occultum sed ut in palam veniat
²³ si quis habet aures audiendi audiat
²⁴ et dicebat illis videte quid audiatis in qua mensura mensi fueritis remetietur vobis et adicietur vobis
²⁵ qui enim habet dabitur illi et qui non habet etiam quod habet auferetur ab illo
²⁶ et dicebat sic est regnum Dei quemadmodum si homo iaciat sementem in terram
²⁷ et dormiat et exurgat nocte ac die et semen germinet et increscat dum nescit ille
²⁸ ultro enim terra fructificat primum herbam deinde spicam deinde plenum frumentum in spica

²⁹ et cum se produxerit fructus statim mittit falcem quoniam adest messis

³⁰ et dicebat cui adsimilabimus regnum Dei aut cui parabola comparabimus illud

³¹ sicut granum sinapis quod cum seminatum fuerit in terra minus est omnibus seminibus quae sunt in terra

³² et cum seminatum fuerit ascendit et fit maius omnibus holeribus et facit ramos magnos ita ut possint sub umbra eius aves caeli habitare

³³ et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum prout poterant audire

³⁴ sine parabola autem non loquebatur eis seorsum autem discipulis suis disserebat omnia

³⁵ et ait illis illa die cum sero esset factum transeamus contra

³⁶ et dimittentes turbam adsumunt eum ita ut erat in navi et aliae naves erant cum illo

³⁷ et facta est procella magna venti et fluctus mittebat in navem ita ut impleretur navis

³⁸ et erat ipse in puppi supra cervical dormiens et excitant eum et dicunt ei magister non ad te pertinet quia perimus

³⁹ et exurgens comminatus est vento et dixit mari tace obmutesce et cessavit ventus et facta est tranquillitas magna

⁴⁰ et ait illis quid timidi estis necdum habetis fidem et timuerunt magno timore et dicebant ad alterutrum quis putas est iste quia et ventus et mare oboediunt ei

5 et venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum

² et exeunti ei de navi statim occurrit ei de monumentis homo in spiritu inundo

³ qui domicilium habebat in monumentis et neque catenis iam quisquam eum poterat ligare

⁴ quoniam saepe conpedibus et catenis vinctus disruptisset catenas et conpedes comminuisset et nemo poterat eum domare

⁵ et semper nocte ac die in monumentis et in montibus erat clamans et concidens se lapidibus

⁶ videns autem Iesum a longe cucurrit et adoravit eum

⁷ et clamans voce magna dicit quid mihi et tibi Iesu Fili Dei summi adiuro te per Deum ne me torqueas

⁸ dicebat enim illi exi spiritus inunde ab homine

⁹ et interrogabat eum quod tibi nomen est et dicit ei Legio nomen mihi est quia multi sumus

¹⁰ et deprecabatur eum multum ne se expelleret extra regionem

¹¹ erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus pascens

¹² et deprecabantur eum spiritus dicentes mitte nos in porcos ut in eos introeamus

¹³ et concessit eis statim Iesus et exeuntes spiritus inmundi introierunt in porcos et magno impetu grex praecipitatus est in mare ad duo milia et suffocati sunt in mare

¹⁴ qui autem pascebant eos fugerunt et nuntiaverunt in civitatem et in agros et egressi sunt videre quid esset facti

¹⁵ et veniunt ad Iesum et vident illum qui a daemonio vexabatur sedentem vestitum et sanae mentis et timuerunt

¹⁶ et narraverunt illis qui viderant qualiter factum esset ei qui daemonium habuerat et de porcis

¹⁷ et rogare eum coeperunt ut discederet de finibus eorum

¹⁸ cumque ascenderet navem coepit illum deprecari qui daemonio vexatus fuerat ut esset cum illo

¹⁹ et non admisit eum sed ait illi vade in domum tuam ad tuos et adnuntia illis quanta tibi Dominus fecerit et misertus sit tui

²⁰ et abiit et coepit praedicare in Decapoli quanta sibi fecisset Iesus et omnes mirabantur

²¹ et cum transcendisset Iesus in navi rursus trans fretum convenit turba multa ad illum et erat circa mare

²² et venit quidam de archisynagogis nomine Iairus et videns eum procidit ad pedes eius

²³ et deprecabatur eum multum dicens quoniam filia mea in extremis est veni inpone manus super eam ut salva sit et vivat

²⁴ et abiit cum illo et sequebatur eum turba multa et conprimebant illum

²⁵ et mulier quae erat in profluvio sanguinis annis duodecim

²⁶ et fuerat multa perpessa a conpluribus medicis et erogaverat omnia sua nec quicquam profecerat sed magis deterius habebat

²⁷ cum audisset de Iesu venit in turba retro et tetigit vestimentum eius

²⁸ dicebat enim quia si vel vestimentum eius tetigero salva ero

²⁹ et confestim siccatus est fons sanguinis eius et sensit corpore quod sanata esset a plaga

³⁰ et statim Iesus cognoscens in semet ipso virtutem quae exierat de eo conversus ad turbam aiebat quis tetigit vestimenta mea

³¹ et dicebant ei discipuli sui vides turbam conprimentem te et dicis quis me tetigit

³² et circumspiciebat videre eam quae hoc fecerat

³³ mulier autem timens et tremens sciens quod factum esset in se venit et procidit ante eum et dixit ei omnem veritatem

³⁴ ille autem dixit ei filia fides tua te salvam fecit vade in pace et esto sana a plaga tua

³⁵ adhuc eo loquente veniunt ab archisynagogo dicentes quia filia tua mortua est quid ultra vexas magistrum

³⁶ Iesus autem verbo quod dicebatur audito ait archisynagogo noli timere tantummodo crede

³⁷ et non admisit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacobum et Iohannem fratrem Iacobi

³⁸ et veniunt in domum archisynagogi et videt tumultum et flentes et heulantes multum

³⁹ et ingressus ait eis quid turbamini et ploratis puella non est mortua sed dormit

⁴⁰ et inridebant eum ipse vero eiecit omnibus adsumit patrem et matrem puellae et qui secum erant et ingreditur ubi erat puella iacens

⁴¹ et tenens manum puellae ait illi talitha cumi quod est interpretatum puella tibi dico surge

⁴² et confestim surrexit puella et ambulabat erat autem annorum duodecim et obstipuerunt stupore maximo

⁴³ et praecepit illis vehementer ut nemo id sciret et dixit dari illi manducare

6 et egressus inde abiit in patriam suam et sequebantur illum discipuli sui

² et facta sabbato coepit in synagoga docere et multi audientes admirabantur in doctrina eius dicentes unde huic haec omnia et quae est sapientia quae data est illi et virtutes tales quae per manus eius efficiuntur

³ nonne iste est faber filius Mariae frater Iacobi et Ioseph et Iudae et Simonis nonne et sorores eius hic nobiscum sunt et scandalizabantur in illo

⁴ et dicebat eis Iesus quia non est propheta sine honore nisi in patria sua et in cognatione sua et in domo sua

⁵ et non poterat ibi virtutem ullam facere nisi paucos infirmos inpositis manibus curavit

⁶ et mirabatur propter incredulitatem eorum

⁷ et circumibat castella in circuitu docens et convocavit duodecim et coepit eos mittere binos et dabat illis potestatem spirituum immundorum

⁸ et praecepit eis ne quid tollerent in via nisi virgam tantum non peram non panem neque in zona aes

⁹ sed calciatos sandaliis et ne induerentur duabus tunicis

¹⁰ et dicebat eis quocumque introieritis in domum illic manete donec exeatis inde

¹¹ et quicumque non receperint vos nec audierint vos exeuntes inde excutite pulverem de pedibus vestris in testimonium illis

¹² et exeuntes praedicabant ut paenitentiam agerent

¹³ et daemonia multa eiciebant et unguebant oleo multos aegrotos et sanabant

¹⁴ et audivit Herodes rex manifestum enim factum est nomen eius et dicebat quia Iohannes Baptista

resurrexit a mortuis et propterea inoperantur virtutes in illo

¹⁵ alii autem dicebant quia Helias est alii vero dicebant propheta est quasi unus ex prophetis

¹⁶ quo audito Herodes ait quem ego decollavi Iohannem hic a mortuis resurrexit

¹⁷ ipse enim Herodes misit ac tenuit Iohannem et vinxit eum in carcere propter Herodiam uxorem Philippi fratris sui quia duxerat eam

¹⁸ dicebat enim Iohannes Herodi non licet tibi habere uxorem fratris tui

¹⁹ Herodias autem insidiabatur illi et volebat occidere eum nec poterat

²⁰ Herodes enim metuebat Iohannem sciens eum virum iustum et sanctum et custodiebat eum et audito eo multa faciebat et libenter eum audiebat

²¹ et cum dies oportunus accidisset Herodes natalis sui cenam fecit principibus et tribunis et primis Galilaeae

²² cumque introisset filia ipsius Herodias et saltasset et placuisset Herodi simulque recumbentibus rex ait puellae pete a me quod vis et dabo tibi

²³ et iuravit illi quia quicquid petieris dabo tibi licet dimidium regni mei

²⁴ quae cum exisset dixit matri suae quid petam et illa dixit caput Iohannis Baptistae

²⁵ cumque introisset statim cum festinatione ad regem petivit dicens volo ut protinus des mihi in disco caput Iohannis Baptistae

²⁶ et contristatus rex propter iusiurandum et propter simul recumbentes noluit eam contristare

²⁷ sed misso speculatore praecepit adferri caput eius in disco et decollavit eum in carcere

²⁸ et adtulit caput eius in disco et dedit illud puellae et puella dedit matri suae

²⁹ quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius et posuerunt illud in monumento

³⁰ et convenientes apostoli ad Iesum renuntiaverunt illi omnia quae egerant et docuerant

³¹ et ait illis venite seorsum in desertum locum et requiescite pusillum erant enim qui veniebant et rediebant multi et nec manducandi spatium habebant

³² et ascendentes in navi abierunt in desertum locum seorsum

³³ et viderunt eos abeuntes et cognoverunt multi et pedestre et de omnibus civitatibus concurrerunt illuc et praevenerunt eos

³⁴ et exiens vidit multam turbam Iesus et misertus est super eos quia erant sicut oves non habentes pastorem et coepit docere illos multa

³⁵ et cum iam hora multa fieret accesserunt discipuli eius dicentes desertus est locus hic et iam hora praeterivit

³⁶ dimitte illos ut euntes in proximas villas et vicos emant sibi cibos quos manducant
³⁷ et respondens ait illis date illis manducare et dixerunt ei euntes emamus denariis ducentis panes et dabimus eis manducare
³⁸ et dicit eis quot panes habetis ite et videte et cum cognovissent dicunt quinque et duos pisces
³⁹ et praecepit illis ut accumbere facerent omnes secundum contubernia super viride faenum
⁴⁰ et discubuerunt in partes per centenos et per quinquagenos
⁴¹ et acceptis quinque panibus et duobus piscibus intuens in caelum benedixit et fregit panes et dedit discipulis suis ut ponerent ante eos et duos pisces divisit omnibus
⁴² et manducaverunt omnes et saturati sunt
⁴³ et sustulerunt reliquias fragmentorum duodecim cofinos plenos et de piscibus
⁴⁴ erant autem qui manducaverunt quinque milia virorum
⁴⁵ et statim coegit discipulos suos ascendere navem ut praecederent eum trans fretum ad Bethsaidam dum ipse dimitteret populum
⁴⁶ et cum dimisisset eos abiit in montem orare
⁴⁷ et cum sero esset erat navis in medio mari et ipse solus in terra
⁴⁸ et videns eos laborantes in remigando erat enim ventus contrarius eis et circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans super mare et volebat praeterire eos
⁴⁹ at illi ut viderunt eum ambulantem super mare putaverunt fantasma esse et exclamaverunt
⁵⁰ omnes enim eum viderunt et conturbati sunt et statim locutus est cum eis et dixit illis confidite ego sum nolite timere
⁵¹ et ascendit ad illos in navem et cessavit ventus et plus magis intra se stupebant
⁵² non enim intellexerant de panibus erat enim cor illorum obcaecatum
⁵³ et cum transfretassent pervenerunt in terram Gennesareth et adplicuerunt
⁵⁴ cumque egressi essent de navi continuo cognoverunt eum
⁵⁵ et percurrentes universam regionem illam coeperunt in grabattis eos qui se male habebant circumferre ubi audiebant eum esse
⁵⁶ et quocumque introibat in vicos vel in villas aut civitates in plateis ponebant infirmos et deprecabantur eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quotquot tangebant eum salvi fiebant
7 et conveniunt ad eum Pharisei et quidam de scribis venientes ab Hierosolymis
² et cum vidissent quosdam ex discipulis eius communibus manibus id est non lotis manducare panes vituperaverunt

³ Pharisei enim et omnes Iudaei nisi crebro lavent manus non manducant tenentes traditionem seniorum
⁴ et a foro nisi baptizentur non comedunt et alia multa sunt quae tradita sunt illis servare baptismata calicum et urceorum et aeramentorum et lectorum
⁵ et interrogant eum Pharisei et scribae quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum sed communibus manibus manducant panem
⁶ at ille respondens dixit eis bene prophetavit Esaias de vobis hypocritis sicut scriptum est populus hic labiis me honorat cor autem eorum longe est a me
⁷ in vanum autem me colunt docentes doctrinas praecepta hominum
⁸ relinquentes enim mandatum Dei tenetis traditionem hominum baptismata urceorum et calicum et alia similia his facitis multa
⁹ et dicebat illis bene irritum facitis praeceptum Dei ut traditionem vestram servetis
¹⁰ Moses enim dixit honora patrem tuum et matrem tuam et qui maledixerit patri aut matri morte moriatur
¹¹ vos autem dicitis si dixerit homo patri aut matri corban quod est donum quocumque ex me tibi profuerit
¹² et ultra non dimittitis eum quicquam facere patri suo aut matri
¹³ rescindentes verbum Dei per traditionem vestram quam tradidistis et similia huiusmodi multa facitis
¹⁴ et advocans iterum turbam dicebat illis audite me omnes et intellegite
¹⁵ nihil est extra hominem introiens in eum quod possit eum coinquinare sed quae de homine procedunt illa sunt quae communicant hominem
¹⁶ si quis habet aures audiendi audiat
¹⁷ et cum introisset in domum a turba interrogabant eum discipuli eius parabolam
¹⁸ et ait illis sic et vos imprudentes estis non intellegitis quia omne extrinsecus introiens in hominem non potest eum communicare
¹⁹ quia non introit in cor eius sed in ventrem et in secessum exit purgans omnes escas
²⁰ dicebat autem quoniam quae de homine exeunt illa communicant hominem
²¹ ab intus enim de corde hominum cogitationes malae procedunt adulteria fornicationes homicidia
²² furta avaritiae nequitiae dolus impudicitia oculus malus blasphemia superbia stultitia
²³ omnia haec mala ab intus procedunt et communicant hominem
²⁴ et inde surgens abiit in fines Tyri et Sidonis et ingressus domum neminem voluit scire et non potuit latere

²⁵ mulier enim statim ut audivit de eo cuius habebat filia spiritum inmundum intravit et procidit ad pedes eius

²⁶ erat autem mulier gentilis Syrophoenissa genere et rogabat eum ut daemonium eiceret de filia eius

²⁷ qui dixit illi sine prius saturari filios non est enim bonum sumere panem filiorum et mittere canibus

²⁸ at illa respondit et dicit ei utique Domine nam et catelli sub mensa comedunt de micis puerorum

²⁹ et ait illi propter hunc sermonem vade exiit daemonium de filia tua

³⁰ et cum abisset domum suam invenit puellam iacentem supra lectum et daemonium exisse

³¹ et iterum exiens de finibus Tyri venit per Sidonem ad mare Galilaeae inter medios fines Decapoleos

³² et adducunt ei surdum et mutum et deprecantur eum ut inponat illi manum

³³ et adprehendens eum de turba seorsum misit digitos suos in auriculas et expuens tetigit linguam eius

³⁴ et suspiciens in caelum ingemuit et ait illi epheta quod est adaperire

³⁵ et statim apertae sunt aures eius et solutum est vinculum linguae eius et loquebatur recte

³⁶ et praecepit illis ne cui dicerent quanto autem eis praecepiebat tanto magis plus praedicabant

³⁷ et eo amplius admirabantur dicentes bene omnia fecit et surdos facit audire et mutos loqui

8 in illis diebus iterum cum turba multa esset nec haberent quod manducarent convocatis discipulis ait illis

² misereor super turba quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducant

³ et si dimisero eos ieiunos in domum suam deficient in via quidam enim ex eis de longe venerunt

⁴ et responderunt ei discipuli sui unde istos poterit quis hic saturare panibus in solitudine

⁵ et interrogavit eos quot panes habetis qui dixerunt septem

⁶ et praecepit turbae discumbere supra terram et accipiens septem panes gratias agens fregit et dabat discipulis suis ut adponerent et adposuerunt turbae

⁷ et habebant pisciculos paucos et ipsos benedixit et iussit adponi

⁸ et manducaverunt et saturati sunt et sustulerunt quod superaverat de fragmentis septem sportas

⁹ erant autem qui manducaverunt quasi quattuor milia et dimisit eos

¹⁰ et statim ascendens navem cum discipulis suis venit in partes Dalmanutha

¹¹ et exierunt Pharisei et coeperunt conquirere cum eo quaerentes ab illo signum de caelo temptantes eum

¹² et ingemescens spiritu ait quid generatio ista quaerit signum amen dico vobis si dabitur generationi isti signum

¹³ et dimittens eos ascendens iterum abiit trans fretum

¹⁴ et obliti sunt sumere panes et nisi unum panem non habebant secum in navi

¹⁵ et praecepiebat eis dicens videte cavete a fermento Pharisaeorum et fermento Herodis

¹⁶ et cogitabant ad alterutrum dicentes quia panes non habemus

¹⁷ quo cognito Iesus ait illis quid cogitatis quia panes non habetis nondum cognoscitis nec intelligentis adhuc caecatum habetis cor vestrum

¹⁸ oculos habentes non videtis et aures habentes non auditis nec recordamini

¹⁹ quando quinque panes fregi in quinque milia et quot cofinos fragmentorum plenos sustulistis dicunt ei duodecim

²⁰ quando et septem panes in quattuor milia quot sportas fragmentorum tulistis et dicunt ei septem

²¹ et dicebat eis quomodo nondum intellegitis

²² et veniunt Bethsaida et adducunt ei caecum et rogabant eum ut illum tangeret

²³ et adprehendens manum caeci eduxit eum extra vicum et expuens in oculos eius inpositis manibus suis interrogavit eum si aliquid videret

²⁴ et aspiciens ait video homines velut arbores ambulantes

²⁵ deinde iterum inposuit manus super oculos eius et coepit videre et restitutus est ita ut videret clare omnia

²⁶ et misit illum in domum suam dicens vade in domum tuam et si in vicum introieris nemini dixeris

²⁷ et egressus est Iesus et discipuli eius in castella Caesareae Philippi et in via interrogabat discipulos suos dicens eis quem me dicunt esse homines

²⁸ qui responderunt illi dicentes Iohannem Baptistam alii Heliam alii vero quasi unum de prophetis

²⁹ tunc dicit illis vos vero quem me dicitis esse respondens Petrus ait ei tu es Christus

³⁰ et comminatus est eis ne cui dicerent de illo

³¹ et coepit docere illos quoniam oportet Filium hominis multa pati et reprobari a senioribus et a summis sacerdotibus et scribis et occidi et post tres dies resurgere

³² et palam verbum loquebatur et adprehendens eum Petrus coepit increpare eum

³³ qui conversus et videns discipulos suos comminatus est Petro dicens vade retro me Satana quoniam non sapis quae Dei sunt sed quae sunt hominum

³⁴ et convocata turba cum discipulis suis dixit eis si quis vult post me sequi deneget se ipsum et tollat crucem suam et sequatur me

³⁵ qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet eam qui autem perdiderit animam suam propter me et evangelium salvam eam faciet
³⁶ quid enim proderit homini si lucretur mundum totum et detrimentum faciat animae suae
³⁷ aut quid dabit homo commutationem pro anima sua
³⁸ qui enim me confusus fuerit et mea verba in generatione ista adultera et peccatrice et Filius hominis confundetur eum cum venerit in gloria Patris sui cum angelis sanctis
³⁹ et dicebat illis amen dico vobis quia sunt quidam de hic stantibus qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei veniens in virtute
9 et post dies sex adsumit Iesus Petrum et Iacobum et Iohannem et ducit illos in montem excelsum seorsum solos et transfiguratus est coram ipsis
² et vestimenta eius facta sunt splendentia candida nimis velut nix qualia fullo super terram non potest candida facere
³ et apparuit illis Helias cum Mose et erant loquentes cum Iesu
⁴ et respondens Petrus ait Iesu rabbi bonum est hic nos esse et faciamus tria tabernacula tibi unum et Mosi unum et Heliae unum
⁵ non enim sciebat quid diceret erant enim timore exterriti
⁶ et facta est nubes obumbrans eos et venit vox de nube dicens hic est Filius meus carissimus audite illum
⁷ et statim circumspicientes neminem amplius viderunt nisi Iesum tantum secum
⁸ et descendentibus illis de monte praecepit illis ne cui quae vidissent narrarent nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit
⁹ et verbum continuerunt apud se conquirentes quid esset cum a mortuis resurrexerit
¹⁰ et interrogabant eum dicentes quid ergo dicunt Pharisei et scribae quia Heliam oporteat venire primum
¹¹ qui respondens ait illis Helias cum venerit primo restituet omnia et quomodo scriptum est in Filium hominis ut multa patiat et contemnatur
¹² sed dico vobis quia et Helias venit et fecerunt illi quaecumque voluerunt sicut scriptum est de eo
¹³ et veniens ad discipulos suos vidit turbam magnam circa eos et scribas conquirentes cum illis
¹⁴ et confestim omnis populus videns eum stupefactus est et adcurrentes salutabant eum
¹⁵ et interrogavit eos quid inter vos conquiritis
¹⁶ et respondens unus de turba dixit magister adtuli filium meum ad te habentem spiritum mutum

¹⁷ qui ubicumque eum adprehenderit addidit eum et spumat et stridet dentibus et arescit et dixi discipulis tuis ut eicerent illum et non potuerunt
¹⁸ qui respondens eis dicit o generatio incredula quamdiu apud vos ero quamdiu vos patiar adferte illum ad me
¹⁹ et adtulerunt eum et cum vidisset illum statim spiritus conturbavit eum et elisus in terram volutabatur spumans
²⁰ et interrogavit patrem eius quantum temporis est ex quo hoc ei accidit at ille ait ab infantia
²¹ et frequenter eum et in ignem et in aquas misit ut eum perderet sed si quid potes adiuva nos misertus nostri
²² Iesus autem ait illi si potes credere omnia possible credenti
²³ et continuo exclamans pater pueri cum lacrimis aiebat credo adiuva incredulitatem meam
²⁴ et cum videret Iesus concurrentem turbam comminatus est spiritui in mundo dicens illi surde et mute spiritus ego tibi praecipio exi ab eo et amplius ne introeas in eum
²⁵ et clamans et multum discerpens eum exiit ab eo et factus est sicut mortuus ita ut multi dicerent quia mortuus est
²⁶ Iesus autem tenens manum eius elevavit illum et surrexit
²⁷ et cum introisset in domum discipuli eius secreto interrogabant eum quare nos non potuimus eicere eum
²⁸ et dixit illis hoc genus in nullo potest exire nisi in oratione et ieiunio
²⁹ et inde profecti praetergredebantur Galilaeam nec volebat quemquam scire
³⁰ docebat autem discipulos suos et dicebat illis quoniam Filius hominis tradetur in manus hominum et occidetur et occisus tertia die resurget
³¹ at illi ignorabant verbum et timebant eum interrogare
³² et venerunt Capharnaum qui cum domi esset interrogabat eos quid in via tractabatis
³³ at illi tacebant siquidem inter se in via disputaverant quis esset illorum maior
³⁴ et residens vocavit duodecim et ait illis si quis vult primus esse erit omnium novissimus et omnium minister
³⁵ et accipiens puerum statuit eum in medio eorum quem cum complexus esset ait illis
³⁶ quisquis unum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo me recipit et quicumque me susceperit non me suscipit sed eum qui me misit
³⁷ respondit illi Iohannes dicens magister vidimus quendam in nomine tuo eicientem daemonia qui non sequitur nos et prohibuimus eum

³⁸ Iesus autem ait nolite prohibere eum nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo et possit cito male loqui de me

³⁹ qui enim non est adversum vos pro vobis est

⁴⁰ quisquis enim potum dederit vobis calicem aquae in nomine meo quia Christi estis amen dico vobis non perdet mercedem suam

⁴¹ et quisquis scandalizaverit unum ex his pusillis credentibus in me bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo eius et in mare mitteretur

⁴² et si scandalizaverit te manus tua abscide illam bonum est tibi debilem introire in vitam quam duas manus habentem ire in gehennam in ignem inextinguibilem

⁴³ ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur

⁴⁴ et si pes tuus te scandalizat amputa illum bonum est tibi claudum introire in vitam aeternam quam duos pedes habentem mitti in gehennam ignis inextinguibilis

⁴⁵ ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur

⁴⁶ quod si oculus tuus scandalizat te eice eum bonum est tibi luscum introire in regnum Dei quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis

⁴⁷ ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur

⁴⁸ omnis enim igne salletur et omnis victima salletur

⁴⁹ bonum est sal quod si sal insulsum fuerit in quo illud condietis habete in vobis sal et pacem habete inter vos

10 et inde exurgens venit in fines Iudaeae ultra Iordanen et conveniunt iterum turbae ad eum et sicut consueverat iterum doebat illos

² et accedentes Phariseae interrogabant eum si licet viro uxorem dimittere temptantes eum

³ at ille respondens dixit eis quid vobis praecepit Moses

⁴ qui dixerunt Moses permisit libellum repudii scribere et dimittere

⁵ quibus respondens Iesus ait ad duritiam cordis vestri scripsit vobis praeceptum istud

⁶ ab initio autem creaturae masculum et feminam fecit eos Deus

⁷ propter hoc relinquet homo patrem suum et matrem et adheret uxorem suam

⁸ et erunt duo in carne una itaque iam non sunt duo sed una caro

⁹ quod ergo Deus iunxit homo non separet

¹⁰ et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogaverunt eum

¹¹ et dicit illis quicumque dimiserit uxorem suam et aliam duxerit adulterium committit super eam

¹² et si uxor dimiserit virum suum et alii nupserit moechatur

¹³ et offerebant illi parvulos ut tangeret illos discipuli autem comminabantur offerentibus

¹⁴ quos cum videret Iesus indigne tulit et ait illis sinite parvulos venire ad me et ne prohibueritis eos talium est enim regnum Dei

¹⁵ amen dico vobis quisque non receperit regnum Dei velut parvulus non intrabit in illud

¹⁶ et complexans eos et inponens manus super illos benedicebat eos

¹⁷ et cum egressus esset in viam procurrens quidam genu flexo ante eum rogabat eum magister bone quid faciam ut vitam aeternam percipiam

¹⁸ Iesus autem dixit ei quid me dicis bonum nemo bonus nisi unus Deus

¹⁹ praecepta nosti ne adulteres ne occidas ne fureris ne falsum testimonium dixeris ne fraudem feceris honora patrem tuum et matrem

²⁰ et ille respondens ait illi magister omnia haec conservavi a iuventute mea

²¹ Iesus autem intuitus eum dilexit eum et dixit illi unum tibi deest vade quaecumque habes vende et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo et veni sequere me

²² qui contristatus in verbo abiit maerens erat enim habens possessiones multas

²³ et circumspiciens Iesus ait discipulis suis quam difficile qui pecunias habent in regnum Dei introibunt

²⁴ discipuli autem obstupescebant in verbis eius at Iesus rursus respondens ait illis filioli quam difficile est confidentes in pecuniis regnum Dei introire

²⁵ facilius est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum Dei

²⁶ qui magis admirabantur dicentes ad semet ipsos et quis potest salvus fieri

²⁷ et intuens illos Iesus ait apud homines impossibile est sed non apud Deum omnia enim possible sunt apud Deum

²⁸ coepit Petrus ei dicere ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te

²⁹ respondens Iesus ait amen dico vobis nemo est qui reliquerit domum aut fratres aut sorores aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter evangelium

³⁰ qui non accipiat centies tantum nunc in tempore hoc domos et fratres et sorores et matres et filios et agros cum persecutionibus et in saeculo futuro vitam aeternam

³¹ multi autem erunt primi novissimi et novissimi primi

³² erant autem in via ascendentes in Hierosolyma et praecedebat illos Iesus et stupebant et sequentes

timebant et adsumens iterum duodecim coepit illis dicere quae essent ei ventura

³³ quia ecce ascendimus in Hierosolyma et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis et senioribus et damnabunt eum morti et tradent eum gentibus

³⁴ et inludent ei et conspuent eum et flagellabunt eum et interficient eum et tertia die resurget

³⁵ et accedunt ad illum Iacobus et Iohannes filii Zebedaei dicentes magister volumus ut quodcumque petierimus facias nobis

³⁶ at ille dixit eis quid vultis ut faciam vobis

³⁷ et dixerunt da nobis ut unus ad dexteram tuam et alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua

³⁸ Iesus autem ait eis nescitis quid petatis potestis bibere calicem quem ego bibo aut baptismum quo ego baptizor baptizari

³⁹ at illi dixerunt ei possumus Iesus autem ait eis calicem quidem quem ego bibo bibetis et baptismum quo ego baptizor baptizabimini

⁴⁰ sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum dare sed quibus paratum est

⁴¹ et audientes decem coeperunt indignari de Iacobo et Iohanne

⁴² Iesus autem vocans eos ait illis scitis quia hii qui videntur principari gentibus dominantur eis et principes eorum potestatem habent ipsorum

⁴³ non ita est autem in vobis sed quicumque voluerit fieri maior erit vester minister

⁴⁴ et quicumque voluerit in vobis primus esse erit omnium servus

⁴⁵ nam et Filius hominis non venit ut ministraretur ei sed ut ministraret et daret animam suam redemptionem pro multis

⁴⁶ et veniunt Hiericho et proficiscente eo de Hiericho et discipulis eius et plurima multitudine filius Timei Bartimeus caecus sedebat iuxta viam mendicans

⁴⁷ qui cum audisset quia Iesus Nazarenus est coepit clamare et dicere Fili David Iesu miserere mei

⁴⁸ et comminabantur illi multi ut taceret at ille multo magis clamabat Fili David miserere mei

⁴⁹ et stans Iesus praecepit illum vocari et vocant caecum dicentes ei animaequior esto surge vocat te

⁵⁰ qui proiecto vestimento suo exiliens venit ad eum

⁵¹ et respondens illi Iesus dixit quid vis tibi faciam caecus autem dixit ei rabboni ut videam

⁵² Iesus autem ait illi vade fides tua te salvum fecit et confestim vidit et sequebatur eum in via

11 et cum adpropinquarent Hierosolymae et Bethaniae ad montem Olivarum mittit duos ex discipulis suis

² et ait illis ite in castellum quod est contra vos et statim introeuntes illuc invenietis pullum ligatum

super quem nemo adhuc hominum sedit solvite illum et adducite

³ et si quis vobis dixerit quid facitis dicite quia Domino necessarius est et continuo illum dimittet huc

⁴ et abeuntes invenerunt pullum ligatum ante ianuam foris in bivio et solvunt eum

⁵ et quidam de illic stantibus dicebant illis quid facitis solventes pullum

⁶ qui dixerunt eis sicut praeceperat illis Iesus et dimiserunt eis

⁷ et duxerunt pullum ad Iesum et inponunt illi vestimenta sua et sedit super eo

⁸ multi autem vestimenta sua straverunt in via alii autem frondes caedebant de arboribus et sternebant in via

⁹ et qui praeibant et qui sequebantur clamabant dicentes osanna benedictus qui venit in nomine Domini

¹⁰ benedictum quod venit regnum patris nostri David osanna in excelsis

¹¹ et introivit Hierosolyma in templum et circumspexit omnibus cum iam vespera esset hora exivit in Bethania cum duodecim

¹² et alia die cum exirent a Bethania esuriit

¹³ cumque vidisset a longe ficum habentem folia venit si quid forte inveniret in ea et cum venisset ad eam nihil invenit praeter folia non enim erat tempus ficorum

¹⁴ et respondens dixit ei iam non amplius in aeternum quisquam fructum ex te manducet et audiebant discipuli eius

¹⁵ et veniunt Hierosolymam et cum introisset templum coepit eicere vendentes et ementes in templo et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas evertit

¹⁶ et non sinebat ut quisquam vas transferret per templum

¹⁷ et docebat dicens eis non scriptum est quia domus mea domus orationis vocabitur omnibus gentibus vos autem fecistis eam speluncam latronum

¹⁸ quo audito principes sacerdotum et scribae quae-rebant quomodo eum perderent timebant enim eum quoniam universa turba admirabatur super doctrina eius

¹⁹ et cum vespera facta esset egrediebatur de civitate

²⁰ et cum mane transirent viderunt ficum aridam factam a radicibus

²¹ et recordatus Petrus dicit ei rabbi ecce ficus cui maledixisti aruit

²² et respondens Iesus ait illis habete fidem Dei

²³ amen dico vobis quicumque dixerit huic monti tollere et mittere in mare et non haesitaverit in

corde suo sed crediderit quia quodcumque dixerit fiat fiet ei

²⁴ propterea dico vobis omnia quaecumque orantes petitis credite quia accipietis et veniet vobis

²⁵ et cum stabitis ad orandum dimittite si quid habetis adversus aliquem ut et Pater vester qui in caelis est dimittat vobis peccata vestra

²⁶ quod si vos non dimiseritis nec Pater vester qui in caelis est dimittet vobis peccata vestra

²⁷ et veniunt rursus Hierosolymam et cum ambularet in templo accedunt ad eum summi sacerdotes et scribae et seniores

²⁸ et dicunt illi in qua potestate haec facis et quis tibi dedit hanc potestatem ut ista facias

²⁹ Iesus autem respondens ait illis interrogabo vos et ego unum verbum et respondete mihi et dicam vobis in qua potestate haec faciam

³⁰ baptismum Iohannis de caelo erat an ex hominibus respondete mihi

³¹ at illi cogitabant secum dicentes si dixerimus de caelo dicet quare ergo non credidistis ei

³² sed dicemus ex hominibus timebant populum omnes enim habebant Iohannem quia vere propheta esset

³³ et respondentes dicunt Iesu nescimus respondens Iesus ait illis neque ego dico vobis in qua potestate haec faciam

12 et coepit illis in parabolis loqui vineam pastinavit homo et circumdedit sepem et fodit lacum et aedificavit turrem et locavit eam agricolis et peregre profectus est

² et misit ad agricolas in tempore servum ut ab agricolis acciperet de fructu vineae

³ qui adprehensum eum ceciderunt et dimiserunt vacuum

⁴ et iterum misit ad illos alium servum et illum capite vulneraverunt et contumeliis adfecerunt

⁵ et rursum alium misit et illum occiderunt et plures alios quosdam caedentes alios vero occidentes

⁶ adhuc ergo unum habens filium carissimum et illum misit ad eos novissimum dicens quia reverentur filium meum

⁷ coloni autem dixerunt ad invicem hic est heres venite occidamus eum et nostra erit hereditas

⁸ et adprehendentes eum occiderunt et eiecerunt extra vineam

⁹ quid ergo faciet dominus vineae veniet et perdet colonos et dabit vineam aliis

¹⁰ nec scripturam hanc legistis lapidem quem reprobarerunt aedificantes hic factus est in caput anguli

¹¹ a Domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris

¹² et quaerebant eum tenere et timuerunt turbam cognoverunt enim quoniam ad eos parabolam hanc dixerit et relicto eo abierunt

¹³ et mittunt ad eum quosdam ex Phariseis et Herodianis ut eum caperent in verbo

¹⁴ qui venientes dicunt ei magister scimus quoniam verax es et non curas quemquam nec enim vides in faciem hominis sed in veritate viam Dei doces licet dari tributum Caesari an non dabimus

¹⁵ qui sciens versutiam eorum ait illis quid me temptatis adferte mihi denarium ut videam

¹⁶ at illi adtulerunt et ait illis cuius est imago haec et inscriptio dicunt illi Caesaris

¹⁷ respondens autem Iesus dixit illis reddite igitur quae sunt Caesaris Caesari et quae sunt Dei Deo et mirabantur super eo

¹⁸ et venerunt ad eum Sadducaeii qui dicunt resurrectionem non esse et interrogabant eum dicentes

¹⁹ magister Moses nobis scripsit ut si cuius frater mortuus fuerit et dimiserit uxorem et filios non reliquerit accipiat frater eius uxorem ipsius et resuscitet semen fratri suo

²⁰ septem ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus est non relicto semine

²¹ et secundus accepit eam et mortuus est et nec iste reliquit semen et tertius similiter

²² et acceperunt eam similiter septem et non reliquerunt semen novissima omnium defuncta est et mulier

²³ in resurrectione ergo cum resurrexerint cuius de his erit uxor septem enim habuerunt eam uxorem

²⁴ et respondens Iesus ait illis non ideo erratis non scientes scripturas neque virtutem Dei

²⁵ cum enim a mortuis resurrexerint neque nubent neque nubentur sed sunt sicut angeli in caelis

²⁶ de mortuis autem quod resurgant non legistis in libro Mosi super rubum quomodo dixerit illi Deus inquietus ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob

²⁷ non est Deus mortuorum sed vivorum vos ergo multum erratis

²⁸ et accessit unus de scribis qui audierat illos conquirentes et videns quoniam bene illis responderit interrogavit eum quod esset primum omnium mandatum

²⁹ Iesus autem respondit ei quia primum omnium mandatum est audi Israhel Dominus Deus noster Deus unus est

³⁰ et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota mente tua et ex tota virtute tua hoc est primum mandatum

³¹ secundum autem simile illi diliges proximum tuum tamquam te ipsum maius horum aliud mandatum non est

³² et ait illi scriba bene magister in veritate dixisti quia unus est et non est alius praeter eum

³³ et ut diligatur ex toto corde et ex toto intellectu et ex tota anima et ex tota fortitudine et diligere

proximum tamquam se ipsum maius est omnibus holocaustomatibus et sacrificiis

³⁴ Iesus autem videns quod sapienter respondisset dixit illi non es longe a regno Dei et nemo iam audebat eum interrogare

³⁵ et respondens Iesus dicebat docens in templo quomodo dicunt scribae Christum Filium esse David

³⁶ ipse enim David dicit in Spiritu Sancto dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum

³⁷ ipse ergo David dicit eum Dominum et unde est filius eius et multa turba eum libenter audivit

³⁸ et dicebat eis in doctrina sua cavete a scribis qui volunt in stolis ambulare et salutari in foro

³⁹ et in primis cathedris sedere in synagogis et primos discubitus in cenis

⁴⁰ qui devorant domos viduarum sub obtentu prolixae orationis hii accipient prolixius iudicium

⁴¹ et sedens Iesus contra gazofilacium aspiciebat quomodo turba iactaret aes in gazofilacium et multi divites iactabant multa

⁴² cum venisset autem una vidua pauper misit duo minuta quod est quadrans

⁴³ et convocans discipulos suos ait illis amen dico vobis quoniam vidua haec pauper plus omnibus misit qui miserunt in gazofilacium

⁴⁴ omnes enim ex eo quod abundabat illis miserunt haec vero de penuria sua omnia quae habuit misit totum victum suum

13 et cum egrederetur de templo ait illi unus ex discipulis suis magister aspice quales lapides et quales structurae

² et respondens Iesus ait illi vides has omnes magnas aedificationes non relinquetur lapis super lapidem qui non destruat

³ et cum sederet in montem Olivarum contra templum interrogabant eum separatim Petrus et Iacobus et Iohannes et Andreas

⁴ dic nobis quando ista fiet et quod signum erit quando haec omnia incipient consummari

⁵ et respondens Iesus coepit dicere illis videte ne quis vos seducat

⁶ multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego sum et multos seducent

⁷ cum audieritis autem bella et opiniones bellorum ne timueritis oportet enim fieri sed nondum finis

⁸ exsurget autem gens super gentem et regnum super regnum et erunt terraemotus per loca et fames initium dolorum haec

⁹ videte autem vosmet ipsos tradent enim vos conciliis et in synagogis vapulabitis et ante praesides et reges stabitis propter me in testimonium illis

¹⁰ et in omnes gentes primum oportet praedicari evangelium

¹¹ et cum duxerint vos tradentes nolite praecogitare quid loquamini sed quod datum vobis fuerit in illa hora id loquimini non enim estis vos loquentes sed Spiritus Sanctus

¹² tradet autem frater fratrem in mortem et pater filium et consurgent filii in parentes et morte adficiant eos

¹³ et eritis odio omnibus propter nomen meum qui autem sustinuerit in finem hic salvus erit

¹⁴ cum autem videritis abominationem desolationis stantem ubi non debet qui legit intellegat tunc qui in Iudaea sunt fugiant in montes

¹⁵ et qui super tectum ne descendat in domum nec introeat ut tollat quid de domo sua

¹⁶ et qui in agro erit non revertatur retro tollere vestimentum suum

¹⁷ vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus

¹⁸ orate vero ut hieme non fiant

¹⁹ erunt enim dies illi tribulationes tales quales non fuerunt ab initio creaturae quam condidit Deus usque nunc neque fiet

²⁰ et nisi breviasset Dominus dies non fuisset salva omnis caro sed propter electos quos elegit brevaviat dies

²¹ et tunc si quis vobis dixerit ecce hic est Christus ecce illic ne credideritis

²² exsurgent enim pseudochristi et pseudoprophetae et dabunt signa et portenta ad seducendos si potest fieri etiam electos

²³ vos ergo videte ecce praedixi vobis omnia

²⁴ sed in illis diebus post tribulationem illam sol contenebrabitur et luna non dabit splendorem suum

²⁵ et erunt stellae caeli decedentes et virtutes quae sunt in caelis movebuntur

²⁶ et tunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa et gloria

²⁷ et tunc mittet angelos suos et congregabit electos suos a quattuor ventis a summo terrae usque ad summum caeli

²⁸ a ficu autem discite parabolam cum iam ramus eius tener fuerit et nata fuerint folia cognoscitis quia in proximo sit aestas

²⁹ sic et vos cum videritis haec fieri scitote quod in proximo sit in ostiis

³⁰ amen dico vobis quoniam non transiet generatio haec donec omnia ista fiant

³¹ caelum et terra transibunt verba autem mea non transibunt

³² de die autem illo vel hora nemo scit neque angeli in caelo neque Filius nisi Pater

³³ videte vigilate et orate nescitis enim quando tempus sit

³⁴ sicut homo qui peregre profectus reliquit domum suam et dedit servis suis potestatem cuiusque operis et ianitori praecipiat ut vigilet

³⁵ vigilate ergo nescitis enim quando dominus domus veniat sero an media nocte an galli cantu an mane

³⁶ ne cum venerit repente inveniatis vos dormientes

³⁷ quod autem vobis dico omnibus dico vigilate

14 erat autem pascha et azyma post biduum et quaerebant summi sacerdotes et scribae quomodo eum dolo tenerent et occiderent

² dicebant enim non in die festo ne forte tumultus fieret populi

³ et cum esset Bethaniae in domo Simonis leprosi et recumberet venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi et fracto alabastro effudit super caput eius

⁴ erant autem quidam indigne ferentes intra semet ipsos et dicentes ut quid perditio ista unguenti facta est

⁵ poterat enim unguentum istud veniri plus quam trecentis denariis et dari pauperibus et fremebant in eam

⁶ Iesus autem dixit sinite eam quid illi molesti estis bonum opus operata est in me

⁷ semper enim pauperes habetis vobiscum et cum volueritis potestis illis benefacere me autem non semper habetis

⁸ quod habuit haec fecit praevenit unguere corpus meum in sepulturam

⁹ amen dico vobis ubicumque praedicatum fuerit evangelium istud in universum mundum et quod fecit haec narrabitur in memoriam eius

¹⁰ et Iudas Scariotus unus de duodecim abiit ad summos sacerdotes ut proderet eum illis

¹¹ qui audientes gavisus sunt et promiserunt ei pecuniam se daturus et quaerebat quomodo illum oportune traderet

¹² et primo die azymorum quando pascha immolabant dicunt ei discipuli quo vis eamus et paremus tibi ut manduces pascha

¹³ et mittit duos ex discipulis suis et dicit eis ite in civitatem et occurret vobis homo lagenam aquae baiulans sequimini eum

¹⁴ et quocumque introierit dicite domino domus quia magister dicit ubi est refectio mea ubi pascha cum discipulis meis manducem

¹⁵ et ipse vobis demonstrabit cenaculum grande stratum et illic parate nobis

¹⁶ et abierunt discipuli eius et venerunt in civitatem et invenerunt sicut dixerat illis et praeparaverunt pascha

¹⁷ vespere autem facto venit cum duodecim

¹⁸ et discumbentibus eis et manducantibus ait Iesus amen dico vobis quia unus ex vobis me tradet qui manducat mecum

¹⁹ at illi coeperunt contristari et dicere ei singillatim numquid ego

²⁰ qui ait illis unus ex duodecim qui intinguit mecum in catino

²¹ et Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo vae autem homini illi per quem Filius hominis traditur bonum ei si non esset natus homo ille

²² et manducantibus illis accepit Iesus panem et benedicens fregit et dedit eis et ait sumite hoc est corpus meum

²³ et accepto calice gratias agens dedit eis et biberunt ex illo omnes

²⁴ et ait illis hic est sanguis meus novi testamenti qui pro multis effunditur

²⁵ amen dico vobis quod iam non bibam de gemine vitis usque in diem illum cum illud bibam novum in regno Dei

²⁶ et hymno dicto exierunt in montem Olivarum

²⁷ et ait eis Iesus omnes scandalizabimini in nocte ista quia scriptum est percutiam pastorem et dispergentur oves

²⁸ sed posteaquam resurrexero praecedam vos in Galilaeam

²⁹ Petrus autem ait ei et si omnes scandalizati fuerint sed non ego

³⁰ et ait illi Iesus amen dico tibi quia tu hodie in nocte hac priusquam bis gallus vocem dederit ter me es negaturus

³¹ at ille amplius loquebatur et si oportuerit me simul conmori tibi non te negabo similiter autem et omnes dicebant

³² et veniunt in praedium cui nomen Gethsemani et ait discipulis suis sedete hic donec orem

³³ et adsumit Petrum et Iacobum et Iohannem secum et coepit pavere et taedere

³⁴ et ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic et vigilate

³⁵ et cum processisset paululum procidit super terram et orabat ut si fieri posset transiret ab eo hora

³⁶ et dixit Abba Pater omniaabilia tibi sunt transfer calicem hunc a me sed non quod ego volo sed quod tu

³⁷ et venit et invenit eos dormientes et ait Petro Simon dormis non potuisti una hora vigilare

³⁸ vigilate et orate ut non intretis in temptationem spiritus quidem promptus caro vero infirma

³⁹ et iterum abiens oravit eundem sermonem dicens

⁴⁰ et reversus denuo invenit eos dormientes erant enim oculi illorum ingravati et ignorabant quid responderent ei

⁴¹ et venit tertio et ait illis dormite iam et requiescite sufficit venit hora ecce traditur Filius hominis in manus peccatorum
⁴² surgite eamus ecce qui me tradit prope est
⁴³ et adhuc eo loquente venit Iudas Scarioth unus ex duodecim et cum illo turba cum gladiis et lignis a summis sacerdotibus et a scribis et a senioribus
⁴⁴ dederat autem traditor eius signum eis dicens quemcumque osculatus fuero ipse est tenete eum et ducite
⁴⁵ et cum venisset statim accedens ad eum ait rabbi et osculatus est eum
⁴⁶ at illi manus iniecerunt in eum et tenuerunt eum
⁴⁷ unus autem quidam de circumstantibus educens gladium percussit servum summi sacerdotis et amputavit illi auriculam
⁴⁸ et respondens Iesus ait illis tamquam ad latronem existis cum gladiis et lignis comprehendere me
⁴⁹ cotidie eram apud vos in templo docens et non me tenuistis sed ut adimpleantur scripturae
⁵⁰ tunc discipuli eius relinquentes eum omnes fugerunt
⁵¹ adulescens autem quidam sequebatur illum amictus sindone super nudo et tenuerunt eum
⁵² at ille reiecta sindone nudus profugit ab eis
⁵³ et adduxerunt Iesum ad summum sacerdotem et conveniunt omnes sacerdotes et scribae et seniores
⁵⁴ Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis et sedebat cum ministris et calefaciebat se ad ignem
⁵⁵ summi vero sacerdotes et omne concilium quaerebant adversum Iesum testimonium ut eum morti traderent nec inveniebant
⁵⁶ multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum et convenientia testimonia non erant
⁵⁷ et quidam surgentes falsum testimonium ferebant adversus eum dicentes
⁵⁸ quoniam nos audivimus eum dicentem ego dissolvam templum hoc manufactum et per triduum aliud non manufactum aedificabo
⁵⁹ et non erat conveniens testimonium illorum
⁶⁰ et exsurgens summus sacerdos in medium interrogavit Iesum dicens non respondes quicquam ad ea quae tibi obiciuntur ab his
⁶¹ ille autem tacebat et nihil respondit rursus summus sacerdos interrogabat eum et dicit ei tu es Christus Filius Benedicti
⁶² Iesus autem dixit illi ego sum et videbitis Filium hominis a dextris sedentem Virtutis et venientem cum nubibus caeli
⁶³ summus autem sacerdos scindens vestimenta sua ait quid adhuc desideramus testes
⁶⁴ audistis blasphemiam quid vobis videtur qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis

⁶⁵ et coeperunt quidam conspuere eum et velare faciem eius et colaphis eum caedere et dicere ei prophetiza et ministri alapis eum caedebant
⁶⁶ et cum esset Petrus in atrio deorsum venit una ex ancillis summi sacerdotis
⁶⁷ et cum vidisset Petrum calefacientem se aspiciens illum ait et tu cum Iesu Nazareno eras
⁶⁸ at ille negavit dicens neque scio neque novi quid dicas et exiit foras ante atrium et gallus cantavit
⁶⁹ rursus autem cum vidisset illum ancilla coepit dicere circumstantibus quia hic ex illis est
⁷⁰ at ille iterum negavit et post pusillum rursus qui adstabant dicebant Petro vere ex illis es nam et Galilaeus es
⁷¹ ille autem coepit anathematizare et iurare quia nescio hominem istum quem dicitis
⁷² et statim iterum gallus cantavit et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei Iesus priusquam gallus cantet bis ter me negabis et coepit flere
15 et confestim mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus et scribis et universo concilio vincientes Iesum duxerunt et tradiderunt Pilato
² et interrogavit eum Pilatus tu es rex Iudaeorum at ille respondens ait illi tu dicis
³ et accusabant eum summi sacerdotes in multis
⁴ Pilatus autem rursus interrogavit eum dicens non respondes quicquam vide in quantis te accusant
⁵ Iesus autem amplius nihil respondit ita ut miraretur Pilatus
⁶ per diem autem festum dimittere solebat illis unum ex vinctis quemcumque petissent
⁷ erat autem qui dicebatur Barabbas qui cum seditionis erat vinctus qui in seditione fecerant homicidium
⁸ et cum ascendisset turba coepit rogare sicut semper faciebat illis
⁹ Pilatus autem respondit eis et dixit vultis dimittam vobis regem Iudaeorum
¹⁰ sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes
¹¹ pontifices autem concitaverunt turbam ut magis Barabban dimitteret eis
¹² Pilatus autem iterum respondens ait illis quid ergo vultis faciam regi Iudaeorum
¹³ at illi iterum clamaverunt crucifige eum
¹⁴ Pilatus vero dicebat eis quid enim mali fecit at illi magis clamabant crucifige eum
¹⁵ Pilatus autem volens populo satisfacere dimisit illis Barabban et tradidit Iesum flagellis caesum ut crucifigeretur
¹⁶ milites autem duxerunt eum intro in atrium praetorii et convocant totam cohortem
¹⁷ et induunt eum purpuram et inponunt ei plectentes spineam coronam

¹⁸ et coeperunt salutare eum have rex Iudaeorum
¹⁹ et percutiebant caput eius harundine et conspuebant eum et ponentes genua adorabant eum
²⁰ et postquam inluserunt ei exuerunt illum purpuram et induerunt eum vestimentis suis et educunt illum ut crucifigerent eum
²¹ et angariaverunt praetereuntem quempiam Simonem Cyreneum venientem de villa patrem Alexandri et Rufi ut tolleret crucem eius
²² et perducunt illum in Golgotha locum quod est interpretatum Calvariae locus
²³ et dabant ei bibere murratum vinum et non accipit
²⁴ et crucifigentes eum diviserunt vestimenta eius mittentes sortem super eis quis quid tolleret
²⁵ erat autem hora tertia et crucifixerunt eum
²⁶ et erat titulus causae eius inscriptus rex Iudaeorum
²⁷ et cum eo crucifigunt duos latrones unum a dextris et alium a sinistris eius
²⁸ et adimpleta est scriptura quae dicit et cum iniquis reputatus est
²⁹ et praetereuntes blasphemabant eum moventes capita sua et dicentes va qui destruit templum et in tribus diebus aedificat
³⁰ salvum fac temet ipsum descendens de cruce
³¹ similiter et summi sacerdotes ludentes ad alterutrum cum scribis dicebant alios salvos fecit se ipsum non potest salvum facere
³² Christus rex Israhel descendat nunc de cruce ut videamus et credamus et qui cum eo crucifixi erant conviciabantur ei
³³ et facta hora sexta tenebrae factae sunt per totam terram usque in horam nonam
³⁴ et hora nona exclamavit Iesus voce magna dicens Heloi Heloi lama sabachthani quod est interpretatum Deus meus Deus meus ut quid dereliquisti me
³⁵ et quidam de circumstantibus audientes dicebant ecce Heliam vocat
³⁶ currens autem unus et implens spongiam aceto circumponensque calamo potum dabat ei dicens sinite videamus si veniat Helias ad deponendum eum
³⁷ Iesus autem emissa voce magna exspiravit
³⁸ et velum templi scissum est in duo a sursum usque deorsum
³⁹ videns autem centurio qui ex adverso stabat quia sic clamans exspirasset ait vere homo hic Filius Dei erat
⁴⁰ erant autem et mulieres de longe aspicientes inter quas et Maria Magdalene et Maria Iacobi minoris et Ioseph mater et Salome
⁴¹ et cum esset in Galilaea sequebantur eum et ministrabant ei et aliae multae quae simul cum eo ascenderant Hierosolyma

⁴² et cum iam sero esset factum quia erat parasceve quod est ante sabbatum
⁴³ venit Ioseph ab Arimathia nobilis decurio qui et ipse erat expectans regnum Dei et audacter introiit ad Pilatum et petiit corpus Iesu
⁴⁴ Pilatus autem mirabatur si iam obisset et accersito centurione interrogavit eum si iam mortuus esset
⁴⁵ et cum cognovisset a centurione donavit corpus Ioseph
⁴⁶ Ioseph autem mercatus sindonem et deponens eum involvit sindone et posuit eum in monumento quod erat excisum de petra et advolvit lapidem ad ostium monumenti
⁴⁷ Maria autem Magdalene et Maria Ioseph aspiciabant ubi poneretur
16 et cum transisset sabbatum Maria Magdalene et Maria Iacobi et Salome emerunt aromata ut venientes unguerent eum
² et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum orto iam sole
³ et dicebant ad invicem quis revolvit nobis lapidem ab ostio monumenti
⁴ et respicientes vident revolutum lapidem erat quippe magnus valde
⁵ et introeuntes in monumento viderunt iuvenem sedentem in dextris coopertum stola candida et obstipuerunt
⁶ qui dicit illis nolite expavescere Iesum quaeritis Nazarenum crucifixum surrexit non est hic ecce locus ubi posuerunt eum
⁷ sed ite et dicite discipulis eius et Petro quia praecedit vos in Galilaeam ibi eum videbitis sicut dixit vobis
⁸ at illae exeuntes fugerunt de monumento invaserat enim eas tremor et pavor et nemini quicquam dixerunt timebant enim
⁹ surgens autem mane prima sabbati apparuit primo Mariae Magdalene de qua eiecerat septem daemonia
¹⁰ illa vadens nuntiavit his qui cum eo fuerant lugentibus et flentibus
¹¹ et illi audientes quia viveret et visus esset ab ea non crediderunt
¹² post haec autem duobus ex eis ambulatibus ostensus est in alia effigie euntibus in villam
¹³ et illi euntes nuntiaverunt ceteris nec illis crediderunt
¹⁴ novissime recumbentibus illis undecim apparuit et exprobravit incredulitatem illorum et duritiam cordis quia his qui viderant eum resurrexisse non crediderant
¹⁵ et dixit eis euntes in mundum universum praedicate evangelium omni creaturae

SECUNDUM MARCUM 16:16

¹⁶ qui crediderit et baptizatus fuerit salvus erit qui vero non crediderit condemnabitur

¹⁷ signa autem eos qui crediderint haec sequentur in nomine meo daemones eicient linguis loquentur novis

¹⁸ serpentes tollent et si mortiferum quid biberint non eos nocebit super aegrotos manus inponent et bene habebunt

¹⁹ et Dominus quidem postquam locutus est eis assumptus est in caelum et sedit a dextris Dei

²⁰ illi autem profecti praedicaverunt ubique Domino cooperante et sermonem confirmante sequentibus signis

Secundum Lucam

1 quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem quae in nobis completae sunt rerum

² sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt sermonis

³ visum est et mihi adsecuto a principio omnibus diligenter ex ordine tibi scribere optime Theophile

⁴ ut cognoscas eorum verborum de quibus eruditus es veritatem

⁵ fuit in diebus Herodis regis Iudaeae sacerdos quidam nomine Zaccharias de vice Abia et uxor illi de filiabus Aaron et nomen eius Elisabeth

⁶ erant autem iusti ambo ante Deum incedentes in omnibus mandatis et iustificationibus Domini sine querella

⁷ et non erat illis filius eo quod esset Elisabeth sterilis et ambo processissent in diebus suis

⁸ factum est autem cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suae ante Deum

⁹ secundum consuetudinem sacerdoti sorte exiit ut incensum poneret ingressus in templum Domini

¹⁰ et omnis multitudo erat populi orans foris hora incensi

¹¹ apparuit autem illi angelus Domini stans a dextris altaris incensi

¹² et Zaccharias turbatus est videns et timor inruit super eum

¹³ ait autem ad illum angelus ne timeas Zaccharia quoniam exaudita est deprecatio tua et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium et vocabis nomen eius Iohannem

¹⁴ et erit gaudium tibi et exultatio et multi in natiuitate eius gaudebunt

¹⁵ erit enim magnus coram Domino et vinum et sicera non bibet et Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero matris suae

¹⁶ et multos filiorum Israhel convertet ad Dominum Deum ipsorum

¹⁷ et ipse praecedet ante illum in spiritu et virtute Heliae ut convertat corda patrum in filios et incredibiles ad prudentiam iustorum parare Domino plebem perfectam

¹⁸ et dixit Zaccharias ad angelum unde hoc sciam ego enim sum senex et uxor mea processit in diebus suis

¹⁹ et respondens angelus dixit ei ego sum Gabriel qui adsto ante Deum et missus sum loqui ad te et haec tibi evangelizare

²⁰ et ecce eris tacens et non poteris loqui usque in diem quo haec fiant pro eo quod non credidisti verbis meis quae implebuntur in tempore suo

²¹ et erat plebs expectans Zacchariam et mirabantur quod tardaret ipse in templo

²² egressus autem non poterat loqui ad illos et cognoverunt quod visionem vidisset in templo et ipse erat innuens illis et permansit mutus

²³ et factum est ut impleti sunt dies officii eius abiit in domum suam

²⁴ post hos autem dies concepit Elisabeth uxor eius et occultabat se mensibus quinque dicens

²⁵ quia sic mihi fecit Dominus in diebus quibus respexit auferre obprobrium meum inter homines

²⁶ in mense autem sexto missus est angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae cui nomen Nazareth

²⁷ ad virginem desponsatam viro cui nomen erat Ioseph de domo David et nomen virginis Maria

²⁸ et ingressus angelus ad eam dixit have gratia plena Dominus tecum benedicta tu in mulieribus

²⁹ quae cum vidisset turbata est in sermone eius et cogitabat qualis esset ista salutatio

³⁰ et ait angelus ei ne timeas Maria invenisti enim gratiam apud Deum

³¹ ecce concipies in utero et paries filium et vocabis nomen eius Iesum

³² hic erit magnus et Filius Altissimi vocabitur et dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius

³³ et regnabit in domo Iacob in aeternum et regni eius non erit finis

³⁴ dixit autem Maria ad angelum quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco

³⁵ et respondens angelus dixit ei Spiritus Sanctus superveniet in te et virtus Altissimi obumbrabit tibi ideoque et quod nascetur sanctum vocabitur Filius Dei

³⁶ et ecce Elisabeth cognata tua et ipsa concepit filium in senecta sua et hic mensis est sextus illi quae vocatur sterilis

³⁷ quia non erit impossibile apud Deum omne verbum

³⁸ dixit autem Maria ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum et discessit ab illa angelus

³⁹ exurgens autem Maria in diebus illis abiit in montana cum festinatione in civitatem Iuda

⁴⁰ et intravit in domum Zacchariae et salutavit Elisabeth

⁴¹ et factum est ut audivit salutationem Mariae Elisabeth exultavit infans in utero eius et repleta est Spiritu Sancto Elisabeth

⁴² et exclamavit voce magna et dixit benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus ventris tui
⁴³ et unde hoc mihi ut veniat mater Domini mei ad me
⁴⁴ ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis exultavit in gaudio infans in utero meo
⁴⁵ et beata quae credidit quoniam perficientur ea quae dicta sunt ei a Domino
⁴⁶ et ait Maria magnificat anima mea Dominum
⁴⁷ et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo
⁴⁸ quia respexit humilitatem ancillae suae ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes
⁴⁹ quia fecit mihi magna qui potens est et sanctum nomen eius
⁵⁰ et misericordia eius in progenies et progenies timentibus eum
⁵¹ fecit potentiam in brachio suo dispersit superbos mente cordis sui
⁵² deposuit potentes de sede et exaltavit humiles
⁵³ esurientes implevit bonis et divites dimisit inanes
⁵⁴ suscepit Israhel puerum suum memorari misericordiae
⁵⁵ sicut locutus est ad patres nostros Abraham et semini eius in saecula
⁵⁶ mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus et reversa est in domum suam
⁵⁷ Elisabeth autem impletum est tempus pariendi et peperit filium
⁵⁸ et audierunt vicini et cognati eius quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa et congratulabantur ei
⁵⁹ et factum est in die octavo venerunt circumcidere puerum et vocabant eum nomine patris eius Zachariam
⁶⁰ et respondens mater eius dixit nequaquam sed vocabitur Iohannes
⁶¹ et dixerunt ad illam quia nemo est in cognatione tua qui vocetur hoc nomine
⁶² innuebant autem patri eius quem vellet vocari eum
⁶³ et postulans pugillarem scripsit dicens Iohannes est nomen eius et mirati sunt universi
⁶⁴ apertum est autem ilico os eius et lingua eius et loquebatur benedicens Deum
⁶⁵ et factus est timor super omnes vicinos eorum et super omnia montana Iudaeae divulgabantur omnia verba haec
⁶⁶ et posuerunt omnes qui audierant in corde suo dicentes quid putas puer iste erit etenim manus Domini erat cum illo
⁶⁷ et Zacharias pater eius impletus est Spiritu Sancto et prophetavit dicens
⁶⁸ benedictus Deus Israhel quia visitavit et fecit redemptionem plebi suae

⁶⁹ et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui
⁷⁰ sicut locutus est per os sanctorum qui a saeculo sunt prophetarum eius
⁷¹ salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui oderunt nos
⁷² ad faciendam misericordiam cum patribus nostris et memorari testamenti sui sancti
⁷³ iusiurandum quod iuravit ad Abraham patrem nostrum
⁷⁴ daturum se nobis ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi
⁷⁵ in sanctitate et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris
⁷⁶ et tu puer propheta Altissimi vocaberis praeibis enim ante faciem Domini parare vias eius
⁷⁷ ad dandam scientiam salutis plebi eius in remissionem peccatorum eorum
⁷⁸ per viscera misericordiae Dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto
⁷⁹ inluminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent ad dirigendos pedes nostros in viam pacis
⁸⁰ puer autem crescebat et confortabatur spiritu et erat in deserto usque in diem ostensionis suae ad Israhel

2 factum est autem in diebus illis exiit edictum a Caesare Augusto ut describeretur universus orbis
² haec descriptio prima facta est praeside Syriae Cyrino
³ et ibant omnes ut profiterentur singuli in suam civitatem
⁴ ascendit autem et Ioseph a Galilaea de civitate Nazareth in Iudaeam civitatem David quae vocatur Bethleem eo quod esset de domo et familia David
⁵ ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore praegnate
⁶ factum est autem cum essent ibi impleti sunt dies ut pareret
⁷ et peperit filium suum primogenitum et pannis eum involvit et reclinavit eum in praesepio quia non erat eis locus in diversorio
⁸ et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes vigiliis noctis supra gregem suum
⁹ et ecce angelus Domini stetit iuxta illos et claritas Dei circumfulsit illos et timuerunt timore magno
¹⁰ et dixit illis angelus nolite timere ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum quod erit omni populo
¹¹ quia natus est vobis hodie salvator qui est Christus Dominus in civitate David
¹² et hoc vobis signum invenietis infantem pannis involutum et positum in praesepio
¹³ et subito facta est cum angelo multitudo militiae caelestis laudantium Deum et dicentium

¹⁴ gloria in altissimis Deo et in terra pax in hominibus bonae voluntatis

¹⁵ et factum est ut discesserunt ab eis angeli in caelum pastores loquebantur ad invicem transeamus usque Bethleem et videamus hoc verbum quod factum est quod fecit Dominus et ostendit nobis

¹⁶ et venerunt festinantes et invenerunt Mariam et Ioseph et infantem positum in praesepio

¹⁷ videntes autem cognoverunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc

¹⁸ et omnes qui audierunt mirati sunt et de his quae dicta erant a pastoribus ad ipsos

¹⁹ Maria autem conservabat omnia verba haec conferens in corde suo

²⁰ et reversi sunt pastores glorificantes et laudantes Deum in omnibus quae audierant et viderant sicut dictum est ad illos

²¹ et postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur vocatum est nomen eius Iesus quod vocatum est ab angelo priusquam in utero conciperetur

²² et postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum legem Mosi tulerunt illum in Hierusalem ut sisterent eum Domino

²³ sicut scriptum est in lege Domini quia omne masculinum adaperiens vulvam sanctum Domino vocabitur

²⁴ et ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini par turturum aut duos pullos columbarum

²⁵ et ecce homo erat in Hierusalem cui nomen Symeon et homo iste iustus et timoratus expectans consolationem Israhel et Spiritus Sanctus erat in eo

²⁶ et responsum acceperat ab Spiritu Sancto non visurum se mortem nisi prius videret Christum Domini

²⁷ et venit in Spiritu in templum et cum inducerent puerum Iesum parentes eius ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo

²⁸ et ipse accepit eum in ulnas suas et benedixit Deum et dixit

²⁹ nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace

³⁰ quia viderunt oculi mei salutare tuum

³¹ quod parasti ante faciem omnium populorum

³² lumen ad revelationem gentium et gloriam plebis tuae Israhel

³³ et erat pater eius et mater mirantes super his quae dicebantur de illo

³⁴ et benedixit illis Symeon et dixit ad Mariam matrem eius ecce positus est hic in ruinam et resurrectionem multorum in Israhel et in signum cui contradicetur

³⁵ et tuam ipsius animam pertransiet gladius ut revelentur ex multis cordibus cogitationes

³⁶ et erat Anna prophetissa filia Phanuhel de tribu Aser haec processerat in diebus multis et vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua

³⁷ et haec vidua usque ad annos octoginta quattuor quae non discedebat de templo ieiuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die

³⁸ et haec ipsa hora superveniens confitebatur Domino et loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem Hierusalem

³⁹ et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini reversi sunt in Galilaeam in civitatem suam Nazareth

⁴⁰ puer autem crescebat et confortabatur plenus sapientia et gratia Dei erat in illo

⁴¹ et ibant parentes eius per omnes annos in Hierusalem in die sollemni paschae

⁴² et cum factus esset annorum duodecim ascendentibus illis in Hierosolymam secundum consuetudinem diei festi

⁴³ consummatisque diebus cum redirent remansit puer Iesus in Hierusalem et non cognoverunt parentes eius

⁴⁴ existimantes autem illum esse in comitatu venerunt iter diei et requirebant eum inter cognatos et notos

⁴⁵ et non inveniendes regressi sunt in Hierusalem requirentes eum

⁴⁶ et factum est post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum audientem illos et interrogantem

⁴⁷ stupebant autem omnes qui eum audiebant super prudentiam et responsis eius

⁴⁸ et videntes admirati sunt et dixit mater eius ad illum fili quid fecisti nobis sic ecce pater tuus et ego dolentes quaerebamus te

⁴⁹ et ait ad illos quid est quod me quaerebatis nesciebatis quia in his quae Patris mei sunt oportet me esse

⁵⁰ et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad illos

⁵¹ et descendit cum eis et venit Nazareth et erat subditus illis et mater eius conservabat omnia verba haec in corde suo

⁵² et Iesus proficiebat sapientia aetate et gratia apud Deum et homines

3 anno autem quintodecimo imperii Tiberii Caesaris procurante Pontio Pilato Iudaeam tetrarcha autem Galilaeae Herode Philippo autem fratre eius tetrarcha Itureae et Trachonitidis regionis et Lysania Abilinae tetrarcha

² sub principibus sacerdotum Anna et Caiapha factum est verbum Dei super Iohannem Zacchariae filium in deserto

³ et venit in omnem regionem Iordanis praedicans baptismum paenitentiae in remissionem peccatorum

SECUNDUM LUCAM 3:4

⁴ sicut scriptum est in libro sermonum Esaiae prophetae vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius

⁵ omnis vallis implebitur et omnis mons et collis humiliabitur et erunt prava in directa et aspera in vias planas

⁶ et videbit omnis caro salutare Dei

⁷ dicebat ergo ad turbas quae exiebant ut baptizarentur ab ipso genimina viperarum quis ostendit vobis fugere a ventura ira

⁸ facite ergo fructus dignos paenitentiae et ne coeperitis dicere patrem habemus Abraham dico enim vobis quia potest Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahae

⁹ iam enim securis ad radicem arborum posita est omnis ergo arbor non faciens fructum exciditur et in ignem mittitur

¹⁰ et interrogabant eum turbae dicentes quid ergo faciemus

¹¹ respondens autem dicebat illis qui habet duas tunicas det non habenti et qui habet escas similiter faciat

¹² venerunt autem et publicani ut baptizarentur et dixerunt ad illum magister quid faciemus

¹³ at ille dixit ad eos nihil amplius quam quod constitutum est vobis faciatis

¹⁴ interrogabant autem eum et milites dicentes quid faciemus et nos et ait illis neminem conculcatis neque calumniam faciatis et contenti estote stipendiis vestris

¹⁵ existimante autem populo et cogitantibus omnibus in cordibus suis de Iohanne ne forte ipse esset Christus

¹⁶ respondit Iohannes dicens omnibus ego quidem aqua baptizo vos venit autem fortior me cuius non sum dignus solvere corrigiam calciamentorum eius ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni

¹⁷ cuius ventilabrum in manu eius et purgabit aream suam et congregabit triticum in horreum suum paleas autem comburet igni inextinguibili

¹⁸ multa quidem et alia exhortans evangelizabat populum

¹⁹ Herodes autem tetrarcha cum corripere ab illo de Herodiade uxore fratris sui et de omnibus malis quae fecit Herodes

²⁰ adiecit et hoc supra omnia et inclusit Iohannem in carcere

²¹ factum est autem cum baptizaretur omnis populus et Iesu baptizato et orante apertum est caelum

²² et descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum et vox de caelo facta est tu es Filius meus dilectus in te conplacuit mihi

²³ et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Ioseph qui fuit Heli

²⁴ qui fuit Matthat qui fuit Levi qui fuit Melchi qui fuit Iannae qui fuit Ioseph

²⁵ qui fuit Matthathiae qui fuit Amos qui fuit Naum qui fuit Esli qui fuit Naggae

²⁶ qui fuit Maath qui fuit Matthathiae qui fuit Semei qui fuit Iosech qui fuit Ioda

²⁷ qui fuit Iohanna qui fuit Resa qui fuit Zorobabel qui fuit Salathihel qui fuit Neri

²⁸ qui fuit Melchi qui fuit Addi qui fuit Cosam qui fuit Helmadam qui fuit Her

²⁹ qui fuit Iesu qui fuit Eliezer qui fuit Iorim qui fuit Matthat qui fuit Levi

³⁰ qui fuit Symeon qui fuit Iuda qui fuit Ioseph qui fuit Iona qui fuit Eliachim

³¹ qui fuit Melea qui fuit Menna qui fuit Matthata qui fuit Nathan qui fuit David

³² qui fuit Iesse qui fuit Obed qui fuit Booz qui fuit Salmon qui fuit Naasson

³³ qui fuit Aminadab qui fuit Aram qui fuit Esrom qui fuit Phares qui fuit Iudae

³⁴ qui fuit Iacob qui fuit Isaac qui fuit Abraham qui fuit Thare qui fuit Nachor

³⁵ qui fuit Seruch qui fuit Ragau qui fuit Phalec qui fuit Eber qui fuit Sale

³⁶ qui fuit Cainan qui fuit Arfaxat qui fuit Sem qui fuit Noe qui fuit Lamech

³⁷ qui fuit Mathusalae qui fuit Enoch qui fuit Iared qui fuit Malelehel qui fuit Cainan

³⁸ qui fuit Enos qui fuit Seth qui fuit Adam qui fuit Dei

4 Iesus autem plenus Spiritu Sancto regressus est ab Iordane et agebatur in Spiritu in desertum

² diebus quadraginta et temptabatur a diabolo et nihil manducavit in diebus illis et consummatis illis esuriit

³ dixit autem illi diabolus si Filius Dei es dic lapidi huic ut panis fiat

⁴ et respondit ad illum Iesus scriptum est quia non in pane solo vivet homo sed in omni verbo Dei

⁵ et duxit illum diabolus et ostendit illi omnia regna orbis terrae in momento temporis

⁶ et ait ei tibi dabo potestatem hanc universam et gloriam illorum quia mihi tradita sunt et cui volo do illa

⁷ tu ergo si adoraveris coram me erunt tua omnia

⁸ et respondens Iesus dixit illi scriptum est Dominum Deum tuum adorabis et illi soli servies

⁹ et duxit illum in Hierusalem et statuit eum supra pinnam templi et dixit illi si Filius Dei es mitte te hinc deorsum

¹⁰ scriptum est enim quod angelis suis mandabit de te ut conservent te

¹¹ et quia in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum

¹² et respondens Iesus ait illi dictum est non temptabis Dominum Deum tuum
¹³ et consummata omni temptatione diabolus recessit ab illo usque ad tempus
¹⁴ et regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilaeam et fama exiit per universam regionem de illo
¹⁵ et ipse docebat in synagogis eorum et magnificabatur ab omnibus
¹⁶ et venit Nazareth ubi erat nutritus et intravit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagogam et surrexit legere
¹⁷ et traditus est illi liber prophetae Esaiiae et ut revolvit librum invenit locum ubi scriptum erat
¹⁸ Spiritus Domini super me propter quod unxit me evangelizare pauperibus misit me
¹⁹ praedicare captivis remissionem et caecis visum dimittere confractos in remissionem praedicare annum Domini acceptum et diem retributionis
²⁰ et cum plicuisset librum reddidit ministro et sedit et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum
²¹ coepit autem dicere ad illos quia hodie impleta est haec scriptura in auribus vestris
²² et omnes testimonium illi dabant et mirabantur in verbis gratiae quae procedebant de ore ipsius et dicebant nonne hic filius est Ioseph
²³ et ait illis utique dicetis mihi hanc similitudinem medice cura te ipsum quanta audivimus facta in Capharnaum fac et hic in patria tua
²⁴ ait autem amen dico vobis quia nemo propheta acceptus est in patria sua
²⁵ in veritate dico vobis multae viduae erant in diebus Heliae in Israhel quando clusum est caelum annis tribus et mensibus sex cum facta est fames magna in omni terra
²⁶ et ad nullam illarum missus est Helias nisi in Sareptha Sidoniae ad mulierem viduam
²⁷ et multi leprosi erant in Israhel sub Heliseo propheta et nemo eorum mundatus est nisi Neman Syrus
²⁸ et repleti sunt omnes in synagoga ira haec audientes
²⁹ et surrexerunt et eiecerunt illum extra civitatem et duxerunt illum usque ad supercilium montis supra quem civitas illorum erat aedificata ut praecipitarent eum
³⁰ ipse autem transiens per medium illorum ibat
³¹ et descendit in Capharnaum civitatem Galilaeae ibique docebat illos sabbatis
³² et stupebant in doctrina eius quia in potestate erat sermo ipsius
³³ et in synagoga erat homo habens daemonium inmundum et exclamavit voce magna
³⁴ dicens sine quid nobis et tibi Iesu Nazarene venisti perdere nos scio te qui sis Sanctus Dei

³⁵ et increpavit illi Iesus dicens obmutesce et exi ab illo et cum proiecisset illum daemonium in medium exiit ab illo nihilque illum nocuit
³⁶ et factus est pavor in omnibus et conloquebantur ad invicem dicentes quod est hoc verbum quia in potestate et virtute imperat inmundis spiritibus et exeunt
³⁷ et divulgabatur fama de illo in omnem locum regionis
³⁸ surgens autem de synagoga introivit in domum Simonis socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus et rogaverunt illum pro ea
³⁹ et stans super illam imperavit feбри et dimisit illam et continuo surgens ministrabat illis
⁴⁰ cum sol autem occidisset omnes qui habebant infirmos variis languoribus ducebant illos ad eum at ille singulis manus inponens curabat eos
⁴¹ exiebant autem etiam daemonia a multis clamantia et dicentia quia tu es Filius Dei et increpans non sinebat ea loqui quia sciebant ipsum esse Christum
⁴² facta autem die egressus ibat in desertum locum et turbae requirebant eum et venerunt usque ad ipsum et detinebant illum ne discederet ab eis
⁴³ quibus ille ait quia et aliis civitatibus oportet me evangelizare regnum Dei quia ideo missus sum
⁴⁴ et erat praedicans in synagogis Galilaeae
5 factum est autem cum turbae inruerent in eum ut audirent verbum Dei et ipse stabat secus stagnum Gennesareth
² et vidit duas naves stantes secus stagnum piscautores autem descenderant et lavabant retia
³ ascendens autem in unam navem quae erat Simonis rogavit eum a terra reducere pusillum et sedens docebat de navicula turbas
⁴ ut cessavit autem loqui dixit ad Simonem duc in altum et laxate retia vestra in capturam
⁵ et respondens Simon dixit illi praeceptor per totam noctem laborantes nihil cepimus in verbo autem tuo laxabo rete
⁶ et cum hoc fecissent concluserunt piscium multitudinem copiosam rumpebatur autem rete eorum
⁷ et annuerunt sociis qui erant in alia navi ut venirent et adiuverent eos et venerunt et impleverunt ambas naviculas ita ut mergerentur
⁸ quod cum videret Simon Petrus procidit ad genua Iesu dicens exi a me quia homo peccator sum Domine
⁹ stupor enim circumdederat eum et omnes qui cum illo erant in captura piscium quam ceperant
¹⁰ similiter autem Iacobum et Iohannem filios Zebedaei qui erant socii Simonis et ait ad Simonem Iesus noli timere ex hoc iam homines eris capiens
¹¹ et subductis ad terram navibus relictis omnibus secuti sunt illum

¹² et factum est cum esset in una civitatum et ecce vir plenus lepra et videns Iesum et procidens in faciem rogavit eum dicens Domine si vis potes me mundare

¹³ et extendens manum tetigit illum dicens volo mundare et confestim lepra discessit ab illo

¹⁴ et ipse praecepit illi ut nemini diceret sed vade ostende te sacerdoti et offer pro emundatione tua sicut praecepit Moses in testimonium illis

¹⁵ perambulabat autem magis sermo de illo et conveniebant turbae multae ut audirent et curarentur ab infirmitatibus suis

¹⁶ ipse autem secedebat in deserto et orabat

¹⁷ et factum est in una dierum et ipse sedebat docens et erant Pharisei sedentes et legis doctores qui venerant ex omni castello Galilaeae et Iudaeae et Hierusalem et virtus erat Domini ad sanandum eos

¹⁸ et ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paralyticus et quaerebant eum inferre et ponere ante eum

¹⁹ et non inveniētes qua parte illum inferrent prae turba ascenderunt supra tectum per tegulas submiserunt illum cum lecto in medium ante Iesum

²⁰ quorum fidem ut vidit dixit homo remittuntur tibi peccata tua

²¹ et coeperunt cogitare scribae et Pharisei dicentes quis est hic qui loquitur blasphemias quis potest dimittere peccata nisi solus Deus

²² ut cognovit autem Iesus cogitationes eorum respondens dixit ad illos quid cogitatis in cordibus vestris

²³ quid est facilius dicere dimittuntur tibi peccata an dicere surge et ambula

²⁴ ut autem sciatis quia Filius hominis potestatem habet in terra dimittere peccata ait paralytico tibi dico surge tolle lectum tuum et vade in domum tuam

²⁵ et confestim surgens coram illis tulit in quo iacebat et abiit in domum suam magnificans Deum

²⁶ et stupor adprehendit omnes et magnificabant Deum et repleti sunt timore dicentes quia vidimus mirabilia hodie

²⁷ et post haec exiit et vidit publicanum nomine Levi sedentem ad teloneum et ait illi sequere me

²⁸ et relictis omnibus surgens secutus est eum

²⁹ et fecit ei convivium magnum Levi in domo sua et erat turba multa publicanorum et aliorum qui cum illis erant discumbentes

³⁰ et murmurabant Pharisei et scribae eorum dicentes ad discipulos eius quare cum publicanis et peccatoribus manducatis et bibitis

³¹ et respondens Iesus dixit ad illos non egent qui sani sunt medico sed qui male habent

³² non veni vocare iustos sed peccatores in paenitentiam

³³ at illi dixerunt ad eum quare discipuli Iohannis ieiunant frequenter et obsecrationes faciunt similiter et Phariseorum tui autem edunt et bibunt

³⁴ quibus ipse ait numquid potestis filios sponsi dum cum illis est sponsus facere ieiunare

³⁵ venient autem dies et cum ablatu fuerit ab illis sponsus tunc ieiunabunt in illis diebus

³⁶ dicebat autem et similitudinem ad illos quia nemo commissuram a vestimento novo in vestimentum vetus alioquin et novum rumpit et veteri non convenit commissura a novo

³⁷ et nemo mittit vinum novum in utres veteres alioquin rumpet vinum novum utres et ipsum effundetur et utres peribunt

³⁸ sed vinum novum in utres novos mittendum est et utraque conservantur

³⁹ et nemo bibens vetus statim vult novum dicit enim vetus melius est

6 factum est autem in sabbato secundoprimum cum transiret per sata vellebant discipuli eius spicas et manducabant confricantes manibus

² quidam autem Phariseorum dicebant illis quid facitis quod non licet in sabbatis

³ et respondens Iesus ad eos dixit nec hoc legistis quod fecit David cum esurisset ipse et qui cum eo erant

⁴ quomodo intravit in domum Dei et panes propositionis sumpsit et manducavit et dedit his qui cum ipso erant quos non licet manducare nisi tantum sacerdotibus

⁵ et dicebat illis quia dominus est Filius hominis etiam sabbati

⁶ factum est autem et in alio sabbato ut intraret in synagogam et doceret et erat ibi homo et manus eius dextra erat arida

⁷ observabant autem scribae et Pharisei si in sabbato curaret ut invenirent accusare illum

⁸ ipse vero sciebat cogitationes eorum et ait homini qui habebat manum aridam surge et sta in medium et surgens stetit

⁹ ait autem ad illos Iesus interrogo vos si licet sabbato bene facere an male animam salvam facere an perdere

¹⁰ et circumspicentibus omnibus dixit homini extende manum tuam et extendit et restituta est manus eius

¹¹ ipsi autem repleti sunt insipientia et conloquebantur ad invicem quidnam facerent Iesu

¹² factum est autem in illis diebus exiit in montem orare et erat pernoctans in oratione Dei

¹³ et cum dies factus esset vocavit discipulos suos et elegit duodecim ex ipsis quos et apostolos nominavit

¹⁴ Simonem quem cognominavit Petrum et Andream fratrem eius Iacobum et Iohannem Philippum et Bartholomeum

¹⁵ Mattheum et Thomam Iacobum Alphei et Simonem qui vocatur Zelotes

¹⁶ Iudam Iacobi et Iudam Scarioth qui fuit proditor

¹⁷ et descendens cum illis stetit in loco campestri et turba discipulorum eius et multitudo copiosa plebis ab omni Iudaea et Hierusalem et maritimae Tyri et Sidonis

¹⁸ qui venerunt ut audirent eum et sanarentur a languoribus suis et qui vexabantur ab spiritibus inmundis curabantur

¹⁹ et omnis turba quaerebant eum tangere quia virtus de illo exiebat et sanabat omnes

²⁰ et ipse elevatis oculis in discipulos suos dicebat beati pauperes quia vestrum est regnum Dei

²¹ beati qui nunc esuritis quia saturabimini beati qui nunc fletis quia ridebitis

²² beati eritis cum vos oderint homines et cum separaverint vos et exprobraverint et eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis

²³ gaudete in illa die et exultate ecce enim merces vestra multa in caelo secundum haec enim faciebant prophetis patres eorum

²⁴ verumtamen vae vobis divitibus quia habetis consolationem vestram

²⁵ vae vobis qui saturati estis quia esurietis vae vobis qui ridetis nunc quia lugebitis et flebitis

²⁶ vae cum bene vobis dixerint omnes homines secundum haec faciebant prophetis patres eorum

²⁷ sed vobis dico qui auditis diligite inimicos vestros benefacite his qui vos oderunt

²⁸ benedicite maledicentibus vobis orate pro calumniantibus vos

²⁹ ei qui te percutit in maxillam praeebe et alteram et ab eo qui aufert tibi vestimentum etiam tunicam noli prohibere

³⁰ omni autem petenti te tribue et qui aufert quae tua sunt ne repetas

³¹ et prout vultis ut faciant vobis homines et vos facite illis similiter

³² et si diligitis eos qui vos diligunt quae vobis est gratia nam et peccatores diligentes se diligunt

³³ et si benefeceritis his qui vobis benefaciunt quae vobis est gratia siquidem et peccatores hoc faciunt

³⁴ et si mutuam dederitis his a quibus speratis recipere quae gratia est vobis nam et peccatores peccatoribus fenerantur ut recipiant aequalia

³⁵ verumtamen diligite inimicos vestros et benefacite et mutuam date nihil desperantes et erit merces vestra multa et eritis filii Altissimi quia ipse benignus est super ingratos et malos

³⁶ estote ergo misericordes sicut et Pater vester misericors est

³⁷ nolite iudicare et non iudicabimini nolite condemnare et non condemnabimini dimittite et dimittimini

³⁸ date et dabitur vobis mensuram bonam confersam et coagitatam et supereffluentem dabunt in sinum vestrum eadem quippe mensura qua mensi fueritis remetietur vobis

³⁹ dicebat autem illis et similitudinem numquid potest caecus caecum ducere nonne ambo in foveam cadent

⁴⁰ non est discipulus super magistrum perfectus autem omnis erit sicut magister eius

⁴¹ quid autem vides festucam in oculo fratris tui trabem autem quae in oculo tuo est non consideras

⁴² et quomodo potes dicere fratri tuo frater sine eiciam festucam de oculo tuo ipse in oculo tuo trabem non videns hypocrita eice primum trabem de oculo tuo et tunc perspicies ut educas festucam de oculo fratris tui

⁴³ non est enim arbor bona quae facit fructus malos neque arbor mala faciens fructum bonum

⁴⁴ unaquaeque enim arbor de fructu suo cognoscitur neque enim de spinis colligunt ficus neque de rubo vindemiant uvam

⁴⁵ bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum et malus homo de malo profert malum ex abundantia enim cordis os loquitur

⁴⁶ quid autem vocatis me Domine Domine et non facitis quae dico

⁴⁷ omnis qui venit ad me et audit sermones meos et facit eos ostendam vobis cui similis est

⁴⁸ similis est homini aedificanti domum qui fodit in altum et posuit fundamenta supra petram inundatione autem facta inlissum est flumen domui illi et non potuit eam movere fundata enim erat supra petram

⁴⁹ qui autem audivit et non fecit similis est homini aedificanti domum suam supra terram sine fundamento in quam inlissus est fluvius et continuo concidit et facta est ruina domus illius magna

7 cum autem implesset omnia verba sua in aures plebis intravit Capharnaum

² centurionis autem cuiusdam servus male habens erat moriturus qui illi erat pretiosus

³ et cum audisset de Iesu misit ad eum seniores Iudaeorum rogans eum ut veniret et salvaret servum eius

⁴ at illi cum venissent ad Iesum rogabant eum sollicitate dicentes ei quia dignus est ut hoc illi praestes

⁵ diligit enim gentem nostram et synagogam ipse aedificavit nobis

⁶ Iesus autem ibat cum illis et cum iam non longe esset a domo misit ad eum centurio amicos dicens

SECUNDUM LUCAM 7:6

Domine noli vexari non enim dignus sum ut sub tectum meum intres

⁷ propter quod et me ipsum non sum dignum arbitratus ut venirem ad te sed dic verbo et sanabitur puer meus

⁸ nam et ego homo sum sub potestate constitutus habens sub me milites et dico huic vade et vadit et alio veni et venit et servo meo fac hoc et facit

⁹ quo audito Iesus miratus est et conversus sequentibus se turbis dixit amen dico vobis nec in Israhel tantam fidem inveni

¹⁰ et reversi qui missi fuerant domum invenerunt servum qui languerat sanum

¹¹ et factum est deinceps ibat in civitatem quae vocatur Naim et ibant cum illo discipuli eius et turba copiosa

¹² cum autem adpropinquaret portae civitatis et ecce defunctus efferebatur filius unicus matri suae et haec vidua erat et turba civitatis multa cum illa

¹³ quam cum vidisset Dominus misericordia motus super ea dixit illi noli flere

¹⁴ et accessit et tetigit loculum hii autem qui portabant steterunt et ait adulescens tibi dico surge

¹⁵ et resedit qui erat mortuus et coepit loqui et dedit illum matri suae

¹⁶ accepit autem omnes timor et magnificabant Deum dicentes quia propheta magnus surrexit in nobis et quia Deus visitavit plebem suam

¹⁷ et exiit hic sermo in universam Iudaeam de eo et omnem circa regionem

¹⁸ et nuntiaverunt Iohanni discipuli eius de omnibus his

¹⁹ et convocavit duos de discipulis suis Iohannes et misit ad Dominum dicens tu es qui venturus es an alium expectamus

²⁰ cum autem venissent ad eum viri dixerunt Iohannes Baptista misit nos ad te dicens tu es qui venturus es an alium expectamus

²¹ in ipsa autem hora curavit multos a languoribus et plagis et spiritibus malis et caecis multis donavit visum

²² et respondens dixit illis euntes nuntiate Iohanni quae vidistis et audistis quia caeci vident claudi ambulant leprosi mundantur surdi audiunt mortui resurgunt pauperes evangelizantur

²³ et beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in me

²⁴ et cum discessissent nuntii Iohannis coepit dicere de Iohanne ad turbas quid existis in desertum videre harundinem vento moveri

²⁵ sed quid existis videre hominem mollibus vestimentis indutum ecce qui in veste pretiosa sunt et deliciis in domibus regum sunt

²⁶ sed quid existis videre prophetam utique dico vobis et plus quam prophetam

²⁷ hic est de quo scriptum est ecce mitto angelum meum ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam ante te

²⁸ dico enim vobis maior inter natos mulierum propheta Iohanne Baptista nemo est qui autem minor est in regno Dei maior est illo

²⁹ et omnis populus audiens et publicani iustificaverunt Deum baptizati baptismo Iohannis

³⁰ Pharisei autem et legis periti consilium Dei spreverunt in semet ipsos non baptizati ab eo

³¹ cui ergo similes dicam homines generationis huius et cui similes sunt

³² similes sunt pueris sedentibus in foro et loquentibus ad invicem et dicentibus cantavimus vobis tibis et non saltastis lamentavimus et non plorastis

³³ venit enim Iohannes Baptista neque manducans panem neque bibens vinum et dicitis daemonium habet

³⁴ venit Filius hominis manducans et bibens et dicitis ecce homo devorator et bibens vinum amicus publicanorum et peccatorum

³⁵ et iustificata est sapientia ab omnibus filiis suis

³⁶ rogabat autem illum quidam de Phariseis ut manducaret cum illo et ingressus domum Pharisei discubuit

³⁷ et ecce mulier quae erat in civitate peccatrix ut cognovit quod accubuit in domo Pharisei adtulit alabastrum unguenti

³⁸ et stans retro secus pedes eius lacrimis coepit rigare pedes eius et capillis capitis sui tergebat et osculabatur pedes eius et unguento unguebat

³⁹ videns autem Phariseus qui vocaverat eum ait intra se dicens hic si esset propheta sciret utique quae et qualis mulier quae tangit eum quia peccatrix est

⁴⁰ et respondens Iesus dixit ad illum Simon habeo tibi aliquid dicere at ille ait magister dic

⁴¹ duo debitores erant cuidam feneratori unus debebat denarios quingentos alius quinquaginta

⁴² non habentibus illis unde redderent donavit utrisque quis ergo eum plus diligit

⁴³ respondens Simon dixit aestimo quia is cui plus donavit at ille dixit ei recte iudicasti

⁴⁴ et conversus ad mulierem dixit Simoni vides hanc mulierem intravi in domum tuam aquam pedibus meis non dedisti haec autem lacrimis rigavit pedes meos et capillis suis tersit

⁴⁵ osculum mihi non dedisti haec autem ex quo intravit non cessavit osculari pedes meos

⁴⁶ oleo caput meum non unxisti haec autem unguento unxit pedes meos

⁴⁷ propter quod dico tibi remittentur ei peccata multa quoniam dilexit multum cui autem minus dimittitur minus diligit

⁴⁸ dixit autem ad illam remittuntur tibi peccata

⁴⁹ et coeperunt qui simul accumbebant dicere intra se quis est hic qui etiam peccata dimittit

⁵⁰ dixit autem ad mulierem fides tua te salvam fecit vade in pace

8 et factum est deinceps et ipse iter faciebat per civitatem et castellum praedicans et evangelizans regnum Dei et duodecim cum illo

² et mulieres aliquae quae erant curatae ab spiritibus malignis et infirmitatibus Maria quae vocatur Magdalene de qua daemonia septem exierant

³ et Iohanna uxor Chuza procuratoris Herodis et Susanna et aliae multae quae ministrabant eis de facultatibus suis

⁴ cum autem turba plurima conveniret et de civitatibus properarent ad eum dixit per similitudinem

⁵ exiit qui seminat seminare semen suum et dum seminat aliud cecidit secus viam et conculcatum est et volucres caeli comederunt illud

⁶ et aliud cecidit supra petram et natum aruit quia non habebat humorem

⁷ et aliud cecidit inter spinas et simul exortae spinae suffocaverunt illud

⁸ et aliud cecidit in terram bonam et ortum fecit fructum centuplum haec dicens clamabat qui habet aures audiendi audiat

⁹ interrogabant autem eum discipuli eius quae esset haec parabola

¹⁰ quibus ipse dixit vobis datum est nosse mysterium regni Dei ceteris autem in parabolis ut videntes non videant et audientes non intellegant

¹¹ est autem haec parabola semen est verbum Dei

¹² qui autem secus viam sunt qui audiunt deinde venit diabolus et tollit verbum de corde eorum ne credentes salvi fiant

¹³ nam qui supra petram qui cum audierint cum gaudio suscipiunt verbum et hii radices non habent qui ad tempus credunt et in tempore temptationis recedunt

¹⁴ quod autem in spinis cecidit hii sunt qui audierunt et a sollicitudinibus et divitiis et voluptatibus vitae euntes suffocantur et non referunt fructum

¹⁵ quod autem in bonam terram hii sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum retinent et fructum adferunt in patientia

¹⁶ nemo autem lucernam accendens operit eam vaso aut subtus lectum ponit sed supra candelabrum ponit ut intrantes videant lumen

¹⁷ non enim est occultum quod non manifestetur nec absconditum quod non cognoscatur et in palam veniat

¹⁸ videte ergo quomodo auditis qui enim habet dabitur illi et quicumque non habet etiam quod putat se habere auferetur ab illo

¹⁹ venerunt autem ad illum mater et fratres eius et non poterant adire ad eum prae turba

²⁰ et nuntiatum est illi mater tua et fratres tui stant foris volentes te videre

²¹ qui respondens dixit ad eos mater mea et fratres mei hii sunt qui verbum Dei audiunt et faciunt

²² factum est autem in una dierum et ipse ascendit in naviculam et discipuli eius et ait ad illos transfretum trans stagnum et ascenderunt

²³ navigantibus autem illis obdormiit et descendit procella venti in stagnum et conplebantur et periclitabantur

²⁴ accedentes autem suscitaverunt eum dicentes praeceptor perimus at ille surgens increpavit ventum et tempestatem aquae et cessavit et facta est tranquillitas

²⁵ dixit autem illis ubi est fides vestra qui timentes mirati sunt dicentes ad invicem quis putas hic est quia et ventis imperat et mari et oboediunt ei

²⁶ enavigaverunt autem ad regionem Gerasenorum quae est contra Galilaeam

²⁷ et cum egressus esset ad terram occurrit illi vir quidam qui habebat daemonium iam temporibus multis et vestimento non induebatur neque in domo manebat sed in monumentis

²⁸ is ut vidit Iesum procidit ante illum et exclamans voce magna dixit quid mihi et tibi est Iesu Fili Dei altissimi obsecro te ne me torqueas

²⁹ praecipiebat enim spiritui immundo ut exiret ab homine multis enim temporibus arripiebat illum et vinciebatur catenis et conpedibus custoditus et ruptis vinculis agebatur a daemonio in deserta

³⁰ interrogavit autem illum Iesus dicens quod tibi nomen est at ille dixit Legio quia intraverunt daemonia multa in eum

³¹ et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent

³² erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte et rogabant eum ut permitteret eos in illos ingredi et permisit illos

³³ exierunt ergo daemonia ab homine et intraverunt in porcos et impetu abiit grex per praeceptum in stagnum et suffocatus est

³⁴ quod ut viderunt factum qui pascebant fugerunt et nuntiaverunt in civitatem et in villas

³⁵ exierunt autem videre quod factum est et venerunt ad Iesum et invenerunt hominem sedentem a quo daemonia exierant vestitum ac sana mente ad pedes eius et timuerunt

³⁶ nuntiaverunt autem illis et qui viderant quomodo sanus factus esset a Legione

³⁷ et rogaverunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorum ut discederet ab ipsis quia timore magno tenebantur ipse autem ascendens navem reversus est

³⁸ et rogabat illum vir a quo daemonia exierant ut cum eo esset dimisit autem eum Iesus dicens

³⁹ redi domum tuam et narra quanta tibi fecit Deus et abiit per universam civitatem praedicans quanta illi fecisset Iesus

⁴⁰ factum est autem cum redisset Iesus excepit illum turba erant enim omnes expectantes eum

⁴¹ et ecce venit vir cui nomen Iairus et ipse princeps synagogae erat et cecidit ad pedes Iesu rogans eum ut intraret in domum eius

⁴² quia filia unica erat illi fere annorum duodecim et haec moriebatur et contigit dum iret a turbis conprimebatur

⁴³ et mulier quaedam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim quae in medicos erogaverat omnem substantiam suam nec ab ullo potuit curari

⁴⁴ accessit retro et tetigit fimbriam vestimenti eius et confestim stetit fluxus sanguinis eius

⁴⁵ et ait Iesus quis est qui me tetigit negantibus autem omnibus dixit Petrus et qui cum illo erant praeceptor turbae te comprimunt et adfligunt et dicis quis me tetigit

⁴⁶ et dixit Iesus tetigit me aliquis nam ego novi virtutem de me exisse

⁴⁷ videns autem mulier quia non latuit tremens venit et procidit ante pedes illius et ob quam causam tetigerit eum indicavit coram omni populo et quemadmodum confestim sanata sit

⁴⁸ at ipse dixit illi filia fides tua te salvam fecit vade in pace

⁴⁹ adhuc illo loquente venit a principe synagogae dicens ei quia mortua est filia tua noli vexare illum

⁵⁰ Iesus autem audito hoc verbo respondit patri puellae noli timere crede tantum et salva erit

⁵¹ et cum venisset domum non permisit intrare secum quemquam nisi Petrum et Iohannem et Iacobum et patrem et matrem puellae

⁵² flebant autem omnes et plangebant illam at ille dixit nolite flere non est mortua sed dormit

⁵³ et deridebant eum scientes quia mortua esset

⁵⁴ ipse autem tenens manum eius clamavit dicens puella surge

⁵⁵ et reversus est spiritus eius et surrexit continuo et iussit illi dari manducare

⁵⁶ et stupuerunt parentes eius quibus praecepit ne alicui dicerent quod factum erat

9 convocatis autem duodecim apostolis dedit illis virtutem et potestatem super omnia daemonia et ut languores curarent

² et misit illos praedicare regnum Dei et sanare infirmos

³ et ait ad illos nihil tuleritis in via neque virgam neque peram neque panem neque pecuniam neque duas tunicas habeatis

⁴ et in quamcumque domum intraveritis ibi manete et inde ne exeatis

⁵ et quicumque non receperint vos exeuntes de civitate illa etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos

⁶ egressi autem circumibant per castella evangelizantes et curantes ubique

⁷ audivit autem Herodes tetrarcha omnia quae fiebant ab eo et haesitabat eo quod diceretur

⁸ a quibusdam quia Iohannes surrexit a mortuis a quibusdam vero quia Helias apparuit ab aliis autem quia propheta unus de antiquis surrexit

⁹ et ait Herodes Iohannem ego decollavi quis autem est iste de quo audio ego talia et quaerebat videre eum

¹⁰ et reversi apostoli narraverunt illi quaecumque fecerunt et adsumptis illis secessit seorsum in locum desertum qui est Bethsaida

¹¹ quod cum cognovissent turbae secutae sunt illum et excepit illos et loquebatur illis de regno Dei et eos qui cura indigebant sanabat

¹² dies autem coeperat declinare et accedentes duodecim dixerunt illi dimitte turbas ut euntes in castella villasque quae circa sunt devertant et inveniant escas quia hic in loco deserto sumus

¹³ ait autem ad illos vos date illis manducare at illi dixerunt non sunt nobis plus quam quinque panes et duo pisces nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc turbam escas

¹⁴ erant autem fere viri quinque milia ait autem ad discipulos suos facite illos discumbere per convivia quinquagenos

¹⁵ et ita fecerunt et discumbere fecerunt omnes

¹⁶ acceptis autem quinque panibus et duobus piscibus respexit in caelum et benedixit illis et fregit et distribuit discipulis suis ut ponerent ante turbas

¹⁷ et manducaverunt omnes et saturati sunt et sublatum est quod superfuit illis fragmentorum cofini duodecim

¹⁸ et factum est cum solus esset orans erant cum illo et discipuli et interrogavit illos dicens quem me dicunt esse turbae

¹⁹ at illi responderunt et dixerunt Iohannem Baptistam alii autem Heliam alii quia propheta unus de prioribus surrexit

²⁰ dixit autem illis vos autem quem me esse dicitis respondens Simon Petrus dixit Christum Dei

²¹ at ille increpans illos praecepit ne cui dicerent hoc

²² dicens quia oportet Filium hominis multa pati et reprobari a senioribus et principibus sacerdotum et scribis et occidi et tertia die resurgere

²³ dicebat autem ad omnes si quis vult post me venire abneget se ipsum et tollat crucem suam cotidie et sequatur me

²⁴ qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet illam nam qui perdidit animam suam propter me salvam faciet illam
²⁵ quid enim proficit homo si lucretur universum mundum se autem ipsum perdat et detrimentum sui faciat
²⁶ nam qui me erubuerit et meos sermones hunc Filius hominis erubescet cum venerit in maiestate sua et Patris et sanctorum angelorum
²⁷ dico autem vobis vere sunt aliqui hic stantes qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei
²⁸ factum est autem post haec verba fere dies octo et adsumpsit Petrum et Iohannem et Iacobum et ascendit in montem ut oraret
²⁹ et factum est dum oraret species vultus eius altera et vestitus eius albus refulgens
³⁰ et ecce duo viri loquebantur cum illo erant autem Moses et Helias
³¹ visi in maiestate et dicebant excessum eius quem completurus erat in Hierusalem
³² Petrus vero et qui cum illo gravati erant somno et evigilantes viderunt maiestatem eius et duos viros qui stabant cum illo
³³ et factum est cum discederent ab illo ait Petrus ad Iesum praeceptor bonum est nos hic esse et faciamus tria tabernacula unum tibi et unum Mosi et unum Heliae nesciens quid diceret
³⁴ haec autem illo loquente facta est nubes et obumbravit eos et timuerunt intransibilibus illis in nubem
³⁵ et vox facta est de nube dicens hic est Filius meus electus ipsum audite
³⁶ et dum fieret vox inventus est Iesus solus et ipsi tacuerunt et nemini dixerunt in illis diebus quicquam ex his quae viderant
³⁷ factum est autem in sequenti die descendit illis de monte occurrit illi turba multa
³⁸ et ecce vir de turba exclamavit dicens magister obsecro te respice in filium meum quia unicus est mihi
³⁹ et ecce spiritus adprehendit illum et subito clamat et elidit et dissipat eum cum spuma et vix discedit dilanians eum
⁴⁰ et rogavi discipulos tuos ut eicerent illum et non potuerunt
⁴¹ respondens autem Iesus dixit o generatio infidelis et perversa usquequo ero apud vos et patiar vos adduc huc filium tuum
⁴² et cum accederet elisit illum daemonium et dissipavit
⁴³ et increpavit Iesus spiritum immundum et sanavit puerum et reddidit illum patri eius
⁴⁴ stupebant autem omnes in magnitudine Dei omnibusque mirantibus in omnibus quae faciebat dixit ad discipulos suos ponite vos in cordibus vestris

sermones istos Filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominum

⁴⁵ at illi ignorabant verbum istud et erat velatum ante eos ut non sentirent illud et timebant interrogare eum de hoc verbo

⁴⁶ intravit autem cogitatio in eos quis eorum maior esset

⁴⁷ at Iesus videns cogitationes cordis illorum adprehendens puerum statuit eum secus se

⁴⁸ et ait illis quicumque susceperit puerum istum in nomine meo me recipit et quicumque me recipit recipit eum qui me misit nam qui minor est inter omnes vos hic maior est

⁴⁹ respondens autem Iohannes dixit praeceptor vidimus quendam in nomine tuo eicientem daemonia et prohibuimus eum quia non sequitur nobiscum

⁵⁰ et ait ad illum Iesus nolite prohibere qui enim non est adversum vos pro vobis est

⁵¹ factum est autem dum complerentur dies adsumptionis eius et ipse faciem suam firmavit ut iret Hierusalem

⁵² et misit nuntios ante conspectum suum et euntes intraverunt in civitatem Samaritanorum ut pararent illi

⁵³ et non receperunt eum quia facies eius erat euntis Hierusalem

⁵⁴ cum vidissent autem discipuli eius Iacobus et Iohannes dixerunt Domine vis dicimus ut ignis descendat de caelo et consumat illos

⁵⁵ et conversus increpavit illos

⁵⁶ et abierunt in aliud castellum

⁵⁷ factum est autem ambulanti illis in via dixit quidam ad illum sequar te quocumque ieris

⁵⁸ et ait illi Iesus vulpes foveas habent et volucres caeli nidos Filii autem hominis non habet ubi caput reclinet

⁵⁹ ait autem ad alterum sequere me ille autem dixit Domine permittite mihi primum ire sepelire patrem meum

⁶⁰ dixitque ei Iesus sine ut mortui sepeliant mortuos suos tu autem vade adnuntia regnum Dei

⁶¹ et ait alter sequar te Domine sed primum permittite mihi renuntiare his qui domi sunt

⁶² ait ad illum Iesus nemo mittens manum suam in aratrum et aspiciens retro aptus est regno Dei

10 post haec autem designavit Dominus et alios septuaginta duos et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem et locum quo erat ipse venturus

² et dicebat illis messis quidem multa operarii autem pauci rogate ergo Dominum messis ut mittat operarios in messem

³ ite ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos

⁴ nolite portare sacculum neque peram neque calciamenta et neminem per viam salutaveritis

⁵ in quamcumque domum intraveritis primum dicite pax huic domui
⁶ et si ibi fuerit filius pacis requiescet super illam pax vestra sin autem ad vos revertetur
⁷ in eadem autem domo manete edentes et bibentes quae apud illos sunt dignus enim est operarius mercede sua nolite transire de domo in domum
⁸ et in quamcumque civitatem intraveritis et susceperint vos manducate quae adponuntur vobis
⁹ et curate infirmos qui in illa sunt et dicite illis adpropinquavit in vos regnum Dei
¹⁰ in quamcumque civitatem intraveritis et non receperint vos exeuntes in plateas eius dicite
¹¹ etiam pulverem qui adhesit nobis de civitate vestra extergimus in vos tamen hoc scitote quia adpropinquavit regnum Dei
¹² dico vobis quia Sodomis in die illa remissius erit quam illi civitati
¹³ vae tibi Corazain vae tibi Bethsaida quia si in Tyro et Sidone factae fuissent virtutes quae in vobis factae sunt olim in cilicio et cinere sedentes paeniterent
¹⁴ verumtamen Tyro et Sidoni remissius erit in iudicio quam vobis
¹⁵ et tu Capharnaum usque in caelum exaltata usque ad infernum demergeris
¹⁶ qui vos audit me audit et qui vos spernit me spernit qui autem me spernit spernit eum qui me misit
¹⁷ reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes Domine etiam daemonia subiciuntur nobis in nomine tuo
¹⁸ et ait illis videbam Satanam sicut fulgur de caelo cadentem
¹⁹ ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones et supra omnem virtutem inimici et nihil vobis nocebit
²⁰ verumtamen in hoc nolite gaudere quia spiritus vobis subiciuntur gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in caelis
²¹ in ipsa hora exultavit Spiritu Sancto et dixit confiteor tibi Pater Domine caeli et terrae quod abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea parvulis etiam Pater quia sic placuit ante te
²² omnia mihi tradita sunt a Patre meo et nemo scit qui sit Filius nisi Pater et qui sit Pater nisi Filius et cui voluerit Filius revelare
²³ et conversus ad discipulos suos dixit beati oculi qui vident quae videtis
²⁴ dico enim vobis quod multi prophetae et reges voluerunt videre quae vos videtis et non viderunt et audire quae auditis et non audierunt
²⁵ et ecce quidam legis peritus surrexit temptans illum et dicens magister quid faciendo vitam aeternam possidebo

²⁶ at ille dixit ad eum in lege quid scriptum est quomodo legis
²⁷ ille respondens dixit diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex omnibus viribus tuis et ex omni mente tua et proximum tuum sicut te ipsum
²⁸ dixitque illi recte respondisti hoc fac et vives
²⁹ ille autem volens iustificare se ipsum dixit ad Iesum et quis est meus proximus
³⁰ suscipiens autem Iesus dixit homo quidam descendebat ab Hierusalem in Hiericho et incidit in latrones qui etiam despoliaverunt eum et plagis inpositis abierunt semivivo relicto
³¹ accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem via et viso illo praeterivit
³² similiter et Levita cum esset secus locum et videret eum pertransiit
³³ Samaritanus autem quidam iter faciens venit secus eum et videns eum misericordia motus est
³⁴ et adproprians alligavit vulnera eius infundens oleum et vinum et inponens illum in iumentum suum duxit in stabulum et curam eius egit
³⁵ et altera die protulit duos denarios et dedit stabulario et ait curam illius habe et quodcumque supererogaveris ego cum rediero reddam tibi
³⁶ quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones
³⁷ at ille dixit qui fecit misericordiam in illum et ait illi Iesus vade et tu fac similiter
³⁸ factum est autem dum irent et ipse intravit in quoddam castellum et mulier quaedam Martha nomine excepit illum in domum suam
³⁹ et huic erat soror nomine Maria quae etiam sedens secus pedes Domini audiebat verbum illius
⁴⁰ Martha autem satagebat circa frequens ministerium quae stetit et ait Domine non est tibi curae quod soror mea reliquit me solam ministrare dic ergo illi ut me adiuvet
⁴¹ et respondens dixit illi Dominus Martha Martha sollicita es et turbaris erga plurima
⁴² porro unum est necessarium Maria optimam partem elegit quae non auferetur ab ea
11 et factum est cum esset in loco quodam orans ut cessavit dixit unus ex discipulis eius ad eum Domine doce nos orare sicut et Iohannes docuit discipulos suos
² et ait illis cum oratis dicite Pater sanctificetur nomen tuum adveniat regnum tuum
³ panem nostrum cotidianum da nobis cotidie
⁴ et dimitte nobis peccata nostra siquidem et ipsi dimittimus omni debenti nobis et ne nos inducas in temptationem
⁵ et ait ad illos quis vestrum habebit amicum et ibit ad illum media nocte et dicit illi amice commoda mihi tres panes

⁶ quoniam amicus meus venit de via ad me et non habeo quod ponam ante illum
⁷ et ille de intus respondens dicat noli mihi molestus esse iam ostium clausum est et pueri mei mecum sunt in cubili non possum surgere et dare tibi
⁸ dico vobis et si non dabit illi surgens eo quod amicus eius sit propter improbitatem tamen eius surget et dabit illi quotquot habet necessarios
⁹ et ego vobis dico petite et dabitur vobis quaerite et invenietis pulsate et aperietur vobis
¹⁰ omnis enim qui petit accipit et qui quaerit invenit et pulsanti aperietur
¹¹ quis autem ex vobis patrem petet panem numquid lapidem dabit illi aut piscem numquid pro pisce serpentem dabit illi
¹² aut si petierit ovum numquid porriget illi scorpionem
¹³ si ergo vos cum sitis mali nostis bona data dare filiis vestris quanto magis Pater vester de caelo dabit spiritum bonum petentibus se
¹⁴ et erat eiciens daemonium et illud erat mutum et cum eiecisset daemonium locutus est mutus et admiratae sunt turbae
¹⁵ quidam autem ex eis dixerunt in Beelzebub principe daemoniorum eicit daemonia
¹⁶ et alii temptantes signum de caelo quaerebant ab eo
¹⁷ ipse autem ut vidit cogitationes eorum dixit eis omne regnum in se ipsum divisum desolatur et domus supra domum cadet
¹⁸ si autem et Satanas in se ipsum divisus est quomodo stabit regnum ipsius quia dicitis in Beelzebub eicere me daemonia
¹⁹ si autem ego in Beelzebub eicio daemonia filii vestri in quo eiciunt ideo ipsi iudices vestri erunt
²⁰ porro si in digito Dei eicio daemonia profecto praevenit in vos regnum Dei
²¹ cum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt ea quae possidet
²² si autem fortior illo superveniens vicerit eum universa arma eius aufert in quibus confidebat et spolia eius distribuit
²³ qui non est mecum adversum me est et qui non colligit mecum dispergit
²⁴ cum immundus spiritus exierit de homine perambulat per loca inaquosa quaerens requiem et non inveniens dicit revertar in domum meam unde exivi
²⁵ et cum venerit invenit scopis mundatam
²⁶ et tunc vadit et adsumit septem alios spiritus nequiores se et ingressi habitant ibi et sunt novissima hominis illius peiora prioribus
²⁷ factum est autem cum haec diceret extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi beatus venter qui te portavit et ubera quae suxisti

²⁸ at ille dixit quippini beati qui audiunt verbum Dei et custodiunt
²⁹ turbis autem concurrentibus coepit dicere generatio haec generatio nequam est signum quaerit et signum non dabitur illi nisi signum Ioniae
³⁰ nam sicut Ionas fuit signum Ninevitis ita erit et Filius hominis generationi isti
³¹ regina austri surget in iudicio cum viris generationis huius et condemnabit illos quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis et ecce plus Salomone hic
³² viri ninevitae surgent in iudicio cum generatione hac et condemnabunt illam quia paenitentiam egerunt ad praedicationem Ioniae et ecce plus Iona hic
³³ nemo lucernam accendit et in abscondito ponit neque sub modio sed supra candelabrum ut qui ingrediuntur lumen videant
³⁴ lucerna corporis tui est oculus tuus si oculus tuus fuerit simplex totum corpus tuum lucidum erit si autem nequam fuerit etiam corpus tuum tenebrosus erit
³⁵ vide ergo ne lumen quod in te est tenebrae sint
³⁶ si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit non habens aliquam partem tenebrarum erit lucidum totum et sicut lucerna fulgoris inluminabit te
³⁷ et cum loqueretur rogavit illum quidam Pharisaeus ut pranderet apud se et ingressus recubuit
³⁸ Pharisaeus autem coepit intra se reputans dicere quare non baptizatus esset ante prandium
³⁹ et ait Dominus ad illum nunc vos Pharisaei quod de foris est calicis et catini mundatis quod autem intus est vestrum plenum est rapina et iniquitate
⁴⁰ stulti nonne qui fecit quod de foris est etiam id quod de intus est fecit
⁴¹ verumtamen quod superest date elemosynam et ecce omnia munda sunt vobis
⁴² sed vae vobis Pharisaeis quia decimatis mentam et rutam et omne holus et praeteritis iudicium et caritatem Dei haec autem oportuit facere et illa non omittere
⁴³ vae vobis Pharisaeis quia diligitis primas cathedras in synagogis et salutationes in foro
⁴⁴ vae vobis quia estis ut monumenta quae non parent et homines ambulantes supra nesciunt
⁴⁵ respondens autem quidam ex legis peritis ait illi magister haec dicens etiam nobis contumeliam facis
⁴⁶ at ille ait et vobis legis peritis vae quia oneratis homines oneribus quae portari non possunt et ipsi uno digito vestro non tangitis sarcinas
⁴⁷ vae vobis quia aedificatis monumenta prophetarum patres autem vestri occiderunt illos
⁴⁸ profecto testificamini quod consentitis operibus patrum vestrorum quoniam quidem ipsi eos occiderunt vos autem aedificatis eorum sepulchra

⁴⁹ propterea et sapientia Dei dixit mittam ad illos prophetas et apostolos et ex illis occident et persequentur

⁵⁰ ut inquiratur sanguis omnium prophetarum qui effusus est a constitutione mundi a generatione ista

⁵¹ a sanguine Abel usque ad sanguinem Zacchariae qui periit inter altare et aedem ita dico vobis requiretur ab hac generatione

⁵² vae vobis legis peritis quia tulistis clavem scientiae ipsi non introistis et eos qui introibant prohibuistis

⁵³ cum haec ad illos diceret coeperunt Pharisei et legis periti graviter insistere et os eius opprimere de multis

⁵⁴ insidiantes et quaerentes capere aliquid ex ore eius ut accusarent eum

12 multis autem turbis circumstantibus ita ut se invicem conculcarent coepit dicere ad discipulos suos attendite a fermento Phariseorum quae est hypocrisis

² nihil autem opertum est quod non reveletur neque absconditum quod non sciatur

³ quoniam quae in tenebris dixistis in lumine dicentur et quod in aurem locuti estis in cubiculis praedicabitur in tectis

⁴ dico autem vobis amicis meis ne terreamini ab his qui occidunt corpus et post haec non habent amplius quod faciant

⁵ ostendam autem vobis quem timeatis timeate eum qui postquam occiderit habet potestatem mittere in gehennam ita dico vobis hunc timeate

⁶ nonne quinque passerres veneunt dipundio et unus ex illis non est in oblivione coram Deo

⁷ sed et capilli capitis vestri omnes numerati sunt nolite ergo timere multis passeribus pluris estis

⁸ dico autem vobis omnis quicumque confessus fuerit in me coram hominibus et Filius hominis confitebitur in illo coram angelis Dei

⁹ qui autem negaverit me coram hominibus denegabitur coram angelis Dei

¹⁰ et omnis qui dicit verbum in Filium hominis remittetur illi ei autem qui in Spiritum Sanctum blasphemaverit non remittetur

¹¹ cum autem inducent vos in synagogas et ad magistratus et potestates nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis aut quid dicatis

¹² Spiritus enim Sanctus docebit vos in ipsa hora quae oporteat dicere

¹³ ait autem quidam ei de turba magister dic fratri meo ut dividat mecum hereditatem

¹⁴ at ille dixit ei homo quis me constituit iudicem aut divisorem super vos

¹⁵ dixitque ad illos videte et cavete ab omni avaritia quia non in abundantia cuiusquam vita eius est ex his quae possidet

¹⁶ dixit autem similitudinem ad illos dicens hominis cuiusdam divitis uberes fructus ager adtulit

¹⁷ et cogitabat intra se dicens quid faciam quod non habeo quo congregem fructus meos

¹⁸ et dixit hoc faciam destruam horrea mea et maiora faciam et illuc congregabo omnia quae nata sunt mihi et bona mea

¹⁹ et dicam animae meae anima habes multa bona posita in annos plurimos requiesce comede bibe epulare

²⁰ dixit autem illi Deus stulte hac nocte animam tuam repetunt a te quae autem parasti cuius erunt

²¹ sic est qui sibi thesaurizat et non est in Deum dives

²² dixitque ad discipulos suos ideo dico vobis nolite solliciti esse animae quid manducetis neque corpori quid vestiamini

²³ anima plus est quam esca et corpus quam vestimentum

²⁴ considerate corvos quia non seminant neque metunt quibus non est cellarium neque horreum et Deus pascit illos quanto magis vos pluris estis illis

²⁵ quis autem vestrum cogitando potest adicere ad staturam suam cubitum unum

²⁶ si ergo neque quod minimum est potestis quid de ceteris solliciti estis

²⁷ considerate lilia quomodo crescunt non laborant non nent dico autem vobis nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut unum ex istis

²⁸ si autem faenum quod hodie in agro est et cras in clibanum mittitur Deus sic vestit quanto magis vos pusillae fidei

²⁹ et vos nolite quaerere quid manducetis aut quid bibatis et nolite in sublime tolli

³⁰ haec enim omnia gentes mundi quaerunt Pater autem vester scit quoniam his indigetis

³¹ verumtamen quaerite regnum Dei et haec omnia adicientur vobis

³² nolite timere pusillus grex quia conplacuit Patri vestro dare vobis regnum

³³ vendite quae possidetis et date elemosynam facite vobis sacculos qui non veterescunt thesaurum non deficientem in caelis quo fur non adpropriet neque tinea corrumpit

³⁴ ubi enim thesaurus vester est ibi et cor vestrum erit

³⁵ sint lumbi vestri praecinctorum et lucernae ardentes

³⁶ et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis ut cum venerit et pulsaverit confestim aperiant ei

³⁷ beati servi illi quos cum venerit dominus invenit vigilantes amen dico vobis quod praecinget se et faciet illos discumbere et transiens ministrabit illis

³⁸ et si venerit in secunda vigilia et si in tertia vigilia venerit et ita invenerit beati sunt servi illi
³⁹ hoc autem scitote quia si sciret pater familias qua hora fur veniret vigilaret utique et non sineret perfodiri domum suam
⁴⁰ et vos estote parati quia qua hora non putatis Filius hominis venit
⁴¹ ait autem ei Petrus Domine ad nos dicis hanc parabolam an et ad omnes
⁴² dixit autem Dominus quis putas est fidelis dispensator et prudens quem constituet dominus super familiam suam ut det illis in tempore tritici mensuram
⁴³ beatus ille servus quem cum venerit dominus invenerit ita facientem
⁴⁴ vere dico vobis quia supra omnia quae possidet constituet illum
⁴⁵ quod si dixerit servus ille in corde suo moram facit dominus meus venire et coeperit percutere pueros et ancillas et edere et bibere et inebriari
⁴⁶ veniet dominus servi illius in die qua non sperat et hora qua nescit et dividet eum partemque eius cum infidelibus ponet
⁴⁷ ille autem servus qui cognovit voluntatem domini sui et non praeparavit et non fecit secundum voluntatem eius vapulabit multas
⁴⁸ qui autem non cognovit et fecit digna plagis vapulabit paucis omni autem cui multum datum est multum quaeretur ab eo et cui commendaverunt multum plus petent ab eo
⁴⁹ ignem veni mittere in terram et quid volo si accendatur
⁵⁰ baptisma autem habeo baptizari et quomodo coartor usque dum perficiatur
⁵¹ putatis quia pacem veni dare in terram non dico vobis sed separationem
⁵² erunt enim ex hoc quinque in domo una divisi tres in duo et duo in tres
⁵³ dividuntur pater in filium et filius in patrem suum mater in filiam et filia in matrem socrus in nurum suam et nurus in socrum suam
⁵⁴ dicebat autem et ad turbas cum videritis nubem orientem ab occasu statim dicitis nimbus venit et ita fit
⁵⁵ et cum austrum flantem dicitis quia aestus erit et fit
⁵⁶ hypocritae faciem terrae et caeli nostis probare hoc autem tempus quomodo non probatis
⁵⁷ quid autem et a vobis ipsis non iudicatis quod iustum est
⁵⁸ cum autem vadis cum adversario tuo ad principem in via da operam liberari ab illo ne forte trahat te apud iudicem et iudex tradat te exactori et exactor mittat te in carcerem

⁵⁹ dico tibi non exies inde donec etiam novissimum minutum reddas

13 aderant autem quidam ipso in tempore nuntiantes illi de Galilaeis quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificiis eorum
² et respondens dixit illis putatis quod hii Galilaei prae omnibus Galilaeis peccatores fuerunt quia talia passi sunt
³ non dico vobis sed nisi paenitentiam habueritis omnes similiter peribitis
⁴ sicut illi decem et octo supra quos cecidit turre in Siloam et occidit eos putatis quia et ipsi debitores fuerunt praeter omnes homines habitantes in Hierusalem
⁵ non dico vobis sed si non paenitentiam egeritis omnes similiter peribitis
⁶ dicebat autem hanc similitudinem arborem ficu habebat quidam plantatam in vinea sua et venit quaerens fructum in illa et non invenit
⁷ dixit autem ad cultorem vineae ecce anni tres sunt ex quo venio quaerens fructum in ficulnea hac et non invenio succide ergo illam ut quid etiam terram occupat
⁸ at ille respondens dixit illi domine dimitte illam et hoc anno usque dum fodiam circa illam et mittam stercora
⁹ et si quidem fecerit fructum sin autem in futurum succides eam
¹⁰ erat autem docens in synagoga eorum sabbatis
¹¹ et ecce mulier quae habebat spiritum infirmitatis annis decem et octo et erat inclinata nec omnino poterat sursum respicere
¹² quam cum videret Iesus vocavit ad se et ait illi mulier dimissa es ab infirmitate tua
¹³ et inposuit illi manus et confestim erecta est et glorificabat Deum
¹⁴ respondens autem archisynagogus indignans quia sabbato curasset Iesus dicebat turbae sex dies sunt in quibus oportet operari in his ergo venite et curamini et non in die sabbati
¹⁵ respondit autem ad illum Dominus et dixit hypocritae unusquisque vestrum sabbato non solvit bovem suum aut asinum a praesepio et ducit adaquare
¹⁶ hanc autem filiam Abrahae quam alligavit Satanus ecce decem et octo annis non oportuit solvi a vinculo isto die sabbati
¹⁷ et cum haec diceret erubescabant omnes adversarii eius et omnis populus gaudebat in universis quae gloriose fiebant ab eo
¹⁸ dicebat ergo cui simile est regnum Dei et cui simile esse existimabo illud
¹⁹ simile est grano sinapis quod acceptum homo misit in hortum suum et crevit et factum est in ar-

borem magnam et volucres caeli requieverunt in ramis eius

²⁰ et iterum dixit cui simile aestimabo regnum Dei

²¹ simile est fermento quod acceptum mulier abscondit in farinae sata tria donec fermentaretur totum

²² et ibat per civitates et castella docens et iter faciens in Hierusalem

²³ ait autem illi quidam Domine si pauci sunt qui salvantur ipse autem dixit ad illos

²⁴ contendite intrare per angustam portam quia multi dico vobis quaerunt intrare et non poterunt

²⁵ cum autem intraverit pater familias et cluserit ostium et incipietis foris stare et pulsare ostium dicentes Domine aperi nobis et respondens dicet vobis nescio vos unde sitis

²⁶ tunc incipietis dicere manducavimus coram te et bibimus et in plateis nostris docuisti

²⁷ et dicet vobis nescio vos unde sitis discedite a me omnes operarii iniquitatis

²⁸ ibi erit fletus et stridor dentium cum videritis Abraham et Isaac et Iacob et omnes prophetas in regno Dei vos autem expelli foras

²⁹ et venient ab oriente et occidente et aquilone et austro et accumbent in regno Dei

³⁰ et ecce sunt novissimi qui erunt primi et sunt primi qui erunt novissimi

³¹ in ipsa die accesserunt quidam Phariseorum dicentes illi exi et vade hinc quia Herodes vult te occidere

³² et ait illis ite dicite vulpi illi ecce eicio daemonia et sanitates perficio hodie et cras et tertia consummor

³³ verumtamen oportet me hodie et cras et sequenti ambulare quia non capit prophetam perire extra Hierusalem

³⁴ Hierusalem Hierusalem quae occidis prophetas et lapidas eos qui mittuntur ad te quotiens volui congregare filios tuos quemadmodum avis nidum suum sub pinnis et noluisti

³⁵ ecce relinquitur vobis domus vestra dico autem vobis quia non videbitis me donec veniat cum dicetis benedictus qui venit in nomine Domini

14 et factum est cum intraret in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbato manducare panem et ipsi observabant eum

² et ecce homo quidam hydropticus erat ante illum

³ et respondens Iesus dixit ad legis peritos et Pharisaeos dicens si licet sabbato curare

⁴ at illi tacuerunt ipse vero adprehensum sanavit eum ac dimisit

⁵ et respondens ad illos dixit cuius vestrum asinus aut bos in puteum cadet et non continuo extrahet illum die sabbati

⁶ et non poterant ad haec respondere illi

⁷ dicebat autem et ad invitatos parabolam intendens quomodo primos accubitus eligerent dicens ad illos

⁸ cum invitatus fueris ad nuptias non discumbas in primo loco ne forte honoratior te sit invitatus ab eo

⁹ et veniens is qui te et illum vocavit dicat tibi da huic locum et tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere

¹⁰ sed cum vocatus fueris vade recumbe in novissimo loco ut cum venerit qui te invitavit dicat tibi amice ascende superius tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus

¹¹ quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur

¹² dicebat autem et ei qui se invitaverat cum facis prandium aut cenam noli vocare amicos tuos neque fratres tuos neque cognatos neque vicinos divites ne forte et ipsi te reinvitent et fiat tibi retributio

¹³ sed cum facis convivium voca pauperes debiles claudos caecos

¹⁴ et beatus eris quia non habent retribuere tibi retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum

¹⁵ haec cum audisset quidam de simul discumbentibus dixit illi beatus qui manducabit panem in regno Dei

¹⁶ at ipse dixit ei homo quidam fecit cenam magnam et vocavit multos

¹⁷ et misit servum suum hora cenae dicere invitatis ut venirent quia iam parata sunt omnia

¹⁸ et coeperunt simul omnes excusare primus dixit ei villam emi et necesse habeo exire et videre illam rogo te habe me excusatum

¹⁹ et alter dixit iuga boum emi quinque et eo probare illa rogo te habe me excusatum

²⁰ et alius dixit uxorem duxi et ideo non possum venire

²¹ et reversus servus nuntiavit haec domino suo tunc iratus pater familias dixit servo suo exi cito in plateas et vicos civitatis et pauperes ac debiles et caecos et claudos introduc huc

²² et ait servus domine factum est ut imperasti et adhuc locus est

²³ et ait dominus servo exi in vias et sepes et conpelle intrare ut impleatur domus mea

²⁴ dico autem vobis quod nemo virorum illorum qui vocati sunt gustabit cenam meam

²⁵ ibant autem turbae multae cum eo et conversus dixit ad illos

²⁶ si quis venit ad me et non odit patrem suum et matrem et uxorem et filios et fratres et sorores adhuc autem et animam suam non potest esse meus discipulus

²⁷ et qui non baiulat crucem suam et venit post me non potest esse meus discipulus

²⁸ quis enim ex vobis volens turrem aedificare non prius sedens computat sumptus qui necessarii sunt si habet ad perficiendum

²⁹ ne posteaquam posuerit fundamentum et non potuerit perficere omnes qui vident incipiant inludere ei

³⁰ dicentes quia hic homo coepit aedificare et non potuit consummare

³¹ aut qui rex iturus committere bellum adversus alium regem non sedens prius cogitat si possit cum decem milibus occurrere ei qui cum viginti milibus venit ad se

³² alioquin adhuc illo longe agente legationem mittens rogat ea quae pacis sunt

³³ sic ergo omnis ex vobis qui non renuntiat omnibus quae possidet non potest meus esse discipulus

³⁴ bonum est sal si autem sal quoque evanuerit in quo condietur

³⁵ neque in terram neque in sterquilinum utile est sed foras mittetur qui habet aures audiendi audiat

15 erant autem adpropinquantes ei publicani et peccatores ut audirent illum

² et murmurabant Pharisei et scribae dicentes quia hic peccatores recipit et manducat cum illis

³ et ait ad illos parabolam istam dicens

⁴ quis ex vobis homo qui habet centum oves et si perdidit unam ex illis nonne dimittit nonaginta novem in deserto et vadit ad illam quae perierat donec inveniat illam

⁵ et cum invenerit eam inponit in umeros suos gaudens

⁶ et veniens domum convocat amicos et vicinos dicens illis congratulamini mihi quia inveni ovem meam quae perierat

⁷ dico vobis quod ita gaudium erit in caelo super uno peccatore paenitentiam habente quam super nonaginta novem iustis qui non indigent paenitentia

⁸ aut quae mulier habens dragmas decem si perdidit dragmam unam nonne accendit lucernam et everrit domum et quaerit diligenter donec inveniat

⁹ et cum invenerit convocat amicas et vicinas dicens congratulamini mihi quia inveni dragmam quam perdideram

¹⁰ ita dico vobis gaudium erit coram angelis Dei super uno peccatore paenitentiam agente

¹¹ ait autem homo quidam habuit duos filios

¹² et dixit adulescentior ex illis patri pater da mihi portionem substantiae quae me contingit et divisit illis substantiam

¹³ et non post multos dies congregatis omnibus adulescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam et ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriose

¹⁴ et postquam omnia consummasset facta est fames valida in regione illa et ipse coepit egere

¹⁵ et abiit et adhesit uni civium regionis illius et misit illum in villam suam ut pasceret porcos

¹⁶ et cupiebat implere ventrem suum de siliquis quas porci manducabant et nemo illi dabat

¹⁷ in se autem reversus dixit quanti mercennarii patris mei abundant panibus ego autem hic fame perego

¹⁸ surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi pater peccavi in caelum et coram te

¹⁹ et iam non sum dignus vocari filius tuus fac me sicut unum de mercennariis tuis

²⁰ et surgens venit ad patrem suum cum autem adhuc longe esset vidit illum pater ipsius et misericordia motus est et accurrens cecidit supra collum eius et osculatus est illum

²¹ dixitque ei filius pater peccavi in caelum et coram te iam non sum dignus vocari filius tuus

²² dixit autem pater ad servos suos cito proferte stolam primam et induite illum et date anulum in manum eius et calciamenta in pedes

²³ et adducite vitulum saginatum et occidite et manducemus et epulemur

²⁴ quia hic filius meus mortuus erat et revixit perierat et inventus est et coeperunt epulari

²⁵ erat autem filius eius senior in agro et cum veniret et adpropinquaret domui audivit symphoniam et chorum

²⁶ et vocavit unum de servis et interrogavit quae haec essent

²⁷ isque dixit illi frater tuus venit et occidit pater tuus vitulum saginatum quia salvum illum recepit

²⁸ indignatus est autem et nolebat introire pater ergo illius egressus coepit rogare illum

²⁹ at ille respondens dixit patri suo ecce tot annis servio tibi et numquam mandatum tuum praeterii et numquam dedisti mihi hedum ut cum amicis meis epularer

³⁰ sed postquam filius tuus hic qui devoravit substantiam suam cum meretricibus venit occidisti illi vitulum saginatum

³¹ at ipse dixit illi fili tu semper mecum es et omnia mea tua sunt

³² epulari autem et gaudere oportebat quia frater tuus hic mortuus erat et revixit perierat et inventus est

16 dicebat autem et ad discipulos suos homo quidam erat dives qui habebat vilicum et hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius

² et vocavit illum et ait illi quid hoc audio de te redde rationem vilicationis tuae iam enim non poteris vilicare

³ ait autem vilicus intra se quid faciam quia dominus meus aufert a me vilicationem fodere non valeo mendicare erubescio

⁴ scio quid faciam ut cum amotus fuero a vilicatione recipiant me in domos suas
⁵ convocatis itaque singulis debitoribus domini sui dicebat primo quantum debes domino meo
⁶ at ille dixit centum cados olei dixitque illi accipe cautionem tuam et sede cito scribe quinquaginta
⁷ deinde alio dixit tu vero quantum debes qui ait centum choros tritici ait illi accipe litteras tuas et scribe octoginta
⁸ et laudavit dominus vilicum iniquitatis quia prudenter fecisset quia filii huius saeculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt
⁹ et ego vobis dico facite vobis amicos de mamona iniquitatis ut cum defeceritis recipiant vos in aeterna tabernacula
¹⁰ qui fidelis est in minimo et in maiori fidelis est et qui in modico iniquus est et in maiori iniquus est
¹¹ si ergo in iniquo mamona fideles non fuistis quod verum est quis credet vobis
¹² et si in alieno fideles non fuistis quod vestrum est quis dabit vobis
¹³ nemo servus potest duobus dominis servire aut enim unum odiet et alterum diliget aut uni adhaerebit et alterum contemnet non potestis Deo servire et mamonae
¹⁴ audiebant autem omnia haec Pharisaei qui erant avari et deridebant illum
¹⁵ et ait illis vos estis qui iustificatis vos coram hominibus Deus autem novit corda vestra quia quod hominibus altum est abominatio est ante Deum
¹⁶ lex et prophetae usque ad Iohannem ex eo regnum Dei evangelizatur et omnis in illud vim facit
¹⁷ facilius est autem caelum et terram praeterire quam de lege unum apicem cadere
¹⁸ omnis qui dimittit uxorem suam et ducit alteram moechatur et qui dimissam a viro ducit moechatur
¹⁹ homo quidam erat dives et induebatur purpura et bysso et epulabatur cotidie splendide
²⁰ et erat quidam mendicus nomine Lazarus qui iacebat ad ianuam eius ulceribus plenus
²¹ cupiens saturari de micis quae cadebant de mensa divitis sed et canes veniebant et lingeabant ulcera eius
²² factum est autem ut moreretur mendicus et portaretur ab angelis in sinum Abrahae mortuus est autem et dives et sepultus est in inferno
²³ elevans oculos suos cum esset in tormentis videbat Abraham a longe et Lazarum in sinu eius
²⁴ et ipse clamans dixit pater Abraham miserere mei et mitte Lazarum ut intingat extremum digiti sui in aqua ut refrigeret linguam meam quia crucior in hac flamma

²⁵ et dixit illi Abraham fili recordare quia recepisti bona in vita tua et Lazarus similiter mala nunc autem hic consolatur tu vero cruciaris
²⁶ et in his omnibus inter nos et vos chasma magnum firmatum est ut hii qui volunt hinc transire ad vos non possint neque inde huc transmeare
²⁷ et ait rogo ergo te pater ut mittas eum in domum patris mei
²⁸ habeo enim quinque fratres ut testetur illis ne et ipsi veniant in locum hunc tormentorum
²⁹ et ait illi Abraham habent Mosen et prophetas audiant illos
³⁰ at ille dixit non pater Abraham sed si quis ex mortuis ierit ad eos paenitentiam agent
³¹ ait autem illi si Mosen et prophetas non audiunt neque si quis ex mortuis resurrexerit credent
17 et ad discipulos suos ait impossibile est ut non veniant scandala vae autem illi per quem veniunt
² utilius est illi si lapis molaris inponatur circa colum eius et prociatur in mare quam ut scandalizet unum de pusillis istis
³ adtendite vobis si peccaverit frater tuus increpa illum et si paenitentiam egerit dimitte illi
⁴ et si septies in die peccaverit in te et septies in die conversus fuerit ad te dicens paenitet me dimitte illi
⁵ et dixerunt apostoli Domino adauge nobis fidem
⁶ dixit autem Dominus si haberetis fidem sicut granum sinapis diceretis huic arbori moro eradicare et transplantare in mare et oboediret vobis
⁷ quis autem vestrum habens servum arantem aut pascentem qui regresso de agro dicet illi statim transi recumbe
⁸ et non dicet ei para quod cenem et praecinge te et ministra mihi donec manducem et bibam et post haec tu manducabis et bibes
⁹ numquid gratiam habet servo illi quia fecit quae sibi imperaverat non puto
¹⁰ sic et vos cum feceritis omnia quae praecepta sunt vobis dicite servi inutiles sumus quod debuimus facere fecimus
¹¹ et factum est dum iret in Hierusalem transiebat per mediam Samariam et Galilaeam
¹² et cum ingrederetur quoddam castellum occurrunt ei decem viri leprosi qui steterunt a longe
¹³ et levaverunt vocem dicentes Iesu praeceptor miserere nostri
¹⁴ quos ut vidit dixit ite ostendite vos sacerdotibus et factum est dum irent mundati sunt
¹⁵ unus autem ex illis ut vidit quia mundatus est regressus est cum magna voce magnificans Deum
¹⁶ et cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens et hic erat Samaritanus
¹⁷ respondens autem Iesus dixit nonne decem mundati sunt et novem ubi sunt

¹⁸ non est inventus qui rediret et daret gloriam Deo nisi hic alienigena

¹⁹ et ait illi surge vade quia fides tua te salvum fecit

²⁰ interrogatus autem a Phariseis quando venit regnum Dei respondit eis et dixit non venit regnum Dei cum observatione

²¹ neque dicent ecce hic aut ecce illic ecce enim regnum Dei intra vos est

²² et ait ad discipulos venient dies quando desideretis videre unum diem Filii hominis et non videbitis

²³ et dicent vobis ecce hic ecce illic nolite ire neque sectemini

²⁴ nam sicut fulgur coruscans de sub caelo in ea quae sub caelo sunt fulget ita erit Filius hominis in die sua

²⁵ primum autem oportet illum multa pati et reprobari a generatione hac

²⁶ et sicut factum est in diebus Noe ita erit et in diebus Filii hominis

²⁷ edebant et bibebant uxores ducebant et dabantur ad nuptias usque in diem qua intravit Noe in arcam et venit diluvium et perdidit omnes

²⁸ similiter sicut factum est in diebus Loth edebant et bibebant emebant et vendebant plantabant aedificabant

²⁹ qua die autem exiit Loth a Sodomis pluit ignem et sulphur de caelo et omnes perdidit

³⁰ secundum haec erit qua die Filius hominis revelabitur

³¹ in illa hora qui fuerit in tecto et vasa eius in domo ne descendat tollere illa et qui in agro similiter non redeat retro

³² memores estote uxoris Loth

³³ quicumque quaesierit animam suam salvare perdet illam et qui perdiderit illam vivificabit eam

³⁴ dico vobis illa nocte erunt duo in lecto uno unus adsumetur et alter relinquetur

³⁵ duae erunt molentes in unum una adsumetur et altera relinquetur duo in agro unus adsumetur et alter relinquetur

³⁶ respondentes dicunt illi ubi Domine

³⁷ qui dixit eis ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur aquilae

18 dicebat autem et parabolam ad illos quoniam oportet semper orare et non deficere

² dicens iudex quidam erat in quadam civitate qui Deum non timebat et hominem non verebatur

³ vidua autem quaedam erat in civitate illa et veniebat ad eum dicens vindica me de adversario meo

⁴ et nolebat per multum tempus post haec autem dixit intra se et si Deum non timeo nec hominem revereor

⁵ tamen quia molesta est mihi haec vidua vindicabo illam ne in novissimo veniens suggillet me

⁶ ait autem Dominus audite quid iudex iniquitatis dicit

⁷ Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte et patientiam habebit in illis

⁸ dico vobis quia cito faciet vindictam illorum verumtamen Filius hominis veniens putas inveniet fidem in terra

⁹ dixit autem et ad quosdam qui in se confidebant tamquam iusti et aspernabantur ceteros parabolam istam

¹⁰ duo homines ascenderunt in templum ut orarent unus Pharisaeus et alter publicanus

¹¹ Pharisaeus stans haec apud se orabat Deus gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum raptores iniusti adulteri vel ut etiam hic publicanus

¹² ieiuno bis in sabbato decimas do omnium quae possideo

¹³ et publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad caelum levare sed percutiebat pectus suum dicens Deus propitius esto mihi peccatori

¹⁴ dico vobis descendit hic iustificatus in domum suam ab illo quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur

¹⁵ adferebant autem ad illum et infantes ut eos tangeret quod cum viderent discipuli increpabant illos

¹⁶ Iesus autem convocans illos dixit sinite pueros venire ad me et nolite eos vetare talium est enim regnum Dei

¹⁷ amen dico vobis quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer non intrabit in illud

¹⁸ et interrogavit eum quidam princeps dicens magister bone quid faciens vitam aeternam possidebo

¹⁹ dixit autem ei Iesus quid me dicis bonum nemo bonus nisi solus Deus

²⁰ mandata nosti non occides non moechaberis non furtum facies non falsum testimonium dices honora patrem tuum et matrem

²¹ qui ait haec omnia custodivi a iuventute mea

²² quo audito Iesus ait ei adhuc unum tibi deest omnia quaecumque habes vende et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo et veni sequere me

²³ his ille auditis contristatus est quia dives erat valde

²⁴ videns autem illum Iesus tristem factum dixit quam difficile qui pecunias habent in regnum Dei intrant

²⁵ facilius est enim camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum Dei

²⁶ et dixerunt qui audiebant et quis potest salvus fieri

²⁷ ait illis quae impossibilia sunt apud homines possible sunt apud Deum

²⁸ ait autem Petrus ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te

²⁹ qui dixit eis amen dico vobis nemo est qui reliquit domum aut parentes aut fratres aut uxorem aut filios propter regnum Dei
³⁰ et non recipiat multo plura in hoc tempore et in saeculo venturo vitam aeternam
³¹ adsumpsit autem Iesus duodecim et ait illis ecce ascendimus Hierosolyma et consummabuntur omnia quae scripta sunt per prophetas de Filio hominis
³² tradetur enim gentibus et inludetur et flagellabitur et conspuetur
³³ et postquam flagellaverint occident eum et die tertia resurget
³⁴ et ipsi nihil horum intellexerunt et erat verbum istud absconditum ab eis et non intellegebant quae dicebantur
³⁵ factum est autem cum adpropinquaret Hiericho caecus quidam sedebat secus viam mendicans
³⁶ et cum audiret turbam praetereuntem interrogabat quid hoc esset
³⁷ dixerunt autem ei quod Iesus Nazarenus transiret
³⁸ et clamavit dicens Iesu Fili David miserere mei
³⁹ et qui praeibant increpabant eum ut taceret ipse vero multo magis clamabat Fili David miserere mei
⁴⁰ stans autem Iesus iussit illum adduci ad se et cum adpropinquasset interrogavit illum
⁴¹ dicens quid tibi vis faciam at ille dixit Domine ut videam
⁴² et Iesus dixit illi respice fides tua te salvum fecit
⁴³ et confestim vidit et sequebatur illum magnificans Deum et omnis plebs ut vidit dedit laudem Deo

19 et ingressus perambulabat Hiericho
² et ecce vir nomine Zaccheus et hic erat princeps publicanorum et ipse dives
³ et quaerebat videre Iesum quis esset et non poterat prae turba quia statura pusillus erat
⁴ et praecurrens ascendit in arborem sycomorum ut videret illum quia inde erat transiturus
⁵ et cum venisset ad locum suspiciens Iesus vidit illum et dixit ad eum Zacchee festinans descende quia hodie in domo tua oportet me manere
⁶ et festinans descendit et excepit illum gaudens
⁷ et cum viderent omnes murmurabant dicentes quod ad hominem peccatorem devertisset
⁸ stans autem Zaccheus dixit ad Dominum ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus et si quid aliquem defraudavi reddo quadruplum
⁹ ait Iesus ad eum quia hodie salus domui huic facta est eo quod et ipse filius sit Abrahae
¹⁰ venit enim Filius hominis quaerere et salvum facere quod perierat
¹¹ haec illis audientibus adiciens dixit parabolam eo quod esset prope Hierusalem et quia existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur

¹² dixit ergo homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum et reverti
¹³ vocatis autem decem servis suis dedit illis decem mnas et ait ad illos negotiamini dum venio
¹⁴ cives autem eius oderant illum et miserunt legationem post illum dicentes nolumus hunc regnare super nos
¹⁵ et factum est ut rediret accepto regno et iussit vocari servos quibus dedit pecuniam ut sciret quantum quisque negotiatus esset
¹⁶ venit autem primus dicens domine mna tua decem mnas acquisivit
¹⁷ et ait illi euge bone serve quia in modico fidelis fuisti eris potestatem habens supra decem civitates
¹⁸ et alter venit dicens domine mna tua fecit quinque mnas
¹⁹ et huic ait et tu esto supra quinque civitates
²⁰ et alter venit dicens domine ecce mna tua quam habui repositam in sudario
²¹ timui enim te quia homo austeris es tollis quod non posuisti et metis quod non seminasti
²² dicit ei de ore tuo te iudico serve nequam sciebas quod ego austeris homo sum tollens quod non posui et metens quod non seminavi
²³ et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam et ego veniens cum usuris utique exegissem illud
²⁴ et adstantibus dixit auferte ab illo mnam et date illi qui decem mnas habet
²⁵ et dixerunt ei domine habet decem mnas
²⁶ dico autem vobis quia omni habenti dabitur ab eo autem qui non habet et quod habet auferetur ab eo
²⁷ verumtamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare super se adducite huc et interficite ante me
²⁸ et his dictis praecedebat ascendens in Hierosolyma
²⁹ et factum est cum adpropinquasset ad Bethfage et Bethania ad montem qui vocatur Oliveti misit duos discipulos suos
³⁰ dicens ite in castellum quod contra est in quod introeuntes invenietis pullum asinae alligatum cui nemo umquam hominum sedit solvite illum et adducite
³¹ et si quis vos interrogaverit quare solvitis sic dicetis ei quia Dominus operam eius desiderat
³² abierunt autem qui missi erant et invenerunt sicut dixit illis stantem pullum
³³ solventibus autem illis pullum dixerunt domini eius ad illos quid solvitis pullum
³⁴ at illi dixerunt quia Dominus eum necessarium habet
³⁵ et duxerunt illum ad Iesum et iactantes vestimenta sua supra pullum inposuerunt Iesum
³⁶ eunte autem illo substernebant vestimenta sua in via

³⁷ et cum adpropinquaret iam ad descensum montis Oliveti coeperunt omnes turbae discentium gaudentes laudare Deum voce magna super omnibus quas viderant virtutibus

³⁸ dicentes benedictus qui venit rex in nomine Domini pax in caelo et gloria in excelsis

³⁹ et quidam Pharisaeorum de turbis dixerunt ad illum magister increpa discipulos tuos

⁴⁰ quibus ipse ait dico vobis quia si hii tacuerint lapides clamabunt

⁴¹ et ut adpropinquavit videns civitatem flevit super illam dicens

⁴² quia si cognovisses et tu et quidem in hac die tua quae ad pacem tibi nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis

⁴³ quia venient dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo et circumdabunt te et coangustabunt te undique

⁴⁴ ad terram prosternent te et filios qui in te sunt et non relinquent in te lapidem super lapidem eo quod non cognoveris tempus visitationis tuae

⁴⁵ et ingressus in templum coepit eicere vendentes in illo et ementes

⁴⁶ dicens illis scriptum est quia domus mea domus orationis est vos autem fecistis illam speluncam latronum

⁴⁷ et erat docens cotidie in templo principes autem sacerdotum et scribae et principes plebis quaerebant illum perdere

⁴⁸ et non inveniebant quid facerent illi omnis enim populus suspensus erat audiens illum

20 et factum est in una dierum docente illo populum in templo et evangelizante conveniunt principes sacerdotum et scribae cum senioribus

² et aiunt dicentes ad illum dic nobis in qua potestate haec facis aut quis est qui dedit tibi hanc potestatem

³ respondens autem dixit ad illos interrogabo vos et ego verbum respondete mihi

⁴ baptismum Iohannis de caelo erat an ex hominibus

⁵ at illi cogitabant inter se dicentes quia si dixerimus de caelo dicet quare ergo non credidistis illi

⁶ si autem dixerimus ex hominibus plebs universa lapidabit nos certi sunt enim Iohannem prophetam esse

⁷ et responderunt se nescire unde esset

⁸ et Iesus ait illis neque ego dico vobis in qua potestate haec facio

⁹ coepit autem dicere ad plebem parabolam hanc homo plantavit vineam et locavit eam colonis et ipse peregre fuit multis temporibus

¹⁰ et in tempore misit ad cultores servum ut de fructu vineae darent illi qui caesum dimiserunt eum inanem

¹¹ et addidit alterum servum mittere illi autem hunc quoque caedentes et adficientes contumelia dimiserunt inanem

¹² et addidit tertium mittere qui et illum vulnerantes eiecerunt

¹³ dixit autem dominus vineae quid faciam mittam filium meum dilectum forsitan cum hunc viderint verebuntur

¹⁴ quem cum vidissent coloni cogitaverunt inter se dicentes hic est heres occidamus illum ut nostra fiat hereditas

¹⁵ et eiecit illum extra vineam occiderunt quid ergo faciet illis dominus vineae

¹⁶ veniet et perdet colonos istos et dabit vineam aliis quo audito dixerunt illi absit

¹⁷ ille autem aspiciens eos ait quid est ergo hoc quod scriptum est lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli

¹⁸ omnis qui ceciderit supra illum lapidem conquassabitur supra quem autem ceciderit comminuet illum

¹⁹ et quaerebant principes sacerdotum et scribae mittere in illum manus illa hora et timuerunt populum cognoverunt enim quod ad ipsos dixerit similitudinem istam

²⁰ et observantes miserunt insidiatores qui se iustos simularent ut caperent eum in sermone et traderent illum principatui et potestati praesidis

²¹ et interrogaverunt illum dicentes magister scimus quia recte dicis et doces et non accipis personam sed in veritate viam Dei doces

²² licet nobis dare tributum Caesari an non

²³ considerans autem dolum illorum dixit ad eos quid me temptatis

²⁴ ostendite mihi denarium cuius habet imaginem et inscriptionem respondentes dixerunt Caesaris

²⁵ et ait illis reddite ergo quae Caesaris sunt Caesari et quae Dei sunt Deo

²⁶ et non potuerunt verbum eius reprehendere coram plebe et mirati in responso eius tacuerunt

²⁷ accesserunt autem quidam Sadducaeorum qui negant esse resurrectionem et interrogaverunt eum

²⁸ dicentes magister Moses scripsit nobis si frater alicuius mortuus fuerit habens uxorem et hic sine filiis fuerit ut accipiat eam frater eius uxorem et suscitet semen fratri suo

²⁹ septem ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus est sine filiis

³⁰ et sequens accepit illam et ipse mortuus est sine filio

³¹ et tertius accepit illam similiter et omnes septem et non reliquerunt semen et mortui sunt

³² novissima omnium mortua est et mulier

³³ in resurrectione ergo cuius eorum erit uxor siquidem septem habuerunt eam uxorem

³⁴ et ait illis Iesus filii saeculi huius nubunt et traduntur ad nuptias

³⁵ illi autem qui digni habebuntur saeculo illo et resurrectione ex mortuis neque nubunt neque ducunt uxores

³⁶ neque enim ultra mori poterunt aequales enim angelis sunt et filii sunt Dei cum sint filii resurrectionis

³⁷ quia vero resurgant mortui et Moses ostendit secus rubum sicut dicit Dominum Deum Abraham et Deum Isaac et Deum Iacob

³⁸ Deus autem non est mortuorum sed vivorum omnes enim vivunt ei

³⁹ respondentes autem quidam scribarum dixerunt magister bene dixisti

⁴⁰ et amplius non audebant eum quicquam interrogare

⁴¹ dixit autem ad illos quomodo dicunt Christum Filium David esse

⁴² et ipse David dicit in libro Psalmorum dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis

⁴³ donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum

⁴⁴ David ergo Dominum illum vocat et quomodo filius eius est

⁴⁵ audiente autem omni populo dixit discipulis suis

⁴⁶ attendite a scribis qui volunt ambulare in stolis et amant salutationes in foro et primas cathedras in synagogis et primos discubitus in conviviis

⁴⁷ qui devorant domos viduarum simulantes longam orationem hii accipient damnationem maiorem

21 respiciens autem vidit eos qui mittebant munera sua in gazofilacium divites

² vidit autem et quandam viduam pauperulam mittentem aera minuta duo

³ et dixit vere dico vobis quia vidua haec pauper plus quam omnes misit

⁴ nam omnes hii ex abundantia sibi miserunt in munera Dei haec autem ex eo quod deest illi omnem victum suum quem habuit misit

⁵ et quibusdam dicentibus de templo quod lapidibus bonis et donis ornatum esset dixit

⁶ haec quae videtis venient dies in quibus non relinquatur lapis super lapidem qui non destruatur

⁷ interrogaverunt autem illum dicentes praeceptor quando haec erunt et quod signum cum fieri incipient

⁸ qui dixit videte ne seducamini multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego sum et tempus adpropinquavit nolite ergo ire post illos

⁹ cum autem audieritis proelia et seditiones nolite terri oportet primum haec fieri sed non statim finis

¹⁰ tunc dicebat illis surget gens contra gentem et regnum adversus regnum

¹¹ terraemotus magni erunt per loca et pestilentiae et fames terroresque de caelo et signa magna erunt

¹² sed ante haec omnia incient vobis manus suas et persequentur tradentes in synagogas et custodias trahentes ad reges et praesides propter nomen meum

¹³ continget autem vobis in testimonium

¹⁴ ponite ergo in cordibus vestris non praemeditari quemadmodum respondeatis

¹⁵ ego enim dabo vobis os et sapientiam cui non poterunt resistere et contradicere omnes adversarii vestri

¹⁶ trademini autem a parentibus et fratribus et cognatis et amicis et morte adficiet ex vobis

¹⁷ et eritis odio omnibus propter nomen meum

¹⁸ et capillus de capite vestro non peribit

¹⁹ in patientia vestra possidebitis animas vestras

²⁰ cum autem videritis circumdari ab exercitu Hierusalem tunc scitote quia adpropinquavit desolatio eius

²¹ tunc qui in Iudaea sunt fugiant in montes et qui in medio eius discedant et qui in regionibus non intrent in eam

²² quia dies ultionis hii sunt ut impleantur omnia quae scripta sunt

²³ vae autem praegnatis et nutrientibus in illis diebus erit enim pressura magna supra terram et ira populo huic

²⁴ et cadent in ore gladii et captivi ducentur in omnes gentes et Hierusalem calcabitur a gentibus donec impleantur tempora nationum

²⁵ et erunt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentium prae confusione sonitus maris et fluctuum

²⁶ arescentibus hominibus prae timore et expectatione quae supervenient universo orbi nam virtutes caelorum movebuntur

²⁷ et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum potestate magna et maiestate

²⁸ his autem fieri incipientibus respicite et levate capita vestra quoniam adpropinquat redemptio vestra

²⁹ et dixit illis similitudinem videte ficulneam et omnes arbores

³⁰ cum producant iam ex se fructum scitis quoniam prope est aestas

³¹ ita et vos cum videritis haec fieri scitote quoniam prope est regnum Dei

³² amen dico vobis quia non praeteribit generatio haec donec omnia fiant

³³ caelum et terra transibunt verba autem mea non transient

³⁴ attendite autem vobis ne forte graventur corda vestra in crapula et ebrietate et curis huius vitae et superveniat in vos repentina dies illa

³⁵ tamquam laqueus enim superveniet in omnes qui sedent super faciem omnis terrae
³⁶ vigilate itaque omni tempore orantes ut digni habeamini fugere ista omnia quae futura sunt et stare ante Filium hominis
³⁷ erat autem diebus docens in templo noctibus vero exiens morabatur in monte qui vocatur Oliveti
³⁸ et omnis populus manicabat ad eum in templo audire eum
22 adpropinquabat autem dies festus azymorum qui dicitur pascha
² et quaerebant principes sacerdotum et scribae quomodo eum interficerent timebant vero plebem
³ intravit autem Satanas in Iudam qui cognominatur Scarioth unum de duodecim
⁴ et abiit et locutus est cum principibus sacerdotum et magistratibus quemadmodum illum traderet eis
⁵ et gavisi sunt et pacti sunt pecuniam illi dare
⁶ et spondit et quaerebat oportunitatem ut traderet illum sine turbis
⁷ venit autem dies azymorum in qua necesse erat occidi pascha
⁸ et misit Petrum et Iohannem dicens euntes parate nobis pascha ut manducemus
⁹ at illi dixerunt ubi vis paremus
¹⁰ et dixit ad eos ecce introeuntibus vobis in civitatem occurret vobis homo amphoram aquae portans sequimini eum in domum in qua intrat
¹¹ et dicetis patri familias domus dicit tibi magister ubi est diversorium ubi pascha cum discipulis meis manducem
¹² et ipse vobis ostendet cenaculum magnum stratum et ibi parate
¹³ euntes autem invenerunt sicut dixit illis et paraverunt pascha
¹⁴ et cum facta esset hora discubuit et duodecim apostoli cum eo
¹⁵ et ait illis desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum antequam patiar
¹⁶ dico enim vobis quia ex hoc non manducabo illum donec impleatur in regno Dei
¹⁷ et accepto calice gratias egit et dixit accipite et dividite inter vos
¹⁸ dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis donec regnum Dei veniat
¹⁹ et accepto pane gratias egit et fregit et dedit eis dicens hoc est corpus meum quod pro vobis datur hoc facite in meam commemorationem
²⁰ similiter et calicem postquam cenavit dicens hic est calix novum testamentum in sanguine meo quod pro vobis funditur
²¹ verumtamen ecce manus tradentis me mecum est in mensa

²² et quidem Filius hominis secundum quod definitum est vadit verumtamen vae illi homini per quem traditur
²³ et ipsi coeperunt quaerere inter se quis esset ex eis qui hoc facturus esset
²⁴ facta est autem et contentio inter eos quis eorum videretur esse maior
²⁵ dixit autem eis reges gentium dominantur eorum et qui potestatem habent super eos benefici vocantur
²⁶ vos autem non sic sed qui maior est in vobis fiat sicut iunior et qui praecessor est sicut ministrator
²⁷ nam quis maior est qui recumbit an qui ministrat nonne qui recumbit ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat
²⁸ vos autem estis qui permansistis mecum in temptationibus meis
²⁹ et ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum
³⁰ ut edatis et bibatis super mensam meam in regno et sedeatis super thronos iudicantes duodecim tribus Israhel
³¹ ait autem Dominus Simon Simon ecce Satanas expetivit vos ut cribraret sicut triticum
³² ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua et tu aliquando conversus confirma fratres tuos
³³ qui dixit ei Domine tecum paratus sum et in carcerem et in mortem ire
³⁴ et ille dixit dico tibi Petre non cantabit hodie gallus donec ter abneges nosse me
³⁵ et dixit eis quando misi vos sine sacco et pera et calciamentis numquid aliquid defuit vobis at illi dixerunt nihil
³⁶ dixit ergo eis sed nunc qui habet saccum tollat similiter et peram et qui non habet vendat tunicam suam et emat gladium
³⁷ dico enim vobis quoniam adhuc hoc quod scriptum est oportet impleri in me et quod cum iniustus deputatus est etenim ea quae sunt de me finem habent
³⁸ at illi dixerunt Domine ecce gladii duo hic at ille dixit eis satis est
³⁹ et egressus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum secuti sunt autem illum et discipuli
⁴⁰ et cum pervenisset ad locum dixit illis orate ne intretis in temptationem
⁴¹ et ipse avulsus est ab eis quantum iactus est lapidis et positus genibus orabat
⁴² dicens Pater si vis transfer calicem istum a me verumtamen non mea voluntas sed tua fiat
⁴³ apparuit autem illi angelus de caelo confortans eum et factus in agonia prolixius orabat
⁴⁴ et factus est sudor eius sicut guttae sanguinis decurrentis in terram

⁴⁵ et cum surrexisset ab oratione et venisset ad discipulos suos invenit eos dormientes prae tristitia
⁴⁶ et ait illis quid dormitis surgite orate ne intretis in temptationem
⁴⁷ adhuc eo loquente ecce turba et qui vocabatur Iudas unus de duodecim antecedebat eos et adpropinquavit Iesu ut oscularetur eum
⁴⁸ Iesus autem dixit ei Iuda osculo Filium hominis tradis
⁴⁹ videntes autem hii qui circa ipsum erant quod futurum erat dixerunt ei Domine si percutimus in gladio
⁵⁰ et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum et amputavit auriculam eius dextram
⁵¹ respondens autem Iesus ait sinite usque huc et cum tetigisset auriculam eius sanavit eum
⁵² dixit autem Iesus ad eos qui venerant ad se principes sacerdotum et magistratus templi et seniores quasi ad latronem existis cum gladiis et fustibus
⁵³ cum cotidie vobiscum fuerim in templo non extendistis manus in me sed haec est hora vestra et potestas tenebrarum
⁵⁴ comprehendentes autem eum duxerunt ad domum principis sacerdotum Petrus vero sequebatur a longe
⁵⁵ accenso autem igni in medio atrio et circumsedentibus illis erat Petrus in medio eorum
⁵⁶ quem cum vidisset ancilla quaedam sedentem ad lumen et eum fuisset intuita dixit et hic cum illo erat
⁵⁷ at ille negavit eum dicens mulier non novi illum
⁵⁸ et post pusillum alius videns eum dixit et tu de illis es Petrus vero ait o homo non sum
⁵⁹ et intervallo facto quasi horae unius alius quidam adfirmabat dicens vere et hic cum illo erat nam et Galilaeus est
⁶⁰ et ait Petrus homo nescio quod dicis et continuo adhuc illo loquente cantavit gallus
⁶¹ et conversus Dominus respexit Petrum et recordatus est Petrus verbi Domini sicut dixit quia priusquam gallus cantet ter me negabis
⁶² et egressus foras Petrus flevit amare
⁶³ et viri qui tenebant illum includebant ei caedentes
⁶⁴ et velaverunt eum et percutiebant faciem eius et interrogabant eum dicentes prophetiza quis est qui te percussit
⁶⁵ et alia multa blasphemantes dicebant in eum
⁶⁶ et ut factus est dies convenerunt seniores plebis et principes sacerdotum et scribae et duxerunt illum in concilium suum dicentes si tu es Christus dic nobis
⁶⁷ et ait illis si vobis dixero non creditis mihi
⁶⁸ si autem et interrogavero non respondebitis mihi neque dimittetis
⁶⁹ ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei

⁷⁰ dixerunt autem omnes tu ergo es Filius Dei qui ait vos dicitis quia ego sum

⁷¹ at illi dixerunt quid adhuc desideramus testimonium ipsi enim audivimus de ore eius

23 et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum

² coeperunt autem accusare illum dicentes hunc invenimus subvertentem gentem nostram et prohibentem tributa dari Caesari et dicentem se Christum regem esse

³ Pilatus autem interrogavit eum dicens tu es rex Iudaeorum at ille respondens ait tu dicis

⁴ ait autem Pilatus ad principes sacerdotum et turbas nihil invenio causae in hoc homine

⁵ at illi invalescebant dicentes commovet populum docens per universam Iudaeam et incipiens a Galilaea usque huc

⁶ Pilatus autem audiens Galilaeam interrogavit si homo Galilaeus esset

⁷ et ut cognovit quod de Herodis potestate esset remisit eum ad Herodem qui et ipse Hierosolymis erat illis diebus

⁸ Herodes autem viso Iesu gavisus est valde erat enim cupiens ex multo tempore videre eum eo quod audiret multa de illo et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri

⁹ interrogabat autem illum multis sermonibus at ipse nihil illi respondebat

¹⁰ stabant etiam principes sacerdotum et scribae constanter accusantes eum

¹¹ sprexit autem illum Herodes cum exercitu suo et inlusit indutum veste alba et remisit ad Pilatum

¹² et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die nam antea inimici erant ad invicem

¹³ Pilatus autem convocatis principibus sacerdotum et magistratibus et plebe

¹⁴ dixit ad illos obtulistis mihi hunc hominem quasi avertentem populum et ecce ego coram vobis interrogans nullam causam inveni in homine isto ex his in quibus eum accusatis

¹⁵ sed neque Herodes nam remisi vos ad illum et ecce nihil dignum morte actum est ei

¹⁶ emendatum ergo illum dimittam

¹⁷ necesse autem habebat dimittere eis per diem festum unum

¹⁸ exclamavit autem simul universa turba dicens tolle hunc et dimitte nobis Barabban

¹⁹ qui erat propter seditionem quandam factam in civitate et homicidium missus in carcerem

²⁰ iterum autem Pilatus locutus est ad illos volens dimittere Iesum

²¹ at illi succlamabant dicentes crucifige crucifige illum

²² ille autem tertio dixit ad illos quid enim mali fecit iste nullam causam mortis invenio in eo corripiam ergo illum et dimittam

²³ at illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur et invalescebant voces eorum

²⁴ et Pilatus adiudicavit fieri petitionem eorum

²⁵ dimisit autem illis eum qui propter homicidium et seditionem missus fuerat in carcerem quem petebant Iesum vero tradidit voluntati eorum

²⁶ et cum ducerent eum adprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem venientem de villa et inposuerunt illi crucem portare post Iesum

²⁷ sequebatur autem illum multa turba populi et mulierum quae plangebant et lamentabant eum

²⁸ conversus autem ad illas Iesus dixit filiae Hierusalem nolite flere super me sed super vos ipsas flete et super filios vestros

²⁹ quoniam ecce venient dies in quibus dicent beatae steriles et ventres qui non genuerunt et ubera quae non lactaverunt

³⁰ tunc incipient dicere montibus cadite super nos et collibus operite nos

³¹ quia si in viridi ligno haec faciunt in arido quid fiet

³² ducebantur autem et alii duo nequam cum eo ut interficerentur

³³ et postquam venerunt in locum qui vocatur Calvariae ibi crucifixerunt eum et latrones unum a dextris et alterum a sinistris

³⁴ Iesus autem dicebat Pater dimitte illis non enim sciunt quid faciunt dividentes vero vestimenta eius miserunt sortes

³⁵ et stabat populus expectans et deridebant illum principes cum eis dicentes alios salvos fecit se salvum faciat si hic est Christus Dei electus

³⁶ includebant autem ei et milites accedentes et acetum offerentes illi

³⁷ dicentes si tu es rex Iudaeorum salvum te fac

³⁸ erat autem et superscriptio inscripta super illum litteris graecis et latinis et hebraicis hic est rex Iudaeorum

³⁹ unus autem de his qui pendebant latronibus blasphemabat eum dicens si tu es Christus salvum fac temet ipsum et nos

⁴⁰ respondens autem alter increpabat illum dicens neque tu times Deum quod in eadem damnatione es

⁴¹ et nos quidem iuste nam digna factis recipimus hic vero nihil mali gessit

⁴² et dicebat ad Iesum Domine memento mei cum veneris in regnum tuum

⁴³ et dixit illi Iesus amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso

⁴⁴ erat autem fere hora sexta et tenebrae factae sunt in universa terra usque in nonam horam

⁴⁵ et obscuratus est sol et velum templi scissum est medium

⁴⁶ et clamans voce magna Iesus ait Pater in manus tuas commendo spiritum meum et haec dicens exspiravit

⁴⁷ videns autem centurio quod factum fuerat glorificavit Deum dicens vere hic homo iustus erat

⁴⁸ et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud et videbant quae fiebant percutientes pectora sua revertebantur

⁴⁹ stabant autem omnes noti eius a longe et mulieres quae secutae erant eum a Galilaea haec videntes

⁵⁰ et ecce vir nomine Ioseph qui erat decurio vir bonus et iustus

⁵¹ hic non consenserat consilio et actibus eorum ab Arimathia civitate Iudaeae qui expectabat et ipse regnum Dei

⁵² hic accessit ad Pilatum et petiit corpus Iesu

⁵³ et depositum involvit sindone et posuit eum in monumento exciso in quo nondum quisquam positus fuerat

⁵⁴ et dies erat parasceves et sabbatum inlucescerat

⁵⁵ subsecutae autem mulieres quae cum ipso venerant de Galilaea viderunt monumentum et quemadmodum positum erat corpus eius

⁵⁶ et revertentes paraverunt aromata et unguenta et sabbato quidem siluerunt secundum mandatum

24 una autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum portantes quae paraverant aromata

² et invenerunt lapidem revolutum a monumento

³ et ingressae non invenerunt corpus Domini Iesu

⁴ et factum est dum mente consternatae essent de isto ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti

⁵ cum timerent autem et declinarent vultum in terram dixerunt ad illas quid quaeritis viventem cum mortuis

⁶ non est hic sed surrexit recordamini qualiter locutus est vobis cum adhuc in Galilaea esset

⁷ dicens quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum et crucifigi et die tertia resurgere

⁸ et recordatae sunt verborum eius

⁹ et regressae a monumento nuntiaverunt haec omnia illis undecim et ceteris omnibus

¹⁰ erat autem Maria Magdalene et Iohanna et Maria Iacobi et ceterae quae cum eis erant quae dicebant ad apostolos haec

¹¹ et visa sunt ante illos sicut deliramentum verba ista et non credebant illis

¹² Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum et procumbens videt linteamina sola posita et abiit secum mirans quod factum fuerat

¹³ et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Hierusalem nomine Emmaus

¹⁴ et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus quae acciderant

¹⁵ et factum est dum fabularentur et secum quaerent et ipse Iesus adpropinquans ibat cum illis

¹⁶ oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent

¹⁷ et ait ad illos qui sunt hii sermones quos confertis ad invicem ambulantes et estis tristes

¹⁸ et respondens unus cui nomen Cleopas dixit ei tu solus peregrinus es in Hierusalem et non cognovisti quae facta sunt in illa his diebus

¹⁹ quibus ille dixit quae et dixerunt de Iesu Nazareno qui fuit vir propheta potens in opere et sermone coram Deo et omni populo

²⁰ et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotum et principes nostri in damnationem mortis et crucifixerunt eum

²¹ nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israhel et nunc super haec omnia tertia dies hodie quod haec facta sunt

²² sed et mulieres quaedam ex nostris terruerunt nos quae ante lucem fuerunt ad monumentum

²³ et non invento corpore eius venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse qui dicunt eum vivere

²⁴ et abierunt quidam ex nostris ad monumentum et ita invenerunt sicut mulieres dixerunt ipsum vero non viderunt

²⁵ et ipse dixit ad eos o stulti et tardi corde ad credendum in omnibus quae locuti sunt prophetae

²⁶ nonne haec oportuit pati Christum et ita intrare in gloriam suam

²⁷ et incipiens a Mose et omnibus prophetis interpretabatur illis in omnibus scripturis quae de ipso erant

²⁸ et adpropinquaverunt castello quo ibant et ipse se finxit longius ire

²⁹ et coegerunt illum dicentes mane nobiscum quoniam advesperascit et inclinata est iam dies et intravit cum illis

³⁰ et factum est dum recumberet cum illis accepit panem et benedixit ac fregit et porrigebat illis

³¹ et aperti sunt oculi eorum et cognoverunt eum et ipse evanuit ex oculis eorum

³² et dixerunt ad invicem nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via et aperiret nobis scripturas

³³ et surgentes eadem hora regressi sunt in Hierusalem et invenerunt congregatos undecim et eos qui cum ipsis erant

³⁴ dicentes quod surrexit Dominus vere et apparuit Simoni

³⁵ et ipsi narrabant quae gesta erant in via et quomodo cognoverunt eum in fractione panis

³⁶ dum haec autem loquuntur Iesus stetit in medio eorum et dicit eis pax vobis ego sum nolite timere

³⁷ conturbati vero et conterriti existimabant se spiritum videre

³⁸ et dixit eis quid turbati estis et cogitationes ascendunt in corda vestra

³⁹ videte manus meas et pedes quia ipse ego sum palpate et videte quia spiritus carnem et ossa non habet sicut me videtis habere

⁴⁰ et cum hoc dixisset ostendit eis manus et pedes

⁴¹ adhuc autem illis non credentibus et mirantibus prae gaudio dixit habetis hic aliquid quod manducetur

⁴² at illi obtulerunt ei partem piscis assi et favum mellis

⁴³ et cum manducasset coram eis sumens reliquias dedit eis

⁴⁴ et dixit ad eos haec sunt verba quae locutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum quoniam necesse est impleri omnia quae scripta sunt in lege Mosi et prophetis et psalmis de me

⁴⁵ tunc aperuit illis sensum ut intellegerent scripturas

⁴⁶ et dixit eis quoniam sic scriptum est et sic oportebat Christum pati et resurgere a mortuis die tertia

⁴⁷ et praedicari in nomine eius paenitentiam et remissionem peccatorum in omnes gentes incipientibus ab Hierosolyma

⁴⁸ vos autem estis testes horum

⁴⁹ et ego mitto promissum Patris mei in vos vos autem sedete in civitate quoadusque induamini virtutem ex alto

⁵⁰ eduxit autem eos foras in Bethaniam et elevatis manibus suis benedixit eis

⁵¹ et factum est dum benediceret illis recessit ab eis et ferebatur in caelum

⁵² et ipsi adorantes regressi sunt in Hierusalem cum gaudio magno

⁵³ et erant semper in templo laudantes et benedicentes Deum amen

Secundum Iohannem

1 in principio erat Verbum et Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum
² hoc erat in principio apud Deum
³ omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil quod factum est
⁴ in ipso vita erat et vita erat lux hominum
⁵ et lux in tenebris lucet et tenebrae eam non comprehenderunt
⁶ fuit homo missus a Deo cui nomen erat Iohannes
⁷ hic venit in testimonium ut testimonium perhiberet de lumine ut omnes crederent per illum
⁸ non erat ille lux sed ut testimonium perhiberet de lumine
⁹ erat lux vera quae inluminat omnem hominem venientem in mundum
¹⁰ in mundo erat et mundus per ipsum factus est et mundus eum non cognovit
¹¹ in propria venit et sui eum non receperunt
¹² quotquot autem receperunt eum dedit eis potestatem filios Dei fieri his qui credunt in nomine eius
¹³ qui non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis neque ex voluntate viri sed ex Deo nati sunt
¹⁴ et Verbum caro factum est et habitavit in nobis et vidimus gloriam eius gloriam quasi unigeniti a Patre plenum gratiae et veritatis
¹⁵ Iohannes testimonium perhibet de ipso et clamat dicens hic erat quem dixi vobis qui post me venturus est ante me factus est quia prior me erat
¹⁶ et de plenitudine eius nos omnes accepimus et gratiam pro gratia
¹⁷ quia lex per Moysen data est gratia et veritas per Iesum Christum facta est
¹⁸ Deum nemo vidit umquam unigenitus Filius qui est in sinu Patris ipse enarravit
¹⁹ et hoc est testimonium Iohannis quando miserunt Iudaei ab Hierosolymis sacerdotes et Levitas ad eum ut interrogarent eum tu quis es
²⁰ et confessus est et non negavit et confessus est quia non sum ego Christus
²¹ et interrogaverunt eum quid ergo Helias es tu et dicit non sum propheta es tu et respondit non
²² dixerunt ergo ei quis es ut responsum demus his qui miserunt nos quid dicis de te ipso
²³ ait ego vox clamantis in deserto dirigite viam Domini sicut dixit Esaias propheta
²⁴ et qui missi fuerant erant ex Pharisaeis
²⁵ et interrogaverunt eum et dixerunt ei quid ergo baptizas si tu non es Christus neque Helias neque propheta

²⁶ respondit eis Iohannes dicens ego baptizo in aqua medius autem vestrum stetit quem vos non scitis
²⁷ ipse est qui post me venturus est qui ante me factus est cuius ego non sum dignus ut solvam eius corrigiam calciamenti
²⁸ haec in Bethania facta sunt trans Iordanen ubi erat Iohannes baptizans
²⁹ altera die videt Iohannes Iesum venientem ad se et ait ecce agnus Dei qui tollit peccatum mundi
³⁰ hic est de quo dixi post me venit vir qui ante me factus est quia prior me erat
³¹ et ego nesciebam eum sed ut manifestaretur Israel propterea veni ego in aqua baptizans
³² et testimonium perhibuit Iohannes dicens quia vidi Spiritum descendantem quasi columbam de caelo et mansit super eum
³³ et ego nesciebam eum sed qui misit me baptizare in aqua ille mihi dixit super quem videris Spiritum descendantem et manentem super eum hic est qui baptizat in Spiritu Sancto
³⁴ et ego vidi et testimonium perhibui quia hic est Filius Dei
³⁵ altera die iterum stabat Iohannes et ex discipulis eius duo
³⁶ et respiciens Iesum ambulans dicit ecce agnus Dei
³⁷ et audierunt eum duo discipuli loquentem et secuti sunt Iesum
³⁸ conversus autem Iesus et videns eos sequentes dicit eis quid quaeritis qui dixerunt ei rabbi quod dicitur interpretatum magister ubi habitas
³⁹ dicit eis venite et videte venerunt et viderunt ubi maneret et apud eum manserunt die illo hora autem erat quasi decima
⁴⁰ erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus qui audierant ab Iohanne et secuti fuerant eum
⁴¹ invenit hic primum fratrem suum Simonem et dicit ei invenimus Messiam quod est interpretatum Christus
⁴² et adduxit eum ad Iesum intuitus autem eum Iesus dicit tu es Simon filius Iohanna tu vocaberis Cephas quod interpretatur Petrus
⁴³ in crastinum voluit exire in Galilaeam et invenit Philippum et dicit ei Iesus sequere me
⁴⁴ erat autem Philippus a Bethsaida civitate Andreae et Petri
⁴⁵ invenit Philippus Nathanahel et dicit ei quem scripsit Moses in lege et prophetae invenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth

⁴⁶ et dixit ei Nathanahel a Nazareth potest aliquid boni esse dicit ei Philippus veni et vide
⁴⁷ vidit Iesus Nathanahel venientem ad se et dicit de eo ecce vere Israhelita in quo dolus non est
⁴⁸ dicit ei Nathanahel unde me nosti respondit Iesus et dixit ei priusquam te Philippus vocaret cum esses sub ficu vidi te
⁴⁹ respondit ei Nathanahel et ait rabbi tu es Filius Dei tu es rex Israhel
⁵⁰ respondit Iesus et dixit ei quia dixi tibi vidi te sub ficu credis maius his videbis
⁵¹ et dicit ei amen amen dico vobis videbitis caelum apertum et angelos Dei ascendentes et descendentes supra Filium hominis

2 et die tertio nuptiae factae sunt in Cana Galilaeae et erat mater Iesu ibi
² vocatus est autem ibi et Iesus et discipuli eius ad nuptias
³ et deficiente vino dicit mater Iesu ad eum vinum non habent
⁴ et dicit ei Iesus quid mihi et tibi est mulier nondum venit hora mea
⁵ dicit mater eius ministris quodcumque dixerit vobis facite
⁶ erant autem ibi lapideae hydriae sex positae secundum purificationem Iudaeorum capientes singulae metretas binas vel ternas
⁷ dicit eis Iesus implete hydrias aqua et impleverunt eas usque ad summum
⁸ et dicit eis Iesus haurite nunc et ferte architriclino et tulerunt
⁹ ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam et non sciebat unde esset ministri autem sciebant qui haurierant aquam vocat sponsum architriclinus
¹⁰ et dicit ei omnis homo primum bonum vinum ponit et cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est tu servasti bonum vinum usque adhuc
¹¹ hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilaeae et manifestavit gloriam suam et crediderunt in eum discipuli eius
¹² post hoc descendit Capharnaum ipse et mater eius et fratres eius et discipuli eius et ibi manserunt non multis diebus
¹³ et prope erat pascha Iudaeorum et ascendit Hierosolyma Iesus
¹⁴ et invenit in templo vendentes boves et oves et columbas et nummularios sedentes
¹⁵ et cum fecisset quasi flagellum de funiculis omnes eiecit de templo oves quoque et boves et nummulariorum effudit aes et mensas subvertit
¹⁶ et his qui columbas vendebant dixit auferte ista hinc nolite facere domum Patris mei domum negotiationis

¹⁷ recordati vero sunt discipuli eius quia scriptum est zelus domus tuae comedit me
¹⁸ responderunt ergo Iudaei et dixerunt ei quod signum ostendis nobis quia haec facis
¹⁹ respondit Iesus et dixit eis solvite templum hoc et in tribus diebus excitabo illud
²⁰ dixerunt ergo Iudaei quadraginta et sex annis aedificatum est templum hoc et tu tribus diebus excitabis illud
²¹ ille autem dicebat de templo corporis sui
²² cum ergo resurrexisset a mortuis recordati sunt discipuli eius quia hoc dicebat et crediderunt scripturae et sermoni quem dixit Iesus
²³ cum autem esset Hierosolymis in pascha in die festo multi crediderunt in nomine eius videntes signa eius quae faciebat
²⁴ ipse autem Iesus non credebat semet ipsum eis eo quod ipse nosset omnes
²⁵ et quia opus ei non erat ut quis testimonium perhiberet de homine ipse enim sciebat quid esset in homine

3 erat autem homo ex Pharisaeis Nicodemus nomine princeps Iudaeorum
² hic venit ad eum nocte et dixit ei rabbi scimus quia a Deo venisti magister nemo enim potest haec signa facere quae tu facis nisi fuerit Deus cum eo
³ respondit Iesus et dixit ei amen amen dico tibi nisi quis natus fuerit denuo non potest videre regnum Dei
⁴ dicit ad eum Nicodemus quomodo potest homo nasci cum senex sit numquid potest in ventrem matris suae iterato introire et nasci
⁵ respondit Iesus amen amen dico tibi nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu non potest introire in regnum Dei
⁶ quod natum est ex carne caro est et quod natum est ex Spiritu spiritus est
⁷ non mireris quia dixi tibi oportet vos nasci denuo
⁸ Spiritus ubi vult spirat et vocem eius audis sed non scis unde veniat et quo vadat sic est omnis qui natus est ex Spiritu
⁹ respondit Nicodemus et dixit ei quomodo possunt haec fieri
¹⁰ respondit Iesus et dixit ei tu es magister Israhel et haec ignoras
¹¹ amen amen dico tibi quia quod scimus loquimur et quod vidimus testamur et testimonium nostrum non accipitis
¹² si terrena dixi vobis et non creditis quomodo si dixero vobis caelestia credetis
¹³ et nemo ascendit in caelum nisi qui descendit de caelo Filius hominis qui est in caelo
¹⁴ et sicut Moses exaltavit serpentem in deserto ita exaltari oportet Filium hominis

¹⁵ ut omnis qui credit in ipso non pereat sed habeat vitam aeternam

¹⁶ sic enim dilexit Deus mundum ut Filium suum unigenitum daret ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam aeternam

¹⁷ non enim misit Deus Filium suum in mundum ut iudicet mundum sed ut salvetur mundus per ipsum

¹⁸ qui credit in eum non iudicatur qui autem non credit iam iudicatus est quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei

¹⁹ hoc est autem iudicium quia lux venit in mundum et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem erant enim eorum mala opera

²⁰ omnis enim qui mala agit odit lucem et non venit ad lucem ut non arguantur opera eius

²¹ qui autem facit veritatem venit ad lucem ut manifestentur eius opera quia in Deo sunt facta

²² post haec venit Iesus et discipuli eius in iudaeam terram et illic demorabatur cum eis et baptizabat

²³ erat autem et Iohannes baptizans in Aenon iuxta Salim quia aquae multae erant illic et adveniebant et baptizabantur

²⁴ nondum enim missus fuerat in carcerem Iohannes facta est ergo quaestio ex discipulis Iohannis cum Iudaeis de purificatione

²⁶ et venerunt ad Iohannem et dixerunt ei rabbi qui erat tecum trans Iordanem cui tu testimonium perhibuisti ecce hic baptizat et omnes veniunt ad eum
²⁷ respondit Iohannes et dixit non potest homo accipere quicquam nisi fuerit ei datum de caelo

²⁸ ipsi vos mihi testimonium perhibetis quod dixerim ego non sum Christus sed quia missus sum ante illum

²⁹ qui habet sponsam sponsus est amicus autem sponsi qui stat et audit eum gaudio gaudet propter vocem sponsi hoc ergo gaudium meum impletum est

³⁰ illum oportet crescere me autem minui

³¹ qui desursum venit supra omnes est qui est de terra de terra est et de terra loquitur qui de caelo venit supra omnes est

³² et quod vidit et audivit hoc testatur et testimonium eius nemo accipit

³³ qui accipit eius testimonium signavit quia Deus verax est

³⁴ quem enim misit Deus verba Dei loquitur non enim ad mensuram dat Deus Spiritum

³⁵ Pater diligit Filium et omnia dedit in manu eius

³⁶ qui credit in Filium habet vitam aeternam qui autem incredulus est Filio non videbit vitam sed ira Dei manet super eum

4 ut ergo cognovit Iesus quia audierunt Pharisaei quia Iesus plures discipulos facit et baptizat quam Iohannes

² quamquam Iesus non baptizaret sed discipuli eius

³ reliquit Iudaeam et abiit iterum in Galilaeam

⁴ oportebat autem eum transire per Samariam

⁵ venit ergo in civitatem Samariae quae dicitur Sychar iuxta praedium quod dedit Iacob Ioseph filio suo

⁶ erat autem ibi fons Iacob Iesus ergo fatigatus ex itinere sedebat sic super fontem hora erat quasi sexta

⁷ venit mulier de Samaria haurire aquam dicit ei Iesus da mihi bibere

⁸ discipuli enim eius abierant in civitatem ut cibos emerent

⁹ dicit ergo ei mulier illa samaritana quomodo tu Iudaeus cum sis bibere a me poscis quae sum mulier samaritana non enim coutuntur Iudaei Samaritanis

¹⁰ respondit Iesus et dixit ei si scires donum Dei et quis est qui dicit tibi da mihi bibere tu forsitan petisses ab eo et dedisset tibi aquam vivam

¹¹ dicit ei mulier Domine neque in quo haurias habes et puteus altus est unde ergo habes aquam vivam

¹² numquid tu maior es patre nostro Iacob qui dedit nobis puteum et ipse ex eo bibit et filii eius et pecora eius

¹³ respondit Iesus et dixit ei omnis qui bibit ex aqua hac sitiet iterum qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei non sitiet in aeternum

¹⁴ sed aqua quam dabo ei fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam

¹⁵ dicit ad eum mulier Domine da mihi hanc aquam ut non sitiam neque veniam huc haurire

¹⁶ dicit ei Iesus vade voca virum tuum et veni huc

¹⁷ respondit mulier et dixit non habeo virum dicit ei Iesus bene dixisti quia non habeo virum

¹⁸ quinque enim viros habuisti et nunc quem habes non est tuus vir hoc vere dixisti

¹⁹ dicit ei mulier Domine video quia propheta es tu

²⁰ patres nostri in monte hoc adoraverunt et vos dicitis quia Hierosolymis est locus ubi adorare oportet

²¹ dicit ei Iesus mulier crede mihi quia veniet hora quando neque in monte hoc neque in Hierosolymis adorabitis Patrem

²² vos adoratis quod nescitis nos adoramus quod scimus quia salus ex Iudaeis est

²³ sed venit hora et nunc est quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate nam et Pater tales quaerit qui adorent eum

²⁴ spiritus est Deus et eos qui adorant eum in spiritu et veritate oportet adorare

²⁵ dicit ei mulier scio quia Messias venit qui dicitur Christus cum ergo venerit ille nobis adnuntiabit omnia

²⁶ dicit ei Iesus ego sum qui loquor tecum

²⁷ et continuo venerunt discipuli eius et mirabantur quia cum muliere loquebatur nemo tamen dixit quid quaeris aut quid loqueris cum ea
²⁸ reliquit ergo hydriam suam mulier et abiit in civitatem et dicit illis hominibus
²⁹ venite videte hominem qui dixit mihi omnia quaecumque feci numquid ipse est Christus
³⁰ exierunt de civitate et veniebant ad eum
³¹ interea rogabant eum discipuli dicentes rabbi manduca
³² ille autem dixit eis ego cibum habeo manducare quem vos nescitis
³³ dicebant ergo discipuli ad invicem numquid aliquis adtulit ei manducare
³⁴ dicit eis Iesus meus cibus est ut faciam voluntatem eius qui misit me ut perficiam opus eius
³⁵ nonne vos dicitis quod adhuc quattuor menses sunt et messis venit ecce dico vobis levate oculos vestros et videte regiones quia albae sunt iam ad messem
³⁶ et qui metit mercedem accipit et congregat fructum in vitam aeternam ut et qui seminat simul gaudeat et qui metit
³⁷ in hoc enim est verbum verum quia alius est qui seminat et alius est qui metit
³⁸ ego misi vos metere quod vos non laborastis alii laboraverunt et vos in laborem eorum introistis
³⁹ ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum propter verbum mulieris testimonium perhibentis quia dixit mihi omnia quaecumque feci
⁴⁰ cum venissent ergo ad illum Samaritani rogaverunt eum ut ibi maneret et mansit ibi duos dies
⁴¹ et multo plures crediderunt propter sermonem eius
⁴² et mulieri dicebant quia iam non propter tuam loquellam credimus ipsi enim audivimus et scimus quia hic est vere salvator mundi
⁴³ post duos autem dies exiit inde et abiit in Galilaeam
⁴⁴ ipse enim Iesus testimonium perhibuit quia propheta in sua patria honorem non habet
⁴⁵ cum ergo venisset in Galilaeam exceperunt eum Galilaei cum omnia vidissent quae fecerat Hierosolymis in die festo et ipsi enim venerant in diem festum
⁴⁶ venit ergo iterum in Cana Galilaeae ubi fecit aquam vinum et erat quidam regulus cuius filius infirmabatur Capharnaum
⁴⁷ hic cum audisset quia Iesus adveniret a Iudaea in Galilaeam abiit ad eum et rogabat eum ut descenderet et sanaret filium eius incipiebat enim mori
⁴⁸ dixit ergo Iesus ad eum nisi signa et prodigia videritis non creditis

⁴⁹ dicit ad eum regulus Domine descende priusquam moriatur filius meus
⁵⁰ dicit ei Iesus vade filius tuus vivit credit homo sermoni quem dixit ei Iesus et ibat
⁵¹ iam autem eo descendente servi occurrerunt ei et nuntiaverunt dicentes quia filius eius viveret
⁵² interrogabat ergo horam ab eis in qua melius habuerit et dixerunt ei quia heri hora septima reliquit eum febris
⁵³ cognovit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus filius tuus vivit et credit ipse et domus eius tota
⁵⁴ hoc iterum secundum signum fecit Iesus cum venisset a Iudaea in Galilaeam
5 post haec erat dies festus Iudaeorum et ascendit Iesus Hierosolymis
² est autem Hierosolymis super Probatica piscina quae cognominatur hebraice Bethesda quinque porticus habens
³ in his iacebat multitudo magna languentium caecorum claudorum aridorum expectantium aquae motum
⁴ []
⁵ erat autem quidam homo ibi triginta et octo annos habens in infirmitate sua
⁶ hunc cum vidisset Iesus iacentem et cognovisset quia multum iam tempus habet dicit ei vis sanus fieri
⁷ respondit ei languidus Domine hominem non habeo ut cum turbata fuerit aqua mittat me in piscinam dum venio enim ego alius ante me descendit
⁸ dicit ei Iesus surge tolle grabattum tuum et ambula
⁹ et statim sanus factus est homo et sustulit grabattum suum et ambulabat erat autem sabbatum in illo die
¹⁰ dicebant Iudaei illi qui sanatus fuerat sabbatum est non licet tibi tollere grabattum tuum
¹¹ respondit eis qui me fecit sanum ille mihi dixit tolle grabattum tuum et ambula
¹² interrogaverunt ergo eum quis est ille homo qui dixit tibi tolle grabattum tuum et ambula
¹³ is autem qui sanus fuerat effectus nesciebat quis esset Iesus enim declinavit turba constituta in loco
¹⁴ postea invenit eum Iesus in templo et dixit illi ecce sanus factus es iam noli peccare ne deterius tibi aliquid contingat
¹⁵ abiit ille homo et nuntiavit Iudaeis quia Iesus esset qui fecit eum sanum
¹⁶ propterea persequebantur Iudaei Iesum quia haec faciebat in sabbato
¹⁷ Iesus autem respondit eis Pater meus usque modo operatur et ego operor
¹⁸ propterea ergo magis quaerebant eum Iudaei interficere quia non solum solvebat sabbatum sed et

Patrem suum dicebat Deum aequalem se faciens Deo respondit itaque Iesus et dixit eis

¹⁹ amen amen dico vobis non potest Filius a se facere quicquam nisi quod viderit Patrem facientem quaecumque enim ille fecerit haec et Filius similiter facit

²⁰ Pater enim diligit Filium et omnia demonstrat ei quae ipse facit et maiora his demonstrabit ei opera ut vos miremini

²¹ sicut enim Pater suscitatur mortuos et vivificat sic et Filius quos vult vivificat

²² neque enim Pater iudicat quemquam sed iudicium omne dedit Filio

²³ ut omnes honorificent Filium sicut honorificant Patrem qui non honorificat Filium non honorificat Patrem qui misit illum

²⁴ amen amen dico vobis quia qui verbum meum audit et credit ei qui misit me habet vitam aeternam et in iudicium non venit sed transit a morte in vitam

²⁵ amen amen dico vobis quia venit hora et nunc est quando mortui audient vocem Filii Dei et qui audierint vivent

²⁶ sicut enim Pater habet vitam in semet ipso sic dedit et Filio vitam habere in semet ipso

²⁷ et potestatem dedit ei et iudicium facere quia Filius hominis est

²⁸ nolite mirari hoc quia venit hora in qua omnes qui in monumentis sunt audient vocem eius

²⁹ et procedent qui bona fecerunt in resurrectionem vitae qui vero mala egerunt in resurrectionem iudicii

³⁰ non possum ego a me ipso facere quicquam sicut audio iudico et iudicium meum iustum est quia non quaero voluntatem meam sed voluntatem eius qui misit me

³¹ si ego testimonium perhibeo de me testimonium meum non est verum

³² alius est qui testimonium perhibet de me et scio quia verum est testimonium quod perhibet de me

³³ vos misistis ad Iohannem et testimonium perhibuit veritati

³⁴ ego autem non ab homine testimonium accipio sed haec dico ut vos salvi sitis

³⁵ ille erat lucerna ardens et lucens vos autem voluistis exultare ad horam in luce eius

³⁶ ego autem habeo testimonium maius Iohanne opera enim quae dedit mihi Pater ut perficiam ea ipsa opera quae ego facio testimonium perhibent de me quia Pater me misit

³⁷ et qui misit me Pater ipse testimonium perhibuit de me neque vocem eius umquam audistis neque speciem eius vidistis

³⁸ et verbum eius non habetis in vobis manens quia quem misit ille huic vos non creditis

³⁹ scrutamini scripturas quia vos putatis in ipsis vitam aeternam habere et illae sunt quae testimonium perhibent de me

⁴⁰ et non vultis venire ad me ut vitam habeatis

⁴¹ claritatem ab hominibus non accipio

⁴² sed cognovi vos quia dilectionem Dei non habetis in vobis

⁴³ ego veni in nomine Patris mei et non accipitis me si alius venerit in nomine suo illum accipietis

⁴⁴ quomodo potestis vos credere qui gloriam ab invicem accipitis et gloriam quae a solo est Deo non quaeritis

⁴⁵ nolite putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrem est qui accuset vos Moses in quo vos speratis

⁴⁶ si enim crederetis Mosi crederetis forsitan et mihi de me enim ille scripsit

⁴⁷ si autem illius litteris non creditis quomodo meis verbis creditis

6 post haec abiit Iesus trans mare Galilaeae quod est Tiberiadis

² et sequebatur eum multitudo magna quia videbant signa quae faciebat super his qui infirmabantur

³ subiit ergo in montem Iesus et ibi sedebat cum discipulis suis

⁴ erat autem proximum pascha dies festus Iudaeorum

⁵ cum sublevasset ergo oculos Iesus et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum dicit ad Philippum unde ememus panes ut manducent hii

⁶ hoc autem dicebat temptans eum ipse enim sciebat quid esset factururus

⁷ respondit ei Philippus ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis ut unusquisque modicum quid accipiat

⁸ dicit ei unus ex discipulis eius Andreas frater Simonis Petri

⁹ est puer unus hic qui habet quinque panes hordiacios et duos pisces sed haec quid sunt inter tantos

¹⁰ dixit ergo Iesus facite homines discumbere erat autem faenum multum in loco discubuerunt ergo viri numero quasi quinque milia

¹¹ accepit ergo panes Iesus et cum gratias egisset distribuit discumbentibus similiter et ex piscibus quantum volebant

¹² ut autem impleti sunt dixit discipulis suis colligite quae superaverunt fragmenta ne pereant

¹³ collegerunt ergo et impleverunt duodecim cofinos fragmentorum ex quinque panibus hordiaciis quae superfuerunt his qui manducaverunt

¹⁴ illi ergo homines cum vidissent quod fecerat signum dicebant quia hic est vere propheta qui venturus est in mundum

¹⁵ Iesus ergo cum cognovisset quia venturi essent ut raperent eum et facerent eum regem fugit iterum in montem ipse solus

¹⁶ ut autem sero factum est descenderunt discipuli eius ad mare

¹⁷ et cum ascendissent navem venerunt trans mare in Capharnaum et tenebrae iam factae erant et non venerat ad eos Iesus

¹⁸ mare autem vento magno flante exsurgebat

¹⁹ cum remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta vident Iesum ambulans super mare et proximum navi fieri et timuerunt

²⁰ ille autem dicit eis ego sum nolite timere

²¹ voluerunt ergo accipere eum in navi et statim fuit navis ad terram quam ibant

²² altera die turba quae stabat trans mare vidit quia navicula alia non erat ibi nisi una et quia non introisset cum discipulis suis Iesus in navem sed soli discipuli eius abissent

²³ aliae vero supervenerunt naves a Tiberiade iuxta locum ubi manducaverant panem gratias agente Domino

²⁴ cum ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi neque discipuli eius ascenderunt naviculas et venerunt Capharnaum quaerentes Iesum

²⁵ et cum invenissent eum trans mare dixerunt ei rabbi quando huc venisti

²⁶ respondit eis Iesus et dixit amen amen dico vobis quaeritis me non quia vidistis signa sed quia manducastis ex panibus et saturati estis

²⁷ operamini non cibum qui perit sed qui permanet in vitam aeternam quem Filius hominis vobis dabit hunc enim Pater signavit Deus

²⁸ dixerunt ergo ad eum quid faciemus ut operemur opera Dei

²⁹ respondit Iesus et dixit eis hoc est opus Dei ut credatis in eum quem misit ille

³⁰ dixerunt ergo ei quod ergo tu facis signum ut videamus et credamus tibi quid operaris

³¹ patres nostri manna manducaverunt in deserto sicut scriptum est panem de caelo dedit eis manducare

³² dixit ergo eis Iesus amen amen dico vobis non Moses dedit vobis panem de caelo sed Pater meus dat vobis panem de caelo verum

³³ panis enim Dei est qui descendit de caelo et dat vitam mundo

³⁴ dixerunt ergo ad eum Domine semper da nobis panem hunc

³⁵ dixit autem eis Iesus ego sum panis vitae qui veniet ad me non esuriet et qui credit in me non sitiet umquam

³⁶ sed dixi vobis quia et vidistis me et non creditis

³⁷ omne quod dat mihi Pater ad me veniet et eum qui venit ad me non eiciam foras

³⁸ quia descendi de caelo non ut faciam voluntatem meam sed voluntatem eius qui misit me

³⁹ haec est autem voluntas eius qui misit me Patris ut omne quod dedit mihi non perdam ex eo sed resuscitem illum novissimo die

⁴⁰ haec est enim voluntas Patris mei qui misit me ut omnis qui videt Filium et credit in eum habeat vitam aeternam et resuscitabo ego eum in novissimo die

⁴¹ murmurabant ergo Iudaei de illo quia dixisset ego sum panis qui de caelo descendi

⁴² et dicebant nonne hic est Iesus filius Ioseph cuius nos novimus patrem et matrem quomodo ergo dicit hic quia de caelo descendi

⁴³ respondit ergo Iesus et dixit eis nolite murmurare in invicem

⁴⁴ nemo potest venire ad me nisi Pater qui misit me traxerit eum et ego resuscitabo eum novissimo die

⁴⁵ est scriptum in prophetis et erunt omnes docibiles Dei omnis qui audivit a Patre et didicit venit ad me

⁴⁶ non quia Patrem vidit quisquam nisi is qui est a Deo hic vidit Patrem

⁴⁷ amen amen dico vobis qui credit in me habet vitam aeternam

⁴⁸ ego sum panis vitae

⁴⁹ patres vestri manducaverunt in deserto manna et mortui sunt

⁵⁰ hic est panis de caelo descendens ut si quis ex ipso manducaverit non moriatur

⁵¹ ego sum panis vivus qui de caelo descendi

⁵² si quis manducaverit ex hoc pane vivet in aeternum et panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita

⁵³ litigabant ergo Iudaei ad invicem dicentes quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum

⁵⁴ dixit ergo eis Iesus amen amen dico vobis nisi manducaveritis carnem Filii hominis et biberitis eius sanguinem non habetis vitam in vobis

⁵⁵ qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem habet vitam aeternam et ego resuscitabo eum in novissimo die

⁵⁶ caro enim mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus

⁵⁷ qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet et ego in illo

⁵⁸ sicut misit me vivens Pater et ego vivo propter Patrem et qui manducat me et ipse vivet propter me

⁵⁹ hic est panis qui de caelo descendit non sicut manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt qui manducat hunc panem vivet in aeternum

⁶⁰ haec dixit in synagoga docens in Capharnaum

⁶¹ multi ergo audientes ex discipulis eius dixerunt durus est hic sermo quis potest eum audire

⁶² sciens autem Iesus apud semet ipsum quia murmurarent de hoc discipuli eius dixit eis hoc vos scandalizat

⁶³ si ergo videritis Filium hominis ascendentem ubi erat prius

⁶⁴ spiritus est qui vivificat caro non prodest quicquam verba quae ego locutus sum vobis spiritus et vita sunt

⁶⁵ sed sunt quidam ex vobis qui non credunt sciebat enim ab initio Iesus qui essent credentes et quis traditurus esset eum

⁶⁶ et dicebat propterea dixi vobis quia nemo potest venire ad me nisi fuerit ei datum a Patre meo

⁶⁷ ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro et iam non cum illo ambulabant

⁶⁸ dixit ergo Iesus ad duodecim numquid et vos vultis abire

⁶⁹ respondit ergo ei Simon Petrus Domine ad quem ibimus verba vitae aeternae habes

⁷⁰ et nos credimus et cognovimus quia tu es Christus Filius Dei

⁷¹ respondit eis Iesus nonne ego vos duodecim elegi et ex vobis unus diabolus est

⁷² dicebat autem Iudam Simonis Scariotis hic enim erat traditurus eum cum esset unus ex duodecim

7 post haec ambulabat Iesus in Galilaeam non enim volebat in Iudaeam ambulare quia quaerebant eum Iudaei interficere

² erat autem in proximo dies festus Iudaeorum scenopegia

³ dixerunt autem ad eum fratres eius transi hinc et vade in Iudaeam ut et discipuli tui videant opera tua quae facis

⁴ nemo quippe in occulto quid facit et quaerit ipse in palam esse si haec facis manifesta te ipsum mundo

⁵ neque enim fratres eius credebant in eum

⁶ dicit ergo eis Iesus tempus meum nondum advenit tempus autem vestrum semper est paratum

⁷ non potest mundus odisse vos me autem odit quia ego testimonium perhibeo de illo quia opera eius mala sunt

⁸ vos ascendite ad diem festum hunc ego non ascendo ad diem festum istum quia meum tempus nondum impletum est

⁹ haec cum dixisset ipse mansit in Galilaea

¹⁰ ut autem ascenderunt fratres eius tunc et ipse ascendit ad diem festum non manifeste sed quasi in occulto

¹¹ Iudaei ergo quaerebant eum in die festo et dicebant ubi est ille

¹² et murmur multus de eo erat in turba; quidam enim dicebant quia bonus est alii autem dicebant non sed seducit turbas

¹³ nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum Iudaeorum

¹⁴ iam autem die festo mediante ascendit Iesus in templum et docebat

¹⁵ et mirabantur Iudaei dicentes quomodo hic literas scit cum non didicerit

¹⁶ respondit eis Iesus et dixit mea doctrina non est mea sed eius qui misit me

¹⁷ si quis voluerit voluntatem eius facere cognoscet de doctrina utrum ex Deo sit an ego a me ipso loquar

¹⁸ qui a semet ipso loquitur gloriam propriam quaerit qui autem quaerit gloriam eius qui misit illum hic verax est et iniustitia in illo non est

¹⁹ nonne Moses dedit vobis legem et nemo ex vobis facit legem

²⁰ quid me quaeritis interficere respondit turba et dixit daemonium habes quis te quaerit interficere

²¹ respondit Iesus et dixit eis unum opus feci et omnes miramini

²² propterea Moses dedit vobis circumcisionem non quia ex Mose est sed ex patribus et in sabbato circumciditis hominem

²³ si circumcisionem accipit homo in sabbato ut non solvatur lex Mosi mihi indignamini quia totum hominem sanum feci in sabbato

²⁴ nolite iudicare secundum faciem sed iustum iudicium iudicate

²⁵ dicebant ergo quidam ex Hierosolymis nonne hic est quem quaerunt interficere

²⁶ et ecce palam loquitur et nihil ei dicunt numquid vere cognoverunt principes quia hic est Christus

²⁷ sed hunc scimus unde sit Christus autem cum venerit nemo scit unde sit

²⁸ clamabat ergo docens in templo Iesus et dicens et me scitis et unde sim scitis et a me ipso non veni sed est verus qui misit me quem vos non scitis

²⁹ ego scio eum quia ab ipso sum et ipse me misit

³⁰ quaerebant ergo eum adprehendere et nemo misit in illum manus quia nondum venerat hora eius

³¹ de turba autem multi crediderunt in eum et dicebant Christus cum venerit numquid plura signa faciet quam quae hic facit

³² audierunt Pharisei turbam murmurantem de illo haec et miserunt principes et Pharisei ministros ut adprehenderent eum

³³ dixit ergo Iesus adhuc modicum tempus vobiscum sum et vado ad eum qui misit me

³⁴ quaeritis me et non invenietis et ubi sum ego vos non potestis venire

³⁵ dixerunt ergo Iudaei ad se ipsos quo hic iturus est quia non inveniemus eum numquid in dispersionem gentium iturus est et docturus gentes

³⁶ quis est hic sermo quem dixit quaeritis me et non invenietis et ubi sum ego non potestis venire

³⁷ in novissimo autem die magno festivitatis stabat Iesus et clamabat dicens si quis sitit veniat ad me et bibat

³⁸ qui credit in me sicut dixit scriptura flumina de ventre eius fluent aquae vivae

³⁹ hoc autem dixit de Spiritu quem accepturi erant credentes in eum non enim erat Spiritus quia Iesus nondum fuerat glorificatus

⁴⁰ ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius dicebant hic est vere propheta

⁴¹ alii dicebant hic est Christus quidam autem dicebant numquid a Galilaea Christus venit

⁴² nonne scriptura dicit quia ex semine David et Bethleem castello ubi erat David venit Christus

⁴³ dissensio itaque facta est in turba propter eum

⁴⁴ quidam autem ex ipsis volebant adprehendere eum sed nemo misit super illum manus

⁴⁵ venerunt ergo ministri ad pontifices et Pharisaeos et dixerunt eis illi quare non adduxistis eum

⁴⁶ responderunt ministri numquam sic locutus est homo sicut hic homo

⁴⁷ responderunt ergo eis Pharisei numquid et vos seducti estis

⁴⁸ numquid aliquis ex principibus credidit in eum aut ex Pharisaeis

⁴⁹ sed turba haec quae non novit legem maledicti sunt

⁵⁰ dicit Nicodemus ad eos ille qui venit ad eum nocte qui unus erat ex ipsis

⁵¹ numquid lex nostra iudicat hominem nisi audierit ab ipso prius et cognoverit quid faciat

⁵² responderunt et dixerunt ei numquid et tu Galilaeus es scrutare et vide quia propheta a Galilaea non surgit

⁵³ et reversi sunt unusquisque in domum suam

8 Iesus autem perrexit in montem Oliveti ² et diluculo iterum venit in templum et omnis populus venit ad eum et sedens docebat eos

³ adducunt autem scribes et Pharisei mulierem in adulterio deprehensam et statuerunt eam in medio

⁴ et dixerunt ei magister haec mulier modo deprehensa est in adulterio

⁵ in lege autem Moses mandavit nobis huiusmodi lapidare tu ergo quid dicis

⁶ haec autem dicebant temptantes eum ut possent accusare eum Iesus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terra

⁷ cum autem perseverarent interrogantes eum erexit se et dixit eis qui sine peccato est vestrum primus in illam lapidem mittat

⁸ et iterum se inclinans scribebat in terra

⁹ audientes autem unus post unum exiebant incipientes a senioribus et remansit solus et mulier in medio stans

¹⁰ erigens autem se Iesus dixit ei mulier ubi sunt nemo te condemnavit

¹¹ quae dixit nemo Domine dixit autem Iesus nec ego te condemnabo vade et amplius iam noli peccare

¹² iterum ergo locutus est eis Iesus dicens ego sum lux mundi qui sequitur me non ambulabit in tenebris sed habebit lucem vitae

¹³ dixerunt ergo ei Pharisei tu de te ipso testimonium perhibes testimonium tuum non est verum

¹⁴ respondit Iesus et dixit eis et si ego testimonium perhibeo de me ipso verum est testimonium meum quia scio unde veni et quo vado vos autem nescitis unde venio aut quo vado

¹⁵ vos secundum carnem iudicatis ego non iudico quemquam

¹⁶ et si iudico ego iudicium meum verum est quia solus non sum sed ego et qui me misit Pater

¹⁷ et in lege vestra scriptum est quia duorum hominum testimonium verum est

¹⁸ ego sum qui testimonium perhibeo de me ipso et testimonium perhibet de me qui misit me Pater

¹⁹ dicebant ergo ei ubi est Pater tuus respondit Iesus neque me scitis neque Patrem meum si me sciretis forsitan et Patrem meum sciretis

²⁰ haec verba locutus est in gazofilacio docens in templo et nemo adprehendit eum quia necdum venerat hora eius

²¹ dixit ergo iterum eis Iesus ego vado et quaeritis me et in peccato vestro moriemini quo ego vado vos non potestis venire

²² dicebant ergo Iudaei numquid interficiet semet ipsum quia dicit quo ego vado vos non potestis venire

²³ et dicebat eis vos de deorsum estis ego de supernis sum vos de mundo hoc estis ego non sum de hoc mundo

²⁴ dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis vestris si enim non credideritis quia ego sum moriemini in peccato vestro

²⁵ dicebant ergo ei tu quis es dixit eis Iesus principium quia et loquor vobis

²⁶ multa habeo de vobis loqui et iudicare sed qui misit me verax est et ego quae audivi ab eo haec loquor in mundo

²⁷ et non cognoverunt quia Patrem eis dicebat

²⁸ dixit ergo eis Iesus cum exaltaveritis Filium hominis tunc cognoscetis quia ego sum et a me ipso facio nihil sed sicut docuit me Pater haec loquor

²⁹ et qui me misit mecum est non reliquit me solum quia ego quae placita sunt ei facio semper

³⁰ haec illo loquente multi crediderunt in eum

³¹ dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderunt ei Iudaeos si vos manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis

³² et cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos
³³ responderunt ei semen Abrahae sumus et nemini
servivimus umquam quomodo tu dicis liberi eritis
³⁴ respondit eis Iesus amen amen dico vobis quia
omnis qui facit peccatum servus est peccati
³⁵ servus autem non manet in domo in aeternum
filius manet in aeternum
³⁶ si ergo Filius vos liberaverit vere liberi eritis
³⁷ scio quia filii Abrahae estis sed quaeritis me in-
terficere quia sermo meus non capit in vobis
³⁸ ego quod vidi apud Patrem loquor et vos quae
vidistis apud patrem vestrum facitis
³⁹ responderunt et dixerunt ei pater noster Abraham
est dicit eis Iesus si filii Abrahae estis opera Abra-
hae facite
⁴⁰ nunc autem quaeritis me interficere hominem qui
veritatem vobis locutus sum quam audivi a Deo hoc
Abraham non fecit
⁴¹ vos facitis opera patris vestri dixerunt itaque ei
nos ex fornicatione non sumus nati unum patrem
habemus Deum
⁴² dixit ergo eis Iesus si Deus pater vester esset
diligereis utique me ego enim ex Deo processi et
veni neque enim a me ipso veni sed ille me misit
⁴³ quare loquellam meam non cognoscitis quia non
potestis audire sermonem meum
⁴⁴ vos ex patre diabolo estis et desideria patris vestri
vultis facere ille homicida erat ab initio et in veri-
tate non stetit quia non est veritas in eo cum loqui-
tur mendacium ex propriis loquitur quia mendax est
et pater eius
⁴⁵ ego autem quia veritatem dico non creditis mihi
⁴⁶ quis ex vobis arguit me de peccato si veritatem
dico quare vos non creditis mihi
⁴⁷ qui est ex Deo verba Dei audit propterea vos non
auditis quia ex Deo non estis
⁴⁸ responderunt igitur Iudaei et dixerunt ei nonne
bene dicimus nos quia Samaritanus es tu et daemo-
nium habes
⁴⁹ respondit Iesus ego daemonium non habeo sed
honorifico Patrem meum et vos inhonoratis me
⁵⁰ ego autem non quaero gloriam meam est qui
quaerit et iudicat
⁵¹ amen amen dico vobis si quis sermonem meum
servaverit mortem non videbit in aeternum
⁵² dixerunt ergo Iudaei nunc cognovimus quia
daemonium habes Abraham mortuus est et
prophetae et tu dicis si quis sermonem meum ser-
vaverit non gustabit mortem in aeternum
⁵³ numquid tu maior es patre nostro Abraham qui
mortuus est et prophetae mortui sunt quem te ipsum
facis
⁵⁴ respondit Iesus si ego glorifico me ipsum gloria
mea nihil est est Pater meus qui glorificat me quem
vos dicitis quia Deus noster est

⁵⁵ et non cognovistis eum ego autem novi eum et si
dixero quia non scio eum ero similis vobis mendax
sed scio eum et sermonem eius servo
⁵⁶ Abraham pater vester exultavit ut videret diem
meum et vidit et gavisus est
⁵⁷ dixerunt ergo Iudaei ad eum quinquaginta annos
nondum habes et Abraham vidisti
⁵⁸ dixit eis Iesus amen amen dico vobis antequam
Abraham fieret ego sum
⁵⁹ tulerunt ergo lapides ut iacerent in eum Iesus
autem abscondit se et exivit de templo
9 et praeteriens vidit hominem caecum a na-
tuitate
² et interrogaverunt eum discipuli sui rabbi quis
peccavit hic aut parentes eius ut caecus nasceretur
³ respondit Iesus neque hic peccavit neque parentes
eius sed ut manifestetur opera Dei in illo
⁴ me oportet operari opera eius qui misit me donec
dies est venit nox quando nemo potest operari
⁵ quamdiu in mundo sum lux sum mundi
⁶ haec cum dixisset expuit in terram et fecit lutum
ex sputo et linuit lutum super oculos eius
⁷ et dixit ei vade lava in natatoria Siloae quod inter-
pretatur Missus abiit ergo et lavit et venit videns
⁸ itaque vicini et qui videbant eum prius quia men-
dicus erat dicebant nonne hic est qui sedebat et
mendicabat alii dicebant quia hic est
⁹ alii autem nequaquam sed similis est eius ille
dicebat quia ego sum
¹⁰ dicebant ergo ei quomodo aperti sunt oculi tibi
¹¹ respondit ille homo qui dicitur Iesus lutum fecit
et unxit oculos meos et dixit mihi vade ad natato-
riam Siloae et lava et abii et lavi et vidi
¹² dixerunt ei ubi est ille ait nescio
¹³ adducunt eum ad Pharisaeos qui caecus fuerat
¹⁴ erat autem sabbatum quando lutum fecit Iesus et
aperuit oculos eius
¹⁵ iterum ergo interrogabant eum Pharisaei quo-
modo vidisset ille autem dixit eis lutum posuit mihi
super oculos et lavi et video
¹⁶ dicebant ergo ex Pharisaeis quidam non est hic
homo a Deo quia sabbatum non custodit alii dice-
bant quomodo potest homo peccator haec signa
facere et scisma erat in eis
¹⁷ dicunt ergo caeco iterum tu quid dicis de eo qui
aperuit oculos tuos ille autem dixit quia propheta
est
¹⁸ non crediderunt ergo Iudaei de illo quia caecus
fuisset et vidisset donec vocaverunt parentes eius
qui viderat
¹⁹ et interrogaverunt eos dicentes hic est filius
vester quem vos dicitis quia caecus natus est quo-
modo ergo nunc videt
²⁰ responderunt eis parentes eius et dixerunt scimus
quia hic est filius noster et quia caecus natus est

²¹ quomodo autem nunc videat nescimus aut quis eius aperuit oculos nos nescimus ipsum interrogate aetatem habet ipse de se loquatur

²² haec dixerunt parentes eius quia timebant Iudaeos iam enim conspiraverant Iudaei ut si quis eum confiteretur Christum extra synagogam fieret

²³ propterea parentes eius dixerunt quia aetatem habet ipsum interrogate

²⁴ vocaverunt ergo rursum hominem qui fuerat caecus et dixerunt ei da gloriam Deo nos scimus quia hic homo peccator est

²⁵ dixit ergo ille si peccator est nescio unum scio quia caecus cum essem modo video

²⁶ dixerunt ergo illi quid fecit tibi quomodo aperuit tibi oculos

²⁷ respondit eis dixi vobis iam et audistis quid iterum vultis audire numquid et vos vultis discipuli eius fieri

²⁸ maledixerunt ei et dixerunt tu discipulus illius es nos autem Mosi discipuli sumus

²⁹ nos scimus quia Mosi locutus est Deus hunc autem nescimus unde sit

³⁰ respondit ille homo et dixit eis in hoc enim mirabile est quia vos nescitis unde sit et aperuit meos oculos

³¹ scimus autem quia peccatores Deus non audit sed si quis Dei cultor est et voluntatem eius facit hunc exaudit

³² a saeculo non est auditum quia aperuit quis oculos caeci nati

³³ nisi esset hic a Deo non poterat facere quicquam

³⁴ responderunt et dixerunt ei in peccatis natus es totus et tu doces nos et eiecerunt eum foras

³⁵ audivit Iesus quia eiecerunt eum foras et cum invenisset eum dixit ei tu credis in Filium Dei

³⁶ respondit ille et dixit quis est Domine ut credam in eum

³⁷ et dixit ei Iesus et vidisti eum et qui loquitur tecum ipse est

³⁸ at ille ait credo Domine et procidens adoravit eum

³⁹ dixit ei Iesus in iudicium ego in hunc mundum veni ut qui non vident videant et qui vident caeci fiant

⁴⁰ et audierunt ex Pharisaeis qui cum ipso erant et dixerunt ei numquid et nos caeci sumus

⁴¹ dixit eis Iesus si caeci essetis non haberetis peccatum nunc vero dicitis quia videmus peccatum vestrum manet

10 amen amen dico vobis qui non intrat per ostium in ovile ovium sed ascendit aliunde ille fur est et latro

² qui autem intrat per ostium pastor est ovium

³ huic ostiarius aperit et oves vocem eius audiunt et proprias oves vocat nominatim et educit eas

⁴ et cum proprias oves emiserit ante eas vadit et oves illum sequuntur quia sciunt vocem eius

⁵ alienum autem non sequuntur sed fugient ab eo quia non noverunt vocem alienorum

⁶ hoc proverbium dixit eis Iesus illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis

⁷ dixit ergo eis iterum Iesus amen amen dico vobis quia ego sum ostium ovium

⁸ omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones sed non audierunt eos oves

⁹ ego sum ostium per me si quis introierit salvabitur et ingredietur et egredietur et pascua inveniet

¹⁰ fur non venit nisi ut furetur et mactet et perdat ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant

¹¹ ego sum pastor bonus bonus pastor animam suam dat pro ovibus

¹² mercennarius et qui non est pastor cuius non sunt oves propriae videt lupum venientem et dimittit oves et fugit et lupus rapit et dispergit oves

¹³ mercennarius autem fugit quia mercennarius est et non pertinet ad eum de ovibus

¹⁴ ego sum pastor bonus et cognosco meas et cognoscunt me meae

¹⁵ sicut novit me Pater et ego agnosco Patrem et animam meam pono pro ovibus

¹⁶ et alias oves habeo quae non sunt ex hoc ovili et illas oportet me adducere et vocem meam audient et fiet unum ovile unus pastor

¹⁷ propterea me Pater diligit quia ego pono animam meam ut iterum sumam eam

¹⁸ nemo tollit eam a me sed ego pono eam a me ipso potestatem habeo ponendi eam et potestatem habeo iterum sumendi eam hoc mandatum accepi a Patre meo

¹⁹ dissensio iterum facta est inter Iudaeos propter sermones hos

²⁰ dicebant autem multi ex ipsis daemonium habet et insanit quid eum auditis

²¹ alii dicebant haec verba non sunt daemonium habentis numquid daemonium potest caecorum oculos aperire

²² facta sunt autem encenia in Hierosolymis et hiemps erat

²³ et ambulabat Iesus in templo in porticu Salomonis

²⁴ circumdederunt ergo eum Iudaei et dicebant ei quousque animam nostram tollis si tu es Christus dic nobis palam

²⁵ respondit eis Iesus loquor vobis et non creditis opera quae ego facio in nomine Patris mei haec testimonium perhibent de me

²⁶ sed vos non creditis quia non estis ex ovibus meis

²⁷ oves meae vocem meam audiunt et ego cognosco eas et sequuntur me

²⁸ et ego vitam aeternam do eis et non peribunt in aeternum et non rapiet eas quisquam de manu mea
²⁹ Pater meus quod dedit mihi maius omnibus est et nemo potest rapere de manu Patris mei
³⁰ ego et Pater unum sumus
³¹ sustulerunt lapides Iudaei ut lapidarent eum
³² respondit eis Iesus multa opera bona ostendi vobis ex Patre meo propter quod eorum opus me lapidatis
³³ responderunt ei Iudaei de bono opere non lapidamus te sed de blasphemia et quia tu homo cum sis facis te ipsum Deum
³⁴ respondit eis Iesus nonne scriptum est in lege vestra quia ego dixi dii estis
³⁵ si illos dixit deos ad quos sermo Dei factus est et non potest solvi scriptura
³⁶ quem Pater sanctificavit et misit in mundum vos dicitis quia blasphemias quia dixi Filius Dei sum
³⁷ si non facio opera Patris mei nolite credere mihi
³⁸ si autem facio et si mihi non vultis credere operibus credite ut cognoscatis et credatis quia in me est Pater et ego in Patre
³⁹ quaerebant ergo eum prendere et exivit de manibus eorum
⁴⁰ et abiit iterum trans Iordanem in eum locum ubi erat Iohannes baptizans primum et mansit illic
⁴¹ et multi venerunt ad eum et dicebant quia Iohannes quidem signum fecit nullum
⁴² omnia autem quaecumque dixit Iohannes de hoc vera erant et multi crediderunt in eum
11 erat autem quidam languens Lazarus a Bethania de castello Mariae et Marthae sororis eius
² Maria autem erat quae unxit Dominum unguento et extersit pedes eius capillis suis cuius frater Lazarus infirmabatur
³ miserunt ergo sorores ad eum dicentes Domine ecce quem amas infirmatur
⁴ audiens autem Iesus dixit eis infirmitas haec non est ad mortem sed pro gloria Dei ut glorificetur Filius Dei per eam
⁵ diligebat autem Iesus Martham et sororem eius Mariam et Lazarum
⁶ ut ergo audivit quia infirmabatur tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus
⁷ deinde post haec dicit discipulis suis eamus in Iudaeam iterum
⁸ dicunt ei discipuli rabbi nunc quaerebant te Iudaei lapidare et iterum vadis illuc
⁹ respondit Iesus nonne duodecim horae sunt diei si quis ambulaverit in die non offendit quia lucem huius mundi videt
¹⁰ si autem ambulaverit nocte offendit quia lux non est in eo

¹¹ haec ait et post hoc dicit eis Lazarus amicus noster dormit sed vado ut a somno exsuscitem eum
¹² dixerunt ergo discipuli eius Domine si dormit salvus erit
¹³ dixerat autem Iesus de morte eius illi autem putaverunt quia de dormitione somni diceret
¹⁴ tunc ergo dixit eis Iesus manifeste Lazarus mortuus est
¹⁵ et gaudeo propter vos ut credatis quoniam non eram ibi sed eamus ad eum
¹⁶ dixit ergo Thomas qui dicitur Didymus ad discipulos eamus et nos ut moriamur cum eo
¹⁷ venit itaque Iesus et invenit eum quattuor dies iam in monumento habentem
¹⁸ erat autem Bethania iuxta Hierosolyma quasi stadiis quindecim
¹⁹ multi autem ex Iudaeis venerant ad Martham et Mariam ut consolarentur eas de fratre suo
²⁰ Martha ergo ut audivit quia Iesus venit occurrit illi Maria autem domi sedebat
²¹ dixit ergo Martha ad Iesum Domine si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus
²² sed et nunc scio quia quaecumque poposceris a Deo dabit tibi Deus
²³ dicit illi Iesus resurget frater tuus
²⁴ dicit ei Martha scio quia resurget in resurrectione in novissima die
²⁵ dixit ei Iesus ego sum resurrectio et vita qui credit in me et si mortuus fuerit vivet
²⁶ et omnis qui vivit et credit in me non morietur in aeternum credis hoc
²⁷ ait illi utique Domine ego credidi quia tu es Christus Filius Dei qui in mundum venisti
²⁸ et cum haec dixisset abiit et vocavit Mariam sororem suam silentio dicens magister adest et vocat te
²⁹ illa ut audivit surgit cito et venit ad eum
³⁰ nondum enim venerat Iesus in castellum sed erat adhuc in illo loco ubi occurrerat ei Martha
³¹ Iudaei igitur qui erant cum ea in domo et consolabantur eam cum vidissent Mariam quia cito surrexit et exiit secuti sunt eam dicentes quia vadit ad monumentum ut ploret ibi
³² Maria ergo cum venisset ubi erat Iesus videns eum cecidit ad pedes eius et dixit ei Domine si fuisses hic non esset mortuus frater meus
³³ Iesus ergo ut vidit eam plorantem et Iudaeos qui venerant cum ea plorantes fremuit spiritu et turbavit se ipsum
³⁴ et dixit ubi posuistis eum dicunt ei Domine veni et vide
³⁵ et lacrimatus est Iesus
³⁶ dixerunt ergo Iudaei ecce quomodo amabat eum

³⁷ quidam autem dixerunt ex ipsis non poterat hic qui aperuit oculos caeci facere ut et hic non moretur

³⁸ Iesus ergo rursus fremens in semet ipso venit ad monumentum erat autem spelunca et lapis superpositus erat ei

³⁹ ait Iesus tollite lapidem dicit ei Martha soror eius qui mortuus fuerat Domine iam fetet quadriduanus enim est

⁴⁰ dicit ei Iesus nonne dixi tibi quoniam si credideris videbis gloriam Dei

⁴¹ tulerunt ergo lapidem Iesus autem elevatis sursum oculis dixit Pater gratias ago tibi quoniam audisti me

⁴² ego autem sciebam quia semper me audis sed propter populum qui circumstat dixi ut credant quia tu me misisti

⁴³ haec cum dixisset voce magna clamavit Lazare veni foras

⁴⁴ et statim prodiit qui fuerat mortuus ligatus pedes et manus institis et facies illius sudario erat ligata dicit Iesus eis solvite eum et sinite abire

⁴⁵ multi ergo ex Iudaeis qui venerant ad Mariam et viderant quae fecit crediderunt in eum

⁴⁶ quidam autem ex ipsis abierunt ad Pharisaeos et dixerunt eis quae fecit Iesus

⁴⁷ collegerunt ergo pontifices et Pharisei concilium et dicebant quid facimus quia hic homo multa signa facit

⁴⁸ si dimittimus eum sic omnes credent in eum et venient Romani et tollent nostrum et locum et gentem

⁴⁹ unus autem ex ipsis Caiaphas cum esset pontifex anni illius dixit eis vos nescitis quicquam

⁵⁰ nec cogitatis quia expedit nobis ut unus moriatur homo pro populo et non tota gens pereat

⁵¹ hoc autem a semet ipso non dixit sed cum esset pontifex anni illius prophetavit quia Iesus moriturus erat pro gente

⁵² et non tantum pro gente sed et ut filios Dei qui erant dispersi congregaret in unum

⁵³ ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum

⁵⁴ Iesus ergo iam non in palam ambulabat apud Iudaeos sed abiit in regionem iuxta desertum in civitatem quae dicitur Efrem et ibi morabatur cum discipulis

⁵⁵ proximum autem erat pascha Iudaeorum et ascenderunt multi Hierosolyma de regione ante pascha ut sanctificarent se ipsos

⁵⁶ quaerebant ergo Iesum et conloquebantur ad invicem in templo stantes quid putatis quia non veniat ad diem festum

⁵⁷ dederant autem pontifices et Pharisei mandatum ut si quis cognoverit ubi sit indicet ut adprehendant eum

12 Iesus ergo ante sex dies paschae venit Bethaniam ubi fuerat Lazarus mortuus quem suscitavit Iesus

² fecerunt autem ei cenam ibi et Martha ministrabat Lazarus vero unus erat ex discumbentibus cum eo

³ Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici pretiosi unxit pedes Iesu et extersit capillis suis pedes eius et domus impleta est ex odore unguenti

⁴ dicit ergo unus ex discipulis eius Iudas Scariotis qui erat eum traditurus

⁵ quare hoc unguentum non veniit trecentis denariis et datum est egenis

⁶ dixit autem hoc non quia de egenis pertinebat ad eum sed quia fur erat et loculos habens ea quae mittebantur portabat

⁷ dixit ergo Iesus sine illam ut in die sepulturae meae servet illud

⁸ pauperes enim semper habetis vobiscum me autem non semper habetis

⁹ cognovit ergo turba multa ex Iudaeis quia illic est et venerunt non propter Iesum tantum sed ut Lazarum viderent quem suscitavit a mortuis

¹⁰ cogitaverunt autem principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent

¹¹ quia multi propter illum abibant ex Iudaeis et credebant in Iesum

¹² in crastinum autem turba multa quae venerat ad diem festum cum audissent quia venit Iesus Hierosolyma

¹³ acceperunt ramos palmarum et processerunt obviam ei et clamabant osanna benedictus qui venit in nomine Domini rex Israhel

¹⁴ et invenit Iesus asellum et sedit super eum sicut scriptum est

¹⁵ noli timere filia Sion ecce rex tuus venit sedens super pullum asinae

¹⁶ haec non cognoverunt discipuli eius primum sed quando glorificatus est Iesus tunc recordati sunt quia haec erant scripta de eo et haec fecerunt ei

¹⁷ testimonium ergo perhibebat turba quae erat cum eo quando Lazarus vocavit de monumento et suscitavit eum a mortuis

¹⁸ propterea et obviam venit ei turba quia audierunt eum fecisse hoc signum

¹⁹ Pharisei ergo dixerunt ad semet ipsos videtis quia nihil proficimus ecce mundus totus post eum abiit

²⁰ erant autem gentiles quidam ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo

²¹ hii ergo accesserunt ad Philippum qui erat a Bethsaida Galilaeae et rogabant eum dicentes domine volumus Iesum videre

²² venit Philippus et dicit Andreae Andreas rursus et Philippus dixerunt Iesu

²³ Iesus autem respondit eis dicens venit hora ut clarificetur Filius hominis
²⁴ amen amen dico vobis nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit
²⁵ ipsum solum manet si autem mortuum fuerit multum fructum adfert qui amat animam suam perdet eam et qui odit animam suam in hoc mundo in vitam aeternam custodit eam
²⁶ si quis mihi ministrat me sequatur et ubi sum ego illic et minister meus erit si quis mihi ministraverit honorificabit eum Pater meus
²⁷ nunc anima mea turbata est et quid dicam Pater salvifica me ex hora hac sed propterea veni in horam hanc
²⁸ Pater clarifica tuum nomen venit ergo vox de caelo et clarificavi et iterum clarificabo
²⁹ turba ergo quae stabat et audierat dicebant tonitruum factum esse alii dicebant angelus ei locutus est
³⁰ respondit Iesus et dixit non propter me vox haec venit sed propter vos
³¹ nunc iudicium est mundi nunc princeps huius mundi eicietur foras
³² et ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad me ipsum
³³ hoc autem dicebat significans qua morte esset moriturus
³⁴ respondit ei turba nos audivimus ex lege quia Christus manet in aeternum et quomodo tu dicis oportet exaltari Filium hominis quis est iste Filius hominis
³⁵ dixit ergo eis Iesus adhuc modicum lumen in vobis est ambulate dum lucem habetis ut non tenebrae vos comprehendant et qui ambulat in tenebris nescit quo vadat
³⁶ dum lucem habetis credite in lucem ut filii lucis sitis haec locutus est Iesus et abiit et abscondit se ab eis
³⁷ cum autem tanta signa fecisset coram eis non credebant in eum
³⁸ ut sermo Esaiiae prophetae impleretur quem dixit Domine quis credidit auditui nostro et brachium Domini cui revelatum est
³⁹ propterea non poterant credere quia iterum dixit Esaias
⁴⁰ excaecavit oculos eorum et induravit eorum cor ut non videant oculis et intellegant corde et convertantur et sanem eos
⁴¹ haec dixit Esaias quando vidit gloriam eius et locutus est de eo
⁴² verumtamen et ex principibus multi crediderunt in eum sed propter Pharisaeos non confitebantur ut de synagoga non eicerentur
⁴³ dilexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei

⁴⁴ Iesus autem clamavit et dixit qui credit in me non credit in me sed in eum qui misit me
⁴⁵ et qui videt me videt eum qui misit me
⁴⁶ ego lux in mundum veni ut omnis qui credit in me in tenebris non maneat
⁴⁷ et si quis audierit verba mea et non custodierit ego non iudico eum non enim veni ut iudicem mundum sed ut salvificem mundum
⁴⁸ qui spernit me et non accipit verba mea habet qui iudicet eum sermo quem locutus sum ille iudicabit eum in novissimo die
⁴⁹ quia ego ex me ipso non sum locutus sed qui misit me Pater ipse mihi mandatum dedit quid dicam et quid loquar
⁵⁰ et scio quia mandatum eius vita aeterna est quae ergo ego loquor sicut dixit mihi Pater sic loquor
13 ante diem autem festum paschae sciens Iesus quia venit eius hora ut transeat ex hoc mundo ad Patrem cum dilexisset suos qui erant in mundo in finem dilexit eos
² et cena facta cum diabolus iam misisset in corde ut traderet eum Iudas Simonis Scariotis
³ sciens quia omnia dedit ei Pater in manus et quia a Deo exivit et ad Deum vadit
⁴ surgit a cena et ponit vestimenta sua et cum accepisset linteum praecinxit se
⁵ deinde mittit aquam in pelvem et coepit lavare pedes discipulorum et extergere linteo quo erat praecinctus
⁶ venit ergo ad Simonem Petrum et dicit ei Petrus Domine tu mihi lavas pedes
⁷ respondit Iesus et dicit ei quod ego facio tu nescis modo scies autem postea
⁸ dicit ei Petrus non lavabis mihi pedes in aeternum respondit Iesus ei si non laveris te non habes partem mecum
⁹ dicit ei Simon Petrus Domine non tantum pedes meos sed et manus et caput
¹⁰ dicit ei Iesus qui lotus est non indiget ut lavet sed est mundus totus et vos mundi estis sed non omnes
¹¹ sciebat enim quisnam esset qui traderet eum propterea dixit non estis mundi omnes
¹² postquam ergo lavit pedes eorum et accepit vestimenta sua cum recubisset iterum dixit eis scitis quid fecerim vobis
¹³ vos vocatis me magister et Domine et bene dicitis sum etenim
¹⁴ si ergo ego lavi vestros pedes Dominus et magister et vos debetis alter alterius lavare pedes
¹⁵ exemplum enim dedi vobis ut quemadmodum ego feci vobis ita et vos faciatis
¹⁶ amen amen dico vobis non est servus maior domino suo neque apostolus maior eo qui misit illum
¹⁷ si haec scitis beati eritis si feceritis ea

¹⁸ non de omnibus vobis dico ego scio quos elegerim sed ut impleatur scriptura qui manducat mecum panem levavit contra me calcaneum suum
¹⁹ amodo dico vobis priusquam fiat ut credatis cum factum fuerit quia ego sum
²⁰ amen amen dico vobis qui accipit si quem misero me accipit qui autem me accipit accipit eum qui me misit
²¹ cum haec dixisset Iesus turbatus est spiritu et protestatus est et dixit amen amen dico vobis quia unus ex vobis tradet me
²² aspiciebant ergo ad invicem discipuli haesitantes de quo diceret
²³ erat ergo recubens unus ex discipulis eius in sinu Iesu quem diligebat Iesus
²⁴ innuit ergo huic Simon Petrus et dicit ei quis est de quo dicit
²⁵ itaque cum recubisset ille supra pectus Iesu dicit ei Domine quis est
²⁶ respondit Iesus ille est cui ego intinctum panem porrexero et cum intinxisset panem dedit Iudae Simonis Scariotis
²⁷ et post buccellam tunc introivit in illum Satanias dicit ei Iesus quod facis fac citius
²⁸ hoc autem nemo scivit discumbentium ad quid dixerit ei
²⁹ quidam enim putabant quia oculos habebat Iudas quia dicit ei Iesus eme ea quae opus sunt nobis ad diem festum aut egenis ut aliquid daret
³⁰ cum ergo accepisset ille buccellam exivit continuo erat autem nox
³¹ cum ergo exisset dicit Iesus nunc clarificatus est Filius hominis et Deus clarificatus est in eo
³² si Deus clarificatus est in eo et Deus clarificabit eum in semet ipso et continuo clarificabit eum
³³ filioli adhuc modicum vobiscum sum quaeritis me et sicut dixi Iudaeis quo ego vado vos non potestis venire et vobis dico modo
³⁴ mandatum novum do vobis ut diligatis invicem sicut dilexi vos ut et vos diligatis invicem
³⁵ in hoc cognoscent omnes quia mei discipuli estis si dilectionem habueritis ad invicem
³⁶ dicit ei Simon Petrus Domine quo vadis respondit Iesus quo ego vado non potes me modo sequi sequeris autem postea
³⁷ dicit ei Petrus quare non possum sequi te modo animam meam pro te ponam
³⁸ respondit Iesus animam tuam pro me ponis amen amen dico tibi non cantabit gallus donec me ter neges

14 non turbetur cor vestrum creditis in Deum et in me credite

² in domo Patris mei mansiones multae sunt si quominus dixissem vobis quia vado parare vobis locum

³ et si abiero et praeparavero vobis locum iterum venio et accipiam vos ad me ipsum ut ubi sum ego et vos sitis
⁴ et quo ego vado scitis et viam scitis
⁵ dicit ei Thomas Domine nescimus quo vadis et quomodo possumus viam scire
⁶ dicit ei Iesus ego sum via et veritas et vita nemo venit ad Patrem nisi per me
⁷ si cognovissetis me et Patrem meum utique cognovissetis et amodo cognoscitis eum et vidistis eum
⁸ dicit ei Philippus Domine ostende nobis Patrem et sufficit nobis
⁹ dicit ei Iesus tanto tempore vobiscum sum et non cognovistis me Philippe qui vidit me vidit et Patrem quomodo tu dicis ostende nobis Patrem
¹⁰ non credis quia ego in Patre et Pater in me est verba quae ego loquor vobis a me ipso non loquor Pater autem in me manens ipse facit opera
¹¹ non creditis quia ego in Patre et Pater in me est
¹² alioquin propter opera ipsa credite amen amen dico vobis qui credit in me opera quae ego facio et ipse faciet et maiora horum faciet quia ego ad Patrem vado
¹³ et quodcumque petieritis in nomine meo hoc faciam ut glorificetur Pater in Filio
¹⁴ si quid petieritis me in nomine meo hoc faciam
¹⁵ si diligitis me mandata mea servate
¹⁶ et ego rogabo Patrem et alium paraclietum dabit vobis ut maneat vobiscum in aeternum
¹⁷ Spiritum veritatis quem mundus non potest accipere quia non videt eum nec scit eum vos autem cognoscitis eum quia apud vos manebit et in vobis erit
¹⁸ non relinquam vos orfanos veniam ad vos
¹⁹ adhuc modicum et mundus me iam non videt vos autem videtis me quia ego vivo et vos vivetis
²⁰ in illo die vos cognoscetis quia ego sum in Patre meo et vos in me et ego in vobis
²¹ qui habet mandata mea et servat ea ille est qui diligit me qui autem diligit me diligitur a Patre meo et ego diligam eum et manifestabo ei me ipsum
²² dicit ei Iudas non ille Scariotis Domine quid factum est quia nobis manifestaturus es te ipsum et non mundo
²³ respondit Iesus et dixit ei si quis diligit me sermonem meum servabit et Pater meus diliget eum et ad eum veniemus et mansiones apud eum faciemus
²⁴ qui non diligit me sermones meos non servat et sermonem quem audistis non est meus sed eius qui misit me Patris
²⁵ haec locutus sum vobis apud vos manens
²⁶ paraclietus autem Spiritus Sanctus quem mittet Pater in nomine meo ille vos docebit omnia et suggeret vobis omnia quaecumque dixero vobis

²⁷ pacem relinquo vobis pacem meam do vobis non quomodo mundus dat ego do vobis non turbetur cor vestrum neque formidet

²⁸ audistis quia ego dixi vobis vado et venio ad vos si diligeretis me gauderetis utique quia vado ad Patrem quia Pater maior me est

²⁹ et nunc dixi vobis priusquam fiat ut cum factum fuerit credatis

³⁰ iam non multa loquar vobiscum venit enim princeps mundi huius et in me non habet quicquam

³¹ sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem et sicut mandatum dedit mihi Pater sic facio surgite eamus hinc

15 ego sum vitis vera et Pater meus agricola est

² omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum et omnem qui fert fructum purgabit eum ut fructum plus adferat

³ iam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis

⁴ manete in me et ego in vobis sicut palmes non potest ferre fructum a semet ipso nisi manserit in vite sic nec vos nisi in me manseritis

⁵ ego sum vitis vos palmites qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum quia sine me nihil potestis facere

⁶ si quis in me non manserit mittetur foras sicut palmes et aruit et colligent eos et in ignem mittunt et ardent

⁷ si manseritis in me et verba mea in vobis manserint quodcumque volueritis petetis et fiet vobis

⁸ in hoc clarificatus est Pater meus ut fructum plurimum adferatis et efficiamini mei discipuli

⁹ sicut dilexit me Pater et ego dilexi vos manete in dilectione mea

¹⁰ si praecepta mea servaveritis manebitis in dilectione mea sicut et ego Patris mei praecepta servavi et maneo in eius dilectione

¹¹ haec locutus sum vobis ut gaudium meum in vobis sit et gaudium vestrum impleatur

¹² hoc est praeceptum meum ut diligatis invicem sicut dilexi vos

¹³ maiorem hac dilectionem nemo habet ut animam suam quis ponat pro amicis suis

¹⁴ vos amici mei estis si feceritis quae ego praecipio vobis

¹⁵ iam non dico vos servos quia servus nescit quid facit dominus eius vos autem dixi amicos quia omnia quaecumque audivi a Patre meo nota feci vobis

¹⁶ non vos me elegistis sed ego elegi vos et posui vos ut eatis et fructum adferatis et fructus vester maneat ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo det vobis

¹⁷ haec mando vobis ut diligatis invicem

¹⁸ si mundus vos odit scitote quia me priorem vobis odio habuit

¹⁹ si de mundo fuissetis mundus quod suum erat diligeret quia vero de mundo non estis sed ego elegi vos de mundo propterea odit vos mundus

²⁰ mementote sermonis mei quem ego dixi vobis non est servus maior domino suo si me persecuti sunt et vos persequentur si sermonem meum servaverunt et vestrum servabunt

²¹ sed haec omnia facient vobis propter nomen meum quia nesciunt eum qui misit me

²² si non venissem et locutus fuisset eis peccatum non haberent nunc autem excusationem non habent de peccato suo

²³ qui me odit et Patrem meum odit

²⁴ si opera non fecissem in eis quae nemo alius fecit peccatum non haberent nunc autem et viderunt et oderunt et me et Patrem meum

²⁵ sed ut impleatur sermo qui in lege eorum scriptus est quia odio me habuerunt gratis

²⁶ cum autem venerit paracletus quem ego mittam vobis a Patre Spiritum veritatis qui a Patre procedit ille testimonium perhibebit de me

²⁷ et vos testimonium perhibebitis quia ab initio mecum estis

16 haec locutus sum vobis ut non scandalizemini

² absque synagogis facient vos sed venit hora ut omnis qui interficit vos arbitretur obsequium se praestare Deo

³ et haec facient quia non noverunt Patrem neque me

⁴ sed haec locutus sum vobis ut cum venerit hora eorum reminiscamini quia ego dixi vobis

⁵ haec autem vobis ab initio non dixi quia vobiscum eram at nunc vado ad eum qui me misit et nemo ex vobis interrogat me quo vadis

⁶ sed quia haec locutus sum vobis tristitia implevit cor vestrum

⁷ sed ego veritatem dico vobis expedit vobis ut ego vadam si enim non abiero paracletus non veniet ad vos si autem abiero mittam eum ad vos

⁸ et cum venerit ille arguet mundum de peccato et de iustitia et de iudicio

⁹ de peccato quidem quia non credunt in me

¹⁰ de iustitia vero quia ad Patrem vado et iam non videbitis me

¹¹ de iudicio autem quia princeps mundi huius iudicatus est

¹² adhuc multa habeo vobis dicere sed non potestis portare modo

¹³ cum autem venerit ille Spiritus veritatis docebit vos in omnem veritatem non enim loquetur a semet ipso sed quaecumque audiet loquetur et quae ventura sunt adnuntiabit vobis

¹⁴ ille me clarificabit quia de meo accipiet et adnuntiabit vobis

¹⁵ omnia quaecumque habet Pater mea sunt propterea dixi quia de meo accipit et adnuntiabit vobis

¹⁶ modicum et iam non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia vado ad Patrem

¹⁷ dixerunt ergo ex discipulis eius ad invicem quid est hoc quod dicit nobis modicum et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me et quia vado ad Patrem

¹⁸ dicebant ergo quid est hoc quod dicit modicum nescimus quid loquitur

¹⁹ cognovit autem Iesus quia volebant eum interrogare et dixit eis de hoc quaeritis inter vos quia dixi modicum et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me

²⁰ amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis vos mundus autem gaudebit vos autem contristabimini sed tristitia vestra vertetur in gaudium

²¹ mulier cum parit tristitiam habet quia venit hora eius cum autem pepererit puerum iam non meminit pressurae propter gaudium quia natus est homo in mundum

²² et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis iterum autem videbo vos et gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollit a vobis

²³ et in illo die me non rogabitis quicquam amen amen dico vobis si quid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis

²⁴ usque modo non petistis quicquam in nomine meo petite et accipietis ut gaudium vestrum sit plenum

²⁵ haec in proverbii locutus sum vobis venit hora cum iam non in proverbii loquar vobis sed palam de Patre adnuntiabo vobis

²⁶ illo die in nomine meo petetis et non dico vobis quia ego rogabo Patrem de vobis

²⁷ ipse enim Pater amat vos quia vos me amastis et credidistis quia ego a Deo exivi

²⁸ exivi a Patre et veni in mundum iterum relinquo mundum et vado ad Patrem

²⁹ dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et proverbium nullum dicis

³⁰ nunc scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia a Deo existi

³¹ respondit eis Iesus modo creditis

³² ecce venit hora et iam venit ut dispergamini unusquisque in propria et me solum relinquatis et non sum solus quia Pater mecum est

³³ haec locutus sum vobis ut in me pacem habeatis in mundo pressuram habetis sed confidite ego vici mundum

17 haec locutus est Iesus et sublevatis oculis in caelum dixit Pater venit hora clarifica

Filium tuum ut Filius tuus clarificet te

² sicut dedisti ei potestatem omnis carnis ut omne quod dedisti ei det eis vitam aeternam

³ haec est autem vita aeterna ut cognoscant te solum verum Deum et quem misisti Iesum Christum

⁴ ego te clarificavi super terram opus consummavi quod dedisti mihi ut faciam

⁵ et nunc clarifica me tu Pater apud temet ipsum claritatem quam habui priusquam mundus esset apud te

⁶ manifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo tui erant et mihi eos dedisti et sermonem tuum servaverunt

⁷ nunc cognoverunt quia omnia quae dedisti mihi abs te sunt

⁸ quia verba quae dedisti mihi dedi eis et ipsi acceperunt et cognoverunt vere quia a te exivi et crediderunt quia tu me misisti

⁹ ego pro eis rogo non pro mundo rogo sed pro his quos dedisti mihi quia tui sunt

¹⁰ et mea omnia tua sunt et tua mea sunt et clarificatus sum in eis

¹¹ et iam non sum in mundo et hii in mundo sunt et ego ad te venio Pater sancte conserva eos in nomine tuo quos dedisti mihi ut sint unum sicut et nos

¹² cum essem cum eis ego servabam eos in nomine tuo quos dedisti mihi custodivi et nemo ex his perivit nisi filius perditionis ut scriptura impleatur

¹³ nunc autem ad te venio et haec loquor in mundo ut habeant gaudium meum impletum in semet ipsis
¹⁴ ego dedi eis sermonem tuum et mundus odio eos habuit quia non sunt de mundo sicut et ego non sum de mundo

¹⁵ non rogo ut tollas eos de mundo sed ut serves eos ex malo

¹⁶ de mundo non sunt sicut et ego non sum de mundo

¹⁷ sanctifica eos in veritate sermo tuus veritas est

¹⁸ sicut me misisti in mundum et ego misi eos in mundum

¹⁹ et pro eis ego sanctifico me ipsum ut sint et ipsi sanctificati in veritate

²⁰ non pro his autem rogo tantum sed et pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me

²¹ ut omnes unum sint sicut tu Pater in me et ego in te ut et ipsi in nobis unum sint ut mundus credat quia tu me misisti

²² et ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis ut sint unum sicut nos unum sumus

²³ ego in eis et tu in me ut sint consummati in unum et cognoscat mundus quia tu me misisti et dilexisti eos sicut me dilexisti

²⁴ Pater quos dedisti mihi volo ut ubi ego sum et illi sint mecum ut videant claritatem meam quam

dedisti mihi quia dilexisti me ante constitutionem mundi

²⁵ Pater iuste et mundus te non cognovit ego autem te cognovi et hii cognoverunt quia tu me misisti

²⁶ et notum feci eis nomen tuum et notum faciam ut dilectio qua dilexisti me in ipsis sit et ego in ipsis

18 haec cum dixisset Iesus egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron ubi erat hortus in quem introivit ipse et discipuli eius

² sciebat autem et Iudas qui tradebat eum ipsum locum quia frequenter Iesus convenerat illuc cum discipulis suis

³ Iudas ergo cum accepisset cohortem et a pontificibus et Phariseis ministros venit illuc cum lanternis et facibus et armis

⁴ Iesus itaque sciens omnia quae ventura erant super eum processit et dicit eis quem quaeritis

⁵ responderunt ei Iesum Nazarenum dicit eis Iesus ego sum stabat autem et Iudas qui tradebat eum cum ipsis

⁶ ut ergo dixit eis ego sum abierunt retrorsum et ceciderunt in terram

⁷ iterum ergo eos interrogavit quem quaeritis illi autem dixerunt Iesum Nazarenum

⁸ respondit Iesus dixi vobis quia ego sum si ergo me quaeritis sinite hos abire

⁹ ut impleretur sermo quem dixit quos dedisti mihi non perdiidi ex ipsis quemquam

¹⁰ Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum et percussit pontificis servum et abscidit eius auriculam dextram erat autem nomen servo Malchus

¹¹ dixit ergo Iesus Petro mitte gladium in vaginam calicem quem dedit mihi Pater non bibam illum

¹² cohors ergo et tribunus et ministri Iudaeorum comprehenderunt Iesum et ligaverunt eum

¹³ et adduxerunt eum ad Annam primum erat enim socer Caiaphae qui erat pontifex anni illius

¹⁴ erat autem Caiaphas qui consilium dederat Iudaeis quia expedit unum hominem mori pro populo

¹⁵ sequebatur autem Iesum Simon Petrus et alius discipulus discipulus autem ille erat notus pontifici et introivit cum Iesu in atrium pontificis

¹⁶ Petrus autem stabat ad ostium foris exivit ergo discipulus alius qui erat notus pontifici et dixit ostiariae et introduxit Petrum

¹⁷ dicit ergo Petro ancilla ostiaria numquid et tu ex discipulis es hominis istius dicit ille non sum

¹⁸ stabant autem servi et ministri ad prunas quia frigus erat et calefiebant erat autem cum eis et Petrus stans et calefaciens se

¹⁹ pontifex ergo interrogavit Iesum de discipulis suis et de doctrina eius

²⁰ respondit ei Iesus ego palam locutus sum mundo ego semper docui in synagoga et in templo quo

omnes Iudaei conveniunt et in occulto locutus sum nihil

²¹ quid me interrogas interroga eos qui audierunt quid locutus sum ipsis ecce hii sciunt quae dixerim ego

²² haec autem cum dixisset unus adsistens ministrorum dedit alapam Iesu dicens sic respondes pontifici

²³ respondit ei Iesus si male locutus sum testimonium perhibe de malo si autem bene quid me caedis

²⁴ et misit eum Annas ligatum ad Caiaphan pontificem

²⁵ erat autem Simon Petrus stans et calefaciens se dixerunt ergo ei numquid et tu ex discipulis eius es negavit ille et dixit non sum

²⁶ dicit unus ex servis pontificis cognatus eius cuius abscidit Petrus auriculam nonne ego te vidi in horto cum illo

²⁷ iterum ergo negavit Petrus et statim gallus cantavit

²⁸ adducunt ergo Iesum a Caiapha in praetorium erat autem mane et ipsi non introierunt in praetorium ut non contaminarentur sed manducarent pascha

²⁹ exivit ergo Pilatus ad eos foras et dixit quam accusationem adfertis adversus hominem hunc

³⁰ responderunt et dixerunt ei si non esset hic malefactor non tibi tradissemus eum

³¹ dixit ergo eis Pilatus accipite eum vos et secundum legem vestram iudicate eum dixerunt ergo ei Iudaei nobis non licet interficere quemquam

³² ut sermo Iesu impleretur quem dixit significans qua esset morte moriturus

³³ introivit ergo iterum in praetorium Pilatus et vocavit Iesum et dixit ei tu es rex Iudaeorum

³⁴ et respondit Iesus a temet ipso hoc dicis an alii tibi dixerunt de me

³⁵ respondit Pilatus numquid ego Iudaeus sum gens tua et pontifices tradiderunt te mihi quid fecisti

³⁶ respondit Iesus regnum meum non est de mundo hoc si ex hoc mundo esset regnum meum ministri mei decertarent ut non traderer Iudaeis nunc autem meum regnum non est hinc

³⁷ dixit itaque ei Pilatus ergo rex es tu respondit Iesus tu dicis quia rex sum ego ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum ut testimonium perhibeam veritati omnis qui est ex veritate audit meam vocem

³⁸ dicit ei Pilatus quid est veritas et cum hoc dixisset iterum exivit ad Iudaeos et dicit eis ego nullam invenio in eo causam

³⁹ est autem consuetudo vobis ut unum dimittam vobis in pascha vultis ergo dimittam vobis regem Iudaeorum

⁴⁰ clamaverunt rursus omnes dicentes non hunc sed Barabban erat autem Barabbas latro

19 tunc ergo adprehendit Pilatus Iesum et flagellavit

² et milites plectentes coronam de spinis inposuerunt capiti eius et veste purpurea circumdederunt eum

³ et veniebant ad eum et dicebant have rex Iudaeorum et dabant ei alapas

⁴ exiit iterum Pilatus foras et dicit eis ecce adduco vobis eum foras

⁵ ut cognoscatis quia in eo nullam causam invenio et purpureum vestimentum et dicit eis ecce homo

⁶ cum ergo vidissent eum pontifices et ministri clamabant dicentes crucifige crucifige dicit eis Pilatus accipite eum vos et crucifigite ego enim non invenio in eo causam

⁷ responderunt ei Iudaei nos legem habemus et secundum legem debet mori quia Filium Dei se fecit

⁸ cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem magis timuit

⁹ et ingressus est praetorium iterum et dicit ad Iesum unde es tu Iesus autem responsum non dedit ei

¹⁰ dicit ergo ei Pilatus mihi non loqueris nescis quia potestatem habeo crucifigere te et potestatem habeo dimittere te

¹¹ respondit Iesus non haberes potestatem adversum me ullam nisi tibi esset datum desuper propterea qui tradidit me tibi maius peccatum habet

¹² exinde quaerebat Pilatus dimittere eum Iudaei autem clamabant dicentes si hunc dimittis non es amicus Caesaris omnis qui se regem facit contradicit Caesari

¹³ Pilatus ergo cum audisset hos sermones adduxit foras Iesum et sedit pro tribunali in locum qui dicitur Lithostrotus hebraice autem Gabbatha

¹⁴ erat autem pasceve paschae hora quasi sexta et dicit Iudaeis ecce rex vester

¹⁵ illi autem clamabant tolle tolle crucifige eum dicit eis Pilatus regem vestrum crucifigam responderunt pontifices non habemus regem nisi Caesarem

¹⁶ tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur susceperunt autem Iesum et eduxerunt

¹⁷ et baiulans sibi crucem exivit in eum qui dicitur Calvariae locum hebraice Golgotha

¹⁸ ubi eum crucifixerunt et cum eo alios duos hinc et hinc medium autem Iesum

¹⁹ scripsit autem et titulum Pilatus et posuit super crucem erat autem scriptum Iesus Nazarenus rex Iudaeorum

²⁰ hunc ergo titulum multi legerunt Iudaeorum quia prope civitatem erat locus ubi crucifixus est Iesus et erat scriptum hebraice graece et latine

²¹ dicebant ergo Pilato pontifices Iudaeorum noli scribere rex Iudaeorum sed quia ipse dixit rex sum Iudaeorum

²² respondit Pilatus quod scripsi scripsi

²³ milites ergo cum crucifixissent eum acceperunt vestimenta eius et fecerunt quattuor partes unicuique militi partem et tunicam erat autem tunica inconsutilis desuper contexta per totum

²⁴ dixerunt ergo ad invicem non scindamus eam sed sortiamur de illa cuius sit ut scriptura impleatur dicens partiti sunt vestimenta mea sibi et in vestem meam miserunt sortem et milites quidem haec fecerunt

²⁵ stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius Maria Cleopae et Maria Magdalene

²⁶ cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum stantem quem diligebat dicit matri suae mulier ecce filius tuus

²⁷ deinde dicit discipulo ecce mater tua et ex illa hora accepit eam discipulus in sua

²⁸ postea sciens Iesus quia iam omnia consummata sunt ut consummaretur scriptura dicit sitio

²⁹ vas ergo positum erat aceto plenum illi autem spongiam plenam aceto hysopo circumponentes obtulerunt ori eius

³⁰ cum ergo accepisset Iesus acetum dixit consummatum est et inclinato capite tradidit spiritum

³¹ Iudaei ergo quoniam pasceve erat ut non remanerent in cruce corpora sabbato erat enim magnus dies ille sabbati rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur

³² venerunt ergo milites et primi quidem fregerunt crura et alterius qui crucifixus est cum eo

³³ ad Iesum autem cum venissent ut viderunt eum iam mortuum non fregerunt eius crura

³⁴ sed unus militum lancea latus eius aperuit et continuo exivit sanguis et aqua

³⁵ et qui vidit testimonium perhibuit et verum est eius testimonium et ille scit quia vera dicit ut et vos credatis

³⁶ facta sunt enim haec ut scriptura impleatur os non comminuetis ex eo

³⁷ et iterum alia scriptura dicit videbunt in quem transfixerunt

³⁸ post haec autem rogavit Pilatum Ioseph ab Arimathia eo quod esset discipulus Iesu occultus autem propter metum Iudaeorum ut tolleret corpus Iesu et permisit Pilatus venit ergo et tulit corpus Iesu

³⁹ venit autem et Nicodemus qui venerat ad Iesum nocte primum ferens mixturam murræ et aloes quasi libras centum

⁴⁰ acceperunt ergo corpus Iesu et ligaverunt eum linteis cum aromatibus sicut mos Iudaeis est sepelire

⁴¹ erat autem in loco ubi crucifixus est hortus et in horto monumentum novum in quo nondum quisquam positus erat

⁴² ibi ergo propter parasceven Iudaeorum quia iuxta erat monumentum posuerunt Iesum

20 una autem sabbati Maria Magdalene venit mane cum adhuc tenebrae essent ad monumentum et videt lapidem sublatum a monumento

² cucurrit ergo et venit ad Simonem Petrum et ad alium discipulum quem amabat Iesus et dicit eis tulerunt Dominum de monumento et nescimus ubi posuerunt eum

³ exiit ergo Petrus et ille alius discipulus et venerunt ad monumentum

⁴ currebant autem duo simul et ille alius discipulus praecurrit citius Petro et venit primus ad monumentum

⁵ et cum se inclinasset videt posita linteamina non tamen introivit

⁶ venit ergo Simon Petrus sequens eum et introivit in monumentum et videt linteamina posita

⁷ et sudarium quod fuerat super caput eius non cum linteaminibus positum sed separatim involutum in unum locum

⁸ tunc ergo introivit et ille discipulus qui venerat primus ad monumentum et vidit et credidit

⁹ nondum enim sciebant scripturam quia oportet eum a mortuis resurgere

¹⁰ abierunt ergo iterum ad semet ipsos discipuli

¹¹ Maria autem stabat ad monumentum foris plorans dum ergo fleret inclinavit se et prospexit in monumentum

¹² et vidit duos angelos in albis sedentes unum ad caput et unum ad pedes ubi positum fuerat corpus Iesu

¹³ dicunt ei illi mulier quid ploras dicit eis quia tulerunt Dominum meum et nescio ubi posuerunt eum

¹⁴ haec cum dixisset conversa est retrorsum et videt Iesum stantem et non sciebat quia Iesus est

¹⁵ dicit ei Iesus mulier quid ploras quem quaeris illa existimans quia hortulanus esset dicit ei domine si tu sustulisti eum dicito mihi ubi posuisti eum et ego eum tollam

¹⁶ dicit ei Iesus Maria conversa illa dicit ei rabboni quod dicitur magister

¹⁷ dicit ei Iesus noli me tangere nondum enim ascendi ad Patrem meum vade autem ad fratres meos et dic eis ascendo ad Patrem meum et Patrem vestrum et Deum meum et Deum vestrum

¹⁸ venit Maria Magdalene adnuntians discipulis quia vidi Dominum et haec dixit mihi

¹⁹ cum esset ergo sero die illo una sabbatorum et fores essent clausae ubi erant discipuli propter metum Iudaeorum venit Iesus et stetit in medio et dicit eis pax vobis

²⁰ et hoc cum dixisset ostendit eis manus et latus gavisus sunt ergo discipuli viso Domino

²¹ dixit ergo eis iterum pax vobis sicut misit me Pater et ego mitto vos

²² hoc cum dixisset insuflavit et dicit eis accipite Spiritum Sanctum

²³ quorum remiseritis peccata remittuntur eis quorum retinueritis detenta sunt

²⁴ Thomas autem unus ex duodecim qui dicitur Didymus non erat cum eis quando venit Iesus

²⁵ dixerunt ergo ei alii discipuli vidimus Dominum ille autem dixit eis nisi videro in manibus eius figuram clavorum et mittam digitum meum in locum clavorum et mittam manum meam in latus eius non credam

²⁶ et post dies octo iterum erant discipuli eius intus et Thomas cum eis venit Iesus ianuis clausis et stetit in medio et dixit pax vobis

²⁷ deinde dicit Thomae infer digitum tuum huc et vide manus meas et adfer manum tuam et mitte in latus meum et noli esse incredulus sed fidelis

²⁸ respondit Thomas et dixit ei Dominus meus et Deus meus

²⁹ dicit ei Iesus quia vidisti me credidisti beati qui non viderunt et crediderunt

³⁰ multa quidem et alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum quae non sunt scripta in libro hoc

³¹ haec autem scripta sunt ut credatis quia Iesus est Christus Filius Dei et ut credentes vitam habeatis in nomine eius

21 postea manifestavit se iterum Iesus ad mare Tiberiadis manifestavit autem sic

² erant simul Simon Petrus et Thomas qui dicitur Didymus et Nathanahel qui erat a Cana Galilaeae et filii Zebedaei et alii ex discipulis eius duo

³ dicit eis Simon Petrus vado piscari dicunt ei venimus et nos tecum et exierunt et ascenderunt in navem et illa nocte nihil prendiderunt

⁴ mane autem iam facto stetit Iesus in litore non tamen cognoverunt discipuli quia Iesus est

⁵ dicit ergo eis Iesus pueri numquid pulmentarium habetis responderunt ei non

⁶ dicit eis mittite in dexteram navigii rete et invenietis miserunt ergo et iam non valebant illud trahere a multitudine piscium

⁷ dicit ergo discipulus ille quem diligebat Iesus Petro Dominus est Simon Petrus cum audisset quia Dominus est tunicam succinxit se erat enim nudus et misit se in mare

SECUNDUM IOHANNEM 21:8

⁸ alii autem discipuli navigio venerunt non enim longe erant a terra sed quasi a cubitis ducentis trahentes rete piscium

⁹ ut ergo descenderunt in terram viderunt prunas positas et piscem superpositum et panem

¹⁰ dicit eis Iesus adferte de piscibus quos prendidistis nunc

¹¹ ascendit Simon Petrus et traxit rete in terram plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus et cum tanti essent non est scissum rete

¹² dicit eis Iesus venite prandete et nemo audebat discentium interrogare eum tu quis es scientes quia Dominus esset

¹³ et venit Iesus et accepit panem et dat eis et piscem similiter

¹⁴ hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis cum surrexisset a mortuis

¹⁵ cum ergo prandissent dicit Simoni Petro Iesus Simon Iohannis diligis me plus his dicit ei etiam Domine tu scis quia amo te dicit ei pasce agnos meos

¹⁶ dicit ei iterum Simon Iohannis diligis me ait illi etiam Domine tu scis quia amo te dicit ei pasce agnos meos

¹⁷ dicit ei tertio Simon Iohannis amas me contristatus est Petrus quia dixit ei tertio amas me et dicit ei Domine tu omnia scis tu scis quia amo te dicit ei pasce oves meas

¹⁸ amen amen dico tibi cum esses iunior cingebas te et ambulabas ubi volebas cum autem senueris extends manus tuas et alius te cinget et ducet quo non vis

¹⁹ hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset Deum et hoc cum dixisset dicit ei sequere me

²⁰ conversus Petrus vidit illum discipulum quem diligebat Iesus sequentem qui et recubuit in cena super pectus eius et dixit Domine quis est qui tradit te

²¹ hunc ergo cum vidisset Petrus dicit Iesu Domine hic autem quid

²² dicit ei Iesus si sic eum volo manere donec veniam quid ad te tu me sequere

²³ exivit ergo sermo iste in fratres quia discipulus ille non moritur et non dixit ei Iesus non moritur sed si sic eum volo manere donec venio quid ad te

²⁴ hic est discipulus qui testimonium perhibet de his et scripsit haec et scimus quia verum est testimonium eius

²⁵ sunt autem et alia multa quae fecit Iesus quae si scribantur per singula nec ipsum arbitror mundum capere eos qui scribendi sunt libros amen

Liber

Actuum Apostolorum

1 primum quidem sermonem feci de omnibus o
Theophile quae coepit Iesus facere et docere
² usque in diem qua praeciens apostolis per
Spiritus Sanctum quos elegit adsumptus est
³ quibus et praebuit se ipsum vivum post passionem
suam in multis argumentis per dies quadraginta
apparens eis et loquens de regno Dei
⁴ et convescens praecepit eis ab Hierosolymis ne
discederent sed expectarent promissionem Patris
quam audistis per os meum
⁵ quia Iohannes quidem baptizavit aqua vos autem
baptizabimini Spiritu Sancto non post multos hos
dies
⁶ igitur qui convenerant interrogabant eum dicentes
Domine si in tempore hoc restitues regnum Israhel
⁷ dixit autem eis non est vestrum nosse tempora vel
momenta quae Pater posuit in sua potestate
⁸ sed accipietis virtutem supervenientis Spiritus
Sancti in vos et eritis mihi testes in Hierusalem et in
omni Iudaea et Samaria et usque ad ultimum terrae
⁹ et cum haec dixisset videntibus illis elevatus est et
nubes suscepit eum ab oculis eorum
¹⁰ cumque intuerentur in caelum eunte illo ecce duo
viri adstiterunt iuxta illos in vestibus albis
¹¹ qui et dixerunt viri galilaei quid statis aspicientes
in caelum hic Iesus qui adsumptus est a vobis in
caelum sic veniet quemadmodum vidistis eum
euntem in caelum
¹² tunc reversi sunt Hierosolymam a monte qui vo-
catur Oliveti qui est iuxta Hierusalem sabbati ha-
bens iter
¹³ et cum introissent in cenaculum ascenderunt ubi
manebant Petrus et Iohannes Iacobus et Andreas
Philippus et Thomas Bartholomeus et Mattheus
Iacobus Alpei et Simon Zelotes et Iudas Iacobi
¹⁴ hii omnes erant perseverantes unianimiter in ora-
tione cum mulieribus et Maria matre Iesu et fratri-
bus eius
¹⁵ et in diebus illis exurgens Petrus in medio fra-
trum dixit erat autem turba nominum simul fere
centum viginti
¹⁶ viri fratres oportet impleri scripturam quam prae-
dixit Spiritus Sanctus per os David de Iuda qui fuit
dux eorum qui comprehenderunt Iesum
¹⁷ quia connumeratus erat in nobis et sortitus est
sortem ministerii huius
¹⁸ et hic quidem possedit agrum de mercede iniqui-
tatis et suspensus crepuit medius et diffusa sunt
omnia viscera eius

¹⁹ et notum factum est omnibus habitantibus Hieru-
salem ita ut appellaretur ager ille lingua eorum
Acheldemach hoc est ager Sanguinis
²⁰ scriptum est enim in libro Psalmorum fiat com-
moratio eius deserta et non sit qui inhabitet in ea et
episcopatum eius accipiat alius
²¹ oportet ergo ex his viris qui nobiscum congregati
sunt in omni tempore quo intravit et exivit inter nos
Dominus Iesus
²² incipiens a baptismate Iohannis usque in diem
qua adsumptus est a nobis testem resurrectionis
eius nobiscum fieri unum ex istis
²³ et statuerunt duos Ioseph qui vocabatur Barsab-
ban qui cognominatus est Iustus et Matthiam
²⁴ et orantes dixerunt tu Domine qui corda nosti
omnium ostende quem elegeris ex his duobus unum
²⁵ accipere locum ministerii huius et apostolatus de
quo praevaricatus est Iudas ut abiret in locum suum
²⁶ et dederunt sortes eis et cecidit sors super Mat-
thiam et adnumeratus est cum undecim apostolis
2 et cum conplerentur dies pentecostes erant
omnes pariter in eodem loco
² et factus est repente de caelo sonus tamquam ad-
venientis spiritus vehementis et replevit totam do-
mum ubi erant sedentes
³ et apparuerunt illis dispertitae linguae tamquam
ignis seditque supra singulos eorum
⁴ et repleti sunt omnes Spiritu Sancto et coeperunt
loqui aliis linguis prout Spiritus Sanctus dabat elo-
qui illis
⁵ erant autem in Hierusalem habitantes Iudaei viri
religiosi ex omni natione quae sub caelo sunt
⁶ facta autem hac voce convenit multitudo et mente
confusa est quoniam audiebat unusquisque lingua
sua illos loquentes
⁷ stupebant autem omnes et mirabantur dicentes
nonne omnes ecce isti qui loquuntur Galilaei sunt
⁸ et quomodo nos audivimus unusquisque lingua
nostra in qua nati sumus
⁹ Parthi et Medi et Elamitae et qui habitant Mesopotamiam
et Iudaeam et Cappadociam Pontum et Asiam
¹⁰ Frygiam et Pamphiliam Aegyptum et partes Lybiae
quae est circa Cyrenen et advenae romani
¹¹ Iudaei quoque et proselyti Cretes et Arabes audivimus
loquentes eos nostris linguis magnalia Dei
¹² stupebant autem omnes et mirabantur ad invicem
dicentes quidnam hoc vult esse

ACTUUM APOSTOLORUM 2:13

¹³ alii autem inidentes dicebant quia musto pleni sunt isti

¹⁴ stans autem Petrus cum undecim levavit vocem suam et locutus est eis viri iudaei et qui habitatis Hierusalem universi hoc vobis notum sit et auribus percipite verba mea

¹⁵ non enim sicut vos aestimatis hii ebrii sunt cum sit hora diei tertia

¹⁶ sed hoc est quod dictum est per prophetam Iohel

¹⁷ et erit in novissimis diebus dicit Dominus effundam de Spiritu meo super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae et iuvenes vestri visiones videbunt et seniores vestri somnia somniabunt

¹⁸ et quidem super servos meos et super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo et prophetabunt

¹⁹ et dabo prodigia in caelo sursum et signa in terra deorsum sanguinem et ignem et vaporem fumi

²⁰ sol convertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini magnus et manifestus

²¹ et erit omnis quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit

²² viri israhelitae audite verba haec Iesum Nazarenum virum adprobatum a Deo in vobis virtutibus et prodigiis et signis quae fecit per illum Deus in medio vestri sicut vos scitis

²³ hunc definito consilio et praesentia Dei traditum per manus iniquorum adfigentes interemistis

²⁴ quem Deus suscitavit solutis doloribus inferni iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo

²⁵ David enim dicit in eum providebam Dominum coram me semper quoniam a dextris meis est ne commovear

²⁶ propter hoc laetatum est cor meum et exultavit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe

²⁷ quoniam non derelinques animam meam in inferno neque dabis Sanctum tuum videre corruptionem

²⁸ notas fecisti mihi vias vitae replebis me iucunditate cum facie tua

²⁹ viri fratres liceat audenter dicere ad vos de patriarcha David quoniam et defunctus est et sepultus est et sepulchrum eius est apud nos usque in hodiernum diem

³⁰ propheta igitur cum esset et sciret quia iurando iurasset illi Deus de fructu lumbi eius sedere super sedem eius

³¹ providens locutus est de resurrectione Christi quia neque derelictus est in inferno neque caro eius vidit corruptionem

³² hunc Iesum resuscitavit Deus cui omnes nos testes sumus

³³ dextera igitur Dei exaltatus et promissione Spiritus Sancti accepta a Patre effudit hunc quem vos videtis et audistis

³⁴ non enim David ascendit in caelos dicit autem ipse dicit Dominus Domino meo sede a dextris meis

³⁵ donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum

³⁶ certissime ergo sciat omnis domus Israhel quia et Dominum eum et Christum Deus fecit hunc Iesum quem vos crucifixistis

³⁷ his auditis compuncti sunt corde et dixerunt ad Petrum et ad reliquos apostolos quid faciemus viri fratres

³⁸ Petrus vero ad illos paenitentiam inquit agite et baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum et accipietis donum Sancti Spiritus

³⁹ vobis enim est repromissio et filiis vestris et omnibus qui longe sunt quoscumque advocaverit Dominus Deus noster

⁴⁰ aliis etiam verbis pluribus testificatus est et exhortabatur eos dicens salvamini a generatione ista prava

⁴¹ qui ergo receperunt sermonem eius baptizati sunt et adpositae sunt in illa die animae circiter tria milia

⁴² erant autem perseverantes in doctrina apostolorum et communicatione fractionis panis et orationibus

⁴³ fiebat autem omni animae timor multa quoque prodigia et signa per apostolos fiebant in Hierusalem et metus erat magnus in universis

⁴⁴ omnes etiam qui credebant erant pariter et habebant omnia communia

⁴⁵ possessiones et substantias vendebant et dividebant illa omnibus prout cuique opus erat

⁴⁶ cotidie quoque perdurantes unanimites in templo et frangentes circa domos panem sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis

⁴⁷ conlaudantes Deum et habentes gratiam ad omnem plebem Dominus autem augebat qui salvi fierent cotidie in id ipsum

3 Petrus autem et Iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam

² et quidam vir qui erat claudus ex utero matris suae baiulabatur quem ponebant cotidie ad portam templi quae dicitur Speciosa ut peteret elemosynam ab introeuntibus in templum

³ is cum vidisset Petrum et Iohannem incipientes introire in templum rogabat ut elemosynam acciperet

⁴ intuens autem in eum Petrus cum Iohanne dixit respice in nos

⁵ at ille intendebat in eos sperans se aliquid accepturum ab eis

⁶ Petrus autem dixit argentum et aurum non est mihi quod autem habeo hoc tibi do in nomine Iesu Christi Nazareni surge et ambula

⁷ et adprehensa ei manu dextera adlevavit eum et protinus consolidatae sunt bases eius et plantae

⁸ et exiliens stetit et ambulabat et intravit cum illis in templum ambulans et exiliens et laudans Dominum

⁹ et vidit omnis populus eum ambulantem et laudantem Deum

¹⁰ cognoscebant autem illum quoniam ipse erat qui ad elemosynam sedebat ad Speciosam portam templi et impleti sunt stupore et extasi in eo quod contigerat illi

¹¹ cum teneret autem Petrum et Iohannem concurrunt omnis populus ad eos ad porticum qui appellatur Salomonis stupentes

¹² videns autem Petrus respondit ad populum viri israhelitae quid miramini in hoc aut nos quid intuemini quasi nostra virtute aut pietate fecerimus hunc ambulare

¹³ Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Jacob Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Iesum quem vos quidem tradidistis et negastis ante faciem Pilati iudicante illo dimitti

¹⁴ vos autem sanctum et iustum negastis et petistis virum homicidam donari vobis

¹⁵ auctorem vero vitae interfecistis quem Deus suscitavit a mortuis cuius nos testes sumus

¹⁶ et in fide nominis eius hunc quem videtis et nostis confirmavit nomen eius et fides quae per eum est dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum

¹⁷ et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri

¹⁸ Deus autem quae praenuntiavit per os omnium prophetarum pati Christum suum implevit sic

¹⁹ paenitemini igitur et convertimini ut deleantur vestra peccata

²⁰ ut cum venerint tempora refrigerii a conspectu Domini et miserit eum qui praedicatus est vobis Iesum Christum

²¹ quem oportet caelum quidem suscipere usque in tempora restitutionis omnium quae locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo prophetarum

²² Moses quidem dixit quia prophetam vobis suscitabit Dominus Deus vester de fratribus vestris tamquam me ipsum audietis iuxta omnia quaecumque locutus fuerit vobis

²³ erit autem omnis anima quae non audierit prophetam illum exterminabitur de plebe

²⁴ et omnes prophetae a Samuhel et deinceps qui locuti sunt et adnuntiaverunt dies istos

²⁵ vos estis filii prophetarum et testamenti quod disposuit Deus ad patres vestros dicens ad Abraham et in semine tuo benedicentur omnes familiae terrae

²⁶ vobis primum Deus suscitans Filium suum misit eum benedicentem vobis ut convertat se unusquisque a nequitia sua

4 loquentibus autem illis ad populum supervenerunt sacerdotes et magistratus templi et Sadducaei

² dolentes quod docerent populum et adnuntiarent in Iesu resurrectionem ex mortuis

³ et iniecerunt in eis manus et posuerunt eos in custodiam in crastinum erat enim iam vespera

⁴ multi autem eorum qui audierant verbum crediderunt et factus est numerus virorum quinque milia

⁵ factum est autem in crastinum ut congregarentur principes eorum et seniores et scribae in Hierusalem

⁶ et Annas princeps sacerdotum et Caiphas et Iohannes et Alexander et quotquot erant de genere sacerdotali

⁷ et statuentes eos in medio interrogabant in qua virtute aut in quo nomine fecistis hoc vos

⁸ tunc Petrus repletus Spiritu Sancto dixit ad eos principes populi et seniores

⁹ si nos hodie diiudicamur in benefacto hominis infirmi in quo iste salvus factus est

¹⁰ notum sit omnibus vobis et omni plebi Israhel quia in nomine Iesu Christi Nazareni quem vos crucifixistis quem Deus suscitavit a mortuis in hoc iste adstat coram vobis sanus

¹¹ hic est lapis qui reprobatus est a vobis aedificantibus qui factus est in caput anguli

¹² et non est in alio aliquo salus nec enim nomen aliud est sub caelo datum hominibus in quo oportet nos salvos fieri

¹³ videntes autem Petri constantiam et Iohannis conperto quod homines essent sine litteris et idiotae admirabantur et cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant

¹⁴ hominem quoque videntes stantem cum eis qui curatus fuerat nihil poterant contradicere

¹⁵ iusserunt autem eos foras extra concilium secedere et conferebant ad invicem

¹⁶ dicentes quid faciemus hominibus istis quoniam quidem notum signum factum est per eos omnibus habitantibus in Hierusalem manifestum et non possumus negare

¹⁷ sed ne amplius divulgetur in populum comminemur eis ne ultra loquantur in nomine hoc ulli hominum

¹⁸ et vocantes eos denuntiaverunt ne omnino loquerentur neque docerent in nomine Iesu

ACTUUM APOSTOLORUM 4:19

¹⁹ Petrus vero et Iohannes respondentes dixerunt ad eos si iustum est in conspectu Dei vos potius audire quam Deum iudicate

²⁰ non enim possumus quae vidimus et audivimus non loqui

²¹ at illi comminantes dimiserunt eos non invenientes quomodo punirent eos propter populum quia omnes clarificabant Deum in eo quod acciderat

²² annorum enim erat amplius quadraginta homo in quo factum erat signum istud sanitatis

²³ dimissi autem venerunt ad suos et adnuntiaverunt eis quanta ad eos principes sacerdotum et seniores dixissent

²⁴ qui cum audissent unanimiter levaverunt vocem ad Deum et dixerunt Domine tu qui fecisti caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt

²⁵ qui Spiritu Sancto per os patris nostri David pueri tui dixisti quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania

²⁶ adstiterunt reges terrae et principes convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum eius

²⁷ convenerunt enim vere in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Iesum quem unxisti Herodes et Pontius Pilatus cum gentibus et populis Israhel

²⁸ facere quae manus tua et consilium decreverunt fieri

²⁹ et nunc Domine respice in minas eorum et da servis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum

³⁰ in eo cum manum tuam extendas sanitates et signa et prodigia fieri per nomen sancti Filii tui Iesu

³¹ et cum orassent motus est locus in quo erant congregati et repleti sunt omnes Spiritu Sancto et loquebantur verbum Dei cum fiducia

³² multitudinis autem crediturum erat cor et anima una nec quisquam eorum quae possidebant aliquid suum esse dicebat sed erant illis omnia communia

³³ et virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini et gratia magna erat in omnibus illis

³⁴ neque enim quisquam egens erat inter illos quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant vendentes adferebant pretia eorum quae vendebant

³⁵ et ponebant ante pedes apostolorum dividebantur autem singulis prout cuique opus erat

³⁶ Ioseph autem qui cognominatus est Barnabas ab apostolis quod est interpretatum Filius consolationis Levites Cyprius genere

³⁷ cum haberet agrum vendidit illum et adtulit pretium et posuit ante pedes apostolorum

5 vir autem quidam nomine Ananias cum Saffira uxore sua vendidit agrum

² et fraudavit de pretio agri conscia uxore sua et adferens partem quandam ad pedes apostolorum posuit

³ dixit autem Petrus Anania cur temptavit Satanas cor tuum mentiri te Spiritui Sancto et fraudare de pretio agri

⁴ nonne manens tibi manebat et venundatum in tua erat potestate quare posuisti in corde tuo hanc rem non es mentitus hominibus sed Deo

⁵ audiens autem Ananias haec verba cecidit et exspiravit et factus est timor magnus in omnes qui audierant

⁶ surgentes autem iuvenes amoverunt eum et efferentes sepelierunt

⁷ factum est autem quasi horarum trium spatium et uxor ipsius nesciens quod factum fuerat introiit

⁸ respondit autem ei Petrus dic mihi si tanti agrum vendidisti at illa dixit etiam tanti

⁹ Petrus autem ad eam quid utique convenit vobis temptare Spiritum Domini ecce pedes eorum qui sepelierunt virum tuum ad ostium et efferent te

¹⁰ confestim cecidit ante pedes eius et exspiravit intrantes autem iuvenes invenerunt illam mortuam et extulerunt et sepelierunt ad virum suum

¹¹ et factus est timor magnus in universa ecclesia et in omnes qui audierunt haec

¹² per manus autem apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe et erant unanimiter omnes in porticu Salomonis

¹³ ceterorum autem nemo audebat coniungere se illis sed magnificabat eos populus

¹⁴ magis autem augebatur crediturum in Domino multitudo virorum ac mulierum

¹⁵ ita ut in plateas eicerent infirmos et ponerent in lectulis et grabattis ut veniente Petro saltim umbra illius obumbraret quemquam eorum

¹⁶ concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum Hierusalem adferentes aegros et vexatos ab spiritibus immundis qui curabantur omnes

¹⁷ exsurgens autem princeps sacerdotum et omnes qui cum illo erant quae est heresis Sadducaeorum repleti sunt zelo

¹⁸ et iniecerunt manus in apostolos et posuerunt illos in custodia publica

¹⁹ angelus autem Domini per noctem aperiens ianuas carceris et educens eos dixit

²⁰ ite et stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitae huius

²¹ qui cum audissent intraverunt diluculo in templum et docebant adveniens autem princeps sacerdotum et qui cum eo erant convocaverunt concilium et omnes seniores filiorum Israhel et miserunt in carcerem ut adducerentur

²² cum venissent autem ministri et aperto carcere non invenissent illos reversi nuntiaverunt

²³ dicentes carcerem quidem invenimus clausum cum omni diligentia et custodes stantes ad ianuas aperientes autem neminem intus invenimus

²⁴ ut audierunt autem hos sermones magistratus templi et principes sacerdotum ambigebant de illis quidnam fieret

²⁵ adveniens autem quidam nuntiavit eis quia ecce viri quos posuistis in carcere sunt in templo stantes et docentes populum

²⁶ tunc abiit magistratus cum ministris et adduxit illos sine vi timebant enim populum ne lapidarentur

²⁷ et cum adduxissent illos statuerunt in concilio et interrogavit eos princeps sacerdotum

²⁸ dicens praecipiendo praecepimus vobis ne doceretis in nomine isto et ecce replestis Hierusalem doctrina vestra et vultis inducere super nos sanguinem hominis istius

²⁹ respondens autem Petrus et apostoli dixerunt oboedire oportet Deo magis quam hominibus

³⁰ Deus patrum nostrorum suscitavit Iesum quem vos interemistis suspendentes in ligno

³¹ hunc Deus principem et salvatorem exaltavit dextera sua ad dandam paenitentiam Israhel et remissionem peccatorum

³² et nos sumus testes horum verborum et Spiritus Sanctus quem dedit Deus omnibus oboedientibus sibi

³³ haec cum audissent dissecabantur et cogitabant interficere illos

³⁴ surgens autem quidam in concilio Pharisaeus nomine Gamalihel legis doctor honorabilis universae plebi iussit foras ad breve homines fieri

³⁵ dixitque ad illos viri israhelitae attendite vobis super hominibus istis quid acturi sitis

³⁶ ante hos enim dies extitit Theodas dicens esse se aliquem cui consensus virorum numerus circiter quadringentorum qui occisus est et omnes quicumque credebant ei dissipati sunt et redactus est ad nihilum

³⁷ post hunc extitit Iudas Galilaeus in diebus professionis et avertit populum post se et ipse periit et omnes quotquot consenserunt ei dispersi sunt

³⁸ et nunc itaque dico vobis discedite ab hominibus istis et sinite illos quoniam si est ex hominibus consilium hoc aut opus dissolvetur

³⁹ si vero ex Deo est non poteritis dissolvere eos ne forte et Deo repugnare inveniamini consenserunt autem illi

⁴⁰ et convocantes apostolos caesis denuntiaverunt ne loquerentur in nomine Iesu et dimiserunt eos

⁴¹ et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilii quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati

⁴² omni autem die in templo et circa domos non cessabant docentes et evangelizantes Christum Iesum

6 in diebus autem illis crescente numero discipulorum factus est murmur Graecorum adversus Hebraeos eo quod dispicerentur in ministerio cotidiano viduae eorum

² convocantes autem duodecim multitudinem discipulorum dixerunt non est aequum nos derelinquere verbum Dei et ministrare mensis

³ considerate ergo fratres viros ex vobis boni testimonii septem plenos Spiritu et sapientia quos constituamus super hoc opus

⁴ nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus

⁵ et placuit sermo coram omni multitudine et elegerunt Stephanum virum plenum fide et Spiritu Sancto et Philippum et Prochorum et Nicanorem et Timonem et Parmenam et Nicolaum advenam Antiochenum

⁶ hos statuerunt ante conspectum apostolorum et orantes inposuerunt eis manus

⁷ et verbum Dei crescebat et multiplicabatur numerus discipulorum in Hierusalem valde multa etiam turba sacerdotum oboediebat fidei

⁸ Stephanus autem plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo

⁹ surrexerunt autem quidam de synagoga quae appellatur Libertinorum et Cyrenensium et Alexandrinorum et eorum qui erant a Cilicia et Asia disputantes cum Stephano

¹⁰ et non poterant resistere sapientiae et Spiritui quo loquebatur

¹¹ tunc submiserunt viros qui dicerent se audisse eum dicentem verba blasphemiae in Mosen et Deum

¹² commoverunt itaque plebem et seniores et scribas et concurrentes rapuerunt eum et adduxerunt in concilium

¹³ et statuerunt testes falsos dicentes homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum et legem

¹⁴ audivimus enim eum dicentem quoniam Iesus Nazarenus hic destruet locum istum et mutabit traditiones quas tradidit nobis Moses

¹⁵ et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio viderunt faciem eius tamquam faciem angeli

7 dixit autem princeps sacerdotum si haec ita se habent

² qui ait viri fratres et patres audite Deus gloriae apparuit patri nostro Abraham cum esset in Mesopotamiam priusquam moraretur in Charram

³ et dixit ad illum exi de terra tua et de cognatione tua et veni in terram quam tibi monstravero

ACTUUM APOSTOLORUM 7:4

⁴ tunc exiit de terra Chaldeorum et habitavit in Charram et inde postquam mortuus est pater eius transtulit illum in terram istam in qua nunc vos habitatis

⁵ et non dedit illi hereditatem in ea nec passum pedis et repromisit dare illi eam in possessionem et semini eius post ipsum cum non haberet filium

⁶ locutus est autem Deus quia erit semen eius accola in terra aliena et servituti eos subicient et male tractabunt eos annis quadringentis

⁷ et gentem cui servierint iudicabo ego dixit Deus et post haec exhibunt et deservient mihi in loco isto

⁸ et dedit illi testamentum circumcisionis et sic genuit Isaac et circumcidit eum die octava et Isaac Iacob et Iacob duodecim patriarchas

⁹ et patriarchae aemulantes Ioseph vendiderunt in Aegyptum et erat Deus cum eo

¹⁰ et eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius et dedit ei gratiam et sapientiam in conspectu Pharaonis regis Aegypti et constituit eum praepositum super Aegyptum et super omnem domum suam

¹¹ venit autem fames in universam Aegyptum et Chanaan et tribulatio magna et non inveniebant cibos patres nostri

¹² cum audisset autem Iacob esse frumentum in Aegypto misit patres nostros primum

¹³ et in secundo cognitus est Ioseph a fratribus suis et manifestatum est Pharaoni genus eius

¹⁴ mittens autem Ioseph accersivit Iacob patrem suum et omnem cognationem in animabus septuaginta quinque

¹⁵ et descendit Iacob in Aegyptum et defunctus est ipse et patres nostri

¹⁶ et translati sunt in Sychem et positi sunt in sepulchro quod emit Abraham pretio argenti a filiis Emmor filii Sychem

¹⁷ cum adpropinquaret autem tempus repromissionis quam confessus erat Deus Abrahae crevit populus et multiplicatus est in Aegypto

¹⁸ quoadusque surrexit rex alius in Aegypto qui non sciebat Ioseph

¹⁹ hic circumveniens genus nostrum adflixit patres ut exponerent infantes suos ne vivificarentur

²⁰ eodem tempore natus est Moses et fuit gratus Deo qui nutritus est tribus mensibus in domo patris sui

²¹ exposito autem illo sustulit eum filia Pharaonis et enutrivit eum sibi in filium

²² et eruditus est Moses omni sapientia Aegyptiorum et erat potens in verbis et in operibus suis

²³ cum autem impleretur ei quadraginta annorum tempus ascendit in cor eius ut visitaret fratres suos filios Israhel

²⁴ et cum vidisset quendam iniuriam patientem vindicavit illum et fecit ultionem ei qui iniuriam sustinebat percusso Aegyptio

²⁵ existimabat autem intellegere fratres quoniam Deus per manum ipsius daret salutem illis at illi non intellexerunt

²⁶ sequenti vero die apparuit illis litigantibus et reconciliabat eos in pacem dicens viri fratres estis ut quid nocetis alterutrum

²⁷ qui autem iniuriam faciebat proximo reppulit eum dicens quis te constituit principem et iudicem super nos

²⁸ numquid interficere me tu vis quemadmodum interfecisti heri Aegyptium

²⁹ fugit autem Moses in verbo isto et factus est advena in terra Madiam ubi generavit filios duos

³⁰ et expletis annis quadraginta apparuit illi in deserto montis Sina angelus in igne flammae rubi

³¹ Moses autem videns admiratus est visum et accedente illo ut consideraret facta est vox Domini

³² ego Deus patrum tuorum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob tremefactus autem Moses non audebat considerare

³³ dixit autem illi Dominus solve calciamentum pedum tuorum locus enim in quo stas terra sancta est

³⁴ videns vidi adflictionem populi mei qui est in Aegypto et gemitum eorum audivi et descendi liberare eos et nunc veni et mittam te in Aegyptum

³⁵ hunc Mosen quem negaverunt dicentes quis te constituit principem et iudicem hunc Deus principem et redemptorem misit cum manu angeli qui apparuit illi in rubo

³⁶ hic eduxit illos faciens prodigia et signa in terra Aegypti et in Rubro mari et in deserto annis quadraginta

³⁷ hic est Moses qui dixit filiis Israhel prophetam vobis suscitabit Deus de fratribus vestris tamquam me

³⁸ hic est qui fuit in ecclesia in solitudine cum angelo qui loquebatur ei in monte Sina et cum patribus nostris qui accepit verba vitae dare nobis

³⁹ cui noluerunt oboedire patres nostri sed repulerunt et aversi sunt cordibus suis in Aegyptum

⁴⁰ dicentes ad Aaron fac nobis deos qui praecedant nos Moses enim hic qui eduxit nos de terra Aegypti nescimus quid factum sit ei

⁴¹ et vitulum fecerunt in illis diebus et obtulerunt hostiam simulacro et laetabantur in operibus manuum suarum

⁴² convertit autem Deus et tradidit eos servire militiae caeli sicut scriptum est in libro Prophetarum numquid victimas aut hostias obtulistis mihi annis quadraginta in deserto domus Israhel

⁴³ et suscepistis tabernaculum Moloch et sidus dei vestri Rempham figuras quas fecistis adorare eas et transferam vos trans Babylonem

⁴⁴ tabernaculum testimonii fuit patribus nostris in deserto sicut disposuit loquens ad Mosen ut faceret illud secundum formam quam viderat

⁴⁵ quod et induxerunt suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem gentium quas expulit Deus a facie patrum nostrorum usque in diebus David

⁴⁶ qui invenit gratiam ante Deum et petiit ut inveniret tabernaculum Deo Iacob

⁴⁷ Salomon autem aedificavit illi domum

⁴⁸ sed non Excelsus in manufactis habitat sicut propheta dicit

⁴⁹ caelum mihi sedis est terra autem scabillum pedum meorum quam domum aedificabitis mihi dicit Dominus aut quis locus requietionis meae est

⁵⁰ nonne manus mea fecit haec omnia

⁵¹ dura cervice et incircumcisi cordibus et auribus vos semper Spiritui Sancto resistitis sicut patres vestri et vos

⁵² quem prophetarum non sunt persecuti patres vestri et occiderunt eos qui praenuntiabant de adventu Iusti cuius vos nunc proditores et homicidae fuistis

⁵³ qui accepistis legem in dispositionem angelorum et non custodistis

⁵⁴ audientes autem haec dissecabantur cordibus suis et stridebant dentibus in eum

⁵⁵ cum autem esset plenus Spiritu Sancto intendens in caelum vidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei et ait ecce video caelos apertos et Filium hominis a dextris stantem Dei

⁵⁶ exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas et impetum fecerunt unianimiter in eum

⁵⁷ et eicientes eum extra civitatem lapidabant et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adulescentis qui vocabatur Saulus

⁵⁸ et lapidabant Stephanum invocantem et dicentem Domine Iesu suscipe spiritum meum

⁵⁹ positus autem genibus clamavit voce magna Domine ne statuas illis hoc peccatum et cum hoc dixisset obdormivit Saulus autem erat consentiens neci eius

8 facta est autem in illa die persecutio magna in ecclesia quae erat Hierosolymis et omnes dispersi sunt per regiones Iudaeae et Samariae praeter apostolos

² curaverunt autem Stephanum viri timorati et fecerunt planctum magnum super illum

³ Saulus vero devastabat ecclesiam per domos intrans et trahens viros ac mulieres tradebat in custodiam

⁴ igitur qui dispersi erant pertransiebant evangelizantes verbum

⁵ Philippus autem descendens in civitatem Samariae praedicabat illis Christum

⁶ intendebant autem turbae his quae a Philippo dicebantur unianimiter audientes et videntes signa quae faciebat

⁷ multi enim eorum qui habebant spiritus imundos clamantes voce magna exiebant multi autem paralytici et claudi curati sunt

⁸ factum est ergo magnum gaudium in illa civitate

⁹ vir autem quidam nomine Simon qui ante fuerat in civitate magus seducens gentem Samariae dicens esse se aliquem magnum

¹⁰ cui auscultabant omnes a minimo usque ad maximum dicentes hic est virtus Dei quae vocatur Magna

¹¹ attendebant autem eum propter quod multo tempore magicis suis dementasset eos

¹² cum vero credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei et nomine Iesu Christi baptizabantur viri ac mulieres

¹³ tunc Simon et ipse credit et cum baptizatus esset adhaerebat Philippo videns etiam signa et virtutes maximas fieri stupens admirabatur

¹⁴ cum autem audissent apostoli qui erant Hierosolymis quia recepit Samaria verbum Dei miserunt ad illos Petrum et Iohannem

¹⁵ qui cum venissent oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum Sanctum

¹⁶ nondum enim in quemquam illorum venerat sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu

¹⁷ tunc inponebant manus super illos et accipiebant Spiritum Sanctum

¹⁸ cum vidisset autem Simon quia per inpositionem manus apostolorum daretur Spiritus Sanctus obtulit eis pecuniam

¹⁹ dicens date et mihi hanc potestatem ut cuicumque inposuero manus accipiat Spiritum Sanctum Petrus autem dixit ad eum

²⁰ pecunia tua tecum sit in perditionem quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri

²¹ non est tibi pars neque sors in sermone isto cor enim tuum non est rectum coram Deo

²² paenitentiam itaque age ab hac nequitia tua et roga Deum si forte remittatur tibi haec cogitatio cordis tui

²³ in felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse

²⁴ respondens autem Simon dixit precamini vos pro me ad Dominum ut nihil veniat super me horum quae dixistis

²⁵ et illi quidem testificati et locuti verbum Domini rediebant Hierosolymam et multis regionibus Samaritanorum evangelizabant

²⁶ angelus autem Domini locutus est ad Philippum dicens surge et vade contra meridianum ad viam

quae descendit ab Hierusalem in Gazam haec est deserta

²⁷ et surgens abiit et ecce vir aethiops eunuchus potens Candacis reginae Aethiopum qui erat super omnes gazas eius venerat adorare in Hierusalem

²⁸ et revertebatur sedens super currum suum legensque prophetam Esaiaam

²⁹ dixit autem Spiritus Philippo accede et adiunge te ad currum istum

³⁰ adcurrans autem Philippus audivit illum legentem Esaiaam prophetam et dixit putasne intellegis quae legis

³¹ qui ait et quomodo possum si non aliquis ostenderit mihi rogavitque Philippum ut ascenderet et sederet secum

³² locus autem scripturae quam legebat erat hic tamquam ovis ad occisionem ductus est et sicut agnus coram tondente se sine voce sic non aperuit os suum

³³ in humilitate iudicium eius sublatum est generationem illius quis enarrabit quoniam tollitur de terra vita eius

³⁴ respondens autem eunuchus Philippo dixit obsecro te de quo propheta dicit hoc de se an de alio aliquo

³⁵ aperiens autem Philippus os suum et incipiens ab scriptura ista evangelizavit illi Iesum

³⁶ et dum irent per viam venerunt ad quandam aquam et ait eunuchus ecce aqua quid prohibet me baptizari

³⁷ []

³⁸ et iussit stare currum et descenderunt uterque in aquam Philippus et eunuchus et baptizavit eum

³⁹ cum autem ascendissent de aqua Spiritus Domini rapuit Philippum et amplius non vidit eum eunuchus ibat enim per viam suam gaudens

⁴⁰ Philippus autem inventus est in Azoto et pertransiens evangelizabat civitatibus cunctis donec veniret Caesaream

9 Saulus autem adhuc inspirans minarum et caedis in discipulos Domini accessit ad principem sacerdotum

² et petiit ab eo epistulas in Damascum ad synagogas ut si quos invenisset huius viae viros ac mulieres vinctos perduceret in Hierusalem

³ et cum iter faceret contigit ut adpropinquaret Damasco et subito circumfulsit eum lux de caelo

⁴ et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi Saule Saule quid me persequeris

⁵ qui dixit quis es Domine et ille ego sum Iesus quem tu persequeris

⁶ []

⁷ sed surge et ingredere civitatem et dicetur tibi quid te oporteat facere viri autem illi qui comi-

tabantur cum eo stabant stupefacti audientes quidem vocem neminem autem videntes

⁸ surrexit autem Saulus de terra apertisque oculis nihil videbat ad manus autem illum trahentes introduxerunt Damascum

⁹ et erat tribus diebus non videns et non manducavit neque bibit

¹⁰ erat autem quidam discipulus Damasci nomine Ananias et dixit ad illum in visu Dominus Anania at ille ait ecce ego Domine

¹¹ et Dominus ad illum surgens vade in vicum qui vocatur Rectus et quaere in domo Iudae Saulum nomine Tarsensem ecce enim orat

¹² et vidit virum Ananiam nomine introeuntem et inponentem sibi manus ut visum recipiat

¹³ respondit autem Ananias Domine audivi a multis de viro hoc quanta mala sanctis tuis fecerit in Hierusalem

¹⁴ et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes qui invocant nomen tuum

¹⁵ dixit autem ad eum Dominus vade quoniam vas electionis est mihi iste ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis Israhel

¹⁶ ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati

¹⁷ et abiit Ananias et introivit in domum et inponens ei manus dixit Saule frater Dominus misit me Iesus qui apparuit tibi in via qua veniebas ut videas et implearis Spiritu Sancto

¹⁸ et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squamae et visum recepit et surgens baptizatus est

¹⁹ et cum accepisset cibum confortatus est fuit autem cum discipulis qui erant Damasci per dies aliquot

²⁰ et continuo in synagogis praedicabat Iesum quoniam hic est Filius Dei

²¹ stupebant autem omnes qui audiebant et dicebant nonne hic est qui expugnabat in Hierusalem eos qui invocabant nomen istud et huc ad hoc venit ut vinctos illos duceret ad principes sacerdotum

²² Saulus autem magis convalescebat et confundebat Iudaeos qui habitabant Damasci adfirmans quoniam hic est Christus

²³ cum implerentur autem dies multi consilium fecerunt Iudaei ut eum interficerent

²⁴ notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum custodiebant autem et portas die ac nocte ut eum interficerent

²⁵ accipientes autem discipuli eius nocte per murum dimiserunt eum submittentes in sporta

²⁶ cum autem venisset in Hierusalem temptabat iungere se discipulis et omnes timebant eum non credentes quia esset discipulus

²⁷ Barnabas autem adprehensum illum duxit ad apostolos et narravit illis quomodo in via vidisset

Dominum et quia locutus est ei et quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu
²⁸ et erat cum illis intrans et exiens in Hierusalem et fiducialiter agens in nomine Domini
²⁹ loquebatur quoque et disputabat cum Graecis illi autem quaerebant occidere eum
³⁰ quod cum cognovissent fratres deduxerunt eum Caesaream et dimiserunt Tarsum
³¹ ecclesia quidem per totam Iudaeam et Galilaeam et Samariam habebat pacem et aedificabatur ambulans in timore Domini et consolatione Sancti Spiritus replebatur
³² factum est autem Petrum dum pertransiret universos devenire et ad sanctos qui habitabant Lyddae
³³ invenit autem ibi hominem quendam nomine Aeneam ab annis octo iacentem in grabatto qui erat paralyticus
³⁴ et ait illi Petrus Aeneas sanat te Iesus Christus surge et sterne tibi et continuo surrexit
³⁵ et viderunt illum omnes qui habitabant Lyddae et Saronae qui conversi sunt ad Dominum
³⁶ in Ioppe autem fuit quaedam discipula nomine Tabitas quae interpretata dicitur Dorcas haec erat plena operibus bonis et elemosynis quas faciebat
³⁷ factum est autem in diebus illis ut infirmata moreretur quam cum lavissent posuerunt eam in cenaculo
³⁸ cum autem prope esset Lydda ab Ioppe discipuli audientes quia Petrus esset in ea miserunt duos viros ad eum rogantes ne pigriteris venire usque ad nos
³⁹ exurgens autem Petrus venit cum illis et cum advenisset duxerunt illum in cenaculum et circumsteterunt illum omnes viduae flentes et ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis Dorcas
⁴⁰ eiectionibus autem omnibus foras Petrus ponens genua oravit et conversus ad corpus dixit Tabita surge at illa aperuit oculos suos et viso Petro resedit
⁴¹ dans autem illi manum erexit eam et cum vocasset sanctos et viduas adsignavit eam vivam
⁴² notum autem factum est per universam Ioppen et crediderunt multi in Domino
⁴³ factum est autem ut dies multos moraretur in Ioppe apud quendam Simonem coriarium
10 vir autem quidam erat in Caesarea nomine Cornelius centurio cohortis quae dicitur Italica
² religiosus et timens Deum cum omni domo sua faciens elemosynas multas plebi et deprecans Deum semper
³ vidit in visu manifeste quasi hora nona diei angelum Dei introeuntem ad se et dicentem sibi Cornelius
⁴ at ille intuens eum timore correptus dixit quid est domine dixit autem illi orationes tuae et elemosy-

nae tuae ascenderunt in memoriam in conspectu Dei
⁵ et nunc mitte viros in Ioppen et accersi Simonem quendam qui cognominatur Petrus
⁶ hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium cuius est domus iuxta mare
⁷ et cum discessisset angelus qui loquebatur illi vocavit duos domesticos suos et militem metuentem Dominum ex his qui illi parebant
⁸ quibus cum narrasset omnia misit illos in Ioppen
⁹ postera autem die iter illis facientibus et adpropinquantibus civitati ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam
¹⁰ et cum esuriret voluit gustare parantibus autem eis cecidit super eum mentis excessus
¹¹ et videt caelum apertum et descendens vas quoddam velut linteum magnum quattuor initiis submitti de caelo in terram
¹² in quo erant omnia quadrupedia et serpentina terrae et volatilia caeli
¹³ et facta est vox ad eum surge Petre et occide et manduca
¹⁴ ait autem Petrus absit Domine quia numquam manducavi omne commune et immundum
¹⁵ et vox iterum secundo ad eum quae Deus purificavit ne tu commune dixeris
¹⁶ hoc autem factum est per ter et statim receptum est vas in caelum
¹⁷ et dum intra se haesitaret Petrus quidnam esset visio quam vidisset ecce viri qui missi erant a Cornelio inquirentes domum Simonis adstiterunt ad ianuam
¹⁸ et cum vocassent interrogabant si Simon qui cognominatur Petrus illic haberet hospitium
¹⁹ Petro autem cogitante de visione dixit Spiritus ei ecce viri tres quaerunt te
²⁰ surge itaque et descende et vade cum eis nihil dubitans quia ego misi illos
²¹ descendens autem Petrus ad viros dixit ecce ego sum quem quaeritis quae causa est propter quam venistis
²² qui dixerunt Cornelius centurio vir iustus et timens Deum et testimonium habens ab universa gente Iudaeorum responsum accepit ab angelo sancto accersire te in domum suam et audire verba abs te
²³ introducens igitur eos recepit hospitio sequenti autem die surgens profectus est cum eis et quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum
²⁴ altera autem die introivit Caesaream Cornelius vero expectabat illos convocatis cognatis suis et necessariis amicis
²⁵ et factum est cum introisset Petrus obvius ei Cornelius et procidens ad pedes adoravit

²⁶ Petrus vero levavit eum dicens surge et ego ipse homo sum
²⁷ et loquens cum illo intravit et invenit multos qui convenerant
²⁸ dixitque ad illos vos scitis quomodo abominatum sit viro iudaeo coniungi aut accedere ad alienigenam et mihi ostendit Deus neminem communem aut inmundum dicere hominem
²⁹ propter quod sine dubitatione veni accersitus interrogo ergo quam ob causam accersistis me
³⁰ et Cornelius ait a nudius quartana die usque in hanc horam orans eram hora nona in domo mea et ecce vir stetit ante me in veste candida et ait
³¹ Corneli exaudita est oratio tua et elemosynae tuae commemoratae sunt in conspectu Dei
³² mitte ergo in Ioppen et accersi Simonem qui cognominatur Petrus hic hospitatur in domo Simonis coriarii iuxta mare
³³ confestim igitur misi ad te et tu bene fecisti veniendo nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adsumus audire omnia quaecumque tibi praecepta sunt a Domino
³⁴ aperiens autem Petrus os dixit in veritate conperi quoniam non est personarum acceptor Deus
³⁵ sed in omni gente qui timet eum et operatur iustitiam acceptus est illi
³⁶ verbum misit filiis Israhel adnuntians pacem per Iesum Christum hic est omnium Dominus
³⁷ vos scitis quod factum est verbum per universam Iudaeam incipiens enim a Galilaea post baptismum quod praedicavit Iohannes
³⁸ Iesum a Nazareth quomodo unxit eum Deus Spiritu Sancto et virtute qui pertransivit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo quoniam Deus erat cum illo
³⁹ et nos testes sumus omnium quae fecit in regione Iudaeorum et Hierusalem quem et occiderunt suspendentes in ligno
⁴⁰ hunc Deus suscitavit tertia die et dedit eum manifestum fieri
⁴¹ non omni populo sed testibus praeordinatis a Deo nobis qui manducavimus et bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis
⁴² et praecepit nobis praedicare populo et testificari quia ipse est qui constitutus est a Deo iudex vivorum et mortuorum
⁴³ huic omnes prophetae testimonium perhibent remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes qui credunt in eum
⁴⁴ adhuc loquente Petro verba haec cecidit Spiritus Sanctus super omnes qui audiebant verbum
⁴⁵ et obstupuerunt ex circumcissione fideles qui venerant cum Petro quia et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est

⁴⁶ audiebant enim illos loquentes linguis et magnificentibus Deum
⁴⁷ tunc respondit Petrus numquid aquam quis prohibere potest ut non baptizentur hii qui Spiritum Sanctum acceperunt sicut et nos
⁴⁸ et iussit eos in nomine Iesu Christi baptizari tunc rogaverunt eum ut maneret aliquot diebus
11 audierunt autem apostoli et fratres qui erant in Iudaea quoniam et gentes receperunt verbum Dei
² cum ascendisset autem Petrus in Hierosolimam disceptabant adversus illum qui erant ex circumcissione
³ dicentes quare introisti ad viros praeputium habentes et manducasti cum illis
⁴ incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem dicens
⁵ ego eram in civitate Ioppe orans et vidi in excessu mentis visionem descendens vas quoddam velut linteum magnum quattuor initiis submitti de caelo et venit usque ad me
⁶ in quod intuens considerabam et vidi quadrupedia terrae et bestias et reptilia et volatilia caeli
⁷ audivi autem et vocem dicentem mihi surgens Petre occide et manduca
⁸ dixi autem nequaquam Domine quia commune aut inmundum numquam introivit in os meum
⁹ respondit autem vox secundo de caelo quae Deus mundavit tu ne commune dixeris
¹⁰ hoc autem factum est per ter et recepta sunt rursum omnia in caelum
¹¹ et ecce confestim tres viri adstiterunt in domo in qua eram missi a Caesarea ad me
¹² dixit autem Spiritus mihi ut irem cum illis nihil haesitans venerunt autem mecum et sex fratres isti et ingressi sumus in domum viri
¹³ narravit autem nobis quomodo vidisset angelum in domo sua stantem et dicentem sibi mitte in Ioppen et accersi Simonem qui cognominatur Petrus
¹⁴ qui loquetur tibi verba in quibus salvus eris tu et universa domus tua
¹⁵ cum autem coepissem loqui decidit Spiritus Sanctus super eos sicut et in nos in initio
¹⁶ recordatus sum autem verbi Domini sicut dicebat Iohannes quidem baptizavit aqua vos autem baptizabimini Spiritu Sancto
¹⁷ si ergo eandem gratiam dedit illis Deus sicut et nobis qui credimus in Dominum Iesum Christum ego quis eram qui possem prohibere Deum
¹⁸ his auditis tacuerunt et glorificaverunt Deum dicentes ergo et gentibus Deus paenitentiam ad vitam dedit
¹⁹ et illi quidem qui dispersi fuerant a tribulatione quae facta fuerat sub Stephano perambulaverunt

usque Foenicen et Cyprum et Antiochiam nemini loquentes verbum nisi solis Iudaeis

²⁰ erant autem quidam ex eis viri cyprii et cyrenei qui cum introissent Antiochiam loquebantur et ad Graecos adnuntiantes Dominum Iesum

²¹ et erat manus Domini cum eis multusque numerus credentium conversus est ad Dominum

²² pervenit autem sermo ad aures ecclesiae quae erat Hierosolymis super istis et miserunt Barnaban usque Antiochiam

²³ qui cum pervenisset et vidisset gratiam Dei gavisus est et hortabatur omnes proposito cordis permanere in Domino

²⁴ quia erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide et adposita est turba multa Domino

²⁵ profectus est autem Tarsum ut quaereret Saulum quem cum invenisset perduxit Antiochiam

²⁶ et annum totum conversati sunt in ecclesia et docuerunt turbam multam ita ut cognominarentur primum Antiochiae discipuli Christiani

²⁷ in his autem diebus supervenerunt ab Hierosolymis prophetae Antiochiam

²⁸ et surgens unus ex eis nomine Agabus significabat per Spiritum famem magnam futuram in universo orbe terrarum quae facta est sub Claudio

²⁹ discipuli autem prout quis habebat proposuerunt singuli eorum in ministerium mittere habitantibus in Iudaea fratribus

³⁰ quod et fecerunt mittentes ad seniores per manus Barnabae et Sauli

12 eodem autem tempore misit Herodes rex manus ut adfligeret quosdam de ecclesia

² occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio

³ videns autem quia placeret Iudaeis adposuit apprehendere et Petrum erant autem dies azymorum

⁴ quem cum apprehendisset misit in carcerem tradens quattuor quaternionibus militum custodire eum volens post pascha producere eum populo

⁵ et Petrus quidem servabatur in carcere oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad Deum pro eo

⁶ cum autem producturus eum esset Herodes in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites vincus catenis duabus et custodes ante ostium custodiebant carcerem

⁷ et ecce angelus Domini adstitit et lumen refulsit in habitaculo percussoque latere Petri suscitavit eum dicens surge velociter et ceciderunt catenae de manibus eius

⁸ dixit autem angelus ad eum praecingere et calciate gallicas tuas et fecit sic et dixit illi circumda tibi vestimentum tuum et sequere me

⁹ et exiens sequebatur et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum aestimabat autem se visum videre

¹⁰ transeuntes autem primam et secundam custodiam venerunt ad portam ferream quae ducit ad civitatem quae ultro aperta est eis et exeuntes processerunt vicum unum et continuo discessit angelus ab eo

¹¹ et Petrus ad se reversus dixit nunc scio vere quia misit Dominus angelum suum et eripuit me de manu Herodis et de omni expectatione plebis Iudaeorum

¹² consideransque venit ad domum Mariae matris Iohannis qui cognominatus est Marcus ubi erant multi congregati et orantes

¹³ pulsante autem eo ostium ianuae processit puella ad audiendum nomine Rhode

¹⁴ et ut cognovit vocem Petri prae gaudio non aperuit ianuam sed intro currens nuntiavit stare Petrum ante ianuam

¹⁵ at illi dixerunt ad eam insanis illa autem adfirmabat sic se habere illi autem dicebant angelus eius est

¹⁶ Petrus autem perseverabat pulsans cum autem aperuissent viderunt eum et obstipuerunt

¹⁷ annuens autem eis manu ut tacerent enarravit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere dixitque nuntiate Iacobo et fratribus haec et egressus abiit in alium locum

¹⁸ facta autem die erat non parva turbatio inter milites quidnam de Petro factum esset

¹⁹ Herodes autem cum requisisset eum et non invenisset inquisitione facta de custodibus iussit eos duci descendensque a Iudaea in Caesaream ibi commoratus est

²⁰ erat autem iratus Tyriis et Sidoniis at illi unanimes venerunt ad eum et persuaso Blasto qui erat super cubiculum regis postulabant pacem eo quod alerentur regiones eorum ab illo

²¹ statuto autem die Herodes vestitus veste regia sedit pro tribunali et contionabatur ad eos

²² populus autem adclamabat dei voces et non hominis

²³ confestim autem percussit eum angelus Domini eo quod non dedisset honorem Deo et consumptus a vermibus exspiravit

²⁴ verbum autem Domini crescebat et multiplicabatur

²⁵ Barnabas autem et Saulus reversi sunt ab Hierosolymis expleto ministerio adsumpto Iohanne qui cognominatus est Marcus

13 erant autem in ecclesia quae erat Antiochiae prophetae et doctores in quibus Barnabas et Symeon qui vocabatur Niger et Lucius Cyrenensis et Manaen qui erat Herodis tetrarchae concontactaneus et Saulus

ACTUUM APOSTOLORUM 13:2

² ministrantibus autem illis Domino et ieiunantibus dixit Spiritus Sanctus separate mihi Barnaban et Saulum in opus quod adsumpsi eos
³ tunc ieiunantes et orantes inponentesque eis manus dimiserunt illos
⁴ et ipsi quidem missi ab Spiritu Sancto abierunt Seleuciam et inde navigaverunt Cyprum
⁵ et cum venissent Salamina praedicabant verbum Dei in synagogis Iudaeorum habebant autem et Iohannem in ministerio
⁶ et cum perambulassent universam insulam usque Paphum invenerunt quendam virum magum pseudopphetam Iudaeum cui nomen erat Bariesu
⁷ qui erat cum proconsule Sergio Paulo viro prudente hic accitis Barnaba et Saulo desiderabat audire verbum Dei
⁸ resistebat autem illis Elymas magus sic enim interpretatur nomen eius quaerens avertere proconsulem a fide
⁹ Saulus autem qui et Paulus repletus Spiritu Sancto intuens in eum
¹⁰ dixit o plene omni dolo et omni fallacia fili diaboli inimice omnis iustitiae non desinis subvertere vias Domini rectas
¹¹ et nunc ecce manus Domini super te et eris caecus non videns solem usque ad tempus et confestim cecidit in eum caligo et tenebrae et circumiens quaerebat qui ei manum daret
¹² tunc proconsul cum vidisset factum credidit admirans super doctrinam Domini
¹³ et cum a Papho navigassent Paulus et qui cum eo venerunt Pergen Pamphiliae Iohannes autem discedens ab eis reversus est Hierosolymam
¹⁴ illi vero pertranseuntes Pergen venerunt Antiochiam Pisidiae et ingressi synagogam die sabbatorum sederunt
¹⁵ post lectionem autem legis et prophetarum miserunt principes synagogae ad eos dicentes viri fratres si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem dicite
¹⁶ surgens autem Paulus et manu silentium indicens ait viri israhelitae et qui timetis Deum audite
¹⁷ Deus plebis Israhel elegit patres nostros et plebem exaltavit cum essent incolae in terra Aegypti et in brachio excelso eduxit eos ex ea
¹⁸ et per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto
¹⁹ et destruens gentes septem in terra Chanaan sorte distribuit eis terram eorum
²⁰ quasi post quadringentos et quinquaginta annos et post haec dedit iudices usque ad Samuhel prophetam
²¹ et exinde postulaverunt regem et dedit illis Deus Saul filium Cis virum de tribu Benjamin annis quadraginta

²² et amoto illo suscitavit illis David regem cui et testimonium perhibens dixit inveni David filium Iesse virum secundum cor meum qui faciet omnes voluntates meas
²³ huius Deus ex semine secundum promissionem eduxit Israhel salvatorem Iesum
²⁴ praedicante Iohanne ante faciem adventus eius baptismum paenitentiae omni populo Israhel
²⁵ cum impleret autem Iohannes cursum suum dicebat quem me arbitramini esse non sum ego sed ecce venit post me cuius non sum dignus calciamenta pedum solve
²⁶ viri fratres filii generis Abraham et qui in vobis timent Deum vobis verbum salutis huius missum est
²⁷ qui enim habitabant Hierusalem et principes eius hunc ignorantes et voces prophetarum quae per omne sabbatum leguntur iudicantes impleverunt
²⁸ et nullam causam mortis invenientes in eum petierunt a Pilato ut interficerent eum
²⁹ cumque consummassent omnia quae de eo scripta erant deponentes eum de ligno posuerunt in monumento
³⁰ Deus vero suscitavit eum a mortuis qui visus est per dies multos his
³¹ qui simul ascenderant cum eo de Galilaea in Hierusalem qui usque nunc sunt testes eius ad plebem
³² et nos vobis adnuntiamus ea quae ad patres nostros repromissio facta est
³³ quoniam hanc Deus adimplevit filiis nostris resuscitans Iesum sicut et in psalmo secundo scriptum est Filius meus es tu ego hodie genui te
³⁴ quod autem suscitaverit eum a mortuis amplius iam non reversurum in corruptionem ita dixit quia dabo vobis sancta David fidelia
³⁵ ideoque et alias dicit non dabis Sanctum tuum videre corruptionem
³⁶ David enim sua generatione cum administrasset voluntati Dei dormivit et adpositus est ad patres suos et vidit corruptionem
³⁷ quem vero Deus suscitavit non vidit corruptionem
³⁸ notum igitur sit vobis viri fratres quia per hunc vobis remissio peccatorum adnuntiatur ab omnibus quibus non potuistis in lege Mosi iustificari
³⁹ in hoc omnis qui credit iustificatur
⁴⁰ videte ergo ne superveniat quod dictum est in prophetis
⁴¹ videte contemptores et admiramini et disperdimini quia opus operor ego in diebus vestris opus quod non credetis si quis enarraverit vobis
⁴² exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba haec
⁴³ cumque dimissa esset synagoga secuti sunt multi Iudaeorum et colentium advenarum Paulum et

Barnaban qui loquentes suadebant eis ut permanent in gratia Dei

⁴⁴ sequenti vero sabbato paene universa civitas convenit audire verbum Domini

⁴⁵ videntes autem turbas Iudaei repleti sunt zelo et contradicebant his quae a Paulo dicebantur blasphemantes

⁴⁶ tunc constanter Paulus et Barnabas dixerunt vobis oportebat primum loqui verbum Dei sed quoniam repellitis illud et indignos vos iudicastis aeternae vitae ecce convertimur ad gentes

⁴⁷ sic enim praecepit nobis Dominus posui te in lumen gentibus ut sis in salutem usque ad extremum terrae

⁴⁸ audientes autem gentes gavisae sunt et glorificabant verbum Domini et crediderunt quotquot erant praeordinati ad vitam aeternam

⁴⁹ disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem

⁵⁰ Iudaei autem concitaverunt religiosas mulieres et honestas et primos civitatis et excitaverunt persecutionem in Paulum et Barnaban et eiecerunt eos de finibus suis

⁵¹ at illi excusso pulvere pedum in eos venerunt Iconium

⁵² discipuli quoque replebantur gaudio et Spiritu Sancto

14 factum est autem Iconii ut simul introirent synagogam Iudaeorum et loquerentur ita ut crederet Iudaeorum et Graecorum copiosa multitudo

² qui vero increduli fuerunt Iudaei suscitaverunt et ad iracundiam concitaverunt animas gentium adversus fratres

³ multo igitur tempore demorati sunt fiducialiter agentes in Domino testimonium perhibente verbo gratiae suae dante signa et prodigia fieri per manus eorum

⁴ divisa est autem multitudo civitatis et quidam quidem erant cum Iudaeis quidam vero cum apostolis

⁵ cum autem factus esset impetus gentilium et Iudaeorum cum principibus suis ut contumeliis adficerent et lapidarent eos

⁶ intellegentes confugerunt ad civitates Lycaoniae Lystram et Derben et universam in circuitu regionem et ibi evangelizantes erant

⁷ et quidam vir in Lystris infirmus pedibus sedebat claudus ex utero matris suae qui numquam ambulaverat

⁸ hic audivit Paulum loquentem qui intuitus eum et videns quia haberet fidem ut salvus fieret

⁹ dixit magna voce surge super pedes tuos rectus et exilivit et ambulabat

¹⁰ turbae autem cum vidissent quod fecerat Paulus levaverunt vocem suam lycaonice dicentes dii similes facti hominibus descenderunt ad nos

¹¹ et vocabant Barnaban Iovem Paulum vero Mercurium quoniam ipse erat dux verbi

¹² sacerdos quoque Iovis qui erat ante civitatem tauros et coronas ante ianuas adferens cum populis volebat sacrificare

¹³ quod ubi audierunt apostoli Barnabas et Paulus conscissis tunicis suis exilierunt in turbas clamantes

¹⁴ et dicentes viri quid haec facitis et nos mortales sumus similes vobis homines adnuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum qui fecit caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt

¹⁵ qui in praeteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi in vias suas

¹⁶ et quidem non sine testimonio semet ipsum reliquit beneficiens de caelo dans pluvias et tempora fructifera implens cibo et laetitia corda vestra

¹⁷ et haec dicentes vix sedaverunt turbas ne sibi immolarent

¹⁸ supervenerunt autem quidam ab Antiochia et Iconio Iudaei et persuasis turbis lapidantesque Paulum traxerunt extra civitatem aestimantes eum mortuum esse

¹⁹ circumdantibus autem eum discipulis surgens intravit civitatem et postera die profectus est cum Barnaba in Derben

²⁰ cumque evangelizassent civitati illi et docuissent multos reversi sunt Lystram et Iconium et Antiochiam

²¹ confirmantes animas discipulorum exhortantes ut permanerent in fide et quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei

²² et cum constituissent illis per singulas ecclesias presbyteros et orassent cum ieiunationibus commendaverunt eos Domino in quem crediderunt

²³ transeuntesque Pisidiam venerunt Pamphiliam

²⁴ et loquentes in Pergen verbum Domini descenderunt in Attaliam

²⁵ et inde navigaverunt Antiochiam unde erant traditi gratiae Dei in opus quod compleverunt

²⁶ cum autem venissent et congregassent ecclesiam rettulerunt quanta fecisset Deus cum illis quia aperuisset gentibus ostium fidei

²⁷ morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis

15 et quidam descendentes de Iudaea docerant fratres quia nisi circumcidamini secundum morem Mosi non potestis salvi fieri

² facta ergo seditione non minima Paulo et Barnabae adversum illos statuerunt ut ascenderent Paulus et Barnabas et quidam alii ex illis ad apostolos et presbyteros in Hierusalem super hac quaestione

³ illi igitur deducti ab ecclesia pertransiebant Foenicen et Samariam narrantes conversionem gentium et faciebant gaudium magnum omnibus fratribus
⁴ cum autem venissent Hierosolymam suscepti sunt ab ecclesia et ab apostolis et senioribus adnuntiantes quanta Deus fecisset cum illis
⁵ surrexerunt autem quidam de heresi Pharisaeorum qui crediderant dicentes quia oportet circumcidi eos praecipere quoque servare legem Mosi
⁶ conveneruntque apostoli et seniores videre de verbo hoc
⁷ cum autem magna conquisitio fieret surgens Petrus dixit ad eos viri fratres vos scitis quoniam ab antiquis diebus in nobis elegit Deus per os meum audire gentes verbum evangelii et credere
⁸ et qui novit corda Deus testimonium perhibuit dans illis Spiritum Sanctum sicut et nobis
⁹ et nihil discrevit inter nos et illos fide purificans corda eorum
¹⁰ nunc ergo quid temptatis Deum inponere iugum super cervicem discipulorum quod neque patres nostri neque nos portare potuimus
¹¹ sed per gratiam Domini Iesu credimus salvari quemadmodum et illi
¹² tacuit autem omnis multitudo et audiebant Barnaban et Paulum narrantes quanta fecisset Deus signa et prodigia in gentibus per eos
¹³ et postquam tacuerunt respondit Iacobus dicens viri fratres audite me
¹⁴ Simeon narravit quemadmodum primum Deus visitavit sumere ex gentibus populum nomini suo
¹⁵ et huic concordant verba prophetarum sicut scriptum est
¹⁶ post haec revertar et aedificabo tabernaculum David quod decidit et diruta eius reaedificabo et erigam illud
¹⁷ ut requirant ceteri hominum Dominum et omnes gentes super quas invocatum est nomen meum dicit Dominus faciens haec
¹⁸ notum a saeculo est Domino opus suum
¹⁹ propter quod ego iudico non inquietari eos qui ex gentibus convertuntur ad Deum
²⁰ sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus simulacrorum et fornicatione et suffocatis et sanguine
²¹ Moses enim a temporibus antiquis habet in singulis civitatibus qui eum praedicent in synagogis ubi per omne sabbatum legitur
²² tunc placuit apostolis et senioribus cum omni ecclesia eligere viros ex eis et mittere Antiochiam cum Paulo et Barnaba Iudam qui cognominatur Barsabban et Silam viros primos in fratribus
²³ scribentes per manus eorum apostoli et seniores fratres his qui sunt Antiochiae et Syriae et Ciliciae fratribus ex gentibus salutem

²⁴ quoniam audivimus quia quidam ex nobis exeuntes turbaverunt vos verbis evertentes animas vestras quibus non mandavimus
²⁵ placuit nobis collectis in unum eligere viros et mittere ad vos cum carissimis nostris Barnaba et Paulo
²⁶ hominibus qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi
²⁷ misimus ergo Iudam et Silam qui et ipsi vobis verbis referent eadem
²⁸ visum est enim Spiritui Sancto et nobis nihil ultra inponere vobis oneris quam haec necessario
²⁹ ut abstineatis vos ab immolatis simulacrorum et sanguine suffocato et fornicatione a quibus custodientes vos bene ageitis valet
³⁰ illi igitur dimissi descenderunt Antiochiam et congregata multitudo tradiderunt epistolam
³¹ quam cum legissent gavisi sunt super consolatione
³² Iudas autem et Silas et ipsi cum essent prophetae verbo plurimo consolati sunt fratres et confirmaverunt
³³ facto autem ibi tempore dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos qui miserant illos
³⁴ []
³⁵ Paulus autem et Barnabas demorabantur Antiochiae docentes et evangelizantes cum aliis pluribus verbum Domini
³⁶ post aliquot autem dies dixit ad Barnaban Paulus revertentes visitemus fratres per universas civitates in quibus praedicavimus verbum Domini quomodo se habeant
³⁷ Barnabas autem volebat secum adsumere et Iohannem qui cognominatur Marcus
³⁸ Paulus autem rogabat eum qui discessisset ab eis a Pamphilia et non isset cum eis in opus non debere recipi eum
³⁹ facta est autem dissensio ita ut discederent ab invicem et Barnabas adsumpto Marco navigaret Cyprum
⁴⁰ Paulus vero electo Sila profectus est traditus gratiae Domini a fratribus
⁴¹ perambulabat autem Syriam et Ciliciam confirmans ecclesias

16 pervenit autem in Derben et Lystram et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus filius mulieris iudaeae fidelis patre gentili
² huic testimonium reddebant qui in Lystris erant et Iconii fratres
³ hunc voluit Paulus secum proficisci et adsumens circumcidit eum propter Iudaeos qui erant in illis locis sciebant enim omnes quod pater eius gentilis esset

⁴ cum autem pertransirent civitates tradebant eis custodire dogmata quae erant decreta ab apostolis et senioribus qui essent Hierosolymis
⁵ et ecclesiae quidem confirmabantur fide et abundabant numero cotidie
⁶ transeuntes autem Frygiam et Galatae regionem vetati sunt a Sancto Spiritu loqui verbum in Asia
⁷ cum venissent autem in Mysiam temptabant ire Bithyniam et non permisit eos Spiritus Iesu
⁸ cum autem pertransissent Mysiam descenderunt Troadem
⁹ et visio per noctem Paulo ostensa est vir macedo quidam erat stans et deprecans eum et dicens transiens in Macedoniam adiuva nos
¹⁰ ut autem visum vidit statim quaesivimus proficisci in Macedoniam certi facti quia vocasset nos Deus evangelizare eis
¹¹ navigantes autem a Troade recto cursu venimus Samothraciam et sequenti die Neapolim
¹² et inde Philippis quae est prima partis Macedoniae civitas colonia eramus autem in hac urbe diebus aliquot conferentes
¹³ die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumen ubi videbatur oratio esse et sedentes loquebamur mulieribus quae convenerant
¹⁴ et quaedam mulier nomine Lydia purpuraria civitatis Thyatirenorum colens Deum audivit cuius Dominus aperuit cor intendere his quae dicebantur a Paulo
¹⁵ cum autem baptizata esset et domus eius deprecata est dicens si iudicatis me fidelem Domino esse introite in domum meam et manete et coegit nos
¹⁶ factum est autem euntibus nobis ad orationem puellam quandam habentem spiritum pythonem obviare nobis quae quaestum magnum praestabat dominis suis divinando
¹⁷ haec subsecuta Paulum et nos clamabat dicens isti homines servi Dei excelsi sunt qui adnuntiant vobis viam salutis
¹⁸ hoc autem faciebat multis diebus dolens autem Paulus et conversus spiritui dixit praecipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea et exiit eadem hora
¹⁹ videntes autem domini eius quia exivit spes quaestus eorum adprehendentes Paulum et Silam perduxerunt in forum ad principes
²⁰ et offerentes eos magistratibus dixerunt hii homines conturbant civitatem nostram cum sint Iudaei
²¹ et adnuntiant morem quem non licet nobis suscipere neque facere cum simus Romani
²² et concurrat plebs adversus eos et magistratus scissis tunicis eorum iusserunt virgis caedi
²³ et cum multas plagas eis inposuissent miserunt eos in carcerem praecipientes custodi ut diligenter custodiret eos

²⁴ qui cum tale praeceptum accepisset misit eos in interiorem carcerem et pedes eorum strinxit in ligno
²⁵ media autem nocte Paulus et Silas adorantes laudabant Deum et audiebant eos qui in custodia erant
²⁶ subito vero terraemotus factus est magnus ita ut moverentur fundamenta carceris et aperta sunt statim ostia omnia et universorum vincula soluta sunt
²⁷ expergefactus autem custos carceris et videns apertas ianuas carceris evaginato gladio volebat se interficere aestimans fugisse vinctos
²⁸ clamavit autem Paulus magna voce dicens nihil feceris tibi mali universi enim hic sumus
²⁹ petitoque lumine introgressus est et tremefactus procidit Paulo et Silae
³⁰ et producens eos foras ait domini quid me oportet facere ut salvus fiam
³¹ at illi dixerunt crede in Domino Iesu et salvus eris tu et domus tua
³² et locuti sunt ei verbum Domini cum omnibus qui erant in domo eius
³³ et tollens eos in illa hora noctis lavit plagas eorum et baptizatus est ipse et omnes eius continuo
³⁴ cumque perduxisset eos in domum suam adposuit eis mensam et laetatus est cum omni domo sua credens Deo
³⁵ et cum dies factus esset miserunt magistratus lictores dicentes dimitte homines illos
³⁶ nuntiavit autem custos carceris verba haec Paulo quia miserunt magistratus ut dimittamini nunc igitur exeuntes ite in pace
³⁷ Paulus autem dixit eis caesos nos publice indemnatos homines romanos miserunt in carcerem et nunc occulte nos eiciunt non ita sed veniant
³⁸ et ipsi nos eiciant nuntiaverunt autem magistratibus lictores verba haec timueruntque audito quod Romani essent
³⁹ et venientes deprecati sunt eos et educentes rogabant ut egrederentur urbem
⁴⁰ exeuntes autem de carcere introierunt ad Lydiam et visis fratribus consolati sunt eos et profecti sunt
17 cum autem perambulassent Amphipolim et Apolloniam venerunt Thessalonicam ubi erat synagoga Iudaeorum
² secundum consuetudinem autem Paulus introivit ad eos et per sabbata tria disserebat eis de scripturis
³ adaperiens et insinuans quia Christum oportuit pati et resurgere a mortuis et quia hic est Christus Iesus quem ego adnuntio vobis
⁴ et quidam ex eis crediderunt et adiuncti sunt Paulo et Silae et de colentibus gentilibusque multitudo magna et mulieres nobiles non paucae
⁵ zelantes autem Iudaei adsumentesque de vulgo viros quosdam malos et turba facta concitaverunt

civitatem et adsistentes domui Iasonis quaerebant eos producere in populum

⁶ et cum non invenissent eos trahebant Iasonem et quosdam fratres ad principes civitatis clamantes quoniam hii qui orbem concitant et huc venerunt

⁷ quos suscepit Iason et hii omnes contra decreta Caesaris faciunt regem alium dicentes esse Iesum

⁸ concitaverunt autem plebem et principes civitatis audientes haec

⁹ et accepto satis ab Iasone et a ceteris dimiserunt eos

¹⁰ fratres vero confestim per noctem dimiserunt Paulum et Silam in Beroeam qui cum advenissent in synagogam Iudaeorum introierunt

¹¹ hii autem erant nobiliores eorum qui sunt Thessalonicae qui susceperunt verbum cum omni aviditate cotidie scrutantes scripturas si haec ita se haberent

¹² et multi quidem crediderunt ex eis et gentilium mulierum honestarum et viri non pauci

¹³ cum autem cognovissent in Thessalonica Iudaei quia et Beroeae praedicatum est a Paulo verbum Dei venerunt et illuc commoventes et turbantes multitudinem

¹⁴ statimque tunc Paulum dimiserunt fratres ut iret usque ad mare Silas autem et Timotheus remanserunt ibi

¹⁵ qui autem deducebant Paulum perduxerunt usque Athenas et accepto mandato ab eo ad Silam et Timotheum ut quam celeriter venirent ad illum profecti sunt

¹⁶ Paulus autem cum Athenis eos expectaret incitabatur spiritus eius in ipso videns idolatriae deitam civitatem

¹⁷ disputabat igitur in synagoga cum Iudaeis et colentibus et in foro per omnes dies ad eos qui aderant

¹⁸ quidam autem epicurei et stoici philosophi diserebant cum eo et quidam dicebant quid vult seminiverbius hic dicere alii vero novorum daemoniorum videtur adnuntiator esse quia Iesum et resurrectionem adnuntiabat eis

¹⁹ et adprehensum eum ad Ariopagum duxerunt dicentes possumus scire quae est haec nova quae a te dicitur doctrina

²⁰ nova enim quaedam infers auribus nostris volumus ergo scire quidnam velint haec esse

²¹ Athenienses autem omnes et advenae hospites ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere aut audire aliquid novi

²² stans autem Paulus in medio Ariopagi ait viri athenienses per omnia quasi superstitioniosiores vos video

²³ praeteriens enim et videns simulacra vestra inveni et aram in qua scriptum erat ignoto deo quod ergo ignorantes colitis hoc ego adnuntio vobis

²⁴ Deus qui fecit mundum et omnia quae in eo sunt hic caeli et terrae cum sit Dominus non in manufactis templis inhabitat

²⁵ nec manibus humanis colitur indigens aliquo cum ipse det omnibus vitam et inspirationem et omnia

²⁶ fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terrae definiens statuta tempora et terminos habitationis eorum

²⁷ quaerere Deum si forte adtractent eum aut inveniunt quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum

²⁸ in ipso enim vivimus et movemur et sumus sicut et quidam vestrum poetarum dixerunt ipsius enim et genus sumus

²⁹ genus ergo cum simus Dei non debemus aestimare auro aut argento aut lapidi sculpturae artis et cogitationis hominis divinum esse simile

³⁰ et tempora quidem huius ignorantiae despiciens Deus nunc adnuntiat hominibus ut omnes ubique paenitentiam agant

³¹ eo quod statuit diem in qua iudicaturus est orbem in aequitate in viro in quo statuit fidem praebens omnibus suscitans eum a mortuis

³² cum audissent autem resurrectionem mortuorum quidam quidem inridebant quidam vero dixerunt audiemus te de hoc iterum

³³ sic Paulus exivit de medio eorum

³⁴ quidam vero viri adherentes ei crediderunt in quibus et Dionisius Ariopagita et mulier nomine Damaris et alii cum eis

18 post haec egressus ab Athenis venit Corinthum

² et inveniens quendam Iudaeum nomine Aquilam Ponticum genere qui nuper venerat ab Italia et Priscillam uxorem eius eo quod praecepisset Claudius discedere omnes Iudaeos a Roma accessit ad eos

³ et quia eiusdem erat artis manebat apud eos et operabatur erat autem scenofactoriae artis

⁴ []

⁵ cum venissent autem de Macedonia Silas et Timotheus instabat verbo Paulus testificans Iudaeis esse Christum Iesum

⁶ contradicentibus autem eis et blasphemantibus excutiens vestimenta dixit ad eos sanguis vester super caput vestrum mundus ego ex hoc ad gentes vadam

⁷ et migrans inde intravit in domum cuiusdam nomine Titi Iusti colentis Deum cuius domus erat coniuncta synagogae

⁸ Crispus autem archisynagogus credidit Domino cum omni domo sua et multi Corinthiorum audientes credebant et baptizabantur

⁹ dixit autem Dominus nocte per visionem Paulo noli timere sed loquere et ne taceas

¹⁰ propter quod ego sum tecum et nemo adponetur tibi ut noceat te quoniam populus est mihi multus in hac civitate

¹¹ sedit autem annum et sex menses docens apud eos verbum Dei

¹² Gallione autem proconsule Achaiae insurrexerunt uno animo Iudaei in Paulum et adduxerunt eum ad tribunal

¹³ dicentes quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum

¹⁴ incipiente autem Paulo aperire os dixit Gallio ad Iudaeos si quidem esset iniquum aliquid aut facinus pessimum o viri iudaei recte vos sustinerem

¹⁵ si vero quaestiones sunt de verbo et nominibus et legis vestrae vos ipsi videritis iudex ego horum nolo esse

¹⁶ et minavit eos a tribunali

¹⁷ adprehendentes autem omnes Sosthenen principem synagogae percutiebant ante tribunal et nihil eorum Gallioni curae erat

¹⁸ Paulus vero cum adhuc sustinisset dies multos fratribus valefaciens navigavit Syriam et cum eo Priscilla et Aquila qui sibi totonderat in Cencris caput habebat enim votum

¹⁹ devenitque Ephesum et illos ibi reliquit ipse vero ingressus synagogam disputavit cum Iudaeis

²⁰ rogantibus autem eis ut ampliori tempore maneret non consensit

²¹ sed valefaciens et dicens iterum revertar ad vos Deo volente profectus est ab Epheso

²² et descendens Caesaream ascendit et salutavit ecclesiam et descendit Antiochiam

²³ et facto ibi aliquanto tempore profectus est perambulans ex ordine galaticam regionem et Frygiam confirmans omnes discipulos

²⁴ Iudaeus autem quidam Apollo nomine Alexandrinus natione vir eloquens devenit Ephesum potens in scripturis

²⁵ hic erat edoctus viam Domini et fervens spiritu loquebatur et docebat diligenter ea quae sunt Iesu sciens tantum baptisma Iohannis

²⁶ hic ergo coepit fiducialiter agere in synagoga quem cum audissent Priscilla et Aquila adsumpserunt eum et diligentius exposuerunt ei viam Dei

²⁷ cum autem vellet ire Achaiam exhortati fratres scripserunt discipulis ut susciperent eum qui cum venisset contulit multum his qui crediderant

²⁸ vehementer enim Iudaeos revincebat publice ostendens per scripturas esse Christum Iesum

19 factum est autem cum Apollo esset Corinthi ut Paulus peragratis superioribus partibus veniret Ephesum et inveniret quosdam discipulos

² dixitque ad eos si Spiritum Sanctum accepistis credentes at illi ad eum sed neque si Spiritus Sanctus est audivimus

³ ille vero ait in quo ergo baptizati estis qui dixerunt in Iohannis baptizate

⁴ dixit autem Paulus Iohannes baptizavit baptismata paenitentiae populum dicens in eum qui venturus esset post ipsum ut crederent hoc est in Iesum

⁵ his auditis baptizati sunt in nomine Domini Iesu

⁶ et cum inposuisset illis manum Paulus venit Spiritus Sanctus super eos et loquebantur linguis et prophetabant

⁷ erant autem omnes viri fere duodecim

⁸ introgressus autem synagogam cum fiducia loquebatur per tres menses disputans et suadens de regno Dei

⁹ cum autem quidam indurarentur et non crederent maledicentes viam coram multitudine discedens ab eis segregavit discipulos cotidie disputans in scola Tyranni

¹⁰ hoc autem factum est per biennium ita ut omnes qui habitabant in Asia audirent verbum Domini Iudaei atque gentiles

¹¹ virtutesque non quaslibet Deus faciebat per manus Pauli

¹² ita ut etiam super languidos deferrentur a corpore eius sudaria vel semicintia et recedebant ab eis languores et spiritus nequam egrediebantur

¹³ temptaverunt autem quidam et de circumeuntibus iudaeis exorcistis invocare super eos qui habebant spiritus malos nomen Domini Iesu dicentes adiuro vos per Iesum quem Paulus praedicat

¹⁴ erant autem quidam Scevae Iudaei principis sacerdotum septem filii qui hoc faciebant

¹⁵ respondens autem spiritus nequam dixit eis Iesum novi et Paulum scio vos autem qui estis

¹⁶ et insiliens homo in eos in quo erat daemonium pessimum et dominatus amborum invaluit contra eos ita ut nudi et vulnerati effugerent de domo illa

¹⁷ hoc autem notum factum est omnibus Iudaeis atque gentilibus qui habitabant Ephesi et cecidit timor super omnes illos et magnificabatur nomen Domini Iesu

¹⁸ multique credentium veniebant confitentes et adnuntiantes actus suos

¹⁹ multi autem ex his qui fuerant curiosa sectati contulerunt libros et conbuserunt coram omnibus et computatis pretiis illorum invenerunt pecuniam denariorum quinquaginta milium

²⁰ ita fortiter verbum Dei crescebat et confirmabatur

²¹ his autem expletis posuit Paulus in Spiritu transita Macedonia et Achaia ire Hierosolymam dicens quoniam postquam fuero ibi oportet me et Romam videre

²² mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi Timotheum et Erastum ipse remansit ad tempus in Asia
²³ facta est autem in illo tempore turbatio non minima de via
²⁴ Demetrius enim quidam nomine argentarius faciens aedes argenteas Dianae praestabat artificibus non modicum quaestum
²⁵ quos convocans et eos qui eiusmodi erant opifices dixit viri scitis quia de hoc artificio adquisitio est nobis
²⁶ et videtis et auditis quia non solum Ephesi sed paene totius Asiae Paulus hic suadens avertit multam turbam dicens quoniam non sunt dii qui manibus fiunt
²⁷ non solum autem haec periclitabitur nobis pars in redargutionem venire sed et magnae deae Dianae templum in nihilum reputabitur sed et destrui incipiet maiestas eius quam tota Asia et orbis colit
²⁸ his auditis repleti sunt ira et exclamaverunt dicentes magna Diana Ephesiorum
²⁹ et impleta est civitas confusione et impetum fecerunt uno animo in theatrum rapto Gaio et Aristarcho Macedonibus comitibus Pauli
³⁰ Paulo autem volente intrare in populum non permiserunt discipuli
³¹ quidam autem et de Asiae principibus qui erant amici eius miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum
³² alii autem aliud clamabant erat enim ecclesia confusa et plures nesciebant qua ex causa convenissent
³³ de turba autem detraxerunt Alexandrum propellentibus eum Iudaeis Alexander ergo manu silentio postulato volebat rationem reddere populo
³⁴ quem ut cognoverunt Iudaeum esse vox facta est una omnium quasi per horas duas clamantium magna Diana Ephesiorum
³⁵ et cum sedasset scriba turbas dixit viri ephesii quis enim est hominum qui nesciat Ephesiorum civitatem cultricem esse magnae Dianae Iovisque prolis
³⁶ cum ergo his contradici non possit oportet vos sedatos esse et nihil temere agere
³⁷ adduxistis enim homines istos neque sacrilegos neque blasphemantes deam vestram
³⁸ quod si Demetrius et qui cum eo sunt artifices habent adversus aliquem causam conventus forenses aguntur et pro consulibus sunt accusent invicem
³⁹ si quid autem alterius rei quaeritis in legitima ecclesia poterit absolvi
⁴⁰ nam et periclitamur argui seditionis hodiernae cum nullus obnoxius sit de quo non possimus reddere rationem concursus istius et cum haec dixisset dimisit ecclesiam

20 postquam autem cessavit tumultus vocatis Paulus discipulis et exhortatus eos valedixit et profectus est ut iret in Macedoniam
² cum autem perambulasset partes illas et exhortatus eos fuisset multo sermone venit ad Graeciam
³ ubi cum fecisset menses tres factae sunt illi insidiae a Iudaeis navigaturo in Syriam habuitque consilium ut reverteretur per Macedoniam
⁴ comitatus est autem eum Sopater Pyrrhi Beroensis Thessalonicensium vero Aristarchus et Secundus et Gaius Derbeus et Timotheus Asiani vero Tychicus et Trophimus
⁵ hii cum praecessissent sustinebant nos Troade
⁶ nos vero navigavimus post dies azymorum a Philippis et venimus ad eos Troadem in diebus quinque ubi demorati sumus diebus septem
⁷ in una autem sabbati cum convenissemus ad frangendum panem Paulus disputabat eis profecturus in crastinum protraxitque sermonem usque in mediam noctem
⁸ erant autem lampades copiosae in cenaculo ubi eramus congregati
⁹ sedens autem quidam adulescens nomine Eutychus super fenestram cum mergeretur somno gravi disputante diu Paulo eductus somno cecidit de tertio cenaculo deorsum et sublatus est mortuus
¹⁰ ad quem cum descendisset Paulus incubuit super eum et complexus dixit nolite turbari anima enim ipsius in eo est
¹¹ ascendens autem frangensque panem et gustans satisque adlocutus usque in lucem sic profectus est
¹² adduxerunt autem puerum viventem et consolati sunt non minime
¹³ nos autem ascendentes navem enavigavimus in Asson inde suscepturi Paulum sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus
¹⁴ cum autem convenisset nos in Asson adsumpto eo venimus Mytilenen
¹⁵ et inde navigantes sequenti die venimus contra Chium et alia adplicuimus Samum et sequenti venimus Miletum
¹⁶ proposuerat enim Paulus transnavigare Ephesum ne qua mora illi fieret in Asia festinabat enim si possibile sibi esset ut diem pentecosten faceret Hierosolymis
¹⁷ a Mileto autem mittens Ephesum vocavit maiores natu ecclesiae
¹⁸ qui cum venissent ad eum et simul essent dixit eis vos scitis a prima die qua ingressus sum in Asiam qualiter vobiscum per omne tempus fuerim
¹⁹ serviens Domino cum omni humilitate et lacrimis et temptationibus quae mihi acciderunt ex insidiis Iudaeorum

²⁰ quomodo nihil subtraxerim utilium quo minus adnuntiarem vobis et docerem vos publice et per domos

²¹ testificans Iudaeis atque gentilibus in Deum paenitentiam et fidem in Dominum nostrum Iesum Christum

²² et nunc ecce alligatus ego Spiritu vado in Hierusalem quae in ea eventura sint mihi ignorans

²³ nisi quod Spiritus Sanctus per omnes civitates protestatur mihi dicens quoniam vincula et tribulationes me manent

²⁴ sed nihil horum vereor nec facio animam pretiosorem quam me dummodo consummam cursum meum et ministerium quod accepi a Domino Iesu testificari evangelium gratiae Dei

²⁵ et nunc ecce ego scio quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes per quos transivi praedicans regnum Dei

²⁶ quapropter contestor vos hodierna die quia mundus sum a sanguine omnium

²⁷ non enim subterfugi quo minus adnuntiarem omne consilium Dei vobis

²⁸ attendite vobis et universo gregi in quo vos Spiritus Sanctus posuit episcopos regere ecclesiam Dei quam adquisivit sanguine suo

²⁹ ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi graves in vos non parcentes gregi

³⁰ et ex vobis ipsis exsurgent viri loquentes perversa ut abducant discipulos post se

³¹ propter quod vigilate memoria retinentes quoniam per triennium nocte et die non cessavi cum lacrimis monens unumquemque vestrum

³² et nunc commendo vos Deo et verbo gratiae ipsius qui potens est aedificare et dare hereditatem in sanctificationis omnibus

³³ argentum aut aurum aut vestem nullius concupivi

³⁴ ipsi scitis quoniam ad ea quae mihi opus erant et his qui mecum sunt ministraverunt manus istae

³⁵ omnia ostendi vobis quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos ac meminisse verbi Domini Iesu quoniam ipse dixit beatius est magis dare quam accipere

³⁶ et cum haec dixisset positus genibus suis cum omnibus illis oravit

³⁷ magnus autem fletus factus est omnium et procumbentes super collum Pauli osculabantur eum

³⁸ dolentes maxime in verbo quo dixerat quoniam amplius faciem eius non essent visuri et deducebant eum ad navem

21 cum autem factum esset ut navigaremus abstracti ab eis recto cursu venimus Cho et sequenti die Rhodum et inde Patara

² et cum invenissemus navem transfretantem in Foenicen ascendentes navigavimus

³ cum paruissemus autem Cypro et relinquentes eam ad sinistram navigabamus in Syriam et venimus Tyrum ibi enim navis erat expositura onus

⁴ inventis autem discipulis mansimus ibi diebus septem qui Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet Hierosolymam

⁵ et explicitis diebus profecti ibamus deducentibus nos omnibus cum uxoribus et filiis usque foras civitatem et positus genibus in litore oravimus

⁶ et cum valefecissemus invicem ascendimus in navem illi autem redierunt in sua

⁷ nos vero navigatione explicita a Tyro descendimus Ptolomaida et salutatis fratribus mansimus die una apud illos

⁸ alia autem die profecti venimus Caesaream et intrantes in domum Philippi evangelistae qui erat de septem mansimus apud eum

⁹ huic autem erant filiae quattuor virgines prophetantes

¹⁰ et cum moraremur per dies aliquot supervenit quidam a Iudaea propheta nomine Agabus

¹¹ is cum venisset ad nos tulit zonam Pauli et alligans sibi pedes et manus dixit haec dicit Spiritus Sanctus virum cuius est zona haec sic alligabunt in Hierusalem Iudaei et tradent in manus gentium

¹² quod cum audissemus rogabamus nos et qui loci illius erant ne ascenderet Hierosolymam

¹³ tunc respondit Paulus et dixit quid facitis flentes et adfligentes cor meum ego enim non solum alligari sed et mori in Hierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu

¹⁴ et cum ei suadere non possemus quievimus dicentes Domini voluntas fiat

¹⁵ post dies autem istos praeparati ascendebamus Hierusalem

¹⁶ venerunt autem et ex discipulis a Caesarea nobiscum adducentes apud quem hospitaremur Mnasonem quendam Cyprium antiquum discipulum

¹⁷ et cum venissemus Hierosolymam libenter exceperunt nos fratres

¹⁸ sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum omnesque collecti sunt seniores

¹⁹ quos cum salutasset narrabat per singula quae fecisset Deus in gentibus per ministerium ipsius

²⁰ at illi cum audissent magnificabant Deum dixeruntque ei vides frater quot milia sint in Iudaeis qui crediderunt et omnes aemulatores sunt legis

²¹ audierunt autem de te quia discessionem doceas a Mose eorum qui per gentes sunt Iudaeorum dicens non debere circumcidere eos filios suos neque secundum consuetudinem ingredi

²² quid ergo est utique oportet convenire multitudinem audient enim te supervenisse

²³ hoc ergo fac quod tibi dicimus sunt nobis viri quattuor votum habentes super se

²⁴ his adsumptis sanctifica te cum illis et inpende in illis ut radant capita et scient omnes quia quae de te audierunt falsa sunt sed ambulas et ipse custodiens legem

²⁵ de his autem qui crediderunt ex gentibus nos scripsimus iudicantes ut abstineant se ab idolis immolato et sanguine et suffocato et fornicatione

²⁶ tunc Paulus adsumptis viris postera die purificatus cum illis intravit in templum adnuntians expletionem dierum purificationis donec offerretur pro unoquoque eorum oblatio

²⁷ dum autem septem dies consummarentur hii qui de Asia erant Iudaei cum vidissent eum in templo concitaverunt omnem populum et iniecerunt ei manus clamantes

²⁸ viri israhelitae adiuvate hic est homo qui adversus populum et legem et locum hunc omnes ubique docens insuper et gentiles induxit in templum et violavit sanctum locum istum

²⁹ viderant enim Trophimum Ephesium in civitate cum ipso quem aestimaverunt quoniam in templum induxisset Paulus

³⁰ commotaque est civitas tota et facta est concursio populi et adprehendentes Paulum trahebant eum extra templum et statim clausae sunt ianuae

³¹ quaerentibus autem eum occidere nuntiatum est tribuno cohortis quia tota confunditur Hierusalem

³² qui statim adsumptis militibus et centurionibus decucurrit ad illos qui cum vidissent tribunum et milites cessaverunt percutere Paulum

³³ tunc accedens tribunus adprehendit eum et iussit alligari catenis duabus et interrogabat quis esset et quid fecisset

³⁴ alii autem aliud clamabant in turba et cum non posset certum cognoscere prae tumultu iussit duci eum in castra

³⁵ et cum venisset ad gradus contigit ut portaretur a militibus propter vim populi

³⁶ sequebatur enim multitudo populi clamans tolle eum

³⁷ et cum coepisset induci in castra Paulus dicit tribuno si licet mihi loqui aliquid ad te qui dixit graece nosti

³⁸ nonne tu es Aegyptius qui ante hos dies tumultum concitasti et eduxisti in desertum quattuor milia virorum sicariorum

³⁹ et dixit ad eum Paulus ego homo sum quidem iudaeus a Tarso Ciliciae non ignotae civitatis municeps rogo autem te permitte mihi loqui ad populum

⁴⁰ et cum ille permisisset Paulus stans in gradibus annuit manu ad plebem et magno silentio facto adlocutus est hebraea lingua dicens

22 viri fratres et patres audite quam ad vos nunc reddo rationem

² cum audissent autem quia hebraea lingua loquitur ad illos magis praestiterunt silentium

³ et dixit ego sum vir iudaeus natus Tarso Ciliciae nutritus autem in ista civitate secus pedes Gamaliel eruditus iuxta veritatem paternae legis aemulator legis sicut et vos omnes estis hodie

⁴ qui hanc viam persecutus sum usque ad mortem alligans et tradens in custodias viros ac mulieres

⁵ sicut princeps sacerdotum testimonium mihi reddit et omnes maiores natu a quibus et epistulas accipiens ad fratres Damascum pergebam ut adducerem inde vinctos in Hierusalem uti punirentur

⁶ factum est autem eunte me et adpropinquante Damasco media die subito de caelo circumfulsit me lux copiosa

⁷ et decidens in terram audivi vocem dicentem mihi Saule Saule quid me persequeris

⁸ ego autem respondi quis es Domine dixitque ad me ego sum Iesus Nazarenus quem tu persequeris

⁹ et qui mecum erant lumen quidem viderunt vocem autem non audierunt eius qui loquebatur mecum

¹⁰ et dixi quid faciam Domine Dominus autem dixit ad me surgens vade Damascum et ibi tibi dicetur de omnibus quae te oporteat facere

¹¹ et cum non viderem prae claritate luminis illius ad manum deductus a comitibus veni Damascum

¹² Ananias autem quidam vir secundum legem testimonium habens ab omnibus habitantibus Iudaeis

¹³ veniens ad me et adstans dixit mihi Saule frater respice et ego eadem hora respexi in eum

¹⁴ at ille dixit Deus patrum nostrorum praeordinavit te ut cognosceres voluntatem eius et videres Iustum et audires vocem ex ore eius

¹⁵ quia eris testis illius ad omnes homines eorum quae vidisti et audisti

¹⁶ et nunc quid moraris exsurge baptizare et ablue peccata tua invocato nomine ipsius

¹⁷ factum est autem revertenti mihi in Hierusalem et oranti in templo fieri me in stupore mentis

¹⁸ et videre illum dicentem mihi festina et exi velociter ex Hierusalem quoniam non recipient testimonium tuum de me

¹⁹ et ego dixi Domine ipsi sciunt quia ego eram concludens in carcerem et caedens per synagogas eos qui credebant in te

²⁰ et cum funderetur sanguis Stephani testis tui ego adstabam et consentiebam et custodiebam vestimenta interficientium illum

²¹ et dixit ad me vade quoniam ego in nationes longe mittam te

²² audiebant autem eum usque ad hoc verbum et levaverunt vocem suam dicentes tolle de terra eiusmodi non enim fas est eum vivere

²³ vociferantibus autem eis et proicientibus vestimenta sua et pulverem iactantibus in aerem

²⁴ iussit tribunus induci eum in castra et flagellis caedi et torqueri eum ut sciret propter quam causam sic adclamarent ei

²⁵ et cum adstrinxissent eum loris dixit adstanti sibi centurioni Paulus si hominem romanum et indemnatum licet vobis flagellare

²⁶ quo audito centurio accessit ad tribunum et nuntiavit dicens quid acturus es hic enim homo civis romanus est

²⁷ accedens autem tribunus dixit illi dic mihi tu Romanus es at ille dixit etiam

²⁸ et respondit tribunus ego multa summa civitatem hanc consecutus sum et Paulus ait ego autem et natus sum

²⁹ protinus ergo discesserunt ab illo qui eum torturi erant tribunus quoque timuit postquam rescivit quia civis romanus esset et quia alligasset eum

³⁰ postera autem die volens scire diligentius qua ex causa accusaretur a Iudaeis solvit eum et iussit sacerdotes convenire et omne concilium et producens Paulum statuit inter illos

23 intendens autem concilium Paulus ait viri fratres ego omni conscientia bona conversatus sum ante Deum usque in hodiernum diem

² princeps autem sacerdotum Ananias praecepit adstantibus sibi percutere os eius

³ tunc Paulus ad eum dixit percutiet te Deus paries dealbate et tu sedens iudicas me secundum legem et contra legem iubes me percuti

⁴ et qui adstabant dixerunt summum sacerdotem Dei maledicis

⁵ dixit autem Paulus nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum scriptum est enim principem populi tui non maledices

⁶ sciens autem Paulus quia una pars esset Sadducaeorum et altera Pharisaeorum exclamavit in concilio viri fratres ego Pharisaeus sum filius Pharisaeorum de spe et resurrectione mortuorum ego iudicor

⁷ et cum haec dixisset facta est dissensio inter Pharisaeos et Sadducaeos et soluta est multitudo

⁸ Sadducaei enim dicunt non esse resurrectionem neque angelum neque spiritum Pharisaei autem utrumque confitentur

⁹ factus est autem clamor magnus et surgentes quidam Pharisaeorum pugnabant dicentes nihil mali invenimus in homine isto quod si spiritus locutus est ei aut angelus

¹⁰ et cum magna dissensio facta esset timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis iussit milites descendere et rapere eum de medio eorum ac deducere eum in castra

¹¹ sequenti autem nocte adsistens ei Dominus ait constans esto sicut enim testificatus es de me Hierusalem sic te oportet et Romae testificari

¹² facta autem die collegerunt se quidam ex Iudaeis et devoverunt se dicentes neque manducatuos neque bibituos donec occiderent Paulum

¹³ erant autem plus quam quadraginta qui hanc coniurationem fecerant

¹⁴ qui accesserunt ad principes sacerdotum et seniores et dixerunt devotione devovimus nos nihil gustatuos donec occidamus Paulum

¹⁵ nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio ut producat illum ad vos tamquam aliquid certius cognituri de eo nos vero priusquam adpropriet parati sumus interficere illum

¹⁶ quod cum audisset filius sororis Pauli insidias venit et intravit in castra nuntiavitque Paulo

¹⁷ vocans autem Paulus ad se unum ex centurionibus ait adolescentem hunc perduc ad tribunum habet enim aliquid indicare illi

¹⁸ et ille quidem adsumens eum duxit ad tribunum et ait vinctus Paulus vocans rogavit me hunc adolescentem perducere ad te habentem aliquid loqui tibi

¹⁹ adprehendens autem tribunus manum illius secersit cum eo seorsum et interrogavit illum quid est quod habes indicare mihi

²⁰ ille autem dixit Iudaeis convenit rogare te ut crastina die Paulum producas in concilium quasi aliquid certius inquisituri sint de illo

²¹ tu vero ne credideris illis insidiantur enim ei ex eis viri amplius quadraginta qui se devoverunt non manducare neque bibere donec interficiant eum et nunc parati sunt expectantes promissum tuum

²² tribunus igitur dimisit adolescentem praecipiens ne cui loqueretur quoniam haec nota sibi fecisset

²³ et vocatis duobus centurionibus dixit illis parate milites ducentos ut eant usque Caesaream et equites septuaginta et lancearios ducentos a tertia hora noctis

²⁴ et iumenta praeparate ut inponentes Paulum saluum perducerent ad Felicem praesidem

²⁵ []

²⁶ scribens epistulam continentem haec Claudius Lysias optimo praesidi Felici salutem

²⁷ virum hunc comprehensum a Iudaeis et incipientem interfici ab eis superveniens cum exercitu eripui cognito quia Romanus est

²⁸ volensque scire causam quam obiciebant illi deduxi eum in concilium eorum

²⁹ quem inveni accusari de quaestionibus legis ipsorum nihil vero dignum morte aut vinculis habentem crimen

³⁰ et cum mihi perlatum esset de insidiis quas paraverunt ei misi ad te denuntians et accusatoribus ut dicant apud te

³¹ milites ergo secundum praeceptum sibi adsumentes Paulum duxerunt per noctem in Antipatridem

³² et postera die dimissis equitibus ut irent cum eo reversi sunt ad castra

³³ qui cum venissent Caesaream et tradidissent epistolam praesidi statuerunt ante illum et Paulum

³⁴ cum legisset autem et interrogasset de qua provincia esset et cognoscens quia de Cilicia

³⁵ audiam te inquit cum et accusatores tui venerint iussitque in praetorio Herodis custodiri eum

24 post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum Ananias cum senioribus quibusdam et Tertullo quodam oratore qui adierunt praesidem adversus Paulum

² et citato Paulo coepit accusare Tertullus dicens cum in multa pace agamus per te et multa corrigantur per tuam providentiam

³ semper et ubique suscipimus optime Felix cum omni gratiarum actione

⁴ ne diutius autem te protraham oro breviter audias nos pro tua clementia

⁵ invenimus hunc hominem pestiferum et concitantem seditiones omnibus Iudaeis in universo orbe et auctorem seditionis sectae Nazarenorum

⁶ qui etiam templum violare conatus est quem et adprehendimus

⁷ []

⁸ a quo poteris ipse iudicans de omnibus istis cognoscere de quibus nos accusamus eum

⁹ adiecerunt autem et Iudaei dicentes haec ita se habere

¹⁰ respondit autem Paulus annuente sibi praeside dicere ex multis annis esse te iudicem genti huic sciens bono animo pro me satisfaciam

¹¹ potes enim cognoscere quia non plus sunt dies mihi quam duodecim ex quo ascendi adorare in Hierusalem

¹² et neque in templo invenerunt me cum aliquo disputantem aut concursum facientem turbae neque in synagogis neque in civitate

¹³ neque probare possunt tibi de quibus nunc accusant me

¹⁴ confiteor autem hoc tibi quod secundum sectam quam dicunt heresim sic deservio patrio Deo meo credens omnibus quae in lege et prophetis scripta sunt

¹⁵ spem habens in Deum quam et hii ipsi expectant resurrectionem futuram iustorum et iniquorum

¹⁶ in hoc et ipse studeo sine offenculo conscientiam habere ad Deum et ad homines semper

¹⁷ post annos autem plures elemosynas facturus in gentem meam veni et oblationes et vota

¹⁸ in quibus invenerunt me purificatum in templo non cum turba neque cum tumultu

¹⁹ quidam autem ex Asia Iudaei quos oportebat apud te praesto esse et accusare si quid haberent adversum me

²⁰ aut hii ipsi dicant si quid invenerunt in me iniquitatis cum stem in concilio

²¹ nisi de una hac solummodo voce qua clamavi inter eos stans quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis

²² distulit autem illos Felix certissime sciens de via dicens cum tribunus Lysias descenderit audiam vos

²³ iussitque centurioni custodiri eum et habere requiem nec quemquam prohibere de suis ministrare ei

²⁴ post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua quae erat Iudaea vocavit Paulum et audivit ab eo fidem quae est in Iesum Christum

²⁵ disputante autem illo de iustitia et castitate et de iudicio futuro timefactus Felix respondit quod nunc adtinet vade tempore autem oportuno accersiam te

²⁶ simul et sperans quia pecunia daretur a Paulo propter quod et frequenter accersiens eum loquebatur cum eo

²⁷ biennio autem expleto accepit successorem Felix Porcium Festum volens autem gratiam praestare Iudaeis Felix reliquit Paulum vinctum

25 Festus ergo cum venisset in provinciam post triduum ascendit Hierosolymam a Caesarea

² adieruntque eum principes sacerdotum et primi Iudaeorum adversus Paulum et rogabant eum

³ postulantes gratiam adversum eum ut iuberet perducere eum Hierusalem insidias tendentes ut eum interficerent in via

⁴ Festus autem respondit servari Paulum in Caesarea se autem maturius profecturum

⁵ qui ergo in vobis ait potentes sunt descendentes simul si quod est in viro crimen accusent eum

⁶ demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem descendit Caesaream et altera die sedit pro tribunali et iussit Paulum adduci

⁷ qui cum perductus esset circumsteterunt eum qui ab Hierosolyma descenderant Iudaei multas et graves causas obicientes quas non poterant probare

⁸ Paulo autem rationem reddente quoniam neque in legem Iudaeorum neque in templum neque in Caesarem quicquam peccavi

⁹ Festus autem volens Iudaeis gratiam praestare respondens Paulo dixit vis Hierosolymam ascendere et ibi de his iudicari apud me

¹⁰ dixit autem Paulus ad tribunal Caesaris sto ubi me oportet iudicari Iudaeis non nocui sicut tu melius nosti

¹¹ si enim nocui aut dignum morte aliquid feci non recuso mori si vero nihil est eorum quae hii accusant me nemo potest me illis donare Caesarem appello

¹² tunc Festus cum consilio locutus respondit Caesarem appellasti ad Caesarem ibis

¹³ et cum dies aliquot transacti essent Agrippa rex et Bernice descenderunt Caesaream ad salutandum Festum

¹⁴ et cum dies plures ibi demorarentur Festus regi indicavit de Paulo dicens vir quidam est derelictus a Felice victus

¹⁵ de quo cum essem Hierosolymis adierunt me principes sacerdotum et seniores Iudaeorum postulantibus adversus illum damnationem

¹⁶ ad quos respondi quia non est consuetudo Romanis donare aliquem hominem priusquam is qui accusatur praesentes habeat accusatores locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina

¹⁷ cum ergo huc convenissent sine ulla dilatione sequenti die sedens pro tribunali iussi adduci virum

¹⁸ de quo cum stetissent accusatores nullam causam deferebant de quibus ego suspicabar malum

¹⁹ quaestiones vero quasdam de sua superstitione habebant adversus eum et de quodam Iesu defuncto quem adfirmabat Paulus vivere

²⁰ haesitans autem ego de huiusmodi quaestione dicebam si vellet ire Hierosolymam et ibi iudicari de istis

²¹ Paulo autem appellante ut servaretur ad Augusti cognitionem iussi servari eum donec mittam eum ad Caesarem

²² Agrippa autem ad Festum volebam et ipse hominem audire cras inquit audies eum

²³ altera autem die cum venisset Agrippa et Bernice cum multa ambitione et introissent in auditorium cum tribunis et viris principalibus civitatis et iubente Festo adductus est Paulus

²⁴ et dixit Festus Agrippa rex et omnes qui simul adestis nobiscum viri videtis hunc de quo omnis multitudo Iudaeorum interpellavit me Hierosolymis petens et hic clamantes non oportere eum vivere amplius

²⁵ ego vero conperi nihil dignum eum morte admisisse ipso autem hoc appellante Augustum iudicavi mittere

²⁶ de quo quid certum scribam domino non habeo propter quod produxi eum ad vos et maxime ad te rex Agrippa ut interrogatione facta habeam quid scribam

²⁷ sine ratione enim mihi videtur mittere vinctum et causas eius non significare

26 Agrippa vero ad Paulum ait permittitur tibi loqui pro temet ipso tunc Paulus extenta manu coepit rationem reddere

² de omnibus quibus accusor a Iudaeis rex Agrippa aestimo me beatum apud te cum sim defensurus me hodie

³ maxime te sciente omnia quae apud Iudaeos sunt consuetudines et quaestiones propter quod obsecro patienter me audias

⁴ et quidem vitam meam a iuventute quae ab initio fuit in gente mea in Hierosolymis noverunt omnes Iudaei

⁵ praescientes me ab initio si velint testimonium perhibere quoniam secundum certissimam sectam nostrae religionis vixi Pharisaeus

⁶ et nunc in spe quae ad patres nostros repromissionis facta est a Deo sto iudicio subiectus

⁷ in quam duodecim tribus nostrae nocte ac die deservientes sperant devenire de qua spe accusor a Iudaeis rex

⁸ quid incredibile iudicatur apud vos si Deus mortuos suscitavit

⁹ et ego quidem existimaveram me adversus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere

¹⁰ quod et feci Hierosolymis et multos sanctorum ego in carceribus inclusi a principibus sacerdotum potestate accepta et cum occiderentur detuli sententiam

¹¹ et per omnes synagogas frequenter puniens eos conpellebam blasphemare et amplius insaniens in eos persequerbar usque in exteris civitates

¹² in quibus dum irem Damascum cum potestate et permissu principum sacerdotum

¹³ die media in via vidi rex de caelo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen et eos qui mecum simul erant

¹⁴ omnesque nos cum decidissemus in terram audivi vocem loquentem mihi hebraica lingua Saule Saule quid me persequeris durum est tibi contra stimulum calcitrare

¹⁵ ego autem dixi quis es Domine Dominus autem dixit ego sum Iesus quem tu persequeris

¹⁶ sed exsurge et sta super pedes tuos ad hoc enim apparui tibi ut constituam te ministrum et testem eorum quae vidisti et eorum quibus apparebo tibi

¹⁷ eripiens te de populo et gentibus in quas nunc ego mitto te

¹⁸ aperire oculos eorum ut convertantur a tenebris ad lucem et de potestate Satanae ad Deum ut accipiant remissionem peccatorum et sortem inter sanctos per fidem quae est in me

¹⁹ unde rex Agrippa non fui incredulus caelestis visionis

²⁰ sed his qui sunt Damasci primum et Hierosolymis et in omnem regionem Iudaeae et gentibus adnuntiabam ut paenitentiam agerent et converterentur ad Deum digna paenitentiae opera facientes

²¹ hac ex causa me Iudaei cum essem in templo comprehensum temptabant interficere

²² auxilio autem adiutus Dei usque in hodiernum diem sto testificans minori atque maiori nihil extra

dicens quam ea quae prophetae sunt locuti futura esse et Moses

²³ si passibilis Christus si primus ex resurrectione mortuorum lumen adnuntiaturus est populo et gentibus

²⁴ haec loquente eo et rationem reddente Festus magna voce dixit insanis Paule multae te litterae ad insaniam convertunt

²⁵ at Paulus non insanio inquit optime Feste sed veritatis et sobrietatis verba eloquor

²⁶ scit enim de his rex ad quem et constanter loquor latere enim eum nihil horum arbitror neque enim in angulo quicquam horum gestum est

²⁷ credis rex Agrippa prophetis scio quia credis

²⁸ Agrippa autem ad Paulum in modico suades me Christianum fieri

²⁹ et Paulus opto apud Deum et in modico et in magno non tantum te sed et omnes hos qui audiunt hodie fieri tales qualis et ego sum exceptis vinculis his

³⁰ et exsurrexit rex et praeses et Bernice et qui adsidebant eis

³¹ et cum secessissent loquebantur ad invicem dicentes quia nihil morte aut vinculorum dignum quid facit homo iste

³² Agrippa autem Festo dixit dimitti poterat homo hic si non appellasset Caesarem

27 ut autem iudicatum est eum navigare in Italiam et tradi Paulum cum reliquis custodiis centurioni nomine Iulio cohortis Augustae

² ascendentes autem navem hadrumetinam incipientem navigare circa Asiae loca sustulimus perseverante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicense

³ sequenti autem die devenimus Sidonem humane autem tractans Iulius Paulum permisit ad amicos ire et curam sui agere

⁴ et inde cum sustulissemus subnavigavimus Cypro propterea quod essent venti contrarii

⁵ et pelagus Ciliciae et Pamphiliae navigantes venimus Lystram quae est Lyciae

⁶ et ibi inveniens centurio navem alexandrinam navigantem in Italiam transposuit nos in eam

⁷ et cum multis diebus tarde navigaremus et vix devenissemus contra Cnidum prohibente nos vento adnavigavimus Cretae secundum Salmonem

⁸ et vix iuxta navigantes venimus in locum quendam qui vocatur Boni portus cui iuxta erat civitas Thalassa

⁹ multo autem tempore peracto et cum iam non esset tuta navigatio eo quod et ieiunium iam praeerisset consolabatur Paulus

¹⁰ dicens eis viri video quoniam cum iniuria et multo damno non solum oneris et navis sed etiam animarum nostrarum incipit esse navigatio

¹¹ centurio autem gubernatori et nauclerio magis credebat quam his quae a Paulo dicebantur

¹² et cum aptus portus non esset ad hiemandum plerimi statuerunt consilium navigare inde si quo modo possent devenientes Phoenice hiemare portum Cretae respicientem ad africanum et ad chorum

¹³ adspirante autem austro aestimantes propositum se tenere cum sustulissent de Asson legebant Cretam

¹⁴ non post multum autem misit se contra ipsam ventus typhonicus qui vocatur euroaquilo

¹⁵ cumque arrepta esset navis et non posset conari in ventum data nave flatibus ferebamur

¹⁶ insulam autem quandam decurrentes quae vocatur Caudam potuimus vix obtinere scapham

¹⁷ qua sublata adiutoriis utebantur accingentes navem timentes ne in Syrtim inciderent submisso vase sic ferebantur

¹⁸ valide autem nobis tempestate iactatis sequenti die iactum fecerunt

¹⁹ et tertia die suis manibus armamenta navis proiecerunt

²⁰ neque sole autem neque sideribus apparentibus per plures dies et tempestate non exigua imminente iam ablata erat spes omnis salutis nostrae

²¹ et cum multa ieiunatio fuisset tunc stans Paulus in medio eorum dixit oportebat quidem o viri audito me non tollere a Creta lucrique facere iniuriam hanc et iacturam

²² et nunc suadeo vobis bono animo esse amissio enim nullius animae erit ex vobis praeterquam navis

²³ adstitit enim mihi hac nocte angelus Dei cuius sum ego et cui deservio

²⁴ dicens ne timeas Paule Caesari te oportet adsistere et ecce donavit tibi Deus omnes qui navigant tecum

²⁵ propter quod bono animo estote viri credo enim Deo quia sic erit quemadmodum dictum est mihi

²⁶ in insulam autem quandam oportet nos devenire

²⁷ sed posteaquam quartadecima nox supervenit navigantibus nobis in Hadria circa mediam noctem suspicabantur nautae apparere sibi aliquam regionem

²⁸ qui submittentes invenerunt passus viginti et passillum inde separati invenerunt passus quindecim

²⁹ timentes autem ne in aspera loca incideremus de puppi mittentes anchoras quattuor optabant diem fieri

³⁰ nautis vero quaerentibus fugere de navi cum misissent scapham in mare sub obtentu quasi a prora inciperent anchoras extendere

³¹ dixit Paulus centurioni et militibus nisi hii in navi manserint vos salvi fieri non potestis

³² tunc absciderunt milites funes scaphae et passi sunt eam excidere

³³ et cum lux inciperet fieri rogabat Paulus omnes sumere cibum dicens quartadecima hodie die expectantes ieiuni permanetis nihil accipientes

³⁴ propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra quia nullius vestrum capillus de capite peribit

³⁵ et cum haec dixisset sumens panem gratias egit Deo in conspectu omnium et cum fregisset coepit manducare

³⁶ animaequiores autem facti omnes et ipsi adsumerunt cibum

³⁷ eramus vero universae animae in navi ducentae septuaginta sex

³⁸ et satiati cibo adleviabant navem iactantes triticum in mare

³⁹ cum autem dies factus esset terram non agnoscebant sinum vero quendam considerabant habentem litus in quem cogitabant si possent eicere navem

⁴⁰ et cum anchoras abstulissent committebant se mari simul laxantes iuncturas gubernaculorum et levato artemone secundum flatum aurae tendebant ad litus

⁴¹ et cum incidissemus in locum bithalassum inpegerunt navem et prora quidem fixa manebat immobilis puppis vero solvebatur a vi maris

⁴² militum autem consilium fuit ut custodias occiderent ne quis cum enatasset effugeret

⁴³ centurio autem volens servare Paulum prohibuit fieri iussitque eos qui possent natare mittere se primos et evadere et ad terram exire

⁴⁴ et ceteros alios in tabulis ferebant quosdam super ea quae de navi essent et sic factum est ut omnes animae evaderent ad terram

28 et cum evasissemus tunc cognovimus quia Militene insula vocatur barbari vero praestabant non modicam humanitatem nobis

² accensa enim pyra reficiebant nos omnes propter imbrem qui imminebat et frigus

³ cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem et inposuisset super ignem vipera a calore cum processisset invasit manum eius

⁴ ut vero viderunt barbari pendentem bestiam de manu eius ad invicem dicebant utique homicida est homo hic qui cum evaserit de mari Ultio non sinit vivere

⁵ et ille quidem excutiens bestiam in ignem nihil mali passus est

⁶ at illi existimabant eum in tumorem convertendum et subito casurum et mori diu autem illis sperantibus et videntibus nihil mali in eo fieri convertentes se dicebant eum esse deum

⁷ in locis autem illis erant praedia principis insulae nomine Publii qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit

⁸ contigit autem patrem Publii febribus et dysenteria vexatum iacere ad quem Paulus intravit et cum orasset et inposuisset ei manus salvavit eum

⁹ quo facto et omnes qui in insula habebant infirmitates accedebant et curabantur

¹⁰ qui etiam multis honoribus nos honoraverunt et navigantibus inposuerunt quae necessaria erant

¹¹ post menses autem tres navigavimus in nave alexandrina quae in insula hiemaverat cui erat insigne Castorum

¹² et cum venissemus Syracusam mansimus ibi triduo

¹³ inde circumlegentes devenimus Regium et post unum diem flante austro secunda die venimus Puteolos

¹⁴ ubi inventis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem et sic venimus Romam

¹⁵ et inde cum audissent fratres occurrerunt nobis usque ad Appii Forum et Tribus Tabernis quos cum vidisset Paulus gratias agens Deo accepit fiduciam

¹⁶ cum venissemus autem Romam permissum est Paulo manere sibimet cum custodiente se milite

¹⁷ post tertium autem diem convocavit primos Iudaeorum cumque convenissent dicebat eis ego viri fratres nihil adversus plebem faciens aut morem paternum vinctus ab Hierosolymis traditus sum in manus Romanorum

¹⁸ qui cum interrogationem de me habuissent voluerunt me dimittere eo quod nulla causa esset mortis in me

¹⁹ contradicentibus autem Iudaeis coactus sum appellare Caesarem non quasi gentem meam habens aliquid accusare

²⁰ propter hanc igitur causam rogavi vos videre et adloqui propter spem enim Israhel catena hac circumdatus sum

²¹ at illi dixerunt ad eum nos neque litteras accepimus de te a Iudaea neque adveniens aliquis fratrum nuntiavit aut locutus est quid de te malum

²² rogamus autem a te audire quae sentis nam de secta hac notum est nobis quia ubique ei contradicitur

²³ cum constituissent autem illi diem venerunt ad eum in hospitium plures quibus exponebat testificans regnum Dei suadensque eos de Iesu ex lege Mosi et prophetis a mane usque ad vesperam

²⁴ et quidam credebant his quae dicebantur quidam vero non credebant

²⁵ cumque invicem non essent consentientes discedebant dicente Paulo unum verbum quia bene Spiritus Sanctus locutus est per Esaiam prophetam ad patres nostros

ACTUUM APOSTOLORUM 28:26

²⁶ dicens vade ad populum istum et dic aure audietis et non intellegetis et videntes videbitis et non perspicietis

²⁷ incrassatum est enim cor populi huius et auribus graviter audierunt et oculos suos compresserunt ne forte videant oculis et auribus audiant et corde intellegant et convertantur et sanem illos

²⁸ notum ergo sit vobis quoniam gentibus missum est hoc salutare Dei ipsi et audient

²⁹ □

³⁰ mansit autem biennio toto in suo conducto et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum

³¹ praedicans regnum Dei et docens quae sunt de Domino Iesu Christo cum omni fiducia sine prohibitione

Epistula Ad Romanos

1 Paulus servus Christi Iesu vocatus apostolus segregatus in evangelium Dei
² quod ante promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis
³ de Filio suo qui factus est ex semine David secundum carnem
⁴ qui praedestinatus est Filius Dei in virtute secundum Spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Iesu Christi Domini nostri
⁵ per quem accepimus gratiam et apostolatam ad oboediendum fidei in omnibus gentibus pro nomine eius
⁶ in quibus estis et vos vocati Iesu Christi
⁷ omnibus qui sunt Romae dilectis Dei vocatis sanctis gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo
⁸ primum quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus vobis quia fides vestra annuntiatur in universo mundo
⁹ testis enim mihi est Deus cui servio in spiritu meo in evangelio Filii eius quod sine intermissione memoriam vestri facio
¹⁰ semper in orationibus meis obsecrans si quomodo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate Dei veniendi ad vos
¹¹ desidero enim videre vos ut aliquid inperiar gratiae vobis spiritalis ad confirmandos vos
¹² id est simul consolari in vobis per eam quae invicem est fidem vestram atque meam
¹³ nolo autem vos ignorare fratres quia saepe proposui venire ad vos et prohibitus sum usque adhuc ut aliquem fructum habeam et in vobis sicut et in ceteris gentibus
¹⁴ Graecis ac barbaris sapientibus et insipientibus debitor sum
¹⁵ ita quod in me promptum est et vobis qui Romae estis evangelizare
¹⁶ non enim erubesco evangelium virtus enim Dei est in salutem omni credenti Iudaeo primum et Graeco
¹⁷ iustitia enim Dei in eo revelatur ex fide in fidem sicut scriptum est iustus autem ex fide vivit
¹⁸ revelatur enim ira Dei de caelo super omnem impietatem et iniustitiam hominum eorum qui veritatem in iniustitiam detinent
¹⁹ quia quod notum est Dei manifestum est in illis Deus enim illis manifestavit

²⁰ invisibilia enim ipsius a creatura mundi per ea quae facta sunt intellecta conspiciuntur sempiterna quoque eius virtus et divinitas ut sint inexcusabiles
²¹ quia cum cognovissent Deum non sicut Deum glorificaverunt aut gratias egerunt sed evanuerunt in cogitationibus suis et obscuratum est insipientium cor eorum
²² dicentes enim se esse sapientes stulti facti sunt
²³ et mutaverunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis et volucrum et quadrupedum et serpentium
²⁴ propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum in immunditiam ut contumeliis adficiant corpora sua in semet ipsis
²⁵ qui commutaverunt veritatem Dei in mendacium et coluerunt et servierunt creaturae potius quam creatori qui est benedictus in saecula amen
²⁶ propterea tradidit illos Deus in passiones ignominiae nam feminae eorum inmutaverunt naturalem usum in eum usum qui est contra naturam
²⁷ similiter autem et masculi relicto naturali usu feminae exarserunt in desideriis suis in invicem masculi in masculos turpitudinem operantes et mercedem quam oportuit erroris sui in semet ipsis recipientes
²⁸ et sicut non probaverunt Deum habere in notitia tradidit eos Deus in reprobum sensum ut faciant quae non conveniunt
²⁹ repletos omni iniquitate malitia fornicatione avaritia nequitia plenos invidia homicidio contentione dolo malignitate susurriones
³⁰ detractores Deo odibiles contumeliosos superbos elatos inventores malorum parentibus non oboedi-entes
³¹ insipientes inconpositos sine affectione absque foedere sine misericordia
³² qui cum iustitiam Dei cognovissent non intellexerunt quoniam qui talia agunt digni sunt morte non solum ea faciunt sed et consentiunt facientibus
2 propter quod inexcusabilis es o homo omnis qui iudicas in quo enim iudicas alterum te ipsum condemnas eadem enim agis qui iudicas
² scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt
³ existimas autem hoc o homo qui iudicas eos qui talia agunt et facis ea quia tu effugies iudicium Dei
⁴ an divitias bonitatis eius et patientiae et longanimitatis contemnis ignorans quoniam benignitas Dei ad paenitentiam te adducit

ROMANOS 2:5

⁵ secundum duritiam autem tuam et inpaenitens cor thesaurizas tibi iram in die irae et revelationis iusti iudicii Dei

⁶ qui reddet unicuique secundum opera eius

⁷ his quidem qui secundum patientiam boni operis gloriam et honorem et incorruptionem quaerentibus vitam aeternam

⁸ his autem qui ex contentione et qui non acquiescunt veritati credunt autem iniquitati ira et indignatio

⁹ tribulatio et angustia in omnem animam hominis operantis malum Iudaei primum et Graeci

¹⁰ gloria autem et honor et pax omni operanti bonum Iudaeo primum et Graeco

¹¹ non est enim personarum acceptio apud Deum

¹² quicumque enim sine lege peccaverunt sine lege et peribunt et quicumque in lege peccaverunt per legem iudicabuntur

¹³ non enim auditores legis iusti sunt apud Deum sed factores legis iustificabuntur

¹⁴ cum enim gentes quae legem non habent naturaliter quae legis sunt faciunt eiusmodi legem non habentes ipsi sibi sunt lex

¹⁵ qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis testimonium reddente illis conscientia ipsorum et inter se invicem cogitationum accusantium aut etiam defendentium

¹⁶ in die cum iudicabit Deus occulta hominum secundum evangelium meum per Iesum Christum

¹⁷ si autem tu Iudaeus cognominaris et requiescis in lege et gloriaris in Deo

¹⁸ et nosti voluntatem et probas utiliora instructus per legem

¹⁹ confidis te ipsum ducem esse caecorum lumen eorum qui in tenebris sunt

²⁰ eruditorem insipientium magistrum infantium habentem formam scientiae et veritatis in lege

²¹ qui ergo alium doces te ipsum non doces qui praedicas non furandum furaris

²² qui dicis non moechandum moecharis qui abominaris idola sacrilegium facis

²³ qui in lege gloriaris per praevaricationem legis Deum inhonoras

²⁴ nomen enim Dei per vos blasphematur inter gentes sicut scriptum est

²⁵ circumcisio quidem prodest si legem observes si autem praevaricator legis sis circumcisio tua praeputium facta est

²⁶ si igitur praeputium iustitias legis custodiat nonne praeputium illius in circumcisionem reputabitur

²⁷ et iudicabit quod ex natura est praeputium legem consummans te qui per litteram et circumcisionem praevaricator legis es

²⁸ non enim qui in manifesto Iudaeus est neque quae in manifesto in carne circumcisio

²⁹ sed qui in abscondito Iudaeus et circumcisio cordis in spiritu non littera cuius laus non ex hominibus sed ex Deo est

3 quid ergo amplius est Iudaeo aut quae utilitas circumcisionis

² multum per omnem modum primum quidem quia credita sunt illis eloquia Dei

³ quid enim si quidam illorum non crediderunt numquid incredulitas illorum fidem Dei evacuabit absit

⁴ est autem Deus verax omnis autem homo mendax sicut scriptum est ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris

⁵ si autem iniquitas nostra iustitiam Dei commendat quid dicemus numquid iniquus Deus qui infert iram secundum hominem dico

⁶ absit alioquin quomodo iudicabit Deus mundum

⁷ si enim veritas Dei in meo mendacio abundavit in gloriam ipsius quid adhuc et ego tamquam peccator iudicor

⁸ et non sicut blasphemamur et sicut aiunt nos quidam dicere faciamus mala ut veniant bona quorum damnatio iusta est

⁹ quid igitur praecellimus eos nequaquam causati enim sumus Iudaeos et Graecos omnes sub peccato esse

¹⁰ sicut scriptum est quia non est iustus quisquam

¹¹ non est intellegens non est requirens Deum

¹² omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum

¹³ sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant venenum aspidum sub labiis eorum

¹⁴ quorum os maledictione et amaritudine plenum est

¹⁵ veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem

¹⁶ contritio et infelicitas in viis eorum

¹⁷ et viam pacis non cognoverunt

¹⁸ non est timor Dei ante oculos eorum

¹⁹ scimus autem quoniam quaecumque lex loquitur his qui in lege sunt loquitur ut omne os obstruatur et subditus fiat omnis mundus Deo

²⁰ quia ex operibus legis non iustificabitur omnis caro coram illo per legem enim cognitio peccati

²¹ nunc autem sine lege iustitia Dei manifestata est testificata a lege et prophetis

²² iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi super omnes qui credunt non enim est distinctio

²³ omnes enim peccaverunt et egent gloriam Dei

²⁴ iustificati gratis per gratiam ipsius per redemptionem quae est in Christo Iesu

²⁵ quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius ad ostensionem iustitiae suae propter remissionem praecedentium delictorum

²⁶ in sustentatione Dei ad ostensionem iustitiae eius in hoc tempore ut sit ipse iustus et iustificans eum qui ex fide est Iesu

²⁷ ubi est ergo gloriatio exclusa est per quam legem factorum non sed per legem fidei

²⁸ arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis

²⁹ an Iudaeorum Deus tantum nonne et gentium immo et gentium

³⁰ quoniam quidem unus Deus qui iustificabit circumcisionem ex fide et praeputium per fidem

³¹ legem ergo destruimus per fidem absit sed legem statuimus

4 quid ergo dicemus invenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem

² si enim Abraham ex operibus iustificatus est habet gloriam sed non apud Deum

³ quid enim scriptura dicit credidit Abraham Deo et reputatum est illi ad iustitiam

⁴ ei autem qui operatur merces non inputatur secundum gratiam sed secundum debitum

⁵ ei vero qui non operatur credenti autem in eum qui iustificat impium reputatur fides eius ad iustitiam

⁶ sicut et David dicit beatitudinem hominis cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus

⁷ beati quorum remissae sunt iniquitates et quorum tecta sunt peccata

⁸ beatus vir cui non inputabit Dominus peccatum

⁹ beatitudo ergo haec in circumcissione an etiam in praeputio dicimus enim quia reputata est Abrahae fides ad iustitiam

¹⁰ quomodo ergo reputata est in circumcissione an in praeputio non in circumcissione sed in praeputio

¹¹ et signum accepit circumcisionis signaculum iustitiae fidei quae est in praeputio ut sit pater omnium credentium per praeputum ut reputetur et illis ad iustitiam

¹² et sit pater circumcisionis non his tantum qui sunt ex circumcissione sed et his qui sectantur vestigia quae est in praeputio fidei patris nostri Abrahae

¹³ non enim per legem promissio Abrahae aut semini eius ut heres esset mundi sed per iustitiam fidei

¹⁴ si enim qui ex lege heredes sunt exinanita est fides abolita est promissio

¹⁵ lex enim iram operatur ubi enim non est lex nec praevaricatio

¹⁶ ideo ex fide ut secundum gratiam ut firma sit promissio omni semini non ei qui ex lege est solum sed et ei qui ex fide est Abrahae qui est pater omnium nostrum

¹⁷ sicut scriptum est quia patrem multarum gentium posui te ante Deum cui credidit qui vivificat mortuos et vocat quae non sunt tamquam ea quae sunt

¹⁸ qui contra spem in spem credidit ut fieret pater multarum gentium secundum quod dictum est sic erit semen tuum

¹⁹ et non infirmatus fide consideravit corpus suum emortuum cum fere centum annorum esset et emortuam vulvam Sarrae

²⁰ in repromissione etiam Dei non haesitavit diffidentia sed confortatus est fide dans gloriam Deo

²¹ plenissime sciens quia quaecumque promisit potens est et facere

²² ideo et reputatum est illi ad iustitiam

²³ non est autem scriptum tantum propter ipsum quia reputatum est illi

²⁴ sed et propter nos quibus reputabitur credentibus in eum qui suscitavit Iesum Dominum nostrum a mortuis

²⁵ qui traditus est propter delicta nostra et resurrexit propter iustificationem nostram

5 iustificati igitur ex fide pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum

² per quem et accessum habemus fide in gratiam istam in qua stamus et gloriamur in spe gloriae filiorum Dei

³ non solum autem sed et gloriamur in tribulationibus scientes quod tribulatio patientiam operatur

⁴ patientia autem probationem probatio vero spem

⁵ spes autem non confundit quia caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum qui datus est nobis

⁶ ut quid enim Christus cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impiis mortuus est

⁷ vix enim pro iusto quis moritur nam pro bono forsitan quis et audeat mori

⁸ commendat autem suam caritatem Deus in nos quoniam cum adhuc peccatores essemus

⁹ Christus pro nobis mortuus est multo igitur magis iustificati nunc in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum

¹⁰ si enim cum inimici essemus reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius

¹¹ non solum autem sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum per quem nunc reconciliationem accepimus

¹² propterea sicut per unum hominem in hunc mundum peccatum intravit et per peccatum mors et ita in omnes homines mors pertransiit in quo omnes peccaverunt

¹³ usque ad legem enim peccatum erat in mundo peccatum autem non inputatur cum lex non est

¹⁴ sed regnavit mors ab Adam usque ad Mosen etiam in eos qui non peccaverunt in similitudinem praevaricationis Adae qui est forma futuri

¹⁵ sed non sicut delictum ita et donum si enim unius delicto multi mortui sunt multo magis gratia Dei et

donum in gratiam unius hominis Iesu Christi in plures abundavit

¹⁶ et non sicut per unum peccantem ita et donum nam iudicium ex uno in condemnationem gratia autem ex multis delictis in iustificationem

¹⁷ si enim in unius delicto mors regnavit per unum multo magis abundantiam gratiae et donationis et iustitiae accipientes in vita regnabunt per unum Iesum Christum

¹⁸ igitur sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem sic et per unius iustitiam in omnes homines in iustificationem vitae

¹⁹ sicut enim per inoboedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi ita et per unius oboeditionem iusti constituentur multi

²⁰ lex autem subintravit ut abundaret delictum ubi autem abundavit delictum superabundavit gratia

²¹ ut sicut regnavit peccatum in morte ita et gratia regnet per iustitiam in vitam aeternam per Iesum Christum Dominum nostrum

6 quid ergo dicemus permanebimus in peccato ut gratia abundet

² absit qui enim mortui sumus peccato quomodo adhuc vivemus in illo

³ an ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu in morte ipsius baptizati sumus

⁴ consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem ut quomodo surrexit Christus a mortuis per gloriam Patris ita et nos in novitate vitae ambulemus

⁵ si enim conplantati facti sumus similitudini mortis eius simul et resurrectionis erimus

⁶ hoc scientes quia vetus homo noster simul crucifixus est ut destruat corpus peccati ut ultra non serviamus peccato

⁷ qui enim mortuus est iustificatus est a peccato

⁸ si autem mortui sumus cum Christo credimus quia simul etiam vivemus cum Christo

⁹ scientes quod Christus surgens ex mortuis iam non moritur mors illi ultra non dominabitur

¹⁰ quod enim mortuus est peccato mortuus est semel quod autem vivit vivit Deo

¹¹ ita et vos existimate vos mortuos quidem esse peccato viventes autem Deo in Christo Iesu

¹² non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ut oboediatis concupiscentiis eius

¹³ sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato sed exhibete vos Deo tamquam ex mortuis viventes et membra vestra arma iustitiae Deo

¹⁴ peccatum enim vobis non dominabitur non enim sub lege estis sed sub gratia

¹⁵ quid ergo peccavimus quoniam non sumus sub lege sed sub gratia absit

¹⁶ nescitis quoniam cui exhibetis vos servos ad oboedendum servi estis eius cui oboeditis sive peccati sive oboeditionis ad iustitiam

¹⁷ gratias autem Deo quod fuistis servi peccati oboedistis autem ex corde in eam formam doctrinae in qua traditi estis

¹⁸ liberati autem a peccato servi facti estis iustitiae

¹⁹ humanum dico propter infirmitatem carnis vestrae sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditiae et iniquitati ad iniquitatem ita nunc exhibete membra vestra servire iustitiae in sanctificationem

²⁰ cum enim servi essetis peccati liberi fuistis iustitiae

²¹ quem ergo fructum habuistis tunc in quibus nunc erubescitis nam finis illorum mors est

²² nunc vero liberati a peccato servi autem facti Deo habetis fructum vestrum in sanctificationem finem vero vitam aeternam

²³ stipendia enim peccati mors gratia autem Dei vita aeterna in Christo Iesu Domino nostro

7 an ignoratis fratres scientibus enim legem loquor quia lex in homine dominatur quanto tempore vivit

² nam quae sub viro est mulier vivente viro alligata est legi si autem mortuus fuerit vir soluta est a lege viri

³ igitur vivente viro vocabitur adultera si fuerit cum alio viro si autem mortuus fuerit vir eius liberata est a lege ut non sit adultera si fuerit cum alio viro

⁴ itaque fratres mei et vos mortificati estis legi per corpus Christi ut sitis alterius qui ex mortuis resurrexit ut fructificaremus Deo

⁵ cum enim essemus in carne passiones peccatorum quae per legem erant operabantur in membris nostris ut fructificarent morti

⁶ nunc autem soluti sumus a lege morientes in quo detinebamur ita ut serviamus in novitate spiritus et non in vetustate litterae

⁷ quid ergo dicemus lex peccatum est absit sed peccatum non cognovi nisi per legem nam concupiscentiam nesciebam nisi lex diceret non concupisces

⁸ occasione autem accepta peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam sine lege enim peccatum mortuum erat

⁹ ego autem vivebam sine lege aliquando sed cum venisset mandatum peccatum revixit

¹⁰ ego autem mortuus sum et inventum est mihi mandatum quod erat ad vitam hoc esse ad mortem

¹¹ nam peccatum occasione accepta per mandatum seduxit me et per illud occidit

¹² itaque lex quidem sancta et mandatum sanctum et iustum et bonum

¹³ quod ergo bonum est mihi factum est mors absit sed peccatum ut appareat peccatum per bonum mihi

operatum est mortem ut fiat supra modum peccans peccatum per mandatum

¹⁴ scimus enim quod lex spiritalis est ego autem carnalis sum venundatus sub peccato

¹⁵ quod enim operor non intellego non enim quod volo hoc ago sed quod odi illud facio

¹⁶ si autem quod nolo illud facio consentio legi quoniam bona

¹⁷ nunc autem iam non ego operor illud sed quod habitat in me peccatum

¹⁸ scio enim quia non habitat in me hoc est in carne mea bonum nam velle adiacet mihi perficere autem bonum non invenio

¹⁹ non enim quod volo bonum hoc facio sed quod nolo malum hoc ago

²⁰ si autem quod nolo illud facio non ego operor illud sed quod habitat in me peccatum

²¹ invenio igitur legem volenti mihi facere bonum quoniam mihi malum adiacet

²² condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem

²³ video autem aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae et captivantem me in lege peccati quae est in membris meis

²⁴ infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius

²⁵ gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum igitur ego ipse mente servio legi Dei carne autem legi peccati

8 nihil ergo nunc damnationis est his qui sunt in Christo Iesu qui non secundum carnem ambulat

² lex enim Spiritus vitae in Christo Iesu liberavit me a lege peccati et mortis

³ nam quod impossibile erat legis in quo infirmabatur per carnem Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati et de peccato damnavit peccatum in carne

⁴ ut iustificatio legis impleretur in nobis qui non secundum carnem ambulamus sed secundum Spiritum

⁵ qui enim secundum carnem sunt quae carnis sunt sapiunt qui vero secundum Spiritum quae sunt Spiritus sentiunt

⁶ nam prudentia carnis mors prudentia autem Spiritus vita et pax

⁷ quoniam sapientia carnis inimicitia est in Deum legi enim Dei non subicitur nec enim potest

⁸ qui autem in carne sunt Deo placere non possunt

⁹ vos autem in carne non estis sed in Spiritu si tamen Spiritus Dei habitat in vobis si quis autem Spiritum Christi non habet hic non est eius

¹⁰ si autem Christus in vobis est corpus quidem mortuum est propter peccatum spiritus vero vita propter iustificationem

¹¹ quod si Spiritus eius qui suscitavit Iesum a mortuis habitat in vobis qui suscitavit Iesum Christum a mortuis vivificabit et mortalia corpora vestra propter inhabitantem Spiritum eius in vobis

¹² ergo fratres debitores sumus non carni ut secundum carnem vivamus

¹³ si enim secundum carnem vixeritis moriemini si autem Spiritu facta carnis mortificatis vivetis

¹⁴ quicumque enim Spiritu Dei aguntur hii filii sunt Dei

¹⁵ non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore sed accepistis Spiritum adoptionis filiorum in quo clamamus Abba Pater

¹⁶ ipse Spiritus testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filii Dei

¹⁷ si autem filii et heredes heredes quidem Dei coheredes autem Christi si tamen conpatimur ut et conglorificemur

¹⁸ existimo enim quod non sunt condignae passionnes huius temporis ad futuram gloriam quae revelabitur in nobis

¹⁹ nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat

²⁰ vanitati enim creatura subiecta est non volens sed propter eum qui subiecit in spem

²¹ quia et ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis in libertatem gloriae filiorum Dei

²² scimus enim quod omnis creatura ingemescit et parturit usque adhuc

²³ non solum autem illa sed et nos ipsi primitias Spiritus habentes et ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum expectantes redemptionem corporis nostri

²⁴ spe enim salvi facti sumus spes autem quae videtur non est spes nam quod videt quis quid sperat

²⁵ si autem quod non videmus speramus per patientiam expectamus

²⁶ similiter autem et Spiritus adiuvat infirmitatem nostram nam quid oremus sicut oportet nescimus sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus

²⁷ qui autem scrutatur corda scit quid desideret Spiritus quia secundum Deum postulat pro sanctis

²⁸ scimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum his qui secundum propositum vocati sunt sancti

²⁹ nam quos praescivit et praedestinavit conformes fieri imaginis Filii eius ut sit ipse primogenitus in multis fratribus

³⁰ quos autem praedestinavit hos et vocavit et quos vocavit hos et iustificavit quos autem iustificavit illos et glorificavit

³¹ quid ergo dicemus ad haec si Deus pro nobis quis contra nos

³² qui etiam Filio suo non pepercit sed pro nobis omnibus tradidit illum quomodo non etiam cum illo omnia nobis donabit
³³ quis accusabit adversus electos Dei Deus qui iustificat
³⁴ quis est qui condemnet Christus Iesus qui mortuus est immo qui resurrexit qui et est ad dexteram Dei qui etiam interpellat pro nobis
³⁵ quis nos separabit a caritate Christi tribulatio an angustia an persecutio an fames an nuditas an periculum an gladius
³⁶ sicut scriptum est quia propter te mortificamur tota die aestimati sumus ut oves occisionis
³⁷ sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos
³⁸ certus sum enim quia neque mors neque vita neque angeli neque principatus neque instantia neque futura neque fortitudines
³⁹ neque altitudo neque profundum neque creatura alia poterit nos separare a caritate Dei quae est in Christo Iesu Domino nostro
9 veritatem dico in Christo non mentior testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu Sancto
² quoniam tristitia est mihi magna et continuus dolor cordi meo
³ optabam enim ipse ego anathema esse a Christo pro fratribus meis qui sunt cognati mei secundum carnem
⁴ qui sunt Israhelitae quorum adoptio est filiorum et gloria et testamenta et legislatio et obsequium et promissa
⁵ quorum patres et ex quibus Christus secundum carnem qui est super omnia Deus benedictus in saecula amen
⁶ non autem quod exciderit verbum Dei non enim omnes qui ex Israhel hii sunt Israhel
⁷ neque quia semen sunt Abrahae omnes filii sed in Isaac vocabitur tibi semen
⁸ id est non qui filii carnis hii filii Dei sed qui filii sunt promissionis aestimantur in semine
⁹ promissionis enim verbum hoc est secundum hoc tempus veniam et erit Sarrae filius
¹⁰ non solum autem sed et Rebecca ex uno concubito habens Isaac patre nostro
¹¹ cum enim nondum nati fuissent aut aliquid egissent bonum aut malum ut secundum electionem propositum Dei maneret
¹² non ex operibus sed ex vocante dictum est ei quia maior serviet minori
¹³ sicut scriptum est Iacob dilexi Esau autem odio habui
¹⁴ quid ergo dicemus numquid iniquitas apud Deum absit

¹⁵ Mosi enim dicit miserebor cuius misereor et misericordiam praestabo cuius miserebor
¹⁶ igitur non volentis neque currentis sed miserentis Dei
¹⁷ dicit enim scriptura Pharaoni quia in hoc ipsum excitavi te ut ostendam in te virtutem meam et ut adnuntietur nomen meum in universa terra
¹⁸ ergo cuius vult miseretur et quem vult indurat
¹⁹ dicis itaque mihi quid adhuc queritur voluntati enim eius quis resistit
²⁰ o homo tu quis es qui respondeas Deo numquid dicit figmentum ei qui se finxit quid me fecisti sic
²¹ an non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem aliud vero in contumeliam
²² quod si volens Deus ostendere iram et notam facere potentiam suam sustinuit in multa patientia vasa irae aptata in interitum
²³ ut ostenderet divitias gloriae suae in vasa misericordiae quae praeparavit in gloriam
²⁴ quos et vocavit nos non solum ex Iudaeis sed etiam ex gentibus
²⁵ sicut in Osee dicit vocabo non plebem meam plebem meam et non misericordiam consecutam misericordiam consecutam
²⁶ et erit in loco ubi dictum est eis non plebs mea vos ibi vocabuntur filii Dei vivi
²⁷ Esaias autem clamat pro Israhel si fuerit numerus filiorum Israhel tamquam harena maris reliquiae salvae fient
²⁸ verbum enim consummans et brevians in aequitate quia verbum breviatum faciet Dominus super terram
²⁹ et sicut praedixit Esaias nisi Dominus Sabaoth reliquisset nobis semen sicut Sodoma facti essemus et sicut Gomorra similes fuisset
³⁰ quid ergo dicemus quod gentes quae non sectabantur iustitiam adprehenderunt iustitiam iustitiam autem quae ex fide est
³¹ Israhel vero sectans legem iustitiae in legem iustitiae non pervenit
³² quare quia non ex fide sed quasi ex operibus offenderunt in lapidem offensionis
³³ sicut scriptum est ecce pono in Sion lapidem offensionis et petram scandali et omnis qui credit in eum non confundetur
10 fratres voluntas quidem cordis mei et obsecratio ad Deum fit pro illis in salutem
² testimonium enim perhibeo illis quod aemulationem Dei habent sed non secundum scientiam
³ ignorantes enim Dei iustitiam et suam quaerentes statuere iustitiae Dei non sunt subiecti
⁴ finis enim legis Christus ad iustitiam omni credenti

⁵ Moses enim scripsit quoniam iustitiam quae ex lege est qui fecerit homo vivet in ea

⁶ quae autem ex fide est iustitia sic dicit ne dixeris in corde tuo quis ascendit in caelum id est Christum deducere

⁷ aut quis descendit in abyssum hoc est Christum ex mortuis revocare

⁸ sed quid dicit prope est verbum in ore tuo et in corde tuo hoc est verbum fidei quod praedicamus

⁹ quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum et in corde tuo credideris quod Deus illum excitavit ex mortuis salvus eris

¹⁰ corde enim creditur ad iustitiam ore autem confessio fit in salutem

¹¹ dicit enim scriptura omnis qui credit in illum non confundetur

¹² non enim est distinctio Iudaei et Graeci nam idem Dominus omnium dives in omnes qui invocant illum

¹³ omnis enim quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit

¹⁴ quomodo ergo invocabunt in quem non crediderunt aut quomodo credent ei quem non audierunt quomodo autem audient sine praedicante

¹⁵ quomodo vero praedicabunt nisi mittantur sicut scriptum est quam speciosi pedes evangelizantium pacem evangelizantium bona

¹⁶ sed non omnes oboedierunt evangelio Esaias enim dicit Domine quis credidit auditui nostro

¹⁷ ergo fides ex auditu auditus autem per verbum Christi

¹⁸ sed dico numquid non audierunt et quidem in omnem terram exiit sonus eorum et in fines orbis terrae verba eorum

¹⁹ sed dico numquid Israhel non cognovit primus Moses dicit ego ad aemulationem vos adducam in non gentem in gentem insipientem in iram vos mittam

²⁰ Esaias autem audet et dicit inventus sum non quaerentibus me palam apparui his qui me non interrogabant

²¹ ad Israhel autem dicit tota die expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem

11 dico ergo numquid reppulit Deus populum suum absit nam et ego Israhelita sum ex semine Abraham tribu Benjamin

² non reppulit Deus plebem suam quam praesciit an nescitis in Helia quid dicit scriptura quemadmodum interpellat Deum adversus Israhel

³ Domine prophetas tuos occiderunt altaria tua suffoderunt et ego relictus sum solus et quaerunt animam meam

⁴ sed quid dicit illi responsum divinum reliqui mihi septem milia virorum qui non curvaverunt genu Baal

⁵ sic ergo et in hoc tempore reliquiae secundum electionem gratiae factae sunt

⁶ si autem gratia non ex operibus alioquin gratiam non est gratia

⁷ quid ergo quod quaerebat Israhel hoc non est consecutus electio autem consecuta est ceteri vero excaecati sunt

⁸ sicut scriptum est dedit illis Deus spiritum concupcionis oculos ut non videant et aures ut non audiant usque in hodiernum diem

⁹ et David dicit fiat mensa eorum in laqueum et in captionem et in scandalum et in retributionem illis

¹⁰ obscurantur oculi eorum ne videant et dorsum illorum semper incurva

¹¹ dico ergo numquid sic offenderunt ut caderent absit sed illorum delicto salus gentibus ut illos aemulentur

¹² quod si delictum illorum divitiae sunt mundi et deminutio eorum divitiae gentium quanto magis plenitudo eorum

¹³ vobis enim dico gentibus quamdiu quidem ego sum gentium apostolus ministerium meum honorificabo

¹⁴ si quo modo ad aemulandum provochem carnem meam et salvos faciam aliquos ex illis

¹⁵ si enim amissio eorum reconciliatio est mundi quae adsumptio nisi vita ex mortuis

¹⁶ quod si delibatio sancta est et massa et si radix sancta et rami

¹⁷ quod si aliqui ex ramis fracti sunt tu autem cum oleaster esses insertus es in illis et socius radicis et pinguidinis olivae factus es

¹⁸ noli gloriari adversus ramos quod si gloriaris non tu radicem portas sed radix te

¹⁹ dices ergo fracti sunt rami ut ego inserar

²⁰ bene propter incredulitatem fracti sunt tu autem fide stas noli altum sapere sed time

²¹ si enim Deus naturalibus ramis non pepercit ne forte nec tibi parcat

²² vide ergo bonitatem et severitatem Dei in eos quidem qui ceciderunt severitatem in te autem bonitatem Dei si permanseris in bonitate alioquin et tu excideris

²³ sed et illi si non permanserint in incredulitate inserentur potens est enim Deus iterum inserere illos

²⁴ nam si tu ex naturali excisus es oleastro et contra naturam insertus es in bonam olivam quanto magis hii secundum naturam inserentur suae olivae

²⁵ nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc ut non sitis vobis ipsis sapientes quia caecitas ex parte contigit in Israhel donec plenitudo gentium intraret

²⁶ et sic omnis Israhel salvus fieret sicut scriptum est veniet ex Sion qui eripiat avertet impietates ab Iacob

²⁷ et hoc illis a me testamentum cum abstulero peccata eorum

²⁸ secundum evangelium quidem inimici propter vos secundum electionem autem carissimi propter patres

²⁹ sine paenitentia enim sunt dona et vocatio Dei

³⁰ sicut enim aliquando et vos non credidistis Deo nunc autem misericordiam consecuti estis propter illorum incredulitatem

³¹ ita et isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam ut et ipsi misericordiam consequantur

³² conclusit enim Deus omnia in incredulitatem ut omnium misereatur

³³ o altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei quam inconprehensibilia sunt iudicia eius et investigabiles viae eius

³⁴ quis enim cognovit sensum Domini aut quis consiliarius eius fuit

³⁵ aut quis prior dedit illi et retribuetur ei

³⁶ quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso omnia ipsi gloria in saecula amen

12 obsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem sanctam Deo placentem rationabile obsequium vestrum

² et nolite conformari huic saeculo sed reformamini in novitate sensus vestri ut probetis quae sit voluntas Dei bona et placens et perfecta

³ dico enim per gratiam quae data est mihi omnibus qui sunt inter vos non plus sapere quam oportet sapere sed sapere ad sobrietatem unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei

⁴ sicut enim in uno corpore multa membra habemus omnia autem membra non eundem actum habent

⁵ ita multi unum corpus sumus in Christo singuli autem alter alterius membra

⁶ habentes autem donationes secundum gratiam quae data est nobis differentes sive prophetiam secundum rationem fidei

⁷ sive ministerium in ministrando sive qui docet in doctrina

⁸ qui exhortatur in exhortando qui tribuit in simplicitate qui praeest in sollicitudine qui miseretur in hilaritate

⁹ dilectio sine simulatione odientes malum adherentes bono

¹⁰ caritatem fraternitatis invicem diligentes honore invicem praevenientes

¹¹ sollicitudine non pigri spiritu ferventes Domino servientes

¹² spe gaudentes in tribulatione patientes orationi instantes

¹³ necessitatibus sanctorum communicantes hospitalitatem sectantes

¹⁴ benedicite persequentibus benedicite et nolite maledicere

¹⁵ gaudere cum gaudentibus flere cum flentibus

¹⁶ id ipsum invicem sentientes non alta sapientes sed humilibus consentientes nolite esse prudentes apud vosmet ipsos

¹⁷ nulli malum pro malo reddentes providentes bona non tantum coram Deo sed etiam coram omnibus hominibus

¹⁸ si fieri potest quod ex vobis est cum omnibus hominibus pacem habentes

¹⁹ non vosmet ipsos defendentes carissimi sed date locum irae scriptum est enim mihi vindictam ego retribuam dicit Dominus

²⁰ sed si esurierit inimicus tuus ciba illum si sitit potum da illi hoc enim faciens carbones ignis congeres super caput eius

²¹ noli vinci a malo sed vince in bono malum

13 omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit non est enim potestas nisi a Deo quae autem sunt a Deo ordinatae sunt

² itaque qui resistit potestati Dei ordinationi resistit qui autem resistunt ipsi sibi damnationem adquirunt

³ nam principes non sunt timori boni operis sed mali vis autem non timere potestatem bonum fac et habebis laudem ex illa

⁴ Dei enim minister est tibi in bonum si autem male feceris time non enim sine causa gladium portat Dei enim minister est vindex in iram ei qui malum agit

⁵ ideo necessitate subditi estote non solum propter iram sed et propter conscientiam

⁶ ideo enim et tributa praestatis ministri enim Dei sunt in hoc ipsum servientes

⁷ reddite omnibus debita cui tributum tributum cui vectigal vectigal cui timorem timorem cui honorem honorem

⁸ nemini quicquam debeatis nisi ut invicem diligatis qui enim diligit proximum legem implevit

⁹ nam non adulterabis non occides non furaberis non concupisces et si quod est aliud mandatum in hoc verbo instauratur diliges proximum tuum tamquam te ipsum

¹⁰ dilectio proximo malum non operatur plenitudo ergo legis est dilectio

¹¹ et hoc scientes tempus quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim propior est nostra salus quam cum credidimus

¹² nox praecessit dies autem adpropinquavit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis

¹³ sicut in die honeste ambulemus non in comesationibus et ebrietatibus non in cubilibus et impudiciis non in contentione et aemulatione

¹⁴ sed induite Dominum Iesum Christum et carnis curam ne feceritis in desideriiis

14 infirmum autem in fide adsumite non in disceptationibus cogitationum
² alius enim credit manducare omnia qui autem infirmus est holus manducat
³ is qui manducat non manducantem non spernat et qui non manducat manducantem non iudicet Deus enim illum adsumpsit
⁴ tu quis es qui iudices alienum servum suo domino stat aut cadit stabit autem potens est enim Deus statuere illum
⁵ nam alius iudicat diem plus inter diem alius iudicat omnem diem unusquisque in suo sensu abundet
⁶ qui sapit diem Domino sapit et qui manducat Domino manducat gratias enim agit Deo et qui non manducat Domino non manducat et gratias agit Deo
⁷ nemo enim nostrum sibi vivit et nemo sibi moritur
⁸ sive enim vivimus Domino vivimus sive morimur Domino morimur sive ergo vivimus sive morimur Domini sumus
⁹ in hoc enim Christus et mortuus est et revixit ut et mortuorum et vivorum dominetur
¹⁰ tu autem quid iudicas fratrem tuum aut tu quare spernis fratrem tuum omnes enim stabimus ante tribunal Dei
¹¹ scriptum est enim vivo ego dicit Dominus quoniam mihi flectet omne genu et omnis lingua confitebitur Deo
¹² itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo
¹³ non ergo amplius invicem iudicemus sed hoc iudicate magis ne ponatis offendiculum fratri vel scandalum
¹⁴ scio et confido in Domino Iesu quia nihil commune per ipsum nisi ei qui existimat quid commune esse illi commune est
¹⁵ si enim propter cibum frater tuus contristatur iam non secundum caritatem ambulas noli cibo tuo illum perdere pro quo Christus mortuus est
¹⁶ non ergo blasphemetur bonum nostrum
¹⁷ non est regnum Dei esca et potus sed iustitia et pax et gaudium in Spiritu Sancto
¹⁸ qui enim in hoc servit Christo placet Deo et probatus est hominibus
¹⁹ itaque quae pacis sunt sectemur et quae aedificationis sunt in invicem
²⁰ noli propter escam destruere opus Dei omnia quidem munda sunt sed malum est homini qui per offendiculum manducat
²¹ bonum est non manducare carnem et non bibere vinum neque in quo frater tuus offendit aut scandalizatur aut infirmatur
²² tu fidem habes penes temet ipsum habe coram Deo beatus qui non iudicat semet ipsum in eo quo probat

²³ qui autem discernit si manducaverit damnatus est quia non ex fide omne autem quod non ex fide peccatum est

15 debemus autem nos firmiores inbecillitates infirmorum sustinere et non nobis placere
² unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad aedificationem
³ etenim Christus non sibi placuit sed sicut scriptum est inproperia inproperantium tibi ceciderunt super me
⁴ quaecumque enim scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt ut per patientiam et consolationem scripturarum spem habeamus
⁵ Deus autem patientiae et solacii det vobis id ipsum sapere in alterutrum secundum Iesum Christum
⁶ ut unanimes uno ore honorificetis Deum et Patrem Domini nostri Iesu Christi
⁷ propter quod suscipite invicem sicut et Christus suscepit vos in honorem Dei
⁸ dico enim Christum Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei ad confirmandas promissiones patrum
⁹ gentes autem super misericordiam honorare Deum sicut scriptum est propter hoc confitebor tibi in gentibus et nomini tuo cantabo
¹⁰ et iterum dicit laetamini gentes cum plebe eius
¹¹ et iterum laudate omnes gentes Dominum et magnificate eum omnes populi
¹² et rursus Esaias ait erit radix Iesse et qui exsurget regere gentes in eo gentes sperabunt
¹³ Deus autem spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo ut abundetis in spe in virtute Spiritus Sancti
¹⁴ certus sum autem fratres mei et ego ipse de vobis quoniam et ipsi pleni estis dilectione repleti omni scientia ita ut possitis alterutrum monere
¹⁵ audacius autem scripsi vobis fratres ex parte tamquam in memoriam vos reducens propter gratiam quae data est mihi a Deo
¹⁶ ut sim minister Christi Iesu in gentibus sanctificans evangelium Dei ut fiat oblatio gentium accepta sanctificata in Spiritu Sancto
¹⁷ habeo igitur gloriam in Christo Iesu ad Deum
¹⁸ non enim audeo aliquid loqui eorum quae per me non effecit Christus in oboedientiam gentium verbo et factis
¹⁹ in virtute signorum et prodigiorum in virtute Spiritus Sancti ita ut ab Hierusalem per circuitum usque in Illyricum repleverim evangelium Christi
²⁰ sic autem hoc praedicavi evangelium non ubi nominatus est Christus ne super alienum fundamentum aedificarem
²¹ sed sicut scriptum est quibus non est adnuntiatum de eo videbunt et qui non audierunt intellegent

²² propter quod et inpediebar plurimum venire ad vos
²³ nunc vero ulterius locum non habens in his regionibus cupiditatem autem habens veniendi ad vos ex multis iam annis
²⁴ cum in Hispaniam proficisci coepero spero quod praeteriens videam vos et a vobis deducar illuc si vobis primum ex parte fructus fuero
²⁵ nunc igitur proficiscar in Hierusalem ministrare sanctis
²⁶ probaverunt enim Macedonia et Achaia conlationem aliquam facere in pauperes sanctorum qui sunt in Hierusalem
²⁷ placuit enim eis et debitores sunt eorum nam si spiritalium eorum participes facti sunt gentiles debent et in carnalibus ministrare eis
²⁸ hoc igitur cum consummavero et adsignavero eis fructum hunc proficiscar per vos in Hispaniam
²⁹ scio autem quoniam veniens ad vos in abundantia benedictionis Christi veniam
³⁰ obsecro igitur vos fratres per Dominum nostrum Iesum Christum et per caritatem Spiritus ut adiuvetis me in orationibus pro me ad Deum
³¹ ut liberer ab infidelibus qui sunt in Iudaea et obsequii mei oblatio accepta fiat in Hierosolyma sanctis
³² ut veniam ad vos in gaudio per voluntatem Dei et refrigerer vobiscum
³³ Deus autem pacis sit cum omnibus vobis amen

16 commendo autem vobis Phoebem sororem nostram quae est in ministerio ecclesiae quae est Cenchrus
² ut eam suscipiatis in Domino digne sanctis et assistatis ei in quocumque negotio vestri indigerit etenim ipsa quoque adstitit multis et mihi ipsi
³ salutate Priscam et Aquilam adiutores meos in Christo Iesu
⁴ qui pro anima mea suas cervices subposuerunt quibus non solus ego gratias ago sed et cunctae ecclesiae gentium
⁵ et domesticam eorum ecclesiam salutate Ephaenetum dilectum mihi qui est primitivus Asiae in Christo
⁶ salutate Mariam quae multum laboravit in vobis
⁷ salutate Andronicum et Iuniam cognatos et captivos meos qui sunt nobiles in apostolis qui et ante me fuerunt in Christo
⁸ salutate Ampliatum dilectissimum mihi in Domino
⁹ salutate Urbanum adiutorem nostrum in Christo et Stachyn dilectum meum
¹⁰ salutate Apellen probum in Christo
¹¹ salutate eos qui sunt ex Aristoboli salutate Herodionem cognatum meum salutate eos qui sunt ex Narcissi qui sunt in Domino

¹² salutate Tryfenam et Tryfosam quae laborant in Domino salutate Persidam carissimam quae multum laboravit in Domino
¹³ salutate Rufum electum in Domino et matrem eius et meam
¹⁴ salutate Asyncritum Flegonta Hermen Patrobam Hermam et qui cum eis sunt fratres
¹⁵ salutate Filologum et Iuliam Nereum et sororem eius et Olympiadem et omnes qui cum eis sunt sanctos
¹⁶ salutate invicem in osculo sancto salutant vos omnes ecclesiae Christi
¹⁷ rogo autem vos fratres ut observetis eos qui dissensiones et offendicula praeter doctrinam quam vos didicistis faciunt et declinate ab illis
¹⁸ huiusmodi enim Christo Domino nostro non serviunt sed suo ventri et per dulces sermones et benedictiones seducunt corda innocentium
¹⁹ vestra enim oboedientia in omnem locum divulgata est gaudeo igitur in vobis sed volo vos sapientes esse in bono et simplices in malo
²⁰ Deus autem pacis conteret Satanam sub pedibus vestris velociter gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum
²¹ salutat vos Timotheus adiutor meus et Lucius et Iason et Sosipater cognati mei
²² saluto vos ego Tertius qui scripsi epistolam in Domino
²³ salutat vos Gaius hospes meus et universae ecclesiae salutat vos Erastus arcarius civitatis et Quartus frater
²⁴ []
²⁵ ei autem qui potens est vos confirmare iuxta evangelium meum et praedicationem Iesu Christi secundum revelationem mysterii temporibus aeternis taciti
²⁶ quod nunc patefactum est per scripturas prophetarum secundum praeceptum aeterni Dei ad oboedientiam fidei in cunctis gentibus cognito
²⁷ solo sapienti Deo per Iesum Christum cui honor in saecula saeculorum amen

Epistula Ad Corinthios Primus

1 Paulus vocatus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei et Sosthenes frater
² ecclesiae Dei quae est Corinthi sanctificatis in Christo Iesu vocatis sanctis cum omnibus qui invocant nomen Domini nostri Iesu Christi in omni loco ipsorum et nostro
³ gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo
⁴ gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei quae data est vobis in Christo Iesu
⁵ quia in omnibus divites facti estis in illo in omni verbo et in omni scientia
⁶ sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis
⁷ ita ut nihil vobis desit in ulla gratia expectantibus revelationem Domini nostri Iesu Christi
⁸ qui et confirmabit vos usque ad finem sine crimine in die adventus Domini nostri Iesu Christi
⁹ fidelis Deus per quem vocati estis in societatem Filii eius Iesu Christi Domini nostri
¹⁰ obsecro autem vos fratres per nomen Domini nostri Iesu Christi ut id ipsum dicatis omnes et non sint in vobis scismata sitis autem perfecti in eodem sensu et in eadem sententia
¹¹ significatum est enim mihi de vobis fratres mei ab his qui sunt Chloes quia contentiones inter vos sunt
¹² hoc autem dico quod unusquisque vestrum dicit ego quidem sum Pauli ego autem Apollo ego vero Cephae ego autem Christi
¹³ divisus est Christus numquid Paulus crucifixus est pro vobis aut in nomine Pauli baptizati estis
¹⁴ gratias ago Deo quod neminem vestrum baptizavi nisi Crispum et Gaium
¹⁵ ne quis dicat quod in nomine meo baptizati sitis
¹⁶ baptizavi autem et Stephanae domum ceterum nescio si quem alium baptizaverim
¹⁷ non enim misit me Christus baptizare sed evangelizare non in sapientia verbi ut non evacuetur crux Christi
¹⁸ verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est his autem qui salvi fiunt id est nobis virtus Dei est
¹⁹ scriptum est enim perdam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium reprobabo
²⁰ ubi sapiens ubi scriba ubi conquisitor huius saeculi nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi

²¹ nam quia in Dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam Deum placuit Deo per stultitiam praedicationis salvos facere credentes
²² quoniam et Iudaei signa petunt et Graeci sapientiam quaerunt
²³ nos autem praedicamus Christum crucifixum Iudaeis quidem scandalum gentibus autem stultitiam
²⁴ ipsis autem vocatis Iudaeis atque Graecis Christum Dei virtutem et Dei sapientiam
²⁵ quia quod stultum est Dei sapientius est hominibus et quod infirmum est Dei fortius est hominibus
²⁶ videte enim vocationem vestram fratres quia non multi sapientes secundum carnem non multi potentes non multi nobiles
²⁷ sed quae stulta sunt mundi elegit Deus ut confundat sapientes et infirma mundi elegit Deus ut confundat fortia
²⁸ et ignobilia mundi et contemptibilia elegit Deus et quae non sunt ut ea quae sunt destrueret
²⁹ ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius
³⁰ ex ipso autem vos estis in Christo Iesu qui factus est sapientia nobis a Deo et iustitia et sanctificatio et redemptio
³¹ ut quemadmodum scriptum est qui gloriatur in Domino gloriatur
2 et ego cum venissem ad vos fratres veni non per sublimitatem sermonis aut sapientiae adnuntians vobis testimonium Christi
² non enim iudicavi scire me aliquid inter vos nisi Iesum Christum et hunc crucifixum
³ et ego in infirmitate et timore et tremore multo fui apud vos
⁴ et sermo meus et praedicationis mea non in persuasibilibus sapientiae verbis sed in ostensione Spiritus et virtutis
⁵ ut fides vestra non sit in sapientia hominum sed in virtute Dei
⁶ sapientiam autem loquimur inter perfectos sapientiam vero non huius saeculi neque principum huius saeculi qui destruuntur
⁷ sed loquimur Dei sapientiam in mysterio quae abscondita est quam praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostram
⁸ quam nemo principum huius saeculi cognovit si enim cognovissent numquam Dominum gloriae crucifixissent
⁹ sed sicut scriptum est quod oculus non vidit nec auris audivit nec in cor hominis ascendit quae praeeparavit Deus his qui diligunt illum

CORINTHIOS PRIMUS 2:10

¹⁰ nobis autem revelavit Deus per Spiritum suum Spiritus enim omnia scrutatur etiam profunda Dei
¹¹ quis enim scit hominum quae sint hominis nisi spiritus hominis qui in ipso est ita et quae Dei sunt nemo cognovit nisi Spiritus Dei
¹² nos autem non spiritum mundi accepimus sed Spiritum qui ex Deo est ut sciamus quae a Deo donata sunt nobis
¹³ quae et loquimur non in doctis humanae sapientiae verbis sed in doctrina Spiritus spiritualibus spiritualia comparantes
¹⁴ animalis autem homo non percipit ea quae sunt Spiritus Dei stultitia est enim illi et non potest intellegere quia spiritualiter examinatur
¹⁵ spiritualis autem iudicat omnia et ipse a nemine iudicatur
¹⁶ quis enim cognovit sensum Domini qui instruat eum nos autem sensum Christi habemus
3 et ego fratres non potui vobis loqui quasi spiritualibus sed quasi carnalibus tamquam parvulis in Christo
² lac vobis potum dedi non escam nondum enim poteratis sed ne nunc quidem potestis adhuc enim estis carnales
³ cum enim sit inter vos zelus et contentio nonne carnales estis et secundum hominem ambulatis
⁴ cum enim quis dicit ego quidem sum Pauli alius autem ego Apollo nonne homines estis quid igitur est Apollo quid vero Paulus
⁵ ministri eius cui credidistis et unicuique sicut Dominus dedit
⁶ ego plantavi Apollo rigavit sed Deus incrementum dedit
⁷ itaque neque qui plantat est aliquid neque qui rigat sed qui incrementum dat Deus
⁸ qui plantat autem et qui rigat unum sunt unusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem
⁹ Dei enim sumus adiutores Dei agricultura estis Dei aedificatio estis
¹⁰ secundum gratiam Dei quae data est mihi ut sapiens architectus fundamentum posui alius autem supraaedificat unusquisque autem videat quomodo supraaedificet
¹¹ fundamentum enim aliud nemo potest ponere praeter id quod positum est qui est Christus Iesus
¹² si quis autem supraaedificat supra fundamentum hoc aurum argentum lapides pretiosos ligna faenum stipulam
¹³ uniuscuiusque opus manifestum erit dies enim declarabit quia in igne revelabitur et uniuscuiusque opus quale sit ignis probabit
¹⁴ si cuius opus manserit quod supraaedificavit mercedem accipiet

¹⁵ si cuius opus arserit detrimentum patietur ipse autem salvus erit sic tamen quasi per ignem
¹⁶ nescitis quia templum Dei estis et Spiritus Dei habitat in vobis
¹⁷ si quis autem templum Dei violaverit disperdet illum Deus templum enim Dei sanctum est quod estis vos
¹⁸ nemo se seducat si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc saeculo stultus fiat ut sit sapiens
¹⁹ sapientia enim huius mundi stultitia est apud Deum scriptum est enim comprehendam sapientes in astutia eorum
²⁰ et iterum Dominus novit cogitationes sapientum quoniam vanae sunt
²¹ itaque nemo glorietur in hominibus omnia enim vestra sunt
²² sive Paulus sive Apollo sive Cephas sive mundus sive vita sive mors sive praesentia sive futura omnia enim vestra sunt
²³ vos autem Christi Christus autem Dei
4 sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei
² hic iam quaeritur inter dispensatores ut fidelis quis inveniatur
³ mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer aut ab humano die sed neque me ipsum iudico
⁴ nihil enim mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus sum qui autem iudicat me Dominus est
⁵ itaque nolite ante tempus iudicare quoadusque veniat Dominus qui et inluminabit abscondita tenebrarum et manifestabit consilia cordium et tunc laus erit unicuique a Deo
⁶ haec autem fratres transfiguravi in me et Apollo propter vos ut in nobis discatis ne supra quam scriptum est unus adversus alterum infletur pro alio
⁷ quis enim te discernit quid autem habes quod non accepisti si autem accepisti quid gloriaris quasi non acceperis
⁸ iam saturati estis iam divites facti estis sine nobis regnastis et utinam regnaretis ut et nos vobiscum regnaremus
⁹ puto enim Deus nos apostolos novissimos ostendit tamquam morti destinatos quia spectaculum facti sumus mundo et angelis et hominibus
¹⁰ nos stulti propter Christum vos autem prudentes in Christo nos infirmi vos autem fortes vos nobiles nos autem ignobiles
¹¹ usque in hanc horam et esurimus et sitimus et nudi sumus et colaphis caedimur et instabiles sumus
¹² et laboramus operantes manibus nostris maledicimur et benedicimus persecutionem patimur et sustinemus

¹³ blasphemamur et obsecramus tamquam purgamenta huius mundi facti sumus omnium peripsima usque adhuc

¹⁴ non ut confundam vos haec scribo sed ut filios meos carissimos moneo

¹⁵ nam si decem milia pedagogorum habeatis in Christo sed non multos patres nam in Christo Iesu per evangelium ego vos genui

¹⁶ rogo ergo vos imitatores mei estote

¹⁷ ideo misi ad vos Timotheum qui est filius meus carissimus et fidelis in Domino qui vos commonefaciat vias meas quae sunt in Christo sicut ubique in omni ecclesia doceo

¹⁸ tamquam non venturus sim ad vos sic inflati sunt quidam

¹⁹ veniam autem cito ad vos si Dominus voluerit et cognoscam non sermonem eorum qui inflati sunt sed virtutem

²⁰ non enim in sermone est regnum Dei sed in virtute

²¹ quid vultis in virga veniam ad vos an in caritate et spiritu mansuetudinis

5 omnino auditur inter vos fornicatio et talis fornicatio qualis nec inter gentes ita ut uxorem patris aliquis habeat

² et vos inflati estis et non magis luctum habuistis ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit

³ ego quidem absens corpore praesens autem spiritu iam iudicavi ut praesens eum qui sic operatus est

⁴ in nomine Domini nostri Iesu Christi congregatis vobis et meo spiritu cum virtute Domini Iesu

⁵ tradere huiusmodi Satanae in interitum carnis ut spiritus salvus sit in die Domini Iesu

⁶ non bona gloriatio vestra nescitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit

⁷ expurgate vetus fermentum ut sitis nova conspersio sicut estis azymi etenim pascha nostrum immolatus est Christus

⁸ itaque epulemur non in fermento veteri neque in fermento malitiae et nequitiae sed in azymis sinceritatis et veritatis

⁹ scripsi vobis in epistula ne commisceamini fornicariis

¹⁰ non utique fornicariis huius mundi aut avaris aut rapacibus aut idolis servientibus alioquin debueratis de hoc mundo exisse

¹¹ nunc autem scripsi vobis non commisceri si is qui frater nominatur est fornicator aut avarus aut idolis serviens aut maledicus aut ebriosus aut rapax cum eiusmodi nec cibum sumere

¹² quid enim mihi de his qui foris sunt iudicare nonne de his qui intus sunt vos iudicatis

¹³ nam eos qui foris sunt Deus iudicabit auferte malum ex vobis ipsis

6 audet aliquis vestrum habens negotium adversus alterum iudicari apud iniquos et non apud sanctos

² an nescitis quoniam sancti de mundo iudicabunt et si in vobis iudicabitur mundus indigni estis qui de minimis iudicetis

³ nescitis quoniam angelos iudicabimus quanto magis saecularia

⁴ saecularia igitur iudicia si habueritis contemptibiles qui sunt in ecclesia illos constituite ad iudicandum

⁵ ad verecundiam vestram dico sic non est inter vos sapiens quisquam qui possit iudicare inter fratrem suum

⁶ sed frater cum fratre iudicio contendit et hoc apud infideles

⁷ iam quidem omnino delictum est in vobis quod iudicia habetis inter vos quare non magis iniuriam accipitis quare non magis fraudem patimini

⁸ sed vos iniuriam facitis et fraudatis et hoc fratribus

⁹ an nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt nolite errare neque fornicarii neque idolis servientes neque adulteri

¹⁰ neque molles neque masculorum concubitores neque fures neque avari neque ebriosi neque maledici neque rapaces regnum Dei possidebunt

¹¹ et haec quidam fuistis sed abluti estis sed sanctificati estis sed iustificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi et in Spiritu Dei nostri

¹² omnia mihi licent sed non omnia expediunt omnia mihi licent sed ego sub nullius redigar potestate

¹³ esca ventri et venter escis Deus autem et hunc et haec destruet corpus autem non fornicationi sed Domino et Dominus corpori

¹⁴ Deus vero et Dominum suscitavit et nos suscitabit per virtutem suam

¹⁵ nescitis quoniam corpora vestra membra Christi sunt tollens ergo membra Christi faciam membra meretricis absit

¹⁶ an nescitis quoniam qui adheret meretrici unum corpus efficitur erunt enim inquit duo in carne una

¹⁷ qui autem adheret Domino unus spiritus est

¹⁸ fugite fornicationem omne peccatum quodcumque fecerit homo extra corpus est qui autem fornicatur in corpus suum peccat

¹⁹ an nescitis quoniam membra vestra templum est Spiritus Sancti qui in vobis est quem habetis a Deo et non estis vestri

²⁰ empti enim estis pretio magno glorificate et portate Deum in corpore vestro

7 de quibus autem scripsistis bonum est homini mulierem non tangere

² propter fornicationes autem unusquisque suam uxorem habeat et unaquaque suum virum habeat

CORINTHIOS PRIMUS 7:3

³ uxori vir debitum reddat similiter autem et uxor viro
⁴ mulier sui corporis potestatem non habet sed vir similiter autem et vir sui corporis potestatem non habet sed mulier
⁵ nolite fraudare invicem nisi forte ex consensu ad tempus ut vacetis orationi et iterum revertimini in id ipsum ne temptet vos Satanas propter incontinentiam vestram
⁶ hoc autem dico secundum indulgentiam non secundum imperium
⁷ volo autem omnes homines esse sicut me ipsum sed unusquisque proprium habet donum ex Deo alius quidem sic alius vero sic
⁸ dico autem non nuptis et viduis bonum est illis si sic maneant sicut et ego
⁹ quod si non se continent nubant melius est enim nubere quam uri
¹⁰ his autem qui matrimonio iuncti sunt praecipio non ego sed Dominus uxorem a viro non discedere
¹¹ quod si discesserit manere innuptam aut viro suo reconciliari et vir uxorem ne dimittat
¹² nam ceteris ego dico non Dominus si quis frater uxorem habet infidelem et haec consentit habitare cum illo non dimittat illam
¹³ et si qua mulier habet virum infidelem et hic consentit habitare cum illa non dimittat virum
¹⁴ sanctificatus est enim vir infidelis in muliere fidei et sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem alioquin filii vestri inmundi essent nunc autem sancti sunt
¹⁵ quod si infidelis discedit discedat non est enim servituti subiectus frater aut soror in eiusmodi in pace autem vocavit nos Deus
¹⁶ unde enim scis mulier si virum salvum facies aut unde scis vir si mulierem salvam facies
¹⁷ nisi unicuique sicut divisit Dominus unumquemque sicut vocavit Deus ita ambulet et sic in omnibus ecclesiis doceo
¹⁸ circumcisis aliquis vocatus est non adducat praeputium in praeputio aliquis vocatus est non circumcidatur
¹⁹ circumcisio nihil est et praeputium nihil est sed observatio mandatorum Dei
²⁰ unusquisque in qua vocatione vocatus est in ea permaneat
²¹ servus vocatus es non sit tibi curae sed et si potes liber fieri magis utere
²² qui enim in Domino vocatus est servus libertus est Domini similiter qui liber vocatus est servus est Christi
²³ pretio empti estis nolite fieri servi hominum
²⁴ unusquisque in quo vocatus est fratres in hoc maneat apud Deum

²⁵ de virginibus autem praeceptum Domini non habeo consilium autem do tamquam misericordiam consecutus a Domino ut sim fidelis
²⁶ existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem quoniam bonum est homini sic esse
²⁷ alligatus es uxori noli quaerere solutionem solutus es ab uxore noli quaerere uxorem
²⁸ si autem acceperis uxorem non peccasti et si nupserit virgo non peccavit tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi ego autem vobis parco
²⁹ hoc itaque dico fratres tempus breve est reliquum est ut qui habent uxores tamquam non habentes sint
³⁰ et qui flent tamquam non flentes et qui gaudent tamquam non gaudentes et qui emunt tamquam non possidentes
³¹ et qui utuntur hoc mundo tamquam non utantur praeterit enim figura huius mundi
³² volo autem vos sine sollicitudine esse qui sine uxore est sollicitus est quae Domini sunt quomodo placeat Deo
³³ qui autem cum uxore est sollicitus est quae sunt mundi quomodo placeat uxori et divisus est
³⁴ et mulier innupta et virgo cogitat quae Domini sunt ut sit sancta et corpore et spiritu quae autem nupta est cogitat quae sunt mundi quomodo placeat viro
³⁵ porro hoc ad utilitatem vestram dico non ut laqueum vobis iniciam sed ad id quod honestum est et quod facultatem praebeat sine impedimento Domini observandi
³⁶ si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua quod sit superadulta et ita oportet fieri quod vult faciat non peccat nubat
³⁷ nam qui statuit in corde suo firmus non habens necessitatem potestatem autem habet suae voluntatis et hoc iudicavit in corde suo servare virginem suam bene facit
³⁸ igitur et qui matrimonio iungit virginem suam bene facit et qui non iungit melius facit
³⁹ mulier alligata est quanto tempore vir eius vivit quod si dormierit vir eius liberata est cui vult nubat tantum in Domino
⁴⁰ beatior autem erit si sic permanserit secundum meum consilium puto autem quod et ego Spiritum Dei habeo
8 de his autem quae idolis sacrificantur scimus quia omnes scientiam habemus scientia inflat caritas vero aedificat
² si quis se existimat scire aliquid nondum cognovit quemadmodum oporteat eum scire
³ si quis autem diligit Deum hic cognitus est ab eo
⁴ de escis autem quae idolis immolantur scimus quia nihil est idolum in mundo et quod nullus Deus nisi unus

⁵ nam et si sunt qui dicantur dii sive in caelo sive in terra siquidem sunt dii multi et domini multi

⁶ nobis tamen unus Deus Pater ex quo omnia et nos in illum et unus Dominus Iesus Christus per quem omnia et nos per ipsum

⁷ sed non in omnibus est scientia quidam autem conscientia usque nunc idoli quasi idolothytum manducant et conscientia ipsorum cum sit infirma polluitur

⁸ esca autem nos non commendat Deo neque si non manducaverimus deficiemus neque si manducaverimus abundabimus

⁹ videte autem ne forte haec licentia vestra offendiculum fiat infirmibus

¹⁰ si enim quis viderit eum qui habet scientiam in idolio recumbentem nonne conscientia eius cum sit infirma aedificabitur ad manducandum idolothyta

¹¹ et peribit infirmus in tua scientia frater propter quem Christus mortuus est

¹² sic autem peccantes in fratres et percutientes conscientiam eorum infirmam in Christo peccatis

¹³ quapropter si esca scandalizat fratrem meum non manducabo carnem in aeternum ne fratrem meum scandalizem

9 non sum liber non sum apostolus nonne Iesum Dominum nostrum vidi non opus meum vos estis in Domino

² si aliis non sum apostolus sed tamen vobis sum nam signaculum apostolatus mei vos estis in Domino

³ mea defensio apud eos qui me interrogant haec est

⁴ numquid non habemus potestatem manducandi et bibendi

⁵ numquid non habemus potestatem sororem mulierem circumducendi sicut et ceteri apostoli et fratres Domini et Cephas

⁶ aut solus ego et Barnabas non habemus potestatem hoc operandi

⁷ quis militat suis stipendiis umquam quis plantat vineam et fructum eius non edit quis pascit gregem et de lacte gregis non manducat

⁸ numquid secundum hominem haec dico an et lex haec non dicit

⁹ scriptum est enim in lege Mosi non alligabis os bovi trituranti numquid de bubus cura est Deo

¹⁰ an propter nos utique dicit nam propter nos scripta sunt quoniam debet in spe qui arat arare et qui triturat in spe fructus percipiendi

¹¹ si nos vobis spiritalia seminavimus magnum est si nos carnalia vestra metamus

¹² si alii potestatis vestrae participes sunt non potius nos sed non usi sumus hac potestate sed omnia sustinemus ne quod offendiculum demus evangelio Christi

¹³ nescitis quoniam qui in sacrario operantur quae de sacrario sunt edunt qui altario deserviunt cum altario participantur

¹⁴ ita et Dominus ordinavit his qui evangelium adnuntiant de evangelio vivere

¹⁵ ego autem nullo horum usus sum non scripsi autem haec ut ita fiant in me bonum est enim mihi magis mori quam ut gloriam meam quis evacuet

¹⁶ nam si evangelizavero non est mihi gloria necessitas enim mihi incumbit vae enim mihi est si non evangelizavero

¹⁷ si enim volens hoc ago mercedem habeo si autem invitatus dispensatio mihi credita est

¹⁸ quae est ergo merces mea ut evangelium praedicans sine sumptu ponam evangelium ut non abutar potestate mea in evangelio

¹⁹ nam cum liber essem ex omnibus omnium me servum feci ut plures lucri facerem

²⁰ et factus sum Iudaeis tamquam Iudaeus ut Iudaeos lucrarem

²¹ his qui sub lege sunt quasi sub lege essem cum ipse non essem sub lege ut eos qui sub lege erant lucri facerem his qui sine lege erant tamquam sine lege essem cum sine lege Dei non essem sed in lege essem Christi ut lucri facerem eos qui sine lege erant

²² factus sum infirmis infirmus ut infirmos lucri facerem omnibus omnia factus sum ut omnes facerem salvos

²³ omnia autem facio propter evangelium ut particeps eius efficiar

²⁴ nescitis quod hii qui in stadio currunt omnes quidem currunt sed unus accipit bravium sic currite ut comprehendatis

²⁵ omnis autem qui in agone contendit ab omnibus se abstinet et illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant nos autem incorruptam

²⁶ ego igitur sic curro non quasi in incertum sic pugno non quasi aerem verberans

²⁷ sed castigo corpus meum et in servitutum redigo ne forte cum aliis praedicaverim ipse reprobus efficiar

10 nolo enim vos ignorare fratres quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt et omnes mare transierunt

² et omnes in Mose baptizati sunt in nube et in mari

³ et omnes eandem escam spiritalem manducaverunt

⁴ et omnes eundem potum spiritalem biberunt bibebant autem de spiritali consequenti eos petra petra autem erat Christus

⁵ sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo nam prostrati sunt in deserto

⁶ haec autem in figura facta sunt nostri ut non simus concupiscentes malorum sicut et illi concupierunt

CORINTHIOS PRIMUS 10:7

⁷ neque idolorum cultores efficiamini sicut quidam ex ipsis quemadmodum scriptum est sedit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere
⁸ neque fornicemur sicut quidam ex ipsis fornicati sunt et ceciderunt una die viginti tria milia
⁹ neque temptemus Christum sicut quidam eorum temptaverunt et a serpentibus perierunt
¹⁰ neque murmuraveritis sicut quidam eorum murmuraverunt et perierunt ab exterminatore
¹¹ haec autem omnia in figura contingebant illis scripta sunt autem ad correptionem nostram in quos fines saeculorum devenerunt
¹² itaque qui se existimat stare videat ne cadat
¹³ temptatio vos non adprehendat nisi humana fidelis autem Deus qui non patietur vos temptari super id quod potestis sed faciet cum temptatione etiam proventum ut possitis sustinere
¹⁴ propter quod carissimi mihi fugite ab idolorum cultura
¹⁵ ut prudentibus loquor vos iudicate quod dico
¹⁶ calicem benedictionis cui benedicimus nonne communicatio sanguinis Christi est et panis quem frangimus nonne participatio corporis Domini est
¹⁷ quoniam unus panis unum corpus multi sumus omnes quidem de uno pane participamus
¹⁸ videte Israhel secundum carnem nonne qui edunt hostias participes sunt altaris
¹⁹ quid ergo dico quod idolis immolatum sit aliquid aut quod idolum sit aliquid
²⁰ sed quae immolant gentes daemoniis immolant et non Deo nolo autem vos socios fieri daemoniorum non potestis calicem Domini bibere et calicem daemoniorum
²¹ non potestis mensae Domini participes esse et mensae daemoniorum
²² an aemulamur Dominum numquid fortiores illo sumus omnia licent sed non omnia expediunt
²³ omnia licent sed non omnia aedificant
²⁴ nemo quod suum est quaerat sed quod alterius
²⁵ omne quod in macello venit manducate nihil interrogantes propter conscientiam
²⁶ Domini est terra et plenitudo eius
²⁷ si quis vocat vos infidelium et vultis ire omne quod vobis adponitur manducate nihil interrogantes propter conscientiam
²⁸ si quis autem dixerit hoc immolaticium est idolis nolite manducare propter illum qui indicavit et propter conscientiam
²⁹ conscientiam autem dico non tuam sed alterius ut quid enim libertas mea iudicatur ab alia conscientia
³⁰ si ego cum gratia participo quid blasphemor pro eo quod gratias ago
³¹ sive ergo manducatis sive bibitis vel aliud quid facitis omnia in gloriam Dei facite

³² sine offensione estote Iudaeis et gentilibus et ecclesiae Dei

³³ sicut et ego per omnia omnibus placeo non quaerens quod mihi utile est sed quod multis ut salvi fiant

11 imitatores mei estote sicut et ego Christi
² laudo autem vos fratres quod omnia mei memores estis et sicut tradidi vobis praecepta mea tenetis

³ volo autem vos scire quod omnis viri caput Christus est caput autem mulieris vir caput vero Christi Deus

⁴ omnis vir orans aut prophetans velato capite deturpat caput suum

⁵ omnis autem mulier orans aut prophetans non velato capite deturpat caput suum unum est enim atque si decalvetur

⁶ nam si non velatur mulier et tondeatur si vero turpe est mulieri tonderi aut decalvari velet caput suum

⁷ vir quidem non debet velare caput quoniam imago et gloria est Dei mulier autem gloria viri est

⁸ non enim vir ex muliere est sed mulier ex viro

⁹ etenim non est creatus vir propter mulierem sed mulier propter virum

¹⁰ ideo debet mulier potestatem habere supra caput propter angelos

¹¹ verumtamen neque vir sine muliere neque mulier sine viro in Domino

¹² nam sicut mulier de viro ita et vir per mulierem omnia autem ex Deo

¹³ vos ipsi iudicate decet mulierem non velatam orare Deum

¹⁴ nec ipsa natura docet vos quod vir quidem si comam nutriat ignominia est illi

¹⁵ mulier vero si comam nutriat gloria est illi quoniam capilli pro velamine ei dati sunt

¹⁶ si quis autem videtur contentiosus esse nos talem consuetudinem non habemus neque ecclesiae Dei

¹⁷ hoc autem praecipio non laudans quod non in melius sed in deterius convenitis

¹⁸ primum quidem convenientibus vobis in ecclesia audio scissuras esse et ex parte credo

¹⁹ nam oportet et hereses esse ut et qui probati sunt manifesti fiant in vobis

²⁰ convenientibus ergo vobis in unum iam non est dominicam cenam manducare

²¹ unusquisque enim suam cenam praesumit ad manducandum et alius quidem esurit alius autem ebrius est

²² numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum aut ecclesiam Dei contemnitis et confunditis eos qui non habent quid dicam vobis laudo vos in hoc non laudo

²³ ego enim accepi a Domino quod et tradidi vobis quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur accepit panem

²⁴ et gratias agens fregit et dixit hoc est corpus meum pro vobis hoc facite in meam commemorationem

²⁵ similiter et calicem postquam cenavit dicens hic calix novum testamentum est in meo sanguine hoc facite quotienscumque bibetis in meam commemorationem

²⁶ quotienscumque enim manducabitis panem hunc et calicem bibetis mortem Domini adnuntiatis donec veniat

²⁷ itaque quicumque manducaverit panem vel biberit calicem Domini indigne reus erit corporis et sanguinis Domini

²⁸ probet autem se ipsum homo et sic de pane illo edat et de calice bibat

²⁹ qui enim manducat et bibit indigne iudicium sibi manducat et bibit non diiudicans corpus

³⁰ ideo inter vos multi infirmes et inbecilles et dormiunt multi

³¹ quod si nosmet ipsos diiudicarem non utique iudicaremur

³² dum iudicamur autem a Domino corripimur ut non cum hoc mundo damnemur

³³ itaque fratres mei cum convenitis ad manducandum invicem expectate

³⁴ si quis esurit domi manducet ut non in iudicium conveniatis cetera autem cum venero disponam

12 de spiritualibus autem nolo vos ignorare fratres

² scitis quoniam cum gentes essetis ad simulacra muta prout ducebamini euntes

³ ideo notum vobis facio quod nemo in Spiritu Dei loquens dicit anathema Iesu et nemo potest dicere Dominus Iesus nisi in Spiritu Sancto

⁴ divisiones vero gratiarum sunt idem autem Spiritus

⁵ et divisiones ministracionum sunt idem autem Dominus

⁶ et divisiones operationum sunt idem vero Deus qui operatur omnia in omnibus

⁷ unicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem

⁸ alii quidem per Spiritum datur sermo sapientiae alii autem sermo scientiae secundum eundem Spiritum

⁹ alteri fides in eodem Spiritu alii gratia sanitarum in uno Spiritu

¹⁰ alii operatio virtutum alii prophetatio alii discretio spirituum alii genera linguarum alii interpretatio sermonum

¹¹ haec autem omnia operatur unus atque idem Spiritus dividens singulis prout vult

¹² sicut enim corpus unum est et membra habet multa omnia autem membra corporis cum sint multa unum corpus sunt ita et Christus

¹³ etenim in uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus sive Iudaei sive gentiles sive servi sive liberi et omnes unum Spiritum potati sumus

¹⁴ nam et corpus non est unum membrum sed multa

¹⁵ si dixerit pes quoniam non sum manus non sum de corpore non ideo non est de corpore

¹⁶ et si dixerit auris quia non sum oculus non sum de corpore non ideo non est de corpore

¹⁷ si totum corpus oculus ubi auditus si totum auditus ubi odoratus

¹⁸ nunc autem posuit Deus membra unumquodque eorum in corpore sicut voluit

¹⁹ quod si essent omnia unum membrum ubi corpus

²⁰ nunc autem multa quidem membra unum autem corpus

²¹ non potest dicere oculus manui opera tua non indigeo aut iterum caput pedibus non estis mihi necessarii

²² sed multo magis quae videntur membra corporis infirmiora esse necessariora sunt

²³ et quae putamus ignobilia membra esse corporis his honorem abundantiorum circumdamus et quae inhonesta sunt nostra abundantiorum honestatem habent

²⁴ honesta autem nostra nullius egent sed Deus temperavit corpus ei cui deerat abundantiorum tribuendo honorem

²⁵ ut non sit scisma in corpore sed id ipsum pro invicem sollicita sint membra

²⁶ et si quid patitur unum membrum conpatiuntur omnia membra sive gloriatur unum membrum congaudent omnia membra

²⁷ vos autem estis corpus Christi et membra de membro

²⁸ et quosdam quidem posuit Deus in ecclesia primum apostolos secundo prophetas tertio doctores deinde virtutes exin gratias curacionum opitulaciones gubernaciones genera linguarum

²⁹ numquid omnes apostoli numquid omnes prophetae numquid omnes doctores

³⁰ numquid omnes virtutes numquid omnes gratiam habent curacionum numquid omnes linguis loquantur numquid omnes interpretantur

³¹ aemulamini autem charismata maiora et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro

13 si linguis hominum loquar et angelorum caritatem autem non habeam factus sum velut aes sonans aut cymbalum tinniens

² et si habuero prophetiam et noverim mysteria omnia et omnem scientiam et habuero omnem fidem ita ut montes transferam caritatem autem non habuero nihil sum

CORINTHIOS PRIMUS 13:3

³ et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas et si tradidero corpus meum ut ardeam caritatem autem non habuero nihil mihi prodest

⁴ caritas patiens est benigna est caritas non aemulatur non agit perperam non inflatur

⁵ non est ambitiosa non quaerit quae sua sunt non iniritatur non cogitat malum

⁶ non gaudet super iniquitatem congaudet autem veritati

⁷ omnia suffert omnia credit omnia sperat omnia sustinet

⁸ caritas numquam excidit sive prophetiae evacuabuntur sive linguae cessabunt sive scientia destruetur

⁹ ex parte enim cognoscimus et ex parte prophetaemus

¹⁰ cum autem venerit quod perfectum est evacuabitur quod ex parte est

¹¹ cum essem parvulus loquebar ut parvulus sapiebam ut parvulus cogitabam ut parvulus quando factus sum vir evacuavi quae erant parvuli

¹² videmus nunc per speculum in enigmate tunc autem facie ad faciem nunc cognosco ex parte tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum

¹³ nunc autem manet fides spes caritas tria haec maior autem his est caritas

14 sectamini caritatem aemulamini spiritalia magis autem ut prophetetis

² qui enim loquitur lingua non hominibus loquitur sed Deo nemo enim audit Spiritu autem loquitur mysteria

³ nam qui prophetat hominibus loquitur aedificationem et exhortationem et consolationes

⁴ qui loquitur lingua semet ipsum aedificat qui autem prophetat ecclesiam aedificat

⁵ volo autem omnes vos loqui linguis magis autem prophetare nam maior est qui prophetat quam qui loquitur linguis nisi si forte ut interpretetur ut ecclesia aedificationem accipiat

⁶ nunc autem fratres si venero ad vos linguis loquens quid vobis prodero nisi si vobis loquar aut in revelatione aut scientia aut prophetia aut in doctrina

⁷ tamen quae sine anima sunt vocem dantia sive tibia sive cithara nisi distinctionem sonituum dederint quomodo scietur quod canitur aut quod citharizatur

⁸ etenim si incertam vocem det tuba quis parabit se ad bellum

⁹ ita et vos per linguam nisi manifestum sermonem dederitis quomodo scietur id quod dicitur eritis enim in aera loquentes

¹⁰ tam multa ut puta genera linguarum sunt in mundo et nihil sine voce est

¹¹ si ergo nesciero virtutem vocis ero ei cui loquor barbarus et qui loquitur mihi barbarus

¹² sic et vos quoniam aemulatores estis spirituum ad aedificationem ecclesiae quaerite ut abundetis

¹³ et ideo qui loquitur lingua oret ut interpretetur

¹⁴ nam si orem lingua spiritus meus orat mentem meam sine fructu est

¹⁵ quid ergo est orabo spiritu orabo et mente psallam spiritu psallam et mente

¹⁶ ceterum si benedixeris spiritu qui supplet locum idiotae quomodo dicet amen super tuam benedictionem quoniam quid dicas nescit

¹⁷ nam tu quidem bene gratias agis sed alter non aedificatur

¹⁸ gratias ago Deo quod omnium vestrum lingua loquor

¹⁹ sed in ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui ut et alios instruam quam decem milia verborum in lingua

²⁰ fratres nolite pueri effici sensibus sed malitia parvuli estote sensibus autem perfecti estote

²¹ in lege scriptum est quoniam in aliis linguis et labiis aliis loquar populo huic et nec sic exaudient me dicit Dominus

²² itaque linguae in signum sunt non fidelibus sed infidelibus prophetia autem non infidelibus sed fidelibus

²³ si ergo conveniat universa ecclesia in unum et omnes linguis loquantur intrent autem idiotae aut infideles nonne dicent quod insanitis

²⁴ si autem omnes prophetent intret autem quis infidelis vel idiota convincitur ab omnibus diiudicatur ab omnibus

²⁵ occulta cordis eius manifesta fiunt et ita cadens in faciem adorabit Deum pronuntians quod vere Deus in vobis est

²⁶ quid ergo est fratres cum convenitis unusquisque vestrum psalmum habet doctrinam habet apocalypsin habet linguam habet interpretationem habet omnia ad aedificationem fiant

²⁷ sive lingua quis loquitur secundum duos aut ut multum tres et per partes et unus interpretetur

²⁸ si autem non fuerit interpres taceat in ecclesia sibi autem loquatur et Deo

²⁹ prophetae duo aut tres dicant et ceteri diiudicent

³⁰ quod si alii revelatum fuerit sedenti prior taceat

³¹ potestis enim omnes per singulos prophetare ut omnes discant et omnes exhortentur

³² et spiritus prophetarum prophetis subiecti sunt

³³ non enim est dissensionis Deus sed pacis sicut in omnibus ecclesiis sanctorum

³⁴ mulieres in ecclesiis taceant non enim permittitur eis loqui sed subditas esse sicut et lex dicit

³⁵ si quid autem volunt discere domi viros suos interrogent turpe est enim mulieri loqui in ecclesia

³⁶ an a vobis verbum Dei processit aut in vos solos pervenit

³⁷ si quis videtur propheta esse aut spiritualis cognoscat quae scribo vobis quia Domini sunt mandata

³⁸ si quis autem ignorat ignorabitur

³⁹ itaque fratres aemulamini prophetare et loqui linguis nolite prohibere

⁴⁰ omnia autem honeste et secundum ordinem fiant
15 notum autem vobis facio fratres evangelium quod praedicavi vobis quod et accepistis in quo et statis

² per quod et salvamini qua ratione praedicaverim vobis si tenetis nisi si frustra credidistis

³ tradidi enim vobis in primis quod et accepi quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum scripturas

⁴ et quia sepultus est et quia resurrexit tertia die secundum scripturas

⁵ et quia visus est Cephae et post haec undecim

⁶ deinde visus est plus quam quingentis fratribus simul ex quibus multi manent usque adhuc quidam autem dormierunt

⁷ deinde visus est Iacobo deinde apostolis omnibus

⁸ novissime autem omnium tamquam abortivo visus est et mihi

⁹ ego enim sum minimus apostolorum qui non sum dignus vocari apostolus quoniam persecutus sum ecclesiam Dei

¹⁰ gratia autem Dei sum id quod sum et gratia eius in me vacua non fuit sed abundantius illis omnibus laboravi non ego autem sed gratia Dei mecum

¹¹ sive enim ego sive illi sic praedicamus et sic credidistis

¹² si autem Christus praedicatur quod resurrexit a mortuis quomodo quidam dicunt in vobis quoniam resurrectio mortuorum non est

¹³ si autem resurrectio mortuorum non est neque Christus resurrexit

¹⁴ si autem Christus non resurrexit inanis est ergo praedicatio nostra inanis est et fides vestra

¹⁵ invenimur autem et falsi testes Dei quoniam testimonium diximus adversus Deum quod suscitaverit Christum quem non suscitavit si mortui non resurgunt

¹⁶ nam si mortui non resurgunt neque Christus resurrexit

¹⁷ quod si Christus non resurrexit vana est fides vestra adhuc enim estis in peccatis vestris

¹⁸ ergo et qui dormierunt in Christo perierunt

¹⁹ si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus miserabiliores sumus omnibus hominibus

²⁰ nunc autem Christus resurrexit a mortuis primitiae dormientium

²¹ quoniam enim per hominem mors et per hominem resurrectio mortuorum

²² et sicut in Adam omnes moriuntur ita et in Christo omnes vivificabuntur

²³ unusquisque autem in suo ordine primitiae Christus deinde hii qui sunt Christi in adventu eius

²⁴ deinde finis cum tradiderit regnum Deo et Patri cum evacuaverit omnem principatum et potestatem et virtutem

²⁵ oportet autem illum regnare donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius

²⁶ novissima autem inimica destruetur mors omnia enim subiecit sub pedibus eius cum autem dicat

²⁷ omnia subiecta sunt sine dubio praeter eum qui subiecit ei omnia

²⁸ cum autem subiecta fuerint illi omnia tunc ipse Filius subiectus erit illi qui sibi subiecit omnia ut sit Deus omnia in omnibus

²⁹ alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis si omnino mortui non resurgunt ut quid et baptizantur pro illis

³⁰ ut quid et nos periclitamur omni hora

³¹ cotidie morior per vestram gloriam fratres quam habeo in Christo Iesu Domino nostro

³² si secundum hominem ad bestias pugnavi Ephesi quid mihi prodest si mortui non resurgunt manducemus et bibamus cras enim moriemur

³³ nolite seduci corrumpunt mores bonos conloquia mala

³⁴ evigilate iuste et nolite peccare ignorantiam enim Dei quidam habent ad reverentiam vobis loquor

³⁵ sed dicit aliquis quomodo resurgunt mortui quali autem corpore veniunt

³⁶ insipiens tu quod seminas non vivificatur nisi prius moriatur

³⁷ et quod seminas non corpus quod futurum est seminas sed nudum granum ut puta tritici aut alius cuius ceterorum

³⁸ Deus autem dat illi corpus sicut voluit et unicuique seminum proprium corpus

³⁹ non omnis caro eadem caro sed alia hominum alia pecorum alia caro volucrum alia autem piscium

⁴⁰ et corpora caelestia et corpora terrestria sed alia quidem caelestium gloria alia autem terrestrium

⁴¹ alia claritas solis alia claritas lunae et alia claritas stellarum stella enim ab stella differt in claritate

⁴² sic et resurrectio mortuorum seminatur in corruptione surgit in incorruptione

⁴³ seminatur in ignobilitate surgit in gloria seminatur in infirmitate surgit in virtute

⁴⁴ seminatur corpus animale surgit corpus spiritale si est corpus animale est et spiritale sic et scriptum est

⁴⁵ factus est primus homo Adam in animam viventem novissimus Adam in spiritum vivificantem

⁴⁶ sed non prius quod spiritale est sed quod animale est deinde quod spiritale

CORINTHIOS PRIMUS 15:47

⁴⁷ primus homo de terra terrenus secundus homo de caelo caelestis

⁴⁸ qualis terrenus tales et terreni et qualis caelestis tales et caelestes

⁴⁹ igitur sicut portavimus imaginem terreni portemus et imaginem caelestis

⁵⁰ hoc autem dico fratres quoniam caro et sanguis regnum Dei possidere non possunt neque corruptio incorruptelam possidebit

⁵¹ ecce mysterium vobis dico omnes quidem resurgemus sed non omnes inmutabimur

⁵² in momento in ictu oculi in novissima tuba canet enim et mortui resurgent incorrupti et nos inmutabimur

⁵³ oportet enim corruptibile hoc induere incorruptelam et mortale hoc induere immortalitatem

⁵⁴ cum autem mortale hoc induerit immortalitatem tunc fiet sermo qui scriptus est absorta est mors in victoria

⁵⁵ ubi est mors victoria tua ubi est mors stimulus tuus

⁵⁶ stimulus autem mortis peccatum est virtus vero peccati lex

⁵⁷ Deo autem gratias qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum

⁵⁸ itaque fratres mei dilecti stabiles estote et immobiles abundantes in opere Domini semper scientes quod labor vester non est inanis in Domino

16 de collectis autem quae fiunt in sanctos sicut ordinavi ecclesiis Galatiae ita et vos facite

² per unam sabbati unusquisque vestrum apud se ponat recondens quod ei beneplacuerit ut non cum venero tunc collectae fiant

³ cum autem praesens fuero quos probaveritis per epistulas hos mittam perferre gratiam vestram in Hierusalem

⁴ quod si dignum fuerit ut et ego eam mecum ibunt

⁵ veniam autem ad vos cum Macedoniam pertransiero nam Macedoniam pertransibo

⁶ apud vos autem forsitan manebo vel etiam hiemabo ut vos me deducatis quocumque iero

⁷ nolo enim vos modo in transitu videre spero enim me aliquantum temporis manere apud vos si Dominus permiserit

⁸ permanebo autem Ephesi usque ad pentecosten

⁹ ostium enim mihi apertum est magnum et evidens et adversarii multi

¹⁰ si autem venerit Timotheus videte ut sine timore sit apud vos opus enim Domini operatur sicut et ego

¹¹ ne quis ergo illum spernat deducite autem illum in pace ut veniat ad me expecto enim illum cum fratribus

¹² de Apollo autem fratre multum rogavi eum ut veniret ad vos cum fratribus et utique non fuit voluntas ut nunc veniret veniet autem cum ei vacuum fuerit

¹³ vigilate state in fide viriliter agite et confortamini

¹⁴ omnia vestra in caritate fiant

¹⁵ obsecro autem vos fratres nostis domum Stephanae et Fortunati quoniam sunt primitiae Achaiae et in ministerium sanctorum ordinaverunt se ipsos

¹⁶ ut et vos subditi sitis eiusmodi et omni cooperanti et laboranti

¹⁷ gaudeo autem in praesentia Stephanae et Fortunati et Achaici quoniam id quod vobis deerat ipsi suppleverunt

¹⁸ refecerunt enim et meum spiritum et vestrum cognoscite ergo qui eiusmodi sunt

¹⁹ salutant vos ecclesiae Asiae salutant vos in Domino multum Aquila et Prisca cum domestica sua ecclesia

²⁰ salutant vos fratres omnes salutate invicem in osculo sancto

²¹ salutatio mea manu Pauli

²² si quis non amat Dominum Iesum Christum sit anathema maranatha

²³ gratia Domini Iesu vobiscum

²⁴ caritas mea cum omnibus vobis in Christo Iesu amen

Epistula Ad Corinthios Secundus

1 Paulus apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei et Timotheus frater ecclesiae Dei quae est Corinthi cum sanctis omnibus qui sunt in universa Achaia
2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo
3 benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi Pater misericordiarum et Deus totius consolationis
4 qui consolatur nos in omni tribulatione nostra ut possimus et ipsi consolari eos qui in omni pressura sunt per exhortationem qua exhortamur et ipsi a Deo
5 quoniam sicut abundant passiones Christi in nobis ita et per Christum abundat consolatio nostra
6 sive autem tribulamur pro vestra exhortatione et salute sive exhortamur pro vestra exhortatione quae operatur in tolerantia earundem passionum quas et nos patimur
7 et spes nostra firma pro vobis scientes quoniam sicut socii passionum estis sic eritis et consolationis
8 non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra quae facta est in Asia quoniam supra modum gravati sumus supra virtutem ita ut taederet nos etiam vivere
9 sed ipsi in nobis ipsis responsum mortis habuimus ut non simus fidentes in nobis sed in Deo qui suscitavit mortuos
10 qui de tantis periculis eripuit nos et eruet in quem speramus quoniam et adhuc eripiet
11 adiuvantibus et vobis in oratione pro nobis ut ex multis personis eius quae in nobis est donationis per multos gratiae agantur pro nobis
12 nam gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae quod in simplicitate et sinceritate Dei et non in sapientia carnali sed in gratia Dei conversati sumus in mundo abundantius autem ad vos
13 non enim alia scribimus vobis quam quae legistis et cognoscitis spero autem quod usque in finem cognoscetis
14 sicut et cognovistis nos ex parte quia gloria vestra sumus sicut et vos nostra in die Domini nostri Iesu Christi
15 et hac confidentia volui prius venire ad vos ut secundam gratiam haberetis
16 et per vos transire in Macedoniam et iterum a Macedonia venire ad vos et a vobis deduci in Iudaeam

17 cum hoc ergo voluissem numquid levitate usus sum aut quae cogito secundum carnem cogito ut sit apud me est et non
18 fidelis autem Deus quia sermo noster qui fit apud vos non est in illo est et non
19 Dei enim Filius Iesus Christus qui in vobis per nos praedicatus est per me et Silvanum et Timotheum non fuit est et non sed est in illo fuit
20 quotquot enim promissiones Dei sunt in illo est ideo et per ipsum amen Deo ad gloriam nostram
21 qui autem confirmat nos vobiscum in Christum et qui unxit nos Deus
22 et qui signavit nos et dedit pignus Spiritus in cordibus nostris
23 ego autem testem Deum invoco in animam meam quod parcens vobis non veni ultra Corinthum
24 non quia dominamur fidei vestrae sed adiutores sumus gaudii vestri nam fide stetistis
2 statui autem hoc ipse apud me ne iterum in tristitia venirem ad vos
2 si enim ego contristo vos et quis est qui me laetificet nisi qui contristatur ex me
3 et hoc ipsum scripsi ut non cum venero tristitiam super tristitiam habeam de quibus oportuerat me gaudere confidens in omnibus vobis quia meum gaudium omnium vestrum est
4 nam ex multa tribulatione et angustia cordis scripsi vobis per multas lacrimas non ut contristemini sed ut sciatis quam caritatem habeo abundantius in vobis
5 si quis autem contristavit non me contristavit sed ex parte ut non onerem omnes vos
6 sufficit illi qui eiusmodi est obiurgatio haec quae fit a pluribus
7 ita ut e contra magis donetis et consolemini ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est
8 propter quod obsecro vos ut confirmetis in illum caritatem
9 ideo enim et scripsi ut cognoscam experimentum vestrum an in omnibus oboedientes sitis
10 cui autem aliquid donatis et ego nam et ego quod donavi si quid donavi propter vos in persona Christi
11 ut non circumveniamur a Satana non enim ignoramus cogitationes eius
12 cum venissem autem Troadem propter evangelium Christi et ostium mihi apertum esset in Domino

CORINTHIOS SECUNDUS 2:13

¹³ non habui requiem spiritui meo eo quod non in-
venerim Titum fratrem meum sed valefaciens eis
profectus sum in Macedoniam

¹⁴ Deo autem gratias qui semper triumphat nos in
Christo Iesu et odorem notitiae suae manifestat per
nos in omni loco

¹⁵ quia Christi bonus odor sumus Deo in his qui
salvi fiunt et in his qui pereunt

¹⁶ aliis quidem odor mortis in mortem aliis autem
odor vitae in vitam et ad haec quis tam idoneus

¹⁷ non enim sumus sicut plurimi adulterantes ver-
bum Dei sed ex sinceritate sed sicut ex Deo coram
Deo in Christo loquimur

3 incipimus iterum nosmet ipsos commendare
aut numquid egemus sicut quidam commen-
daticiiis epistulis ad vos aut ex vobis

² epistula nostra vos estis scripta in cordibus nostris
quae scitur et legitur ab omnibus hominibus

³ manifestati quoniam epistula estis Christi minist-
rata a nobis et scripta non atramento sed Spiritu
Dei vivi non in tabulis lapideis sed in tabulis cordis
carnalibus

⁴ fiduciam autem talem habemus per Christum ad
Deum

⁵ non quod sufficientes simus cogitare aliquid a
nobis quasi ex nobis sed sufficientia nostra ex Deo
est

⁶ qui et idoneos nos fecit ministros novi testamenti
non litterae sed Spiritus littera enim occidit Spiritus
autem vivificat

⁷ quod si ministratio mortis litteris deformata in
lapidibus fuit in gloria ita ut non possent intendere
filii Israhel in faciem Mosi propter gloriam vultus
eius quae evacuatur

⁸ quomodo non magis ministratio Spiritus erit in
gloria

⁹ nam si ministratio damnationis gloria est multo
magis abundat ministerium iustitiae in gloria

¹⁰ nam nec glorificatum est quod claruit in hac parte
propter excellentem gloriam

¹¹ si enim quod evacuatur per gloriam est multo
magis quod manet in gloria est

¹² habentes igitur talem spem multa fiducia utimur

¹³ et non sicut Moses ponebat velamen super faciem
suam ut non intenderent filii Israhel in faciem eius
quod evacuatur

¹⁴ sed obtusi sunt sensus eorum usque in hodiernum
enim diem id ipsum velamen in lectione veteris
testamenti manet non revelatum quoniam in Christo
evacuatur

¹⁵ sed usque in hodiernum diem cum legitur Moses
velamen est positum super cor eorum

¹⁶ cum autem conversus fuerit ad Deum aufertur
velamen

¹⁷ Dominus autem Spiritus est ubi autem Spiritus
Domini ibi libertas

¹⁸ nos vero omnes revelata facie gloriam Domini
speculantes in eandem imaginem transformamur a
claritate in claritatem tamquam a Domini Spiritu

4 ideo habentes hanc ministrationem iuxta quod
misericordiam consecuti sumus non deficiamus

² sed abdicamus occulta dedecoris non ambulantes
in astutia neque adulterantes verbum Dei sed in
manifestatione veritatis commendantes nosmet ip-
sos ad omnem conscientiam hominum coram Deo

³ quod si etiam opertum est evangelium nostrum in
his qui pereunt est opertum

⁴ in quibus deus huius saeculi excaecavit mentes
infidelium ut non fulgeat inluminatio evangelii glo-
riae Christi qui est imago Dei

⁵ non enim nosmet ipsos praedicamus sed Iesum
Christum Dominum nos autem servos vestros per
Iesum

⁶ quoniam Deus qui dixit de tenebris lucem
splendescere qui inluxit in cordibus nostris ad in-
luminacionem scientiae claritatis Dei in facie
Christi Iesu

⁷ habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus
ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis

⁸ in omnibus tribulationem patimur sed non an-
gustiamur aporiamur sed non destituimur

⁹ persecutionem patimur sed non derelinquimur
deicimur sed non perimus

¹⁰ semper mortificationem Iesu in corpore nostro
circumferentes ut et vita Iesu in corporibus nostris
manifestetur

¹¹ semper enim nos qui vivimus in mortem tradimur
propter Iesum ut et vita Iesu manifestetur in carne
nostra mortali

¹² ergo mors in nobis operatur vita autem in vobis

¹³ habentes autem eundem spiritum fidei sicut
scriptum est credidi propter quod locutus sum et
nos credimus propter quod et loquimur

¹⁴ scientes quoniam qui suscitavit Iesum et nos cum
Iesu suscitabit et constituet vobiscum

¹⁵ omnia enim propter vos ut gratia abundans per
multos gratiarum actione abundet in gloriam Dei

¹⁶ propter quod non deficiamus sed licet is qui foris
est noster homo corrumpitur tamen is qui intus est
renovatur de die in diem

¹⁷ id enim quod in praesenti est momentaneum et
leve tribulationis nostrae supra modum in sublimi-
tatem aeternum gloriae pondus operatur nobis

¹⁸ non contemplantibus nobis quae videntur sed
quae non videntur quae enim videntur temporalia
sunt quae autem non videntur aeterna sunt

5 scimus enim quoniam si terrestris domus nos-
tra huius habitationis dissolvatur quod aedifi-

cationem ex Deo habeamus domum non manufactam aeternam in caelis

² nam et in hoc ingemescimus habitationem nostram quae de caelo est superindui cupientes

³ si tamen vestiti non nudi inveniamur

⁴ nam et qui sumus in tabernaculo ingemescimus gravati eo quod nolumus expoliari sed supervestiri ut absorbeatur quod mortale est a vita

⁵ qui autem efficit nos in hoc ipsum Deus qui dedit nobis pignus Spiritus

⁶ audentes igitur semper et scientes quoniam dum sumus in corpore peregrinamur a Domino

⁷ per fidem enim ambulamus et non per speciem

⁸ audemus autem et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore et praesentes esse ad Deum

⁹ et ideo contendimus sive absentes sive praesentes placere illi

¹⁰ omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi ut referat unusquisque propria corporis prout gessit sive bonum sive malum

¹¹ scientes ergo timorem Domini hominibus suademus Deo autem manifesti sumus spero autem et in conscientiis vestris manifestos nos esse

¹² non iterum nos commendamus vobis sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis ut habeatis ad eos qui in facie gloriantur et non in corde

¹³ sive enim mente excedimus Deo sive sobrii sumus vobis

¹⁴ caritas enim Christi urget nos aestimantes hoc quoniam si unus pro omnibus mortuus est ergo omnes mortui sunt

¹⁵ et pro omnibus mortuus est ut et qui vivunt iam non sibi vivant sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit

¹⁶ itaque nos ex hoc neminem novimus secundum carnem et si cognovimus secundum carnem Christum sed nunc iam non novimus

¹⁷ si qua ergo in Christo nova creatura vetera transierunt ecce facta sunt nova

¹⁸ omnia autem ex Deo qui reconciliavit nos sibi per Christum et dedit nobis ministerium reconciliationis

¹⁹ quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi non reputans illis delicta ipsorum et posuit in nobis verbum reconciliationis

²⁰ pro Christo ergo legationem fungimur tamquam Deo exhortante per nos obsecramus pro Christo reconciliamini Deo

²¹ eum qui non noverat peccatum pro nobis peccatum fecit ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso

6 adiuvantes autem et exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis

² ait enim tempore accepto exaudivi te et in die salutis adiuvari te ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis

³ nemini dantes ullam offensionem ut non vituperetur ministerium

⁴ sed in omnibus exhibeamus nosmet ipsos sicut Dei ministros in multa patientia in tribulationibus in necessitatibus in angustiis

⁵ in plagis in carceribus in seditionibus in laboribus in vigiliis in ieiuniis

⁶ in castitate in scientia in longanimitate in suavitate in Spiritu Sancto in caritate non ficta

⁷ in verbo veritatis in virtute Dei per arma iustitiae a dextris et sinistris

⁸ per gloriam et ignobilitatem per infamiam et bonam famam ut seductores et veraces sicut qui ignoti et cogniti

⁹ quasi morientes et ecce vivimus ut castigati et non mortificati

¹⁰ quasi tristes semper autem gaudentes sicut egen-tes multos autem locupletantes tamquam nihil habentes et omnia possidentes

¹¹ os nostrum patet ad vos o Corinthii cor nostrum dilatatum est

¹² non angustiamini in nobis angustiamini autem in visceribus vestris

¹³ eandem autem habentes remunerationem tamquam filiis dico dilatamini et vos

¹⁴ nolite iugum ducere cum infidelibus quae enim participatio iustitiae cum iniquitate aut quae societas luci ad tenebras

¹⁵ quae autem conventio Christi ad Belial aut quae pars fidei cum infidele

¹⁶ qui autem consensus templo Dei cum idolis vos enim estis templum Dei vivi sicut dicit Deus quoniam inhabitabo in illis et inambulabo et ero illorum Deus et ipsi erunt mihi populus

¹⁷ propter quod exite de medio eorum et separamini dicit Dominus et inmundum ne tetigeritis

¹⁸ et ego recipiam vos et ero vobis in patrem et vos eritis mihi in filios et filias dicit Dominus omnipotens

7 has igitur habentes promissiones carissimi mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus perficientes sanctificationem in timore Dei

² capite nos neminem laesimus neminem corrupimus neminem circumvenimus

³ non ad condemnationem dico praedixi enim quod in cordibus nostris estis ad conmorandum et ad convivendum

⁴ multa mihi fiducia est apud vos multa mihi gloria pro vobis repletus sum consolatione superabundo gaudio in omni tribulatione nostra

⁵ nam et cum venissemus Macedoniam nullam requiem habuit caro nostra sed omnem tribulationem passi foris pugnae intus timores

⁶ sed qui consolatur humiles consolatus est nos Deus in adventu Titi

⁷ non solum autem in adventu eius sed etiam in solacio quo consolatus est in vobis referens nobis vestrum desiderium vestrum fletum vestram aemulationem pro me ita ut magis gauderem

⁸ quoniam et si contristavi vos in epistula non me paenitet et si paeniteret videns quod epistula illa et si ad horam vos contristavit

⁹ nunc gaudeo non quia contristati estis sed quia contristati estis ad paenitentiam contristati enim estis secundum Deum ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis

¹⁰ quae enim secundum Deum tristitia est paenitentiam in salutem stabilem operatur saeculi autem tristitia mortem operatur

¹¹ ecce enim hoc ipsum secundum Deum contristari vos quantam in vobis operatur sollicitudinem sed defensionem sed indignationem sed timorem sed desiderium sed aemulationem sed vindictam in omnibus exhibuistis vos incontaminatos esse negotio

¹² igitur et si scripsi vobis non propter eum qui fecit iniuriam nec propter eum qui passus est sed ad manifestandam sollicitudinem nostram quam pro vobis habemus ad vos coram Deo

¹³ ideo consolati sumus in consolatione autem nostra abundantius magis gavisi sumus super gaudium Titi quia reffectus est spiritus eius ab omnibus vobis

¹⁴ et si quid apud illum de vobis gloriatus sum non sum confusus sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus ita et gloriatio nostra quae fuit ad Titum veritas facta est

¹⁵ et viscera eius abundantius in vos sunt reminiscentis omnium vestrum oboedientiam quomodo cum timore et tremore excepistis eum

¹⁶ gaudeo quod in omnibus confido in vobis

8 notam autem facimus vobis fratres gratiam Dei quae data est in ecclesiis Macedoniae

² quod in multo experimento tribulationis abundantia gaudii ipsorum et altissima paupertas eorum abundavit in divitias simplicitatis eorum

³ quia secundum virtutem testimonium illis reddo et supra virtutem voluntarii fuerunt

⁴ cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam et communicationem ministerii quod fit in sanctos

⁵ et non sicut speravimus sed semet ipsos dederunt primum Domino deinde nobis per voluntatem Dei

⁶ ita ut rogaemus Titum ut quemadmodum coepit ita et perficiat in vos etiam gratiam istam

⁷ sed sicut in omnibus abundatis fide et sermone et scientia et omni sollicitudine et caritate vestra in nos ut et in hac gratia abundetis

⁸ non quasi imperans dico sed per aliorum sollicitudinem etiam vestrae caritatis ingenitum bonum conprobans

⁹ scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi quoniam propter vos egenus factus est cum esset dives ut illius inopia vos divites essetis

¹⁰ et consilium in hoc do hoc enim vobis utile est qui non solum facere sed et velle coepistis ab anno priore

¹¹ nunc vero et facto perficite ut quemadmodum promptus est animus voluntatis ita sit et perficiendi ex eo quod habetis

¹² si enim voluntas prompta est secundum id quod habet accepta est non secundum quod non habet

¹³ non enim ut aliis sit remissio vobis autem tribulatio sed ex aequalitate

¹⁴ in praesenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat ut et illorum abundantia vestrae inopiae sit supplementum ut fiat aequalitas sicut scriptum est

¹⁵ qui multum non abundavit et qui modicum non minoravit

¹⁶ gratias autem Deo qui dedit eandem sollicitudinem pro vobis in corde Titi

¹⁷ quoniam exhortationem quidem suscepit sed cum sollicitior esset sua voluntate profectus est ad vos

¹⁸ misimus etiam cum illo fratrem cuius laus est in evangelio per omnes ecclesias

¹⁹ non solum autem sed et ordinatus ab ecclesiis comes peregrinationis nostrae in hac gratia quae ministratur a nobis ad Domini gloriam et destinatum voluntatem nostram

²⁰ devitantes hoc ne quis nos vituperet in hac plenitudine quae ministratur a nobis

²¹ providemus enim bona non solum coram Deo sed etiam coram hominibus

²² misimus autem cum illis et fratrem nostrum quem probavimus in multis saepe sollicitum esse nunc autem multo sollicitiorem confidentia multa in vos

²³ sive pro Tito qui est socius meus et in vos adiutor sive fratres nostri apostoli ecclesiarum gloriae Christi

²⁴ ostensionem ergo quae est caritatis vestrae et nostrae gloriae pro vobis in illos ostendite in faciem ecclesiarum

9 nam de ministerio quod fit in sanctos ex abundanti est mihi scribere vobis

² scio enim promptum animum vestrum pro quo de vobis glorior apud Macedonas quoniam Achaia parata est ab anno praeterito et vestra aemulatio provocavit plurimos

³ nisi autem fratres ut ne quod gloriamur de vobis evacuetur in hac parte ut quemadmodum dixi parati sitis

⁴ ne cum venerint mecum Macedones et invenerint vos inparatos erubescamus nos ut non dicamus vos in hac substantia

⁵ necessarium ergo existimavi rogare fratres ut praeveniant ad vos et praeparent repromissam benedictionem hanc paratam esse sic quasi benedictionem non quasi avaritiam

⁶ hoc autem qui parce seminat parce et metet et qui seminat in benedictionibus de benedictionibus et metet

⁷ unusquisque prout destinavit corde suo non ex tristitia aut ex necessitate hilarem enim datorem diligit Deus

⁸ potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes abundetis in omne opus bonum

⁹ sicut scriptum est dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet in aeternum

¹⁰ qui autem administrat semen seminanti et panem ad manducandum praestabit et multiplicabit semen vestrum et augebit incrementa frugum iustitiae vestrae

¹¹ ut in omnibus locupletati abundetis in omnem simplicitatem quae operatur per nos gratiarum actionem Deo

¹² quoniam ministerium huius officii non solum supplet ea quae desunt sanctis sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in Domino

¹³ per probationem ministerii huius glorificantes Deum in oboedientia confessionis vestrae in evangelium Christi et simplicitate communicationis in illos et in omnes

¹⁴ et ipsorum obsecratione pro vobis desiderantium vos propter eminentem gratiam Dei in vobis

¹⁵ gratias Deo super inenarrabili dono eius

10 ipse autem ego Paulus obsecro vos per mansuetudinem et modestiam Christi qui in facie quidem humilis inter vos absens autem confido in vobis

² rogo autem ne praesens audeam per eam confidentiam qua existimo audere in quosdam qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem ambulemus

³ in carne enim ambulantes non secundum carnem militamus

⁴ nam arma militiae nostrae non carnalia sed potentia Deo ad destructionem munitio- num consilia destruentes

⁵ et omnem altitudinem extollentem se adversus scientiam Dei et in captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi

⁶ et in promptu habentes ulcisci omnem inoboedientiam cum impleta fuerit vestra oboedientia

⁷ quae secundum faciem sunt videte si quis confidit sibi Christi se esse hoc cogitet iterum apud se quia sicut ipse Christi est ita et nos

⁸ nam et si amplius aliquid gloriatu- s fuero de potestate nostra quam dedit Dominus in aedificationem et non in destructionem vestram non erubescam

⁹ ut autem non existimer tamquam terrere vos per epistulas

¹⁰ quoniam quidem epistulae in- quiunt graves sunt et fortes praesentia autem corporis infirma et sermo contemptibilis

¹¹ hoc cogitet qui eiusmodi est quia quales sumus verbo per epistulas absentes tales et praesentes in facto

¹² non enim audemus inserere aut conparare nos quibusdam qui se ipsos commendant sed ipsi in nobis nosmet ipsos metientes et conparantes nosmet ipsos nobis

¹³ nos autem non in in- mensum gloriabimur sed secundum mensuram regulae quam mensus est nobis Deus mensuram pertingendi usque ad vos

¹⁴ non enim quasi non pertingentes ad vos superextendimus nos usque ad vos enim pervenimus in evangelio Christi

¹⁵ non in in- mensum gloriantes in alienis laboribus spem autem habentes crescentis fidei vestrae in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantiam

¹⁶ etiam in illa quae ultra vos sunt evangelizare non in aliena regula in his quae praeparata sunt gloriari

¹⁷ qui autem gloriatur in Domino gloriatur et sed quem Dominus commendat

11 utinam sustineretis modicum quid insipientiae meae sed et subportate me

² aemulor enim vos Dei aemulatione despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo

³ timeo autem ne sicut serpens Evam seduxit astutia sua ita corrumpantur sensus vestri et excidant a simplicitate quae est in Christo

⁴ nam si is qui venit alium Christum praedicat quem non praedicavimus aut alium spiritum accipitis quem non accepistis aut aliud evangelium quod non recepistis recte pateremini

⁵ existimo enim nihil me minus fecisse magnis apostolis

⁶ et si inperitus sermone sed non scientia in omnibus autem manifestatus sum vobis

⁷ aut numquid peccatum feci me ipsum humilians ut vos exaltemini quoniam gratis evangelium Dei evangelizavi vobis

⁸ alias ecclesias expoliavi accipiens stipendium ad ministerium vestrum

⁹ et cum essem apud vos et egerem nulli onerosus fui nam quod mihi deerat suppleverunt fratres qui venerunt a Macedonia et in omnibus sine onere me vobis servavi et servabo

¹⁰ est veritas Christi in me quoniam haec gloria non infringetur in me in regionibus Achaiae

¹¹ quare quia non diligo vos Deus scit

¹² quod autem facio et faciam ut amputem occasionem eorum qui volunt occasionem ut in quo gloriantur inveniantur sicut et nos

¹³ nam eiusmodi pseudoapostoli operarii subdoli transfigurantes se in apostolos Christi

¹⁴ et non mirum ipse enim Satanas transfiguratur se in angelum lucis

¹⁵ non est ergo magnum si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiae quorum finis erit secundum opera ipsorum

¹⁶ iterum dico ne quis me putet insipientem alioquin velut insipientem accipite me ut et ego modicum quid glorier

¹⁷ quod loquor non loquor secundum Dominum sed quasi in insipientia in hac substantia gloriae

¹⁸ quoniam multi gloriantur secundum carnem et ego gloriabor

¹⁹ libenter enim suffertis insipientes cum sitis ipsi sapientes

²⁰ sustinetis enim si quis vos in servitutem redigit si quis devorat si quis accipit si quis extollitur si quis in faciem vos caedit

²¹ secundum ignobilitatem dico quasi nos infirmi fuerimus in quo quis audet in insipientia dico audeo et ego

²² Hebraei sunt et ego Israhelitae sunt et ego semen Abrahae sunt et ego

²³ ministri Christi sunt minus sapiens dico plus ego in laboribus plurimis in carceribus abundantius in plagis supra modum in mortibus frequenter

²⁴ a Iudaeis quinquies quadragenas una minus accepi

²⁵ ter virgis caesus sum semel lapidatus sum ter naufragium feci nocte et die in profundo maris fui

²⁶ in itineribus saepe periculis fluminum periculis latronum periculis ex genere periculis ex gentibus periculis in civitate periculis in solitudine periculis in mari periculis in falsis fratribus

²⁷ in labore et aerumna in vigiliis multis in fame et siti in ieiuniis multis in frigore et nuditate

²⁸ praeter illa quae extrinsecus sunt instantia mea cotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum

²⁹ quis infirmatur et non infirmor quis scandalizatur et ego non uror

³⁰ si gloriari oportet quae infirmitatis meae sunt gloriabor

³¹ Deus et Pater Domini Iesu scit qui est benedictus in saecula quod non mentior

³² Damasci praepositus gentis Aretae regis custodiebat civitatem Damascenorum ut me comprehenderet

³³ et per fenestram in sporta dimissus sum per murum et effugi manus eius

12 si gloriari oportet non expedit quidem veniam autem ad visiones et revelationes Domini

² scio hominem in Christo ante annos quattuordecim sive in corpore nescio sive extra corpus nescio Deus scit raptum eiusmodi usque ad tertium caelum

³ et scio huiusmodi hominem sive in corpore sive extra corpus nescio Deus scit

⁴ quoniam raptus est in paradysum et audivit arcana verba quae non licet homini loqui

⁵ pro eiusmodi gloriabor pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis

⁶ nam et si voluero gloriari non ero insipiens veritatem enim dicam parco autem ne quis in me existimet supra id quod videt me aut audit ex me

⁷ et ne magnitudo revelationum extollat me datus est mihi stimulus carnis meae angelus Satanae ut me colaphizet

⁸ propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me

⁹ et dixit mihi sufficit tibi gratia mea nam virtus in infirmitate perficitur libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis ut inhabitet in me virtus Christi

¹⁰ propter quod placeo mihi in infirmitatibus in contumeliis in necessitatibus in persecutionibus in angustiis pro Christo cum enim infirmor tunc potens sum

¹¹ factus sum insipiens vos me coegistis ego enim debui a vobis commendari nihil enim minus fui ab his qui sunt supra modum apostoli tametsi nihil sum

¹² signa tamen apostoli facta sunt super vos in omni patientia signis et prodigiis et virtutibus

¹³ quid est enim quod minus habuistis prae ceteris ecclesiis nisi quod ego ipse non gravavi vos donate mihi hanc iniuriam

¹⁴ ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos et non ero gravis vobis non enim quaero quae vestra sunt sed vos nec enim debent filii parentibus thesaurizare sed parentes filiis

¹⁵ ego autem libentissime inpendam et superinpendam ipse pro animabus vestris licet plus vos diligens minus diligar

¹⁶ sed esto ego vos non gravavi sed cum essem astutus dolo vos cepi

¹⁷ numquid per aliquem eorum quos misi ad vos circumveni vos

¹⁸ rogavi Titum et misi cum illo fratrem numquid Titus vos circumvenit nonne eodem spiritu ambulavimus nonne hisdem vestigiis

¹⁹ olim putatis quod excusemus nos apud vos coram Deo in Christo loquimur omnia autem carissimi propter vestram aedificationem

²⁰ timeo enim ne forte cum venero non quales volo inveniam vos et ego inveniar a vobis qualem non vultis ne forte contentiones aemulationes animositates dissensiones detractiones susurrationse inflationes seditiones sint inter vos

²¹ ne iterum cum venero humiliet me Deus apud vos et lugeam multos ex his qui ante peccaverunt et non egerunt paenitentiam super inmunditia et fornicatione et inpudicitia quam gesserunt

13 ecce tertio hoc venio ad vos in ore duorum vel trium testium stabit omne verbum

² praedixi et praedico ut praesens bis et nunc absens his qui ante peccaverunt et ceteris omnibus quoniam si venero iterum non parcam

³ an experimentum quaeritis eius qui in me loquitur Christi qui in vos non infirmatur sed potens est in vobis

⁴ nam et si crucifixus est ex infirmitate sed vivit ex virtute Dei nam et nos infirmi sumus in illo sed vivemus cum eo ex virtute Dei in vobis

⁵ vosmet ipsos temptate si estis in fide ipsi vos probate an non cognoscitis vos ipsos quia Christus Iesus in vobis est nisi forte reprobi estis

⁶ spero autem quod cognoscetis quia nos non sumus reprobi

⁷ oramus autem Deum ut nihil mali faciatis non ut nos probati pareamus sed ut vos quod bonum est faciatis nos autem ut reprobi simus

⁸ non enim possumus aliquid adversus veritatem sed pro veritate

⁹ gaudemus enim quando nos infirmi sumus vos autem potentes estis hoc et oramus vestram consummationem

¹⁰ ideo haec absens scribo ut non praesens durius agam secundum potestatem quam Dominus dedit mihi in aedificationem et non in destructionem

¹¹ de cetero fratres gaudete perfecti estote exhortamini idem sapite pacem habete et Deus dilectionis et pacis erit vobiscum

¹² salutate invicem in osculo sancto salutant vos sancti omnes

¹³ gratia Domini nostri Iesu Christi et caritas Dei et communicatio Sancti Spiritus cum omnibus vobis amen

Epistula Ad Galatas

1 Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem sed per Iesum Christum et Deum Patrem qui suscitavit eum a mortuis
² et qui mecum sunt omnes fratres ecclesiis Galatiae
³ gratia vobis et pax a Deo Patre et Domino nostro Iesu Christo
⁴ qui dedit semet ipsum pro peccatis nostris ut eriperet nos de praesenti saeculo nequam secundum voluntatem Dei et Patris nostri
⁵ cui est gloria in saecula saeculorum amen
⁶ miror quod sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocavit in gratiam Christi in aliud evangelium
⁷ quod non est aliud nisi sunt aliqui qui vos conturbant et volunt convertere evangelium Christi
⁸ sed licet nos aut angelus de caelo evangelizet vobis praeterquam quod evangelizavimus vobis anathema sit
⁹ sicut praediximus et nunc iterum dico si quis vobis evangelizaverit praeter id quod accepistis anathema sit
¹⁰ modo enim hominibus suadeo aut Deo aut quaero hominibus placere si adhuc hominibus placerem Christi servus non essem
¹¹ notum enim vobis facio fratres evangelium quod evangelizatum est a me quia non est secundum hominem
¹² neque enim ego ab homine accepi illud neque didici sed per revelationem Iesu Christi
¹³ audistis enim conversationem meam aliquando in iudaismo quoniam supra modum persequabar ecclesiam Dei et expugnabam illam
¹⁴ et proficiebam in iudaismo supra multos coetaneos in genere meo abundantius aemulator existens paternarum mearum traditionum
¹⁵ cum autem placuit ei qui me segregavit de utero matris meae et vocavit per gratiam suam
¹⁶ ut revelaret Filium suum in me ut evangelizarem illum in gentibus continuo non adquievi carni et sanguini
¹⁷ neque veni Hierosolyma ad antecessores meos apostolos sed abii in Arabiam et iterum reversus sum Damascum
¹⁸ deinde post annos tres veni Hierosolyma videre Petrum et mansi apud eum diebus quindecim
¹⁹ alium autem apostolorum vidi neminem nisi Iacobum fratrem Domini
²⁰ quae autem scribo vobis ecce coram Deo quia non mentior
²¹ deinde veni in partes Syriae et Ciliciae

²² eram autem ignotus facie ecclesiis Iudaeae quae erant in Christo

²³ tantum autem auditum habebant quoniam qui persequabatur nos aliquando nunc evangelizat fidem quam aliquando expugnabat

²⁴ et in me clarificabant Deum

2 deinde post annos quattuordecim iterum ascendi Hierosolyma cum Barnaba adsumpto et Tito

² ascendi autem secundum revelationem et contuli cum illis evangelium quod praedico in gentibus seorsum autem his qui videbantur ne forte in vacuum currerem aut cucurrissem

³ sed neque Titus qui mecum erat cum esset gentilis compulsus est circumcidi

⁴ sed propter subintroductos falsos fratres qui subintroierunt explorare libertatem nostram quam habemus in Christo Iesu ut nos in servitute redigerent

⁵ quibus neque ad horam cessimus subiectioni ut veritas evangelii permaneat apud vos

⁶ ab his autem qui videbantur esse aliquid quales aliquando fuerint nihil mea interest Deus personam hominis non accipit mihi enim qui videbantur nihil contulerunt

⁷ sed e contra cum vidissent quod creditum est mihi evangelium praeputii sicut Petro circumcisionis

⁸ qui enim operatus est Petro in apostolatum circumcisionis operatus est et mihi inter gentes

⁹ et cum cognovissent gratiam quae data est mihi Iacobus et Cephas et Iohannes qui videbantur columnae esse dextras dederunt mihi et Barnabae societatis ut nos in gentes ipsi autem in circumcisionem

¹⁰ tantum ut pauperum memores essemus quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere

¹¹ cum autem venisset Cephas Antiochiam in faciem ei restiti quia reprehensibilis erat

¹² prius enim quam venirent quidam ab Iacobo cum gentibus edebat cum autem venissent subtrahebat et segregabat se timens eos qui ex circumcisione erant

¹³ et simulationi eius consenserunt ceteri Iudaei ita ut et Barnabas duceretur ab eis in illa simulatione

¹⁴ sed cum vidissem quod non recte ambularent ad veritatem evangelii dixi Cephae coram omnibus sit tu cum Iudaeus sis gentiliter et non iudaice vivis quomodo gentes cogis iudaizare

¹⁵ nos natura Iudaei et non ex gentibus peccatores

¹⁶ scientes autem quod non iustificatur homo ex operibus legis nisi per fidem Iesu Christi et nos in Christo Iesu credidimus ut iustificemur ex fide Christi et non ex operibus legis propter quod ex operibus legis non iustificabitur omnis caro

¹⁷ quod si quaerentes iustificari in Christo inventi sumus et ipsi peccatores numquid Christus peccati minister est absit

¹⁸ si enim quae destruxi haec iterum aedifico praevaricatorem me constituo

¹⁹ ego enim per legem legi mortuus sum ut Deo vivam Christo confixus sum cruci

²⁰ vivo autem iam non ego vivo vero in me Christus quod autem nunc vivo in carne in fide vivo Filii Dei qui dilexit me et tradidit se ipsum pro me

²¹ non abicio gratiam Dei si enim per legem iustitia ergo Christus gratis mortuus est

3 o insensati Galatae quis vos fascinavit ante quorum oculos Iesus Christus proscriptus est crucifixus

² hoc solum volo a vobis discere ex operibus legis Spiritum accepistis an ex auditu fidei

³ sic stulti estis cum Spiritu coeperitis nunc carne consummamini

⁴ tanta passi estis sine causa si tamen sine causa

⁵ qui ergo tribuit vobis Spiritum et operatur virtutes in vobis ex operibus legis an ex auditu fidei

⁶ sicut Abraham credidit Deo et reputatum est ei ad iustitiam

⁷ cognoscitis ergo quia qui ex fide sunt hii sunt filii Abrahae

⁸ providens autem scriptura quia ex fide iustificat gentes Deus praenuntiavit Abrahae quia benedicentur in te omnes gentes

⁹ igitur qui ex fide sunt benedicentur cum fideli Abraham

¹⁰ quicumque enim ex operibus legis sunt sub maledicto sunt scriptum est enim maledictus omnis qui non permanserit in omnibus quae scripta sunt in libro legis ut faciat ea

¹¹ quoniam autem in lege nemo iustificatur apud Deum manifestum est quia iustus ex fide vivit

¹² lex autem non est ex fide sed qui fecerit ea vivet in illis

¹³ Christus nos redemit de maledicto legis factus pro nobis maledictum quia scriptum est maledictus omnis qui pendet in ligno

¹⁴ ut in gentibus benedictio Abrahae fieret in Christo Iesu ut pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem

¹⁵ fratres secundum hominem dico tamen hominis confirmatum testamentum nemo spernit aut superordinat

¹⁶ Abrahae dictae sunt promissiones et semini eius non dicit et seminibus quasi in multis sed quasi in uno et semini tuo qui est Christus

¹⁷ hoc autem dico testamentum confirmatum a Deo quae post quadringentos et triginta annos facta est lex non irritam facit ad evacuandam promissionem

¹⁸ nam si ex lege hereditas iam non ex repromissione Abrahae autem per promissionem donavit Deus

¹⁹ quid igitur lex propter transgressiones posita est donec veniret semen cui promiserat ordinata per angelos in manu mediatoris

²⁰ mediator autem unius non est Deus autem unus est

²¹ lex ergo adversus promissa Dei absit si enim data esset lex quae posset vivificare vere ex lege esset iustitia

²² sed conclusit scriptura omnia sub peccato ut promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus

²³ prius autem quam veniret fides sub lege custodiebamur conclusi in eam fidem quae revelanda erat

²⁴ itaque lex pedagogus noster fuit in Christo ut ex fide iustificemur

²⁵ at ubi venit fides iam non sumus sub pedagogo

²⁶ omnes enim filii Dei estis per fidem in Christo Iesu

²⁷ quicumque enim in Christo baptizati estis Christum induistis

²⁸ non est Iudaeus neque Graecus non est servus neque liber non est masculus neque femina omnes enim vos unum estis in Christo Iesu

²⁹ si autem vos Christi ergo Abrahae semen estis secundum promissionem heredes

4 dico autem quanto tempore heres parvulus est nihil differt servo cum sit dominus omnium

² sed sub tutoribus est et actoribus usque ad praefinitum tempus a patre

³ ita et nos cum essemus parvuli sub elementis mundi eramus servientes

⁴ at ubi venit plenitudo temporis misit Deus Filium suum factum ex muliere factum sub lege

⁵ ut eos qui sub lege erant redimeret ut adoptionem filiorum reciperemus

⁶ quoniam autem estis filii misit Deus Spiritum Filii sui in corda nostra clamantem Abba Pater

⁷ itaque iam non es servus sed filius quod si filius et heres per Deum

⁸ sed tunc quidem ignorantes Deum his qui natura non sunt dii serviebatis

⁹ nunc autem cum cognoveritis Deum immo cognovistis a Deo quomodo convertimini iterum ad infirma et egena elementa quibus denuo servire vultis

¹⁰ dies observatis et menses et tempora et annos

¹¹ timeo vos ne forte sine causa laboraverim in vobis

¹² estote sicut et ego quia et ego sicut vos fratres obsecro vos nihil me laesistis
¹³ scitis autem quia per infirmitatem carnis evangelizavi vobis iam pridem
¹⁴ et temptationem vestram in carne mea non sprevistis neque respuistis sed sicut angelum Dei excepistis me sicut Christum Iesum
¹⁵ ubi est ergo beatitudo vestra testimonium enim perhibeo vobis quia si fieri posset oculos vestros eruissetis et dedissetis mihi
¹⁶ ergo inimicus vobis factus sum verum dicens vobis
¹⁷ aemulantur vos non bene sed excludere vos volunt ut illos aemulemini
¹⁸ bonum autem aemulamini in bono semper et non tantum cum praesens sum apud vos
¹⁹ filioli mei quos iterum parturio donec formetur Christus in vobis
²⁰ vellem autem esse apud vos modo et mutare vocem meam quoniam confundor in vobis
²¹ dicite mihi qui sub lege vultis esse legem non legistis
²² scriptum est enim quoniam Abraham duos filios habuit unum de ancilla et unum de libera
²³ sed qui de ancilla secundum carnem natus est qui autem de libera per repromissionem
²⁴ quae sunt per allegoriam dicta haec enim sunt duo testamenta unum quidem a monte Sina in servitute generans quae est Agar
²⁵ Sina enim mons est in Arabia qui coniunctus est ei quae nunc est Hierusalem et servit cum filiis eius
²⁶ illa autem quae sursum est Hierusalem libera est quae est mater nostra
²⁷ scriptum est enim laetare sterilis quae non pariterumpe et exclama quae non parturis quia multi filii desertae magis quam eius quae habet virum
²⁸ nos autem fratres secundum Isaac promissionis filii sumus
²⁹ sed quomodo tunc qui secundum carnem natus fuerat persequabatur eum qui secundum spiritum ita et nunc
³⁰ sed quid dicit scriptura eice ancillam et filium eius non enim heres erit filius ancillae cum filio liberae
³¹ itaque fratres non sumus ancillae filii sed liberae qua libertate nos Christus liberavit
5 state et nolite iterum iugo servitutis contineri
² ecce ego Paulus dico vobis quoniam si circumcidamini Christus vobis nihil proderit
³ testificor autem rursus omni homini circumcidenti se quoniam debitor est universae legis faciendae
⁴ evacuati estis a Christo qui in lege iustificamini a gratia excidistis
⁵ nos enim spiritu ex fide spem iustitiae expectamus

⁶ nam in Christo Iesu neque circumcisio aliquid valet neque praeputium sed fides quae per caritatem operatur
⁷ currebatis bene quis vos inpedivit veritati non oboedire
⁸ persuasio non est ex eo qui vocat vos
⁹ modicum fermentum totam massam corrumpit
¹⁰ ego confido in vobis in Domino quod nihil aliud sapietis qui autem conturbat vos portabit iudicium quicumque est ille
¹¹ ego autem fratres si circumcisionem adhuc praedico quid adhuc persecutionem patior ergo evacuatum est scandalum crucis
¹² utinam et abscidantur qui vos conturbant
¹³ vos enim in libertatem vocati estis fratres tantumne libertatem in occasionem detis carnis sed per caritatem servite invicem
¹⁴ omnis enim lex in uno sermone impletur diliges proximum tuum sicut te ipsum
¹⁵ quod si invicem mordetis et comeditis videte ne ab invicem consumamini
¹⁶ dico autem spiritu ambulate et desiderium carnis non perficietis
¹⁷ caro enim concupiscit adversus spiritum spiritus autem adversus carnem haec enim invicem adversantur ut non quaecumque vultis illa faciatis
¹⁸ quod si spiritu ducimini non estis sub lege
¹⁹ manifesta autem sunt opera carnis quae sunt fornicatio immunditia luxuria
²⁰ idolorum servitus veneficia inimicitiae contentiones aemulationes irae rixae dissensiones sectae
²¹ invidiae homicidia ebrietates comesationes et his similia quae praedico vobis sicut praedixi quoniam qui talia agunt regnum Dei non consequentur
²² fructus autem Spiritus est caritas gaudium pax longanimitas bonitas benignitas
²³ fides modestia continentia adversus huiusmodi non est lex
²⁴ qui autem sunt Christi carnem crucifixerunt cum vitiis et concupiscentiis
²⁵ si vivimus spiritu spiritu et ambulemus
²⁶ non efficiamur inanis gloriae cupidi invicem provocantes invicem invidentes
6 fratres et si praeoccupatus fuerit homo in aliquo delicto vos qui spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis considerans te ipsum ne et tu tempteris
² alter alterius onera portate et sic adimplebitis legem Christi
³ nam si quis existimat se aliquid esse cum sit nihil ipse se seducit
⁴ opus autem suum probet unusquisque et sic in semet ipso tantum gloriam habebit et non in altero
⁵ unusquisque enim onus suum portabit

GALATAS 6:6

⁶ communicet autem is qui catecizatur verbum ei
qui se catecizat in omnibus bonis
⁷ nolite errare Deus non inridetur
⁸ quae enim seminaverit homo haec et metet
quoniam qui seminat in carne sua de carne et metet
corruptionem qui autem seminat in spiritu de spiritu
metet vitam aeternam
⁹ bonum autem facientes non deficiamus tempore
enim suo metemus non deficientes
¹⁰ ergo dum tempus habemus operemur bonum ad
omnes maxime autem ad domesticos fidei
¹¹ videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu
¹² quicumque volunt placere in carne hii cogunt vos
circumcidi tantum ut crucis Christi persecutionem
non patiantur
¹³ neque enim qui circumciduntur legem custodiunt
sed volunt vos circumcidi ut in carne vestra glori-
entur
¹⁴ mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini
nostri Iesu Christi per quem mihi mundus cruci-
fixus est et ego mundo
¹⁵ in Christo enim Iesu neque circumcisio aliquid
valet neque praeputium sed nova creatura
¹⁶ et quicumque hanc regulam secuti fuerint pax
super illos et misericordia et super Israhel Dei
¹⁷ de cetero nemo mihi molestus sit ego enim stig-
mata Iesu in corpore meo porto
¹⁸ gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu
vestro fratres amen

Epistula Ad Ephesios

1 Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei sanctis omnibus qui sunt Ephesi et fidelibus in Christo Iesu

² gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo

³ benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in caelestibus in Christo

⁴ sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti et immaculati in conspectu eius in caritate

⁵ qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum secundum propositum voluntatis suae

⁶ in laudem gloriae gratiae suae in qua gratificavit nos in dilecto

⁷ in quo habemus redemptionem per sanguinem eius remissionem peccatorum secundum divitias gratiae eius

⁸ quae superabundavit in nobis in omni sapientia et prudentia

⁹ ut notum faceret nobis sacramentum voluntatis suae secundum bonum placitum eius quod proposuit in eo

¹⁰ in dispensationem plenitudinis temporum instaurare omnia in Christo quae in caelis et quae in terra sunt in ipso

¹¹ in quo etiam sorte vocati sumus praedestinati secundum propositum eius qui omnia operatur secundum consilium voluntatis suae

¹² ut simus in laudem gloriae eius qui ante speravimus in Christo

¹³ in quo et vos cum audissetis verbum veritatis evangelium salutis vestrae in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis Sancto

¹⁴ qui est pignus hereditatis nostrae in redemptionem acquisitionis in laudem gloriae ipsius

¹⁵ propterea et ego audiens fidem vestram quae est in Domino Iesu et dilectionem in omnes sanctos

¹⁶ non cesso gratias agens pro vobis memoriam vestri faciens in orationibus meis

¹⁷ ut Deus Domini nostri Iesu Christi Pater gloriae det vobis spiritum sapientiae et revelationis in agnitione eius

¹⁸ inluminatos oculos cordis vestri ut sciatis quae sit spes vocationis eius quae divitiae gloriae hereditatis eius in sanctis

¹⁹ et quae sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos qui credimus secundum operationem potentiae virtutis eius

²⁰ quam operatus est in Christo suscitans illum a mortuis et constituens ad dexteram suam in caelestibus

²¹ supra omnem principatum et potestatem et virtutem et dominationem et omne nomen quod nominatur non solum in hoc saeculo sed et in futuro

²² et omnia subiecit sub pedibus eius et ipsum dedit caput supra omnia ecclesiae

²³ quae est corpus ipsius plenitudo eius qui omnia in omnibus adimpletur

2 et vos cum essetis mortui delictis et peccatis vestris

² in quibus aliquando ambulastis secundum saeculum mundi huius secundum principem potestatis aeris huius spiritus qui nunc operatur in filios diffidentiae

³ in quibus et nos omnes aliquando conversati sumus in desideriis carnis nostrae facientes voluntates carnis et cogitationum et eramus natura filii irae sicut et ceteri

⁴ Deus autem qui dives est in misericordia propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos

⁵ et cum essemus mortui peccatis convivificavit nos Christo gratia estis salvati

⁶ et conresuscitavit et consedere fecit in caelestibus in Christo Iesu

⁷ ut ostenderet in saeculis supervenientibus abundantes divitias gratiae suae in bonitate super nos in Christo Iesu

⁸ gratia enim estis salvati per fidem et hoc non ex vobis Dei enim donum est

⁹ non ex operibus ut ne quis gloriatur

¹⁰ ipsius enim sumus factura creati in Christo Iesu in operibus bonis quae praeparavit Deus ut in illis ambulemus

¹¹ propter quod memores estote quod aliquando vos gentes in carne qui dicimini praeputium ab ea quae dicitur circumcisio in carne manufacta

¹² quia eratis illo in tempore sine Christo alienati a conversatione Israhel et hospites testamentorum promissionis spem non habentes et sine Deo in mundo

¹³ nunc autem in Christo Iesu vos qui aliquando eratis longe facti estis prope in sanguine Christi

EPHESIOS 2:14

¹⁴ ipse est enim pax nostra qui fecit utraque unum et medium parietem maceriae solvens inimicitiam in carne sua

¹⁵ legem mandatorum decretis evacuans ut duos condat in semet ipsum in unum novum hominem faciens pacem

¹⁶ et reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem interficiens inimicitiam in semet ipso

¹⁷ et veniens evangelizavit pacem vobis qui longe fuistis et pacem his qui prope

¹⁸ quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem

¹⁹ ergo iam non estis hospites et advenae sed estis cives sanctorum et domestici Dei

²⁰ supraedificati super fundamentum apostolorum et prophetarum ipso summo angulari lapide Christo Iesu

²¹ in quo omnis aedificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino

²² in quo et vos coaedificamini in habitaculum Dei in Spiritu

3 huius rei gratia ego Paulus vinctus Christi Iesu pro vobis gentibus

² si tamen audistis dispensationem gratiae Dei quae data est mihi in vobis

³ quoniam secundum revelationem notum mihi factum est sacramentum sicut supra scripsi in brevi

⁴ prout potestis legentes intellegere prudentiam meam in mysterio Christi

⁵ quod aliis generationibus non est agnatum filiis hominum sicuti nunc revelatum est sanctis apostolis eius et prophetis in Spiritu

⁶ esse gentes coheredes et concorporales et conparticipes promissionis in Christo Iesu per evangelium

⁷ cuius factus sum minister secundum donum gratiae Dei quae data est mihi secundum operationem virtutis eius

⁸ mihi omnium sanctorum minimo data est gratia haec in gentibus evangelizare ininvestigabiles divitias Christi

⁹ et inluminare omnes quae sit dispensatio sacramenti absconditi a saeculis in Deo qui omnia creavit

¹⁰ ut innotescat principibus et potestatibus in caelestibus per ecclesiam multiformis sapientia Dei

¹¹ secundum praefinitionem saeculorum quam fecit in Christo Iesu Domino nostro

¹² in quo habemus fiduciam et accessum in confidentia per fidem eius

¹³ propter quod peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis quae est gloria vestra

¹⁴ huius rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi

¹⁵ ex quo omnis paternitas in caelis et in terra nominatur

¹⁶ ut det vobis secundum divitias gloriae suae virtute corroborari per Spiritum eius in interiore homine

¹⁷ habitare Christum per fidem in cordibus vestris in caritate radicati et fundati

¹⁸ ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis quae sit latitudo et longitudo et sublimitas et profundum

¹⁹ scire etiam supereminentem scientiae caritatem Christi ut impleamini in omnem plenitudinem Dei

²⁰ ei autem qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intellegimus secundum virtutem quae operatur in nobis

²¹ ipsi gloria in ecclesia et in Christo Iesu in omnes generationes saeculi saeculorum amen

4 obsecro itaque vos ego vinctus in Domino ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis

² cum omni humilitate et mansuetudine cum patientia subportantes invicem in caritate

³ solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis

⁴ unum corpus et unus spiritus sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae

⁵ unus Dominus una fides unum baptisma

⁶ unus Deus et Pater omnium qui super omnes et per omnia et in omnibus nobis

⁷ unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi

⁸ propter quod dicit ascendens in altum captivam duxit captivitatem dedit dona hominibus

⁹ quod autem ascendit quid est nisi quia et descendit primum in inferiores partes terrae

¹⁰ qui descendit ipse est et qui ascendit super omnes caelos ut impleret omnia

¹¹ et ipse dedit quosdam quidem apostolos quosdam autem prophetas alios vero evangelistas alios autem pastores et doctores

¹² ad consummationem sanctorum in opus ministerii in aedificationem corporis Christi

¹³ donec occurramus omnes in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei in virum perfectum in mensuram aetatis plenitudinis Christi

¹⁴ ut iam non simus parvuli fluctuantes et circumferamur omni vento doctrinae in nequitia hominum in astutia ad circumventionem erroris

¹⁵ veritatem autem facientes in caritate crescamus in illo per omnia qui est caput Christus

¹⁶ ex quo totum corpus compactum et conexum per omnem iuncturam subministrationis secundum operationem in mensuram uniuscuiusque membri augmentum corporis facit in aedificationem sui in caritate

¹⁷ hoc igitur dico et testificor in Domino ut iam non ambuletis sicut gentes ambulant in vanitate sensus sui

¹⁸ tenebris obscuratum habentes intellectum alienati a vita Dei per ignorantiam quae est in illis propter caecitatem cordis ipsorum

¹⁹ qui desperantes semet ipsos tradiderunt in pudicitiae in operationem immunditiae omnis in avaritia

²⁰ vos autem non ita didicistis Christum

²¹ si tamen illum audistis et in ipso edocti estis sicut est veritas in Iesu

²² deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem qui corrumpitur secundum desideria erroris

²³ renovamini autem spiritu mentis vestrae

²⁴ et induite novum hominem qui secundum Deum creatus est in iustitia et sanctitate veritatis

²⁵ propter quod deponentes mendacium loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo quoniam sumus invicem membra

²⁶ irascimini et nolite peccare sol non occidat super iracundiam vestram

²⁷ nolite locum dare diabolo

²⁸ qui furabatur iam non furetur magis autem laboret operando manibus quod bonum est ut habeat unde tribuat necessitatem patienti

²⁹ omnis sermo malus ex ore vestro non procedat sed si quis bonus ad aedificationem oportunitatis ut det gratiam audientibus

³⁰ et nolite contristare Spiritum Sanctum Dei in quo signati estis in die redemptionis

³¹ omnis amaritudo et ira et indignatio et clamor et blasphemia tollatur a vobis cum omni malitia

³² estote autem invicem benigni misericordes donantes invicem sicut et Deus in Christo donavit nobis

5 estote ergo imitatores Dei sicut filii carissimi ² et ambulate in dilectione sicut et Christus dilexit nos et tradidit se ipsum pro nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis

³ fornicatio autem et omnis immunditia aut avaritia nec nominetur in vobis sicut decet sanctos

⁴ aut turpitudine aut stultiloquium aut scurrilitas quae ad rem non pertinent sed magis gratiarum actio

⁵ hoc enim scitote intellegentes quod omnis fornicator aut immundus aut avarus quod est idolorum servitus non habet hereditatem in regno Christi et Dei

⁶ nemo vos seducat inanibus verbis propter haec enim venit ira Dei in filios diffidentiae

⁷ nolite ergo effici participes eorum

⁸ eratis enim aliquando tenebrae nunc autem lux in Domino ut filii lucis ambulate

⁹ fructus enim lucis est in omni bonitate et iustitia et veritate

¹⁰ probantes quid sit beneplacitum Deo

¹¹ et nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum magis autem et redarguite

¹² quae enim in occulto fiunt ab ipsis turpe est et dicere

¹³ omnia autem quae arguuntur a lumine manifestantur omne enim quod manifestatur lumen est

¹⁴ propter quod dicit surge qui dormis et exurge a mortuis et inluminabit tibi Christus

¹⁵ videte itaque fratres quomodo caute ambuletis non quasi insipientes sed ut sapientes

¹⁶ redimentes tempus quoniam dies mali sunt

¹⁷ propterea nolite fieri imprudentes sed intellegentes quae sit voluntas Domini

¹⁸ et nolite inebriari vino in quo est luxuria sed implemini Spiritu

¹⁹ loquentes vobismet ipsis in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus cantantes et psallentes in cordibus vestris Domino

²⁰ gratias agentes semper pro omnibus in nomine Domini nostri Iesu Christi Deo et Patri

²¹ subiecti invicem in timore Christi

²² mulieres viris suis subditae sint sicut Domino

²³ quoniam vir caput est mulieris sicut Christus caput est ecclesiae ipse salvator corporis

²⁴ sed ut ecclesia subiecta est Christo ita et mulieres viris suis in omnibus

²⁵ viri diligite uxores sicut et Christus dilexit ecclesiam et se ipsum tradidit pro ea

²⁶ ut illam sanctificaret mundans lavacro aquae in verbo

²⁷ ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut rugam aut aliquid eiusmodi sed ut sit sancta et immaculata

²⁸ ita et viri debent diligere uxores suas ut corpora sua qui suam uxorem diligit se ipsum diligit

²⁹ nemo enim umquam carnem suam odio habuit sed nutrit et fovet eam sicut et Christus ecclesiam

³⁰ quia membra sumus corporis eius de carne eius et de ossibus eius

³¹ propter hoc relinquet homo patrem et matrem suam et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una

³² sacramentum hoc magnum est ego autem dico in Christo et in ecclesia

³³ verumtamen et vos singuli unusquisque suam uxorem sicut se ipsum diligit uxor autem ut timeat virum

6 filii oboedite parentibus vestris in Domino hoc enim est iustum

² honora patrem tuum et matrem quod est mandatum primum in promissione

³ ut bene sit tibi et sis longevus super terram

⁴ et patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros sed educate illos in disciplina et correptione Domini

EPHESIOS 6:5

⁵ servi oboedite dominis carnalibus cum timore et tremore in simplicitate cordis vestri sicut Christo
⁶ non ad oculum servientes quasi hominibus placentes sed ut servi Christi facientes voluntatem Dei ex animo
⁷ cum bona voluntate servientes sicut Domino et non hominibus
⁸ scientes quoniam unusquisque quodcumque fecerit bonum hoc percipiet a Domino sive servus sive liber
⁹ et domini eadem facite illis remittentes minas scientes quia et illorum et vester Dominus est in caelis et personarum acceptio non est apud eum
¹⁰ de cetero fratres confortamini in Domino et in potentia virtutis eius
¹¹ induite vos arma Dei ut possitis stare adversus insidias diaboli
¹² quia non est nobis conluctatio adversus carnem et sanguinem sed adversus principes et potestates adversus mundi rectores tenebrarum harum contra spiritalia nequitiæ in caelestibus
¹³ propterea accipite armaturam Dei ut possitis resistere in die malo et omnibus perfectis stare
¹⁴ state ergo succincti lumbos vestros in veritate et induti lorica iustitiæ
¹⁵ et calciati pedes in praeparatione evangelii pacis
¹⁶ in omnibus sumentes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere
¹⁷ et galeam salutis adsumite et gladium Spiritus quod est verbum Dei
¹⁸ per omnem orationem et obsecrationem orantes omni tempore in Spiritu et in ipso vigilantes in omni instantia et obsecratione pro omnibus sanctis
¹⁹ et pro me ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia notum facere mysterium evangelii
²⁰ pro quo legatione fungor in catena ita ut in ipso audeam prout oportet me loqui
²¹ ut autem et vos sciatis quæ circa me sunt quid agam omnia nota vobis faciet Tychicus carissimus frater et fidelis minister in Domino
²² quem misi ad vos in hoc ipsum ut cognoscatis quæ circa nos sunt et consoletur corda vestra
²³ pax fratribus et caritas cum fide a Deo Patre et Domino Iesu Christo
²⁴ gratia cum omnibus qui diligunt Dominum nostrum Iesum Christum in incorruptione

Epistula Ad Philippenses

1 Paulus et Timotheus servi Iesu Christi omnibus sanctis in Christo Iesu qui sunt Philippis cum episcopis et diaconis
2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo
3 gratias ago Deo meo in omni memoria vestri
4 semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis cum gaudio deprecationem faciens
5 super communicatione vestra in evangelio a prima die usque nunc
6 confidens hoc ipsum quia qui coepit in vobis opus bonum perficiet usque in diem Christi Iesu
7 sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis eo quod habeam in corde vos et in vinculis meis et in defensione et confirmatione evangelii socios gaudii mei omnes vos esse
8 testis enim mihi est Deus quomodo cupiam omnes vos in visceribus Christi Iesu
9 et hoc oro ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia et omni sensu
10 ut probetis potiora ut sitis sinceres et sine offensa in diem Christi
11 repleti fructu iustitiae per Christum Iesum in gloriam et laudem Dei
12 scire autem vos volo fratres quia quae circa me sunt magis ad profectum venerunt evangelii
13 ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni praetorio et in ceteris omnibus
14 et plures e fratribus in Domino confidentes vinculis meis abundantius audere sine timore verbum Dei loqui
15 quidam quidem et propter invidiam et contentionem quidam autem et propter bonam voluntatem Christum praedicant
16 quidam ex caritate scientes quoniam in defensionem evangelii positus sum
17 quidam autem ex contentione Christum adnuntiant non sincere existimantes pressuram se suscitare vinculis meis
18 quid enim dum omni modo sive per occasionem sive per veritatem Christus adnuntiatur et in hoc gaudeo sed et gaudebo
19 scio enim quia hoc mihi proveniet in salutem per vestram orationem et subministrationem Spiritus Iesu Christi
20 secundum expectationem et spem meam quia in nullo confundar sed in omni fiducia sicut semper et nunc magnificabitur Christus in corpore meo sive per vitam sive per mortem

21 mihi enim vivere Christus est et mori lucrum
22 quod si vivere in carne hic mihi fructus operis est et quid eligam ignoro
23 coartor autem e duobus desiderium habens dissolvi et cum Christo esse multo magis melius
24 permanere autem in carne magis necessarium est propter vos
25 et hoc confidens scio quia manebo et permanebo omnibus vobis ad profectum vestrum et gaudium fidei
26 ut gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me per meum adventum iterum ad vos
27 tantum digne evangelio Christi conversamini ut sive cum venero et videro vos sive absens audiam de vobis quia stetistis uno spiritu unianimes conlaborantes fide evangelii
28 et in nullo terreamini ab adversariis quae est illis causa perditionis vobis autem salutis et hoc a Deo
29 quia vobis donatum est pro Christo non solum ut in eum credatis sed ut etiam pro illo patiamini
30 eundem certamen habentes qualem et vidistis in me et nunc audistis de me
2 si qua ergo consolatio in Christo si quod solacium caritatis si qua societas spiritus si quid viscera et miserationes
2 implete gaudium meum ut idem sapiatis eandem caritatem habentes unianimes id ipsum sentientes
3 nihil per contentionem neque per inanem gloriam sed in humilitate superiores sibi invicem arbitantes
4 non quae sua sunt singuli considerantes sed et ea quae aliorum
5 hoc enim sentite in vobis quod et in Christo Iesu
6 qui cum in forma Dei esset non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo
7 sed semet ipsum exinanivit formam servi accipiens in similitudinem hominum factus et habitu inventus ut homo
8 humiliavit semet ipsum factus oboediens usque ad mortem mortem autem crucis
9 propter quod et Deus illum exaltavit et donavit illi nomen super omne nomen
10 ut in nomine Iesu omne genu flectat caelestium et terrestrium et infernorum
11 et omnis lingua confiteatur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris
12 itaque carissimi mei sicut semper oboedistis non ut in praesentia mei tantum sed multo magis nunc in absentia mea cum metu et tremore vestram salutem operamini

PHILIPPENSES 2:13

¹³ Deus est enim qui operatur in vobis et velle et perficere pro bona voluntate

¹⁴ omnia autem facite sine murmurationibus et haesitationibus

¹⁵ ut sitis sine querella et simplices filii Dei sine reprehensione in medio nationis pravae et perverse inter quos lucetis sicut luminaria in mundo

¹⁶ verbum vitae continentes ad gloriam meam in die Christi quia non in vacuum cucurri neque in vacuum laboravi

¹⁷ sed et si immolor supra sacrificium et obsequium fidei vestrae gaudeo et congratulor omnibus vobis

¹⁸ id ipsum autem et vos gaudete et congratulamini mihi

¹⁹ spero autem in Domino Iesu Timotheum cito me mittere ad vos ut et ego bono animo sim cognitis quae circa vos sunt

²⁰ neminem enim habeo tam unianimem qui sincera affectione pro vobis sollicitus sit

²¹ omnes enim sua quaerunt non quae sunt Christi Iesu

²² experimentum autem eius cognoscite quoniam sicut patri filius mecum servivit in evangelium

²³ hunc igitur spero me mittere mox ut videro quae circa me sunt

²⁴ confido autem in Domino quoniam et ipse veniam ad vos cito

²⁵ necessarium autem existimavi Epafroditum fratrem et cooperatorem et commilitonem meum vestrum autem apostolum et ministrum necessitatis meae mittere ad vos

²⁶ quoniam quidem omnes vos desiderabat et maestus erat propterea quod audieratis illum infirmatum

²⁷ nam et infirmatus est usque ad mortem sed Deus misertus est eius non solum autem eius verum etiam et mei ne tristitiam super tristitiam haberem

²⁸ festinantius ergo misi illum ut viso eo iterum gaudeatis et ego sine tristitia sim

²⁹ excipite itaque illum cum omni gaudio in Domino et eiusmodi cum honore habetote

³⁰ quoniam propter opus Christi usque ad mortem accessit tradens animam suam ut impleret id quod ex vobis deerat erga meum obsequium

3 de cetero fratres mei gaudete in Domino eadem vobis scribere mihi quidem non pigrum vobis autem necessarium

² videte canes videte malos operarios videte concisionem

³ nos enim sumus circumcisio qui spiritu Deo servimus et gloriamur in Christo Iesu et non in carne fiduciam habentes

⁴ quamquam ego habeam confidentiam et in carne si quis alius videtur confidere in carne ego magis

⁵ circumcisus octava die ex genere Israhel de tribu Benjamin Hebraeus ex Hebraeis secundum legem Phariseus

⁶ secundum aemulationem persequens ecclesiam Dei secundum iustitiam quae in lege est conversatus sine querella

⁷ sed quae mihi fuerunt lucra haec arbitratus sum propter Christum detrimenta

⁸ verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei propter quem omnia detrimentum feci et arbitrator ut stercora ut Christum lucri faciam

⁹ et inveniar in illo non habens meam iustitiam quae ex lege est sed illam quae ex fide est Christi quae ex Deo est iustitia in fide

¹⁰ ad agnoscendum illum et virtutem resurrectionis eius et societatem passionum illius configuratus morti eius

¹¹ si quo modo occurram ad resurrectionem quae est ex mortuis

¹² non quod iam acceperim aut iam perfectus sim sequor autem si comprehendam in quo et comprehensus sum a Christo Iesu

¹³ fratres ego me non arbitror comprehedissem unum autem quae quidem retro sunt obliviscens ad ea vero quae sunt in priora extendens me

¹⁴ ad destinatum persequor ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Iesu

¹⁵ quicumque ergo perfecti hoc sentiamus et si quid aliter sapitis et hoc vobis Deus revelabit

¹⁶ verumtamen ad quod pervenimus ut idem sapiamus et in eadem permaneamus regula

¹⁷ imitatores mei estote fratres et observate eos qui ita ambulant sicut habetis formam nos

¹⁸ multi enim ambulant quos saepe dicebam vobis nunc autem et flens dico inimicos crucis Christi

¹⁹ quorum finis interitus quorum deus venter et gloria in confusione ipsorum qui terrena sapiunt

²⁰ nostra autem conversatio in caelis est unde etiam salvatorem expectamus Dominum Iesum Christum

²¹ qui reformabit corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae secundum operationem qua possit etiam subicere sibi omnia

4 itaque fratres mei carissimi et desiderantissimi gaudium meum et corona mea sic state in Domino carissimi

² Euhodiam rogo et Syntychen deprecor id ipsum sapere in Domino

³ etiam rogo et te germane conpar adiuva illas quae mecum laboraverunt in evangelio cum Clemente et ceteris adiutoribus meis quorum nomina sunt in libro vitae

⁴ gaudete in Domino semper iterum dico gaudete

⁵ modestia vestra nota sit omnibus hominibus Dominus prope

⁶ nihil solliciti sitis sed in omni oratione et obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestrae innotescant apud Deum

⁷ et pax Dei quae exsuperat omnem sensum custodiat corda vestra et intellegentias vestras in Christo Iesu

⁸ de cetero fratres quaecumque sunt vera quaecumque pudica quaecumque iusta quaecumque sancta quaecumque amabilia quaecumque bonae fama si qua virtus si qua laus haec cogitate

⁹ quae et didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me haec agite et Deus pacis erit vobiscum

¹⁰ gavisus sum autem in Domino vehementer quoniam tandem aliquando refloruistis pro me sentire sicut et sentiebatis occupati autem eratis

¹¹ non quasi propter penuriam dico ego enim didici in quibus sum sufficiens esse

¹² scio et humiliari scio et abundare ubique et in omnibus institutus sum et satiari et esurire et abundare et penuriam pati

¹³ omnia possum in eo qui me confortat

¹⁴ verumtamen bene fecistis communicantes tribulationi meae

¹⁵ scitis autem et vos Philippenses quod in principio evangelii quando profectus sum a Macedonia nulla mihi ecclesia communicavit in ratione dati et accepti nisi vos soli

¹⁶ quia et Thessalonicam et semel et bis in usum mihi misistis

¹⁷ non quia quaero datum sed requiro fructum abundantem in rationem vestram

¹⁸ habeo autem omnia et abundo repletus sum acceptis ab Epafrodito quae misistis odorem suavitatis hostiam acceptam placentem Deo

¹⁹ Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum secundum divitias suas in gloria in Christo Iesu

²⁰ Deo autem et Patri nostro gloria in saecula saeculorum amen

²¹ salutate omnem sanctum in Christo Iesu salutant vos qui mecum sunt fratres

²² salutant vos omnes sancti maxime autem qui de Caesaris domo sunt

²³ gratia Domini Iesu Christi cum spiritu vestro amen

Epistula Ad Colossenses

1 Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei et Timotheus frater
² his qui sunt Colossis sanctis et fidelibus fratribus in Christo Iesu gratia vobis et pax a Deo Patre nostro
³ gratias agimus Deo et Patri Domini nostri Iesu Christi semper pro vobis orantes
⁴ audientes fidem vestram in Christo Iesu et dilectionem quam habetis in sanctos omnes
⁵ propter spem quae reposita est vobis in caelis quam audistis in verbo veritatis evangelii
⁶ quod pervenit ad vos sicut et in universo mundo est et fructificat et crescit sicut in vobis ex ea die qua audistis et cognovistis gratiam Dei in veritate
⁷ sicut didicistis ab Epaphra carissimo conservo nostro qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu
⁸ qui etiam manifestavit nobis dilectionem vestram in Spiritu
⁹ ideo et nos ex qua die audivimus non cessamus pro vobis orantes et postulantes ut impleamini agnitione voluntatis eius in omni sapientia et intellectu spiritali
¹⁰ ut ambuletis digne Deo per omnia placentes in omni opere bono fructificantes et crescentes in scientia Dei
¹¹ in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius in omni patientia et longanimitate cum gaudio
¹² gratias agentes Patri qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine
¹³ qui eripuit nos de potestate tenebrarum et transtulit in regnum Filii dilectionis suae
¹⁴ in quo habemus redemptionem remissionem peccatorum
¹⁵ qui est imago Dei invisibilis primogenitus omnis creaturae
¹⁶ quia in ipso condita sunt universa in caelis et in terra visibilia et invisibilia sive throni sive dominationes sive principatus sive potestates omnia per ipsum et in ipso creata sunt
¹⁷ et ipse est ante omnes et omnia in ipso constant
¹⁸ et ipse est caput corporis ecclesiae qui est principium primogenitus ex mortuis ut sit in omnibus ipse primatum tenens
¹⁹ quia in ipso conplacuit omnem plenitudinem habitare
²⁰ et per eum reconciliare omnia in ipsum pacificans per sanguinem crucis eius sive quae in terris sive quae in caelis sunt

²¹ et vos cum essetis aliquando alienati et inimici sensu in operibus malis

²² nunc autem reconciliavit in corpore carnis eius pro mortem exhibere vos sanctos et immaculatos et inreprehensibiles coram ipso

²³ si tamen permanetis in fide fundati et stabiles et immobiles ab spe evangelii quod audistis quod praedicatum est in universa creatura quae sub caelo est cuius factus sum ego Paulus minister

²⁴ qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis et adimpleo ea quae desunt passionum Christi in carne mea pro corpore eius quod est ecclesia

²⁵ cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei quae data est mihi in vos ut impleam verbum Dei

²⁶ mysterium quod absconditum fuit a saeculis et generationibus nunc autem manifestatum est sanctis eius

²⁷ quibus voluit Deus notas facere divitias gloriae sacramenti huius in gentibus quod est Christus in vobis spes gloriae

²⁸ quem nos adnuntiamus corripientes omnem hominem et docentes omnem hominem in omni sapientia ut exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu

²⁹ in quo et laboro certando secundum operationem eius quam operatur in me in virtute

2 volo enim vos scire qualem sollicitudinem habeam pro vobis et pro his qui sunt Laodiciae et quicumque non viderunt faciem meam in carne

² ut consolentur corda ipsorum instructi in caritate et in omnes divitias plenitudinis intellectus in agnitionem mysterii Dei Patris Christi Iesu

³ in quo sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae absconditi

⁴ hoc autem dico ut nemo vos decipiat in subtilitate sermonum

⁵ nam et si corpore absens sum sed spiritu vobiscum sum gaudens et videns ordinem vestrum et firmitermentum eius quae in Christo est fidei vestrae

⁶ sicut ergo accepistis Christum Iesum Dominum in ipso ambulate

⁷ radicati et supraedificati in ipso et confirmati fide sicut et didicistis abundantes in gratiarum actione

⁸ videte ne quis vos decipiat per philosophiam et inanem fallaciam secundum traditionem hominum secundum elementa mundi et non secundum Christum

COLOSSENSES 2:9

⁹ quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter
¹⁰ et estis in illo repleti qui est caput omnis principatus et potestatis
¹¹ in quo et circumcisi estis circumcissione non manufacta in expoliatione corporis carnis in circumcissione Christi
¹² consepulti ei in baptismo in quo et resurrexistis per fidem operationis Dei qui suscitavit illum a mortuis
¹³ et vos cum mortui essetis in delictis et praepotio carnis vestrae convivicavit cum illo donans vobis omnia delicta
¹⁴ delens quod adversum nos erat chirografum decretis quod erat contrarium nobis et ipsum tulit de medio adfigens illud cruci
¹⁵ expolians principatus et potestates traduxit palam triumphans illos in semet ipso
¹⁶ nemo ergo vos iudicet in cibo aut in potu aut in parte diei festi aut neomeniae aut sabbatorum
¹⁷ quae sunt umbra futurorum corpus autem Christi
¹⁸ nemo vos seducat volens in humilitate et religione angelorum quae non vidit ambulans frustra inflatus sensu carnis suae
¹⁹ et non tenens caput ex quo totum corpus per nexus et coniunctiones subministratum et constructum crescit in augmentum Dei
²⁰ si mortui estis cum Christo ab elementis mundi quid adhuc tamquam viventes in mundo decernitis
²¹ ne tetigeris neque gustaveris neque contrectaveris
²² quae sunt omnia in interitu ipso usu secundum praecepta et doctrinas hominum
²³ quae sunt rationem quidem habentia sapientiae in superstitione et humilitate et ad non parcendum corpori non in honore aliquo ad saturitatem carnis
3 igitur si conresurrexistis Christo quae sursum sunt quaerite ubi Christus est in dextera Dei sedens
² quae sursum sunt sapite non quae supra terram
³ mortui enim estis et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo
⁴ cum Christus apparuerit vita vestra tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria
⁵ mortificate ergo membra vestra quae sunt super terram fornicationem immunditiam libidinem concupiscentiam malam et avaritiam quae est simulacrorum servitus
⁶ propter quae venit ira Dei super filios incredulitatis
⁷ in quibus et vos ambulastis aliquando cum vivertis in illis
⁸ nunc autem deponite et vos omnia iram indignationem malitiam blasphemiam turpem sermonem de ore vestro

⁹ nolite mentiri invicem expoliantes vos veterem hominem cum actibus eius
¹⁰ et induentes novum eum qui renovatur in agnitionem secundum imaginem eius qui creavit eum
¹¹ ubi non est gentilis et Iudaeus circumcisio et praepotium barbarus et Scythia servus et liber sed omnia et in omnibus Christus
¹² induite vos ergo sicut electi Dei sancti et dilecti viscera misericordiae benignitatem humilitatem modestiam patientiam
¹³ subportantes invicem et donantes vobis ipsis si quis adversus aliquem habet querellam sicut et Dominus donavit vobis ita et vos
¹⁴ super omnia autem haec caritatem quod est vinculum perfectionis
¹⁵ et pax Christi exultet in cordibus vestris in qua et vocati estis in uno corpore et grati estote
¹⁶ verbum Christi habitet in vobis abundanter in omni sapientia docentes et commonentes vosmet ipsos psalmis hymnis canticis spiritualibus in gratia cantantes in cordibus vestris Deo
¹⁷ omne quodcumque facitis in verbo aut in opere omnia in nomine Domini Iesu gratias agentes Deo et Patri per ipsum
¹⁸ mulieres subditae estote viris sicut oportet in Domino
¹⁹ viri diligite uxores et nolite amari esse ad illas
²⁰ filii oboedite parentibus per omnia hoc enim placitum est in Domino
²¹ patres nolite ad indignationem provocare filios vestros ut non pusillo animo fiant
²² servi oboedite per omnia dominis carnalibus non ad oculum servientes quasi hominibus placentes sed in simplicitate cordis timentes Dominum
²³ quodcumque facitis ex animo operamini sicut Domino et non hominibus
²⁴ scientes quod a Domino accipietis retributionem hereditatis Domino Christo servite
²⁵ qui enim iniuriam facit recipiet id quod inique gessit et non est personarum acceptio
4 domini quod iustum est et aequum servis praestate scientes quoniam et vos Dominum habetis in caelo
² orationi instate vigilantes in ea in gratiarum actione
³ orantes simul et pro nobis ut Deus aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi propter quod etiam vinctus sum
⁴ ut manifestem illud ita ut oportet me loqui
⁵ in sapientia ambulate ad eos qui foris sunt tempus redimentes
⁶ sermo vester semper in gratia sale sit conditus ut sciatis quomodo oporteat vos unicuique respondere

⁷ quae circa me sunt omnia vobis nota faciet
Tychicus carissimus frater et fidelis minister et
conservus in Domino

⁸ quem misi ad vos ad hoc ipsum ut cognoscat quae
circa vos sunt et consoletur corda vestra

⁹ cum Onesimo carissimo et fideli fratre qui est ex
vobis omnia quae hic aguntur nota facient vobis

¹⁰ salutat vos Aristarchus concaptivus meus et Mar-
cus consobrinus Barnabae de quo accepistis man-
data si venerit ad vos excipite illum

¹¹ et Iesus qui dicitur Iustus qui sunt ex circumcisi-
one hii soli sunt adiutores in regno Dei qui mihi
fuerunt solacio

¹² salutat vos Epaphras qui ex vobis est servus
Christi Iesu semper sollicitus pro vobis in orationi-
bus ut stetis perfecti et pleni in omni voluntate Dei

¹³ testimonium enim illi perhibeo quod habet mul-
tum laborem pro vobis et pro his qui sunt Laodiciae
et qui Hierapoli

¹⁴ salutat vos Lucas medicus carissimus et Demas

¹⁵ salutate fratres qui sunt Laodiciae et Nympham et
quae in domo eius est ecclesiam

¹⁶ et cum lecta fuerit apud vos epistula facite ut et in
Laodicensium ecclesia legatur et eam quae
Laodicensium est vos legatis

¹⁷ et dicite Archippo vide ministerium quod acce-
pisti in Domino ut illud impleas

¹⁸ salutatio mea manu Pauli memores estote vincu-
lorum meorum gratia vobiscum amen

Epistula Ad
Thessalonicenses Primus

1 Paulus et Silvanus et Timotheus ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre et Domino Iesu Christo gratia vobis et pax

² gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis memoriam facientes in orationibus nostris sine intermissione

³ memores operis fidei vestrae et laboris et caritatis et sustinentiae spei Domini nostri Iesu Christi ante Deum et Patrem nostrum

⁴ scientes fratres dilecti a Deo electionem vestram

⁵ quia evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum sed et in virtute et in Spiritu Sancto et in plenitudine multa sicut scitis quales fuerimus vobis propter vos

⁶ et vos imitatores nostri facti estis et Domini excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio Spiritus Sancti

⁷ ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia et in Achaia

⁸ a vobis enim diffamatus est sermo Domini non solum in Macedonia et in Achaia sed in omni loco fides vestra quae est ad Deum profecta est ita ut non sit nobis necesse quicquam loqui

⁹ ipsi enim de nobis adnuntiant qualem introitum habuerimus ad vos et quomodo conversi estis ad Deum a simulacris servire Deo vivo et vero

¹⁰ et expectare Filium eius de caelis quem suscitavit ex mortuis Iesum qui eripuit nos ab ira ventura

2 nam ipsi scitis fratres introitum nostrum ad vos quia non inanis fuit

² sed ante passi et contumeliis affecti sicut scitis in Philippis fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos evangelium Dei in multa sollicitudine

³ exhortatio enim nostra non de errore neque de inmunditia neque in dolo

⁴ sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis evangelium ita loquimur non quasi hominibus placentes sed Deo qui probat corda nostra

⁵ neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis sicut scitis neque in occasione avaritiae Deus testis est

⁶ nec quaerentes ab hominibus gloriam neque a vobis neque ab aliis

⁷ cum possimus oneri esse ut Christi apostoli sed facti sumus lenes in medio vestrum tamquam si nutrix foveat filios suos

⁸ ita desiderantes vos cupide volebamus tradere vobis non solum evangelium Dei sed etiam animas nostras quoniam carissimi nobis facti estis

⁹ memores enim estis fratres laborem nostrum et fatigationem nocte et die operantes ne quem vestrum gravaremus praedicavimus in vobis evangelium Dei

¹⁰ vos testes estis et Deus quam sancte et iuste et sine querella vobis qui credidistis fuimus

¹¹ sicut scitis qualiter unumquemque vestrum tamquam pater filios suos

¹² deprecantes vos et consolantes testificati sumus ut ambularetis digne Deo qui vocavit vos in suum regnum et gloriam

¹³ ideo et nos gratias agimus Deo sine intermissione quoniam cum accepissetis a nobis verbum auditus Dei accepistis non ut verbum hominum sed sicut est vere verbum Dei qui operatur in vobis qui credidistis

¹⁴ vos enim imitatores facti estis fratres ecclesiarum Dei quae sunt in Iudaea in Christo Iesu quia eadem passi estis et vos a contribulibus vestris sicut et ipsi a Iudaeis

¹⁵ qui et Dominum occiderunt Iesum et prophetas et nos persecuti sunt et Deo non placent et omnibus hominibus adversantur

¹⁶ prohibentes nos gentibus loqui ut salvae fiant ut impleant peccata sua semper praevenit autem ira Dei super illos usque in finem

¹⁷ nos autem fratres desolati a vobis ad tempus horae aspectu non corde abundantius festinavimus faciem vestram videre cum multo desiderio

¹⁸ quoniam voluimus venire ad vos ego quidem Paulus et semel et iterum et inpedivit nos Satanas

¹⁹ quae est enim nostra spes aut gaudium aut corona gloriae nonne vos ante Dominum nostrum Iesum estis in adventu eius

²⁰ vos enim estis gloria nostra et gaudium

3 propter quod non sustinentes amplius placuit nobis remanere Athenis solis

² et misimus Timotheum fratrem nostrum et ministrum Dei in evangelio Christi ad confirmandos vos et exhortandos pro fide vestra

³ ut nemo moveatur in tribulationibus istis ipsi enim scitis quod in hoc positi sumus

⁴ nam et cum apud vos essemus praedicebamus vobis passuros nos tribulationes sicut et factum est et scitis

⁵ propterea et ego amplius non sustinens misi ad cognoscendam fidem vestram ne forte temptaverit vos is qui temptat et inanis fiat labor noster

THESSALONICENSES PRIMUS 3:6

⁶ nunc autem veniente Timotheo ad nos a vobis et adnuntiante nobis fidem et caritatem vestram et quia memoriam nostri habetis bonam semper desiderantes nos videre sicut nos quoque vos
⁷ ideo consolati sumus fratres in vobis in omni necessitate et tribulatione nostra per vestram fidem
⁸ quoniam nunc vivimus si vos statis in Domino
⁹ quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis in omni gaudio quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum
¹⁰ nocte et die abundantius orantes ut videamus faciem vestram et conpleamus ea quae desunt fidei vestrae
¹¹ ipse autem Deus et Pater noster et Dominus Iesus dirigat viam nostram ad vos
¹² vos autem Dominus multiplicet et abundare faciat caritatem in invicem et in omnes quemadmodum et nos in vobis
¹³ ad confirmanda corda vestra sine querella in sanctitate ante Deum et Patrem nostrum in adventu Domini nostri Iesu cum omnibus sanctis eius amen
4 de cetero ergo fratres rogamus vos et obsecramus in Domino Iesu ut quemadmodum accepistis a nobis quomodo vos oporteat ambulare et placere Deo sicut et ambulatis ut abundetis magis
² scitis enim quae praecepta dederimus vobis per Dominum Iesum
³ haec est enim voluntas Dei sanctificatio vestra
⁴ ut abstineteis vos a fornicatione ut sciat unusquisque vestrum suum vas possidere in sanctificatione et honore
⁵ non in passione desiderii sicut et gentes quae ignorant Deum
⁶ ut ne quis supergrediatur neque circumveniat in negotio fratrem suum quoniam vindex est Dominus de his omnibus sicut et praediximus vobis et testificati sumus
⁷ non enim vocavit nos Deus in immunditia sed in sanctificatione
⁸ itaque qui spernit non hominem spernit sed Deum qui etiam dedit Spiritum suum Sanctum in vobis
⁹ de caritate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis ipsi enim vos a Deo didicistis ut diligatis invicem
¹⁰ etenim facitis illud in omnes fratres in universa Macedonia rogamus autem vos fratres ut abundetis magis
¹¹ et operam detis ut quieti sitis et ut vestrum negotium agatis et operemini manibus vestris sicut praecepimus vobis
¹² et ut honeste ambuletis ad eos qui foris sunt et nullius aliquid desideretis
¹³ nolimus autem vos ignorare fratres de dormientibus ut non contristemini sicut et ceteri qui spem non habent

¹⁴ si enim credimus quod Iesus mortuus est et resurrexit ita et Deus eos qui dormierunt per Iesum adducet cum eo
¹⁵ hoc enim vobis dicimus in verbo Domini quia nos qui vivimus qui residui sumus in adventum Domini non praeveniemus eos qui dormierunt
¹⁶ quoniam ipse Dominus in iussu et in voce archangeli et in tuba Dei descendet de caelo et mortui qui in Christo sunt resurgent primi
¹⁷ deinde nos qui vivimus qui relinquimur simul rapiemur cum illis in nubibus obviam Domino in aera et sic semper cum Domino erimus
¹⁸ itaque consolamini invicem in verbis istis
5 de temporibus autem et momentis fratres non indigetis ut scribamus vobis
² ipsi enim diligenter scitis quia dies Domini sicut fur in nocte ita veniet
³ cum enim dixerint pax et securitas tunc repentinus eis superveniet interitus sicut dolor in utero habenti et non effugient
⁴ vos autem fratres non estis in tenebris ut vos dies ille tamquam fur comprehendat
⁵ omnes enim vos filii lucis estis et filii diei non sumus noctis neque tenebrarum
⁶ igitur non dormiamus sicut ceteri sed vigilemus et sobrii simus
⁷ qui enim dormiunt nocte dormiunt et qui ebrii sunt nocte ebrii sunt
⁸ nos autem qui diei sumus sobrii simus induti loricae fidei et caritatis et galeam spem salutis
⁹ quoniam non posuit nos Deus in iram sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Iesum Christum
¹⁰ qui mortuus est pro nobis ut sive vigilemus sive dormiamus simul cum illo vivamus
¹¹ propter quod consolamini invicem et aedificate alterutrum sicut et facitis
¹² rogamus autem vos fratres ut noveritis eos qui laborant inter vos et praesunt vobis in Domino et movent vos
¹³ ut habeatis illos abundantius in caritate propter opus illorum pacem habete cum eis
¹⁴ rogamus autem vos fratres corripite inquietos consolamini pusillianimes suscipite infirmos patientes estote ad omnes
¹⁵ videte ne quis malum pro malo alicui reddat sed semper quod bonum est sectamini et in invicem et in omnes
¹⁶ semper gaudete
¹⁷ sine intermissione orate
¹⁸ in omnibus gratias agite haec enim voluntas Dei est in Christo Iesu in omnibus vobis
¹⁹ Spiritum nolite extinguere
²⁰ prophetias nolite spernere
²¹ omnia autem probate quod bonum est tenete

- ²² ab omni specie mala abstinete vos
²³ ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia
et integer spiritus vester et anima et corpus sine
querella in adventu Domini nostri Iesu Christi
servetur
²⁴ fidelis est qui vocavit vos qui etiam faciet
²⁵ fratres orate pro nobis
²⁶ salutate fratres omnes in osculo sancto
²⁷ adiuro vos per Dominum ut legatur epistula om-
nibus sanctis fratribus
²⁸ gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum amen

Epistula Ad Thessalonicenses Secundus

1 Paulus et Silvanus et Timotheus ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo

² gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo

³ gratias agere debemus Deo semper pro vobis fratres ita ut dignum est quoniam supercrescit fides vestra et abundat caritas uniuscuiusque omnium vestrum in invicem

⁴ ita ut et nos ipsi in vobis gloriemur in ecclesiis Dei pro patientia vestra et fide in omnibus persecutionibus vestris et tribulationibus quas sustinetis

⁵ in exemplum iusti iudicii Dei ut digni habeamini regno Dei pro quo et patimini

⁶ si tamen iustum est apud Deum retribuere tribulationem his qui vos tribulant

⁷ et vobis qui tribulamini requiem nobiscum in revelatione Domini Iesu de caelo cum angelis virtutis eius

⁸ in flamma ignis dantis vindictam his qui non noverunt Deum et qui non oboediunt evangelio Domini nostri Iesu

⁹ qui poenas dabunt in interitu aeternas a facie Domini et a gloria virtutis eius

¹⁰ cum venerit glorificari in sanctis suis et admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo

¹¹ in quo etiam oramus semper pro vobis ut dignetur vos vocatione sua Deus et impleat omnem voluntatem bonitatis et opus fidei in virtute

¹² ut clarificetur nomen Domini nostri Iesu Christi in vobis et vos in illo secundum gratiam Dei nostri et Domini Iesu Christi

2 rogamus autem vos fratres per adventum Domini nostri Iesu Christi et nostrae congregationis in ipsum

² ut non cito moveamini a sensu neque terreamini neque per spiritum neque per sermonem neque per epistulam tamquam per nos quasi instet dies Domini

³ ne quis vos seducat ullo modo quoniam nisi venerit discessio primum et revelatus fuerit homo peccati filius perditionis

⁴ qui adversatur et extollitur supra omne quod dicitur Deus aut quod colitur ita ut in templo Dei sedeat ostendens se quia sit Deus

⁵ non retinetis quod cum adhuc essem apud vos haec dicebam vobis

⁶ et nunc quid detineat scitis ut reveletur in suo tempore

⁷ nam mysterium iam operatur iniquitatis tantum ut qui tenet nunc donec de medio fiat

⁸ et tunc revelabitur ille iniquus quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui et destruet in illustratione adventus sui

⁹ eum cuius est adventus secundum operationem Satanae in omni virtute et signis et prodigiis mendacibus

¹⁰ et in omni seductione iniquitatis his qui pereunt eo quod caritatem veritatis non receperunt ut salvi fierent

¹¹ ideo mittit illis Deus operationem erroris ut credant mendacio

¹² ut iudicentur omnes qui non crediderunt veritati sed consenserunt iniquitati

¹³ nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis fratres dilecti a Deo quod elegerit nos Deus primitias in salutem in sanctificatione Spiritus et fide veritatis

¹⁴ ad quod et vocavit vos per evangelium nostrum in acquisitionem gloriae Domini nostri Iesu Christi

¹⁵ itaque fratres state et tenete traditiones quas didicistis sive per sermonem sive per epistulam nostram

¹⁶ ipse autem Dominus noster Iesus Christus et Deus et Pater noster qui dilexit nos et dedit consolationem aeternam et spem bonam in gratia

¹⁷ exhortetur corda vestra et confirmet in opere et sermone bono

3 de cetero fratres orate pro nobis ut sermo Domini currat et clarificetur sicut et apud vos ² et ut liberemur ab inopportunis et malis hominibus non enim omnium est fides

³ fidelis autem Dominus est qui confirmabit vos et custodiet a malo

⁴ confidimus autem de vobis in Domino quoniam quae praecipimus et facitis et facietis

⁵ Dominus autem dirigat corda vestra in caritate Dei et patientia Christi

⁶ denuntiamus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi ut subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate et non secundum traditionem quam acceperunt a nobis

⁷ ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos quoniam non inquieti fuimus inter vos

THESSALONICENSES SECONDUS 3:8

⁸ neque gratis panem manducavimus ab aliquo sed in labore et fatigatione nocte et die operantes ne quem vestrum gravaremus

⁹ non quasi non habuerimus potestatem sed ut nosmet ipsos formam daremus vobis ad imitandum nos

¹⁰ nam et cum essemus apud vos hoc denuntiabamus vobis quoniam si quis non vult operari nec manducet

¹¹ audimus enim inter vos quosdam ambulare inquiete nihil operantes sed curiose agentes

¹² his autem qui eiusmodi sunt denuntiamus et obsecramus in Domino Iesu Christo ut cum silentio operantes suum panem manducet

¹³ vos autem fratres nolite deficere benefacientes

¹⁴ quod si quis non oboedit verbo nostro per epistulam hunc notate et non commisceamini cum illo ut confundatur

¹⁵ et nolite quasi inimicum existimare sed corripite ut fratrem

¹⁶ ipse autem Dominus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco Dominus cum omnibus vobis

¹⁷ salutatio mea manu Pauli quod est signum in omni epistula ita scribo

¹⁸ gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis amen

Epistula Ad Timotheum Primus

1 Paulus apostolus Christi Iesu secundum imperium Dei salvatoris nostri et Christi Iesu spei nostrae

² Timotheo dilecto filio in fide gratia misericordia pax a Deo Patre et Christo Iesu Domino nostro

³ sicut rogavi te ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam ut denuntiares quibusdam ne aliter docerent

⁴ neque intenderent fabulis et genealogiis interminatis quae quaestiones praestant magis quam aedificationem Dei quae est in fide

⁵ finis autem praecepti est caritas de corde puro et conscientia bona et fide non ficta

⁶ a quibus quidam aberrantes conversi sunt in vaniloquium

⁷ volentes esse legis doctores non intellegentes neque quae loquuntur neque de quibus adfirmant

⁸ scimus autem quia bona est lex si quis ea legitime utatur

⁹ sciens hoc quia iusto lex non est posita sed iniustus et non subditis impiis et peccatoribus sceleratis et contaminatis patricidis et matricidis homicidis

¹⁰ fornicariis masculorum concubitoribus plagiariis mendacibus periuris et si quid aliud sanae doctrinae adversatur

¹¹ quae est secundum evangelium gloriae beati Dei quod creditum est mihi

¹² gratias ago ei qui me confortavit Christo Iesu Domino nostro quia fidelem me existimavit ponens in ministerio

¹³ qui prius fui blasphemus et persecutor et contumeliosus sed misericordiam consecutus sum quia ignorans feci in incredulitate

¹⁴ superabundavit autem gratia Domini nostri cum fide et dilectione quae est in Christo Iesu

¹⁵ fidelis sermo et omni acceptione dignus quia Christus Iesus venit in mundum peccatores salvos facere quorum primus ego sum

¹⁶ sed ideo misericordiam consecutus sum ut in me primo ostenderet Christus Iesus omnem patientiam ad deformationem eorum qui credituri sunt illi in vitam aeternam

¹⁷ regi autem saeculorum inmortali invisibili soli Deo honor et gloria in saecula saeculorum amen

¹⁸ hoc praeceptum commendo tibi fili Timothee secundum praecedentes in te prophetias ut milites in illis bonam militiam

¹⁹ habens fidem et bonam conscientiam quam quidam repellentes circa fidem naufragaverunt

²⁰ ex quibus est Hymeneus et Alexander quos tradidi Satanae ut discant non blasphemare

2 obsecro igitur primo omnium fieri obsecrationes orationes postulationes gratiarum actiones pro omnibus hominibus

² pro regibus et omnibus qui in sublimitate sunt ut quietam et tranquillam vitam agamus in omni pietate et castitate

³ hoc enim bonum est et acceptum coram salutari nostro Deo

⁴ qui omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire

⁵ unus enim Deus unus et mediator Dei et hominum homo Christus Iesus

⁶ qui dedit redemptionem semet ipsum pro omnibus testimonium temporibus suis

⁷ in quo positus sum ego praedicator et apostolus veritatem dico non mentior doctor gentium in fide et veritate

⁸ volo ergo viros orare in omni loco levantes puras manus sine ira et disceptatione

⁹ similiter et mulieres in habitu ornato cum verecundia et sobrietate ornantes se non in tortis crinibus aut auro aut margaritis vel veste pretiosa

¹⁰ sed quod decet mulieres promittentes pietatem per opera bona

¹¹ mulier in silentio discat cum omni subiectione

¹² docere autem mulieri non permitto neque dominari in virum sed esse in silentio

¹³ Adam enim primus formatus est deinde Eva

¹⁴ et Adam non est seductus mulier autem seducta in praevaricatione fuit

¹⁵ salvabitur autem per filiorum generationem si permanserint in fide et dilectione et sanctificatione cum sobrietate

3 fidelis sermo si quis episcopatum desiderat bonum opus desiderat

² oportet ergo episcopum inreprehensibilem esse unius uxoris virum sobrium prudentem ornatum hospitem doctorem

³ non vinolentum non percussorem sed modestum non litigiosum non cupidum

⁴ suae domui bene praepositum filios habentem subditos cum omni castitate

⁵ si quis autem domui suae praeesse nescit quomodo ecclesiae Dei diligentiam habebit

⁶ non neophytum ne in superbia elatus in iudicium incidat diaboli

TIMOTHEUM PRIMUS 3:7

⁷ oportet autem illum et testimonium habere bonum ab his qui foris sunt ut non in obprobrium incidat et laqueum diaboli

⁸ diaconos similiter pudicos non bilingues non multo vino deditos non turpe lucrum sectantes

⁹ habentes mysterium fidei in conscientia pura

¹⁰ et hii autem probentur primum et sic ministrent nullum crimen habentes

¹¹ mulieres similiter pudicas non detrahentes sobrias fideles in omnibus

¹² diacones sint unius uxoris viri qui filiis suis bene praesunt et suis domibus

¹³ qui enim bene ministraverint gradum sibi bonum adquirent et multam fiduciam in fide quae est in Christo Iesu

¹⁴ haec tibi scribo sperans venire ad te cito

¹⁵ si autem tardavero ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conversari quae est ecclesia Dei vivi columna et firmamentum veritatis

¹⁶ et manifeste magnum est pietatis sacramentum quod manifestatum est in carne iustificatum est in spiritu apparuit angelis praedicatum est gentibus creditum est in mundo adsumptum est in gloria

4 Spiritus autem manifeste dicit quia in novissimis temporibus discedent quidam a fide adtententes spiritibus erroris et doctrinis daemoniorum

² in hypocrisi loquentium mendacium et cauteriatam habentium suam conscientiam

³ prohibentium nubere abstinere a cibis quos Deus creavit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus et his qui cognoverunt veritatem

⁴ quia omnis creatura Dei bona et nihil reiциendum quod cum gratiarum actione percipitur

⁵ sanctificatur enim per verbum Dei et orationem

⁶ haec proponens fratribus bonus eris minister Christi Iesu enutritus verbis fidei et bonae doctrinae quam adsecutus es

⁷ ineptas autem et aniles fabulas devita exerce te ipsum ad pietatem

⁸ nam corporalis exercitatio ad modicum utilis est pietas autem ad omnia utilis est promissionem habens vitae quae nunc est et futurae

⁹ fidelis sermo et omni acceptione dignus

¹⁰ in hoc enim laboramus et maledicimur quia speravimus in Deum vivum qui est salvator omnium hominum maxime fidelium

¹¹ praecipe haec et doce

¹² nemo adulescentiam tuam contemnat sed exemplum esto fidelium in verbo in conversatione in caritate in fide in castitate

¹³ dum venio adtende lectioni exhortationi doctrinae

¹⁴ noli negligere gratiam quae in te est quae data est tibi per prophetiam cum inpositione manuum presbyterii

¹⁵ haec meditare in his esto ut profectus tuus manifestus sit omnibus

¹⁶ adtende tibi et doctrinae insta in illis hoc enim faciens et te ipsum salvum facies et qui te audiunt

5 seniore[m] ne increpaveris sed obsecra ut patrem iuvenes ut fratres

² anus ut matres iuvenulas ut sorores in omni castitate

³ viduas honora quae vere viduae sunt

⁴ si qua autem vidua filios aut nepotes habet discant primum domum suam regere et mutuam vicem reddere parentibus hoc enim acceptum est coram Deo

⁵ quae autem vere vidua est et desolata speravit in Deum et instat obsecrationibus et orationibus nocte ac die

⁶ nam quae in deliciis est vivens mortua est

⁷ et hoc praecipe ut inreprehensibiles sint

⁸ si quis autem suorum et maxime domesticorum curam non habet fidem negavit et est infideli deterior

⁹ vidua eligatur non minus sexaginta annorum quae fuerit unius viri uxor

¹⁰ in operibus bonis testimonium habens si filios educavit si hospitio recepit si sanctorum pedes lavit si tribulationem patientibus subministravit si omne opus bonum subsecuta est

¹¹ adulescentiores autem viduas devita cum enim luxuriatae fuerint in Christo nubere volunt

¹² habentes damnationem quia primam fidem irritam fecerunt

¹³ simul autem et otiosae discunt circumire domos non solum otiosae sed et verbosae et curiosae loquentes quae non oportet

¹⁴ volo ergo iuveniores nubere filios procreare matres familias esse nullam occasionem dare adversario maledicti gratia

¹⁵ iam enim quaedam conversae sunt retro Satanam

¹⁶ si qua fidelis habet viduas subministret illis et non gravetur ecclesia ut his quae vere viduae sunt sufficiat

¹⁷ qui bene praesunt presbyteri duplici honore digni habeantur maxime qui laborant in verbo et doctrina

¹⁸ dicit enim scriptura non infrenabis os bovi trituranti et dignus operarius mercede sua

¹⁹ adversus presbyterum accusationem noli recipere nisi sub duobus et tribus testibus

²⁰ peccantes coram omnibus argue ut et ceteri timorem habeant

²¹ testor coram Deo et Christo Iesu et electis angelis ut haec custodias sine praeiudicio nihil faciens in aliam partem declinando

²² manus cito nemini inposueris neque communcaveris peccatis alienis te ipsum castum custodi

²³ noli adhuc aquam bibere sed vino modico utere propter stomachum tuum et frequentes tuas infirmitates

²⁴ quorundam hominum peccata manifesta sunt praecedentia ad iudicium quosdam autem et subsequuntur

²⁵ similiter et facta bona manifesta sunt et quae aliter se habent abscondi non possunt

6 quicumque sunt sub iugo servi dominos suos omni honore dignos arbitrentur ne nomen Domini et doctrina blasphemetur

² qui autem fideles habent dominos non contemnunt quia fratres sunt sed magis serviant quia fideles sunt et dilecti qui beneficium participes sunt haec doce et exhortare

³ si quis aliter docet et non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi et ei quae secundum pietatem est doctrinae

⁴ superbus nihil sciens sed languens circa quaestiones et pugnas verborum ex quibus oriuntur invidiae contentiones blasphemiae suspiciones malae

⁵ conflictationes hominum mente corruptorum et qui veritate privati sunt existimantium quaestum esse pietatem

⁶ est autem quaestus magnus pietas cum sufficientia

⁷ nihil enim intulimus in mundum haut dubium quia nec auferre quid possumus

⁸ habentes autem alimenta et quibus tegamur his contenti sumus

⁹ nam qui volunt divites fieri incidunt in temptationem et laqueum et desideria multa inutilia et nociva quae mergunt homines in interitum et perditionem

¹⁰ radix enim omnium malorum est cupiditas quam quidam appetentes erraverunt a fide et inseruerunt se doloribus multis

¹¹ tu autem o homo Dei haec fuge sectare vero iustitiam pietatem fidem caritatem patientiam mansuetudinem

¹² certa bonum certamen fidei adprehende vitam aeternam in qua vocatus es et confessus bonam confessionem coram multis testibus

¹³ praecipio tibi coram Deo qui vivificat omnia et Christo Iesu qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem

¹⁴ ut serves mandatum sine macula inreprehensibile usque in adventum Domini nostri Iesu Christi

¹⁵ quem suis temporibus ostendet beatus et solus potens rex regum et Dominus dominantium

¹⁶ qui solus habet immortalitatem lucem habitans inaccessibilem quem vidit nullus hominum sed nec videre potest cui honor et imperium sempiternum amen

¹⁷ divitibus huius saeculi praecipe non sublime sapere neque sperare in incerto divitiarum sed in Deo qui praestat nobis omnia abunde ad fruendum

¹⁸ bene agere divites fieri in operibus bonis facile tribuere communicare

¹⁹ thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum ut adprehendant veram vitam

²⁰ o Timothee depositum custodi devitans profanas vocum novitates et oppositiones falsi nominis scientiae

²¹ quam quidam promittentes circa fidem exciderunt gratia tecum

Epistula Ad Timotheum Secundus

1 Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei secundum promissionem vitae quae est in Christo Iesu

² Timotheo carissimo filio gratia misericordia pax a Deo Patre et Christo Iesu Domino nostro

³ gratias ago Deo cui servio a progenitoribus in conscientia pura quam sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis nocte ac die

⁴ desiderans te videre memor lacrimarum tuarum ut gaudio implear

⁵ recordationem accipiens eius fidei quae est in te non ficta quae et habitavit primum in avia tua Loide et matre tua Eunice certus sum autem quod et in te

⁶ propter quam causam admoneo te ut resuscites gratiam Dei quae est in te per inpositionem manuum mearum

⁷ non enim dedit nobis Deus spiritum timoris sed virtutis et dilectionis et sobrietatis

⁸ noli itaque erubescere testimonium Domini nostri neque me vinctum eius sed conlabora evangelio secundum virtutem Dei

⁹ qui nos liberavit et vocavit vocatione sancta non secundum opera nostra sed secundum propositum suum et gratiam quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora saecularia

¹⁰ manifestata est autem nunc per inlumptionem salvatoris nostri Iesu Christi qui destruxit quidem mortem inluminavit autem vitam et incorruptionem per evangelium

¹¹ in quo positus sum ego praedicator et apostolus et magister gentium

¹² ob quam causam etiam haec patior sed non confundor scio enim cui credidi et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem

¹³ formam habe sanorum verborum quae a me audisti in fide et dilectione in Christo Iesu

¹⁴ bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum qui habitat in nobis

¹⁵ scis hoc quod aversi sunt a me omnes qui in Asia sunt ex quibus est Phygelus et Hermogenes

¹⁶ det misericordiam Dominus Onesifori domui quia saepe me refrigeravit et catenam meam non erubuit

¹⁷ sed cum Romam venisset sollicitate me quaesivit et invenit

¹⁸ det illi Dominus invenire misericordiam a Domino in illa die et quanta Ephesi ministravit melius tu nosti

2 tu ergo fili mi confortare in gratia quae est in Christo Iesu

² et quae audisti a me per multos testes haec commenda fidelibus hominibus qui idonei erunt et alios docere

³ labora sicut bonus miles Christi Iesu

⁴ nemo militans implicat se negotiis saecularibus ut ei placeat cui se probavit

⁵ nam et qui certat in agone non coronatur nisi legitime certaverit

⁶ laborantem agricolam oportet primum de fructibus accipere

⁷ intellege quae dico dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum

⁸ memor esto Iesum Christum resurrexisse a mortuis ex semine David secundum evangelium meum

⁹ in quo laboro usque ad vincula quasi male operans sed verbum Dei non est alligatum

¹⁰ ideo omnia sustineo propter electos ut et ipsi salutem consequantur quae est in Christo Iesu cum gloria caelesti

¹¹ fidelis sermo nam si conmortui sumus et convivemus

¹² si sustinemus et conregnabimus si negabimus et ille negabit nos

¹³ si non credimus ille fidelis manet negare se ipsum non potest

¹⁴ haec commune testificans coram Domino noli verbis contendere in nihil utile ad subversionem audientium

¹⁵ sollicitate cura te ipsum probabilem exhibere Deo operarium inconfusibilem recte tractantem verbum veritatis

¹⁶ profana autem inaniloquia devita multum enim proficient ad impietatem

¹⁷ et sermo eorum ut cancer serpit ex quibus est Hymeneus et Philetus

¹⁸ qui a veritate exciderunt dicentes resurrectionem iam factam et subvertunt quorundam fidem

¹⁹ sed firmum fundamentum Dei stetit habens signaculum hoc cognovit Dominus qui sunt eius et discedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen Domini

²⁰ in magna autem domo non solum sunt vasa aurea et argentea sed et lignea et fictilia et quaedam quidem in honorem quaedam autem in contumeliam

²¹ si quis ergo emundaverit se ab istis erit vas in honorem sanctificatum et utile Domino ad omne opus bonum paratum

²² iuvenilia autem desideria fuge sectare vero iustitiam fidem caritatem pacem cum his qui invocant Dominum de corde puro

²³ stultas autem et sine disciplina quaestiones devita sciens quia generant lites

²⁴ servum autem Domini non oportet litigare sed mansuetum esse ad omnes docibilem patientem

²⁵ cum modestia corripientem eos qui resistunt nequando det illis Deus paenitentiam ad cognoscendam veritatem

²⁶ et resipiscant a diaboli laqueis a quo capti tenentur ad ipsius voluntatem

3 hoc autem scito quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa

² et erunt homines se ipsos amantes cupidi elati superbi blasphemi parentibus inoboedientes ingrati scelesti

³ sine affectione sine pace criminatores incontinentes inmites sine benignitate

⁴ proditores protervi tumidi voluptatum amatores magis quam Dei

⁵ habentes speciem quidem pietatis virtutem autem eius abnegantes et hos devita

⁶ ex his enim sunt qui penetrant domos et captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis quae ducuntur variis desideriis

⁷ semper discentes et numquam ad scientiam veritatis pervenientes

⁸ quemadmodum autem Iannes et Mambres restiterunt Mosi ita et hii resistunt veritati homines corrupti mente reprobi circa fidem

⁹ sed ultra non proficient insipientia enim eorum manifesta erit omnibus sicut et illorum fuit

¹⁰ tu autem adsecutus es meam doctrinam institutionem propositum fidem longanimitatem dilectionem patientiam

¹¹ persecutiones passiones qualia mihi facta sunt Antiochiae Iconii Lystris quales persecutiones sustinui et ex omnibus me eripuit Dominus

¹² et omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur

¹³ mali autem homines et seductores proficient in peius errantes et in errorem mittentes

¹⁴ tu vero permane in his quae didicisti et credita sunt tibi sciens a quo didiceris

¹⁵ et quia ab infantia sacras litteras nosti quae te possint instruere ad salutem per fidem quae est in Christo Iesu

¹⁶ omnis scriptura divinitus inspirata et utilis ad docendum ad arguendum ad corrigendum ad erudendum in iustitia

¹⁷ ut perfectus sit homo Dei ad omne opus bonum instructus

4 testificor coram Deo et Christo Iesu qui iudicaturus est vivos ac mortuos et adventum ip-

sius et regnum eius

² praedica verbum insta oportune inopportune argue obsecra increpa in omni patientia et doctrina

³ erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt sed ad sua desideria coacervabunt sibi magistros prurientes auribus

⁴ et a veritate quidem auditum avertent ad fabulas autem convertentur

⁵ tu vero vigila in omnibus labora opus fac evangelistae ministerium tuum imple

⁶ ego enim iam delibor et tempus meae resolutionis instat

⁷ bonum certamen certavi cursum consummavi fidem servavi

⁸ in reliquo reposita est mihi iustitiae corona quam reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex non solum autem mihi sed et his qui diligunt adventum eius

⁹ festina venire ad me cito

¹⁰ Demas enim me dereliquit diligens hoc saeculum et abiit Thessalonicam Crescens in Galliam Titus in Dalmatiam

¹¹ Lucas est mecum solus Marcum adsume et adduc tecum est enim mihi utilis in ministerium

¹² Tychicum autem misi Ephesum

¹³ paenulam quam reliqui Troade apud Carpum veniens adfers et libros maxime autem membranas

¹⁴ Alexander aeriarius multa mala mihi ostendit reddat ei Dominus secundum opera eius

¹⁵ quem et tu devita valde enim restitit verbis nostris

¹⁶ in prima mea defensione nemo mihi adfuit sed omnes me dereliquerunt non illis reputetur

¹⁷ Dominus autem mihi adstitit et confortavit me ut per me praedicatio impleatur et audiant omnes gentes et liberatus sum de ore leonis

¹⁸ liberabit me Dominus ab omni opere malo et salvum faciet in regnum suum caeleste cui gloria in saecula saeculorum amen

¹⁹ saluta Priscam et Aquilam et Onesifori domum

²⁰ Erastus remansit Corinthi Trophimum autem reliqui infirmum Mileti

²¹ festina ante hiemem venire salutatur te Eubulus et Pudens et Linus et Claudia et fratres omnes

²² Dominus Iesus cum spiritu tuo gratia nobiscum amen

Epistula Ad Titum

1 Paulus servus Dei apostolus autem Iesu Christi secundum fidem electorum Dei et agnitionem veritatis quae secundum pietatem est² in spem vitae aeternae quam promisit qui non mentitur Deus ante tempora saecularia³ manifestavit autem temporibus suis verbum suum in praedicatione quae credita est mihi secundum praeceptum salvatoris nostri Dei

⁴ Tito dilecto filio secundum communem fidem gratia et pax a Deo Patre et Christo Iesu salvatore nostro

⁵ huius rei gratia reliqui te Cretae ut ea quae desunt corrigas et constituas per civitates presbyteros sicut ego tibi disposui

⁶ si quis sine crimine est unius uxoris vir filios habens fideles non in accusatione luxuriae aut non subditos

⁷ oportet enim episcopum sine crimine esse sicut Dei dispensatorem non superbum non iracundum non vinolentum non percussorem non turpilucrum cupidum

⁸ sed hospitalem benignum sobrium iustum sanctum continentem

⁹ amplectentem eum qui secundum doctrinam est fidelem sermonem ut potens sit et exhortari in doctrina sana et eos qui contradicunt arguere

¹⁰ sunt enim multi et inoboedientes vaniloqui et seductores maxime qui de circumcissione sunt

¹¹ quos oportet redargui qui universas domos subvertunt docentes quae non oportet turpis lucri gratia

¹² dixit quidam ex illis proprius ipsorum propheta Cretenses semper mendaces malae bestiae ventres pigri

¹³ testimonium hoc verum est quam ob causam increpa illos dure ut sani sint in fide

¹⁴ non intendentes iudaicis fabulis et mandatis hominum aversantium se a veritate

¹⁵ omnia munda mundis coinquinatis autem et infidelibus nihil mundum sed inquinatae sunt eorum et mens et conscientia

¹⁶ confitentur se nosse Deum factis autem negant cum sunt abominati et incredibiles et ad omne opus bonum reprobi

2 tu autem loquere quae decet sanam doctrinam² senes ut sobrii sint pudici prudentes sani fide dilectione patientia

³ anus similiter in habitu sancto non criminatrices non vino multo servientes bene docentes

⁴ ut prudentiam doceant adolescentulas ut viros suos ament filios diligant

⁵ prudentes castas domus curam habentes benignas subditas suis viris ut non blasphemetur verbum Dei⁶ iuvenes similiter hortare ut sobrii sint

⁷ in omnibus te ipsum praebe exemplum bonorum operum in doctrina integritatem gravitatem

⁸ verbum sanum inreprehensibilem ut is qui ex adverso est vereatur nihil habens malum dicere de nobis

⁹ servos dominis suis subditos esse in omnibus placentes non contradicentes

¹⁰ non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes ut doctrinam salutaris nostri Dei ornent in omnibus

¹¹ apparuit enim gratia Dei salutaris omnibus hominibus

¹² erudiens nos ut abnegantes impietatem et saecularia desideria sobrie et iuste et pie vivamus in hoc saeculo

¹³ expectantes beatam spem et adventum gloriae magni Dei et salvatoris nostri Iesu Christi

¹⁴ qui dedit semet ipsum pro nobis ut nos redimeret ab omni iniquitate et mundaret sibi populum acceptabilem sectatorem bonorum operum

¹⁵ haec loquere et exhortare et argue cum omni imperio nemo te contemnat

3 admone illos principibus et potestatibus subditos esse dicto oboedire ad omne opus bonum paratos esse

² neminem blasphemare non litigiosos esse modestos omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines

³ eramus enim et nos aliquando insipientes increduli errantes servientes desideriis et voluptatibus variis in malitia et invidia agentes odibiles odientes invicem

⁴ cum autem benignitas et humanitas apparuit salvatoris nostri Dei

⁵ non ex operibus iustitiae quae fecimus nos sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus Sancti

⁶ quem effudit in nos abunde per Iesum Christum salvatorem nostrum

⁷ ut iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem vitae aeternae

TITUM 3:8

⁸ fidelis sermo est et de his volo te confirmare ut curent bonis operibus praeesse qui credunt Deo haec sunt bona et utilia hominibus

⁹ stultas autem quaestiones et genealogias et contentiones et pugnas legis devita sunt enim inutiles et vanae

¹⁰ hereticum hominem post unam et secundam correptionem devita

¹¹ sciens quia subversus est qui eiusmodi est et delinquit proprio iudicio condemnatus

¹² cum misero ad te Arteman aut Tychicum festina ad me venire Nicopolim ibi enim statui hiemare

¹³ Zenan legis peritum et Apollo sollicite praemitte ut nihil illis desit

¹⁴ discant autem et nostri bonis operibus praeesse ad usus necessarios ut non sint infructuosi

¹⁵ salutant te qui mecum sunt omnes saluta qui nos amant in fide gratia Dei cum omnibus vobis amen

Epistula Ad
Philemonem

1 Paulus victus Iesu Christi et Timotheus frater
Philemoni dilecto et adiutori nostro
2 et Appiae sorori et Archippo commilitoni nostro
et ecclesiae quae in domo tua est
3 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino
Iesu Christo
4 gratias ago Deo meo semper memoriam tui faci-
ens in orationibus meis
5 audiens caritatem tuam et fidem quam habes in
Domino Iesu et in omnes sanctos
6 ut communicatio fidei tuae evidens fiat in agni-
tione omnis boni in nobis in Christo Iesu
7 gaudium enim magnum habui et consolationem in
caritate tua quia viscera sanctorum requieverunt per
te frater
8 propter quod multam fiduciam habentes in Christo
Iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet
9 propter caritatem magis obsecro cum sis talis ut
Paulus senex nunc autem et victus Iesu Christi
10 obsecro te de meo filio quem genui in vinculis
Onesimo
11 qui tibi aliquando inutilis fuit nunc autem et tibi
et mihi utilis
12 quem remisi tu autem illum id est mea viscera
suscipe
13 quem ego volueram mecum detinere ut pro te
mihi ministraret in vinculis evangelii
14 sine consilio autem tuo nihil volui facere uti ne
velut ex necessitate bonum tuum esset sed volun-
tarium
15 forsitan enim ideo discessit ad horam a te ut ae-
ternum illum recipere
16 iam non ut servum sed plus servo carissimum
fratrem maxime mihi quanto autem magis tibi et in
carne et in Domino
17 si ergo habes me socium suscipe illum sicut me
18 si autem aliquid nocuit tibi aut debet hoc mihi
inputa
19 ego Paulus scripsi mea manu ego reddam ut non
dicam tibi quod et te ipsum mihi debes
20 ita frater ego te fruar in Domino refice viscera
mea in Domino
21 confidens oboedientia tua scripsi tibi sciens
quoniam et super id quod dico facies
22 simul autem et para mihi hospitium nam spero
per orationes vestras donari me vobis
23 salutem te Epaphras concaptivus meus in Christo
Iesu
24 Marcus Aristarchus Demas Lucas adiutores mei

25 gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu
vestro amen

Epistula Ad Hebraeos

1 multifariam et multis modis olim Deus loquens patribus in prophetis

² novissime diebus istis locutus est nobis in Filio quem constituit heredem universorum per quem fecit et saecula

³ qui cum sit splendor gloriae et figura substantiae eius portansque omnia verbo virtutis suae purgationem peccatorum faciens sedit ad dexteram Maiestatis in excelsis

⁴ tanto melior angelis effectus quanto differentius prae illis nomen hereditavit

⁵ cui enim dixit aliquando angelorum Filius meus es tu ego hodie genui te et rursus ego ero illi in Patrem et ipse erit mihi in Filium

⁶ et cum iterum introducit primogenitum in orbem terrae dicit et adorent eum omnes angeli Dei

⁷ et ad angelos quidem dicit qui facit angelos suos spiritus et ministros suos flammam ignis

⁸ ad Filium autem thronus tuus Deus in saeculum saeculi et virga aequitatis virga regni tui

⁹ dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo exultationis prae participibus tuis

¹⁰ et tu in principio Domine terram fundasti et opera manuum tuarum sunt caeli

¹¹ ipsi peribunt tu autem permanebis et omnes ut vestimentum veterescent

¹² et velut amictum involves eos et mutabuntur tu autem idem es et anni tui non deficient

¹³ ad quem autem angelorum dixit aliquando sede a dextris meis quoadusque ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum

¹⁴ nonne omnes sunt administratorii spiritus in ministerium missi propter eos qui hereditatem capient salutis

2 propterea abundantius oportet observare nos ea quae audivimus ne forte pereffluamus

² si enim qui per angelos dictus est sermo factus est firmus et omnis praevaricatio et inobedientia accepit iustam mercedis retributionem

³ quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem quae cum initium accepisset enarrari per Dominum ab eis qui audierunt in nos confirmata est

⁴ contestante Deo signis et portentis et variis virtutibus et Spiritus Sancti distributionibus secundum suam voluntatem

⁵ non enim angelis subiecit orbem terrae futurum de quo loquimur

⁶ testatus est autem in quodam loco quis dicens quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum

⁷ minuisti eum paulo minus ab angelis gloria et honore coronasti eum et constituisti eum super opera manuum tuarum

⁸ omnia subiecisti sub pedibus eius in eo enim quod ei omnia subiecit nihil dimisit non subiectum ei nunc autem necdum videmus omnia subiecta ei

⁹ eum autem qui modico quam angeli minoratus est videmus Iesum propter passionem mortis gloria et honore coronatum ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem

¹⁰ decebat enim eum propter quem omnia et per quem omnia qui multos filios in gloriam adduxerat auctorem salutis eorum per passiones consummare

¹¹ qui enim sanctificat et qui sanctificantur ex uno omnes propter quam causam non confunditur fratres eos vocare dicens

¹² nuntiabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesiae laudabo te

¹³ et iterum ego ero fidens in eum et iterum ecce ego et pueri mei quos mihi dedit Deus

¹⁴ quia ergo pueri communicaverunt sanguini et carni et ipse similiter participavit hisdem ut per mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium id est diabolum

¹⁵ et liberaret eos qui timore mortis per totam vitam obnoxii erant servituti

¹⁶ nusquam enim angelos adprehendit sed semen Abrahae adprehendit

¹⁷ unde debuit per omnia fratribus simile ut misericos fieret et fidelis pontifex ad Deum ut reprobaret delicta populi

¹⁸ in eo enim in quo passus est ipse temptatus potens est eis qui temptantur auxiliari

3 unde fratres sancti vocationis caelestis participes considerate apostolum et pontificem confessionis nostrae Iesum

² qui fidelis est ei qui fecit illum sicut et Moses in omni domo illius

³ amplioris enim gloriae iste prae Mose dignus habitus est quanto ampliohem honorem habet domus qui fabricavit illam

⁴ omnis namque domus fabricatur ab aliquo qui autem omnia creavit Deus

⁵ et Moses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus in testimonium eorum quae dicenda erant

HEBRAEOS 3:6

⁶ Christus vero tamquam filius in domo sua quae domus sumus nos si fiduciam et gloriam spei usque ad finem firmam retineamus

⁷ quapropter sicut dicit Spiritus Sanctus hodie si vocem eius audieritis

⁸ nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione secundum diem temptationis in deserto

⁹ ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt et viderunt opera mea

¹⁰ quadraginta annos propter quod infensus fui generationi huic et dixi semper errant corde ipsi autem non cognoverunt vias meas

¹¹ sicut iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam

¹² videte fratres ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discedendi a Deo vivo

¹³ sed adhortamini vosmet ipsos per singulos dies donec hodie cognominatur ut non obduretur quis ex vobis fallacia peccati

¹⁴ participes enim Christi effecti sumus si tamen initium substantiae usque ad finem firmum retineamus

¹⁵ dum dicitur hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra quemadmodum in illa exacerbatione

¹⁶ quidam enim audientes exacerbaverunt sed non universi qui profecti sunt ab Aegypto per Moysen

¹⁷ quibus autem infensus est quadraginta annos nonne illis qui peccaverunt quorum cadavera prostrata sunt in deserto

¹⁸ quibus autem iuravit non introire in requiem ipsius nisi illis qui increduli fuerunt

¹⁹ et videmus quia non potuerunt introire propter incredulitatem

4 timeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius existimetur aliqui ex vobis deesse

² etenim et nobis nuntiatum est quemadmodum et illis sed non profuit illis sermo auditus non admixtis fidei ex his quae audierunt

³ ingrediemur enim in requiem qui credimus quemadmodum dixit sicut iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam et quidem operibus ab institutione mundi factis

⁴ dixit enim quodam loco de die septima sic et requievit Deus die septima ab omnibus operibus suis

⁵ et in isto rursum si introibunt in requiem meam

⁶ quoniam ergo superest quosdam introire in illam et hii quibus prioribus adnuntiatum est non introierunt propter incredulitatem

⁷ iterum terminat diem quendam hodie in David dicendo post tantum temporis sicut supra dictum est hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra

⁸ nam si eis Iesus requiem praestitisset numquam de alio loqueretur posthac die

⁹ itaque relinquitur sabbatismus populo Dei

¹⁰ qui enim ingressus est in requiem eius etiam ipse requievit ab operibus suis sicut a suis Deus

¹¹ festinemus ergo ingredi in illam requiem ut ne in id ipsum quis incidat incredulitatis exemplum

¹² vivus est enim Dei sermo et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti et pertingens usque ad divisionem animae ac spiritus conpagum quoque et medullarum et discretor cogitationum et intentionum cordis

¹³ et non est ulla creatura invisibilis in conspectu eius omnia autem nuda et aperta sunt oculis eius ad quem nobis sermo

¹⁴ habentes ergo pontificem magnum qui penetraverit caelos Iesum Filium Dei teneamus confessionem

¹⁵ non enim habemus pontificem qui non possit conpati infirmitatibus nostris temptatum autem per omnia pro similitudine absque peccato

¹⁶ adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiae ut misericordiam consequamur et gratiam inveniamus in auxilio oportuno

5 omnis namque pontifex ex hominibus adsumptus pro hominibus constituitur in his quae sunt ad Deum ut offerat dona et sacrificia pro peccatis

² qui condolere possit his qui ignorant et errant quoniam et ipse circumdatus est infirmitate

³ et propter eam debet quemadmodum et pro populo ita etiam pro semet ipso offerre pro peccatis

⁴ nec quisquam sumit sibi honorem sed qui vocatur a Deo tamquam Aaron

⁵ sic et Christus non semet ipsum clarificavit ut pontifex fieret sed qui locutus est ad eum Filius meus es tu ego hodie genui te

⁶ quemadmodum et in alio dicit tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech

⁷ qui in diebus carnis suae preces supplicationesque ad eum qui possit salvum illum a morte facere cum clamore valido et lacrimis offerens et exauditus pro sua reverentia

⁸ et quidem cum esset Filius didicit ex his quae passus est oboedientiam

⁹ et consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae

¹⁰ appellatus a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech

¹¹ de quo grandis nobis sermo et ininterpretabilis ad dicendum quoniam inbecilles facti estis ad audendum

¹² etenim cum deberetis magistri esse propter tempus rursum indigetis ut vos doceamini quae sint

elementa exordii sermonum Dei et facti estis quibus lacte opus sit non solido cibo

¹³ omnis enim qui lactis est particeps expers est sermonis iustitiae parvulus enim est

¹⁴ perfectorum autem est solidus cibus eorum qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali

6 quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem ad perfectionem feramur non rursum iacentes fundamentum paenitentiae ab operibus mortuis et fidei ad Deum

² baptismatum doctrinae inpositionis quoque manuum ac resurrectionis mortuorum et iudicii aeterni

³ et hoc faciemus siquidem permiserit Deus

⁴ impossibile est enim eos qui semel sunt inluminati gustaverunt etiam donum caeleste et participes sunt facti Spiritus Sancti

⁵ gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum virtutesque saeculi venturi

⁶ et prolapsi sunt renovari rursus ad paenitentiam rursum crucifigentes sibimet ipsis Filium Dei et ostentui habentes

⁷ terra enim saepe venientem super se bibens imbrem et generans herbam oportunam illis a quibus colitur accipit benedictionem a Deo

⁸ proferens autem spinas ac tribulos reproba est et maledicto proxima cuius consummatio in combustionem

⁹ confidimus autem de vobis dilectissimi meliora et viciniora saluti tametsi ita loquimur

¹⁰ non enim iniustus Deus ut obliviscatur operis vestri et dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius qui ministrastis sanctis et ministratis

¹¹ cupimus autem unumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad expletionem spei usque in finem

¹² ut non segnes efficiamini verum imitatores eorum qui fide et patientia hereditabunt promissiones

¹³ Abrahae namque promittens Deus quoniam neminem habuit per quem iuraret maiorem iuravit per semet ipsum

¹⁴ dicens nisi benedicens benedicam te et multiplicans multiplicabo te

¹⁵ et sic longanimiter ferens adeptus est repromissionem

¹⁶ homines enim per maiorem sui iurant et omnis controversiae eorum finis ad confirmationem est iuramentum

¹⁷ in quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis heredibus immobilitatem consilii sui interposuit iusiurandum

¹⁸ ut per duas res immobiles quibus impossibile est mentiri Deum fortissimum solacium habeamus qui confugimus ad tenendam propositam spem

¹⁹ quam sicut anchoram habemus animae tutam ac firmam et incedentem usque in interiora velaminis

²⁰ ubi praecursor pro nobis introiit Iesus secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in aeternum

7 hic enim Melchisedech rex Salem sacerdos Dei summi qui obviavit Abrahae regresso a caede regum et benedixit ei

² cui decimas omnium divisit Abraham primum quidem qui interpretatur rex iustitiae deinde autem et rex Salem quod est rex pacis

³ sine patre sine matre sine genealogia neque initium dierum neque finem vitae habens adsimilatus autem Filio Dei manet sacerdos in perpetuum

⁴ intuemini autem quantus sit hic cui et decimam dedit de praecipuis Abraham patriarcha

⁵ et quidem de filiis Levi sacerdotium accipientes mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem id est a fratribus suis quamquam et ipsi exierunt de lumbis Abrahae

⁶ cuius autem generatio non adnumeratur in eis decimas sumpsit Abraham et hunc qui habebat repromissiones benedixit

⁷ sine ulla autem contradictione quod minus est a meliore benedicatur

⁸ et hic quidem decimas morientes homines accipiunt ibi autem contestatus quia vivit

⁹ et ut ita dictum sit per Abraham et Levi qui decimas accipit decimatus est

¹⁰ adhuc enim in lumbis patris erat quando obviavit ei Melchisedech

¹¹ si ergo consummatio per sacerdotium leviticum erat populus enim sub ipso legem accepit quid adhuc necessarium secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem et non secundum ordinem Aaron dici

¹² translato enim sacerdotio necesse est ut et legis translatio fiat

¹³ in quo enim haec dicuntur de alia tribu est de qua nullus altario praesto fuit

¹⁴ manifestum enim quod ex Iuda ortus sit Dominus noster in qua tribu nihil de sacerdotibus Moses locutus est

¹⁵ et amplius adhuc manifestum est si secundum similitudinem Melchisedech exurgit alius sacerdos

¹⁶ qui non secundum legem mandati carnalis factus est sed secundum virtutem vitae insolubilis

¹⁷ contestatur enim quoniam tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech

¹⁸ reprobatio quidem fit praecedentis mandati propter infirmitatem eius et inutilitatem

¹⁹ nihil enim ad perfectum adduxit lex introductio vero melioris spei per quam proximamus ad Deum

²⁰ et quantum est non sine iureiurando alii quidem sine iureiurando sacerdotes facti sunt

HEBRAEOS 7:21

²¹ hic autem cum iureiurando per eum qui dixit ad illum iuravit Dominus et non paenitebit tu es sacerdos in aeternum

²² in tantum melioris testamenti sponsor factus est Iesus

²³ et alii quidem plures facti sunt sacerdotes idcirco quod morte prohiberentur permanere

²⁴ hic autem eo quod maneat in aeternum sempiternum habet sacerdotium

²⁵ unde et salvare in perpetuo potest accedentes per semet ipsum ad Deum semper vivens ad interpellandum pro eis

²⁶ talis enim decebat ut nobis esset pontifex sanctus innocens inpollutus segregatus a peccatoribus et excelsior caelis factus

²⁷ qui non habet cotidie necessitatem quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre deinde pro populi hoc enim fecit semel se offerendo

²⁸ lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes sermo autem iurisiurandi qui post legem est Filium in aeternum perfectum

8 capitulum autem super ea quae dicuntur talem habemus pontificem qui consedit in dextera sedis Magnitudinis in caelis

² sanctorum minister et tabernaculi veri quod fixit Dominus et non homo

³ omnis enim pontifex ad offerenda munera et hostias constituitur unde necesse est et hunc habere aliquid quod offerat

⁴ si ergo esset super terram nec esset sacerdos cum essent qui offerrent secundum legem munera

⁵ qui exemplari et umbrae deserviunt caelestium sicut responsum est Mosis cum consummaret tabernaculum vide inquit omnia facito secundum exemplar quod tibi ostensum est in monte

⁶ nunc autem melius sortitus est ministerium quanto et melioris testamenti mediator est quod in melioribus repromissionibus sanctum est

⁷ nam si illud prius culpa vacasset non utique secundi locus inquireretur

⁸ vituperans enim eos dicit ecce dies veniunt dicit Dominus et consummabo super domum Israhel et super domum Iuda testamentum novum

⁹ non secundum testamentum quod feci patribus eorum in die qua adprehendi manum illorum ut educerem illos de terra Aegypti quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo et ego neglexi eos dicit Dominus

¹⁰ quia hoc testamentum quod disponam domui Israhel post dies illos dicit Dominus dando leges meas in mentem eorum et in corde eorum superscribam eas et ero eis in Deum et ipsi erunt mihi in populum

¹¹ et non docebit unusquisque proximum suum et unusquisque fratrem suum dicens cognosce Dominum quoniam omnes scient me a minore usque ad maiorem eorum

¹² quia propitius ero iniquitatibus eorum et peccatorum illorum iam non memorabor

¹³ dicendo autem novum veteravit prius quod autem antiquatur et senescit prope interitum est

9 habuit quidem et prius iustificationes culturae et sanctum saeculare

² tabernaculum enim factum est primum in quo inerant candelabra et mensa et propositio panum quae dicitur sancta

³ post velamentum autem secundum tabernaculum quod dicitur sancta sanctorum

⁴ aureum habens turibulum et arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro in qua urna aurea habens manna et virga Aaron quae fronderat et tabulae testamenti

⁵ superque eam cherubin gloriae obumbrantia propitiatorium de quibus non est modo dicendum per singula

⁶ his vero ita compositis in priori quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum officia consummantes

⁷ in secundo autem semel in anno solus pontifex non sine sanguine quem offert pro sua et populi ignorantia

⁸ hoc significante Spiritu Sancto nondum propalatum esse sanctorum viam adhuc priore tabernaculo habente statum

⁹ quae parabola est temporis instantis iuxta quam munera et hostiae offeruntur quae non possunt iuxta conscientiam perfectum facere servientem

¹⁰ solummodo in cibus et in potibus et variis baptismis et iustitiis carnis usque ad tempus correctionis inpositis

¹¹ Christus autem adsistens pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum id est non huius creationis

¹² neque per sanguinem hircorum et vitulorum sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta aeterna redemptione inventa

¹³ si enim sanguis hircorum et taurorum et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis

¹⁴ quanto magis sanguis Christi qui per Spiritum Sanctum semet ipsum obtulit immaculatum Deo emundabit conscientiam vestram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi

¹⁵ et ideo novi testamenti mediator est ut morte intercedente in redemptionem earum praevaricationum quae erant sub priore testamento repromissionem accipiant qui vocati sunt aeternae hereditatis

¹⁶ ubi enim testamentum mors necesse est intercedat testatoris

¹⁷ testamentum enim in mortuis confirmatum est alioquin nondum valet dum vivit qui testatus est

¹⁸ unde ne primum quidem sine sanguine dedicatum est

¹⁹ lecto enim omni mandato legis a Mose universo populo accipiens sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua et lana coccinea et hysopo ipsum quoque librum et omnem populum aspersit

²⁰ dicens hic sanguis testamenti quod mandavit ad vos Deus

²¹ etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit

²² et omnia paene in sanguine mundantur secundum legem et sine sanguinis fusione non fit remissio

²³ necesse est ergo exemplaria quidem caelestium his mundari ipsa autem caelestia melioribus hostiis quam istis

²⁴ non enim in manufactis sanctis Iesus introiit exemplaria verorum sed in ipsum caelum ut appareat nunc vultui Dei pro nobis

²⁵ neque ut saepe offerat semet ipsum quemadmodum pontifex intrat in sancta per singulos annos in sanguine alieno

²⁶ alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi nunc autem semel in consummatione saeculorum ad destitutionem peccati per hostiam suam apparuit

²⁷ et quemadmodum statutum est hominibus semel mori post hoc autem iudicium

²⁸ sic et Christus semel oblatum ad multorum exhausti peccata secundo sine peccato apparebit expectantibus se in salutem

10 umbram enim habens lex bonorum futurorum non ipsam imaginem rerum per singulos annos hisdem ipsis hostiis quas offerunt indesinenter numquam potest accedentes perfectos facere

² alioquin non cessassent offerri ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati cultores semel mundati

³ sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit

⁴ impossibile enim est sanguine taurorum et hircorum auferri peccata

⁵ ideo ingrediens mundum dicit hostiam et oblationem noluit corpus autem aptasti mihi

⁶ holocaustomata et pro peccato non tibi placuit

⁷ tunc dixi ecce venio in capitulo libri scriptum est de me ut faciam Deus voluntatem tuam

⁸ superius dicens quia hostias et oblationes et holocaustomata et pro peccato noluit nec placita sunt tibi quae secundum legem offeruntur

⁹ tunc dixit ecce venio ut faciam Deus voluntatem tuam aufert primum ut sequens statuat

¹⁰ in qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Christi Iesu in semel

¹¹ et omnis quidem sacerdos praesto est cotidie ministrans et easdem saepe offerens hostias quae numquam possunt auferre peccata

¹² hic autem unam pro peccatis offerens hostiam in sempiternum sedit in dextera Dei

¹³ de cetero expectans donec ponantur inimici eius scabillum pedum eius

¹⁴ una enim oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos

¹⁵ contestatur autem nos et Spiritus Sanctus postquam enim dixit

¹⁶ hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies illos dicit Dominus dando leges meas in cordibus eorum et in mente eorum superscribam eas

¹⁷ et peccatorum et iniquitatum eorum iam non recordabor amplius

¹⁸ ubi autem horum remissio iam non oblatio pro peccato

¹⁹ habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi

²⁰ quam initiavit nobis viam novam et viventem per velamen id est carnem suam

²¹ et sacerdotem magnum super domum Dei

²² accedamus cum vero corde in plenitudine fidei aspersi corda a conscientia mala et abluti corpus aqua munda

²³ teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem fidelis enim est qui repromisit

²⁴ et consideremus invicem in provocationem caritatis et bonorum operum

²⁵ non deserentes collectionem nostram sicut est consuetudinis quibusdam sed consolantes et tanto magis quanto videritis adpropinquantem diem

²⁶ voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis iam non relinquitur pro peccatis hostia

²⁷ terribilis autem quaedam expectatio iudicii et ignis aemulatio quae consumptura est adversarios

²⁸ irritam quis faciens legem Mosi sine ulla miseratione duobus vel tribus testibus moritur

²⁹ quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui Filium Dei conculcaverit et sanguinem testamenti pollutum duxerit in quo sanctificatus est et Spiritui gratiae contumeliam fecerit

³⁰ scimus enim qui dixit mihi vindictam ego reddam et iterum quia iudicabit Dominus populum suum

³¹ horrendum est incidere in manus Dei viventis

³² rememoramini autem pristinos dies in quibus inluminati magnum certamen sustinuistis passionum

³³ et in altero quidem obprobriis et tribulationibus spectaculum facti in altero autem socii taliter conversantium effecti

³⁴ nam et vinctis compassi estis et rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis cognoscentes vos habere meliorem et manentem substantiam

³⁵ nolite itaque amittere confidentiam vestram quae magnam habet remunerationem

³⁶ patientia enim vobis necessaria est ut voluntatem Dei facientes reportetis promissionem

³⁷ adhuc enim modicum quantum qui venturus est veniet et non tardabit

³⁸ iustus autem meus ex fide vivit quod si subtraxerit se non placebit animae meae

³⁹ nos autem non sumus subtractionis in perditionem sed fidei in adquisitionem animae

11 est autem fides sperandorum substantia rerum argumentum non parentum

² in hac enim testimonium consecuti sunt senes

³ fide intellegimus aptata esse saecula verbo Dei ut ex invisibilibus visibilia fierent

⁴ fide plurimam hostiam Abel quam Cain obtulit Deo per quam testimonium consecutus est esse iustus testimonium perhibente muneribus eius Deo et per illam defunctus adhuc loquitur

⁵ fide Enoch translatus est ne videret mortem et non inveniebatur quia transtulit illum Deus ante translationem enim testimonium habebat placuisse Deo

⁶ sine fide autem impossibile placere credere enim oportet accedentem ad Deum quia est et inquirentibus se remunerator fit

⁷ fide Noe responso accepto de his quae adhuc non videbantur metuens aptavit arcam in salutem domus suae per quam damnavit mundum et iustitiae quae per fidem est heres est institutus

⁸ fide qui vocatur Abraham oboedivit in locum exire quem accepturus erat in hereditatem et exiit nesciens quo iret

⁹ fide moratus est in terra repromissionis tamquam in aliena in casulis habitando cum Isaac et Iacob coheredibus repromissionis eiusdem

¹⁰ expectabat enim fundamenta habentem civitatem cuius artifex et conditor Deus

¹¹ fide et ipsa Sarra sterilis virtutem in conceptionem seminis accepit etiam praeter tempus aetatis quoniam fidelem credidit esse qui promiserat

¹² propter quod et ab uno orti sunt et haec emortuo tamquam sidera caeli in multitudinem et sicut harena quae est ad oram maris innumerabilis

¹³ iuxta fidem defuncti sunt omnes isti non acceptis repromissionibus sed a longe eas aspicientes et salutantes et confitentes quia peregrini et hospites sunt supra terram

¹⁴ qui enim haec dicunt significant se patriam inquirere

¹⁵ et si quidem illius meminissent de qua exierunt habebant utique tempus revertendi

¹⁶ nunc autem meliorem appetunt id est caelestem ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum paravit enim illis civitatem

¹⁷ fide obtulit Abraham Isaac cum temptaretur et unigenitum offerebat qui susceperat repromissiones

¹⁸ ad quem dictum est quia in Isaac vocabitur tibi semen

¹⁹ arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est Deus unde eum et in parabola accepit

²⁰ fide et de futuris benedixit Isaac Iacob et Esau

²¹ fide Iacob moriens singulis filiorum Ioseph benedixit et adoravit fastigium virgae eius

²² fide Ioseph moriens de profectioe filiorum Israel memoratus est et de ossibus suis mandavit

²³ fide Moses natus occultatus est mensibus tribus a parentibus suis eo quod vidissent elegantem infantem et non timuerunt regis edictum

²⁴ fide Moses grandis factus negavit se esse filium filiae Pharaonis

²⁵ magis eligens adfligi cum populo Dei quam temporalis peccati habere iucunditatem

²⁶ maiores divitias aestimans thesauro Aegyptiorum inproperium Christi aspiciebat enim in remunerationem

²⁷ fide reliquit Aegyptum non veritus animositatem regis invisibilem enim tamquam videns sustinuit

²⁸ fide celebravit pascha et sanguinis effusionem ne qui vastabat primitiva tangeret eos

²⁹ fide transierunt mare Rubrum tamquam per aridam terram quod experti Aegyptii devorati sunt

³⁰ fide muri Hiericho ruerunt circuiti dierum septem

³¹ fide Raab meretrix non perit cum incredulis excipiens exploratores cum pace

³² et quid adhuc dicam deficiet enim me tempus enarrantem de Gedeon Barac Samson Iepthae David et Samuhel et prophetis

³³ qui per fidem devicerunt regna operati sunt iustitiam adepti sunt repromissiones obturaverunt ora leonum

³⁴ extinxerunt impetum ignis effugerunt aciem gladii convaluerunt de infirmitate fortes facti sunt in bello castra verterunt exterorum

³⁵ acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos alii autem distenti sunt non suscipientes redemptionem ut meliorem invenirent resurrectionem

³⁶ alii vero ludibria et verbera experti insuper et vincula et carceres

³⁷ lapidati sunt secti sunt temptati sunt in occisione gladii mortui sunt circumierunt in melotis in pelli-bus caprinis egentes angustiatii adflicti

³⁸ quibus dignus non erat mundus in solitudinibus errantes et montibus et speluncis et in cavernis terrae

³⁹ et hii omnes testimonio fidei probati non acceperunt repromissionem

⁴⁰ Deo pro nobis melius aliquid providente ut ne sine nobis consummarentur

12 ideoque et nos tantam habentes inpositam nubem testium deponentes omne pondus et circumstans nos peccatum per patientiam curramus propositum nobis certamen

² aspicientes in auctorem fidei et consummatorem Iesum qui pro proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione contempta atque in dextera sedis Dei sedit

³ recogitate enim eum qui talem sustinuit a peccatoribus adversum semet ipsos contradictionem ut ne fatigemini animis vestris deficientes

⁴ nondum usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes

⁵ et oblitii estis consolationis quae vobis tamquam filiis loquitur dicens fili mi noli neglegere disciplinam Domini neque fatigeris dum ab eo argueris

⁶ quem enim diligit Dominus castigat flagellat autem omnem filium quem recipit

⁷ in disciplina perseverate tamquam filiis vobis offert Deus quis enim filius quem non corripit pater

⁸ quod si extra disciplinam estis cuius participes facti sunt omnes ergo adulteri et non filii estis

⁹ deinde patres quidem carnis nostrae habuimus eruditores et reverebamur non multo magis obtemperabimus Patri spirituum et vivemus

¹⁰ et illi quidem in tempore paucorum dierum secundum voluntatem suam erudiebant nos hic autem ad id quod utile est in recipiendo sanctificationem eius

¹¹ omnis autem disciplina in praesenti quidem videtur non esse gaudii sed maeroris postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddit iustitiae

¹² propter quod remissas manus et soluta genua erigite

¹³ et gressus rectos facite pedibus vestris ut non claudicans erret magis autem sanetur

¹⁴ pacem sequimini cum omnibus et sanctimoniam sine qua nemo videbit Dominum

¹⁵ contemplantes ne quis desit gratiae Dei ne qua radix amaritudinis sursum germinans impediat et per illam inquinentur multi

¹⁶ ne quis fornicator aut profanus ut Esau qui propter unam escam vendidit primitiva sua

¹⁷ scitote enim quoniam et postea cupiens hereditare benedictionem reprobatus est non enim invenit paenitentiae locum quamquam cum lacrimis inquisisset eam

¹⁸ non enim accessistis ad tractabilem et accensibilem ignem et turbinem et caliginem et procellam

¹⁹ et tubae sonum et vocem verborum quam qui audierunt excusaverunt se ne eis fieret verbum

²⁰ non enim portabant quod dicebatur et si bestia tetigerit montem lapidabitur

²¹ et ita terribile erat quod videbatur Moses dixit exterritus sum et tremebundus

²² sed accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis Hierusalem caelestem et multorum milium angelorum frequentiae

²³ et ecclesiam primitivorum qui conscripti sunt in caelis et iudicem omnium Deum et spiritus iustorum perfectorum

²⁴ et testamenti novi mediatorem Iesum et sanguinis sparsionem melius loquentem quam Abel

²⁵ videte ne recusetis loquentem si enim illi non effugerunt recusantes eum qui super terram loquebatur multo magis nos qui de caelis loquentem nobis avertimur

²⁶ cuius vox movit terram tunc modo autem repromittit dicens adhuc semel ego movebo non solum terram sed et caelum

²⁷ quod autem adhuc semel dicit declarat mobilium translationem tamquam factorum ut maneant ea quae sunt immobilia

²⁸ itaque regnum immobile suscipientes habemus gratiam per quam serviamus placentes Deo cum metu et reverentia

²⁹ etenim Deus noster ignis consumens est

13 ¹ caritas fraternitatis maneat ² hospitalitatem nolite oblivisci per hanc enim latuerunt quidam angelis hospitio receptis

³ mementote victorum tamquam simul vincti et laborantium tamquam et ipsi in corpore morantes

⁴ honorabile conubium in omnibus et torus immaculatus fornicatores enim et adulteros iudicabit Deus

⁵ sint mores sine avaritia contenti praesentibus ipse enim dixit non te deseram neque derelinquam

⁶ ita ut confidenter dicamus Dominus mihi adiutor non timebo quid faciat mihi homo

⁷ mementote praepositorum vestrorum qui vobis locuti sunt verbum Dei quorum intuentes exitum conversationis imitamini fidem

⁸ Iesus Christus heri et hodie ipse et in saecula

⁹ doctrinis variis et peregrinis nolite abduci optimum enim est gratia stabiliri cor non escis quae non profuerunt ambulanti in eis

¹⁰ habemus altare de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deserviunt

¹¹ quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per pontificem horum corpora cremantur extra castra

¹² propter quod et Iesus ut sanctificaret per suum sanguinem populum extra portam passus est

HEBRAEOS 13:13

¹³ exeamus igitur ad eum extra castra inproperium
eius portantes

¹⁴ non enim habemus hic manentem civitatem sed
futuram inquirimus

¹⁵ per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper
Deo id est fructum laborum confitentium nomini
eius

¹⁶ beneficentiae autem et communionis nolite
oblivisci talibus enim hostiis promeretur Deus

¹⁷ oboedite praepositis vestris et subiacete eis ipsi
enim pervigilant quasi rationem pro animabus ves-
tris reddituri ut cum gaudio hoc faciant et non ge-
mentes hoc enim non expedit vobis

¹⁸ orate pro nobis confidimus enim quia bonam
conscientiam habemus in omnibus bene volentes
conversari

¹⁹ amplius autem deprecor vos hoc facere ut quo
celerius restituar vobis

²⁰ Deus autem pacis qui eduxit de mortuis pastorem
magnum ovium in sanguine testamenti aeterni Do-
minum nostrum Iesum

²¹ aptet vos in omni bono ut faciatis voluntatem eius
faciens in vobis quod placeat coram se per Iesum
Christum cui gloria in saecula saeculorum amen

²² rogo autem vos fratres sufferatis verbum solacii
etenim perpaucis scripsi vobis

²³ cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum
cum quo si celerius venerit videbo vos

²⁴ salutate omnes praepositos vestros et omnes
sanctos salutant vos de Italia

²⁵ gratia cum omnibus vobis amen

Epistula Iacobi

1 Iacobus Dei et Domini nostri Iesu Christi servus duodecim tribubus quae sunt in dispersione salutem

² omne gaudium existimate fratres mei cum in temptationibus variis incideritis

³ scientes quod probatio fidei vestrae patientiam operatur

⁴ patientia autem opus perfectum habeat ut sitis perfecti et integri in nullo deficientes

⁵ si quis autem vestrum indiget sapientiam postulet a Deo qui dat omnibus affluenter et non inproperat et dabitur ei

⁶ postulet autem in fide nihil haesitans qui enim haesitat similis est fluctui maris qui a vento movetur et circumfertur

⁷ non ergo aestimet homo ille quod accipiat aliquid a Domino

⁸ vir duplex animo inconstans in omnibus viis suis

⁹ gloriatur autem frater humilis in exaltatione sua

¹⁰ dives autem in humilitate sua quoniam sicut flos faeni transibit

¹¹ exortus est enim sol cum ardore et arefecit faenum et flos eius decidit et decor vultus eius deperit ita et dives in itineribus suis marcescit

¹² beatus vir qui suffert temptationem quia cum probatus fuerit accipiet coronam vitae quam repromisit Deus diligentibus se

¹³ nemo cum temptatur dicat quoniam a Deo temptor Deus enim intemptator malorum est ipse autem neminem temptat

¹⁴ unusquisque vero temptatur a concupiscentia sua abstractus et inlectus

¹⁵ dein concupiscentia cum conceperit parit peccatum peccatum vero cum consummatum fuerit generat mortem

¹⁶ nolite itaque errare fratres mei dilectissimi

¹⁷ omne datum optimum et omne donum perfectum desursum est descendens a Patre luminum apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio

¹⁸ voluntarie genuit nos verbo veritatis ut simus initium aliquod creaturae eius

¹⁹ scitis fratres mei dilecti sit autem omnis homo velox ad audiendum tardus autem ad loquendum et tardus ad iram

²⁰ ira enim viri iustitiam Dei non operatur

²¹ propter quod abicientes omnem inmunditiam et abundantiam malitiae in mansuetudine suscipite insitum verbum quod potest salvare animas vestras

²² estote autem factores verbi et non auditores tantum fallentes vosmet ipsos

²³ quia si quis auditor est verbi et non factor hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suae in speculo

²⁴ consideravit enim se et abiit et statim oblitus est qualis fuerit

²⁵ qui autem perspexerit in lege perfecta libertatis et permanserit non auditor obliviosus factus sed factor operis hic beatus in facto suo erit

²⁶ si quis autem putat se religiosum esse non refrenans linguam suam sed seducens cor suum huius vana est religio

²⁷ religio munda et immaculata apud Deum et Patrem haec est visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum immaculatum se custodire ab hoc saeculo

2 fratres mei nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriae

² etenim si introierit in conventu vestro vir aureum anulum habens in veste candida introierit autem et pauper in sordido habitu

³ et intendatis in eum qui indutus est veste praeclara et dixeritis tu sede hic bene pauperi autem dicatis tu sta illic aut sede sub scabullo pedum meorum

⁴ nonne iudicatis apud vosmet ipsos et facti estis iudices cogitationum iniquarum

⁵ audite fratres mei dilectissimi nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo divites in fide et heredes regni quod repromisit Deus diligentibus se

⁶ vos autem exhonorastis pauperem nonne divites per potentiam opprimunt vos et ipsi trahunt vos ad iudicia

⁷ nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod invocatum est super vos

⁸ si tamen legem perficitis regalem secundum scripturas diliges proximum tuum sicut te ipsum bene facitis

⁹ si autem personas accipitis peccatum operamini redarguti a lege quasi transgressores

¹⁰ quicumque autem totam legem servaverit offendat autem in uno factus est omnium reus

¹¹ qui enim dixit non moechaberis dixit et non occides quod si non moechaberis occides autem factus es transgressor legis

¹² sic loquimini et sic facite sicut per legem libertatis incipientes iudicari

¹³ iudicium enim sine misericordia illi qui non fecit misericordiam superexultat autem misericordia iudicio

¹⁴ quid proderit fratres mei si fidem quis dicat se habere opera autem non habeat numquid poterit fides salvare eum

¹⁵ si autem frater aut soror nudi sunt et indigent victu cotidiano

¹⁶ dicat autem aliquis de vobis illis ite in pace calefacimini et saturamini non dederitis autem eis quae necessaria sunt corporis quid proderit

¹⁷ sic et fides si non habeat opera mortua est in semet ipsam

¹⁸ sed dicet quis tu fidem habes et ego opera habeo ostende mihi fidem tuam sine operibus et ego ostendam tibi ex operibus fidem meam

¹⁹ tu credis quoniam unus est Deus bene facis et daemones credunt et contremescunt

²⁰ vis autem scire o homo inanis quoniam fides sine operibus otiosa est

²¹ Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est offerens Isaac filium suum super altare

²² vides quoniam fides cooperabatur operibus illius et ex operibus fides consummata est

²³ et suppleta est scriptura dicens creditit Abraham Deo et reputatum est illi ad iustitiam et amicus Dei appellatus est

²⁴ videtis quoniam ex operibus iustificatur homo et non ex fide tantum

²⁵ similiter autem et Raab meretrix nonne ex operibus iustificata est suscipiens nuntios et alia via eiciens

²⁶ sicut enim corpus sine spiritu emortuum est ita et fides sine operibus mortua est

3 nolite plures magistri fieri fratres mei scientes quoniam maius iudicium sumitis

² in multis enim offendimus omnes si quis in verbo non offendit hic perfectus est vir potens etiam freno circumducere totum corpus

³ si autem equorum frenos in ora mittimus ad consentiendum nobis et omne corpus illorum circumferimus

⁴ ecce et naves cum magnae sint et a ventis validis minentur circumferuntur a modico gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit

⁵ ita et lingua modicum quidem membrum est et magna exultat ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit

⁶ et lingua ignis est universitas iniquitatis lingua constituitur in membris nostris quae maculat totum corpus et inflamat rotam nativitatis nostrae inflammata a gehenna

⁷ omnis enim natura bestiarum et volucrum et serpentium etiam ceterorum domantur et domita sunt a natura humana

⁸ linguam autem nullus hominum domare potest inquietum malum plena veneno mortifero

⁹ in ipsa benedicimus Dominum et Patrem et in ipsa maledicimus homines qui ad similitudinem Dei facti sunt

¹⁰ ex ipso ore procedit benedictio et maledictio non oportet fratres mei haec ita fieri

¹¹ numquid fons de eodem foramine emanat dulcem et amaram aquam

¹² numquid potest fratres mei ficus olivas facere aut vitis ficus sic neque salsa dulcem potest facere aquam

¹³ quis sapiens et disciplinatus inter vos ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae

¹⁴ quod si zelum amarum habetis et contentiones in cordibus vestris nolite gloriari et mendaces esse adversus veritatem

¹⁵ non est ista sapientia desursum descendens sed terrena animalis diabolica

¹⁶ ubi enim zelus et contentio ibi inconstantia et omne opus pravum

¹⁷ quae autem desursum est sapientia primum quidem pudica est deinde pacifica modesta suavis plena misericordia et fructibus bonis non iudicans sine simulatione

¹⁸ fructus autem iustitiae in pace seminatur facientibus pacem

4 unde bella et lites in vobis nonne hinc ex concupiscentiis vestris quae militant in membris vestris

² concupiscitis et non habetis occiditis et zelatis et non potestis adipisci litigatis et belligeratis non habetis propter quod non postulatis

³ petitis et non accipitis eo quod male petatis ut in concupiscentiis vestris insumatis

⁴ adulteri nescitis quia amicitia huius mundi inimica est Dei quicumque ergo voluerit amicus esse saeculi huius inimicus Dei constituitur

⁵ aut putatis quia inaniter scriptura dicat ad invidiam concupiscit Spiritus qui inhabitat in nobis

⁶ maiorem autem dat gratiam propter quod dicit Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam

⁷ subditi igitur estote Deo resistite autem diabolo et fugiet a vobis

⁸ adpropiate Domino et adpropinquabit vobis emundate manus peccatores et purificate corda duplices animo

⁹ miseri estote et lugete et plorate risus vester in luctum convertatur et gaudium in maerorem

¹⁰ humiliamini in conspectu Domini et exaltabit vos

¹¹ nolite detrahere de alterutrum fratres qui detrahit fratri aut qui iudicat fratrem suum detrahit legi et iudicat legem si autem iudicas legem non es factor legis sed iudex

¹² unus est legislator et iudex qui potest perdere et liberare tu autem quis es qui iudicas proximum

¹³ ecce nunc qui dicitis hodie aut crastino ibimus in illam civitatem et faciemus quidem ibi annum et mercabimur et lucrum faciemus

¹⁴ qui ignoratis quid erit in crastinum quae enim est vita vestra vapor est ad modicum parens deinceps exterminatur

¹⁵ pro eo ut dicatis si Dominus voluerit et vixerimus faciemus hoc aut illud

¹⁶ nunc autem exultatis in superbiis vestris omnis exultatio talis maligna est

¹⁷ scienti igitur bonum facere et non facienti peccatum est illi

5 age nunc divites plorate ululantes in miseriis quae advenient vobis

² divitiae vestrae putrefactae sunt et vestimenta vestra a tineis comesta sunt

³ aurum et argentum vestrum eruginavit et erugo eorum in testimonium vobis erit et manducabit carnes vestras sicut ignis thesaurizastis in novissimis diebus

⁴ ecce merces operariorum qui messuerunt regiones vestras qui fraudatus est a vobis clamat et clamor ipsorum in aures Domini Sabaoth introiit

⁵ epulati estis super terram et in luxuriis enutristis corda vestra in die occisionis

⁶ addixistis occidistis iustum non resistit vobis

⁷ patientes igitur estote fratres usque ad adventum Domini ecce agricola expectat pretiosum fructum terrae patienter ferens donec accipiat temporivum et serotinum

⁸ patientes estote et vos confirmate corda vestra quoniam adventus Domini adpropinquavit

⁹ nolite ingemescere fratres in alterutrum ut non iudicemini ecce iudex ante ianuam adsistit

¹⁰ exemplum accipite fratres laboris et patientiae prophetas qui locuti sunt in nomine Domini

¹¹ ecce beatificamus qui sustinuerunt sufferentiam Iob audistis et finem Domini vidistis quoniam misericors est Dominus et miserator

¹² ante omnia autem fratres mei nolite iurare neque per caelum neque per terram neque aliud quodcumque iuramentum sit autem vestrum est est non non uti non sub iudicio decidatis

¹³ tristatur aliquis vestrum oret aequo animo est psallat

¹⁴ infirmatur quis in vobis inducat presbyteros ecclesiae et orent super eum unguentes eum oleo in nomine Domini

¹⁵ et oratio fidei salvabit infirmum et adlevabit eum Dominus et si in peccatis sit dimittentur ei

¹⁶ confitemini ergo alterutrum peccata vestra et orate pro invicem ut salvemini multum enim valet deprecatio iusti adsidua

¹⁷ Helias homo erat similis nobis passibilis et oratione oravit ut non plueret super terram et non pluit annos tres et menses sex

¹⁸ et rursus oravit et caelum dedit pluviam et terra dedit fructum suum

¹⁹ fratres mei si quis ex vobis erraverit a veritate et converterit quis eum

²⁰ scire debet quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae salvabit animam eius a morte et operit multitudinem peccatorum

Epistula

Petri Primus

1 Petrus apostolus Iesu Christi electis advenis dispersionis Ponti Galatiae Cappadociae Asiae et Bithyniae

² secundum praescientiam Dei Patris in sanctificatione Spiritus in oboedientiam et aspersionem sanguinis Iesu Christi gratia vobis et pax multiplicetur

³ benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi qui secundum magnam misericordiam suam regeneravit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis

⁴ in hereditatem incorruptibilem et incontaminatam et inmarcescibilem conservatam in caelis in vobis

⁵ qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem paratam revelari in tempore novissimo

⁶ in quo exultatis modicum nunc si oportet contristati in variis temptationibus

⁷ ut probatum vestrae fidei multo pretiosius sit auro quod perit per ignem probato inveniatur in laudem et gloriam et honorem in revelatione Iesu Christi

⁸ quem cum non videritis diligitis in quem nunc quoque non videntes credentes autem exultatis laetitia inenarrabili et glorificata

⁹ reportantes finem fidei vestrae salutem animarum

¹⁰ de qua salute exquisierunt atque scrutati sunt prophetae qui de futura in vobis gratia prophetaverunt

¹¹ scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi praenuntians eas quae in Christo sunt passiones et posteriores glorias

¹² quibus revelatum est quia non sibi ipsis vobis autem ministrabant ea quae nunc nuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vos Spiritu Sancto misso de caelo in quae desiderant angeli prospicere

¹³ propter quod succincti lumbos mentis vestrae sobrii perfecte sperate in eam quae offertur vobis gratiam in revelatione Iesu Christi

¹⁴ quasi filii oboedientiae non configurati prioribus ignorantiae vestrae desideriiis

¹⁵ sed secundum eum qui vocavit vos sanctum et ipsi sancti in omni conversatione sitis

¹⁶ quoniam scriptum est sancti eritis quia ego sanctus sum

¹⁷ et si Patrem invocatis eum qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscuiusque opus in timore incolatus vestri tempore conversamini

¹⁸ scientes quod non corruptibilibus argento vel auro redempti estis de vana vestra conversatione paternae traditionis

¹⁹ sed pretioso sanguine quasi agni incontaminati et immaculati Christi

²⁰ praecogniti quidem ante constitutionem mundi manifestati autem novissimis temporibus propter vos

²¹ qui per ipsum fideles estis in Deo qui suscitavit eum a mortuis et dedit ei gloriam ut fides vestra et spes esset in Deo

²² animas vestras castificantes in oboedientia caritatis in fraternitatis amore simplici ex corde invicem diligite adtentius

²³ renati non ex semine corruptibili sed incorruptibili per verbum Dei vivi et permanentis

²⁴ quia omnis caro ut faenum et omnis gloria eius tamquam flos faeni exaruit faenum et flos decidit

²⁵ verbum autem Domini manet in aeternum hoc est autem verbum quod evangelizatum est in vos

2 deponentes igitur omnem malitiam et omnem dolum et simulationes et invidias et omnes detractiones

² sicut modo geniti infantes rationale sine dolo lac concupiscite ut in eo crescatis in salutem

³ si gustastis quoniam dulcis Dominus

⁴ ad quem accedentes lapidem vivum ab hominibus quidem reprobatum a Deo autem electum honorificatum

⁵ et ipsi tamquam lapides vivi supraedificamini domus spiritalis sacerdotium sanctum offerre spiritalis hostias acceptabiles Deo per Iesum Christum

⁶ propter quod continet in scriptura ecce pono in Sion lapidem summum angularem electum pretiosum et qui crediderit in eo non confundetur

⁷ vobis igitur honor credentibus non credentibus autem lapis quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli

⁸ et lapis offensionis et petra scandali qui offendunt verbo nec credunt in quod et positi sunt

⁹ vos autem genus electum regale sacerdotium gens sancta populus acquisitionis ut virtutes adnuntietis eius qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum

¹⁰ qui aliquando non populus nunc autem populus Dei qui non consecuti misericordiam nunc autem misericordiam consecuti

¹¹ carissimi obsecro tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriiis quae militant adversus animam

¹² conversationem vestram inter gentes habentes bonam ut in eo quod detractant de vobis tamquam

de malefactoribus ex bonis operibus considerantes glorificent Deum in die visitationis

¹³ subiecti estote omni humanae creaturae propter Dominum sive regi quasi praecellenti

¹⁴ sive ducibus tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum laudem vero bonorum

¹⁵ quia sic est voluntas Dei ut beneficientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam

¹⁶ quasi liberi et non quasi velamen habentes malitiae libertatem sed sicut servi Dei

¹⁷ omnes honorate fraternitatem diligite Deum timete regem honorificate

¹⁸ servi subditi in omni timore dominis non tantum bonis et modestis sed etiam discolis

¹⁹ haec est enim gratia si propter conscientiam Dei sustinet quis tristitias patiens iniuste

²⁰ quae enim gloria est si peccantes et colaphizati suffertis sed si beneficientes et patientes sustinetis haec est gratia apud Deum

²¹ in hoc enim vocati estis quia et Christus passus est pro vobis vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia eius

²² qui peccatum non fecit nec inventus est dolus in ore ipsius

²³ qui cum malediceretur non maledicebat cum pateretur non comminabatur tradebat autem iudicanti se iniuste

²⁴ qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum ut peccatis mortui iustitiae viveremus cuius livore sanati estis

²⁵ eratis enim sicut oves errantes sed conversi estis nunc ad pastorem et episcopum animarum vestrarum

3 similiter mulieres subditae suis viris ut et si qui non credunt verbo per mulierum conversationem sine verbo luci fiant

² considerantes in timore castam conversationem vestram

³ quarum sit non extrinsecus capillaturae aut circumdatio auri aut indumenti vestimentorum cultus

⁴ sed qui absconditus cordis est homo in incorruptibilitate quieti et modesti spiritus quod est in conspectu Dei locuples

⁵ sic enim aliquando et sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se subiectae propriis viris

⁶ sicut Sarra oboediebat Abrahae dominum eum vocans cuius estis filiae beneficientes et non timentes ullam perturbationem

⁷ viri similiter cohabitantes secundum scientiam quasi infirmiori vaso muliebri inpertientes honorem tamquam et coheredibus gratiae vitae uti ne inpediantur orationes vestrae

⁸ in fine autem omnes unianimes compatientes fraternitatis amatores misericordes humiles

⁹ non reddentes malum pro malo vel maledictum pro maledicto sed e contrario benedicentes quia in hoc vocati estis ut benedictionem hereditate possideatis

¹⁰ qui enim vult vitam diligere et videre dies bonos coerceat linguam suam a malo et labia eius ne loquantur dolum

¹¹ declinet autem a malo et faciat bonum inquirat pacem et persequatur eam

¹² quia oculi Domini super iustos et aures eius in preces eorum vultus autem Domini super facientes mala

¹³ et quis est qui vobis noceat si boni aemulatores fueritis

¹⁴ sed et si quid patimini propter iustitiam beati timorem autem eorum ne timueritis et non conturbemini

¹⁵ Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris parati semper ad satisfactionem omniposcenti vos rationem de ea quae in vobis est spe

¹⁶ sed cum modestia et timore conscientiam habentes bonam ut in eo quod detrahunt vobis confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversationem

¹⁷ melius est enim beneficientes si velit voluntas Dei pati quam malefacientes

¹⁸ quia et Christus semel pro peccatis mortuus est iustus pro iniustis ut nos offerret Deo mortificatus carne vivificatus autem spiritu

¹⁹ in quo et his qui in carcere erant spiritibus veniens praedicavit

²⁰ qui increduli fuerant aliquando quando expectabat Dei patientia in diebus Noe cum fabricaretur arca in qua pauci id est octo animae salvae factae sunt per aquam

²¹ quod et vos nunc similis formae salvos facit baptismus non carnis depositio sordium sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi

²² qui est in dextera Dei profectus in caelum subiectis sibi angelis et potestatibus et virtutibus

4 Christo igitur passo in carne et vos eadem cogitatione armamini quia qui passus est carne desiit a peccatis

² ut iam non hominum desideriis sed voluntate Dei quod reliquum est in carne vivat temporis

³ sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem gentium consummandam qui ambulaverunt in luxuriis desideriis vinolentiis comesationibus potationibus et illicitis idolorum cultibus

⁴ in quo peregrinantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriae confusionem blasphemantes

⁵ qui reddent rationem ei qui paratus est iudicare vivos et mortuos

⁶ propter hoc enim et mortuis evangelizatum est ut iudicentur quidem secundum homines in carne vivant autem secundum Deum spiritu

⁷ omnium autem finis adpropinquavit estote itaque prudentes et vigilate in orationibus

⁸ ante omnia mutuam in vosmet ipsos caritatem continuam habentes quia caritas operit multitudinem peccatorum

⁹ hospitales invicem sine murmuratione

¹⁰ unusquisque sicut accepit gratiam in alterutrum illam administrantes sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei

¹¹ si quis loquitur quasi sermones Dei si quis ministrat tamquam ex virtute quam administrat Deus ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum cui est gloria et imperium in saecula saeculorum amen

¹² carissimi nolite peregrinari in fervore qui ad temptationem vobis fit quasi novi aliquid vobis contingat

¹³ sed communicantes Christi passionibus gaudete ut et in revelatione gloriae eius gaudeatis exultantes

¹⁴ si exprobramini in nomine Christi beati quoniam gloriae Dei Spiritus in vobis requiescit

¹⁵ nemo enim vestrum patiatur quasi homicida aut fur aut maledicus aut alienorum appetitor

¹⁶ si autem ut Christianus non erubescat glorificet autem Deum in isto nomine

¹⁷ quoniam tempus ut incipiat iudicium de domo Dei si autem primum a nobis qui finis eorum qui non credunt Dei evangelio

¹⁸ et si iustus vix salvatur impius et peccator ubi parebit

¹⁹ itaque et hii qui patiuntur secundum voluntatem Dei fideli creatori commendant animas suas in benefactis

5 seniores ergo qui in vobis sunt obsecro consenior et testis Christi passionum qui et eius quae in futuro revelanda est gloriae communicator

² pascite qui est in vobis gregem Dei providentes non coacto sed spontanee secundum Deum neque turpis lucri gratia sed voluntarie

³ neque ut dominantes in cleris sed formae facti gregi et ex animo

⁴ et cum apparuerit princeps pastorum percipietis inmarcescibilem gloriae coronam

⁵ similiter adulescentes subditi estote senioribus omnes autem invicem humilitatem insinuate quia Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam

⁶ humiliamini igitur sub potenti manu Dei ut vos exaltet in tempore visitationis

⁷ omnem sollicitudinem vestram proicientes in eum quoniam ipsi cura est de vobis

⁸ sobrii estote vigilate quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit quaerens quem devoret

⁹ cui resistite fortes fide scientes eadem passionum ei quae in mundo est vestrae fraternitati fieri

¹⁰ Deus autem omnis gratiae qui vocavit nos in aeternam suam gloriam in Christo Iesu modicum passos ipse perficiet confirmabit solidabit

¹¹ ipsi imperium in saecula saeculorum amen

¹² per Silvanum vobis fidelem fratrem ut arbitror breviter scripsi obsecrans et contestans hanc esse veram gratiam Dei in qua state

¹³ salutat vos quae est in Babylone cumelecta et Marcus filius meus

¹⁴ salutate invicem in osculo sancto gratia vobis omnibus qui estis in Christo

Epistula

Petri Secundus

1 Simon Petrus servus et apostolus Iesu Christi his qui coaequalem nobis sortiti sunt fidem in iustitia Dei nostri et salvatoris Iesu Christi
2 gratia vobis et pax adimpleatur in cognitione Domini nostri
3 quomodo omnia nobis divinae virtutis suae quae ad vitam et pietatem donata est per cognitionem eius qui vocavit nos propria gloria et virtute
4 per quae maxima et pretiosa nobis promissa donavit ut per haec efficiamini divinae consortes naturae fugientes eius quae in mundo est concupiscentiae corruptionem
5 vos autem curam omnem subinferentes ministrare in fide vestra virtutem in virtute autem scientiam
6 in scientia autem abstinentiam in abstinentia autem patientiam in patientia autem pietatem
7 in pietate autem amorem fraternitatis in amore autem fraternitatis caritatem
8 haec enim vobis cum adsint et superent non vacuos nec sine fructu vos constituent in Domini nostri Iesu Christi cognitione
9 cui enim non praesto sunt haec caecus est et manu temptans oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum
10 quapropter fratres magis satagite ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis haec enim facientes non peccabitis aliquando
11 sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum Domini nostri et salvatoris Iesu Christi
12 propter quod incipiam vos semper commonere de his et quidem scientes et confirmatos in praesenti veritate
13 iustum autem arbitror quamdiu sum in hoc tabernaculo suscitare vos in commonitione
14 certus quod velox est depositio tabernaculi mei secundum quod et Dominus noster Iesus Christus significavit mihi
15 dabo autem operam et frequenter habere vos post obitum meum ut horum memoriam faciatis
16 non enim doctas fabulas secuti notam fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi virtutem et praesentiam sed speculatores facti illius magnitudinis
17 accipiens enim a Deo Patre honorem et gloriam voce delapsa ad eum huiusmodi a magnifica gloria hic est Filius meus dilectus in quo mihi conplacui
18 et hanc vocem nos audivimus de caelo adlatam cum essemus cum ipso in monte sancto

19 et habemus firmiorem propheticum sermonem cui bene facitis adtendentes quasi lucernae lucenti in caliginoso loco donec dies inlucescat et lucifer oriatur in cordibus vestris

20 hoc primum intellegentes quod omnis prophetia scripturae propria interpretatione non fit

21 non enim voluntate humana adlata est aliquando prophetia sed Spiritu Sancto inspirati locuti sunt sancti Dei homines

2 fuerunt vero et pseudoprophetae in populo sicut et in vobis erunt magistri mendaces qui introducunt sectas perditionis et eum qui emit eos Dominum negant superducentes sibi celerem perditionem

2 et multi sequentur eorum luxurias per quos via veritatis blasphemabitur

3 et in avaritia fictis verbis de vobis negotiabuntur quibus iudicium iam olim non cessat et perditio eorum non dormitat

4 si enim Deus angelis peccantibus non pepercit sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit in iudicium cruciatos reservari

5 et originali mundo non pepercit sed octavum Noe iustitiae praeconem custodivit diluvium mundo impiorum inducens

6 et civitates Sodomorum et Gomorraeorum in cinerem redigens eversione damnavit exemplum eorum qui impie acturi sunt ponens

7 et iustum Loth oppressum a nefandorum iniuria conversatione eruit

8 aspectu enim et auditu iustus erat habitans apud eos qui diem de die animam iustam iniquis operibus cruciabant

9 novit Dominus pios de temptatione eripere iniquos vero in diem iudicii cruciandos reservare

10 magis autem eos qui post carnem in concupiscentia immunditiae ambulant dominationemque contemnunt audaces sibi placentes sectas non metuunt blasphemantes

11 ubi angeli fortitudine et virtute cum sint maiores non portant adversum se execrabile iudicium

12 hii vero velut inrationabilia pecora naturaliter in captionem et in perniciem in his quae ignorant blasphemantes in corruptione sua et peribunt

13 percipientes mercedem iniustitiae voluptatem existimantes diei delicias coinquinationes et maculae deliciis affluentes in conviviis suis luxuriantes vobiscum

PETRI SECUNDUS 2:14

¹⁴ oculos habentes plenos adulterio et incessabiles delicti pellicentes animas instabiles cor exercitatum avaritiae habentes maledictionis filii

¹⁵ derelinquentes rectam viam erraverunt secuti viam Balaam ex Bosor qui mercedem iniquitatis amavit

¹⁶ correptionem vero habuit suae vesaniae subiugale mutum in hominis voce loquens prohibuit prophetae insipientiam

¹⁷ hii sunt fontes sine aqua et nebulae turbinibus exagitatae quibus caligo tenebrarum reservatur

¹⁸ superba enim vanitatis loquentes pellicent in desideriis carnis luxuriae eos qui paululum effugiunt qui in errore conversantur

¹⁹ libertatem illis promittentes cum ipsi servi sint corruptionis a quo enim quis superatus est huius et servus est

²⁰ si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri et salvatoris Iesu Christi his rursus impliciti superantur facta sunt eis posteriora deteriora prioribus

²¹ melius enim erat illis non cognoscere viam iustitiae quam post agnitionem retrorsum converti ab eo quod illis traditum est sancto mandato

²² contigit enim eis illud veri proverbii canis reversus ad suum vomitum et sus lota in volutabro luti

3 hanc ecce vobis carissimi secundam scribo epistulam in quibus excito vestram in commotione sinceram mentem

² ut memores sitis eorum quae praedixi verborum a sanctis prophetis et apostolorum vestrorum praecceptorum Domini et salvatoris

³ hoc primum scientes quod venient in novissimis diebus in deceptione inlusores iuxta proprias concupiscentias ambulantes

⁴ dicentes ubi est promissio aut adventus eius ex quo enim patres dormierunt omnia sic perseverant ab initio creaturae

⁵ latet enim eos hoc volentes quod caeli erant prius et terra de aqua et per aquam consistens Dei verbo

⁶ per quae ille tunc mundus aqua inundatus periit

⁷ caeli autem qui nunc sunt et terra eodem verbo repositi sunt igni servati in diem iudicii et perditionis impiorum hominum

⁸ unum vero hoc non lateat vos carissimi quia unus dies apud Dominum sicut mille anni et mille anni sicut dies unus

⁹ non tardat Dominus promissi sed patienter agit propter vos nolens aliquos perire sed omnes ad paenitentiam reverti

¹⁰ adveniet autem dies Domini ut fur in qua caeli magno impetu transient elementa vero calore solventur

¹¹ cum haec igitur omnia dissolvenda sint quales oportet esse vos in sanctis conversationibus et pietatibus

¹² expectantes et properantes in adventum Dei diei per quam caeli ardentis solventur et elementa ignis ardore tabescent

¹³ novos vero caelos et novam terram et promissa ipsius expectamus in quibus iustitia habitat

¹⁴ propter quod carissimi haec expectantes satis agite immaculati et inviolati ei inveniri in pace

¹⁵ et Domini nostri longanimitatem salutem arbitramini sicut et carissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis

¹⁶ sicut et in omnibus epistulis loquens in eis de his in quibus sunt quaedam difficilia intellectu quae indocti et instabiles depravant sicut et ceteras scripturas ad suam ipsorum perditionem

¹⁷ vos igitur fratres praescientes custodite ne insipientium errore transducti excidatis a propria firmitate

¹⁸ crescite vero in gratia et in cognitione Domini nostri et salvatoris Iesu Christi ipsi gloria et nunc et in die aeternitatis amen

Epistula

Iohannis Primus

1 quod fuit ab initio quod audivimus quod vidimus oculis nostris quod perspeximus et manus nostrae temptaverunt de verbo vitae

² et vita manifestata est et vidimus et testamur et adnuntiamus vobis vitam aeternam quae erat apud Patrem et apparuit nobis

³ quod vidimus et audivimus adnuntiamus et vobis ut et vos societatem habeatis nobiscum et societas nostra sit cum Patre et cum Filio eius Iesu Christo

⁴ et haec scribimus vobis ut gaudium nostrum sit plenum

⁵ et haec est adnuntiatio quam audivimus ab eo et adnuntiamus vobis quoniam Deus lux est et tenebrae in eo non sunt ullae

⁶ si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo et in tenebris ambulamus mentimur et non facimus veritatem

⁷ si autem in luce ambulemus sicut et ipse est in luce societatem habemus ad invicem et sanguis Iesu Filii eius mundat nos ab omni peccato

⁸ si dixerimus quoniam peccatum non habemus ipsi nos seducimus et veritas in nobis non est

⁹ si confiteamur peccata nostra fidelis est et iustus ut remittat nobis peccata et emundet nos ab omni iniquitate

¹⁰ si dixerimus quoniam non peccavimus mendacem facimus eum et verbum eius non est in nobis

2 filioli mei haec scribo vobis ut non peccetis sed et si quis peccaverit advocatum habemus apud Patrem Iesum Christum iustum

² et ipse est propitiatio pro peccatis nostris non pro nostris autem tantum sed etiam pro totius mundi

³ et in hoc scimus quoniam cognovimus eum si mandata eius observemus

⁴ qui dicit se nosse eum et mandata eius non custodit mendax est in hoc veritas non est

⁵ qui autem servat verbum eius vere in hoc caritas Dei perfecta est in hoc scimus quoniam in ipso sumus

⁶ qui dicit se in ipso manere debet sicut ille ambulavit et ipse ambulare

⁷ carissimi non mandatum novum scribo vobis sed mandatum vetus quod habuistis ab initio mandatum vetus est verbum quod audistis

⁸ iterum mandatum novum scribo vobis quod est verum et in ipso et in vobis quoniam tenebrae transeunt et lumen verum iam lucet

⁹ qui dicit se in luce esse et fratrem suum odit in tenebris est usque adhuc

¹⁰ qui diligit fratrem suum in lumine manet et scandalum in eo non est

¹¹ qui autem odit fratrem suum in tenebris est et in tenebris ambulat et nescit quo eat quoniam tenebrae obcaecaverunt oculos eius

¹² scribo vobis filioli quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius

¹³ scribo vobis patres quoniam cognovistis eum qui ab initio est scribo vobis adulescentes quoniam vicistis malignum

¹⁴ scripsi vobis infantes quoniam cognovistis Patrem scripsi vobis patres quia cognovistis eum qui ab initio scripsi vobis adulescentes quia fortes estis et verbum Dei in vobis manet et vicistis malignum

¹⁵ nolite diligere mundum neque ea quae in mundo sunt si quis diligit mundum non est caritas Patris in eo

¹⁶ quoniam omne quod est in mundo concupiscentia carnis et concupiscentia oculorum est et superbia vitae quae non est ex Patre sed ex mundo est

¹⁷ et mundus transit et concupiscentia eius qui autem facit voluntatem Dei manet in aeternum

¹⁸ filioli novissima hora est et sicut audistis quia antichristus venit nunc antichristi multi facti sunt unde scimus quoniam novissima hora est

¹⁹ ex nobis prodierunt sed non erant ex nobis nam si fuissent ex nobis permansissent utique nobiscum sed ut manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis

²⁰ sed vos unctionem habetis a Sancto et notis omnia

²¹ non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem sed quasi scientibus eam et quoniam omne mendacium ex veritate non est

²² quis est mendax nisi is qui negat quoniam Iesus non est Christus hic est antichristus qui negat Patrem et Filium

²³ omnis qui negat Filium nec Patrem habet qui confitetur Filium et Patrem habet

²⁴ vos quod audistis ab initio in vobis permaneat si in vobis permanserit quod ab initio audistis et vos in Filio et Patre manebitis

²⁵ et haec est repromissio quam ipse pollicitus est nobis vitam aeternam

²⁶ haec scripsi vobis de eis qui seducunt vos

²⁷ et vos unctionem quam accepistis ab eo manet in vobis et non necesse habetis ut aliquis doceat vos sed sicut unctio eius docet vos de omnibus et verum

est et non est mendacium et sicut docuit vos manete in eo

²⁸ et nunc filioli manete in eo ut cum apparuerit habeamus fiduciam et non confundamur ab eo in adventu eius

²⁹ si scitis quoniam iustus est scitote quoniam et omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est

3 videte qualem caritatem dedit nobis Pater ut filii Dei nominemur et sumus propter hoc mundus non novit nos quia non novit eum

² carissimi nunc filii Dei sumus et nondum apparuit quid erimus scimus quoniam cum apparuerit similes ei erimus quoniam videbimus eum sicuti est

³ et omnis qui habet spem hanc in eo sanctificat se sicut et ille sanctus est

⁴ omnis qui facit peccatum et iniquitatem facit et peccatum est iniquitas

⁵ et scitis quoniam ille apparuit ut peccata tolleret et peccatum in eo non est

⁶ omnis qui in eo manet non peccat omnis qui peccat non vidit eum nec cognovit eum

⁷ filioli nemo vos seducat qui facit iustitiam iustus est sicut et ille iustus est

⁸ qui facit peccatum ex diabolo est quoniam ab initio diabolus peccat in hoc apparuit Filius Dei ut dissolvat opera diaboli

⁹ omnis qui natus est ex Deo peccatum non facit quoniam semen ipsius in eo manet et non potest peccare quoniam ex Deo natus est

¹⁰ in hoc manifesti sunt filii Dei et filii diaboli omnis qui non est iustus non est de Deo et qui non diligit fratrem suum

¹¹ quoniam haec est adnuntiatio quam audistis ab initio ut diligamus alterutrum

¹² non sicut Cain ex maligno erat et occidit fratrem suum et propter quid occidit eum quoniam opera eius maligna erant fratris autem eius iusta

¹³ nolite mirari fratres si odit vos mundus

¹⁴ nos scimus quoniam translati sumus de morte in vitam quoniam diligimus fratres qui non diligit manet in morte

¹⁵ omnis qui odit fratrem suum homicida est et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem

¹⁶ in hoc cognovimus caritatem quoniam ille pro nobis animam suam posuit et nos debemus pro fratribus animas ponere

¹⁷ qui habuerit substantiam mundi et viderit fratrem suum necesse habere et clauserit viscera sua ab eo quomodo caritas Dei manet in eo

¹⁸ filioli non diligamus verbo nec lingua sed opere et veritate

¹⁹ in hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus et in conspectu eius suadeamus corda nostra

²⁰ quoniam si reprehenderit nos cor maior est Deus corde nostro et novit omnia

²¹ carissimi si cor non reprehenderit nos fiduciam habemus ad Deum

²² et quodcumque petierimus accipiemus ab eo quoniam mandata eius custodimus et ea quae sunt placita coram eo facimus

²³ et hoc est mandatum eius ut credamus in nomine Filii eius Iesu Christi et diligamus alterutrum sicut dedit mandatum nobis

²⁴ et qui servat mandata eius in illo manet et ipse in eo et in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu quem nobis dedit

4 carissimi nolite omni spiritui credere sed probate spiritus si ex Deo sint quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum

² in hoc cognoscitur Spiritus Dei omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse ex Deo est

³ et omnis spiritus qui solvit Iesum ex Deo non est et hoc est antichristi quod audistis quoniam venit et nunc iam in mundo est

⁴ vos ex Deo estis filioli et vicistis eos quoniam maior est qui in vobis est quam qui in mundo

⁵ ipsi de mundo sunt ideo de mundo loquuntur et mundus eos audit

⁶ nos ex Deo sumus qui novit Deum audit nos qui non est ex Deo non audit nos in hoc cognoscimus Spiritum veritatis et spiritum erroris

⁷ carissimi diligamus invicem quoniam caritas ex Deo est et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum

⁸ qui non diligit non novit Deum quoniam Deus caritas est

⁹ in hoc apparuit caritas Dei in nobis quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum ut vivamus per eum

¹⁰ in hoc est caritas non quasi nos dilexerimus Deum sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris

¹¹ carissimi si sic Deus dilexit nos et nos debemus alterutrum diligere

¹² Deum nemo vidit umquam si diligamus invicem Deus in nobis manet et caritas eius in nobis perfecta est

¹³ in hoc intellegimus quoniam in eo manemus et ipse in nobis quoniam de Spiritu suo dedit nobis

¹⁴ et nos vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium salvatorem mundi

¹⁵ quisque confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei Deus in eo manet et ipse in Deo

¹⁶ et nos cognovimus et credidimus caritati quam habet Deus in nobis Deus caritas est et qui manet in caritate in Deo manet et Deus in eo

¹⁷ in hoc perfecta est caritas nobiscum ut fiduciam habeamus in die iudicii quia sicut ille est et nos sumus in hoc mundo

¹⁸ timor non est in caritate sed perfecta caritas foras mittit timorem quoniam timor poenam habet qui autem timet non est perfectus in caritate

¹⁹ nos ergo diligamus quoniam Deus prior dilexit nos

²⁰ si quis dixerit quoniam diligo Deum et fratrem suum oderit mendax est qui enim non diligit fratrem suum quem vidit Deum quem non vidit quomodo potest diligere

²¹ et hoc mandatum habemus ab eo ut qui diligit Deum diligat et fratrem suum

5 omnis qui credit quoniam Iesus est Christus ex Deo natus est et omnis qui diligit eum qui genuit diligit eum qui natus est ex eo

² in hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei cum Deum diligamus et mandata eius faciamus

³ haec est enim caritas Dei ut mandata eius custodiamus et mandata eius gravia non sunt

⁴ quoniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum et haec est victoria quae vincit mundum fides nostra

⁵ quis est qui vincit mundum nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei

⁶ hic est qui venit per aquam et sanguinem Iesus Christus non in aqua solum sed in aqua et sanguine et Spiritus est qui testificatur quoniam Christus est veritas

⁷ quia tres sunt qui testimonium dant

⁸ Spiritus et aqua et sanguis et tres unum sunt

⁹ si testimonium hominum accipimus testimonium Dei maius est quoniam hoc est testimonium Dei quod maius est quia testificatus est de Filio suo

¹⁰ qui credit in Filio Dei habet testimonium Dei in se qui non credit Filio mendacem facit eum quoniam non credidit in testimonio quod testificatus est Deus de Filio suo

¹¹ et hoc est testimonium quoniam vitam aeternam dedit nobis Deus et haec vita in Filio eius est

¹² qui habet Filium habet vitam qui non habet Filium Dei vitam non habet

¹³ haec scripsi vobis ut sciatis quoniam vitam habetis aeternam qui creditis in nomine Filii Dei

¹⁴ et haec est fiducia quam habemus ad eum quia quodcumque petierimus secundum voluntatem eius audit nos

¹⁵ et scimus quoniam audit nos quicquid petierimus scimus quoniam habemus petitiones quas postulavimus ab eo

¹⁶ qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem petet et dabit ei vitam peccantibus non ad mortem est peccatum ad mortem non pro illo dico ut roget

¹⁷ omnis iniquitas peccatum est et est peccatum non ad mortem

¹⁸ scimus quoniam omnis qui natus est ex Deo non peccat sed generatio Dei conservat eum et malignus non tangit eum

¹⁹ scimus quoniam ex Deo sumus et mundus totus in maligno positus est

²⁰ et scimus quoniam Filius Dei venit et dedit nobis sensum ut cognoscamus verum Deum et simus in vero Filio eius hic est verus Deus et vita aeterna

²¹ filioli custodite vos a simulacris

Epistula
Iohannis Secundus

1 senior electae dominae et natis eius quos ego diligo in veritate et non ego solus sed et omnes qui cognoverunt veritatem

² propter veritatem quae permanet in nobis et nobiscum erit in aeternum

³ sit nobiscum gratia misericordia pax a Deo Patre et a Christo Iesu Filio Patris in veritate et caritate

⁴ gavisus sum valde quoniam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate sicut mandatum accepimus a Patre

⁵ et nunc rogo te domina non tamquam mandatum novum scribens tibi sed quod habuimus ab initio ut diligamus alterutrum

⁶ et haec est caritas ut ambulemus secundum mandata eius hoc mandatum est ut quemadmodum audistis ab initio in eo ambuletis

⁷ quoniam multi seductores exierunt in mundum qui non confitentur Iesum Christum venientem in carne hic est seductor et antichristus

⁸ videte vosmet ipsos ne perdatis quae operati estis sed ut mercedem plenam accipiatis

⁹ omnis qui praecedit et non manet in doctrina Christi Deum non habet qui permanet in doctrina hic et Filium et Patrem habet

¹⁰ si quis venit ad vos et hanc doctrinam non adfert nolite recipere eum in domum nec have ei dixeritis

¹¹ qui enim dicit illi have communicat operibus illius malignis

¹² plura habens vobis scribere nolui per cartam et atramentum spero enim me futurum apud vos et os ad os loqui ut gaudium vestrum plenum sit

¹³ salutant te filii sororis tuae electae

Epistula
Iohannis Tertius

- 1** senior Gaio carissimo quem ego diligo in
veritate
- ² carissime de omnibus orationem facio prospere te
ingredi et valere sicut prospere agit anima tua
- ³ gavisus sum valde venientibus fratribus et testi-
monium perhibentibus veritati tuae sicut tu in veri-
tate ambulas
- ⁴ maiorem horum non habeo gratiam quam ut
audiam filios meos in veritate ambulantes
- ⁵ carissime fideliter facis quicquid operaris in fra-
tres et hoc in peregrinos
- ⁶ qui testimonium reddiderunt caritati tuae in con-
spectu ecclesiae quos bene facies deducens digne
Deo
- ⁷ pro nomine enim profecti sunt nihil accipientes a
gentibus
- ⁸ nos ergo debemus suscipere huiusmodi ut coop-
eratores simus veritatis
- ⁹ scripsissem forsitan ecclesiae sed is qui amat pri-
matum gerere in eis Diotrepes non recipit nos
- ¹⁰ propter hoc si venero commoneam eius opera
quae facit verbis malignis garriens in nos et quasi
non ei ista sufficiant nec ipse suscipit fratres et eos
qui cupiunt prohibet et de ecclesia eicit
- ¹¹ carissime noli imitari malum sed quod bonum est
qui benefacit ex Deo est qui malefacit non vidit
Deum
- ¹² Demetrio testimonium redditur ab omnibus et ab
ipsa veritate et nos autem testimonium perhibemus
et nosti quoniam testimonium nostrum verum est
- ¹³ multa habui scribere tibi sed nolui per atramen-
tum et calamum scribere tibi
- ¹⁴ spero autem protinus te videre et os ad os loque-
mur
- ¹⁵ pax tibi salutant te amici saluta amicos per nomen

Epistula Iudae

1 Iudas Iesu Christi servus frater autem Iacobi
his qui in Deo Patre dilectis et Iesu Christo
conservatis vocatis

² misericordia vobis et pax et caritas adimpleatur

³ carissimi omnem sollicitudinem faciens scribendi
vobis de communi vestra salute necesse habui
scribere vobis deprecans supercertari semel traditae
sanctis fidei

⁴ subintroierunt enim quidam homines qui olim
praescripti sunt in hoc iudicium impii Dei nostri
gratiam transferentes in luxuriam et solum Domi-
natorum et Dominum nostrum Iesum Christum ne-
gantes

⁵ commonere autem vos volo scientes semel omnia
quoniam Iesus populum de terra Aegypti salvans
secundo eos qui non crediderunt perdidit

⁶ angelos vero qui non servaverunt suum princi-
patum sed dereliquerunt suum domicilium in
iudicium magni diei vinculis aeternis sub caligine
reservavit

⁷ sicut Sodoma et Gomorra et finitimae civitates
simili modo exfornicatae et abeuntes post carnem
alteram factae sunt exemplum ignis aeterni poenam
sustinentes

⁸ similiter et hii carnem quidem maculant domina-
tionem autem spernunt maiestates autem blasphe-
mant

⁹ cum Michahel archangelus cum diabolo disputans
altercaretur de Mosi corpore non est ausus iudicium
inferre blasphemiae sed dixit imperet tibi Dominus

¹⁰ hii autem quaecumque quidem ignorant blasphe-
mant quaecumque autem naturaliter tamquam muta
animalia norunt in his corrumpuntur

¹¹ vae illis quia via Cain abierunt et errore Balaam
mercede effusi sunt et contradictione Core peri-
erunt

¹² hii sunt in epulis suis maculae convivantes sine
timore semet ipsos pascentes nubes sine aqua quae
a ventis circumferuntur arbores autumnales infruc-
tuosae bis mortuae eradicatae

¹³ fluctus feri maris despumantes suas confusiones
sidera errantia quibus procella tenebrarum in aeter-
num servata est

¹⁴ prophetavit autem et his septimus ab Adam Enoc
dicens ecce venit Dominus in sanctis milibus suis

¹⁵ facere iudicium contra omnes et arguere omnes
impios de omnibus operibus impietatis eorum
quibus impie egerunt et de omnibus duris quae lo-
cuti sunt contra eum peccatores impii

¹⁶ hii sunt murmuratores querelosi secundum de-
sideria sua ambulantes et os illorum loquitur su-
perba mirantes personas quaestus causa

¹⁷ vos autem carissimi memores estote verborum
quae praedicta sunt ab apostolis Domini nostri Iesu
Christi

¹⁸ quia dicebant vobis quoniam in novissimo tem-
pore venient inlusores secundum sua desideria am-
bulantes impietatum

¹⁹ hii sunt qui segregant animales Spiritum non ha-
bentes

²⁰ vos autem carissimi supraedificantes vosmet
ipsum sanctissimae vestrae fidei in Spiritu Sancto
orantes

²¹ ipsos vos in dilectione Dei servate

²² et hos quidem arguite iudicatos

²³ illos vero salvate de igne rapientes aliis autem
miseremini in timore odientes et eam quae carnalis
est maculatam tunicam

²⁴ ei autem qui potest vos conservare sine peccato et
constituere ante conspectum gloriae suae immacu-
latus in exultatione

²⁵ soli Deo salvatori nostro per Iesum Christum
Dominum nostrum gloria magnificentia imperium
et potestas ante omne saeculum et nunc et in omnia
saecula amen

Apocalypsis

Iohannis Apostoli

1 apocalypsis Iesu Christi quam dedit illi Deus palam facere servis suis quae oportet fieri cito et significavit mittens per angelum suum servo suo Iohanni

² qui testimonium perhibuit verbo Dei et testimonium Iesu Christi quaecumque vidit

³ beatus qui legit et qui audiunt verba prophetiae et servant ea quae in ea scripta sunt tempus enim prope est

⁴ Iohannes septem ecclesiis quae sunt in Asia gratia vobis et pax ab eo qui est et qui erat et qui venturus est et a septem spiritibus qui in conspectu throni eius sunt

⁵ et ab Iesu Christo qui est testis fidelis primogenitus mortuorum et princeps regum terrae qui dilexit nos et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo

⁶ et fecit nostrum regnum sacerdotes Deo et Patri suo ipsi gloria et imperium in saecula saeculorum amen

⁷ ecce venit cum nubibus et videbit eum omnis oculus et qui eum pupugerunt et plangent se super eum omnes tribus terrae etiam amen

⁸ ego sum Alpha et Omega principium et finis dicit Dominus Deus qui est et qui erat et qui venturus est Omnipotens

⁹ ego Iohannes frater vester et particeps in tribulatione et regno et patientia in Iesu fui in insula quae appellatur Patmos propter verbum Dei et testimonium Iesu

¹⁰ fui in spiritu in dominica die et audivi post me vocem magnam tamquam tubae

¹¹ dicentis quod vides scribe in libro et mitte septem ecclesiis Ephesum et Zmyrniam et Pergamum et Thyatiram et Sardis et Philadelphiam et Laodiciam

¹² et conversus sum ut viderem vocem quae loquebatur mecum et conversus vidi septem candelabra aurea

¹³ et in medio septem candelabrorum similem Filio hominis vestitum podere et praecinctum ad mammillas zonam auream

¹⁴ caput autem eius et capilli erant candidi tamquam lana alba tamquam nix et oculi eius velut flamma ignis

¹⁵ et pedes eius similes orichalco sicut in camino ardenti et vox illius tamquam vox aquarum multarum

¹⁶ et habebat in dextera sua stellas septem et de ore eius gladius utraque parte acutus exiebat et facies eius sicut sol lucet in virtute sua

¹⁷ et cum vidissem eum cecidi ad pedes eius tamquam mortuus et posuit dexteram suam super me dicens noli timere ego sum primus et novissimus

¹⁸ et vivus et fui mortuus et ecce sum vivens in saecula saeculorum et habeo claves mortis et inferni

¹⁹ scribe ergo quae vidisti et quae sunt et quae oportet fieri post haec

²⁰ sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea et septem candelabra aurea septem stellae angeli sunt septem ecclesiarum et candelabra septem septem ecclesiae sunt

2 angelo Ephesi ecclesiae scribe haec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum

² scio opera tua et laborem et patientiam tuam et quia non potes sustinere malos et temptasti eos qui se dicunt apostolos et non sunt et invenisti eos mendaces

³ et patientiam habes et sustinuisti propter nomen meum et non defecisti

⁴ sed habeo adversus te quod caritatem tuam primam reliquisti

⁵ memor esto itaque unde excideris et age poenitentiam et prima opera fac sin autem venio tibi et movebo candelabrum tuum de loco suo nisi poenitentiam egeris

⁶ sed hoc habes quia odisti facta Nicolaitarum quae et ego odi

⁷ qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis vincenti dabo ei edere de ligno vitae quod est in paradiso Dei mei

⁸ et angelo Zmyrnae ecclesiae scribe haec dicit primus et novissimus qui fuit mortuus et vivit

⁹ scio tribulationem tuam et paupertatem tuam sed dives es et blasphemaris ab his qui se dicunt Iudaeos esse et non sunt sed sunt synagoga Satanae

¹⁰ nihil horum timeas quae passurus es ecce missurus est diabolus ex vobis in carcerem ut temptemini et habebitis tribulationem diebus decem esto fidelis usque ad mortem et dabo tibi coronam vitae

¹¹ qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis qui vicerit non laedetur a morte secunda

¹² et angelo Pergami ecclesiae scribe haec dicit qui habet rompheam utraque parte acutam

¹³ scio ubi habitas ubi sedes est Satanae et tenes nomen meum et non negasti fidem meam et in diebus Antipas testis meus fidelis qui occisus est apud vos ubi Satanus habitat

¹⁴ sed habeo adversus te pauca quia habes illic tenentes doctrinam Balaam qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israhel edere et fornicari

¹⁵ ita habes et tu tenentes doctrinam Nicolaitarum

¹⁶ similiter paenitentiam age si quo minus venio tibi cito et pugnabo cum illis in gladio oris mei

¹⁷ qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis vincenti dabo ei manna absconditum et dabo illi calculum candidum et in calculo nomen novum scriptum quod nemo scit nisi qui accipit

¹⁸ et angelo Thyatirae ecclesiae scribe haec dicit Filius Dei qui habet oculos ut flammam ignis et pedes eius similes orichalco

¹⁹ novi opera tua et caritatem et fidem et ministerium et patientiam tuam et opera tua novissima plura prioribus

²⁰ sed habeo adversus te quia permittis mulierem Hiezabel quae se dicit propheten docere et seducere servos meos fornicari et manducare de idolothytis

²¹ et dedi illi tempus ut paenitentiam ageret et non vult paeniteri a fornicatione sua

²² ecce mitto eam in lectum et qui moechantur cum ea in tribulationem maximam nisi paenitentiam egerint ab operibus eius

²³ et filios eius interficiam in morte et scient omnes ecclesiae quia ego sum scrutans renes et corda et dabo unicuique vestrum secundum opera vestra

²⁴ vobis autem dico ceteris qui Thyatirae estis quicumque non habent doctrinam hanc qui non cognoverunt altitudines Satanae quemadmodum dicunt non mittam super vos aliud pondus

²⁵ tamen id quod habetis tenete donec veniam

²⁶ et qui vicerit et qui custodierit usque in finem opera mea dabo illi potestatem super gentes

²⁷ et reget illas in virga ferrea tamquam vas figuli confringentur

²⁸ sicut et ego accepi a Patre meo et dabo illi stellam matutinam

²⁹ qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis

3 et angelo ecclesiae Sardis scribe haec dicit qui habet septem spiritus Dei et septem stellas scio opera tua quia nomen habes quod vivas et mortuus es

² esto vigilans et confirma cetera quae moritura erant non enim invenio opera tua plena coram Deo meo

³ in mente ergo habe qualiter acceperis et audieris et conserva et paenitentiam age si ergo non vigilaveris veniam tamquam fur et nescies qua hora veniam ad te

⁴ sed habes pauca nomina in Sardis qui non inquiverunt vestimenta sua et ambulabunt mecum in albis quia digni sunt

⁵ qui vicerit sic vestietur vestimentis albis et non delebo nomen eius de libro vitae et confitebor nomen eius coram Patre meo et coram angelis eius

⁶ qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis

⁷ et angelo Philadelphiae ecclesiae scribe haec dicit sanctus et verus qui habet clavem David qui aperit et nemo cludit et cludit et nemo aperit

⁸ scio opera tua ecce dedi coram te ostium apertum quod nemo potest cludere quia modicam habes virtutem et servasti verbum meum et non negasti nomen meum

⁹ ecce dabo de synagoga Satanae qui dicunt se Iudaeos esse et non sunt sed mentiuntur ecce faciam illos ut veniant et adorent ante pedes tuos et scient quia ego dilexi te

¹⁰ quoniam servasti verbum patientiae meae et ego te servabo ab hora temptationis quae ventura est in orbem universum temptare habitantes in terra

¹¹ venio cito tene quod habes ut nemo accipiat coronam tuam

¹² qui vicerit faciam illum columnam in templo Dei mei et foras non egredietur amplius et scribam super eum nomen Dei mei et nomen civitatis Dei mei novae Hierusalem quae descendit de caelo a Deo meo et nomen meum novum

¹³ qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis

¹⁴ et angelo Laodiciae ecclesiae scribe haec dicit Amen testis fidelis et verus qui est principium creaturae Dei

¹⁵ scio opera tua quia neque frigidus es neque calidus utinam frigidus esses aut calidus

¹⁶ sed quia tepidus es et nec frigidus nec calidus incipiam te evomere ex ore meo

¹⁷ quia dicis quod dives sum et locupletatus et nullus ego et nescis quia tu es miser et miserabilis et pauper et caecus et nudus

¹⁸ suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum ut locuples fias et vestimentis albis induaris et non appareat confusio nuditatis tuae et collyrio inungue oculos tuos ut videas

¹⁹ ego quos amo arguo et castigo aemulare ergo et paenitentiam age

²⁰ ecce sto ad ostium et pulso si quis audierit vocem meam et aperuerit ianuam introibo ad illum et cenabo cum illo et ipse mecum

²¹ qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius

²² qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis

4 post haec vidi et ecce ostium apertum in caelo et vox prima quam audivi tamquam tubae

loquentis mecum dicens ascende huc et ostendam tibi quae oportet fieri post haec

² statim fui in spiritu et ecce sedis posita erat in caelo et supra sedem sedens

³ et qui sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis et sardini et iris erat in circuitu sedis similis visioni zmaragdinae

⁴ et in circuitu sedis sedilia viginti quattuor et super thronos viginti quattuor seniores sedentes circumamictos vestimentis albis et in capitibus eorum coronas aureas

⁵ et de throno procedunt fulgura et voces et tonitrua et septem lampades ardentes ante thronum quae sunt septem spiritus Dei

⁶ et in conspectu sedis tamquam mare vitreum simile cristallo et in medio sedis et in circuitu sedis quattuor animalia plena oculis ante et retro

⁷ et animal primum simile leoni et secundum animal simile vitulo et tertium animal habens faciem quasi hominis et quartum animal simile aquilae volanti

⁸ et quattuor animalia singula eorum habebant alas senas et in circuitu et intus plena sunt oculis et requiem non habent die et nocte dicentia sanctus sanctus Dominus Deus omnipotens qui erat et qui est et qui venturus est

⁹ et cum darent illa animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti super thronum viventi in saecula saeculorum

¹⁰ procident viginti quattuor seniores ante sedentem in throno et adorabunt viventem in saecula saeculorum et mittent coronas suas ante thronum dicentes

¹¹ dignus es Domine et Deus noster accipere gloriam et honorem et virtutem quia tu creasti omnia et propter voluntatem tuam erant et creata sunt

5 et vidi in dextera sedentis super thronum librum scriptum intus et foris signatum sigillis septem

² et vidi angelum fortem praedicantem voce magna quis est dignus aperire librum et solvere signacula eius

³ et nemo poterat in caelo neque in terra neque subtus terram aperire librum neque respicere illum

⁴ et ego flebam multum quoniam nemo dignus inventus est aperire librum nec videre eum

⁵ et unus de senioribus dicit mihi ne fleveris ecce vicit leo de tribu Iuda radix David aperire librum et septem signacula eius

⁶ et vidi et ecce in medio throni et quattuor animalium et in medio seniorum agnum stantem tamquam occisum habentem cornua septem et oculos septem qui sunt spiritus Dei missi in omnem terram

⁷ et venit et accepit de dextera sedentis de throno

⁸ et cum aperuisset librum quattuor animalia et viginti quattuor seniores ceciderunt coram agno

habentes singuli citharas et fialas aureas plenas odoremorum quae sunt orationes sanctorum

⁹ et cantant novum canticum dicentes dignus es accipere librum et aperire signacula eius quoniam occisus es et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et natione

¹⁰ et fecisti eos Deo nostro regnum et sacerdotes et regnabunt super terram

¹¹ et vidi et audivi vocem angelorum multorum in circuitu throni et animalium et seniorum et erat numerus eorum milia milium

¹² dicentium voce magna dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem et divinitatem et sapientiam et fortitudinem et honorem et gloriam et benedictionem

¹³ et omnem creaturam quae in caelo est et super terram et sub terram et quae sunt in mari et quae in ea omnes audivi dicentes sedenti in throno et agno benedictio et honor et gloria et potestas in saecula saeculorum

¹⁴ et quattuor animalia dicebant amen et seniores ceciderunt et adoraverunt

6 et vidi quod aperuisset agnus unum de septem signaculis et audivi unum de quattuor animalibus dicentem tamquam vocem tonitruum veni

² et vidi et ecce equus albus et qui sedebat super illum habebat arcum et data est ei corona et exivit vincens ut vinceret

³ et cum aperuisset sigillum secundum audivi secundum animal dicens veni

⁴ et exivit alius equus rufus et qui sedebat super illum datum est ei ut sumeret pacem de terra et ut invicem se interficiant et datus est illi gladius magnus

⁵ et cum aperuisset sigillum tertium audivi tertium animal dicens veni et vidi et ecce equus niger et qui sedebat super eum habebat stateram in manu sua

⁶ et audivi tamquam vocem in medio quattuor animalium dicentem bilibris tritici denario et tres bilibres hordei denario et vinum et oleum ne laeseris

⁷ et cum aperuisset sigillum quartum audivi vocem quarti animalis dicentis veni et vidi

⁸ et ecce equus pallidus et qui sedebat desuper nomen illi Mors et inferus sequebatur eum et data est illi potestas super quattuor partes terrae interficere gladio fame et morte et bestiis terrae

⁹ et cum aperuisset quintum sigillum vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei et propter testimonium quod habebant

¹⁰ et clamabant voce magna dicentes usquequo Domine sanctus et verus non iudicas et vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra

¹¹ et datae sunt illis singulae stolae albae et dictum est illis ut requiescerent tempus adhuc modicum

donec impleantur conservi eorum et fratres eorum qui interficiendi sunt sicut et illi

¹² et vidi cum aperuisset sigillum sextum et terraemotus factus est magnus et sol factus est niger tamquam saccus cilicinus et luna tota facta est sicut sanguis

¹³ et stellae caeli ceciderunt super terram sicut ficus mittit grossos suos cum vento magno movetur

¹⁴ et caelum recessit sicut liber involutus et omnis mons et insulae de locis suis motae sunt

¹⁵ et reges terrae et principes et tribuni et divites et fortes et omnis servus et liber absconderunt se in speluncis et petris montium

¹⁶ et dicunt montibus et petris cadite super nos et abscondite nos a facie sedentis super thronum et ab ira agni

¹⁷ quoniam venit dies magnus irae ipsorum et quis poterit stare

7 post haec vidi quattuor angelos stantes super quattuor angulos terrae tenentes quattuor ventos terrae ne flaret ventus super terram neque super mare neque in ullam arborem

² et vidi alterum angelum ascendentem ab ortu solis habentem signum Dei vivi et clamavit voce magna quattuor angelis quibus datum est nocere terrae et mari

³ dicens nolite nocere terrae neque mari neque arboribus quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum

⁴ et audivi numerum signatorum centum quadraginta quattuor milia signati ex omni tribu filiorum Israhel

⁵ ex tribu Iuda duodecim milia signati ex tribu Ruben duodecim milia ex tribu Gad duodecim milia

⁶ ex tribu Aser duodecim milia ex tribu Nephtalim duodecim milia ex tribu Manasse duodecim milia

⁷ ex tribu Symeon duodecim milia ex tribu Levi duodecim milia ex tribu Issachar duodecim milia

⁸ ex tribu Zabulon duodecim milia ex tribu Ioseph duodecim milia ex tribu Benjamin duodecim milia signati

⁹ post haec vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis stantes ante thronum et in conspectu agni amicti stolas albas et palmae in manibus eorum

¹⁰ et clamabant voce magna dicentes salus Deo nostro qui sedet super thronum et agno

¹¹ et omnes angeli stabant in circuitu throni et seniorum et quattuor animalium et ceciderunt in conspectu throni in facies suas et adoraverunt Deum

¹² dicentes amen benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio et honor et virtus et fortitudo Deo nostro in saecula saeculorum amen

¹³ et respondit unus de senioribus dicens mihi hii qui amicti sunt stolis albis qui sunt et unde venerunt

¹⁴ et dixi illi domine mi tu scis et dixit mihi hii sunt qui veniunt de tribulatione magna et laverunt stolas suas et dealbaverunt eas in sanguine agni

¹⁵ ideo sunt ante thronum Dei et serviunt ei die ac nocte in templo eius et qui sedet in throno habitabit super illos

¹⁶ non esurient neque sitient amplius neque cadet super illos sol neque ullus aestus

¹⁷ quoniam agnus qui in medio throni est reget illos et deducet eos ad vitae fontes aquarum et absterget Deus omnem lacrimam ex oculis eorum

8 et cum aperuisset sigillum septimum factum est silentium in caelo quasi media hora

² et vidi septem angelos stantes in conspectu Dei et datae sunt illis septem tubae

³ et alius angelus venit et stetit ante altare habens turibulum aureum et data sunt illi incensa multa ut daret orationibus sanctorum omnium super altare aureum quod est ante thronum

⁴ et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo

⁵ et accepit angelus turibulum et implevit illud de igne altaris et misit in terram et facta sunt tonitrua et voces et fulgora et terraemotus

⁶ et septem angeli qui habebant septem tubas paraverunt se ut tuba canerent

⁷ et primus tuba cecinit et facta est grando et ignis mixta in sanguine et missum est in terram et tertia pars terrae combusta est et tertia pars arborum combusta est et omne faenum viride combustum est

⁸ et secundus angelus tuba cecinit et tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare et facta est tertia pars maris sanguis

⁹ et mortua est tertia pars creaturae quae habent animas et tertia pars navium interiit

¹⁰ et tertius angelus tuba cecinit et cecidit de caelo stella magna ardens tamquam facula et cecidit in tertiam partem fluminum et in fontes aquarum

¹¹ et nomen stellae dicitur Absinthius et facta est tertia pars aquarum in absinthium et multi hominum mortui sunt de aquis quia amarae factae sunt

¹² et quartus angelus tuba cecinit et percussa est tertia pars solis et tertia pars lunae et tertia pars stellarum ut obscuraretur tertia pars eorum et diei non luceret pars tertia et nox similiter

¹³ et vidi et audivi vocem unius aquilae volantis per medium caelum dicentis voce magna vae vae vae habitantibus in terra de ceteris vocibus tubae trium angelorum qui erant tuba canituri

9 et quintus angelus tuba cecinit et vidi stellam de caelo cecidisse in terram et data est illi clavis putei abyssi

² et aperuit puteum abyssi et ascendit fumus putei sicut fumus fornacis magnae et obscuratus est sol et aer de fumo putei

³ et de fumo exierunt lucustae in terram et data est illis potestas sicut habent potestatem scorpiones terrae

⁴ et praeceptum est illis ne laederent faenum terrae neque omne viride neque omnem arborem nisi tantum homines qui non habent signum Dei in frontibus

⁵ et datum est illis ne occiderent eos sed ut cruciarentur mensibus quinque et cruciatus eorum ut cruciatus scorpium cum percutit hominem

⁶ et in diebus illis quaerent homines mortem et non invenient eam et desiderabunt mori et fugiet mors ab ipsis

⁷ et similitudines lucustarum similes equis paratis in proelium et super capita earum tamquam coronae similes auro et facies earum sicut facies hominum

⁸ et habebant capillos sicut capillos mulierum et dentes earum sicut leonum erant

⁹ et habebant loricas sicut loricas ferreas et vox alarum earum sicut vox curruum equorum multorum currentium in bellum

¹⁰ et habebant caudas similes scorpionum et aculei in caudis earum potestas earum nocere hominibus mensibus quinque

¹¹ et habebant super se regem angelum abyssi cui nomen hebraice Abaddon graece autem Apollyon et latine habet nomen Exterminans

¹² vae unum abiit ecce veniunt adhuc duo vae post haec

¹³ et sextus angelus tuba cecinit et audivi vocem unum ex cornibus altaris aurei quod est ante oculos Dei

¹⁴ dicentem sexto angelo qui habebat tubam solve quattuor angelos qui alligati sunt in flumine magno Eufrate

¹⁵ et soluti sunt quattuor angeli qui parati erant in horam et diem et mensem et annum ut occiderent tertiam partem hominum

¹⁶ et numerus equestris exercitus vicies milies dena milia audivi numerum eorum

¹⁷ et ita vidi equos in visione et qui sedebant super eos habentes loricas igneas et hyacinthinas et sulphureas et capita equorum erant tamquam capita leonum et de ore ipsorum procedit ignis et fumus et sulphur

¹⁸ ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum de igne et fumo et sulphure qui procedebat ex ore ipsorum

¹⁹ potestas enim equorum in ore eorum est et in caudis eorum nam caudae illorum similes serpentibus habentes capita et in his nocent

²⁰ et ceteri homines qui non sunt occisi in his plagis neque paenitentiam egerunt de operibus manuum suarum ut non adorarent daemonia et simulacra aurea et argentea et aerea et lapidea et lignea quae neque videre possunt neque audire neque ambulare ²¹ et non egerunt paenitentiam ab homicidiis suis neque a veneficiis suis neque a fornicatione sua neque a furtis suis

10 et vidi alium angelum fortem descendentem de caelo amictum nube et iris in capite eius et facies eius erat ut sol et pedes eius tamquam columna ignis

² et habebat in manu sua libellum apertum et posuit pedem suum dextrum supra mare sinistrum autem super terram

³ et clamavit voce magna quemadmodum cum leo rugit et cum clamasset locuta sunt septem tonitrua voces suas

⁴ et cum locuta fuissent septem tonitrua scripturam eram et audivi vocem de caelo dicentem signa quae locuta sunt septem tonitrua et noli ea scribere

⁵ et angelum quem vidi stantem supra mare et supra terram levavit manum suam ad caelum

⁶ et iuravit per viventem in saecula saeculorum qui creavit caelum et ea quae in illo sunt et terram et ea quae in ea sunt et mare et quae in eo sunt quia tempus amplius non erit

⁷ sed in diebus vocis septimi angeli cum coeperit tuba canere et consummabitur mysterium Dei sicut evangelizavit per servos suos prophetas

⁸ et vox quam audivi de caelo iterum loquentem mecum et dicentem vade accipe librum apertum de manu angeli stantis supra mare et supra terram

⁹ et abii ad angelum dicens ei ut daret mihi librum et dicit mihi accipe et devora illum et faciet amaricare ventrem tuum sed in ore tuo erit dulce tamquam mel

¹⁰ et accepi librum de manu angeli et devoravi eum et erat in ore meo tamquam mel dulce et cum devorassem eum amaricatus est venter meus

¹¹ et dicunt mihi oportet te iterum prophetare populis et gentibus et linguis et regibus multis

11 et datus est mihi calamus similis virgae dicens surge et metire templum Dei et altare et adorantes in eo

² atrium autem quod est foris templum eice foras et ne metieris eum quoniam datum est gentibus et civitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus

³ et dabo duobus testibus meis et prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta amicti saccos

⁴ hii sunt duo olivae et duo candelabra in conspectu Domini terrae stantes

⁵ et si quis eos voluerit nocere ignis exiet de ore illorum et devorabit inimicos eorum et si quis voluerit eos laedere sic oportet eum occidi

⁶ hii habent potestatem cludendi caelum ne pluat diebus prophetiae ipsorum et potestatem habent super aquas convertendi eas in sanguinem et percutere terram omni plaga quotienscumque voluerint

⁷ et cum finierint testimonium suum bestia quae ascendit de abyso faciet adversus illos bellum et vincet eos et occidet illos

⁸ et corpora eorum in plateis civitatis magnae quae vocatur spiritaliter Sodoma et Aegyptus ubi et Dominus eorum crucifixus est

⁹ et videbunt de populis et tribubus et linguis et gentibus corpora eorum per tres dies et dimidium et corpora eorum non sinunt poni in monumentis

¹⁰ et inhabitantes terram gaudebunt super illis et iucundabuntur et munera mittent invicem quoniam hii duo prophetae cruciaverunt eos qui inhabitant super terram

¹¹ et post dies tres et dimidium spiritus vitae a Deo intravit in eos et steterunt super pedes suos et timor magnus cecidit super eos qui viderunt eos

¹² et audierunt vocem magnam de caelo dicentem illis ascendite huc et ascenderunt in caelum in nube et viderunt illos inimici eorum

¹³ et in illa hora factus est terraemotus magnus et decima pars civitatis cecidit et occisi sunt in terraemotu nomina hominum septem milia et reliqui in timore sunt missi et dederunt gloriam Deo caeli

¹⁴ vae secundum abiit ecce vae tertium veniet cito

¹⁵ et septimus angelus tuba cecinit et factae sunt voces magnae in caelo dicentes factum est regnum huius mundi Domini nostri et Christi eius et regnabit in saecula saeculorum

¹⁶ et viginti quattuor seniores qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis ceciderunt in facies suas et adoraverunt Deum

¹⁷ dicentes gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens qui es et qui eras quia accepisti virtutem tuam magnam et regnasti

¹⁸ et iratae sunt gentes et advenit ira tua et tempus mortuorum iudicari et reddere mercedem servis tuis prophetis et sanctis et timentibus nomen tuum pusillis et magnis et exterminandi eos qui corruerunt terram

¹⁹ et apertum est templum Dei in caelo et visa est arca testamenti eius in templo eius et facta sunt fulgora et voces et terraemotus et grando magna

12 et signum magnum paruit in caelo mulier amicta sole et luna sub pedibus eius et in capite eius corona stellarum duodecim

² et in utero habens et clamat parturiens et cruciatur ut pariat

³ et visum est aliud signum in caelo et ecce draco magnus rufus habens capita septem et cornua decem et in capitibus suis septem diademata

⁴ et cauda eius trahebat tertiam partem stellarum caeli et misit eas in terram et draco stetit ante mulierem quae erat paritura ut cum peperisset filium eius devoraret

⁵ et peperit filium masculum qui recturus erit omnes gentes in virga ferrea et raptus est filius eius ad Deum et ad thronum eius

⁶ et mulier fugit in solitudinem ubi habet locum paratum a Deo ut ibi pascant illam diebus mille ducentis sexaginta

⁷ et factum est proelium in caelo Michahel et angeli eius proeliabantur cum dracone et draco pugnabat et angeli eius

⁸ et non valuerunt neque locus inventus est eorum amplius in caelo

⁹ et proiectus est draco ille magnus serpens antiquus qui vocatur Diabolus et Satanas qui seducit universum orbem proiectus est in terram et angeli eius cum illo missi sunt

¹⁰ et audivi vocem magnam in caelo dicentem nunc facta est salus et virtus et regnum Dei nostri et potestas Christi eius quia proiectus est accusator fratrum nostrorum qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte

¹¹ et ipsi vicerunt illum propter sanguinem agni et propter verbum testimonii sui et non dilexerunt animam suam usque ad mortem

¹² propterea laetamini caeli et qui habitatis in eis vae terrae et mari quia descendit diabolus ad vos habens iram magnam sciens quod modicum tempus habet

¹³ et postquam vidit draco quod proiectus est in terram persecutus est mulierem quae peperit masculum

¹⁴ et datae sunt mulieri duae alae aquilae magnae ut volaret in desertum in locum suum ubi alitur per tempus et tempora et dimidium temporis a facie serpentis

¹⁵ et misit serpens ex ore suo post mulierem aquam tamquam flumen ut eam faceret trahi a flumine

¹⁶ et adiuvit terra mulierem et aperuit terra os suum et absorbit flumen quod misit draco de ore suo

¹⁷ et iratus est draco in mulierem et abiit facere proelium cum reliquis de semine eius qui custodiunt mandata Dei et habent testimonium Iesu

¹⁸ et stetit super harenam maris

13 et vidi de mare bestiam ascendentem habentem capita septem et cornua decem et super cornua eius decem diademata et super capita eius nomina blasphemiae

² et bestiam quam vidi similis erat pardo et pedes eius sicut ursi et os eius sicut os leonis et dedit illi draco virtutem suam et potestatem magnam

³ et unum de capitibus suis quasi occisum in mortem et plaga mortis eius curata est et admirata est universa terra post bestiam

⁴ et adoraverunt draconem quia dedit potestatem bestiae et adoraverunt bestiam dicentes quis similis bestiae et quis poterit pugnare cum ea

⁵ et datum est ei os loquens magna et blasphemiae et data est illi potestas facere menses quadraginta duo

⁶ et aperuit os suum in blasphemias ad Deum blasphemare nomen eius et tabernaculum eius et eos qui in caelo habitant

⁷ et datum est illi bellum facere cum sanctis et vincere illos et data est ei potestas in omnem tribum et populum et linguam et gentem

⁸ et adorabunt eum omnes qui inhabitant terram quorum non sunt scripta nomina in libro vitae agni qui occisus est ab origine mundi

⁹ si quis habet aurem audiat

¹⁰ qui in captivitatem in captivitatem vadit qui in gladio occiderit oportet eum gladio occidi hic est patientia et fides sanctorum

¹¹ et vidi aliam bestiam ascendentem de terra et habebat cornua duo similia agni et loquebatur sicut draco

¹² et potestatem prioris bestiae omnem faciebat in conspectu eius et facit terram et inhabitantes in eam adorare bestiam primam cuius curata est plaga mortis

¹³ et fecit signa magna ut etiam ignem faceret de caelo descendere in terram in conspectu hominum

¹⁴ et seducit habitantes terram propter signa quae data sunt illi facere in conspectu bestiae dicens habitantibus in terra ut faciant imaginem bestiae quae habet plagam gladii et vixit

¹⁵ et datum est illi ut daret spiritum imagini bestiae ut et loquatur imago bestiae et faciat quicumque non adoraverint imaginem bestiae occidantur

¹⁶ et faciet omnes pusillos et magnos et divites et pauperes et liberos et servos habere character in dextera manu aut in frontibus suis

¹⁷ et ne quis possit emere aut vendere nisi qui habet character nomen bestiae aut numerum nominis eius

¹⁸ hic sapientia est qui habet intellectum computet numerum bestiae numerus enim hominis est et numerus eius est sescenti sexaginta sex

14 et vidi et ecce agnus stabat supra montem Sion et cum illo centum quadraginta quattuor milia habentes nomen eius et nomen Patris eius scriptum in frontibus suis

² et audivi vocem de caelo tamquam vocem aquarum multarum et tamquam vocem tonitruum

magni et vocem quam audivi sicut citharoedorum citharizantium in citharis suis

³ et cantabant quasi canticum novum ante sedem et ante quattuor animalia et seniores et nemo poterat discere canticum nisi illa centum quadraginta quattuor milia qui empti sunt de terra

⁴ hii sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines enim sunt hii qui sequuntur agnum quocumque abierit hii empti sunt ex hominibus primitiae Deo et agno

⁵ et in ore ipsorum non est inventum mendacium sine macula sunt

⁶ et vidi alterum angelum volentem per medium caelum habentem evangelium aeternum ut evangelizaret sedentibus super terram et super omnem gentem et tribum et linguam et populum

⁷ dicens magna voce timete Deum et date illi honorem quia venit hora iudicii eius et adorare eum qui fecit caelum et terram et mare et fontes aquarum

⁸ et alius angelus secutus est dicens cecidit cecidit Babylon illa magna quae a vino irae fornicationis suae potionavit omnes gentes

⁹ et alius angelus tertius secutus est illos dicens voce magna si quis adoraverit bestiam et imaginem eius et acceperit characterem in fronte sua aut in manu sua

¹⁰ et hic bibet de vino irae Dei qui mixtus est mero in calice irae ipsius et cruciabitur igne et sulphure in conspectu angelorum sanctorum et ante conspectum agni

¹¹ et fumus tormentorum eorum in saecula saeculorum ascendit nec habent requiem die ac nocte qui adoraverunt bestiam et imaginem eius et si quis acceperit characterem nominis eius

¹² hic patientia sanctorum est qui custodiunt mandata Dei et fidem Iesu

¹³ et audivi vocem de caelo dicentem scribe beati mortui qui in Domino moriuntur amodo iam dicit Spiritus ut requiescant a laboribus suis opera enim illorum sequuntur illos

¹⁴ et vidi et ecce nubem candidam et supra nubem sedentem similem Filio hominis habentem in capite suo coronam auream et in manu sua falcem acutam

¹⁵ et alter angelus exivit de templo clamans voce magna ad sedentem super nubem mitte falcem tuam et mete quia venit hora ut metatur quoniam aruit messis terrae

¹⁶ et misit qui sedebat supra nubem falcem suam in terram et messa est terra

¹⁷ et alius angelus exivit de templo quod est in caelo habens et ipse falcem acutam

¹⁸ et alius angelus de altari qui habet potestatem supra ignem et clamavit voce magna qui habebat falcem acutam dicens mitte falcem tuam acutam et

vindemia botros vineae terrae quoniam maturae sunt uvae eius

¹⁹ et misit angelus falcem suam in terram et vindemiavit vineam terrae et misit in lacum irae Dei magnum

²⁰ et calcatus est lacus extra civitatem et exivit sanguis de lacu usque ad frenos equorum per stadia mille sescenta

15 et vidi aliud signum in caelo magnum et mirabile angelos septem habentes plagas septem novissimas quoniam in illis consummata est ira Dei

² et vidi tamquam mare vitreum mixtum igne et eos qui vicerunt bestiam et imaginem illius et numerum nominis eius stantes supra mare vitreum habentes citharas Dei

³ et cantant canticum Mosi servi Dei et canticum agni dicentes magna et mirabilia opera tua Domine Deus omnipotens iustae et verae viae tuae rex saeculorum

⁴ quis non timebit Domine et magnificabit nomen tuum quia solus pius quoniam omnes gentes venient et adorabunt in conspectu tuo quoniam iudicia tua manifestata sunt

⁵ et post haec vidi et ecce apertum est templum tabernaculi testimonii in caelo

⁶ et exierunt septem angeli habentes septem plagas de templo vestiti lapide mundo candido et praecincti circa pectora zonis aureis

⁷ et unus ex quattuor animalibus dedit septem angelis septem fialas aureas plenas iracundiae Dei viventis in saecula saeculorum

⁸ et impletum est templum fumo a maiestate Dei et de virtute eius et nemo poterat introire in templum donec consummarentur septem plagae septem angelorum

16 et audivi vocem magnam de templo dicentem septem angelis ite et effundite septem fialas irae Dei in terram

² et abiit primus et effudit fialam suam in terram et factum est vulnus saevum ac pessimum in homines qui habent characterem bestiae et eos qui adoraverunt imaginem eius

³ et secundus effudit fialam suam in mare et factus est sanguis tamquam mortui et omnis anima vivens mortua est in mari

⁴ et tertius effudit fialam suam super flumina et super fontes aquarum et factus est sanguis

⁵ et audivi angelum aquarum dicentem iustus es qui es et qui eras sanctus quia haec iudicasti

⁶ quia sanguinem sanctorum et prophetarum fuderunt et sanguinem eis dedisti bibere digni sunt

⁷ et audivi altare dicens etiam Domine Deus omnipotens vera et iusta iudicia tua

⁸ et quartus effudit fialam suam in solem et datum est illi aestu adficere homines et igni

⁹ et aestuaverunt homines aestu magno et blasphemaverunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas neque egerunt paenitentiam ut darent illi gloriam

¹⁰ et quintus effudit fialam suam super sedem bestiae et factum est regnum eius tenebrosum et manducaverunt linguas suas prae dolore

¹¹ et blasphemaverunt Deum caeli prae doloribus et vulneribus suis et non egerunt paenitentiam ex operibus suis

¹² et sextus effudit fialam suam in flumen illud magnum Eufraten et siccavit aquam eius ut prepararetur via regibus ab ortu solis

¹³ et vidi de ore draconis et de ore bestiae et de ore pseudoprophetae spiritus tres immundos in modum ranarum

¹⁴ sunt enim spiritus daemoniorum facientes signa et procedunt ad reges totius terrae congregare illos in proelium ad diem magnum Dei omnipotentis

¹⁵ ecce venio sicut fur beatus qui vigilat et custodit vestimenta sua ne nudus ambulet et videant turpitudinem eius

¹⁶ et congregavit illos in locum qui vocatur hebraice Hermagedon

¹⁷ et septimus effudit fialam suam in aerem et exivit vox magna de templo a throno dicens factum est

¹⁸ et facta sunt fulgora et voces et tonitrua et terraemotus factus est magnus qualis numquam fuit ex quo homines fuerunt super terram talis terraemotus sic magnus

¹⁹ et facta est civitas magna in tres partes et civitates gentium ceciderunt et Babylon magna venit in memoriam ante Deum dare ei calicem vini indignationis irae eius

²⁰ et omnis insula fugit et montes non sunt inventi

²¹ et grando magna sicut talentum descendit de caelo in homines et blasphemaverunt homines Deum propter plagam grandinis quoniam magna facta est vehementer

17 et venit unus de septem angelis qui habebant septem fialas et locutus est mecum dicens veni ostendam tibi damnationem meretricis magnae quae sedet super aquas multas

² cum qua fornicati sunt reges terrae et inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius

³ et abstulit me in desertum in spiritu et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenam nominibus blasphemiae habentem capita septem et cornua decem

⁴ et mulier erat circumdata purpura et coccino et inaurata auro et lapide pretioso et margaritis habens

poculum aureum in manu sua plenum abominationum et immunditia fornicationis eius

⁵ et in fronte eius nomen scriptum mysterium Babylon magna mater fornicationum et abominationum terrae

⁶ et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum et de sanguine martyrum Iesu et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna

⁷ et dixit mihi angelus quare miraris ego tibi dicam sacramentum mulieris et bestiae quae portat eam quae habet capita septem et decem cornua

⁸ bestiam quam vidisti fuit et non est et ascensura est de abyssu et in interitum ibit et mirabuntur inhabitantes terram quorum non sunt scripta nomina in libro vitae a constitutione mundi videntes bestiam quia erat et non est

⁹ et hic est sensus qui habet sapientiam septem capita septem montes sunt super quos mulier sedet et reges septem sunt

¹⁰ quinque ceciderunt unus est alius nondum venit et cum venerit oportet illum breve tempus manere

¹¹ et bestia quae erat et non est et ipsa octava est et de septem est et in interitum vadit

¹² et decem cornua quae vidisti decem reges sunt qui regnum nondum acceperunt sed potestatem tamquam reges una hora accipiunt post bestiam

¹³ hii unum consilium habent et virtutem et potestatem suam bestiae tradunt

¹⁴ hii cum agno pugnabunt et agnus vincet illos quoniam Dominus dominorum est et rex regum et qui cum illo sunt vocati et electi et fideles

¹⁵ et dixit mihi aquas quas vidisti ubi meretrix sedet populi sunt et gentes et linguae

¹⁶ et decem cornua quae vidisti et bestiam hii odient fornicariam et desolatam facient illam et nudam et carnes eius manducabunt et ipsam igni concremabunt

¹⁷ Deus enim dedit in corda eorum ut faciant quod illi placitum est ut dent regnum suum bestiae donec consummentur verba Dei

¹⁸ et mulier quam vidisti est civitas magna quae habet regnum super reges terrae

18 et post haec vidi alium angelum descendentem de caelo habentem potestatem magnam et terra inluminata est a gloria eius

² et exclamavit in forti voce dicens cecidit cecidit Babylon magna et facta est habitatio daemoniorum et custodia omnis spiritus inmundi et custodia omnis volucris inmundae

³ quia de ira fornicationis eius biberunt omnes gentes et reges terrae cum illa fornicati sunt et mercatores terrae de virtute deliciarum eius divites facti sunt

⁴ et audivi aliam vocem de caelo dicentem exite de illa populus meus ut ne participes sitis delictorum eius et de plagis eius non accipiatis

⁵ quoniam pervenerunt peccata eius usque ad caelum et recordatus est Deus iniquitatum eius

⁶ reddite illi sicut ipsa reddidit et duplicate duplicia secundum opera eius in poculo quo miscuit miscite illi duplum

⁷ quantum glorificavit se et in deliciis fuit tantum date illi tormentum et luctum quia in corde suo dicit sedeo regina et vidua non sum et luctum non videbo

⁸ ideo in una die venient plagae eius mors et luctus et fames et igni conburetur quia fortis est Deus qui iudicavit illam

⁹ et flebunt et plangent se super illam reges terrae qui cum illa fornicati sunt et in deliciis vixerunt cum viderint fumum incendii eius

¹⁰ longe stantes propter timorem tormentorum eius dicentes vae vae civitas illa magna Babylon civitas illa fortis quoniam una hora venit iudicium tuum

¹¹ et negotiatores terrae flebunt et lugebunt super illam quoniam merces eorum nemo emet amplius

¹² mercem auri et argenti et lapidis pretiosi et margaritis et byssi et purpurae et serici et cocci et omne lignum thynum et omnia vasa eboris et omnia vasa de lapide pretioso et aeramento et ferro et marmore

¹³ et cinnamomum et amomum et odoramentorum et unguenti et turis et vini et olei et similiae et tritici et iumentorum et ovium et equorum et raedarum et mancipiorum et animarum hominum

¹⁴ et poma tua desiderii animae discessit a te et omnia pingua et clara perierunt a te et amplius illam non invenient

¹⁵ mercatores horum qui divites facti sunt ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum eius flentes ac lugentes

¹⁶ et dicentes vae vae civitas illa magna quae amicta erat byssino et purpura et cocco et deaurata est auro et lapide pretioso et margaritis

¹⁷ quoniam una hora destitutae sunt tantae divitiae et omnis gubernator et omnis qui in locum navigat et nautae et qui maria operantur longe steterunt

¹⁸ et clamaverunt videntes locum incendii eius dicentes quae similis civitati huic magnae

¹⁹ et miserunt pulverem super capita sua et clamaverunt flentes et lugentes dicentes vae vae civitas magna in qua divites facti sunt omnes qui habent naves in mari de pretiis eius quoniam una hora desolata est

²⁰ exulta super eam caelum et sancti et apostoli et prophetae quoniam iudicavit Deus iudicium vestrum de illa

²¹ et sustulit unus angelus fortis lapidem quasi molarem magnum et misit in mare dicens hoc impetu

mittetur Babylon magna illa civitas et ultra iam non inveniatur

²² et vox citharoedorum et musicorum et tibia canentium et tuba non audietur in te amplius et omnis artifex omnis artis non inveniatur in te amplius et vox molae non audietur in te amplius

²³ et lux lucernae non lucebit tibi amplius et vox sponsi et sponsae non audietur adhuc in te quia mercatores tui erant principes terrae quia in veneficiis tuis erraverunt omnes gentes

²⁴ et in ea sanguis prophetarum et sanctorum inventus est et omnium qui interfecti sunt in terra

19 post haec audivi quasi vocem magnam turbarum multarum in caelo dicentium alleluia salus et gloria et virtus Deo nostro est

² quia vera et iusta iudicia sunt eius quia iudicavit de meretrice magna quae corripit terram in prostitutione sua et vindicavit sanguinem servorum suorum de manibus eius

³ et iterum dixerunt alleluia et fumus eius ascendit in saecula saeculorum

⁴ et ceciderunt seniores viginti quattuor et quattuor animalia et adoraverunt Deum sedentem super thronum dicentes amen alleluia

⁵ et vox de throno exivit dicens laudem dicite Deo nostro omnes servi eius et qui timetis eum pusilli et magni

⁶ et audivi quasi vocem turbae magnae et sicut vocem aquarum multarum et sicut vocem tonitruum magnorum dicentium alleluia quoniam regnavit Dominus Deus noster omnipotens

⁷ gaudeamus et exultemus et demus gloriam ei quia venerunt nuptiae agni et uxor eius praeparavit se

⁸ et datum est illi ut cooperiat se byssinum splendens candidum byssinum enim iustificationes sunt sanctorum

⁹ et dicit mihi scribe beati qui ad cenam nuptiarum agni vocati sunt et dicit mihi haec verba vera Dei sunt

¹⁰ et cecidi ante pedes eius ut adorarem eum et dicit mihi vide ne feceris conservus tuus sum et fratrum tuorum habentium testimonium Iesu Deum adoratum testimonium enim Iesu est spiritus prophetiae

¹¹ et vidi caelum apertum et ecce equus albus et qui sedebat super eum vocabatur Fidelis et Verax vocatur et iustitia iudicat et pugnat

¹² oculi autem eius sicut flamma ignis et in capite eius diademata multa habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse

¹³ et vestitus erat vestem aspersam sanguine et vocatur nomen eius Verbum Dei

¹⁴ et exercitus qui sunt in caelo sequebantur eum in equis albis vestiti byssinum album mundum

¹⁵ et de ore ipsius procedit gladius acutus ut in ipso percutiat gentes et ipse reget eos in virga ferrea et

ipse calcet torcular vini furoris irae Dei omnipotentis

¹⁶ et habet in vestimento et in femore suo scriptum rex regum et Dominus dominantium

¹⁷ et vidi unum angelum stantem in sole et clamavit voce magna dicens omnibus avibus quae volabant per medium caeli venite congregamini ad cenam magnam Dei

¹⁸ ut manducetis carnes regum et carnes tribunorum et carnes fortium et carnes equorum et sedentium in ipsis et carnes omnium liberorum ac servorum et pusillorum ac magnorum

¹⁹ et vidi bestiam et reges terrae et exercitus eorum congregatos ad faciendum proelium cum illo qui sedebat in equo et cum exercitu eius

²⁰ et adprehensa est bestia et cum illo pseudo-propheta qui fecit signa coram ipso quibus seduxit eos qui acceperunt characterem bestiae qui et adorant imaginem eius vivi missi sunt hii duo in stagnum ignis ardentis sulphure

²¹ et ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum qui procedit de ore ipsius et omnes aves saturatae sunt carnibus eorum

20 et vidi angelum descendentem de caelo habentem clavem abyssi et catenam magnam in manu sua

² et adprehendit draconem serpentem antiquum qui est diabolus et Satanas et ligavit eum per annos mille

³ et misit eum in abyssum et clusit et signavit super illum ut non seducat amplius gentes donec consummentur mille anni post haec oportet illum solvi modico tempore

⁴ et vidi sedes et sederunt super eas et iudicium datum est illis et animas decollatorum propter testimonium Iesu et propter verbum Dei et qui non adoraverunt bestiam neque imaginem eius nec acceperunt characterem in frontibus aut in manibus suis et vixerunt et regnaverunt cum Christo mille annis

⁵ ceteri mortuorum non vixerunt donec consummentur mille anni haec est resurrectio prima

⁶ beatus et sanctus qui habet partem in resurrectione prima in his secunda mors non habet potestatem sed erunt sacerdotes Dei et Christi et regnabunt cum illo mille annis

⁷ et cum consummati fuerint mille anni solvetur Satanas de carcere suo et exhibit et seducet gentes quae sunt super quattuor angulos terrae Gog et Magog et congregabit eos in proelium quorum numerus est sicut arena maris

⁸ et ascenderunt super latitudinem terrae et circumierunt castra sanctorum et civitatem dilectam

⁹ et descendit ignis a Deo de caelo et devoravit eos et diabolus qui seducebat eos missus est in stagnum ignis et sulphuris ubi et bestia

¹⁰ et pseudoprophetae et cruciabuntur die ac nocte in saecula saeculorum

¹¹ et vidi thronum magnum candidum et sedentem super eum a cuius aspectu fugit terra et caelum et locus non est inventus ab eis

¹² et vidi mortuos magnos et pusillos stantes in conspectu throni et libri aperti sunt et alius liber apertus est qui est vitae et iudicati sunt mortui ex his quae scripta erant in libris secundum opera ipsorum

¹³ et dedit mare mortuos qui in eo erant et mors et inferus dederunt mortuos qui in ipsis erant et iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum

¹⁴ et inferus et mors missi sunt in stagnum ignis haec mors secunda est stagnum ignis

¹⁵ et qui non est inventus in libro vitae scriptus missus est in stagnum ignis

21 et vidi caelum novum et terram novam primum enim caelum et prima terra abiit et mare iam non est

² et civitatem sanctam Hierusalem novam vidi descendentem de caelo a Deo paratam sicut sponsam ornatam viro suo

³ et audivi vocem magnam de throno dicentem ecce tabernaculum Dei cum hominibus et habitabit cum eis et ipsi populus eius erunt et ipse Deus cum eis erit eorum Deus

⁴ et absterget Deus omnem lacrimam ab oculis eorum et mors ultra non erit neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra quae prima abierunt

⁵ et dixit qui sedebat in throno ecce nova facio omnia et dicit scribe quia haec verba fidelissima sunt et vera

⁶ et dixit mihi factum est ego sum Alpha et Omega initium et finis ego sitienti dabo de fonte aquae vivae gratis

⁷ qui vicerit possidebit haec et ero illi Deus et ille erit mihi filius

⁸ timidus autem et incredulus et execratis et homicidis et fornicatoribus et veneficis et idolatris et omnibus mendacibus pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure quod est mors secunda

⁹ et venit unus de septem angelis habentibus fialas plenas septem plagis novissimis et locutus est mecum dicens veni ostendam tibi sponsam uxorem agni

¹⁰ et sustulit me in spiritu in montem magnum et altum et ostendit mihi civitatem sanctam Hierusalem descendentem de caelo a Deo

¹¹ habentem claritatem Dei lumen eius simile lapidi pretioso tamquam lapidi iaspidis sicut cristallum

¹² et habebat murum magnum et altum habens portas duodecim et in portis angelos duodecim et no-

mina inscripta quae sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israhel

¹³ ab oriente portae tres et ab aquilone portae tres et ab austro portae tres et ab occasu portae tres

¹⁴ et murus civitatis habens fundamenta duodecim et in ipsis duodecim nomina duodecim apostolorum agni

¹⁵ et qui loquebatur mecum habebat mensuram harundinem auream ut metiretur civitatem et portas eius et murum

¹⁶ et civitas in quadro posita est et longitudo eius tanta est quanta et latitudo et mensus est civitatem de harundine per stadia duodecim milia longitudo et latitudo et altitudo eius aequalia sunt

¹⁷ et mensus est murus eius centum quadraginta quattuor cubitorum mensura hominis quae est angeli

¹⁸ et erat structura muri eius ex lapide iaspide ipsa vero civitas auro mundo simile vitro mundo

¹⁹ fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata fundamentum primum iaspis secundus saphyrus tertius carcedonius quartus zmaragdus

²⁰ quintus sardonix sextus sardinus septimus chrysolitus octavus berillus nonus topazius decimus chrysoprassus undecimus hyacinthus duodecimus amethystus

²¹ et duodecim portae duodecim margaritae sunt per singulas et singulae portae erant ex singulis margaritis et platea civitatis aurum mundum tamquam vitrum perlucidum

²² et templum non vidi in ea Dominus enim Deus omnipotens templum illius est et agnus

²³ et civitas non eget sole neque luna ut luceant in ea nam claritas Dei inluminavit eam et lucerna eius est agnus

²⁴ et ambulabunt gentes per lumen eius et reges terrae adferent gloriam suam et honorem in illam

²⁵ et portae eius non cludentur per diem nox enim non erit illic

²⁶ et adferent gloriam et honorem gentium in illam

²⁷ nec intrabit in ea aliquid coinquinatum et faciens abominationem et mendacium nisi qui scripti sunt in libro vitae agni

22 et ostendit mihi fluvium aquae vitae splendidum tamquam cristallum procedentem de sede Dei et agni

² in medio plateae eius et ex utraque parte fluminis lignum vitae adferens fructus duodecim per menses singula reddentia fructum suum et folia ligni ad sanitatem gentium

³ et omne maledictum non erit amplius et sedes Dei et agni in illa erunt et servi eius servient illi

⁴ et videbunt faciem eius et nomen eius in frontibus eorum

APOCALYPSIS IOHANNIS 22:5

- ⁵ et nox ultra non erit et non egebunt lumine lucernae neque lumine solis quoniam Dominus Deus inluminat illos et regnabunt in saecula saeculorum
- ⁶ et dixit mihi haec verba fidelissima et vera sunt et Dominus Deus spirituum prophetarum misit angelum suum ostendere servis suis quae oportet fieri cito
- ⁷ et ecce venio velociter beatus qui custodit verba prophetiae libri huius
- ⁸ et ego Iohannes qui audivi et vidi haec et postquam audissem et vidissem cecidi ut adorarem ante pedes angeli qui mihi haec ostendebat
- ⁹ et dicit mihi vide ne feceris conservus tuus sum et fratrum tuorum prophetarum et eorum qui servant verba libri huius Deum adora
- ¹⁰ et dicit mihi ne signaveris verba prophetiae libri huius tempus enim prope est
- ¹¹ qui nocet noceat adhuc et qui in sordibus est sordescat adhuc et iustus iustitiam faciat adhuc et sanctus sanctificetur adhuc
- ¹² ecce venio cito et merces mea mecum est reddere unicuique secundum opera sua
- ¹³ ego Alpha et Omega primus et novissimus principium et finis
- ¹⁴ beati qui lavant stolas suas ut sit potestas eorum in ligno vitae et portis intrent in civitatem
- ¹⁵ foris canes et venefici et impudici et homicidae et idolis servientes et omnis qui amat et facit mendacium
- ¹⁶ ego Iesus misi angelum meum testificari vobis haec in ecclesiis ego sum radix et genus David stella splendida et matutina
- ¹⁷ et Spiritus et sponsa dicunt veni et qui audit dicat veni et qui sitit veniat qui vult accipiat aquam vitae gratis
- ¹⁸ contestor ego omni audienti verba prophetiae libri huius si quis adposuerit ad haec adponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto
- ¹⁹ et si quis deminuerit de verbis libri prophetiae huius auferet Deus partem eius de ligno vitae et de civitate sancta et de his quae scripta sunt in libro isto
- ²⁰ dicit qui testimonium perhibet istorum etiam venio cito amen veni Domine Iesu
- ²¹ gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus